

5684

Acc No
5684

5/0

SIKH

RENCE LIBRARY

S

Class No.

Book No.

१८ सतिन मुकरता प्रगुनिव

9

Book No. 10
ਭਉਨਿਕਵੇਰੁ ਅਕਾਲਤੂਰਤਿ ਅਦੁਨਿ ਸੈਭੰਗੁਰ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥

ਮਾਮਾਦਿਸ

ਚੁਰਗਾਦਿਸਦੁਪੈਭੀਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸ

ਕੁੰ ੧ ॥ ਸੇ ਚੈ ਸੇ ਚੈ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੇ ਚੀ ਲਖਵ

ਗਾਚੁਪੇਚੁਪਨਹੋਵਈਜੇਲਾਇਰਹਾਇਵਤਾਰ

ਅਭੂਖਿਅਭੂਖਨਉਤਰੀਜੇਬੰਨਾਪੁਰੀਅਭਾਰਾਸ

ਹਸਾਸਿਅਾਣਪਾਣਲਖੋਹਿਤਇਕਨਚਲੈਨਾ

ਨਿਕਾਕਿ ਵਸਾਚਿ ਆਰਹੋਈ ਐ ਕਿ ਵਕੂੜੈ ਤੁਟੈ

ਪਾਣਿ ਪੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਕਾਲਿਖਿ

ਅਨਾਇ १॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਅਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ

ਕਹਿਅਜਾਣੀ। ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿਜੀਅਹੁ
ਕਮੀਮੇਲੇਵਡਿਅਣੀ। ਹੁਕਮੀਉਤਮੁਨਿ
ਚੁਹੁਕਮੀਲਿਖਿਦੁਖਸੁਖਪਾਣੀਅਹਿ
ਇਕਨਾਹੁਕਮੀਬਖਸੀਸਇਕਿਹੁਕਮੀਸ
ਦਾਭਵਾਣੀਅਹਿ। ਹੁਕਮੇਅੰਦਰਿਸਭੁਕੇ
ਬਾਹਰਿਹੁਕਮਨਕੋਇਨਾਨਕਹੁਕਮੇਜੇ
ਭਏਤਹਉਮੇਕੋਨਕੋਇ। ਗਾਏਕੋਤਾਣੁ
ਚੋਏਕਿਸੈਤਾਣੁ। ਗਾਏਕੋਦਾਤਿਜਾਣੈਨੀ
ਸਾਣੁ। ਗਾਏਕੋਕੁਣਵਡਿਅਣੀਆਚਾਰਾ
ਗਾਏਕੋਦਿਦਿਆਦਿਖਮੁਦੀਚਰਾਗਾਏਕੋ
ਸਾਜਿਕਰੇਤਨੁਖੇਹਾਗਾਏਕੋਜੀਅਲੇਏਫਿ

ਕਿਤੇ ਹਾਗਾ ਦੇ ਕੋ ਜਾ ਪਾਇ ਸੇ ਦੂਰਿ ਗਾਏ ਕੋ
 ਦੇਖੇ ਹਾਗਾ ਦੇ ਕੋ ਜਾ ਪਾਇ ਸੇ ਦੂਰਿ ਗਾਏ ਕੋ
 ਟਿਕਾ ਬਿਕਾ ਬਿਕਾ ਕੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟੀ ਦੇ ਦਾਏ
 ਲੇਖ ਦੇ ਬਾਕਿ ਪਾਹਿ ਜੁਗਾ ਜੁਗੀ ਤਰਿਖਾ ਹੀ
 ਖਾਹਿ ਜੁਗਾ ਜੁਗਾ ਜੁਗਾ ਜੁਗਾ ਜੁਗਾ ਜੁਗਾ
 ਵਿਗਾ ਸੇ ਦੇ ਪਰਦਾ ਹੁਤਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾ
 ਚੁਨਾਇ ਕਾ ਪਾਮਾ ਭਾਉ ਅਪਾਰਾ ਅਮਾਇਕਾ
 ਮੀ ਗਾਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾ ਰਾਏ ਰਿ
 ਕਿ ਅਗੈਰ ਖੀ ਅੰਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰਾ ਮੁਹਿ ਕਿ
 ਬੋਲੁ ਬੋਲੀ ਅੰਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਪਰੇ ਪਾਮਾ ਭਾ
 ਅਮੀ ਮੁਤ ਦੇ ਲਾਸ ਚੁਨਾਉ ਫਤਿ ਅਈ ਫੀਚਾ

ਭਾਕਰਮੀਆਵੈਕਪੜਾਨਦਰੀਸੋਖੁਦੁਆ
ਭਾਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਅੰਸਭੁਆਪੇਸਾਚਿਅੰ
ਭਾਥਾਪਿਆਨਜਾਇਕੀਤਾਨਤੋਇਆਪੇ
ਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਜੋਇਆਜਿਨਿਸੋਦਿਆਤਿ
ਨਿਪਾਇਆਮਾਨੁਨਾਨਕਗਾਵੀਅੰਗੁਣੀ
ਨਿਪਾਨੁਗਾਵੀਅੰਸੁਣੀਅੰਅਨਿਰਖੀਅੰ
ਭਾਉਦੁਖਪਰਹਰਿਸੁਖੁਪਰਿਲੇਜਾਇ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦੰਗੁਰਮੁਖਿਵੇਦੰਗੁਰਮੁਖਿਰ
ਹਿਆਸਾਈਗੁਰੁਈਸਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਖੁਬ
ਰਮਾਗੁਰੁਪਾਰਬਤੀਆਈਜੇਹਉਜਾਣਾ
ਆਖਾਨਾਤਿਕਹਣਾਕਥਨੁਜਾਣੀਗੁਰ

ਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈ ਸਭਨਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾ ३
ਤਾਸੈਮੇਦਿਸਰਿਨਜਾਈ ਪਾਤੀਗਬਿਨਦਾਜੇਤਿ
ਸੁਭਾਵਾਦਿਨੁਭਾਣੇਕਿਨਾਇਕਰੀਜੇਤੀਸਿਰਠਿ
ਉਪਾਈਦੇਖਾਦਿਨੁਕਰਮਾਕੀਮਲੈਲਾਈ
ਮਤਿਦਿਚਿਰਤਨਜਦਾਹਰਮਾਟਿਕਜੇਇ
ਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾ
ਈਸਭਨਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾਤਾਸੈਮੇਦਿਸ
ਰਿਨਜਾਈ ੬ਜੇਜੁਗਚਾਰੇਅਰਜਾਹੋਰਦਸੁ
ਣੀਹੋਇਨਾਨਵਾਖੰਡਾਦਿਚਿਜਾਣੀਅਨਾਲਿਚ
ਲੈਸਭਕੋਇਚੰਗਾਨਊਰਖਾਇਕੈਜਸੁਕੀ
ਰਤਿਜਗਲੇਇਗਜੇਤਿਸੁਨਦਰਿਨਆਵਈ

ਤਵਾਤਨਪੁਛੈਕੋਕੀਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟੁਕਾਰਿਦੇਸੈ
ਦੋਸੁਧਰੇਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣਿਗੁਣੁਕਰੇਗੁਣੁਦੰ
ਤਿਆਗੁਣੁਦੋਤੇਹਾਕੋਇਨਸੁਝਣਹੀਜਿਤਿਸੁ
ਗੁਣੁਕੋਇਕਰੇ॥ਸੁਣਿਐਸਿਧਪੀਰਸੁ
ਰਿਨਾਇਸੁਣਿਐਧਰਤਿਧਵਲਾਅਕਾਸਾ
ਸੁਣਿਐਦੀਪਲੋਅੰਪਾਤਾਲਾਸੁਣਿਐਪੋ
ਹਿਨਸਕੈਕਾਲਾਨਾਨਕਕਗਤਾਸਦਾਦਿਗਾ
ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁਣਾਸੁਣਿਐ
ਣੀਸਰੁਬਰਮਾਣਿਦੁਸੁਣਿਐਮੁਖਿਸਾਲਾ
ਹਣਮੰਦੁਸੁਣਿਐਜੋਗਜੁਗਤਿਤਨਿਭੇਦਾ
ਸੁਣਿਐਸਾਸਤਸਿਮ੍ਹਤਿਦੇਦਾਨਾਨਕਕਗ

ਤਾਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ਸੁਣਿਐ ਮੇਦੂ ਖਪਾਪ ਕਾਨਾਸੁ ४
 ੯ ਸੁਣਿਐ ਮੇਸਤ ਸੰਤੋ ਖੁਗਿਅਨੁ ਸੁਣਿਐ ਮੇ
 ਅਠਸਠਿ ਕਾਇਸਨਾ ਸੁਣਿਐ ਮੇ ਪਾਤ੍ਰਿਪ
 ਤ੍ਰਿਪਾਦਹਿ ਮਾਨੁ ਸੁਣਿਐ ਮੇ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ
 ਧਿਅਨੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ਸੁ
 ਣਿਐ ਮੇਦੂ ਖਪਾਪ ਕਾਨਾਸੁ ੧੦ ਸੁਣਿਐ ਮੇਸਰ
 ਗੁਣਾ ਕੇਗਾਹਾ ਸੁਣਿਐ ਮੇਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸ
 ਹਾ ਸੁਣਿਐ ਮੇ ਅੰਧੇ ਪਾਦਹਿ ਰਾਹੁ ਸੁਣਿਐ ਮੇਰ
 ਥਰਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾਸਦਾ ਵਿ
 ਗਾਸੁ ਸੁਣਿਐ ਮੇਦੂ ਖਪਾਪ ਕਾਨਾਸੁ ੧੧
 ਅੰਨ੍ਹੇ ਗਾਤਿ ਕਹੀ ਨਜਾਇ ਜੇਕੋ ਕਹੀ ਪ

ਫੈਪਫੁਤਾਇਆ ਕਾਗਦਿਕਲਾਮਨਲਿਖਣ
ਹਾਰਾਮੀਨੇਕਾਬਹਿਕਰਨਿਵੀਚਾਰਾਮੇ
ਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇਆਜੇਕੋਮੀਨਿਜਾਣੈਮ
ਨਿਕੋਇਆ ੧੨ ਅੰਨੈਸੁਰਤਿਹੋਏਮਨਿਬੁ
ਧਿਆਮੀਨੈਸਗਲਭਵਣਕੀਸੁਧਿਆਮੀਨੈ
ਮੁਹਿਚੋਟਾਨਾਪਾਇਆਮੀਨੈਜਮਕੈਸਾਬਿਨ
ਜਾਇਆਮੇਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇਆਜੇਕੋ
ਮੀਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇਆ ੧੩ ਅੰਨੈਮਾਰਗਿ
ਠਕਨਪਾਇਆਮੀਨੈਪਾਤਿਸਿਓਪਰਗਟੁਜਾ
ਇਆਮੀਨੈਮਗੁਨਚਣੇਪੰਥੁਆਮੀਨੈਪਰਮ
ਸੇਤੀਸਨਬੰਧੁਆਮੇਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇਆ

ਇਹ ਜੇਕੋ ਮੀਨ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੪ ॥ ਮਨੈ
ਪਾਵਹਿ ਸੇ ਖੁਦੁ ਆਗੂ ਮਨੈ ਪਰਦਾਰੈ ਸਾ
ਧਾਗੂ ਮਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੈ ਗੁਰੂ ਸਿਖਾ ਮਨੈ ਨ
ਨਕਰੁ ਵਹਿਨਿ ਰਿਖਾ ਮੇਸਾਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰਜ
ਨਹੋਇ ॥ ਜੇਕੋ ਮੀਨ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥
ਪਾਪੰਚ ਪਰਦਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨਾ ਪੰ
ਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਾਹਿ ਮਾਨੁ ਪੰਚੋ ਸੋਹਹਿ
ਦਰਿਗ ਜਾਨੁ ਪੰਚ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਪਿਆ
ਨਾ ਜੇਕੋ ਕੋਹੋ ਕੋਹੋ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਤੇ ਕੋ
ਕਰਦੈ ਨਹੀ ਭੁਮਾਗੂ ਪੈ ਕੁਧਰ ਮੁਦਾਇ
ਆਕਾ ਪੁਤਾ ਸੰਤੋ ਖੁਬਾ ਪਰਖਿਆ ਜਿ

ਨਿਸੁਤਿ ਜੇਕੋ ਭਝੈ ਹੋਵੈ ਸਾਚਿ ਆਗਾਧ
ਵਲੈਓ ਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰਾ ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ
ਹੋਰੁ ਹੋਰਾ ਤਿਸ ਤੈ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵ ਵਜੈ ਰਾ
ਜੀ ਅਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਵਾ ਸਕੁਨਾ ਲਿਖਿ
ਆਵੜਿ ਕਿਲਾ ਮਾਏ ਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾ
ਵੈ ਹੋਇ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ
ਕੇਤਾ ਤਾ ਵਸੁ ਆ ਲਿਹੁ ਪੁਰਾ ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ
ਜਾਵੈ ਕੋ ਵਕੂਤਾ ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵ
ਓਤਿਸਤੈ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ਕੁਦ
ਰਤਿ ਕਵ ਵਕੁ ਹਾਵੀ ਚਾਰਾ ਵਾਰਿ ਆਨ
ਜਵਾਏ ਕਵਾਰਾ ਜੋਤੁ ਪੁਰਾਵੈ ਸਾਈਥ

ਲੀਕਾਰਾ ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰਾ ६
 ੧੬੧ ਅਸੰਖਜਪਾਅਸੰਖਕੁਉਗਾਅਸੰਖਪੂਜਾ
 ਅਸੰਖਤਪਤਾਉਗਾਅਸੰਖਗਰੰਥਮੁਖਿਪਦੇ
 ਦਪਾਠਾਅਸੰਖਜੋਗਾਮਨਿਰਹਹਿਉਦਾਸਾਅ
 ਸੰਖਕੁਗਤਗੁਣਗਿਆਨਵੀਚਾਰਾਅਸੰਖ
 ਸਤੀਅਸੰਖਦਾਤਾਰਾਅਸੰਖਸੂਰਮੁਹਕੁਖ
 ਸਾਰਾਅਸੰਖਮੋਨਿਲਿਵਲਾਇਤਾਰਾਕੁ
 ਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰਾਵਾਰਿਆਨ
 ਨਾਵਾਏਕਵਾਰਾਜੋਤੁਧੁਕਾਵੈਸਾਈਭਲੀ
 ਕਾਰਾਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰਾ੧੧
 ਅਸੰਖਮੂਰਖਾਮੰਧਪੰਧਰਾਅਸੰਖਚੋਰਹਰ

ਮਧੋਗਾਮਸੰਖਾਮਰਕਰਿਜਾਹਿਜੋਗਾਮ
ਸੰਖਗਣਵਢਹਤਿਅਕਮਾਹਿਗਾਮਸੰਖਪਾ
ਪੀਪਾਪੁਕਾਠਿਜਾਹਿਗਾਮਸੰਖਕੂੜਿਅਰਕੂੜੇ
ਫਿਗਾਹਿਗਾਮਸੰਖਮਲੇਫਮਲੁਭਪਿਖਾਹਿ
ਅਸੰਖਨਿੰਦਕਸਿਰਿਕਰਹਿਭਾਰਾਨਨਰੁਨਿਚੁ
ਕਕਹੈਵੀਚਾਰਾਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਦਾਰਾ
ਜੋਤੁਪੁਭਵੈਸਾਈਕੁਲੀਕਾਰਾਤੂਸਦਾਸਲਾਮ
ਤਿਨਿਰੰਕਾਰਾ੧੮ਗਾਮਸੰਖਨਵਾਅਸੰਖਥਾਵਾ
ਮਮਰੀਮਮਰੀਮਅਸੰਖਲੋਆਮਅਸੰਖਕਹ
ਹਿਸਿਰਿਭਾਰੁਹੋਇਆਮਖਰੀਨਾਮੁਅਖਰੀ
ਸਾਣਾਹਾਮਖਰੀਰੀਆਨੁਰੀਤੁਗੁਣਗਾਹਾ

ਅਖਰੀਲਿਖਣੁਬੋਲਣੁਬਾਣਿਅਖਰਸਿਰਿ १
 ਸੰਜੋਗੁਵਖਾਣਿਅਜਿਨਿਏਹਿਲਿਖੋਤਿਸੁਸਿਰਿ
 ਨਾਹਿਅਜਿਵਫੁਰਮਾਏਤਿਵਤਿਵਖਾਣਿਜੇਤਾ
 ਕੀਤਾਤੇਤਾਨਾਉਵਿਣੁਨਵੈਨਤੀਕੋਥਾਉਕੁ
 ਦਰਤਿਕਵਦਕਹਾਵੀਚਾਰਾਦਾਰਿਅਨਜਾਵ ०
 ਏਕਵਾਰਾਜੇਤੁਪੁਰਾਵੈਸਾਈਕੁਲੀਕਾਰਾਤੂ
 ਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰਾ ੧੯ ਰੁਕੀਅੰਹੁਭ
 ਪੇਰਤਨੁਦੇਹਾਪਾਣੀਧੋਤੈਉਤਰਜੁਖੇਹਾਮੁ
 ਤਪਲੀਤੀਕਪੜੁਹੋਇਦੇਸਥੁਣੁਲਈ
 ਅੰਓਹੁਧੋਇਾਰੁਕੀਅੰਮਤਿਪਾਪਕੈਸੰਗਿ
 ਓਹੁਧੋਪੈਨਾਵੈਕੈਰੰਗਿਪੁਨਿਪਾਪੀਆਖਣੁ

ਨਾਹਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੇਜਾ ਹੁਆ ਆਪੇ
ਕੀ ਬੀਜਿਆ ਪੋਹੀ ਖਾਹੁ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵੁ
ਹੁਜਾ ਹੁ ੨੦ ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ
ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤਿਲਕਾ ਮਾਨੁ ਸੁਣਿਆ ਮਾ ਮੰਨਿਆ
ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ ਅੰਤਰਗਤਿ ਤੀਰਥਿ ਮ
ਲਿਲਾਉ ਸਾਭਿ ਕੁਣ ਤੇਰੇ ਮੇਲ ਹੀ ਕੋਇ ਆਵੈ
ਦੁਕੁਣ ਕੀਤੇ ਕਰਗਤਿ ਸਹਾਇ ਸੁਆਸਤਿ
ਆਬਿਬਾਦਿ ਬਰਮਾਉ ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੁ ਸਦਾ
ਮਨਿ ਚਾਉ ਕਵਣੁ ਸੁਦੇ ਲਾਵੁ ਖਤੁ ਕਵਣੁ
ਕਵਣੁ ਬਿਤਿ ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ ਕਵਣਿ ਸਿਰਤੀ
ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਮਾ ਕਾਰੁ ਆਵੈ ਲਨ

ਪਾਣੀਆਪੰਡਤੀਜਿਹੋਦੇਲੇਖੁਪੁਰਾਣਾ
ਵਖਤੁਨਪਾਇਓਕਾਦੀਆਜਿਲਿਖਾਨਿਲੇਖੁ
ਕਰਣਾਥਿਤਿਵਾਰੁਨਾਜੋਗਿਜਾਣੈਰੂਤਿਆਤੁਨਕੋ
ਈਜਾਕਰਤਾਸਿਰਠੀਕਉਸਾਜੇਆਪੇਜਾਣੈਸੋਈ
ਕਿਵਕਾਰਿਆਖਾਕਿਵਸਾਲਾਹੀਕਿਉਵਰਨੀ
ਕਿਵਜਾਣਾਨਾਨਕਾਆਖਾਇਸਕੁਕੋਆਖੋਇ
ਕਦੁਇਕੁਸਿਆਣਾਵਡਾਸਾਹਿਬੁਵਡੀਨਈਕੀ
ਤਾਜਾਕਾਹੋਵੇਨਾਨਕਜੇਕੋਆਪੇਜਾਣੈਅਗੈਗ
ਇਆਨਸੋਹੈ ੨੧ ਪਾਤਾਲਾਪਾਤਾਲਾਖਾਆਗਾ
ਸਾਆਗਾਸਾਓੜਕਓੜਕਭਾਲਿਥਕੇਵੇਦਕ
ਹਨਿਇਕਵਾਤਾਸਹਸਾਅਠਹਰਕਹਨਿਕਤੇ

ਬਾਅਸੁਲੁਇਕੁਧਾਤੁਲੇਖਾਹੋਇਤਲਿਖੀਅੰ
 ਲੇਖੇਹੋਇਵਿਣਾਸੁਨਾਨਕਵਡਾਆਖੀਅੰ
 ਆਪੇਜਾਣੈਆਪੁ॥੨੨॥ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹੀ
 ਏਤੀਸੁਰਤਿਨਪਾਈਆਨਦੀਆਮਤੈਦਾ
 ਹਪਦਾਹਿਸਮੁੰਦਿਨਜਾਣੀਅਹਿਸਮੁੰਦਸਾਹ
 ਸੁਲਤਾਨਗਿਰਹਸੇਤੀਆਲੁਧਨੁਕੀਤ੍ਰੀਤੁਲਿ
 ਨਹੋਵਨਿਜੇਤਿਸੁਮਨਹੁਨਦੀਸਰਹਿ॥੨੩॥ਅੰ
 ਤੁਨਸਿਫਤੀਕਹਾਇਨਾਮੰਤੁਆਮੰਤੁਨਕਰਦੈਦੇ
 ਹਾਇਨਾਮੰਤੁਆਮੰਤੁਨਦੇਖਾਇਸੁਣਾਇਨਾਮੰਤੁ॥
 ਅੰਤੁਨਜਾਪੇਕੀਆਮਾਨੰਤੁਆਮੰਤੁਨਜਾਪੇਕੀ
 ਤਾਅਕਾਰੁਆਮੰਤੁਨਜਾਪੇਪਾਗਦਾਰੁਆਮੰਤੁ

ਕਾਰਾਇਕੇਤੇਬਿਲਲਾਤਿਤਾਕੇਅੰਤਨਪਾਏਜਾ
 ਰਿਐਤੁਅੰਤੁਨਜਾਏਕੋਇਬਹੁਤਾਕਹੀਐਬ
 ਹੁਤਾਹੋਇਦਫਾਸਾਹਿਬਉਚਾਥਾਉਉਚੇਉਪਰਿ
 ਉਚਾਨਉਏਦਫਉਚਾਤਏਕੋਇਤਿਸੁਉਚੇਕਉ
 ਜਾਏਸੋਇਜੇਦਫੁਆਪਿਜਾਏਆਪਿਆਪਿ
 ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਗਮੀਦਾਤਿ ੨੪ ਬਹੁਤਾਕਰਮੁ
 ਲਿਖਿਆਨਜਾਇਦਫਾਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ
 ਕੇਤੇਮੰਗਹੀਜੋਧਾਅਪਾਰਾਕੋਤਿਆਗਣਤਨਹੀ
 ਵੀਚਾਰਾਕੇਤੇਖਾਪਤੁਦਹੀਵੇਕਾਰਾਕੇਤੇਲੇਲੇ
 ਸੁਕਰਪਾਹੀਕੇਤੇਮੁਖਖਾਹੀਖਾਹੀਕੋਤਿਆ
 ਦੁਖਭੂਖਸਦਮਾਰਾਏਹਿਭਿਦਾਤਿਤੇਰੀਦਾਤਾਰਾ

ਬਾਇਖਲਾਸੀਹੈਤੋਇ। ਤੋਰੁਆਖਿਨਸਕੈਕੋ
ਇਹਜੇਕੋਖਾਇਕੋਆਖਦਿਪਾਇ। ਓਹੁਜਦੈਜੇਤੀ
ਆਮੁਹਿਪਾਇ। ਆਪੇਜਾਣੈਆਪੇਦੇਇ। ਆਖ
ਹਿਸਿਭਿਕੇਈਕੋਇ। ਜਿਸਨਬਖਸੇਸਿਫਤਿ
ਸਾਲਾਹ। ਨਾਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀ। ਪਾਤਿਸਾਹੁ॥੨੫॥
ਅਮੁਲਗੁਣਅਮੁਲਵਾਪਾਰਾ। ਅਮੁਲਵਾਪਾ
ਰੀਏਅਮੁਲਹੁੰਦਾਰਾ। ਅਮੁਲਮਾਵਹਿਅਮੁਲ
ਛੇਜਾਹਿ। ਅਮੁਲਕਾਇਅਮੁਲਾਸਮਾਹਿ। ਅ
ਮੁਲਧਰਮੁਅਮੁਲਦੀਬਾਣੁ। ਅਮੁਲਤੁਲੁਅ
ਮੁਲਪਰਵਾਣੁ। ਅਮੁਲਬਖਸੀਸਅਮੁਲਨਿਸ
ਣਾ। ਅਮੁਲਕਰਮੁਅਮੁਲਫੁਰਮਾਣੁ। ਅਮੁਲ

ਅਮੁਲੁਆਖਿਆਨਜਾਇਆਖਿਆਖਿਰਹੋਲਿ
 ਵਲਾਇਆਖਿਰਿਦੇਦਪਾਠਪੁਰਾਣਾਆਖਿਰਿ
 ਪੜੇਕਰਹਿਵਖਿਆਣਾਆਖਿਰਿਬਰਮੇਸਾ
 ਖਿਰਿਇਦਾਆਖਿਰਿਗੋਪੀਤੋਗੋਵਿਦਾਆਖ
 ਰਿਈਸਰਆਖਿਰਿਸਿਧਾਆਖਿਰਿਕੇਤੇਕੀਤੇ
 ਬਧਾਆਖਿਰਿਦਾਨਵਆਖਿਰਿਦੇਵਾਆਖਿਰਿ
 ਸੁਰਿਨਰਮਨਿਜਨਸੇਵਾਕੇਤੇਆਖਿਰਿਆਖ
 ਰਿਪਾਰਾਕੇਤੇਕਹਿਕਹਿਉਨਿਜਾਨਿਭੇਤੇਕੀ
 ਤੇਹੋਰਿਕਰੇਹਿ। ਤਾਆਖਿਨਸਕਹਿਕੇਣੀਕੇਇ
 ਾਜੇਵਰੁਭਵੈਤੇਵਰੁਹੋਇ। ਨਾਨਕਜਾਣੈਸਾਚਾਸੇ
 ਾਇ। ਜੇਕੋਆਖੈਬੋਲੁਦਿਗਾੜੁ। ਤਾਲਿਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਿ

ਗਾਵਾਗਾਗਾਵਾਗੁਸੋ^{੩੬}ਦਰੁਕੇਹਾਸੋਪਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁ
ਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੋਹਾਵਾਜੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰ
ਖਾਕੇਤੇਵਾਵਣਹਾਰੇਕੇਤੇਗਾਗਪਰੀਸਿਓਕ
ਹੀਅਨਿਕੇਤੇਗਾਵਣਹਾਰੇਗਾਵਹਿਤੁਹਨੇ
ਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵੈਗਾਜਾਧਰਮੁਦੁਅ
ਰੇਗਾਵਹਿਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਹਿਲਿ
ਖਿਲਿਖਧਰਮੁਵੀਚਾਰੇਗਾਵਹਿਈਸਰੁਬ
ਰਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਸਦਾਸਦਾਰੇਗਾਵਹਿ
ਇਦਇਦਾਸਾਣੀਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਲੇ
ਗਾਵਹਿਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਸਾ
ਧਵਿਚਾਰੇਗਾਵਨਿਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾ

ਵਹਿਵੀਰਕਰਾਰੇ ਗਾਵਨਿਪੀਰਿਤਪੜਨਿਰਖੀ
 ਸਰਜੁਗੁਰੁਗੁਵੇਦਾਨਲੇ ਗਾਵਹਿਮੋਹਣੀਆ
 ਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗਾਮਛਪਾਇਆਲੇ ਗਾਵ
 ਨਿਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਨੁਸਠਿਤੀਰਬਨਾਲੇ
 ਗਾਵਹਿਜੋਧਾਮਹਾਬਲਸੁਰਗਾਵਹਿਖਾਣਿਚ
 ਰੇਗਾਗਾਵਹਿਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਕਾਰਿਕਾਰਿ
 ਰਖੇਧਰੇਸੇਈਤੁਧਨੇਗਾਵਹਿਜੋਤੁਧਰਾਵ
 ਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਿਰਸਾਲੇਹੋਰਿਕੇਤੇਗਾਵਨਿ
 ਸੋਮੋਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾਨਕਕੀਆਵੀਚਾ
 ਰੇਸੇਈਸੇਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬਸਾਚਾਸਾਰੀ
 ਨਾਈਹੋਰੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾ

ਈਠੰਗੀਰੰਗੀਕੁਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਿਸੀ
ਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈਕਰਿਕਰਿਵੇਖੇ
ਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਵਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ
ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੇਸੋਈਕਰਸੀਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾ
ਜਾਈਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨ
ਨਕਰਹਦੁਗਜਾਈ੨੭ਅੰਦਾਸੰਤੋਖੁਸਰਮੁ
ਪਤੁਝੋਲੀਧਿਆਨਕੀਕਰਹਿਬਿਰੂ
ਤਿਥਾਖਥਾਕਾਲੁਕੁਆਰੀਕਾਇਆਚੁਗ
ਤਿਥੰਡਾਪਰਤੀਤਿਥਾਆਈਪੰਥੀਸਗਲ
ਜਮਾਤੀਮਨਿਜੀਤੈਜਗੁਜੀਤੁਆਦੇਸੁ
ਤਿਸੇਆਦੇਸੁਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿ

ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਦੇਸੁ २੮ ਭੁਗਤਿ
 ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡੁ ਰਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾ
 ਜਹਿ ਨਾਵਾ ਅਧਿਪਨਾ ਬੁਨਾਥੀ ਸਭੁ ਜਾਕੀਰਿ
 ਧਿਸਿ ਧਿਅਵ ਰਾਸਾ ਦਾਸੀ ਜੋਗੁ ਦਿਜੋ ਗੁਣੁ
 ਇਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗਾ
 ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੇ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅ
 ਨਾਹਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਦੇਸੁ २੯
 ਏਕਾ ਮਾਣੀ ਜੁਗਤਿ ਦਿਅਾਣੀ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰ
 ਵਾਟੁ ਏਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡੁ ਰਹਿ ਇਕੁ ਲਾ
 ਏਦੀ ਬਾਟੁ ਜਿਵਤਿ ਸੁਭਾ ਵੈਤਿ ਵੈਚਲਾ
 ਵੈਤਿ ਵੈਤਿ ਵੈਫੁਰ ਮਾਣੁ ਆਹੁ ਵੈਖੈ ਓਨਾਨ

ਦਰਿਨਾ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਛਣਾ ਆਵੈ ਸੁਤਿ
ਸੈ ਆਵੈ ਸੁਆ ਆਵੈ ਅਨੀ ਲੁਆ ਅਨਾਵਿ ਅਨਾਹ
ਤਿਜੁ ਗੁਜੁ ਗੁਏ ਕੋਵੇ ਸੁਆ ੩੦ ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋ
ਇਥੁ ਭਾਗਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇ ਆਸੁਏ ਕਾਵਾਰਾ
ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੋ ਸਿਰਜਣ ਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਸਚੇ
ਕੀਸਾ ਚੀਕਾਰਾ ਆਵੈ ਸੁਤਿ ਸੈ ਆਵੈ ਸੁਆ ਆ
ਵੈ ਅਨੀ ਲੁਆ ਅਨਾਵਿ ਅਨਾਹ ਤਿਜੁ ਗੁਜੁ ਗੁ
ਏ ਕੋਵੇ ਸੁਆ ੩੧ ਇਕ ਦੂਜੀ ਭੋਲਾ ਖੋਰੇ ਹਿਲ
ਖੋਰੇ ਵਹਿਲ ਖਵੀਸਾ ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੋੜਾ ਅ
ਖੀਅਹਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸਾ ਏਤੁ ਗਾਹਿ
ਪਾਤਿ ਪਵੜੀ ਅਚੜੀ ਮੇਰੇ ਇਥੇ ਕੀਸਾ ਸੁ

ਇਹ ਗਲਾ ਅਕਾਸਕੀ ਕੀਟਾ ਅਈਰੀਸਾ॥

੧੩

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਅੰਧੁੜੀ ਕੂੜੈ ਠੀਸਾ॥

੩੩ ਆਖਾਇ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨਮੀ

ਗਇ ਦੇਇ ਨ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਇ ਮਰਇ

ਨਹ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਗਾਜੀ ਮਾਣਿ ਮਾਨਿ ਜੋਰੁ ਜੋ

ਰੁਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਚਾਰਿ ਜੋਰੁ ਨ ਚੁਗਤੀ

ਢੁਢੈ ਸੰਸਾਰਾ ਜਿਸੁ ਹਾਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋ

ਇਨਾਨ ਕਉ ਤਮੁ ਨਿਚੁਨ ਕੋਇ ੩੩ ਗਾਤੀ

ਰਤੀ ਬਿਤੀ ਫਾਰਾ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਾ

ਤਾਲਾ ਹਤਿ ਸੁਵਿਚਿ ਪਰਤੀ ਬਾਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮ

ਸਾਲਾ ਹਤਿ ਸੁਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਾਤਿ ਕੇ ਰੰਗ

ਤਿਨਕੇਨਾਮ ਅਨੇਕਾਮ ਨਿਤਾ ਕਰਮਿਕਰਮਿਹਿ
ਇਵੀਚਰਾਸਚਾਮਾਪਿਸਚਾਦਰਬਾਭੁ ਨਤਿ
ਬੈਸੋਹਨਿਪੰਚਪਰਵਾਣਾ ਨਦਰੀਕਰਮਿਪਵੈ
ਨਿਸਾਣਾਕਚਪਕਾਣੀਓਥੋਪਾਇਨਾਨਕਰਾ
ਇਆਜਾਪੇਜਾਇ ੩੪ ਧਰਮਖੰਡਕਾਣੇਹੋ
ਧਰਮਾਗੀਆਨਖੰਡਕਾਆਖਹੁਕਰਮਾਕੇ
ਤੇਪਵਣਪਾਣੀਦੈਸੰਤਰਕੇਤੇਕਾਨਮਹੇਸਾ
ਕੇਤੇਬਰਮੋਪਾੜਤਿਪੜੀਅਹਿਰੂਪਰੰ
ਗਕੇਵੇਸਾਕੇਤੀਆਕਰਮਭੂਮੀਮੇਰਕੇਤੇ
ਕੇਤੇਧੂਊਪਦੇਸਾਕੇਤੇਇਦਚੰਦਸੁਰਕੇਤੇਕੇ
ਤੇਮੰਡਲਦੇਸਾਕੇਤੇਸਿਧਬੁਧਨਾਥਕੇਤੇਕੇ

ਤੇ ਦੇ ਵੀ ਦੇ ਸਾ ਕੇ ਤੇ ਦੇ ਵ ਦਾ ਨ ਵਾ ਮੁ ਨਿ ਕੇ ਤੇ ਕੇ ਤੇ
 ਰ ਤ ਨ ਸ ਮੰ ਦਾ ਕੇ ਤੀ ਆ ਖਾ ਣਿ ਕੇ ਤੀ ਆ ਬਾ
 ਣਿ ਕੇ ਤੇ ਪਾ ਤ ਨ ਰਿ ਦਾ ਕੇ ਤੀ ਆ ਸੁ ਰ ਤੀ ਸੇ ਵ ਕ
 ਕੇ ਤੇ ਨ ਨ ਕ ਅੰ ਤੁ ਨ ਅੰ ਤੁ ਤੁ ਪਾ ਗਿ ਆ ਨ ਖੰ ਰ
 ਮ ਹਿ ਗਿ ਆ ਨੁ ਪ ਰ ਚੰ ਰੁ ਗ ਤਿ ਬੇ ਨਾ ਦ ਬਿ ਨੇ
 ਦ ਕੋ ਰੁ ਅੰ ਨ ਦੁ ਸ ਰ ਮ ਖੰ ਰੁ ਕੀ ਬਾ ਣਿ ਰੁ ਪਾ ਤਿ
 ਬੈ ਪਾ ਤੁ ਤਿ ਪ ਤੁ ਤਿ ਅੰ ਬ ਹੁ ਰੁ ਅ ਨੁ ਪਾ ਤ ਕੀ ਅ
 ਗ ਲਾ ਕ ਬੀ ਆ ਨ ਜਾ ਹੀ ਜੇ ਕੋ ਕੋ ਰੇ ਪਿ ਢੇ ਪ
 ਛੁ ਤਾ ਣਿ ਗ ਤਿ ਬੈ ਪ ਤੁ ਤਿ ਅੰ ਸੁ ਰ ਤਿ ਮਾ ਤਿ ਮਾ ਨਿ
 ਬਾ ਧਿ ਗ ਤਿ ਬੈ ਪ ਤੁ ਤਿ ਅੰ ਸੁ ਰਾ ਸਿ ਧਾ ਕੀ ਸੁ ਧਿ
 ਰੇ ਵ ਕ ਰ ਮ ਖੰ ਰੁ ਕੀ ਬਾ ਣਿ ਜੋ ਰੁ ਗ ਤਿ ਬੈ ਹੋ ਰੁ ਨ

ਕੋਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਜੋਧਾ ਮੁਹ ਬਲ ਰੂਪ ਤਿਨ
ਬਿਰਾਜ ਰਹਿ ਮੁਕੁ ਦੇ ਮੁਹ ਤੇਰੇ ਸਦਿ ਮੀਤ ਮੀਤ
ਮਾਮਲਾ ਮਤ ਕੋਈ ਧਨ ਕਥਨ ਜਾਹਿ ਨ ਭਰਿ ਮ
ਗਹਿ ਨਾਨਕ ਗਜਾਹਿ ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਦਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ
ਤਿਥੈ ਭਗਤਿ ਵਸਾਹਿ ਕੇ ਲੋਆ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ
ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ਸਚ ਖਤਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਕ
ਰਿ ਕਾਰਿ ਦੇਖੇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡ
ਲਵਰ ਭੰਡਾ ਜੇ ਕੋ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤਾ ਤਿਥੈ
ਲੋਅ ਲੋਆ ਮਾ ਕਾਰਾ ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ ਤਿ
ਵੇਤਿ ਵਕਾਰਾ ਵੇਖੇ ਵਗਸੈ ਕਾਰਿ ਵੀਚਾਰਾ
ਨਾਨਕ ਕਥਨ ਕਰਤਾ ਸਾਹੁ ੩੭ ਜਤੁ ਪਾਹੁ

ਧੀਰਜੁਸੁਨਿ ਆਰੁ ਅਹੁ ਰਣਿ ਮਤਿ ਵੇਦੁਹੁ
 ਬੀ ਆਰੁ ਕਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪਤਾਉ ਭਾਂਡਾ
 ਭਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਦਾਲਿ ਘੜੀਐ ਸੇਬ ਦੁਸ
 ਚੀਟ ਕਸਾਲਿ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰ ਮੁਤਿ ਨ ਕਾ
 ਰਾਨਾ ਨ ਕਨ ਦਰੀ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ३੮॥

ਸਲੋਕੁ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰ
 ਤਿ ਅਹੁਤਾ ਦਿਵਸੁ ਗਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ
 ਖੋਲੇ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਚੰਗੀ ਆਈ ਆਬੁ ਨਿ
 ਅਈ ਆਵਾ ਚੈ ਧਰ ਮੁਹ ਦੂਰਿ ਕਰਮੀ ਆਪੋ
 ਆਪਣੀ ਕੋ ਨੇੜੇ ਕੇ ਦੂਰਿ ਜਿਨਿ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆ
 ਏ ਆਗਏ ਮਸਕਾਤਿ ਪਾਲਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮਖ

ਓਜਲੇਕੇਤੀਢੁਟੀਨਾਲਿ॥੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੋ ਦਰੁਗੁਆਸਾਮਹਲਾ॥੧॥ ਸੋ ਦਰੁਗੁਰਾਕੇ
ਹਾਸੋ ਪਰੁਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿਸਰਬ ਮਾਲੇਵਾ
ਜੇਤੇਰੇਨਾਦਾਮਨੇਕਾ ਅਸੀਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਵਾ
ਵਣਹਾਰਾਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਪਰੀਸਿਉਕਹੀ
ਅਹਿਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਵਣਹਾਰੇਗਾਵਨਿ
ਤੁਧੁਨੋਪਵਣਪਾਣੀਬੈਸੀਤੁਰੁਗਾਵੈਗਾਜਾਪ
ਰਮੁਦੁਆਰੇਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਚਿਤੁਬੁਧ
ਤੁਲਿਖਿਜਾਣਨਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਬੀ
ਚਾਰੇਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਈਸਰਬਹਮਾਦੇਵੀ

ਸੋਹਨਿਤੇਰੇਸਦਾਸਵਾਰੇਗਾਵਨਿਤੁਪਨੋ
ਇਦ੍ਰਾਇਦਾਸਾਣਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨ
ਲੇਗਾਵਨਿਤੁਪਨੋਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿ
ਗਾਵਨਿਤੁਪਨੋਸਾਥੀਚਾਰੇਗਾਵਨਿਤੁਪਨੋ
ਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਨਿਤੁਪਨੋਵੀਰ
ਕਾਰੇਗਾਵਨਿਤੁਪਨੋਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰ
ਖੀਸੁਰਜੁਗੁਰੁਦੇਵਦਾਨਲੇਗਾਵਨਿਤੁਪ
ਨੋਸੋਹਣਿਆਮਨੁਸੋਹਨਿਸੁਰਗੁਮਛੁਪਾਇ
ਆਲੇਗਾਵਨਿਤੁਪਨੋਰਤਨਉਪਾਏਤੋਰੇ
ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਲੇਗਾਵਨਿਤੁਪਨੋ
ਜੋਧਮਹਾਬਲਸੁਰਗਾਵਨਿਤੁਪਨੋਖਾਣੀਚਾਰੇ

੧੬

ਪਨੋ

ਗਾਵਨਿਤੁਪਨੇਖੰਡਮੰਡਲਕੁਹਮੰਡਕਾਰਿ ਕਾਰਿ
ਰਖੇਤੇਰੇਧਾਰੇਸੇਈਤੁਪਨੇਗਾਵਨਿਜੋਤੁਪੁਭਾ
ਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭੁਗਤਗਸਾਲੇਹਰਿਕੇਤੇਤੁਪਨੇ
ਗਾਵਨਿਸੇਮੋਚਤਿਨਾਮਾਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆ
ਕੀਚਾਰੇਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬਸਾਚਾ
ਸਾਚੀਨਾਈਹੋਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾ
ਜਿਨਿਕਚਾਈਗਰੰਗੀਰੰਗੀਕੁਤੀਕਾਰਿਕਾਰਿਜਿ
ਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈਕਾਰਿਕਾਰਿਦੇ
ਖੇਵਕੀਤਾਮਾਪਣਾਜਿਉਤਿਸਦੀਕਾਡਿਆਈ
ਜੋਤਿਸੁਕਾਦੇਸੋਈਕਰਸੀਹਿਰਿਹੁਕਮੁਨਕ
ਰਣਜਾਈਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ २

ਨਾਨਕ ਰਹੁ ਦੁਰਜਾਈ ੧੧੧ ਅਸਾਮ ਹਠਾ ੧ ਸੁ
 ਦਿਵਰਾ ਅਖੇ ਸਕੁ ਕੋਇ ਕੇ ਦਰੁ ਦਰਾ ਢੀਠੈ
 ਭਾਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿ ਅਜਾਇ ਕਹੈ ਦ
 ਲੇਤੇ ਰੋਹੇ ਸਮਾਇ ੧ ਦਰੁ ਮੈ ਰੋਸਾਹਿ ਬਾਗਹਿ
 ਰਗੀ ਭੀਰਾਨੁ ਟੀਗਹੀ ਭਾਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ
 ਕੇਤਾ ਕੇ ਦਰੁ ਚੀਰਾ ੧ ਠਹਾਉ ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿ
 ਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ਸਕੁ ਕੀ ਮਾਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀ ਮ
 ਤਿ ਪਾਈ ਭਗਮਾਨੀ ਹਿ ਅਨਿਗੁਰਗੁਰਾਈ
 ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਣੀ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਦਾਢੁ ਆਈ ੨
 ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੀਰਾ ਆਈ ਆਸਿ
 ਧਾਪੁ ਭਾਕੀ ਆਵਡੁ ਆਈ ਆਤੁ ਪੁਦਿ ਦੁਸਿ

ਧੀਰਿਨੋਨਪਾਣੀਆਕਰੰਮਲੋਨਾਹੀਠਾਕਿਰ
ਹਾਣੀਆਕੁਆਖਾਣਿਦਾਣਾਕਿਅਵੇਚਾਰੰ
ਸਿਫਤੀਭਰੇਤੇਰੇਕੰਡਾਗਾਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਤਿ
ਸੈਕਿਅਚਾਰਾਨਾਨਕਸਚੁਸਦਾਰਣਹਾਰਾ
ੴਆਸਾਮਹਨਾ੧ਆਖਾਜੀਦਾਦਿਸਰੋਮ
ਰਿਜਾਉਆਖਾਣਿਅਉਖਾਸਾਚਾਨਾਉਸਾਚੇਨ
ਮਕੀਲਾਗੈਕੁਖਾਉਤੁਕੁਖੇਖਾਇਚਲੀਅ
ਹਿਦੁਖਾ੧ਸੈਕਿਉਦਿਸਰੋਮੇਰੀਆਇਸਚਾ
ਸਾਹਿਬੁਸਾਚੇਨਾਇ੧ਰਹਾਉਸਾਚੇਨਾਮਕੀ
ਤਿਲੁਵਤਿਅਾਣੀਆਖਾਬਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀ
ਪਾਣੀਜੇਸਕਿਮਿਲਿਕੈਆਖਣਪਾਹੀ

ੴ
ਦੁਗਨੁ ਤੇ ਧਿਆਇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਓ ਹੁ ਮਰੈ ਨ
ਤੁਧੈ ਸੋਗੁ ॥ ਦੇਦਾਰੈ ਨ ਚੂਕੈ ਕੋ ਗੁਗੁਦੁ ਏਤੈ
ਤੋਰੁ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥ ਨਾ ਕੋਹਿ ਆਨੁ ॥ ਤੋਇ ३ ਜੇਵ
ਰੁ ਆਪਿ ਤੇਵਰੁ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ
ਕੋਕੀਤੀ ਗਾਤਿ ॥ ਘਸਮੁਦਿ ਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮ ਜਾਤਿ
ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਤੁ ਸਨਾਤਿ ॥ ੪ ॥ ੩ ਗਾਗੁਰੂ
ਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤੁ ਪੁ
ਰਖਾ ਬਿਨ ਉਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਹਮ ਕੀਰੋ ਕਿ
ਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਣੀ ਕਰਿ ਦਾਇਆ ਨਾਮੁ
ਪਰਗਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰ ਦੇਵ ਮੋ ਕਉਰਾ
ਮਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾ

ੴ

ਨਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀ ਰਾਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹ ਰਾਸਿ ॥ ੧ ॥
ਹਾਏ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਦੁਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨਿ
ਰਿਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਪਤਾਸਿ ਹਿਮਾਲਿ ਸੰਗਤਿ ਰੁ
ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪ
ਇਆ ਤੇਭਾਗ ਹੀ ਦੁਜ ਮਾਪਾਸਿ ॥ ਜੋ ਸ
ਤਿ ਰੁਸ ਰਾਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨ ਹੀ ਆਇਓ ਰੁ
ਜੀਵਿਓ ਰੁਜੀਵਾਸਿ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸ
ਤਿ ਰੁਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ
ਲਿਖਿ ਮਾਲਿ ॥ ਆਸਿ ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਸਤ ਸੰਗ
ਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਾਲਿ ਜਨ ਨਾਨ

ਕਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ੪॥ ੪ ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀਮ ॥
ਹਲਾ ਪਾਕਹੋਰੇ ਮਨ ਚਿਤ ਵਹਿਉ ਦਮੁ ਜਾ
ਆਹਿ ਰਹਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆਸੈ ਲਪ ਬਰ
ਮਹਿ ਜੰਤੁ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾਰਿ ਜਕੁਆਰੈ ਕਾਰਿ
ਧਾਰਿਆ ॥ ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤ ਸੰਗਾ ਤਿ
ਸਿਲੇ ਸੁਤ ਰਿਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮਪ
ਦੁਪਾਇਆ ਸੁਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥ ਰਹਾਉ
ਜਨ ਨਿਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ
ਕਿਸ ਕੀ ਧਾਰਿਆ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਰੁ
ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਹੇ ਮਨ ਕਉ ਕਾਰਿਆ ॥ ੨
ਉਤੇਉ ਭਿਆਵੈ ਸੈ ਕੋ ਸਾਤਿ ਸੁਪਾਛੈ ਬਚਰੇ

੧੯

ਫਰਿਆ ਤਿਨ ਕਵਣੁ ਮਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁਗਾ
ਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥ ਸਭਿ ਨਿਧ
ਨਦਸਾ ਮਸਟਿ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰਤ ਲਧਰਿ
ਆਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਦ ਬਲਿ ਜ
ਈਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਦਰਿਆ ॥੪॥ ਪ
ਰਗੁ ਮਾਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ੧ ਸੋ ਪੁਰਖੁ

੧ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋ ਪੁਰ
ਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਮ
ਰਾਮਾ ਮਰਾਮਾ ਪਾਗਾ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ
ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰ

ਜਣਹਾਗਾ ਸਭਿਜੀ ਅਤੁ ਮਾਰੇਜੀ ਤੂੰ ਜੀ ਮਾਕ
 ਦਾਤਾਗਾ ਹਰਿਧਿ ਮਾਦਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ
 ਦੂਖਾਦਿਸ ਰਣਹਾਗਾ ਹਰਿ ਮਾਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ
 ਮਾਪੇ ਸੇਵ ਕੁਜੀ ਕਿ ਮਾਨ ਨਕਜੀ ਤਵਿਚਾਰਾ
 ੧੧ ਰੂਪਾਟਪਾਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ
 ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਕੇਖਾ
 ਰੀਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੇਜਾ ਦਿਠਾਣਾ ਤੂੰ ਮਾਪੇ ਦਾ
 ਤਾ ਮਾਪੇ ਕੁਗਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ
 ਜਾਣਾ ਤੂੰ ਪਾਰਬਹਾ ਮੁਬੇ ਅੰਤੁ ਬੇ ਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇ
 ਰੇ ਕਿ ਮਾਗੁਣਾ ਮਾਖਿ ਵਖਾਣਾ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ
 ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨਨਾਨ ਕਾਤਿ ਨਕੁਰਬਾਣਾ

੨ ਹਰਿਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁਜੀ
ਸੇਜਨੁ ਜੁਗਮਹਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ਸੇਮੁਕਤੁ ਸੇਮੁਕ
ਤੁਭਾਏ ਜਨ ਹਰਿਧਿਆਇਆ ਜੀਤਿ ਨਤੂਟਿ
ਜਮਕੀਫਾਸੀ ਗਜਿਨ ਨਿਰਕੁਓ ਜਿਨ ਹਰਿਨਿ ਰਕੁ
ਉਧਿਆਇਆ ਜੀਤਿ ਨਕਾ ਕੁਓ ਸਰੂਗਵਾਸੀ
ਜਿਨ ਸੇਵਾਯਾ ਜਿਨ ਸੇਵਾਯਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀਤਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਾਮਾਸੀ ਸੇਧੰਨੁ ਸੇਧੰਨੁ ਜਿਨ
ਹਰਿਧਿਆਇਆ ਜੀਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਇ
ਜਾਸੀ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਜੀ
ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸ
ਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁਜੀ ਹਰਿਅਨਿਕਾ ਅਨੇਕਾ ਅਨੰਤਾ

39
 ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ
 ਜੀਤ ਪੁਤਾ ਪਹਿਜ ਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ
 ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜੀਕ
 ਰਿਕਿ ਰਿਅਾਖਟ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ਸੇਭ ਗਤ ਸੇਭੁ
 ਤਭ ਲੇਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋਭਾ ਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ
 ਭਗਵੰਤਾ ॥ ੪ ॥ ਤੂੰ ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰ
 ਤਾ ਜੀਤੁ ਪੁਜੇ ਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੂੰ ਜਗੁ ਜੁਗੁ
 ਏਕੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚ ਲੁਕ ਰਤਾ ਸੇ
 ਈ ਨਾਤੁ ਪੁਆਪੇ ਕੁਵੈ ਸੇਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ
 ਕਰਹਿ ਸੁਹੇਈ ਨਾਤੁ ਪੁਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਕਊ ਪਾ
 ਈ ਜੀਤੁ ਪੁਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਕਊ ਗਈ ਜਨ ਨਾਨਕ

ਗੁਣਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੋ ਸਭ ਸੋ ਕਾਜਾ ਦੇਈ
ਪਾਪਾਮਾਸਾਮਹਲਾ ੪੩ ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ
ਮੇਰਾ ਸਾਂਈ ਜੋਤ ਉਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀ ਸੀ ਜੋਤੂ ਦੇਨਿ
ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭ
ਨਿਧਿ ਆਇਆ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨ
ਮਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲਾਧਾਮਨੁ
ਖਗਵਾਇਆ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਦਿਛੋ ਫੁਟਿਆ ਆ
ਪੀਸ ਲਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਤੁੰ ਦਰੀਆਉ ਸਭ ਤੁਧੁ
ਹੀ ਆਹਿ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ਜੀਅ
ਜੰਤਸਾਭਿ ਤੇਰਾ ਖੋਲ੍ਹਾ ਦਿਜੇ ਗਿਮਿ ਲਿਵਿ
ਛੁਟਿਆ ਸੰਜੋਗਿ ਮੇਲੁ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੁਜਾਣੁ

ਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿਗੁਣ ਸਦਹੀਆ ३੩
ਖਿਦਖਾਣੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਿਸੁਖ
ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ
ਤੂ ਤੂਆ ਪੇਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਕੂਹੋਇ ਤੂਧੁ
ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹੀ
ਜਾ ਵਹਿ ਸੋਇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗ
ਟੁਹੋਇ ੪॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਤਿਤੁ ਸਰਵ
ਰੜੈ ਭਈ ਲੇਨਿ ਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾਵ ਕੁਤਿ ਨ
ਹਿ ਕੀਆ ਪੰਕੁਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾ ਲੇਹਾ
ਦੇਖਾਤੁ ਹਰੁ ਬੀਅਲੇ ੧॥ ਅਨਏ ਕੁਨ ਚੇਤ ਸਿ
ਮੁੜਮਨਾ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਲਿ

ਆ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਹ ਉਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ
ਮੁਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨ ਮੁਭਇਆ ਪ੍ਰਵਾਹੁ ਤਿ
ਨਾਨਕਾ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿ ਨਿਤੁ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿ
ਆ ੨ ॥ ਤਾਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ਪਾਠੁ ਈ ਪਗਾ ਤਿ
ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁ ਰੀਆਰੋ ਬਿਦੀ ਮਲਣ ਕੀਇ
ਹਤੇ ਰੀਬਰੀਆ ਮਵਰਿਕਾ ਜਤੇ ਰੋਕਿ ਤੇ
ਨਕਾ ਮੁਆ ਮਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿ ਭੁਜੁ ਕੇਵਲ
ਨਾਮਾ ੧ ॥ ਸਰੰਜਾਮ ਲਾਗੁ ਕੁਢ ਜਲ ਤਰਨ
ਕੋ ॥ ਜਨਮੁ ਬਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੋ
ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨਕਾ ਮਾਇ
ਆ ਸੇਵਾ ਸਾਧਨ ਜਾਨਿ ਮਾਹਰਿ ਰਾਇਆ

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੀਆ ਸਰਦਿ ਪਰੇਰੀ
 ਰਾਖ ਹੁਸਰ ਮਾ ॥ ੪ ॥ ਸੋਹਿਲਾ ਗਗਨ ਉੜੀ
 ਦੀ ਪਕੀ ਮਹਲਾ १

੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਜੋ ਪਰਿਕੀਰਤਿ ਮਾਖੀ ਮੇਕ ਰਤੇ ਕਾਰੋਇ
 ਬੀਚਰੋ ॥ ਤਤੁ ਪਰਿਗਾਢੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਿ
 ਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਗਾਢੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰ
 ਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਹਉ ਢਾਕੀ ਜਿ ਤੁਸੇ ਹਿਲੇ ਸ
 ਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅ
 ਤੇ ਸਮਾਣੀ ਅਨਿਦੇਖੇ ਗਾਢੇ ਵਣਹਾਰਾ ਤੇਰੇ
 ਦਾ ਨੈਕੀ ਅਤਿ ਨ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾ ਤੇ ਕਢਣੁ ਸੁਮਾਰਾ

२। ਸੰਕਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਾਮਿ ਲਿਕਾਰਿ ਪ।
ਵਹੁ ਤੇ ਲਾਹੇ ਹੁਸ ਜਣਾ ਅਸੀਸ ਤੀਆ ਜਿਉ
ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲਾ ਤਾਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਏਹੋ
ਪਾਹੁ ਚਾਸ ਚੜ੍ਹੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਾ ਸਦਾ ਹਾਰ।
ਸਿਮਰੀ ਮੇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਦਿਹਾ ਆਵੰਨਿ ੪੧
ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧। ਗੁਰੁ ਮਾਘ ਗੁਰੁ ਮਾ
ਗੁਰੁ ਮਾਘ ਪਦੇ ਸਾਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਵੇਸਾ ਅ
ਨੇਕਾ ੧। ਬਾਬਾ ਜੋ ਪਾਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ।
ਸੋ ਪਾਰੁ ਗੁਰੁ ਖੁਦ ਗਈ ਤੇਇ ੧। ਗੁਰੁ ਆਉ ਗੁਰੁ ਸੁਏ
ਚਸਿ ਆਪ ਤੀਆ ਪਹਰਾ ਬਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੁ
ਆਸੁਰ ਚੁਏ ਕੋਰਤਿ ਅਨੇਕਾ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ

ਕੇਤੇਵੇਸਾ ॥ २॥ २॥ ਗੁਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ १॥ ਗ ੩੪

ਗਨੇਸੇ ਬਾ ਲੁਗਦਿ ਚੰਦ੍ਰਦੀਪਕ ਬਨੇਤਾਰ

ਕਾਮੰਡਲ ਜਨਕ ਸੋਤੀ ਧੂਪੁ ਮਲਾਮਾਨ

ਲੋਪਵਦੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨ ਗਾਇ ਫੂ

ਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਆਰਵ

ਖੰਡਨ ਤੋਰੀ ਆਰਤੀ ਅਨਹਤ ਸਬਦੁ ਦਾ ਜੰਤ

ਕੁਰੀ ॥ ਗਾਉ ਸਹਸਤਨੈ ਨਨ ਨੈ ਨੈ ਹਰਿ ੧

ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੁਗਤਿ ਨਨਾਏ ਕਤੂਹੀ ਸਹਸ

ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨਾਏ ਕਪਦਗੀ ਧਾਬਿਨੁ ਸਹਸਤ

ਵਰੀ ਧਾਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥ ੨॥ ਸਾਭਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ

ਜੋਤਿ ਹੋਇ ਆਤਿ ਸਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਾਭਿ ਮਹਿ ਚਾਨ

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋਤਿ
ਸੁਰਵੈ ਸੁਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵ
ਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਕਿ ਤਮਨੇ ਅਨਾਦਿ ਨੁਮੋਰਿ ਅ
ਹਿ ॥ ਪਿਆਸਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾ
ਰੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਇਵਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੩
॥ ਗਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਾਸਿ ਕੋਰੇ
ਧਿਨ ਗਰੁਬ ਹੁਕੁਰਿ ਮਾਮਿ ਲਿਸਾਧੁ ਖੰਡ ਲਖ
ਡਾਰੇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲੇਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ
ਅਨਿਹਾਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਸਾਧੂ
ਅੰਜੁਲੀ ਪੁਨੁ ਵਡਾਰੇ ॥ ਕਾਰਿ ਚੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ
ਹੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤਿ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਇ

३५
 ਅਤਿਨਅੰਤਰਿਹਉਮੇਕੰਡਾਰੋਅਜਿਉਜਿਉਚ
 ਲਹਿਚੁਭੈਦੁਖਪਾਵਹਿਜਮਕਾ ਲੁਸਹਹਿਸਿਰਿ
 ਭੰਡਾਰੋ २ ॥ ਹਰਿਜਮਹਾਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇਦੁ
 ਖੁਜਨਮਸਰਣਕੁਵਖੰਡਾਰੋ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀਪੁ
 ਰਖੁਪਾਇਆਪਰਮੇਸਰੁਬਹੁਸੋਕੁਖੰਡਬ੍ਰਹ
 ਮੰਡਾਰੋ ॥ ੩ ॥ ਹਸਗਰੀਬਮਸਕੀਨਪ੍ਰਕੁਤੇਰੋ
 ਹਰਿਰਾਖੁਰਾਖੁਵਡਫਡਾਰੋ ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾ
 ਮੁਆਪਾਰੁਟੇਕਹੋਹਰਿਨਾਮੇਹੀਸੁਖਮੰਡਾਰੋ
 ੪ ॥ ੪ ॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ ੫
 ਕਰਉਬੇਨੰਤੀਸੁਣਹੁਮੇਠੀਅੰਤਾਸੰਤਟ
 ਹਲਕੀਬੇਲਾਗੀਰਾਖਾਇਚਲਹੁਹਰਿ

ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇ ਲਾਹਾ १॥ ਅਭਿਧਾ
ਏਦਿਨ ਸੁਰੈ ਢਾਰੇ ॥ ਮਨਗੁ ਗਮਿ ਲਿਕਾਜ
ਸਵਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸੰ
ਸੇ ਮਹਿਤ ਰਿਓ ਫਹਮਾਗਿ ਆਨਿ ॥ ਜਿਸਹਿ
ਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ॥ ਇਹੁ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ
ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਜਾਕਓ ਆਇਸੇ ॥ ਏਕਿ ਹਾ
ਤੁਹੁ ਹਰਿ ਕੁਰਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇ ॥ ਰਾਗਿ ਨਿਜ
ਪਾਰਿ ਮਹਲੁ ਪਵਹੁ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁ ਰਿਨ
ਹੋਇ ॥ ਗੋਟੇ ਰਾਗੁ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪੁਰਖਾ ਬਿ
ਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ॥ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇ
ਹੈ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ॥ ਕਓ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ॥ ਧੁਰੇ ॥ ੪੫

ਪੁਨਰਾਛਸਕਾਕਾਟਾਸੀਸਾਸੀਅਸਿਕੇਤਜਗਤ
ਕੇਈਸਾਪੁਤਪਨਬਿਸਟਿਗਗਨਤੇਭੁਈਸ
ਭੁਹਿਨਅਨਿਬਧਾਈਦਈਯਾਧੀਨਿਪਾਧੀਨਿਪਾ
ਲੋਗਨਕੇਗਜਾਦੁਸਟਨਦਾਹਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ
ਅਖਲਭਵਨਕੇਸਿਰਜਨਹਾਰੇਦਾਸਜਨਮੁਰਿ
ਲੇਹੁਭਾਰੇਕਾਬਿਯੋਬਾਚਬੇਨਤੀਚਉਪ
ਈਹਮਰੀਕਰੋਹਾਬਦੇਰਛਾਪੁਰਣਹੋਇਚਿ
ਤਿਕੀਇਛਾਵੁਚਰਣਨਮਨਰਹੈਹਮਾਗਾਅਪ
ਨਜਾਨਕੋਰੋਪੁਤਪਾਗਾ੩ਹਮਰੇਦੁਸਟਸਕੋਤੁਮ
ਪਾਵਹੁਆਪਹਾਬਦੈਮੋਹਿਬਚਾਵਹੁਸੁਖਿਵਸੈ
ਮੋਰੋਪਰਵਾਰਾਸੇਵਕਸਿਖਸਬੈਕਰਤਾਗਾ੪ਮੋ

੨੬

ਗਛਿਅਨਿਜਕਰਦੇਕਰੀਏ। ਸਬਬੈਰਨਿਕੋਆਜ
ਸੰਪਰੀਏ। ਪੁਰਣਹੋਇਹਮਾਰੀਆਸਾ। ਤੋਰਰ
ਜਨਕੀਰਹੈਪਿਆਸਾ। ਪਾਤੁਮਹਿਛਾਡਕੋਈ
ਅਵਰਨਧਿਆਉ। ਜੋਬਰਚਾਹੈਸੁਤਮਤੇਪਾਉ।
ਸੇਵਕਸਿਖਹਮਾਰੇਤਾਰੀਅਹਿ। ਚੁਨਿਚੁਨਿਸ
ਤਹਮਾਰੇਮਾਰੀਅਹਿ। ੬ ਆਪਹਾਬਦੇਮੁਏਏਬ
ਰੀਅੇ। ਮਰਣਕਾਲਕਾੜਾਸਨਿਵਰੀਅੇ। ਹੂਜੇਸ
ਦਾਹਮਾਰੇਪਛਾਸੀਅਸਪੁਜਚੁਕਰੀਅਹੁਰਛਾ
੭ ਗਾਖਿਲੇਹੁਮੁਹਿਰਖਨਹਾਰੇ। ਸਾਹਿਬਸੰਤਸਹ।
ਇੰਪਿਆਰੇ। ਦੀਨਬੰਧਦੁਸਟਨਕੇਤੰਤਾ। ਤੁਮਹੋ
ਪੁਰੀਚਰਚਦਸਕੀਤਾ। ੮ ਕਾਲਪਾਇਬਹਮਾ

ਬਖੁਧਰਾ ਕਾਲਪਾਇਸਿਵਜੀਅਵਤਰਾ ਕਾਲ ੩੧

ਪਾਇਕ ਰਬਿਸਨਪਕਾਸਾਸਕਲਕਾਲਕਾਰੀ

ਆਤਮਾਸਾ ਦੀ ਜਵਨ ਕਾਲਜੋਗੀਸਿਵਕੀ

ਓਬੇਦਰਾਜਬ੍ਰਹਮਾਜੁਬੀਓਜਵਨਕਾਲਸ

ਭਲੇਕਸਵਾਗਾਨਮਸਕਾਰੋਤਹਿਹਮਾਰਾ

੧ ਜਵਨਕਾਲਸਭਜਗਤਬਨਯੋਦੇਵਦੈਤ

ਜਵਨਉਪਜਾਯੋਆਦਿਅੰਤਿਏਕੈਅਵਤਾਰਾ

ਸੋਈਗੁਰੂਸਮਝੀਅਹੁਹਮਾਰਾ੧੧ ਨਮਸਕਾ

ਹਤਿਸਹੀਕੋਹਮਾਰੀਸਕਲਪਜਾਜਿਨਆਪ

ਸਵਾਰੀਸਿਵਕਨਕੋਸਿਵਕੁਨਸੁਖਦੀਯੋ

ਸਤਨਕੋਪਲਸੋਬਧਕੀਯੋ੧੨ ਪਾਇਪ

ਇਕੇ ਅੰਤਰਕੀ ਜਾਨਤਾ ਭੁਲੇ ਬੁਰੇ ਕੀ ਪੀਰ ਪਛਾਨਤ
ਚੀਟੀ ਤੇ ਕੁੰਚ ਰਾਮ ਸਭੁ ਲਾ ਸਭੁ ਪਰਕਿ ਪਾਇਸ
ਇਕ ਰਿਛੂ ਲਾ ੧੩ ਸੰਤ ਨਦੁ ਖਪਾਏ ਤੇ ਦੁਖੀ ਸੁ
ਖ ਪਾਏ ਸਾਧਨ ਕੇ ਸੁਖੀ ਏਕ ਏਕ ਕੀ ਪੀਰ ਪਛਾ
ਨੈ ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਪਟ ਪਟ ਕੀ ਜਾਨੈ ੧੪ ਜਬ ਓ
ਦ ਕਰਖ ਕਰਾ ਕਰਤਾ ਗਾ ਪਰਜਾ ਧਰਤ ਤਬ ਦੇ
ਹਾ ਅਪਾਰਾ ਜਬ ਆਕਰਖ ਕਰਤ ਹੋ ਕ ਬਹੁ ਤੁਮ
ਮੇ ਮਿਲਤ ਦੇ ਹਧਰ ਸਬਹੁ ੧੫ ਜੇ ਤੇ ਬਦਨ ਸਿਸ
ਇਸ ਭਧਾਏਂ ਆਪ ਆਪ ਨੀ ਬੁਝੁ ਓਚਾਏਂ ਭੁ
ਮ ਸਭੁ ਹੀ ਤੇ ਹਰ ਤਨਿ ਰਾਲਾ ਜਾਨਤ ਬੇਦ ਕੇ
ਦਾ ਮਰੁਆ ਲਾ ੧੬ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਨਿਬਕਾ ਗਨਿ ਲੈ

ਬਾਮਾਦਮਨਿਲਮਨਾਦਿਅਸੰਕੁਤਾਕਾਮੁਤ
 ਉਚਾਰਤਭੇਦਾਜਾਕਾਭੇਦਨਪਾਵਤਭੇਦਾ੧੭
 ਤਾਕੋਕਰਿਪਾਹਨਿਅਨਮਾਨਤਾਮਹਾਮੁਤਕਵ
 ਫੁਭੇਦੁਲਾਨਤਾਮਹਾਦੇਵਕਊਕਪਤਸਦਾਸਿ
 ਵਦਾਨਿਰੰਕਾਰਕਾਚੀਨਤਨਪਾਭਿਦਾ੧੮ਆ
 ਪਦਮਪੁਨੀਬੁਧਿਯੋਜੇਤੀਬਰਣਤਭਿਨਭਿ
 ਨਤੁਹਿਤੇਤੀਤੁਮਗਲਖਾਨਜਾਇਪਸਾਰਾ
 ਆਕਿਹਿਬਿਧਿਸਜਾਪੁਥਮਸੰਸਾਰਾ੧੯
 ਏਕੈਰੂਪਅਨੁਪਸਰੂਪਾਰੰਕਭਯੋਰਾਕੁਰੀ
 ਰੂਪਾਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਕੀਨੀਉਤਕੁਜ
 ਖਾਨਿਬਹੁਰਿਰਚਦੀਨੀ੨੧ਕਹੂੰਫੂਲਰਾ

ਜਾਏ ਬੈਠਾ ਕਹੁ ਸਿਮਾਟਿ ਕੁਯੋ ਸੰਕਰ ਇਕੈ ਠਾਸ
ਗੰਧੀ ਸਿਸਟਿ ਦਿਖਾਇ ਅਚੰਕ੍ਰਵਾ ਅਦਿਜੁਗਾ ।
ਇਸ ਰੂਪ ਸੁਯੰਕ੍ਰਵਾ ॥ ੨੧ ॥ ਅਥ ਰਵਾ ਮੇਰੀ ਤੁ
ਅਕਰੇ ਸਿਖਿ ਯਉ ਬਾਰਿ ਅਸਿਖਿ ਯਸੀ ਘੋਰ
ਦੁਸਟ ਜਿ ਤੇਉ ਠਵਤ ਉਤ ਪਾਤਾ ਸਕਲ ਮਲੇ
ਛਕੋਰੇ ਰਣ ਘਾਤਾ ॥ ੨੨ ॥ ਜੇ ਅਸਧੁ ਤੂੰ ਸਹਣੀ
ਪਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਸਟ ਦੁਖ ਤੇਉ ਮੇਰੇ ਪੁਰਖ ਜ
ਵਨ ਪਗ ਪਰੈ ਤੁਹਾਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਮ ਸੰਕਟ ਸਰ
ਟਾਰੈ ॥ ੨੩ ॥ ਜੇ ਕਲਿ ਕੋ ਇਕ ਬਾਰਿ ਧੀ ਮੇਰੇ ਤਾ
ਕੇ ਕਾਲ ਨਿਕਟ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਰਵਾਹੋ ਇਤਾਹਿ
ਸਭ ਕਾਲਾ ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ ਟਰੇਤ ਤਕਾਲਾ

੨੪ ਕ੍ਰਿਪਾਦਿਸਤਨਜਾਨਿਹਰਿਤੋਤਾਤਕੇ

੩੯

ਤਪਤਨਕਮਹਿਹਰਿਤੋਰਿਧਸਿਧਘਰੇ

ਸਭਹੋਈਗਦੁਸਟਛੱਡਛੁੱਟਸਕੋਨਕੋਈ

੨੫ ਏਕਬਰਜਿਨਤੁਮੇਸੰਕਾਰਾਕਾਲਫਾ

ਸਤੇਤਾਰਿਓਬਾਰਾਜਿਨਨਰਨਾਮਤਿਹਾਰੇ

ਕਹਾਦਾਰਿਦੁਸਟਦੇਖਤੇਰਹਾ੨੬ ਅਖ

ਕਰਕੇਤੁਮੇਸਰਣਿਤਿਹਾਰੀਆਪਹਾਥਦੈ

ਲੇਹੁਓਬਾਰੀਸਰਬਠਉਰਮੋਹੋਹੁਸਹਾਈ

ਦੁਸਟਦੇਖਤੇਲੇਹੁਬਚਾਈ੨੭ ਕ੍ਰਿਪਾਕ

ਰੀਹਮਪਰਜਗਮਾਤਾਕਿਬਕਰਾਪੂਰਦ

ਸੁਭਰਾਤਾਕਿਲਾਵਿਸਕਲਦੇਹਕੋਪਰ

ਤਾ ਦੁਸਟ ਦੇਖੀ ਅਨ ਕੋਢੈ ਕਰਤਾ ੨੮ ਸੀ
ਅਸਿਧੁ ਜਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਪੂਰਣ ਕਰਾ
ਗੰਥ ਤਤ ਕਾਲਾ ਮਨ ਬਾਛਤ ਫਲ ਪਾਵੈ ਸੋ
ਈ ਦੂਖ ਨ ਤਿਸੈ ਬਿਆਪਤ ਕੋਈ ੨੯ ਸੀ
ਤ੍ਰਿਲਾਸੁ ਨੈਗੁ ਗਜੇ ਯਾਹਿ ਸੁਰਸ ਨਾ ਪਾਵਈ
ਸੁਨੈ ਮੁੜ ਚਿਤ ਲਾਇ ਚਤੁਰਤਾ ਆਵਈ
ਖਦਰ ਦਭੈ ਨਿਕਟ ਨ ਤਿਨ ਨਰ ਕੇ ਰਹੈ
ਜੋ ਯਾ ਕੀਏ ਕਬਾਰ ਚਪਈ ਕੋ ਕਹੈ ੩੦ ਸੀ
ਬਤ ਸਤ ਰਹਸੀ ਸਕੁਇ ਜੈਗ ਅਰਧ ਸਹਸ
ਭੁਨਿਤੀ ਨ ਕਹਿ ਜੈਗ ਭਾਦਵ ਸੁਦੀ ਅਸਟਮੀ
ਰਵਿਵਾਰਾ ਤੀਰਸ ਰੁਦਵ ਗੰਥ ਸੁਧਾਰਾ ੩੧

॥ ਇਤਿ ਸੀਚਰਿ ਤੋ ਪਾਖਿ ਯਾਨੇ ਤਿਯਾ ਚਰਿਤੋ ॥ ੩੦ ॥
ਕੂਪਮੰਤੀ ਸੰਬਾਦੇ ਚਾਰ ਸੈ ਚਾਰਿ ਚਰਿਤੁ ਸਮਾਪਤੁ
ਅਸਤੁ ਸੁਭਾ ਮਸਤੁ ॥ ਦੋਹਰਾ ਦਾਸ ਜਾਨਕਰਿ
ਦਾਸ ਪਰਿ ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪਗਾ ਅਪਹਾ ਬਦੈਰਾ
ਖਮੁਹਿ ਮਨ ਕੁਮਬਚਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਚਉਪਈ
ਮੇਨ ਗਨੇ ਸਹਿ ਪਿਥਾ ਮਮਨਉ ਕਿਸਨ ਬਿਸਨ
ਕਬਹੂੰ ਨਾਧਿ ਆਉ ਕਾਨ ਸੁਨੇ ਪਹਿ ਚਾਨ ਨਤਿ
ਨਸੋ ਗਲਿ ਵਲਾ ਗੀ ਮੋਰੀ ਪਗਾਇ ਨਸੋ ॥
ਅਹਾ ਕਾਲ ਰਖਵਾਹੁ ਮਾਰੋ ਅਹਾ ਲੋਹੇ ਮੇਕੋ ਕੋ
ਰਬਾਰੋ ਅਪਨਾ ਜਾਨ ਕਰੇ ਰਖਵਾਹਾ ਬਾਹ
ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਅਪਨਾ ਜਾਨ ਮੁਝੈ

ਪ੍ਰਤਪਰੀਐ ਚੁਨਚੁਨਸਤੁਹਮਹੇਮਰੀਐਦੇ
ਗਤੇਗਜਗਮੇਦਉਚਲੇਰਾਖਾਆਪਮੁਹਿਓਅਓ
ਰਨਦਲੈਤੁਮਮਮਕਰਹੁਸਦਾਪ੍ਰਤਪਾਰਾ
ਤੁਮਸਾਹਿਬੁਮੇ ਦਾਸਤਿਹਾਰਾਜਾਨ
ਆਪਨਾਮੁਝੈਨਿਦਾ ਦਾਜਾਆਪ
ਕੋਰਹਮਰੇਸਭਕਾਜਾ ਠਾਤੁਮੋ
ਸਭਗਜਨਕੋਰਜਾਆਪੇਆਪੁਗਰੀਬਨ
ਦਾਜਾਦਾਸਜਨਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਤੁਹਿ
ਹਾਰਪਰਮੇਆਨਦੂਰਤੁਹਿਪਾਮਪਨਾ
ਜਾਨਕੋਰਪ੍ਰਤਪਾਰਾਤੁਮਸਾਹਿਬੁਮੇਕ੍ਰਿਕਰ
ਥਾਰਾਦਾਸਜਾਨਦੈਹਾਬਉਥਾਰਾਹਮਰੇਸਭ

ਬੈਰੀਅਨਸੰਘਾਰੋ ੬ ਨਿਪਥਮਧਰੋਭਗਵਤ ੩੯

ਕੋਧਿਆਨਾਬਹੁਰੋਕਰੋਕਥਿਤਾਬਿਧਿਨਾਨਾ

ਨਕਿਸਨਜਥਮਤਚਰਿਤ੍ਰਚਾਰੋਚੂਕਹੋਇ

ਕਾਬਿਲੇਪੁਸੁਧਾਰੋ ੧ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧

ਦਖਣੀਓਅੰਕਾਰੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧

ਓਅੰਕਾਰਿਬ੍ਰਹਮਾਉਤਪਤਿਓਅੰਕਾਰੁਕੀ

ਆਜਨਿਚਿਤਿਓਅੰਕਾਰਿਸੈਲਜੁਗਕੁਏ

੩ ਓਅੰਕਾਰਿਬੇਦਨਿਰਮਏਓਅੰਕਾਰਿ

ਸਬਦਿਉਪਰੋਓਅੰਕਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਤਰੋ

ਓਨਮਅਖਰਸੁਣਹੁਬੀਚਾਰੁਓਨਮਅਖਰੁ

ਤਿਭ ਵ ਟਸਾਰੀ ਸੁਣਿ ਪਾਠੇ ਕਿਆ ਕਿ
ਮਹੁ ਜੰਗਲਾ ਗਲਿ ਬੁਧਾ ਮਨ ਮ ਕੁਰਮੁ ਮਿਰ
ਪਾਲਾ ਪਾਰਹਾਉ ਸਸੇਸ ਕੁਜਰੁ ਸਹਿਜਿ
ਉਪਾਇ ਅਤੀਨਿ ਭਵਨ ਇਕ ਜੋਤੀ ਆਗੁਰੁ
ਇਕ ਸਤੁ ਪਰਪਾਤਿ ਹੋਵੈ ਚੁਣਿ ਲੇ ਮਾਟ ਕਰੇ
ਤੀਸ ਸਤੁ ਬੁਧੇ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਬੁਧੇ ਅੰਤਿ ਨਿ
ਰੰਤ ਰਿਸਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੋ ਸਾਚੁ ਸਾਮਾ ਲੇਖਿ
ਨੁਸਾਰੇ ਜਗੁ ਕਾਚਾ २ ਧਧੇ ਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਮਾ
ਪੁਰਿ ਗੁਣ ਕਾਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ਧਧੇ ਪੁਲਿ ਪੜੇ
ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਕੰਚ ਨਭ ਏ ਮਨੁ ਗਾਧ ਨੁ ਪਰਣੀ
ਧਰਮਾ ਪਾਮਾ ਜੋਨੀ ਤੇਲਿ ਬੋਲਿ ਸਚੁ ਪੁਰਾ

ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ਕੈ ਜਾਣੈ ਗੁਰੁ
ਗਾ ੩ ਗਵਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੂਜਾ ਕਾਇਆ ਗ
ਗਬਿਗਲੇ ਬਿਖੁਖਾਇਆ ਭਰਰਸੁ ਰਹਿਤ ਬਾ
ਦਨਹੀ ਰਾਵੈ ਸੁਣੀਐ ਗਹਿਰ ਗਭੀ ਰੁਗਵਾਇ
ਆ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਹਿ ਆਮੀ ਮੁਤਲਹਿ ਆਮ
ਨਿਤ ਨਿਸਾਚੁ ਸੁਖਾਇਆ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ
ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ੪ ਏਕੋ ਏਕੁ
ਕਹੈ ਸਭੁ ਕਈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਦਿਆਪੋ ਅੰਤਰਿ
ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਇਉਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਿਦ੍ਧਾਪੋ
ਪ੍ਰਭੁ ਨੇੜੈ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ਏਕੋ ਸਿਸਟਿਸ
ਕਾਈ ਏਕੋ ਕਾਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਨਾਨਕ ਏਕੁ

ਸਮਾਈ ਪਾਇਸੁ ਕਰਤੇ ਕਉ ਕਿਉ ਗਾਹਿ ਰਾਖਉ
ਅਫਰਿਓ ਭੁਲਿਓ ਨ ਜਾਈ ਮਾਇ ਅਕੇ ਦੇਵਾ
ਨੇਪਾਈ ਭੂਠਿ ਠਗਉ ਰੀਪਾਈ ਲਾਬਿ ਲੋਕਿ ਮੁ
ਹਤਾ ਜਿਵੈ ਗੁਤੇ ਇਬਤ ਬਾਇ ਰਿਪ ਢੁਤਾਈ ਏ
ਕੁਸਰੇ ਵੈਤਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਹਾ
ਈ ੬ ਏ ਕੁ ਅਚਾਰੁ ਰੀਗਾਇ ਕੁ ਰੂਪਾ ਪਓਣੁ ਪਾ
ਈ ਅਗਨੀ ਅਸਰੂਪਾ ਏ ਕੋ ਕੁ ਵਰੁ ਕੁ ਦੇ ਤਿਹੁ ਲੋ
ਇ ਏ ਕੋ ਬੁਝੈ ਸੁਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ਆਗਿ ਆਨੁ ਧਿ
ਆਨੁ ਲੇਸ ਮਸਰਿ ਰਹੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਏ ਕੁ ਦਿਰਲਾ
ਕੋ ਲਹੇ ਆਜਿ ਸਨੇਦੇ ਇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ
ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਅਖਿ ਸੁਣਾਏ ੧ ਓਹੁ ਮਧੁਰ ਮਨੋ

ਤਿਉ ਜਾ ਲਾ ਤੀ ਨਿਭ ਵਣ ਮਹਿ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ
 ਭੁਗਵਿਅ ਮਸਰੂ ਪੁਦਿਖਾਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮ
 ਪੁਨੇ ਘਰ ਆਵੈ ਭੂਨ ਵਿਬਰਸੈ ਨਿਤੁ ਰਧਾਰਾ ਭੂ
 ਤਮ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ਇਸੁ ਏਕੋ ਕਾਜਾ
 ਏਕੇ ਭੁਭਿਅ ਪੇਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਭੁ ॥ ਭੁਗਵੈ ਸੁ
 ਰਮ ਸੁਰਸੰਘਾਰੈ ਭੂਚਭਿ ਦੇਖਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੈ
 ਭੁਪਾਰਿ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਤਿਹੁ ਲੋਇਆ ਆਪੇ ਕਰੈ ਕ
 ਬੈਸੁ ਏਸੇ ਸੋਇ ਭਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਇ
 ਭਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੋਇ ਪਭੁ ਜਗਜੀ
 ਵਨੁ ਮਵਨੁ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪ
 ਤਿਹੁ ਏਕਿ ॥ ਗਾਜਨਰਾਮ ਰਵੈ ਹਿਤਕਾ

ਗਿਰਣਮਹਿਲੁਏਮਨੁਆਮਹਿਗਤਿਦਿ
ਨੀਤਿਰਹੈਰੀਗਿਰਤਾਤੀਨਿਕੁਵਨਜੁਗ
ਚਾਰੇਜਾਤਾਜਿਨਿਜਾਤਾਸੋਤਿਸਹੀਜੇਹਾ
ਆਤਿਨਿਰਮਾਇਲੁਸੀਤੁਸਿਦੇਹਾਹਰਸੀ
ਗਮੁਰਿਦੈਇਕਕੁਇਆਮਤਿਰਿਸਬਦੁਸਾਦਿ
ਲਿਵਲਾਇ१੦ਰੋਸੁਨਕੀਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀ
ਜੈਰਹਦੁਨਹੀਸੰਸਾਰੇਗਾਜੇਗਾਇਰੰਕਨ
ਹੀਰਹਦਾਆਇਜਾਇਜੁਗਚਾਰੇਹਾਰਹ
ਦੁਕਹਦੁਤੇਰਹੈਨਕੋਈਕਿਸੁਪਹਿਕਰ
ਓਬਿਨਤੀਏਕੁਸਬਦੁਰਾਮਨਾਮਨਿਰੋਧੁ
ਗੁਰਦੇਵੈਪਾਤਿਮਤੀ१੧ਲਾਜਮਰੰਤੀਮਾ

ਗਈ ਘੁਪਟ ਬੋਲਿ ਚਲੀ ਸਾਸੁ ਦਿਵਾਨੀ
 ਬਾਵ ਗੀਸਿਰ ਤੇ ਸੰਕਟ ਲੀਏ ਪੇਸਿ ਬੁਝਾਈਰ
 ਲੀਸਿਉ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬ ਦੁਅਨਿ ਦੁਆਲਾ ਲਿਰ
 ਤੀਲਾਲੀ ਰੁਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੁਣੀ ਨਿਚਿਦਾ
 ੧੨ ਲਾਹਾਨਾ ਮੁਰਤ ਨੁਜ ਪਿਸਾਰੁ ਲਭ ਲੋ
 ਕੁਬੁਰ ਅਹੰਕਾਰੁ ਲਾੜੀ ਚਾੜੀ ਲਾਇਤ
 ਬਾਰੁ ਮਨ ਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਮੁਗ ਧੁਗ ਵਾਰੁ ਲ
 ਹੇਕਾਰੁ ਏ ਆਇ ਆਜਗਿ ਹੋਇ ਮਚੁਰੁ
 ਗਇ ਆਠਗਇ ਠਗਿ ਲਾਹਾਨਾ ਮੁਖੁ ਜੀਵੇ
 ਸਾਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਪਤਿਸਚਾ ਪਤਿਸਾਹੁ
 ੧੩ ਆਇ ਵਿਗੁਤਾ ਜਗੁਜ ਮਪੀਥਾ ਆ

ਈਨਮੇਟਣਕੇਸਮਰਬੁਆਥਿਸੇਲਨੀਘ
ਰਿਹੋਇਆਥਿਦੇਖਿਨਿਵੇਜਿਸੁਦੇਇਆਆ
ਬਿਹੋਇਤਾਮੁਗਧੁਸਿਆਨਾਕੁਗਤਿਬਿਹੁ
ਨਾਜਗੁਬਭੰਗਨਾਸਕੁਮਹਿਕਰਤੈਏਕੋਸੈ
ਇਆਜਿਸਨੇਕਿਰਪਾਕਰਤਿਸੁਪਰਗਟੁਹੋ
ਇਆ ੧੪ ਜੁਗਿਜੁਗਿਬਾਪਿਸਦਾਨਿਰਵੇਰੁ
ਜਨੀਮਮਠਨਹੀਧੀਧਾਧੈਰੁਜੇਦੀਸੈਸੋ
ਆਪੇਆਪਿਪਾਆਪਿਪਉਪਾਇਆਪੇਘਟ
ਬਾਪਿਪਾਆਪਿਪਾਅਗਚਰੁਧੀਧੈਲੇਈਯੋਜੇ
ਗਜੁਗਤਿਜਗਜੀਵਨਸੇਈਕਾਰਿਅ
ਚਾਰੁਸਚੁਸੁਖੁਹੋਈਨਾਮਾਵਿਹੁਣਾਮੁਕਤਿ

ਕਿਵੇਰੇਈ ੧੫ ਾਵੇ ਟੁਨਾਵੇ ਵਿਰੇ ਪੁਸਰੇ ੩੫

ਗਾਕਿਉਨ ਮਿਲਾਹਿ ਕਾਟਹਿ ਮਨ ਪੀਰਾ

ਦਾਟ ਦੁਟਾਉ ਆਵੇ ਜਾਇ ਗਿਅ ਲੇਆ

ਇਆਕਿਆ ਪਲੇ ਪਾਇ ਾਵੇ ਟੁਨਾਵੇ ਤੇ

ਟਾਸ ਕੁਥਾਇ ਲਾਹੀ ਮੇਲੇ ਜਾਦੇ ਇਥੁਲ

ਇਆਵ ਟੁਨਾਵਾ ਪਾਰੁ ਵਣ ਜੇਵਾ ਪਾਰੀ

ਾਵੇ ਟੁਨਾਵੇ ਕੇਸੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੧੬ ਗੁਣ

ਵੀਚਾਰੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗਿਆ

ਨੁਪਗ ਪਤਿਹੋਇ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਵਿਰਲਾ

ਸੀਸਾਰੀ ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀਆ

ਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਹੀ ਪਾਇ ਤਾਮਿ

ਲੀਐਜਲਣੇਮਿਲਾਇਗੁਦਵੰਤੀਗੁਦ
ਸਾਰੇਨੀਤਾਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਐਮੀਤ
੧੭ਕਾਮੁਕੋਧੁਕਾਇਆਕਊਗਾਏਗਜਿਉ
ਕੰਚਨਸੋਹਗਾਦਾਏਕਾਸਿਕਸਵਟੀਸੋ
ਸੁਤਾਊਨਦਰਿਸਗਫਵੰਨਿਸਚਣਾਊਜ
ਗਤੁਪਸੁਅੰਤੀਕਾਲੁਕਸਾਣੀਕਰਿਕਰਤੈ
ਕਰਦੀਕਰਿਪਾਣੀਗਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨਿ
ਕੀਮਤਿਪਾਣੀਸੋਗਕਿਆਕਹੀਐਕਿਛੁ
ਕਹਦੁਨਜਾਣੀ੧੮ਖੋਜਤਖੋਜਤਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਖਮਾਗਹੀਮਨੁਸਤਗੁਰਿਵੰ
ਆਖਗਾਖਗਾਅਖੇਸਕੁਕੋਇਆਖਗਾਰਤ

ਨਜੁਗਚਾਰੇਹੋਇਆਖਤਪੀਅੰਤਮੁਏਨਹੀ
ਜਾਨਿਆਖਿਨਮਹਿਮੁਏਜਾਸਬਦਪਛਾ
ਨਿਆਮਸਾਬਿਰੁਚੀਤੁਮਗਨਿਮਨੁਮਾਨਿ
ਆਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਪਛਾਨਿਆ ੧੯
ਗਗਨਗੰਗੀਰੁਗਗਨਿਤਰਿਵਾਸੁਗੁਣ
ਗਾਏਸੁਖਸਹਿਜਿਨਿਵਾਸੁਗਾਇਆਨ
ਆਏਆਇਨਜਾਇਆਗੁਰਪਸਾਦਿਹੈ
ਲਿਵਲਾਇਆਗਗਨੁਆਗੰਮੁਅਨਾਭ
ਅਜੇਨੀਆਮਸਾਬਿਰੁਚੀਤੁਸਮਾਥਿਸੋਗ
ਨੀਹਰਿਨਾਮੁਚੇਤਿਫਿਰਿਪਦਹਿਨਚੁ
ਨੀਗੁਰਮਾਤਿਸਾਰੁਹੈਰਨਾਮਾਥਿਹੂਨੀ ੨੦

੩੬

ਪਰਦਰਫਿਰਿਬਕੀਬਹੁਤੇਰਾਜਾਤਿਅ
ਸੰਖਅੰਤਨਹੀਮੇਰੇਕੇਤੇਮਾਤਿਪਤਾਸੁਤ
ਧੀਆਕੇਤੇਗੁਰਚੇਲੇਢੁਨਿਹੂਆ
ਕਾਚੇਗੁਰਤੇਮੁਕਤਿਨਹੂਆਕੇਤੀਨ
ਰਿਵਰੁਏਕੁਸਮਾਲਿਗੁਰਮੁਖਿਮਰਣੁ
ਜੀਵਦੁਪੁਰੁਨਾਲਿਦਹਦਿਸਦੁਦਿ
ਪਰੈਮਾਤਿਪਾਇਆਮੇਲੁਕੁਇਆਸ
ਤਿਗੁਰਮਿਲਾਇਆ੨੧ਗੁਰਮੁਖਿਗ
ਵੈਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈਗੁਰਮੁਖਿਤੋਲਿਤੁ
ਲਾਵੈਤੋਲੈਗੁਰਮੁਖਿਆਵੈਜਾਇ
ਨਿਸੰਗੁਪਰਹਰਿਮੇਲੁਜਲਾਇਕੁਲਿ

ਕ੍ਰਾਗੁਰਮੁਖਿਨਦਬੇਦਬੀਚਾਗੁਗੁਰਮੁ ੩੭
ਖਿਮਜਨੁਚਜੁਅਚਾਗੁਗੁਰਮੁਖਿਸਬ
ਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਸਾਰਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈ
ਪਾਗੁਰੁਰਚੰਚਲੁਚੀਤੁਨਰਹਈਠਾਇ
ਚੋਰੀਮਿਰਗੁਅੰਗੁਰੀਖਾਇਆਚਰਨਕਮ
ਲਭੁਰਧਾਰੇਚੀਤਾਚਿਰੁਜੀਦੁਨੁਚੇਤਨੁ
ਨਿਤਨੀਤਾਚਿਤਤੁਹੀਦੀਸੈਸਕੁਕੋਇ
ਚੇਤਹਿਏਕੁਤਹੀਸੁਖੁਹੋਇਆਚਿਤਿਦੈਸੈ
ਗਾਚੈਹਰਿਨਾਇਆਮੁਕਤਿਕੁਇਆਪਾਤਿ
ਸਿਉਘਾਠਿਜਾਇਆ੨੩ਛੀਜੈਦੇਹਖੁ
ਲੋਇਕਰੀਛਾਛੇਆਨਿਤਦੇਖਹੁਜਗ

ਤੰਦਿਹਾਧੁਪਛਾਵਜੇਸਮਕਰਿਜਾਏ
ਬੰਧਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿਪਰਿਆਏਅਛਾਇ
ਆਛੁਛੀਜਗਤੁਕੁਲਾਨਾਅਲਿਖਿਆਕਿ
ਰਤੁਪੁਰੇਪਰਵਾਨਾਛੀਜੈਜੋਬਨੁਜਰੂਆ
ਸਿਰਿਕਾਕੁਲਾਕਾਇਆਛੀਜੈਬਣੀਸਿਖ
ਲਾ੨੪ਜਾਪੇਆਪਪਕੁਤਿਹੁਲੇਇਅ
ਗਿਨੁਗਿਦਾਤਾਅਦਰੁਨਕੋਇਅਜਿਉਭਾਵੈ
ਤਿਉਗਖਹਿਗਖਾਜਸੁਜਾਚਓਦੇਵੈਪਤਿ
ਸਾਖਾਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਹਾਤੁਪੁਕੁਦਾਜਾਤੁ
ਮੇਲਹਿਤਾਤੁਝੈਸਾਮਾਵਾਜੈਜੈਕਾਰੁਜਪ
ਉਜਗਦੀਸਾਗੁਰਮਾਤਿਮਿਲਿਮੇਬੀਜਾਇ

ਕੀਸਾ ੨੫ ਭੂਖਿ ਬੋਲ ਫੁਕਿਆ ਜਗਿਸਿ ੩੮
 ਉਵਾਦਾ ਭੂਰਿ ਮਰੈ ਦੇਖੇ ਪਰਮਾਦਾ ਜਨਮਿ
 ਮੁਏ ਨਹੀ ਜੀਵਣਾ ਆਸਾ ਆਇਚ ਲੇਭੁਣੇ ਅ
 ਸਨਿਗਸਾ ਭੂਰਿ ਭੂਰਿ ਭੂਖਿ ਮਾਟੀ ਗਲਿ
 ਜਾਇਆ ਕਾ ਲੁਨਚਾ ਪੈਰਿ ਗੁਣਗਾਇਆ ਪਾ
 ਣੀ ਨਕਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇਆ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹ
 ਜਿ ਸੁਭਾਇ ੨੬ ਗਦਿਆ ਆਨੋ ਬੋਲੇ ਆਪੇ
 ਭੂਝੇ ਆਪੇ ਸਮਝੇ ਆਪੇ ਸੁਝੇ ਗੁਰਕਾਕ
 ਤਿਆ ਅਕਿਸ ਮਾਢੈ ਨਿਰਮਲ ਸੁਚੇ ਸਾਚੇ
 ਭਾਵੈ ਗੁਰੁ ਸਾਗੁਰੁ ਰਤਨੀ ਨਹੀ ਤੋਟਾਲਾ
 ਲਪਟਾਰ ਬਸਾਚੁ ਅਖੋਟਾ ਗੁਰਿ ਕਰਿ ਤਿਆ

ਸਾਕਾਰਕਮਾਦਹੁਗੁਰਕੀਕਰਦੀਕਾਰੇਧਾ
ਵਹੁਨਾਨਕਗੁਰਮਾਤਿਸਾਚਿਸਮਾਦਹੁ੨੧
ਟੁਟੈਨੇਹੁਕਿਬੋਲਹਿਸਹੀਟੁਟੈਬਾਹੁਦੁਹੁ
ਇਸਗਹੀਟੁਟਿਪਰੀਤਿਗਣੀਭਰਬੋਲਿ
ਦਰਮਤਿਪਰਹਰਿਛਾਡੀਛੋਲਿਟੁਟੈਗਣਿ
ਪੜੈਵੀਚਾਰਾਗੁਰਸਬਦੀਪਰਿਕਾਰਜੁਸਾ
ਰਿਲਾਹਾਸਾਚੁਨਆਵੈਤੋਟਾਇਭਵਦੁ
ਠਕੁਰੁਪੀਤਮੁਮੋਟਾ੨੮ਠਕੁਰੁਮਨੁਮਾ
ਰਾਖਹੁਠਾਇਠਹਾਕਿਮੁਣੀਅਵਰੁਣਿਪੁ
ਛੁਤਾਇਠਕੁਰੁਏਕੁਸਥਾਣੀਨਾਰਿਬਹੁਤੇ
ਵੇਸਕਰੇਕੁੜਿਆਰਿਪਰਪਰਿਜਾਤੀਠਾ

ਕਿਰਗਈ ਅਹਲਿ ਬੁਲਾਈ ਠਾਕਨ ਪਾਈ
ਸਬਦਿ ਸਵਾਹੀ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀ ਸਾਈ ਸੋਹ
ਗਇ ਠਾਕੁ ਰਿਧਾ ਹੀ ੨੯ ਭੋਲਤ ਭੋਲਤ
ਹੋਸਖੀ ਛਾਟੇ ਚੀ ਰਸੀ ਗਾਠਾ ਭਾਹ ਪਇਤ
ਨਿਸੁਖੁ ਨ ਹੀ ਬਿਨੁ ਭੁਗ ਬਿਣ ਹੀ ਭਾਗ ਭਰ
ਪਿਮੁਈ ਪਾਰਿਆ ਪਦੈ ਹੀ ਹੀ ਕੀਤਿ ਸੁਜਾ
ਦਿਯਾ ਭੁਗ ਖਿਆ ਭੁਗਿਆ ਪਦੈ ਨਿਰ ਭੁਭੁ
ਨਾਮੁ ਵਖਾਇਯਾ ਭੁਗਾ ਰਿਵਾਸੁ ਤਿਖਾ ਪਈ ਜਬ
ਦੇਖਾਨ ਹੀ ਦੂਰਿ ਗਾਤਿ ਖਾਨਿ ਵਾਰੀ ਸਬਦੁ ਮੀਨਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਭੁਗ ਪੁਰਿ ਗਾਦੇ ਹਿਦੇ ਹਿ ਆਖੇ
ਸਰਸ ਭੁਕੇਈ ਜੋ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ਭੁਗੁ ਦੁਆਰੈ

੩੯

ਦੇਵਸੀਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੈਸੋਇ ੩੦ ਚੰਦੋਲਤ
ਦੂਢਤਹਉਫਿਰੀਢਹਿਢਹਿਪਵਨਿਕਗ
ਗਿਭਾਰੇਢਹਤੇਢਹਿਪਏਹਉਲੇਨਿਕਸੇ
ਪਾਗਿਅਮਰਅਜਾਚੀਹਗਿਮਿਲੇਤਿਨਕੋਹ
ਉਬਲਿਜਾਉਗਤਿਨਕੀਪੂਤ੍ਰਿਅਪੁਲੀਮੋਸੰ
ਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉਗਮਨੁਦੀਆਗੁਰਿਆਪ
ਦੈਪਾਇਆਨਿਰਮਲਨਾਉਗਿਨਿਨਾਮੁਦੀ
ਆਤਿਸੁਸੇਵਸਾਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉਜੋਉਸਾ
ਰੋਸੋਢਹਸੀਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਤਿਸੁਸੰਮਲਾਤਾਤਨਿਦੂਖੁਨ
ਹੋਇ ੩੧ ਦਾਕੋਮੇਗਕਿਸੁਗਹੀਦਾਕੋਰੋਆ

ਨਹੋਗੁਆਵਦਿਜਾਇਵਿਗੁਚੀਐਦੁ
 ਬਿਧਾਵਿਆਪੋਰਗੁਆਵਿਹੁਣੇਆਦ
 ਮੀਕਲਰਕੰਧਗਿਰੀਤਿਹਵਿਨੁਨਵੇਕਿਓਢੁ
 ਟੀਐਜਾਇਰਸਾਤਲਿਅੰਤਿਗਣਤਗਣੰ
 ਵੈਅਖਰੀਅਗਣਤਸਾਚਾਸੋਇਆਮਗਿਆ
 ਨੀਅਤਿਹੀਨੁਹੋਗੁਗਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਇ
 ਤੂਟੀਤੰਤੁਰਬਾਬਕੀਵਜੈਨਹੀਵਿਗਗਿਆ
 ਵਿਛੁੜਿਆਮੈਲੇਪਰਕੁਨਾਨਕਕਾਰਿ
 ਸੰਜੋਗਾ੩੨ ਤਰਵਰੁਕਾਇਆਪੀਖਿ
 ਮਨੁਤਰਵਰਿ ਪੀਖੀਪੀਚਾਤਤੁਚੁਗਹਿ
 ਮਲਿਏਕਸੇ ਤਿਨਕਉਫਾਸਨਰੀਚਾਉ

ਫਹਿਤ ਬੇਗੁਲ ਬੇਗੁਲੇ ਤਾ ਕਹਿ ਚੇਗਾ ਪਦੀ
ਪੰਖਤੁਟੇ ਫਹੀ ਪੜੀ ਅਵਗੁਣਿ ਭੀ ਤਬਦੀ
ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਓ ਢੂਟੀ ਮੇਹਰਿ ਗੁਣ ਕਰਮਿ
ਮਦੀਆ ਮਾਪਿ ਛਡਾਏ ਢੂਟੀ ਮੇਵਰਾ ਮਾਪਿ
ਧਦੀ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਢੂਟੀ ਮੇਰਿ ਪਾਅ
ਪਿਕਰੇਇਆ ਮਪਦੇਹਾ ਬਿਵਰਾਣੀਆ ਜੋਗ
ਵੈਤੈਦੇਇ ੩੩ ਥਰਥਰ ਕੰਪੇ ਜੀਅ ਤਾਬਨਾਵਿ
ਹੁਦਾਹੋਇਆ ਬਾਨਿ ਮਾਨਿਸ ਚੁਏ ਕੁਹੈ ਕਾਜੁ ਨਦੀ
ਟੈਕੋਇਆ ਬਿਰੁਨ ਗਇ ਦੁਬਿਰੁ ਗੁਰੁ ਬਿਰੁ ਸਾਚਾ
ਬੀਚਰਾ ਸੁਰਿਨਰਨਾ ਬਹਨਾ ਬੁਤੁਨਿ ਪਾਗਾ ਮਾਧਾ
ਗੁਸਰ ਬੇਬਾਨ ਬਨਿਤਰੀ ਤੂਦਾ ਤਾਦਾ ਤਾਹਾ ਜ

੪੯
 ਹਦੇਖਾਤਹਦੇਕੁਤੁਅੰਤੁਨਪਰਵਾਰਾਥਾਨਕੰਨ
 ਤਰਿਰਵਿਰਹਿਅਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ
 ਅਦਮੰਗਿਅਦਾਨੁਦੇਵਸੀਵਰਾਅਗਮ
 ਅਪਾਰੁ੩੪ਦਇਆਦਾਨੁਦਇਆਲੁਤੁ
 ਕਰਿਕਰਿਦੇਖਦਹਾਰਾਦਇਆਕਰਹਿ
 ਪਭਮੇਲਲੇਹਿਖਿਨਮਹਿਛਾਹਿਉਸਾਰਿ
 ਦਾਨਾਤੁਬੀਨਾਤੁਹੀਦਾਨਕੈਸਿਰਿਦਾਨਾਦਾ
 ਲਦੁਭੰਜਨਦੁਖਦਲਦਗੁਰਮੁਖਿਗਿ
 ਅਨੁਧਿਅਨੁ੩ਪਾਧਨਿਗਇਮੇਬਹਿਝੂਰੀ
 ਮੇਮੇਧਨਮਹਿਚੀਤੁਗਵਾਰਾਧਨੁਵਿਰਲੀ
 ਸਚੁਸੰਚਿਅਨਿਰਮਲੁਨਮੁਪਿਅਰਿਧ

ਨਗਇਆਤਾ ਜਾਵਦੇਹਿ ਜੇਰਾਚਹਿਰੰਗ
ਏਕਾਮਨੁਦੀਜੇਸਿਰੁਸਭਪੀਐਭੀਕਿਰਤੇ
ਕੀਟੇਕਾਧੰਧਾਧਾਵਤਰਹਿਗਏਮਨਮਾਹਿ
ਸਬਦੁਮਨੰਦਾਦੁਰਜਨਤੇਸਾਜਨਭਏ
ਭੇਟੇਗੁਰਬੰਦੀਦਾਬਨੁਬਨੁਫਿਰਤੀਦੂ
ਫਤੀਬਸਤੁਰਹੀਪਾਰਿਬਾਰਿਸਤਿਰੁਹਿ
ਮੇਲੀਮਿਲਿਰਹੀਜਨਮਮਰਦਦੁਖੁਨਿ
ਵਾਰਿ੩੬ਨਾਨਾਕਰਤਨਢੂਟੀਐਵਿਦੁ
ਕੁਦਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿਨਾਤਿਸੁਏਹੁਨਓ
ਹੁਏਅਵਰੁਦਿਫਿਰਿਪਢੂਤਾਹਿਨਾ
ਤਿਸੁਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਹੇਨਾਤਿਸੁਧਰਮੁ
ਨ

ਥਿਆਨੁ ਆਦਿ ਦੁਨਾ ਵੈਨਿ ਰਹਓ ਕਹਾ ਕਿਆ
 ਜਾ ਦਾ ਅਭਿਆਨੁ ਬਾਕਿ ਰਹੀ ਕਿਵਾਅ
 ਪੜਾਹਾ ਬਨਹੀ ਨਾ ਪਾਰਾ ਨਾ ਸਾਜਨ ਸੇਰੰਗੁ
 ਲੇਕਿ ਸੁਪਹਿ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ
 ਪ੍ਰਭਿ ਜੇ ਕਰੀ ਮੇਲੇ ਮੇਲ ਦਹਾਰਾ ਜਿਨਿ
 ਵਿਛੋੜੀ ਸੇ ਮੇਲ ਸੀਗੁ ਰਕੋ ਹੋਤਿ ਅਪਾਰਿ
 ੩੭ ਪਾਪੁ ਬੁਝਾ ਪਾਪਿ ਕਿਉ ਪਿਆਰਾ ਪਾਪਿ
 ਲਦੇ ਪਾਪੇ ਪਾਸਾਰਾ ਪਰਹਰਿ ਪਾਪੁ ਪ
 ਛਾਵੈ ਆਪੁ ਨਾਤਿ ਸੁਸੇਗੁ ਵਿਜੇਗੁ ਸੰਤਾ
 ਪੁਨਗੁ ਕਿਪੜ ਤਉ ਕਿਉ ਰਹੈ ਕਿਉ ਬੰਚੈ
 ਜਮ ਕਾਲਾ ਕਿਉ ਅਵਟ ਜਾਣਾ ਵੀ ਸੇਰੰਗੁ

ਠੁਥੁਗਥੇਕਾਨੁ ਮਨਜੰਜਾਨੀਵੇਤਿਆ
ਕੰਜੰਜਾਨਾਮਾਹਿ ਗਵਿਦੁਨਾਏਕਿਉਢੂਰੀ
ਐਪਾਪੋਪਚਹਿਪਚਹਿ ੩੮ ਗਵਿਰਿਰਿ
ਰਿਫਾਹੀਫਾਸੈਕਉਮਾਗਵਿਰਿਪਢੂਤਾਨਾ
ਅਬਕਿਆਹੂਆਫਾਬਾਚੇਗਚੁਗੋਨਹੀ
ਬੁਝੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੇਤਆਖੀਸੁਝੈਗਜਿ
ਉਮਢੂਲੀਫਾਬੀਜਮਜਾਨਿਗਵਿਦੁਗੁਰ
ਦਾਤੇਮੁਕਤਿਨਭਾਨਿਗਵਿਰਿਰਿਰਿਆਏ
ਫਿਰਿਰਿਰਿਜਾਇਗਇਕਰੰਗਿਰਚੈਰਹੈ
ਲਿਫਾਨਾਇਗਇਢੂਏਫਿਰਿਫਾਸਨਪਾ
ਇ ੩੮ ਬੀਰਬੀਰਕਰਿਰਹੀਬੀਰਕੁਝੇ

ਥੈ ਗਾਇ ਬੀਰ ਚਲੇ ਪਰਿਆਪ ਦੇ ਬਹਿਣ
ਬਿਰਹਿ ਜਲਿ ਜਾਇ ਬਾਬੁਲ ਕੈ ਪਰਿਬ
ਟੜੀ ਬਾਲੀ ਬਾਲੇ ਨਹਿ ਜੇਲੇ ਤ੍ਰਹਿ ਵਰੁਕ
ਮਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤੇਹਿ ਬਿਰਲੇ ਗ
ਆਨੀ ਬੁਝਦੁ ਉਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚਿ ਮਿਲੇਇ
ਠਾਕੁਰਹਾ ਬਿਵਰਾਣੀ ਆਜੇ ਭਾਵੈ ਤੇਹੇਇ ਬਾ
ਦੀ ਬਿਰਲ ਉਬੀਚ ਰਸੀ ਜੇਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਇਹਾਇ ਹਬਾਣੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕੀ ਨਿਜ
ਪਾਰਿਵਾਸ ਹੋਇ ੪੦ ਗੁਨਿ ਗੁਨਿ ਪੜੀਐ
ਪੜਿ ਪੜਿ ਕੁਜੈ ਛਾਹਿ ਉਸਾਰੈ ਉਸਰੇ ਛਾਹੈ
ਸਰਗੁਰਿ ਸੇਖੈ ਭੀ ਭੀ ਪੈਖੈ ਸਮਰਥ ਦੇ ਪਰ

ਵਾਰੈ। ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਭਏ ਦਿਵਾਨੇ ਦਿ
ਣ ਕਾ ਗਾਕਿਆ ਪਾਈ ਮੇ। ਭੁਰਮੁਖਿ
ਗਿਆਨੁ ਢੇਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਪਕੜੀ ਜਿਨਾਖਿ ਚੈ ਤਿ
ਨਜਾਈ ਮੇ। ਹਰਿ ਭੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਰੰਗਿ
ਠਾਤੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਛੋਤਾਈ ਮੇ। ਭੁਭੈ ਭਾਲ
ਹਿ ਭੁਰਮੁਖਿ ਭੂਤੁ ਹਿਤਾਨਿ ਜਪਾਰਿ ਵਾਸਾ
ਪਾਈ ਮੇ। ਭੁਭੈ ਭਉ ਜਲੁ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖੜਾ
ਆਸਨਿ ਗਾਸਾਤ ਰੀ ਮੇ। ਭੁਰਪਰਸਾ ਦੀਆ
ਪੋਚੀ ਨੈਜੀ ਵਾਤਿ ਆਇ ਵਮਰੀ ਮੇ। ੪੯
ਆਇਆ ਆਇਆ ਕਹਿ ਮੁਏ ਆਇਆ ਕਿਸੇ
ਨਾਸਾਇ। ਹੰਸੁ ਚਲੇ ਉਠਿ ਰੁਮਟੇ ਆਇਆ ਭੁ

ਲੀਆਥਿਅਮਨੁਝੁਠਾਜਮਿਜੋਹਿਆਮਵਗੁਣ
 ਚਲਹਿਨਾਲਿਅਮਨਮਹਿਮਨੁਝੁਲਟੇਮਰੈਜੇਗੁ
 ਦੁਹੋਵਹਿਨਾਲਿਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਮੁਏਵਿ
 ਦੁਨਾਵੈਦੁਖਭਾਲਿਅਗਝਮੰਦਰਮਹਲਾ
 ਕਹਾਜਿਝੁਬਾਜੀਦੀਬਾਦੁਨਾਨਕਸਚੇ
 ਨਾਮਾਵਿਦੁਝੁਠਾਮਾਵਟਜਾਦੁਆਮਾਪੇਚ
 ਤਰੁਸਰੁਪੁਹੈਆਪੇਜਾਦੁਸੁਜਾਦੁ॥੪੨॥ਜੋਅ
 ਵਹਿਸੇਜਾਹਿਫੁਨਿਅਏਗਏਪਛੁਤਾਹਿ
 ਲਖਚਉਗਸੀਹਮੇਦਨੀਪਟੈਨਦਪੈਉ
 ਤਾਹਿਸੇਜਨਉਬਰੇਜਿਨਿਹਰਿਭਾਇਆ
 ਧੰਧਾਮੁਆਵਿਗੁਤੀਆਇਆਜੋਦੀ

ਸੈਸੋਚਾਲਸੀਕਿਸਕਓਮੀਤੁਕਰੇਓ।ਜੀਉਸ
ਮਪਓਆਪਦਤਨੁਮਨੁਆਰੈਦੇਓ।ਅਸਬਿਰੁ
ਕਰਤਾਤੁਪਦੀਤਿਸਹੀਕੀਮੇਓਟਾ।ਗੁਣਕੀਮ।
ਗੀਹਉਮੁਈਸਬਦਿਰਤੀਮਨਿਚੇਟਾ॥੬੩॥ਗਾ
ਦਾਰਓਨਕੋਰਹੈਰੰਗੁਨਤੰਗੁਫਕੀਰਾ।ਦਾਰੀ
ਆਪੋਆਪਦੀਕੋਇਨਬੰਧੈਧੀਰਾਰਾਗੁਭ
ਰਾਭੀਹਾਵਲਾਸਰਬੂਗੁਰਾਅਸਗਾਹ।ਮੇਤੁ
ਨਿਅਵਗਾਣੁਤਰਿਮੁਈਵਿਦੁਗੁਣਕਿਓ
ਪਰਿਜਾਹਾਗੁਣੀਆਗੁਣਲੇਪੁਰਾਮਿਲੇ
ਕਿਓਤਿਨਮਿਲਓਪਿਆਰਿ।ਤਿਨਹੀਜੇਸੀਬੀ
ਰਹਾਜਪਿਜਪਿਰਿਦੈਮੁਗਰਿ।ਅਵਗੁਣੀ

ਕੁਰਪੁਰੈ ਕੁਟਬੀ ਵਸਹਿ ਨਾਲਿ ਵਿਦੁਸ
 ਤਿ ਕੁਰਕੁਟਨ ਜਪਨੀ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ
 ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੪੪ ॥ ਲਸਕਰੀ ਆਪਰਸੰ
 ਮਲੇ ਆਏ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ਕਾਰਕਮਾ
 ਵਹਿਸਿ ਰਿਪਦੀ ਲਾਹਾ ਪਲੇ ਪਾਇ ॥ ਲ
 ਬਲੋ ਕੁਝ ਭਰਿ ਆਈ ਆਫੁ ਰੇ ਮਨਹੁ ਦਿ
 ਸਾਰਿ ਗਤਿ ਦੇਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹਕੀ ਕਦੇ ਨ
 ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਚਾਕੁਰੁ ਕਹੀਐ ਖਸਮਕਾ
 ਸਭੇ ਹੇਠਿ ਤਰਦੇਇ ॥ ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਆਪ
 ਦਾਤਖਤਿਨ ਬੇਸਹਿਸੇਇ ॥ ਪੀਤਮਹੁ ਬਿ
 ਦਤਿ ਆਈ ਆਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈਦੇਇ ॥ ਆਪ

ਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਅਵਰੁਨਕੋਭਿਕਰੇਇ
੪੫ ਬੀਜਭਿਸੁਏਕੋਨਹੀਬਹੈਦੁਲੀਚਾਪਾ
ਇਨਰਕਾਨਿਵਾਰਣੁਨਰਹਨਰਸਾਚਭਿਸ
ਚੈਨਾਇਾਫੁਣੁਤਿਵੁਦੂਫਤਾਫਿਰਿਰਹੀਮ
ਨਮਹਿਕਰਭਿਬੀਚਾਰੁਲਾਲਰਤਨਬਹੁ
ਮਾਣਕੀਸਤਿਗੁਰਹਾਥਿਕੰਡਾਰੁਊਤਮੁਰ
ਵਾਪਭੁਮਿਲੇਇਕਮਾਨਿਏਕੈਭਾਇਾਨਾਨ
ਕਪੀਤਮਗਸਿਮਿਲੇਲਾਹਾਏਪਰਬਾਇਾਰ
ਚਨਾਰਾਚਿਜਿਨਿਰਚੀਜਿਨਿਸਿਰਿਆਆ
ਕਾਰੁਕੁਰਮੁਖਿਬੇਅੰਤੁਧਿਆਈਐਅੰਤੁ
ਨਪਾਰਾਵਾਰੁ ੪ ਫੁੜਾਫੁੜਾਹਰਿਜੀਭਿਸੁ

ਈ ਅਤਿ ਸੁਖਿ ਨੁ ਰਾਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਝੁਕੈ ॥ ੪੬ ॥
 ਗਾਰੁ ਝੁਤੁ ਮਸੁਟੁ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁ
 ਰਪਰਸਾ ਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ਮੇ ਮਤੁ ਕੇ ਕੁ ਰਮਿ
 ਭੁਲਾਹਿ ॥ ਸੋ ਸਾਹੁ ਸਾਚਾ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਪਨੁ ਰਾ
 ਸਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਗੁਰੂ
 ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ ਮਾਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ
 ॥ ਮਾਪੁ ਗਾਇ ॥ ਮਾਦੁ ਖੁਕਾਟਿ ॥ ਮਾਹਰਿ ਵਰੁ ਪ
 ਾਇ ॥ ਮਾਨਾਰਿ ॥ ੪੭ ॥ ਸੁਇਨਾਰੁ ਪਾਸੰਚੀ ॥ ਮੇਧਨੁ
 ਕਾਰਾ ਬਿਭੁ ਛਾਰੁ ॥ ਸਾਹੁ ਸਾਦਾ ਏਸੰਚਿ ਪਨੁ ਦੁ
 ਬਿਧਾ ਹੋਇ ॥ ਭਾਮਾਰੁ ॥ ਸਚਿ ਮਾਗੀ ॥ ਸਚੁ ਸੰ
 ਦਿਆ ॥ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ॥ ਮੇਲੁ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾ

੪੬

ਇਲੁਭਿਜਲੋਪਤਿਸਾਚੀਸਚੁਬੋਲਾਸਾ
ਜਨੁਮੀਤੁਸੁਜਾਣੁਤੂਤੂਸਰਵਰਤੁਤੀਸੁ
ਸਾਚਉਠਾਕੁਰੁਮਨਿਵਸੈਹਉਬਲਿਹਾਰੀ
ਤਿਸੁਆਇਆਮਮਤਾਮੋਹਣੀਯਿਨਿਕੀ
ਤੀਸੋਜਾਣੁਗਬਿਖਿਆਮੀਮਤੁਏਕੁਹੋਭੁਏ
ਪੁਰਖਸੁਜਾਣੁ੪੮ਖਿਮਾਦਿਹੁਣਖੀਪ
ਗਏਖੁਹੁਦਿਲਖਾਮਸੰਖਾਗਣਤਨਆਵੈ
ਕਿਉਗਣੀਖੀਪਖੀਪਮੁਏਬਿਸੰਖਾਖਸਮੁ
ਪਛਾਣੈਆਪਣਾਖੁਲੇਬੰਧਨਪਾਇਸਬ
ਦਿਮਹਲੀਖਰਤੂਖਿਮਾਸਚੁਸੁਖਭਾਇ॥
ਖਰਚੁਖਰਧਨੁਧਿਆਨੁਤੂਆਪੇਵਸਤਿ

ਗੀਰਾਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਜਾਪੇਸਦਗੁਣ
 ਅੰਤਰਿਮਨਿਧੀਰਾਹਊਮੇਖਪੇਖਪਾਇਸੀ
 ਬੀਜਓਵਬੁਦਿਕਾਰਾਜੰਤਓਪਾਇਦਿਰਿ
 ਪਾਇਅਨੁਕਰਤਾਅਲਗੁਅਪਾਰੁ ੪੯
 ਸਿਸਟੇਭੇਓਨਜਾਦੈਕੋਇਸਿਸਟਾਕਰੈਸੁਨਿਹ
 ਚਓਹੋਇਸੀਪੇਕਓਈਸਭਾਧੀਆਈਮੇਸੀਪੇ
 ਪੁਗਬਿਲਿਖੇਕੀਪਾਈਮੇਸੀਪੇਕਾਰਦਿਚਾਕ
 ਰਚੇਰਾਸੀਪੇਸਾਬਿਨਚਾਲੇਹੋਰਾਬਿਨੁਸਾਚੇ
 ਨਹੀਦਰਗਾਮਾਨੁਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈਛੁਟੈਨਿਦਾ
 ਨਿਪਾਹੋਰਤਹੋਰਤਹੋਸਖੀਹੋਇਰਹੀਹੋਰਨੁ
 ਯਓਹਓਕਰਤੀਮੇਭਈਸਬਾਦਿਰਦੈਮਨਿਗਾਮਾ

ਨਾਹਾਰਤੋਰਠੰਕਨਪਦੇਕਰਿਬਾਕੀਸੀ
ਗਾਰੁਮਿਲਿਪੀਤਮਸੁਖੁਪਾਈਸਗਲਰੁਣ
ਗਲਿਹਾਰੁਨਾਨਕਰੁਰਮੁਖਿਪਾਈਮੇਹਰਿਸਿ
ਉਪਿਤਿਪਾਆਰੁਹਰਿਬਿਨੁਕਿਨਿਸੁਖੁਪਾ
ਇਆਵੇਖਹੁਮਨਬੀਚਾਰਿਹਰਿਪੜਦਾ
ਹਰਿਬੁਝਦਾਹਰਿਸਿਉਰਖਹੁਪਾਆਰੁਹ
ਰਿਜਪੀਮੇਹਰਿਪਾਆਈਮੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
ਅਧਾਰੁਪ੧ਲੇਖੁਨਮਿਟਣਹਿਸਖੀਜੋਲਿ
ਖਿਆਕਰਤਾਰਿਅਪੇਕਾਰਦੁਜਿਨਿਕੀ
ਆਕਰਿਕਿਰਪਾਪਗੁਧਾਰਿਕਰਤੇਹਬਿਵ
ਤਿਆਈਆਬੁਝਹੁਗੁਰਬੀਚਾਰਿਗਲਿਖਿ

ਆਫੇਰਨਸਕੀਐਜਿਓਕਾਫੀਤਿਓਸਾਗਿਨ ੪੮
 ਦਰਿਤੇਰੀਸੁਖਪਾਇਆਨਨਕਸਬਦੁਬੀਚਾ
 ਰਿਅਨਮੁਖਿਕੁਲੇਪਚਿਮੁਏਉਬਰੇਗੁਰਬੀ
 ਚਾਰਿਅਜਿਪੁਰਖੁਨਦਰਿਨਆਵਈਤਿਸਕਾ
 ਕਿਆਕਰਿਕਹਿਅਜਾਇਬਲਿਹਾਰੀ
 ਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਹਿਰਦੈਦੁਤਾਦਿਖਾਇ
 ਪਰਪਾਧਾਪਾਇਆਆਖੀਐਬਿਦਿਆ
 ਬਿਚਰੈਸਹੀਜਿਸੁਕਾਇਬਿਦਿਆਸੋ
 ਧੈਤਤੁਲੈਰਾਮਨਮਲਿਵਲਾਇਆਨ
 ਮੁਖੁਬਿਦਿਆਬਿਕੁਦਾਬਿਖੁਖਟੇਬਿਖੁਖਾ
 ਏਕਾਮੁਰਖੁਸਬਦੁਨਚੀਨਈਸੁਖੁਬੁਝਨ

੨੪
ਹਕਾਇਤ ੫੩ ਪਾਧਾਰਤਰਮੁਖਿ ਆਖੀਐ
ਚਾਟ੍ਹਿਐ ਆਮਤਿ ਦੇਇ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹੁ ਨਾਮੁ
ਸੰਗਰਹੁ ਲਾਹਾ ਜਗਮਹਿ ਲੇਇ ॥ ਸਚੀ
ਪਟੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਪੜ੍ਹੀਐ ਸਬਦੁ ਸੁਸਾਰਾ ਲ
ਨਕਸੋ ਪਾਤ੍ਰਿ ਆਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾਜਿ
ਸੁਗਮਨ ਮੁਗਲਿ ਹਰਾ ੫੪ ॥ ਗਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ ੧

ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਿਧ ਸਭਾ ਕਰਿ ਆਸਾਇ ਬੈਠੈ ਸੰਤ ਸਭਾ
ਜੈ ਕਾਰੋ ਨਤਿ ਸੁਆਗੈ ਹਰ ਸਿਹ ਮਾਰੀ ਸਾਚਾ
ਅਪਰ ਅਪਾਰੋ ਮਸਤਕੁ ਕਾਟਿ ਧਰੀ ਤਿਸੁ ਆ

ਗੈਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਉ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਮਿਲੇ ਸਚੁ
 ਪਾਈ ਅੰਸਹੁ ਜਕਾਇ ਜਸੁ ਲੇਉ ॥ ਕਿ ਆਰੁ
 ਵੀ ਅੰਸਹਿ ਸੁਚਾਰੈ ਇਹ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਬਿਨੁ
 ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨ ਤੁਮੈ ਕਿਆ
 ਨਾਉ ਤੁ ਮਾਰਾ ਕਉਨੁ ਮਾਰੁ ਗੁਕਉ ਨੁਸੁ ਆਓ
 ਸਾਚੁ ਕਹਉ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਹਉ ਸੰਤ ਜਨਾ
 ਬਲਿ ਜਾਓ ॥ ਕਹੈ ਸਹੁ ਕਹਰੀ ਅੰਬਾਲੇ ਕ
 ਹਮਾਵਹੁ ਕਹਰੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੇਲੇ ਸੁਇ ਬੇਰਾ
 ਗੀ ਕਿਆ ਤੁ ਮਾਰਾ ਰਾਹੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬੇ
 ਸਿਨਿ ਰੰਤਰਿ ਰਹੀ ਅੰਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾ
 ਵੈ ॥ ਸਹਜੇ ਆਇਹੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਸਦਾ

ਰਜਾਏ॥ ਆਸਾਇ ਬੈਸਾਇ ਬਿਹਨਾਗਾਇ ਦੁਐ
ਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਆਪੁ ਪਛਾ
ਣੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ॥ ਤ੍ਰਾਦੁਨੀ ਆਸਾ ਗਰੁਦਤ
ਰੁਕੀ॥ ਮੇਕਿ ਉਕਾਰਿ ਪਾਈ॥ ਮੇਪਾਠਾ ਚਰਪ
ਟੁਬੋਲੈ ਅਉਧੂ ਨਾਨਕ ਦੇਹੁ ਸਚਾ ਬੀਚਾਰੋ॥ ਅ
ਪੋਆਖੋ ਆਪੋ ਸਮਝੈ ਤਿਸ ਸੁਕਿਆ ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ
ਸਾਚੁ ਕਹੁ ਤੁਮ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਤੁਝੁ ਕਿਆ ਬੈਸ
ਦੁਦੀਜੈ॥ ੪॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਰਮ ਲੁਨਿਗਾਲੁ
ਮੁਰਗਾਈ ਨੈਸਾਏ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਰੁਵਸਾਗਰੁ
ਤਰੀ॥ ਮੇਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ॥ ਰਹਹਿ ਇਕਾਂਤਿ
ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸਿਆ॥ ਆਸਾ ਮਹਿ ਨਿਰਾਸੋ॥ ਅ

ਮਾਮਗੋਚਰੁ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਏ ਨਾਨਕੁ ਤਾਕਾ ਦਾਸੋ
ਪਾਸੁ ਦਿਸੁ ਆਸੀ ਅਰਦਾਸਿ ਤਮਾਰੀ ਪੁਛੁਓ
ਸਾਚ ਬੀਚਾਰੋ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਉਤਰਦੀ ਜੈ ਕਿ
ਉਪਾਈ ਮੇ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚਲਤ ਉ
ਸਚ ਪਾਰਿ ਬੈਸੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ਆਪੇ
ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ਲਾਗੈ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੋ ੬
ਹਟੀ ਕਾਟੀ ਰਹੁ ਹਿਨਿ ਰਾ ਲੇਖੁ ਖਿਬਿ ਗੰਧਿ
ਉਦਿਅਨੇ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਅਹਰੇ ਖਾਣੀ ਮੇ ਅਭਿਪੂ
ਬੋਲੇਗਿ ਆਨਾ ਤੀਰਥਿ ਨਾਣੀ ਮੇ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾ
ਣੀ ਮੇ ਮੇਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਣੀ ਗੋਰਖ ਪੂਤੁ ਲੇ
ਕਾਰੀ ਪਾਬੋ ਲੇਜੋ ਗਨੁ ਗਤਿ ਬਿਪਿ ਸਾਣੀ ੭

੫੦

ਹਾਟੀਬਾਟੀ ਨੀਦ ਨਾਮਾ ਵੈਪਰਘਾਹਿਚਿਤੁ
ਨੇਰੁਲਾਈ ਗਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨੁਟੇਕ ਨਾਟਿਕਈ ਨ
ਨਕਭੂਖਨਜਾਈ ਹਾਟਪਟਦੁਪਾਰੁਗੁਰੂਦਿ
ਖਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੋ ਖੀਡਿਤਨਿ
ਦਾਅਲਪਾਅਹਾਰੀ ਨਾਨਕ ਤਤੁਬੀਚਾਰੋ
ਦਰਸਨੁਭੇਖਰੁਗੁਜੋਗਿਦਾਮੰਦਾਝੇਲੀਖਿ
ਬਾਬਾਰਹਾਮੰਤਠਏਕੁਸਰੇਵਹੁਖਵਦਰਸ
ਨਇਕਪੰਥਾਇਨਬਿਧਿਮਨੁਸਮਝਾਈਐ
ਪੁਰਖਾਬਾਹੁਡਿਚੇਟਨਖਾਈਐ ਨਾਨਕਬੋ
ਲੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਈ
ਐਐਮੰਤਰਿਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿਮੁਦਾਨੁ

ਮੇਮਮਤਾਦੂਰਿਕਰੀਕਾਮੁਕੋਧੁਅਤੰਕਾਰੁਨਿਵਾ ੫੭
 ਰੈਗੁਰਕੋਸਬਦਿਸੁਸਮਾਤਪਰੀਖਿਥਾਝੇਲੀ
 ਰੁਰਿਪੁਰਿਗਹਿਆਨਨਕਤਾਰੈਏਕੁਰਹੀਸਾ
 ਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਣੀਪਰੇਖੇਗੁਰਕੀਬਾਤ
 ਖਰੀ ੧੦ ਊਧਏਖਪਗੁਪਚਕੂਟੋਪੀਕਾ
 ਏਆਕੜਾਸਦੁਮਨੁਜਾਗੋਟੀਸਤੁਸੀਤੋ
 ਖਸੰਜਮੁਹੈਨਾਣਿਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸ
 ਮਾਣਿ ੧੧ ਕਵਨੁਸੁਗੁਪਤਾਕਵਨੁਸੁਮੁਕਤ ੦੧
 ਕਵਨੁਸੁਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਜੁਗਤਾਕਵਨੁਸੁ
 ਆਵੈਕਵਨੁਸੁਜਾਣਿਕਵਨੁਸੁਤਿਰੁਵਾਣਿਰ
 ਹੀਆਸਮਾਣਿ ੧੨ ਪਾਟਿਪਾਟਿਗੁਪਤਾਗੁਰਮੁ

ਅਖਿ ਮੁਕਤਾ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਬਦਿ ਸੁਜੁਗਤ ॥
ਅਨਮੁਖਿ ਬਿਨਸੈ ਅਵੈ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਕੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਕਿਉ ਕਉ ਰਿਬਾਧਾ ਸਰਪ
ਨਿਖਾਧਾ ਕਿਉ ਕਉ ਬੋਇਆ ਕਿਉ ਕਉ ਲਾਧ ॥
ਕਿਉ ਕਉ ਨਿਰਮਲੁ ਕਿਉ ਕਉ ਅੰਧਿ ਆਗਾ
ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਰੈ ਸੁਗੁਰੂ ਮਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਦੁਰਮ
ਤਿ ਬਾਧਾ ਸਰਪ ਨਿਖਾਧਾ ਅਨਮੁਖਿ ਬੋਇਆ ॥
ਕੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ
ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਇ ॥ ੫ ॥
ਸੁਨਿ ਰੰਤਰਿ ਦੀਜੈ ਬੰਧੁ ਉਤ੍ਰੈ ਨਹਿ ਸਾਪੜੈ
ਨਕੰਧੁ ਸਹਜਗੁਣ ਪਰਜਾਣੈ ਜਾਚਾ ਸੁ

ਨਨਕਾਚੇਭਾਵੈਸਾਚਾ ॥੬॥ ਕਿਸੁਕਾਰਹਇਕਿ
 ਹੁਤਜਿਓਓਦਾਸੀ ॥ ਕਿਸੁਕਾਰਹਇਇਹੁਭੇ
 ਖਨਿਵਾਸੀ ॥ ਕਿਸੁਵਖਰਕੇਤਮਵਟਜਾਰੇ ॥ ਕਿ
 ਉਕਾਰਿਸਾਬੁਲੰਪਾਵਹੁਪਾਰੇ ॥੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਖੋਜਤਭੁਏਓਦਾਸੀ ॥ ਵਰਸਨਕੈਤਾਈਕਿਖ
 ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਸਾਚਵਖਰਕੇਹਮਵਟਜਾਰੇ
 ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਗਸਿਪਾਰੇ ॥੧੨॥ ਕਿਤੁਬਿ
 ਧਿਪੁਰਖਾਜਨਮੁਵਟਾਇਆ ॥ ਕਾਹੇਕਉਤੁਝ
 ਏਹੁਮਨੁਲਾਇਆ ॥ ਕਿਤੁਬਿਧਿਮਾਸਾਮਨ
 ਸਾਖਾਈ ॥ ਕਿਤੁਬਿਧਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈ
 ਏਬਿਨੁਦੰਤਕਿਉਖਾਈ ॥ ਮੇਸਾਰੁ ॥ ਨਨਕਸਾਚ

ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਜਨਮੇਰਾ
ਵਨੁ ਮਿਟਾਇਆ ਅਨਹੁ ਤਿਰਾਤੇ ਇਹੁ ਮ
ਨੁ ਲਾਇਆ ਅਨਸਾ ਅਸਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾ
ਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ਤੈਰੁ
ਦਮੇ ਦੇਖਾਈ ਮੇਸਾਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰ
ਦੁਹਾਰੁ ॥੨੦॥ ਆਦਿਕਉ ਕਵਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕ
ਥੀ ਅਲੇਖੁ ਨ ਕਹਾਘਰਵਾਸੋ ॥ ਗਿਆਨ ਕੀ
ਮੁਖੁ ਕਵਨੁ ਕਥੀ ਅਲੇਖਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਵ
ਨ ਨਿਵਾਸੋ ॥ ਕਾਲ ਕਟਿ ਗਾਰਿਉ ਜਲੁ ਅ
ਲੇ ਕਉ ਨਿਰਭਉ ਪਾਰਿ ਜਾਈ ॥ ਮੋਸਹ ਜਸ
ਤੋਖ ਕਾ ਅਸਦੁ ਜਾਏ ਕਉ ਛੇਦੇ ਬੈਰਾਈ

ਮੇਰਾ ਗੁਰਕੋ ਸਬਦਿ ਹਉ ਮੇਰੇ ਬਖਸ਼ ਮਾਰੈ ਤਾਨਿ
 ਜਪਾਹਿ ਹੋਵੈ ਦਾਸੋ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿ ਆਤਿ ਸੁ
 ਸਬਦਿ ਪਵਾਏ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੋ ੨੧ ਕਹਾ
 ਤੇ ਆਵੈ ਕਹਾਇ ਹੁਜਾਵੈ ਕਹਾਇ ਹੁਰਹੈ ਸਮਾ
 ਈ ਏਸੁ ਸਬਦ ਕਉ ਜੇ ਅਰਥਾਵੈ ਤਿ ਸੁਗੁ
 ਰਤਿ ਲੁਨਤ ਮਾਈ ਕਉ ਤਤੋ ਆਵਿ ਗਤੈ ਪ
 ਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੇ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਅ
 ਪੇ ਕਰਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰੇ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ
 ਹੁਕਮੇ ਜਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰਤੇ
 ਸਾਚੁ ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਈ ੨੨
 ਆਦਿ ਕਉ ਬਿਸਮਾਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਬੀ ਅਲੇ

ਸੁੰਨਿਰੰਤਰਿਵਾਸੁਲੀਆਅਕਲਪਤ
ਮੁਦਾਰੁਗਿਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰੀਅਲੇਪਟਿਪ
ਇਸਚਾਸਰਬਜੀਆਰੁਰਬਚਨੀਅਦਿ
ਗਤਿਸਮਾਈਐਤਤੁਨਿਰੰਜਨੁਸਹਜਿਲ
ਏਨਨਕਦੂਜੀਕਾਰਨਕਰਦੀਸੇਵੈਸਿਖੁ
ਸੁਖੋਜਿਲੇਏਹੁਕਮੁਬਿਸਮਾਦੁਹੁਕਮਿ
ਪਛਾਣੈਜੀਅਜੁਗਤਿਸਚੁਜਾਣੈਸੇਈ
ਆਪੁਮੇਰਿਨਿਰਾਲਮੁਹੋਵੈਅੰਤਰਿਸਾਚੁਜੇ
ਗਿਕਹੀਐਸੇਈ੨੩ਅਵਿਗਤੋਨਿਰਮਾ
ਇਲੁਪਜੇਨਿਰਗੁਣਤੇਸਰਗੁਣਬੀਆ
ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਸਾਵੈ

ਸਬਦਿਸਮਾਇਲੀਆਏਕੇਕਉਸਚੁਏ
 ਕਾਜਾਏਹਉਮੇਦੂਜਾਦੂਰਿਕੀਆਸੋਜੋ
 ਗੀਗੁਰਸਬਦੁਪਛਾਣੈਅੰਤਰਿਕਮਲੁਪੁ
 ਗਾਸੁਬੀਆਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਸਕੁਕਿਛੁਸੁ
 ਏਅੰਤਰਿਜਾਣੈਸਰਬਦਇਆਨਾਨਕ
 ਤਾਕਉਮਿਲੇਵਡਾਈਆਪੁਪਛਾਣੈਸਰਬਜੀ
 ਆ॥੨੪॥ਸਾਚਉਪਜੈਸਾਚਿਸਮਾਵੈਸਾਚੇਸੂ
 ਚੇਏਕਮਾਇਆਝੂਠਾਅਵਹਿਠਵਰਨਪਾ
 ਵਹਿਦੂਜੇਆਵਾਗਉਣੁਕੁਇਆਆਵਾ
 ਗਉਣੁਮਿਟੈਗੁਰਸਬਦੀਆਪੋਪਰੇਖੇਬਖ
 ਸਿਲਾਇਆਏਕਾਬੇਦਨਦੂਜੈਬਿਆਪੀ

ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਵੀ ਸਾਰਿਆ ਜੋ ਬੁਝੈ ਜਿਸੁ
ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਮੁਕਤੁਰ
ਇਆ ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ
ਪਰਹਰਿਆ ੨੫ ਮਨਮੁਖਿ ਰੂਲੈ ਜਮਕੀਕ
ਇਹ ਪਰਘਰੁ ਜੋ ਹੈ ਹਾਵੇ ਹਾਇ ਮਨਮੁਖਿ ਰੁ
ਰਮਿ ਰਵੈ ਬੇਬਾਇ ਵਿਆਰਗਿ ਮੁਸੈ ਮੀਤਿ ਮ
ਸਾਇ ਸਬਦੁ ਨਚੀਨੈ ਲਵੈ ਕੁਬਾਇ ਨਾਨ
ਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਜਾਇ ੨੬ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਾਚੇ ਕਾਰੁ ਉਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਅ
ਪੜੁ ਪੜਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿਗੁ
ਰਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ॥
 ਕਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ
 ਰਚੈ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਤਰੀ
 ਮੇਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਸੁਸਬਾਇਗੀ
 ਮਾਨੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਅੰਤਰ ਬਿਧਿ ਜਾ
 ਨੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ਮੇ ਅਲਖਾ ਮਪਾਰੁ
 ਨਾਨਕ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਅਕਥੁ ਕੇ ਬੇਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਿਬਹੈ ਸਪਰਦਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀ ॥ ਮੇ ਅੰ
 ਤਰਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ਮੇ ਸਬਾਇ
 ਆਚਾਰੀ ॥ ਸਬਾਇ ਕੇ ਦਿਨਾ ਦੇ ਜਾਣਈ ॥

ਨਾਨਕਹਉਮੇਜਾਇਸਮਾਈ ੨੮ ਗੁਰਮੁਖਿਧ
ਰਤੀਸਚੈਸਾਜੀਗਤਿਸਮਾਹਿਓਪਤਿਖਪਤਿਸੁ
ਬਾਜੀਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਰੇਪੇਠਗੁਲਾਇ
ਸਾਚਿਰਤਉਪਤਿਸਿਉਪਰਿਜਾਇਸਾਚਸਬਾਦਿ
ਬਿਨੁਪਤਿਨਤੀਪਾਵੈਨਾਨਕਬਿਨੁਨਵੈਕਉ
ਸਾਚਿਸਮਾਵੈ ੩੦ ਗੁਰਮੁਖਿਅਸਟਸਿਧੀਸ
ਭਿਬਧੀਗੁਰਮੁਖਿਕੁਦਜਲੁਤਰੀਮੇਸਚ
ਸੁਧੀਗੁਰਮੁਖਿਸਰਅਪਸਰਬਿਧਿਜਾਵੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਗਦਿਗਤਿਨਗਦਿਗਤਿਪਛਾਣੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਤਾਰੇਪਾਰਿਉਤਾਰੇਨਾਨਕਮੁਖਿਸ
ਬਾਦਿਨਿਸਤਾਰੇ ੩੧ ਨਾਮੋਗਤੇਹਉਮੇਜਾਇ
ਗੁ

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜੋਗਜੂ
 ਗਤਿ ਬੀਚਾਰੁ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਵਹਿ ਸੋਖਦੁ
 ਆਰੁ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਭੁ ਵਾਣਿ ਸੋ ਝੀਯੋਇ
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ੩੨
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸ
 ਦਾਤ ਪੁਰੋਇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੁ ਬਿਨੁ ਨ
 ਦੇਖੋ ਲੋਸਭੁ ਵੇਕਾਰੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ
 ਕਉ ਜੋ ਕਾਰੁ ੩੩ ਪੂਰੇ ਗੁਰਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇ
 ਆਜਾਇ ਜੋਗਜੂ ਗਤਿ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ
 ਭਾਰੁ ਮਾਹਿ ਜੋਗੀ ਭਰਮਾਏ ਸੀਨਿ ਆਸੀਨਿ

ਮਚਾਰਿ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਏ ਸੋ ਪਾਏ
ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਾਭਿ ਦੂਜੈ ਲਾਗੈ ਦੇ
ਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ਨਾਨਕ ਵਡੇ ਸੇਵਕ ਕਾਰਿ
ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਰਖਿ ਆਉਰ ਧਾਰਿ ੩੪ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰ
ਤਨੁ ਲੈ ਲੈ ਵਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰੇਖੇ
ਰਤਨੁ ਸੁਕਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਮਨ ਪਤੀ ਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਤਿਸੁ ਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਚੋਟ ਨਖਾਏ ॥ ੩੫ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁਇ
ਸਨਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ

ਜਨੁਪਰਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਰਕਾਰਾਏ
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ੩੬ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਾਸਤ੍ਰਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਪਾਟ
 ਪਾਟਿਓਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਹ ਵਿਰੋਧ ਗਵਾਏ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲੀ ਗਣਤਮਿਟਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰਾਮਨਾਮਰੀਗਿਰਤਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਸਮੁਪਰ
 ਛਾਤਾ ੩੭ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗਰੰਥੇ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ
 ਗੁਰਪਾਲਨ ਪਵਈ ਬਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮਨੁ ਆ
 ਅਤਿ ਭੇਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਕਿ ਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਖੁਖ
 ਏ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਬਿਸੀ ਅਰੁਭਸੇ ਮਰਿਵਾਟਾ ਨਾਨ
 ਕ ॥ ਬਿਨੁ ਪਾਏ ਪਾਟਾ ੩੮ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮਿਲੇ

१५
ਤਿਸੁਪਾਰਿਓਤਰੈ ਅਵਗਣਮੈਏਗੁਣਿ
ਨਿਸਤਾਰੈ ਮੁਕਤਿਮਹਾਸੁਖਗੁਰਸਬ
ਦੁਬੀਚਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿਕਦੇਨਆਵੈਹਾਰਿ
ਤਨੁਹਟੜੀਇਹੁਮਨੁਵਟਜਾਗਾਨਾਨਕਸ
ਹਜੇਸਚੁਦਾਪਾਰਾ੩੧ ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਂਧਿ
ਓਸੇਤੁਬਿਧਾਤੇ ਲੰਕਾਲੂਟੀਦੈਤਿਸੰਤਾ
ਪੈਗਮਚੰਦਿਮਾਰਿਓਅਹਿਰਾਵਟੁਕੇ
ਦੁਬਰੀਖਣਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਇਣੁਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਾਇਰਿਪਾਹਿਣਤਾਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਉਧਾਰੈ ੪੦ ਗੁਰਮੁਖਿਚੁ
ਕੈਆਵਟਜਾਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿਦਰੁਸਾ

ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਟੇ ਖਰੇ ਪਛੁ
 ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੇ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ਨ
 ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ੪੧ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾ
 ਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸ
 ਮਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਉਤ
 ਮ ਹੋਇ ਨ ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲ ਕ
 ਵਦ ਕੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ੪੨ ਕਵਣਾ ਮੁਲੁ
 ਕਵਣਾ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ਤੇਰਾ ਕਵਣਾ ਗੁਰੂ

ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ ਚੇਲਾ ਕਵਣ ਕਥਾ ਲੇਰਹੁ
ਨਿਰਾਲੇ ਬੋਲੈ ਨਾਨਕ ਸੁਦਹੁ ਤੁਮ ਬਾਲੇ
ਏਸੁ ਕਥਾ ਕਾ ਦੇਇ ਬੀਚਾਰੁ ਭਵਜ ਲੁਸ
ਬਦਿਲੀ ਪਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਪਵਨ ਅਰੰ
ਭ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਦੇਲਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸੁਰਿ
ਤਿਧਾਨਿ ਚੇਲਾ ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇਰਹੁ ਤੁਨਿ
ਗਲਾ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰਗੋਪਾਲ ॥
ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਮੇ
ਦ ਕੇਦੰਤ ਕਉ ਪਾਣੀ ਮੇਸਾਰੁ ਜਿਤੁ ਗ
ਰਬੁ ਜਾਇ ਸੁਕਵਣੁ ਆਹਾਰੁ ਹਿਰੈ

ਪਰਮੰਦਰੁ ਅਗਨਿ ਪਰਾਹਨੁ ਕਵਨੁ
 ਫਾਜਿਤੁ ਰਹੈ ਅਵਾਹਨੁ ਇਤਉਤ ਕਿਸ ਕਉ
 ਜਾਇ ਸਮਾਵੈ ਕਵਨੁ ਧਿਆਨੁ ਮਨੁ ਮਨ
 ਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਪਾਹਉ ਹਉਮੈ ਮੇਵਿ ਚਹੁ ਬੇ
 ਵੈ ਦੂਜਾ ਮੇਵੈ ਏਕੋ ਹੋਵੈ ਜਗੁ ਕਰਕਾ ਮਨ
 ਖੁਖੁ ਗਵਾਰੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ਅੰਖਾਈ
 ਮੇਸਾਰੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਨ
 ਨਕਾ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਕ੍ਰਾਣੈ ॥ ੪
 ੬ ਸਚ ਕੈ ਗਤਾ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੈ ਏ
 ਕੋ ਜਾਤਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਸਚੁ
 ਅੰਤਰਿ ਹੀ ਆਤਮਾ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੁਕੀ ਗੀ

ਰੰਗੀਆ ਕਾਮ ਕੋਧੁ ਬਿਖੁਆ ਗਨਿਨਿਦ
ਰੇ ਨਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਪਿਆਰੇ ੪੭ ਕਵ
ਨੁਮੁਖਿਚੰਦੁਹਿਦੈਪਰਛਾਇਆ ਕਵਨਮੁ
ਖਿਸੁਰਜੁਤਪੋਤਪਾਇਆ ਕਵਨਮੁਖਿਕਾ
ਲੁਜੋਹਤਨਿਤਰਹੈ ਕਵਨਬੁਧਿਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਤਿਰਹੈ ਕਵਨੁਜੋਧੁਜੋਕਾਲੁਸੰ
ਪਾਰੈ ਬੋਲੇਬਾਣੀਨਨਕਬੀਚਾਰੈ
੪੮ ਸਬਦੁਕਾਖਤਸਸਿਜੋਤਿਅਪਾ
ਰਾਸਸਿਪਰਿਸੁਰਵਸੈਮਿਟੈਅੰਧਿ
ਆਗਾਸੁਖੁਦੁਖੁਸਮਕਰਿਨਾਮੁਅਧ
ਰਾਆਪੋਪਾਰਿਉਤਾਰਣਾਗਾਗੁਰੁ

ਰਚੈ ਮਨੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ਪਦਵਤਿ ਨਾਨਕ
 ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ੪੯ ਨਾਮ ਤਤੁ ਸਕਹੀ
 ਸਿਰਿ ਜਾਪੇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੇ
 ਤੇ ਤੇਤੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਨੈ ਦੂਜਾ ਜਾਇ ਇਕ
 ਤੁਪਾਹਿ ਮਨੈ ਬੋਲੈ ਪਦਨਾਗਾਗਨੁ ਗਾਰ
 ਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚ ਲੁਮਿਲ ਦੁਸਹ ਜੈ ਪੰ
 ਅੰਤ ਰਿਸੁੰਨ ਬਾਹਰਿ ਸੁੰਨ ਤਿਰੁ ਦਵਤੁੰਨ
 ਮਸੁੰਨ ਚਉਥੇ ਸੁੰਨੈ ਜੈ ਨਰੁ ਜਾਣੈ ਤਾਕਉ ਪੰ
 ਖਨ ਪੁੰਨਿ ਘਟ ਪਾਇ ਸੁੰਨ ਕਾ ਜਾਣੈ ਕਉ
 ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਜੋ ਜਨੁ ਨਾਮ
 ਈਰੰਜਨ ਗਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾ

ਤਾ ੫੧ ਸੁਨੇ ਸੁਨੁ ਕਹੈ ਸਬੁ ਕੋਈ ॥ ਅਨਹਤ
ਸੁਨੁ ਕਹਾ ਤੇਰੇਈ ॥ ਅਨਹਤ ਸੁਨਿ ਰਤੇ ਸੇ
ਕੈ ਸੇ ॥ ਜਿਸ ਤੇਊ ਪਜੇ ਤਿਸ ਹੀ ਜੇ ਸੇ ॥ ਓਇ
ਜਨ ਮਿਨ ਮਰਹਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਹਿ ॥ ਪੜਾਨ ਉਸਰ
ਸੁਭਰਦ ਸਦੈ ਪੂਰੇ ॥ ਤਹ ਅਨਹਤ ਸੁਨਿ
ਜਾਵਹਿ ਤੂਰੇ ॥ ਸਾਚੇ ਗਾਚੇ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰੇ
ਪਾਇ ਪਾਇ ਸਾਚੁ ਗਹਿ ॥ ਆਕੁਰ ਪੂਰੇ
ਗੁਪਤੀ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ
ਗਿਲ ਲਏ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਪੜਾ ਸਹਜ ਕਾ
ਇਮਲੀ ਮੇਸੁ ਖੁਰਦੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ

ਨੀਦਨਸੇਵੈ ਸੁੰਨਸਬਦੁਅਪਰੰਪਰਿਧਾ ॥ ੬੧ ॥
 ਰੈ ਕਹਤੇ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਰੈ ਫੁਰ
 ਕੀਦੀ ਗੰਥ ਆਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨਕ ਅਪੁਰ
 ਵਾਇ ਮਿਲਣ ਨਹੀ ਕ੍ਰੇਤਾ ੫੦ ਕੁਬੁਧਿ
 ਚਵਾਵੈ ਸੋ ਕਿ ਤੁਠਾਇ ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ ਭੂ
 ਏ ਚੋਦਾ ਖਾਇ ਜਮਦਰਿ ਬਾਧੋ ਕੋਇ ਨਾ
 ਗੰਥੋ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਹੀ ਪਤਿਸਾਖੋ
 ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੂਝੈ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ਨਾਨਕ ਮਨ
 ਮੁਖਿ ਨ ਬੂਝੈ ਗਵਾਰਾ ੫੫ ਕੁਬੁਧਿ ਮਿਟੈ
 ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੋਟੈ ਮੋ
 ਖਾ ਆਗਾ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੈ ਮਨ ਮੁਖੁ ਜਲਿ ਜ

ੴ ਵਰਮਾਤਿ ਦਿਛੁ ਤ੍ਰਿਚੋਟਾ ਪਾਇਆ ਮੈ
ਹੁਕਮੁ ਸਕੈ ਗੁਣਗਿਆਨ ਨਾਨਕਦ
ਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ਪਦਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ
ਪਲੇਹੋਇਆ ਮਾਪਤੈ ਰੋਤਾ ਰੋਭੀ ਸੋਇ
ਸਹਜਿ ਰਾਤਾ ਬੁਝੈ ਪਾਤਿਹੋਇਆ ਤਾਕੀ ਕੀ
ਮਤਿ ਕਰੈ ਨਕੋਇ ਜਹਦੇ ਖਾਤਹੁ ਹਰਿ
ਆਸਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪੈਰੈ ਸਾਚਿ ਕਾ
ਇਆ ਪੌਰਾ ਸੁਸਬਦ ਕਾ ਕਹਾਵਾ ਸੁਕ ਬਿ
ਅਲੇਜਿ ਤੁਤਰੀ ਮੋਭੁ ਵਜਲੁ ਸੀਸਾਰੋ
ਤੈਸਤਾ ਮੰਗੁ ਲਵਾਈ ਕਹੀ ਮੋਤਿ ਸੁਕ
ਹੁਕਵਨੁ ਅਪਾਰੋ ਬੋਲੈ ਖੋਲੈ ਅਸਾ

ਰੂਹੈ ਕਉ ਕਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ॥
 ਸੁਇਸੁ ਆਮੀ ਸਚੁ ਨ ਨਕੁ ਪੁਣੈ ਏ॥
 ਪਦੇ ਮਨ ਸਮਝਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ
 ਸਚਲਿ ਵਲਾਏ॥ ਕਰਿ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ
 ਮਿਲਾਏ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ
 ਪੂਰੇ ਭਾਗਿ ਸਮਾਏ॥ ਪਦਾਸੁ ਸਬਦਕ
 ਓਨਿ ਰੀਤ ਰਿਵਾਸੁ ਅਲਖੰ ਜਹਦੇਖਾ
 ਤਹੁ ਸੋਈ॥ ਪਦ ਨਕਾਵਾਸੁ ਨ ਨਿਵਾਸਾ
 ਅਕਲ ਕਲਾਧਰ ਸੋਈ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ
 ਸਬਦੁ ਪਦਮਹਿ ਵਸੈ॥ ਦਿਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਵਾਏ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾ

ਟੀਨਾਮੇ ਮੀਨਿਦਸਾਏਸਬਦਿਕੁਰੁਕੁਰੁ
 ਸਾਗਰੁਤਰੀਅੇਇਤਉਤਏਕੋਜਾਦੇ
 ਚਿਹਨੁਦਰਨੁਨਪੀਢੁਇਆਮਾਇਆਨ
 ਨਕਸਬਦੁਪਛਾਣੈ ॥ ੫੯ ॥ ਤੈਸਤਅੰਗੁ
 ਲਵਾਈਅਉਪੁਸੁੰਨਸਚੁਆਹਰਾਰੁਰ
 ਮੁਖਿਬੋਲੈਤਤੁਬਿਰਲੈਚੀਨੈਅਲਖਅਪ
 ਰੋਤੈਗੁਰਦਮੈਸਬਦੁਦਸਾਏਤਮਨਿ
 ਚੁਕੈਅੰਕਾਰਾਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾ
 ਏਤਹਰਿਨਾਮਲਗੈਪਿਆਰਾਸੁਖਮ
 ਨਾਇਕਾਪੰਗੁਲਾਬੂਝੈਜਾਆਪੇਅਲ
 ਖਖਾਏਨਾਨਕਤਿਹੁਤੇਉਪਰਿਸਾ

ਚਾਸਾ ਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ॥ ੬੦॥ ਮਨ ਕੰ
ਜੀਉ ਪਵਨੁ ਕਥੀ ਅਲੇਪਵਨੁ ਕਹਾਰੁ ਸੁਖ
ਈ ਗਗਿ ਮਾਨਕੀ ਮੁੰਦਾ ਕਵਨੁ ਅਉਧੁ
ਸਿਧ ਕੀ ਕਵਨੁ ਕਮਾਈ ਗਬਿਨੁ ਸਬ
ਦੈ ਰਸੁ ਨਾਮਾਵੈ ਅਉਧੁ ਹਉਮੈ ਪਾਸ
ਨਜਾਈ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾ
ਇਆ ਸਾਚੇ ਰਤੇ ਅਪਾਈ॥ ਕਵਨੁ ਬੁ
ਧਿ ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹਿਐ ਮੇਕਿਤੁ ਕੁੰਜ
ਨੀਤਿ ਪਤਾਸੈ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਕੀ
ਜਾਪੈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਾਲੁ ਨਗਾਸੈ॥ ਧੀਰੰ
ਗਿਨਰਾ ਡਾਰ ਸਿਨਹੀ ਮਾਤਾ ਗਬਿਨੁ ਕਾ

ਬਦੈਜਲਿਬਲਿਤਾਤਾਭਿੰਦੁਨਗਾਖਿ
ਆਸਬਦੁਨਕੁਭਿਆਪਵਨੁਨਸਾਧਿ
ਆਸਚੁਨਅਗਧਿਆਅਕਥਕਥਾ
ਲੇਸਮਕਰਿਰਹੈਤਉਨਾਨਕਆਤਮਾ
ਰਾਮਕਉਲੇਹੈ੬੨ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਠਿਗੇ
ਗਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਸਾਚੇਮਾਤਾਗੁਰਵੀ
ਚਾਕੀਅਗਨਿਨਿਵਾਕੀਅਪਿਉਪੀਓਆ
ਤਮਸੁਖੁਧਾਰੀਸਚੁਗਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿ
ਤਰੁਤਾਰੀਨਾਨਕਬੂਝੈਕੇਵੀਚਾਰੀ੬੩
ਇਹੁਮੁਨੁਮੇਗਲੁਕਹਾਬਸੀਅਲੇਕਹ
ਸੈਇਹੁਪਵਨਾਕਹਾਬਸੈਸੁਸਬਦੁ

੬੪

ਅਭਿਧੂਤਾ ਕਭਿਚੁ ਕੈ ਮਨ ਕਾਰਵਨਾ ਨਦਰਿ
ਕਰੇ ਤਾਸਾ ਤਿਰਗੁਰਮੇ ਲੇਤਾ ਸਿਜਾ ਪਰਿਦਾ
ਸਾਇਹੁ ਮਨੁ ਪਾਏ ਆਪੇ ਆਪੁ ਆਖਾ
ਇਤਾਨਿ ਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਪਾਵਤੁ ਵਰਜਿਰ
ਹਾਇ ਕਿਉ ਮੁਲੁ ਪਛਾਣੈ ਆਤਮੁ ਜਾਣੈ
ਕਿਉ ਸਾਸਿ ਪਰਿ ਸੁਰਸਮਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਉ ਮੈ ਫਿਰਹੁ ਖਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਹਾਜਿ
ਸਮਾਵੈ ੬੪ ਆਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹਿਰ
ਦੈ ਵਸੀ ਅਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਲੁ ਪਛਾਣਿ
ਰਹੈ ਨਾਕਿ ਪਵਨੁ ਪਰਿ ਆਸਾਇ ਬੇਸੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਲਾਹੈ ਸੁਸਾ

੬੫
 ਰੰਤਰਿ ਨਿਜਾ ਘਰਿ ਆਛੈ ਤਿਰਵਣਜੋ
 ਤਿਸੁ ਸਬਦਿ ਲਹੈ ॥ ਖਵੈ ਦੁਖ ਕੁ ਸੁਚੇ ਕੰ
 ਸਾਚੈ ਹੀ ਤਿਪਤਾ ਸਿਰਹੈ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਬਿਰਲੇ ਕੋ ਅਰਥਾਵੈ
 ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੈ ਸਚਿ ਰੇ ਪੈਰੰ ਗੁਰ
 ਬਹੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੬੫ ॥ ਜਾਇਹੁ ਤਿਰਦਾ ਦੇਹ ਨਹ
 ਤੀਤਉ ਮਨੁ ਕੈ ਠੈ ਰਹਤਾ ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਅਸ
 ਥੰ ਭੁਨਹੈ ਤੇਤਾ ਪਦਨੁ ਕਵਨ ਘਰਿ ਸਹਤਾ ॥ ਰੂਪੁ
 ਨਹੈ ਤੇਰੇ ਬਨਕਾਈ ਤਾ ਸਬਦਿ ਕਹਾਇ ਵਲਾਈ
 ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੈ ਤੀਮਿਤਿ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪ
 ਈ ॥ ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਪ

ਸਿਸਾਚਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਇਬਤਬਸਾ
ਚੋਸਾਚਾ ੬੬ ਨਿਰਦਾ ਦੇਤ ਨੋਤੀ ਅਭਿਧੁਤ ਉਮਾ
ਨੁਸੁੰਨਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾ ਰਿਕਮ ਲੁਅਸਬੰਭੁਨਹੋ
ਤੋਤਾ ਨਿਜ ਪਰਿਬਸਤ ਉਪਵਨੁ ਅਨਰਾਗੀ ਗੁਪੁ
ਨਰੇਖਿ ਆਜਾਤਿ ਨਹੋਤੀ ਤਉ ਅਕੁਲੀ ਦਿਰਹਤ
ਉਸਬ ਦੁਸੁਸਾਰਾ ਗਉਨੁ ਗਗਨੁ ਜਬਤ ਬਹਿ ਨਹੋਤਉ
ਤਿਰਵਣ ਜੋਤਿ ਆਪੇ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੁ ਪੁ
ਸੁਏ ਕੋਏ ਕੋਸਬ ਦੁਵਿਡਾਣੀ ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਸੁਚਾ ਕੋਨ
ਤਿਨਾਨਕ ਅਕਬ ਕਹਾਣੀ ੬੭ ਨਿਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿ
ਧਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਦੁਖਾ ਬਿਨਾ ਸਿਜਾਣੀ
ਹਉ ਮੇਵਿ ਚਿਜ ਗੁਉਪ ਜੈ ਪੁਰਖਾ ਨਾਮਿ ਵਿਸਰਿਐ ਦੁਖੁ

ਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ਹਉਮੈ ਸ
 ਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਰਹੈ
 ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਚੁ ਰਖਿ ਆਉਰਿ
 ਪਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਜੋ ਕਰ ਦੇ ਨਹੈ ਵੈ ਦੇਖੁ ਰਿਦੈ
 ਬੀਚਾਰੇ ॥ ੬੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਕੋਇ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ
 ਭੀਜੈ ਫਿਰ ਲਾਭੁ ਝੋਕੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਾਰਿ
 ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੀ ॥ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ੬੯ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਸੇਵੈ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਦੇ ਮੁਕਤਿ
 ਨ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਦੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਨ

ਜਾਇ। ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਦੇ ਮਹਾਦੁਖ ਪਾਇ। ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਦੇ ਮਹਾਗਰਬਿ ਰੁਥਾਰਿ। ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਾ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਜੀ
ਤਾਹਉ ਮੇ ਮਾਰਿ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਰਖਿ। ਆਉ ਰਖ॥
ਰਿ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗੁ ਜੀਤਾ। ਜਮਕਾਲੁ ਮਾਰਿ। ਬਿ
ਦਾਰਿ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਨ ਆਵੈ। ਹਾਰਿ। ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਮੇਲਿ। ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਜਾਣੈ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
ਬਦਿ ਪਛਾਣੈ॥੧॥ ਸਬਦੈ ਕਾਨਿ ਬੇੜਾ ਸੁਣਿ
ਤੂ। ਅਉਧੁ। ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ। ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ। ਅਨ
ਦਿਨੁ। ਮਾਤੇ। ਨਾਮੇ ਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ। ਨਾਮੇ ਤੇ ਸਭੁ ਪ
ਰਗਵਤੈ। ਵੇਨਾਮੇ ਸੁਝੀ ਪਾਈ। ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੇਖ।

ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਸਚੇ ਅਪਿਖੁ ਆਈ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ੬੭
ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ਅੰ ਅਉਧੁ ਜਗਨੁ ਗਤਿ ਤਾਹੋਈ
ਕਰਿ ਬੀਚਰੁ ਮਨਿ ਦੇਖੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕ
ਤਿਨੁ ਹੋਈ ੧੨ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂੰ ਜਾਣੈ ਰਿ
ਕਿ ਅਕੋ ਅਖਿ ਵਖਾਣੈ ਤੁਆ ਪੇਰੁ ਪਤਾ ਆਪੇ
ਪਰਗਟੁ ਆਪੇ ਸਾਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ਸਾਧਕ ਸਿਧ ਗੁਰੁ
ਬਹੁ ਚੇਲੇ ਖੋਜਤ ਫਿਰਿ ਫੁਰਮਾਣੈ ਸਾਗਹਿ ਨਾ
ਮੁਪਾਇਹਿ ਹਰਿ ਖਿਅਤੇ ਰੇਦਰਸਨ ਕਉ ਕਰ ਬਾਣੈ
ਅਭਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਿਥੇ ਲੁਰਚਾਇ ਆਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਸੋਝੀ ਹੋਈ ਨਾਨਕ ਸਾਭਿ ਜੁਗ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਦੁ
ਜਾ ਅਵਰੁਨ ਕੋਈ ੧੩੧ ਗਮਕ ਲੀ ਮਹਲਾ ੩

ਅਨੰਦੁ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਨੰਦੁਰਾਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁ
ਰੂਪੇ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਪਾਇਆ ॥
ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀ ਆਵਾਧਾਈਆ ॥
ਬਾਗਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀ ਆਸ ਬਦਗਾ ਵਟ
ਆਈ ਆਸ ਬਦੋਤਗਾ ਵਤੁ ਹਰੀ ਕਿਰਾਮਨਿ
ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ਕੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਤਿਆ ॥
ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇ ਪਾਇਆ ਏ ਮਨ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ
ਦਾਰੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕੁ ਤੁਮੀ ਨ ਮੇਰੇ
ਦੁਖ ਸਾਭਿ ਵਿਸਾਰਨਾ ਅੰਗਿ ਕਿਰੁ ਭੁਕੁ ਰੇ ਤੇਰੇ

ਕਾਰਜਸਭਿਸਦਾਰਣਾਸਕੁਨਗਣਾਸਮਰਭੁ
 ਸੁਆਮੀਸੋਕਿਓਮਨਹੁਦਿਸਾਰੇਕਹੈਨਨਕੁ
 ਮੰਨਮੇਰੇਸਦਾਰਹੁਪਰਿਨਾਲੇ॥੨॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਾ
 ਕਿਆਨਹੀਪਾਰਿਤੇਰੋਪਾਰਿਤਤੇਰੈਸਭੁਕਿ
 ਛੁਹੈਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਪਾਵਏਸਦਾਸਿਫਤਿਸ
 ਲਾਹਤੇਰੀਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਵਏ॥ਨਾਮੁਜਿਨਕੇ
 ਮਨਿਵਸਿਆਵਾਜੇਸਬਦਪਨੇਰੋਕਹੈਨ
 ਨਕੁਸਚੇਸਾਹਿਬਕਿਆਨਹੀਪਾਰਿਤੇਰੈ॥੩॥
 ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੋਸਾਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁਮੇਰੇ
 ਜਿਨਿਭੁਖਾਸਭਿਗਵਾਈਆਕਰਿਸਾਂਤਿਸੁਖਮਨਿ
 ਆਇਵਸਿਆਜਿਨਿਇਛੁਸਭਿਪੁਜਾਈਆ

ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਦਿਟੁ ਨਿਸਦੀ
ਆਏ ਨਿਵਰਿ ਆਈ ਆ ਕਰੇ ਨਾਨਕ ਸੁਦਰੁ
ਸੰਤੁ ਸਬਾ ਦਿਧਰੁ ਪਿਆਰੋ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇ
ਰਾ ਆਧਰੋ ॥ ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਪਰਿ
ਸਭਾ ਗੋਪਿ ਸਭਾ ਗੋਪਿ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾਸਿ
ਤੁਪਰਿ ਧਾਰੀ ਆਪ ਚੰਦੂ ਤਤੁ ਪੁਵ ਸਿਕੀ
ਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਆਪੁ ਰਿਕਰੀ ਮਪਾਇ
ਆਤੁ ਪੁਜਿ ਨ ਕਉ ਸਿਨਾ ਮਹਿ ਰਿਕੈ ਲਾਗੈ ਰਕੈ
ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋ ਆਤਿ ਤੁਪਰਿ ਅਲਖ ਦਵਾ
ਜੇ ਪਾਸਾ ਚੀਲਿ ਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਦੇਹ ਨਿ
ਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਤੁ ਕੀ ਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀ ਆ

ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰ ਬੁਕੋਇ ਨਾਹੀ ਕਿ ਪਾਕ ਰਿਬਨ ੬੯
ਵਾਰੀਆ ਏਸ ਨਉ ਹੋਰੁ ਬਾਉ ਨਾਹੀ ਸਬ ਦਿਲ
ਗਿਸ ਵਾਰੀਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝੁ ਹੁਕਿ
ਆ ਕਰੇ ਦੇ ਚਾਰੀਆ ੬੦ ਆਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸ
ਭੁਕੇ ਕਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਇਆ ੬੧ ਜਾਇ
ਆ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰੂ ਤੇ ਕਿ ਪਾਕ ਰੇ ਪਿਆਰਿਆ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਾਇ ਖ ਕਰੇ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸ
ਰਿਆ ਅੰਦਰੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸ
ਬਦੁਸ ਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਆਨੰਦੁ
ਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਇਆ ੬੨ ਬਾਬਾ ਜਿ ਸੁਤੁ
ਏ ਹਿਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਪਾਵੈ ਤਸੇ ਜਨੁ ਦੇ ਹਿ ਜਿਸ

ਨੋਰਿਕਿਆਕਰਹੀਦਿਚਾਰਿਆਇਕਿਕੁਰ
ਮਿਭੂਲੇਫਿਰਹਿਦਹਾਦਿਸਿਇਕਿਨਾਮਿਲਾਗਿ
ਸਦਾਰਿਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁਕੁਇਆਨਿ
ਰਮਲੁਜਿਨਾਕਾਟਾਭਾਵਏਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸੁਦੇ
ਹਿਪਿਆਰੇਸੋਈਜਨੁਪਾਵਏ੯ਆਵਹੁਸੰਤ
ਪਿਆਰਿਓਅਕਥਕੀਕਰਹਕਹਾਣੀਕਰਹ
ਕਹਾਣੀਅਕਥਕੇਰੀਕਿਤੁਦੁਆਰੈਪਾਈਐ॥
ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਸਭੁਸਭੁਪਿਗੁਰਕਭੁਕਮਿਮਿਲਿਐ
ਪਾਈਐਹੁਕਮੁਮੀਨਿਹੁਗੁਰੁਕੇਰਾਗਾਵਹੁਸਚੀ
ਬਾਦੀਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਕਾਬਿਹੁਅਕਥਕ
ਹਾਣੀ॥੯੯ਏਮਨਚੰਚਲਾਚਤੁਰਾਈਕਿਨੈਨਪਾ

ਆਚਰਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇ ਆਕਿ ਨੈ ਤੂਸੁ ਦਿ ਮੰਨ ਮੇ ੧੦
ਰਿ ਆ ਏਹ ਮਾਇ ਆਸੋ ਹੁਦੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਰੁਰ
ਮਿਕੁਲਾਇ ਆਮਾਇ ਆਤੁ ਮੋਹੁਦੀ ਤਿਨੈ ਕੀ
ਤੀ ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈ ਆਕੁ ਰਬਾਢੁ ਕੀ
ਤਾਤਿ ਸੈ ਦਿਦੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠਲਾਇ ਆਕੁ
ਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ
ਆ ੧੦ ਏ ਮਨ ਪਿਆਰਿ ਆਤੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾ
ਲੇ ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੇ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨ
ਲੇ ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੇ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਇਕਿ ਕਉ
ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਮੇਯੋ ਮੇਯੋ ਸਾਕੀ ਮੁਖੁ ਲੇਨ ਕੀ
ਚੇਜਿ ਤੁਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈ ਮੇਯੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ

ਉਪਦੇਸੁ ਦਿਤੁ ਹੈ ਤੇ ਰੰਨ ਲੋ ਕਰੇ ਨਾਨਕੁ ਮ
ਨਪਿਆਰੇ ਤੁਸ ਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੋ ੧੧ ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰ ਤੇ ਰਾਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ
ਕਿਨੈ ਤੇ ਰਾਅਪਦਾ ਆਪੁ ਤੁਜਾ ਦੁਹਾ ਜੀਅ
ਜੰਤੁ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇ ਰਾਕਿ ਅਕੋ ਅਖਿ ਵਖਾ
ਦੁਹਾ ਅਖਹਿ ਤੇ ਪਹਿਸ ਭੂਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉ
ਪਾਇਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤੁਸ ਦਾ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਤੇ ਰਾ
ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ੧੨ ਸੁਰਿ ਨਗਮੁ ਨਿਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਖੋਜ ਦੇਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਪਾਇਆ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ
ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸ

੧੧
 ਦਿ ਆਇਆ ਲਬੁ ਲੇਕੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੁਕਾਸਤਿ ਕੁ
 ਰੂਰੁ ਲਾਭੁ ਆਇਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸਨੇ ਆਪਿ
 ਤੁਠਾਤਿ ਨਿਅੰਮਤੁ ਗੁਰਤੇ ਪਾਇਆ ੧੩ ਕੁਗਤਾ
 ਕੀਚਾਇ ਨਿਰਾਲੀ ਚਲਾਨਿ ਰਾਲੀ ਭਗਤਾ ਹਕੇਰੀ
 ਬਿਖਮ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ਲਬੁ ਲੇਕੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤ
 ਜਿਤਿ ਸਨਾਬੁ ਤੁਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ ਖੰਨਿ ਅਹੁਤਿ
 ਖੀਵਲੁ ਹੁਨਿ ਕੀਏ ਤੁਮਾਰਗਿ ਜਾਣਾ ਗੁਰਪਰ
 ਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਇ
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਗੁਰਗੁਨਿ ਰਾਲੀ
 ੧੪ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਇ ਹਿਤਿ ਵਚਲਾ ਹੋਸੁਆ
 ਮੀਰੋ ਰੁਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਦ ਤੇਰੇ ਜਿਵਤੁ ਚ

ਲਾਇਹਿਤਿਵੈਚਲਹਜਿਨਾਮਾਗਪਾਵਹੇ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਜਿਨਨਾਮਿਲਾਇਹਿਸਿਹਰਿਹਰਿ
ਸਦਾਧਿਆਵਹੇਜਿਸਨੋਕਥਾਸੁਦਾਇਹਿ
ਆਪਦੀਸਿਗੁਰਵਾਅਰੈਸੁਖਪਾਵਹੇਕਰੈਨਾ
ਨਕਸਚੇਸਾਹਿਬਜਿਓਰਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹੇ
੧੫ਏਹੁਸੋਹਿਲਾਸਬਦੁਸੁਹਾਵਾਸਬਦੇ
ਸੁਹਾਵਾਸਦਾਸੋਹਿਲਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁਦਾਇਆ
ਏਹੁਤਿਨਕੈਅੰਨਦਸਿਆਜਿਨਪੁਰਹੁਲਿਖਿਆ
ਆਇਆਇਕਿਫਿਰਹਿਪਨੇਰੇਕਰਹਿਗਲ
ਗਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਆਕਰੈਨਾਨਕਸਬਦੁਸੋ
ਹਿਲਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁਦਾਇਆ੧੬ਪਾਵਿਤੁਹ

੧੩
 ਏਸੇ ਜਨਾਜਿ ਨੀਹ ਰਿਧਿ ਆਇ ਆਹ ਰਿਧਿ
 ਆਇ ਆਪ ਦਿਤੁਰੇ ਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿ ਨੀਧਿ
 ਆਇ ਆਪ ਦਿਤੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ
 ਸਿਉ ਪਾਵਿਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਈ ਆਕਹ ਦੇਖ
 ਦਿਤੁ ਸੁਦ ਦੇਖ ਦਿਤੁ ਸੇਖ ਦਿਤੁ ਜਿ ਨੀ ਮਨਿ ਵਸ
 ਏ ਆਕਹੈ ਨ ਨਕੁ ਸੇਖ ਦਿਤੁ ਜਿ ਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹਰਿ ਹਰਿਧਿ ਆਇ ਆ ੧੧ ਕਰਮੀ ਸਹਜੁ ਨ
 ਉਪਜੈ ਦਿਤੁ ਸਹਜੈ ਸਹਸਾਨ ਜਾਇ ਨਹ ਜਾ
 ਏ ਸਹਸਾ ਕਿਸੈ ਸੰਜਮ ਰਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ਸ
 ਹਸੈ ਜੀਉ ਮਲੀਦੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮ ਧੋਤਾ ਜਾਏ
 ਮਨੁ ਧੋਵਹੁ ਸਬਾ ਦਿਲਾਗੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਹੁ ਚਿ

ਤੁਲਾਇ। ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜ
ਉਪਜੈ ਇਹ ਸਹਸਾਇ ਵਜਾਇ ੧੯ ਜੀ ਅਹੁਮੇ
ਲੇਬਾਹਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ਬਾਹਰੁ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅ
ਹੁਤਮੇਲੇ ਤਿਨ ਜਨਮੁ ਜੁਮੇ ਹਰਿਆ ਏਹ ਤਿਸਨਾ
ਵਡਾਰੇ ਗੁਲਗਾਮਰੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੇਵਮ
ਹਿਨਾ ਮੁਝਿ ਤਮੁ ਸੇਸੁਣਾ ਹਿਨਾ ਹੀ ਫਿਰਹਿ ਜਿਉ ਬੇਤਾ
ਲਿਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸਚੁ ਤਜਿਆ ਕੂੜੇ ਲਾ
ਗੇ ਤਿਨ ਜਨਮੁ ਜੁਮੇ ਹਰਿਆ ੧੯ ਜੀ ਅਹੁ ਨਿਰਮ
ਲ ਬਾਹਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ਬਾਹਰੁ ਤੁ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅ
ਹੁ ਨਿਰਮਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰ ਦੀਕਮਾਦੀ ਕੂੜਿ ਕੀ
ਸੋਇ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹਿ ਮਨਸਾ ਸਚਿ ਸਮਾ ਦੀ ਜਨਮੁ

ਰਤਨੁ ਜਿ ਨੀਖਾਇਆ ਭਲੇ ਸੇਵਕ ਜਾਰੇ ਕਹੈ ਨਾਨ
 ਕੁ ਜਿਨ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਰਹਿ ਗੁਰਨਾਲੇ ੨੦
 ਜੇ ਕੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਸੇਤੀ ਸਨਮੁ ਖੁਹੈ ਵੈ ਯੋਵੈ ਤਾ ਸਨਮੁ
 ਖੁਸਿ ਖੁਕੋਈ ਜੀ ਅਹੁਰੈ ਗੁਰਨਾਲੇ ਗੁਰਕੇ ਚਰ
 ਨਹਿ ਰਦੈ ਧਿਆਏ ਅੰਤਰ ਅਤਮੇ ਸਮਾਲੇ ਆਪੁ ਛ
 ਰਿਸਦਾਰੈ ਪਰਵੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਹੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋ
 ਏ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸੇ ਸਿਖੁ ਸਨਮੁ ਖੁ
 ਹੋਏ ੨੧ ਜੇ ਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਵੇਖੁ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰ ਥੋ ਕੋਈ ਪੁ
 ਛਹੁ ਬੇਬੇਕੀ ਆਜਾਏ ਅਨੇਕ ਜੂਨੀ ਕੁਰਮ
 ਆਵੈ ਵੇਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ਆਛਿ ਰਿ

ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਚਰਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁ
ਦਾਏ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਦਿਲੁ ਸਤਿਗੁ
ਰਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ੨੨ ਆਦਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਪਿ
ਆਰਿਓ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤਗਾਵਹੁ
ਗੁਰੁ ਕੇ ਗੀ ਬਾਣੀ ਆਸਿ ਰਿਬਾਣੀ ਜਿਨ ਕਉ
ਦਰਿਕ ਗੁਰੂ ਦੇਵੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਾ ਸਮਾਣੀ ਪੀਦਹੁ ਅੰ
ਮਿਤੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਰਿਹੀ ਗਿਜ ਪਿਹੁ ਸਾਰਿ ਗਪਾਣੀ
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ੨੩
ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਨ ਹੋਰ ਕਚੀ ਹੋ ਬਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤਕ
ਚੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ਕਹੈ ਦੇਵ
ਸੁਦ ਦੇਵ ਕਚੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ

ਨਿਤਕਰਹਿਰਸਨਾਕਹਿਆਕਢੂਨਜਾਣੀ। ਚਿ
 ਤੁਜਿਨਕਾਹਿਰਿਲਾਇਆਮਾਇਆਬੋਲਨਿ
 ਪਏਰਵਾਣੀ। ਕਹੈਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੂਬਾਝੁਹੁ
 ਤੋਰਕਚੀਬਾਣੀ। ੨੪ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਤਨੁਹੈ
 ਤੀਰੇਜਿਤੁਜਾੜਾਉ। ਸਬਦੁਰਤਨੁਜਿਤੁਮੰਨੁਲਾਗਾਏ
 ਹੁਹੈਆਸਮਾਉ। ਸਬਦਸੇਤੀਮਨੁਮਿਲਿਆਸਚੈ
 ਲਾਇਆਕਾਉ। ਆਪੇਹੀਗਾਰਤਨੁਆਪੇਜਿਸਨੇ
 ਦੇਇਭੁਝਾਇ। ਕਹੈਨਾਨਕਸਬਦੁਰਤਨੁਹੈਹੀਗਾ
 ਜਿਤੁਜਾੜਾਉ। ੨੫ ਸਿਵਸਕਤਿਆਪਿਉਪਾਇਕੇ
 ਕਰਤਾਆਪੇਹੁਕਮੁਦਰਤਾਏ। ਹੁਕਮੁਦਰਤਾਏ
 ਆਪੇਵੇਖੈਗੁਗਮੁਖਿਕਿਸੇਭੁਝਾਏ। ਤੇਰੇਬੰ

ਧਨਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬ ਦੁਖੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿ
ਸਨੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੁਹੋਵੈ ਏਕ ਸਸਿ ਉਲਿਵ ਲਾਏ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਏ ॥
੨੬ ॥ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰੰ ਨ ਪਾਪੁ ਬੀਚਾਰ ਦੇਤ ਤੈਸਾ
ਰਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤਤੈਸਾ ਰਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੂ ਬਾਝੁ ਹੁਤ ਤੈ
ਸਾ ਰਨ ਜਾਣੀ ॥ ਅਤਿ ਹੀ ਗੁਣੀ ਸੰਸਾਰੁ ਕ੍ਰਮਿ ਸੁਤਾ
ਸੁਤਿ ਆਰੈ ਦਿਵਿ ਹਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੇਜ
ਨ ਜਾਗੈ ਜਿਸ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਬੋ ਲਹਿ ਮੀਮ
ਤ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇਤ ਤੁਪਾਏ ਜਿਸਨੇ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਜਾਗਤੈ ਰੈ ਦਿਵਿ ਹਾਣੀ ॥
੨੭ ॥ ਆਤਮਾ ਕਉ ਦਰਸਾਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਕਰੇ ਸੇਕਿਉ

ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਮਨਹੁ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥
ਏਵਰੁ ਦਾਤਾ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਆਹੁ ਪਹੁਚਾ
ਵਏ ॥ ਓਸਨੋ ਕਿਹੁ ਪਹਿ ਨ ਸਕੀ ਜਿ ਸਨਊ ਆਪ
ਦੀਲਿ ਵਲਾਏ ॥ ਆਪਣੀਲਿ ਵਾਪੇਲਾ
ਏਗੁ ਗੁਮਾਖ ਸਦਾ ਸਮਾ ਲੀਐ ॥ ਕਹੈ ਨ ਨਕੁ
ਏਵਰੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ੨੮
ਜੇਈ ਅਗਨਿ ਉਦਗਮਹਿ ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ
ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਭ ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਕਰਤੈ ਖੇਲੁ
ਰਚਾਇਆ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾ ਦਾਤਾ ਜੀਮਿ ਆਪਰਦੁ
ਰਿਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ ਲਿਵ ਛੁਨਕੀ ਲਗੀ ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾ ਮਾਇਆ ਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਏਹੁ ਮਾਇ

ਆਜਿਤੁ ਹਰਿ ਦਿਸਰੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੇ ਭਾਉ ਦੂਜਾ
ਲਾਇਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨ
ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤਿਨੀ ਵਿਚੇ ਆਇਆ ਪਾਇਆ ੨੯
ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲ ਕਹੈ ਮੁਲਿਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇਆ ਮੁ
ਲਿਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਦਿਟੁ ਹੋਏ ਲੋਕਾਵੇ
ਲਲਾਇਆ ਅੰਧੇ ਸਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੇ ਤਿਸਨ ਸਿਰੁ
ਸਭੁ ਪਿਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਜਾਇਆ ਜਿਸਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ
ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇਆ ਹਰਿ ਆਪਿ ਅ
ਮੁਲ ਕਹੈ ਭਾਗਿ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਾਏ
ਪਾਇ ੩੦ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਟ ਜਾਗਾ ਹਰ
ਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਟ ਜਾਗਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਰਾਸਿ ਜਾ

ਦੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਜਾਪੁ ਜੀ ਅਹੁਲਾ ਹਾਖਣਿ ॥ ੧੬ ॥
ਦਿਹਾੜੀ ਏਹੁ ਪਨੁ ਤਿਨਾ ਮਲਿ ਆਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪੇ
ਭਾਣਾ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਹੋ ਆਵਦੁ
ਜਾਰਾ ੩੧ ਏਹੁ ਸਨਾਤੁ ਅਨਰਸਿ ਰਾਚਿ ਰਹਿ ਤੇਰੀ ਪਿ
ਆਸਨ ਜਾਇ ਪਿਆਸਨ ਜਾਇ ਹੋਰ ਤੁਕਿ ਤੈ ਜਿ ਚਰੁ
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ ਪੀਅ
ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਹੁ ਤਿਨ ਤਿ ਸਨਾਤਾ ਗੈ ਆਇ ਏਹੁ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਕਰਮਿ ਪਾਈ ਅੰਸਤਿ ਗੁਰਮਿ ਲੈ ਜਿ ਸੁ ਆਇ
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹੋਰਿ ਅਨਰਸ ਸਭਿ ਵੀ ਸਰੇ ਜਾ ਹਰਿ ਵ
ਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ੩੨ ਏਹੁ ਸਰੀ ਰਾਮੇਰਿ ਆਹਰਿ ਤੁਮ ਸ
ਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤਾ ਤੁ ਜਗਮਹਿ ਆਇ ਆਹਰਿ ਜੋ

ਤਿਰਖੀਤੁਧਾਵਿਚਿਤਤੂਜਗਮਹਿਅਇਆ
ਹਰਿਅਪੋਮਾਤਾਅਪੋਪਤਾਜਿਨਿਜੀਉਓਪਾਇ
ਜਗਤੁਦਿਖਾਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਅਤਾ
ਚਲਤੁਤੇਆਚਲਤੁਨਦਰੀਅਇਆਕਹੈਨਾਨ
ਕੁਸਿਸਵਿਕਾਮੁਲੁਰਚਿਅਜੋਤਿਰਾਖੀਤਤੂਜ
ਗਮਹਿਅਇਆ੩੩੭੭ਮਨਿਚਉਕੁਇਆ
ਪੁਰਾਅਗਮੁਸੁਦਿਆਹਰਿਮੰਗਲੁਗਾਉਸਖੀ
ਗਿਹੁਮੰਦਰੁਬਦਿਆਹਰਿਗਾਉਮੰਗਲੁਨਿ
ਤਸਖੀਏਸੋਗੁਦੂਖੁਨਵਿਆਪਏਗੁਰਚਰ
ਨਲਾਗੇਦਿਨਸਭਾਗੇਆਪਦਾਪਿਰੁਜਾਪਏ
ਅਨਹਤਬਾਦੀਗੁਰਸਬਦਿਜਾਣੀਹਰਿਨਾਮੁ

ਹਰਿਰਸੁ ਭੋਗ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ਮਿਲਿ ११
ਆ ਕਰਦ ਕਾਰ ਦਯੋਗ ॥ ੩੪ ॥ ਏ ਸਰੀਰ ਮੇਰਿ ਅੰ
ਇ ਸੁਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਕੈ ਕਿ ਆਤਮੁ ਕਰਮ ਕਮਾ
ਇ ਆ ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਆਤਮੁ ਸਰੀਰ ਜਾ
ਸੁਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾਰ ਚਨੁਰ
ਚਿਅ ਸੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨਵਸਾਇ ਆ ਰੂਪ ਰਸਾਦ
ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆ ਪੂਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆ ਪਾਇ ਆ
ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰ ਵਾਟੁ ਆ ਜਿਨਿ ਸ
ਤਿ ਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਆ ३ ਪਾਏ ਨੇਤ੍ਰ ਹੁਮੇ
ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਪਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵ
ਰਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ਨਾ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ ਦੇਖਹੁ

ਕੋਈ ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਗਹਾਲਿਆ ਏਹੁ ਵਿਸੁ
ਸੀਸਾ ਰੁਤਮ ਦੇਖ ਦੇਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾਰੂ ਪੁਰੈ ਹਰਿ ਰੂ
ਪੁਨਦਰੀ ਆਇਆ ਰੁਪ ਰਸਾ ਦੀ ਬੁਝਿਆ
ਜਾਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਦੇਹਿ ਨੇੜਾ ਅੰਧ ਸੇਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ
ਅੰਦੇ ਬਾਦਿ ਸਟਿ ਹੋਈ ॥ ੩੬ ॥ ਏਸ ਵਟੁ ਮੇਰਿ
ਤੋ ਸਾਚੈ ਸੁਨੈ ਨ ਪਠਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸੁਨੈ ਨ ਪਠਾ
ਏ ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਆਹੋ ਆਰਸ ਨਾਹਿ ਸਿਸਮਾ ਦੀ ॥ ਸ
ਚੁ ਅਲਖਾ ਵਿਰਾਟੀ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰੋ ਵਰੁ

ਸਾਚੈ ਸੁਨੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ੩੧ ਨਰਿ ਜੀਉ ਗੁਫਾ
 ਅੰਦਰਿ ਗੰਧਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਉ ਟੁਟ ਜਾਇਆ ॥
 ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪਉ ਟੁਟ ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਪਰਗ
 ਟੁਕੀ ਇਦ ਸਵਾਰੁ ਪਤੁਰ ਖਾਇਆ ਗੁਰਦੁਆ
 ਰੈ ਲਾਇ ਕਾਵਨੀ ਇਕਨਾ ਦਸਵਾਦੁਆਰੁ ਦਿ
 ਖਾਇਆ ਤੁਹਾ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਉ ਨਵ ਨਿਧਿ
 ਤਿਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ਪਾਇਆ ਕਹੈ ਨਾਨ
 ਕੁਹਰਿ ਪਾਅਰੈ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਗੰਧਿ ਕੈ ਵ
 ਜਾ ਪਵਦੁ ਵਜਾਇਆ ੩੮ ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿ
 ਲਾ ਸਾਚੈ ਪਰਿਗਾਢੁ ਗਾਢੁ ਤਸੋਹਿ ਲਾਪ
 ਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਪਿਆਵੇਹੁ ਸਾਚੈ ਪਿ

ਆਵਹਿਜਾਤੁਪੁਰਾਵਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਬੁਝ
ਵਹੋਏਹੁਸਚੁਸਕੁਨਕਾਖਸਮੁਹੈਜਿਸੁਬਖਸੇਸੇ
ਜਨੁਪਾਵਹੋਕਹੈਨਨਕੁਸਚੁਸੇਹਿਲਾਸਚੈਘ
ਹਿਗਾਵਹੋ੩੯ਅਨੰਦੁਸੁਦਹੁਵਡਭਾਰੀਤੇ
ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਕੁਪਾਇ
ਆਉਤਰੇਸਗਲਵਿਸੁਰੇਦੁਖਰੋਗਸੰਤਾਪਉ
ਤਰੇਸੁਦੀਸਚੀਬਾਣੀਸੰਤਸਾਜਨਕੁਏਸਰਸੇ
ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਜਦੀਸੁਦਤੇਪੁਨੀਤਕਹਤੇਪਾਵਿ
ਤੁਸਤਿਗੁਰਹਿਆਕੁਰਪੂਰੇਭਬਿਨਵੀਤਿਨਾਨ
ਕੁਰਗੁਰਚਰਣਲਾਗੇਵਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ੪੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧੮

ਗੁਰਉਤੀਬਾਵਨਾਅਖਰੀਮਤਲਾਪਾਸਲੋਕੁ
ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀ
ਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾਗੁਰਦੇਵਸਖਾਅਗਿਆਨ
ਕੰਜਨੁਗੁਰਦੇਵਬੀਧਿਪਸਹੋਦਰਾਗੁਰਦੇਵ
ਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਉਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਨਿਰੋ
ਧਰਾਗੁਰਦੇਵਸਾਂਤਿਸਤਿਬੁਧਿਮੂਰਤਿਗੁ
ਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਸਪਰਾਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰੁਗੁਰਗਿਆਨਮਜਨੁਆਪਰੰ
ਪਰਾਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਾਭਿਪਾਪਹਰਤਾਗੁਰ

ਏਵ ਪਤਿਤ ਪਾਵਿਤ ਕਰਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਆਇ
ਜੁਗਾਇ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰ ਦੇਵ ਮੰਤੁ ਹਰਿ ਜਪਿ
ਓਧਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪੁਰੁ ਮੇਲਿ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੂੜ ਪਾਪੀ ਜਿ ਤੁਲ੍ਹਾ ਤਗਾ
ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ
ਰ ਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਕਰਾ १ ਸਲੋਕੁ
ਆਪਹਿ ਕੀ ਆਕਰਾਇ ਆਪਹਿ ਕਰਨੈ
ਜੋਗੁ ਨਾਨਕ ਏਕੋਰ ਵਿਰਹਿ ਆਦੁ ਸਰਹੋ ਆਨ
ਹੋਗੁ १ ਪਉੜੀ ॥ ਓਅੰ ਸਾਧ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮ
ਕਾਰੀ ॥ ਆਇ ਮਾਧਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਆਪਹਿ
ਸੁਨ ਆਪਹਿ ਸੁਖ ਆਸਨਾ ॥ ਆਪਹਿ ਸੁਨਤ ਆਪ

ਹੀ ਜਾਸਨਾ ਆਪਨਾ ਪੁਆਪਹਿਉ ਪਾਇਓ ॥ ੨੦ ॥
ਆਪਹਿਉ ਪਾਪ ਆਪਹੀ ਆਇਓ ਆਪਹਿਉ ਸੁਖਮ
ਆਪਹਿ ਅਸ ਸੁਲਾ ਲਖੀ ਨ ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਲੀ
ਲਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾ
ਤੋਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਨੁ ਹੋਇ ਰਵਾ ਲਾ ਰਹਾਉ ਸ
ਲੋਕੁ ਗਿਰੀ ਕਾਰ ਆ ਕਾਰ ਆਪਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਰ
ਗੁਨ ਦੇ ਕਾ ਦੇ ਕਹਿ ਦੇ ਕ ਬਖਾਨੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕ
ਅਨੇਕਾ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਓਅੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀ ਓਅੰ ਕਾ
ਰਾ ਦੇ ਕਹਿ ਸੁਤਿ ਪਰੇ ਵਨ ਹਾਰਾ ॥ ਭਿਨ ਭਿਨ ਤੈ
ਗੁਣ ਬਿਸਬਾਰੀ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਤੇ ਸਰ ਗੁਨ ਦਿ
ਸਾਟਾਰੀ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣ ਤਿ ਕਰਿ ਕਹਿਉ ਪਾਇਓ ॥

ਜਨਮਮਰਨਮਨਮੋਰੁ ਬਛਾਇਓ ਦੁਰੁਕਾਤਿ
ਤੇਅਪਿਨਿਗਰਾਨਾਨਕਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ
ਸਲੋਕੁਸੇਈਸਾਹਕੁਗਵੰਤਸੇਸਚੁਸੰਪੋਰਥਿ
ਰਾਸਿਨਾਨਕਸਚੁਸੁਚਿਪਾਂਝੀਐਤਿਹਸੰਤਨ
ਕੋਪਾਸਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਸਸਾਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸੋ
ਓਸਤਿਪੁਰਖਤੇਕੁੰਨਨਕੋਓਸੋਓਸਰਨਿਪ
ਰੋਜਿਹਪਾਣੀਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਨਗਾਇਸੁ
ਨਾਨੀਸੰਸੈਕਰਮੁਨਹੀਕਢੁਬਿਆਪਤਾਪੁਰ
ਟਪਤਾਪੁਤਾਹੁਕੋਜਾਪਤਾਸੋਸਾਧੁਇਹਪਤੁਚ
ਨਹਾਠਾਨਾਨਕਤਕੋਸਦਬਲਿਹਾਠਾ੩ਸਲੋਕੁ
ਧਨੁਧਨੁਕਹਾਪੁਕਾਰਤੇਆਇਆਮੋਰਸਕੁਕੁਰਾਸ

ਮਾਥਿਹੁ ਨੇ ਨਾਨਕਾਹੇ ਤਜਾਤ ਸਭ ਪੁਰਾਨਿ ਪਉੜੀ ॥ ੮੯ ॥
 ਧਾਥੁ ਰਿਪੁ ਨੀਤ ਤੇਰੇ ਜਨੁ ਆਪਨਿ ਤੇਉ ਜਿਹ ਰੁਚ
 ਇਆ ਮਨੁ ਆਪਨੁ ਨਹੀ ਬਾਛੁ ਹਿਸੁ ਰਗਨ ਆ
 ਛੁਹਿ ਆਤਿ ਪ੍ਰਾਪਿ ਤਿਸਾ ਧਰਜ ਰਾਚਹਿ ਆਪੇ
 ਕਹਾ ਬਿਆਪਿ ਤਾਹੁ ਜੇਰੇ ਕਛੁ ਰਿਅਨ ਕਤ ਹਿਨ
 ਜਾਹੁ ਜਾਕੈ ਹੀ ਅੰਦੀਓ ਪੁਰਨਾ ਮਾਨਾ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪੁਰਨ
 ਭਗਵਾਨ ॥ ੯੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਆਨਿ ਕਰੇ ਖਾਮਰੁ ਕਿਆ ਨਾਪਿ
 ਆਨ ਮਨੁ ਹਠਿ ਮਿਲਿਓ ਨ ਕੋਇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰ
 ਪਾ ਭਈ ਭਗਤੁ ਕਿਆ ਨੀਸੋਇ ॥ ੯੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੰਕਾ
 ਕਿਆ ਮਨੁ ਨਹੀ ਮੁਖ ਬਾਤਉ ਆਨਿ ਕਜੁ ਗਤਿ ਸਾਸ
 ਰਕਰਿ ਭਾਤਉ ਕਿਆ ਨੀਸੋਇ ਜਾਕੈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੋਊ

ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਢੋ ਜਗੁ ਨਹੋਉ ਗਵਿਆਨੀ ਰਹਤਾ ਆਇ
ਆਇ ਕੁਜਾ ਕੋਊ ਸਨਸੀਤ ਸਮਸਰਿ ਸਕਤਾ ਕੋ
ਗਵਿਆਨੀ ਤਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰੀ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ
ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਆਵਨ ਆਏ ਸਿਸਟਿ
ਮਹਿ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਪਸੁ ਦੋਰਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਬੁ
ਝੈ ਜਾ ਕੋ ਭਾਗ ਮਥੋਰਾ ॥੫॥ ਉੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਿ
ਕਹਿ ਕਉ ਆਇਆ ਜਨਮ ਤਮੋ ਹਿਓ ਮੋਹ ਨੀਆ
ਇਆ ਗਰਭ ਕੰਟ ਮਹਿ ਉਰਧਤ ਪਕਰਤੇ ਸਾਸਿ ਸਾ
ਸਿਸਿ ਮਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਤੇ ਉਗਝਿ ਪਰੇ ਜੋਛੋ ਡਿਛਰਾ
ਨਾ ਦੇਵਨ ਹਰੁ ਮਨ ਹਿ ਬਿਸਰਨਾ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ
ਜਿਸ ਹਿ ਗੁਸਾਈ ਇਤਉ ਤਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਿਸਰਹੁ

ਨਾਤੀ ੬ ਸਲੋਕਾ ਆਵਤੁ ਕਮਿ ਬਿਨਸਹੁ
 ਕਮਿ ਆਗਿ ਆਗਿ ਨਨ ਕੋਇ ॥ ਆਵਨ ਜਾਨਾਤਿਹੁ
 ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਜੋਇ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਉ ਜੀ
 ਅਬਹੁਤੁ ਗੁਣ ਵਾਸੇ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮੀਠ ਜੋ ਨਿਛਾ
 ਜੋ ॥ ਇਨਿ ਮਾਇ ਆਤੈ ਗੁਣ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਆਪ
 ਨ ਮੋਹ ਪਟੇ ਪਟ ਦੀਨੇ ॥ ਏਸਾ ਜਨਕ ਢੁ
 ਕਰਹੁ ਉਪਾਇ ॥ ਆਜਾਤੇ ਤਰ ਉਬਿਖ ਮਇਹ
 ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ
 ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨਮਾਏ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਕਿ
 ਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਕੀਨੇ ॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿਅ
 ਪਿਪਾਸੁ ਆਪਨ ਹਉ ਉਕਰੈ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ

ਕਹਾਕਮਾਤਿ ੧ ਪਉੜੀ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨਾ
ਗਾ ਆਪਿ ਪਾਪੁ ਨ ਬਿਸਥਾਰਾਇ ਆਚੁ ਗਜਿਤੁ
ਜਿਤੁ ਆਪਿ ਲਾਇਓ ਜੋਸੋ ਪਾਇਓ ਨੁ ਆਪਿ ਦਿਵ
ਇਓ ਆਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਊ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋਊ
ਨਿਹੋਊ ਏਕਹਿ ਤੇ ਸਭ ਲਾਬਿ ਸਥਾਰਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸ
ਵਾਰਨਾਰਾ ੮ ਸਲੋਕੁ ਗਚਿ ਰਹੇ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋ
ਦਕੁ ਸਮਝਿ ਗਬਿ ਸੋਗਾ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸਰਨੀ ਪਰ
ਓ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਮੇ ਸੋਗਾ ੧ ਪਉੜੀ ਰੇ ਮਨ ਬਿ
ਨੁਹਰਿ ਜਹ ਚਰੁਤਹ ਤਹ ਬੰਧਨ ਪਾਹਿ ਗਜਿਯ ਬਿ
ਧਿ ਕੁਤਹੁ ਨ ਢੂਟੀ ਐਸਾ ਕਤ ਤੇਊ ਕਮਾਹਿ ਹਉਹਉ
ਕਰਤੇ ਕਰਮ ਭਤ ਕੋਭਾਰੁ ਅਫਾਰਾ ਪੀਤਿ ਨਹਿ ਜਉ

ਨਾਮਾ ਸਿਉ ਤਉ ਏਉ ਕਰ ਮਾਥਿ ਕਰਾ ਬਾਧੇ ਜਮ ਕੀ ਜੇਦ ੮੩
ਰੀ ਮੀਰੀ ਮਾਇਆ ਰੀ ਗਾ ਕੁਮਕੇ ਸੇ ਹੇ ਨਹ ਬੁਝਹਿ
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਹੁ ਸੰਗਾ ਲੇਖੇ ਗਣਤ ਨ ਛੂਟੀ ਮੇਕਾ ਚੀਰੀ
ਤਿਨ ਸੁਧਿ ਜਿਸਾ ਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਤਿਹ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਨਿਰਮਲ ਬੁਧਿ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕਾ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਾ ਸੁਕੇ
ਹੋ ਆਸਾ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ਜੋਗ ਤੇਰੇ ਗਏ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਗੁਣ
ਰੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗਾਗਰੰਗ ਹੁਇ ਆਮ ਨੁ ਅਪਨਾ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ਰੇਰੇ ਦਰਗਹ ਕ
ਤੇ ਨਕੋਊ ॥ ਆਉ ਬੈਠੁ ਆਦਰੁ ਸਭ ਦੇਊ ॥ ਊ ਆਮ
ਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਤੁਥਾਸਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਹ ਹੋਇ ਬਿ
ਨਾਸਾ ਅਸਤ ਕਿਕਰ ਮੁਲਿ ਖਿਓ ਪੁਰਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਹਰਿ

ਸੰਪੰਨਾਨਕਾਪਰਿਤਾਕੈ॥੧੦॥ ਸਲੋਕਾ ਲਾਲਚਤ੍ਰ
ਠਾਥਿਕਾਰਸੋਹਥਿਆਪਤਮੁਕੇਅੰਧਾ ਲਾਗਿ
ਪਰੇਵਰਗੀਧਾਸਿਉਨਾਨਕਮਾਇਆਬੰਧਾ॥੧॥ ਪਉ
ੜੀ॥ ਲਾਲਾ ਲਪਟਿਬਿਖੇਰਸਗਤੇਅਹੰਬੁਧਿ
ਆਇਆਮਦਮਾਤੇਇਆਮਾਇਆਮਹਿਜਨ
ਮਹਿਮਰਨਾ॥ ਜਿਉਜਿਉਹੁਕਮੁਤਿਏਤਿਉਕਰਨਾ
ਕੋਉਉਨਨਕੋਉਪੁਰਾ ਕੋਉਸੁਘਰੁਨਕੋਉਮੁਰਾ॥
ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ ਨਾਨਕ
ਠਾਕੁਰਸਦਾਅਲਿਪਨਾ॥੧੧॥ ਸਲੋਕਾ ਲਾ
ਲਕੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਗਤਿਰਗੀਭੀਰਅਬ
ਹਾਦੂਸਰਨਾਹੀਅਵਰਕੋਨਾਨਕਬੇਪਰਵਾਹ

੧ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾ ਤਾ ਕੈ ਲਵੈ ਨ ਕਉ ਏਕ ਹਿਅ
 ੨ ਪਅਵਰਨ ਤੋ ਤਉ ਤੋ ਵਨ ਤਾ ਰੁ ਤੋ ਤਸ ਦਾ ਆ
 ੩ ਇਆ ਭਾਓ ਆਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਾਹੂ ਪਾਇਆ ਕੀਟ
 ੪ ਸਤਿ ਮਹਿ ਪੁਰਸ ਮਾਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖ ਸਭਾ
 ੫ ਉਜਾਨੇ ਜਾ ਕਉ ਦੀਨੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ
 ੬ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਯ ਜਪਨਾ ੧੨ ਸਲੋਕ
 ੭ ਆਤਮ ਰਸੁ ਜਿਹ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸੁਯੋ ਮਾ
 ੮ ਦਾ ਨਾਨਕ ਧਨਿ ਧਨਿ ਪੰਨਿ ਜਨ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵ
 ੯ ਦਾ ਪਉੜੀ ॥ ਆਇਆ ਸੁਫਲ ਤਾ ਤੂ ਕੋ ਗਨੀ
 ੧੦ ਐਸਾ ਜਾਸੁ ਰਸਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜ ਸੁਭ ਨੀ ਐਸਾ ਆਇ
 ੧੧ ਬਸ ਰਿਸਾ ਪੂਕੈ ਸੰਗੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵਰਿ

੪੩
ਠੰਡੇ ਸਾਵਤ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮਾ ਹਿਰਾਤਾ ਜਾਕਾਉ
ਦਇਆ ਮਾਇਆ ਬਿਧਾਤਾ ਏਕਾਹਿ ਆਵਨ
ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨਾਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੋ ਦਰਸਿਸ
ਮਾਇਆ ੧੩ ਸਲੋਕਾ ਯਾ ਸੁਜ ਪਤਮਾਨਿ ਹੋਇ
ਅਨੰਦ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ਕਾਉ ਦੂਖ ਦਰਦ ਤਿਸ ਸ
ਬੁਝੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਉ ੧ ਪਉੜੀ ਯਾ ਯਾ ਜਾਰ
ਉਦਗਮ ਤਿਵੈ ਉਤਿਸਹਿਤਿ ਆਗਿ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸੋ
ਉ ਯਾ ਯਾ ਜਾਇ ਪਰਹੁ ਸੰਤ ਸਰਨਾ ਗਿਰ ਆਸ
ਇਆ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰਨਾ ਯਾ ਯਾ ਜਨਮਿ ਨਾਮਾ
ਵੈਸੋ ਉਏ ਕਾਮਲੇ ਮਨਾਹਿ ਪਰਉ ਯਾ ਯਾ ਜਨਮੁ
ਨਹਾ ਗੀਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀਟੇ ਕਾਨਕਾਤਿ ਹਸੁਖੁ

ਪਾਇਆ ਜਾ ਕੈ ਹੀ ਅਠੈ ਏਕਾ ੧੪ ਸਲੋਕਾ ਅੰਤ ੮੫
ਰਿਮਨਤਨ ਬਸਿ ਰੇਈ ਤਉ ਤਕੇ ਮੀਤਾ ਗੁਰਪੁਰੈ
ਉਪਦੇਸਿ ਆਨਾਨਕ ਜਪੀ ਐਨੀਤਾ ੧ ਪਉੜੀ
ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸਿਮਰਹੁ ਤਾ ਸੁਕ ਉਜੇ ਅੰਤ ਸਤਾ
ਈਹੋ ਏਕਾ ਉਤਿ ਬਿਖਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਫਿਅਵ
ਤਿਚਲਿਓ ਸਭੁ ਕੋਇ ਕਾ ਕੋ ਮਾਤਾ ਪਤਾ ਸੁਤ ਪੀ
ਆਗਿਹ ਬਨਿਤਾ ਕਢੁ ਸੀਗਿ ਨਲੀ ਆਗੇ ਐਸ
ਸੀਚਿ ਜੁ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਅਪੁਨੈ ਪ
ਰਿਜਾਹੀ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਕਾਲਿ ਕੀਰਤ ਨੁਗਾਇ ਅ
ਨਾਨਕ ਤੇਤੇ ਬੁਹਿਨ ਆਇ ਆ ੧ ਪਾਸਲੋਕਾ
ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕੁਲੀ ਨਚਤੁ ਰਾਖੀ ਕਾ ਆਨੀਧਨ

ਵੰਤਾ ਸੀ ਮਨ ਕਕਰੀ ਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ
ਹੀ ਰਗ ਵੰਤਾ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕ੍ਰਿਕਾ ਖਟੁ ਸਾਸ ਤੋਹ ਇ
ਕ੍ਰਿਕਾ ਮਾਤਾ ॥ ਪੁਰ ਕਕਰੀ ਕ੍ਰਿਕੇ ਚਕਰ ਮਾਤਾ ॥ ਕ੍ਰਿ
ਆਨਧਿ ਆਨਤੀ ਰਬਾਇ ਸਨਾਨੀ ॥ ਸੋਮ ਪਾਕਾ ਅਪ
ਰਸ ਉਦਿਆਨੀ ॥ ਗਮਨਾ ਮਸੀ ਗਿਆਨਿ ਨਹੀ ਰੇਤਾ
ਜੇਕ ਢੁਕੀ ਨਿਸੇ ਉਮੇਨੇ ਤਾ ॥ ਉਆ ਤੇ ਉਤਮ ਗਨ
ਉਚੰਡਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕਾ ਜਿਹ ਮਾਨਿ ਬਸਹਿ ਰੂਪਾਲ ॥
॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕ੍ਰਿਟ ਚਾਠਿ ਦਹਾਦਿ ਸਿਕੁ ਮੇਕਰ
ਮਕਿਰਤ ਕੀ ਰੇਖਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਖੁਕਾਤਿ ਜੇਨਿ
ਨਾਨਕਾ ਲਿਖਿ ਓਲੇਖਾ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਕਾ ਕਾਰਨਕ
ਰਤਾ ਸੇ ਉਲਿਖਿ ਓਲੇਖਨ ਮੇਟ ਤਕੇ ਉਨਤੀ

ਤੋਤਕਛੁਦੋਊਥਾਗਾਕਰਨੈਹਾਰੁਨਕੁਲਨਹਾਗਾਕਾ ੮੬
ਹੁਪਥਾਦਿਖਾਰੈਆਪੋਕਾਤੁਉਦਿਆਨਕੁਮਤਪ
ਛੁਤਾਪੋਗਾਆਪਨਖੇਲੁਆਪਹੀਕੀਨੋਜੋਕੀ
ਨੋਸੁਨਾਨਕਲੀਨੋ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਆਖਾਤਖਰਚਤਬਿ
ਲਛੁਤਰੇਦੁਟਿਨਜਾਹਿਭੰਡਾਰਾਹਰਿਹਰਿਜਪ
ਤਅਨੇਕਜਨਨਨਕਨਾਹਿਸੁਆਰਾ॥੧੨॥ਪਉੜੀ
ਖਖਾਭੁਨਾਕਛੁਨਹੀਤਿਸੁਸੀਮਥਕੈਪਾਹਿਜੋ
ਦੇਨਾਸੇਦੇਰਹਿਓਭਾਵੈਤੁਹਤਹਜਾਹਿਅਖਰਚੁਖ
ਜਾਨਾਮਪੰਨੁਇਆਰੁਗਤਨਕੀਗਾਸਿਆਖਿਆ
ਗਰੀਬੀਅਨਦਸਯਜਪਤਰਹਰਿਗੁਣਤਾਸਾ
ਖੇਲਹਿਬਿਗਾਸਹਿਅਨਦਸਿਉਜਾਕਉਤੋਤਕਿ

ਪਾਲਾਸਦੀਵਗਨੀਵਸੁਹਵਨੇਗਮਨਾਮਾਰਿਹ
ਮਾਲਾਖੇਦੁਨਦੁਖੁਨਰਾਨੁਤਿਹਜਾਕਉਨਦਰਿਕ
ਗੀਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਕ੍ਰਾਣਿਆਪ੍ਰਗੀਤਿਨਾਪਰੀ ੧੮
ਸਲੋਕਾਗਾਨੀਮਿਨਿਦੇਖਤੁਮੈਨੇਮਾਰਿਸਰਪਛਰਾ
ਨੋਲੋਗਾਮਾਸਾਮਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਮਿਦੈਨਾਨਕਨਾ
ਮਾਮੋਗਾ ੧ ਪਉੜੀ ਗਗਾਗੋਬਿੰਦਗੁਣਰਵ
ਤੁਸਾਸਿਸਾਸਿਜਪਿਨੀਤਾਕਹਾਬਿਸਾਸਾਦੇਹਕਾ
ਬਿਲਮਨਿਕਰਿਹੋਮੀਤਾਨਾਬਾਰਿਕਨਹਜੋਬਨੈ
ਨਹਾਬਿਰਪੀਕਛੁਬੰਧੁ ਓਹਬੇਗਨਹਬੁਝੀਅੇ
ਜਉਆਇਪਰੈਜਮਫੰਧੁਗਾਗੀਆਨੀਧਿਆਨੀ
ਚਤਰਖੇਖਿਰਹਨੁਨਹੀਇਹਠਾਇਆਛਾਡਿਛਾਡਿ

ਸਗਲੀਗਈ ਮੂੜਤ ਹਾਲ ਪਟਾਹਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਸਿ ਮਰਤ ਕੈ ਜਾਹੂ ਮਸਤ ਕਿਰਾਗਾ ਨਾਨਕ
ਆਏ ਸਫਲ ਤੇ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਾਮਾਨਿ ਸੁਹਾਗਾ ੧੯
ਸਲੋਕਾ ਪ੍ਰਾਪੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਰਾਮਾਨ ਨੰਬਤੁ
ਕੋਇਆ ਮਾਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੁਇ ਹੋਵਤ ਨਾਨਕ ਏਕੈ
ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਾਪਾ ਲਹੁ ਮਨਿ ਨਿਏ
ਹਥਿ ਨਹ ਰਿਦੂ ਸਰਨਾਹਿ ਨਹੋ ਆਨਹੋ ਦ
ਨਾਜਤ ਕਤਉ ਹੀ ਸਮਾਹਿ ਪੁਲਤਿ ਤਉ ਮਨ
ਜਉ ਆਵਹਿ ਸਰਨਾਨਾ ਮਤਤੁ ਕਲਿ ਮਹਿ ਪੁ
ਨਹ ਚਰਨਾ ਪਾਲਿ ਪਾਲਿ ਅਨਿਕ ਪਵਤਾ
ਵਹਿ ਗਥਿ ਨਹ ਰਿਕੁ ਗਤਿ ਕਹਾ ਬਿਭਿ ਪਾਵਹਿ ॥

੨੯

ਪੋਲਿਮਹਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਹਪੀਆਨਾਨਕ
ਹਰਿਗੁਰਿਜਾਕਉਦੀਆ੨੦ਸਲੋਕੁਕਵਿਧਾ
ਥੇਸਕੁਦਿਵਸਸਾਸਨਹਬਦਨਪਟਨਤਿਉ
ਸਾਹਾਜੀਵਨਲੋਰਹਿਗੁਰਮਸੋਨਾਨਕਤੇਉਗ
ਵਾਰਾਪਉੜੀਕਿਕਾਕੁਸੈਕਾਲਤਿਹਜੇਸ
ਕਤਪ੍ਰਕਿਰੀਨਾਅਨਿਕਜੋਨਿਜਨਮਹਿਮਰ
ਹਿਆਤਮਗਮੁਨਚੀਨਾਕਿਅਨਧਿਆਨਤਾ
ਹੁਕਉਆਏਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਹਆਪਿਦਿਵੁਏ
ਕਣਤੀਗਣੀਨਹੀਕਉਢੂਟੈਕਾਚੀਗਗਰਸ
ਗਪਰਢੂਟੈਸੋਜੀਵਤਜਿਹਜੀਵਤਜਪਿਆ
ਪਰਗਟਕਏਨਾਨਕਨਹਢਪਿਆ੨੧ਸ

ਲੋਕਾਚਾਰਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਚਰਣਾਰਥਿ ਦਉਧ ੮੮
 ਕਵਲਾ ਬਿਗਸਾਤਾ ਪਗਟ ਕੁਏ ਆਪਹਿ ਗੁਬਿ
 ਦਲਨ ਕਸੰਤ ਮਾਠਾਤਾ ਪਉੜੀ ਚਰਾ ਚਰਨ
 ਕਮਲ ਗੁੱਲਾ ਗਾਧਨਿ ਧਨਿ ਉਆਦਿ ਨੈਜੇਗ
 ਸਰਾਗਾ ਚਾਂਗਿ ਕੁੰਟ ਦਹਾਦਿ ਸਿਕੁਮਿ ਆਇ
 ਠਾਕੁਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾਤ ਬਦਰਸਨੁ ਪਾਇਓ ਚਾਰਿ
 ਬਿਚਾਰ ਬਿਨਸਿਓ ਸਕੁਦੁ ਆਸਾ ਪਸੰਗਿ ਮ
 ਨੁਨਿ ਰਮ ਲੁਟੂ ਆਗ ਚਿਤ ਬਿਸਾਠੀ ਏਕਾਦਿ
 ਸਦੇਤਾ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿਹ ਜੇਤਾ
 ੨੨ ਸੋਲੋਕਾ ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਸੁਖੀ ਫੰਤੋਗੇ
 ਬਿਦਗੁਨ ਗਾਇਓ ਅੰਧੇ ਸੀਕਿਰ ਪਾਕਰੁ ਪੁਭ

ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਦਾ ਸਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਫੁਫੁ
ਫੁਫੁ ਰੇ ਦਾ ਸਤੁ ਹਾਰੇ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸ ਨ ਕੇ ਪਾਨੀ ਹਾ
ਰੇ ॥ ਫੁਫੁ ਫੁਫੁ ਹੋਤ ਤੇਰੇ ਸੰਤਾ ॥ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥
ਕਰੁ ਹੁਕਮ ਗਵੰਤਾ ॥ ਫੁਫੁ ਫੁਫੁ ਸਿਅਨ ਪਬ ਹੁਚਤੁ
ਰਈ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਮਨ ਦੇ ਕਾਟਿ ਕਾਈ ॥ ਫੁਫੁ ਕੀ
ਪੁਤਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਸੰਤ
ਸਹਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ਸਲੋਕਾ ਜੋਰ ਜੁਲਮ ਫੂਲਾਹਿ ॥
ਨੋ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਅਰੰਭੁ ਧਿਥੰਧਨ ਪਰੇਨਾ
ਨਕਨਾ ਮਛੁਟਾਹਾ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਜਾ ਜਾਨੇ ਹਉ
ਕਛੁ ਹੁਆ ਬਾਧਿਓ ਜਿਉ ਨਾ ਲਿਨੀ ਕ੍ਰਿਮਿ ਸੁ
ਆਸਾ ਉਜਾਨੇ ਹਉ ਕੁਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ਅਮਰੇ

ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਨੀ ਜਉ ਜਾਨੈ ਮੇਕ ੨੨
ਬਨੀ ਕਰਤਾ ਬਿਆਪਾਰੀ ਬਸੁ ਧਾਜਿ ਉਦਿਰ
ਤਾ ਸਾਧਸੰਗ ਜਿਹ ਤਉ ਮੇ ਮਾਰੀ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕ
ਉ ਮੇਲ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਝਾਲਾ ਪੇਉਨਿ
ਨਾਮੁ ਜਾਪਨਿ ਸਿਬਾ ਸੁਰ ਆਗਾਧਿ ਕਾਰੁ ਤੁਝੈ ਨ
ਬਿਆਪਈ ਨਾਨਕ ਮਿਟੈ ਉਪਾਧਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਝ
ਝਾਝਰ ਨੁ ਮਿਟੈ ਤੁਮਾਰੇ ਗਾਮਨਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਬਿਉ
ਰੇ ਝਰਤ ਝਰਤ ਸਾਕਤ ਮੁਆ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਹੋਤ
ਭਾਉ ਬੀਆ ਝਰਹਿ ਕਸੀ ਮਲ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਮਨੁ ਅ
ਮੀ ਮਿਤ ਕਥਾ ਸੰਤ ਸੀ ਗਿ ਸੁਨੁ ਆ ਝਰਹਿ ਕਾ ਮੋ
ਧ ਦੁਸਟਾਈ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਰਿਪਾਗੁ ਸਾਈ ॥ ੨੫ ॥

ਵਤਨ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਆਨਿਕ ਬਿਧਿ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵਹੁ ਮੀਤਾ
ਜੀਵਤ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੁਜਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਰੀ
ਤਿ ॥ ਪਦਵੀ ਵਦਾਵਾਣੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸਹੀ ਬਿਨਾਸਿ
ਜਾਤ ਏਹੇ ਹੇਤਾ ਗਾਣਤੀ ਗਾਏ ਨਿਗਾਇਸ ਕਉ ਉਠਿ
ਸਿਧਾਰੇ ਕੇਤਾ ਵੇਪੋਖ ਉਸੋ ਬਿਨਾਸਤ ਉਕਾਸਿ ਉਕਰੀ
ਮੇਸੰਗੁ ਵਾਣੁ ਹੁਇ ਆਬਿਧਿ ਸਹੀ ਚਿਤ੍ਰੂ ਠ
ਉਮਾਇ ਆਰੰਗੁ ਵਾਣੁ ਤਸੇਈ ਸੰਤੁ ਸੁਾਇ ਕੁਮਤੇ
ਕੀ ਚਿਤ੍ਰ ਬਿੰਨਾ ਅੰਧ ਕੁਪਤੇ ਤਿਹ ਕਦੁ ਹੁਜਿ
ਹੋਵਹੁ ਸੁਪਸੰਨਾ ਵਾਕੈ ਹਾਬਿਸ ਮਰਥ ਤੇਕ
ਰਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗਾ ਨਾਨਕਾ ਤਿਹ ਉਸਤਾਤਿ ਕਰਉ
ਵਾਹੁ ਕੀ ਉਸੰ ਜੋਗਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਵਟੇ ਬੀਧ

ਨਜਨਮਮਰਨਸਾਧਸੇਵਸੁਖਪਾਇਨਾਨਕਮ ੧੦੦
 ਨਹੁਨਬੀਸਰੈਗੁਣਨਿਧਿਗੋਬਿਦਗਾਇ ੧੫੯
 ਤ੍ਰੀਟਹਲਿਕਰਹੁਤਉਏਕਕੀਜਾਤੇਬਿਥਾਨ
 ਕੋਇਆਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹੀਐਬਸੈਜੋਚਹੁਸੋਹ
 ਾਇਟਹਲਮਹਲਤਾਕਉਮਲੇਜਾਕਉਸਾਧਕਿ
 ਪਾਲਾਸਾਧਸੰਗਤਿਤਉਬਸੈਜਉਆਪਨਹੋਰਿ
 ਦਇਆਲਾਟੋਹੋਟੋਹੋਬਹੁਭਵਨਬਿਨੁਨਾਵੈ
 ਸੁਖੁਨਾਰਿਟਲਹਿਜਾਮਕੇਦੂਤਤਿਹਜੁਸਾਧੁ
 ਸੀਗਿਸਮਾਰਿਭਾਰਿਭਾਰਿਜਾਉਸੰਤਸਦਕੇ
 ਨਾਨਕਪਾਪਬਿਨਸੇਕਇਕੋ੨੭ਸਲੋਕੁ
 ਠਾਕਿਨਹੋਤੀਤਿਨਹੁਦਰਿਜਿਹੋਵਹੁਸੁਪਸੀ

ਨਿਜੋਜਨਪੁਰਿਅਪੁਨੇਕਰੇਨਾਨਕਤੇਧਨਿਧੀਨਿ
੧ ਪਉੜੀ ਠਠਾਮਨੁਆਠਹਿਨਾਹੀਜੋ
ਸਗਲਤਿਅਗਿਏਕਹਿਲਪਟਾਹੀਠਹਕਿ
ਠਹਕਿਮਾਇਆਸੀਗਿਸੁਏਉਆਕੈਕੁਸਲ
ਨਕਤਹੁਏਠਾਂਦਿਪਰੀਸੰਤਹਸੀਗਿਬ
ਸਿਆਸੀਮੁਤਨਮੁਤਹਜੀਅਰਸਿਆਠ
ਕਰਅਪੁਨੇਜੋਜਨੁਕਾਇਆਨਾਨਕਉਆਕਾ
ਮਨੁਸੀਤਲਾਇਆਰਟਸਲੋਕਾਡੰਡ
ਉਤਿਬੰਦਨਅਨਿਕਬਾਰਿਸਰਬਕਲਾਸਮਰ
ਥਾਡੋਲਨਤੇਗਖਹੁਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਦੇਕਰਿਹ
ਥਾ੧ ਪਉੜੀ ਡੰਡਡੋਗਾਇਹੁਨਹੀਜਹਡੋਗ

ਤਤੁਜਾਨੁ ਭੀ ਆਡੇਰਾ ਕਾਸੰਜ ਸੋਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਇ ਪਛੰ ੯੧

ਨੁ ਭੀ ਆਡੇਰਾ ਕਉ ਸੁਮੁਕ ਰਿਪਾਲੇ ਜਾਕਾਤ ਸੁ

ਨਹੀ ਸੀ ਗਿਚਾਲੇ ਭੀ ਆਡੇਰਾ ਕੀ ਸੋ ਆਤਿ ਜਾਨੇ

ਜਾਕਉ ਦੁਸਾਇ ਪੁਰਨ ਭਗਵਾਨੇ ਭੇਗਨਿ ਹਚਲੁ ਸ

ਚੁਸਾਧ ਸੰਗ ਪਾਇ ਆਨਾਨ ਕਤੇ ਜਨ ਨਹ ਭੋਲੰ

ਭੀ ਆਨਾਨ ਸਲੋਕਾ ਦੁਹਨਿ ਲਾਗੇ ਪਰ

ਮਗਾਇ ਕਿਨ ਹਿਨ ਪਾਲਿਓ ਬੰਧਾਨਾ ਕਉ

ਬਰੇਜ ਪਿਹਰੀ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਨ ਬੰਧਾ ੧੧ ਪਉੜੀ

ਛਛ ਛਛ ਤਕ ਹਫਿਰ ਹੁਛੁ ਛਨੁ ਭੀ ਆਮਨਾਮੰ

ਹਿ ਸੰਗਿ ਤਹਾਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੇ ਬਨੁ ਬਨੁ ਕਹਾ ਫਿਰਾ

ਹਿ ਫੇਰੀ ਛਾਹੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਬਿਕ

ਗਲਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜੇ ਬਸਹੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ
ਗਲਾ ਦੇਹੀ ਜਾਮੇ ਜਾਮਿ ਮੈ ਰੋਗ ਭੁਜੇ ਨਿਦੁ ਪਾਇ
ਮੋਹ ਮਗਨ ਲਪਟਤ ਰਹੈ ਹਉ ਹਉ ਆਵੈ ਜਾਇ ਦੁ
ਹਤ ਫਹਤ ਅਥਿ ਫਹਿ ਪਰੇ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸਰਨਾਇ
ਦੁਖ ਕੇ ਫਹੇ ਕਾਟਿ ਆਨਾ ਕਲੀਏ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥
ਸਲੋਕੁ ਜਹ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਨ
ਕਨੀਤਾ ਟਾਹਉ ਟਾਤੁ ਟਹ ਟੁਟਹਿ ਨਿਕਟਿ ਨਜਾ
ਣੀ ਅਹੁ ਦੂਤਾ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਟਾ ਟਾ ਰਦਤੇ ਸੀ ਝੀਐ
ਆਤਮ ਜੀਤੈ ਕੋਇ ਹਉ ਮੈ ਅਨ ਸਿਉ ਲਗਿ ਮਰੈ
ਸੋਭਾ ਦੂਹੈ ਅਣੀ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਤ ਮੈ ਗੁਰਪੁ
ਰੈਉ ਪਦੇਸਿ ਅਨੁਆਜੀਤੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਿਹ ਸੁਹ

ਤਦੇਸਾ ਦਕੋਜਾਏਆਪਦੇਏਕਹਿਟੇਕਾਅਧਾ ੧੦੨
 ਰਾਹੈਦਿਦਿਦਸੁਸਿਮਰਤਰਹੈਸੋਪੁਰਪੁਰਖਾਅਧਾ ੯੩
 ਰਾਹੈਦਸਗਲਇਆਮਨੁਕਰੈਏਉਕਰਮਕਮਾ
 ਏਹੁਕੇਮੇਭੁਏਸਦਾਸੁਖੁਨਾਨਕਾਲਿਖਿਆਪਾ
 ਏਹੁ੩੧ਸਲੋਕਾਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਗਪਉਤਿਸੇ
 ਪੁਰਮਿਲਾਵੈਮੋਹਿਨਾਨਕਕ੍ਰਮਭਉਕਾਟੀਮੇਰੂ
 ਕੇਜਮਕੀਜੋਹਾ੧੫ਉੜੀਤਤਾਤਾਸਿਉਪੀਤਿ
 ਕਰਿਗੁਣਨਿਧਿਗੋਬਿੰਦਗਾਇਓਫਲਪਦ
 ਹਿਮਨਥਾਛਤੇਤਪਤਿਤੁਹਾਰੀਜਾਇਓ੩੫ਸਿਮਿ
 ਏਜਮਪੀਥਕੀਜਾਸੁਬਸੇਮਨਿਨਾਉਗਾਤਿਪਾ
 ਵਹਿਮਾਤਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਮਹਲੀਪਾਵਹਿਠਾਉ

ਤਾਹੂਸੀਗਿਨਧਨੁਚਲੇਗਿਹਜੋਥਨਨਹਰਾਜਾ
ਸਤਸੀਗਿਸਿਮਰਤਰਹੁਇਹੋਤੁਹੈਕਾਜਾਤਾ
ਤਕਛੂਨਹੋਇਹੋਜਉਤਾਪਨਿਵਰੈਆਪਾਪੁਤਿਪਾ
ਲੇਨਨਕਹਮਹਿਆਪਹਿਮਾਈਬਾਪਾ੩੨ਸ
ਲੋਕਾਥਾਕੇਬਹੁਬਿਧਿਪਾਲਤੇਤਿਪਤਿਨਤਿ
ਸਨਾਲਾਥਾਸੀਚਿਸੀਚਿਸਾਕਤਮੂਏਨਨਕਮਾਇ
ਆਨਸਾਥਾ੧ਪਉੜੀਥਾਥਾਥਿਰੁਕੋਉਨਹੀਕਾ
ਇਪਸਾਰੁਪਾਵਿਅਨਿਕਬੰਚਬਲਛਲਕ
ਗੁਮਾਇਆਏਕਉਪਾਵਾਬੈਲੀਸੰਚਹੁਸਮੁਕਰ
ਹੁਥਾਕਿਪਰਹੁਗਾਵਥਾਮਨਕੈਕਾਮਨਆਵਈ
ਅੰਤੇਅਉਸਰਥਾਥਾਥਿਤਿਪਾਵਹੁਗੋਬਿਦਭਜਹੁਸ

१०
५०
५०
५०

ਨੀਆਸਾਨਨਕਨਾਮੁਪਿਆਈਐਕਾਰਜੁਆਵੈਗਸਿ
 ੧੫ਉੜੀਯਧਾਧਾਵਤਤਉਮਿਟੈਸੁੰਤਸੀਗਿਉਇ
 ਬਾਸੁਪੁਰਤੇਕਿਰਪਾਕਰਹੁਅਪਿਤਉਹੋਇਮਨਹਿ
 ਪਰਗਾਸੁਪਨੁਸਾਚਾਤੇਉਸਚਸਾਹਾਹਰਿਹਰਿ
 ਭੁੰਜੀਨਾਮਾਬਿਸਾਹਾਪੀਰਜੁਜਸੁਸੋਭਾਤਿਹਬ
 ਨੀਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸ੍ਵਨਜਿਹਸੁਨਿਆਗੁ
 ਰਮੁਖਿਜਿਹਪਾਟਿਰਹੇਸਮਾਈਨਾਨਕਤਿਹਜਨ
 ਮਿਲੀਵਗਾਈ੩੫ਸਲੋਕਾਨਾਨਕਨਾਮੁ
 ਜਪੁਜਪਿਆਮੰਤਰਬਾਹਰਿਰੀਗਿਆਗੁਰਪੁਰੇਉਪ
 ਦੇਸਿਆਨਰਕੁਨਾਹਿਸਾਧਸੀਗਿ੧੫ਉੜੀ
 ਨੀਨਾਨਕਕਿਪਰਹਿਤੇਨਾਹੀਜਾਕੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁ

१०४
 ६४
 ਬਸਾਹੀ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਕੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਜਪ ਤੇ ਅਥਿਖੁ
 ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਨਾਓਇ ਪਪਤੋ ਨਨਾ ਕਾਰੁ ਨ ਹੋਤਾ ਤ
 ਕਹੁ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਜਾ ਕਹੁ ਨਿਧਿ ਧਿਧਾਨ
 ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੂਰੇ ਤਹ ਬਾਜੇ ਨਨਕ ਅਨਹ ਦਤੁਰੇ
 ੩੬ ਸਲੋਕੁ ਪਾਤਿਗਾਖੀ ਗੁਰਿ ਪਥ ਬ੍ਰਹਮ ਤਸਿ
 ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰਾ ਨਾਨਕ ਸੋਝੈ ਅਥਾਧੀ ਐਅੰ
 ਤਨ ਪਾਗਵਾਹਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਪਾ ਪਰਮਿਤਿ ਪਾਰੁ
 ਨ ਪਾਇਆ ਪਾਤਿਤ ਪਾਵਨ ਅਗਮ ਹਰਿਗਾਇਅੰ
 ਤ ਪੁਨੀਤ ਕੋਟ ਅਪਗਾਧੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਾਰਿ
 ਲਿਸਾਧੁ ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਮਿਟਨਾਈ ਜਾ ਕਉ
 ਰਾਖਹੁ ਆਪਿ ਰੁਸਾਈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਫੜ ਸਿਰਸੇ

ਉਨਾਨਕਦੁਸਰਾਮਵਰੁਨਕੋਊ॥੩॥ਸਲੋਕਾ॥
ਫਾਹੇਕਾਟੇਮਿਟੇਗਵਨਫਤਿਹੁਭਈਮਨਿਜੀਤਾ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਥਿਤਪਾਈਫਿਰਨਮਿਟੇਨਿਤਨੀਤਾ॥
੧੫੬੩॥ਫਾਫਾਫਿਰਤਫਿਰਤਤੂਆਇਆ॥
ਦੂਲਭਦੇਹਕਲਿਜੁਗਮਾਰਿਪਾਇਆਗਟਿ॥
ਰਿਇਆਅਉਸਰੁਚਰੈਨਾਥਾਨਾਮੁਜਪਹੁਤਭੀ॥
ਕਟੀਅਹਿਫਾਸਾਫਿਰਿਫਿਰਿਅਵਨਜਾਨੁਨ॥
ਹੋਈਏਕਹਿਏਕਜਪਹੁਜਪੁਸੇਈਕਰਹੁਕਿ॥
ਪਾਪਕੁਕਰਨੈਹਰੈਮੋਲਿਲੇਹੁਨਾਨਕਬੇਚ॥
੩੮ਸਲੋਕਾ॥ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਤਮਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੇ॥
ਨਦਇਅਲਿਗੁਪਾਲਾਸੁਖਸੀਪੇਬਹੁਕੋਗਰ॥

ਸਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲਾ ੧੫੬੨੧ ਬਬਾਬ
ਹਮਜਾਨਤਤੇਬੁਮਾਬੈਸਨਤੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁ
ਚਧਰਮਾਬੀਗਾਮਾਪਨਬੁਚਾਮਿਟਾਵੈਤਾ
ਦੁਬੁਗਨਿਕਟਿਨਹੀਆਵੈਬਾਧਿਓਆਪਨਹ
ਓਹਓਬੀਧਾਵੈਸੁਦੇਤਾਮਾਗਹਕਉਅੰਧਾਬਾ
ਤਚੀਤਸਭਰਹੀਸਿਆਲਪਾਜਿਸਹਿਜਨਾਦਹੁ
ਸੋਜਾਨੈਨਨਕਾ੩੮ ਸਲੋਕਾਕੁੰਭੁਜਨਾਅਪ
ਦੁਖਨਾਸਮਨਹਿਅਗਧਿਹਰੇਗਸੰਤਸੰਗਜਿਹਰਿਦ
ਬਸਿਓਨਾਨਕਤੇਨਕੁਮੇ ੧੫੬੨੧ ਕੁਕੁਕੁਰ
ਮੁਮਿਟਾਵਹੁਅਪਨਾਇਆਸੀਸਾਰੁਸਗਲ
ਹੈਸੁਪਨਾਕੁਰਮੇਸੁਰਨਰਦੇਵੀਦੇਵਾਕੁਰਮੇ

੧੦੫
੨੫

ਸਿਧਸਾਧਕਬ੍ਰਹਮੇਵਾਯਾਰਗਮਿਭੁਗਮਿਮਾਨੁਖਡ
ਹਕਾਏਵਤਰਮਗਾਬਿਖਮਾਇਹਮਾਏਯਗੁਰਮੁ
ਖਿਕ੍ਰਮਭੈਸੋਹਮਿਟਾਇਆਨਾਨਕਤੇਹਪਰਮ
ਸੁਖੁਪਾਇਆਯੋਸਲੋਕੁਆਇਆਡੋਲੈ
ਬਹੁਬਿਧੀਮਨੁਲਪਾਟਿਓਤਿਹਸੀਗਿਆਗਨ
ਤੇਜਿਹਤੁਮਰਖਹੁਸੁਨਨਕਨਾਮਹਿਰੰਗਾ॥੧॥
ਪਉੜੀਅਮਾਮਾਗਨਹਾਰਾਇਆਨਾਦੇਨਹਾ
ਰਦੇਹਹਿਓਸੁਜਨਾਜੇਦੀਨੋਸੋਏਕਹਿਬਾਰਾ
ਮਨਮੂਰਖਕਹਕਹਹਿਪੁਕਾਰਾਜਓਮਾਗਹਿਤਓ
ਮਾਗਹਿਬੀਆਜਾਤੇਕੁਸਲਨਕਾਰੂਬੀਆ
ਮਾਗਨਿਮਾਗਤਏਕਹਿਮਾਗਾਨਾਨਕਜਾਤੇ

ਪਗਹਿ ਪਗਗਾ ॥ ੪੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਅਤਿ ਪੁਰੀ ਪਰ
 ਧਾਨ ਤੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਨ ਮੰਤਾ ॥ ਜਿਹ ਜਾਨਿਓ ਪੁਰੁ
 ਆਪੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਮੀਮਾਜਾ ਤੁਮਹੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗ ਪ
 ਤੀ ਆਨਾ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਉਏ ਆਕੈ ਸਮਤ ਬੀਚਾਰਾ
 ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਹਰਤ ਅਉਤਾਰਾ ॥ ਤਾਹੂੰ ਸੰਗਤਾ
 ਹੂਨਿ ਰਲੇ ਪਾਪੁਰਨ ਘਟ ਘਟ ਪੁਰਖਾ ਬਿ
 ਸੇਖਾ ॥ ਉਏ ਆਰਸ ਮਹਿ ਉਏ ਆਰੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਅ ॥
 ਨਾਨਕ ਲਿਖਤ ਨਹੀ ਤਿਹ ਮਾਇਆ ॥ ੪੨ ॥ ਸ
 ਲੋਕੁ ॥ ਯਾਗ ਮੀਤ ਸੁਨਿ ਸਾਜਨ ਹੁਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭੂ
 ਟਨੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਬੰਧਨ ਕਟੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚ

੧੦
 ੬੬

ਰਨੀ ਪਾਠੀ १ ਪਵਣੀ ॥ ਯਯਾਜਤ ਨਕਰਤ ਬ
ਹੁਬਿਧੀਆ ॥ ਏਕ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਕੁਲਉ ਸਿਧੀ
ਆ ॥ ਯਾਹੁ ਜਤ ਨਕਰਿ ਹੋਤ ਫੁਟਾਰਾਉ ਆ
ਹੁ ਜਤ ਨਸਾਪ ਸੰਗਾਰਾ ॥ ਯਾਉ ਬਰਨ ਧਾਰੈ ਸਭੁ
ਕੋਉ ॥ ਉਆਤਿ ਜਪੋ ਬਿਨੁ ਉਬਰਨ ਹੋਉ ॥ ਯਾਹੁ
ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਮਗਾਥਾ ॥ ਗੁਪਿ ਲੇਹੁ ਨਿਰਕੁਨ
ਨਰਨਾਥਾ ॥ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਾਜਿਹਾ ॥ ਮਾਪਿ ਜਨਾਣੀ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀਆਈ ॥ ੪੩ ॥ ਸਣੇ ਕੁ
ਰੋਸੁ ਨਕਾਰੁ ਸੰਗ ਕਰਹੁ ॥ ਆਪਨਾ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ
ਹੋਇ ਨਿਸਾਨਾ ਜਗਹਹੁ ॥ ਨਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਠੀ १
ਪਉੜੀ ॥ ਗਾਰੇ ਨਹੋਤ ਸਭੁ ਜਾਕੀ ॥ ਤੁਜਿ ਅ

ਭਿਮਾਨੁਢੁਟੈਤੇਰੀਬਾਕੀਗਦਿਦਰਗਹਿਤਭਿ
 ਸੋਇਹਿਤਾਈਜਭਿਗੁਰਮੁਖਿਗਮਨਾਮਲਿ
 ਵਲਾਈਗਹਤਗਹਤਗਹਿਜਾਪਿਬਿਕਾਰਾ
 ਗੁਪੁਰੇਕੈਸਬਦਿਅਪਾਗਾਗਤੇਰੀਗਨਾਮਰ
 ਸਮਾਤੇਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਕੀਨਿਦਾਤੇ੪੪
 ਸਲੋਕੁਲਾਲਚੜ੍ਹਠਾਬਿਖੇਬਿਅਪਿਇ
 ਆਵੇਹੀਮਹਿਬਾਸਾਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁ
 ਗੁਮੁਖਿਪੀਆਨਾਨਕਸੁਖਿਨਿਵਾਸਾ੧੫੬੩
 ਲਲਾਲਾਵਭਿਅਭਿਖਧਜਾਗੁਵਖਦਰਦ
 ਭਿਮਿਰਹਿਖਿਨਾਗੁਨਾਮਅਭਿਖਧੁਜਿਹਰਿ
 ਦੈਰਿਤਾਵੈਤਾਹਿਰਗੁਸੁਪਨੈਨਹੀਆਵੈਹਰਿ

੨੬੭

ਅਭਿਖਸੁਸਤੁਪਟੈ ਕਾਈ ਗੁਰਪੁਰੇ ਬਿਨੁ ਬਿਧਿ
ਨ ਬਨਾਈ ਗੁਰਪੁਰੈ ਸੰਜ ਮੁਕਰਿ ਦੀਆ ਨਾ
ਨਕਤ ਉਠਿ ਰਿਦੁਖ ਨ ਬੀਆ ॥ ੪੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਸਦੇਵ ਸਰਬ ਤੇ ਮੇਊ ਨ ਨਕਤ ਹੁਣਾਇ ਅੰਤ
ਰਿਬਾ ਰਿਸੀ ਗਿਐ ਨ ਨਕਕਾਇ ਦੁਰਾਇ ॥ ੪੬ ॥
ਉੜੀ ॥ ਵਦਾਵੈ ਰੁਨਕ ਕੀ ਮੇਕਾ ਹੂ ॥ ਪਟਪਟਾਮੰ
ਤ ਰਿਬਾ ਮਸਮਾ ਹੂ ॥ ਵਾਸੁਟੇ ਵਜਲ ਬਲਮ
ਹਿਰਦਿਆ ਗੁਰਪੁਸਾਇ ਵਿਰਲੇ ਹੀ ਗਵਿਅ ॥ ੪੭ ॥
ਵੈ ਗਵਿਰੋਧੀ ਮਟੇ ਤਿਹ ਮਨ ਤੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨੁਗੁ
ਗੁਮੀਖੋ ਜੋ ਸੁਨਤੇ ॥ ਵਰਨ ਚਿਹਨ ਸਗਲ ਹਤੇ
ਰਹਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਗੁਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੋ ਕਹਤਾ

ੴ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ ॥ ੴ ਕਰਤਾ ਬਿਹਾਨੀ ਆਸ
ਕਤ ਮੁਗਧਾ ਅਜਾਨਾ ॥ ਕੁੜਾ ਕੇ ਮੁਏ ਜਿਉ ਤੇ
ਖਾਵੈ ਤਨਾਨ ਕਰਿ ਰਤ ਕਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਓੜੀ
ਕਾੜਾ ਕਾੜੀ ਮਿਟੈ ਸੀ ਗਿਸਾਧੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ
ਤਤੁ ਨਾਮ ਅਗਾਧੁ ॥ ਰੂੜੇ ਜੇ ਹਥ ਸਿਓ ਰਿਦ
ਮਾਹੀ ॥ ਓ ਮਾਕੀ ਕੁੜਾ ਮਿਟਤ ਬਿਲਸਾਹੀ
ਕੁੜੇ ਕਰਤ ਸਾਕਤ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਜੇਹੀ ਮੇਅ
ਰੰਬੁ ਪਿਥਿ ਕਾਰਾ ॥ ਕਾੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾੜੀ ਮਿ
ਟਾਈ ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਾਨਕ ਸਮਝਾਈ ॥ ੪੭ ॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧੁ ਕੀ ਮਨ ਓਟ ਗੁਰੁ ਓ ਕਤਿ ਸਿਆਨ
ਪਾਤਿ ॥ ਆਗੁ ਗੁਰਦੀਖਿ ॥ ਅਜਿਹਾ ਮਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨ

ੴ
ਸੁਦ ੮

ਕਮਸਤਕਿਭਾਗੁ १ ਪਉੜੀ ਸਸਸਰਨਿ ਪਰੇਅ
 ਬਹਰੇ ਸਸਤਸਿਮਿਤਿ ਬੇਦਪੁਕਾਰੇ ਸੋਧਤਸੋਧ
 ਤਸੋਧਿ ਬੀਚਾਰਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭੁਜਨ ਨਹੀ ਢੁਟਕਾਰ ०
 ਸਸਿਸਸਿਹਮ ਭੂਲਨਹਾਰੇ ਤੁਮਸਮਰਥਾ ਮਗ
 ਨਤਾਅਪਾਰੇ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਕੀਰਾਖੁ ਦਇਆਲਾਨਾ
 ਨਕਤੁਮਰੇ ਬਾਲਗੁ ਪਾਲਾ ੪੮ ਸਲੋਕੁ ਖੁ
 ਦੀਮਟੀਤਬਸੁ ਖਰੁਏ ਮਨਤਲੁਏ ਅੰਗਾਨਾ
 ਨਕਾਇਸਟੀ ਆਇਆ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ १
 ਪਉੜੀ ਖਖਾਖਰੁ ਜੁਠਿਤਾਹੂ ਜੋਖਿਨ ਮਹਿਉਨੇ ਸੁਰਰਭਗ
 ਸਗੁ
 ਹੂ ਖਗਨਿ ਮਾਨਹੋਤ ਪਗਨੀ ਅਨਾਦਿ ਨੁਜਾਪੇ ਪ੍ਰਭ
 ਸਿਰਥਾਨੀ ਭਾਵੈ ਖਸਮਤਉ ਮਾਸੁ ਖੁਦੇਤਾ ਪਾਰ

ਬ੍ਰਹਮੁ ਅੰਸੋ ਅਗਨ ਤਾ ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਖਿਨ ਬਖਸ ਨਾਗਾ
 ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਦਇਆ ਰਾਏ ॥ ਸਿਲੋ ਕੁੰਸ
 ਤਿਕ ਹਉ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਗਨਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਗਾਇ ॥ ਊਕ
 ਤਿਸਿ ਆਨ ਪਸਗ ਲਤਿ ਅਗਨ ਨਾਨਕ ਲਏ ਸਮਾਇ
 ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾ ਸਿ ਆਨ ਪਛਾਤੁ ਇ ਆਨਾ ਹਿਕ
 ਮਤਿ ਹੁਕ ਮਿਨ ਪ੍ਰਕੁਪਤੀ ਆਨਾ ਸਹ ਸਕੁ ਤਿਕਰ
 ਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ਸੰਗਤੁ ਹਰੈ ਏਕ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੋਊ ਸੋਊ
 ਜਾਪਿ ਨਗਤੀ ॥ ਰੇ ਜੀ ਅਚਲੇ ਤੁਹੈ ਸਾਈ ॥
 ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਲਾਵੈ ਜਿਹ ਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਦੂਖ
 ਨ ਬਿਆਪੇ ॥ ਪੰ ॥ ਸਿਲੋ ਕੁੰਸ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋ
 ਲਨਾ ਮਨਿ ਵੂਠੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਕੁ ਮਹਿਕ

੨੬

33
ਵਿਰਹਿ ਆਬਾਨ ਬਨਤ ਹਿ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੇਰ
ਓਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਸਗਲ ਕੈ ਪੁਰਿ ਹੋਏ ਭਗਵਾਨ ॥ ਜੇਰ
ਆਏ ਸਦਾ ਸਦੀ ਦਵੁ ਖਭੰ ਜਨ ਗੁਰਗਿ ਆਨਾ ॥ ਹ
ਉਛੁਟ ਕੈ ਹੋਇ ਅਨਿਦੁ ਤਿਹ ਉਨ ਹੀ ਤਹ ਆਪਿ
ਹਤੇ ਦੁਖ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੰਤ ਸੰਗ ਪਰਤਾ ਪਾਹਿ ਤਕ
ਰਿਨਾ ਮਦਿ ਕੈ ਦਇਆਲਾ ਸੰਤ ਹਸੰ ਗਿਹੋ ਤਕਿ
ਰਪਾਲਾ ਓਰੈ ਕਛੂ ਨ ਕਿ ਨਹੂ ਕੀ ਆਨਾ ਨਕ
ਸਕੁ ਕਛੂ ਪ੍ਰਭਤੇ ਹੁਆ ਪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲੇਖੇ ਕਤ
ਹਿ ਨ ਛੂਟੀ ਅੰਖਿ ਨੁਖਿ ਨੁਭ ॥ ਲਨਹਾਰਾ ਬਖਸਨ
ਹਾਰ ਬਖਸਿਲੇ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ
॥ ਛੁਟ ਹਰਾ ਸੀਗੁਨ ਹਰਾ ਬੇਗਾਨਾ ਅਲਪ ਮਾਤਿ

ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਜਿਨਿ ਸੁਖ ਦੀਏ ਤੁਹਿ ਜਾਨਤ ਤਤਾਲ ॥ ੧੦੦ ॥
 ਹਾਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ਦਹ ਦਸਿ ਦੂਢ ਨ ਜਾਇ ਦੇ
 ਵਨ ਹਰਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਨਿਮਖ ਨਾਮ ਨਹਿ ਬਸਾਇ
 ਲਾਲ ਚੜ੍ਹਠਾ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹਾਇਆ ਸੀਪੇ ਮਨ
 ਮਾਰਿ ਲੰਪਟੇ ਚੋਗ ਨਿਦਕ ਮਹਾਤਿ ਨਹੁ ਸੀਗ
 ਬਿਗਾਇਆ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਬਖਸਿ ਲੇਹਿ ਖੋਟੇ
 ਸੀਗ ਖਰੇ ਨਾਨਕ ਭਾਵੈ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਹਨ
 ਨੀਰਿ ਤਰੇ ਪਰ ਸਲੋਕੁ ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ
 ਸਤ ਭਗਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕਾ ਭਵ ਜਲ ਤੇ ਕਾਦੁ
 ਹੁਭੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖੇਲਤ ਖੇ
 ਲਤ ਮਾਇਓ ਮਨਿ ਕੋ ਜਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਖੇਦੁ ॥

ਮਿਟੇ ਸਾਧੂ ਮਿਲਤ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਇ ਗਏ
ਮਾਗਹੀ ਸਚੁ ਸੀਚੈ ਥਾਏ ਥਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮਾ ਖਰੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਕੁਰ ਕੁਈ ਅਨਦ ਸੁਖਾ ਬਿਸਮਾ ਖੋਪ
ਨਿਬਾਹੀ ਬਹੁਤੁ ਲਾਗੁ ਪਾਰਿ ਆਏ ਪਤਿ ਵੰਤਾ
ਖਰਾਦਿ ਲਾਸਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਆਇ ਮਿਲੇ ਕੁਝ
ਤਾ ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਆਗੈ ਪਾਏ
ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਸਗਾਹੀ ਐਸੇ ਜਿਹ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ
ਗਹਿ ਆਇ ਆਪਿ ਪੜ੍ਹ ਸਲੋਕੁ ਆਇ ਪ੍ਰ
ਭ ਸਰਨਗਤੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆ ਲਾਏ
ਕਾਮ ਖਰੁਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸਤ ਨਾਨਕ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ
੧੫ ਥੀ ਵੀਨਾ ਅਖਰ ਮਾਰਿ ਤਿਕੁ ਵਨ ਪਾਠਿ ਧਾਰੇ

ਅਖਰਕਰਿ ਕਰਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਅਖਰਸ ੧੧੧

ਸਤਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਅਖਰਸ ਦਕਥਨ

ਵੀਖਾਨਾ ॥ ਅਖਰਸੁ ਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਕੋ ਕੁਰਸ ॥

ਅਖਰਕਰਮ ਕਿਰਤਿ ਸੁਚਧਰਮਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸ

ਟਿਮਾਨ ਅਖਰੈ ਜੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬਰਮ

ਨਿਰਲੇਪਾ ॥ ਪੌਰ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਥਿ ਕਲੰਮ

ਅਗੰਮ ਸਤਿ ਕਿਲਿਖਾ ਵਤੀ ॥ ਓਰਤਿ ਰਹਿ

ਓਸਰੁ ਸੰਗਿ ਅਨੁਪਰੁ ਪਾਵਤੀ ॥ ਓਸਤਤਿ

ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਮੁਖਹੁ ਤੁਹਾਰੀਆ ॥ ਮੋਹਿ ਦਿ

ਖਿਟਰੁ ਸੁਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥ ਪਉੜੀ

ਤੇ ਅਚੁਤਹੇ ਪਾਰਬਰਮ ਅਥਿਨਾਸੀਆ ਪਨਾ

ਸਾਹੇ ਪੁਰਨਹੇ ਸਰਬ ਮੇਵ ਖਰ੍ਜਨ ਗੁਣ ਤਾਸਾ
ਹੇ ਸੰਗਿ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੇ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਬ ਟੇਕਾ
ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹੇ ਗੁਣ ਨਿਪਾਨ ਜਥੇ ਸਦਾ ਬਿਬੇਕ
ਕਾਹੇ ਅਪਰੰਪਰ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਹੋਵਨ ਹਾਰ
ਹੇ ਸੰਤ ਹੇ ਕੇ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਨਿਪਾਰਾ ਆਧਾਰ ਹੇ
ਠਾਕੁਰ ਹਉ ਦਾਸ ਰੇ ਮੇ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣ ਨਹੀ ਕੋ
ਹਉ ਨਾਨਕ ਦੀ ਜੈ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਗਾਖਉ ਹੀ ਮੇ ਪ
ਗੋਇ ॥ ੫੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁ
ਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ
ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਕੀ ਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ
ਬਖੀਧੀ ਪਸੰਦ ਗਾਗੁਰਦੇਵ ਚਾਤਾ ਹਰਿਨਾ

ਮੁਓਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਨਿਰੋਧਗਾਗੁਰਦੇਵ ੧੬੨
ਸਾਂਤਿਸਤਿਬੁਧਿਮੁਰਤਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰ
ਸਪਰਾਗੁਰਦੇਵਤੀਰਬੁਮੀਮੁਤਸਰੋਵਰੁ
ਗਗਿਆਨਮਜਨੁਅਪਰੰਪਰਾਗੁਰਦੇਵਕ
ਰਤਾਸਰਿਪਾਪਹਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਦਿ
ਤਕਰਗਾਗੁਰਦੇਵਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੁ
ਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਗਰਿਜਪਿਓਧਗਾਗੁਰ
ਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਕੁਮੋਲਿਕਗਿਕਿਰਪਾਹਮ
ਮੁਕਪਾਪੀਜਿਤੁਲਗਿਤਗਾਗੁਰਦੇਵਸ
ਤਿਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਦੇਵਨਾਨ
ਕਹਰਿਨਮਸਕਰਾ॥ ਏਹੁਸਲੋਕੁਆਦਿ

ਮੀਤਿ ਪੜ੍ਹਦਾ ॥ ਗਉੜੀ ਸੁਖ ਮਨੀ ਮੰ ੫

ਸਲੋਕ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅ
ਦਿ ਗੁਰ ਏਨ ਮਹਾ ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰ ਏਨ ਮਹਾ
ਸਤਿਗੁਰ ਏਨ ਮਹਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਦੇਵ ਏਨ ਮਹਾ
੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
ਸੁਖ ਪਾਵਉ ॥ ਕਲ ਕਲੇ ਸਤ ਨਮਾਹਿ ਮਿਟ
ਵਉ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾ ਸੁਬਿ ਸੁਭਰ ਏਕੈ ਨਾ
ਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨ ਤ ਅਨੇਕੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾ ਪੁਰਾ ॥ ਕੀਨੇ ਗਾਮਨਾ ਮਾਇਕ
ਆਖਰਾ ॥ ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿ ਸੁਜੀ ਅਬ

ਸਾਵੈ ਤਾਕੀ ਮਹਿ ਮਾਗਨੀ ਨ ਆਵੈ ਕਾਂਖੀ ਏਕੈ १੦੧੩
 ਦਰਸਤੁ ਹਰੈ ਨਾਨਕ ਉਨ ਸੀਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰੈ
 ੧ ਸੁਖ ਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਤ ਨਾਮੁ ਭੁਗਤਾ
 ਨਾਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸਾਮਾ ਹਰਉ ਪੁਰ ਕੈ ਸਿਮਰ
 ਨਿਗਰ ਭਿਨ ਬਸੈ ਪੁਰ ਕੈ ਸਿਮਰ ਨਿਦੁ ਭੁਜ
 ਸੁਨੈ ਪੁਰ ਕੈ ਸਿਮਰ ਨਿਕਾ ਲੁਪਹਰੈ ਪੁ
 ਰ ਕੈ ਸਿਮਰ ਨਿਦੁ ਸਮਨੁ ਟਰੈ ਪੁਰ ਸਿਮਰ
 ਤਕ ਛੁਬਿ ਪਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਪੁਰ ਕੈ ਸਿਮ
 ਰ ਨਿ ਅਨ ਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਪੁਰ ਕੈ ਸਿਮਰ ਨਿ
 ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ਪੁਰ ਕੈ ਸਿਮਰ ਨਿਦੁ ਭੁ
 ਸਤਾਪੈ ਪੁਰ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਗਿ

ਸਰਬਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੰਗਾ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ
 ਕੈਸਿ ਮਗਨਿ ਰਿਪਿ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ
 ਕੈਸਿ ਮਗਨਿ ਰਿਅਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰ
 ਭਕੈਸਿ ਮਗਨਿ ਜਪਤ ਪੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕੈਸਿ
 ਮਗਨਿ ਬਨਸੈ ਦੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕੈਸਿ ਮਗਨਿ ਤ
 ਰਬਾਇ ਸਨਾਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈਸਿ ਮਗਨਿ ਦਰਗ
 ਹਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈਸਿ ਮਗਨਿ ਹੋਇ ਸੁਰੁਲਾ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈਸਿ ਮਗਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ਸੇਸਿ ਮਗ
 ਨਿ ਜਿਨ ਅਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈਲਾ ॥
 ਗਉ ਪਾਏ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ
 ਪ੍ਰਭ ਕੈਸਿ ਮਗਨਿ ਉਧੇਰ ਮੁਚਾ ਪ੍ਰਭ ਕੈਸਿ

ਮਗਨਿ ਤਿਸਨ ਬੁਝੈ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਮਗਨਿ ਸਭੁ १੧੪
 ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਮਗਨਿ ਨਾਹਿ ਜਮਤੁ
 ਸਾ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਮਗਨਿ ਪੂਰਨਿ ਮਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ
 ਮਗਨਿ ਮਨਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾ
 ਮੁਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ
 ਕੀਰਸਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਕਾ ਦਾਸ ਨਿਦਸਨਾ ॥
 ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਮਗਨਿ ਸੇਧ ਨਵੰਤੈ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ
 ਮਗਨਿ ਸੇਧ ਤਿਵੰਤੈ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਮਗਨਿ ਸੇਧ
 ਨਪਰਵਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਮਗਨਿ ਸੇਧੁ ਰਖ ਪਰਧ
 ਨਾ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਮਗਨਿ ਸੇਧੇ ਮੁਹਤਾ ਜੇ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ
 ਮਗਨਿ ਸਿਸਰ ਬਕੇ ਰਾਜੇ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਮ

ਰਹਿਸੇ ਸੁਖ ਵਾਸੀ ਆਪੁ ਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅ
ਭੀਨਾਸੀ ਆਸਿ ਮਰਨਿ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਾਇ
ਆਲਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ਪਪ
ਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉ ਪਕਾਰੀ ਆਪੁ ਭਕਉ ਸਿ
ਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿ ਹਾਰੀ ਆਪੁ ਭਕਉ ਸਿਮ
ਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖ ਸੁਹਾਵੈ ਆਪੁ ਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿ
ਨ ਸੁਖਿ ਥੀਹਾਵੈ ਆਪੁ ਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ
ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ਆਪੁ ਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ
ਨਿਰਮਲ ਹੀਤਾ ਆਪੁ ਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ
ਅਨਦਘਨੇਰਾ ਆਪੁ ਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ
ਹਰਿ ਨੇਰੇ ਸੀਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ

ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੁਰੈ ਕਾਗਿ ॥ ੬ ॥ ਪੁਰ ਕੈ ਸਿ ॥ ੧੦੧੫ ॥
 ਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੁਰੈ ॥ ਪੁਰ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬ
 ਹੁਨੁ ਝੁਰੈ ॥ ਪੁਰ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ
 ਪੁਰ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਪੁਰ ਕੈ
 ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਹਚਲਾ ਅਸਨੁ ॥ ਪੁਰ ਕੈ ਸਿਮਰ
 ਨਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨੁ ॥ ਪੁਰ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ
 ਅਨਹਦ ਝੁਨਕਾਰਾ ॥ ਸੁਖੁ ਪੁਰ ਸਿਮਰਨ ਕ
 ਅੰਤੁ ॥ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ਸਿਮਰਨਿ ਸੇਜ ਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁ
 ਰਮਾਇ ॥ ਆ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਾਇ
 ਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਰੁਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਇ
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ ਬੇਦਉ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ

ਸਿਮਰਨਿਭਏਸਿਧਜਤੀਦਾਤੇਹਰਿਸਿਮਰਨਿ
ਨੀਚਚਹੁਕੁਟਜਾਤੇਹਰਿਸਿਮਰਨਿਧਾਰੀਸ
ਭਧਰਨਾਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹਰਿਕਾਰਨਕਰ
ਨਾਹਰਿਸਿਮਰਿਕੀਓਸਗਲਅਕਾਰਾਹ
ਹਰਿਸਿਮਰਨਮਹਿਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾਕਾਰਿਕਿ
ਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਇਆਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਨਿਪਾਇਆ
੮ ਸਲੋਕੁਾਦੀਨਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਪ
ਇਪਾਟਿਨਾਥਅਸਾਥਾਸਗਣਿਤੁਮੁਰੀਆ
ਇਓਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਾਥਾ੧੧ਅਸਟਪਦੀ
ਜਹਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਨਕਾਈਅਨਊਹ

ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਹਮੁ ਹਾਕੁਇ ਆਨ
ਦੂਤ ਜਮ ਦਲੈ ਤੁਹ ਕੇ ਵਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇ
ਰੈ ਚਲੈ ਜਹਮੁ ਸਕਲ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਹ
ਰਿਕੋ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੀ ਅਨਿਕ ਪੁਨ
ਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ ਹਰਿਕੋ ਨਾਮੁ ਕੋਇ ਪਾਪ
ਪਰਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੈ ਨਾਨ
ਕਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਘਨੇਰੈ १ ਸਗਲ ਸਿਸਟਿ ਕੋਰਾ
ਜਾਵੁ ਖੀਆ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀ
ਆਲਾਖ ਕੋਰੇ ਗੀਬੰ ਪੁਨ ਪਰੈ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਜ
ਪਤ ਨਿਸਤਰੈ ਅਨਿਕ ਆਇ ਅਠੰਗ ਤਿਖਨ ਬੁ
ਝਾਵੈ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਪਾਵੈ ਜਿਹਮਾਰ

੧੧੬

ਗਿਉ ਜਾਤਾ ਇਕੇ ਲਾ ਤਹ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੀਗਿ
ਤੋ ਤਸੁ ਹੇ ਲਾ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਐ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਐ ॥ ੨ ॥ ਫੂਟਤ
ਨਹੀ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹੀ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਠਿ ਪਰਾ
ਹੀ ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੀ ਪਾਰੈ ਹਰਿ
ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਤ ਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ਅਨਿਕ ਜੋ ਨਿਜ ਨੇ ਐ
ਹਿ ਜਾਮਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸਾਮਾ ਹਉ ਮੇਲਾ
ਮਲੁਕ ਬਹੁਨ ਧੋਵੈ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋ
ਵੈ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਹੀਗਾ ਨਾਨਕ ਪਾਈ
ਐਸਾ ਧਕੈ ਸੀਗਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿ
ਨਕੋ ਸਾਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਉਹਾ ਸੀਗਿ ਤੋ ਸਾਹਜਿਹ

ਪੇਡੈਮਹਾਅੰਧਕੁਬਾਰਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸੀਗਿਉਜੀ
 ਆਗਾਜਹਪੀਥਿਤੇਰਕੋਨਸਿਵਨੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
 ਤਹਨਾਇਪਛਾਨੁਜਹਮਹਾਕੁਇਆਨਤਪਤਿਬ
 ਤੁਘਾਮਾਤਹਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਤੁਮਉਪਰਿਛਾਮਾ
 ਜਹਾਤਿਖਾਮਨਤੁਤੁਆਇਕਰੇਖੇਤਹਨਾਨਕਹ
 ਨਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰੇਖੇਕੁਗਤਿਜਨਾਕੀਬਰਤ
 ਨਿਨਾਮੁਸਤਿਜਨਾਕੈਮਨਿਬਿਸੁਮੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਦ
 ਸਕੀਓਹਰਿਕੈਨਾਮਉਧੇਜਨਕੇਦਹਰਿਜਸੁ
 ਕਰਤਸਤਿਦਿਨੁਗਤਿਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਸਾਧਕ
 ਆਤਿਹਰਿਜਨਕੈਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮਿਜਨਕੀਨੋਦਾਨੁਅਨਤਨਰੀਗਿਰਤੇਗਏਕੈ

੧੧੧

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਗਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ਪਾਹਿਕਾ ਮੁਜਨ
ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮਿਸ ਨ ਕਉ ਤਿਪ
ਤਿਉ ਗਤਿ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਨ ਕਾਰੁ ਪਰੰਗੁ ਹ
ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜ ਪਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ਹਰਿਕਾ
ਨਾ ਮਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿਕੈ ਨਾ ਮਿਜਨ ਸੋਰ
ਪਾਈ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਨ ਕਉ ਕੋ ਗੋਗਾ ਹਰਿਨਾ
ਮੁਜ ਪਤ ਕਛੁ ਨਾਨਿ ਬਿਥਗੁ ਜਨੁ ਗਤਾ ਹਰਿਨਾ ਮ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ਵਹਿਰਿ ਹਰਿ
ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ਹਰਿ ਪਨੁ ਜਨ ਕਉ ਮਾਪਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਇ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨਾ ਮਦਰਨ ਜਾਇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਹਰਿ

११२
 ਰਸਿਗਤੇ ਸੁਨ ਸਮਾਪਿ ਨਾਮ ਰਸਮਾਤੇ ਨਾਮਾਠਪ
 ਹਰਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟਨ
 ਹੀ ਛੇਪੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕ੍ਰਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ १ ਪਾਰ ਜਾਤੁ ਇਹੁ
 ਰਿਕੋ ਨਾਮਾ ਕਾਮ ਪੇਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੁਣਗਾਮਾਸ
 ਕੁਤੇਉਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖੁ ਲ
 ਥਾ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਦਸੈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤ
 ਪਿਦਰਤੁ ਸਕੁ ਨ ਸੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵ ਰਕੁ ਗੀ ਪਾ
 ਈ ਮੇ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਮੇ ॥ ਨਾ
 ਮਤੁ ਲਿਕਵੁ ਅਦਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰੁਰਮੁ
 ਖਿਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥

ਬਹੁਸੁਸਤੁ ਬਹੁਸਿਮਿਤੀਪੋਖੇਸਰਬਛੋਛੋਲਿ
ਪੁਜਸਿਨਾਹੀਹਰਿਹਰੇਨਾਨਕਨਾਮਾਮੋਲਾ
੧ ਅਸਟਪਦੀ ਜਾਪਤਾਪਗਿਆਨਸਰਿ
ਧਿਆਨਾਖਰਸਾਸਤੁਸਿਮਿਤਿਵੀਖਿਆਨਾ
ਜੋਗਅਭਿਆਸਕਰਮਧਰਮਕਿਰਿਆਸਗ
ਲਤਿਆਗਿਬਨਮਧੇਫਿਰਿਆਮਨਿਕਪਰ
ਕਾਰਕੀਏਬਹੁਜਤਨਾਪੁਨਦਾਨਹੋਮੇਬਹੁਰ
ਤਨਾਸਗੀਰੁਕਵਾਇਹੋਮੇਕਰਿਗਤੀਗਵਰਤ
ਨੇਮਕਰੈਬਹੁਕਾਤੀਨਹੀਤੁਲਿਗਮਨਾਮਬੀ
ਚਾਰਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੀਐਇਕਬਾਰ
੧ ਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀਫਿਰੈਚਿਰੁਜੀਵੈਅਹਾਉਦਾ

ਸੁਤ ਪੀਸਰੁ ਬੀਵੈ ॥ ਅਗਨਿ ਮਾਹਿਓ ਮਤ ਪਗਨਾ ਕ
 ਨਿਕ ਅਸੁ ਹੈ ਵਰਕੁ ॥ ਮਿਦਾਨਾ ॥ ਨਿਉ ਣੀਕ ਰਮ ਕਰੈ
 ਬਹੁ ਆਸਨਾ ॥ ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨਾ ॥ ਨਿ
 ਮਖਨਿ ਮਖ ਕਰਿ ਸਗੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥ ਤਉ ਭੀ ਹਉ ਮੇ ਮੇ
 ਲੁਨ ਜਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮ ਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮ ਜਪਤਿ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਕਾ ਮ
 ਨਾਤੀਰ ਬਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ
 ਸੁਚਕਰੈ ॥ ਦਿਨੁ ਅਰੁ ਗਤਿ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੇਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ
 ਜਾਤਿ ॥ ਏਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥ ਮਨ ਤੇ ਕ
 ਬਹੁ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ ॥ ਜਲ ਧਵੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਮਨ
 ਤਿ ॥ ਸੁਧ ਕਹਾਹੁ ਇਕਾ ਚੀਰੀ ਤਿ ॥ ਅਨਿਹ ਰਿਕੇ

300

ਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਉਚਾਨਨਕਨਾਮਿਉਧਰੇਪਾਤਿਤ
 ਬਹੁਮੁਚਾੜਾਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਜਮਕਾਕੁਉਬਿ
 ਆਪੋਆਮਨਿਕਜਤਨਕਾਰਿਤਿਸਨਨਾਧਾਪੋ
 ਭੇਖਾਮਨੇਕਾਮਗਨਿਨਹੀਬੁਝੈਕੋਟਿਉਪਾਵਦ
 ਰਗਹਨਹੀਸਿਝੈਫੂਟਸਿਨਹੀਉਭਪੇਆਲਿ
 ਮਹਿਬਿਆਪਹਿਮਾਇਆਜਾਲਿਅਦਰਕਰ
 ਤੂਤਿਸਗਲੀਜਮੁਗਨੈਗੋਵਿਦਕੁਜਨਬਿਨੁ
 ਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੈਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਦੁਖੁਜਾ
 ਇਨਾਨਕਬੋਲੇਸਹਜਿਸੁਕੁਇਓਚਰਿ
 ਪਦਾਬੁਜੈਕੇਮਾਗੈਸਾਧਜਨਾਕੀਸੇਵਾਲਾਗੈ
 ਜੇਕੋਆਪੁਨਦੁਖਮਿਟਾਵੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ

ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥ ਜੋ ਕੋ ਅਪੁਨੀ ਸੋ ਗੁਣ ਲੈ ਰੈ ॥ ਸਾ
 ਧਸੀ ਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਉਮੈ ਫੁਰੈ ॥ ਜੋ ਕੋ ਜਨਮ ਰਣ ਤੇ ਰੈ ॥
 ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪੁਕਾਰੈ ॥
 ਸਾਪਿਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥
 ਪਾਸ ਗਲ ਪੁਠਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਸਾਧ
 ਸੀ ਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਕਿ ਮਾਨੁ ॥ ਆਪਸ ਕਉ
 ਜੋ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ ॥ ਸੋ ਉਗਨੀ ॥ ਮੇਸ ਕੁਤੇ ਉਚਾ ॥
 ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀਰੀ ਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹ
 ਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇ ਪਾਇ ਚੀਨਾ ॥ ਮਨ ਅਪੁ
 ਨੇ ਤੇ ਬੁਗਮਿ ਟਾਨਾ ॥ ਪੈਖੈ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਤਿ ਸ
 ਜਨਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਨ ਸਮਾਇ ਸਦੇ ਤਾਨਾ ॥

੧੦੦੯੦

ਨਕਪਪੁੰਨਨਹੀਲੇਪਾਛਾਨਿਰਧਨਕਉਧਨੁਤੇ
ਰੋਨਉਨਿਥਾਵੈਕਉਨਉਤੇਰਾਥਉਨਿਮਾਨਕ
ਉਪ੍ਰਭਤੇਰਮਾਨੁਸਗਲਪਾਕਉਦੇਵੁਦੁ
ਨਾਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀਸਗਲਪ
ਦਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀਅਪਨੀਗਤਿਮਿਤਿਜਾਨ
ਹੁਆਪੇਅਪਨਸੀਗੀਆਪਪ੍ਰਗਤੇਤੁਮ
ਗੀਉਸਤਤਿਤੁਮਤੇਤੋਇਨਾਨਕਅਦਰੁਨ
ਜਾਨਸਿਕੋਇਸਰਬਧਰਮਮਹਿਸੇਸਰ
ਧਰਮੁਹਾਰਿਕੋਨਾਮੁਜਾਪਨਿਰਮਲਕਰਮੁ
ਸਗਲਕ੍ਰਿਆਮਹਿਉਤਮਕਿਰਿਆਸਾਧ
ਸੀਰਿਦੁਰਮਤਿਮਲੁਹਿਰਿਆਸਗਲਉ

੧੧੧
 ਦਮਮਹਿਉਦਮੁਭਲਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪ
 ਹੁਜੀਅਸਦਾਸਗਲਬਾਨੀਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਬਾਨੀਹਰਿਕੋਜਸੁਸੁਨਿਰਸਨਬਖਾਨੀਸ
 ਗਲਬਾਨਤੇਓਉਤਮਬਾਨਾਨਾਨਕਾਜਿਤਪ
 ਟਿਵਸੈਹਰਿਨਾਮੁ॥੮॥੨ਸਲੋਕੁਨਿਰਗੁ
 ਨੀਆਹਇਆਨਿਅਸੋਪ੍ਰਕੁਸਦਾਸਮਾਣਿ॥
 ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਸੁਚੀਤਿਰਖੁਨਾਨਕਾਨਿਬਹੀ
 ਨਾਣਿ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀਰਮਈਆਕੇਗੁਨ
 ਚੇਤਿਪਗਾਨੀਕਵਨਮੁਲਤੇਕਵਨਾਦਿਸਟੀ
 ਜਿਨਿਤੂਸਾਜਿਸਦਾਰਿਸੀਗਾਰਿਆਗਾਰ
 ਕਾਮਗਾਨਿਮਹਿਜਿਨਹਿਉਬਾਰਿਆਬਾਰਿਬਿ

ਵਸਥਾਤੁਤੁਹਿਪਿਆਰੈਦੂਧਾਕੁਰਿਜੋਬਨਿਕੋਜਨ
 ਸੁਖਸੁਧਾਥਰਿਪਿਕੁਇਆਉਪਰਿਸਾਕਸੇਨਾਮੁ
 ਖਿਆਪਿਆਉਥੈਠੈਕਉਦੈਨਾਇਹੁਨਿਰਗੁਨੁ
 ਗੁਨੁਕਛੂਨਬੁਝੈਬਖਸਿਲੇਹੁਤਉਨਾਨਕਸੀ
 ਝੈ॥੧॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਧਰਉਪਰਿਸੁਖਿਬਸਾਹਿ॥
 ਸੁਤਕ੍ਰਾਤਮੀਤਬਨਿਤਾਸੀਗਿਹਜਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿਪੀਵਹਿਸੀਤਲਜਲਾਸੁਖਦਾਈਪਵਨ
 ਪਾਵਕੁਆਮੁਲਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਗਹਿਸਭੁਰਸ
 ਸਗਲਸਮਰਸਿਸੀਗਿਸਾਥਬਸਾਦੀਨੇਹਸੰਤਿਪਾ
 ਵਕਰਨੇਨੇਤ੍ਰਸਨਾ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਅਵਰਸੀ
 ਗਿਰਚਨਾ॥ਐਸੇਦੇਖਮੁੜਮੰਧਬਿਆਪੋ॥ਨਾਨਕ

ਕਾਦਿ ਲੇਹੁ ਪੁਰਾ ਆਪੇ ॥ ੨ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੋ ਰਾਖਨ ੧੧੨

ਗੁਰਾ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰਾ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ਤਾ ਸਿਉ ਮੂੜਾ ਮਨੁ ਨ ਹੀ ਲਾਵੈ ॥

ਜੋ ਰਾਕੁ ਰਸ ਦਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ

ਦੂਰੇ ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਤਿਸ ਹਿ

ਬਿਸਾਰੈ ਮੁਗਾ ਪੁ ਅਜਾਨੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਕੁਲ ॥ ਨ

ਗੁਰਾ ਨ ਨ ਕਰਾਖਨ ਗੁਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਰਤਨੁ ਤਿਆ

ਗਿ ਕਉ ਡੀ ਸੀ ਗਿ ਰਚੈ ॥ ਸਾਚੁ ਛੋਰਿ ਝੂਠ ਸੀ ਗਿ ਮ

ਚੈ ॥ ਜਛਰਨਾ ਸੁ ਅਸਾ ਬਿਰੁ ਕਾਰਿ ਮਨੈ ॥ ਜੋ ਹੋਵਨ

ਸੋ ਦੂਰਿ ਪਗਨੈ ॥ ਛੋਰਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁ ਮੁਕਰੈ

ਸੀ ਗਿ ਸਹਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪਰਹਰੈ ॥ ਚੰਦਨ ਲੇਖੁ ਉਤ

ਠੈਧੋਇਾ ਗਰਧਬਪੀਤਿਭੁਸਮਸੰਗਿਹੋਇਾ
ਅੰਧਕੁਪਮਹਿਪਤਿਤਬਿਕਰਾਲਾਨਾਨਕਕਾਦਿ
ਲੇਹੁਪੁਰਦਇਆਲਾਠਕਰਤੂਤਿਪਸੁ
ਕੀਮਾਨਸਜਾਤਿਲੋਕਪਚਾਰਕਰੈਦਿਨੁਗਤਿ
ਬਾਹਰਿਭੇਖਾਅੰਤਰਿਮਲੁਮਾਇਆਫੁਪਸਿਨਾ
ਹਿਕਫੁਕਰੈਫੁਪਾਇਆਬਾਹਰਿਗਿਆਨਪਿ
ਆਨਇਸਨਾਨੁਅੰਤਰਿਬਿਅਪੇਲੋਕੁਸੁਆ
ਨੁਅੰਤਰਿਅਗਨਿਬਾਹਰਿਤਨੁਸੁਆਹਾਗਾਇ
ਪਾਥਰਕੈਸੇਤਰੈਅਥਾਹਾਜਕੈਅੰਤਰਿਬਸੈਪੁਰੁ
ਆਪਿਨਾਨਕਤੇਜਨਸਹਜਿਸਮਾਤਿਪਾਸੁਨਿਅੰਧ
ਕੈਸੇਮਾਰਗੁਪਾਵੈਕਰੁਗਹਲੇਹੁਭਿਨਿਬਹਾਵੈਕਹਾ

ਭੁਭਾਗਤਿਭੁਭੈਰੋਗਾਨਿਸਿਕਹੀਐਤਉਸਮਝੈਰੋਗਾ ੧੧੩
ਕਹਾਬਿਸਨਪਦਗਾਵੈਗੰਗਾਜਤਨਕਰੈਤਉਭ
ਸੁਰਭੰਗਾਕਹਾਪਿੰਗੁਲਪਰਬਤਪਰਭਵਨਾਨਹਿ
ਹੋਤਉਹਾਉਸੁਗਵਨਾਕਰਤਾਰਕਰਦਾਮੇਦੀਨੁਬੇ
ਨੁਤੀਕਰੈਨਾਨਕਤੁਮਗੀਕਿਰਪਾਤਰੈਵਸੀਗਿਸ
ਹਾਈਸੁਆਵੈਨਚੀਤਿਜਬੈਗਈਤਾਸਿਉਪੀ
ਤਿਬਲੁਆਕੇਗਿਹਕੀਤਰਿਬਸੈਅਨਦਕੇਲ
ਮਾਇਆਹੰਗਿਰਸੈਦਿਨੁਕਰਿਮਾਨੈਮਨਹਿਪ
ਤੀਤਿਕਾਲੁਨਆਵੈਮੁਨ੍ਹੇਚੀਤਿਬੈਗਬਿ
ਰੋਧਕਾਮਕੁਧਮੋਹਾਝੂਠਾਬਿਕਾਰਮਹਾਲੋਭ
ਧੋਹਾਇਆਦੁਜੁਗਤਿਬਿਹਾਨੇਕਈਜਨਮਾ

ਨਾਨਕ ਗਾਇਲੇਤੁ ਆਪ ਨਕਰਿ ਕਰਮਾ १ ਸਤੁ ਠਾਕੁ
ਕੁਤੁ ਮਪਾਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਥੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਗਾਸਿ
ਤੁਮ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਮ ਗੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਮਹਿ ਸੁਖ ਪਾਨੇਗੇ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥ ਉਚੇ
ਤੇਉ ਚਾਭਗਵੰਤੁ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗਿ ਤੁਮਰੇ ਸੁਤਿ ਪ
ਰੀ ॥ ਤੁਮ ਤੋਹੋਇ ਸੁਆਗਿ ਮਾਕਾਰੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗ
ਤਿ ਮਾਤਿ ਤੁਮਰੀ ਜਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕਰ
ਥਾਨੀ ॥ ੮ ॥੪॥ ਸਲੋਕਾ ਦੇ ਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਤ੍ਰਿਕੇ
ਲਾਗਿ ਮਾਨਸੁ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਨ ਸੀਸੁ
ਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥
ਦਸ ਬਸਤੁ ਲੇਖਾਵੈ ਪਾਵੈ ॥ ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਗਨ

ਬਿਖੋਇਗਵਾਵੈ ਏਕਭੀਨਦੇਇਦਸਭੀਹਿ ੧੧੪
 ਰਿਲੇਇਤਉਮੁੜਾਕਹੁਕਹਾਕਰੇਇਸਭੀ
 ਸੁਠਾਕੁਰਸਿਉਨਾਹੀਚਾਗਾਤਾਕਉਕੀਜੈਸਦ
 ਨਮਸਕਾਗਾਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾ
 ਸਰਬਸੁਖਤਾਹੁਮਨਿਦੂਠਾਹਜਿਸੁਜਨਅ
 ਪਨਾਹੁਕਮੁਨਾਇਆਸਰਬਥੋਕਨਾਨਕਤਿ
 ਨਿਪਾਇਆਮੈ ੧ ਅਗਨਤਸਾਹੁਆਪਨੀਦੇਗਸਿ
 ਖਾਤਪੀਤਿਵਰਤੈਅਨਦਉਲਾਸਿਅਪੁਨੀਅ
 ਮਾਨਕਢੁਬਹੁਰਿਸਾਹੁਲੇਇਆਮਾਗਿਆਨੀ
 ਮਾਨਿਓਸੁਕਰੇਇਆਪੁਨੀਪ੍ਰੰਤੀਤਿਆਪਹੀ
 ਥੋਵੈਬਹੁਰਿਉਸਕਾਬਿਸੂਸੁਨਹੋਵੈਹਜਿਸ

ਕੀਥਸਤੁਤਿਸੁਆਠੈਰਾਖੇ ਪਛਕੀਆਗਿਆਮਾ
ਨੈਮਾਥੈਓਸਤੇਚਓਗੁਨਕਰੈਨਿਹਲੁਗਨਨਕ
ਸਾਹਿਬੁਸਦਾਦਇਆਲੁ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕਗੁਤਿ
ਮਾਇਆਕੇਹੇਤਾਸਰਪਰਹੋਵਤਜਾਨੁਅਨੇਤ
ਭਿਰਖਕੀਛਾਇਆਸਿਓਰੰਗੁਲਾਵੈਓਹਭਿ
ਨਸੇਉਹੁਮਨਿਪਛੁਤਾਵੈਜੇਦੀਸੈਸਚਾਲਨ
ਹਾਰੁਲਪਰਿਹਰਿਓਤਨੁਅੰਧਅੰਧਾਰੁਬਟਾਉ
ਸਿਓਜੇਲਾਵੈਨਹਾਤਕਉਹਾਥਨਆਵੈਕੇਹਾ
ਮਨਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਖਦਾਈਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਨਾਨਕਆਪਿਲਏਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਮਿਥਿਆਤ
ਨੁਪਨੁਕੁਟਿਬੁਸਬਾਇਆਮਿਥਿਆਮਾਹਉਮੇ

ਮਸਤਾਮਾਇਮਾਮਿਥਿਮਾਰਜਜੋਬਨਧਨਮਾ ੧੯੫
ਲਾਮਿਥਿਮਾਕਾਮਕੋਧਬਿਕਰਾਲਾਮਿਥਿਮਾ
ਰਬਹਸਤੀਅਸੁਬਸਤਾਮਿਥਿਮਾਰੰਗਸੀਰਿਮਾ
ਇਮਾਪੋਖਿਹਸਤਾਮਿਥਿਮਾਧੋਹਸੋਹਅਭਿ
ਮਾਨੁਮਿਥਿਮਾਮਾਪਸਉਪਰਿਕਰਤਗੁਮਾਨੁਅਸ
ਥਿਰੁਗਤਿਸਾਧਕੀਸਰਨਾਨਾਨਕਜਪਿਜਪਿ
ਜੀਵੈਹਰਿਕੇਚਰਨਾ੪ ਮਿਥਿਮਾਸੁਦਨਪਰ
ਨਿਦਾਸੁਨਹਿਮਿਥਿਮਾਹਸਤਪਰਦਰਬਕਉ
ਹਿਰਹਿਮਿਥਿਮਾਨੇੜਪੇਖਤਪਰਤਿਅਰੂਪਾ
ਦਾਮਿਥਿਮਾਰਸਨਾਭੋਜਨਾਮਨਸੁਦਾਮਿਥਿ
ਮਾਚਰਨਪਰਬਿਕਾਰਕਉਧਾਟੁਹਿਮਿਥਿਮਾ

ਮਨਪਰਛੋਰ ਲੁਭਾਵਹਿ ਮਿਥਿਅਤਨਨ
ਹੀਪਰਥਿਪਕਾਰਾ ਮਿਥਿਅਾਸੁਲੇਤਬਿ
ਕਾਗਾਬਿਨੁਬੁਝੈ ਮਿਥਿਅਾਸਭਕੁਏਾਸ
ਫਲਦੇਹਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਲਏ ॥
ਬਿਰਥੀਸਾਕਤਕੀਆਰਜਾਸਾਰਬਿਨ
ਕਹਹੋਵਤਸੁਚਾਗਬਿਰਥਾਨਾਮਬਿਨਾਤਨੁ
ਅੰਧਾਮੁਖਿਅਵਤਤਾਕੈਦੁਰਗੀਧਾਗਬਿਨੁਸਿ
ਮਹਨਦਿਨੁਰੈਨਿਬਿਥਾਬਿਹਾਇਅੇਘਾਬਿ
ਨਾਜਿਉਖੇਤੀਜਾਇਗੋਬਿਦਭਜਨਾਬਿਨੁਬਿਥੇ
ਸਭਕਾਮਾਜਿਉਕਿਰਪਾਨਕੋਨਿਰਾਥਦਾਮਾਧੀਨਿਧੀ
ਹਿਤੇਜਨਾਜਿਹਘਾਇਬਾਸਿਓਹਰਿਨਾਉਨਾਨੁਤੰ

ਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਉ ੬ ਰਹਤਾ ਅਵਰਕ ਦੁਆਵਰਕ ੭੭੬
ਆਵਤਾ ਅਨਿਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਹੁ ਗੀਛਲਾ ਵਤਾ ਜਾ
ਨਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਬੀਨ ਬਾਹਰਿ ਰੇਖਨ ਕਾਹੁ ਭੀਨਿ
ਅਵਰਉ ਪਦੇ ਸੇਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ਆਵਤ ਜਾ ਵਤ ਜਨ
ਮੇਮਰੈ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤ ਰਿਬ ਸੇ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਤਿਸ ਕੀ ਸ
ਖਤ ਹੈ ਸੀਸਾਰਾ ਜੋਤੁ ਮਰਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਨਾਨਕ
ਓਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਗਤਾ ੭ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮੁਸਰੁ ਜਾਨੈ ਆਪਨ ਕੀਆ ਆਪਹਿ ਮਾਨੈ ਆਪ
ਹਿ ਆਪ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਗਾ ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵ
ਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਗਾਉ ਪਾਵਸਿ ਆਨ ਪਸਗਲ
ਤੇਰਹਤਾ ਸਰੁ ਕਢੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤਾ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ

ਤਿਸੁ ਲਏ ਲਾੜੀ ਲਾਇ ॥ ਬਾਨ ਬਨਿ ਤਰਿ ਰਹਿਆ
ਸਮਾਇ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿ ਸੁਕ੍ਰਿਪ ਕਰੀ ॥ ਨਿਮਖ
ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਾਮ
ਕੋਧ ਅਹੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ॥ ਮਰਿ ਮੇਵਾ ਨਾ
ਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਦਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥
ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਫੁਤੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਇ
ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਗੁਮਨ ਮਾਰਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁ
ਗੰਧ ਤਤਨ ਲਾਵਰਿ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗੁ
ਤਿ ਪਾਵਰਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ ॥
ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖਿ ਬਸਨਾ ॥ ਆਪੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰ

ਹੁਤਿਸੁਰਸਨਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗਰਸ ਭੋਗਾ ਨਨਕਸ ੧੧੧

ਦਾਧਿਆਈ ਐਧਿਆਵਨ ਜੋਗਾ ੧ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾ

ਦਿਪਾਟਪਟ ਬਗਦਾਵਹਿ ਗਤਿ ਸਹਿਤਿ ਆ

ਗਿਕਤ ਅਵਰਲੁਭਾਵਹਿ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ

ਸੇਜਸੋਈ ਜੈ ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਤਾਕਾ ਜਸੁ ਗਾ

ਵੀਜੈ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਭ ਕੋਊ ਮਨੈ ਸੁਖਿ

ਤਾ ਕੋ ਜਸੁਰਸਨ ਬਖਾਨੈ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਹਰ

ਤਾਧਰ ਮੁਆਮਨ ਸਦਾਧਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹ

ਮੁਆਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ ਨ

ਨਕ ਪਾਤਿਸੇਤੀ ਪਰਿਜਾਵਹਿ ੨ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ਗਲਿ ਟੁਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਗਮ

੧੮੧

ਸਨੇਹੀ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਗਓ ਲਾਗਤ॥ ਮਨ ਸੁਖੁ ਪ
ਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਹੋ ਸਗਲ
ਛਿਦ੍ਰ ਦਾ ਕੋ॥ ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਹੁ ਠਾਕੁ ਹ ਪ੍ਰਭ ਤ ਕੋ॥ ਜਿ
ਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝ ਕੋ ਨ ਪਹੁ ਚੈ॥ ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰ
ਹੁ ਪ੍ਰਭ ਊਚੈ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦੂਲ ਭਵੇ ਹਾਨਾ
ਨ ਕਤਾ ਕੀ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਹਾ॥ ੩॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਭੁਖ
ਨ ਪਹਿੰਗੀ ਜੈ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ॥ ਮਾਲ ਸੁਕੀ
ਜੈ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਸੁ ਹਸਤਿ॥ ਅਸਵਾਹੀ॥ ਮਨ ਤਿ
ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾ
ਗਮਿ ਲਖ ਧਨਾ॥ ਗਾਖੁ ਪੋਹੈ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ॥
ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦ

ਤਿਸਹਿਧਿਆਈ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਇਜੋਏਕਾਮ ੧੧੮
 ਲੇਖੋ॥ਈਹਾਊਹਾਨਾਨਕਤੇਗੀਰੇਖੇ॥ਜਿਹਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿਕਗਹਿਪੁੰਨਬਹੁਦਾਨਾਮਨਆਠਪਹਰਕ
 ਹਿਤਿਸਕਾਧਿਆਨਾਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਆਚਾ
 ਗਬਿਉਹਾਗੀ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾ
 ਗੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਗਸੁੰਦਰਗੁਪ੍ਰਾਸੋਪ੍ਰਕੁਸਿ
 ਮਗੁਸਦਾਅਨੁਪ੍ਰਾਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਗੀਨੀਕੀਜਾ
 ਤਿ॥ਸੋਪ੍ਰਕੁਸਿਮਹਿਸਦਾਦਿਨਗਤਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਤੇਗੀਪਤਿਗਏ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਜਸੁਕਏ ੪੧
 ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਨਹਿਕਰਨਾਦਾਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਪੇਖਹਿਬਿਸਮਾਦਾਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬੋਲਹਿਅੰ

389
ਮ੍ਰਿਗਸਨਾਗਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸਹਜੇਬਸਨਾਗਜਿ
ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਹਸਤਕਠਲਲਿਹਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੰਪੂਰਨਵ
ਲਲਿਹਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਾਗਤਿਪਾਵਾਰਿਹਜਿਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਾਰਿਲੇਖੇਸਾਪ੍ਰਕ੍ਰਤਿ
ਆਗਿਅਵਰਕਤਲਗਾਹੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾ
ਨਕਮਨਿਜਾਗਾਹੁ। ੬ਗਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂੰਪ੍ਰਗਟ
ਸੰਸਾਰਿਹਤਿਸੁਪ੍ਰਕਯਉਮੂਲਿਨਮਨਹੁਬਿਸਾ
ਰਿਹਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਹਪਰਤਾਮੁਹੇਮਨਮੁਕੁਤੁ
ਤਾਕਉਜਾਪੁਹਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਹੇਕਾਗਜਪੁਰੇ
ਤਿਸਹਿਜਾਨੁਮਨਸਦਾਹੁਜੁਹੇਗਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂੰ
ਪਾਵਾਰਿਸਾਚੁਹੇਮਨਮੇਹੇਤੁਤਾਸਿਉਰਾਚੁ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਤੋਇ ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ੧੫੬
ਜਪੇ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਅਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੇ ਸੋ
ਨਾਉ ਨਾਮਾਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁਹਿ ਰਿਝੁ ਨ ਗਾਉ ਪ੍ਰਭ
ਕਿਰਪਾ ਤੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਕ
ਮਲਾ ਬਿਗਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੇ ਮਨਿ ਸੋਇ
ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਮਾਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ਸਰਬ ਨਿਧ
ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਅਪਰੁ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ
ਲਾਇਆ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਰਿਝੁ
ਗਹਿਰਿ ਨਾਥਾ ਨਾਨਕਾਇ ਨ ਕੇ ਕਛੂ ਨ ਹਾਥ
੮ ॥ ੬ ॥ ਸੋਲੇ ਕੁ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ
ਇ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁਮਕਤਾ ਤੋਇ ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕ

ਬਿਨਵੰਤਾ ਸਾਧਜਨਕੀ ਅਚਰਜਕਥਾ ੧ ਅਸ
ਟਪਦੀ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਮੁਖਉ ਜਲਹੋਤਾ ਸਾਧਸੰ
ਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤਾ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਮਿਟੈ ਅਕੁਮਾ
ਨੁ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿ ਅਨੁ ਸਾਧਕੈ ਸੰ
ਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਕ੍ਰਨਗਾ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਸਕ੍ਰਹੋਤਾ
ਬੇਗਾ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮਰਤਨੁ ਸਾਧਕੈ
ਸੀਗਿ ਏਕਉ ਪਰਿਜਤਨੁ ਸਾਧਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰ
ਨੈਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਾਨਕ ਸਾਧਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਕਾਸਿ
ਸਮਾਨੀ ੧ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ਸਾ
ਧਕੈ ਸੀਗਿ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਆਵਹਿਦ
ਸਿਪੰਚਾ ਸਾਧਸੀਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਸੁਕ੍ਰੰਚਾ ਸਾਧਸੀਗਿ

ਤੇ ਇਸ ਕੁਰੀਰੇ ਨਾ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਮਨੋ ਤੁਰਿ ਬੇਨਾ ॥ ੧੩੦

ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਨ ਕਤ ਤੁਪਾਵੈ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮ

ਨੁਪਾਵੈ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਮਾਇ ਅਤੇ ਭਿਨਾ ਸਾਧ ਸੀਗਿ

ਨਾਨਕ ਪੁਰੁਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥੨॥ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮ

ਤਾ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤਾ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਕਿਸਾਸਿ

ਉਨਹੀ ਬੈਰਾ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰਾ ਸਾਧਕੈ ਸੀ

ਗਿਨਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਸਾਧ

ਕੈ ਸੀਗਿ ਨਹੀ ਹਉਤਾ ਪੁ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਤਜੈ ਸਕੁ ਮਾਪੁ

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ ਬਰਾਣੀ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪਕੁ ਬਨਿ ਮਾਟਿ ॥

੩॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਵੈ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਸ

ਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਬਸਤੁ ਅਗੇ ਚਰਲੈ ॥

ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੀਗਿ ਅਜਹੁ ਸਹੈ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੀਗਿ ਬਸੈ ਬਾਨਿ
ਊਚੈ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੀਗਿ ਮਹਲਿ ਪਹੁਚੈ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੀਗਿ
ਦਿਤੈ ਸਾਧੁ ਧਰਮਾ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੀਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ
ਹਮਾ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੀਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਸਾ
ਧੁ ਕੈ ਕਰ ਬਾਨਾ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੀਗਿ ਸਭ ਕੁ ਲਓ ਧਰਮੈ
ਸਾਧੁ ਸੀਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾਰੈ ਸਾਧੁ ਕੈ
ਸੀਗਿ ਸੋਧਨੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭ ਕੇ ਵਰਸਾ
ਵੈ ਸਾਧੁ ਸੀਗਿ ਧਰਮ ਗਇਕ ਰੇ ਸੇਵਾ ਸਾਧ
ਕੈ ਸੀਗਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੀਗਿ ਪਾਪ
ਲਾਇਨਾ ਸਾਧੁ ਸੀਗਿ ਅਮਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨਾ
ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੀਗਿ ਸੁਬ ਬਾਨੀ ਮਾਨ ਨਾਨਕ ਸਾਧੁ ਕੈ

ਸੀਗਿਸਫਲਜਨਮਾਪਸਾਧਕੈਸੀਗਿਨਹੀਕ ੧੩੧
ਫੁਪਾਲਾਦਰਸਨੁਕੁਟਤੁਤਨਿਹਾਲਾਸਾ
ਧਕੈਸੀਗਿਕਲੁਖਤੁਤਰੈਸਾਧਕੈਸੀਗਿਨ
ਰਕਪਰਤਰੈਸਾਧਕੈਸੀਗਿਈਹਉਹਾਸੁਹਲ
ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਬਿਫੁਰਤੁਤਰਿਮੇਲਾਜਾਇਫੈ
ਸੋਈਫਲੁਪਾਵੈਸਾਧਕੈਸੀਗਿਨਬਿਰਥਾਜਵੈ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਾਧਰਿਦਬਸੈਨਾਨਕਉਪਰੈਸਾਧ
ਸੁਨਿਰਸੈਵਸਾਧਕੈਸੀਗਿਸੁਨਉਹਰਿਨਾਉ
ਸਾਧਸੀਗਿਹਰਿਕੇਰੁਨਗਾਉਸਾਧਕੈਸੀਗਿਨ
ਮਨਤੋਬਿਸਰੈਸਾਧਸੀਗਿਸਰਪਰਨਿਸਤਰੈ
ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਲਗੈਪ੍ਰਭੂਮੀਠਾਸਾਧਕੈਸੀਗਿ

੧੬੧
ਪਾਟਿਪਾਟਿਡੀਠਾ ਸਾਧਸੰਗਿਕੁਏ ਅਗਿਆਕਾ
ਗੀ ਸਾਧਸੰਗਿਗਤਿਕੁਏ ਏ ਮਾਗੀ ਸਾਧਕੈਸੰ
ਗਿਮਿਟੇਸਾਭਿਰੋਗਾ ਨਨਕਸਾਧਭੁਟੇਸੰਜੇ
ਗਾ ੧ ਸਾਧਕੀ ਮਹਿਮਾਬੇਦਨਜਾਨਹਿਜੇ
ਤਾਸੁਨਹਿਤੇਤਾਬਖਿਆਨਹਿਸਾਧਕੀਉਪ
ਮਾਤਿਹੁਗੁਣਤੇਦੂਗਿਸਾਧਕੀਉਪਮਾਰਹਿਭ
ਰਪੂਰਿਸਾਧਕੀਸੋਭਾਕਾਨਹਿਅੰਤੁਸਾ
ਧਕੀਸੋਭਾਸਦਾਬੇਅੰਤੁਸਾਧਕੀਸੋਭਾਉਚ
ਤੇਉਚੀਸਾਧਕੀਸੋਭਾਮੁਚਤੇਮੁਚੀਸਾਧਕੀ
ਸੋਭਾਸਾਧਬਨਿਆਈਨਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭੁਭੇ
ਦਨਭਾਈ ੮ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਨਿਸਾਚੁ

ਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸੋਇ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਪੋਖੈ ਏਕੁ ਸੁਬਿਨੁ ॥ ੧੩੩ ॥
ਕੋਇ ਨਾਨਕਾਇ ॥ ਲਛਮੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ॥
ਤੋਇ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਸ
ਦਾ ਨਿਰਲੇਪਾ ਜੈ ਸੇਜ ਲਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੋਖਾ ਜੈ ਸੇਸੁ ਰੁਸ
ਰਬ ਕਉ ਸੋਖਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੋ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸ
ਆਨਿ ਜੈ ਸੇਰਾ ਜਰੰਗ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤੁਲਿ ਪਵਨਾ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੋ ਪੀਰ ਜੁਏ ਕਾ ਜਿਓ ਬਸੁ ਧਾ
ਕਉ ਖੋਟੈ ਕਉ ਚੰਦਨ ਲੇਪਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ॥
ਕਾਇਰੈ ਗੁਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਕਾ ਸਹ
ਜ ਸੁਕਾਉ ॥ ੧ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਤੇਨਿ

੫੫੫
ਰਮਣਾ ਜੈਸੇ ਮੇਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਲਾ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਜੈਸੇ ਧਰਥੀ
ਪਰਿਅਕਾਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ
ਸਮਾਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨੁ
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਉਚਤੇ ਉਚਾ ਅਨਿਅਪਨੈ
ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੇਜ ਨ ਭਏ
ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿ
ਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀਰੀਨਾ ਆਤਮ ਗੁਣ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿ
ਆਨੀ ਚੀਨਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਉਪਰਿ
ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਢੁ ਬੁਰਾਨ
ਕਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ

ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੀਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਅੰਮ੍ਰਤੁਬਰਸਮਿ
 ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿ
 ਆਨਿਕੀਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆ
 ਨੀਕਾਭੋਜਨੁਗਿਆਨੁ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਾ
 ਬ੍ਰਹਮਾਧਿਆਨੁ ॥੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਏਕਉ
 ਪਰਿਮਾਸਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨਾ
 ਸਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੈਗਗੀਬੀਸਮਾਹਾ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾਗਿਆਨੀਪਰਉਪਕਾਰਉਮਾਹਾ ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀਕੈਨਾਤੀਧੰਧਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਏ
 ਧਾਵਤੁਬੰਧਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੈਤੋਇਸੁਰ
 ਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਸੁਫਲਫਲਾ ਬ੍ਰਹ

੧੩੩

ਨਾਨਕ

ਮਰਿਅਾਨੀਸੰਗਿਸਗਲਉਧਾਰੁਨਾਨਕਬ੍ਰਹ
ਮਰਿਅਾਨੀਜੇਪੇਸਗਲਸੀਸਾਰੁ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਰਿਅਾਨੀਕੈਏਕੈਰੰਗਾਬ੍ਰਹਮਰਿਅਾਨੀਕੈਬ
ਸੈਪ੍ਰਭੁਸੰਗਿਬ੍ਰਹਮਰਿਅਾਨੀਕੈਨਾਮੁਅੰ
ਧਾਰੁਬ੍ਰਹਮਰਿਅਾਨੀਕੈਨਾਮੁਪਰਵਾਰੁ
ਬ੍ਰਹਮਰਿਅਾਨੀਸਦਾਸਦਜਾਗਤਾਬ੍ਰਹਮ
ਰਿਅਾਨੀਅੰਤ੍ਰਿਧਿਤਿਅਗਤਿਬ੍ਰਹਮਰਿ
ਅਾਨੀਕੈਅਨਿਪਰਮਾਨੰਦਾਬ੍ਰਹਮਰਿਅਾਨੀ
ਕੈਪਰਿਸਦਾਅਨੰਦਾਬ੍ਰਹਮਰਿਅਾਨੀਸੁਖ
ਸਹਜਨਿਵਾਸਾਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਰਿਅਾਨੀਕਾਨ
ਤੀਬਿਨਾਸਾਪਾਬ੍ਰਹਮਰਿਅਾਨੀਬ੍ਰਹਮਕਾ

ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਏਕਸੰਗਿਹੇਤਾ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾਗਿਆਨੀਕੈਹੋਇਅਚਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ
 ਕਾਨਿਠਮਲਮੰਤ੍ਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਜਿਸੁਕਰੈ
 ਪ੍ਰਭੁਆਪਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਾਬਡਪਰਤਾਪ
 ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਾਦਰਸੁਬਡਭਾਗੀਪਾਣੀਐ
 ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾਗਿਆਨੀਕਉਖੋਜਹਿਮਹੇਸੁਰਾਨਾਨਕਬ੍ਰਹ
 ਮਾਗਿਆਨੀਆਪਪਰਮੇਸੁਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆ
 ਨੀਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੈਸਗ
 ਲਮਨਮਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਾਕਉਨੁਜਾਨੈ
 ਭੇਦੁ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਉਸਦਾਅਦੇਸੁ ਬ੍ਰ

੪੬੯
ਹਮਗਿਆਨੀਕਾਕਥਿਆਨਜਾਇਅਧਾਖੁਰੁ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਠਕੁਰੁਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕੀਮਤਿਕਉਨੁਬਖਾਨੈਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਕੀਗਤਿਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਾਨੈਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥੧॥ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਸਭਸਿਸਟਿਕਾਕਰਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਸਦਜੀਵੈਨਹੀਮਰਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਜੀਅਕਾਦਾਤਾ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਪੁਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਅਨਾਥਕਾਨਾਥੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿ

ਅਨੀਕਾਸਰਉਪਹਿਹਾਬੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ੧੩੫

ਕਾਸਗਲਾਅਕਾਰੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਆ

ਪਿਨੀਰਕਾਰੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਸੋਕਾਬੁ

ਹਮਗਿਆਨੀਬਨੀ ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆ

ਨੀਸਰਬਕਾਧਨੀ ੮॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਉ

ਰਿਪਾਰੈਜੋਅੰਤਰਿਨਾਮੁ ਸਰਬਮੇਪੈਖੈਰੁ

ਗਵਾਨੁ ਨਿਮਖਨਿਮਖਠਾਕੁਰਨਮਸਕਾਰੈ

ਨਾਨਕਓਹੁਅਪਰਸੁਸਗਲਨਿਸਤਾਰੈ

੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਮਿਥਿਆਨਾਹੀ

ਰਸਨਾਪਰਸਾਅਨਮਾਹਿਪ੍ਰੀਤਿਨਿਰੰਜਨ

ਦਰਸਾਪਦਤਿਆਰੂਪੁਨਪੈਖੈਨਤ੍ਰਾਸਾਧ

158
ਕੀਟੁਲਸੀਤਸੀਗਿਹੇਤਾ ਕਰਨਨਸੁਨੈਕਾ
ਤੂਕੀਨਿਵਾਸਕੁਤੇਜਾਨੈਆਪਸਕਉਮੰਦਾ
ਕੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਿਖਿਆਪਰਹੈਅਮਨਕੀਬਾਸ
ਨਾਮਨਤੇਟਰੈਗਇਦ੍ਰਿਜਿਤਪੰਚਦੋਖਤੇਰਹ
ਤਾਨਾਨਕੋਟਿਮਧੋਕੋਐਸਾਅਪਰਸਾਧੈਸੋਨ
ਸੋਜਿਸੁਭਿਪਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾਬਿਸਨਕੀਆਇਅ
ਤੇਇਕੁੰਨਾਕਰਮਕਰਤੇਦੈਨਿਤਕਰਮਾ
ਤਿਸੁਬੈਸੋਨਕਾਨਿਰਮਲਧਰਮਾਕਾਤੂਫਲ
ਕੀਇਛੁਨਹੀਬਾਛੈਕੇਵਲਕੁਗਤਿਕੀਰ
ਤਨਸੀਗਿਰਾਛੈਅਮਨਤਨਅੰਤਰਿਸਿਮਰਨਗੋ
ਪਾਲਾਸਕੁਭਿਪਰਿਹੋਵਤਕਿਰਪਾਲਾਅਪ੍ਰ

936
ਦਿਵੈ ਅਵਰ ਹਨ ਮੁਜ ਪਾਵੈ ਨਾਨਕ ਉਥੇ
ਸੋਨ ਪਰ ਮਗਤਿ ਪਾਵੈ २ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰ
ਤ ਭਗਤ ਕਾ ਰੰਗੁ ਸਗਲ ਤਿ ਆਗੈ ਦੁਸਰ
ਕਾ ਸੰਗੁ ਮਨ ਤੇ ਬਿਨ ਸੇ ਸਗਲ ਭਰਮੁ ਕਾਰਿ
ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਪੁ ਮ
ਲੁਖ ਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਉਤਮੈ
ਵੈ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨਿਤਿ ਅਨੁ
ਤਨੁ ਅਗੇ ਪੇਬਿਸ ਨ ਪਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰ
ਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ਨਾਨਕ ਅਸਾ ਭਗਉਤੀ
ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਪੀਰ ਤੁਜੇ ਮ
ਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ਗਾਮਨੁ ਮਾਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ

ਗਮਨਾਮਸਾਰੁਗੁਪੀਦੈ ਓਸੁਪੀਤੁਤਕੈਓਪਦੇ
ਸਿਜਗੁਜੀਦੈ ਗਰੀਕੀਕਥਾਤਿਰਦੈਬਸਾਦੈ
ਸੋਪੀਤੁਤੁਦਿਹਿਜੋਨਿਨਾਮਾਦੈਬੇਦਪੁਰਾ
ਨਸਿਮਿਤਿਬੁਝੈਮੁਲਾਸੁਖਮਮਤਿਜਨੈਅ
ਸਬੁਲਾਚਹੁਦਰਨਾਕਉਦੈਓਪਦੇਸੁਨਨ
ਕਉਸੁਪੀਤੁਤਕੈਸਦਾਅਦੇਸੁਰਾਬੀਜ
ਮੰਤੁਸਰਬਕੋਗਿਆਨੁਚਹੁਦਰਨਾਮਤਿਜ
ਪੋਕਉਨਾਮੁਜੋਜੋਪੋਤਿਸਕੀਗਤਿਤੋਇਨਾ
ਸਾਧਸੰਬਿਪਾਦੈਜਨੁਕੋਇਨਾਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਅੰਤਹਿਉਰਧਾਠੈਪਸੁਪੋਤਮੁਪਦਪਾਥਰ
ਕਉਤਾਠੈਸਰਬਰਗਕਾਅਉਖਦੁਨਾਮੁ

ਕਲਿਆਣੁਪਸੰਗਲਗੁਣਗਾਮਾਕਾਤੁਜੁਗ ੧੩੭
ਤਿਕਿਤੈਨਪਾਣੀਐਧਰਮਿਨਨਕਤਿਸੁਮਿ
ਲੋਜਿਸੁਲਿਖਿਆਪੁਰਿਕਰਮਿਪਾਜਿਸਕੈ
ਸਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਨਿਵਾਸੁਤਿਸਕਾਨਾਮੁਸਤਿ
ਰਾਮਦਾਸੁਆਤਮਰਾਮੁਤਿਸੁਨਦਰੀਆਇ
ਆਦਾਸਦਸੰਤਦਭਾਇਤਿਨਿਪਾਇਆ
ਸਦਾਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਹਰਿਜਾਨੁਸੇਦਾਸੁਦਰ
ਗਤਪਰਵਾਨੁਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਆਪਿਕਿਰਪਾਕ
ਰੈਤਿਸੁਦਾਸਕਉਸਕੁਸੇਈਪਰੈਸਗਲਸੰ
ਗਿਆਤਮਉਦਾਸੁਐਸੀਜੁਗਤਿਨਨਕਰਾਮ
ਦਾਸੁ੬ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਮਾਤਮਹਿਤਾਵੈ

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਉਕਹਾਵੈ ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈ
ਸਾਊ ਸੁਸੋਗੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓ
ਗੁ ਤੈਸਾ ਸੁਦਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ਤੈਸਾ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿ
ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਰੰਗੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ਜੋ ਦਰਤਾ ਏਸਾ
ਈਜੁ ਗਤਿ ਨਾ ਲਕਓ ਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ
ਮੁਕਤਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ਜਿਤੁ
ਜਿਤੁ ਪਾਠਿ ਗਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ਆਪੇ ਕਰਨ ਕ
ਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ
ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਸੁ ਰਤ ਠੰਗਾ ਲਖੇ ਨ ਜਾ
ਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਠੰਗਾ ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ

ਪਰਗਾਸਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ੩੮
ਦਾਸਦਾਸਦਾਦਇਆਲਾ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
ਨਾਨਕ ਕਉ ਏਨਿਹਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸੋਲੋਕੁ ॥
ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁਨ ਪਾਰਾਦਾਰਾ
ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰ
ਕਾਰਾ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੂਜਾ
ਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਕਈ ਕੋ
ਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਦਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਕੁਮਾਰੀ
ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸੁਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਤਪੀ ਸੁਰਹੋਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮਾਧਿਆਨੁ
ਧਾਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਾਬਿ ਕਾਬਿ ਬੀਚਾਰਹਿ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵ ਭਰਨਾ ਮਧਿ ਮਾਵਹਿ ਨਾਨਕ
 ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ੧ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੁ
 ਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆ
 ਨੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕੋਠਰਾ ॥ ਕਈ ਕੋ
 ਟਿ ਅਭਿਗਾਮਾਤਮਾ ਨਿਕੋਰਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦ
 ਹਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੂਖਨਾ ਕਰ
 ਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਸੁਸਮਾਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋ
 ਟਿ ਪਰਦੇਸ ਕੁ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿ ਤੁ ਜਿ ਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿ
 ਤੁ ਤਿ ਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਨੈ ਕਰਤ
 ਮਚਨਾ ॥ ੨ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ॥ ਕਈ
 ਕੋਟਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਕੁਰਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਥੀ ਸਰਪ

ਉਪਾਏ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਥਗ ਬਿਰਖ ਨਿਪ ਜਾਏ
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਦ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰਾ ਕਈ ਕੋ
 ਟਿ ਦੇ ਸਕੁ ਮੰਡਲਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀ ਅਰੁ
 ਰਨਖੜਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵਦਾਨ ਦਇਦੁ ਸਿਰਿ
 ਢੁਕਾ ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਅਪਨੈ ਸੁਤਿ ਧਾਰੈ ਨਾ
 ਨਕ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੩॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜ ਸਤਾ ਮਸਸਾਤ ਕਾ ਕਈ ਕੋਟਿ
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤਾ ਕਈ
 ਕੋਟਿ ਕਏ ਰਤਨ ਸਮੁਦਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਪ
 ਕਾਰਜੰਤਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰੁ ਜੀਵੇ ਕਈ
 ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰੁ ਵਰਨ ਬੀਵੇ ਕਈ ਕੋਟਿ ਜ

੧੩੯

341
ਖਕਿੰਨਗਪਿਸਾਚਾ ਕਈਕੋਰਿਭੁਤਪੇਤਸੁ
ਕਗਮਿਗਾਚਾ ਸਭਤੇਨੇਰੈਸਭਹੁਤੇਦੂਰਿ
ਨਾਨਕਆਪਿਆਲਿਪਤੁਗਹਿਅਕੁਰਪੂਰਿ
੪॥ ਕਈਕੋਟਿਪਤਾਲਕੇਦਾਸੀ॥ ਕਈ
ਕੋਟਿਨਠਕਸੁਰਗਾਨਿਦਾਸੀ॥ ਕਈਕੋਟਿਜਨ
ਮਹਿਜੀਵਹਿਮਗਹਿ॥ ਕਈਕੋਟਿਬਹੁ
ਜੋਨੀਫਿਗਹਿ॥ ਕਈਕੋਟਿਬੈਠਤਹੀਖਾ
ਹਿ॥ ਕਈਕੋਟਿਪਾਲਹਿਬਕਿਪਾਹਿ॥ ਕਈ
ਕੋਟਿਕੀਏਧਨਵੰਤਾ॥ ਕਈਕੋਟਿਮਾਇਆ
ਮਹਿਚਿੰਤਾ॥ ਜਹਜਹਕਾਨਾਤਹਤਹਰਾਖੇ
ਨਾਨਕਸਭਕਿਛੁਪੁਭਕੈਗਾਥੇ॥ ੫॥ ਕਈ

ਕੋਟਿਭੁਏਬੈਗਾਗੀ। ਗਾਮਨਾਮਸੀਗੀਤਿਨਿਨਿ ੧੩੦
ਵਲਾਗੀ। ਕਈਕੋਟਿਪ੍ਰਭਕਓਥੋਜੰਤੋਆ
ਤਮਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਹੰਤੋ। ਕਈਕੋਟਿਦ
ਰਸਨਪ੍ਰਭਪਿਆਸਾ। ਤਿਨਕਓਮਲਿਓਪ੍ਰਭ
ਅਬਿਨਾਸਾ। ਕਈਕੋਟਿਮਾਗਹਿਸਤਸੰਗੁ।
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਿਨਲਾਗਾਰੰਗੁ। ਜਿਨਕਓਹੋਏ
ਆਪਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ। ਨਾਨਕਤੇਜਨਸਦਾਧਨਿਧੀ
ਨਿੰਦਿ। ਕਈਕੋਟਿਖਾਣੀਅਰੁਖੰਡਾ। ਕਈਕੋ
ਟਿਅਕਾਸਬ੍ਰਹਮੰਡਾ। ਕਈਕੋਟਿਹੋਏਅਵਤੰ
ਗਾ। ਕਈਜੁਗਤਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਗਾ। ਕਈ
ਬਾਰਪਸਰਿਓਪਾਸਾਗਾ। ਸਦਾਸਦਾਇਕੁਏ

ਕੀਕਾਰਾ ਕਈਕੋਟਿਕੀਨੇਬਹੁਤਾਤਿਆਪੁਰਤੇ
ਤੇਏਪੁਰਮਾਹਿਸਮਾਤਿਆਤਕਾਅੰਤੁਨਜਨੈਕ
ਇਆਪੋਆਪਿਨਾਨਕਪੁਰਸੋਇਯਾਕਈ
ਕੋਟਿਪਾਰਬਹੁਮਕੇਦਸਾਤਿਨਹੋਵਤਾਮਾਤ
ਅਪਰਗਾਸਾਕਈਕੋਟਿਤਤਕੇਬੇਤੇਸਦਾਨਿ
ਹਾਰਿਏਕੋਨੇਤੇਕਈਕੋਟਿਨਾਮਰਸੁਪੀਵ
ਇਆਅਮਰਕੁਏਸਦਸਦਹੀਜੀਵਹਿਕਈ
ਕੋਟਿਨਾਮਗੁਨਗਾਵਹਿਆਤਮਰਸਿਸੁਪਿ
ਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿਆਪੁਨੇਜਨਕਓਸਾਸਿਸਾ
ਸਿਸਮਾਰੇਨਾਨਕਓਇਪਰਸੇਸੁਠਕੇਪਿਆ
ਰੇ॥੮॥੧੦॥ਸਲੋਕੁਕਰਦਕਾਰਦਪੁਰੇ

ਕੁੰਦੂਸਰਨਾਤੀਕੋਇਸਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾ १੩੧
ਰੈਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ १
ਅਸਟਪਦੀਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੋਜੋਗੁ
ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਤੋਗੁਖਿਨਮਹਿਥਾਖਿਓ
ਥਾਪਨਹਾਰਾਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾਰਾਤੁਕ
ਮੇਧਾਰਿਅਧਰਰਹਾਵੈਤੁਕਮੇਓਪਜੈਤੁਕਮਿ
ਸਮਾਵੈਤੁਕਮੇਓਚਨੀਚਾਬਿਓਹਾਰਾਤੁਕਮੇ
ਅਨਿਕਰੰਗਪਰਕਾਰਾਕਰਿਕਰਿਦੋਖੇਅਪਸਿ
ਵਤਿਅਈਨਾਨਕਸਭਮਹਿਗਹਿਅਸਮਾਇ
१ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਮਾਨੁਖਗਤਿਪਾਵੈਪ੍ਰਭਭਾਵੈ
ਤਾਪਧਰਤਰਾਵੈਪ੍ਰਭਭਾਵੈਬਿਨੁਸਾਸਤੇਰਾ

ਖੇ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਹੁ ਰਿਗੁ ਦੁਭਾਖੇ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ
ਤਾਪ ਤਿਤ ਉਧਾਰੈ॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ॥ ਸੁ
ਹਾਸਿ ਰਿ ਆਕਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ॥ ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰ
ਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਜੋ ਕਾਵੈ ਸੋ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿ
ਸਵੀ ਅਵਰੁਨ ਆਵੈ॥ ੨ ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿਆ
ਹੋਇ ਆਵੈ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਈ ਕਰਾਵੈ॥ ਹੋਇ
ਸਕੈ ਹਾਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਸਕੁ ਰਿਦੁ ਲੇਇ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ
ਭਾਵੈ ਸੋ ਈ ਕਰਾਇ॥ ਅਨ ਜਾਨਤੁ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ
ਰਚੈ॥ ਜੇ ਜਾਨਤਾ ਆਪਨਾ ਆਪ ਬਚੈ॥ ਕਰਮੇ ਭ੍ਰਮੁ॥
ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਤਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਦ ਦਿਹਿ
ਆਵੈ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਕੁਗਤਿ ਚੇ

ਇਹ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇ ਇਹ ਤਾਖਿਨਮ १੩੨
 ਹਿਨੀ ਚਕੀ ਵਕਉਗ ਜਾ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿ
 ਵਾਜਾ ਜਾ ਕਾ ਦਿਸਾਟਿ ਕਵਨੁ ਨ ਆਵੈ ਗਤਿ ਸੁਤ
 ਤਕਾਲ ਦਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ਜਾ ਕਉ ਅਪੁਨੀ
 ਕਰੈ ਬਖਸੀਸਾ ਤਾ ਕਾਲੇ ਖਾਨਗੇ ਨੈਜ ਗਵੀਸਾ
 ਜੀਉ ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਰਤਿ ਸਕੀ ਗਸਿ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਪੁ
 ਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਅਪੁਨੀ ਬਣਤ ਅਪਿ ਬ
 ਣਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥
 ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥਾ ਕਰਨ ਕਰਾਵ
 ਨ ਸਰਬ ਕੋ ਨਾਥਾ ਅਗਿ ਅਕਾਰੀ ਬਪੁਗਾ
 ਜੀਉ ਜੋ ਤਿਸੁ ਕਾ ਵੈਸੇਈ ਟੁਨਿ ਥੀਉ ਕਬ

ਭੁਭਿਚਨੀਚਮਹਿਬਸੈ ਕਬਹੂਸੋਗਹਰਖਰੀ
 ਗਿਹਸੈ ਕਬਹੂਨਿਦਾਇਦਾਬਿਓਹਾਰਾ ਕਬਹੂ
 ਓਰਾਮਕਾਸਪਇਆਲਾ ਕਬਹੂਬੇਤਾਬਹੁਮਬੀ
 ਚਾਰਾਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਵਦੁਹਾਰਾ ਕਬ
 ਹੂਨਿਰਤਿਕਰੋਬਹੁਭਾਤਿ ਕਬਹੂਸੋਇਰਹੈਦਿ
 ਨੁਗਾਤਿ ਕਬਹੂਮਹਾਕੂਧਕਿਕਗਲਾ ਕਬਹੂ
 ਸਰਬਕੀਹਤਰਦਾਲਾ ਕਬਹੂਤੋਇਬੋਬਡਾ
 ਜਾ ਕਬਹੂਭੇਖਾਗੀਨਿਚਕਾਸਜਾ ਕਬਹੂਅਪ
 ਕੀਰਤਿਮਹਿਆਵੈ ਕਬਹੂਕੁਲਾਰਲਾਕਹਾਵੈ
 ਜਿਓਪ੍ਰਭੁਰਾਖੋਤਿਵਹੀਰਹੈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨ
 ਕਸਚੁਕਹੈ੬ ਕਬਹੂਤੋਇਪੀਤਿਤੁਕੋਠਬਖਨੁ

ਕਬਹੂ ਮੇਲਿ ਪਾਰੀਲਾ ਵੈਧਿਅਨੁ ਕਬਹੂ ਤਰਤੀ ॥ ੩੩ ॥
ਰਬਇ ਸਨਾਨਾ ਕਬਹੂ ਸਿਧਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ
ਕਬਹੂ ਕੀਟਹ ਸਤਿਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ ਅਨਿਕ
ਜੋ ਨਿਕਰੇ ਮੇਭਰਮੀ ਆਨਾਨੁ ਪੁਜਿਓ ਸੁਗੀਦਿ
ਖਾਵੈ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨ ਚਾਵੈ ਜੋਤਿ ਸੁਖ
ਵੈਸੋਈ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕ
ਬਹੂ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ ਓਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬ
ਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ ਓ
ਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾਨਹੀ ਬਿਨਸੁ ਅਨਤਨ ਨ ਮਿਰਤੇਇ
ਕਰੀਗਾ ਸਦਾ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਿਉ
ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋ

ਤਿਸਮਾਨਾ ਮਿਟਿਗਏਗਵਨਪਾਏਬਿਸੁਮਾ॥
ਨਨਕਪੁਰਕੈਸਦਕੁਰਬਾਨਟਾ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁ॥
ਸੁਖੀਬਸੈਮਸਕੀਨੀਆਆਪੁਨਿਵਾਰਿਤਲੇ॥
ਬਰੇਬਰੇਅੰਕਾਰੀਆਨਨਕਗਗਬਿਰਲੇ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ॥ਜਿਸਕੈਅੰਤਰਿਗਜਅਕੁਮਾਨੁ॥
ਸੋਨਰਕਪਾਤੀਹੋਵਤਸੁਆਨੁਜੋਜਨੈਮੇਜੋਬਨਵੰ
ਤੁਸੋਹੋਵਤਬਿਸਟਾਕਾਜੰਤੁ॥ਆਪਸਕਓਕਰਮ
ਵੰਤੁਕਹਾਵੈ॥ਜਨਮਿਮਰੈਬਹੁਜੋਨਿਕਰਮਾਵੈ॥ਧਸ
ਭੁਮਿਕਾਜੋਕਰੈਗੁਮਾਨੁਸੋਮੁਰਖੁਅੰਧਾਅਗੀ
ਅਨੁਕਾਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈਗਗੀਬੀਬਸਾ
ਵੈ॥ਨਨਕਣੀਹਮੁਕਤੁਮਾਰੈਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੧॥ਧਸ

ੴ ਤੇਤੋਇ ਕਰਿਗਰਬਾਏ ॥ ਤਿਨੁ ਸਮਾਨਿਕਦੁ १੩੪
ਸੀਗਿਨਜਾਏ ॥ ਬਹੁਲਸਕਰਮਾਨੁ ਖਊਪਾਰਿਕਰੇ
ਆਸਾਪਲਕੀਤਰਿਤਾਕਾਤੋਇ ਬਿਨਾਸਾਸਕ
ਤੇਆਪਜਾਨੈਬਲਵੰਤੁ ॥ ਬਿਨਮਾਨਿਤੋਇਜਾਇ
ਕੁਸਮੰਤੁ ॥ ਕਿਸੈਨਬਦੈਆਪਿਅਤੰਕਾਰੀ ॥ ਧ
ਰਮਗਇਤਿਸੁਕਰੇਖੁਆਰੀ ॥ ਕੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜ
ਕਾਮਿਦੈਅਕੁਮਾਨੁ ॥ ਸੋਜਨੁਨਾਨਕਦਰਗਾਹ
ਰਵਾਨੁ ॥ ਕੋਟਿਕਰਮਕਰੈਤਉਧਾਰੇ ॥ ਸੁਮਪਾ
ਵੈਸਗਲੇਬਿਰਥਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕਤਪਸਿਆਕਰੇ
ਅਤੰਕਾਰਾ ॥ ਨਰਕਸੁਰਗਾਫਿਰਿਫਿਰਿਅਦੁ
ਤਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਅਤਮਨੀਦੁਵੈ

ਹਰਿਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈ ਸੇ ਗਵੈ ॥ ਅਪਸਕਉ ਜੋ ਭ
 ਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤਿਸਹਿ ਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆ
 ਵੈ ॥ ਸਰਬ ਕੀ ਰੇ ਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁ
 ਝਤ ਕਵਹੁ ਹੋਇ ॥ ਤਬ ਇਸਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋ
 ਇ ॥ ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮੇਕਿ ਫੁਕਰਤਾ ॥ ਤਬ ਲ
 ਗੁ ਗਾਹਤ ਜਾਨੈ ਮਾਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥ ਜਬ ਧਰੈ ਕੋਊ
 ਬੈਠੀ ਮੀਤੁ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ॥
 ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੀਗਿ ਮਾਇ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਮ
 ਗਮ ਗਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੀਧਨ
 ਤੂਟੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੋਇ ਫੂਟੈ ॥ ੪ ॥ ਸਹਸ ਖਟੇਲ
 ਨਾਨਕ

ਖਕਉਉਠਿਧਾਵੈ ॥ ਤਿਪਤਿਨ ਅਵੈ ਮਾਇਆਪਾ ॥ ੧੩੪
ਵੈ ਪਾਵੈ ॥ ਅਨਿਕ ਕੁਰਗ ਬਿਖਿ ਅਕੇ ਕਰੈ ਨਹ
ਤਿਪਤਾਵੈ ਖੀਪ ਖੀਪ ਮਰੈ ॥ ਬਿਨਸਤੈ ਖਨਹੀ ਕਉਰਾ
ਜੈ ॥ ਸੁਪਨ ਮਨੋ ਰਥ ਬਿਥੇ ਸਭ ਕਾਜੈ ॥ ਨਾਮ ਭੀ ਗਿਸ
ਰਬ ਸੁਖੁ ਤਇ ॥ ਬਡ ਭਾਗੀ ਕਿਸੈ ਪਗ ਪਤਿ ਤਇ
ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਅਪੇ ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ
ਤਰਿ ਜਾਪਿ ॥ ੫ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਹਾਰਾ ॥ ਇਸ ਕੈ
ਹਾਥਿ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਜੈ ਸੀ ਦਿਸਤਿ ਕਰੈ ਤੈ ਸਾਰੇ
ਇ ॥ ਅਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪੁਰੁ ਸੇਇ ॥ ਜੋ ਕਿ ਫੁਕ
ਨੇ ਸੁ ਅਪਨੈ ਗੰਗਾ ॥ ਸਭੁ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਕਤੁ ਕੈ ਸੀ ਗੰਗਾ
ਭੁਝੈ ਵੈਖੇ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਅਪਹਿਏ ਕਾ ਆਪਹਿ

ਅਨੇਕਾ ਮਰੈ ਨਾ ਬਿਨ ਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦ
ਹੀ ਰਹਿ ਆਸਾਇ ॥ ੬ ॥ ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ
ਆਪਿ ॥ ਆਪੇ ਰਚਿ ਆਸ ਭੁਕੈ ਸਭਿ ॥ ਆਪਿ ਕੀਨੈ
ਆਪਨਾ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਸਕੁ ਕਵੁ ਉਸਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਹਰੁ
ਉਸਤੇ ਕਿਨ ਕਹਹੁ ਕਿ ਦੂਤੋਇ ॥ ਥਾਨ ਥਨ ਤਾਰਿਏ
ਕੈ ਸੋਇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਚਾਲਿ ਤਾ ਆਪਿ ਕਰੈ ਦੁਹਾਰੁ
ਕਉਤ ਕਕਰੈ ਠੀਗਿ ॥ ਆਪਾਰਾ ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ
ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹ ਦੁਨ ਜਾਇ
॥ ੭ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੁਰੁਸੁ ਆਮੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿ ਆਨੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਨਾ ਕੈ
ਦਿ ਮਧੋ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ॥ ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ

ਤੇਰੁ ਰੂਪਾ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੁਪਾ ਨਿਰਮਲ १੩੬
ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਪਾਇ ਪਾਇ ਸੁ
ਨੀ ਸੁਵਨ ਬਖਾਣੀ ਪਾਇ ਤਪਾਇ ਤਪਾਇ ਤਪੁਨੀ
ਤਾਨ ਮੁਜੇ ਪੇਨ ਨ ਕਮਾਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋ
ਕਾ ਸੰਤ ਸਗ ਨਿਜੇ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੇ ਜਨੁ ਉਧਰਨ ਹਰ
ਸੰਤ ਕੀ ਨਿਦਾਨ ਨ ਕਕਾ ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਅਵਤਾ
ਰਾ ॥ ਅਸਵ ਪਦੀ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਆਰਜਾ ਪ
ਦੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਦੂਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂ
ਖ ਨਿ ਸੁਖ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਨਰ ਕਮਾ
ਪਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਣੀ ਨਾਸੀ
ਤ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਸੇਭਾ ਤੇ ਹੀ ਨਾ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਹੋਤੇ ਕਉ ਰੇਖੇ

ਨਕੋਇ ਸਤਕੈ ਦੂਖ ਨਿਥਾਨ ਭ੍ਰਮ ਦੁਹੋਇ ਸਤਕੈ
ਪਾਠੁ ਪਾਠੁ ਜੇਕਰੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਨਿਦ ਕੁਭੀਤ
ਰੈ १ ਸਤਕੈ ਦੂਖ ਨਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ ਸਤਿ ਨਕੈ ਦੂਖ
ਨਿਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ਸਤਿ ਨਕੈ ਦੂਖ ਨਿਸਰ ਪਜੈ
ਨਿਪਾਇ ਸਤਕੈ ਦੂਖ ਨਿਤਿ ਗਵਜੈ ਨਿਕਿ ਮਾਇ
ਸਤਿ ਨਕੈ ਦੂਖ ਨਿਤਿ ਸਨਾਮ ਹਿਜ ਲੈ ਸਤਿ ਨਕੈ ਦੂਖ
ਨਿਸਭੁ ਕਢ ਲੈ ਸਤਿ ਨਕੈ ਦੂਖ ਨਿਤੇ ਜੁਸ ਭੁਜਾ
ਇ ਸਤਿ ਨਕੈ ਦੂਖ ਨਿਨੀ ਚੁਨੀ ਚਾਇ ਸਤਿ ਨਕੈ
ਕਾਥਾ ਉਕਨਾਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਭਾਵੈ ਤਾਓਇ ਭੀਗ
ਤਿਪਾਇ ੨ ਸਤਿ ਕਾਨਿਦ ਕੁਮਹਾ ਅਤ ਤਾਈ ਸਤਿ
ਕਾਨਿਦ ਕੁਖਿ ਨੁਟਿਕ ਨੁਪਾਈ ਸਤਿ ਕਾਨਿਦ

ਕੁਮਹਾਰਤਿਆਗਾ ਸੰਤ ਕਾਨਿ ਦਰੁ ਪਰਮੇਸੁਰਿ १੩੭
 ਮਾਗਾ ਸੰਤ ਕਾਨਿ ਦਰੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀ ਨੁ ਸੰਤ ਕਾਨਿ
 ਦਰੁ ਦੁਖੀਆ ਮਰਦੀਨੁ ਸੰਤ ਕੇਨਿ ਦਰੁ ਕਉ ਸ
 ਰਬਰਗਾ ਸੰਤ ਕੇਨਿ ਦਰੁ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੇਗਾ ਸੰਤ
 ਕੀਨਿ ਦਰੁ ਦੋਖ ਮਹਿ ਦੋਖੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰਾਵੈ ਤਾਉ ਸ
 ਕਾਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਅਪ
 ਵਿਤੁ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਸੇ ਕਾਨ ਹੀ ਮਿਤੁ ਸੰਤ ਕੇ
 ਦੋਖੀ ਕਉ ਰਨੁ ਲਾਗੈ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆ
 ਗੈ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਮਹਾ ਮਹੰਤ ਕਾਗੈ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ
 ਸਦਾ ਬਿਕਾਗੈ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਜਨ ਮੇਸਰੈ ਸੰਤ
 ਕੀ ਦੁਖ ਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਨਾ ਹੀ ਠਾਉ

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾਲਣੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕਾ
ਦੋਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕ ਦੋਖੀ ਕਿਤੇ ਕਾਜਿ
ਨ ਪਹੁੰਚੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਉਦਿਅਨ ਕੁ ਮਾਣੀਐ ॥
ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਝਾੜਿ ਪਾਣੀਐ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅ
ਤਰਿ ਤੇ ਬੋਥਾ ॥ ਜਿਉ ਸਾਸਿ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤ ਕ ਕੀਲੋਥਾ ॥
ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਜੜਕਿ ਢੁਨਾਹਿ ॥ ਆਪਨ ਬੀਜਿ
ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਅਟਹੁ ਨ ਰਾਖ
ਨਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾਲਣੈ ਉਬਾਰਿ ॥ ੫ ॥
ਸੰਤ ਕ ਦੋਖੀ ਇਉ ਬਿਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿੰਦੂ
ਨ ਮਢੂਲੀ ਤਨੁ ਢਰਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕ ਦੋਖੀ ਭੂਖਾਨ
ਹੀ ਰਾਜੈ ॥ ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨ ਹੀ ਧਾਪੈ ॥ ਸੰਤ

ਕਾਦੋਖੀਢੁਟੈਇਕੇਲਾਗਜਿਓਥੁਆਡੁਤਿਲੁਖੇ १੩੮
ਤਮਾਹਿਦੁਹਲਾਸਤਕਾਦੋਖੀਧਰਮਤੇਰਹਤਾਸਿ
ਤਕਾਦੋਖੀਸਦਮਿਥਿਅਕਹਤਾਕਿਰਤੁਨਿਦਕ
ਕਾਬੁਰਿਹੀਪਇਆਨਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਇ
ਬਿਆ। ੬ ਸਤਕਾਦੋਖੀਬਿਗੜਹੁਪੁਰੋਇਜਾਇ
ਸਤਕੇਦੋਖੀਕਉਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ। ਸਤਕਾ
ਦੋਖੀਸਦਾਸਹਕਾਈਐ। ਸਤਕਾਦੋਖੀਨਮਰੈਨ
ਜੀਵਾਈਐ। ਸਤਕੇਦੋਖੀਕੀਪੁਜੈਨਆਸਾ। ਸਤ
ਕਾਦੋਖੀਉਠਿਚਲੈਨਿਗਸਾ। ਸਤਕੇਦੋਖਿਨਤਿਸ
ਦੈਕੋਇ। ਜੈਸਾਭਾਵੈਤੈਸਾਕੋਈਤੋਇ। ਪਾਇਆ
ਕਿਰਤੁਨਮੇਟੈਕੋਇ। ਨਨਕਜਾਨੈਸਚਾਸੋਇ॥

ਸਭੁ ਪਾਟਿ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਹਰੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿ
ਸਕਓ ਨਾਮ ਸਕਾਰੁ ਪਭੁ ਕੀਉ ਸਤਿ ਕਰਹੁ
ਨਰਤਿ ਤਿਸ ਹਿਧਿ ਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ
ਸਭੁ ਕਢੁ ਦਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਜੈ ਸਾਕਰੇ
ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਆਪਨਾ ਖੋਲੁ ਅਪਿ ਕਰਨੈ ਹਰੁ
ਹੁਸਰ ਕਉਨੁ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ਜਿਸ ਨੋ ਕੁਪਾ ਕਰੈ
ਤਿਸੁ ਆਪਨਾ ਮੁਦੇਇ ਥਾਭੁ ਭਾਗੀ ਨਾਨਕ
ਜਨ ਸੇਇ ॥ ੮ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਤਜਹੁ ਸਿ
ਆਨ ਪਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇ
ਏਕਾ ਅਸਹਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ
ਕਉ ਜਾਇ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਮਾਨੁ ਖਕੀ ਦੇਕ

ਭਿਖੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ਦੇਵ ਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ਅੰ ੧੩੯
ਸਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਪਾਇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਤਿਸ ਨਾਲਾ
ਗੈਆਇਆ ਰੈ ਗੋਖੇ ਏਕੈ ਆਪਾ ਆਨੁ ਖਕੈ ਕਿ
ਫੁਨਾ ਤੀਹਾਥਿ ਅਤਿ ਸਕਾਤੁ ਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸੁਖੁ
ਇਹ ਅਤਿ ਸਕਾਨਾ ਮੁਰਖੁ ਕੀਠਿ ਪਰੋਇ ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ਨਾਨਕਾ ਬਿਖਨੁ
ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ਓਸਤਤਿ ਮਨ ਮਾਤਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਹਾਰਾ ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਉ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀਉ
ਨੈਨੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾਰੰਗੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਬਿਨ
ਸੈਸਕੁ ਸੰਗੁ ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ

ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬੰਦਾ ਕਰਹਿ ਕਿਰ
ਮਸ਼ਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਹਰਿ ਵਰਗ ਹਨ ਕਥੰਜ
ਲਾਮਥਾ ੨ ਬਡ ਭਾਗੀ ਤੇਜ ਨਜਗ ਮਾਹਿ ਸ
ਦਾਸ ਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ਗਾਮ ਨਾਮ ਜੋ ਕਰਹਿ
ਬੀਚਾਰ ਸੇਧ ਨਵੰਤ ਗਾਨੀ ਸੰਸਾਰ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁ
ਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨਹੁ ਤੇਸੁ
ਖੀ ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਦੁ ਨੈ ਇਤ ਉਤ ਕੀਓਹੁ
ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ
ਨਨ ਕਾ ਤਿਨ ਹਿਨਿ ਰੰਜਨੁ ਜਾਨਿਆ ੨ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਆਪਨਾ ਪੁਸੁ ਝੈ ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤਿਸ ਨਾ ਬੁ
ਝੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜ ਸੁਕਰਤਾ ਸਰ ਬੋਰ

ਗਤੇਓਹਹਿਜਨੁਰਤਾ ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁ १੪੦
ਕੇਵਲਬਖਾਨੁਗਿਹਸੰਤਮਹਿਸੋਈਨਿਰਬੰ
ਨਾਏਕਉਪਰਿਜਿਸੁਜਨੀਕੀਆਸਾਗਤਿਸਕੀ
ਕਟੀਅੰਜਮਕੀਫਾਸਾਪਾਰਬਹਮਕੀਜਿਸੁ
ਮਨਿਭੂਖਾਨਾਨਕਾਤਿਸਹਿਨਲਾਗਹਿਵਖਾ੪
ਜਿਸਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਚਿਤਿਅਵੈਸੋਸੰ
ਤਸੁਹੇਲਾਨਹੀਰੂਲਾਵੈਜਿਸਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾ
ਕਿਹਪਾਕਰੈਸੋਸੇਵਕੁਕਹੁਕਿਸਤੇਰੁਰੈਜੈ
ਸਾਸਾਤੈਸਾਦਿਸਵਾਇਆਅਪੁਨੇਕਾਰਜਾ
ਮਹਿਆਪਿਸਮਾਇਆਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਤਸੰ
ਤਿਐਆਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤਤੁਸਭੁਬੁਝਾਇਆਜਬਦੇ

ਖਓਤਬਸਭੁਕਿਢੁਮੁਲਾਨਾਨਕਸੋਸੁਖਮੁਸੋ
ਈਅਸਥੁਲਾ॥੫॥ਨਹਕਿਢੁਜਨਮੇਨਹਕਿ
ਢੁਮਰੈ॥ਆਪਨਚਲਿਤੁਆਪਹੀਕਰੈ॥ਆਵ
ਨੁਜਾਵਨੁਦਿਸਾਟਿਅਨਦਿਸਾਟਿ॥ਆਗਿਆ
ਕਾਗੀਧਾਗੀਸਭੁਸਿਸਾਟਿ॥ਆਪੇਆਪਿਸਗਲ
ਮਹਿਆਪਿ॥ਆਨਿਕਜੁਗਤਿਗਚਿਥਾਪਿਓਥਾਪਿ
ਅਭਿਨਾਸੀਨਾਹੀਕਿਢੁਖੰਡਾਧਾਰਣਧਾਰਿਰ
ਹਿਓਥੁਮੰਤਾ॥ਅਲਖਅਕੁਵਪੁਰਖਪਰਤਾ
ਪਾ॥ਆਪਿਜਪਾਏਤਨਾਨਕਜਾਪਾਵਿ॥ਜਿਨਪੁਰੁ
ਜਾਤਾਸੁਸੇਕਾਵੰਤਾ॥ਸਗਲਸੀਸਾਰੁਉਧਰੈਤਿਨ
ਮੰਤਾ॥ਪੁਰੇਕੇਸੇਵਕਸਗਲਉਧਾਰਨਾਪੁਰੇਕੇ

੧੪੧
 ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਗਨਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿ
 ਰਪਾਲਾ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਜਪ ਕਰੇ ਨਿਹਾਲਾ ਓ
 ਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ
 ਬਡ ਭਾਗੈ ਨਾਮ ਜਪਤ ਪਾਵਹਿ ਬਿਸਾਮੁ ਨਾਨਕ
 ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਉਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥ ਜੋ ਕਿ ਦੁ
 ਕਰੈ ਸੁਖ ਕਰੈ ਗੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੀਰੀ
 ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਤੇਵੈ ਸੋਹੈ ਇਕਰੈ ਹਰੁ ਪ
 ਛਾਣੈ ਸੋਇ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਅਜਨਮੀ ਠਲ ਗਾਨਾ
 ਗੈ ਸਾਸਾ ਤੈਸਾ ਦਿਸਦਾ ਨਾ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿ
 ਸੁਖਾ ਹਿਸਮਾਏ ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਓਨ ਹੁਬਨਿ ਅ
 ਏ ਆਪਸ ਕਉ ਮਾਪਿ ਟੀਨੈ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ

ਜਨੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ ॥ ੮ ॥ ੧੪ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਰਬ ਕ
ਲਾਗੁ ਪੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨ ਹਾਰਾ ਜਾ ਕੈ
ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀ ਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ
ਗਾ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਦੁਵੀ ਗਾਢਨ ਹਾਰਗੁ
ਪਾਲਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ਸਗ
ਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਮਾਰਿ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥ
ਕੋਈ ਨਾਰਿ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ਆਇ
ਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਨ ਕੀ ਆਕਢੁ
ਨਹੋਇ ਜੇ ਸਭੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ ਗਤਿ ਸੁਖਿ
ਨਾ ਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮਾ ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਾਪਿ
ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਰੂਪ ਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੈ

ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਜੋ ਤਿਸ ਕਲਪ ਦਸੋਰੈ ਧਨ ਵੰਤਾ ਤੇਇ ੧੪੨
ਕਿਆ ਕੋਗਰਥੈ ਜਾਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾਦੀਅ
ਦਰਥੈ ਆਤਿ ਸੁਗਾਜੇ ਕੋਊ ਕਹਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਕ
ਲਾਬਿਨਾ ਕਹਾਵੈ ਜੇਕੋ ਤੇਇ ਬੋਲੈ ਦਾਤਾਹੁ
ਤਿਸੁ ਦੇਨਹੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਹੁ ਜਿਸੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਤੁਧੈ ਹਉਰੇ ਗੁਨਾਨ ਕਸੇ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੇ ਗੁ
ਰ ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੇ ਥੀਮਨੁ ਅਤਿ ਉਗੁਰ ਕਾ
ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੀਮਨੁ ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨ
ਵਚਤਿ ਤਰੈ ਪਾਣੀ ਗੁਰਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸ
ਤਰੈ ਜਿਉ ਮੰਸਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰਦ
ਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨ ਤੇਇ ਬਿਗਾਸੁ ਜਿਉ ਮਹਾਉ

ਦਿਆਨਮਾਹਿਮਾਰਗੁਪਾਵੈ॥ਤਿਉਸਾਧੁਸੀਗਿ॥
ਮਿਲਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਟਾਵੈ॥ਤਿਨਸੰਤਨਕੀਬਾ॥
ਫੁਓਧੁਰਿਨਾਨਕਕੀਹਰਿਲੋਚਾਪੁਰਿ॥੩॥
ਅਨਮੂਰਖਕਾਹੋਬਿਲਲਾਣੀਐ॥ਪੁਰਬਲਿ
ਖੋਕਾਲਿਖਿਆਪਾਣੀਐ॥ਦੁਖਦੁਖਪ੍ਰਭਦੇਦੁ॥
ਨਹਾਰੁ॥ਅਵਰਤਿਅਗਿਤੂਤਿਸਹਿਚਿਤਾਰੁ॥ਜੋ
ਕਛੁਕਰੇਸੋਈਸੁਖਮਾਨੁ॥ਭੁਲਾਕਾਹੋਦਿਗਹਿ॥
ਅਜਾਨਾਕਉਨਬਸਤੁਅਈਰੇਰੇਸੰਗਾ॥ਲਪਟਿ
ਗਹਿਓਗਸਿਲੋਭੀ॥ਪਤੰਗਾ॥ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਹਿ॥
ਹਦੈਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਪਾਤਿਸੇਤੀ॥ਪਰਿਜਾਤਿ॥੪॥
ਜਿਸੁਦਖਰਕਉਲੈਨਿਤੂ॥ਅਇਆਗਾਮਨਾਮੁ॥੧॥

ਸੰਤਨਘਰਿ ਪਾਇਆ ਤਜਿਅ ਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਾ ੧੪੩
ਨਮੋ ਲਿਗਾ ਮਨ ਮੁਹਿ ਰਵੈ ਮਹਿ ਤੋਲਿ ਲਾਇਖੇ
ਪਸੰਤੁ ਹਸੀ ਗਿ ਚਲੁ ਅਵਗਤਿ ਅਗਿ ਬਿਖਿ
ਅਜੰਜਾਲਾ ਧੀਨਿ ਧੀਨਿ ਕਰੈ ਸਕੁ ਕੋਇ ਮੁਖ
ਉਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਇ ਇਹੁ ਦਾ ਪਾਗੁ ਬਿ
ਰਲਾ ਵਾਪਸੈ ਨਨਕਤ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਹਾਰੈ ॥੫॥
ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਓ ਅਰਪਿ ਸਾਧ
ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ ਸਾਧ ਕੀ ਧੁਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸ
ਨਾਨੁ ਸਾਧ ਉਪਰਿ ਜਾਣੀਐ ਕਰ ਬਾਨੁ ਸਾਧ ਸੇ
ਵਾ ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰ
ਤਨੁ ਗਾਈਐ ਅਮਨਿ ਕਬਿ ਪਨ ਤੇ ਸਾਧੁ ਗੋਖੇ

ਹਰਿਗੁਨਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਚਖੇ ਓਰਗਹੀਸੰਤਹ
ਦਰਿਆਇਆਸਰਬਸੁਖਨਾਨਕਤਿਹਪਾਇਆ
ਵਸਿਰਤਕਕਓਜੀਵਾਲਨਹਾਰਾਭੂਖੇਕਓਦੇਵ
ਤਾਧਾਰਾਸਰਬਨਿਧਾਨਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਰੀਆਹਿ
ਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਹਣਾਪਾਹਿਸਭਕਿਛੁਤਿਸ
ਕਾਓਹੁਕਰਨੈਜੋਗੁਾਤਿਸੁਬਿਨੁਦ੍ਰਸਰੋਹਆਨ
ਹੋਗੁਾਜਪਿਜਨਸਦਸਦਾਦਿਨੁਰੋਣੀਸਭਤੇਓ
ਚਨਿਰਮਲਾਇਹਕਰਣੀਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕਓ
ਨਾਮੁਦੀਆਨਾਨਕਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਬੀਆਹੁ
ਜਾਕੋਮਨਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿਹਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਚੀਤਿਭਗਤੁਭਗਤੁਸੁਨੀਅੰਤਿਹੁਲਾਇ

ਜਾ ਕੋ ਨਿਰਦੇਏ ਕੋਰੋਇਾ ਸਚੁ ਕਰ ਦੀਸਚੁਤਾ १੪੪

ਕੀਰਤਾ ਸਚੁ ਨਿਰਦੇਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤਾ ਸਾਚੀ

ਦਿਸਾਇਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਰੁ

ਪਾਹਬੁ ਮੁਨਿ ਨਿਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨਮ

ਦਿਸਮਾਤਾ ॥੮॥ ੧੫ ਸੋਲੋਕੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗੁ

ਕਿਛੁ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿੰਨਾ ਤਿਸ ਨਿਬੁਝਾਇ

ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਤੇ ਦੇਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨ १ ਅਸਟ ਪਦੀ

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ਮਾਨੁ ਖਕੀਤੁ ਪ੍ਰੀ

ਤਤਿ ਆਗੁ ਤਿਸੁ ਤੇ ਪਰੈ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ਸ

ਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ

ਦਾਨਾ ਗਾਹਗੀਭੀ ਰੁਗੀ ਰੁਸੁ ਜਾਨਾ ਪਾਰ

84
ਬੁਝਮਪਰਮੇਸੁਰਗੋਬਿੰਦਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਦਇ
ਆਲਬਖਸੰਦਾਸਾਧਤੇਰੇਕੀਚਰਨੀਪਾਉਨਾ
ਨਕਕੈਮਨੀਇਹੀਅਨਗਉੜਮਨਸਾਪੁਰਨਸ
ਰਨਜੋਗੁਜੋਕਰਿਪਾਇਆਸੋਈਹਿਗੁਰੁਰਸ
ਭਰਨਜਾਕਾਨੇੜਫੇਰੁਤਿਸਕਾਮੰਤ੍ਰਨਜਾਨੈਹੋਰੁ
ਅਨਦਰੁਪਮੰਗਲਸਦਜਾਕੈਸਰਬੋਕਸੁਨੀ
ਅਹਿਪਾਰਿਤਾਕੈਗਾਜਮਹਿਗਾਜੁਜੋਗਮਹਿਜੋਗਿ
ਤਪਮਹਿਤਪੀਸਗੁਗਿਹਸਤਮਹਿਭੋਗਿਹਧਿਆ
ਇਧਿਆਇਭਗਤਹਸੁਖੁਪਾਇਆਨਾਨਕਾਤਿ
ਸੁਪਰਖਕਾਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆਤਜਾਕੀਲੀ
ਲਾਕੀਮਿਤਿਨਾਹਿਸਗਲਦੇਵਹਾਰੇਅਵਗਾ

१४५
 ਨਿਰਾਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਕਿ ਅਜਨੈ ਪੁਤ੍ਰਾ ਸਗਲ
 ਪੋਰਣੀ ਅਪੁਨੈ ਚੁਤਿ ਸੁਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆ
 ਨੁ ਜਿਨਿ ਦੇਇ ਜਨ ਦਾਸਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵਹਿ ਸੇਇ
 ਅਤਿ ਹੁਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਕੁਰਮਾਏ ਜਨਮਿ ਮਰੈ
 ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ਉਚਨੀ ਚਉਂ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥ ਸਿ
 ਜੈਸਾ ਜਨਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਜਨਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਨਾ
 ਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗਾ ਨਾਨਾ ਭੁਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗਾ ਨਾ
 ਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀਏ
 ਕੰਕਾਰਾ ਨਾਨਕ ਲਿਤ ਕੇ ਰੇਖਿ ਨ ਆਹਿ ਪੁਰਿ ਰਹਿ
 ਓਪੁਰਨੁ ਸਕੁਠਾਇ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਇ
 ਅਪੁਨੀ ਕੀ ਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ ਸਕੁ ਪਦਤਿਸ

ਕੇਸਭਤਿਸਕੇਠਉਂ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕਹਾਰਿ
ਨਉਂ ॥੪॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲੇਜੰਤਾ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇ
ਰੇਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਸ
ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸੁਨਨਾਗਿਆਨਧਿਆਨਾ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇ
ਰੇਆਗਾਸਪਾਤਲਾ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲਾਮਾਕਾ
ਰਾਨਾਮਕੇਧਾਰੇਪੁਰੀਆਸਭੁਭਵਨਾ ਨਾਮਕੇਸੀ
ਗਿਉਧਾਰੇਸੁਨਿਸ੍ਵਨਾਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਮੀ
ਪਨੈਨਾਮਿਲਾਏਨਾਨਕੁੰਉਥੇਪਦਮਹਿਸੋਜਨੁ
ਗਤਿਪਾਏਪਾਰੁਪੁਸਤਿਜਾਕਾਸਤਿਅਸਥਾਨੁ
ਪੁਰਖੁਸਤਿਕੇਵਲਪਰਧਾਨੁਕਰਤੂਤਿਸਤਿ
ਸਤਿਜਾਕੀਬਾਣੀਸਤਿਪੁਰਖਸਭੁਮਾਹਿਸਮ

੧੪੬
 ਈ॥ ਸਤਿਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀਰਚਨ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਤਿਸਤਿਉਤਪਤਿ॥ ਸਤਿਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲਨਿ
 ਰਮਣੀ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝੈ ਤਿਸਹਿ ਸਭੁ ਕਲਿ
 ਸਤਿਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਬਿਸੁ ਸੁਸਤਿਨ
 ਨਕਰੁ ਰਤੇ ਪਾਈ॥ ੬॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇ
 ਸਾ॥ ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ ਕੇ ਰਿਦੈ ਪਰਦੇਸਾ॥ ਸਤਿਨਿ
 ਰਤਿ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਇ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਤੇ
 ਇ॥ ਆਪਿ ਸਤਿਕੀ॥ ਅਸਭੁ ਸਤਿ॥ ਆਪੇ ਜਾ
 ਨੈ॥ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਸਟਿ ਸੋ ਕਰ
 ਵੈ॥ ਗੁਰੁ ਅਵਰ ਨ ਬੂਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਕਰ
 ਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀ ਆ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ

ਸੇਵਰਤੀਆ १ ॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਕੁਏ ਬਿਸਮਾਦਾ
ਜਿਨਿ ਬੁਝਿ ਆਤਿ ਸੁਆਇ ਆਸੁਦਾ ਪੁਰਕੈਰ
ਗਿਗਰਿ ਜਨਰੇ ਗੁਰਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲੇ
ਓਇ ਵਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟ ਨਹਾਰਾ ਜਾ ਕੈ ਸੀਗਿ ਤਰੈ ਸੀ
ਸਰਾ ਜਨਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਤੁ ਭਾਗੀ ਜਨਕੈ ਸੀਗਿ
ਏਕਲਿ ਵਲਾਗੀ ਗੁਨ ਗਾਇਕੀ ਰਤਨੁ ਜਨੁ
ਗਾਵੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ੧੬
॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ਹੋਰਿ
ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਰਿ ਸਚੁ १ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥
ਚਰਨ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਪਗ ਸਨਹਾਰਾ ਪੁਜਾ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਸੇਵ
ਦਾਰਾ ਦਰਸਨੁ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਪੇਖਨਹਾਰਾ ਨਾਮੁ ਸਾਤਿ

ਸਤਿਧਿਆਵਨਹਾਰਾ ਆਪਿਸਤਿਸਤਿਸਰਧਾ १੪੭
 ਗਿਆਪੇਗੁਣਆਪੇਗੁਣਕਾਰੀ ਸਬਦੁਸਤਿ
 ਸਤਿਪ੍ਰਭ, ਬਕਤਾ ਸੁਗਤਿਸਤਿਸਤਿਜਸੁਸੁਨਤਾ
 ਬੁਝਨਹਾਰਕਉਸਤਿਸਭੁਹੋਇ ਨਾਨਕਸਤਿਸਤਿ
 ਪ੍ਰਭੁਸੇਇ ॥ ਸਤਿਸਰੂਪੁਰਿਦੇਜਿਨਿਆਨਿਆ
 ਕਰਨਕਰਾਵਤਿਨਿਮੂਲੁਪਛਾਨਿਆ ਜਕੈਰਿਦੇਬ
 ਸਦੁਪ੍ਰਭਅੰਇਆ ਤਤੁਗਿਆਨੁਤਿਸੁਮਨਿਪ੍ਰ
 ਗਵਾਇਆ ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਹੋਇਬਸਾਨਾ ਜਿਸ
 ਤੇਉਪਜਿਆਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਨਾ ਬਸਤੁਮਾਹਿਲੇ
 ਬਸਤੁਗਾਭਾਈ ਤਾਕਉਭ੍ਰਿਨਨਕਹਨਾਜਾਈ
 ਬੁਝੈਬੁਝਨਹਾਰੁਬਿਬੇਕਾਨਗਾਇਨਮਿਲੇਨਨਕ

ਏਕਾਰ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆ ਕਾਰੀ ਠਾਕੁਰ
ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾ ਹੀ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨਿ
ਪਰਤੀਤਿ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੀਤਿ
ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਨੈ ਸੀਗਾ ਪੁਰੁ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾ
ਮਕੈ ਹੀਗਾ ਸੇਵਕ ਕਉ ਪੁਰੁ ਪਾਲਨਾ ਹਾ ਸੇਵਕ
ਕੀ ਗਾਥੇ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰ
ਭੁਧਾਰੈ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ३
ਆਪਨੇ ਜਨਕਾ ਪਰਦਾ ਢਕੈ ਆਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸ
ਰਪਰਗਾਥੈ ਆਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਵ ਛਾਈ ਆਪਨੇ ਸੇ
ਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਾਪਾਈ ਆਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ
ਗਾਥੈ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਥੈ ਪੁਰੁ ਕੇ ਸੇਵ

ਕਕਓਕੋਨਪਤੂਚੈ। ਪ੍ਰਕਰੇਸੇਵਕਓਚਤੇਓਚੈ। ੧੪੮
ਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਇਆ। ਨਾਨਕਸੇਸੇਵਕ
ਦੁਹਿਸਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ ਨੀਕੀਕੀਰੀਮਹਿ
ਕਲਠਾਖੈ। ਕੁਸਮਕਰੈਲਸਕਰਕੋਟਿਲਾਖੈ। ਜਿ
ਸਕਾਸਸੁਨਕਾਢਤਆਪਿ। ਤਾਕਓਠਾਖਤਦੇਕਰਿਹ॥
ਥਾ। ਮਾਨਸਜਤਨਕਰਤਬਹੁਭਾਤਿ। ਤਿਸਕੇਕਰਤ
ਬਾਬਿਰਬੇਜਾਤਿ। ਮਾਰੈਨਰਾਖੈ। ਅਵਰੁਨਕੋਇ। ਸ
ਬਜੀਆਕਠਾਖੈ। ਕਾਹੇਸੋਚਕਰਹਿਰੇਪ੍ਰਭਿ
ਜਪਿਨਨਕਪ੍ਰਕਾਸਲਖਦਿਭਾਣੀ। ਪਾਬਾਰੀਬਾਰਬਾਰ
ਰਪ੍ਰਕਾਸਪੀਐ। ਪੀਐਮ੍ਰਤੁ। ਇਹਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਪੀਐ
ਨਮਰਤਨੁਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ। ਤਿਸੁਕਿਢੁਅ

੨੪੧
ਵਰਨਾਹੀਦਿਸਦਇਆਨਾਮੁਧਨੁਨਾਮੋਰੁਪਰੰਗੁ
ਨਾਮੋਸੁਖਹਰਿਨਾਮਕਾਸੰਗੁਨਾਮਰਸਿਜੋਜ
ਨਤਿਪਤਾਨੇਅਨਤਨਨਾਮਾਹਿਨਾਮਸਾਮਾਨੇ
॥ ਉਠਤਬੈਠਤਸੇਵਤਨਾਮਾਕਹੁਨਾਨਕਜਨ
ਕੈਸਦਕਾਮਾ॥ ੬ ਬੋਲਹੁਜਸੁਜਿਹਬਾਇ
ਨੁਗਾਤਾਪ੍ਰਭੁਅਪਨੈਜਨਕੀਨੀਦਾਤਾਕ
ਗਹਿਭਗਾਤਿਆਤਮਕੈਚਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅਪ
ਨੈਸਿਉਹਰਿਸਮਾਇਜੋਰੋਅਰੋਵਤੁਸੇ
ਜਾਨੈਪ੍ਰਭੁਅਪਨੈਕਾਹੁਕਮੁਪਛਾਨੈਤਿਸ
ਕੀਮਾਹਿਮਾਕਵਨੁਬਖਾਨਉਤਿਸਕਾਗੁਨੁਕ
ਹਿਏਕਨਜਨਉਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਬਸਾਹਿ

੧੪੬
 ਹਜੂਰੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥ ਅਨ ਮੇਰੇ
 ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ ॥ ਅਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ
 ਜਨ ਦੇਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਅਪਨ ਪਭੁ ਪਛਤਾ
 ਸੋ ਜਨੁ ਸਰਬ ਬਕ ਕਾਟਾ ਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਹਾਇਸਾ
 ਰਬ ਸੁਪਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਦਰਸਿ ਸਰੂਪ ਪਾਮਿਦ ॥
 ਵਹਿ ॥ ਮੇਰੇ ਸਿਆਨ ਪਸਗਾਈ ਛੁਰੂ ॥ ਤਿਸੁ
 ਜਨ ਕੀ ਤੁਸੇ ਵਾਲਾਗੁ ॥ ਅਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਸਦੇ ਪੈਗਾ ॥ ੧੧੧ ॥
 ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਆਸ
 ਤਿ ਗੁਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਸੀਗਾ ਸਿਖੁ ਉਧਰੇ
 ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥

341
ਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕੀਕਰੈਪ੍ਰਾਤਿਪਾਇਸੇਵਕਕਉ
ਗੁਰਸਦਾਦਾਇਆਲਾਸਿਖਕੀਗੁਰਦੁਰਮਾਤਿ
ਮਲਾਰਿਰੈਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਨਾਮੁਉਚਰੈ
ਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕੇਬੰਧਨਕਾਟੈਗੁਰਕਾਸਿਖੁ
ਬਿਕਾਰਤੇਹਾਟੈਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕਉਨਾਮਧਨੁ
ਦੇਇਗੁਰਕਾਸਿਖੁਵਡਭਾਗਿਹੋਸਤਿਗੁਰ
ਸਿਖਕਾਹਲਤੁਪਲਤੁਸਦਾਰੈਨਾਨਕਸਤਿ
ਗੁਰਸਿਖਕਉਜੀਅਨਾਇਸਮਾਰੈ॥ਗੁਰਕੈ
ਗਿਹਿਸੇਵਕੁਜੈਰੈਗੁਰਕੀਆਗਿਆਮ
ਨਮਹਿਸਰੈਆਪਸਕਉਕਰਿਕਛੁਨਜਨਾਵੈ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾਰਿਦੈਸਦਾਇਆਵੈਅਨੁਥੇਚੈਸ

ਤਿਗੁਰਕੈਪਾਸਿ॥ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੇਕਾਰਜਗਾ
 ਸਿਆਸੇਵਾਕਰਤੋਇਨਿਤਕਾਮੀ॥ਤਿਸਕਓ
 ਤੇਤਪਗਪਤਿਸੁਆਮੀ॥ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਜਿਸੁ
 ਆਪਿਕਏਇ॥ਨਾਨਕਸੇਸੇਵਕੁਗੁਰਕੀਸ
 ਤਿਲੇਇ॥੨॥ਬੀਸਾਬਿਸਵੇਗੁਰਕਾਮਨੁਮਾ
 ਨੈ॥ਸੇਸੇਵਕੁਪ੍ਰਭਸੇਸੁਰਕੀਗਤਿਜਾਨੈ॥ਜੇ
 ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਸੁਰਿਦੈ॥ਹਰਿਨਾਓ॥ਅਨਿਕਬਾ
 ਰਗੁਰਕਓ॥ਬਲਿਜਾਓ॥ਸਰਬਾਨਿਧਾਨਜੀ
 ਆਕਾਦਾਤਾ॥ਆਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੀਗਿਰ
 ਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਹਿਜਨੁਜਨਮਾਹਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਏ
 ਕਹਿ॥ਆਪਿਨਾਹੀਕਛੁਕੁਰਮੁ॥ਸਹਸਸਿਆ

ਨਪਲਾਇਆਨਜਾਈਐ॥ ਨਾਨਕਐਸਾਗੁਰੂ
ਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥ ੩॥ ਸਫਲਵਰਸਨੁਪੇ
ਖਤਪੁਨੀਤਾ॥ ਪਰਸਤਚਰਨਗਤਿਨਿਰਮਲਰੀ
ਤਿ॥ ਭੇਟਤਸੀਗੰਗਾਮਗੁਨਗਵੈ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਕੀਦਰਗਹਗਵੈ॥ ਸੁਨਿਕਰਿਬਚਨਕਰਨਾ
ਘਨੇ॥ ਆਨਿਸੰਤੋਖੁਆਤਮਪਤੀਆਨੇ॥ ਪੂ
ਰਾਗੁਰੂਆਖਿਓ॥ ਜਾਕਾਮੰਤ੍ਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਤਿਪੇ
ਖੇ॥ ਓਇਸੰਤਾ॥ ਗੁਣਬੇਅੰਤਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥
ਨਾਨਕਜਿਸੁਭਾਵੈ॥ ਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇ॥ ੪॥
ਜਿਹਬਾਏਕਓਸਤਤਿ॥ ਆਨੇਕਾਸਤਿਪੁਰਖ
ਪੁਰਨਬਿਬੇਕਾ॥ ਕਾਹੁਬੋਲਨਪਹੁਚਤਪੁਨੀ॥

੧੮੧

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ਨਿਰਾਹਾਰ ੧੫੧
ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖ ਦਾਈ ਤਾਕੀਕੀ ਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ
ਪਾਈ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦਨ ਨਿਤਿ ਕਰਹਿ
ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦ ਬਲਿ
ਹਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ ਪਾਇ ਹੁਰਿ ਚਸੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕ
ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੋ ਤੇ ਭੁਭੁ ਸੁਪੁਰਖ ਕਾ
ਨਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ਜਾਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨ ਤਾਸ
ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਲੇਇ ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇ
ਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ਅੰਗ ਮਾਇ ਅਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇ ਪੁਸਤ
ਮਹਿ ਰਖੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਅੰਧ ਕਾਰਦੀ ਪਕ ਪਰ

ਗਾਸੇ ॥ ਨਨਕ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥ ੬ ॥
ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਂਢ ਵਰਤਾਈ ॥ ਅਨ ਦੁਰਾਇ ਮਾਦੁ
ਖਨ ਠੇਭਾਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥ ਸਾ
ਧੁ ਕੇ ਪੁਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥ ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬ
ਸੇ ॥ ਸਗਲ ਬਿਅਧਿ ਮਨ ਤੋ ਖੈ ਨ ਸੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ
ਤਿ ਨਿਕਿਰ ਪਾਧਾਰੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਾਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਗ
ਰੀ ॥ ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨਾ ॥ ਸੁਨਿ ਨਨਕ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਵਨਾ ॥ ੭ ॥ ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓ
ਹੀ ॥ ਕਲਾਧਾਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਚਰਿ
ਤ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥ ਅਪੁਨੀ ਕੀ ਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾ
ਏ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੀਤਿ ਰਿ

ਏਕੋਸੋਇ। ਓਤਿਪੋਤਿਗਵਿਆਰੂਪਰੰਗਾਭਏਪੁ ੧੫੩
ਗਾਸਾਪਕੋਸੀਗਾਗਚਿਰਚਨਾਅਪਨੀਕਲਧਾ
ਗੀਅਨਿਕਬਾਰਨਾਨਕਬਾਲਿਹਾਗੀ॥੮॥੧੮॥
ਸੋਲੋਕੁ ਸਾਥਿਨਚਲੈਬਿਨੁਭਜਨਾਥਿਖਿਆ
ਸਗਲੀਛੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਮਾਵਨਾਨਾਨਕਾਇਹੁ
ਧਨੁਸਾਰੁ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਸੀਤਜਨਾਮਿਲਿਕਰ
ਬੁਥੀਚਾਰੁ॥ਏਕੁਸਿਮਾਰਿਨਾਮਾਧਾਰੁ॥ਅਵਰਿ
ਉਪਾਵਸਾਭਿਮੀਤਬਿਸਾਰੁ॥ਚਰਨਕਮਲਰਿਦ
ਮਾਹਿਉਰਧਾਰੁ॥ਕਰਨਕਰਨਸੋਪ੍ਰਭੁਸਸੰਰਥੁ॥
ਦਿਵੁਕਰਿਗਹੁਨਾਮੁਹਰਿਦਬੁਥਾਇਹੁਧਨੁਸੀ
ਚਹੁਹੋਵੁਭਗਵੰਤਾ॥ਸੀਤਜਨਾਕਾਨਿਰਮਲਮੰ

ਤਾਇਕਾਮਾਸਗਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿਸਰਬੋਗਨਾਨ
ਕਮਿਦਿਜਾਹਿ॥ ੧॥ ਜਿਸੁਧਨਕਉਚਾਹਿਕੁੰਟਉਹਿ
ਧਾਵਹਿਸੋਧਨੁਹਰਿਸੇਵਾਤੇਪਾਵਹਿ॥ ਜਿਸੁ
ਸੁਖੁਕਉਨਿਤਿਬਾਛਹਿਮੀਤਾਸੋਸੁਖੁਸਾਧੁਸੀਹਿ
ਪਗੀਤਾ॥ ਜਿਸੁਸੋਭਾਕਉਕਰਹਿਭਲੀਕਰਨੀ॥
ਸਾਸੋਭਾਭਜੁਹਰਿਕੀਸਰਨੀ॥ ਅਨਿਕਉਪਾਵੀ
ਰੋਗੁਨਜਾਇ॥ ਰੋਗੁਮਿਦੈਹਰਿਅਵਖਦੁਲਾਇ॥
ਸਰਬਾਨਿਧਨਮਾਹਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ ਜਾਪਨ
ਨਕਟਰਗਾਹਿਪਰਵਾਨੁ॥ ਕਾਮਨੁਪਰਬੋਧਹੁਹ
ਰਿਕੈਨਾਇ॥ ਦਹਦਿਸਿਧਾਵਤਾਅਵੈਠਾਇ॥
ਤਾਕਉਬਿਧਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥ ਜਾਕੈਰਿਦੈਬਸੈ॥

ਹਿਸੋਇ। ਕਲਿਤਾ ਤੀਠਾ ਫਾਹਿਨਾਉ। ਸਿਮ १ ੫੩
ਹਿਸਿਮਹਿਸਦਾਸੁਪੁਪਾਉ। ਭਉਬਿਨਸੈਪੁਰਨ
ਤੋਇਆਸਾ। ਕੁਗਤਿਭਾਇਆਤਮਪਰਗਾਸਾਤਿ
ਤੁਪਰਿਜਾਇਬਸੈ। ਅਬਿਨਾਸੀ। ਕਹੁਨਨਕਕਾ
ਟੀਜਮਫਾਸੀ। ੩। ਤਤੁਬੀਚਾਰੁਕਹੈਜਨੁਸਾਚਾ
ਜਨਮਿਮਰੈਸੋਕਾਰੋਕਾਰਾ। ਆਵਾਗਵਨੁਮਿ
ਟੈਪ੍ਰਭਸੇਵਾ। ਅਪੁਤਿਅਗਿਸਗਨਿਗੁਰਦੇਵਾ।
ਇਉਰਤਨਜਨਮਕਾਹੋਇਉਧਾਰਾ। ਹਰਿਹਰਿਸਿ
ਮਹਿਪ੍ਰਾਨਆਧਾਰਾ। ਅਨਿਕਉਪਾਵਨਫੂਟਨਹਾਰੇ
ਸਿਮ੍ਹਿਤਿਸਾਸਤਬੇਦਬੀਚਾਰੇ। ਹਰਿਕੀਭਿਗਤਿਕ
ਰਹੁਮਨੁਲਾਇ। ਅਨਿਬੰਢਤਨਨਕਫਲਪਾਇ।

ਸੀਗਿਨਚਾਲਸਿਤੇਰੈਧਨਾ ਤੁਕਿਆਲਪਟਾ
ਵਹਿਮੁਰਖਮਨਾ ਸੁਤਮੀਤਕੁਟੀਬਅਰੁਬਨਿ
ਤਾਇਨਤੇਕਹਹੁਤਮਕਵਨਸਨਾਥਾਗਜਰੰਗ
ਮਾਇਆਬਿਸਥਾਗਾਇਨਤੇਕਹਹੁਕਵਨਦੁਰ
ਕਾਰਾਅਸੁਹਸਤੀਰਥਅਸਵਾਗੀਤੁਠਾਠੰਢੁ
ਤੁਪਸਾਰੀਜਿਨਿਦੀਏਤਿਸੁਬੁਝੈਨਾਬਿਗਨਾ
ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਨਾਨਕਪਦੁਤਾਨਾ ॥੫॥ ਗੁਰਕੀਮਤਿ
ਤੁਲੇਹਿਇਆਨੇ ਭੁਗਤਿਬਿਨਾਬਹੁਤੁਬੇਸਿਆ
ਨੇਗੁਰਕੀਭੁਗਤਿਕਰਹੁਮਨਮੀਤਾਨਿਰਮਲ
ਹੋਇਤੁਮੋਰਚੀਤਾਚਰਨਕਮਲਗਾਖਹੁਮਨਮਾ
ਹਿਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਬਿਖਜਾਤਾਆਪਿਜ

ਪਹੁ ਅਵਗਨਾ ਮੁਜ ਪਾਵਹੁ ਸੁਨ ਤਕਹ ਤਰਹ
 ਤਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ਸਾਰਭੁ ਤਸਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ਸ
 ਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ६ ਗੁਨ ਗਾਵਤ
 ਤੇਰੀ ਉਤਰ ਸਿਮੇਲੁ ਗਬਨ ਸਿਜਾਇ ਹਉ ਮੇਰੇ
 ਖੁਦੈ ਲੁਗੋਇ ਅਚਿਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ਸਾ
 ਸਿਗਿ ਗਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਫੁਟਿ ਸਿਅਨ
 ਪਸਗਲੀ ਮਨਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਪਨ ॥
 ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ਈਹਾ ਸੁ
 ਖੁਦਰਗਹ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੈ ਦੇਖੁ
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤ ਕਿਲੇਖੁ ॥ ਏਕੈ ਜ
 ਪਿਏ ਕੋ ਸਲਾਹਿ ਏਕੈ ਸਿਮਰਿਏ ਕੋ ਮਨਿ ਆ

੪੩੧
ਹਿਐਕਸਕੇਗੁਨਗਾਉਅਨੰਤਾਮਾਨਿਤਨਿਜਾਪ
ਏਕਭਗਵੰਤਾਏਕੋਏਕੁਏਕੁਹਰਿਆਪਿਪਾਪੁ
ਗੁਨਪੁਰਗਹਿਓਪ੍ਰਭੁਬਿਆਪਿਪਾਅਨਿਕਬਿਸਬੰ
ਰਏਕਤੇਭਏਏਕੁਅਗਾਧਿਪਗਫਤੇਗਏਏ
ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਏਕੁਪ੍ਰਭੁਗਤਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕਇਕੁਜਾਤਾ੮੧੧੯੯ਸੋਲਕੁਏ
ਰਤਫਿਗਤਿਪ੍ਰਭੁਆਇਆਪਰਿਅਤਉਸਰ
ਨਾਇਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਅਪਨੀਭਗ
ਤੀਲਾਇ੧ਅਸਟਪਦੀਜਾਚਕਜਨੁਜੰ
ਚੈਪ੍ਰਭਦਾਨੁਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਵਹੁਰਿਨਾਮੁ
ਸਧਜਨਾਕੀਆਗਉਪੁਰਿਪ੍ਰਾਗੁਰਬ੍ਰਹਮਮੇਰਿ

ਸਰਧਾਪੁਰਿ ਸਦਾਸਦਾਪੁਰਕੇਗੁਨਗਾਵਉ ੧੫੫
ਸਾਸਿਸਾਸਿਪੁਰਤੁਮਹਿਧਿਆਵਉ ਚਰਨਕ
ਮਲਸਿਉਲਾਗੇਪ੍ਰੀਤਿ ਭਗਤਿਕਰਉਪੁਰਕੀ
ਨਿਤਿਨੀਤਿ ਏਕਓਟਏਕਅਧਾਰੁਨਾਨਕੁ
ਮਾਗੈਨਾਮੁਪੁਰਸਾਰੁ ੧ ਪੁਰਕੀਦਿਸਦਿਮ
ਹਸੁਖੁਤਇਹਹਰਿਗੁਪਾਵੈਬਿਰਲਾਕੋਇ
ਜਿਨਿਚਾਖਿਆਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਨੇਪੁਰਨਪੁਰ
ਖਨਹੀਰੋਲਾਨੇਸੁਰੁਰਭੋਰਪ੍ਰੇਮਰਸਰੰਗਾਉ
ਪਜੈਚਉਸਾਧਕੈਸੀਗਿਪਰੇਸਗਣਿਆਨਸ
ਚਕੁਤਿਆਗਿਅੰਤਰਿਪੁਰਾਸਾਮਨਦਿਨੁਇ
ਵਲਾਗਿਬਡੁਗਾਗੀਜਪਿਆਪੁਰੁਸੋਇਨਾ

ਨਕਨਾਮ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਤੇਇ ॥ ੨ ॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ
ਪੁਰੀ ਭਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਗਮ ਲਮਾਤਿ ਲਈ ॥
ਜਨ ਕਉ ਪੁਰੁ ਤੇਇ ਓਦਇਆ ਲੁਆ ਸੇਵਕ ਕੀ
ਨੇਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇ
ਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਮੁਗਇਆ ॥ ਏਵ
ਪੁਨੀ ਸਰਪਾਸੁ ਪੁਰੀ ॥ ਗਵਹਿ ਆਸਦ ਸੀਰੀ
ਗੁਰੀ ॥ ਜਿਸ ਕਾਸਾਤਿ ਨਿਲੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨ
ਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸੋਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ
ਪਾਲਨ ਭਾਨੈ ॥ ਸੋਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਨੈ
ਸੋਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਨਿਸਭ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥ ਸੋਕਿਉ
ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ ॥ ਸੋਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ

ਅਗਨਿਮਾਹਰੇਖੇ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਬਿਰਲਾਲ
 ਖੇ ਸਾਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ ਜਨਮਜ
 ਨਮਕਾਟੁਟਾਗਾਢੈ ਗੁਰਪ੍ਰੇਤ ਤੁਇ ਹੈ ਬੁਝ
 ਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾਨ ਕਾ ਬਿਨਧਿ ਆਇ
 ਆਏ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਤੁ ਕਾਮੁ ਅਨਤਿ
 ਆਗਿ ਜਪਹੁ ਹਿਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁ
 ਖੁਪਾਵਹੁ ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ
 ਰੁਗਤਿ ਰੁਇਤਿ ਗੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਨੁ ਰੁਗਤਿ ਤਨੁ
 ਤੇ ਸੀਛਾਰੁ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣੁ ਖਨਿ ਧਿਨਾਮੁ
 ਰਤ ਜਾਤਿ ਪਾਏ ਬਿਸਾਖਾ ਸਗਲ ਦੁਖ ਕਾ ਹੋਵਤ ਨਾਮੁ
 ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨ ਤਾਸੁ ਪਾਉ ਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇ

ਮਰਸੁਚਾਉ॥ ਮਨਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹੀ ਸੁਆਉ॥ ਨੇਤ੍ਰੁਪੇ
ਪਿਦਰਸੁਸੁਖੁਤੋਇ॥ ਮਨੁਬਿਗਸੈਸਾਧਚਰਨਧੋਇ॥ ਭ
ਗਤਜਨਕੈ॥ ਮਨਿਤਨਿਰੰਗੁ॥ ਬਿਰਲਾਕੋਉਪਾਵੈਸੰਗੁ॥
ਏਕਬਸਤੁਦੀਜੈਕਰਿਮਇਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਮੁ
ਜਪਿਲਇਆ॥ ਤਾਕੀਉਪਮਾਕਹੀਨਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ
ਗਹਿ॥ ਅਸਰਬਸਮਾਇ॥ ੬॥ ਪ੍ਰਭਬਖਸੰਦਦੀਨਿ
ਦਇ॥ ਮਾਲਾ॥ ਭਗਤਿਵਢਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾ॥
ਅਨਾਥਨਾਥਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲਾ॥ ਸਰਬਪਟਾਕਰਤਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲਾ॥ ਮਾਦਿਪੁਰਖਕਾਰਣਕਰਤਾਗਾ॥ ਭਗਤਜ
ਨਕੇਪ੍ਰਨਾਮਧਾਰਾ॥ ਜੋਜੋਜਪੈਸੁਤੋਇਪੁਨੀਤਾ॥ ਭਗ
ਤਿਭਾਇਲਾਵੈ॥ ਮਨਿਹੀਤਾ॥ ਮਨਿਰਗੁਨੀਆਰੁਨੀ॥

ਚਮਜਨਾਨਾਨਕਤੁਮਹੀਸਹਨਿਪੁਰਖਭਗਵਾਨ
 ੧ ਸਰਬਬੈਰੰਠਮੁਕਤਿਮੋਖਪਾਇਏਕਨਿਮਖ
 ਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਇਆਨਿਰਗਜਭਗਬਡਿਆਈ
 ਹਰਿਕੇਨਾਮੁਕੀਕਬਮਨਿਭਾਈਬਹੁਕੇਜਨਕਾ
 ਪਰਸੀਗੀਰਾਹਸਨਾਜਪਤੀਹਰਿਹਰਿਨੀਤਾਭਲੀ
 ਸੁਕਰਨੀਸੋਭਾਪਨਵੰਤਾਹਿਰਦੈਬਸੈਪੁਰਨਗੁਰਮੀ
 ਤਾਸਾਧਸੀਗਪ੍ਰਭਦੇਹੁਨਿਦਾਸਾਸਰਬਸੁਖਨਾਨਕਪ
 ਰਗਾਸਾ੮੥੨੦ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਰਗੁਨਨਿਰਗੁਨਨਿਰੰ
 ਕਾਰਸੁਨਸਮਾਧੀਆਪਿਆਪਨਕੀਆਨਾਨਕਾਆ
 ਪੇਤੀਫਿਰਿਜਾਪਾ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਜਬਅ
 ਕਾਗੁਇਹੁਕਢੁਨਦਿਸਦੇਤਾਪੁਪੁਪੁਨਤਬਕਹ

ਤੇਰੇ ਤਾਜ ਬਧਾਰੀ ਆਪਨੇ ਸੁਨ ਸਮਾਧੀ ਤਬ ਬੈ
ਗਬੈ ਧਾਰਿ ਸੁਸੀਰਿ ਕਮਾਤਾ ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿ
ਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤਾ ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗੋ ਕਿਸ ਹਿ ਬਿਆ
ਪਤਾ ਜਬ ਆਪਨਾ ਪਾਪ ਆਪਿ ਪੈਰ ਬਹਮਾ ਤਬ
ਸੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮਾ ਆਪਨੇ ਖੇਲੁ ਆ
ਪਿਵਰਤੀ ਜਾਨਨ ਕਰਕੈ ਨੈਹਾਨੁ ਦੂਜਾ १ ॥ ਜ
ਬੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕ
ਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ ਜਬ ਏਕ ਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ
ਆਪਾ ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉ ਨ ਅਉਤਾਰਾ
ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਤਬ ਸਿਵ
ਸਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ਜਬ ਆਪਾਇ ਆਪਿ

ਅਪਨੀਜੋਤਿਧਰੈ ਤਬਕਉ ਨਨਿਡੁਕਵਨਕਤਰ
 ਹੈਆਪਨਚਾਇਤਾਅਪਿਕਰਨੈਹਾਰਾਨਨਕਰਾ
 ਕੁਰਮਗਮਅਪਾਰਾਅਥਿਨਾਸੀਸੁਖੁਆਪਨ
 ਅਸਨਾਤਹਜਨਮਮਰਨਕਹੁਕਹਾਬਿਨਾਸਨਾਜ
 ਬਪੁਰਨਕਰਤਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇਤਬਜਮਕੀਤਾਸਕ
 ਤਹੁਕਿਸੁਤੋਇਜਬਅਥਿਗਤਅਗੋਚਰਪ੍ਰ
 ਕਏਕਾਤਬਚਿਤਗੁਪਤਕਿਸੁਪੁਛਤਲੇਖਾਜ
 ਬਨਬਨਿਠੰਜਨਅਗੋਚਰਅੰਧੋਤਬਕਉਨਫੁ
 ਟੇਕਉਨਬੰਧਨਬਾਧੋਆਪਨਆਪਆਪਹੀਅ
 ਚਰਜਾਨਨਕਆਪਨਰੂਪਆਪਹੀਉਪਰਜਾ
 ਤਜਹਨਿਰਮਲਪੁਰਖੁਪਤਿਤੋਤਾਤਹਬਿਨੁ
 ਪੁਰਖੁ

ਮੇਲਕਹੁਕਿਅਧੋਤਾਜਹਨਿਰੰਜਨਾਨਿਰੰਕੰ
ਗਨਿਰਬਾਨਾਤਹਕਉਨਕਉਨਮਾਨਕਉਨਆਕ੍ਰਿਮੰ
ਨਾਜਹਸਹੁਪਕੇਵਲਜਗਦੀਸਾਤਹਵੁਲ
ਢਿਵੁਲਗਤਕਹੁਕੀਸਾਜਹਜੋਤਿਸਹੁਪ
ਜੋਤਿਸੀਗਿਸਮਾਵੈਤਹਕਿਸਹਿਭੂਖਕਵਨੁ
ਤਿਪਤਾਵੈਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਹਾਗਾਨਨ
ਕਕਰਤੇਕਾਨਾਹਿਸੁਮਾਗੁਰੇਜਬਾਅਪਨੀਸੋ
ਭਾਅਪਨਸੀਗਿਬਨਈਤਬਕਵਨਮਾਇ
ਬਾਪਮਿਤ੍ਰਸੁਤਭਾਈਜਹਸਰਬਕਲਾਅਪ
ਹਿਪਰਬੀਨਾਤਹਬੇਟਕਤੇਬਕਹਾਕਉਚੀਨਾ
ਜਬਾਅਪਨਾਮਾਪੁਆਪਉਗਧਾਰੈਤਉਸਗ ੨੦

ਨਾਮਪਸਗਨਕਹਾਬੀਚਰੈ ਜਤਾਮਾਪਨਉਚ ੧੫੯
ਆਪਨਆਪਿਨੇਗਾਤਹਕਉਨਠਾਕੁਰਕਉਨੁ
ਕਹੀਏਚੇਗਾਬਿਸਮਨਬਿਸਮਰਹੈਬਿਸਮਾ
ਦਿਨਾਨਕਅਪਨੀਗਤਿਜਨਤੁਆਪਿਪਾ॥
ਜਤਅਫੁਲਅਫੁਦਅਰੁਦਸਮਾਇਆ
ਉਹਾਕਿਸਹਿਬਿਆਪਤਮਾਇਆਆਪਸ
ਕਉਆਪਤਿਅਦੇਸੁਤਿਤੁਗੁਣਕਾਨਾਹੀਪ
ਰਵੇਸੁਜਾਹਏਕਹਿਏਕਏਕਭਗਵੰਤਾਤ
ਹਕਉਨੁਅਚਿਤੁਕਿਸੁਲਾਗੈਚਿਤਾਜਤਾਮਾ
ਪਨਆਪੁਆਪਿਪਤੀਆਗਾਤਹਕਉਨੁਕਥੈ
ਕਉਨੁਸੁਨੈਹਾਗਾਬਹੁਬੇਅੰਤਉਚਤੇਉਚ॥

ਨਨਕਾਆਪਸਕਉਆਪਹਿਪੂਚਾ ੬ ਜਹ
ਆਪਿਗਚਿਉਪਰਦਪੰਚੁਅਕਾਰਾਤਿਹੁਬੁਣ
ਮਹਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰਾਧਾਪੁੰਨਤਹਿਭਈਕ
ਹਾਵਤਾਕੋਉਨਰਕਕੋਉਸੁਰਗਬੀਛਾਵਤਾ॥
ਅਲਜਾਣਮਾਇਆਜੰਜਾਣਾਹਉਮੇਮੋਹ
ਭਗਮਰੈਭਾਠਾਦੁਖਸੁਖਮਾਨਾਅਪਮਾਨਾਅ
ਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਓਬਖਾਨਾਅਪਨਖੇਲੁਅ
ਪਿਕਰਿਦੇਖੋਖੇਲੁਸੰਕੋਚੈਤਉਨਨਕਏਕੋ
੧ ਜਹਅਬਿਗਤੁਭਗਤੁਤਹਆਪਿਤਹਪ
ਸਰੈਪਸਾਰਸੰਤਪਰਤਾਪਿਸੁਰੂਪਾਖਕਾਆ
ਪਹਿਧਨੀਉਨਕੀਸੋਭਾਉਨਤੂਬਨਿ

ਆਪਹਿਕਉਤਕਰੈਅਨਿਦਰੋਜਾਆਪਹਿ ੧੬੦
ਰਸਭਗਨਨਿਰਜੋਗਾਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਅਪ
ਨਨਾਇਲਾਵੈਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਖੇਲਾਖਿਲਾਵੈ
ਬੇਸੁਮਾਰਅਥਾਹਅਗਨਤਅਤੇਲੋਗਜਿਉਬੁ
ਲਾਵਹੁਤਿਉਨਨਕਦਾਸੁਬੋਲੈ८॥੨੧॥
ਸਲੋਕਾ॥ ਜੀਅਜੰਤਕੇਠਕੁਗਾਅਪੇਵ
ਰਤਦੁਹਾਗਾਨਨਕਏਕੋਪਸਰਿਆਦੁਜਾਕ
ਹਦਿਸਵਾਗਾ१॥ਅਸਟਪਟੀ॥ਆਪਿ
ਕਥੈਆਪਿਸੁਨਨੈਹਾਰੁਆਪਿਹਿਏਕੁਅੰ
ਪਿਬਿਸਥਾਰੁਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਸਿਸਟਿਉਪਾ
ਏਆਪਨੈਭਾਵੈਲਏਸਮਾਏਤੁਮਤੇਭਿੰਨ

ਗੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ ਅਪਨ ਸੁਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪ
ਰੋਇਆ ਜਾਕਉ ਪੁਤ੍ਰ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸ
ਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ
ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸਿਸਦਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥
੧ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭੁ ਤਾ ਕੋ ਹਾਥਿ ॥ ਵੀਨੁ ਦ
ਇਆ ਲਾਅਨਾ ਬਕੇ ਨਾਥੁ ॥ ਜਿਸੁ ਗਥੇ ਤਿ
ਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥ ਸੋ ਮੁਖਿ ਮਾਜਿ ਸੁਮਨੁ ਹਾਥਿ ॥
ਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੇ ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ
ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਇ ॥ ਜੀ ਅਕੀ ਜੁਗਤਿ
ਜਾ ਕੈ ਸਰਹਾਥਿ ॥ ਅੰਤ ਰਿਬਾਹ ਰਿਜਾਨੁ ਹੁਸਾ
ਥਿ ॥ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇ ਅੰਤ ਅਪਾਰਾਨਾਨਕ ਦ॥

ਸਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰਿ ੨ ਧੁਰਨੁ ਧੁਰਿ ਰਹੇ ਦਇ ੧੬੧
ਆਲਾ ਸਭ ਭੁਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ਆ
ਪਨੇ ਕਰਤ ਬਜਾਨੇ ਆਪਿ ਆਮੰਤਰ ਜਾਮੀ ਗਹਿ
ਓਥਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਏ ਜੀ ਅਨਿ ਬਹੁ ਭਾਤਿ
ਜੋ ਜੋ ਗਚਿ ਓਸੁ ਤਿ ਸਹਿਧਿ ਆਤਿ ਜਿ ਸੁਭਾ ਵੈ
ਤਿ ਸੁਲਏ ਮਿਲਾਇ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰ ਕੇ
ਗੁਨ ਗਾਇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸੁ ਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿ
ਆ ਕਰਨ ਹਾਰ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਨਿ ਆਤ
ਜਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਤਿ ਸਕੀ ਆਸ ਨਾ ਬਿ
ਰਥੀ ਜਾਇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਆਇ
ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਏ

ਪਰਿਨਹੀਬੀਚਾਰੁ ਜਾਕੈ ਮਨਿ ਬਸਿ ਆਨਿ ਰੰਕਾ
ਰਾਬੀਧਨ ਤੇ ਰਿਕੁਏ ਨਿਰਵੈ ਰਾਮਨ ਦਿਨੁ ਪੂਜ
ਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰਾਇ ਹੁਲੈ ਕਸੁ ਖੀਏ ਪਰਲੋ
ਕਸੁ ਹੋਲੋ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪ ਹਮੇਲੋ
ਸਾਧਸੀ ਗਿਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅੰਨ ਦਾ ਗੁਨ ਗਾ
ਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਗਾਮਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀ
ਚਾਰੁ ਦੂਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ਗਾਮੀ
ਤਬ ਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ
ਹਿ ਹੋਸੁ ਆਉ ਆਠ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਹੁ ਨ ਗਾ
ਮਿਏ ਅਗਿ ਆਨੁ ਬਿਨ ਸੇਅੰ ਪੈਰਾ ਸੁਨਿਉ
ਪਦੇ ਸੁਹਿਰ ਦੇ ਬਸਾਵਹੁ ਅਨਾਇ ਦੇ ਨਾਨਕ

ਫਲਪਾਵਹੁਪਹਲਤਪਲਤੁਦਇਲੇਹੁ ੧੬੨
ਸਵਾਰਿਗਮਨਾਮੁਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਰਿਪੁਰੇਕੁ
ਰਕੀਪੁਰੀਦੀਖਿਆਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਤਿਸੁ
ਸਾਚੁਪਰੀਖਿਆਮਨਤਨਿਨਾਮੁਜਪਹੁਇ
ਵਲਾਇਦੂਖਦਰਦਮਨਤੇਭਉਜਾਇਸਚੁ
ਵਾਪਾਰੁਕਰਹੁਵਾਪਾਰੀਦਰਗਹਨਿਬਹੈਖੋਪਤੁ
ਮਾਰੀਏਕਾਟੇਕਰਖਹੁਮਨਮਾਰਿਨਾਨੰਬਹੁਰਿ
ਨਆਵਹਿਜਾਰਿ ੬ ਅਤਿਸਤੇਦੂਰਿਕੋਹਕੋ
ਜਾਇਉਬਰੇਗਾਖਨਹਾਰੁਧਿਆਇਨਿਰ
ਕਉਜੇਪੇਸਗਣਤਭਉਮਿਟੈਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਤੇ
ਪਾਣੀਢੂਟੈਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਗੋਖੈਤਿਸੁਨਾਹੀਦੂਖ

ਨਾਮੁ ਜਪਾਤ ਮਾਨਿ ਤੇ ਵਤ ਸੁਖਾ ਚਿਤ ਜਾਇ
ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁੰਚ
ਨਹਾਰੁ ਸਿਰਉ ਪਾਠਿ ਠਾਢਾ ਗੁਰੁ ਸੁਰਾ ਨਾ ਲਕਤਾ
ਕੇ ਕਰ ਜਪੁ ਗਾਯਾ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾ ਕੀ ਚਿ
ਸਾਟਿ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਉਧਰਤ ਸਿਸਾਟਿ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੂਪਾ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੁੰਦਰ
ਹਰਿਗੁਪਾਧਨੁ ਸੇਵ ਸੇਵ ਕੁਪਾਰਦਾਨੁ ਅੰਤ
ਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਜਿਸੁ ਮਾਨਿ ਬਸੈ ਸੁਤਨਿ
ਹਾਠੁ ਤਾਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨਾਮਾ ਵਤ ਕਾਠੁ ਅਮਰ
ਭਏ ਅਮਰਾ ਪਦ ਪਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨ
ਨਕਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੨੨॥ ਸੋਲੋਕੁ

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇ ਗਬਿ ॥ ੧੬੩ ॥
ਨਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੇਟਿ ਆਨ ਨ ਕਮਾਨਿ ਪਰ
ਗਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਸੀਗਿ ਅੰਤ ਰਿਪੁ ਭੁ
ਰੀਠਾ ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥ ਸਗਲ ਸਾਮ੍ਹਿਕੀ
ਏਕ ਸੁਖ ਟਮਾਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ
ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾਨਾਮੁ ॥ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ
ਬਿਸੁਆਸੁ ॥ ਸੁੰਨ ਸਾਧੀ ਅਨਹ ਤੂੰ ਨਾਵਾ ॥ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾ
ਈ ਅਚਰ ਜਾ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ ਆਜਿ ਸੁਆ
ਪਿਦਿਖਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੇਈ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸੋ
ਅੰਤ ਰਿਸੋ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤਾ ॥ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਬਿਆਪਿ
ਗਹਿ ਆਭੁ ਗਵੰਤਾ ॥ ਧਰਨ ਮਾਹਿ ਆਕਾਸ ਪਾਇ ਅੰ

ਲਾਸਰਬਲੋਕਪੁਰਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਬਨਿਤਨਿਪ
 ਰਬਤਿਤੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਜੈਸੀਆਗਿਆਤੈਸਾਕ
 ਰਮਾਪਉਦੁਪਾਣੀਬੈਸਤਰਮਾਹਿਚਾਰਿਕੁੰਟਦ
 ਹਦਿਸੇਸਮਾਹਿਤਿਸੇਤੋਭਿਨਨਹੀਕੋਠਾਉਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਉ२ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿ
 ਤਿਮਹਿਦੇਖੁਸਸੀਅਗਸੁਗਨਿਖਤਮਹਿਦੇਕੁਆਬਾ
 ਣੀਪ੍ਰਭਕੀਸਭੁਕੋਬੋਲੈਅਖਿਅਡੇਲੁਨਕਬ
 ਹਿੰਦੁਲੈਸਰਬਕਲਾਕਹਿਖੇਲੈਖੇਲਾਅੋਲਿਨ
 ਪਾਣੀਅੇਗੁਦੁਅਮੋਲਾਸਰਬਜੋਤਿਮਹਿਜਾ
 ਕੀਜੋਤਿਪਾਰਿਗਹਿਓਸੁਆਮੀਓਤਿਪੋਤਿਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਭਰਸਕਨਾਸੁਨਾਨਕਤਿਨਮਹਿਦੇਹੁਬਿ

ਸਾਸੁ ਤੁ ਸੀਤ ਜਨ ਕਾ ਪੇਖ ਨੁ ਸਕੁ ਬਹੁ ਮੁ ਸੀਤ ਜ
 ਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਭਿ ਧਰਮਾ ਸੀਤ ਜਨ ਸੁਨ ਹਿਸੁ
 ਭਬਚਨਾ ਸਹ ਬਥਿਆ ਪੀਰਾ ਮਸੀਗਿ ਰਚਨ
 ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤਾ ਸਤਿ ਬਚ
 ਨ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਕਹਤਾ ਜੋ ਜੋ ਤੋਇ ਸੇਈ ਸੁਖ ਮਾ
 ਨੈ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨੈ ਅੰਤਰਿ
 ਬਸੈ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ
 ਸਕੁ ਮੋਹੀ ॥੪॥ ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀ ਆਸ ਕੁ ਸਤਿ
 ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਸਗਲੀ ਓਤ ਪਾਤਿ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ
 ਤਾ ਕੇ ਗੋਬਿ ਸਥਾਰੁ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾਏ ਕੰਕਾਰੁ
 ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿ

੪੨੯

ਸੁਲਏ ਮਿਲਾਇਆ ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਰੀ
ਮੇਦੁਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਭੁਗੁਪੁਰਿ ਅੰਤ
ਹਿਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ
ਆਪਿ ਭੁਝਾਏ ਪਸਰ ਬਭੂਤਿ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ਸ
ਰਬਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨ ਹਾਰਾ ਸਗਲ ਸਮਗਰਿ ਜਾ
ਕਾਤਨਾ ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪਿ ਹੀ ਸੁਨਾ ਆਵੁ
ਜਾਨੁਏ ਕੁਖੇ ਲੁਬਨਾਇਆ ਆਗਿਆ ਕਾਕੀ
ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ਸਰਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੋਰ
ਹੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹੁਣਾ ਸੁਆਪੇ ਕੇਤੋ ਆਗਿਆ
ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ਜਾਭਾਵੈ ਤਾਲਏ ਸ
ਮਾਇ ਵਾਇ ਸੇਤੋ ਹੀ ^{ਨਾਨਕ} ਸੁਨਾ ਹੀ ਬੁਝਾ ਓਹੈ ਕਹੁ

ਕਿਨੈ ਕਢੁਕਰਾ ਆਪਿ ਕੁਲਾਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿਨੈ ॥ ੧੬੫ ॥
 ਕੀ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਆਪੇ ਜੀ ਕੀ ਆਪਿ ਸਚੁ ਧਾ
 ਰੀ ਸਭੁ ਸੱਚੁ ॥ ਓਇ ਪੋਤਿ ਆਪਨ ਸੀ ਗਿਗਾਚੁ ॥ ੩ ॥
 ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੂਸਰੇ ਹੋਇ ਤਸੇ ਝੀ
 ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀ ਆਸ ਭੁਪਰਵਨੁ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ ਨਾਨਕਾਇ ॥ ਜਨਮੁ ॥ ਜੋ ਜਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁ
 ਖੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
 ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ
 ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨਮੁ ॥ ਆਇ
 ਆਗਾ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਗਾਇ ॥ ਆ
 ਜਨ ਆਵਨ ਕਾਇ ਹੋ ਸੁਆਉ ॥ ਜਨ ਕੈ ਸੀ ਗਿ

੫੪੯
ਚਿਤਿਆਵੈਨਾਉ ॥ ਅਪਿਸੁਕਤੁਸੁਕਤੁਕਰੈਸ
ਸਾਹਾਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨੁਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ
੮॥੨੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੁਗਪੁਗੁਆਗਾਧਿ
ਆਪੁਗਜਾਕਾਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕਪੁਗਪਾਇਆਪੁਰੇ
ਕੇਗੁਨਗਾਉ १ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ १ ॥ ਪੁਰੇਗੁ
ਰਕਾਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁ ॥ ਪਾਗਬਹਮਨਿਕਟਿਕਰਿ
ਪੇਖੁ ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਹੁਗੋਬਿਦਾ ॥ ਮਨਅੰ
ਤਰਕੀਉਤਰੈਚਿਤਾ ॥ ਅਸਅਨਿਤਤਿਆਗਤੁ
ਤਰੰਗਾ ॥ ਸੰਤਜਨਾਕੀਪੁਰਿਮਨਸੰਗਾ ॥ ਆਪੁਦੇ
ਭਿਬੇਨਤੀਕਰਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਅਗਨਿਸਾਗਰੁ
ਤਰਹੁ ॥ ਹਰਿਧਨਕੇਕੁਰਿਏਹੁਭੰਡਾਗਾਨਾ

ਕ ਗੁਰਪੁਰੇਨ ਮਸਕਾਰਾ ੧ ਥੇ ਮਕੁਸਲਸਤਜ ੧੬੬
 ਅਨੰਦਾ ਸਾਧਸੀ ਗਿਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਨਰ ਕਸਿ
 ਵਾਰਿਉ ਧਾਰੁ ਜੀਉ ਗੁਨੋ ਗਬਿੰਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰ
 ਸਪੀਉ ਚਿਤ ਚਿਤ ਵਹੁ ਨਾਗਇ ਦੁਏ ਕਾਇਕ
 ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕਾ ਗੋਪਾਲ ਦਮੋਦਰ ਦੀਨ
 ਦਇਆਲਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੁਰਨਾ ਕਿਰਪਾਲਾ
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਬਾਰੰ ਬਾਰਾ ਨਾਨਕ ਜੀਅ
 ਕਾਇਤੋ ਅਧਾਰੁ ੨ ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚ
 ਨਾ ਅਮੁਲੀ ਕਲਾ ਲਇ ਹਰਤ ਨਾ ਸੁਤ ਕਮਾ ਨ
 ਵਤੋਤ ਉਧਾਰਾ ਮਾਪਤੋ ਰੋਲੋ ਕਹਨਿ ਸਤਿਗੁ
 ਸੁਫਲੁ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ਜਾ ਕੇ ਮਾ

ਨਿਲਾਗਾਹਿ ਰੰਗੁ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹੁ ਵਜੈ
ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾ ਜੈ ਪ੍ਰਕਟੇਗੇ
ਪਾਲਮਹੀਤ ਕੈ ਮਾਥੇ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਤਿਨ ਕੋ ਸ
ਥੇ ੩ ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਗਾਇ ਗਏ ਬੈ
ਰਭੁ ਏਸ ਕੁਰੇਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਲੈ
ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ਪੁਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵ
ਕ ਕੀ ਸੇਵਾ ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤੇ
ਗਮਨਾਮ ਸੁਨਿ ਰਸਨਾ ਕਹਤੇ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦ
ਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ
ਹਮਾਰੀ ੪ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੰ ੨੧

१६९
 ਤਾ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾ ਗੁਰਚੀਤਾ ਸੁਖਮਨੀਸਹ
 ਜੋਗਬੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮਾ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੋ ਤਨਿ
 ਧਾਨਾ ਸਗਬਇ ਛਤਾ ਕੀ ਪੁਰਨੋਇਆ ਪ੍ਰਧ
 ਨ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭੁ ਲੋਇ ਸਭੁ ਤੇ ਉਚ ਪਾਏਅ
 ਸਥਾਨੁ ਬਹੁ ਨਿਰੋਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਹਰਿਧਨ
 ਖਾਟਿ ਚਲੇ ਜਨੁ ਸੋਇਆ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸਹਿ ਪਗ
 ਪਾਤਿ ਹੋਇਆ ਪਾਖੇ ਮਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ
 ਬੁਧਿਗਿਆਨੁ ਸਗਬਤ ਹਸਿਧਿ ਆਬਿਦਿ ਆਤ
 ਪੁਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭਾਧਿ ਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਹੇ ਸਟਉਤਮ
 ਏਸਨਾਨੁ ਚਰਪਦਾ ਰਬਕ ਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਸਭੁ
 ਕੈ ਮਾਧਿ ਸਗਲ ਤੇਉ ਦਾਸਾ ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰਤਤਕਾ

ਬੇਤਾਸਾਮਦਰਸੀਏਕਦਿਸਦੇਤਾਇਹਫਲ
ਤਿਸੁਜਨਕੈਮੁਖਿਭੁਨੇਗੁਰਨਾਨਕਨਾਮਬਚ
ਨਮਾਨਿਸੁਨੇ॥੬॥ਇਹੁਨਿਧਾਨੁਜਪੈਮਨਿਕੋਇ
ਸਭਜੁਗਮਹਿਤਾਕੀਗਾਤਿਤੋਇਗੁਨਗਾਬਿ
ਦਨਾਮਧੁਨਿਬਾਦੀਸਿਮਿਤਿਸਾਸਤੁਬੇਦਬ
ਖਾਦੀਸਗਲਮਤਤਾਕੇਵਲਹਰਿਨਾਮਾਗੋ
ਬਿਦਰਗਤਕੈਮਨਿਬਿਸਾਮਾਕੋਟਾਮਪ੍ਰਾਧ
ਸਾਧਸੀਗਿਮਿਦੈਸਤਾਰੁਪਾਤੇਜਮਤੇਦੁਦੈ
ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਕਰਮਿਪ੍ਰਭੁਪਾਏਸਾਧਸਰਨ
ਨਾਨਕਤੇਆਏ॥੧॥ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਨੈਲਾ
ਇਪ੍ਰੀਤਿਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੀਤਿ

ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਦੁਲਕਾਰੁ ਦੇ १੬੮
ਹਤ ਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਏਕ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਿ ॥
ਦੁਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੇ ਭੈਰੁ ਰਮਾ ਸਾਧਨਾ ਮਨਿ ਰਮ
ਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮਾਸ ਭੁਤੇ ॥ ਚਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਨਿ ॥
ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਮਨੀ ॥ ੮ ॥ ੨੦ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰ ਬਿਲਾਵ
ਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਿਤੀ ॥ ਏਕ ਮਏ ਕੀ ਕਾਰਿ ਨਿਰਾ
ਲਾ ॥ ਅਮਰ ਅਜੋਨੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਲਾ ॥ ਅਗਮ ਅ
ਗੋਚਰ ॥ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖਿਆ ॥ ਬੋਜ ਤ ਬੋਜ ਤ ਪਟਿ ਪ

ਏਏਖਿਆਜੋਏਖਿਦਿਖਾਵੈਤਿਸਕਓਬਲਿ
 ਜਾਣੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਣੀ॥੧॥ਕਿਆ
 ਜਪੁਜਾਪਉਬਿਨੁਜਗਦੀਸੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮ
 ਹਥੁਪਰਦੀਸੈ॥ਗੁਰਾਉ॥ਦੂਜੇਭਾਇਲਗਪਦੁ
 ਤਾਣੇ॥ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਆਵਣਜਾਣੇ॥ਕਿਆ
 ਲੈਆਵਹਿਕਿਆਲੇਜਾਹਿ॥ਸਿਰਿਜਮਕਾਏ
 ਸਿਚੋਟਾਖਾਹਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਿਨਦੁਟਸਿ
 ਕੋਇ॥ਪਾਖੰਡਿਕੀਨੈਮੁਕਤਿਨਕੋਇ॥੨॥ਆਪੇ
 ਸਚੁਕੀਆਕਰਜੋਤ੍ਰਿ॥ਅੰਤੁਜਦੋਤ੍ਰਿਜੋਤ੍ਰਿਦਿ
 ਵੇਤ੍ਰਿ॥ਧਰਤਿਅਕਾਸੁਬੈਸਣਕਓਬਾਉ॥ਗਾਤਿ
 ਇਨ੍ਹੰਤੁਕੀਏਕੁਓਕਾਉ॥ਜਿਨ੍ਹੰਕੀਏਕਰਿਦੇਖਣਹ॥

ਕੀਏ

ਗਾ ਅਵਰ ਨਦੂਜਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਤਿਤੀਆ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ਦੇਵੀ ਦੇਵਉ ਪਾਏ ਦੇਸਾ ॥
 ਜੋਤੀ ਜਾਤੀ ਗਣਨਾ ਮਾਏ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਕੀਮ
 ਤਿਪਾਏ ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਗਹਿ ਮਾਰਗ ਪੂਰਿ ॥ ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ
 ਕਿਸੁ ਮਾਖਾ ਦੂਰਿ ॥ ਚਉਥਉ ਪਾਏ ਚਾਹੇ ਦੇਵਾ ਖਾਣੀ
 ਚਾਹੇ ਬਾਣੀ ਕ੍ਰੇਦਾ ॥ ਅਸੁ ਦਸਾ ਖਟਤੀ ਨਿਉ ਪਾਏ ॥ ਸੋ
 ਕੁਝੈ ਜਿਸੁ ਮਾਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਤੀਨਿ ਸਮਾਵੈ ਚਉਥੈ ਦਾਸਾ
 ਪ੍ਰਵਤਿ ਨਾਨਕ ਹਮਿ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ੫ ॥ ਪੰਚਮੀ ਪੰਚ
 ਭੂਤ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ਮਾਪਿ ਮੋਗ ਚਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਗਲਾ ॥ ਇ
 ਕਿ ਕ੍ਰਮਿ ਕ੍ਰਮੇ ਮੋਹਿ ਪਿਆਸੇ ॥ ਇਕਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸ
 ਬਦਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ॥ ਇਕਿ ਗੰਗ ਗਤੇ ॥ ਇਕਿ ਮਹਿ ਪੂਰਿ

੧੬੯

੩੩
ਇਕਿਦਰਿਘਰਿਗਤੇਦੇਖਿਹਦੁਗਿਦੁਝਡੇਕ
ਉਨਾਹੀਪਤਿਨਾਉਕਬਹੂਨਸੁਚਾਕਾਲਾਕਾਉ
ਸਿੰਘਜਰਿਪੰਖੀਥਾਧੀਆਕੋਇਛੇਰੀਕੁਰਮੇਮੁ
ਕਤਿਨੋਹੋਇਤਉਢੂਦੈਜਉਖਸਮੁਢਰਾਣੇਗੁ
ਰਮਤਿਮਿਲੈਕੁਗਤਿਦਿੜਾਣੇ॥੧॥ਖਸਟਸੀਖ
ਵਟਰਸਨਪ੍ਰਭੁਸਾਜੇਅਨਹਦਸਬਦੁਨਿਠਾਲਾਵ
ਜੇਜੇਪ੍ਰਭੁਕਾਵੈਤਾਮਹਲਿਬੁਲਾਵੈਸਬਦਿ
ਭੇਦੇਤਉਪਤਿਪਾਵੈਕਰਿਕਰਿਵੇਸਖਪਤਿਜ
ਲਿਜਾਵਹਿਸਾਚੈਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਵਹਿ॥੮॥
ਸਪਤਮੀਸਤੁਸੰਤਖਸਰੀਰਿਸਤਸਮੁੰਦਭੁਰੇਸਿ
ਰਮਣਨੀਰਾਮਜਨੁਸੀਲੁਸਚੁਰਿਦੈਵੀਚਾਰਿਗੁ

ਰਕੇਸਬਦਿਪਵੈਸਕੁਪਾਠਿਅਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਉ ੧੧੦
 ਕਾਇਸਚੁਨੀਸਾਏਠਾਕਨਪਾਇਣਾਅਸਟ
 ਮੀਅਸਟਸਿਧਬੁਧਿਸਾਧੈਸਚੁਨਿਹਕੇਵਲੁ
 ਕਗਮਿਅਗਧੈਪਉਦੁਪਾਇਅਗਨੀਬਿਸਰਾ
 ਉਤਹੀਨਿਰੰਜਨੁਸਾਚਉਨਾਉਤਿਸੁਮਤਿਮਨੁ
 ਆਗਤਿਆਲਿਵਲਾਇਪ੍ਰਵਤਿਨਨਕੁਕਾ
 ਲੁਨਖਾਇ॥ ੧੦ ਨਉਮੀਨਵੇਨਾਥਨਵਖੰਡਾ
 ਪਦਿਪਟਿਨਾਥਮਹਾਬਲਵੰਡਾਆਈਪੁਤਾਇ
 ਹੁਜਗੁਸਾਗਾਪ੍ਰਭੁਆਦੇਸੁਆਦਿਰਖਵਾਗਾ
 ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੈਕੀਹੋਗੁਓਹੁਅਪਰੰਪ
 ਰਕਰਵੈਜੋਗੁ੧੧ਦਸਮੀਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸ

ਨਾਨੁ ਅਨਾਦਿਨੁ ਮਜਨੁ ਸਚਾ ਗੁਣਗਿਆਨੁ ॥
ਸਚਿ ਮੇਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਬਿਲਮੁ
ਨਤੁ ਦਸਿਕਾ ਚੈਤਾ ਗੈ ॥ ਜਿਉ ਤਾਗਾ ਜਗੁ ਏਵੈ ਜੰ
ਦੁਹੁ ਅਸਾ ਬਿਰੁਚੀ ਤੁਸਾ ਚਿੰਗੁ ਮਾਦੁਹੁ ॥
ਇਕਾ ਦਸੀ ॥ ਇਕਾ ਠਿਵੈ ਦਸਾਵੈ ॥ ਤਿਸਾ ਮਮ
ਤਾ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਬ੍ਰਹਮਾਤਮਾ ਚਿ
ਨੈ ॥ ਪਾਖੀ ਭੰਗਾ ਚਿਤਤੁ ਨ ਹੀ ਬੀਨੈ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਿ
ਰਾਹੁ ਨਿਹਕੇ ਵਲਾਸੁ ॥ ਚੈਸਾ ਚੰਨ ਲਾਗੈ ਮੇਲੁ
१੩ ॥ ਜਹੇ ਖਉ ਤਹੇ ਕੋਏ ਕਾਹੇ ॥ ਰਿਜੀਅਉ
ਪਾਏ ਵੋ ਕੋ ਵੇਕਾ ॥ ਫਲੁ ਹਾਰਕੀ ਅੰਧਲੁ ॥
ਇਹ ਸਕਸਖਾਏ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾ

ਲਚਿਲਪਦੇਲਪਵਾਇਗੁਰਮੁਖਿਦੂਦੈਸਾ १११
 ਚੁਕਮਾਇ१੪ ਦੁਆਦਸਿਮੰਦਮਨੁਅਉਪੁ
 ਤਾਅਹਿਨਿਸਿਜਗਸਿਕਬਹਿਨਸੁਤਾਜਾਗ
 ਤੁਜਗਿਰੈਲਿਵਲਾਇਗੁਰਪਰਚੇਤਿਸੁਕਾਲੁ
 ਨਖਾਇਅਤੀਤਰੁਏਮਾਰੇਬੈਗਈਪ੍ਰਦਵਤਿਨਲਕ
 ਤਹਲਿਵਲਾਈ१੫ ਦੁਆਦਸਿਦਇਆਦਨੁ
 ਕਰਿਜਾਣੈਬਾਹਿਜਾਤੇਭੀਤਹਿਆਦੈਬਰਤੀਬਰ
 ਤਿਰੈਨਿਹਕਾਮਾਅਜਪਾਜਪੁਜਪੇਮੁਖਿਨਾਮਾ
 ਤੀਨਭਵਦਮਹਿਏਕੋਜਾਣੈਸਹਿਸੁਚਿਸੰਜਮਿ
 ਸਾਚੁਪਛਾਣੈ१੬ ਤੇਰਸਿਤਰਵਰਸਮੰਦਕਨਾ
 ਹੈਅਮ੍ਰਿਤਮੁਲਸਿਖਹਿਲਿਵਤਰੈਰਹਿਰਹਿਮਰੈ

ਸਸੀਅਰ ਕੋਪਾਰਿਸੁ ਰੁਸਮਾਵੈ

ਨਬੁਰੈਕੋਇ। ਨਿਰਰੁਬੁਰਿ ਮਰੈਪਤਿਖੋਇ। ਭੁਮਹਿ
ਘਰੁਘਰਮਹਿਰੁਜਾਵੈ। ਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁਸਚੁਮਨਿਜਾਵੈ
੧੧ ਚਉਦਸਿਚਉਥੇਥਾਵਹਿਲਹਿਪਾਵੈ। ਗਜਸਤ
ਮਸਸਤਕਾਲਸਮਾਵੈ। ਜੋਗਜੁਗਤਿਕੀਕੀਮਤਿਪਾ
ਵੈ। ਚਉਦਸਿਕੁਵਨਪਤਾਲਸਮਾਏ। ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰ
ਰੁਹਹਿਅਲਿਵਲਾਏ। ੧੨ ਮੁਅਮਾਵਸਿਆ
ਚੰਦੁਕੁਪਤੁਗੈਣਾਰਿ। ਬੁਝੁਤੁਗਿਆਨੀਸਬਦਿਵੀ
ਚਾਰਿ। ਸਸੀਅਰੁਗਗਨਿਜਤਿਤਿਹੁਲੇਣੀ। ਕਹਿਕ
ਰਿਵੈਖੇਕਰਤਾਸੋਣੀ। ਬੁਝੁਖਿਦੀਸੈਸੋਤਿਸਹੀਮਹਿ
ਹਿ। ਮਨਮੁਖਕੁਲੇਆਵਹਿਜਾਹਿ। ੧੩ ਘਰੁਦਰੁ
ਥਾਪਿਥਿਰੁਥਾਨਿਸੁਹਾਵੈ। ਆਪੁਪਛਾਣੈਸਤਿਗੁਰੁ

ਪਾਵੈ। ਜਤਮਾਸਤੁਹ। ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਸਾ। ਫੂਟੈ ਖਪਹੁ ११२

ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਸਾ। ਅਮਤਾ ਜਲ ਤੇਰੈ ਉਦਾਸਾ। ਪ੍ਰਣਵ

ਤਿਨ ਨ ਕਹ ਮਿਤਾ ਕੇ ਦਾਸਾ २੦ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

੧੬

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਅਬਿਤੀ। ਸਲੋਕਾ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਪੂਰਿ

ਆਸੁ ਮਾਮੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ। ਅਨਿਕ ਕੁਝ ਤਿਉ ਤੇਇ ਪ

ਸਰਿ। ਅਨਾਨਕ ਏਕੰਕਾਰੁ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਕ ਮਏਕੰ

ਕਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰ ਉਬੈ ਦਨਾਧਿ ਆਇ। ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁ

ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਸਗਨਿ ਪਰਉਰਹਿ ਗਾਇ। ਤਾ ਕੀ ਅਸ

ਕਲਿ ਆਣੁ ਸੁਖ ਜਾਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਇ। ਚਾਰਿ ਕੀ

੨੨੭੭ ਦਿਸਿਭੁ ਮਿਓਤਿ ਸੁਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੋਇ
 ਬੇਦਪੁਰਾਣ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨਿਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਉ
 ਬੀਚਾਰੁ ਪਾਤਿਤਉ ਧਾਰਨ ਭੈਰਵਨ ਸੁਖ ਸਾਧਾ
 ਹਨਿ ਠੰਕਾਰਾ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਦੇਨ ਹਾਰੁਤਿ ਸੁਬਿ
 ਨੁ ਅਵਰੁਨ ਜਾਇ ॥ ਜੋਚਹਿ ਸੋਈ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਹ
 ਰਿਗੁਨਗਾਇ १ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਸੁਗਾਈ ਮੇਹਰਿ ਨੀਤ ॥
 ਮਿਲਿਭੁ ਜੀ ਮੇਸਧ ਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮੀਤ १ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਕਰਉ ਬੰਦਨਾ ਅਨਿਕ ਵਾਰ ਸਗਨਿ ਪਰਉਹ
 ਰਿਗਾਇ ॥ ਭੁਮੁਕਟੀ ਮੇਨਾਨਕ ਸਧ ਸੰਗਿ ਦੁਤੀ ਆਭੁ ॥
 ਉਮਿਟਾਇ २ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਤੀ ਆਦੁਗ ਬਿਦੂਰਿ ਕਰਿ
 ਗੁਰਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨੀਤਾ ॥ ਗਮਰਤਨੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਤਜਿ ਕ

ਮੁਕੋਧੁਲੋਕੁਮੀਤਾਮਰਦੁਮਿਦੈਜੀਵਨੁਮਿਲੈਬਿਨਸ ੧੧੨

ਹਿਸਗਲਕਲੇਸਾਆਪੁਤਜਹੁਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁਭਾ

ਉਭਗਤਿਪਰਦੇਸਾ॥ਲਾਭੁਮਿਲੈਤੇਟਾਤਿਹੈਹਰਿਦਰਗਹਪੰ

ਤਵਤਾਗਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚਵੈਸਾਚਸਾਹਭਗਵਤਾਉਠਤ

ਬੈਠਤਭੁਜਹੁਸਾਧੁਸੀਗਪਗੀਤਿ॥ਨਾਨਕਦੁਖਮਤਿਢੁਟਿ ੧੧੩

ਗਣੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਸੇਚੀਤਿ॥੨ ਸਲੋਕਾਤੀਨਿਬਿ

ਆਪਹਿਜਗਤਕਉਤੁਗੀਆਪਾਵੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਸੰਤ

ਨਿਗਮਲਭਏਜਿਨਮਾਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥੩ ਅਉਨ੍ਹੀ॥

ਤਿਤੀਆਤੈਗੁਣਾਬਿਖੇਫਲਕਬਉਤਮਕਬਨੀਚੁ॥ਨਾਨਕ

ਕਸੁਰਗਕ੍ਰਮਤਉਪਵੇਸਦਾਸੰਘਾਭੈਮੀਚੁ॥੪੧੫ਸੋਗਾ

ਹਸਾਸੀਸਾਰੁਉਹਉਕਰਤਾਬਿਯਾਇ॥ਜਿਨਿਕੀਇਤਿਸਾਹਿ

ਨਜਾਣੁ ਹੀਚਿਤਵਹਿਅਨਿਕਉਪਾਇਆਪਿਥਿ
ਆਪਿਉਪਾਧਿਰਸਕਬਹੁਨਤੂਦੈਤਾਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਪੁਰਨਧਨੀਨਹਬੁਝੈਪਰਤਾਪਾਸੋਹਰੁਗਮਬੁਝਤ
ਪਦੋਮਹਾਨਰਕਮਹਿਵਾਸਾਕਰਿਕਰਿਪਾਪ੍ਰਕੁਰੰ
ਖਿਲੇਹੁਨਾਨਕਤੇਗੀਆਸਾਤ੍ਰਾਸਲੋਕਾਚਤੁਰਸਿ
ਆਣਾਸੁਪ੍ਰਤ੍ਰਸੋਇਨਿਤਿਨਿਜਾਮਾਅਕੁਮਾਨੁ
ਚਾਰਪਾਦਾਰਥਅਸਟਸਿਧਿਭੁਜੁਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁ
੪ ਪਉੜੀ ਚਤੁਰਥਿਚਾਰੇਬੇਦਸੁਨਿਸੋਧਿਉ
ਤਤੁਬੀਚਾਰੁਸਰਬਖੇਮਕਲਿਆਣਨਿਧਿਗਮਨਾਮੁ
ਜਪਿਸਾਰੁਨਰਕਨਿਵਾਰੈਦੁਖਹਰੈਤੂਟਹਿਅਨਿਕ
ਕਲੇਸਾਮੀਚੁਹੁਦੈਜਮਤੇਫੂਟੈਹਰਿਕੀਰਤਨ

ਪਰਦੇਸਾਭਉਬਿਨਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੈਰੰਗਿਰਤੇਨਿਰੰਕਾਰ ੧੧੩

ਗਾਇਖਵਾਰਿਦਮਪਾਵਿਤਤਾਨਾਸਹਿਨਾਮਅਧਾਰ

ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਖੋਜਤੇਸੁਖਸਾਗਰਗੋਪਾਲਾਮਨੁ

ਨਿਗਮਲੁਮੁਖੁਉਜਲਾਹੋਇਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲਾ॥੪॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੰਚਬਿਕਾਰਮਨਮਹਿਬਸੇਰਾਚੇਮਾਇ

ਆਸੰਗਿਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇਨਿਗਮਲਾਨਾਨਕਪਕੁਕੈ

ਰੰਗਿਪਾਪਉਰੀ॥ ਪੰਚਮਿਪੰਚਪ੍ਰਧਾਨਤੇਜਿਹ

ਜਾਨਿਓਪਰਪੰਚੁ ਕੁਸਮਬਾਸਬਹੁਰੰਗੁਪਦੇਸ

ਭਮਿਬਿਅਬਲਬੰਦੁਨਹਜਾਪੈਨਹਬੁਝੀਐ

ਨਹਕਢੁਕਰਤਬੀਚਾਰੁਸੁਆਦਮੋਹਰਸਬੇ

ਧਿਓਅੰਗਿਆਨਿਰਚਿਓਸੰਸਾਰੁਜਨਮਮਰਨਬ

ਹੁਜੇਨਿਭੁਮਣਕੀਨੇਕਰਮਅਨੇਕਾਰਚਨਤਾਹੁਨ
 ਹਸਿਮਰਿਓਮਨਿਨਬੀਚਾਹਿਬਿਬੇਕਾਭਾਉਰਗਤਿ
 ਭਗਵਾਨਸੀਗਿਮਾਇਆਲਿਪਤਨਰੰਚਾਸੁ
 ਨਕਬਿਰਲੇਪਾਣੀਅਹਿਜੇਨਰਚਹਿਪਰਪੰ
 ਚਾਪ॥ ਸਲੋਕੁ ਖਟਸਾਸਤ੍ਰਉਚੋਕਾਹਿਅੰ
 ਤੁਨਪਾਗਾਵਾਰਾਭਗਤਸੋਹਿਗੁਣਗਾਵਤੇਸਾ
 ਨਕਪ੍ਰਭਕੈਦੁਆਰਾ॥੬॥ ਪਉੜੀ॥ ਖਸਟਮਿ
 ਖਟਸਾਸਤ੍ਰਕਹਹਿਸਿਮਿਤਿਕਥਹਿਅਨੇਕਾ
 ਉਤਮੁਉਚੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਣਅੰਤੁਨਜਾਣਹਿਸੇ
 ਖਾਨਾਰਦਮੁਨਿਜਨਸੁਕਬਿਅਸਜਸੁਗਾਵਤ
 ਗੋਬਿੰਦਾਹਸਗੀਧੇਹਹਿਸਿਉਬੀਧੇਭਗਤਰ ੨੨

ਚੇਭਗਵੰਤਾਮੋਹਮਾਨਕ੍ਰਮੁਬਿਨਸਿਓਪਾਈ ੧੧੪

ਸਗਨਿਦਇਆਲਾਚਰਨਕਮਲਮਨਿਤਨਿਬ

ਸੇਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਤਾਲਾਲਾਕੁਮਿਲੈਤੋਟਾਹਿ

ਰੈਸਾਧਸੰਗਿਲਿਵਲਾਇਆਖਾਟਿਖਜਾਨਾਹੁ

ਨਨਿਧਿਹੋਨਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ। ਵਾਸਲੈ

ਕਾ। ਸਤਿਮੰਤ੍ਰਲਹਰਿਜਸੁਕਥਹਿਬੋਲਤਿਸ

ਤਿਸੁਭਾਇ। ਨਨਕਮਨੁਸੰਤੋਖੀ। ਮੇਏਕਸਾਸਿਓ

ਲਿਵਲਾਇ। ੧। ਪਓਰੀ। ਸਪਤਮਿਸੰਚਤੁ

ਨਾਮਧਨੁਵਿਨਜਾਹਿਭੰਡਾਰਾ। ਸਤਿਸੰਗਤਿਮਹਿ

ਪਾਈ। ਮੇਅੰਤੁਨਪਾਗਾਵਾਰਾ। ਮਾਪੁਤਜਹੁਗਾਇ

ਦਭਜਹੁਸਗਨਿਪਰਹੁਹਰਿਗਾਇ। ਦੂਖਹੋਰੈਭ

੪੦੯
ਵਜਲੁਤਰੈ ਮਨਾਚਿਦਿਆ ਫਲੁਪਾਇ॥ ਅਠ
ਪਹਰਮਨਿਹਾਰਿ ਜਪੇ ਸਦੁਲੁਜਨ ਮੁਪਰਵਾਣੁ
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰਕੈ ਹਾਰੁਪਛਾਣੁ
ਸੋਸਾਜਨੁ ਸੋਸਾਖਾ ਮੀਤੁ ਜੋਹਰਿ ਕੀ ਮਾਤਿ ਦੇਇ
ਨਾਨਕਾਤਿ ਸੁਬਲਿ ਹਾਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇ
ਇ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਠਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਈਅ
ਹਿਤ ਜੀਅ ਹਿਅਵਹਿ ਜੰਜਾਲਾ ਜਮਕੰਕਰੁ ਜੋਹਿ
ਨਸਕਈ ਨਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਲਾ ॥ ੮॥ ਪਉੜੀ
ਅਸਟਮੀ ਅਸਟਸਿਧਿ ਨਵਨਿਧਿ ॥ ਸਗਲਪ
ਦਾਰਬ ਪੁਗਨ ਬੁਧਿ ॥ ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਦਾ ਅ
ਨੰਦਾ ॥ ਨਿਗਮ ਲਗੀਤਿ ਨਿਰੋਧ ਗੰਤਾ ॥ ਸਗਲ

ਧਰਮਪਾਵਿਤ੍ਰਇਸਨਾਨੁ ਸਭਮਾਹਿਉਚਬਿਸੇ ११५
ਖਾਗਿਆਨੁ ਹਰਿਹਰਿਭੁਜਨੁ ਪੁਰੇਗੁਰਸੀਰੀ
ਜਪਿਤਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮਹਰਿਰੰਗਿਟਾ॥
ਸਲੋਕਾਨਾਗਏਦੁਨਗਸਿਮਾਹਿਓਮੋਹਿਓ
ਸੁਆਦਬਿਕਾਰਾਨਾਨਕਨਾਮਾਬਿਸਾਰਿਐ
ਨਰਕਸੁਰਗਾਅਵਤਾਰਾਟਾ ਪਉੜੀ ਨਉ
ਮੀਨਵੈਦਿਢੁਆਪਵੀਤਾਹਰਿਨਾਮੁਨਜਪ
ਹਿਕਰਤਬਿਪਰੀਤਿ ਪਗੜਿਅਗਮਾਹਿਬਕ
ਹਿਸਾਧਨੰਦਾਕਰਨਨਸੁਨਤੀਹਰਿਜਸੁਬਿਦ
ਗਹਿਗਹਿਪਰਦਗਬੁਓਦਰਕੈਤਾਈ॥ ਅਗਨਿਨ
ਨਿਵੈਗੜਿਸਨਨਬੁਢਈ ਹਰਿਸੇਵਾਬਿਨੁਏ

ੴ ਲਲਾਗੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਸਰਤ ਮਹਿ ਜੰਮ
ਹਿ ਅਗੂਗੇ ੨ ਸਲੋਕਾ ਦੁਹਾ ਵਿਸਥੇ ਜਤ
ਮੇਟਿ ਰਿਓ ਜਤ ਦੇਖ ਉਤਤ ਸੋਇ ਅਨੁਬਾਸਿਅੰ
ਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਪੁਰਨ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ੧੦ ੧੫ ਉਤ੍ਰ
ਦਸ ਮੀਦਸ ਦੁਆਰ ਬਾਸਿ ਕੀਨੇ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ
ਨਾਮ ਜਾਪ ਲੀਨੇ ਕਰ ਨੀਸੁ ਨੀਮੇ ਜਸੁ ਰੋਪਾ
ਲਾਨੈ ਨੀਪੇਖਤ ਸਾਧ ਦਇਆ ਲਾਗ ਸਨਾਹੁ
ਨਗਾ ਵੈਬੇ ਅੰਤਾ ਅਨਮਾਹਿ ਚਿਤ ਵੈ ਪੁਰਨ ਕੁਗਰਿ
ਤਾਹ ਸਤ ਚਰਨ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕਮਾਈਐ ਨਾਨ
ਕਇ ਹੁਜੰਜ ਮੁਪ੍ਰਭਾ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈਐ ੧੦ ਸਲੋ
ਕਾ ਏਕੋ ਏਕ ਬਖਾਨੀਐ ਬਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਸਦਾ

ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਜਾਣੀਐਨਾਨਕਸਕੁਬਿਸ ੧੧੬
ਮਾਦੁ ੧੧ ਪਉੜੀ ॥ ਏਕਾਦਸੀਨਿਕਾਟਿਪੇ
ਖਹੁਹਰਿਗਮੁ ॥ ਏਦੀਬਸਿਕਰਿਸੁਣਹੁਹਰਿਸ
ਮੁਮਨਿਸੰਤੋਖੁਸਰਬਜੀਅਦਇਆ ॥ ਏਨਬਿ
ਧਿਬਰਤਸੀਪੁਰਨਗੁਇਆ ॥ ਧਾਵਤਮਨੁਗਾਖੇ
ਇਕਠਾਇਆ ॥ ਅਨੁਤਨੁਸੁਪੁਜਪੁਤਹਰਿਨਾਇਆ ॥ ਸ
ਕੁਮਾਰਿਪੁਰਿਗੇਪਾਗਬੁਝਆ ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਰ
ਤਨੁਕਰਿਅਟਲਏਹੁਧਰਮੁ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ
ਦੁਰਮਤਿਹਰਿਸੇਵਾਕਰੀਭੇਟੇਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸਿਉਮਿਲਿਗੇਹੋਬਿਨਸੇਸਗਲਜੰ
ਜਾਲਾ ੧੨ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਆਦਸੀਦਨੁਨਾ

ਮੁਇਸਨਾਨੁ ਹਰਿਕੀਭੁਗਤਿ ਕਰਹੁ ਤਜਿ
ਮਾਨੁ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਰਹੁ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਮਨਤਿ ਪਤਾ ਸੈਕੀ ਰਤਨ ਪ੍ਰਭੁ ਰੰਗਿ ਕੋਮਲ
ਬਾਣੀ ਸਕੁ ਕਉ ਸੀਤੋ ਖੋ ਘੰਚ ਭੂਆਤਮਾ ਹਰਿ
ਨਾਮ ਰਸਿ ਪੋਖੋ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਏਹ ਨਿਹ ਚਉਪ
ਈਐ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਾਮ ਤਾਫਿ ਰਿਜੋ ਨਿਨਾਮਾ
ਈਐ ੧੨ ਸਲੋਕੁ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਮਾਹਿਤਿ
ਆਪਿਆ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨਕਾਮਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰ
ਨੁਮਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨਕ ਦੂਟੈ ਨਾਮਾ ੧੩ ਪਉੜੀ
ਤਉਦ ਸੀਤੀ ਨਿਤਾ ਪਸੈ ਸਾਗਾ ਅਵਤਾਰ ਤਨਹ
ਕਾ ਅਵਤਾਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੁਜਨੁ ਨਮਨ ਮਾਹਿਤਾ

ਇਓਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭੁਨਿਅਖਨਗਾਇਓਯ १११
ਠਖਸੋਗਕਾਦੇਤਕਰਿਬਾਪਿਓਦੀਰਘੋਰ
ਗੁਮਾਇਆਆਸਾਪਿਓਦਿਨਤਿਬਿਕਾਰ
ਕਰਤਸ੍ਰਮੁਪਾਇਓਨੈਨੀਨੀਦਸੁਪਨਬਰਕੁ
ਯਓਓਹਗਿਬਿਸਰਤੋਤਵਤਏਤਹਾਲਾਸਕ
ਨਿਨਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਦਇਆਲਾ १੩ ਸਲੋ
ਕਾ ਚਾਰਿਕੁੰਟਚਉਦਤਭਵਨਸਗਲ
ਬਿਆਪਤਗਮਾਨਨਕਉਨਲਦੇਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਤਾਕੇਕਾਮਾ १੪ ਪਓਤ੍ਰੀ ਚਉਦਤਿਚਾ
ਰਿਕੁੰਟਪ੍ਰਭਾਪਾਸਗਲਭਵਨਪੁਰ
ਨਪਰਤਾਪਾਦਸੇਦਿਸਾਗਦਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕ

੧੧੧
ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ ਸਭ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪੋਖੁ ਜਲ ਬ
ਲ ਬਨ ਪਰ ਬਤ ਪਤਾ ਲਾ ਪਰ ਮੇਸ੍ਰ ਤੁੰਬ ਸਹਿ
ਦਇਆ ਲਾ ਸੁਖ ਮਾ ਅਸ ਬੂਲ ਸਗਲ ਕੁਗਟੁ
ਨਾਨਾ ਕਰ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪਦ ਨਾ ੧੦ ਅਮਾ
ਤ ਮੁਜੀਤ ਗੁਰ ਮਤੀ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੋਬਿੰਦਾ ਸੰਤ
ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਭੋਇ ਮਿਟੇ ਨਾਨਕਾ ਬਨ ਸੀਧਿ ਦਾ ੧੫
ਪਉੜੀ ॥ ਅਮਾ ਵਸ ਅਤਮ ਸੁਖਿ ਭਇ ਸੰਤ
ਖੁਦੀਆ ਗੁਣ ਦੇਵ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਲੁਸਾਂਤਿ ਸਹ
ਜ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੂਟੇ ਬੰਧਨ ਬਹੁ
ਬਿਕਾਰ ਸਫਲ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮਾ ਦੁਰਮਾਤਿ
ਮਿਟੀ ਹਉਮੈ ਦੂਟੀ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾਸ

ਗਨਿ ਗ ਹੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਮਿਟਿਆ ਮਾਵਾਗ ੧੧੮
 ਵਨਾ ਮਾਪਿਤ ਰਿਆ ਕੰਟ ਬਸਿ ਉਗੁਣ ਗੁਬਿੰਦ
 ਪ੍ਰਭਰਵਨਾ ਹਰਿ ਕੀਟ ਹਲਕ ਮਾਵ ਟੀਜ
 ਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕਾਨ ਮੁਆ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ
 ਕਸੁਖ ਬਿਸੁਖ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕਾ ਪੁਰਨੁ ਕਬ
 ਹੁਨ ਰੋਲਤਾ ਪੁਰਾ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭ ਮਾਪਾ ਦਿਨੁ ਦਿ
 ਨੁ ਚਰੈ ਸਦਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹੋਤ ਨ ਪਾਇ ੧੬
 ਅਭਿਰਾ ਪੁਰਨ ਮਾਪੁਰਨ ਪ੍ਰਭ ਏਕੁ ਕਰਣਕ
 ਹਣ ਸਮਰਥਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਦਇਆ ਲਪੁਰਖੁ
 ਸਭ ਉਪਰਿ ਜਾਕਾ ਹਥੁ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੋਬਿੰ
 ਦ ਗੁਰ ਕੀਆ ਜਾਕਾ ਹੋਇਆ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ

ਸੁਜਾਨੁ ਅਲਖਾਨਿ ਹੀ ਜਨ ਸੋਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰ
ਮੇਸੋਰ ਸਭੁ ਬਿਧਿ ਜਾਨੁ ਨਤਾਹਾ ॥ ਸੰਤ ਸਤਾਈ
ਸਗਨਿ ਜੋਗੁ ਅਠਪਹਰਨ ਮਸਕਾਰਾ ਅਕਥ
ਕਥਾਨੁ ਬੁਝੀਐ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥
ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਅਨਾਥਨਾਥਨਾ ਨਕਪੁਰ ਕੀਸ
ਰਨ १੬ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੁਖਾ ਬਿਨਸੇ ਸਹਸਾ
ਗਾਇਓ ਸਗਨਿ ਗਾਹੀ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਨਿਭਿ
ਦੇ ਫਲ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਇ
੧੭ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਕੋਈ
ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਕੋਉਪ ਦੇਸੈ ਕੋ ਦ੍ਰਿਸੈ ਤਿਸ ਕਾਰੋ
ਇਉ ਧਾਰੁ ॥ ਕਿਲ ਬਿਖਰੈ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲੁ ॥

ਜਨਮਜਨ ਸਮਲੁ ਜਾਇ। ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ १੧੬

ਭੁਜਲਾਨੁ ਹਧੈ ਤਿਸੁ ਮਾਇ। ਸੋ ਸੁਰਤਾ ਸੋ ਬੈਸ

ਨੋ ਸੋਗਿ ਅਨੀਧਨ ਵੰਤੁ। ਸੋ ਸੁਰਾ ਕੁ ਲਵੰਤੁ

ਇ ਜਿਨਿ ਭੁਜਿ ਆਭੁ ਗਵੰਤੁ। ਖਰੀਬੁ ਹਮਣੁ

ਸੁਦੁ ਬੈਸੁ ਭੁਧੈ ਸੋ ਮਾਰਿ ਚੰਡਾ ਲਾਜਿ ਨਿਜਾ

ਨਿਭੰ ਪੁਰੁ ਆਪਨਾਨ ਕਾਤਿ ਸਹਿ ਰਵਾ ਲਾ

੧੧ ਸਿਰੀਰਾਗੀ ਵਾਹ ਸਲੋ ਕਾਨ ਲਿਖ

ਹਲਾਹ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰੇ

ਗਾਗਾ ਵਿਚਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੇ ਜੇ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ॥

ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਚੁ ਮਾਨਿ ਵਸੈ ਨਿਹੰ ਲਾਮਾ ਤਿਅ ਪਾਰੁ॥

ਚ

ਤਨੁਅਮੋਲਕੁਪਾਇਆਗੁਰਕਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰੁਗਜਿ
ਹਵਾਸਚੀਮਨੁਸਚਾਸਚਾਸਰੀਰਅਕਾਰੁਨਾਨਕ
ਸਚੈਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸਦਾਸਚੁਵਾਪਾਰੁ॥੧॥ਮੰ
੩ ਨੋਰੁਬਿਰਹਾਸਭਧਾਤੁਹੈਜਬਲਗੁਸਾਹਿਬੁ
ਪ੍ਰੀਤਿਨਹੋਇ।ਇਹੁਮਨੁਆਇਆਮੋਹਿਅਵੇਖ
ਦੁਸੁਨਦੁਨਹੋਇ।ਸਹਦੇਖੋਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਿਨਉਪਜੈ
ਅੰਧਾਕਿਅਕਰੇਇ।ਨਾਨਕਜਿਨਿਅਖੀਲੀਤੀ
ਆਸੋਈਸਚਾਦੇਇ।ਪਉੜੀ।ਹਰਿਇਕੋਕਰ
ਤਾਇਕੁਇਕੋਦੀਬਾਣੁਹਰਿ।ਹਰਿਇਕਸੈਦਾ
ਹੈਅਮਰੁਇਕੋਹਰਿਚਿਤਿਧਾਰਿ।ਹਰਿਤਿਸੁ
ਬਿਨੁਕੋਈਨਾਹਿਰਹੁਕੁਮਕੁਉਦੂਰਿਕਰਿ।ਹ

ਗਿਤਿ ਸੈਨੋ ਸਾਲਾਹਿ ਜਿਤੁ ਪੁਰਖੇ ਬਾਹਰਿ ਪਾਰਿ ੧੮੦
ਹਰਿ ਜਿਸਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਸੁ ਹਰਿ ਜਪਿ
ਉਥਿ ਖਮੁਤ ਹਿ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਦਤੀ ਸਾਰਿ
ਬਸੰਦੀ ਆਕਿਆ ਚਲੇ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਇਕ ਜੰ
ਗ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿਨਿ ਇਕ ਨਾਮੁ ਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾ
ਹਲਿ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਿਦਕੁ ਸਬੁ ਗੀ ਸਾਦਿ ਕਾ ਸਬ
ਹੁਤੋ ਸਾਮਲਾਇ ਕਾ ॥ ਦੀਦਾਰੁ ਪੂਰੇ ਪਾਇ ਸਾਬੰ
ਉਨਾਹੀ ਖਾਇ ਕਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਤੁ
ਧਉ ਪਾਇ ਕੈ ਆਪਿ ਕਾਰੈ ਲਾਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ
ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਆਈ ॥ ਹਰਿ
ਤੁਧੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਈ ॥

ਰੂਆਪੋਆਪਿਵਰਤਦਾਸਭਨੀਹੀਬਾਣੀ॥ਹਰਿਤਿ
ਸੋਧਿਆਵਹੁਸੰਤਜਨਹੁਜੇਲਏਫੁਰਾਈ॥੨
ਸਲੋਕਅੰ ੧ ਫਕਰਜਾਤੀਫਕਰਨਾਉ॥
ਸਭਨਾਜੀਆਇਕਾਛਾਉ॥ਆਪਹੁਜੇਕੋਰੁ
ਲਾਕਹਾਏ॥ਨਾਨਕਤਾਪਹੁਜਾਪੇਜਾਪਤਿਲੇ
ਖੇਪਾਏ॥॥ਅੰ ੨ ਜਿਸਾਪਿਆਗੇਸਿਉਨੇਹੁਤਿਸੁ
ਆਗੇਮਹਿਚਲੀਐ॥ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੀਸਾਹਿਤਾਕੈ
ਪਾਛੈਜੀਵਣਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਧੁਆਪੋਧਰਤੀ
ਸਾਜੀਐਚੰਦੁਸੁਹਜੁਦੁਇਦੀਵੇ॥ਦਸਚਾਰਿ
ਹਰਤੁਧੁਸਾਜਿਆਵਾਪਾਰੁਕਰੀਵੇ॥ਇਕਨਾਨਕ
ਹਰਿਲਾਭੁਦੇਇਜੇਗੁਰਮੁਖਿਥੀਵੇ॥ਤਿਨਜਮ

ਕਾਣਨਾਦਿਆਪਈਜਿਨਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈ ੧੮੧
ਉਇਆਪਿਛੁਟੇਪਰਵਾਗਸਿਉਤਿਨਪਿਛੁਟੇਸ
ਕੁਜਗਤੁਛੁਟੀਵੈ॥੩॥ਸਲੋਕਮੰ ੧ ਕੁ
ਦਗਤਿਕਰਿਕੈਵਸਿਆਸੋਇ।ਵਖਤੁਵੀਚੰ
ਰੇਸੁਬੰਦਤੋਇ।ਕੁਦਗਤਿਤੋਕੀਮਤਿਨਤੀਪੰ
ਇ।ਜਾਕੀਮਤਿਪਾਇਤਕਹੀਨਜਾਇ।ਸੋਰੇਸ
ਗੀਅਤਿਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ।ਬਿਨੁਬੁਝੈਕੈਸੇਪਾ
ਵਹਿਪਾਰੁ।ਸਿਦਕੁਕਰਿਸਿਜਦਾਮਨੁਕਰਿ
ਮਖਸੂਦੁ।ਜਿਹਧਿਰਿਦੇਖਾਤਿਹਧਿਰਿਮਉਜੂ
ਦੁ॥੧॥ਅੰ ੩ ਗੁਰਸਕਾਏਵਨਪਾਈਅੰਨਾਨੇ
ਕੈਨਾਦੁਰਿ।ਨਾਨਕਸਾਤਿਗੁਰੁਤੂੰਮਿਲੈਜਾਮ

ਨੁਰੈ ਹੋਹੁ ਹਿ २ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਪਤਦੀਪ ਸਪਤਸਾਗ
ਰਾਨਵਖੰਡ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਦਸ ਅਸਟ ਪੁਰਾਣਾ ਹਰਿ
ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਭਾਣਾ ਸ
ਭਿਤੁ ਝੋਧੀਆ ਵਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਹਰਿ ਸਾਧੰਗ ਪਾ
ਣਾ ਜੋਗੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਅਠਾਧ ਦੇਤਿ ਨਹ ਉਕੁਰ
ਬਾਣਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਡਾ
ਣਾ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ੩ ॥ ਕਲਉ ਮਸਾਜ ਨੀਕਿ
ਆਸਦਾ ਈਸੇ ਹਿਰਦੈ ਹੀ ਲਿਖ ਲੇਹੁ ਸਦਾ
ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਗੰਗਾ ਰਹੈ ਕਬ ਤੂੰ ਨਤੁ ਟਸਿਨੇਹੁ ਕਲ
ਉ ਮਸਾਜ ਨੀਕਾਇ ਸੀਲਿਖਿਆ ਕੀਨਾ ਲੇਜਾਇ
ਨਾਨਕ ਸਹਾਧੀ ਤਿਨ ਜਾਇ ਸੀਜੋ ਧੁਰਿ ਫੁਰੀ ਸਦੈ २੩

ਪਾਇ॥੧॥ਮੰ३ ਨਦਰੀਆਵਦਾਨਾਲਿਨਚਲਈ ੧੮੩
ਵੇਖਤੁਕੋਵਿਉਪਾਇਸਾਤਿਗੁਰੀਸਚੁਦਿਤ੍ਰਾਇ
ਆਸਚਿਰਹਤੁਲਿਵਲਾਇਨਾਨਕਸਬਦੀ
ਸਚੁਹੈਕਰਮੀਪਲੇਪਾਇ੨ ਪਉੜੀਹਰਿਅੰ
ਦਰਿਬਾਹਰਿਇਕੁਤੂਤੂਜਾਣਹਿਭੇਤੁਜੋਕੀਚੈਸੇ
ਹਰਿਜਾਣਦਾਮੇਰੇਮਨਹਰਿਚੇਤੁਸੋਰੁਗੇਜਿਪਾ
ਪਕਮਾਵਦਾਧਰਮੀਵਿਗਸੇਤੁਤੂਸਚਾਆਪਿ
ਨਿਆਉਸਚੁਤਾਡਗੀਅੰਕੇਤੁਜਿਨਾਨਾਨਕਸ
ਚੁਪਛਾਇਆਸੇਸਚਿਰਲੇਤੁਪਸਲੋਕਮੰ
੩ ਕਲਾਮਜਲਉਸਦੁਮਸਵਾਣਿਅੰਕਾਗਾ
ਦੁਰੀਜਲਿਜਾਉਲਿਖਣਵਾਲਾਜਲਿਬ

ਲਉਜਿਨਿਲਿਖਿਆਵੁਜਾਭਾਉ।ਨਾਨਕਪੁਰ
ਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾ
ਇ॥੧॥ਮੰਤ੍ਰ ਹੋਰੁਕੁਪੁਰੁਣਾਕੁਪੁਰੁਬੋਲਣਾਮ
ਇਅਨਾਇਤਪਿਆਰਾਨਾਨਕਵਿਦੁਨਾਵੈਕੋਬਿ
ਰੁਨਹੀਪੜਿਪੜਿਹੋਇਖੁਆਰਾ੨ਪਉੜੀ॥੧॥
ਹਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਹਰਿਕ ॥
ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਜਾਨਿਆਉਹੈਧਰਮਕ ॥
ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਜਾਫਲੁਹੈਜੀਅਕ ॥
ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਜਨਸੁਣਈਕਹਿਆ
ਚੁਗਲਕਾ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਅਪੁ
ਰਿਅਦਾਨੁਦੇਵਕਾਵ ॥ਸਲੋਕਮੰਤ੍ਰਹਉ

ੴ ਕਰਤੀ ਸਭ ਮੁਣੀ ਸੀ ਪਉ ਕਿ ਸੈ ਨ ਨਾ ਲਿਆ ਦੂਜੈ ੧੮੩
 ਭਾਇ ਦੁਖ ਪਾਇ ਆਸ ਭੁਜੈ ਹੀ ਜਮ ਕਾ ਲਿਆ ਨਾ
 ਨ ਕਰ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾ ਲਿਆ ॥
 ਮੰ ੧ ਗਣੀ ਅਸੀ ਚੰਗੀ ਆਮਾ ਚਾਗੀ ਬੁਰੀ
 ਆਹਾ ਮਨੁ ਕੁ ਸੁਧਾ ਕਾਣੀ ਆਬਾਹਿ ਚਿਟ
 ਵੀ ਆਹਾ ਗੀ ਸਾਕਹਿ ਹਤਿ ਨਾਨਕੀ ਅਜੋ ਸੇਵਿ
 ਹਿ ਦੁਖ ਭੀ ਆਹਾ ਨਾ ਲਿਖ ਸੇ ਮੇਰਤੀ ਆਮਾ
 ਨਹਿ ਸੁਖਿ ਰਣੀ ਆਹਾ ਹੋਵੈ ਤਾਇ ਨਿਤਾ
 ਈ ਆਹਾ ਹਿ ਨਿਮਾਨੁ ਈ ਆਹਾ ਨਾਨਕ ਜਨ
 ਮੁਸਕਾਰਥਾ ਜੇਤਿ ਨ ਕੈ ਸੀ ਗਿ ਮਿਲਾਹਾ ੨੫
 ਉਥੀ ਭੂਆ ਪੋਜ ਲੁਮੀ ਨਾ ਤੈ ਆਪੇ ਆਪੇ

ਆਪਿ ਜਾਣੁ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ਵਤਾਇ ਦਾ ਆਪੇ ਦਿ
ਚਿ ਸਿ ਬਾਣੁ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਮ ਲੁ ਮਲਿ ਪਤੁ ਤੈ ਸੈ
ਬਾਇ ਚਿ ਗੁ ਲਾਣੁ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ਦੰ
ਇਕ ਨਿਮਖ ਪੜੀ ਕਰਿ ਖਿਆਲੁ ਹਰਿ ਤੁਧ
ਤੁਥ ਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੇਖਿ ਨਿ
ਹਾਣੁ १ ਸਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ ਤੁਕ ਮੁਨ ਜਾਣੈ ਬਹੁ
ਤਾਰੈ ਆੰਦਰਿ ਧੋਖਾ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ਜੇਧ ਨਖ
ਸਮੇਚ ਲੈ ਰਜਾਣੀ ਦਰਿ ਪਰਿ ਸੋਭਾ ਮਹਲਿ
ਬੁਲਾਣੀ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਇਹ ਮਾਤਿ ਪਾਣੀ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਮਨ ਮੁਖ
ਨਾਮ ਦਿਹੁ ਇਸ ਮਾਰੀ ਗੁ ਕਸੂਰਾ ਦੇਖਿ ਨ ਕੁਲੁ

ਇਸ ਕਰੰਗੁ ਦਿਨ ਬੋਝਿਆ ਛੁਛਾਇ ਸਦਾ ੧੮੪
 ਮੁਝਾ ਦੂਜੇ ਲਗੇ ਪਾਚਿ ਮੁਏ ਮੁਰਖ ਅੰਧਗ
 ਵਾਗ ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟ ਸੇਪੈ ਇ ਪਚਹਿ ਵਾ
 ਰੋਵਾਗਾ ਨਾਨ ਕਨਾ ਮਰੇ ਸੇਰੰ ਗੁਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ
 ਸੁਭਾਇ ਭੁਗਤੀ ਰੰਗੁਨ ਉਤਰੇ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ
 ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਸਭ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਰਿਜ ਕੁ
 ਸੰਬਾਹਿ ਆਇ ਕਿ ਵਲੁ ਛੁਕਰਿ ਕੈ ਖਾਵਟੇ ਮੁ
 ਹੁਕੁ ਫੁਕੁ ਸਤੁ ਤਿਨੀ ਦਾਹਿ ਆਤੁ ਧੁਆਪੇ ਕੁ
 ਵੈਸੈ ਕਹਿ ਤੁਧੁ ਉਤੇ ਕੀਮਤਿ ਇਲਾਇ ਆਇ
 ਕਨਾ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇ ਓਨੁ ਤਿਨਾ ਅਤੁ ਟਕੁ ਰੁਰਦੇ ਵ
 ਆਇ ਆਹਰਿ ਚੇਤਿ ਖਾਹਿ ਤਿਨਾ ਸਟ ਲੁਹੈ ਅਚੇ

ਤਾਹਬਤਗਾਇਆ ८ ਸਲੋਕਮੰਤ੍ਰ ਪਰਿਪਰਿਪੀਤ੍ਰ
ਤਬੇਦਵਖਾਨਾਹਿਆਇਆਮੋਹਸੁਆਇਆਦੁਜੈ
ਭਾਇਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮਨਮੂਰਖਾਮਿਲੈਸੁ
ਜਾਇਆਜਿਨੀਯੀਓਪੰਰੂਦਿਤਾਤਿਸੁਕਬੰਨਚੇਤੈ
ਜੋਦੋਦਾਹਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ। ਜਮਕਾਫਾਹਗਲਹਨ
ਕਟੀਐਫਿਰਿਫਿਰਿਅਵੇਜਾਇਆਮਨਮੂਖਿਕਿਫੁ
ਨਸੁਝੈਅੰਧੁਲੇਪੁਗਬਿਲਿਖਿਆਕਾਮਾਇਆਪੁਰ
ਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਖੁਦਾਤਨਾਮੁਦਸੈਮਨਿਅੰ
ਇਆਸੁਖੁਮਾਣਹਿਸੁਖੁਪੈਨਣਾਸੁਖੇਸੁਖਿਦਿਹਾਇ
ਨਾਨਕਸੋਨਾਓਮਨਹੁਨਵਿਸਾਰੀਐਜਿਤੁਦਹਿਸ
ਚੈਸੋਭਾਪਾਇ१ ਮੰਤ੍ਰ ३ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁ

ਪਾਇਆਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁਗੁਰਮਤੀਅੰ ੧੮੫
ਪੁਪਛਾਇਆਗਮਨਾਮਪਰਗਾਸੁਸਚੇਸ
ਚੁਕਮਾਵਣਾਵਰਿਆਈਵਡੇਪਾਸਿਆਜੀ
ਉਪਿੰਨੁਸਕੁਤਿਸਕਾਸਿਫਤਿਕਰੇਅਰਦਾਸਿ
ਸਚੈਸਬਦਿਸਾਲਾਹਣਾਸੁਖੇਸੁਖਿਨਿਵਾਸੁ
ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਮਨੈਮਾਹਿਬਿਨੁਨਾਵੇਧਿਗੁ
ਜੀਵਾਸੁਗੁਰਮਤੀਨਾਉਪਾਣੀਐਮਨਮੁਖਮੋ
ਹਿਵਿਣਾਸੁਜਿਉਰਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਤੰਨਾਨਰੁ
ਤੇਰਾਦਾਸੁ੨ ਪਉੜੀ ਸਕੁਕੇਤੇਰਾਤੰਸਕੁਸੁਦਾ
ਤੰਸਕੁਨਾਗਾਸਿਸਰਿਤੁਪੈਪਾਸਹੁਮੰਗਾਦੇਨਿਤ
ਕਹਿਅਰਦਾਸਿਜਿਸੁਤੰਦੇਹਿਤਿਸੁਸਕੁਰਿ

੫੩੯
ਫੁਮਿਲੈ ਇਕਨਾ ਦੂਰਿ ਹੈ ਪਾਸਿ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ
ਬਾਝੁ ਕੋ ਨਾ ਤੀਜਿ ਸੁਪਾਸੁ ਹੁਮੰਗੀ ਅੰਮਨਿ ਦੇਖੁ
ਕੋਨਿ ਹਜਾਸਿ ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹ ਦੇਹਿ
ਗੁਰਮੁਖ ਨੋ ਪਰਗਾਸਿ ਦੀ ਸਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ ਪੰ
ਰਿਤੁ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿਓ ਚਾਕੁਰ ਦਾਮਾਇ ਅੰਮੋਰਿ
ਪਿਆਰੁ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨਣੀ ਮਨ ਮੂਰ
ਖੁਗਾਵਾਹੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜਗਤੁ ਪਰਬੰਧ ਦਾਨ
ਬੁਝੈ ਬੀਚਾਰੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ
ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੰ ਵਾਰੰ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਜਿਨੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ
ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨੀਨਾ ਉਪਾਇਆ ਬੁਝੁ ਕਰਿ ਬੀ
ਚਾਰੁ ਸਦਾ ਸੀਤਿ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਦੇਸੈ ਚੁਕੈ ਕੁਕਪੁ

ਕਾਗਾਮਪੈਨੋਆਪੁਖਾਇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਗੁਰ १੮੬
 ਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁਨਾਨਕਸਬਦਿਰਤੇਸੇਮੁਕਤੁਹੈ
 ਹਰਿਜੀਉਹੋਤਿਪਿਆਰੁਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਕੀਸੇਵਾ
 ਸਫਲਹੋਗੁਰਿਮੁਖਿਪਵੈਬਾਇ ॥ ਜਿਸੁਹਰਿਭਾਵੈ
 ਤਿਸੁਗੁਰੀਮਲੈਸੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ ॥ ਗੁਰਸਬ
 ਦੀਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਪਾਰਿਲਪਾਇ ॥ ਮਨਹਰਿ
 ਕਿਨੈਨਪਾਇਓਪੁਛਵੇਦਾਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਹਰਿ
 ਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸੁਲਏਹਰਿਲਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਹੁ
 ਸਲੋਕਮੰਤ੍ਰ ॥ ਨਾਨਕਸੋਸੁਗਵਰੀਆਮੁਜਿਨਿ
 ਵਿਚਹੁਦਸਦੁਅੰਕਰਣੁਮਾਰਿਆਗੁਰਮੁ
 ਖਿਨਾਮੁਸਾਲਾਤਿਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆਆਪਿ

ਹੋਆਸਦਾਮੁਕਤੁਸਭੁਕੁਲੁਨਿਸਤਾਰਿਅਸੋਹ
ਨਿਸਚਿਦੁਆਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਿਆਮਨਮੁਖਮ
ਗਤਿਅੰਤਰਿਮਰਣੁਦਿਗਾਇਆਸਭੇਵਰੈ
ਹੁਕਮੁਕਿਆਕਰਹਿਦਿਚਾਰਿਆਆਪਣੁਦੁ
ਜੈਲਗਿਖਸਮੁਦਿਸਾਰਿਆਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਸਭੁਦੁਖਸੁਖੁਦਿਸਾਰਿਆਮੰਤ੍ਰਗੁਰਿਪੂਰੈ
ਹਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆਤਿਨਿਦਿਚਤੁਕੁਸੁਚੁਕਾ
ਇਆਗਮਨਮਹਰਿਕਰਿਗਾਈਕਰਿਚਨ
ਦੁਮਗੁਦਿਖਾਇਆਹਉਮੇਮਾਰਿਏਕਲਿਵ
ਲਾਗੀਅੰਤਰਿਨਾਮੁਦੁਸਾਇਆਗੁਰਮਤੀਜ
ਮੁਖੀਨਿਸਾਕੈਸਾਚੈਨਾਮਿਸਮਾਇਆਸਭੁ

ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਕਰਤਾ ਜੋ ਕੁਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ੧੮੭

ਲਾਇਆ ਜਨਨ ਕੁਨਾ ਮੁਲਏ ਤਾਜੀਵੈ

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਨੁ ਮਾਰਿ ਜਾਇਆ ੩੫੩੨੨

ਜੋ ਮਿਲਿਓ ਆਗਿ ਦੀਬਾਣੁ ਸਿਉ ਸੋ ਸਭੁ ਨੀਦੀ

ਬਾਣੀ ਮਿਲਿਓ ਆਗਿ ਜਿਥੈ ਓਹੁ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਓਹੁ

ਸੁਰਖੁ ਰੁਓ ਸਕੈ ਮੁਹਿ ਤਿਥੈ ਸਭੁ ਪਾਪੀਤ ਰਿਆ

ਓਹੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤੈ ਨਾਮੋ ਪਰਵਰਿਆ

ਨਾਉ ਪੂਜੀਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਨਾਇਕਿ ਲਵਿਖ

ਸਭੁ ਹਿਰਿਆਗਿ ਜੀਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ

ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਸੇਅ ਸਾਥਿ ਰੁਜਗਿ

ਗਹਿਆ ੧੧ ਸਲੋਕ ਮੰ ੩ ਆਤਮਾ ਦੇਉ

ਪੁਜੀਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁ ਭਾਇ ॥ ਆਤਮੇ ਨੇ
ਆਤਮੇ ਦੀ ਪਤੀ ਤਿ ਤੋਇ ਤਾ ਪਰ ਹੀ ਪਰਚਾਪ
ਹਇ ॥ ਆਤਮਾ ਅਤ੍ਰੇ ਲੁਨ ਡੇਲਾਈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ
ਸੁ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਨ ਆਵਈ ਲੋਕੁ
ਮੇਲੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਖਿਨ ਪਲ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮ
ਨਿਵਸੈ ਸਭਾ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਸਚੈ ਮੇਲੁ
ਨ ਲਗਾਈ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਧੋਤੀ ਮੁ
ਲਿਨ ਉਠ ਰੈ ਜੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਅਨਮੁ
ਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਸਭੁ ਦੁਖ ਦੁਖ ਕਮਾਇ
ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਉਜਲੁ ਤਾਥੀਐ ਜਾਸਤਿ ਗੁਰਮਾਹਿ
ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੩ ॥ ਅਨਮੁਖੁ ਲੋਕੁ ਸਮਝਾਈਐ ਕ

ਦੁਸਮਝਾਇਆ ਜਾਇਆ ਮਨਮੁਖੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ १੮੮
ਹੋਲੇ ਪਾਇਓ ਮੇਰਿ ਗਤਿ ਟਿਗਾਇਆ ਲਿਵਧ ਤੁਦੁ
ਇਗਾ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆ
ਪਣਾ ਮਨੁ ਮਾਹਿ ਆਸ ਬਾਦਿ ਕਸ ਵਟੀਲਾਇ
ਮਨਹੀਨਾ ਲਿਖੁ ਗੜਾ ਮਨਹੀਨਾ ਲਿਖ ਸਥਮਨ
ਹੀ ਮਾਂਤਿ ਸਮਾਇਆ ਮਨੁ ਜੇ ਇਛੈ ਸੋ ਲੈ ਸੋ
ਚੈ ਸਥਾਦਿ ਸੁਗਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਮੁਸਵਰੁ ਚੀ
ਮੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇਆ ਵਿਦੁ ਮਨੈ ਜਿਤੋ
ਗੀਨਾ ਲਿਲੁ ਤੁਹਾ ਜਾ ਸੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ
ਨਮੁਖੀ ਮਨਹੀਨਾ ਹਾਰਿਆ ਭੂ ਭੂਕੁ ਸਤੁ ਕਮਾ
ਇਆ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਜਿਵੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿ

੨੩
ਵਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ
ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ੧੫੬ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਕੁੰ
ਈ ਹਰਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਇਕ ਸਾਖੀ ॥ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਰੰ
ਗੁ ਤੇਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਲੈ ਨਿਰਵੈ ਗਾਖੀ
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸਰੇ ਸਟ ਉਤਮ ਗੁਰ ॥ ਬ
ਚਨੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ॥ ਤਹੁ ਭੁਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ
ਮਿਟਿ ॥ ਮਾਮੀ ਪਿਆਰਾ ਜਿਉ ਸੁਰਜ ਰੋਇ ਕਿ
ਗਾਖੀ ॥ ਆਦਿ ਸਟ ਅੰਗ ਚਰਨੁ ਮਲ ਖੁਨਿ ਰੰ
ਜਨੁ ਸੇਵੇ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਖੀ ॥ ੧੩
ਸਲੋਕ ਮੰ ੩ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ
ਸੋ ਸਿਰੁ ਲੇਖੇ ਲਾਇ ॥ ਦਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਦਾ

ਇਕੈਰਹਨਿਸਚਿਲਿਵਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿ ੧੬੬
ਨਿਨਸੇਵਿਓਤਿਨਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗੁਣਾਇ॥ਨਨਕਜੇ
ਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਕਹਣਾਕਿਵੂਨਜਾਇ॥੧॥ਮੰਤ੍ਰ
ਅਨੁਵੇਕਾਗੀਵੇਤ੍ਰਿਆਵੇਕਾਗਾਕਰਮਕਾਮਾਇ
ਦੂਜੈਗਾਇਅਗਿਆਨੀਪੁਜਦੇਦਰਗਹਮਿਲੈ
ਸਜਾਇ॥ਆਤਮਦੇਉਪੁਜੀਅੰਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ
ਬੁਝਨਪਾਇ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਭਾਣਾਸਤਿਗੁਰੁ
ਕਾਨਗਮੀਪਲੈਪਾਇ॥ਨਨਕਸੇਵਾਸੁਗਤਿਕਮਾ
ਵਣੀਜੋਹਰਿਭਾਵੈਸੋਥਾਇਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋ
ਵੈਦਿਨੁਗਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਜਿ

33
 ਤੁਸਿ ਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਾ ਵਿਖਾਪਾ ਲਗਾਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਦਾਲ ਦੁਖੁ ਭੁਖ ਸਰੁ ਲ
 ਹਿ ਜਾਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੁਖਿ ਗੁ
 ਰ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਤੀ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਗੁ ਗੁ ਲਿ
 ਖਿ ਆਪੁ ਰਿਸਾਚੈ ਹਰਿ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤੀ
 ੧੩ ਸਲੋਕ ਮੰ ੩ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨਸੇ ਵਿਓ
 ਸਥਾ ਦਿਨ ਕੀ ਤੋਵੀ ਚਾਹੁ ਅੰਤ ਰਿਗਿਆ ਨੁਨਾ ਅੰ
 ਇਓ ਮਿਰਤ ਕੁਹੈ ਸੀਸਾ ਗਲ ਖਚਓ ਗਸੀ ਹਏ
 ਰੁਪਾਇ ਆਮਰਿ ਜੀ ਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਹੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ
 ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸਨੇ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਦਿਨਾ ਮੁਨਿ ਧਾਨੁ ਹੈ ਕਰਮਿ ਪਗਾਪਾਤਿ ਹੋ ੨੦

ਇ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰਸਾਖੀ ਸਿਉ ਤਿਨ ਸਚੀ ਸਦਾ ॥ ੧ ॥

ਲਿਵਤੋਇ ॥ ਨਨਕ ॥ ਜਿਸਨੇ ਮੇਲੇ ਨਵਿਛੁ

ੜੈ ਸਤਿ ਜਿਸ ਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੩ ॥ ਸੋਭੁਗ

ਉਤੀ ਜੁਭੁਗ ਵੰਤੈ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ॥

ਪ੍ਰਮਾਣੈ ॥ ਧਾਵਤੁ ਗਾਖੈ ਇਕਤੁ ਪਾਠਿਆ

ਣੈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ॥ ਭਰਨਾ ਮੁਵਖਾਣੈ ॥ ਮੇਸ

ਭੁਗਉਤੀ ਉਤਉ ॥ ਨਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋ

ਇ ॥ ੨ ॥ ਮੰ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਭੁਗਉਤੀ ਕਹ

ਏ ॥ ਪਾਖੀ ਨਿਪਾਠ ਬ੍ਰਹਮੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਪਠ

ਨਿਦਾ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ ਬਾਹਰਿ ਮ

ਲੁਧੈ ਵੈ ਮਨ ਕੀ ਜੁਠਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਿ

ਭੈਰਵ ਰਚਾਏ ਅਨੰਦ ਨੁਵਖੀਆ ਦੂਜੇ ਭਾਇ
ਰਚਾਏ ਹਰਿਨਾਮੁ ਨ ਚੇਰੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ
ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁਮੇਵ ਏਨ ਜਾਣੇ ਨਨਕਾ ਬਿ
ਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੋਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ੧੪ ॥ ਧਉ ਤੀ
ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਜਿਨੀਧਿ ਆਇ ਆਸੇ ਕਾ ਤਿਨ ਸਵਾਰਾ
ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਜਿਨੀਧਿ ਆਇ ਮੰਤ੍ਰਿ ਪਾਤਿ ਅਪਾ
ਤੀ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਜਿਨੀਧਿ ਆਇ ਆਤਿ ਨ ਜਮ ਰੂ
ਨਾ ਹੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੇ ਆਰੁ ਪਾਣੁ ਤਿਸੇ ਸਾਤਿ
ਗੁਰ ਪੇਗ ਪਾਤੀ ॥ ਤਿਨ ਅਥੇ ਉਥੈ ਮੁਖ ਉਜਥੇ
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਯੋ ਜਾਤੀ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ
ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਈ ਨਾਨਿ ਦੇਸ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਰਾਗਿ ॥

ਸੇ

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਬਿਗਨ ਤੀਸੇ ਪਿੰਜ ੨੦੧
ਰੁਲੇ ਜਾਰਿ ਮੀ ਮੰ ੫ ॥ ਮੁੰਦੁ ਤੁਭੁ ਲੀਨ ਨਕ
ਫਿਗਿਟਿ ਰਿਜਨ ਮਿਸੁਈ ਆਸੁ ਕਸਤੂਰੀ ਕੈ
ਭੋਲੇ ਗੰਗੇ ਦੇਹੁ ਮਿਖਈ ਆਸੁ ੨ ਪਉੜੀ ੧ ਸੋ
ਮੈਸਾ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈ ਮੇਸਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭ
ਨਉ ਪਰਿਹੁ ਕਮੁ ਚਲਾਏ ॥ ਸੋ ਮੈਸਾ ਤਰਿਨਾ ਮੁ
ਜਪੀ ਮੇਸਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉ ਸਹਿ ਲਏ ਫੁਡ
ਏ ॥ ਸੋ ਮੈਸਾ ਤਰਿਨਾ ਮੁਜਪੀ ਮੇਸਨ ਮੇਰੇ ਜੁ ਮਨ ਕੀ
ਤਿਸਨਾ ਸਭੁ ਖਗਵਾਏ ॥ ਸੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜ
ਪਿਆ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਨ ਨਿਦ ਕਦੁ ਸਟ ਸਕਿ ਪੈਰੀ
ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧਿ ਸਭੁ ਨਾਤੇ ਵਡੁ ਸਕਿ ਨ

ਵੈਅਗੈਆਇਨਿਵਾਏ ੧੫ ਸਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ ॥
ਵੇਸਿਕਰੇਕੁਰੂਪਕੁਲਖਣਿਮਨਿਖੋਟੈਕੁਤ੍ਰਿ
ਆਗਿਪਿਰਕੈਗੁਣੈਨਚਲੈਹੁਕਮੁਕਰੇਗਾਰੰ
ਗਿਗੁਰਕੈਗੁਣੈਜੋਚਲੈਸਭਿਦੁਖਨਿਵਾਰਨ
ਤਾਇਲਿਖਿਆਮੋਟਿਨਸਕੀਮੈਜੋਧੁਗਿਲਿ
ਖਿਆਕਰਤਾਰਿਅਨੁਤਨੁਸਉਪੇਕੰਤਕਉਸਬ
ਦੇਧਰੇਪਿਆਹੁਗਬਿਨੁਨਵੈਕਿਨੈਨਪਾਇਅੰ
ਦੇਖਹੁਇਏਬੀਚਾਰਿਨਾਨਕਸਾਸੁਆਇਉਸੁ
ਲ ਖਣਿਜਿਗਵੀਸਿਰਜਨਹਾਰਿ ੧ ਮੰਤ੍ਰ
ਆਇਆਮੋਹਿਗੁਬਾਰੁਤੈਤਿਸਦਾਨਦਿਸੈਉਰ
ਵਾਰੁਨਪਾਰੁਮਨਮੁਖਆਗਿਆਨੀਮਹਾਦੁਖੁ

ਪਾਇਦੇ ਰੂਬੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ। ਭੁਲ ਕੇਉ ੨੬੩
ਠਿਬਤੁ, ਕਰਮ ਕਮਾਵਤਿ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਪਿਆ
ਗੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਤਿ ਆਪਣਾ ਭੁਏ ਜਲੁ ਉ
ਤਰੇ ਪਾਰਿ। ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਤਿ ਸ
ਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਧਾਰਿ ੨੫ ਉੜੀ। ਹਰਿ ਜਲਿ ਬ
ਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਰੁਪੁ ਰਿਦੂ ਜਾਨਾ ਤਿ ਕੋ
ਇ। ਹਰਿ ਆਪਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਨਿ ਆਉ ਕੂੜਿ
ਅਸਤਿ ਮਾਰਿ ਕਦੋਇ। ਸਚਿ ਆਗਾ ਦੇਇ
ਵਡਿ ਆਈ। ਹਰਿ ਧਰਮ ਨਿ ਆਉ ਕੀ ਓਇ। ਸ
ਭ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਹੁ ਉਸਤਤਿ ਜਿ ਨਿਗਾਹੀ ਬ
ਅਨਾ ਬਹਾਖਿ ਲੀਓਇ। ਜੈ ਕਾ ਰੁਕੀ ਓਧਰਮ

ਆਕਾਪਾਪੀਕਉਰੰਦੀਯੋ १੬ ਸਲੋਕਮੰ
੩ ਮਨਮੁਖਮੇਲੀਕਾਮਦੀਕੁਲਖਦੀਕੁਲਾਹਿ
ਪਿਰਫੋਰਿਆਪਾਠਿਆਪਣਾਪਰਧੁਰੇਖੇਨਾ
ਲਿਪਿਆਗੁਤਿਸਨਾਕਦੇਨਚੁਕਣੀਜਲਦੀ
ਕਰੇਪੁਕਾਗਾਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੇਕੁਰੂਪਿਕੁਸੋਹਣ
ਪਰਗਠਿਫੋਰੀਭਤਾਹਿ १ ਮੰ ੩ ਸਬਦਿਰਤੀ
ਸੋਹਾਗਣੀਸਤਿਗੁਰਕੈਗਾਇਪਿਆਹਿ ॥ ਸ
ਦਾਗਵੇਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੈਪ੍ਰੇਮਪਿਆਹਿ ॥
ਅਤਿਸੁਆਲਿਓਸੁੰਦਰੀਸੋਗਾਵੰਤੀਨਾਹਿ ॥ ਸ
ਨਕਨਾਮਿਸੁਹਾਗਣੀਮੇਲੀਮੇਲਣਹਾਰਿ ॥ ੩
ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਤੇਰੀਸਰਕਗਹਿਉਸਤਤਿਜਿ

ਨਿਛਾਬੇ ਕਾ ਦਿਆ ਹਰਿ ਤੁਧੋ ਨ ਕਰਹਿ ਸਭੁ ३੦੩
 ਨਮਸ ਕਾਹੁ ਜਿਨਿ ਪਾਪੇ ਤੇ ਗੀਖਿਆ ਹਰਿਨਿ
 ਮਾਣਿਅ ਤੂੰ ਮਾਣੁ ਹਰਿ ਭਾਢੀ ਤੂੰ ਤੂੰ ਭਾਢਿਅ ॥
 ਹਰਿ ਮਹੰਤ ਕਾ ਭੀਆ ਮਾਹਿਨਿ ਦਾਈ ਮਨ ਮੁਖ
 ਮੁਕੁ ਸਾਧਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ
 ਗਰੀਬ ਮਨਾਥਿਆ १੧ ਸਲੋਕ ਮੰ ੩ ਸ
 ਤਿਹੁ ਰਕੇ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲੇ ਤਿਸੁ ਵਡਿਆਈ
 ਵਡੀ ਤੋਇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਮਨਿ ਦਸੈ ਮੇ
 ਦਿਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਕਿਹ ਪਾਕਰੇ ਜਿਸੁ ਮਾਪਣਿ
 ਤਿਸੁ ਕਰਮਿ ਪਠਾਪਤਿ ਤੋਇ ਨਾਨਕ ਕਾਰਣੁ ਕਰ
 ਤੇਵ ਸਿਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋਇ १ ਮੰ ੩ ਨਾਨਕ

ਹਰਿਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਅਠਾਧਿ ਆਮਨਾਦਿ ਨੁਹਰਿ
ਇਵਤਾਗਿ ਆਇ ਆਬੰਦੀ ਖਸਮ ਕੀ ਤਿਨ ਅ
ਗੈ ਕਮਾਵੈ ਕਾਗਾ ਪੁਰੇ ਪੁਰਾ ਕਰਿ ਛੋਡਿ ਆਗੁ ਕਮਿ
ਸਵਾਨੁ ਹਾਗਾ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਿ ਬੁਝਿ ਅ
ਤਿਨਿ ਪਾਇ ਆਮੋ ਖੁਦਾ ਆਗੁ ਅਨਮੁਖ ਹੁਕਮੁ ਨ
ਜਾਣਨੀ ਤਿਨ ਮਾਰੇ ਜੰਮ ਜੰਦਾ ਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਿਨੀ ਅਠਾਧਿ ਆਤਿਨੀ ਤਰਿ ਆਰੁ ਉਜਲੁ ਸੰ
ਸਾਰੁ ਸਾਰਿ ਅਉਗਣੁ ਗੁਣਿ ਮਿਟਾਇ ਆਗੁਰ
ਆਪੇ ਬਖਸਣੁ ਹਾਗੁ ੨੫ ਉੜੀ ਹਰਿ ਕੀ ਭੁਖ
ਤਾਪਰਤੀ ਤਿਹਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਹਰਿ
ਵਡਨਾਹੀ ਕੋਈ ਜਾਣੁ ਹਰਿ ਪਰਮੁ ਬੀਚਾਰਦਾ

ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਉਂ ਕੀਜੈ ਜਾਨਤੀ ਅਧਰਮਿ ਮਾਰਦਾ ॥ ੨੦੪ ॥
ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਿਅਉ ਪਾਪੀ ਨ ਰੁਤਾ ਰਦਾ ॥ ਸਾਲਾ
ਹਿਤੁ ਭਗਤੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ॥ ਹਿਤੁ ਭਗਤ ਜਨਤਾ ਰਦਾ ॥
੧੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਮਿ ਲਿਖਤਾ ਅੰ
ਤਰਿ ਰਖਾਉ ਰਧਾਇ ॥ ਸਾਲਾ ॥ ਜਿਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁ
ਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ
ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਾਇ ਨਾਰਿ ॥ ੧੮ ॥
ਗੁਰਮੇ ਵਾਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ਮੇਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਭਏ ਧਿਆਇ ॥ ਮਾਨਸ ਮੁਹਰੇ ॥ ਹਉਮੈ
ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਤਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸ
ਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥ ਅਨੁ ਹਰਿ ਆਪਣਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਇ ॥

ਪਥਿਤੀ ਹਰਿਮਾਪਣਿ ਰੁਗਤਿ ਕੁਗਇ ਵਰਿਮਾਈ
ਵੇਖਾਲੀ ਅਨੁਮਾਪਣਿ ਮਾਪਿ ਕਰੇ ਪਰਤੀਤਿਅੰ
ਪੇਸੇ ਵਪਾਲੀ ਅਨੁਮਾਪਣਿ ਰੁਗਤਿ ਨ ਦੇਇ ਅਨੰਦੁ
ਥਿਰੁ ਪਗੀਬਹਾਲੀ ਅਨੁਮਾਪਣਿ ਮਾਪਿ ਨ ਦੇਇ ਥਿ
ਰੁਗਤਿ ਚੁਣਿ ਨ ਰਕਧੋਰਿ ਚਾਲਿ ਅਨੁਮਾਪਣਿ ਰੁਗ
ਤਿ ਨ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ਕਰਿ ਅੰਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿ ਸਿਨੁ
ਨਿੰਦਾ ਪਟ ਚੁਤਰੀ ਮੁਠੀ ਕੁਧਿ ਚੰਗਲਿ ਕਾਰਿ
ਕਢੀ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾਚਾਰੈ ਬੈਠੀ ਅਨਾਇਸ
ਚੁਸੀ ਜਮੁ ਕਰਣਿ ਕਾਰਨਾ ਵਣੁ ਨਾਉ ਜਪੇਤੀ ਨਾਨਕ
ਕਾ ਅਗੈ ਉਤਮ ਸੇਈ ਜਿ ਪਾਪ ਪੰਦਿ ਨ ਦੇਹੀ ॥੧॥
ਮੰ ੧ ਗਿਆਤਿ ਸੁਕਿਆ ਬਗੁਲਾ ਜਾ ਕਉ ਨਦ

ਰਿਕਰੇਇਯੋਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਕਾਗਾਹੁਤਿਸੁ ੨੦੫
 ਕਰੇਇਯੋ ੨੫ਉਤ੍ਰੀਕੀਤਾਲੋਤ੍ਰੀਐਕੀਮੁਸੁਹ
 ਰਿਪਹਿਆਖੀਐਕਾਰਜੁਦੇਇਸਦਾਹਿਸਤਿਕੁ
 ਰਸਚੁਸਾਖੀਐਸੀਤਾਸੰਗਿਨਿਧਾਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚੰ
 ਖੀਐਕੁੰਭੰਜਨਮਿਹਰਵਾਨਦਾਸਕੀਰਾਖੀ
 ਐਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਇਅਲਖੁਪਕੁ
 ਲਾਖੀਐ੨੦ਸਲੋਕਮੰ ੩ਜੀਉਪਿਰੁਸਰੁ
 ਤਿਸਕਾਸਰੁਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸੇਵੀਐਸਦਾਸਦਾਦਾਤਾਰੁਹਉਬਲਿਹਾਰਿ
 ਤਿਨਕਉਜਨਿਧਿਆਇਆਹਿਨਿਰੰਕਾਰੁ
 ਓਨਾਕੇਮੁਖਸਦਉਜਲੇਓਨਾਨੁਸਕੁਜਗਤੁਕ

ਠੇਨਮਸਕਾਹੁ ੧ ਮੰ ੩ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐ
ਉਲਟੀਰਈਨਵਨਿਧਿਖਗਚਿਓਖਾਉਆਮਥੁ
ਗੁਸਿਧੀਪਿਛੋਲਗੀਆਟਿਗਨਿਨਿਜਪ
ਰਿਵੇਸੇਨਿਜਬਾਇਆਮਨਹਦਧੁਨੀਸਦਦੁ
ਜਦੇਉਨਮਾਨਿਹਗਿਲਿਵਲਾਇਆਨਕਹਰਿ
ਭਗਤਿਤਿਨਕੈਮਨਿਵੇਸੇਜਿਨਮਸਤਕਿਲਿਖਿ
ਆਧੁਰਿਪਾਇਰਾਪਉਰੂਪਹਉਦਾਦੀਹਰਿ
ਪ੍ਰਭਖਸਮਕਾਹਰਿਕੈਦਰਿਆਇਆਹਰਿ
ਅੰਦਰਿਸੁਣਿਪੁਕਾਰਦਾਦੀਸੁਖਿਲਾਇਆ
ਹਰਿਪੁਟਿਅਸਦਿਕੈਕਿਤੁਅਗਬਿਤੁਆਇ
ਆਨਿਤਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦਇਆਲਪ੍ਰਭਹਰਿ

ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਦਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜ ੨੦੬
ਪਾਇਆ ਨਨਕੁ ਪੈ ਨਾਇਆ ੨੧ ॥ ੧ ॥

ਸੁਧੁ

੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਇ ॥ ਵਾਹਮਾ
ਤੁ ਕੀਸੇ ਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ १ ॥ ਮਲਕ ਮੁਹੀਦ
ਤ ਬਾਚੰਦ੍ਰਾ ਸੋਹੀ ॥ ਆਕੀਧੁ ਨੀਗਾ ਵਣੀ ॥
ਸਲੋਕ ਮੰ १ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਹਿਦੈ ਪਰਗੁਰੁ
ਦੀਪਕੁ ਤਿਹੁ ਲੇਇ ॥ ਅਮਰ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ
ਮਾਨਿ ਮੇਸੁ ਖੁਰੇਇ ॥ ਮੰ ੧ ॥ ਪਤਿ ਲੇਖਿ ਪਾਠਿ
ਲਗਾ ਬਣਿ ਦੁਪਿ ॥ ਦੂਜੇ ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੀ ਸੁਧਿ
ਤੀਜੇ ਭਯਾ ਭਾਭੀ ਬੇਬਾ ਚਉਥੇ ਪਾਠਿ ਉਪ

ਨੀਖੇਡਾ ਪੰਜਵੈ ਖਾਣ ਪਿਸ ਟਕੀਧਾਤੁ॥ ਛਿਵੈਕੰ
ਮੁਨਪੁਛੈ ਜਤਿ॥ ਸਤਵੈ ਸੰਜਿ ਕੀ ਆਪਰਵਾਸੁ॥
ਅਠਵੈ ਕੋਧੁਰੋ ਅਤਨਿ ਨਾਸੁ॥ ਨਾਵੈ ਧਉਲੈ ਉਰੇ
ਸਾਹਾ ਦਸਵੈ ਦਧਾਰੋ ਅਸੁ ਅਹਾ ਗਏ ਸਿਗਿ
ਤਪੁਕਾਗੀਧਾਹਾ ਉਤਿਅਹੰ ਸੁਦਸਾਏ ਗਾਹਾ॥
ਆਇਆ ਗਇਆ ਮੁਇਆ ਨਾਉ॥ ਪਿਛੈ ਪਤਲਿ
ਸਦਿ ਹੁਕਾਵਾ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧੁ ਪਿਆਰੁ॥
ਬਾਣੁ ਗੁਰੂਰੂ ਬਾਸੀ ਸਾਰੁ॥ ੨੨੦॥ ਬਦਸ ਬਲਤ
ਇਬੀ ਸਿਰਵਣਿ ਤੀਸਾਂ ਕਾ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਾਵੈ॥ ਚਲੀ
ਸੀ ਪੁਰੁਤੋਇ ਪਚਾਸੀ ਪਗੁਖਿ ਸੈਸਠੀ ਕੋ ਬੁਢੇ
ਪਾਆਵੈ॥ ਸਤਰਿ ਕਾ ਮਤਿ ਹੀਨੁ ਅਸੀ ਹਾਂ ਕਾਵੈ॥

ਹਰਨਪਾਵੈ ਨਵੈ ਕਾਸਿ ਜਾਸ ਈ ਮੁਲਿ ਨਜ ੩੦੭
 ਏ ਅਪਬਲਾ ਦੰਦੋ ਲਿਮੁ ਦੰਦਿ ਮੁਰਿ ਰੁਮੇ
 ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਪੁੰਏ ਕਾਧ ਵਲਹ ਰਾ ੩ ਅੰਤ੍ਰੀ
 ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਆਪਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਤੰ
 ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਉਪਾਰਜ ਨਾ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰਾਤੰ
 ਤੁੰ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਐਸੁ ਰੁਖੇ ਲਤੁ ਮਾਤੰ
 ਇਕਿ ਆਵਤਿ ਇਕਿ ਜਾਹਿ ਉਡਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮ
 ਰਿਜਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂ ਲਿਅ ਰੰਗਿ
 ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨਹ
 ਰਿਪੁ ਰਖੁ ਬਿਧਾਤੀ ਤੂੰ ਅਪੋ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ
 ਹੈ ਵਰ ਪੁਰਖੁ ਵਰਤੀ ਜੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤੁਧੁ ਪਿ

ਆਇਦੇਮੇਰੇਸਚਿਆਬਲਿਬਲਿਹਉਤਿਨਜਾਤੀ॥
ਸਲੋਕੁਮੰ॥ ਜੀਉਪਾਇਤਨੁਸਾਜਿਆਰਖਿਆ
ਬਣਤਬਾਣਾਇਆਖੀਦੈਖੇਜਿਹਬਾਬੇਲੇਕੰਨ
ਸੁਰਤਿਸਮਾਇਯੇਰੀਚੇਲੇਹਥੀਕਰਣਾਦਿਤਾ
ਪੈਨੈਖਾਇਆਜੀਨਿਰਚਿਗਚਿਆਤਿਸਹਿਨਜਾ
ਣੈਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇਆਜਾਭੁਜੈਤਾਠੀਕਰਹੋਵੈ
ਪਾਕੁਪਾਕੀਨਜਾਇਆਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਨਾਹਿ
ਪਤਿਪਤਿਵਿਣੁਪਾਰਿਨਪਾਇ॥ ਮੰਤ੍ਰਵੇਦੇਬਰ
ਹੁਦਿਤਾਚੰਗਾਮਨਮੁਖਿਅੰਸਾਜਾਣੀਐਸੁਰ
ਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਣੀਤਕੀਕਿਆਕਰਿਆਖਿਵਖਾਣੀ
ਐਅੰਤਰਿਬਹਿਕੈਕਰਮਕਮਾਵੈਸੋਚਹੁਕੁੰਡੁ ॥ ੩੫

ਜਾਣੀਐ ਜੋ ਧਰਮੁ ਕਰਮਾਵੈ ਤਿਸੁ ਧਰਮੁ ਨਾਉ ਤੇ ॥ ੨੦੦੨ ॥
 ਵੈ ਪਾਪਿ ਕਰਮਾਵੈ ਪਾਪੀ ਜਾਣੀਐ ਤੂੰ ਆਪੇ ਖੋਲ੍ਹ
 ਕਰਹਿ ਸਭ ਕਰਤੇ ਕਿ ਆਵੁ ਜਾ ਆਖਿ ਵਖਾ
 ਣੀਐ ਜਿ ਚਹੁ ਤੇਗੀ ਜੋ ਤਿਤਿ ਚਹੁ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ
 ਤੂੰ ਬੋਲਹਿ ਵਿਣੁ ਜੋਤੀ ਕਿ ਫੁਕਹਿ ਹੁਦਿ ਖਾ
 ਸਿਆਣੀਐ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਦਰੀਆਇ ॥ ੨੦੦੩ ॥
 ਆਹ ਗਇ ਕੇ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀਐ ॥ ੨੦੦੪ ॥
 ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਭੁਝਾਇ ਕੇ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧੰਧੈ ਲਾ
 ਏ ਆਸੁ ਤੁਠ ਗਊਲੀ ਪਾਇ ਕੇ ਤੁਧੁ ਆਪ
 ਹੁ ਜਗਤੁ ਭੁਝਾਇ ਆਸਿ ਸਨਾਅੰਦ ਰਿਅਗ
 ਨਿਹੈ ਨਹਿ ਤਿਪਤੈ ਕੁਖਾਤਿ ਹਾਇ ਆਸ ਹਸਾਇ

੧

੧

੧

ਹੁਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਮਾਰਿ ਜੀ ਮੈ ਆਇ ਆਜਾਇ ਆ॥
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੋਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਸਭਿ ਬਕੇ ਕਰਮ ਕਰ
 ਮਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਿਰਜਾ
 ਜਾਤੁ ਪੁਰਾਇ ਆਕੁ ਲਉ ਧਾਰੇ ਆਪਣਾ ਪੰਨੁ
 ਜਣੇ ਦੀ ਮਾਇਆ ਸੋ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਿਨਿ
 ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਆਰਾਧਨਾ ਕਰਮੰ ॥੧॥
 ਅਖੀ ਬਾਝੁ ਦੇਖਣਾ ਵਿਣੁ ਕੰਨਾ ਸੁਨਣਾ ਪੈ
 ਭਾਬਾਝੁ ਚਲਣਾ ਵਿਣੁ ਹਥਾ ਕਰਣਾ ਜੀ
 ਭੈ ਬਾਝੁ ਬੋਲਣਾ ਵਿਣੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰਣਾ ਨਾ
 ਨਕਹੁ ਕਮੁਪਛਾਣਿ ਕੈ ਤਉ ਖਸਮੈ ਮਿਲਣਾ
 ॥੧॥ ਮੰ ੨ ਗਦਿ ਸੋ ਸੁਣੀ ਅੰਜਾਣੀ ਅੰਸਾਉ ਨ ਪਾ

ਇਆ ਜਾਇ॥ ਰੂਹ ਲਾਵੰਗਾ ਅੰਧੁ ਲਾ ਕਿਉ ਗਾਇ ॥ ੨੦੦੯
ਲਗੈ ਧਾਇ॥ ਕ੍ਰੈਕੇ ਚਰਣ ਕਰ ਕ੍ਰਾਵ ਕੇ ਲੋ
ਇਨੁ ਸੁਰਤਿ ਕਰੇ ਗਇ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਰੈ ਸਿਆ
ਣੀਏ ਇਵ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਜੋਇ॥ ੨੫੯੩੯
ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਜਾਖੇ ਲੁਰਚਾਇ
ਆ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲੋਕੁ ਅੰਤ ਰਿਜੰ
ਤਾ ਪਾਇ॥ ਆਗਿ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਸਭ ਕ
ਰੇ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇ॥ ਆਗਿ ਕਨਾਬ ਖਸਰਿ ਮੇਲਿ
ਲੈਹਿ ਕੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾਇ॥ ਆਗਿ ਕਿਖੜੇ
ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਚਾਕਰੀ॥ ਵਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤੇਰੁ ਨ ਕਾਇ
ਆ॥ ਤੇਰਾ ਕਾਰ ਵਿਕਾਰੈ ਇਕਿ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾ

ਇਆਪੁਤੁਕਲਤੁਕਟਬੁਤੈਇਕਿਅਲਿਪ
ਤੁਰੇਜੋਤੁਪੁਰਾਇਆਓਤਿਅੰਦਰਹੁਬਾਹਰ
ਹੁਨਿਗਮਲੇਸਚੈਨਾਇਸਮਾਇਆਤੁਸਲੋਕੁ
ਮੰ ੧ ਸੁਇਨੇਕੈਪਰਬਤਿਗੁਫਾਕਰੀਕੈਪਾਣਿ
ਪੇਅਲਿਕੈਵਿਚਿਧਰਤੀਕੈਆਕਾਸੀਉਰ
ਧਿਰਹਾਸਿਰਗੁਰਿਪੁਰੁਕਰਿਕਾਇਆਕਪਤੁ
ਪਹਿਗੰਧੋਵਾਸਦਾਕਾਰਾਬਗਾਰਤਾਪੀਅਲਾ
ਕਾਲਾਬੇਦਾਂਕਰੀਪੁਕਾਰਾਹੋਇਕੁਚੀਲੁਰਹਾ
ਮਲੁਧਾਰੀਦੁਗਮਤਿਮਤਿਵਿਕਾਰਾਨਾਹਉਨਮੇਨਾ
ਹਉਤੇਵਨਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ ਮੰ ੧ ॥ ਵ
ਸਤੁਪਖਾਲਿਪਖਾਲੇਕਾਇਆਆਪੇਸੰਜ

ਮਿਹੋਵੈ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈ ਲੁਲ ਗੀ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ਬਾਹਰ ੨੦੦੧੦
ਹੁਮਾਇ ਮਾਲਿਧੋਵੈ॥ ਅੰਧਾ ਭੂਲਿ ਪਾਇਆ ਜਮ
ਜਾਲੇ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣੀ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਹਉਮੈ ਵਿ
ਚਿਤੁ ਖੁਪਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ
ਤਾਹਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਮੋ ਅ
ਗੈ ਨਾਮੋ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇਆਂ
ਤੰ ਸੁਸੰਜੇ ਗੁਮੈ ਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀ
ਆਵਿਜੇ ਗੁਜਿ ਨਿਉ ਪਾਇਆ॥ ਮੂਰਖੁ ਭੋਗੇ
ਭੋਗੁ ਦੁਖ ਸਥਾਇਆ॥ ਸੁਖੁ ਹਉਮੈ ਭੋਗੁ ਪਾਪ
ਕਮਾਇਆ॥ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੇ ਗੁਉ ਪਾਇਖ
ਪਾਇਆ॥ ਮੂਰਖੁ ਗਣਤ ਗਣਾਇ ਝਗੜਾ

ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਨ ਬੇੜੁ ਗੁਰੂਚੁ
ਕਾਇਆ ਕਰਤ ਕਰੇ ਸੁਹੇਗੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾ
ਇਆ ੪ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਭੁਕੁ ਬੋਲਿ ਮੁਰਦੁ
ਰੁਖਾਇਆ ਮਵਗੀ ਨੇ ਸਮਝਾਵੈ ਜਾਇਆ ਮੁਠਾ
ਆਪਿ ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ ਨਾਨਕ ਮੇਸਾ ਆਗੁ ਜਾਪੈ
੧ ਮਃ ੪ ਜਿਸਦੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਤੈਸੇ ਸਚਾਨਾ ਮੁਖਿ
ਸਚੁ ਅਲਾਏ ੴ ਹਰਿ ਮਾਗਿ ਆਪਿ ਚਲਦੁ
ਰੋਗ ਨੇ ਹਰਿ ਮਾਗਿ ਪਾਏ ਜੇ ਅਗੈ ਤੀਰਥੁ ਹੋ
ਇਤਾ ਮਲੁ ਲੈਏ ਫਪਾਵਿਨਾ ਤੈਸਗਵੀ ਮਲੁ
ਲਾਏ ਤੀਰਥੁ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਏ ੴ ਆਪਿ ਫੁਟਾ ਕੁਟੰ

੨੧੧
 ਬਸਿਉਦੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਭਸਿਸਟਿਫੁਰਾਏ
 ਜਨਨਾਨਕਤਿਸੁਬਾਲਿਹਾਰੈਜੋਆਪਿਜੇਪੇ
 ਅਵਗਨਾਮੁਜਪਾਏ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਇਕਿਕੰਦਮੁ
 ਲੁਚੁਇਖਾਹਿਵਣਖੰਡਿਵਾਸਾ॥ਇਕਿਕੁਗਵਾ
 ਵੇਸੁਕਰਿਫਿਹਹਿਜੋਗੀਸੀਨਿਆਸਾ॥ਅੰਦਰਿ
 ਤਿਸਨਾਬਹੁਤੁਛਾਦਨਭੋਜਨਕੀਆਸਾ॥ਬਿ
 ਠਬਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਨਗਿਰਹੀਨਉਦਾਸਾ
 ਜਮਕਾਛੁਸਿਰਹੁਨਉਤਰੈਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਨਸਾ
 ਗੁਰਮਤੀਕਾਛੁਨਾਵੈਨੇਤ੍ਰੈਜਾਹੈਵੈਦਾਸਨਿਦੰ
 ਸਾ॥ਸਚਾਸਬਦੁਸਚੁਮਨਿਪਰਹੀਮਾਹਿਉਦਾਸਾ
 ਨਨਕਸਾਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਸੇਆਸਾਤੇਨਿ

ਰਾਸਾ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ॥ ੧॥ ਜੇਰਤੁਲਗੈਕਪੜੈਜੰ
ਮਾਤੇਇਪਲੀਤੁ॥ ਜੇਰਤੁਪੀਵਹਿਮਾਣਸਾਤਿ
ਨਕਿਉਨਿਗਮਲੁਚੀਤੁ॥ ਨਨਕਨਾਉਖੁਦਾ
ਇਕਾਦਿਲਿਹਛੈਮੁਖਿਲੇਤੁ॥ ਅਵਗਦਿ
ਵਾਜੇਦੁਨੀਕਿਝੁਠੈਅਮਲਕਰੇਤੁ॥ ਮੰ॥ ੧॥
ਜਾਹਉਨਹੀਤਾਕਿਆਆਖਾਰਿਤੁਨਾਤੀ
ਕਿਆਹੋਵਾਕੀਤਾਕਰਣਾਨਹਿਆਕਥ
ਨਾਭਰਿਆਭਰਿਭਰਿਧੋਵਾ॥ ਆਪਿਨਬੁਝਾ
ਲੋਕਬੁਝਾਈਅੇਸਾਆਗੁਹੋਵਾ॥ ਨਨਕਅੰ
ਧਾਤੇਇਕੈਦਸੈਗੈਸਰਸੁਮੁਹਾਏਸਾਥੇਅ
ਗੈਗਾਇਆਮੁਹੇਸੁਹਿਪਾਹਿਸੁਅੇਸਾਆਗੁ

ਜਾਪੇ ॥ ੨੫ਉੜੀ ॥ ਮਾਹਾਹੁਤੀਸਕੁਤੁਪੜੀਸੁਰ ॥ ੨੧੨ ॥
ਤਵੀਚਾਗਾਤੁਗਣਤੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਸਚੇ
ਅਲਖਾਮਪਾਗਾਪੜਿਆਮੂਰਖੁਆਖੀਐਜਿ
ਸੁਲਬੁਲੋਕੁਅੰਤਕਾਗਾਨਾਉਪੜੀਐਨਉ
ਬੁਝੀਐਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਗਾਗੁਰਮਤੀਨਾਮਧ
ਨੁਖਟਿਆਭਗਤੀਭੋਰਭੁਗਾਨਿਰਮਲਨਾ
ਉਮੰਨਿਆਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਗਾਜਿਸਦਾਜੀ
ਉਪਗਾਣੁਤੈਅੰਤਹਿਜੋਤਿਆਪਾਗਾਸਚਾਸਾਹੁ
ਇਕੁਤੁਹੋਰੁਜਗਤੁਵਣੁਜਾਗਾ੬ਸਲੋਕੁਮੰ१
ਮਿਹਰਮਸੀਤਿਸਿਦਕੁਮੁਸਲਾਹਕੁਹਲਾਲੁ
ਕੁਹਾਣੁਸਗਮਸੁੰਨਤਿਸੀਲੁਰੋਜਾਹੋਰੁਮੁਸਲਾ

ਮਾਣਾ ਕਰਣੀਕਾ ਬਾਸ ਚੁਪੀ ਰੁਕਲ ਮਾਕਰ
ਮਾਨਿਵਾਜਾ ਤੁਸਬੀ ਸਾਤਿ ਸੁਰੁ ਵਸੀ ਨਾਨਕਰ
ਖੇਲਾ ਜਾ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੧ ॥ ਹਰੁ ਪਗਾਇ ਅਨਾਨਕਾ
ਉਸੁਸੁ ਅਰਉ ਸੁਗਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਹਾਮਾ ਤਰੁ
ਠੇ ਜਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ਨ ਖਾਇ ॥ ਗਲੀ ਭਿਸਤਿ ਨ
ਜਾਣੀ ਐਵੁ ਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਇ ॥ ਮਾਰਣੁ ਪਾਰਿ
ਹਰਾਮ ਮਹਿ ਹੋਇ ਹਲਾ ਲੁਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਗਲੀ ਕੂੜੀ ਟੀਕੂੜੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮੰ ੧ ॥
ਪੰਜਿ ਨਿਵਾਜਾ ਵਖਤ ਪੰਜਿ ਪੰਜਾ ਪੰਜੇ ਨਾਉ ॥
ਪਹਿਲਾ ਸਚੁ ਹਲਾ ਲੁਦੁਇ ਤੀਜਾ ਖੇਰੁ ਖੁ
ਦਾਇ ॥ ਚਉਥੀ ਨੀਅਤਿ ਗਸਿ ਮਨੁ ਪੰਜਵੀ

ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ਕਰਣੀ ਕਲਮਾ ਆਖਿ ਕੈ ॥ ੨੧੩ ॥
ਤਾਮੁ ਸਲਾਮਾਨੁ ਸਦਾਇ ਨਾਨਕ ਜੇ ਤੇ ਕੁੜਿ
ਆਗੂ ਕੜੇ ਕੁੜੀ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ ਰ
ਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜ ਦੇ ਇਕਿ ਕਚੈ ਦੇ ਵਾਪਾ
ਗਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਈ ਆਨਿ ਅੰਦਰਿ ਰਤ
ਨਭੰਗਾ ਗਾਵਿ ਨੁਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਲਧਿ ਆਖੈ ॥
ਭਉ ਕਿ ਮੁਏ ਕੁੜਿ ਆਗਾ ਮਨ ਮੁਖ ਦੂਜੈ ਪਚਿ
ਮੁਏ ਨ ਬੁਝਹਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਇਕ ਸੁਥਾ ਝੁਟੂ
ਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਇਕਿ
ਨਿਰਧਨ ਸਦਾ ਭਉ ਕਦੇ ਇਕਿ ਨ ਭਰੇ ਤੁਜਾ
ਗਾਵਿ ਨਾਵੈ ॥ ਤੇਰੁ ਧਨੁ ਨਹੀ ਹੋਗੁ ਬਿਖਿਆ

ਸਭੁਛਾਗਾਨਾਨਕਾਮਾਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆ
ਪਿਰੁਕਮਿਸਵਾਰਣੁਗਾ॥ਸਲੋਕੁਮੰ॥
ਮੁਸਲਮਾਣੁਕਰਾਵਣੁਮੁਸਕਲੁਜਾਹੋਇਤਮੁ
ਸਲਮਾਣੁਕਰਾਵੈ॥ਅਵਲਿਅਉਲਿਦੀਨੁਕ
ਰਿਮਿਠਾਮਸਕਲਮਾਨਾਮਾਣੁਮੁਸਾਵੈ॥ਤੋਇਮੁ
ਸਲਿਮੁਦੀਨੁਮੁਹਾਵੈਮਰਦਜੀਵਣਕਾਰੁਗੁਚੁ
ਕਾਵੈ॥ਰਬਕੀਰਜਾਇਮੰਨਿਸਿਰਉਪਰਿਕਰਤਾ
ਮੰਨਿਆਪੁਗਾਵਾਵੈ॥ਤਉਨਾਨਕਸਰਬਜੀਆ
ਮਿਹਰਮਾਰਿਹੋਇਤਮੁਸਲਮਾਣੁਕਰਾਵੈ॥੧
॥ਮੰ॥੪॥ਪਰਹਰਿਕਾਮੁਕੋਪੁਤੁਨਿੰਦਾਤਜਿਮਾ
ਇਮਾਅਹੰਕਾਰੁਚੁਕਾਵੈ॥ਤਜਿਕਾਮੁਕਾਮਨੀ

ਮੋਹੁਤਜੈਤਾਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਵੈ॥ਤਜਿਮ
 ਨੁਆਰਿਮਾਨੁਪ੍ਰੀਤਿਸੁਤਦਾਰਾਤਾਜਿਪਿਆਸ
 ਆਸਰਾਮਿਲਿਵਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸਚਾਮਨਿਵੈ
 ਸੈਸਚਿਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ॥੨॥ਪਉੜੀ
 ਰਾਜੇਰਥਤਿਸਿਧਦਾਰਕੋਨਰਹਸੀਓ॥ਹਟਪਟ
 ਣਬਜਾਰਹੁਕਮੀਦੁਹਸੀਓ॥ਪਕੇਬੰਦਕਦੁਅ
 ਰੁਰਖੁਜਾਵੈਆਪਣੈ॥ਦਰਬਿਭੁਰੇਰੁਰੁਰਗੀਤੇ
 ਇਖਿਲੋ॥ਤਾਜੀਰਥਤੁਖਾਰਹਾਥੀਪਾਖਗੇ॥ਬਗ
 ਮਿਲਖਪਾਰਬਾਰਕਿਥੈਸਿਆਪਣੈ॥ਤੰਬੁਪਣਿ
 ਪਾਨਿਵਾਰਸਗਾਇਚੇਲਾਲਤੀ॥ਨਾਨਕਸਚੁਦ
 ਤਾਰੁਸਿਨਾਖਤਕੁਦਰਤੀ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥

੨੧੪

ਇ

ਕ

ਨਦੀਆਂ ਹੋਵਨਿ ਧੋਵਨਿ ਵਸੈ ਮਹੋਵਨਿ ਦੁਧੁ ਪੀ
 ਉਸਗ ਲੀਧਰਤੀ ਸਕਰਹੋਵੈ ਖਸੀ ਕਰੇ ਨਿਤ
 ਜੀਉ ਪਰਬਤ ਸੁਇ ਨਹੁ ਪਹੋਵੈ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜ੍ਹ
 ਉਭੀ ਤੂੰ ਹੋਸਲਾਹ ਦੁਆਖਣ ਲਹੈ ਨਚਾਉ
 ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਭਾਰਮਠਾਰਹੋਵੈ ਹੋਵੈ ਗਰਬੁ ਹੋਇ
 ਸੁਆਉ ਚੰਦ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਫਿਰਦੇ ਰਖੀ ਅਹਿ
 ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਵੈ ਬਾਉ ਭੀ ਤੂੰ ਹੋਸਲਾਹ ਦੁਆਖ
 ਖਣ ਲਹੈ ਨਚਾਉ ॥ ੨॥ ਮਃ ੧॥ ਜੇ ਦੇਹੈ ਦੁਖੁ ਲਾ
 ਈ ਮੇਪਾ ਪਗਰਹਦਾਇਰਾਹਾ ਰਤੁ ਪੀਏ ਰਜੇ
 ਸਿਰੈ ਉਪਾਰਿ ਰਖੀ ਅਹਿ ਏਵੈ ਜਾਪੈ ਭਾਉ ਭੀ
 ਤੂੰ ਹੋਸਲਾਹ ਦੁਆਖਣ ਲਹੈ ਨਚਾਉ ॥ ੩॥ ਮਃ ੧॥

ਅਗੀਪਾਲਾਕਪੜ੍ਹੋਵੈਖਾਣਾਤੋਵੈਵਾਉ।ਸੁ
ਰਗੈਦੀਆਮੋਹਣੀਆਇਸਤਰੀਆਤੋਵੈਨਿਨ
ਨਕਸਭੋਜਾਉ।ਭੀਤ੍ਰੇਸਲਾਹਣਾਆਖਣ
ਲੈਨਚਾਉ।੪ ਪਉੜੀ॥ਬਦਟੈਲੀਗੈ
ਬਨਾਖਸਮੁਨਜਾਣਣੀ।ਸੋਕਤੀਐਦੇਵਾਨ
ਆਪੁਨਪਛਾਣਣੀ।ਕਲਹਿਬੁਗੀਸੰਸਾਰਿ
ਵਾਦੇਖਪੀਐ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਵੇਕਾਰੁਰੁਮੇਪਚੈ
ਐ॥ਗਾਹਦੇਵੈਇਕੁਜਾਣੈਸੋਈਸਿਝਸੀ।ਕੁ
ਫਰਗੈਅਕੁਫਰਗੈਪਇਆਦਝਸੀ॥ਸਭੁ
ਦੁਨੀਆਸੁਬਹਨਸਚਿਸਮਾਣੀਐ॥ਸਿਝੈ
ਦਰਿਦੀਵਾਨਿਆਪੁਗਵਾਣੀਐ॥੮ ਸਲੋਕੁ

ਮੰ ੧ ਜੋਜੀਵਿਆਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥
ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਜੀਵੈਕੋਇ॥ਜੋਜੀਵੈਪਤਿਭ
ਬੀਜਾਇ॥ਸਕੁਹਰਾਮੁਜੇਤਾਕਿਫੁਖਾਇ॥ਗੁਜਿ
ਰੰਗੁਮਾਲਿਰੰਗੁਰੰਗਿਰਤਾਨਚੈਨੰਗੁ॥ਨਾਨਕ
ਠਗਿਆਮੁਠਾਜਾਇ॥ਦਿਨੁਨਾਵੈਪਤਿਗਇ
ਆਗਵਾਇ॥੧੫੦੧੧ਕਿਆਖਾਧੈਕਿਆਪੈ
ਧੈਤੋਇ॥ਜਾਮਨਿਨਾਹੀਸਚਾਸੋਇ॥ਕਿਆਮੇ
ਵਾਕਿਆਪਿਉਗੁਰੂਮਿਠਾਕਿਆਮੈਦਾਕਿਆ
ਮਾਸੁ॥ਕਿਆਕਪੜੁਕਿਆਸੇਜਸੁਖਾਲੀ
ਕੀਜਹਿਰੋਗਾਬਿਲਾਸਾ॥ਕਿਆਲਸਕਰਗਕਿ
ਅਨੇਬਖਵਾਸੀਆਵੈਅਹਲੀਵਾਸੁ॥ਨਾਨਕਸ ੧੬

ਚੇਨਾਮਾਵਿਦੁਸਭੋਟੇ ਲੁਵਿਣਾਸੁ॥੨॥ਪੁਤ੍ਰਿਕਾਜ
 ਤੀਦੈਕਿਆਹਥਿਸਚੁਪਰਖੀਐਹੁਜਚੇਕੀਸਿਰ
 ਕਾਰਜੁਗੁਜੁਗੁ ਜੁਦੀਐਹੁਕਮੁਮੰਨੇਸਿਰਦਾਰੁ
 ਦਰਿਦੀਬਾਣੀਐਫੁਰਮਾਨੀਹੈਕਾਰਖਸਮਿਪਠਾ
 ਐਮਾਤਬਲਥਾਜੁਬੀਚਾਰਸਥਾਦਿਸੁਣਾਇ
 ਮਾਇਕਿਹੋਏਅਸਵਾਰਇਕਨਾਸਾਖਤੀ॥੧੦॥
 ਸਲੋਕਮਃ॥ਜਾਪਕਾਤਕਾਟਿਮਾਰਹੀਸੁਪਲ
 ਰਿਵਾਇਤਾਸਲੁਕੀਸਾਰਾਚਿਥਿਮਾਕਵੁਣਾਇਮਾ
 ਤਨੁਤਾਕ੍ਰਿਦੁਇਪੁਰੁਚਕੀਜੋਤਿਕੈਪਸਿਦਿ
 ਆਇਬਹਿਨੁ॥ਜੋਦਰਿਰਹੇਸੁਭਿਬਰੇਨਾਨਕ
 ਅਜਬੁਭਿਨੁ॥੧॥ਮਃ॥ਵੇਖੁਜਿਮਿਠਾਕਾਟਿਮਾ
 ਟਿਕਨੀਬਧੇਕਾਠਾਇਕਨਾਤਾਖਤੀ॥੧੦॥

੨੧੬
 ਮਾਤੁਰਾਦੇਹਥਿਮਾਰੀਐਚਾਖੀਐ

ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਬਧਾ ਪਾਇ ਖੁੰਦਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈਦੇ
ਨਿਸੁ ਮਲਾਜ ਜਾਇ ਰਸੁ ਕਸੁਟ ਟਾਰਿ ਪਈ ਐਤ
ਪੈਤੈ ਦਿਲ ਲਾਇ ਗੁੰਝੈ ਫੁਗੁ ਸਮਾਲੀ ਐਦਿ ਚੈ
ਅਕਿ ਜਲਾਇ ਨਾਨਕ ਮਿਠੈ ਪਤਰੀ ਐਵੇਖ
ਹੁਲੋ ਕਾਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕ ਨਾਮ ਰਦੁ
ਨਾਚਿ ਤਿਆਸ ਪਦੇ ਰਿਆਸ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀ ਮਹਿ ਨਿ
ਤ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰਿ ਆਸ ਪਨੁ ਤੈ ਮਾਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹਿ
ਚੰਗੇ ਰਿਆਸ ਜਮਗਜੈ ਨਿਤ ਨਿਰਮਲ ਮੁਖ ਹੋਰਿ
ਆਸ ਮਨ ਮੁਖ ਲੁਲੁ ਹਰਾਮ ਕਿਆਨ ਜਾਇਸਾ
ਬਧੇ ਕਰਨਿ ਸਲਾਮ ਪਸਮਿਨ ਕੁਲਿ ਆਸ ਚੁਮਿ
ਲੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕੁਵਸੀ ਕਰਸਾਨਿ ਤਖਤਿ ਸ

ਲਾਮੁਲਿਖਿਆਪਦਸਿਨਾ ੧੧ ਸਲੋਕਮੰ ੧)

ਅਛੀਤਾਗੁਕਿਆਕਰੇਪੰਖੀਕਿਆਅਕਾਸੁਪਥ

ਰਪਾਲਾਕਿਆਕਰੇਖੁਸਰੇਕਿਆਪਰਵਾਸੁਕੁਤੇ

ਚੰਦਨੁਲਾਈਐਕੁੀਸੇਕੁਤੀਧਤੁਾਬੋਲਾਜੇਸਮ

ਤਾਈਐਪਤੀਅਹਿਸਿਮਿਤਪਠਾਅੰਧਾਚਾਨ

ਵਿਰਖੀਐਦੀਵੇਬਲਹਿਪਚਾਸਾਚਉਦੇਸੁਇ

ਨਾਪਾਈਐਚੁਵਿਚੁਲਿਖਾਵੈਪਾਸੁਾਲੋਹਾਮਾ

ਰਲਿਪਾਈਐਫਹੈਨਹੋਇਕਪਾਸਾਨਾਨਕਮੂਰ

ਖਏਹਗੁਰਬੋਲੇਸਦਾਇਨਾਸੁਾ ੧॥ ਮੰ ੧

ਕੈਹਾਕੰਚਨੁਤੁਟੈਸਾਗੁਅਗਨੀਗੰਦੁਪਾਏਲੋ

ਹਾਗਾਗੰਗੀਸੇਤੀਤੁਟੈਕੁਤਾਗੁਪੁਤੀਗੰਦੁਪਾਏ

ਸੰਸਾਰਿਗਾਜਾਮੰਗੈਦਿਤੈਰੀਢੁਪਾਇ। ਕੁਖਿਆ
ਰੀਢੁਪਵੈਜਾਖਾਇ। ਕਾਲਾਗੰਢੁਨਦੀਆਮੀਹ
ਤੋਲਾਗੰਢੁਪਗੀਤੀ। ਮੇਠੇਬੋਲਾਬੋਦਾਰੀਢੁ
ਬੋਲੇਸਚੁਕਾਇ। ਮੁਇਆਗੰਢੁਨੇਕੀਸਤੁਹੋਇ।
ਦੇਤੁਗੰਢੁਦਰਤੈਸੰਸਾਰੁ। ਮੁਰਖਗੰਢੁਪਵੈਮੁਹਿਮੰ
ਗਿਨਾਨਕੁਆਖੈਏਹੁਬੀਚਾਰੁ। ਸਿਫਤੀਗੰਢੁਪਵੈ
ਦਰਬਾਰੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਸਾਜਿਕੈ
ਆਪੇਕਰੇਬੀਚਾਰੁ। ਏਕਿਖੋਟੇਏਕਿਖਰੇਆਪੇਪ
ਰਖਣਹਾਰੁ। ਖਰੇਖਜਾਨੇਪਾਈਅਹਿਖੋਟੇਸਟੀ
ਅਹਿਬਾਹਰਵਾਰੀ। ਖੋਟੇਸਚੀਦਰਗਹਸੁਟੀਅ
ਹਿਥਿਸੁਆਗੈਕਰਹਿਪੁਕਾਰਾ। ਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਕੁਜਿ

ਪਵਾਹਿਏਹਾਕਰਦੀਸਾਰਾਸਾਤਿਗੁਰੁਖੋਇਅਹੁਖਰੇ ੨੧੮

ਕਰੇਸਬਾਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾਸਚੀਦਰਗਹਮੰਨੀ

ਅਨਿਗੁਬਕੈਪੋਮਿਪਿਆਗਿਗਣਤਤਿਨਾਦਕਿ

ਕਿਆਕਰੇਜੋਆਪਿਬੋਭੇਕਰਤਾਰਿ॥੨॥ਸਲੇ

ਕਮਃ॥੧॥ਹਮਜੇਗਜਿਮੀਦੁਨੀਆਪੀਗਮਸਾ

ਇਕਾਰਾਇਆਮੇਰਵਾਦਿਬਾਦਿਸਾਹਾਅਫਜੂ

ਖੁਦਾਇ॥ਏਕਤੁਹੀਏਕਤੁਹੀ॥੧॥ਮਃ॥੧

ਨਦੇਵਦਾਨਵਾਨਰਾਂਨਸਿਧਸਾਧਕਾਧਰਾਂਅਸ

ਤਿਏਕਾਦਿਗਰਿਕਈ॥ਏਕਤੁਈਏਕਤੁਈ॥

੨॥ਮਃ॥੧॥ਨਦਾਦੇਦਿਹੀਦਾਅਦਮੀਨਸਪ

ਤਜੇਗਜਿਮੀਅਸਤਿਏਕਾਦਿਗਰਿਕਈ॥ਏਕ

ਤੀਆਪੁਗਵਾਇਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸਚੁਤੇਗ ੩੧੬.

ਦਰਬਾਰੁਸਬਦੁਨੀਸਾਇਆਸਚਸਬਦੁ

ਚਾਹਿਸਚਿਸਮਾਇਆਸਨਮੁਖਸਦਾਕੁਤਿ

ਆਰਭੁਗਮਿਭੁਲਾਇਆਗਵਿਸਟਾਅੰਦ

ਠਿਵਾਸੁਸਾਦੁਨਜਾਇਆਗਵਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁ

ਪਾਇਆਵਨੁਜਾਇਆਨਾਨਕਪਾਰਖੁ

ਆਪਿਜਿਨਿਖੋਟਾਖਰਾਪਛਾਇਆ੧੩

ਸਲੋਕੁਮੰ१ ਸੀਹਾਬਜਾਂਚਰਗਾਂਕੁਤੀ

ਆਏਨਾਖਵਾਲੇਘਾਹਾਘਾਹੁਖਾਨਿਤਿਨਾ

ਮਾਸੁਖਵਾਲੇਏਰਿਚਲਾਏਗਾਹਾਨਦੀਆਇ

ਚਿਟਿਬੇਦੇਖਾਲੇਥਲੀਕੋਰਅਸਗਾਹਾਕੀ

੩੧
ਕੁਥਾਪਦੇਇਪਾਤਿਸਾਹੀਲਸਕਰਕਰੈਸੁਆ-
ਹਾਜੇਤੇਜੀਅਜੀਵਹਿਏਲੇਸਾਹਾਜੀਵਾਲੇ
ਤਾਕਿਆਸਾਹਾਨਾਨਕਜਿਉਜਿਉਸਚੇਕੁਵੈ
ਤਿਉਤਿਉਦੇਇਗਿਠਾਹਾ॥ ਮੰ॥ ੧॥ ਇਕਿਆਸਾ
ਅਹਾਗੀਇਕਿਤ੍ਰਿਖਾਹਿ॥ ਇਕਨਾਛਤੀਤ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਹਿ॥ ਇਕਿਮਿਟੀਆਮਹਿਮਿਟੀਆ
ਖਾਹਿ॥ ਇਕਿਪਉਣਸੁਮਾਰੀਪਉਣਸੁਮਾਰੀ॥
ਇਕਿਨੀਕਾਗੀਨਾਮਅਧਾਹਿ॥ ਜੀਵੈਦਾਤਾਮ
ਹੈਨਕਉਣਾਨਾਨਕਮੁਠੇਜਾਹਿਨਾਹੀਮਾਨਿਸੋਇ
ਰਪਉੜੀ॥ ਪੁਠਗੁਰਕੀਕਾਰਕਰਮਿਕਮਾਈ
ਮੇਯਾਗੁਰਮਤੀਆਪੁਗਵਾਇਨਾਮੁਧਿਆਈ॥

ਦੂਜੀ ਕਾਏ ਲਗਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਦਿਨੁ ੨੨੦
ਨਾਵੈ ਸਭਾ ਵਿਸੁਪੇਝੈ ਖਾਈਐ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸ
ਲਾਹਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਦਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੈ
ਨਾਹੀ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਗਿਆਈਐ ॥
ਦੁਨੀ ਆਖੋਟੀ ਗਸਿਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਚੁ ਖਰਾਸ ਲਾਹਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਈਐ ॥
੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ॥ ੧ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾਵਾਦੁ ਤਿ
ਗਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਾਨਿ ਨਾਵਹਿ ॥ ਜਾਤੁ
ਪੁਭਾਵੈ ਤਾਕਹਿ ਬਿਭੁਤਾ ਸਿੰਕੀ ਨਾਵਹਿ
ਜਾਵਹਿ ॥ ਜਾਤੁ ਪੁਭਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਕਤੇ ਬਾਖੁ
ਲਾਸੇ ਖਕਹਾਵਹਿ ॥ ਜਾਤੁ ਪੁਭਾਵੈ ਤਾਹਿ ਵ

ਹਿਰਾਜੇਰਸਕਸਬਤੁਕਮਾਵਹਿਸਾਤੁਪੁ
ਭਾਵੈਤੇਗਵਗਾਵਹਿਸਿਰੁਮੁੰਡੀਕਟਿਜਾਵ
ਹਿ॥ ਜਾਤੁਪੁਭਾਵੈਜਾਹਿਦਿਸੰਤਰਿਸੁਹਿਗ
ਲਾਪਰਿਅਵਹਿਜਾਤੁਪੁਭਾਵੈਨਾਇਕ
ਵਹਿਤੁਪੁਭਾਵੈਤੁੰਭਾਵਹਿਨਾਨਕੁਏਕਕ
ਹੈਬੇਨਤੀਤੋਹਿਸਗਲੇਕੁਕੁਕਮਾਵਹਿ॥
ਮੰ॥ ਜਾਤੁਵਡਾਤਾਸਭਿਵਡਿਅਈਅਚੰ
ਠੈਚੰਗਾਹੋਈ॥ ਜਾਤੁਸਭਾਤਾਸਭਕੋਸਚਾ
ਕੁੜਾਕੋਇਨਕੋਈ॥ ਆਖਣੁਵੇਖਣੁਬੋਲਣੁ
ਚਲਣੁਜੀਵਣੁਮਰਣੁਧਾਤੁ॥ ਹੁਕਮੁਸਾਜਿ
ਹੁਕਮੈਵਿਚਿਰੇਖੇਨਾਨਕਸਚਾਅਪਾਰ

ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕ ॥ ੨੨੧ ॥
 ਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਕਾਰੁ ਕਾਰੁ ਕਮਾਈਐ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆ ਭੁਤਾਨਾ ਮੁਖਿ ਮਾਈ ॥
 ਐ ॥ ਲਾਹਾ ਕੁਗਤਿ ਸੁਸਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥
 ਮਨਮੁਖਿ ਕੁਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੁਰੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਸਚੈ ਦੈ
 ਵਰਿ ਜਾਇ ਸਚੁ ਚਵਾਈਐ ॥ ਸਚੈ ਅੰਦ
 ਰਿ ਮਹਾ ਲਿਸਚਿ ਬੁਲਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ
 ਸਦਾ ਸਚਿ ਆਰੁ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮਃ ੧ ॥ ਕਲਿਕਾਤੀ ਗਜੇ ਕਸਾਈ ਧਰਮੁ ਪਖ
 ਕਹਿਓ ਨੂਰਿ ਆਕੂਰੁ ਅਮਾਵਸਿ ਸਚੁ ਚੰਦੁ
 ਮਾਦੀ ਸੈ ਨਾਤੀ ਕਹੁ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਉ ਕੁਲਿ

੧੬੬
ਵਿਕੁੰਨੀ ਤੋਈ ॥ ਅਧੇਰੈ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਵਿਚਿਤ
ਉਮੈ ਕਹਿ ਦੁਖੁ ਰੋਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ
ਗਾਤਿ ਤੋਈ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੩ ॥ ਕਲਿ ਕੀ ਗਤਿ ਪਰ
ਗਵਚਾਨੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾ
ਰਿ ॥ ਜਿਸਨੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਗਤਿ ਸੁਦੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਸੋ ਲੇਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭੁਗਤ
ਤੈਸੈ ਸਾਗੀ ॥ ਆਜੇ ਰੁਕਦੇ ਨ ਆਇਆ ॥ ਕਰ
ਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੈ ॥ ਨ ਭੁਲੈ ਕਿਸੈ ਦਾ ਭੁਲਾ
ਇਆ ॥ ਭੁਗਤੁ ਆਪੇ ॥ ਮੇਲਿ ਅਨੁਜਿ ਨੀਸ
ਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸੈਸਾਗੀ ਆਪਿ ਖੁਆਇ
ਅਨੁਜਿ ਨੀਕੁ ॥ ਰੂਬੇ ਲਿਖੇ ਲਿਖਿ ਖੁਆਇਆ

੨੨੨

੫੫੫

ਚਲਣਸਾਹਨਜਾਣਨੀਕਾਮੁਕੋਧੁਵਿਸੁਵਧਾਇ
ਆਭਗਤਿਕਗਨਿਹਰਿਚਾਕਗੀਜਿਨੀਅਨਦਿ
ਨੁਨਾਮੁਧੀਆਇਆਦਾਸਨਿਦਾਸਾਂਹੋਇਕੋ
ਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆਓਨਾਖਸ
ਮੇਕੋਦਹਿਮੁਖਉਜਲੇਸਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇ
ਆ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁਮੰ॥੧॥ਸਬਹੀਸਲਾਹਿਜਿ
ਨੀਧੀਆਇਆਇਕਮਨਿਸੇਈਪੁਰੇਸਾਹਦੁਖ
ਤੈਉਪਰਿਲਹਿਮੁਏਾਦੁਜੇਬਹੁਤੇਗਾਹਮਨਕ
ਆਮਤੀਖੰਡੀਆਬਹੁਤੁਪਏਅਸਗਾਹ
ਗੋਤੇਖਾਹਿਨਾਨੀਕਲਾਹਿ॥ਤਜੈਮੁਹੀਗਿਰਾ
ਹਕੁਖਤਿਖਾਦੁਇਭਉਕੀਆਖਾਧਾਹੋਇਅੰ

ਸੁਆਹੁਗੀਖਾਣੇਸਿਉਦੇਸਤੀ। ਚਉਥੈਆਈ ੨੨੩
ਉਪਅਖੀਮੀਟਿਪਵਾਠਿਗਾਇਆਗ੍ਰੀਉਠਿਰ
ਚਿਉਨੁਵਾਦੁਸੈਵਾਠਿਆਕੀਪਿਰੁਬਧੀ। ਸਭੇ
ਵੇਲੇਵਖਤਸਾਰਿਜੇਅਠੀਭਉਤੋਇ। ਨਾਨਕ
ਸਾਹਿਬੁਅਨਿਵਸੈਸਚਾਨਾਵਟੁਤੋਇ। ੧ ਮੰਤਰ
ਸੇਈਪੁਰੇਸਾਹਜਿਨੀਪੁਰਾਪਾਇਆਅਠੀ
ਵੇਪਰਵਾਹਰਹਨਿ। ਇਕਤੈਰੀਗਿਆਦਰਸਨਿ
ਗੁਪਿਅਥਾਹਵਿਰਲੇਪਾਈ। ਅਹਿ। ਕਰਮਿ
ਪੁਰੈਪੁਰਾਗੁਰੂਪੁਰਾਜਾਕਾਬੋਲੁ। ਨਾਨਕਪੁ
ਰਾਜੇਕਰੈਪਦੈਨਾਤਿਤੋਲੁ। ੨॥ ਪਉੜੀ।
ਜਾਤੁਤਾਕਿਆਹੋਠਿਮੇਸਚੁਸੁਣਾਈ। ਮੇ

ਮੁਠੀਧੰਧੈ ਚੋਰਿ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈ ਐਯੋ
ਨੈਚਿਤਿ ਕੋਠੈ ਸੇਵਗਵਾਈ ਐਯੋ ਜਿਤੁ
ਟਿਸਚੁ ਨ ਪਾਇ ਸੁਭੰ ਨਿਪਛਾਈ ਐਯੋ ਕਿਉ ਕ
ਰਿਪੁਰੇ ਵਟਿ ਤੋਲਿ ਰੁਲਾਈ ਐਯੋ ਕੋਇ ਨ ਅ
ਖੇਪਾਇ ਤਉ ਮੇਜਾਈ ਐਯੋ ਲਈ ਅਨਿਖਰੇ ਪਰ
ਖਿਦਰਿ ਬੀਨਾਈ ਐਯੋ ਸਉਦਾਇ ਕਤੁ ਹਟਿ ਪੁਰੇ
ਗੁਰਿ ਪਾਈ ਐਯੋ ੧੧ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੨ ਅਠੀ ਪਹ
ਰੀ ਅਠ ਖੰਡੁ ਨ ਵਾਖੰ ਰੁਸਗੀਰੁ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ
ਉਨਿਧਿ ਨ ਮੁਏ ਕੁਭਾਲਹਿ ਗੁਣਿ ਗਹੀਰੁ
ਕਰਮ ਵੰਤੀ ਸਲਾਹਿ ਆਨਨ ਕਕਰਿ ਗੁਰਪੀ
ਰੁਚਉ ਬੈਪਹਰਿ ਸੁਥਾਹ ਕੈ ਸੁਗਤਿ ਆਉਪ ੧੧

ਜੇਚਾਉ। ਤਿਨਾਦਰੀਆਵਾਸਿਉਦੇਸਤੀਮਨ ੨੨੪
ਮੁਖਿਸਚਾਨਾਉ। ਓਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੰਡੀਅੇਕਰਮ
ਤੋਇਪਸਾਉ। ਕੰਚਨਕਾਇਆਕਸੀਅੇਵੰਡੀ
ਚੜੈਚੜਾਉ। ਜੇਹੋਵੈਨਦਰਿਸਗਛਕੀਬ
ਹੁੜਿਨਪਾਣੀਤਾਉ। ਸਤੀਪਹਰੀਸਤੁਰੁਲਾ
ਬਹੀਅੇਪੜਿਆਪਾਸਿ। ਓਥੈਪਾਪੁਪੁੰਨਬੀ
ਚਾਹੀਅੇਕੂੜੈਪਟੈਗਾਸਿ। ਓਥੈਖੋਦੇਸਟੀਅ
ਤਿਖੇਠਕੀਚਹਿਸਬਾਸਿ। ਬੋਲਣੁਛਾਦਲੁਨਾਨ
ਕਾਦੁਖੁਸੁਖੁਖਸਮੇਪਾਸਿ। ੧ ਮੰ ੨ ਪਉਣੁਗੁ
ਰੂਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿਮਹਤੁ। ਦਿਨਸੁਗ
ਤਿਦੁਇਦਾਣੀਦਾਇਆਖੇਲੈਸਗਲਜਗਤੁ

ਚੰਗਿਆਈ ਆਬੁਰਿਆਈ ਆਵਾਚੈਧਰਮੁ
ਤਦੁਰਿ ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣਿਕੇਨੇਤ੍ਰੈਕੇਦੁਰਿ
ਜਿਨੀਨਾਮੁਇਆਇਆਗਏਮਸਕੁਤਿਘਾਲਿ
ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਓਜਲੇਤੋਰਕੋਤੀਢੁਟੀਨਾਲਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਕੂਜਨੁਕੁਓਸਤਿਗੁਰਿਦਸਿਆ
ਸਚੇਹੀਪਤੀਆਇਸਚਿਦਿਗਸਿਆਸਚੈ
ਕੋਟਿਗਿਗਾਇਨਿਜਪਾਹਿਦਸਿਆਸਤਿਗੁ
ਰਤੁਠੈਨਾਉਪ੍ਰੇਮਿਗੁਸਿਆਸਚੈਦੇਵੀਬਾਣਿ
ਕੁੜਿਨਜਾਣੀਐ॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥
ਖੁਆਈਐਸਚੈਸਬਦਿਨੀਸਾਣਿਠਾਕਨਪਾ
ਈਐਸਚੁਸੁਣਿਬੁਝਿਵਖਾਣਿਮਹਲਿਬੁਲਾ

ਈਸੇ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੧ ਪਹਿਰਾ ਅਗਨਿ ੨੨੫

ਵੈਪਰੁ ਬਾਧੈ ਰੋਜਨੁ ਸਾਰੁ ਕਰਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੂ

ਖਪਾਈ ਕਰਿ ਪੀਵਾਧਰਤੀ ॥ ਕਿਚਲਾਈ ॥

ਧਰਿਤ ਰਾਜੁ ਅੰਬਰੁ ਤੇਲੀ ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾ

ਈ ॥ ਏਵਰੁ ਦਧਾ ਮਾਵਾਨਾ ਹੀ ਸਭ ਸੈਨ ਬਿਚਲ

ਈ ॥ ਏਤਾ ਤਾਣੁ ਤੇਵੈ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਕਰੀ ਰਿਅੰ

ਖਿਕਰਾਈ ॥ ਜੇਵਰੁ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇਵਰੁ ਦਾਤੀ ਦੇ

ਦੇ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸ

ਉਪਰਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਦਾਤਿਆਈ ॥ ਮੰ ੨

ਆਖਣੁ ਆਖਿ ਨਗਜਿ ਆਸੁਨ ਦਿਨ ਰਜੇ ਕੰ

ਨਾ ॥ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਨਰਜੀ ਆਗੁਣ ਗਾਤਕ

ਇਕਵੰਨਾ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖਨ ਉਤਰੈ ਗਲੀ ਭੁ
ਖਨ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਭੁਖਾਤਾ ਰਜੈ ਜਾ ਗੁਣ ਕਾਰਿ
ਗੁਣਿ ਸਮਾਇ २ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗਵਿਨੁ ਸਚੇ ਸਕੁ
ਕੁਨੁ ਕੁਨੁ ਕੁਮਾਣੀ ਐ ॥ ਗਵਿਨੁ ਸਚੇ ਕੁਨਿ ਆ
ਰੁਖੀ ਨਿਚਲਾਣੀ ਐ ॥ ਗਵਿਨੁ ਸਚੇ ਤਨੁ ਢਰੁ
ਢਰੁ ਰਲਾਣੀ ਐ ॥ ਗਵਿਨੁ ਸਚੇ ਸਕੁ ਭੁਖ ਜਿ
ਪੈਝੈ ਖਾਣੀ ਐ ॥ ਗਵਿਨੁ ਸਚੇ ਦਰਬਾਰੁ ਕੁਨਿ
ਨਪਾਣੀ ਐ ॥ ਕੁਨੈ ਲਾਲ ਚਿਲਗਿ ਮਹ
ਲੁਖੁ ਆਣੀ ਐ ॥ ਸਕੁ ਜਗੁ ਠਗਿ ਆਠ
ਗਿ ਆਣੀ ਐ ॥ ਜਾਣੀ ਐ ॥ ਤਨੁ ਮਹਿ ਤਿਸ
ਨਾ ਅਗਿ ਸਥਾ ਦਿਬੁ ਝਾਣੀ ਐ ॥ ੧੮

ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੧ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਸੰਤੋਖੁ ਰੁਖੁ ਧਰੁ ੨੨੬
 ਮੁਢੁ ਲੁਫੁ ਲਗਿਆ ਨਾਨਾ ਗਸਿਰ ਗਸਿ ਮਾਹਰਿ
 ਆਸਦਾ ਪਕੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਨਿ ਪਤਕੈ ਸੰ ੦
 ਦਖਾਦਾ ਲੋਹੇ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ੧ ਮੰ ੧
 ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਬਿਰਖੁ ਪਤਪਰਵਾਲਾ ਟੁਲਜ
 ਵੇਹਰ ਲਾਲਾ ਤਿਤੁ ਫਲ ਰਤਨ ਲਗਾਤਿ
 ਮੁਖਿ ਭੁਖਿ ਤਹਿ ਰਵੈ ਰਿਵੈ ਨਿਹਾਲਾ ਕਾਨ
 ਕਕਰ ਮੁਤਦੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਿ ਮਾਤਦੈ
 ਲੇਖਾ ਅਠਸਾਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣਿ
 ਪੁਜੇ ਸਦਾ ਵਿਸੇਖਾ ਤਿਸੁ ਤੇਤੁ ਲੋਕੁ ਕੋ ਪੁਚਾ
 ਰਨਦੀ ਆਮਾਗਿ ਪਵਹਿ ਸਿਦ੍ਹ ਤਹਿ ਨਾਨ

ਕਾਤਰੀਐਕਰਮੀਲਗਿ ੨ ਪਉੜੀ ਜੀਵ
ਦਿਆਮਹੁਮਾਰਿਨਪਛੋਤਾਈਐ॥੩॥ ਠਾਇਤੁ
ਸੰਸਾਰੁਕਿਨਿਸਮਝਾਈਐ॥ ਸਚਿਨਧੋਰਪਿਅੰ
ਰੁਪੰਧੈਧਾਈਐ॥ ਕਾਲੁਬੁਧਾਖੈਕਾਲੁਸਿਰਿਦੁ
ਨੀਅਾਈਐ॥ ਹੁਕਮੀਸਿਰਿਜੰਦਹੁਮਾਰੇਦੁ
ਈਐ॥ ਆਪੇਦੇਪਿਆਰੁਮੰਨਿਵਸਾਈਐ॥ ਮੁਹ
ਤੁਨਚਸਾਵਿਲੰਮੁਕੁਗੀਐਪਾਈਐ॥ ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਬੁਝਿਸਚਿਸਮਾਈਐ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮੰ ੧॥ ਤੁੰ
ਮੀਤੁੰਮਾਵਿਸੁਅਕੁਧਰੂਗਾਨੰਮੁਫਲੁਮਨਮੁਖਿਦੁ
ਸਹਿਤਿਸੁਜਿਸੁਤੁੰਚਿਤਿਨਆਵਹੀ॥ ਨਨਕਕ
ਤੀਐਕਿਸੁਤੰਦਨਿਕਰਮਾਬਾਹੇ॥ ੧ ਮੰ ੧

ਮਤਿ ਪੰਖੇ ਰੂਰਿ ਰ ਤੁਸਾ ਥਿਕ ਬਉਤ ਮਕ ਬਨਿ ਚ ॥ ੨੨੭ ॥
 ਕ ਬ ਚੰਦ ਨਿਕ ਬ ਅਰਿ ਰੂਲਿ ਕ ਬਉਚੀ ਪ
 ਗੀਤਿ ॥ ਨਨ ਕਤੁ ਕ ਮਿ ਚਲਾਣੀ ਮੇਸਾ ਤਿ ਬਲਗ
 ਗੀਤਿ ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਕੇਤੇ ਕਤਹਿ ਵਖਿਆਣੁ ਕਹਿ
 ਕਹਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ਵੇਦ ਕਤਹਿ ਵਖਿਆਣੁ ਅੰ
 ਤੁਨ ਪਾਵਣਾ ॥ ਪਾਤ੍ਰਿ ਮੇਨ ਤਿ ਕੇਦੁ ਬੁਝਿ ਮੇ ਪਾ
 ਵਣਾ ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕੈ ਕੁਥਿ ਕਿਸੈ ਸਚਿ ਸ
 ਮਾਵਣਾ ॥ ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਅਲਖੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾ
 ਵਣਾ ॥ ਮਨੇ ਨਾਉ ਬਿਸੀਖ ਦਰਗਹ ਪਾਵਣਾ
 ਖਾਲ ਕਕਉ ਆਦੇਸੁ ਦਾਦੀ ਗਾਵਣਾ ॥ ਨ
 ਨ ਕਜੁ ਗੁਜੁ ਗੁਏ ਕੁਮੀਨਿ ਵਸਾਵਣਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸ

ਓਹੁ ਮਹਲਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਤੋਇ ਅਨੂਹਿ ਮਾਨ ਗੀਲੈ
ਜਾਇਆ ਪਣਤ ਬੀਆਪੈ ਦੇ ਕੁਚਾ ਆਪੇਲਾ
ਇਹੁ ਕੁਮੁਪਾਇਆ ਪੁਰਿਖ ਸਮਕਾ ਅਤੀਤੁ ਧਰਮ
ਖਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਉ ਮਨ ਮੁਖੁ ਅਕੂਰੈ ਬੈਤ ਕਿਸ
ਆਇਆ ਦੁਤਾ ਸਿਰਿਆ ਆਪੇ ਖਸਮੁ ਦੇਖੈ ਕਰਿ
ਵਿਉ ਪਾਇਆ ਨਨਕ ਦੇਵ ਜਾਣੀਐ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਤਿ
ਸਹਿ ਰਜਾਇ ॥ ਮੰ ੨ ਨਨਕ ਪਰਖੈ ਆਪਕ
ਉਤਪਾਰ ਬੁਜਾਣਾ ਰੋਗੁ ਦਾਰੂ ਦੇਵ ਬੁਝੈ ਤਾ ਦੇਵ
ਸੁਜਾਣਾ ਵਾਟ ਨਕਰਈ ਮਾਮਲਾ ਜਾਣੈ ਮਿਤ
ਮਾਣੁ ਮੁਲੁ ਜਾਣਿ ਗਲਾ ਕਰੇ ਗਾਇਲਾ ਏਹਾ
ਨਾ ਲਾਬਿ ਨ ਚਲਈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸੋਇ ਸਦੁ ਪ

੨੨੮
 ਰਵਾਨਾ ਸਰੁਸੰਧੇ ਆਕਾਸਕਓ ਕਿਓ ਪਤੁਚੈ ਬ
 ਨਾ ਅਗੈਓ ਹੁਅਠੀ ਮੁਹੈ ਵਾਹੇ ਦਰੁਜਾਨਾ ॥੨
 ਪਓੜੀ ਨਾਠੀ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸੀ ਗਾਠੀ ਅ
 ਕਗਨਿ ਭਗਤਿ ਦਿਨੁ ਗਤਿ ਨਗਨ ਨੀਵਾਠੀ ਆ
 ਮਹਲਾਂ ਮੰਤ੍ਰਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਬਦਿ ਸਵਾਠੀ ਆਸ
 ਚੁਕਹਨਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੇਵੇ ਚਾਠੀ ਆਸੇ ਹਨਿ
 ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਠੀ ਆਸ ਖੀਕ
 ਹਨਿ ਅਰਦਾਸਿ ਮਨਹੁ ਪਿਆਠੀ ਆਸ ਬਿਨੁ
 ਨਾਵੈ ਧਿਗੁ ਵਾਸੁ ਟਿਟ ਸੁਜੀਵਿ ਆਸ ਬਦਿ
 ਸਵਾਠੀ ਆਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਿ ਆਰਾਸ ਲੋਕੁ
 ਮੰ ੧ ਆਰੂਮੀ ਹਿਨਤਿ ਪਾਤਿ ਆਮਗੀ ਲੇਤੇ

ਨਕੁਖਾ ਗਜਾਗਜਿਨਤਿ ਪਤਿਆਸਾਇਰਭ
ਹੇਕਿਸੁਕਾਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਕੀਕੇਤੀਪੁਛਾਪੁ
ਛਾਧੀਅਲੀ ਨਿਹਟਲੰਤਸਿਜਨਮਸਿਆਜਾ
ਵਤੁਬ੍ਰਹਮਨਬਿੰਦਤੇਸਾਗਰੀਸੀਸਾਗਸਿਗੁ
ਰਪਾਸਾਦੀਤਗਹਿਕੇਕਰਣਕਾਰਣਸਮ
ਰਬੁਪੈਕਪੁਨਨਕਬੀਚਾਰਿਕਾਰਣਕਰਤੇ
ਦਸਿਹੈਜਿਨਿਕਲਗਥੀਧਾਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ
ਖਸਮੈਕੈਦਰਬਾਰਿਦੁਛੀਦਸਿਆਸਚੁ
ਖਸਮੁਕਲਾਇਕਮਲੁਦਿਗਸਿਆਖਸ
ਮਹੁਪੁਗਾਪਾਇਮਨਹੁਗਸਿਆਦੁਸਮਣੁ
ਕਦੇਮਾਰਿਸਜਣਸਗਸਿਆਸਚੁਸਤਿਬੁ

ਹੁਸੇਵਿਜਿਨਿਸਚਾਮਾਗੁਦਸਿਆਸਚ
 ਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਕਾ ਲੁਵਿਧਉਸਿਆਦਾ
 ਫੀਕਥੇਅਕਬੁਸਬਦਿਸਦਾਰਿਆਨਾਨ
 ਕਗੁਣਗਾਹਿਗਾਸਿਹਰਿਜੀਉਮਿਲੇਪਿਆ
 ਰਿਆ॥੨੩॥ਸਲੋਕੁ ਮੰ॥੧॥ਖਤਿਅਤੁਜੀਮੇਖ
 ਤੇਕਗਨਿਤਖਤਿਆਵਿਚਿਪਾਹਿਯੋਤੇਮੁਲਿ
 ਨਉਤਗਹਿਜੇਸਉਧੋਵਣਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਖ
 ਸੇਬਖਸੀਅਹਿਨਾਹਿਤਪਾਹੀਪਾਹਿ॥੧॥
 ਮੰ॥੧॥ਨਾਨਕਬੋਲਣੁਖੁਖਣਾਦੁਖਢੁਤਿ
 ਮੰਗੀਅਹਿਸੁਖਾਦੁਖਸੁਖਦਾਇਦਰਿਕਪ
 ਤੇਪਹਿਗਹਿਜਾਇਮਨੁਖਾਜਿਥੈਬੋਲਣਿ

355
ਤਹੀਅੰਤਿਥੈਚੰਗੀਚੁਪਾਰ ਪਉੜੀ॥ ਚਰੇ
ਕੀਡਾਦੇਖਿਅੰਦਰੁਕੁਲਿਅਾਸਚੈਪੁਰਖਿ
ਅਲਖਿਸਿਰਜਿਨਿਹਾਲਿਅਾਉਝੜਿਕੁ,
ਲੇਹਾਹਗੁਰਿਦੇਖਾਲਿਅਾਸਤਿਗੁਰਿਸ
ਚੇਵਾਹੁਸਚੁਸਮਾਲਿਅਾਪਾਇਅਾਰਤੁ
ਘਰਾਹੁਟੀਵਾਬਾਲਿਅਾਸਚੈਸਬਦਿਸਲਾ
ਹਿਸੁਖੀਏਸਚਵਾਲਿਅਾਨਿਰੁਠਿਆਰੁ
ਲਗਿਗਗਬਿਸਿਗਾਲਿਅਾਨਾਵਹੁਕੁਲਾਜ
ਗੁਰਿਰੈਬੇਤਾਲਿਅਾਰੇ ਸਲੋਕੁਮੰਤ੍ਰਕੁ
ਵਿਚਿਜਮੈਰੈਮਰੈਕੁਉਮਨਮਹਿਹੋਇ॥
ਨਨਕਭੈਵਿਚਿਜੇਮਰੈਸਹਿਲਾਮਾਇਆ

ਸੋਇ॥ ੧੫੦੩ ਭੈਵਿਨੁ ਜੀਵੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ੨੩੦
ਖੁਸੀਆ ਖੁਸੀਕ ਮਾਇਆ ਨ ਕਭੈਵਿਨੁ ਜੇ
ਰੈ ਮੁਹਿ ਕਾਲੇਓਓ ਠਿਜਾਇ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਤਾ ਸਹਧਾ ਪੂਰੀ ਐ
ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਨ ਕ ਬਹੁਤੁ, ਰੀ
ਐ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਤਾ ਦੁਖੁ ਨ ਜ
ਦੀ ਐ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਤਾ ਹ
ਰਿ ਠੰਗੁ ਮਾਣੀ ਐ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇ
ਆ ਲੁਤਾ ਜਮ ਕਾ ਰੂਰੁ ਕੇਹਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਹੋ
ਇ ਦਇਆ ਲੁਤਾ ਸਦਾ ਹੀ ਸੁਖੁ ਦੇਹਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਤਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ

ਮੇ॥ ਸਤਿਗੁਰੋਤ੍ਤਿ ਦਇਆ ਲੁਤਾ ਸਚਿ ਸ
ਮਾਈਐ ॥ ੨੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੧ ॥ ਸਿਰੁਖੋਹਾਇ
ਪੀਅਰਿ ਮਲਵਾਣੀ ਜੂਠਾ ਮੰਗੀ ਮੰਗੀ ਖਾਹਿ
ਫੋਲਿਫਦੀਹਤਿ ਮੁਤਿਲੈ ਨਿਰੁਤ੍ਤਾ ਸਾਪਦਿ
ਦੇਖਿ ਸੰਗਤੀ ਭੇਰੁ ਵਾਂਗੀ ਸਿਰੁਖੋਹਾਇ ਨਿ
ਕਰੀਅਨਿ ਹਥੁ ਸੁਆਹੀ ॥ ਮਾਊਪੀਉ ਕਿਰਤੁ
ਗਵਾਇ ਨਿਟਬਰੁ ਦਨਿ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਪੰਤੁ
ਨਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆਨ ਦੀਵਾ ਮੁਏ ਕਿਥਾਉ
ਪਾਰੀ ॥ ਅਠਸਾਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇ ਨਿਨ ਦੋਈਥੁ
ਹਮਦੁ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਤੀ ॥ ਸਦਾ ਕੁਚੀਲ ਰਹਿ
ਦਿਨੁ ਗਤੀ ਮਥੈ ਟਿਕੇ ਨਾਤੀ ॥ ਝੰਡੀ ਪਾਇ

ਬਹੁਹਿਨਿਤਮਰੈਦਰਿਦੀਬਾਇਨਜਾਉ
 ਲਕੀਕਾਸੇਭਥੀਦੁਮਨੁਅਗਪਿਦੀਜਾ
 ਹੀਨਾਓਇਜੋਗੀਨਾਓਇਜੋਗਮਨਾਓਇ
 ਕਾਜੀਮੁਲਾਦਾਯਾਦਿਗੋਏਦਿਗਨਿਦਿ
 ਗੁਤੇਫਿਟਾਦਤੈਗਲਾਜੀਆਮਾਰਿਜ
 ਵਾਲੇਸੋਈਅਵਰੁਨਕੋਈਰੋਖੋਦਾਨੁ
 ਤੈਇਸਨਾਨੁਦੰਚੇਰੁਸੁਪਣੀਸਿਰਖੁਖੋ
 ਪਾਈਵਿਚਹੁਰਤਨਉਪਨੇਮੇਰੁਕੀਆਮ
 ਧਾਇਆਮਠਸਾਹਿਤੀਰਬਦੀਵੀਥਾਪੇਪੁਰ
 ਬੀਲਗੋਬਾਣੀਨਾਇਨਿਦਾਜਾਨਾਤੈਪੁਜ
 ਨਾਦਨਿਸਦਾਸੁਜਾਣੀਮੁਇਆਜੀਵੀ

ਦਿਆਗਤਿਹੈਦੇਜਾਸਿਠਿਪਾਣੀਐਪਾਇ
ਨਾਨਕਸਿਰਖੁਥੇਸੈਤਨੀਏਨੁਗਲਨਕੁ
ਦੀ। ਵੁਠੈਤੋਇਐਤੋਇਬਿਲਾਵਲੁਜੀ
ਆਜੁਗਤਿਸਮਾਦੀ। ਵੁਠੈਅੰਨੁਕਮਾਦੁਕ
ਪਾਤਾਸਰੁਸੈਪੜਦਾਤੋਵੈ। ਵੁਠੈਪਾਤੁਚਰ
ਨਿਨਿਤਸੁਰਹੀਸਾਧਨਦੀ। ਵਿਲੋਵੈ। ਤਿ
ਤੁਪਿਅਮੋਮਜਗਸਦਪੁਜਾਪਾਇਐਕਾਰੁ
ਜੁਸੈਹੈ। ਗੁਰੂਸਮੁੰਦੁਨਦੀ। ਆਸਰੁਸਿਖੀਨ
ਤੈਜਿਤੁਵਰਿਅਮਾਣੀ। ਨਾਨਕਜੇਸਿਰਖੁਥੇਨ
ਵਨਿਨਾਤੀਤਾਸਤੁਚਦੇਸਿਰਿਛਾਣੀ॥ ੧੫੦੨
ਅਗੀਪਾਲਾਕਿਕਰੇਸੁਰਜਕੇਤੀਗਤਿ। ਅੰ२੮

ਦਾਅਲੇ ਗਾ ਕਿ ਕਰੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਕਿ ਆ ਜਾਤਿ॥ ੨੩੨
ਧਰਤੀ ਚੀ ਜੀ ਕਿ ਕਰੇ ਗਿ ਸੁ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕਿ ਦੁ
ਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਪਤਿ ਜਾਣੀ॥ ਮੇ ਜਾ ਪਤਿ ਗੋਖੇ
ਸੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਸੁ ਬਹਾਨੁ ਸਦਾ ਕ
ਲਾਇਆ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਦੀ ਬਾਣੁ ਤੋਰਿਆ ਵਟੁ
ਜਾਇਆ॥ ਸਚੁ ਜਿਮੰਗਾ ਹਿਦਾਨੁ ਸਿ ਤੁਧੈ ਜੇਹਿ
ਆਸ ਚੁਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ਸਬਦੈ ਸੋਇਆ॥ ਮੰ
ਨਿ ਮੇਰਿ ਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤੁਧੈ ਤੇ ਪਾਇਆ॥ ਕਰ
ਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ॥ ਤੂੰ
ਸਚਾ ਦਾਤਾ ਹੁਨਿ ਤਦੇ ਵਹਿ ਚੜ੍ਹਾਹਿ ਸਵਾਇ
ਆ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਜੇ ਤੁਧੁ ਕਾਇਆ॥ ੨੬॥

ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੨ ॥ ਦੀਖਿਆ ਆਖਿ ਬੁਝਾਇਆ
ਸਿਫਤੀ ਸਚਿ ਸਮੇਊ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਊਪਦੇ
ਸੀਐ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਨ ਨਕਦੇਉ ॥ ੧ ਮੰ ੧ ॥ ਆਪਿ
ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੁਝੈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿ
ਸੁਸ ਕਉ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨਾ ਆਇ
ਆਲੁਝੈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਗਲ ਕਰੇ ਆਕਾਰੁ ॥
ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅਖਰ ਨ ਨਕਰ ਆ
ਖਿਓ ਆਪਿ ॥ ਲਤੈ ਰੁਗਾ ਤਿਹੋ ਵੇ ਜਿਸੁ ਦਾਇ
ਰ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਦਾ ਫੀਦੇ ਕਾਰੁ ਕਾਰੈ ਲਾਇ
ਆਗਾਤਿ ਦਿਹੈ ਕੈ ਵਾਰੁ ॥ ਪੁਰਹੁ ਦੁਰਮਾਇ
ਆਗਾ ਦੁਹੀ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਖਸਮਿ ਬੁਲਾਇ ਮਾ

ਸਚੀਸਿਫਤਿਸਲਾਤਕਪਨਾਪਾਇਆਸਚਾ ੨੩੩

ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਕੋਜਨੁਆਇਆਗੁਰਮਤੀਖਾ

ਧਾਰਜਿਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਢਾਢੀਕਰੇਪਸਾ

ਉਸਬਦੁਵਜਾਇਆਨਾਨਕਸਚੁਸਲਾ

ਹਿਪੁਰਾਪਾਇਆ ੨੧ ॥੩॥

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ

ਸਾਦਿਗਾਭਉਤੀਕੀਵਾਰਸਲੋਕਨਾਲਿਮਹਲਾ

੪ ਸਲੋਕੁ ਮੰਠ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਦਇਆ

ਲੁਠੈਜਿਸਨੋਸਮਤੁਸਕੁਕੋਇਐਕਾਦਿਸਾਇ

ਕਰਿਦੇਖਦਾਮਨਾਭਾਵਨੀਤੇਸਿਧਿਤੇਇ

ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੇਹਰਿਓਤਮੁਹਰਿਪ

੫੬੩

ਦੁਸੋਇ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿਧਿਆਈ ਐਹੁ
ਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ੧੫੦੪ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ
ਸਕੁ ਬਿਖੁ ਤੈ ਨਿਤ ਜਗਿ ਤੇਟਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਲਾਹਾ
ਹਰਿਧਨੁ ਖਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ
ਹਉਮੈ ਲੁਭਿਖੁ ਉਤਰੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਉਗ੍ਰ ॥
ਗਿਆ ਸਭਿ ਕਾਰ ਜਤਿ ਨ ਕੇਸਿ ਪਿਹਰਿ ਜਿ ਨਹੁ
ਰਮੁਖਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ
ਸੇ ਮਾਇ ਰਹੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਸਿਰਜਣੁ ਤਾਰਿ ॥ ੨
ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਗੋਸਾਈ ॥
ਤੁਧੁ ਨੋ ਸਕੁ ਧਿਆਇ ਦੀਸਾ ਕੁਲਗੈ ਤੇਰੀ ਪਾ
ਈ ॥ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਇ ਉਸਰੂ ਪਰੈ ਜਿ

ਨਿਕੀਤੀਤਿਸੁਪਾਰਿਲਘਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਾਨੋਫ ੨੩੪
ਲੁਪਾਇਦਾਸਚਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥ਵੇਰੇਮੇਰੇਸ०
ਰਿਬਾਵਡੀਤੇਗੀਵਾਡਿਆਈ॥੧॥ਸਲੋਕੁ
ਮੰ ੪॥ਵਿਨੁਨਵੈਰੇਰੁਸਲਾਹਣਾਸਭੁਬੋ
ਲਣੁਫਿਕਾਸਾਦੁ॥ਮਨਮੁਖਾਅਰੰਕਾਰੁਸਲ
ਹਦੇਹਉਮੈਮਮਤਾਵਾਦੁ॥ਜਿਨਸਾਲਾਹਨਿ
ਸੇਮਰਹਿਖਪਿਜਾਵੈਸਭੁਅਪਵਾਦੁ॥ਜਨਨ
ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਰਮਾ
ਨਾਦੁ॥੧॥ਮੰ ੪॥ਸਤਿਗੁਰਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦਸਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਈਮਨਿਹਰੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਵਿਤੁਹਰਿ
ਮੁਖਿਬੋਲੀਸਾਭਿਦੁਖਪਰਹਰੀ॥੨॥ਪਉੜੀ

ੴ ਆਪੋ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰੰਜਨ ਹਰਿਗ
ਇਆ ਸੀ ਨੀਤੁ ਇਕ ਮਨਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ
ਤਿਨ ਕਾ ਸਰੂਪੁ ਖਗਵਾਇਆ ਤੇਰਾ ਸਰੀਰੁ
ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਸ ਨੇ ਲਵੈ ਲਾਇ ਸੁਣਾਇਆ ਤੁਧੁ
ਜੇਵਰੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਹੈ ਨਿਰੰਜਨਾ ਤੂ ਹੈ ਸਚੁ ਮੇਰੇ ਮਨਿ
ਭਾਇਆ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਾਇ
ਆ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ० ੪ ਮਨ ਅੰਤਹਿ ਹਉਮੈ ਰੋ
ਗੁ ਹੈ ਕੁਮਿਭੂਲੇ ਮਨ ਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ ਨਾਨਕ ਰੋ
ਗੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੁ ਸ ਜਨਾ॥ ੧॥
ਮੰ० ੪ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿਗੁ
ਦਾਤਾ ਸੁਆਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਹਰਿ

ਮੇਲੇ ਰੁਹਸਾ ਬਾਸਿ ੨੫ ਏੜੀ ਤੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ੨੩੫
ਅਗੀ ਮੁਹੈ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਤੁਵੜੀ ਐ ਤੁਪੁਜੇਵ
ਰੂਤੋ ਇਸੁ ਆਖੀ ਐ ਤੁਪੁਜੇਤਾ ਤੁਹੈ ਪੜੀ ਐ ਤੁ
ਪਾਇ ਪਾਇ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੀ
ਐ ਤੁਸਚਾ ਸਕੁ ਸਦਾ ਖਸਮੁਹੈ ਸਕੁ ਦੂਤੁ ਦੜੀ
ਐ ਤੁਕਰਹਿ ਸੁਸਚੇਹੈ ਇਸੀ ਤਾਂ ਕਾਇ ਤੁਕੜੀ
ਐ ੩ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੪ ਐ ਸਨਿਤ ਨਿਪੇ ਮੁਖਿ
ਮਕਾ ਅਠੇ ਪਹਲ ਗੰਨਿ ਜਨਨ ਨਕ ਕਿਰਪਾ
ਧਾਰਿ ਪੁਰਸਤਿ ਗੁਰਸੁਖਿ ਵਸੀ ਨਿ ੧ ਮੰ ੪
ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਠੀ ਮਕੀ ਜਿਉ ਬੋਲ ਨਿ
ਤਿ ਵੈਸੇ ਹੀ ਨਿ ਨਨਕ ਧਰਿ ਆਪੇ ਜਾਣਦਾ

ਜਿਨਿਲਾਈਪੀਤਿਪਿੰਨਿ ੨੫ਉਤ੍ਰੀਤ੍ਰਕ
ਰਤਾਅਪਿਅਕੁਲੁਤੈਕੁਲੁਦਿਚਿਨਾਤੈ
ਤੁਕਗਹਿਸੁਸਚੇਕੁਲਾਤੈਗੁਰਸਥਾਦਿਬੁਝਾਈ
ਤੁਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਤੈਦੂਜਾਕੋਨਾਤੀਤੁ
ਸਾਤਿਬੁਅਗਮੁਦਇਆਲੁਤੈਸਭਿਤੁਸੁਪਿਆ
ਈਸਭਿਜੀਅਤੇਰਤੁਸਰਸਦਾਤੁਸਰਫਰਾਤੈ
੪ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੪ ਸੁਣਿਸਾਜਨਪ੍ਰਮਸੰਦੇਸ
ਰਾਅਖੀਤਾਰਲਗੀਨਾਗੁਰਿਤੁਫੈਸਜਣੁਮੋਲਿ
ਆਜਨਨਾਨਕਸੁਖਿਸਵੀਨਿ ੧ ਮੰ ੪ ਸਤਿ
ਗੁਰੁਦਾਤਾਦਇਆਲੁਤੈਜਿਸਨੋਦਇਆਸਦਾ
ਤੋਇਆਸਤਿਗੁਰੁਅੰਦਰਹੁਨਿਰਵੈਰੁਤੈਸਭੁ

ਦੇਖੇ ਭ੍ਰਮੁ ਮੁਇ ਕੁ ਸੋਇ ॥ ਨਿਰਵੈ ਗਨਾ ਲਿਜਿ ਵੈ २੩੬
ਰੁਚਲਾਇ ਦੇਤਿ ਨਾ ਵਿਚਤੁ ਤਿਸ ਦਿਅਸ ਕੋਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭੁ ਨਾਦਾ ਭ੍ਰਮਨਾਇ ਦਾਤਿ ਸ
ਦਾ ਬੁਧਾ ਕਿਉ ਤੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੇ ਜੇਹਾ ਕੋਇ ਵ
ਦਾਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਹੁ ਕਿਛੁ ਗੁਣਾ ਨਹੀ ॥ ੩
ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸਨੇ ਸਾਹਿਬ ਦਰਸਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਵਡਾ
ਲੀ ॥ ਜਿਸਨੇ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੋ ਸਾ
ਹਿਬ ਮਾਨੀਯਾਣੀ ॥ ਜੇਕੋ ਈਸਦੀ ਹੀ ਸਕਰੇ ਸੋ ਮੁ
ਕੁਮਾਜਾਣੀ ॥ ਜਿਸਨੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੁਗੁਣ
ਰਵੈ ਗੁਣ ਮਾਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ

ਸਚੁ ਹੈ ਭਾਇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣਿ ਪਾਸ ਲੋਕ ਮੰਝ
ਹਰਿ ਸਾਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਅਮਰੁ ਤੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰ
ਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਏਕ ਮਾਨਿ
ਇਕ ਚਿਤਿ ਤਿਨ ਲਬਾਹੁ ਉਮੈ ਕਾਰੁ ਜਿ
ਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਗਾਧਿ ਆਤਿ ਨ ਸੰਤ
ਜਨ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕੋਈ ਨਿਦਾ ਕਰੇ ਪੂਰੈ ਸਾਤਿ
ਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿਸ ਨਾਫਿ ਦੁਇ ਦੁਕੈ ਸਕੁ ਸੀਸਾ
ਗੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ
ਆਪੇ ਰਖਦੁ ਹਰੁ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਣਗੰ
ਵਦਾਤਿ ਸੋਨੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਮ ਸਕਾਰੁ ਜਨ
ਨਾਨਕਾਤਿ ਨ ਕਉ ਵਾਰਿ ਆ ਜਿਨ ਜਪਿਆ

ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ੧੫੦ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀ
 ਅਨੁਆਪੇ ਆਕਾਸੁ ॥ ਵਿਚਿ ਆਪੇ ਜੰਤਉਪਾ
 ਇਅਨੁ ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਗਿਰਾਸੁ ॥ ਸਭੁ
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ॥ ਆਪੇ ਤੀਰੁ ਟੁਟਾਉ
 ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂਸਾ ਕਿਉ ਕਿਲ
 ਵਿਖਕਦੇ ਤਾਸੁ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂਸ ਚਾਸਾ ਹਿਥੁ
 ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਜੇ ਤੂ ਸਚੁ ਸਲਾਯੇ
 ਤਿਨ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ
 ਵਰਿਓ ਜਲੇ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇ ਸਚਾ ਭਾਵੈ
 ਕੂੜਿਆ ਗਪਿ ਫੁਟਾਸਟੀ ॥ ਅਨਿਕੁ ਕੂੜਿ ਹਰਿ
 ਦੇ ਕਪਟੁ ਮਹਾਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕੂੜਿ

ਆਰੀਆਕੁੜਿਆਰਕੁੜੋਇਜਾਵੈ ॥੬॥
ਸਲੋਕਾ ॥ ਮੰ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਰਤੀ ਧਰਮੁ ਹੈ
ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੇਹਾ ਕੋ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ
ਗੁਰਸਿਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿ ਆਤਿ ਨ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਫਲੁ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਓਨੁ ਤਲਾਤਿ ਪਲਾਤਿ ਮੁ
ਖ ਓਜਲੇ ਓਇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਚੀ ਪੈ ਨ
ਏ ॥ ਇਕ ਨਾਅੰਦ ਰਿਖੋ ਨਿਤ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵਹਿ
ਓਹੁ ਜੇਹਾ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਜਾਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸਗਾ ਫਨ ਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁਆਵਰੀ
ਰਸਾਭਿ ਓਪਾੜਿਆਏ ॥ ਓਇ ਜੇਹਾ ਚਿਤ ਵ
ਹਿ ਨਿਤ ਤੇਹਾ ਪਾਇ ਨਿ ਓਇ ਤੇਹੋ ਜੇਹੇ ਦਾ ਬਿਰ

ਜਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਹੀ ਸਿਰੀਖਸਮੁਆਪੇ ਵਰਤੈ ਨਿਤ ੨੩੮
ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਚਲਤ ਸਬਾਏ॥ ੧॥ ਮੰ ੪॥ ਇਕੁ
ਮਨੁ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿ ਤੁਲੈ ਗੈ ਸੇਥਾਇ ਪਾਇ
ਕੋਈ ਗਲਾ ਕਰੇ ਪਨੇਰੀ ਆਜਿ ਪਾਰਿ ਵਬੂਰੇ
ਵੈਸਾਈ ਖਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਈ ਨਾਪਵੈ ਅ
ਤੰਕਾਰੁ ਨ ਦਿਚਤੁ ਜਾਇ॥ ਅਤੰਕਾਰੀ ਆਨੇ ਦੁ
ਖ ਭੁਖ ਰੋਹ ਬੁਤ ਰਹਿ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਮੰਗਾਇ॥ ਕੁ
ਰੂਠ ਗੀ ਗੁਣੀ ਨਾਰੈ ਮੁਲੰਮਾ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾ
ਇ॥ ਜਿਸੁ ਤੇ ਵੈ ਪੂਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਤਿ ਸੁਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ॥ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਪਾਹਿ ਸਿਭੇ
ਟੀਐ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸੁਵਰਨੁ ਤੇਇ ਜਾਇ॥ ਜ

ਨਨਕਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੂਧ ਦੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾ
ਇਹ ਪਉੜੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸੇਵਿਆ ਆਤਿਨ
ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝਿ ਤਿਨ ਸਿ
ਉ ਕੀ ਸਾਝਿ ਅਵਗਣ ਸਥਾਇ ਜਲਾਏ ॥ ਅ
ਉਗਣਾ ਵਿਕਾਇ ਪਲਾਹੀ ਜਿ ਸੁਦੇ ਹਿ ਸੁਸਚੇ
ਪਾਏ ॥ ਬਲਿ ਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਅਉਗ
ਣ ਮੇਰਿ ਗੁਣ ਪਰਗਟੀ ਆਏ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆ
ਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਲਾਏ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰ
੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸ
ਮੁਰਮਤੁ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤਿਪਤਾਵੈ ॥

ਗਰਿਨਾਮੁ ਤਾਨੁ ਗਰਿਨਾਮੁ ਦੀਬਾਨੁ ਗਰਿਨਾਮੁ ੨੩੯
ਗਰੁ ਗਰਾਵੈ ਜੋਚਿ ਤੁਲਾਇ ਪੂਜੇ ਗੁਰਮੁ ਗਤਿ
ਸੋਮਨਇ ਫੁਟੁ ਲਪਾਵੈ ਜੋਨਿ ਦਕਰੇ ਸਤਿ
ਗੁਰਪੂਰੇ ਕੀਤਿ ਸੁਕਰਤਾ ਮਾਹਿ ਦਵਾਵੈ
ਫੇਰਿ ਓਹੁ ਦੇਲਾ ਓਸੁ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਓਹੁ ਮਾ
ਪਣਾ ਬੀਜਿ ਮਾਮਾ ਪੇਖਾਵੈ ਨ ਗਰਿ ਪੋਰਿ ਮੁ
ਨਿਕਾ ਲੇਖਾ ਤ੍ਰਿਮਾ ਜਿਉ ਤਸਕਰੁ ਪਾਇ ਗਲੁ
ਵੈ ਗਫਿਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਵੈ ਤਾਉ ਬਰੈ
ਜਾਗਰਿ ਗਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਗਰਿਬਾਤਾ ਮਾ
ਖਿਸੁਣਾਏ ਨਾਨਕੁ ਗਰਿਕਰ ਤੇਏ ਵੈਕਾਵੈ १
ਮਰੰ ੪ ਪੂਰੇ ਗੁਰਕਾਨੁ ਕਮੁਨ ਮਨੈ ਓਹੁ ਮਨਮੁ

ਖੁਆਗਿਆਨੁਮੁਠਾਬਿਖੁਆਇਆਯਓਸੁਅੰਦਰਿ
ਕੁੜਕੁੜਕਰਿਬੁਝੈਅਣਹੋਦੇਝਗੜਦਮਿ
ਓਸਦੈਗਲਿਪਾਇਆਯਹੁਗਲਟਰਸੀਕ
ਰੇਬਹੁਤੇਗੀਓਸਦਾਬੋਲਿਆਕਿਸੈਨਕੁਆਇ
ਆਯਹੁਪਾਰਿਪਾਰਿਤਦੈਜਿਉਰੁਦੈਹਾਗ
ਦਿਉਸੁਨਾਲਿਮੁਹੁਜੇਰੇਓਸੁਕੀਲਛੁਦੁਲ
ਇਆਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਆਲਿਪਤੋਵਰਤੇ
ਓਸਦਾਪਾਸੁਛਡਿਗੁਰਪਾਸਿਬਹਿਜਾਇ
ਆਜੋਗੁਰਗੋਪੇਆਪਣਾਸੁਕੁਲਾਨਾਹੀਪ
ਚਹੁਓਨਿਲਾਹਾਮੂਲੁਸਕੁਗਵਾਇਆ
ਪਹਿਲਾਮਾਗਮੁਨਿਗਮੁਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣੁ

੨੯

ਭੁਖੇਤੁਹੈਹਰਿਅਪਿਕਿਰਸਾਣੀਲਾਇਆਗੁ
ਰਮੁਖਿਬਖਸਿਜਮਾਈਅਨੁਮਨੁਖੀਮੁਲਗ
ਵਾਇਆਸਕੁਕੋਬੀਜੇਆਪਦੇਕੁਲੈਨੋਹਰਿਰੁ
ਵੈਸੇਖੇਤੁਜਮਾਇਆਗੁਰਸਿਖੀਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਬੀਜਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਫਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਮਾ
ਇਆਜਮੁਚੁਹਾਕਿਰਸਾਨਿਤਕੁਰਕਦਾਹਰਿ
ਕਰਤੈਮਾਰਿਕਫਾਇਆਕਿਰਸਾਣੀਜੰਮਦਿ
ਭਾਉਕਰਿਹਰਿਬੋਲਬਖਸਜਮਾਇਆਮਤਿ
ਨਕਾਕਾੜਾਅੰਦੇਸਾਸਕੁਲਾਹਿਓਨਿਨੀਸਤਿ
ਗੁਰਪੁਰਖੁਧਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅ
ਗਧਿਆਆਪਿਤਹਿਆਸਕੁਲਾਹਿਓਨਿਨੀਸਤਿ

ਹਇਆ ੧ ਮੰ ੪ ਸਾ ਚਾਇਨੁ ਲਾਲਚਿਅਹਿ
 ਆਮਨ ਮੁਖਿ ਤੋਰੇ ਗਲਾਗਾ ਤੀਊ ਪੇਦ
 ਬਿਆਨ ਵੇਸੋ ਤਸਾਭਿ ਦਿਲਾ ਆਮਨ ਮੁਖਾ ਦੇ
 ਸਿਰਿ ਜੋਗਾ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਤ ਦੇਵੁ ਤਿਭੁ ਲਾਜੋ
 ਗਾਵਾ ਆਖਿ ਆਪੁ ਰਖ ਕਮਾਵੇ ਦੇਸੇ ਅਪਾਵਿ
 ਤ ਅਮੇਧ ਖਲਾ ਕਾ ਮਿਦਿ ਆਪੇ ਕੁਸੁਪਨ ਰਸੇ
 ਜੋਗਾ ਪੁਛਿ ਚਲਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਆਖਿ ਅੰਜੋਰ
 ਲੈਸੋ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਕੁਲਭੁ ਲਾਜੋਗਾ ਪੁਰਸਸ
 ਭਿਆਪਿ ਪਾਇ ਅਨੁਹਰਿ ਖੇਲ ਸਭਿ ਖਿਲਾ
 ਸਭ ਤੋਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣੀ ਨਾਨਕ ਕੁਲਭੁ
 ਲਾਗਾ ਪੁਛੁ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪਰਵਾਹੁ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਅਤੁ

੧੪੯
ਲੁਕਿਓਤੁਲੀਐਸੇਵਰਭਾਗੀਜੇਤੁਪੁਧਿ
ਆਇਦੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰਮਿਲੀਐਸਤਿਗੁ
ਰਕੀਬਾਣੀਸਤਿਸਰੂਪੁਰੈਗੁਰਬਾਣੀਬਣਿ
ਐਸਤਿਗੁਰਕੀਰੀਸੈਤੋਰਿਕਚੁਪਿਚੁਬੋਲ
ਦੇਸੇਕੁਰੀਆਰਕੁਰੇਤ੍ਰਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰੀਐਓਨਾ
ਅੰਦਰਿਤੋਰੁਮੁਖਿਤੋਰੁਤੋਬਿਖੁਮਾਇਅਨੇ
ਤ੍ਰਿਖਮਰਦੇਕਤ੍ਰੀਐੲਸਥੋਕੁਮੰ ੪
ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਨਿਰਮਲੀਨਿਰਮਲਜ
ਨੁਤੋਇਸੁਸੇਵਾਪਾਲੋਜਿਨਅੰਦਰਿਕਪਤ੍ਰ
ਵਿਗਰੁਤ੍ਰੁਰੁਓਇਆਪੇਸਚੈਵਖਿਕਦੇਜ
ਜਮਾਲੋਸਚਿਅਰਸਿਖਬਹਿਸਤਿਗੁਰਪਾ

ਸਿਘਾਲਨਿਕੂੜਿਆਰਨਕਭਨੀਕਿਤੈਥਾ ੩੪੨
ਇਭਾਲੈ। ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਕਾਆਖਿਆਸੁਖ।
ਵੈਨਾਤੀਤਿਨਾਮੁਹਭਲੇਰੇਫਿਗਹਿਦਥਿ
ਗਾਲੈ। ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਾਤੀਹਰਿਕੇਰੀ
ਸੇਕਿਚਰਕੁਦੇਗਈਅਨਿਮਨਮੁਖਬੇਤਾਲੇ
ਸਤਿਗੁਰਨਾਮਿਲੈਸੁਆਪਣਾਮਨੁਥਾਇਰੇਖੇ
ਓਤੁਆਪਿਵਰਤੈਆਪਣੀਦਥੁਨਾਲੇ। ਜਨ
ਨਾਨਕਾਇਕਨਾਗੁਰਮੋਲਿਸੁਖੁਦੇਵੈਇਕਿ
ਆਪੇਵੀਖਕਦੈਠਗਦੁਲੇ॥ ਮੰ॥ ੪॥ ਜਿਨਾ॥
ਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਤਿਨਕੇਕਾਜਦਥਿ
ਅੰਦੇਗਾਸਿਗਤਿਨਚੁਕੀਮੁਹਤਾਜੀਲੇਕਸ

ਕੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਗੁ ਕਰਿ ਬੈਠਾ ਪਾਸਿ ਜਾਂਕ
ਰਤਾ ਵਲਿ ਤਾਸ ਕੁ ਕੋ ਵਲਿ ਸਾਭਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇ
ਖਿਕਰਹਿ ਸਾਥਾ ਸਿੰਘਾ ਸਾਹੁ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਸਭੁ
ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਆ ਸਾਭਿ ਜਨ ਕਉ ਆਇ ਕਰ
ਹਿ ਹਰਿ ਸਿੰਘਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆ
ਈ ਹਰਿ ਵਡਾ ਸੇਵਿਅ ਮਤੁ ਲੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਦਾਨੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿ
ਤਬ ਖੈ ਸਚੈ ਸਦਾਇਆ ਕੋਈ ਨਿਦਕੁ
ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਿ ਨ ਸਕੈ ਸੋ ਕਰਤੈ ਆਪ
ਪਚਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ਕਰਤੈ
ਕੇਭਗਤਾਨ ਸਦਾ ਰਖ ਦਾ ਆਇਆ ॥

ਪਓਕੀ॥ ਤੁਸਾਹਿ ਬੁਧ ਅਗਮ ਦਇਆ ਲੁਏ ॥ ੩੪੩ ॥
ਵਡ ਦਾਤਾ ਦਾਣਾ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਮੈਂ ਤੋ ਭੁਕੇ॥ ਦਿ
ਸਿਨ ਆਵਈ ਤੁਏ ਸੁਖ ਰੁਮੈ ਰਮਨਿ ਭਾਣਾ॥ ਮੇ
ਤੁਕੁ ਵੰਬੁ ਦਿਸਿ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਚਲਣੁ ਤਾਰਾ॥
ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ॥ ਜੋ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਤੋ ਰਤਾ ਚਿ ਤੁਲਾ॥
ਇਦੇ ਸੇਕੂ ਕ੍ਰਿਅਾ ਰਕੂ ਕ੍ਰਾਤਿ ਨਮਾਣਾ॥ ਨਨਕ
ਸਚਾ ਪਿਆਇ ਤੁ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਪਾਚਿ ਪਾਚਿ ਮੁਏ
ਅਜਾਣਾ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ੪॥ ਅਗੋ ਦੇਸ
ਸਤ ਭਾਉ ਨ ਦਿਚੈ॥ ਪਵੇ ਦੇ ਆਖਿ ਆਕੀ ਮਿ
ਨ ਆਵੈ॥ ਅਧਾ ਵਿਚਿ ਦਿਠੈ ਮਨ ਮੁਖੁ ਵੇਚਾ॥
ਗਗਲੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ

ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੁਕੁ ਨੀ ਆਵੈ ਕੁਨੀ
ਜਾਵੈ ਜੇ ਕੁਪਾ ਕਰੇ ਮੇਗਾ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਤਾਂ
ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਦਰੀ ਆਵੈ ਤਾ ਅਪਿ
ਉਪਦੈ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਕੇ ਗਾਸਕੁ ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ
ਕੁਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰੇਤੇ ਦਿਨੁ ਗਾ
ਤੀ ਜਨਨ ਨ ਕਾ ਅਨੰਦਿ ਨੁ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
ੴ ਮੰ ੪ ਗੁਰਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਜੋ ਸਿਖੁ ਅਖਾਇ
ਸੁਰੁ ਲਕੇ ਉਨ੍ਹਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਉਦ
ਮੁਕਰੇ ਭਲਕੇ ਪਰਭਾਤੀ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਰਿ ਨਾਵੈ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੁ ਤਰਿ
ਰਿਜ ਪੁਜਾਏ ਸਾਭਿ ਕਿਲਾਵਿ ਖਪਾਏ ਖਲ

੨੪੪

ਨਿਜਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਚਰੈ ਦਿਵਸੁ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾ
 ਵੈ ਬਤਾਇਆ ਓਠਾਇਆ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
 ਵੈ ॥ ਜੋਸਾਸਿ ਗਿਗਾਸਿ ਧਿਆਇ ਮੇਰਾ ਤਹਿ ਤ
 ਹਿਸੇ ਗੁਰਸਿਖੁ ਗੁਰਮਨਿਭਾਵੈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਦਇ
 ਆਲੁ ਤਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ
 ਗੁਰੂ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁ ਪੂਰਿ
 ਮੰਗੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕੀਜੇ ॥ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਦ
 ਰਾਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ਓਹੀ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ
 ਧਿਆਇ ਦੇਸੇ ॥ ਦਿਠਲੇ ਬੇਰੇ ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿ
 ਤਿ ॥ ਇਕੁ ਅਗਾਧਿ ਦੇਤਿ ॥ ਨਕੀ ਬਰਕਾਤਿ ਖਾਂ
 ਤਿ ॥ ਅਸੀਖ ਕਰੇ ॥ ਤੁਧੁ ਨ ਸਕੁ ਧਿਆਇ

ਦੀਸੇਥਾਇਪਾਏਜੋਸਾਤਿਬਲੇਰੇਜੋਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਖਾਦੇਪੈਨਦੇਸੇਮੁਏਮਾਰਿਜੀ
ਮੇਕੋਰੇਓਇਹਾਜਗੁਮਿਠਾਬੇਲਦੇਬਾਹ
ਗਿਵਿਸੁਕਦਹਿਮੁਖਿਘੋਲੇਅਨਿਥੇਰੇਦ
ਇਵਿਛੋਰੇ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੪ ਮਲੁਜੂਏ
ਗੁਰਿਅਨੀਲਾਕਾ ਲਾਖਿਘੋਲਰੂਤਿਨਿਵੇ
ਮੁਖਿਵੇਮੁਖੇਨੋਪਾਇਆਪਾਸਿਨਦੇਈਕੋ
ਈਬਹਦਿਜਗਤਮਹਿਗੁਰਪਾਤਿਸਗਵੀਅ
ਲੁਲਾਇਮਨਮੁਖੁਆਇਆਪਾਈਜੋਨਿ
ਦਾਚੁਗਲੀਨੋਵੇਮੁਖੁਕਾਰਿਕੈਰੇਜੀਆਓਥੈਰੁ
ਮੁਖੁਕਾਲਾਦੁਹਾਵੇਮੁਖਾਦਾਕਗਾਇਆਤਾਤਿ

ਸੁਨਿਅਸਤਤੁਜਗਤਵਿਚਿਭਾਈਵੇਖੁ ॥ ੨੪੫ ॥
ਖੁਸਦੈਨਫਰੈਪਉਲੀਪਉਦੀਫਾਵਾਤੋਇਕੋ
ਉਠਿਪਾਰਿਆਇਆਅਗੈਸੰਗਤੀਕੁੜਮੀਵੇਖੁ
ਖੁਹਲਣਾਨਮਿਲੈਤਾਵਹੁਟੀਭਤੀਜੀਵਿ
ਰਿਆਇਪਾਰਿਪਾਇਆਹਲਤੁਪਲਤੁਦ
ਵੈਗਏਨਿਤਭੁਖਾਕੂਕੈਤਿਹਾਇਆਧਨੁ
ਧਨੁਸੁਆਮੀਕਰਤਾਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਨਿਆਉ
ਸਚੁਬਹਿਆਪਿਕਰਾਇਆਜੋਨਿਦਾਕ
ਰੇਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇਕੀਸੋਸਾਚੈਮਾਰਿਪਚਾਇ
ਆਏਹੁਮਖਗੁਤਿਨਿਆਖਿਆਜਿਨਿਜ
ਗਤੁਸਭੁਉਪਾਇਆ॥ ਮੰ ੪ ॥ ਸਤਿਬੁਜਿ

ਸਕਾਨਗਾਭੁਖਾਤੇਵੈਤਿਸਦਾਨਫਰੁਕਿਥੁ
ਗਜਿਖਾਏ। ਜਿਸਾਤਿਬਕੈਪਾਠਿਵਥੁਤੇਵੈਸੁਨ
ਫਰੈਹਥਿਆਵੈਅਦਤੰਦੀਕਿਥੁਪਾਏ। ਜਿ
ਸਦੀਸੇਵਾਕੀਤੀਫਿਰਿਲੇਖਾਮੰਗੀਅਸਾਸੇ
ਵਾਅਉਖੀਤੇਈ। ਨਾਨਕਸੇਵਾਕਰਹੁਹਰਿ
ਗੁਰਸਫਲਦਰਸਨਕੀਫਿਰਿਲੇਖਾਮੰਗੀਨਕ
ਈਰਾਪਉੜੀ। ਨਾਨਕਵੀਚਾਰਹਿਸੰਤਜਨ
ਚਾਰਿਵੇਦਕਹੰਦੇ। ਭਗਤਮੁਖੇਤੇਬੋਲਦੇਸੇਵ
ਚਨਤੇਵੇਦੇ। ਪ੍ਰਗਟਪਹਾਠਜਾਪਦਾਸਕਿਉਲੇ
ਕਸੁਣਦੇ। ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੁਗਧਨਰਸੀ
ਤਨਾਲਿਖਹੰਦੇ। ਉਇਲੇਚਨਿਓਨਗੁਣੇ

ਨੇ ਓਇ ਅੰਕਾਰਿ ਸੜ੍ਹਦੇ ॥ ਓਇ ਵਿਚਾ ਗੇਕਿ ੨੪੬
ਅਕਰਹਿ ਜਾਂਭਾ ਗਧੁਰਿ ਮੰਦੇ ॥ ਜੋ ਮਾਗੇਤਿ
ਨਿਪਾਠ ਬ੍ਰਹਮ ਸੇਕਿ ਸੈਨ ਸੰਦੇ ॥ ਵੈਰੁ ਕਰਹਿ ਨਿਰ
ਵੈਰਨਾ ਲਿਖ ਰਮਨਿ ਆਇ ਪਚੰਦੇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਾਤਿ ਸ
ਗਾਪਿ ਆਸੇ ਫਿਰਹਿ ਭਵੰਦੇ ॥ ਪੇਰੁ ਮੁਖ ਭੂਕਟਿ
ਆਤਿ ਸੁਡਾਲ ਸੁਕੰਦੇ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ੪ ॥ ਅੰਤੁ
ਰਿਹਾਰਿ ਗੁਰੂ ਪਿਆਇ ਦਾ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ॥ ਤੁ
ਸਿਦਿਤੀ ਪੂਰੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਪਟੈ ਨਾਹੀ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ
ਕਿਸੈ ਦੀਪਟਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਵ
ਲਿਹੈ ਤਾਝੁ ਖਿਝੁ ਖਿਮੈ ਸਭ ਲੋਕਾਈ ॥ ਨਿਦ
ਕਾਕੇ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਆਪਿ ਵਧਈ ॥

ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਿੰਦ
ਨਿਤ ਚਰੈ ਸਦਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਗਿਆ
ਆਤਿ ਨਿਪੇਰੀ ਆਇ ਸਰੂਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੪
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਗਾਵਤ ਜਿ ਰਖੇ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ
ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਗਇਆ ॥ ਨਿਤੁ ਹੀ ਆਪਾ ਏਸੁ
ਗੁਸੁਟੇ ਝਖਦਾ ਝਖਦਾ ਝਾੜੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਿ
ਤਉ ਪਾਵਕ ਰੈ ਆਇਆ ਧਨ ਕਾ ਹਇ ਅਗਲਾ ਪ
ਨੁ ਭੀ ਉਡਿ ਗਇਆ ॥ ਕਿਆ ਓਹੁ ਖਟੇ ਕਿਆ ਓਹੁ ਖ
ਵੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਿਰਵੈ
ਰੈ ਨਾਲਿ ਜਿਵੈ ਰੂਹ ਚਾਏ ਸਰੂਪਾ ਪੁਜ ਗਤੈ ਕਾਤਿ
ਨਿਸਿ ਬਿਲਾਇਆ ॥ ਓਸੁ ਅਰੋਪਿ ਫੈਦੈ ਏ

ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਿਦਾ ਮੁਹਿ ਅੰਬੁ ਪਾਇ ੨੪੭
 ਆਸ ਜਿਸੁ ਇਨੇ ਨੇ ਓਹੁ ਤਬੁ ਪਾਏ ਤਾਖੇ ਤੁਸੇ ਤੀ
 ਠਲਿ ਗਾਇ ਆਜੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰ ਨੀ ਫਿਰਿ ਓਹੁ
 ਆਵੈ ਤਾ ਪਿਛਲੇ ਅਉ ਗਣ ਬਖਸਿ ਲਾਇ ਆ
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਾ ਮੁਧਿ ਆਇ ਆਹਿ
 ਸਿਮਰਤ ਕਿਲ ਵਿਖਾ ਪਗਾਇ ਆ ॥ ੨੫੪੩ ॥
 ਤੂਹੈ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਕੁ ਦੂਝੁ ਪਰਿਤੁ ਦੀ ਬਾਣੁ
 ਜੇ ਤੂ ਧੁਸਰੁ ਧਿ ਆਇ ਦੇ ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸਚੇ
 ਤੇਗਾ ਮਾਣੁ ਗਏ ਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖਿ ਜਲੇ ਸ
 ਚੁਬੋ ਲਨਿ ਸਚੇ ਤੇਗਾ ਤਾਣੁ ਸੇਕੁ ਗਤ ਜਿਨੀ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਸਾ ਲਾਹਿ ਆਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀ ਜਾਣੁ ॥ ਸਚੁ

ਜਿਸਚੇਸੇਵਦੇਤਿਨਵਾਹੀਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥੩॥
ਸਲੋਕਾਮੰ॥੪॥ ਧੁਰਿਮਰੇਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੂਸੇਈਹੁ
ਇਸਤਿਗੁਰਿਮਾਰੇਜੇਮੇਲਣਨਬਹੁਤੇਰਾਲੇ
ਚੀਮੇਨਦੇਈਮਿਲਣਕਰਤਾਰੇਸਤਸੰਗਤਿਦੇਈ
ਨਾਲਹਨਿਦਿਚਿਸੰਗਤਿਗੁਰਿਵੀਚਾਰੇਕੋਈ
ਜਾਇਮਿਲੇਹੁਇਓਨਾਨਤਿਸੁਮਾਰੇਜਮੁਜੰਦਾਰੇ
ਗੁਰਿਬਾਬੈਫਟਕੇਸੇਫਟੇਗੁਰਿਅੰਗਦਿਕੀ
ਤੇਕੁੜਿਆਰੇਗੁਰਿਤੀਜੀਪੀੜੀਵੀਚਾਰਿਆਰਿ
ਆਹਥਿਏਨਵੇਚਾਰੇਗੁਰੁਚਉਥੀਪੀੜੀਟਿਕਿ
ਆਤਿਨਿਨਿੰਦਕਦੁਸਟਸਭਿਤਾਰੇਕੋਈਪੁਤੁ
ਸਿਖੁਸੇਵੋਕਰੇਸਤਿਗੁਰੂਕੀਤਿਸੁਕਾਰਜਸਭਿਸ ੩੦

ਵਾਹੋ ਜੋਇਵੈ ਸੋਫਲੁ ਪਾਇ ਸੀ ਪੁਤੁ ਧਨੁ ਲਖ ੩੪੮
 ਮੀਖਾੜਿ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰੂ ਵਿਚਿ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਗਧਾਰੇ ॥
 ਜੋ ਪਾਏ ਪੂਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖ
 ਤੁਲਿ ਲਾਗੇ ਜਨੁ ਨਨਕੁ ਮਾਗੈ ਪੂਰਿ ਤਿਨ ਜੇਗੁ
 ਰਸਿਖਾ ਮਿਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧੫੦ ॥ ਜਿਨ ਕਉ
 ਅਪਦੇ ਇਵਡਿ ਆਈ ਜਗ ਤੁਭੀ ਆਪੇ
 ਆਇ ਤਿਨ ਕਉ ਪੇਗੀ ਪਾਏਗੁ ਗੰਗੇ ਮੇਤਾ ਜੇ
 ਕਿਛੁ ਆਪਦੂਰੀ ਚੈ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਆਪਣਿ
 ਕਲਾ ਵਧਾਏ ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ ਇਹੁ ਅਖਾਨੁ
 ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਚੇ ਕਾ ਜਿਨਿ ਆਪਣੇ ਜੋਰਿ ਸ

ਭਿਆਣਿਨਿ ਵਾਏ ॥ ਆਪਣਿ ਆਗੁ ਗਤਾ ਕੀ ਰਖ
ਕਰੇ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਨਿੰਦ ਕਾ ਦੁਸਟ ਕੇ ਮੁਹ ਕਾਲੇ
ਕਰਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਚੜ੍ਹੈ ਸਵਾਇ
ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਭਗਤਿ ਨਿਤ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਨ ਮੁਖ ਪੁਗੁਰ ਸਿਖ ਪੁਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾ
ਰੀ ਵਸਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾ
ਣੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪੁਹਰਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਮੁਹੁ ਪੁਕਦੁ
ਏ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੇ ਮੁਹੁ ਜਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ
ਗੁਰ ਕਾ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸੀ ਸਾਹਿ ਸਭ ਤੁਕਰਾਏ ॥ ਜਨੁ ਨਾ
ਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਤੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈ ਜ
ਰਖਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਜਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ

ਰੈਸਚੁਸਾਹਮਾਰੇਸਚੁਪੁੰਜੀਨਾਮਾਦਿਤ੍ਰਾਇਪੁ ੨੪੯
ਭਵਨਜਾਰੇਥਾਰੇਸਚੁਸੇਵਹਿਸਚੁਵਣਜਿਥੈ
ਹਿਗੁਣਕਥਹਨਿਗਾਰੇਸੇਵਕਭਾਇਸੇਜਨਮਿ
ਲੇਗੁਰਸਬਦਿਸਵਾਰੇਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਅਲ
ਖੁਰੈਗੁਰਸਬਦਿਲਖਾਰੇ॥੪॥ਸਲੋਕਮਃ੪॥
ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਤਾਤਿਪਗਈਤੇਵੈਤਿਸਦਾਕਦੇਨ
ਤੇਵੀਕੁਲਾਓਸਦੈਆਖਿਅੰਕੋਈਨਲਗੇ
ਨਿਤਓਜਾੜੀਪੁਕਾਰੇਖਲਾਜਿਸੁਅੰਦਰਿਚੁ
ਗਲੀਚੁਗਲੇਵਜੈਕੀਤਕਤਰਿਅਓਸਦਾਸਭੁ
ਗਾਇਆਨਿਤਚੁਗਲੀਕਾਰੇਅਣਹੋਈਪਰ
ਈਮੁਤੁਕਾਢਿਨਸਕੈਓਸਦਾਕਾਲਾਕੁਇਅ

ਕਰਮਧਰਤੀਸਗੀਰੁਕਲਿਜੁਗਾਵਿਚਿਜੇਹਾ
ਕੋਥੀਜੇਤੇਹਾਕੋਖਾਏ॥ ਗਲਾਉਪਰਿਤਪਾਵ
ਸੁਨੋਈਵਿਸੁਖਾਧੀਤਤਕਾਲਮਰਿਜਾਏ॥
ਭਾਈਵੇਖਹੁਨਿਆਉਸਚੁਕਰਤੇਕਾਜੇਹਾਕੋ
ਈਕਰਤੇਹਾਕੋਈਪਾਏ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਸਰੁ
ਸੋਈਪਾਈਹਰਿਦਰਕੀਆਬਾਤਾਮਾਖਿਸੁ
ਕਾਏ॥ ੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹੋਦੈਪਰਤਾਖਿਗੁਰੂਜੋਦਿ
ਛੁੜੇਤਿਨਕਓਦਰਿਦੋਈਨਾਹੀ॥ ਕੋਈਜਾ
ਇਮਿਲੈਤਿਨਨਿੰਦਕਾਮੁਹਾਦਿਕੇਥੁਕਥੁਕ
ਮੁਹਿਪਾਹੀ॥ ਜੇਸਤਿਗੁਰਿਫਿਰਕੇਸੇਸਭੁਜਗ
ਤਿਫਿਰਕੇਨਿਤਭੰਭਲਭੁਸੇਖਾਹੀ॥ ਗਜਿਨ

ਗੁਰੂਗੋਪਿਆਆਪਣਾਸੇਲੈਦੇਦੁਹਾਦਿਹਾਰੀ ॥੩੪॥
 ਤਿਨਕੀਭੁਖਕਦੇਨਉਤਰੈਨਿਤਕੁਖਾਕੁਖਕੁ
 ਕਾਹੀ॥ਓਨ੍ਹਦਾਆਖਿਆਕੋਨਾਸੁਦੈਨਿਤਹ
 ਉਲੇਹਉਲਿਮਰਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਰਿਅੰ
 ਈਵੇਖਿਨਸਕਨੀਓਨ੍ਹਅਗੈਪਿਛੈਥਾਉਨਾ
 ਹੀ॥ਜੇਸਤਿਗੁਰਿਮਾਰੇਤਿਨਜਾਇਮਿਲਹਿਰ
 ਹਦੀਖੁਹਦੀਸਭਪਤਿਗਵਾਹੀ॥ਓਇਅਗੈਕੁ
 ਸਦੀਗੁਰਕੇਫਟਕੇਜੇਉਸੁਮਿਲੈਤਿਸੁਕੁ
 ਸਦਉਠਾਂਹੀ॥ਹਰਿਤਿਨਕਾਦਰਸਨੁਨਕਰ
 ਹੁਜੇਦੂਜੇਭਾਇਚਿਤੁਲਾਹੀ॥ਧਰਿਕਰਤੇ
 ਆਪਿਲਿਖਿਪਾਇਆਤਿਸੁਨਾਲਿਕਿਤੁਚਾ

ਰਨਾ ਤੀ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧਿ ਤੂਤਿ ਸੁਆ
ਪਾਤਿ ਕੋਨ ਸਕਾ ਤੀ ਨਾਵੇ ਕੀ ਵਰਿ ਆਈ ਵਰੁ
ਤੈ ਨਿਤ ਸਵਾਈ ਚਰੈ ਚੜਾ ਤੀ ॥ ੨੫੦ ॥ ਅਜਿ
ਤੈ ਗੁਰੁ ਬਹਿ ਟਿਕਿਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਵਰਿ
ਆਈ ਵਰੁ ਤੈ ਆਤਿ ਸੁਕਥੈ ਜਗਤੁ ਨਿਦਿ
ਆਸ ਭੁਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਜਸੁ ਵਰਤਿ ਆਲੋਇ
ਤਿਸ ਕਥੈ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਨਮ ਸਕਾ ਕੁਕਰਹਿ ਜਿ
ਸਕੈ ਮਸਤ ਕਿਹੁ ਧਾਰਿਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੋ ਪੂਰਾ
ਤੈ ਆਗੁਰ ਕੀ ਵਰਿ ਆਈ ਨਿਤ ਚਰੈ ਸਵਾ
ਈ ਅਪਾਤਿ ਕੋਨ ਸਕੈ ਆ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕ
ਰਤੈ ਆਪਿ ਬਹਿ ਟਿਕਿਆ ਆਪੇ ਪੈ ਜਗੇ ਥੇ ਪ੍ਰ

੨੫੭

ਰੂਸੋਈ॥੩੫੯੩ੀ॥ਕਾਇਆਕੋਟੁਆਪਾਰੂ॥
 ਅੰਦਰਿਹਟਨਾਲੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਉਦਾਜੋਕਰੇ॥
 ਹਰਿਵਸਤੁਸਮਾਲੇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਵਦਨੁ॥
 ਮੇਹੀਰੇਪਰਵਾਲੇ॥ਵਿਦੁਕਾਇਆਜਿਹੋਰੇਖੇ॥
 ਧਨੁਖੋਜਦੇਸੇਮੁੜਬੇਤਾਲੇ॥ਸੇਉਝੜਿਭਰ॥
 ਮਿਭਵਾਈਆਹਿਜਿਉਝਾੜਮਿਭਗੁਭਾਲੇ॥੧੫॥
 ॥ਸਲੋਕਮੰ॥੪॥ਜੋਨਿਦਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰਪੁਰੋਕੀਸੁ॥
 ਅਉਖਾਜਗਮਾਤਿਹੋਇਆ॥ਨਰਕਘੋਰਦੁਖ॥
 ਖੁਹੁਹੋਓਥੈਪਕਾੜਿਓਹੁਢੋਇਆ॥ਕੁਕਪੁ॥
 ਕਾਰਕੋਨਸੁਦੇਓਹੁਅਉਖਾਹੋਇਹੋਇਰੋਇਆ॥
 ਓਨਿਹਲਤੁਪਲਤੁੰਗਵਾਇਆ॥ਲਾਹਮੂਲੁਸ॥
 ਸਭੁ

ਭੁਖੋਇਆ ਓਹੁ ਤੇਲੀ ਸੰਦਾ ਬਲ ਦੁਕਰਿ ਨਿ
ਤਭ ਲਕੇ ਓਹਿ ਪ੍ਰਭਿ ਜੋਇਆ ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਸੁਣੈ ਨਿ
ਤਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਦੁ ਕਿਛੁ ਗੁਣ ਨਹੋਇਆ ਜੇ
ਸਾਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਜੇਹਾ ਪੁਰਬਿ ਕਿਨੈ ਬੋਇਆ
ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਕੇ ਚਰਣ ਧੋਇਆ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੇ ਤ
ਰਿਗਾਇਆ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਕਾਟ ਸੰਗੋਇਆ
ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਤੂ ਜਾਪਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਤੇਇਆ १ ਮੰ ੪ ਵਡਭਾਗੀ ਆਸੇ
ਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿਗਾਇ
ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਆਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ

੨੫੯੩ੀ॥ ਆਇਹੁ ਸਗੀਰੁ ਸਭੁ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ॥ ੨੫੨ ॥
 ਦਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ॥ ਗੁਰੁ ਜਰਤ ਨਾ ਵਿ
 ਚਿਲਾ ਕਿਰਹੋ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਕਦੈ
 ਪੋਤਿ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਫੁਲਿ ਆਤਮਾ ਇਕੁ
 ਗਵਿਆਇ ਕੋ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥ ਆਇਕੁ ਦੇਖਿ ਆਇਕੁ
 ਮੀਨਿ ਆਇਕੁ ਸੁਣਿ ॥ ਆਸੁ ਵਣੁ ਸਗੋਤਿ ॥ ਜਨ
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਤੋ
 ਤਿ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ॥ ੪ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਤਿਨ ਕੋ ਰਿਦੈ
 ਹਿਜਿ ਨ ਹਰਿ ਵਸਿ ॥ ਆਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਾਹਿ
 ਤੇ ਮੁਖਿ ਜਲੇ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਦੇਖਣ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿ
 ਨਾਨਿ ਰਭੁ ਉਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ॥ ਆਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਕੋ

ਈ ਨਾਹਿ। ਹਰਿਉਤਮੁਤਿ ਨਿਸਰੇਵਿਅਾਜਿਨਕਉ
ਧੁਰਿਲਿਖਿਆਆਤਿ। ਤੇਹਰਿਦਰਗਾਤਿਪੈਨ੍ਹਾਈ
ਅਹਿਜਿਨਹਰਿਦੁਠਮਨਮਾਹਿ। ਓਇਆਪਿਤ
ਰੇਸਭਕੁਟੰਬਸਿਉਤਿਨਪਿਛੈਸਭੁਜਗਤੁਢੁਕਾ
ਹਿ। ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਮੇਲਿਜਨਤਿਨਦੇਖਿ
ਵੇਖਿਹਮਜੀਵਾਤਿ। १॥ ਮੰ॥ ੪॥ ਸਾਧਰਤੀਭਈ
ਹਰਿਆਵਲੀਜਿਥੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਬੈਠਾਆ
ਇਸੇਜਤਰੁਏਹਰਿਆਵਲੇਜਿਨੀਮੇਰਾਸ
ਤਿਗੁਰੁਦੇਖਿਆਜਾਇ। ਧਨੁਪੰਨੁਪਿਤਾਧਨੁਪੰ
ਨੁਕੁਲੁਧਨੁਪਨੁਜਨਨੀਜਿਨਿਗੁਰੁਜਦਿਆ
ਮਾਇ। ਧਨੁਪੰਨੁਗੁਰੁਜਿਨਿਨਾਮੁਅਠਾਧਿਆਮਾਮਪਿ

ਤਰਿਆਜਿਨੀਡਿਠਾਤਿਨਾ ਲਏਛਰਾਇ॥੨੫੩

ਰਿਸਾਤਿਗੁਰੁਮੇਲਤੁਦਇਆਕਰਿਜਨੁਨਾਨ

ਕੁਧੋਵੈਪਾਇ॥੨੫੪੩॥ਸਚੁਸਚੁਸਤਿਗੁ

ਰੁਅਮਰੁਹੈਜਿਸੁਅੰਦਰਿਹਰਿਓਰਿਧਾਰਿਅ॥

ਸਚੁਸਚੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਕਾਮੁਕੋਪੁ

ਬਿਖੁਮਾਰਿਆਜਾਡਿਠਾਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤੁਅੰ

ਦਰਹੁਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆਬਲਿਹਾਰਿਗੁਰੁਆ

ਪਦੇਸਦਾਸਦਾਪੁਮਿਵਾਰਿਆਗੁਰੁਮੁ

ਖਿਜਿਤਾਮਨਮੁਖਿਹਾਰਿਆ॥੧੧॥ਸਲੋਕ

ਮੰ ੪ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਓਨੁਮੁ

ਖਿਗੁਰੁਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਸੀਸੋਕਰੇਜਿ

ਸਤਿਗੁਰਭਾਵਸੀਗੁਰਪੁਰਾਖਗੀਵਸਾਇਸੀ
ਜਿਨਅੰਦਰਿਨਾਮਨਿਧਾਨੁਤੈਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁ
ਗਵਾਇਸੀ। ਜਿਨਰਖਣਕਉਹਰਿਆਪਤੈ
ਇਤਰਕੇਤੀਝਖਿਝਖਿਜਾਇਸੀ। ਜਨਨਾਨ
ਕਨਾਮਾਧਿਆਇਤੂਹਰਿਹਲਾਤਿਪਲਾਤਿਛੋਰੁ
ਇਸੀ॥ ੧੫੦ ॥ ੪॥ ਗੁਰਸਿਖਕੈਮਨਿਗੁਰਦਦੀ
ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੀਵਾਰਿਅੰ^{ਧੀ}ਹਰਿਗਾਖਹੁਪੇਜ
ਸਤਿਗੁਰੂਕੀਨਿਤਚਰੈਸਵਾਈ। ਗੁਰਸਤਿ
ਗੁਰਕੈਮਨਿਪਾਰਬਹੁਮੁਹੈਪਾਰਬਹੁਮੁਛਰ
ਈ। ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਹਰਿਤਿਨਿ
ਸਭੁਆਇਨਿਵਾਈ। ਜਿਨੀਰਿਠਾਮੇਰਾਸਤਿ

ਗੁਰੁ ਕਾ ਭਾਗਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਾਭਿ ਪਾਪ ਗਵਾਈ ॥ ੨੫੪ ॥

ਹਰਿ ਦਰਗਾਹ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਬਹੁ ਸੇਭਾ ਪਾਈ ॥

ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਜੋ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ॥

ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ੨੫੪ ॥ ਤਉ ਆਖਿ ਸਲਾ ਤਿ ॥

ਸਿਫੁ ਤਿਸ ਚੁਸ ਚੁਸ ਚੇ ਕੀਵਨਿ ਆਈ ॥ ਸਾਭ ॥

ਤਿਸ ਚੁਸ ਲਾਹੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ॥

ਪਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਖਿ ਆਸੋ ਤਿ ॥

ਪਤਿ ਰੇਤੁ ਆਪਾਈ ॥ ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸੇਈ ॥

ਜਾਣੁ ਦੇ ਜਿਉ ਗੁਰੈ ਮਿਠਿ ਆਈ ਪਾਈ ॥ ਗੁ ॥

ਰਿਪੁ ਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿ ਆਮਨਿ ਵਜੀਵਾਧ ॥

ਈਹ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅੰਦਰਿ ॥

ਉਮਰਥਲਸੇਜਾਣਨਿਸੂਲੀਆਹਰਿਜਾਣ
ਤਿਸੇਈਬਿਰਹੁਹਉਤਿਨਵਿਟਹੁਸਦਾਪੁਮਿ
ਘੋਲੀਆਹਰਿਮੇਲੁਹੁਸਜਣਪੁਰਖੁਮੇਗਸਿ
ਗੁਤਿਨਵਿਟਹੁਤਲੋਲੀਆਜੋਸਿਖਗੁ
ਰਕਾਰਕਮਾਵਹਿਹਉਗੁਲਾਮੁਤਿਨਕਾਰ
ਲੀਆਹਰਿਗੰਗਿਚਲੁਲੈਜੋਰਤੇਤਿਨ
ਭਿਨੀਹਰਿਗੰਗਿਚੋਲੀਆਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਨਾਨਕਮੇਲਿਗੁਰਪਤਿਸਿਰੁਵੇਚਿਅਮੇ
ਲੀਆ॥੧੫੦॥੪੫॥ਉਗਣੀਕੁਰਿਆਸ
ਗੁਰੁਤੈਕਿਉਸੰਤਹੁਨਿਰਮਲੁਤੈਇਗੁ
ਰਮੁਖਿਗੁਣਵੇਹਾਤ੍ਰੀਅਤਿਮਲੁਹਉਮੇ

ਅ

ਕ ਦੇਧੋਇ। ਸਚੁ ਵਣ ਜਤਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਸ ੨੫੫
ਚੁਸ ਉਦਾਤੁਇ। ਤੇਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ
ਲਾਤਾਤੁ ਰਿਭਾ ਵੈਸੋਇ। ਨਾਨਕਾ ਤਿਨ ਸਚੁ
ਵਣ ਜਿ ਆਜਿ ਨਾਧੁ ਠਿਲਿਖਿ ਆਪਣਾ ਪਤਿ
ਇਰ ਪਉ ਕੀ। ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ
ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲੇ। ਸਚੁ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਰ
ਏ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲੇ। ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿ
ਨੀ ਅਗਾਧਿ ਆਸੇ ਜਾਇ ਰਲੇ ਸਚ ਨਾਲੇ। ਸ
ਚੁ ਸਚਾ ਜਿ ਨੀ ਨਸੇਵੀ ਆਸੇ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਕ ਬੇਤ
ਲੇ। ਓਹ ਆਲੁ ਪਤਾਲੁ ਮੁਠੁ ਬੇਲ ਦੇ ਜਿਉ ਪ
ਤੈ ਮਦਿ ਮਤ ਵਾਲੇ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰਾ ਗਉੜੀ

ਗਾਗਿਸੁਲਖ ਵੀਜੇਖਸਮੇਚਿਤਿਕਰੇਇਆਭਾ
ਵੈਚਲੇਸਤਿਗੁਰੂਕੈਮੇਸਾਸੀਗਾਰੁਕਰੇਇ
ਸਚਾਸਬਦੁਭਤਾਰੁਸਦਾਸਦਾਗਵੇਇ
ਜਿਉਓਬਲੀਮਜਠਿਠਗੁਗਤਗਤਾਤਿਉਸਚੇ
ਨਜੀਉਦੇਇ। ਗਗਿਚਲੁਲੈਅਤਿਰਤੀਸਚੇ
ਸਿਉਲਗਾਨੇਹੁ। ਕੂੜੁਠਗੀਗੁਣੀਨਾਰੋਕੂੜੁ
ਮੁਲੀਮਾਪਲੇਟਿਧਰੇਹੁ। ਕੂੜੀਕਗਨਿਵਡਾਣੀ
ਅਕੂੜੇਸਿਉਲਗਾਨੇਹੁ। ਨਾਨਕਸਚਾਆਪਿਹੈ
ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ। ੧੫੦੪ ਸਤਸੰਗਾਤਿਮਤਿ
ਹਰਿਉਸਤਤਿਤੈਸੰਗਿਸਾਧੂਮਿਲੇਪਿਆਰਿਆ
ਓਇਪੁਰਖਪਾਣੀਧਨਿਜਨਹਰਿਉਪਦੇਸੁਕਰ

ਰਿਪਰਉਪਕਾਰਿਆ। ਹਰਿਨਾਮੁ ਦਿਵਾਵਤਿ ਹਰਿ ॥ ੨੫੬ ॥
ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਜਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿਆ।
ਗੁਰਦੇਖਣ ਕਉ ਸਭ ਕੋਈ ਲੋਚੈ ਨ ਵਖਰੁ
ਜਗਤਿ ਨ ਮਸਕਾਰਿਆ। ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁਰ
ਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਚਿ ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਵਾਰਿ
ਆ। ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਕ ਰਾਵਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕ
ਉ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ। ਕੋਈ ਦਿਛੁ ਤਿਜਾਇ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਸ ਤੁਤਿ ਸੁਕਾਲਾ ਮੁਹੁ ਜਮਿ ਮਾਰਿਆ ॥
ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਪਛੈ ਛੋਈ ਨਾਹੀ ਗੁਰਸਿਖੀ ਮਨਿ ਵ
ਚਾਰਿਆ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਮਿਲੇ ਸੇਈ ਜਨ ਉਥ
ਗਜਿ ਨਹਿ ਰਵੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿਆ। ਜਨ ਨਾਨਕ

ਕੇ ਗੁਰਸਿਖ ਪੁਤਰ ਹਰਿ ਜਪਿ ਅਦੁਰਿ
ਸਤਾਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾ
ਇਆ ਦੁਰਮਾਤਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲੈ ਤਨ ਦਰਿ ਤੇ ਇਸਨ ਮੁਖਾ ਅਧਾ ਅੰਧਿਆ
ਗਾਨ ਨ ਕਾਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਜਿਸਨੇ ਸਬਾਦਿ
ਲਾਏ ਪਿਆਰੁ ਤੁਪਉੜੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿ
ਫਤਿ ਸਲਾਹੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸਨੇ ਦਰੁ ਭਿਜੈ ॥
ਜਿਨੀ ਇਕਮਾਨਿ ਇਕੁ ਅਗਾਧਿ ਆਤਿ ਨ ਕਾ
ਧੁਨ ਕਬਹੂ ਛਿਜੈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਪੁਰਖ ਸਾਬਾਸਿ
ਹੈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਜੈ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ
ਜਿਨ ਮਨਿ ਭਾਵਦਾ ਸੇ ਮਨਿ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹ

ਲਿਜੈ ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਜਨਮੁ ਸਚਿ ਆਰੀ ਆਮੁਖੁ २੫੭
ਜਲਸਚੁ ਕਰਿ ਜੈ ੨੦ ਸਲੋਕ ਮੰ ੪ ਸਾ
ਕਤ ਜਾਇ ਨਿਵਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਮਨਿ ਬੋਏ ਕੂ
ੜਿ ਕੂੜਿ ਆਗੈ ਜਾਗੁਰ ਕਹੈ ਉਠਹੁ ਮੇਰੇ ਕੁ
ਈ ਬਹਿ ਜਾਹਿ ਪੁਸਰਿ ਬਗੁ ਲਾਗੈ ਗੁਰ ਸਿ
ਖਾ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਰਤੈ ਚੁਟਿ ਕਢੇ ਲਪੇ
ਵਾਰੇ ਓਇ ਅਗੈ ਪਛੈ ਬਹਿ ਮੁਛੁ ਪਾਇ ਨਿ
ਨਗਲਨੀ ਬੋਏ ਆਗੈ ਓਨ ਦਾ ਕੁਖੁ ਸੁਓ ਬੈ
ਨਾਹੀ ਜਾਇ ਕੂੜਿ ਲਹਿ ਨਿਕੁ ਡਾਗੈ ਜੇ ਸਾ
ਕਤੁ ਨ ਰੁਖਾਵਾਈ ਮੈ ਲੇਚੀ ਮੈ ਬਿਖੁ ਕਢੈ
ਮੁਖਿ ਉਗਲਾਗੈ ਹਰਿ ਸਾ ਕਤ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਨ

ਕਰੀਅਹੁਓਇਮਾਹਸਿਰਜਣਹਾਰਾਜਿ
ਸਕਾਏਹੁਖੇਲੁਸੇਈਕਾਰਿਵੇਖੇਜਨਨਾਨ
ਕਨਾਮੁਸਮਾਹਿ ੧ ਮੰ ੪ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁ
ਅਗੰਮੁਹੈਜਿਸੁਅੰਦਰਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿਆ
ਸਤਿਗੁਰੂਨਾਮਪੜ੍ਹਕੋਇਨਸਕਈਜਿਸੁ
ਵਲਿਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆਸਤਿਗੁਰੂਕਾ
ਖੜਗੁਸੰਜੋਉਹਰਿਭੁਗਤਿਹੈਜਿਤੁਕਾਲੁ
ਕੰਟਕੁਮਾਗਿਵਿਗੁਰਿਆਸਤਿਗੁਰੂਕਾਰਖ
ਦੁਹਾਰਾਹਰਿਆਪੈਸਤਿਗੁਰੂਕਾਪਿਛੈਰ
ਰਿਸਭਿਉਥਾਰਿਆਜੋਮੰਦਾਚਿਤਵੈਪੂਰ
ਸਤਿਗੁਰੂਕਾਸੋਮਾਪਿਉਪਾਵਦੁਹਾਰੈਮਾਰਿ

ਆਏ ਹਗਲੋ ਵੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਚੇ ਪੁਰ
ਕੀਜਨ ਨਾਨਕ ਅਗਸੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ੨ ਪਉ
ਵੀ। ਸਚੁ ਸੁਤਿਆ ਜਿਨੀ ਅਰਧਿਆ ਜਾਓ ਠੇ
ਤਾ ਸਚੁ ਚਵੇ। ਸੇਵਿ ਰਲੇ ਜਗਮਹਿ ਜਾ ਦੀਆ
ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਰਵੇ। ਹਓ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕ
ਉ ਜਿਅਨਾ ਦਿਨੁ ਸਚੁ ਲਵੇ। ਜਿਨ ਅਨਿਤ ਨਿਸ
ਚਾ ਭਾਵ ਦਸੇ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ। ਜਨਨਾ
ਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਦਾ ਨਵੇ। ੨
੧। ਸਲੋਕਾ ਮੰ ੪। ਕਿਆ ਸਵਣਾ ਕਿਆ ਜਾ
ਗਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇ ਪਰਵਾਨਾ। ਜਿਨੁ ਸਾਸਿ
ਗਿਆ ਸਿਨਾ ਦਿਸੈ ਸੈ ਪੂਰੇ ਪੂਰੇ ਖੁਪ ਧਾਨਾ

ਕਰਮੀਸਤਿ ਗੁਰੁਪਾਣੀਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਗੈ
ਧਿਅਨੁ ਆਤਿਨ ਕੀਸੰਗਾਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਦਰ
ਗਾਹਪਾਣੀ ਮਾਨੁ ਸੰਉਦੇਵਾ ਹੁਵਾ ਹੁਉਚਰ
ਹਿਉਠੈ ਭੀਵਾ ਹੁਕੇਰਨਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ
ਉਜਲੇ ਜਿਨਿ ਤਉਨਿ ਸਮਾ ਲੇਨਿ ॥ ਮੰ ੪
ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਆਪਣਾ ਪਾਣੀਐ ਨਾਮੁ ਅਪ
ਗੁਰੁ ਉਜਲਿ ਰੂਥਾ ਦਿਆ ਕਾਦਿ ਲਏ ਹਰਿਦ
ਤਿ ਕੇਰੇਵਾ ਤਾਗੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇਸਾ ਹੋਇ ਜਿਨਾ ਮਿ
ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ਵਣਜਾਰੇ ਸਿਖ ਆਵਦੇ ਸ
ਥਾ ਦਿਲਾ ਪਾਵਦੁ ਹਾਰੁ ਜਨਨਾਨਕ ਜਿਨ
ਕਉਰੁ ਪਾਉਣੀ ਤਿਨੁ ਸੇਵੀਐ ਸਿਰਜਲ

ਹਰਾਹਰਾ ਪਉੜੀ ਸਚੁ ਸਚੈ ਕੇ ਜਨਰੁ २੫੯
ਗਤ ਹਰਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਅ
ਸੇਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਦੰਦੋ ਲਿਆਤਿ ਨ
ਅੰਦਰੁ ਹੀ ਸਚੁ ਲਾਧਿਆ ਸਚੁ ਸਾ
ਹਿ ਬੁਸਚੁ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ
ਮਾਰਿ ਤਿਨੀ ਸਾਧਿਆ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤੁ ਦੂਵ
ਰਾਹੈ ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਸਾਚਿ ਰਲਾਧਿਆ
ਸਚੁ ਸਚੈ ਨ ਸਾਬਾ ਸਿਰੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੇਵਿ
ਫਲਾਧਿਆ ੨੨) ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪) ਮਨੁ
ਖਪਾਣੀ ਖਗੁ ਪਰੈ ਨਾਮ ਹੀ ਦੁਰੁ ਰਮਾਇ ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰਮਨੁ ਅਨਾਟਿ ਕੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ

ਜੁਨੀਪਾਇ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪਦਇਆ
ਲੋਹੋਹਿਤਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥
ਜਨਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੁਜਨਮਮਰਦੁ
ਖੁਜਾਇ॥ ੧ ਮੰ ੪ ਗੁਰੁਸਲਾਹੀਆਪਦੁ
ਬਹੁਬਿਧਿਗੰਗਾਸੁਭਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀ
ਮਨੁਰਤਾਗਿਆਬਣਤਬਣਾਇ॥
ਜਿਹਵਾਸਲਾਹਿਨਰਜਾਈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਾਚਿ
ਤੁਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਵੈਕੀਮਨਿਕੁਖਹੈਮ
ਨੁਤਿਪਤੈਹਰਿਸੁਖਾਇ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁ
ਸਚਾਕੁਦਰਤਿਜਾਣੀਐਦਿਨੁਗਤੀਜਿ
ਨਿਬਣਾਈਆਸੋਸਚੁਸਲਾਹੀਸਦਾਸ

ਦਾਸਦੁਸਚੇਕੀਆਵਡਿਆਈਆਸਾ ੨੬੦

ਲਾਹੀਸਦੁਸਲਾਹਸਦੁਸਚੁਕੀਮਤਿਹਿ

ਨੈਨਪਾਈਆਜਾਮਿਲਿਆਪੁਗਾਸਤਿ

ਗੁਰੂਤਾਹਜਰੁਨਦਹੀਆਈਆਸਚੁਗੁ

ਰਮੁਖਿਜਿਨੀਸਲਾਹਿਅਤਿਨਾਭੁਖਾਸ

ਭਿਗਵਾਈਆ੨੩ਸਲੋਕਮੰ ੪ਮੈ

ਮਨੁਤਨੁਖੋਜਿਖੋਜੇਦਿਆਸੋਪੁਕੁਲਧਾ

ਲੋਕੀਵਿਸਦੁਗੁਰੂਮੈਪਾਇਆਜਿਨਿਹਿ

ਪੁਕੁਦਿਤਾਜੋਕੀ ੧ਮੰ ੩ਮਾਇਆਧਾਰੀ

ਅਤਿਅੰਨਬੋਲਾਸਬਦੁਨਸੁਦਈਥਤੁ

ਰੋਲਪਚੋਲਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੇਸਬਾਦਿਲਿ

ਵਲਾਇਾਹਿਨਾਮੁਸੁਦਿਮੰਨੇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾ
ਇਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਕਰੇਕਰਾਇਆਨਾਨਕ
ਵਜਦਾਜੰਤੁਵਜਾਇਆਰਪਉੜੀਅਤਕਰ
ਰਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਜੋਜੀਆਮੰਦਰਿਵਰ
ਤੈਰੁਕਰਤਾਮਾਪਿਅਗਣਤੁਹੈਸਭੁਜਗੁਦਿ
ਚਿਗਣਤੈਸਭੁਕੀਤਾਤੈਰਾਵਰਤਦਾਸਭੁਤੈਰੀਥ
ਣਤੈਰੁਪਾਇਘਟਿਇਕੁਵਰਤਦਾਸਚੁਸਾਹਿ
ਬਚਣਤੈਸਤਿਗੁਰਨਾਮਿਲੇਸੁਹਰਿਮਿਲੇ
ਨਾਹੀਕਿਸੈਪਰਤੈਰੁ੨੪ਸਲੋਕੁਮੰਤ੍ਰਾਇਹੁ
ਮਨੁਆਦਿਕੁਕਰਿਰਖੀਮੇਗੁਰਮੁਖਿਲਾ
ਣੀਮੈਚਿਤੁਗਾਕਿਉਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਵਿਸਾਰੀ

ਮੇਬਹਦਿਆਉਠਾਇਆਨਿਤਾਮਰਣਜੀਵਨਕੀ ੨੬੧

ਚਿਤਗਈਇਹੁਜੀਅਕੁਹਰਿਪ੍ਰਭਵਸਿਯਾਜਿ

ਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੁਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਬਖਸਿਯਾ

ਮੰਤ੍ਰਮਨਮੁਖਾਮਹੰਕਾਰੀਮਹਲੁਨਜਾਣੈਖਿਨੁ

ਆਗੈਖਿਨੁਪੀਛੈਸਦਾਬੁਲਾਣੀਮੇਮਹਾਲਿ

ਨਾਮਾਵੈਕਿਉਕਰਿਦਰਗਹਸੀਝੈਸਤਿਗੁਰਕ

ਮਹਲਾਵਿਰਲਾਜਾਣੈਸਦਾਰਹੈਕਰਜੋਕ੍ਰਿ

ਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਮੇਰਾਨਾਨਕਲਏਬ

ਤੋਕ੍ਰਿਪਪਉੜੀਸਾਸੇਵਾਕੀ^੪ਸਫਲਤੈਜਿ

ਤੁਸਤਿਗੁਰਕਾਮਨੁਮੰਨੈ^੩ਜਸਤਿਗੁਰਕਾਮ

ਨੁਮੰਨਿਆਤਾਪਾਪਕਸੰਮਲਭਨੈਉਪਦੇਸੁ

ਜਿਦਿਤਾਸਾਤਿਗੁਰੂਸੇਸੁਦਿਆਸਿਖੀਕੰਨੇ
ਜਿਨਸਾਤਿਗੁਰਕਾਭਾਦਾਮੰਨਿਆਤਿਨਚਕੀਚਵ
ਗਦਿਵੰਨੇਇਹਚਾਲਨਿਰਾਲੀਗੁਰਮੁਖੀਗੁ
ਰਦੀਖਿਆਸੁਦਿਮਨੁਭਿੰਨੇ॥੨੫॥ਸਲੋਕਮੰ
ਤ੍ਰਾਜਿਨਿਗੁਰਗੋਪਿਆਮਾਪਣਾਤਿਸੁਫਓਰਨਰ
ਉਹਲਤੁਪਲਤੁਦੋਵੇਗਏਦਰਗਹਨਾਹੀਥਾ
ਉਓਹਵੇਲਾਹਬਿਨਾਮਾਵਣੀਫਿਰਿਸਤਿਗੁ
ਰਲਗਾਤਿਪਾਇਸਾਤਿਗੁਰਕੀਗਦਤੈਘੁਸੀ
ਮੇਦੁਖੇਦੁਖਿਵਿਹਾਇਸਾਤਿਗੁਰਖੁਰਖੁ
ਨਿਰਵੈਰੁਤੈਆਪੇਲਏਜਿਸੁਲਾਇਨਾਨਕ
ਦਰਸਨੁਜਿਨਾਵੇਖਾਲਿਓਨੁਤਿਨਾਦਰਗ

ਹਲਏਫੁਡਾਇ १ ਮੰ ੩॥ ਮਨਮੁਖਾਅਗਿਆਨੁਦੁ ੨੬੨
ਰਮਤਿਅੰਕਾਗੀਅੰਤਰਿਕੁਪੁਜੁਐ ਮਤਿਹਾਰੀ
ਕੁਕੁਸਤੁਓਪਾਪਕਮਾਵੈਗਿਅਓਹੁਸੁ
ਦੈਕਿਆਅਖਿਸੁਦਾਵੈਗੰਨਬੋਲਾਖੁਇ
ਓਝਾਤ੍ਰਿਪਾਇਮਨਮੁਖਾਅੰਧਾਅਵੈਜਾਇ॥
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਬਾਇਨਪਾਇਨਾਨਕ
ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ ੨ ਪਉਤ੍ਰੀਜਿਨ
ਕੋਚਿਤਕਠਹਹਿਸੇਬਹਹਿਨਸਤਿਗੁਰ
ਪਾਸਿਓਥੈਸਚੁਵਰਤਦਾਕੁਤ੍ਰਿਆਗਚਿਤ
ਉਦਾਸਿਓਇਵਲੁਫਲੁਕਰਿਤ੍ਰਬਿਕਦਦੇ
ਫਿਰਿਜਾਇਬਹਹਿਕੁਤ੍ਰਿਆਗਪਾਸਿਓਵ

ਚਿਤ੍ਰ ਚੈਕੂ ਤੁਨਗਰਈ ਅਨਿਵੇਖ ਹੁਕੋਨਿ
ਰਜਾ ਸਿਕੂ ਵਿਆਰਕੂ ਵਿਆਰੀ ਜਾਇਰਲੇ
ਸਾਚਿਆਰ ਸਿਖ ਬੈਠੈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ੨
੬ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰਧਾਰ ਹੁਦੇਖੁ ਹੁਦੇਨਿ ਦਕ
ਸਾਰਿਅ ਨੁਕਰਿਅ ਪੇਅ ਹਰਾ ਸੰਤ ਸਹ
ਈ ਨਾਨਕਾ ਵਰਤੈ ਸਰੁ ਜਾ ਹਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮੰ
ਪਾ ਮੰਦੁ ਹੁਰੁ ਲੇਖੰਦੁ ਤੇਕਿ ਬੈਧਾਇਨਿ
ਭਾਤਿਨੈ ਮਾਰੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਕਰਲ ਕਾਰਲ
ਸਮਰਭਾ ॥ ੨ ॥ ਪਓਕੀ ਲੇਖੰਦੁ ਤੇਰਾ ਤੀਤੁਰ
ਹਿ ਪੁਰੁ ਜਾ ਲੇਖਾ ਲੀਤ ਕਹਿਨਾ ਰਿਪਰਾ
ਈਅ ਲੁਕਿਅੰਦਾਰਿ ਨਾਲੀ ਸੰਨੀਦੇਨਿ ਵਿ

ਖੰਮਥਾਇਮਿਠਮਦੁਮਾਣੀ। ਕਰਮੀਆਪੋ ॥ ੨੬੩ ॥
ਆਪਣੀਆਪੋਪਛੁਤਾਲੀ। ਅਜਰਾਈਉ
ਫਰੇਸਤਾਤਿਲਪੀੜੋਪਾਲੀ॥ ੨੭॥ ਸਲੋਕ
॥ ਮੰ ੪ ॥ ਸੇਵਕਸਚੇਸਾਹਕੇਸੇਈਪਰਵਾ
ਨਾਦੁਜਾਸੇਵਨਿਨਾਨਕਾਸੇਪਚਿਪਚਿਮ
ਏਅੰਜਾਲੁ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੪ ॥ ਜੋਧੁਰਿਦਿਖਿ
ਆਲੇਖੁਪੁਭਮੇਟਨਾਨਜਾਇ। ਰਾਮਨ
ਭਧਨੁਵਖਰੇਨਾਨਕਾਸਦਾਧਿਆਇ॥ ੨
ਪਭਿਰੁ। ਨਾਗਾਇਦਿਲਾਇਆਨਾਨਕਾਪੋਗਕਿ
ਕਿਬੇਰਖੇ। ਕਰਦਾਪਾਪਮਿਤਿਅਨਿਤਦਿਸੈਚਖੇ॥
ਨਿਦਾਕਰਦਪਚਿਮੁਆਦਿਚਿਦੇਹੀਭੁਖੇ। ਸਦੇਸਾਹਿਬਮਾ

ਰਿਆਕਉਤਿਸੋਰਖੈ॥ ਨਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤਿਜੋਪੁਰਖੁ
 ਅਲਖੈ॥ ੨੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ॥ ੫॥ ਨਰਕਯੋਗਬਹੁਦੁਖਘਟੈ॥
 ਕਿਰਤਿਘਣਾਕਾਥਾਨੁ॥ ਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਮਾਰੇਨਨਕਾਹੋਇਹਉਇ
 ਮੁਏਹਾਗਾਮੁ॥ ੧ ਮਥੁਪਾ ਅਵਖਧਸਭੇਕੀਤਿਅਨੁਸਿ
 ਵਕਕਾਦਾਰੂਨਾਹਿ॥ ਆਪਿਭੁਲਾਏਨਨਕਾਪਚਿ
 ਪਚਿਜੋਨੀਪਾਹਿ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਮੰ॥ ੫॥ ਤੁਸਿਦਿਤਾ
 ਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰੂਹਰਿਧਨੁਸਚੁਅਖੁਟਾ॥ ਸਭਿਅੰਦੇ
 ਸੇਮਿਟਿਗਏਜਮਕਾਭਉਛੁਟਾ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬੁਰਿਆ
 ਈਆਸੀਗਿਸਧੁਰੁਟਾ॥ ਵਿਦੁਸਚੇਦੁਜਾਸੇਵਦੇ
 ਹੋਇਮਨੁਸਨਿਬੁਟਾ॥ ਨਨਕਕਉਗੁਰਿਬਖਸਿਆ
 ਨਾਮੈਸੀਗਿਜੁਟਾ॥ ੨੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ॥ ੪॥ ਤਪਨਹੋ

ਵੈਅੰਦਰਹੁਲੋਭੀਨਿਤਮਾਇਆਨੋਫਿਰੈਜਜਮਾਲਿ ੨੬੪
 ਆਅਗੋਦੇਸਾਦਿਆਸਤੈਦੀਕੁਖਿਆਲੁਏਨਾਹੀ
 ਪਿਛੋਦੇਪਛੁਤਾਇਕੈਆਇਤਪੇਪੁਤੁਵਿਚਿਬਹੁ
 ਲਿਆਪੰਚਲੋਗਸਭਿਹਸਲਲਗੇਤਪਾਲੇ
 ਭਿਲਹਰਿਹੈਗਾਲਿਆਜਿਥੈਥੈਧਨੁਵੇਖੈ
 ਤਿਥੈਤਪਾਭਿਟੈਨਾਹੀਧਨਿਬਹੁਤੈਤਿਥੈਤਪੇਧਰ
 ਮਹਾਰਿਆਭਾਈਇਹੁਤਪਾਨਹੋਵੀਬਹੁਲ
 ਹੋਬਾਰਿਸਾਧਜਨਾਵੀਚਰਿਆਸਤਿਪੁਰਖ
 ਕੀਤਪਾਨਿਦਾਕਰੇਸੰਸਾਰੈਕੀਉਸਤਤੀਵੇ
 ਚਿਹੋਵੈਏਤੁਦੋਖੈਤਪਾਦਯਿਮਾਰਿਆਮਹ
 ਪੁਰਖਾਂਕੀਨਿਦਾਕਾਵੇਖੁਜਿਤਪੈਕਾਪਾਲਿਅ

ਨੰਦਲਾਲ ਗਾਸਕੁੰਗਾਣੀਮਾਤ੍ਰੇ

ਬਾਹਰਿਬਹੈਪੰਚਾਵਾਚੁਤਪਾਸਦਾਏਅੰਦ
ਰਿਬਹੈਤਪਾਪਾਪੁਕਮਾਏਹਰਿਅੰਦਰਿਲਾ
ਪਾਪਪੰਚਾਨੋਭੁਪਾਕਰਿਵੇਖਾਇਆਧਰਮਰਾ
ਇਜਮਕਕਰਾਨੋਅਖਿਛੁਡਿਆਏਸਤਪੇ
ਨਤਿਬੈਖਾਵਿਪਾਇਅਹੁਜਿਬੈਮਹਾਂਮਹਾਂਤਤਿਆਰਿ
ਆਛਾਫਿਰਿਏਸੁਤਪੇਦੈਮੁਤਿਕੋਈਲਗਾਨਾਹੀ
ਏਹੁਸਤਿਗੁਰਿਹੈਫਿਟਕਾਰਿਆਹਰਿਕੋਦਰਿ
ਵਰਤਿਆਸੁਨਨਕਿਆਖਿਸੁਦਾਇਆਸੋਬੂਝੈ
ਬੁਦਾਇਸਵਾਰਿਆ॥੧੫੪੪॥ਹਰਿਕੁਗਤੀ
ਹਰਿਆਗਾਇਆਹਰਿਕੀਵਾਰਿਆਈ॥ਹਰਿ
ਕੀਰਤਨੁਭਗਤਨਿਤਗਾਂਵਦੇਹਰਿਨਾਮੁਸੁਖ

ਦਾਈ ਹਰਿਭਗਤ ਨੇ ਨਿਤ ਨਾਵੇ ਦੀ ਵਡਿਆ ॥ ੨੬੫ ॥
 ਈ ਬਖਸੀ ਅਨੁ ਨਿਤ ਚੜ੍ਹੇ ਸਦਾਈ ਹਰਿਭਗ
 ਤ ਨੇ ਬਿਰੁਪਧੀ ਬਹਾਲਿ ਅਨੁ ਅਪਣੀ ਪੈ ਜਗਥਾ
 ਈ ਨਿੰਦਕਾ ਪਾਸ ਤੁਹਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗ ਸੀ ਬਹੁਦ
 ਇਸ ਜਾਈ ਜੇ ਹਾਨਿੰਦਕਾ ਅਪਣੈ ਜੀ ਇਕ
 ਮਾਵਦੇ ਤੇ ਹੋਵ ਲੁਪਾਈ ਅੰਦਰਿ ਕਮਾਦਾ ਸਰਪ
 ਰਭੁ ਪੜ੍ਹੇ ਭਾਵੇ ਕੋਈ ਬਹਿਧਰਤੀ ਵਿਚਿ ਕਮਾ
 ਈ ॥ ਜਨ ਨਨਕ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸਿ ਮਾਹਰਿ ਕਵਿ
 ਰਿਆਈ २ ਪਉੜੀ ॥ ਮੰਪ ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕਾਰ
 ਥਾਹਿ ਮਾਪਿ ਹੈ ਕਿਆ ਪਾਪੀ ਕਰੀ ਐ ॥ ਭੁਮਾਨੁਰ
 ਹਿ ਮੁਕੁ ਭੁਮਾਨੀ ਮਾਵਿ ਸੁਖਾ ਪੀਸੀ ਐ ॥ ਮਾ

ਇਲਗੀਨੀ ਦਿਓ ਬੜੇ ਜਿਉ ਪਕਾ ਬੇਤੁਲੁਣੀ
ਐਯੇ ਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਤੇਵੇ ਤੇਰੁਣੀ ਐਯ
ਨਨਕ ਕਾਖ ਸਮੁਦਰੈ ਸਭਨਾ ਦਾਧਣੀ ਐਤ
ਸਲੋਕਅੰ ੪ ਮਨਮੁਖ ਮੂਲ ਤੁਲਿ ਆਵਿਚਿ
ਲਬੁਲੇਕੁ ਅੰਤਿ ਕਾਰੁ ॥ ਵਗਾਵਾ ਕਗਦਿ ਆਮ
ਨਦਿਨੁ ਰੁਦਰੈ ਸਬਦਿਨ ਕਗਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸੁ
ਧਿਮਤਿ ਕਰਤੈ ਸਭਹਿ ਰਿਲਣੀ ਬੋਲਨਿ ਸਭੁ ਵਿਕਾ
ਰਾ ਦਿਤੈ ਕੇਤੈ ਨਸੀਤੈ ਖੀ ਆਰਿਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਬ
ਹੁਆਰਿਅਨੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਨਨਕ ਕਮਨੁ ਮਨਾ ਲੇਤੁ
ਟੀਕੁਲੀ ਜਿਨ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮੰ
੪ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਦੂਜਾ ਰੂਪੁ ਹੋਤਿ ਨਰੁ

ਰਮਾਖੀਪੀਤਨਹੋਇ। ਭਿਉਆਵੈਜਾਇਰੁਵਾਈ
 ਮੇਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਕੋਇ। ਕੁਕੁਕਮਾਵੈਕੁਕੁਭਿਚਰੈ
 ਕੁਕੁਲਾਗੀਆਕੁਕੁਹੋਇ। ਮਾਇਆਮੇਹੁਸਭੁਦੁ
 ਖੁਤੈਦੁਖਾਬਿਨਸੈਦੁਖੁਰੋਇ। ਨਾਨਕਧਾਤੁਲਿਵੈਜੈ
 ਕੁਨਾਵਈਜੇਲੇਚੈਸਭੁਕੋਇ। ਜਿਨਕਓਪੈਤੈਪੁ
 ਠਪਇਆਤਿਨਗੁਰਸਬਦੀਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥੫॥
 ਪਭਿਕੀ॥੪੮੫॥ ਨਾਨਕਵੀਚਾਰਹਿਸੀਤੁਮਾਨਿਜਨ
 ਚਾਰਿਵੇਦਕਹੀਦੇ। ਕੁਗਤੁਮੁਖੈਤੈਬੋਲਦੇਸੇਵਚ
 ਨਹੋਵੀਦੇ। ਪਰਗਟਾਪਾਹਰੈਜਾਪਦੇਸੁਭਿਲੋਕਸੁ
 ਲੀਦੇ। ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੁਗਧਨਗਸੀਤਨਾਨਿਖਹੀਦੇ
 ਭਇਲੋਚਨਿਭਨੁਗੁਣੈਨੋਭਇਆਹੀਕਾਬਿਸਕੀਦੇ

ਓਇਵੇਚੇਗੇਕਿਆਕਗਹਿਜਾਂਭਗਧੁਰਿਮੰਦੇਜੋਮਾਰੇ
ਤਿਨਿਪਾਠਬਹਮਿਸੇਕਿਸੈਨਸੰਦੇਵੈਰੁਕਗਨਿਨਿਰਵੈ
ਰਨਾਲਿਧਰਮਿਨਿਆਇਪਚੰਦੇਜੋਜੋਸੀਤਿਸਰਾ
ਪਿਆਸੇਫਿਰਹਿਭਵੰਦੇਪੇਰੁਸੁੰਢਾਤੁਕਟਿਆਤਿ
ਸੁਰਾਲਸੁਕੰਦੇ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੫ ਗੁਰਨਾਨਕਹ
ਰਿਨਾਮੁਦਿਤ੍ਰਾਇਆਭੰਨਦਪੜਣਸਮਰਥੁਪ੍ਰਭੁ
ਸਦਾਸਮਾਲਹਿਮਿਤ੍ਰਤੁਦੁਖੁਸਥਾਇਆਲਬੁ ੧ ਮੰ
੫ ਖੁਧਿਆਵੰਤੁਨਜਾਣਈਲਾਜਕੁਲਾਜਕੁਬੋਲੁ
ਨਨਕੁਮੰਗੈਨਾਮੁਹਰਿਕਹਿਕਿਰਪਾਸੰਜੋਗੁ ੨ ਪਉੜੀ॥
ਜੇਵੇਹੋਕਰਮਕਮਾਵਦਤਵੇਹੋਫਲਤੋਚਬੇਤਤਾਲਹ
ਸਾਰੁਦਿਚਿਸੰਘੈਪਲਤੋਪਤਿਗਲਾਵਾਂਚਲਾਇਆ

ਤਿਨਿਦੂਤਿਅਮਲਤੇਕਾਣੀਅਸਨਪੁੰਨੀਆਨਿਤਪਰ ੨੬੭
ਮਲੁਹਿਰਤੇਕੀਆਨਜਾਣੈਅਕਿਰਤਪਦਵਿਚਿਜੋ
ਨੀਫਿਰਤੇਸਭੇਧਿਰਾਨਿਖੁਦੀਅਸੁਹਿਰਿਲਈਅਸੁ
ਧਰਤੇਵਿਭੁਦਕਲਤਨਦੇਵਦਾਤਾਲਈਆਕਰਤੇ
ਜੋਕਰਤੇਅਤੀਮੇਓਭੁਰਿਧਰਤੀਪਰਤੇ੩੨ਸਲੋਕ
ਮੰ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਗੀਅਨੁਬਿਬੇਕਬੁਧਿਤੋਇਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਵੈਹਿਰਦੈਤਾਰੁਪਠੈਇਪਵਿਤੁਪਾਵਨੁਪਰਮ
ਬੀਚਾਰੀਜਿਓਸੁਮਿਲੈਤਿਸੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀਅੰਤਹਿ
ਰਿਨਾਮੁਬਾਸਨਾਸਮਾਣੀਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾਮਤਉਤਮ
ਬਾਦੀਅਜਿਪੁਰਖੁਸੁਦੈਸੁਤੋਇਨਿਹਾਲੁਨਾਨਕਸਤਿ
ਗੁਰਮਿਲੇਮੇਪਾਇਆਨਾਮੁਧਨੁਮਾਲੁ॥੧ਮੰ ੪

ਸਤਿਗੁਰਕੇਜੀਅਕੀਸਾਹਜਾਪੇਕਿਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈ
ਗੁਰਸਿਖਾਅੰਦਰਿਸਤਿਗੁਰੂਦਰਤੈਜੋਸਿਖਨਲੋਚੈਸੋਗੁ
ਰਖੁਸੀਆਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਾਮਾਖੈਸੁਕਾਰਕਮਾਵਨਿਸੁਜ
ਪੁਕਮਾਵਹਿਗੁਰਸਿਖਾਕੀਪਾਟਸਚਾਥਾਇਪਾਵੈ
ਦਿਦੁਸਤਿਗੁਰਕੇਦੁਕਮੈਜਿਗੁਰਸਿਖਾਪਾਸਹੁਕਮੁਕ
ਰਾਇਆਲੋਕੈਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਾਫਿਰਿਨੇਕੁਨਾਆਵੈਗੁ
ਰਸਤਿਗੁਰਾਮਗੋਕੇਜੀਉਲਾਇਪਾਲੈਸਿਸੁਅਗਗੁ
ਰਸਿਖਕਮਾਵੈ॥ਜਿਠਗੀਅਵੈਠਗੀਉਠਿਜਾਇ
ਤਿਸੁਨੇਕੈਗੁਰਸਿਖੁਲਿਨਾਆਵੈ॥ਬਹੁਬੀਚਾਰੁ
ਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਵੈ॥ਜਿਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਕੇਮਨੁਮੰਨੇ
ਕੰਮੁਕਰਾਏਸੋਜੰਤੁਮਹਾਦੁਖੁਪਾਵੈ॥੨੫ਉੜੀ॥ਤੁਸ

ਚਾਸਾਹਿਬੁਆਤਿਵਡਾਤੁਹਿਜੇਵਡੁਤੁਵਡਵਡਾਜਿਸੁ २੬੮
ਤੁਮੇਲਹਿਸੇਤੁਪੁਮਿਲੈਤੁਆਪੇਬਖਸਿਲੈਹਿਲੇਖਾਢੇਰ
ਜਿਸਨੇਤੁਆਪਿਮਿਲਾਇਦਾਸੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮਨੁਗ
ਰਗਭੇਤੁਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤੁਸਚੁਜੀਉਪ੍ਰਿਤੁਚੰਮੁਤੇ
ਗਤੁਗਾਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਗੁਤੁਸਚਿਅਨਨਕਮਾਨਿ
ਆਸਤੇਰੀਵਡਵਡਾ੩੩॥੧੫॥॥ ॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥
੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥
੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥
੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥
੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥
੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥
੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥
੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥
੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥
੯੯॥੧੦੦॥

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਕੁਦਿਆ ਹਰਿ ਭੋਇਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ
 ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸਾਗਰ ਤੇਰੇ ਜਨਨ ਨ ਕਸ ਚਤਾਨੁ ॥ ਮੰ ੫
 ਕੁਲ ਕੇਉ ਠਿਪ ਗੁਣ ਮੇਰੇ ਪਰਿਆਵਉ ਪਾਉ ਪਖਾ
 ਲਾਤਿ ਸਕੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤਭਾਵਉ ਨਾਮੁ ਸੁਣਨਾ ਮੁਸੀਕ
 ਗੋਨੇ ਨਾਮੋ ਲਿਵ ਲਾਵਉ ਗਿਰੁ ਪਨੁ ਸਭੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਤੇਇ
 ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਵਡ
 ਭਾਗੀ ਪਾਵਉ ਪਉੜੀ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਸਚੁ
 ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਤੁਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਦਰਦਾਸ ਭਾਮਾ ਹਿਸਮਾ
 ਨਾ ਬਾਨ ਬਨੰਤ ਰਿਰਿਦਿ ਰਹਿਆ ਜੀਅ ਅੰਦਰਿ ਜਾਣਾ
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਣਾ ਨਾਨਕ ਪੁ
 ਭ ਸਰਣਾ ਗਤਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥ ਸੋਲੇ ਕੁ ਮੰ ੫

ਚੇਤਾਈਤਾ ਚੇਤਿਸਾ ਤਿਥੁ ਚਾਸੋਪ ਲਿਗਨਨਕ २੬੯
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇ ਚਾੜ੍ਹੇ ^ਸ ਤਿਥਿ ਭੁਭਿ ਜਲੁਪਾ
 ਰਿਖਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵਾਉਸੰਦੇ ਕਪੜੇ ਪਾਤਿਗਤਿਕ
 ਰਬਿਗਵਾਰਾ ਨਨਕਨਾ ਲਿਨਚ ਲਨੀਜਾ ਲਿਬ
 ਲਿਉਏਛਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਈਉਬਰੇ ਜਰੇ
 ਵੀਚੇਜੇ ਸਚੈਰਖੇ ਆਹਿ ਰੂਹੈ ਤਿਨਕੈ ਜੀਵੀਮੈ ॥
 ਰਿਅੰਮਿਤੁ ਚਖੇ ਕਾਮੁ ਕੁਪੁਲੇ ਭੁਮੇ ਹੁਸੀਰੀ ਸਾਧਾ
 ਭਖੇ ਕਾਰੀ ਕਰਪਾਪੁ ਰਿਅਪਈ ਹਰਿਅਪਿਪਰਖੇ ॥
 ਨਨਕ ਚਲਤਨ ਜਪਨੀ ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਲਖੇ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋ
 ਕ ਮਃ ੫ ॥ ਨਨਕ ਸੇਈ ਦਿਨੁ ਸੁਭਾ ਵਾਜਿਤੁ
 ਪਕੁਆਵੈ ਚੇਤਿਗਾ ਜਿਤੁ ਦੀਨੀ ਵੀਸਰੈ ਪਾਰਬ

ਚਮਤਕਾਰ ਤਿਉ ਵਰਤਾਰਾ ਜਰਥੇ ਵਬੁਸੁ ॥ ੨੧੦ ॥
 ਵੀਸਾਇਨਾ ਕਨਾ ਉਜਪਦੇ ਤਿਸੁ ਧਰੀ ॥ ੨੧੧ ॥ ਪਉ
 ਰੂਪਾ ਸਿਮਰਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜੋ ਧੀਸਰੁ ਕਿਨੈ ਕੀ ਮਨਸਾ
 ਲੀ ॥ ਜੋ ਸਤੁ ਰੁਟੇ ਸਾਧ ਸੰਚਿ ਸੋ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾ
 ਲੀ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਏਹ ਰਤਨਾ ਖਾਲੀ ॥
 ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਦਿਖਿ ਮਾਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪਾਲੀ ॥
 ਤੇ ਸਾਦਿਚੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨ ਕਾਮਿ ਹਮਾ ਲੀ ॥
 ਸਲੋਕ ਮੰ ੫ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਿੰਤਨੈ ਲੀ ਸੁਖੀ ਮੁਖਿ
 ਨਉ ਤਰੈ ਭੁਖਾ ਨਨਕ ਸਚੈ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨਲ
 ਬੋਦੁ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੫ ॥ ਮੁਠ ਵੇਸੈ ਈਸਾ ਬਾਜੀ ਨੀਸ
 ਚਨ ਲਾਇਆ ਨਨਕ ਸੇਸਾ ਬਾਸਿ ਨੀਗੁਰ

ਮਾਲਿ ਇਕ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਥੇ
ਸਾਨਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੇਥਾ ਨੁਹੰਦਾ ॥ ਓਇ ਸੇਵਾ ਨਿਸੰ
ਮੰਥੁਆ ਪਲਾਥੀ ਨ ਸੇਸੁ ਮੰਦਾ ॥ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰ
ਯ ਪਰਬਾਸੀ ਤਥੇ ਦੁਕਹੰਦਾ ॥ ਭੁਗਤਿ ਵਛ
ਲੁਤੇਗਾ ਬੀਰ ਦੁਪੈ ਜੁਗੀ ॥ ਜੁਗਿ ਦੁਰਤ ਦਾ ਨਾਨਕ
ਜਾਚੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਾਨਿ ਤਨਿ ਭੁਵੰਦਾ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕ
॥ ਮੰ ੫ ॥ ਚੜੀ ਚੁਪਕੀ ਪਹ ਛੁਟੀ ਵਗਾਨਿ ਬ
ਹੁਤੁ ਤਰੰਗਾ ॥ ਅਚਰਜ ਰੂਪ ਸੰਤਨ ਰਚੇ ਨਾਨਕ
ਨਾਮ ਹਿਰੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੫ ॥ ਪਸਰਮੰਦਰ ਖੁਸੀਆ
ਤਹੀ ਜਹਤੁ ਆਵਹਿ ਚਿਤਾ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੀਅੰ
ਵਡੀਆਈਆ ਨਾਨਕ ਸਾਭਿ ਕੁਮਿਤਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ

ਹਰਿਧਨੁ ਸਚੀ ਗਾਸਿ ਪੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੇ ਜਾਤਾ ॥ ੨੧੭

ਸੇ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਇਰਹੁ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਬਿਧਾਤਾ ॥

ਮਨ ਤਨ ਭੀ ਤਾਰਿ ਮਠਿ ਲਿਆਹ ਰਿਰੰਗੀ ਜਰਗਤ ॥

॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣਗਾਇਆ ਸਾਰਿ ਦੇਖ ਪਖਤ ॥

॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਠਿ ॥ ਖਖੜੀਆ ਸੁਹਾਵੀਆ ਲ

ਗੜੀਆ ਅਕਰੰਤੀ ॥ ਬਿਰਹ ਵਿਛੜਾ ਪਲੀਸਿ

ਉਨਾ ਨਕਸਹ ਸੇਰੀ ਨਿ ॥ ੧ ॥ ਮੰਪਾ ਵਿਸਾਰੇ ਦੇ

ਮਰਿਗਾਇ ਮਰਿ ਭਿਨਸਕ ਹਿਮੂਲਿਾ ਵੇਮੁਖ ਹ

ਏਰਾ ਮਤੇ ਜਿਉਤ ਸਕਰ ਉਪਾਰਿ ਜੁਲਿ ॥ ੨ ॥ ਓੜੀ

ਚਖਨਿ ਧਨੁ ਪਰੁ ਏਕੁ ਪੈਆ ਬੀਨਾ ਸੀਸੁ ਲਿ

ਆ ਜਾਲਿ ਬਾਲਿ ਮਹੀਆ ਲਿਪੁ ਰਿਮਾ ਪਟਿ

ਸੋ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸੀ ਵਿਆਸੁ ਮੋਖਿ
ਮੋਖਿ ਪਛਾਤਾ ॥

ਘਟਿਹ ਰਿਕੁਲਿਆ ਭੂਚਨੀ ਚਸਤੁ ਇਕਸਮਾ
 ਨਿਕੀਟਹ ਸਤੀ ਬਲਿਆ ਮੀਤਸਖਾ ਸੁਤ ਬੀਧ
 ਪੋਸਭਿ ਤਿਸਦੇ ਜਲਿਆ ਤੁਸਿਨ ਨਕੁ ਦੇਵੈ ਸਿ
 ਸੁਨਾਮਾਤਿ ਨਿਪ ਥਿਰੀ ਗੁਮ ਲਿਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ਪਾਸਿ ਨਸਾਸਿ ਗਿਗਾ ਸਿਨ ਦਿਸਰੈ ਹਰਿਨਾਮੁ ॥
 ਮਨਿ ਮੰਤ੍ਰਾ ਧੀਰੁ ਸਿਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਪੁਰਨੁ ਸੇਈ
 ਸੰਤ੍ਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੫ ॥ ਅਰੇ ਪਹਰੁ ਭੁਭਿ ਦਾਇਰੈ ਖਾ
 ਵਲਸੈ ਦੜੈ ਸੁਲਿ ॥ ਦੋਸ ਕਿਪਭਿ ਦਾਕਿਭਿ ਰਹੈ
 ਜਾਚਿ ਤਿਨ ਹੋਇਰ ਸੁਲਿ ॥ ਰਾਖਭਿ ਗੀਤਿ ਸੇ
 ਸਰੇਵੁ ਪੁਲੀਹਾ ਜਿਸਦੇ ਨਾਉ ਪਲੇ ॥ ਅਮੇਥੈ
 ਰਾਹੁ ਸੁਹੋ ਲਿਆ ਅਗੈ ਨਾ ਲਿਚਲੇ ॥ ਪਰਬੈ

੫੧੨
 ਪਹੁ ਸਚ ਪਰਮ ਕਾਗ ਰਿਥੀ ਮੁਅਤਲੋ ਓਟ ੨੧੨
 ਲੈ ਹੁਨਾਗਾਇਣੈ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਸੁਲੋ ਨਾਨਕ ਪ
 ਕਤੋ ਚਰਣ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਦਰਗਾਹ ਮੇਲੋ ॥੮॥ ਸਲੋ
 ਕੁਮੰ ੫ ਜਾਚਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰਿ ਮ
 ਦੇਵਣੁ ਹਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੇਨਿ ਤਿਚਿਤਾਰਿ ਮਾਸਿ ਖੁ
 ਟਿਨ ਜਾਈ ਮੁਲਿ ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰਿ ਮਾਨਾ ਨਾਨਕ ਸਬ
 ਦੁਆਪਾਠੁ ਤਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਗਿ ਮਾ ॥੧॥ ਮੰ ੫
 ਸਿਖ ਹੁਸਬ ਦੁਪਿਆਰਿ ਜੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਟੇਕ ॥
 ਮੁਖ ਭੋਜਨ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕਾ ੨੫ ਭੁ
 ਵਨਿ ਭਥੈ ਮੀ ਮਤੁ ਵੰਗੀ ਮੇਸੁਖੀ ਆਹਰਿ ਕਰੇਣਾ
 ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਈ ਅਹਿ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਮਰਣੇ

ਜਿਸਨੋਆਇਆਪੇਮਰਸੁਤਿਸੈਹੀਜਰਦੈਗਬਾ
ਦਿਉਚਰਹਿਸਾਪਜਨਾਅਮਿਉਚਲਹਿਭਰਦੈ
ਪੇਖਿਦਰਸਨੁਨਾਨਕੁਜੀਦਿਆਮਨਾਮੰਦਰਿਧ
ਰਦੈ॥੯॥ ਸਲੋਕੁਮੰ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੈਸੇ
ਦਿਅੇਦੁਖਕਾਰੋਇਨਾਸੁਨਾਨਕਨਾਮਿਅਗਾ
ਧਿਅੇਕਾਰਜੁਮਾਵੈਗਾਸਿ॥੧॥ ਮੰ॥੫॥ ਜਿਸੁਸਿਮ
ਰਤਸੰਕਟਛੁਟਹਿਅਨਦਮੰਗਲਬਿਸਮਾਨਾ
ਨਕਜਪੀਅੇਸਦਾਹਰਿਨਿਮਖਨਬਿਸਰਉਨਾਮੁ
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਤਿਨਕੀਸੋਭਾਕਿਆਗਾਇਹਿਜਿ
ਨੀਹਰਿਹਰਿਲਧਾਸਾਧਾਸਰਦੀਜੋਪਵੈਸੁ
ਛੁਟੈਬਧਾਗੁਣਗਾਵੈਅਬਿਨਾਸੀਅੇਜੋਨਿ

ਗਰਭਿਨਦਧਾਗੁਰਭੇਦਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ੨੧੩
 ਹਰਿਪ੍ਰਿਥੁਤ੍ਰਿਸਮਾਧਾਨਾਨਕਪਾਇਆਸੋ
 ਧਇਹਰਿਅਗਮਅਗਧਾ ੧੦ ਸਲੋਕੁ
 ਮੰ ੫ ਕਾਮੁਨਕਰਹੀਆਪਣਾਫਿਰਹਿਅ
 ਵਤਾਲੇਇਨਾਨਕਨਾਇਵਿਸਾਰਿਅੇਸੁਖੁਕਿ
 ਨੇਹਾਹੋਇ ੧ ਮੰ ੫ ਥੇਖੇਕਉਕੁਤਦਿਸਗ
 ਲਮਤਿਜਗਤਿਰਹੀਲਪਟਾਇਨਾਨਕਜ
 ਨਿਵਿਚਾਰਿਆਮੀਠਾਹਰਿਕਾਨਾਉ ੨ ਪਉੜੀ
 ਇਹਨੀਸਾਈਸਾਧਕੀਜੇਸੁਰੇਟਤਤਰੀਅੇ
 ਜਮਕੰਕਰੁਨੇਵਿਨਾਅਵਈਫਿਰਿਬਹੁਕ੍ਰਿਨਮਰੀ
 ਅੇਭਵਸਾਗੁਰੁਸੰਸਾਰੁਬਿਖੁਸੇਪਾਰਿਉਤਰੀ

ਮੇਮੋਹਰਿਗੁਣਗੰਠਹੁਮਨਿਮਾਲਹਰਿਸਭੁਮਲੁਪ
ਰਹੀਮੇਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲਿਰੇਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਨਰਹੀਮੇ११॥ਸਲੋਕੁਮੰ५॥ਨਾਨਕਾ
ਏਸੇਪਰਵਾਨੁਤੈਜਿਨ੍ਹਿਰਿਵਨਾਚਿਤਿ॥ਗਾਥਾ
ਲਪਥਾਣੀਆਰੀਮਿਨਆਵਹਿਮਿਤਾ१
ਮੰ५॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਦਿਸਟੀਆਇਆਪੂਰਨ
ਅਗਾਮਾਬਸਮਾਦੁਨਾਨਕਗਾਮੁਨਮੁਪਨੁਕੀਤਾਪੂ
ਰੈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ२॥੪੯੩॥ਧੋਹੁਨਚਲੀਖਸਮ
ਨਾਇਤਲਾਥਮੋਹਿਦਿਗੁਤੇਕਰਤਬਕਗਨੇਭਲੇਹਿ
ਆਮਦਿਮਾਇਆਸੁਤੇਗੁਰਿਫਿਰਿਜੁਨਿਭਵਾਈ
ਆਨਿਜਮਮਰਗਿਸੁਤੇਕੀਤਪਾਇਨਿਆਪਣਾਨੁ

ਖਸੇਤੀਜੁਤੇ ਨਾਨਕ ਨਾਇਵਿਸਾਹਿ ਮੇਸਰੁ ਮੰਦਿਉ ॥ ੨੧੪ ॥
ਤੇ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੪ ॥ ਉਠੀਵਿ ਮਾਬਤਿ ਦਿ ਮਾ
ਸਵੀਵਿ ਮਾਸੁ ਖੁਬੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਲਾਹਿ ਮੇਮ
ਨੁਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ਮੰ ੪ ॥ ਲਾਲਾ ਲਾਚਿ ਮਾਇ
ਆਨਿਤਿ ਟਿਕੈ ਸੁਆਰ ਥੁਕੈ ਨਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਤ
ਭੇਟੈ ਨਾਨਕਾ ਚਿਸੁ ਮਨਿ ਦਸਿ ਮਾਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉ
੩ ॥ ਸਭੇਵ ਸਤੁ ਕਉੜੀ ਮਾਸਚੇ ਨਾਉ ਪਿਠਾ ॥ ਸਾ
ਵਾ ਮਾਇ ਮਾਤਿ ਨਾਹਿ ਜਨਾਂ ਚ ਖਿਸਾਧੀ ॥ ਡਿਠਾ
ਪਾਰਥੁ ਹਾਮਾ ਜਿਐ ਲਿਖਿ ਮਾਮਨਿ ਤਿਸੇ ਦੁਠਾ ॥ ਐ
ਕੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਹੋਵਹਿ ਮਾਭਾਉ ਦੁਖਾ ਕੁਠਾ ॥ ਨ
ਹਿ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੀ ਜੋ ਤਿਕਰ ਪੁੰਭੁਟੇ ਵੇਤੁਠਾ ॥ ੧੩ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੪ ਜਾਚਰੀ ਸਾਸਾ ਬੁਝੇ ਜਾਚੀ ਤੇ ਕਰੋ ॥ ੧ ॥
ਲੀਓ ਮਾਵਿਕਾਰ ਨਾਨਕ ਧਨੀ ਵਿਦੁ ਨੀ ਮਾ १ ਮੰ ੪
ਨੀ ਹਿਜਿ ਵਿਧਾ ਮਨੁ ਪਛਾਣੁ ਵਿਠਲੋ ਥੀਓ ਜੋੜਣ
ਤਾਗ ਸੰਤੁ ਨਾਨਕ ਪਾਧਰੁ ਪਾਧਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ
ਈ ਸੇਵਿਤੁ ਜੀਅ ਤੇ ਦਾਤਾ ਬਖਸਿਦੁ ॥ ਕਿਲਾਵਿ
ਖਸਾਭਿ ਬਿਨਾ ਸੁਤੋ ਨਿਸਿ ਮਰਤਗੋ ਵਿਦੁ ॥ ਹਰਿ ਮਾਰ
ਗੁ ਸਾਧੂ ਦਸਿਆ ਜਪੀ ਮੇਗੁਰ ਮੰਤੁ ॥ ਮਾਇਆ
ਸੁਖ ਸਾਦ ਸਾਭਿ ਫਿਕਿ ਮਾਹਰਿ ਮਾਨਿਭਾਵੰਦੁ ॥ ਧਿਆਇ
ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਿਉਂ ਦਿਤੀ ਜਿਉਂਦਾ १੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੪
ਵਤਲ ਗੀਸਚੇ ਨਾਮਿ ਕੀਜੋ ਥੀਜੈ ਸੋਖਾਇ ਤਿਸਹਿ ਪ
ਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸਨੇ ਲਿਖਿਆ ਮਾਇਆ १ ਮੰ ੪

ਮੰਗਣਤਸਚੁਇਕੁ ਜਿਸੁਤੁਸਿਦੇਵੈਆਪਿਜਿਤੁਖਾਧੈਮ ॥ ੨੧੪ ॥
 ਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਮੇਨਨਕਸਾਹਿਬੁਦਾਤਿ ॥ ੨੧੫ ॥ ਭੀੜੀਲਾਹਾ
 ਜੁਗਮਹਿਸੇਖਟਹਿਜਿਨ੍ਹਹਿਧਨੁਰਸਿਹਾਦਤੀਆਭਾ
 ਉਨਜਾਣਨੀਸਚੇਦੀਆਸਾਨਿਹਚਲੁਟੇਕੁਸਰੇਵਿਅੰ
 ਹੋਰਸਭਾਵਿਦਾਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਸਵਿਸਰੈਤਿਸੁ
 ਬਿਰਥਾਸਾਸੁਕੀਟਿਲਾਇਜਨਠੀਖਅਨਾਨਕਬ
 ਲਿਜਾਸੁ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁਮੰ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਫੁਰਮੰ
 ਏਆਮੀਹੁਵਠਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇਆਮੰਨੁਪਨੁਬਹੁ
 ਤੁਓਪਜਿਆਪ੍ਰਥਮੀਰਜੀਤ੍ਰਿਪਤਾਅਧਾਇਆਸ
 ਦਾਸਦਾਕੁਣੁਚਰੈਦੁਖਦਾਲਦੁਗਾਇਆਬਿ
 ਲਾਇਆਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਮਿਲਿਆ

ਤਿਸੇਰਜਾਇ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਮਾਨ ਕਤਿ ਸੇਧਿ
 ਆਇ ॥ ੧੫੦ ॥ ਪਾਜੀਵਨ ਪਦੁ ਨਿਰਥਾਣੁ ਇਕੋ ਸਿਮ
 ਰੀ ਮੇ ॥ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਸੀ ਰੀ ਮੇ ॥
 ਤਿਠਾ ਸਰੁਸੰਸਾਰੁ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਮਾਥਿਨੁ ॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਲੋਖ
 ਛਾਹੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜਨੁ ॥ ਰੰਗਹੂ ਪਰਸਥਾਇ ਕਿਕਰ
 ਹਿ ਪਗਾਣੀ ਮਾਗਿ ਸੁਭੁ ਲਾਏ ॥ ਮਾਪਿ ਤਿਸੁ
 ਕਲ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ਮਾਗਿ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਿਰਥਾਣੁ
 ਸਚਾ ਗਾਵਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰਿ ਜੇਤੁ
 ਧੁਭਾਵਹੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਤਿ
 ਨੋ ਕਉ ਜੋਹਿ ਲਝਿ ਲਗੇ ॥ ਜੀਵਤ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ
 ਏਹ ਰੀਕੀਰਤੁ ਨਿਜ ਗੋਸਾਧ ਸੰਗੁ ਜਿਨ ਪਾਇ ॥

ਆਸੇਈਵਰਗੋਗਾਨਾਇਵਿਸਰਿਐਪਿਰੁਜੀਵਣੁ ੨੧੬

ਤੁਟੇਕਚਧਾਗੋਗਾਨਾਨਕਪੁਰਿਪੁਨੀਤਿਸਾਧਲਖਕੋਟਿ

ਪਿਰਗੋਗਾ ੧੬ ਸਲੋਕਮੰ ੫ ਧਰਣਿਸੁਵਨੀਖ

ਕੁਰਤਨਜੜਾਵੀਹਰਿਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖੁਮਨਿਵਰਾਸਭੇਕ

ਜਸੁਹਲਤ੍ਰੇਥੀਏਗੁਰਨਾਨਕਸਾਤਿਗੁਰਤੁਠਾ ੧੫ ੫

ਫਿਰਦੀਫਿਰਦੀਦਹਦਿਸਿਜਲਪਰਬਤਬਨਰ

ਇਸਿਥੈਭੂਠਾਮਿਭਤਕੋਇਲਬਨਿਠੀਆਇ ੨

ਪਥੀੜੀਸਿਸੁਸਰਬਸੁਖਾਫਲਲੋੜੀਅਤਿਸੋਸਚੁ

ਕਮਾਵਾਉਨਿਕੈਦੇਖਉਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਇਕੁਨਾਮੁਪਿਆ

ਵਉਹੋਇਸਗਲਕਰਿਰੇਵਕਾਹਰਿਸੀਗਿਸਮਾਵਉ

ਦੁਖੁਨਦੇਈਕਿਸੈਜੀਅਪਤਿਸਿਉਪਰਿਜਾਵਉ ੫

ਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਾਨਕਸੁਣਾਵਉ॥
੧੧ ਸਲੋਕੁ॥ ੫ ॥ ਇਕੁਜਿਸਾਜਨੁਮੇਕੀਆਸਰ
ਬਕਲਾਸਮਰਬੁਯਾਜੀਉਮਾਹਾਖੰਨੀਮੇਤਰਿਮਨ
ਤਨਸੰਦਰੀਵਬੁਯਾ॥ ੧ ॥ ਮੰ॥ ੫ ॥ ਜੇਕਰੁਗਾਹਤਿਪਿਅੰ
ਰਤੇਤੁਪੁਨਛਰਾਮੁਲਿ॥ ੧ ॥ ਰਿਛਰੁਨਿਸੇਦਰਜਨ
ਪੜ੍ਹਹਿਦੇਜਕਕੈਸੁਲਿ॥ ੨ ॥ ਪਉੜ੍ਹੀ॥ ਸਭਿਨਿਧਾ
ਨਪਾਰਿਜਿਸਦੇਹਰਿਕਰੇਸੁਹਦੈ॥ ਜਪਿਜਪਿਜਪਿ
ਵਹਿਸੰਤਜਨਪਾਪਮਲੁਧੋਵੈ॥ ਚਰਨਕਮਲਹਿ
ਰਦੈਵਸਹਿਸੰਕਟਸਭਿਧੋਵੈ॥ ਗੁਰਪੁਰਾਜਿਸੁਭੇ
ਟੀਮੇਮਰਿਜਨਮਿਨਰੋਵੈ॥ ਪੁਰੁਦਰਸਿਪਾਮਾਸ
ਨਾਨਕਪਾਣਿਕਿਰਪਾਕਰਿਦੇਵੈ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ

ਮੰ ੫ ਰੁਖਣਾ ਭੋਗੀ ਕੁਰਮੁ ਵਣਾਇ ਪਰੀ ਮੁਹ ੨੧੧
ਥਾਤਿ ਨਿਕਤੁ ਜਿਥੁ ਵੰਢੇ ਜਾਇ ਤਿਥਾ ਉਮਉ ਜੂ
ਦੁਸੈ ੧ ਮੰ ੫ ਚੜ੍ਹਕੇ ਘੋੜ੍ਹੇ ਕੰਦੇ ਪਕੜਿ ਰਿ
ਖੰਡੀ ਖੇਡਾਗੀ ੧੦ ਸਾਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਉਲਾਸ ਤਿਕੁ
ਕੜਿਦੀ ਉਡਾਗੀ ੨ ੧੫ ਉਡੀ ੧੦ ਸਨਾਉ ਚਰੇਤ
ਰਿਸੁ ਵਣੀ ਸੁਣੈ ਸੋਭੈ ਧਰੇ ਮਿਤਾ ੧੦ ਰਿਜ ਸੁਲਿਖ
ਨਿਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਸੇਤ ਸਤ ਪਾਵਤਾ ੧੦ ਮਠ ਸਠਿਤ
ਗਥਿ ਮਜਨਾ ਸਭਿ ਪੁਨਤਿ ਨਿਕਿਤਾ ੧੦ ਸੀਸਾਰ ਸਾ
ਗਰਤੇ ਉਧਰੇ ਬਿਖਿਆ ਗਫੁ ਜਿਤਾ ੧੦ ਨਾਨਕ ਲ
ਕਿਲਾਇ ਉਧਾਰਿ ਮਨੁ ਦਯੁ ਸੇਵਿਅ ਮਿਤਾ ੧੦
ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੫ ੧੫ ਪੜ੍ਹੇ ਕੁਲਾਹ ਚਿਤਿਨ ਆਵੈ

੧੧੮
ਏਕੌੜਾ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਤੰਨ ਫੁਟੀ ਨਿਜਿ ਨ੍ਰਾਂਸਾਂ ਈ ਵਿਸ
ਠੈ ੧ ਮੰ ੫ ਪਰੇਤ ਹੁਕੀ ਤੰਨ ਦੇ ਵਤਾ ਤਿਨਿ ਕਰੈ
ਹਰੇ ॥ ਸਭੇ ਸਿਖ ਉਬਾਰਿ ਮਾਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾ ਜਸ ਵਾਰੇ
ਨਿਦਕ ਪਕੜਿ ਪਛਾੜਿ ਅਨੁਝੁ ਠੇਹਰ ਬਾਰੇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵਡਾ ਹੈ ॥ ਆਪਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਈ ਵੀ
ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਅੰਤੁ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨਾਹਿ ਸਭੁ ਤਿਸੈ ਕਰਣਾ
ਅਗਮ ਅਰੇ ਚਰੁ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅੰਕਾ ਪਰਣਾ
ਹਸਤ ਦੇਇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਦਾ ਭਰਣੁ ਪੋਖਣੁ ਕਰ
ਣਾ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਬਖਸਿਦੁ ਆਪਿ ਜਪਿ ਸਚੇ
ਤਰਣਾ ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਭਾਵੈ ਸੋਭੁ ਲਾਨਾ ਨਕਦਾ ਸੁਸਰ
ਣਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੫ ਤਿਨੁ ਭੁਖਨ ਕਾਰੀ

ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ ਸੋਇਆ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ २੧੮
 ਉਧੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥੧॥ ਛਪਦਾ ਮੰ ੫ ਜਾਚਿ ਕੁਮੰਗੀ
 ਨਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬੁ ਕਰੇ ਕਬੂਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੁ
 ਜਜਮਾਨੁ ਤਿਸਹਿ ਭੂਖਿਨ ਮੁਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਮਨੁ ਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨ ਜੋੜੇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਏਹੁ ਸਤੀਘੋੜੇ ॥ ਰਾਜਮਿਲਖੁ
 ਸੀਆ ਪਾਣੀ ਪਿਆਇ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੇ ॥ ਛਾਢੀ ਦਰਿ
 ਪ੍ਰਭ ਮੰਗਣਾ ਦਰਕ ਦੇਨ ਛੋੜੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ
 ਏਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਲੋੜੇ ॥੨੧॥੪॥

ਸੁਧਕੀਚੇ

੧॥ ਜਿਸ ਤਿਨ ਮੁਕਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਕੁੰਭੁ ਨਿਰਵੈ ਹੁਅਕਲਾ ਮੁਗਭਿ

ਅਜੁ ਸੀਸੈ ਭੰਗੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ १
ਵੀਰ ਸਲੋਕ ਸਿਧਿ ॥ ਸਲੋਕ ਕੁੰਮਾਰ ਮਹਲੇ ਪਾਰ
ਲੋਕ ਲੋਧੇ ਵੰਡੇ ਆਸਾ ਜੈ ਕੀ ਪੁਨਿ ॥ ਟੁੰਡੇ ਆਸਾ
ਜੈ ਕੀ ਪੁਨਿ ॥ १ ॥ ਸਲੋਕ ਮਛਲਾ १ ਬਲਿਹਾਰ
ਗੀ ਗੁਰ ਅਪਣੇ ਦਿਉਹਾ ਤ੍ਰੀਸਦਵਾਰਾ ॥ ਜਿਨਿਆ
ਣ ਸਤ ਦੇਵਤੇ ਕੀ ਏਕ ਰਤਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰਾ ॥ ਮੰ १
ਜੇ ਸਉਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੁਰਜ ਚੜ੍ਹਹਿ ॥ ਜਾਗਾ ਏ
ਤੇਰਾ ਨਾਨਕ ਦਿਅਾ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਪੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ੨
ਮੰ १ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿਆ ਪਣੇ ਸੁ
ਚੇਤਾ ॥ ਫੂਟੇ ਤਿਲ ਬੂਆ ਤ੍ਰੀਜਿੰਦ੍ਰ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤਾ
ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਫੂਟਿਅਾ ਕੁਨਾਨਕ ਸਉਨਾਹਿ ॥ ਫ

ਲੀਅਹਿਫੁਲੀਅਹਿਬਧੁਰੀਤਨਵਿਚਿਸੁਅ
 ਤਾ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਓ
 ਆਪੀਨੈਰਚਿਓਨਾਉ ॥ ਵੁਯੀਕੁਦਰਤਿਸਾਜੀ
 ਮੇਕਰਿਆਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ ॥ ਵਾਤਾਕਰਤਾਆ
 ਪਿਤੂਤਾਸਿਦੇਵਹਿਕਰਹਿਪਸਾਉ ॥ ਤੂੰਜਾਣੇਈ
 ਸਭੁਸੋਦੇਲੈਸਹਿਜਿਦੁਕਵਾਉ ॥ ਕਰਿਆਸਣੁ
 ਡਿਠੋਚਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ॥ ਸਚੇਤੇਰੇਖੰਡਸਚੇ
 ਬ੍ਰਹਮੰਡਾਸਚੇਤੇਰੇਲੋਅਸਚੇਆਕਾਰਾਸਚੇਤੇਰੇ
 ਕਰਣੇਸਰਬਬੀਚਾਰਾਸਚਾਤੇਰਾਅਮਰੁਸਚਾਈ
 ਬਾਣਾਸਚਾਤੇਰਾਤੁਕਮੁਸਚਾਫੁਰਮਾਣਾਸਚਾ
 ਤੇਰਾਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣਾਸਚੇਤੁਪੁਆਖਹਿਲਖ

ਕਰੋਤ੍ਰਿ। ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਣਿ ਸਚੈ ਸਭਿ ਜੋਰਿ। ਸਚੀ ਤੇਰੀ
 ਸਿਫ ਤਿਸ ਚੀ ਸਲਾਹ। ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇਪ
 ਤਿਸਾਹ। ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ਜੋ ਮਰਿ ਜੰ
 ਮੇ ਸੁਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥ ਮੰ १ ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ
 ਜਾ ਵਡਾ ਨਾਉ। ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਜਾ ਸਚੁ ਨਿਮਾਉ।
 ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਜਾ ਨਿਹਚਲੁ ਥਾਉ। ਵਡੀ ਵਡੀ ਆ
 ਈ ਜਾਣੈ ਆਲਾਉ। ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਬੁਝੈ ਸਭਿ
 ਭਾਉ। ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਜਾ ਪੁਛੁ ਨਿਦਾਤੈ। ਵਡੀ ਵ
 ਡੀ ਆਈ ਜਾ ਆਪੇ ਆਪਿ। ਨਾਨਕ ਕਾਰਨ ਕਥ
 ਨੀ ਜਾਇ। ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਇ। ੨ ਮੰ ੨
 ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਚੈ ਕੀ ਕੋਠੜੀ ਸਚੈ ਕਾ ਵਿਚਿ ਦਾਸੁ ਆਇ ॥ ੩੪

ੴ

ਕਨਾਦੁਕਮਿਸਮਾਇਲਏਇਕਨਾਤੁਕਮੇਕਰੇਵਿਣਾਸੁ ੨੮੦
ਇਕਨਾਭਾਣੈਕਢਿਲਏਇਕਨਾਮਾਇਆਵਿਚਿ
ਨਿਵਾਸੁਏਵਰਿਯਾਖਿਨਜਾਪਈਜਿਕਿਸੈਆਣੈ
ਗਸਿਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਐਜਾਕਉਆਪਿ
ਕਰੇਪਰਗਾਸੁ ੩ ੥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਨਕਜੀਮਉਪਾ
ਇਕੋਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਤਾਲਿਆਓਬੈਸਚੇਤਿ
ਸਚਿਨਿਬੜੈਚੁਣਿਦੀਖਕਢੇਜਜਮਾਲਿਆਥਾ
ਉਨਪਾਇਨਿਕੂੜਿਅਰਮੁਤਿਕਾਏਦੇਜਕਿਚਾਲਿ
ਆਤੇਰੈਨਾਇਰਤੇਸੇਜਿਣਿਗਏਹਾਰਿਗਏਸਿਠ
ਗਣਵਾਲਿਆਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਤਾਲਿਆ
੨ ਸਲੋਕਮੰ ੧ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਦੁਵਿਸਮਾਦੁਦੇਦੁ

ਵਿਸਮਾਦੁਜੀਅਵਿਸਮਾਦੁਭੇਦਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਭੂਪਵਿਸ
ਮਾਦੁਰੰਗਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਨਗੇ ॥ ਫਿਰਹਿਜਤਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ
ਪਉਰਨੁ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਪਾਣੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਅਗਨੀਖੇਡਹਿ
ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਧਰਤੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਖਾਣੀ ॥ ਵਿ
ਸਮਾਦੁਸਾਦਿਲਗਹਿਪਰਾਣੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਸੰਜੋਗੁ ॥ ਵਿ
ਸਮਾਦੁਵਿਜੋਗੁ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਭੂਪਵਿਸਮਾਦੁਭੇਗੁ ॥
ਵਿਸਮਾਦੁਸਿਫਤਿ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਸਲਾਹ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਉਲ
ੜਵਿਸਮਾਦੁਗਾਹ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਨੇੜੈ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਦੂਰਿ ॥ ਵਿ
ਸਮਾਦੁਵੇਖੈ ॥ ਜਗਤਜੂਹਿ ॥ ਵੇਖਿਵੇਡਾਣੁ ॥ ਰਹਿਅਵਿ
ਸਮਾਦੁ ॥ ਨਾਨਕਬੁਝੁ ॥ ਪੂਰੈਭਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਅੰ ॥ ਕੁਦ੍ਰੁਤਿ
ਵਿਸੈਕੁਦ੍ਰੁਤਿ ॥ ਸੁਣਿ ॥ ਮੇਕੁਦ੍ਰੁਤਿ ॥ ਭਉਸੁਖਸਾਰਾ ॥ ਕੁਦ੍ਰੁਤਿ

ਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀਕੁਦਰਤਿਸਰਬਆਕਾਰਾਕੁਦ ੨੮੧
ਰਤਿਵੇਦਪੁਰਾਣਕਤੇਬਾਕੁਦਰਤਿਸਰਬਵੀਚਾਰਾ
ਕੁਦਰਤਿਖਦਾਪੀਦਾਖੇਨਣਕੁਦਰਤਿਸਰਬਾਪਿ
ਆਰਾਕੁਦਰਤਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਰੰਗੀਕੁਦਰਤਿ
ਜੀਅਜਤਾਨਾਕੁਦਰਤਿਨੇਕੀਆਕੁਦਰਤਿਬਦੀ
ਆਕੁਦਰਤਿਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁਕੁਦਰਤਿਪਉਣੁ
ਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰਾਕੁਦਰਤਿਧਰਤੀਖਾਕਾਸਭਤੇ
ਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂਕਾਦਿਰੁਕਰਤਾਪਾਕੀਨਾਣੀਪਾਕੁ
ਨਾਨਕਤੁਕੇਮੈਅੰਦਰਿਵੇਖੇਵਰਤੇਤਾਕੇਤਾਕਾਮ
ਪਉੜੀਆਪਾਪੀਨੈਭੁਗੁਭੁਗਿਕੇਹੋਇਭੁਸਮਤਿ
ਭਉਰੁਸਿਧਾਇਆਵਰੁਹੋਆਦੁਨੀਦਾਰੁਗ

ਮੈਂ ਦਿਖਾਇ ਦਿਖਾਇ
 ਦਿਖਾਇ ਦਿਖਾਇ

ਲਿਖੀ ਗਲੁ ਪਤਿ ਚਲਾਇਆ ਅਗੇ ਕਰਣੀ ਕੀ
 ਰਤਿ ਵਾਚੀ ਮੇਥਹਿ ਲੇਖਾ ਕਰਿ ਸਮਝਾਇਆ
 ਥਾਓ ਨਹੀਂ ਪਉਦੀ ਟੀਹੁਣਿ ਸੁਣੀ ਮੇਰੀ ਮਾਰੂ
 ਆਇਆ ਮਾਨਿ ਅੰਧੈ ਜਨ ਮੁਗਧਾਇਆ
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਭੁਏ ਵਿਚਿ ਪਵਣੁ ਦੇਤੇ ਸਦਵਾਉ
 ਭੁਏ ਵਿਚਿ ਚਲਹਿ ਲਖ ਦੁਗੀ ਆਉ ਭੁਏ ਵਿਚਿ
 ਅਗਨਿ ਕਦੇ ਦੇ ਗਾਗਿ ਭੁਏ ਵਿਚਿ ਪਰਤੀ ਦੁਬੀ
 ਭਾਰੀ ਭੁਏ ਵਿਚਿ ਸੁਰਜ ਭੁਏ ਵਿਚਿ ਚੰਦੁ ਕੋਹ ਕਰੋੜੀ
 ਚਲਤ ਨਾਮੀਤੁ ਭੁਏ ਵਿਚਿ ਸਿਧ ਬੁਧ ਸੁਰਨਾਥਾ
 ਭੁਏ ਵਿਚਿ ਮਾਝਾਣੇ ਮਾਗਾਸੁ ਭੁਏ ਵਿਚਿ ਜੋਧ ਮਯਾ
 ਬਲ ਸੁਰਾ ਭੁਏ ਵਿਚਿ ਮਾਧਿ ਜਾਵਹਿ ਪੁਰਾ

ਸਗਲਿਤਾ ਆਉਉਲਿਖਿ ਮਾਸਿ ਰਿਲੇਖੁ ਨਾਨਕ ੨੮੨
ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਏਕੁ १ ਮੰ १ ਨਾਨਕ
ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਤੇਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾਮਰਵਾਲਾ ਕੇਤੇ
ਆਕੰਨ੍ਹ ਕਹਾਣੀ ਆਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰਾ ਕੇਤੇ
ਚਹਿ ਮੰਗਤੇ ਗਾਵੁ ਮੁਵਿ ਪੁਰਹਿ ਤਾਲਾ ਬਾਜਾ
ਗੀ ਬਾਜਾਰ ਮਹਿ ਆਇਕਾ ਦੁਹਿ ਬਾਜਾਰ ਚਾਵ
ਹਿ ਗਜੇਰਾਣੀ ਆਬੋਲਹਿ ਮਾਲਿ ਪਤਾਲਾ ਲ
ਖਟਕਿ ਆਕੇ ਮੁੰਦਰੇ ਲਖਟਕਿ ਆਕੇ ਹਾਰਾ ਜਿ
ਤਤੁ ਨਿਪਾਈ ਮਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸੋਤੁ ਨ ਹੋਵਹਿ ਛਾਹੁ
ਗਿਆਨੁ ਨ ਗਲੀਈ ਢੂੰਢੀ ਮੇਕ ਬਨਾ ਕਰ
ਕ੍ਰਾਸਾਰੁ ਗਾਕਰ ਮਿਲੇ ਤਾਪਾਈ ਮੇਤੋਰਹਿ ਕਿ

ਮਤਿਤੁਕਮੁਖੁਆਰਾ ੨, ਅਭਿਰੂਪਾ) ਨਦਰਿ
ਕਰਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਅੰ ॥
ਏਤੁਜੀਉਬਹੁਤੇਜਨਮਭਰੀਮਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰਿ
ਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆਸਤਿਗੁਰਜੇਵਰੁਦਾਤਕੋ
ਨਹੀਸਭਿਸੁਣਿਅਹੁਲੋਕਸਬਾਇਆਸ
ਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆਜਿਨੀਦਿਚ
ਤੁਆਪੁਗਾਵਾਇਆਜਿਨਿਸਚੇਸਚੁਬੁਝਾ
ਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁਮੰ १ ॥ ਅਭਿਰੂਪਾਸਰੇ
ਗੋਪੀਆਪਹਰਕੰਨਗੋਪਾਲਾਗਹਦੇਪਉਲੁ
ਪਾਣੀਥੈਸਤਿਗੁਰਚੰਦੁਸੁਰਜੁਅਵਤਾਰਾਸਗਲੀ
ਧਰਤੀਅਲੁਧਨੁਵਰਤਿਹਿਸਰਬਜੰਜਾਲਾ

ਨਨਕਮੁਸੇਗਿਆਨਵਿਤੁਣੀਖਾਇਗਇਆਜਮਕਾ २੮੩
 ਲੁ॥੧॥ਮੰ१॥ ਵਾਇਨਿਚੇਏਨਚਨਿਗੁਰਾਪੇਰਹਲਾ
 ਇਨਿਫੇਰਨਿਸਿਰਾਉਰਿਉਰਿਗਵਾਯਾਟੇਪਾਇਵੇਖੇ
 ਲੋਕਹਸੇਪਰਿਜਾਇਗੇਰੀਆਕਾਰਨਿਪੁਰਹਿਤਾਲਾ
 ਆਪੁਪਦੁਰਹਿਧਰਤੀਨਾਲਿ॥ਗਾਵਨਿਗੋਪੀਆ
 ਗਾਵਨਿਕਾਨਾਗਾਵਨਿਸੇਭਿਰਾਜੇਗਾਮਾਨਿਰਭਉ
 ਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਨਾਮੁ॥ਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਜਹਾਨੁ
 ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਕਰਮਿਚਰਾਉ॥ਉਨਿਰੋਣਿਜਿਨਾ
 ਮਨਿਚਾਉ॥ਸਿਖੀਸਿਖਿਆਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਨਦ
 ਰੀਕਰਮਿਲਪਾਏਪਾਰਿ॥ਕੋਲੁਚਰਖਾਚਕੀਚਕੁ
 ਥਾਲਵਰੇਲੇਬਹੁਤੁਅਨੰਤੁ॥ਲਾਟੁਮਾਧਾਣੀਆ

ਅਨਗਾਹਾ ਪੰਥੀ ਕੁਝੀ ਅਲੈ ਨਿਨਸਾਹਾ ਸੁ
 ਮੇਚਾ ਵਿਭੁਦਾਈ ਅਹਿਜੀਤਾ ਨਾਨਕ ਕੁਝੀ ਦਿਅਾ
 ਗਦਤਨ ਅੰਤਾ ਬੰਧਨ ਬੰਧਿਭੁਦਾਏ ਸੋਇਆ ਪ
 ਏ ਮੇਕਿਰਤਿਨ ਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਨ ਚਿਨ ਚਿਹ ਸਹਿਚ
 ਲਹਿ ਸੋਗੇਇ ਓਭਿਨ ਜਾਹੀ ਸਿਧਨ ਹੋਤਿ ਨ ਚ
 ਦੁਕਦੁ ਮਨਕਾ ਓ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਮਨਿਭਉ
 ਤਿਨ ਮਨਿਭਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ਨਾਉ ਤੇਗਾਨਿ
 ਥਿਕਾਰੁ ਹੋਨਾ ਲੇਖੇ ਮੇਨਗ ਕਿਨ ਜਾਈ ਮੇਗਜੀ
 ਓਪੰਥੁ ਸਭੁ ਤਿਸਦਾ ਦੇਖਾ ਜੈਆਖਿ ਗਵਾਈ ਮੇ
 ਜੇਲੋੜ ਹਿਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਪੁੰਨਹੁ ਨ ਚੁਸਦ
 ਏ ਮੇ ॥ ਜੇਜਰਵਾਣਾ ਪਰਹੈ ਜਰਵੇ ਸਕਰੇਦੀ

ਆਈਐ ਕੋਰੋਨਰੀਐ ਪਾਣੀਐ ਪਸਲੇ ੨੮੪

ਕਮੰ ੧੧) ਅਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਹੀ ਅਤਿ ਪਤਿ

ਪਤਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰਾ ਬੰਦੇ ਸੇਜਿ ਪਵਹਿ ਦਿਚਿ

ਬੰਦੀ ਦੇਖਣ ਕਉ ਦੀਦਾਰਾ ਤਿ ਦੂਸਾਲਾ ਤੀਸਾਲਾ

ਤਨਿ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰਾ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ

ਅਰਚਾ ਪੂਜਾ ਅਗਰਵਾਸੁ ਬਹੁ ਕਾਰਾ ਜੋਗੀ ਸੁ

ਨਿਧਿ ਆਵਨਿ ਜੇਤੇ ਅਲਖਨਾ ਮੁਕਰਤਾਰਾ ਸੁ

ਖਮ ਮੁਰਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾਇਆ ਕਾਮਾ ਕਾਰਾ

ਸਤੀ ਆਮਾਨਿ ਸਤਿ ਬੁਝਿ ਪਜੈ ਦੇਵੈ ਕੇਵੀ ਚਾਰਿ ਦੇ

ਦੇ ਮੰਗਹਿ ਸਹਸਾਰਾ ਸੋਭਕਰੇ ਸੰਸਾਰਾ ਚੋਰਾ

ਜਾਗਤੈ ਕੁੜਿ ਆਗਾਖਾ ਬਾਵੇ ਕਾਰਾ ਇਕਿ ਤੋ

੪੩੭
ਦਾਖਾਇਚਲਹਿਮੇਥਾਉਤਿਨਾਭਿਕਾਈਕਾਰਾ
ਜਲਿਥਲਿਜੀਆਪੁਰੀਆਲੋਆਆਕਾਰਾ
ਆਕਾਰਾਓਇਜਿਮਾਖਹਿਸੁਤੁੰਹੈਜਾਣਹਿਤਿ
ਨਾਭਿਤੇਹੀਕਸਾਰਾਨਨਕਭਗਤਾਭੁਖਸਾਲਾਤਦੁ
ਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰਾਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹਿਹਿਦਿਨੁ
ਗਤੀਗੁਣਵੰਤਿਆਪਾਛਾਰਾ॥੧੫੦੯॥ ਸਿਮਟੀ
ਮੁਸਲਮਾਨਕੀਪੇੜੈਪਈਕੁਮਿਆਰਾਪੜਿਭਾਂ
ਕੋਇਟਾਕੀਆਜਲਦੀਕੋਰਪੁਕਾਰਾਜਲਿਜਲਿ
ਰੋਵੈਬਪੁੜੀਝੜਿਝੜਿਪਵਹਿਅੰਗਿਆਰਾਨਾ
ਨਕਜਿਨਿਕਰਤੈਕਾਰਨੁਕੀਆਸੋਜਾਣੈਕਰਤਾਰਾ
੨॥ ਅਓੜੀ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਰੁਗਕਿਨੈਨਪਾਇਓ

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ੨੮੫
ਆਪੁ ਗਖਿਓਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇ
ਆਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਓ ਐਸ ਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੋ ਜਿ ਨਿਦਿ
ਚਹੁ ਮੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ਓਤ ਮੁਏਰੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੋ ਜਿ
ਨਿਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾ
ਤਾ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੧ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ
ਆਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ
ਜੀਮਿ ਆਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹ
ਉ ਵਿਚਿ ਲਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ ਹਉ
ਵਿਚਿ ਗਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ ਕੁਰਿ
ਆਰੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਪਾਪੁ ਪੁਨ ਵੀਚਾਰੁ ਹਉ

ਵਿਚਿ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੁ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਹਮੈ ਹਉ
ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਕੁਰੀ ਮੈ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ ॥
ਹਉ ਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨ ਸੀ ਧੋਵੈ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸੁਰਖੁ
ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿਆਣਾ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾ
ਨਾ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਫੁਇਆ
ਹਉ ਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੰਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਉ ਮੈ ਬੂਝੈ ਤਾ
ਦਰਸੁ ਝੋ ॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੁਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ
ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੀ ਅੰਲੇ ਖੁ ਜੇਹਾ ਵੇਖਾਹਿ
ਤੇਹਾ ਵੇਖੁ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੨ ॥ ਹਉ ਮੈ ਏਹਾ ਜਾਤਿ ਹਉ ਮੈ
ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਏਹੀ ਬੰਧਨਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਿਥ ਹਉ ਪਜੈ ਕਿਤ ਸੰਜਮ

ਇਹ ਜਾਇ ॥ १ ॥ ਉਮੈ ਏਹੋ ਹੁਕਮੁ ਤੈ ਪਾਇ ਮੇਰਿ ॥ ੨੮੬ ॥
ਗਤਿ ਫਿਰਾਇ ॥ २ ॥ ਉਮੈ ਦੀਰਘ ਰਹੈ ਦਾਹੁ ਭੀ
ਇਸ ਮਾਹਿ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਗੁਰ
ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ
ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇ
ਵਕੀਤੀ ਸੰਤੋ ਖੀਏ ਜਿਨੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਧਿਆਇ
ਆਓਨੀ ਮੰਦੈ ਪੈਰੁ ਨ ਗੰਥਓ ॥ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਪ
ਰਮੁ ਕਮਾਇ ॥ ਆਓਨੀ ਦੁਨੀ ਆਤੈ ਰੇ ਬੰਧਨਾ
ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਬੋਝਾ ਖਾਇ ॥ ਆਤੁ ਬਖਸੀ ਸੀ ਅ
ਗਲਤਾ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜ੍ਹਹਿ ਸਦਾਇ ॥ ਆਵਹਿ
ਆਈ ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਤਿਸੁ

ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ ਖੇਤਾਂ ਹਾਈ
ਪਾਂਛੋਆਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰਡਾਂ ਹਾਅੰ ਰੁਜੇ
ਰਜਉਤ ਭੁਜਾਂ ਖਾਲੀ ਸੇਤ ਜਾਂਹਿ ਸੋਮਿ ਤਿਜਾਣੈ
ਨਾਨਕਾ ਸਗਾਂ ਮੇਗਾਂ ਜੰਤਾ ਹਾ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾ
ਇਕੈ ਸੰਮ੍ਹਾ ਲੇਸ ਭਨਾ ਹਾ ਜਿਨਿ ਕਰਤੇ ਕਰ
ਨਾਕੀ ਆਚਿਤਾਉ ਕਰਣੀ ਤਾਂ ਹਾ ਸੋ ਕਰਤਾ
ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇ ਆਜਗੁ ਅਤਿ ਸੁਜੇ
ਹਾਰੀ ਸੁਆਸਾਤਿ ਤਿਸੁ ਦੀਥਾ ਨੁ ਅਭਗੁ ਨਾ
ਨਕਸਚੇ ਨਾ ਅਭਿਨੁ ਕਿਆ ਟਿਕਾ ਕਿਆ ਤਗੁ
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਲਖ ਨੇਕੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ
ਲਖ ਪੁੰਨਾ ਪਰਵਾਣਾ ਲਖ ਤਪ ਉਪਰਿ ਤੀਰਥਾਂ

ਸਤਜੋਬੋਬਾਣਾਲਖਸੁਰਤਣਸੰਗਰਾਮਰ ੨੨੭
 ਣਮਹਿਛੁਟਹਿਪਰਾਣਾਲਖਸੁਰਤੀਲਖ
 ਗਿਆਨੁਧਿਆਨਪੜੀਅਹਿਪਾਠਪੁਰਾਣ
 ਜਿਨਿਕਰਤੈਕਰਣਾਕੀਅਹਿਲਿਖਿਆਆ
 ਵਣਜਾਣਾਨਾਨਕਮਤੀਮਿਥਿਆਕਰਮੁਸ
 ਚਾਨੀਸਾਣਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾਸਾਹਿਬੁ
 ਏਕੁਤ੍ਵਜਿਨਿਸਚੈਸਚੁਦਰਤਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ
 ਤੂੰਦੇਹਿਸੁਮਿਲੈਸਚੁਤਾਤਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਅ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆਜਿਨਕੈ
 ਹਿਰਦੈਸਚੁਦਸਾਇਆ ॥ ਮੁਰਖੁਸਚੁਨਜਾਣ
 ਨੀਮਨਮੁਖੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਦਿਚਿਦੁ

ਨੀਆਕਾਹੇਆਇਆ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੧੫
 ਤਿਪਤਿਗਾਡੀਲਦੀਅਹਿਪਤਿਪਤਿਭਰੀ
 ਅਹਿਸਾਥਾਪਤਿਪਤਿਬੋਡੀਪਾਈਮੇਪਤਿ
 ਪਤਿਗਾਡੀਅਹਿਖਾਤਾਪਤੀਅਹਿਜੇਤੇਥਰ
 ਸਥਰਸਪਤੀਅਹਿਜੇਤੇਮਾਸਾਪਤੀਮੇਰੁਤੁ
 ਮਾਰਜਾਪਤੀਅਹਿਜੇਤੇਸਾਸਾਨਨਕਲੇਖੇ
 ਇਕਗਲਹੇਰੁਤੁਮੇਝਖਣੁਝਾਖਾ ੧ ਮੰ ੧
 ਲਿਖਿਲਿਖਿਪਤਿਅਤੇਤਾਕਹਿਆਬਹੁਤੁ
 ਰਥਰਾਵਿਅਤੇਤੋਲਵਿਆਬਹੁਤੇਖਕੀਆ
 ਦੇਹੀਦੁਖੁਦੀਆਸਹੁਦੇਜੀਆਅਪਣਾਕੀ
 ਮਾਅੰਨੁਨਖਾਇਆਸਦੁਗਵਾਇਆ ॥

੩੫॥

॥ ਬਹੁ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਦੂਜਾ ਕਾਇਆ ਬਸਤਨ ਪਹ ॥ ੨੨੨ ॥
ਏ ਅਨਿਨਿਸਿਕਰੈ ਮੋਨਿ ਵਿਗੁਤਾ ਕਿਉ ਜਾਗੈ ਗੁ
ਰਬਿਨੁ ਸੁਤਾ ॥ ਪਗਉ ਪੇਤਾਣਾ ਅਪਾਦਾ ਕੀਆ
ਕਮਾਣਾ ॥ ਅਲੁ ਮਲੁ ਖਾਈ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ
ਮੁਗੰਘ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਵਿਣੁ ਨ ਵੇਕਿ ਛੁਬਾ
ਇਨ ਪਾਈ ਗੈ ਬੇਬਾਣੀ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ॥ ਅੰਧੁ
ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੁਭੇਟੈ ਸੋਸੁ
ਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਖੀ ਨਿਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ
ਨ ਦਰਿ ਕੇਰ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਅਸਾ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਹਕੇ
ਵਲੁ ਹਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸੋ ਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾ

ਤਿਨ ਮੰਗਾ ਸਿਉ ਤੇ ਭੀ ਕੁਝ
 ਭੀ ਕੁਝ ਭੀ ਕੁਝ ਭੀ ਕੁਝ

ਵੇਦਾ ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਦਰਿ ਦੋ ਅਨਲ ਹਨ
 ਧਾਵਦੇ ਇਕਿ ਮੁਲੁ ਨ ਬੁਝਨਿਆ ਪਦਾ ਅਨੁ
 ਦਾ ਮਾਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ
 ਹੋਰਿ ਭੀ ਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੧
 ਕੁੜੁਗ ਜਾ ਕੁੜੁਪ ਰਜਾ ਕੁੜੁਸ ਭੁਸੀ ਸਾਰਾ ਕੁੜੁਮੰਤ
 ਪਕੁੜੁਮਾੜੀ ਕੁੜੁਬੈਸ ਦਹਾਰਾ ਕੁੜੁਸੁਇਨ ਕੁੜੁ
 ਰੁਪਾ ਕੁੜੁਪੇਨ ਦਹਾਰਾ ਕੁੜੁਕਾਇਆ ਕੁੜੁਕਪ
 ਕੁੜੁਕੁਪੁ ਮਾਪਾਰਾ ਕੁੜੁਮੀਆ ਕੁੜੁਬੀਬੀਖ
 ਪਹੋਏ ਖਾਰਾ ਕੁੜੁਕੁੜੈ ਨਹੁ ਲਗਾਵਿ ਸਾਰਿਆ
 ਕਰਤਾਰਾ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗ
 ਚਲਣਹਾਰਾ ਕੁੜੁਮਿਠਾ ਕੁੜੁਮਾਖਿ ਭੀ ਕੁੜੁਰੇ

ਬੇਪੁਰਾਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਤੁਪੁਥਾਝਕੁਵੇ ੨੮੯
ਕੁਵੁ ੧੦ ਮੰ ੧੦ ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਮੇਜਾਰਿ
ਦੈਸਚਾਤੋਇਆਕੁਵੁਕੀਮਲੁਉਤਰੈਤਨੁਕਰੇ
ਹਛਾਧੋਇਆਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਮੇਜਾਸਚਿ
ਧਰੇਪਿਆਰੁਨਾਉਸੁਦਿਮਨੁਠਹਸੀਮੇਤਾ
ਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਮੇ
ਜਾਸੁਗਤਿਜਾਣੈਜੀਉਧਰਤਿਕਾਇਆਸਾ
ਪਿਕੈਵਾਚਿਦੇਇਕਰਤਾਬੀਉਸਚੁਤਾਪਰੁ
ਜਾਣੀਮੇਜਾਸਿਖਸਚੀਲੇਇਆਦਇਆਜਾ
ਦੈਜੀਅਕੀਕਿਛੁਪੁਨੁਦਾਨੁਕਰੇਇਆਸਚੁ
ਤਾਪਰੁਜਾਣੀਮੇਜਾਅਤਮਤੀਗਥਕਰੇਨਿਵਾ

ਸੁਸਤਿਗੁਰੂਨੋਪੁਛਿਕੈਥਹਿਰੇਕਗਨਿਵਾਸੁ
ਸਚੁਸਭਨਾਹੋਇਦਾਰੂਪਾਪਕਦੇਧੋਇਨਾ
ਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਿਨਿਸਚੁਪਲੋਹੋਇਹ
੨੦੦ਪਉੜੀਦਾਨਮਾਹਿਤਾਤਲੀਖਕੁਜੇ
ਮਿਲੇਤਾਮਸਤਕਿਲਾਣੀਮੇਹਾਕੁੜਾਲਾਲਚੁ
ਛੁੜੀਮੇਹੋਇਇਕਿਮਨਿਅਲਖੁਪਿਆਈ
ਮੇਹਾਫਲੁਤਿਵੇਹੋਪਾਈਮੇਜੇਵੇਹੋਕਾਰਕਮ
ਈਮੇਜੇਹੋਵੈਪੁਗਬਿਲਿਖਿਆਤਾਪੁਰਿਤਿ
ਨਾਦੀਪਾਈਮੇਮਤਿਬੋਹੀਸੇਵਗਵਾਈਮੇ
੧੦੦ਸਲੋਕੁਮੰ ੧੦੦ਸਚਿਕਾਲੁਕੁੜੁਵਗਤਿ
ਅਕਲਿਕਾਲਖਬੇਤਾਲਾਬੀਉਬੀਜਿਪਤਿ

ਲੇ ਗਏ ਅਥਕਿਉਉਗਵੇਦਾਲਿ ॥ ਜੇਇਕੁਤ २੯੦
ਇਤਾਉਗਵੇਰੁਤੀਹੁਗਤਿਤੋਇ ॥ ਨਾਨਕਪਾਏ
ਬਾਹਰਕੋਰੈਰੰਗੁਨਸੋਇ ॥ ਭੈਵਿਚਿਖੁੰਬਿਚ
ੜਾਈਮੇਸਰਮੁਪਾਹੁਤਨਿਤੋਇ ॥ ਨਾਨਕਕੁਰੁ
ਤੀਜੇਰੋਪੇਕੁੜੈਸੋਇਨਕੋਇ ॥ ੧੫੦੧ ॥ ਲਭੁ
ਪਾਪੁਦੁਇਰਜਾਮਹਤਾਕੁੜੁਤੋਇ ॥ ਅਸਿਕਦਾ
ਰਾਕਾਮੁਨੇਬੁਸਦਿਪੁਛੀ ॥ ਮੈਬਹਿਬਹਿਕਰੇ
ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਧੀਰਯਤਿਗਿਆਨਬਿਤੁਨਿਭੰ
ਹਿਭਰੇਮੁਰਦਾਰੁ ॥ ਗਿਆਨੀਨਚਤਿਵਾਜੇਵਾ
ਵਹਿਰੁਪਕਰਹਿਸੀਗਾਰੁ ॥ ਉਚੇਕੁਕਹਿਵਾਦੁ ॥
ਕਾਵਹਿਜੋਧਾਕਾਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮੁਰਖਪੰਡਿਤਹਿ

ਕਮਤਿ ਹੁਜਤਿ ਸੰਜੈ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ਧਰਮੀਧਰ
ਮੁਕਰਹਿ ਗਾਵਾਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਸੋਖਦੁ ਮਾਰੁ ਜ
ਤੀਸਦਾ ਵਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਫੂਰਿ ਬਹਹਿ ਪ
ਰੁਥਾਰੁ ਸਭ ਕੋ ਪੁਰਾ ਆਪੋ ਤੇਵੈ ਪਾਟਿ ਨ ਕੋਈ ਆ
ਖੈ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈ ਮੇਤਾ ਨਾਨਕ ਤੇ
ਲਿਖਾ ਜਾਪੈ ॥੨ ਮੰ ੧॥ ਵਦੀ ਸੁਵਜਗਿ ਨਾਨਕ
ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ਸਭ ਨੀਵਾਣਾ ਮਾਗੀ ਆਕਰਤਾ
ਕਰੇ ਸੁਤੋਇ ਮਾਗੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜੇ ਰੁਠੈ ਮਗੀ ਜੀਉ ਨ
ਵੇ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੈ ਸੇਈ ਕੋਇ
ਤੁ ਪਉਕੀ ॥ ਧਾਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇ
ਆਤਾ ਤਿਨੀ ਖਸੁ ਮੁਧਿ ਆਇ ਆਇ ਨ ਜੰਤਾ

ਕੇਵਲ ਸਿਰਿ ਛੁਨੀ ਤੁਧੁ ਦੇ ਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ੨੯੯ ॥
 ਇਕ ਨਾਨਕੁ ਮੇਲਿ ਲੈ ਚਿ ਇਕਿ ਆਪੁ ਤੁਧੁ ਖੁ
 ਆਇਆ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਥੇ ਤੁਧੁ
 ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇ
 ਆ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ॥ ੧ ॥ ਦੁਖੁ ਦਾਰੁ ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ
 ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਮਿ ਨ ਹੋਈ ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਕਰ
 ਨਾ ਮੇਨਾ ਤੀ ਜਾਹ ਉਕਰੀ ਨ ਹੋਈ ਬਲਿ ਹਾਰੀ ॥
 ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ਲਖਿ
 ਆਗਾ ਰਹਾਉ ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋ ਤਿਜੋ ਤਿਮ ਤਿਜਾਤ ॥
 ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਤੂੰ ਸਚਾਸ ॥
 ਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿ ਉਜਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾ

੧੫੦

ਠਿਪਇਆ ਕਰੁ ਨਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਆਥਾਤਾ
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁਕਰਿ ਰਹਿ ਆਰਮੰ ੨॥ ਜੋਗ
ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਬ੍ਰਹਮਣਾਹ
ਖੜੀ ਸਬਦੰ ਸੁਰ ਸਬਦੰ ਸੁਦੁ ਸਬਦੰ ਪਰਾਕ੍ਰਿਤਹ
ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੋ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥ ੩ ॥ ਏਕ ਕ੍ਰਿ
ਸਨੰ ਸਰਬ ਦੇਵ ਦੇਵ ਦੇਵਾਤਾ ਮਾਤਾ ਮਾਮਾ ਮਾਤਮਾ
ਬਾਸੁ ਦੇਵੁ ਜੋ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਦਾ
ਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥ ੪ ॥ ਮੰ ੧ ॥ ਕੁੰਭੇ ਬਧਾ
ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕੁੰਭੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਕਾ
ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਰਤੁ ਗਬਿਨੁ ਗਿਆਨ ਨ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥

ਅਭਿਰਾਮ ਪਾਤਿਅਾ ਹੋਵੇ ਕੁਨਹਰਗਾਰੁ ਤਾਉ ਮੀਸਾ
 ਧਨਿ ਮਾਗੀ ਮੇ ਜੇਹਾ ਪਾਵੇ ਪਾਲਣਾ ਤੇ ਵੇਹੋ ਨਾ
 ਉਪਚਾਰੀ ਮੇ ਮੇ ਸੀਕਲਾਨ ਖੇਡੀ ਮੇ ਜਿਤੁ
 ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਠੀ ਮੇ ਪਾਤਿਅਾ ਮ
 ਤੋਓ ਮੀਆ ਵੀਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀ ਮੇ ਮੁਹਿ
 ਚਲੇ ਸੁਅਗੈ ਮਾਗੀ ਮੇ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੧ ॥
 ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਬੁ ਇਕੁ ਰਬ ਵਾਹੁ
 ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਟੇਰਿ ਵਟਾਈ ਅਤਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁ
 ਝੁਹਿ ਤਾਹਿ ਸਤਿ ਜੁਗਿ ਰਬੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਪਰਮੁ
 ਅਗੈ ਰਬ ਵਾਹੁ ਤੇਤੈ ਰਬੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੇਰੁ ਅਗੈ ਰਬ
 ਵਾਹੁ ਦੁਆ ਪੁਰਿ ਰਬੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਬ ਵਾ

ਤੁ ਕਲਜੁਗਿ ਰਬੁ ਅਗਨਿਕਾਕੁਰੁ ਅਗੈਰਬਦਾ
ਤੁ ॥ ੧ ॥ ਮੰ १ ॥ ਸਿਆਮਾ ਮੁਕਤੈ ਸੇਤੰਬਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਚ
ਮਤਿ ਆਵੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਰਿ
ਗੁ ਕਹੈ ਰਹਿ ਆਭੁ ਰਪੁਰਿ ॥ ਗਾਮਨਾ ਮੁਦੇਵਾ ਮਹਿ
ਸੁਗਾਨਾਇ ਲਇਐ ਪਗਾਫੁਤ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤ
ਉਮੈ ਖੰਤੁ ਪਾਹਿ ॥ ਜੁਜਮਹਿ ਜੋਰਿ ਫੁਲੀ ਚੰਦਰਾ
ਵਲਿ ਕਾਨ੍ਹਕ੍ਰਿਸਨ ਜਦ ਮੁਕੁਇ ਆਪਾ ਪਾਰ ਜਾਤੁ
ਗੋਪੀ ਲੋਐ ਆਇ ਆਬਿਦ੍ਰਾਬਨ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕੀ ਆ
ਕਲਿ ਮਹਿ ਬੇਦੁ ਅਬਰਬਨੁ ਹੁਆਨਾ ਉਖੁਦਾਈ
ਅਲਪੁ ਕੁਇ ਆਨੀ ਲਬ ਸਤ ਲੇਕ ਪੜੇ ਪਾਹਿ
ਰੈਤੁ ਰਕ ਪਠਾਣੀ ਅਮਲੁ ਕੀ ਆਚਾਰੇ ਵੇਦੁ ਤੇ

ਸਚਿਆਗਾਪੜਹਿਗੁਣਹਿਤਿਨ ਚਾਰਵੀਚਾ ੨੬੩
ਗਾਭਾਭੁਗਾਤਿਕਰਿਨੀਚੁਸਦਾਏਅਤਉਨਾ
ਨਕਸੇਖੰਤਰੁਪਾਏ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਦਿਟਿਹੁਦਾਰਿਆਜਿਤੁਮਿਲਿਐਖਸਮੁਸਮਾ
ਲਿਆਜਿਨਿਕਰਿਉਪਦੇਸੁਗਿਆਨਅੰਜਨੁ
ਦੀਆਇਨੀਨੇਤ੍ਰੀਜਗਤੁਨਿਹਾਲਿਆਖਸਮੁ
ਫੋਰਿਦੁਜੈਲਗੈਰੁਬੇਸੇਵਣਜਾਰਿਆਸਤਿਗੁ
ਰੁਏਬੋਧਿਥਾਵਿਰਲੇਕਿਨੇਵੀਚਾਰਿਆਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਪਾਰਿਉਤਾਰਿਆ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥੧॥
ਸੰਮਲਰੁਖੁਸਗਾਇਗਾਅਤਿਦੀਰਘਅਤਿਮੁਚੁ
ਓਇਜਿਅਵਤਿਆਸਕਰਿਜਾਤਿਨਿਰਸੇਕਿਤੁ

ੴ

ਫਲਫਿਕੇਫੁਲਥਕਥਕੇਕੀਮਿਨਆਵਹਿਪਤਾ
ਮਿਠਤੁਨੀਵੀਨਾਨਕਾਗੁਣਚੰਗਿਆਤੰਤੁਸਭੁਕੇ
ਨਿਵੇਆਪਕਉਪਰਕਉਨਿਵੇਨਕੋਇਯਥਿਤਾਗਜੂ
ਤੋਲੀਮੇਨਿਵੇਸੁਗਉਗਤੋਇਆਪਥਾਪੀਦੁਲੁ
ਨਿਵੇਜੋਤੰਤੁਮਿਰਗਾਤਿਸੀਸਿਨਿਵਾਇਮੇਕੀਅੰ
ਥੀਮੇਜਾਗਿਵੇਕੁਸੁਧੇਜਾਹਿ॥੧੫੦॥੧॥ਪੜ੍ਹਪੁਸ
ਤਕਸੰਧਿਆਥਾਦੀਸਿਲਪੁਜਸਿਥਗੁਲਸਮਾ
ਧੀਅਮੁਖਿਭੂਠਾਥਿਭੂਖਣਸਾਠੀਤੈਪਲਤਿਹਾਲ
ਥਿਚਾਠੀਗਲਿਮਾਲਾਤਿਲਕੁਲਿਲਾਟੀਦੁਇ
ਧੋਤੀਥਿਸਤਕਪਾਟੀਜੇਜਾਣਸਿਥੁਮੰਕਰਮੀਸ
ਭਿਫੋਕਟਨਿਸਚਉਕਰਮੀਕਹੁਨਾਨਕਨਿਹਚਭਿ

ਧਿਆਵੈ ॥ ਵਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਵਾਟਨ ਪਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ਭੀ ੨੬੪
ਕਪੜੁ ਰੁਪੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਛਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾ
ਵਣਾ ॥ ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵ
ਣਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵ ਦੇ ਗਹਿ ਭੀ ਤੈ ਅੰਗੇ ਜਾ
ਵਣਾ ॥ ਨੰਗਾ ਦੇ ਜਕਿ ਚਲਿ ਆਤਾ ਦਿਸੈ ਖਰਾਬੁ ਰਾ
ਵਣਾ ॥ ਕਰਿ ਅਭਿਗਣੁ ਪਛੋਤਾ ਵਣਾ ॥ ੧੪ ॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੀਤੋ ਖੁਸੁਤੁ
ਜਤੁ ਰੀਝੀ ਸਤੁ ਦਵਾ ॥ ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ
ਤਪਾਵੈ ਪਤੁ ॥ ਨਾਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾਏਹੁ
ਜਲੈ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਧਨੁ ਸੁਮਾਣੁ ਸਨਾਨ ਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚ
ਲੈ ਪਾਇ ॥ ਚਉਕਤਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ

ਚਉਕੈ ਪਾਇਆ ਸਿਖਾਂ ਕੀ ਨਿਚੜਾਈ ਮਾ ਗੁਰਬੁਧ
 ਮਨੁ ਬਿਆਓਤੁ ਮੁਆਓਤੁ ਸੁਤਿ ਪਾਇਆ ਵੇਤਰਾ
 ਗਇਆ ॥ ੧ ਮੰ ੧ ॥ ਲਖ ਚੌਰੀ ਆਲਖ ਜਾਰੀ
 ਆਲਖ ਕੂੜੀ ਆਲਖ ਗਾਲਿ ॥ ਲਖ ਠਗੀਆ
 ਪਹਿਨਾਮੀ ਆਗਤਿ ਦਿਨੁ ਸੁਜੀ ਅਨਾਲਿ ॥ ਤਰੁ
 ਕ ਪਾਹੁ ਕੁਤੀ ਮੇਥਾ ਮਨੁ ਵਟੇ ਆਇ ॥ ਕਹਿ ਬਕ
 ਗਰਿ ਨਿਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੇ ਪਾਇ ॥ ਹੋਇ
 ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀ ਮੇਥੀ ਫਿਰਿ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਰੁ ਨਾਨਕ
 ਤਰੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਰਗਿ ਤੋ ਵੇਜੇ ਰੂ ॥ ੨ ਮੰ ੧ ॥ ਨਾਇਮੀ
 ਨਿਮੇ ਪਤਿਉ ਪਜੈ ਸਾਢਾ ਹੀ ਸਚੁ ਸੁਤਾ ॥ ਦਰਗਾਹ
 ਮੰਦਰਿ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਰੁ ਤੁਟੈ ਸਿ ਪੁਤਾ ॥ ੩ ਮੰ ੧

ਤਗੁਨਇੰਦ੍ਰਿਤੁਗੁਨਨਾਰੀ॥ ਭੁਲਕੇਥੁਕਪਵੈ ੨੯੫
 ਨਿਤਦਾਤ੍ਰੀ॥ ਤਗੁਨਪੇਰੀਤਗੁਨਹਥੀ॥ ਤਗੁਨ
 ਜਿਹਵਾਤਗੁਨਆਖੀ॥ ਦੇਤਗਾਆਪੇਵਤੈ॥ ਵ
 ਦਿਧਾਰੀਅਵਗਾਪਤੈ॥ ਲੋਭਾਤ੍ਰਿਕਰੇਵੀਆਹੁ
 ਕਾਦਿਕਾਗਲਦਸੈਗਾਹੁ॥ ਸੁਦਿਵੇਖਹੁਲੋਕਾਇ
 ਹੁਦਿਕਾਹੁ॥ ਮਨਿਅੰਧਾਨਾਉਸੁਜਾਹੁ॥ ੪੫ਉਤ੍ਰੀ
 ਸਾਹਿਬੁਹੋਇਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾਸਾਇ
 ਕਾਰਕਗਾਇਸੀ॥ ਸੋਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇਜਿਸਨਹੁ
 ਕਮੁਮਨਾਇਸੀ॥ ਹੁਕਮਿਮੀਨਿਮੇਤੋਵੈਪਰਵਾ
 ਨੁਤਾਖਸਮੇਕਮਹਲੁਪਾਇਸੀ॥ ਖਸਮੇਭਾਵੈਸੋ
 ਕਰੇਮਨਹੁਢਿਦਿਆਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀ॥ ਤਾਦਰ

ਗਤਿ ਪੇਧਾ ਜਾਇਸੀ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ॥ ੧ ॥ ਗਉ
 ਭਿਰਮ ਮਟ ਕਉ ਕਰੁ ਲਾਵਤੁ ਗੋਬਿਰ ਰਹਨ ਜਾ
 ਈ ॥ ਧੋਤੀ ਵਿਕਾਤੇ ਜਪ ਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇ ਢਾਂਖਾ
 ਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੁਜਾ ਪੜ੍ਹਤਿ ਕਤੇਬਾ ਸੀ ਜਮਿ ਤੁਰ
 ਕਾ ਭਾਈ ॥ ਛੋਡੀ ਲੇ ਪਾਖੰਡਾ ॥ ਨਾਮਿ ਲੇਇ
 ਮੇ ਜਾਤਿ ਤਰੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ॥ ੧ ॥ ਮਾਣੁ ਜਖਾਣੈ ਕਰ
 ਹਿ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਛੁਡੀ ਵਗਾਇ ਨਿਤਿ ਨਗਲਿਤਾ
 ਗਾ ॥ ਤਿਨ ਪਰਿਥੁ ਮਣ ਪੁਗਤਿ ਨਾਦਾ ਓਨ੍ਹ
 ਭਿਅਾ ਵਹਿਓਈ ਸਾਦਾ ॥ ਕੁੜੀ ਗਸਿ ਕੁੜਾ ਵਾਪਾ
 ਰਾ ॥ ਕੁੜੀ ਲਿਕਰਹਿ ਅੰਤਰੁ ॥ ਸਰਮੁ ਧਰਮਕੰ
 ਰੇ ਗਾਉਨਾ ਨਾਨਕ ਕੁੜਗਤਿ ॥ ਆਭਰਿ ਪੁਰਿ ॥ ੩੬

ਮਥੈਟਿਕਾਤੇਤ੍ਰਿਧੋਤੀਕਖਾਣੀ॥ ਹਥਿਛੁਰੀਜਗ ੨੯੬
ਤਕਾਸਾਣੀ॥ ਨੀਲਵਸਤਪਹਿਰਿਹੋਵਹਿਪਰਵਾ
ਨਾ॥ ਮਲੇਛਧਾਨਲੋਪੁਜਹਿਪੁਗਾਨਾ॥ ਮਰੁਖਿ
ਮਾਕਾਰੁਠਾਬਕਗਾਖਾਨਾ॥ ਚਉਕੇਉਪਰਿਰਿ
ਸੇਨਜਾਨਾ॥ ਦੇਕੈਚਉਕਾਕਫੀਕਾਰਾਉਪਰਿ
ਮਾਇਬੈਠੈਕੁੜਿਮਾਰਾ॥ ਮਤੁਭਿਟੈਦੇਮਤੁਭਿਟੈ
ਇਹੁਅੰਨੁਮਾਸਾਭਾਫਿਟੈਤਨਿਫਿਟੈਫੜਕਰੇ
ਨਿ॥ ਮਨਿਜੁਠੈਚੁਲੀਭੁਗਨਿ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸਚੁਪਿ
ਮਾਈਮੇ॥ ਸੁਚਿਹੋਦੇਤਾਸਚੁਪਾਈਮੇ॥
ਪਉੜੀ॥ ਚਿਤੈਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਵੇਖਿਨਦਰੀਰੇ
ਠਿਛਲਾਇਦਾ॥ ਮਾਪੇਦੇਵਰਿਮਾਈਮਾ॥

३३६
ਆਪੇਹੀਕਰਮਕਰਾਇਦਾ॥ ਵਡੁਤੁਵਡੁਵਡੁਮੇਦਨ
ਸਿਰੇਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਦਾ॥ ਨਦਰਿਉਪਠੀਜੇਕਰੇਸੁ
ਲਤਾਨਾਘਾਤੁਕਰਾਇਦਾ॥ ਦਰਿਸੰਗਾਨਿਰੁਖਨ
ਪਾਇਦਾ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮ॥ ੧॥ ਜੇਮੋਹਾਕਾਘਰੁਮੁ
ਤੈਘਰੁਮੁਤਿਪਿਤਰੀਦੇਇ॥ ਅਗੈਵਸਤੁਸਿਵਾਦਿ
ਮੇਪਿਤਰੀਚੋਰਕਰੇਇ॥ ਵਢੀਅਹਿਹਥਦਲਲ
ਕੇਮੁਸਫੀਏਤੁਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕਾਮਗੈਸੋਮਿਲੇਜਿਖ
ਟੈਘਾਲੇਦੇਇ॥ ੧੭॥ ਜਿਉਜੇਰੁਸਿਰਨਾਵਦੀਅ
ਵੇਦਾਰੋਵਾਰਾ॥ ਜੂਠੇਜੂਠਾਮੁਖਿਵਸੈਨਿਤਨਿਤਤੋਇਖੁ
ਅਰੁਸੁਚੇਏਹਿਨਾਮਾਖੀਅਹਿਬਹਨਿਜਿਪਿਡਾਧੈ
ਇ॥ ਸੁਚੇਸੇਈਨਾਨਕਾਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥

੨੦੫੫੩੩੩ ॥ ਤੁਰੇਪਲਾਣੇਪਉਦਵੇਗਹਰਿਗੰਗਾ ੨੬੧
ਹਰਮਸਦਾਰਿਆਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਲਾਇਬੈਠੇ
ਕਾਰਿਪਾਸਾਰਿਆਚੀਜਕਰਨਿਮਾਨਿਭਾਵਦੇਹਰਿ
ਬੁਝਨਿਨਾਹੀਹਰਿਆਕਾਰਿਦੁਰਮਾਇਸਿਖਾਇ
ਆਵੇਖਿਮੁਤਲਤਿਮਰਦੁਦਿਸਾਰਿਆਜਰੁ
ਆਈਜੋਬਨਿਹਾਰਿਆ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁਮੰ ੧ ॥
ਜੇਕਰਿਸੁਤਕੁਮੰਨੀਐਸਭਤੇਸੁਤਕੁਤੇਇਗੋਰੇਅ
ਤੈਲਕੜੀਅੰਦਰਿਕੀਝੁਤੇਇਜੇਤੇਦਾਣੇਅੰਨਕੇ
ਜੀਆਬਾਝਨਕੇਇਘਾਪਹਿਲਾਪਾਣੀਜੀਉਤੇਜਿ
ਤੁਹਰਿਆਸਭੁਕੇਇਸੁਤਕੁਕਿਉਕਰਿਰਖੀਐ
ਸੁਤਕੁਪਵੇਰਸੇਇਨਾਨਕਸੁਤਕੁਏਵਨਉਤਰੇਹਰਿ

ਅਨੁਉਤਾਰੇਧੋਇ॥ ੧॥ ਮਨਕਾ ਸੁਤ ਕੁਲੁ ਕੁਪੈ ਜਿ
 ਹਵਾ ਸੁਤ ਕੁਲੁ ਕੁਪੈ ਅਖੀ ਸੁਤ ਕ ਵੇਖਣਾ ਪਰਕਿਅੰ
 ਪਰਧਨ ਰੂਪਾ ਕੰਨੀ ਸੁਤ ਕ ਕੰਨੀ ਪੇਲਾਇਤ ਬਾਰੀ
 ਖਾਂਹਿ ਨਾਨਕ ਹੰਸਾ ਮਾਦਾ ਮੀ ਬਧੇ ਜਮੁ ਪੁਰਿ ਜਾਂ
 ਹਿ॥ ੨॥ ਮ॥ ੪੯॥ ਸਭੋ ਸੁਤ ਕੁਲੁ ਕੁਪੈ ਦੁਖੈ ਲਗੈ
 ਜਾਇ॥ ਜੀ ਮਨੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਹੋਭਾ ਦੁਖੈ ਆਵੈ
 ਜਾਇ॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤੁ ਤੈ ਦਿਤੋ ਨਰਿ ਜਕੁ
 ਸੰਬਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਅ ਆਤਿ ਨਾ
 ਸੁਤ ਕੁਨਾਹਿ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਿ
 ਸਲਾਹੀ॥ ਮੇਜਿ ਸੁਵਿਚਿ ਵਡੀ ਆਵਰਿ ਮਾਣੀ ਮਾ॥
 ਸਹਿ ਮਿਲੇ ਤਨੁ ਦਰੀ ਮਾਣੀ ਮਾ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਣ॥

ਤੁਮੀਨਿਵਸਾਈਆਕਭਿਤੁਕਮੁਮਸਤਕਿਤਬੁਧ ੨੯੮
 ਰਿਵਿਚਤੁਮਾਰਿਕਢੀਆਬੁਭਿਆਈਆਜਤਿ
 ਤੁਠੈਨਉਨਿਧਿਪਾਈਆ ੧੮) ਸਲੋਕੁਮੰ ੧)
 ਪਹਿਲਤਾਸੁਚਾਆਪਹੋਇਸੁਚੇਥੇਠਾਆਇਸੁਚੇ
 ਅਗੈਰਪਿਓਨੁਕੋਇਨਭਿਟਿਓਜਾਇਸੁਚਾਹੋਇ
 ਕੈਜੇਵਿਆਲਗਾਪੜਵਿਸਲੋਕੁਕੁਧਥੀਜਾਇ
 ਸਟਿਅਕਿਸੁਏਹੁਲਗਾਦੇਖਾਅੰਨੁਦੇਵਤਾਪਾਂ
 ਣੀਦੇਵਤਾਬੈਸੰਤਰੁਦੇਵਤਾਭੁਣੁਪੰਜਵਾਪਾਇ
 ਅਪਰਤੁਤਾਤੋਆਪਕੁਪਵਿਤੁਪਾਪੀਸਿਓ
 ਤਨੁਗਾਡਿਅਬੁਕਾਪਈਆਤਿਤੁਜਿਤੁਮੁਖਿਨੰ
 ਤੁਨਉਚਰਹਿਬਿਨੁਨਾਵੇਗਸਖਾਂਹਿਨਾਨਕਏਵੈਜੰ

ਈ ਮੇਤਿ ਤੁਮੁਖਿ ਭੁਕਾ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਭੁ
ਰਿਜੀ ਮੀ ਮੇਰੁ ਰਿਨੀ ਮੀ ਮੇਰੁ ਰਿਮਗਾਣੁ ਵੀ
ਆਹੁ ॥ ਭੁਰਿ ਹੁਰੈ ਦੇਸਤੀ ਭੁਰੁ ਚਲੈ ਰਹੁ ॥
ਭੁਰੁ ਮੁਆ ਭੁਰੁ ਭਾਨੀ ਮੇਰੁ ਰਿਹੈ ਦੇਖਿ ਧਨੁ ॥ ਸੇ
ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀ ਮੇਰਿ ਜਿਤੁ ਜੀ ਮਹਿ ਰਜਾਨੁ
ਭੁਰੁ ਹੁਰੀ ਭੁਰੁ ਉਪਜੈ ਭੁਰੁ ਬਾਣੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਭੁਰੁ ਬਾਹੁ ਰਾਇ ਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸ
ਲਾਹੀ ਮੇਰੁ ਗਾਰਤੀ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖਿ ਉਜਲੇ
ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਗ ਬਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ
ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਹੀ ਸੋਚੁ ਟਿਕਢੀ ਮੇਰਾ ਕੀਤਾ ਅੰ
ਪੋਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀ ਮੇਰਾ ਜਾਰ ਚਲੈ ॥

ਨਾਹੀਐਤੁਜਾਗਿਤਾਕਾਇਤੁ ਗਾਗਬਿਹੀਐਐ ੨੯੯
 ਦਾਕਿਸੈਨਆਖੀਐਪਾਇਅਖਰੁਏਹੋਬੁਝੀਐ
 ਧੁਰਖੇਨਾਨਿਨਲੁਣੀਐ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮਾਃ॥
 ਨਾਨਕਫਿਕੈਬੋਲਿਐਤਨੁਮਨੁਫਿਕਾਹੋਇ॥ਫਿਕੈ
 ਫਿਕਾਸਦੀਐਫਿਕੈਫਿਕੀਜੋਇ॥ਫਿਕਾਦਰਗ
 ਹਸਟੀਐਮੁਹਿਬੁਕਾਫਿਕੈਪਾਹਿ॥ਫਿਕਾਮੁਰ
 ਖੁਆਖੀਐਪਾਣਾਲਹੈਸਜਾਇ॥੧॥ਮਃ॥
 ਅੰਦਰਹੁਝੁਰੇਪੇਜਬਾਹਰਿਦੁਨੀਆਅੰਦਰਿਫੇ
 ਲੁਆਠਸਠਿਤੀਰਬਜੇਨਾਵਾਹਿਉਤਰੈਨਾਹੀਐ
 ਲੁਾਜਿਨਪਟਅੰਦਰਿਹਰਿਰਿਹੁਦਕੁਤੇਭਲੇਸੀ
 ਸਾਹਿਗਤਿਨਨੇਪੁਲਗਾਰਬਸੇਤੀਦੇਖਿਨੇਵੀਰ॥

ਰੀ। ਰੀ। ਰੀ। ਹਸ। ਹਿ। ਰੀ। ਰੀ। ਵਹਿ। ਰੂਪ। ਭੰ। ਰਿ। ਜਾਂ। ਹਿ।
ਪਰ। ਵਾ। ਹਨ। ਹਿ। ਕਿ। ਸੈ। ਕੇ। ਰੀ। ਬਾ। ਨੁ। ਸਚੇ। ਨਾ। ਹ। ਦ। ਰਿ।
ਵਾ। ਟੁ। ਉ। ਪ। ਰਿ। ਖਰ। ਚੁ। ਮ। ਗ। ਜ। ਬੈ। ਦੇ। ਇ। ਤ। ਖ। ਹਿ। ਦੀ।
ਬਾ। ਨੁ। ਏ। ਕੇ। ਕਲ। ਮ। ਏ। ਕ। ਹ। ਮ। ਤੁ। ਮ। ਮੇ। ਲੁ। ਦ। ਰਿ। ਲ। ਏ।
ਲੇ। ਖ। ਪੀ। ਤਿ। ਛੁ। ਟੇ। ਨ। ਨ। ਕ। ਜਿ। ਉ। ਤੇ। ਲੁ। ॥ ੨॥ ਪ। ਉ। ਰੀ।
ਆ। ਪੇ। ਹੀ। ਕ। ਰ। ਟਾ। ਕੀ। ਓ। ਕ। ਲ। ਆ। ਪੇ। ਹੀ। ਤੈ। ਧ। ਰੀ।
ਮੇ। ਦੇ। ਖ। ਹਿ। ਕੀ। ਤਾ। ਆ। ਪ। ਟਾ। ਧ। ਰਿ। ਕ। ਚੀ। ਪ। ਕੀ। ਸਾ।
ਰੀ। ਮੇ। ਗ। ਜੇ। ਆ। ਟਿ। ਆ। ਸੋ। ਚ। ਲ। ਸੀ। ਸ। ਰੂ। ਕੇ। ਟੀ। ਮ।
ਈ। ਵ। ਰੀ। ਮੇ। ਗ। ਜਿ। ਸ। ਕੇ। ਜੀ। ਆ। ਪ। ਰ। ਟਾ। ਹ। ਰਿ। ਕਿ।
ਉ। ਸ। ਹਿ। ਰੂ। ਮ। ਨ। ਹੁ। ਵਿ। ਸ। ਰੀ। ਮੇ। ਗ। ਆ। ਪ। ਟਾ। ਹ। ਥੀ।
ਆ। ਪ। ਟਾ। ਆ। ਪੇ। ਹੀ। ਕ। ਜੁ। ਸ। ਵ। ਰੀ। ਮੇ। ਗ। ੨੦॥

ਸਲੋਕਾ ਮੰਤਰ ॥ ਏਤ ਕਿਨੇ ਤੀ ਮਾਸ ਕੀ ਦੂਜੇ ਲ ॥ ੩੦੦
ਗੋਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਸ ਕੁਕਾਂ ਢੀ ਮੇ ਸਦ ਤੀਰ
ਤੇ ਸਮਾਇ ॥ ਚੰਗੇ ਚੰਗਾ ਕਰਿ ਮਨੇ ਮੰਦੇ ਮੰਦੇ ਤੇਇ
ਮਾਸ ਕੁਏ ਹੁਨ ਮਾਖੀ ਮੇ ਜਿਲੇ ਖੇਵਰ ਤੇ ਸੋਇ
੧ ਮੰ ੨ ॥ ਸਲਾ ਮੁਜ ਬਾਬੁ ਦੇਵ ਕਰੇ ਸੁੰਦਰੁ ਪੁ
ਬਾਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਕੂੜੀ ਮਾ ਬਾਇ ਨ ਕਾਟੀ
ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਮੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈ
ਮੇ ਸੋ ਸਾਤਿ ਬੁਸਦਾ ਸਮਾਲੀ ॥ ਮੇ ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾ
ਈ ਮੇ ਮਾਪਣਾ ਸਾਪਾਲ ਬੁਰੀ ਕਿਉ ਪਾਲੀ ਮੇ ਮੇ
ਦਾ ਮੁਲਿ ਨਹੀ ਰਹੀ ਦੇਣੀ ਮੀਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ਮੇ
ਜਿ ਉਸਾ ਤੇ ਬੁਝਾਇ ਨ ਤਾਰੀ ਮੇ ਤੇਵੇ ਹਾਪਾ ਜਾਚਾ

ਲੀਐਯਾਕਿਛੁਲਾਹੇਉਪਰਿਪਾਈਐਯੋ ੨੧)
ਸਲੋਕੁਮਹਿਲਾ ਚਾਕਰੁਲਗੇਚਾਕਰੀਨਾਲੇ
ਗਾਰਬੁਵਾਦੁਗਾਲਾਕਰੇਪਦੇਗੀਆਖਸਮੁਨ
ਖਾਏਸਾਦਾਨਾਮਾਪੁਗਵਾਇਸੇਵਾਕਰੇਤਾਕਿਛੁ
ਪਾਏਮਾਨੁਨਾਨਕਜਿਸਨੋਲਗਾਤਿਸੁਮਿਲੇਲੇ
ਗਾਸੋਪਰਵਾਨੁ ੧ ਮੰ ੧) ਜੋਜੀਇਤੋਇਸੁਊਗ
ਵੈਮੁਹਕਾਕਹਿਆਵਾਉਗਾਬੀਜੇਬਖੁਮੰਗੀਅੰ
ਮਿਤੁਵੇਖਹੁਏਹੁਨਿਐਆਉ ੨ ਮੰ ੨ ਨਾਲਿਇ
ਆਣੇਦੋਸਤੀਕਦੇਨਾਵੈਗਾਸਿਜੇਹਾਜਾਣੈ
ਤੋਹੋਵਰਤੈਵੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿਵਸਤੁਮੰਦਰਿਵ
ਸਤੁਸਮਾਵੈਦੂਜੀਹੋਵੈਪਾਸਿਸਾਹਿਬਸੇਤੀਹੁ

ਕਮੁਨਚਲੈਕਯੀਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ। ਕੂੜਿਕਮੁ ३੦੦੧
 ਏਕੂਕੂੜੋਵੈਨਾਨਕਸਿਫਤਿਵਿਗਾਸਿ। ੩੦੦
 ੨॥ ਨਾਲਿਇਆਣੈਦੇਸਤੀਵਡਾਗੁਸਿਉਨੇਹੁ
 ਪਾਣੀਅੰਦਰਿਲੀਕਜਿਉਤਿਸਦਾਬਾਉਨਥੇ
 ਹੁ॥ ੪੦ ਮੰ ੨ ॥ ਤੇਇਇਆਣਾਕਰੇਕੰਮੁਅਇ
 ਨਸਕੈਰਾਸਿ। ਜੇਇਕਾਮਧਚੰਗੀਕਰੇਦੁਜੀਭੀ
 ਵੇਗਾਸਿ॥ ੫ ॥ ਪਉਕੀ॥ ॥ ਚਾਕੁਰੁਲ ਗੋਚਾ
 ਕਰੀਜੇਚਲੈਖਸਮੇਭਾਇ॥ ਹੁਰਮਤਿਤਿਸਨੇਅ
 ਗਲੀਓਹੁਵਜਹੁਭਿਦੁਣਾਖਾਇ॥ ਖਸਮੇਕਰੇ
 ਬਗਥੀਫਿਰਿਗੈਗਤਿਅੰਦਰਿਪਾਇ॥ ਵਜਹੁ
 ਗਵਾਇਅਗਲਾਮੁਤੇਮੁਤਿਪਾਣਾਖਾਇ॥ ਜਿਸ

ਦਾਇਤਾਖਾਵਣਾਤਿਸੁਕਤੀਮੇਸਥਸਿਨਾਨਕ
ਤੁਕਮੁਨਚਲਣੀਨਾਲਿਖਸਮੁਚਲੈਅਰ
ਦਾਸਿ॥੨੨॥ਸਲੋਕਮਧਲਾਏਹਕਿਨੇਹੀਦੁ॥
ਤਿਆਪਸਤੇਜੋਪਾਈਮੇ॥ਨਾਨਕਸਾਕਰਮਾਤਿ
ਸਾਹਿਬਤੁਠੈਜੋਮਿਲੈ॥੧॥ਮਧਲਾਏਹਕਿਨੇਹੀਚਾ
ਕਰੀਜਿਤੁਭਉਖਸਮਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਕਾਂ
ਦੀਮੇਜਿਸੇਤੀਖਸਮਸਮਾਇ॥੨॥ਪਉਵੀ
ਨਾਨਕਅੰਤਨਜਾਪਨੀਹਰਿਤਾਕੇਪਾਗਾਵਾਗਾ
ਅਪਿਕਰਾਏਸਾਕਤੀਦਿਰਿਅਪਿਕਰਾਏਮਾਰਾ
ਇਕਨਾਗਾਣੀਜੀਜੀਰੀਅਇਕਿਤੁਰੀਚੜ੍ਹਹਿ
ਬਿਸੀਆਗਾਅਪਿਕਰਾਏਕਰੇਅਪਿਹਉਕੈ

ਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਰਾਨਾਨਕਕਰਣਾਜਿਨਿਕੀਅ
 ਦਿਠਿਤਿਸਹੀਕਰਣਿਸਾਗਾ੨੩ ਸਲੋਕੁਮੰ 9)
 ਆਪੇਭਾਂਡੇਸਾਜਿਅਨੁਆਪੇਪੁਰਣੁਦੇਇ
 ਇਕਨੀਦੁਪੁਸਮਾਈਅੰਇਕਿਚੁਲੇਰਹਾਨਿ
 ਚੜ੍ਹੇਇਕਿਨਿਗਣੀਪੇਸਵਨਿਇਕਿਉ
 ਪਰਿਰਹਾਨਿਖੜ੍ਹੇਗਤਿਨਾਸਵਾਰੇਨਾਨਕਾਜਿ
 ਨਕਉਨਦਰਿਕੇਰਾ 9 ਮੰ ੨ ਆਪੇਸਾਜੇਕ
 ਰੇਆਪਿਜਾਣੀਭਿਰੇਖੇਆਪਿਗਤਿਸੁਦਿਚਿ
 ਜਤਉਪਾਇਕੇਦੇਖੇਥਾਪਉਥਾਪਾਕਿਸਨਕ
 ਯੀਮੇਨਾਨਕਾਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਰਾਪਉ
 ਤੀ॥ ਵਡੇਕੀਆਵਡਿਅਈਆਕਿਛੁਕਹ

ਨਾਕਾ ਦੁਨ ਜਾਇ ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਾ ਦਰਕਰੀ ਮੁ
ਦੇਜੀ ਮਾਹਿਜ ਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵ
ਦੀ ਧੁਰਿ ਛੇਤੀ ਤਿਨੈ ਪਾਇ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹ
ਰੀ ਤੋਰ ਦੁਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਰਿਸੇ
ਜਾਇ ੨੪ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੁਰਮੁਖਾ ਸਾਮਤ ਲਾ ॥ ਪਦੀ ਲਿਖੀ ॥
ਸਮੈ ਸੋਇ ਸਿਸਦਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸਭੁ ਨਾ
ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਭਇਆ ਸੇਵਤ ਰਹੇ ਚਿ
ਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਲਾਗਾ ਬਾਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫ
ਲੁ ਭਇਆ ॥ ਮਨ ਕਾ ਹੋ ਭੁਲੇ ਮੁੜ ਮਨਾ
ਜਬ ਲੇਖਾ ਦੇਵ ਹਿ ਬੀਰਾ ਤਉ ਪਾਇਆ ॥

ਰਹਾਉ॥ ਈਵੜੀ ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਹੋਵਾ ਤਾ ਆਪੇ ੩੦੩
 ਸਚਾ ਸੋਈ॥ ਏਨਾ ਅਖਰਾ ਮਹਿ ਜੋ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ॥ ੨੪੯
 ਤੈਓ ਪਮਾਤਾ ਕੀ ਕੀ ਜੋ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ
 ਆਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਠਲੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿ
 ਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇ॥ ਆ੩॥ ਕਿੰਕੜਿ ਆਨੁ ਬੁ
 ਝੈ ਜੋ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਿਆ ਪੜ੍ਹਿਤੁ ਸੇਈ॥ ਸਰਬ
 ਜੀ ਆਮਹਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾਹਉ ਮੇਕ ਹੋ ਨਰ
 ਈ॥ ੪॥ ਕਰੈ ਕੇ ਸਪੁਰਖ ਜਬ ਹੁਏ ਦਿਖੁ
 ਸਾਥੁ ਏਉ ਜਲਿ ਆ ਜਮਰਾ ਜੋ ਕੇਹੋ
 ਆਏ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਲਿਖਿ ਪਿਲਾਇ॥

੬੫

ਆਪ ॥ ਖੇਖੇ ਖੰਦਕਾਰੁ ਸਾਹ ਆਲ ਮੁਕਰਿ
ਖਕੀਦਿ ਜਿਨਿ ਖਰਚੁ ਦੋ ਆ ਥੰਧ ਨਿਜਾ
ਕੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿ ਆਮ ਦਰੀਕਾ ਨਤੀ ਹੁਕ
ਮੁ ਪਾਇ ਆ ੬ ਗਰੈ ਗੋਇ ਗਾਇ ਜਿ
ਨਿਛਰੈ ਗਲੀ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਰਬਿਭੁਇ
ਆ ॥ ਪਤਿਰਾਂਬੇ ਜਿਨਿ ਆਵੀ ਸਾਜੀ ਚ
੩੮ ਦਾਹੇ ਤਈ ਕੀ ਆ ੭ ॥ ਪਪਪ
ਲ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਪਾਲੈ ਸਥਾਇ ਗੁਰੂ ਕੈ ਲਾਗੇ
ਰਹੈ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਜੇ ਸਮਕਰਿ ਜਾਇ ॥
ਨਾਥਿ ਪਿਸਾਹਿ ਬੁਰਾ ਦੁਰੁ ਰਹੈ ॥ ੮ ॥ ਚਚੈ
ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਜਿ ਨਿਸਾ ਜੇ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਚਾ

੩੭

३००४

ਜਕੁਉਪਾਇਆ १੨ ਏਵੈਨਦਰਿਕਰੇਜਾਦੇ
ਖਾਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹੀ ॥ ਏਕੋਰਦਿਗਤਿਆ
ਸਭੁਠਾਈ ॥ ਏਕੁਵਸਿਆਮਨਮਾਹੀ १੩
ਟਟੈਟਚੁਕਰਹੁਕਿਆਪਾਣੀ ॥ ਪਤ੍ਰੀ
ਕਿਮੁਹਤਕਿਉਹਿਚਲਣਾ ॥ ਜੁਐਜਨ
ਮੁਨਹਾਰਹੁਅਪੁਣਾ ॥ ਕੁਜਿਪੜਹੁਮੁਖ
ਰਿਸਰਣਾ १੪ ਠਠੈਠਾਦਿਵਰਤੀਤਿਨ
ਅੰਤਰਿਹਰਿਚੁਰਣੀ ॥ ਜਿਨਕਾਚਿਤੁਲਗਾ
ਚਿਤੁਲਗਾਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇਤਉਪਸਾਦਿ
ਲੁਖੁਪਾਇਆ १੫ ਠਠੈਠਾਦਿਵਰਹੁਕਿਆ
ਪਾਣੀ ॥ ਜੋਕਿਢੁਹੇਅਸੇਸਭੁਚਲਣਾ ॥ ਤਿ

ਸਤਿਸਰੇਵੁਤਾਸੁਖਪਾਵੁਸਰਬਨਿਰੰ ੩੦੦੫
ਤਾਰਿਗਵਿਗਹਿਮਾ ੧੬ ਦੁਦੇਦੁਹਿ
ਉਸਾਰਿਮਾਪੇਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੇਕਰੇ
ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੇਹੁਕਮੁਚਲਾਏਤਿਸੁਨਿਸ
ਤਾਰੇਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ ੧੧ ਦੁਦੇਰਵ
ਤੁਰੈਪਾਇਅੰਤਰਿਹਿਗੁਣਗਾਵੇਸੇਈ
ਆਪੇਮਾਪਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਪੁਨਰਿਪਿ
ਜਨਮੁਨਹੋਈ ੧੮ ਤਤੈਤਾਰੁਭਵਜਲੁ
ਹੋਮਾਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਮਾਨਾਤਰਨਾ
ਤੁਲਹਾਹਮਬੁਝਸਿਤਾਰਿਲੇਤਰਨਾ
ਇਮਾ ੧੯ ਬਥੈਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸੇ

ੲੴ ਜਾਕਾ ਕੀ ਮਾਸ ਭੂਤੋ ਮੀਰਿ ਮਾਭਰਨੁ
ਕਿ ਮਾਮਾਇ ਮਾਕਤੀ ਮੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ
ਈ ਭੁਲਾ ੨੦ ਦਵੈ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਉ ਕਿਸੇ ॥ ਦੁ
ਸੁ ਕਰੀ ਮਾਮਾ ਪਟਿ ਮਾਮਾ ਜੋ ਮੈ ਕੀ ਮਾਸੋ
ਮੈ ਪਾਇ ਮਾਮਾ ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਅਵਰ ॥ ਜਨਾ
੨੧ ॥ ਧਧੈ ਧਾਰਿ ਕਲਾ ਜਿ ਨਿਛੁਰੀ ॥ ਤਰਿ
ਚੀਜੀ ਜਿ ਨਿਰੰਗੁ ਕੀ ਮਾਮਾ ਤਿਸ ਦਾ ਦੀਆ
ਸਭੁ ਨੀਲੀ ਮਾਮਾ ਕਰੀ ਕਰੀ ਤੁਕਨੁ ਪ
ਇ ਮਾਮਾ ੨੨ ॥ ਨਨੈ ਨਾਤੁ ਭੁਗਨਿਤ ਭੁਗੈ
ਨਾਭੀ ਠਾਨ ਸੀ ਮਾਇ ਮਾਮਾ ਗਲੀ ਤਉ ਸੋ
ਹਾ ਗਾਇ ਭੁਏ ਕੰਤੁ ਨ ਕਥਤੁ ਮੇ ਮਿਲਿ

ਆ ੨੩ ਅਪੋ ਪਾਤਿਸਾਹ ਪਰਮੇਸਰੁ ਦੇ ੩੦੦੬
ਖਰੁ ਕਉ ਪਰਪਚਕੀ ਆ ਦੇਖੇ ਬੁਝੈ ਸ
ਭੁਕਿ ਛੁਜਾ ਦੇ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਹਿ ਰਹਿ
ਆ ੨੪ ਫਫੈ ਫਾਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਾਸਾ
ਜਮ ਕੈ ਸੰਗ ਲਿਖਾ ਪਿਲੈ ਆ ਕੁਰਪੁ
ਸਾਦੀ ਸੇ ਨਰਉ ਬਠੇ ਜੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ਗਤਿ ਭੁ
ਜਿ ਪਾਇ ਆ ੨੫ ਬਾਬੇ ਬਾਜੀ ਖੋਲਾਇ
ਲਾਗਾ ਚਉਪੜ ਕੀ ਤੇ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ ਜੀ
ਅਜੀਤ ਸਾਭਿ ਸਾਧੀ ਕੀ ਤੇ ਪਾਸਾ ਦੁਲਾਇ
ਆ ਪਿਲਾਗਾ ੨੬ ਭੁਭੈ ਭੁਲਾਇ ਸੇਵ
ਲੁਪਾਵਹਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਿਨਿ ਕਉ

ਇ

ਅਵ

ਕੁਓ ਪਇਆ ਮਨੁ ਖਿਓ ਰਹਿ ਨ ਚੇਤਿ ਮੁਕੇ
ਲਖ ਚਉਹਾ ਸੀਤ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ੨੧ ਮੀ ਮੇ
ਮੋਹੁ ਮਰਣੁ ਮਧੁ ਸੁਦਨਾ ਮਰਣੁ ਕੁਇਆ ਤ
ਬਚੇ ਰਵਿਆ ਕਾਇਆ ਭੀਤਿ ਰਿਖੈ ਪੜਿ
ਆਮ ਮਾਮ ਖਰੁ ਵੀਸਰਿਆ ੨੨ ਯਯੇ ਜ
ਨ ਮੁਨ ਤੇ ਵੀ ਕਦਹੀ ਜੇ ਕਰਿ ਸਚੁ ਪਦੁ ਦੇ ਯਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਆਖੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਏਕੈ
ਜਾਣੈ ੨੩ ਠੇਠੇ ਰਵਿ ਰਹਿ ਆਸ ਭੁਮੰਤਰਿ
ਜੇ ਤੇ ਕੀਏ ਜੰਤਾ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਸਭਿ ਲਏ
ਕਰਮੁ ਤੇ ਆਤਿ ਨ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ੨੪ ਲਏ
ਲਾਇ ਧੰਧੈ ਜਿਨਿ ਛੁਡੀ ਗਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ

ਕੀਆ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸਮਕਰਿਸ ਚੁਣਾ ਭਾ ੩੦੭
 ਏਤਾ ਕੈਤੁਕ ਮੁਪਇਆ ੩੧ ਵੇਵੇਵਾ ਸੁਦੇ
 ਉਪਠਮੇ ਸਰੁਵੇਖਣ ਕਉ ਜਿਨਿ ਦੇ ਸੁਕੀਆ
 ਵੇਖੇ ਚਾਖੇ ਸਰੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤ ਰਿਬਾਹਿ
 ਠਵਿਠਹਿਆ ੩੨ ਭਾਵੈ ਭਾਵੈ ਕਰਹੀ ਕਿਆ
 ਪ੍ਰਾਣਿ ਭਿਸਿ ਧਿਆਵਤੁ ਜਾਮਰੁ ਹੋਆ
 ਭਿਸਿ ਧਿਆਵਤੁ ਸਚਿਆਵਤੁ ਉਸੁਦਿ
 ਟੁਕੁਰ ਬਾਣੁਕੀਆ ੩੩ ਹਾਹਿ ਤਰਨਕ
 ਏਵਾਤਾ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜਿਨਿ ਰਿਜਕੁ ਦਿ
 ਆਹਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵਤੁ ਹਰਿਨਾ ਮੁਖਿ
 ਵਹਾਅਨ ਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ੩੪

॥ ਆਇਏ ਆਪਿ ਕਰੈ ਜਿਨਿ ਛੁਡੀ ॥ ਜੋ ਕੀ ਛੁਡ
ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿ ਆ ॥ ਕਰੈ ਕਰਾਏ ਸਭਿ ਕੀ
ਛੁਡਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਇਰ ਇਵ ਕਹਿ ਆਪ ॥ ੩੫ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਠਾਕੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਪਰੀ
ਆਟੋ ਅੰਝੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਇ ਆਕਾਖੈ
ਪ੍ਰੀਤ ਕਾਲੁ ਭਇਆ ॥ ਠੀਠੀ ਲਲੀ ਪਾਪ
ਕਮਾਏ ਪਾਤ੍ਰਿ ਅਵਗਣਹੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥
੧ ॥ ਮਨ ਮੇਲੇ ਖਾਤੂ ਕੀ ਪਾਤ੍ਰਿ ਆ ਲੇਖਾ ਦੇ
ਣਾ ਤੇ ਠੀ ਸਿਰਿ ਰਹਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧੀ
ਕਾਇ ਮੇਲਿ ਮਰਹਿ ਨਾਨਕ ਨੈਨਾ ਤੁਧੁ ਨਾਮੁ

ਲਇਆ ਫੁਛੇਛੀ ਜਹਿ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ੩੦੮
ਮੁਕੇ ਕਉ ਛੁਟਿ ਜਮਿ ਪਾਕਿ ਆਮੇ ॥
ਬਬੈ ਬੁਝਿ ਨਾਹੀ ਮੁਕੇ ਭਗਮਿ ਭੁਲੇ ਤੇਰੇ
ਜਨਮੁ ਗਇਆ ਅਮਨੁ ਤੇ ਦਾਨਾ ਓਧਰਾ
ਇਓ ਪਾਧਾ ਅਵਗਾ ਕਾਭਾ ਰੁਤੁ ਪੁਲਾਇਆ
੩ ਜਜੇ ਜੋਤਿ ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇ ਗੀ ਮੁਕੇ ਅੰਤ
ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਤੁ
ਚੀਨੁ ਹਿਨਾਤੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੁਨੀਆ ਵਹਿ
ਗਾ ॥੪॥ ਰੁਪੁ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿ ਆਸੋ ਪੜੁ
ਪੰਡਿਤੁ ਅਵਗਾਨੁ ਨ ਸਿਖਾ ਲਿਖਿ ਆਮਾ
ਪਤਿ ਲਾਫਾ ਤਾਪਇਆ ਪਾਏ ਪਿਛੁ ਦੇਰਾ

ਲਿਖਾਵਿਆ ੫ ਸਸੈਸੰਜ ਸੁਗਇਓ
ਮੁੜੈਕਦਾਨੁਤੁਪੁਕਥਾਇਲਇਆ
ਸਾਈ ਪੁਰੀਜਜਮਾਨਕੀਸਾਤੋਰੀਏਤੁਧਾਨ
ਖਾਧੈਤੋਰਾਜਨਸੁਗਇਆ ੬ ਸੰ ਮੈਸ
ਤਿਹਿਰਿਲਈਤੋਰੀਮੁੜੈਤਉਮੈਵਰਾਠਗੁਪ
ਇਆਮੰਤਰਿਅੰਤਮੈਬਹਮੁਨਚੀਸਿ
ਆਮਾਇਆਕਾਮੁਹਤਾਜੁਭਇਆ ੭
ਕਕੈਕਾਮਿਕੁਪਿਭੁਗਮਿਓਤੁਮੁੜੈਮਮਤਾ
ਲਾਗੇਤੁਧੁਹਿਰਿਦਿਸਰਿਆਪੜਹਿਰੁ
ਲਹਿਤੁਧੁਹਿਰਿਦਿਸਰਿਆਪੜਹਿਰੁ
ਬਿਮੁਆ ੮ ਤਤੈਤਾਮਸਿਜਲਿਓਤੁ

ਮੁੜੇ ਬੈਥੈ ਥਾਨੁ ਰਿਸਦੁ ਤੇ ਆਪਾਪੇ ३੦੦੯
 ਰਿਪਾਗਿ ਫਿਰਹਿ ਤੁਮੁੜੇ ਦੇਵੇ ਦਾਨੁ
 ਤੁਧੁ ਲਇਆ ੯ ਘੈਪ ਪਾਰਿ ਨ ਪਵਤੀ
 ਮੁੜੇ ਪਰਪੰਚਿ ਤੁਪਲ ਚਿਰਹਿ ਆਸ
 ਚੈ ਆਪਾ ਖੁਆਇਓ ਤੁਮੁੜੇ ਇਹੁ ਸਿ
 ਰਿਤੈ ਲੇਖੁ ਪਇਆ ੧੦ ॥ ਭਭੇ ਭਵ
 ਜਲਿ ਰੂਥੇ ਤੁਮੁੜੇ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਗਲ
 ਤਾਨੁ ਭਾਇਆ ਭਰਪਰ ਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾ
 ਏ ਏਕੋ ਪੜੀ ਮਾਹਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ੧੧ ॥
 ਵੇਵੇ ਵਾਗੀ ਮਾਈਆ ਮੁੜੇ ਵਾਸੁ ਦੇਉ ਤੁ ੧੨
 ਵੀਸਰਿਆ ਏਹੇ ਵੇਲਾ ਨ ਲਹ ਸਹਿਤੁ

ਵੇਛਿਠਿ ਤੁਜ ਮਕੈ ਦਸਿ ਪਾਇਆ १੨ ਸ੍ਰ
ਐਕ ਦੇ ਨਤੂਰ ਹਿ ਮੁੜ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇ
ਸੁਸੁਦਿ ਤੁਵਿਖਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਤੁ ਗੁਰੁ
ਨਹੀ ਕੋਈ ਨਿਗੁਰੇ ਕਾ ਹੋਨਾ ਉਥੁਰਾ १੩॥
ਧਧੈ ਪਾਵਤ ਦਰਜਿ ਰਖੁ ਮੁੜ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੇ
ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ਜੁਗਾ ਜੁਗਾ ਤਰਿਖਾ ਹਿਖ
ਇਆ १੪ ਗਾਗੀ ਗੀਬਿ ਦੁਚਿਤਿ ਕ
ਰਿ ਮੁੜ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ
ਕੇਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਦਸਾਇ ਮੁੜ ਪਛਲੇ ਰੁ
ਨਹ ਸਭੁ ਬਖਸਿਲ ਇਆ १੫॥ ਹਾਏ

ਹਰਿਕਥਾਬੁਝੁਤੁਮੁਕਤਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ ੩੦੧੦
ਮਨਮੁਖਿਪੜਿਤਿਤੇਰਾਦੁਖੁਲਾਗੋਵਿਦੁ
ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਕਤਿਨਹੋਈ ੧੬ ਗਰੈਰਾਮੁ
ਚਿਤਿਕਰਿਮੁਕੇਹਿਰਦੈਜਿਨਕੈਰਵਿਰ
ਹਿਅਗਾਰਪੁਰਸਾਦੀਜਿਨੀਰਾਮੁਪੁ
ਛਾਤਾਨਿਰਗੁਣਗਾਮੁਤਿਨੀਬੁਝਿਲਹਿ
ਅਗ ੧੧ ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਈਲਖਿਆ
ਅਕਬੁਨਜਾਈਹਰਿਕਥਿਆਨਾਨਕ
ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਤਿਨਕਾ
ਲੇਖਾਨਿਬਾਹੁਆ ੧੮

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦਾਰਠੁ
 ਜਰੀਕੀ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਤਲਾ ੨ ॥
 ਸਿਕੰਦਰ ਗਿਰਗਾਹ ਮਕੀ ਦਾਰਕੀ ਧੁਨਿ
 ਸਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਮ
 ਮਤਾ ਮੁਆਜੀ ਵਣਕੀ ਬਿਧਿ ਨਾਹਿ ॥
 ਗੁਰਕੈ ਗੁਣੈ ਜੋ ਚਲੇ ਤਾਂ ਜੀ ਵਣ ਪਦੁ
 ਪਾਂਤਿ ॥ ਓਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਨ ਜੀ ਵਤੇ ਸ
 ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰ
 ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਂਤਿ ॥ ੧ ਮੰ ॥
 ਅੰਦਰਿ ਸਹਾਜੁ ਖੁਰੈ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਧੀਧੀ

ਮਾਗਾ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਸੁਤੇ ਕਥਾ ਹਿ ਨ ਜਾਗਾ ਹਿ ਮਾ ੩੧੧
ਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰਾ ਨਾ ਮੁਨ ਚੇਤ ਹਿ ਸ
ਥ ਦੁਨ ਵੀ ਚਾਗ ਹਿ ਇਹੁ ਮਨ ਮੁਖ ਕਾ ਆ
ਚਾਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਨ ਮੁਖਿ
ਰਥਾ ਗਾਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕ
ਰੇ ਖੁਆਰੁ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਣਾ
ਆਪੁ ਭਿਧਾਇ ਓਨੁ ਤਦੁ ਹੁਤੇ ਰੁਨ ਕਟੀ
ਮਤਾ ਮਸੁਰਤਿ ਆਪਿ ਕਰੇ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁਹੁ ਏ
ਤਦੁ ਹੁਆ ਕਾ ਸੁਨ ਪਾਤਾਲੁ ਤੈ ਨ ਤੈ ਲਈ
ਤਦੁ ਹੁਆ ਪੇਸਾ ਪਿਨਿ ਰੰਗੁ ਹੋਨਾ ਓਪਤਿ
ਤਈ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਕਰੈ ਤਿਸੁ

ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ॥
ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹੈ ਦਿਸੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ
ਓਤੁ ਅਉਤਾਂ ਨੀਕ ਦੇ ਨਾਹਿ ਨਾਮੁ ਦੇ ਨਜ
ਇਸਦਾ ਸਦਾ ਸੇਵੀ ਮੈਜੋ ਸਭੁ ਮਾਹਿਰ
ਤੈਸਾ ਮਾਇ ॥ ਅਵਰੁ ਦੂਜਾ ਕਿਉ ਸੇਵੀ ਮੈ
ਜਮੈ ਤੈ ਮਾਹਿਜਾਇ ॥ ਨਿਰਫਲੁ ਤਿਨ ਕਾ
ਜੀਵਿ ਮਾਜਿਖ ਸਮੁਨ ਜਾਣਹਿ ਮਾਪਦਾ
ਅਵਰੀ ਕਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਨ
ਸਾਪਈ ਕਰਤਾ ਕੋਤੀ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਮੰਤ੍ਰ
ਸਚਾਨਾ ਮੁਖਿ ਮਾਈ ਮੈ ਸਭੁ ਦੁਰਤ ਸਚਾ
ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਇਤਾਫ

੩੮

ਲੁਪਾਵੈਸਚਾਕਬਨੀਬਟਨੀਕਰਤਾਫਿ ੩੧੨
 ਰੈਹੁਕੇਮੇਮੁਲਿਨਬੁਝਈਅੰਧਾਕਚੁਨਿ
 ਕਚੁ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੰਜੋਗੁਦਿਜੋਗੁਓ
 ਪਾਇਓਨੁਸਿਸਟੀਕਾਮੁਲੁਰਚਾਇਆ
 ਹੁਕਮੀਸਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁਜੋਤੀਜੋਤੀਮ
 ਲਾਇਆਜੋਤੀਹੁਸਬੁਚਾਨਨਾਸਤਿਰੁ
 ਰਸਬਦੁਸੁਦਾਇਆਬਤਮਾਬਿਸਨੁ
 ਮਹੇਸੁਰੈਗੁਦੁਸਿਰਿਧੀਧੈਲਾਇਆ॥
 ਮਾਇਆਕਾਮੁਲੁਰਚਾਇਓਨੁਤੁਰੀ
 ਮਾਸੁਖੁਪਾਇਆ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩
 ਸੋਜਪੁਸੋਤਪੁਜਿਸਤਿਰੁਰਭਾਵੈਸਤਿਰੁ

ਰਕੈਭਾਵੈਦੁਰਿਆਈਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਆਪੁਦੇ
ਰਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥ ੧੫੦੩ ॥ ਗੁਰਕੀਸਿਖ
ਕੋਦਿਰਲਾਲੇਵੈ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਆਪਿਦਰਿ
ਆਈਦੇਵੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਮ
ਗਿਆਨੁਤੈਬਿਖਮੁਅਤਿਭਾਰੀ॥ ਪਥਰਪਾਪ
ਬਹੁਲਾਇਆਕਿਉਤਰੀਮੈਤਾਰੀ॥ ਨਮਨਦਿ
ਨੁਭਗਤੀਗਤਿਆਹਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ ਗੁਰ
ਸਬਦੀਮਨੁਨਿਗਮਲਾਤਉਮੈਛੁਕਿਵਿਕਾਰੀ॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਮੈਤਰਿਹਰਿਨਿਸ
ਤਾਰੀ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁਮ॥ ॥ ਕਬੀਰਮੁਕਤਿ
ਦੁਆਰਾਸੰਕੁੜਾਰਾਣੀਦਸਵੈਭਾਇਆਮਨੁਤ

ਊਮੇ ਗਲੁ ਤੇ ਇ ਰਹਾ ਨਿਕਸਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾ ३੧੩
ਇਹ ਮੇਸਾਸਤਿ ਰਹੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸ
ਉਹ ਰਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਮੋਕੈ ਨਾਸਤ ਜੇ ਮਾਵੇ
ਉਜਾਉ १ ਮੰਤ੍ਰ ਨਾਨਕਾਤੁ ਕਤਿ ਦੁਆਰਾ
ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਨਨਾ ਤੇ ਇਸੁ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਉਮੇ
ਮਨੁ ਅਸ ਬੁਝੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਿਦਿ ਚੁਦੇ ਜਾਇ ॥
ਸਤਿ ਰਹਿ ਮਿਲੇ ਮੇ ਤਉ ਮੇ ਗਈ ਜੋ ਤਿਰਹਿ
ਸਭੁ ਮਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਸਹ
ਜੇਗਹਿ ਅਸਮਾਇ २ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਸੀਸ
ਰਉ ਪਾਇ ਕੇ ਵਸਿਆ ਪਦੇ ਕੀਤਾ ॥ ਗਲੁ ਤੈ ਪ੍ਰ
ਭੂਨ ਪਾਈ ਮੇ ਦੁਜੈ ਭਰਮੀਤਾ ॥ ਸਤਿ ਰਹੁ

ਮਿਲਿਐ ਮੇਜੀ ਦਤੁ ਮਰੈ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮੀਤਾ ਸਬ
ਦੇ ਹਉਮੈ ਥੋਈ ਮੈ ਹਠਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀਤਾ ਸਭ
ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਮਾਪਿ ਮਾਪੇ ਵਿਗਸੀਤਾ ॥੪॥
ਸਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ਸਤਿ ਕੁਰਸਿ ਉਚਿਤੁ ਨ
ਲਾਇਓ ਨਾਮੁ ਨ ਦਸਿਓ ਮਨਿ ਮਾਇਾ ਧ੍ਰੁਵੁ
ਇਵੇ ਹਾਜੀ ਵਿਆਕਿ ਮਾਝੁ ਗਮਤਿ ਪਾਇ
ਮਾਮਾਇ ਮਾਇ ਮਾਥੋਰੀ ਰਾਸਿ ਤੋਏ ਕ
ਬਥੇ ਮਹਿ ਪਾਝੁ ਲਤਿ ਜਾਇ ਗਥੁ ਦੁਧੁ
ਕੀਤੁ ਨੁਸਿ ਮਾਤੁ ਤੇਇ ਬਦਨੁ ਜਾਇ ਕੁਮਲੁ
ਇ ਗਜਨ ਸਤਿ ਕੁਰਸਿ ਉਚਿਤੁ ਲਾਇਆ
ਤਿਨੁ ਸੁਖੁ ਵਸਿ ਮਾਮਨਿ ਮਾਇਾ ਹਰਿਨਾਮੁ

ਧਿਆਵਹਿ ਰੰਗਸਿਉ ਹਰਿਨਾਮਿ ਰੰਗੇ ਲਿਵਲਾ ੩੧੪
 ਇਨਾਨਕਸਤਿ ਰੁਰਸੇਧਨੁ ਸੰਭੁਖਿ ਧਿਆਇ
 ਅਮਹਿ ਗਤਿ ਆਸਮਾਇ ਗੰਗੁ ਤਿਸੈ ਕਉ ਮ
 ਗਲਾਵੀ ਨੀਚੜੇ ਚੜਾਇ ॥ ਮੰ ੩ ਮਾਇ
 ਮਾਹੋਈ ਨਾਗਨੀਜ ਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ
 ਇਸਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਰਿਸ ਹੀ ਕਉ ਦਿਰਖਾਇ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਗਾਰੁ ਝੂਠਿ ਨਿਮਲਿ ਦਲਿ
 ਲਾਈ ਪਾਇ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਥੇ ਠਹਿਰਿ ਸਮਿ
 ਰੰਗੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਦਾ ਦੁ
 ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ਪੁਰੁਸੁ ਨਾਇ ਸੀ ਗਾਮ ਦੁਠਿ
 ਧੀਰਕ ਰੋਇ ਪੁਰਾ ਪਾਇ ਸੀ ॥ ਜੋ ਪੁਰਿ ਲਿ

ਖਿਅਲੇਖੁ ਸੇਕਰਮਕਮਾਇਸੀ ॥ ਜੋਹੋਵੇਖੁ ਸਮੁ
 ਦਇਆਲੁ ਤਾਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਸੀ ॥ ਸੋਖੁ
 ਮੇਗਾ ਅਤਿਵਰੁ ਕੁਰਮੁ ਖਿਮੇਲਾਇਸੀ ॥ ੫ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਭੁ ਨਾਕਾਸੁ ਤੇ ਕੁੰਤੈ ਸਦ
 ਤੀਰਤੈ ਹਜ਼ੂਰਿ ਗਨਾਨਕੁ ਤੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨਈ ਤਾ
 ਘਰਤੀ ਅੰਦਰਿ ਦੂਰਿ ਤੁਕਮੁ ਭੀ ਤਿਨਾ ਮਨਾ
 ਇਸੀ ਜਿਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਤੁਕਮੁ ਮੰ
 ਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮੇ ਮਸੁਹਾ ਗਇਤੈਇ ॥
 ਮੰਤ੍ਰੁ ਰੈ ਸਭਾਣੀ ਜਲਿ ਮੁਦੀ ਕੀਤਨ ਲਾਇ
 ਓਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸਨਿ ਸੋਹਾ ਗਣੀ
 ਜਿਨ ਪਿਆਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ੨ ॥ ਓਹੀ

ਸਰੁਜਗੁਰੂ ਰਿਸੈ ਖਿਆ ਤਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ੩੧੪ ॥
 ਉਪਾਇ ਕਿਤੇ ਨ ਪਾਈ ਮੈ ਤਰਿ ਕਰਮ ਬਿਧਾ
 ਤਾਗੁਰਸ ਬਦੀ ਤਰਿ ਮਨਿ ਦੇਸੈ ਹਰਿ ਸਤ
 ਜਿ ਜਾਤਾ ਅੰਦਰ ਤੁਰਿ ਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁ
 ਝੀ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਿ ਨਾਤਾ ॥ ਵਡੀ ਦੁਰਿ
 ਆਈ ਵਰੁ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲਾਤਾ ॥ ੬ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ॥ ਕਾਂਇਆ ਤਿਸਕਿ ਆਪ੍ਰਿ
 ਰਿਤੈ ਜਿਪਾਇਆ ਤਿਛੁ ਜਾਇ ॥ ਇਸ
 ਨਕੁਰੁ ਬੋਲਿ ਕਿਖਦਾਲੀ ਮੇਜਾ ਚੁਲ
 ਦਿ ॥ ਨਾਲਿ ਜਾਇ ॥ ਕਾਂਇਆ ਮਿਟਿ
 ਅੰਧੁਰੈ ਪਉਦੈ ਪੁਰੁ ਜਾਇ ॥ ਹਉਤਾ

ਮਾਇਆ ਮੋਰਿਆ ਮਾਇ ਰਿਹਿ ਰਿਆ ਵਾਜਾਇ
ਨਾਨਕ ਦੁਕ ਮੁਨ ਜਾ ਰੇਖ ਸਮਕਾਜਿ ਰਹਾ ਸਚਿ
ਸਮਾਇ ॥ ੧ ਮੰ ੩ ॥ ਏਕੋ ਨਿਯਤ ਲੁਨਾ ਮੁਖਨੁ
ਤੋਰੁ ਧਨੁ ਮਾਵੈ ਜਾਇ ॥ ਇਸ ਮਨ ਕਉ ਤੁਸ
ਕਰੁ ਜੋ ਤਿਨ ਸਕਟੀ ਨਾਉ ਚਕਾ ਲੈ ਜਾਇ ॥
ਇਤੁ ਤਰਿ ਧਨੁ ਜਾ ਮੇਸੇ ਤੀਰਥਿ ਗਤਿ ਮਾ
ਜਾ ਮੇਨਾ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਪੁਰੇ ਕੁਰਤੇ ਪਾਈ ਮੇ
ਮਨ ਮੁਖ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਧਨੁ ਦਾ ਪਾਠੀ ਨਾਨਕ
ਕਾਜਿ ਨਾਨਾ ਮੁਖਨੁ ਖਟਿ ਮਾਮਾਇ ॥ ੨ ਮੰ ੩ ॥
ਮੇਰਾ ਸਾਤਿ ਬੁਝਾ ਮਤਿ ਦੁਰਾਸ ਚੁਸ ਚੁਰਾ ਹਿਰ
ਗੀਭੀ ਰਾਸ ਚੁਸ ਰਾਤਿ ਸਕੈ ਵਸਿ ਤੈਸ ਚੁਤਿ

ਸਕਾਚੀਗਾ ਨਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ਮੇ ॥ ੩੧੬ ॥
ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੁ ਧੀਰਾ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਤਰਿ ਮਨਿ
ਵਸੈ ਭੁਏ ਨਰਸੁਗਾ ਬੁਢਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿ
ਆਸਦਾ ਬਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਤਰਿ ਪੁਰਾ ॥
ਸਲੋਕੁ ਮੰ ३ ਨਿਧਿ ਰੁਤਿ ਨ ਦਾਜੀ ਵਿਅੰ
ਜੋ ਤਰਿ ਸੁਖੁ ਪਰ ਤਰਿ ਤਿਆਗ ਦੇ ਦੁਖੁ ਤ
ਉਮੇ ਪਾਪ ਕਮਾਇ ਮਨ ਸੁਖ ਅਗਿਆਨੀ
ਮਾਇਆ ਮੋਤਿ ਵਿਆਪੇ ਤਿਨ ਬੂਝਨ ਕਾਣੀ
ਪਾਇ ਤਲਤਿ ਪਲਤਿ ਓਇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵ
ਤਿ ਅੰਤਿ ਗਾਇ ਪਵੁਤਾਇ ਨਰਪ੍ਰਸਾ
ਦੀ ਕੋਨਾ ਸੁਖਿਆ ਏਤਿ ਸੁਤ ਉਮੈ ਵਿਚਤੁ

ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੁਰਖਿ ਤੇ ਵੇਲਿ ਖਿਆ
ਸੋ ਗੁਰਚਰਣੀ ਆਇ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੩
ਮਨ ਮੁਖ ਉਧਾਕ ਉਲੁ ਤੈ ਨਾਤਿ ਸੁਰਗਾਤਿ
ਨਨਾਉ ॥ ਸਕਤੀ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤਦਾ ਕੁ
ਦੁਤਿ ਸਕਾ ਤੈ ਉਪਾਉ ॥ ਤਿਸਕਾ ਅੰਦਰੁ
ਚਿਤੁ ਨ ਰਿਜਈ ਮੁਖਿ ਫੀਕਾ ਆਲਾਉ ॥ ਉ
ਇਧਰ ਮਿਰਲਾਏ ਨਾਰਲਾਹਿ ਓਨਾ ਅੰਦ
ਰਿ ਕੁ ਕੁਸੁਆਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਬਦੁ ਤਬ
ਲਾਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕੁ ਕੁਥੋਲਿ ਬੋਲਿ ਕੁਥੋਰੁ
ਗੁਪਿ ਤੇਰੇ ਜਪਿ ॥ ਰਿਨਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉ ਕੁੰਦ
ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਵਰਾਵਰੁ ਪਾਇ ਆਇ ਰਿਅਾ

ਜਾਈ। ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਕੀਤੀ ਆਲੰ ੩੧੧
ਤਿਗਾਇਆ ਪਛੁਤਾਈ। ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕ
ਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈ। ਮੇਰੇ ਦਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ। ਸਤਿ
ਸਨਾਭੁ ਖਦਿਚੁ ਉਤਰੈ ਸੁਖੁ ਦੇਸੈ ਮਨਿ ਆਈ।
ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਦੋ ਲਿਵਲਾ
ਈ। ੮॥ ਸਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਜਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ
ਪਦਾਤਿ ਸਨੇਪੁ ਜੇ ਸਭੁ ਕੋਇ। ਸਭੁ ਨਾਉ ਪਾ
ਵਾ ਸਿਰਿ ਉਪਾਇ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਗਾਪਤਿ ਹੋਇ।
ਅੰਦਰਿ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਦੇਸੈ ਜਪਿ ਹਰੇ ਸ
ਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੈ
ਨਾਨਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਰੁਣੀ ਹੋਇ। ੧॥ ਮੰਤ੍ਰ

ਏਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਪਾਂਵਹਿ ਗੁ
ਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਮਨਿ ਵਸੈ ਤਉ
ਮੇਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ
ਮੈਤਾਂ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਸਤੁ ਸਤਿ ਤੇਖੁ ਸਤੁ ਸਚੈ ਗੁਰ ਸੁਖਿ ਪਵਿਤਾ
ਅੰਦਰ ਹੁਕ ਪਵੁ ਵਿਕਾਰੁ ਗਾਇਆ ਮਨੁ ਸ
ਹਜੇ ਜਿਤਾ ਭਹਜੇ ਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨੰਦੁ ਰਸੁ
ਅਗਿਆਨੁ ਰਾਇਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕੇ
ਗੁਣ ਗਵੈ ਗੁਣ ਪਰਗਾਦੁ ਕਿਤਾ ॥ ਸਭੁ ਨਾਦਾ
ਤਾਏ ਕੁਹੈ ਏਕੈ ਹਰਿ ਮਿਤਾ ॥੧॥ ਸਭੈ ਕੁਮੰਤ੍ਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਦੇਸੈ ਬ੍ਰਹਮ ਦੁਕਤੈ ਮੇਜੈ ਅਨਦਿ

ਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਏ। ਸਤਿਗੁਰਪੁਛੈ ਸਚੁ ਸੰ ੩੧੮
ਜਮੁਕਮਾਵੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਤਿਸੁ ਜਾਏ। ਹਰਿਗੁ
ਲਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸੰਗੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ।
ਇਸੁ ਜਗਮਹਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬਹਮਗਿਆਨੀ
ਜਿਹਉ ਮੇਮੇਇ ਸਮਾਏ। ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਨੇਮਿ
ਲਿਖਾਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ। ਮੇਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ। ੧ ਮੰਤ੍ਰ ਅੰਤਰਿਕ ਪਦੁ ਮਨ
ਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਰਸਨਾ ਝੂਠ ਬੋਲਾਏ। ਗਕਪਦਿ
ਕੀਤੇ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੀ ਜੋ ਨਿਤ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਸੁ
ਭਾਇ। ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਜਾਇ ਜਗੁ ਪਰਬੈ ਧੈ ਬਿ
ਖੁਆਇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਆਇ। ਏਤੁ ਕਮਾਵੈ ਸ

ਦਾਦੁਪਾਵੈਜਮੈਮਰੈਦਿਰਿਅਵੈਜਾਇ॥
ਸਤਸਾਮੁਲਿਨਚੁਕਟੀਵਿਚਿਦਿਸਟਾਪਚੈ
ਪਚਾਇ॥ ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਮੇਰਾਸੁਆ
ਮੀਤਿਸੁਰੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਾਇ॥ ਤਰਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਵੈਤਰਿਨਾਮੋਗਾਵੈਤਰਿਨਾਮੋਮੀਤਿਦੁ
ਭਾਇ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨ੍ਹਾਤੁਕਮੁਮਨਾਇਓਨੁਤੇ
ਪੁਰੇਸੀਸਾਰਾਸਾਹਿਬੁਸੇਵਨਿਅਪਦਾਪੁਰੇਸ
ਬਾਦਿਦੀਚਾਰਿ॥ ਤਰਿਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਸ
ਚੈਸਬਾਦਿਪਿਆਰਿ॥ ਤਰਿਕਾਮਤਲਤਿ
ਨੀਪਾਇਅਜਿਨਤਉਮੇਵਿਚਤੁਮਾਰਿਨਾ
ਨਕਰਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰਹੇਜਪਿਤਰਿਨਾਮਾ

ਉਰਿਧਾਰਿ॥ ੧੦ ਸਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ੩੧੯

ਧਿਆਨੁ ਸਪਸ਼ਤੁ ਨਿਉਪਜੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿ

ਤੁਲਤਾਇ ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ

ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਖਿ ਨਿਭਾਇ ਆ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ

ਬੋਲਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਤ ਜਰੰ ਗੁਲਾਇ

ਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ

ਤੇਵੈ ਤਿ ਮਹਿ ਆਗਿਆ ਨੁ ਅੰਧੇ ਬੁਢੁ ਕਾਇ

ਆ ਗਜਿ ਸਨੇ ਕਰਮੁ ਤੇਵੈ ਪੁਰਿ ਪੁਰਾ ਤਿਨਿ ਗੁ

ਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆ ੧ ਮੰਤ੍ਰ ੩

ਸਤਿ ਗੁਰ ਜਿ ਨਾਨਕ ਸੇਵਿਓ ਸਥਾਇ ਨ ਲੋਭੈ

੨੧੬ ਪਿਆਰੁ) ਸਹਜੇਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਆਰਿ
 ਤੁਆਇਆਸੀਸਾਗਿ ਾਇ ਰਿਦਿ ਰਿਚੁਨੀਪਾ
 ਈਮੈਵਿਸਟਾਸਦਾਖੁਆਰੁਕੁੜੈਲਾਨਚਿ
 ਲਗਿਆਨਾਉਰਵਾਨਪਾਰੁਨਾਨਕਰਤੁ
 ਰਮੁਖਿਉਬੇਰੇਜਿਆਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਗਿ॥੨੫॥
 ਸਚੇ * ਭਗਤਸਚੇਦਰਿਸੈਹਦੇਸਬਦਿਰਹਾਏਹਰਿ
 ਕੀਪ੍ਰੀਤਿਤਿਨਉਪਜੀਹਰਿਪ੍ਰੇਮਿਕਾਸਾਏਹਰਿ
 ਹਰਿਗੰਗਿਰਹਹਿਸਦਾਠੀਗੰਗਰਤੇਰਸਨਾਹਰਿ
 ਰਸੁਪਿਆਏਸਫਲੁਜਨਮੁਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿ
 ਜਾਤਾਹਰਿਜੀਉਰਿਦੈਵਸਾਏਥਾੜਗੁਰੂ
 ਫਿਰੈਬਿਲਲਾਦੀਦੂਜੇਭਾਇਖੁਆਏ॥

੨੬

੧੧ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੩ ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਨਾਮੁ ੩੨
 ਨਿਧਾਨੁ ਭਗਤੀਖਟਿਆ ਹਰਿਉਤਮੁਪਦ
 ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿ ਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿ
 ਦਸਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆ
 ਵਿਚਿਗਿਰਹਰੁ ਰਬ ਚਨਿਉਦਾਸੀਹਉ
 ਮੇਮੋਹੁਜਲਾਇਆਆਪਿਤਰਿਆਕੁਲੁ
 ਜਗਤੁਤਗਾਇਆਧੰਨੁਜਦੇਦੀਆਇਆ
 ਮੈਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਈਪਾਏਜਿਸੁਧੁਰਿਮਸ
 ਤਰਿਹਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕ
 ਕਲਿਹਰਿਗੁਰੁਆਪਦੇਵਿਦਤੁਜਿਨਿਭੂ
 ਮਿਭੁਲਾਮਾਰਗਿਪਾਇਆ ੧ ਮੰ ੩ ॥

ੴ ਸ੍ਰਗੁਮਾਇਆ ਵੇਖਿ ਭੁਲੇ ਜਿਉ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕ
ਪਤੰਗੁ ਪਚਾਇਆ ਪ੍ਰਿਤੁ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਮਾ
ਇਆ ਵੇਖਹਿ ਦਿਖਾਂ ਕਿਨੇ ਕਿਹੁ ਮਾਇਚ
ਕਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜਹਿ ਨਿਤ ਬਿਖਿ
ਆਨਾਂ ਵਹੁ ਦਾਇਖੁ ਮਾਇਆ ਜੋਰੀ ਜੀ
ਗਮ ਸੀਨਿਆ ਸੀਭੁ ਲੇਓਨ ਅੰਕਾਰ ਬ
ਹੁ ਗਰਬੁ ਵਧਾਇਆ ਢਾਦਨ ਭੋਜਨੁ ਨ ਲੇ
ਹੀ ਸਤੁ ਭਿਖਿਆ ਮਨ ਧਰਿ ਜਨੁ ਸੁਗਾ ਵਾਇ
ਆ ਏਤੁ ਤ੍ਰਿਖਿਆ ਵਿਚਹੁ ਸੇਜਨੁ ਸਮਾਧਾ ਜਿ
ਨਿਗੁਰ ਸੁਖਿ ਨਾ ਸੁਖਿਆਇਆ ਜਨਨਾ
ਨਕ ਕਿਸਨੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ਅੇਜਾ ਕਰਦੇ

ਸਭ ਕਰਾਇਆ ॥ ੧੫੯੬ ॥ ਆਇਆ ੩੨੯
ਮੋਤੁ ਪਰੇਤੁ ਤੇ ਕਾਮੁ ਕੋਧੁ ਅਤੰਕਾਗਾ ਇਤ
ਜਮ ਕੀ ਸਿਰ ਕਾਰ ਤੇ ਏਨਾ ਉਪਰਿ ਜਮ ਕਾ ਚੰਡ
ਕਰਾਗਾ ਅਨਮੁਖ ਜਮ ਮਹਿ ਪਾਈ ਅਨਿ
ਜਿਨਾ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ
ਮਾਠੀ ਅਨਿਕ ਸੁਦੈ ਨ ਪੁਕਾਰਾ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਰੁਹੀਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ੧੨
ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੩ ॥ ੧੫੯੭ ॥ ਮਮਤਾ ਸੋਹਣੀ ਮਨਮੁ
ਖਾਨੇ ਗਈ ਪਾਇ ਜੋ ਸੋਹਿਦੁ ਜੋ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਇਦੇ ਤਿਨੁ ਦਿਆ ਪਿਠੰ ਟੀਲ ਪਟਾਇ ਗੁਰ
ਰਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਜਾ ਲੀਐ ਤਾਇ ਤੁਵਿ ਚਤੁ

ਜਾਇ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਤੋਵੈ ਉਜਲਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿਆ
ਇ। ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਰਨੁ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਤੋ
ਰਤੁ ਰਮੁ ਖਿਪਾਇਆ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਮੰ॥ ੩॥ ਇਤੁ
ਨੁ ਕੇਤਾ ਤ੍ਰਿਅਜੁ ਰਾਭਰਮਿ ਅਥਿਰੁ ਰੋਤੈ ਨਾਮੁ
ਵੈ ਜਾਇ। ਤਹਿ ਰਾਣਾ ਤਾਭਰ ਮਾਇਆ ਨੁ
ਕਹਿ ਪਰਪੰਚੁ ਬੇਲੁ ਉਪਾਇਆ ਜਾ ਤਹਿ
ਬਖਸੈ ਤਾ ਰਤੁ ਰਮਿ ਲੇ ਅਸਥਿਰੁ ਰੋਤੈ ਸਮਾਇ
ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾ ਕਿਛੁ ਮਰੈ
ਨ ਜਾਇ। ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟਿ ਅਪਾਰੁ
ਤੈ ਮਿਲਣਾ ਸੰਜੀਰਨੀ॥ ਕਾਇਆ ਮੰਦਰਿ
ਆਪਵਸਿ ਰਹਿ। ਆਪੇ ਰਸੁ ਰਹਿ। ਆ

ਪਿਅਤ੍ਰਿਅਲਿਪਤੁਤੈਨਿਰਜੋਗਹਰਿ ੩੨੨
ਜੋਗੀਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਹਰਿਕਰੇਸੁਹ
ਗੀਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ
ਠਹਿਜਾਇਦਿਜੋਗੀ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮੰਤ੍ਰ
ਵਾਹੁਵਾਹੁਆਪਿਅਖਾਇਦਾਗੁਰਸਬਦੀਸ
ਚੋਸੋਇਆਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਫਤਿਸਲਾਤੈਰੁ
ਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕੋਇਆਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀਸਚੁ
ਤੈਸਚਿਮਿਲਾਵਾਤੋਇਆਨਾਨਕਵਾਹੁ
ਵਾਹੁਕਰਤਿਆਪੁਰੁਪਾਇਆਕਰਮਿਪਰਾ
ਪਤਿਤੋਇਆਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤੀਰਸਨਾਸਬ
ਦਿਸੁਹਾਈਪੁਰੋਸਬਦਿਪੁਰੁਮਿਲਿਆਆ

ਈ॥ ਵਡਭਾਗੀਆ ਵਾਤੁਵਾਤੁਮੁਹਤੁਕਦਾਈ
ਵਾਤੁਵਾਤੁਕਰਹਿਸੇਈਜਨਸੋਹਦੇਤਿਨਕਉ
ਪਰਜਾਪੁਜਦੁਆਈ॥ ਵਾਤੁਵਾਤੁਕਰਮਿਪ
ਰਾਪਤਿਤਵੈਨਨਕਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਈ
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਜਰਕਪਾਟਕਾਂਇਆਂਗਾਰ
ਭੀਤਰਿਕੁਦੁਕੁਸਤੁਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਭਰਮਿਭੂ
ਲੇਨਦਰਿਨਆਦਨੀਮਨਮੁਖਅੰਧਅ
ਗਿਆਨੀ॥ ਉਪਾਇਕਿਤੈਨਲਭਨੀਕਰਿ
ਭੇਖਥਕੇਭੇਖਦਾਨੀ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਬੋਲ
ਈਅਨਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਨੀ॥ ਹਰਿਜੀਉਅੰ
ਮਿਤੁਬਿਰਖੁਤੈਜਿਨਪੀਅਤੇਤੁਪਤਾਨੀ॥

੧੪ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੪ ਵਾਤੁ ਵਾਤੁ ਕਰਤਿ ਅੰ ੩੨੩
 ਠੇਇ ਸੁਖਿ ਦਿਤਾਇ ॥ ਵਾਤੁ ਵਾਤੁ ਕਰਤਿ ਅੰ
 ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤੇਵੇ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਵਾਤੁ ਵਾਤੁ
 ਕਰਤਿ ਅੰ ਤਿਸਿ ਓਲਿਵਲਾਇ ॥ ਵਾਤੁ
 ਵਾਤੁ ਕਰਮੀ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਇ ॥ ਵਾਤੁ ਵਾਤੁ
 ਰਤਿ ਅਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਤੁ ਵਾਤੁ ਸ
 ਤਿਰਜਾਇ ॥ ਮੰ ੩ ਵਾਤੁ ਵਾਤੁ ਬਾਣੀ ਸਚ
 ਤੈਰੁ ਮੁਖਿ ਲਧੀ ਭਾਲਿ ॥ ਵਾਤੁ ਵਾਤੁ ਸਬ
 ਦੇਉ ਚਰੈ ਵਾਤੁ ਵਾਤੁ ਤਿਰਦੈ ਨਾਲਿ ॥ ਵਾਤੁ
 ਵਾਤੁ ਕਰਤਿ ਅੰ ਤਿਪਾਇ ॥ ਅਸਤੁ ਜੇਰੁ
 ਰਮੁਖਿ ਭਾਲਿ ॥ ਸੇਵਰੁ ਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਤਿਰ

ਹਰਿਦਿਏਸਮਾਲਿ ੨) ਪਉੜੀ) ਏਮਨ
ਅਰਿਲੋਭੀਆਨਿਤੁਲੋਭੇਗਤਾਮਾਇਅ
ਮਨਸਾਮੋਹਣੀਦਹਦਿਸਫਿਰਤਾਅਰੋ
ਨਉਨਜਾਤਿਜਾਸੀਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਖਾਤਾ)
ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਨਚਾਖਿਓਫੈਕਾਬੋਲਾਤ
ਜਿਨ੍ਹਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖਿਅਸੇਜ
ਨਰਿਪਤਾਤਾ ੧੫ ਸਲੋਕੁਮੰ ੩ ਵਾਹੁ
ਵਾਹੁਤਿਸਨੇਆਖੀਐਜਿਸਚਾਗਰਿਰਰੀ
ਭੀਰੁ ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੇਆਖੀਐਗੁਣਦੁ
ਤਾਮਤਿਧੀਗਾਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੇਆਖੀਐ
ਜਿਸਭਮਤਿਗਹਿਅਸਮਾਇਵਾਹੁਵਾਹੁ

ਤਿਸਨੇਆਖੀਐਜਿਦੈਦਾਠਿਜਕੁਸੰਬਾਰਿ ੩੨੪
ਨਾਨਕਵਾਤੁਵਾਤੁਇਕੋਕਠਿਸਾਲਾਤੀਐ
ਜਿਸਤਿਗੁਰਦੀਆਦਿਖਾਇ॥੧੫੦੩
ਵਾਤੁਵਾਤੁਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਕਰਹਿਮਨਮੁ
ਖਿਮਗਹਿਬਿਖੁਖਾਇ॥ਓਨ੍ਹਵਾਤੁਵਾਤੁਨ
ਭਾਵਈਦੁਖੇਦੁਖਵਿਹਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਐ
ਮਿਤੁਪੀਵਣਾਵਾਤੁਵਾਤੁਕਰਹਿਲਿਵਲਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਵਾਤੁਵਾਤੁਕਰਹਿਸੇਜਨਾਨਿ
ਗਮਲੈਤ੍ਰਿਭੁਵਣਸੋਝੀਪਾਇ॥੩੫ਉੜੀ॥
ਤਰਿਕੈਭਾਵੈਗੁਰਮਿਲੈਸੇਵਾਭਗਤਬ
ਨੀਜੈ॥ਤਰਿਕੈਭਾਵੈਤਰਿਮਨਿਵਸੈਸਤ

ਜੇਰਸੁਪੀਜੈ ॥ ਹਰਿਕੈਭਾਣੈ ਸੁਖੁਪਾਈਐ ॥
ਹਰਿਲਾਹਾਨਿਤਲੀਜੈ ॥ ਹਰਿਕੈਤਖਤਿਬਾ
ਹਾਲੀਐਨਿਜਪਠਿਸਦਾਵਸੀਜੈ ॥ ਹਰਿਕ
ਭਾਣਾਤਿਨੀਮੀਨਿਆਜਿਨ੍ਹਾਰੁਭੂਮਿਲੀਜੈ ॥
੧੬ ਸਲੋਕੁਮੰਤ੍ਰ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸੇਜਨ
ਸਦਾਕਰਹਿਜਿਨਕਓਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਇ ॥
ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤਵੈ ॥
ਹਉਮੇਦਿਚਤੁਜਾਇ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਸਿ
ਖੁਜੈਨਿਤਕਰੇਸੋਮਨਚਿਦਿਆਵਲੁਪਾ ॥
ਇਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਜਨਸੇਤਣਹਰਿ ॥
ਤਿਨਕੈਸਿਗਾਮਿਲਾਇ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਹਰਿ

ਦੈਓ ਚਰਾਮੁਖੁ ਭੀਵਾ ਹੁਵਾ ਹੁਕਰੇਓ ਨਾ ३੨੫
ਨਕਵਾ ਹੁਵਾ ਹੁਜੇ ਕਰਹਿ ਹਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤਿ
ਨਕਉ ਦੇਓ १ ਮੰ ੩ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸ
ਚੈ ਮੀਰ ਤੁਜਾ ਕਾਨਾਉ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ ਮਾਤਿ
ਨਿਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿ ਤਾ ਰੋਜਾ
ਉਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਣਿ ਨਿਧਾਨੁ ਤੇਜਿ ਸਨ
ਦੈਓ ਸੁਖਾਇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਭਰ
ਪੁਰੈ ਤੇਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਵਾਹੁ ਵਾ
ਹੁਗੁਰ ਸਿਖ ਨਿਤ ਸਭ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਵਾ
ਹੁਵਾ ਹੁਭਾਵੈ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਮਾਨਿ ਚ
ਤਿਕਰੇ ਤਿਸੁ ਜਮ ਕੀ ਕਰੁਨੈ ਤਿਨ ਮਾਵੈ २

ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੀ ਕੁਰ
ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਮੈ ਸਚਿ
ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਜਾਗਹਿ ਨਾਸ
ਵਹਿ ਜਾਗਤੁ ਰੈਣਿ ਦਿਹਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮਤੀ
ਹਰਿ ਸੁਚਾਖਿਆ ਸੇਪੁੰਨ ਪਗਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ
ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਪਚਿਮੁਏ ਅਜਾਣੀ ॥
੧੧ ॥ ਜਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਵਾਤੁ ਵਾਤੁ ਬਾਣੀ ਨਿ
ਰੰਕਾਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਜੇ ਵਰੁ ਅਵਭਨ ਕੋਇ ॥ ਵਾ
ਤੁ ਵਾਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਤੁ ॥ ਵਾਤੁ ਵਾਤੁ ਸਚੁ
ਸੋਇ ॥ ਵਾਤੁ ਵਾਤੁ ਪਰਵਾਤੁ ॥ ਵਾਤੁ ਵਾਤੁ
ਤੁਕਰੇ ਸੁਤੋਇ ॥ ਵਾਤੁ ਵਾਤੁ ਮੀਮਤੁ ਨਾਮੁ

ਤੈਰੁਗੁਰੂਪਾਵੈਕੋਇ। ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰੁ ३੨੬
ਮੀਪਾਈਐਮਾਪਦਇਆਕਠਿਦੇਇ।
ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰੂਪਾਈਐਮ
ਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲਣਇ। ੧ ਮੰਤ੍ਰ ਗਬਿਨੁਸਤਿ
ਗੁਰਸੇਵਸਾਂਤਿਨਾਵੈਈਦੂਜੀਨਾਤੀਜਾ
ਇ। ਜੇਬਹੁਤੇਗਲਚੀਐਦਿਨੁਕਰਮੇ
ਪਾਇਆਨਜਾਇ। ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਲੋਕੁ
ਭਿਕਾਰੁਹੈਦੂਜੇਕੁਇਖੁਆਇ। ਜੀਮਦੁ
ਮਰਦੁਨਚੁਕਈਹਉਮੇਦਿਚਿਦੁਖੁਪਾਇ।
ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਸੁਖ।
ਲੀਕੋਈਨਾਤਿ। ਤਿਨਜਮਕੀਤਲਬਨ

355
ਤੇਵਈਨਾਓਇਦੁਖੁਸਹਾਤਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰ
ਮੁਖਿਉਬਰੇਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਤਿ॥੨੫ਉਤ੍ਰੀ
ਛਾਛੀਤਿਸਨਾਅਖੀਮੇਜਿਖਸਮੇਧਰੇ
ਪਿਆਰੁ॥ਦਰਿਖਤ੍ਰਸੇਵਾਕਰੇਗੁਰਸਬਦੀ
ਵੀਚਾਰੁ॥ਦਾਛੀਦਰੁਪਰੁਪਾਇਸੀਸਚੁਰ
ਖੇਉਰਧਾਰਿ॥ਦਾਛੀਕਾਮਹਛੁਅਠਾਣਾ
ਹਰਿਕੈਨਾਇਪਿਆਰਿ॥ਦਾਛੀਕੀਸੇਵਾ
ਚਾਕਰੀ॥ਹਰਿਜਪਿ॥ਹਰਿਨਿਸਤਾਰਿ॥੧੮॥
ਸਠੈਕਮੰਤ੍ਰ॥ਗੁਰਗੀਜਾਤਿਗਾਵਾਰਿਜਾ
ਸਤੁਪਾਏਆਪਣਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀ
ਚਾਰਿਅਨਾਦਿਨੁ॥ਹਰਿਜਪੁਜਾਪਣਾ॥੩॥

ਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਿਸੁਭਉਪਦੈਸਾਕੁਲ ੩੨੭
ਵੰਤੀਨਾਠਿਸਾਤੁਕਸੁਪਛਾਣਕੰਤਕਾਜਿ
ਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿਓਤੁਕਚਜੀ
ਕਲਖਣੀਪਰਹਰਿਛੋਡੀਭਤਾਰਿਓਪ
ਇਐਮਲੁਕਦੀਐਨਿਰਮਲੁਤੋਵੈਸਰ
ਗਮੰਤਾਰਿਪਰਗਾਸੁਮਤਿਉਤਮਹੋਵੈ
ਹਰਿਜਪਿਰੁਣੀਗੀਗਾਭੈਵਿਚਿਥੈ
ਸੋਭੈਰਹੈਭੈਵਿਚਿਕਮਾਵਕਾਰਗਮੈਥੈਸੁ
ਖੁਵਰ੍ਹਿਮਾਈਅਦਰਗਮੈਪਦੁਆ
ਗਭੈਤੇਨਿਰਭਉਪਾਈਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋ
ਤਿਅਪਾਰਗਨਾਨਕਖਸਮੇਭੁਵੈਸਾਭੁਸ

ਸਿਰਕੁਉ ਨਿਰਕੁਉ ਅਲਖੁ ਹੈਗੁਰਸੁਖਿਪਗਟੀਆ

ਜਿਸਨੋਆਪੇਬਖਸੈਕਰਤਾਰੁ॥੧੫੦੩॥
ਸਦਾਸਦਾਸਾਲਾਤੀਮੈਸਚੇਕਉਬਲਿਜਾ
ਉਨਾਨਕਏਕੁਛੁਬਿਦੂਜੈਲੋਭੈਸਾਜਿ
ਹਵਾਜਲਿਜਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਅੰਸਾ
ਅਉਤਾਰਉਪਾਇਓਨੁਕੁਉਦੂਜਾਕੀਆ॥
ਜਿਉਰਾਜੇਰਾਜੁਕਮਾਵਦਦੁਖੁਸੁਖੁਭਿਰੀ
ਆ॥ਈਸਰੁਬੁਤਾਸਾਸਵਦਾਅੰਤੁਤੰਨੀਨ
ਲਤੀਆ॥ਤਿਥੈਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਨਵਿਆ
ਪਾਈਅਸਥਿਰੁਜਗਿਥੀਆ॥੧੬॥ਸਲੋ
ਕਮੰ੩॥ਏਹੁਸਭੁਕਿਛੁਆਵਣਜਾਣੁਹੈ
ਜੇਤਾਹੈਆਕਾਰੁ॥ਜਿਨਿਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿ

ਆਸੋਤੋਆਪਰਵਾਣੁ॥ ਨਾਨਕਜੋਕੋਆਪੁ ੩੨੮
ਗਣਾਇਦਾਸੋਮੁਰਖੁਗਵਾਰੁ॥ ੧ ਮੰਤ੍ਰ ਅਨੁ
ਕੰਚਰੁਪੀਲਕੁਰੁਗੁਰੁਗਿਆਨੁਕੁੰਡਾਜਹਾਖਿ
ਚੇਤਹਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਹਸਤੀਕੁੰਡੇਬਾਤਹਾ
ਦਿਠਿਠਿਠਿਉਝਾੜਿਪਾਇ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥
ਤਿਸੁਅਠੈਅਠਦਾਸਿਜਿਨਿਉਪਾਇਆਸ
ਤਿਗੁਰੁਆਪਣਾਸੇਵਿਸਭਫਲੁਪਾਇਆ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉਸਦਾਧਿਆਇਆਸੰਤ
ਜਨਕੈਸੰਗਿਦੁਖਮਿਟਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਭਏ
ਆਚੰਤੁਹਰਿਧਨੁਨਿਹਚਲਾਇਆ॥ ੩੦ ॥
ਸਭੋਕੁਮੰਤ੍ਰ ਖੇਤਿਮਿਅਲਾਉਚੀਆਪਠਉ

ਚਾਨਿਰਣਉ॥ ਅਹਲਭਗਤੀ॥ ਪਰਿਸਰੈ ਸਜ
ਣਪਾਹੁ ਵਿਆਉ॥ ਬਰਸਨਾ ਤਬ ਰਸੁ ਪਨਾ
ਬਹੁੜਿ ਬਰਸਹਿ ਕਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਾ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾ
ਰੈ॥ ਜਿਨ ਰਹੁ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਨਮਾਹਿ॥ ੧
ਅੰ॥ ੩॥ ਸਿਮਰੈ ਜੋ ਭਾਵਦਾ ਸਜਣੁ ਸੋ ਜਿਰਾ
ਸਿਆਨਾ ਨਕ ਰਹੁ ਰਸੁ ਪਾਇ॥ ਮੈ ਜਾ ਕਉ ਮਾ
ਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸਿ ਜਨ
ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਤੁਸਚਾ ਸਾਂਈ॥ ਤੁਰਖ ਵਾਲਾ ਸ
ਦਾਸ ਦਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਪਿਆਈ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੇ
ਆਤੁ ਰਹਿ॥ ਆਸਮਾਈ॥ ਗੋਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿਦਾ ਕ
ਰੇ॥ ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਈ॥ ਗਚਿਤਾ ਛੁਡਿ॥ ਆਚਿ ਤੁਰਹੁ

ਨਨਕ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥ ੩੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ੩੨੯
 ਅਸਾ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਅਸਾ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥
 ਨਨਕ ਅਸਾ ਪੁਰੀ ਅਸ ਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
 ੧ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਅਸਾ ਮਨ ਸਾਮਰਿ ਜਾਇ ਸੀ ਜਿਨਿ ਕੀ
 ਤੀ ਸੋ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਨਨਕ ਨਿਹ ਚਲੁ ਕੋ ਨ ਤੀ ਬਾ
 ਝੁਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ
 ਉਪਾਇਓ ਨੁਕਰਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ
 ਵਰੁ ਜਾਗਾ ਆਪੇ ਹੀ ਹਠਿ ਹਾਟਾ ॥ ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ
 ਆਪੇ ਬੋਝਿ ਥਾ ਆਪੇ ਹੀ ਖੇਵਾਟਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇ
 ਲਾਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੇਸੁ ਪਾਟਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿ ਖਕਾਟੁ ॥ ॥ ॥

੨੨ ॥ ੬ ॥

ਸੁਧੁ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਵਾਰ

ਜਗੁ ਜਗੀ ਸਲੋਕਾਨਾ ਲਿਖੰ ੫ ॥ ॥ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਮਾਗਾ ਧਰੁ

ਜਿਹ ਵਾਜਾ ਪਿਗੁਰਨਾਉ ਨੇੜੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖ

ਦਾਸੁ ਵਲੀਸੁ ਨ ਦਾਗੁਰਨਾਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇ

ਤੀ ਗਤਿ ਮਾਦਰਗਤ ਪਾਈ ਮਿਠਾਉ ਕਰੁ

ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸਨੇ ਏਹੁ ਵਖੁ ਦੇਇ

ਜਗਮਤਿ ਉਤਮ ਕਾਦੀ ਅਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ

ਕੇਇ १ ॥ ਮੰ ੫ ॥ ਠਖੇਰ ਖਲੁ ਤਾਰਿਆ ਪਿ

ਊਥਾ ਰਿਅਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਕਾਜੁ ਸਦਾ

ਗਿਆਨੁ ਤੇ ਆਮਾਪਿ ਦਇਆਲੁ ਮਨੁ ਤਨ ੩੩°
ਵਿਸਾਹਿਅਨੁ ਸਾਧਜਨ ਕੈ ਸੀਗਿ ਕੁਦਜਲੁ
ਤਾਹਿਅਨੁ ਸਾਕਤ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਦਾਖਿ ਨਮਾਹਿ
ਬਿਦਾਹਿਅਨੁ ਤਿਸ ਸਾਤਿ ਕੁਕੀਦੇ ਕਨਕ ਕਮ
ਨੈਮਾਹਿ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖ ਤੇਇ ਸਗਲੇ
ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥ ੨੫ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ੫੦
ਭਾਮਾਮਾਪਾਗੀ ਮੈ ॥ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ
ਨਿਤਾਗੀ ਮੈ ॥ ਕੁਨੁ ਜਾਪੈ ਕਿਛੁ ਤੇਰੀ ਧਾਰੀ
ਮੈ ॥ ਸਚੁ ਸੇਵੇ ਦਾ ਤਾਹੁ ਜੇਤਉ ਪਾਗੀ ਮੈ ॥ ਇ
ਕਤੁ ਸੁਤਿ ਪਠੈ ਇਜੋ ਤਿਸੀ ਜਾਗੀ ਮੈ ॥ ਤੁਕ ਮੇਰੁ
ਦੁਜਲ ਮੀਤੁ ਤੁਕ ਮੇਰਾ ਗੀ ਮੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਉ ਤੁਧੁ

ਮਿਤਿ

ਧਿਆਏਸੋਇਜਿਸੁਕੁਗੁਮਥਾਗੀਮੈਗਤੇਰੀ
ਗਤਿ[†]ਲਖੀਨਜਾਇਹਉਤੁਪੁਬਲਿਤਾਗੀਮੈ
ੴ ਸਲੋਕੁਮੰਧ ਜਾਤੁਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਾਨ
ਅਚਿਤੁਵਸਹਿਮਨਮਾਤਿ। ਜਾਤੁਤੁਸਹਿ
ਮਿਹਰਵਾਨੁਨਉਨਿਧਿਪਗਮਤਿਪਾਤਿ।
ਜਾਤੁਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਾਨਤਾਗੁਰਕਾਮੰਤੁਕਮਾ
ਤਿ। ਜਾਤੁਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਾਨਤਾਨਾਨਕਸਚਿ
ਸਮਾਤਿ। ੴ ਮੰਧ ਕ੍ਰਿਤੀਬੈਹਨਿਬੈਹਣੁਮੁ
ਚੁਵਜਾਇਨਿਵਜਾਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਦੁ
ਕਿਸੈਨਰਤੀਮਾਲਜਾ। ੨ ਪਉੜੀ। ਤੁਧੁਧਿ
ਆਇਨਿਬੈਹਣੁਕਤੇਬਾਸਨੁਖੜੇ। ਗਣਤੀ

ਗਾਇਨ ਜਾਇ ਤੇਰੈ ਦਰਿ ਪੜ੍ਹੇ ਬ੍ਰਹਮੇਤੁ ਪੁ ੩੩੧
ਧਿਆਇ ਨਿਇ ਦਇ ਦ੍ਰਸ ਦਾ ਸੰਕਰ ਬਿ
ਸਨ ਅਵਤਾਰ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭੁਣਾ ਪੀਰਾ ਪ
ਕਾ ਬਰਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਅਉਲੀਏ ਓਤਿ
ਪੋਤਿ ਨਿਰਕਾਰ ਪਾਇ ਪਾਇ ਮਉਲੀਏ॥
ਕੁੜੁ ਕਰੇ ਦਿਨਾ ਸੁਧਰ ਮੇਤੁ ਗੀਐ ਜਿਤੁ
ਜਿਤੁ ਲਾਇ ਤਿਆਪਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗੀਐ
੨ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੫ ਨੰਗਿਆਈ ਆਲਕੁ ਕ
ਰੇ ਬੁਠਿਆਈ ਤੇਇ ਸੇਰਾ ਨਾਨਕ ਅਜ ਕਲਿ
ਆਵਸੀਗਾ ਫਲ ਫਾਤੀ ਪੇਰਾ ਸੀ ਮੰ ੫॥
ਕਿਤੀ ਆਕੁਢ ਗਗੁੜਾਈ ਐਨਹਿ ਤੁ

ਨਾਨਕ ਤੈਸਾ ਤਿਢਾ ਰਿਅਮਨ ਮਤਿ ਸਚਾ ਮਿਤੁ ॥
੨ ਪਉੜੀ ॥ ਤਉ ਮਾਗਉ ਤੁਝੈ ਦਇਆਲ ਕਰਿ
ਦਾਸਾ ਬੋਲਿਐ ਆਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਗਜੁ ਜੀ
ਦਾ ਬੋਲਿਐ ਆਮੀ ਮਿਤੁ ਨ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਦਾਸਾ
ਪਰਿਪਦਾ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸੁਵਲੀ
ਜਸੁ ਸੁਣਾ ਕਮਾਵਾ ਤਿਨ ਕੀ ਕਾਰ ਸਗਰੁ ਪਵਿ
ਤੁ ਤੇਇ ॥ ਪਖਾ ਪਾਣੀ ਪੀਸਿ ਬਿਗਸਾ ਪੈਰ ਧੋ
ਇਆ ਪਤੁ ਕਛੂ ਨਹੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹ
ਲੀਐ ਮੋਹ ਨਿਰਗੁਣ ਦਿਚੈ ਥਾਉ ਸੀਤ ਪ
ਰਮ ਸਾਲੀਐ ३ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ५ ਸਾਜਨ
ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਾ ਸਦਾ ਧੁਰਿ ਗਾਨ ਨ ਕ

ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀ ਆਪੇ ਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ੩੩੨ ॥
੧ ਮੰ ੫ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਅਸੰਖ ਹੋਤਿ ਹਰਿ
ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਅਠ ਸਾਠਿ ਤੀਰਥ ਨ
ਮੁਖੁ ਭੁਜਿ ਸੁਨਾਨ ਕਮ ਸਤ ਕਿਭਾਗਾ ॥
੨ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਤ ਜਪੀ ਐਸਾ ਸਿਰਿ ਗਾਸਿ
ਨਉ ਪਰਵਦਿ ਗਾਰਦਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨੋ ਕਰੇ ਰਹੀ
ਮਤਿ ਸੁਨ ਬਿਸਾਰਦਾ ॥ ਆਪਿ ਖਉ ਪਾਵੁਣਾ
ਠਾ ਆਪੇ ਹੀ ਮਾਰਦਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਿ ਜਾ
ਨੁ ਬੁਝਿ ਵੀਚਾਰਦਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਖਿ
ਨ ਮਾਹਿ ਕੁਦ ਗਤਿ ਧਾਰਦਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨ ਲਾਏ
ਸਾਚਿ ਤਿਸਹਿ ਉਧਾਰਦਾ ॥ ਜਿਸੁ ਦੇਹੈ ਵੇਦ

ਲਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਹਾਰਦਾ ਸਦਾ ਅਭੁਗੁਦੀ
ਬਾਣੁ ਤੈ ਹਉਤਿ ਸੁਨਮ ਸਕਾਰਦਾ ॥
ਸਭ ਕਮੰ ੫ ਕਾ ਮਰੂ ਪੁਲੇ ਭੁਛਰੀ
ਮੈ ਦੀ ਜੈ ਮਗਨਿ ਜਲਾਇ ਜੀਵਦਿਆ
ਨਿਤ ਜਾਪੀ ਮੈ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ੧ ਮੰ ੫
ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਪਣਾ ਸਭ ਫਲ
ਪਾਏ ਮਾਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਗਧਿ ਮਾਗੁ
ਰਪੁਰੈ ਦੀ ਮਾਮਿ ਲਾਇ ॥ ੧੫੯੨ ॥
ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਸੰਸਾਰਿ ਜਿ ਰਹਿਓ ਪਦੇ ਸਿਆ
ਤਿਸ ਕੀ ਗਈ ਬਲਾਇ ਮਿਟੇ ਮੰਦੇ ਸਿਆ
ਤਿਸ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲੁ ਤੇਇ

ਜਨਕੈ ਸੀਗਿ ਨਿਤ ਲੁਪਾਧਾ ਮੈਲੁ ਧੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ੩੩੩

ਤੁਸਾ ਚਾਨਾ ਉਥੈ ਜਾਪੀ ਐ ॥ ਮਨ ਕਉ ਤੋਇ

ਸੀਤੋ ਖੁਰੁ ਖਾਧਾ ਪੀ ਐ ॥ ਜਿਸੁ ਪਟਿ ਵਸਿ

ਆਨਾ ਉਤਿ ਸੁਬੰਧ ਨ ਕਾਟੀ ਐ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਿਨੈ ਵਿਠ ਲੈ ਹਠਿ ਧਨੁ ਖਾਟੀ ਐ ॥ ੫

ਸਲੋਕ ਮੰ ੫ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤ ਵਉ ਚਿਤ ਵ

ਨੀਉ ਦਮੁ ਕਰਉ ਉਠਿ ਨੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ

ਕਾ ਆਹਰੇ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮੀਤਾ ॥ ੧

ਮੰ ੫ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਿਥਾ ਖਾਮਾ ਮਨੁ

ਤਨੁ ਗਤਾ ਮੁਲਿ ॥ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਣਿ

ਆਮਰਉ ਵਿਚਾਰੀ ਸੁਲਿ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾਹੋਇਸੁਰਗੁਰਪਤਿਅਰਦਾਸਿ
ਕਰਿਹੋਛੋਰਿਸਿਆਣਪਸਗਲਮਨੁਤਨੁਅ
ਗੀਪਧਾਰਿਹਾਪੁਜਤੁਗੁਰਕਪੈਰਦੁਗਮਤਿ
ਜਾਇਜਗਿਸਾਧਜਨਕੈਸੀਗਿਰੁਵਜਲੁਬਿ
ਖਮੁਤਰਿਸੇਵਹੁਸਤਿਗੁਰਦੇਵਅਭੈਨਮ
ਰਹੁਗੁਰਿਖਨਮਹਿਕਰਨਿਹਾਲੁਊਦੈਸੁ
ਭਰਭੁਗਿਅਨਕਉਤੋਇਸੰਤੋਖੁਧਿਆਈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਾਰਿਸੋਲਗਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵਜਾ
ਕਉਕਰਮੁਧੁਰਿ॥੬॥ਸਲੋਕਮੰ ੫੦੦
ਲਗਾਵੀਸੁਥਾਨਿਜੇਰੂਣਹਾਰੈਜੇਰੀਆ
ਨਾਨਕਲਹੀਲਖਸੈਆਨਰੁਥਣਦੇਇ

ਨਮਾਪਰੀ॥ ੧ ਮੰ ੫ ਬਨਰੀ ਹਾਵਲੇ

੩੩੪

ਤਿਕੁ ਸਾਥੀ ਲਧਾ ਮੁਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ

੧ ੨ ੧ ਪਉੜੀ॥ ੧ ਪਾਈ ਅਨਿਸਾਭਿ ਨਿਧਾਨ

ਤੇਰੈ ਰੀਗਿ ਰਹਿਆ ਨ ਤੇਵੀ ਪਛਤਾਉ ਤੁਧ

ਨੋ ਜਪਤਿਆ ਪਤੁ ਚਿਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਤੇਰੀ ਦੇ

ਕ ਜਨਾ ਰੁਰਪੁਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੁਖ ਲਹਾਇ

ਤਾਰਿ ਮਨਾ ਰੁਰਪਾਹਿ ਸਿਫ ਤਿਭੁੰਗਾ ਰੁਕਰ

ਮੀ ਪਾਈ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ਬ

ਹੁਕਿਨ ਧਾਈ ਮੈ ਰਖੈ ਮਾਪਿ ਦਇਆ

ਭੁਕਿ ਦਾਸਾ ਮਾਪਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ

ਹਿਨਾ ਮੁਜੀ ਵਾਹੁਣਿ ਸੁਣੇ ੧ ਸਲੋਕ ਮੰ ੫

੦੧੫ ਬਾਇਬਾਇ ਨਾਮਾਦੀ ਮੰਤਰੀ ਪਾਮਾ ਰੇਨਾ ਕੁਪੁਰਨ ਕਾਮਾ

ਪੇਮਪਰੇਲਾਤੈਸਹਿਤਿਤਾਢਕਣਕੁਪ
ਤਿਮੇਰੀ। ਦਾਨਾਬੀਨਾਸਾਈਮੈਰੂਨਾਨ
ਕਸਾਹਨਜਾਣਾਤੇਰੀ॥੧੨੪॥ ਤੈਰੈਸਿ
ਮਹਿਤਿਹਭੁਕਿਛੁਲਧਮੁਬਿਖਮੁਨਰਿਰ
ਮੁਕੋਈ॥ ਜਿਸੁਪਤਿਰੈਖਸਚਾਸਾਤਿਬੁ
ਨਾਨਕਮੇਦਿਨਸਕੈਕੋਈ॥੨੫॥ ਉੜੀ॥
ਤੈਰੈਸੁਖੁਪਣਾਦਾਇਆਇਮੈ॥
ਵੈਰੈਰੈਗਾਪਾਇਤਰਿਗੁਣਗਾਇ
ਮੈ॥ ਅੰਦਰਿਦਰੁਤੈਰਾਇਪੁਕਿਚਿਤਿ
ਆਇਮੈ॥ ਪੁਰਨਤੈਰਾਸਨਾਇਮਾਨਿ
ਵਸਾਇਮੈ॥ ਕੋਇਨਲਗੈਬਿਪਨੁਆ

ਪੁਰਾਵਾਇਐਮੇ॥ ਗਿਆਨਪਦਾਰਥਮਤਿ ੩੩੫
 ਗੁਰਤੇਪਾਇਐ॥ ਤਿਨਿਪਾਇਸਰੇਬਕਜਿ
 ਸੁਆਪਿਦਿਵਾਇਐ॥ ਤੂੰਸਰੁਨਾਕਾਖਸਮੁ
 ਸਰੁਤਰੀਢਾਇਐ॥ ੮ ਸਲੋਕਮੰ ੫
 ਨਦੀਤਰੰਦੜੀਮੈਰੂਖੋਜੁਨਖੰਰੇ ਮੰਤ੍ਰਿਸੁ
 ਹਥਤਿਤੇਰੀ॥ ਤਉਸਹਚਰਣੀਮੈਰੂਖੀ
 ਅਰੁਸੀਤਮੁਹਰਿਨਾਨਕਤੁਲਹਾਬੇੜੀ
 ੧ ਮੰ ੪੫ ਗੁਨਾਦਿਸਦਕਿਆਵਰਮਤਿ
 ਵੰਦੈਮਿਰੁਆਸਾਰੂਰੁਸੇਈ॥ ਹਉਦੁਦੁ
 ਦੀਜਗੁਸਥਾਇਆਨਾਨਕਾਦਿਰਲੋਕ
 ਈ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਅਵੈਸਾਹਿਬਾਚਿਤਿਤੇ

ਜਨ

ਰਿਆਭਗਤਾਤ੍ਰਿਤਿਆਮਨਕੀਕਟੀਮੈ
ਮੈਲੁਸਾਧਸੀਗਿਵੁਠਿਆਜਨਮੁਮਰਦੁਕੁ
ਉਕਟੀਮੈਜਨਕਾਸਥਦੁਜਪਿਥਾਬੰਧਨਖੋ
ਲਾਨੀਸੰਤਦੂਤਸਰਿਜਾਇਛੁਪਿਥਾਤਿਸੁਸਿਉ
ਲਾਇਨਿਠੀਗੁਜਿਸਦੀਸਰੁਧਾਗੀਆਉ,
ਚੀਤੁਉਚਾਬਾਨੁਮਗਮਾਮਪਾਰੀਆ
ਰੋਇਦਿਨਸੁਕਰਜੋਤ੍ਰਿਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਈ
ਮੈਜਾਮਾਪੋਹੋਇਦੁਇਆਲਤਾਂਭਗਤ
ਸੰਗੁਪਾਈਮੈ॥੯॥ ਸਲੋਕਮੰਧ ॥ ਬਾਰਿ
ਵਿਡਨਵੈਤੰਮਸਪੁੰਮਸਕੁਕਾਪਾਈਆਗਤੀ
ਤਉਸਤਸੇਤੀਲਗਵੀਰੋਗੀਨਨਕਾਮਨਦ

ਸੇਤੀਬਨੁਗਾਤੀ॥੧੧੪੪੫ ਸਚੀਬੈਸਕਤਿਨਾ ੩੩੬
ਸੀਗਿਜਿਨਸੀਗਿਜਪੀਮੇਨਾਉ॥ਤਿਨਸੀਗਿ
ਸੰਗੁਨਕੀਚਈਨਾਨਕਜਿਨਾਆਪਦਾਸੁਆ
ਉ॥੨੫ਉਤੀ॥ਸਾਵੇਲਾਪਰਵਾਨੁਜਿਤੁਸਤਿ
ਗੁਰੁਗੁਰੀਆ॥ਤੋਆਸਾਧੁਸੰਗੁਫਿਰਿਦੁਖ
ਨਤੋਟਿਆ॥ਪਾਇਆਨਿਹਚਲੁਬਾਨੁਫਿਰਿ
ਗਗਭਿਨਲੇਟਿਆ॥ਨਦਰੀਆਇਆਇਕੁ
ਸਗਲਬ੍ਰਹਮੇਟਿਆ॥ਤਤੁਗਿਆਨੁਪਿਲਾ
ਇਧਿਆਨੁਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮੇਟਿਆ॥ਸਭੋਜਪੀ
ਮੇਜਾਪੁਜਿਮੁਖਹੁਬੋਲੇਟਿਆ॥ਤੁਕਮੇਬੁਝਿ
ਨਿਹਾਲੁਸੁਖਿਸੁਖੇਟਿਆ॥ਪਗਿਖਖਜਾਨੈ

ਪਾਏ ਸੇਬੁ ਨਿਨ ਬੋਇਆ ੧੦ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੪
ਵਿਛੋਰੇ ਜੰਬੂ ਰਖਵੇ ਨਵੰਦੁ ਨਿਗਾਖ ਤੋ ਜੇਸ
ਉਧਣੀ ਮਿਲੀ ਨਿਨ ਨਕਸੁਖ ਸਬੁ ਹਸਚੁ ੧
ਮੰ ੫ ਜਿਮੀ ਵਸਦੀ ਪਾਣੀ ਮੇਈ ਧਰੁ ਰਖੈ
ਭਾਤਿ ਨਨਕ ਸੋਸਤੁਆਤਿ ਜਕੈਆ ਦੁਲਿ
ਹਭਕੋ ੧੨ ਅਉਰੀ ਤੇਰੈ ਕੀਤੇ ਕੀਮਤੁ ਧੈਰੀ
ਗੋਚਰੇ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜਗਿ ਜਿਕੀਆਤੁ
ਧੁਰੇ ਆਬਿਸ ਮੁਭਏ ਬਿਸਮਾਦਿ ਦੇਖਿ ਕੁਦਰ
ਤਿਤੇਰੀਆ ਸਗਣਿ ਪਰੇ ਤੇਰੀ ਦਾਸ ਕਰਿਗਾ
ਤਿਤੋਇ ਮੇਰੀਆ ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਨਿਧਾਨੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ
ਦੇਹਿ ਜਿਸਨੋ ਤੋਇ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਸੇ

ਇਲੇਹਿ॥ ਅਗਮਾ ਅਗਚਰੁ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਨ ਪੰ ੩੩੭
ਈਮੋ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੇ ਇਕਿ ਪਾਲੁ ਸੁਨਾ ਮੁਧਿਆ
ਈਮੋ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ੪॥ ਕਰਵੀਆ ਫਿ
ਰਿਨਿ ਸੁਆਉ ਨ ਜਾਨਿ ਸੁਵੀਆ ਸੇਈ ਮੁ
ਖਾਇ ਸੀਨਿ ਨਾਨਕਾ ਰੇਤ ਪ੍ਰੇਮ ਗਸਿ॥ ੧ ਮੰ ੪
ਖੋਜੀ ਲਧਾ ਮੁਖੋ ਜੁਛੀਆ ਊਜਾੜੀ ਤੈਸਤ
ਦਿਤੀ ਵਾੜਿ ਨਾਨਕ ਖੇਤੁ ਨ ਢਿਜਈ॥ ੨ ਪਉ
੩॥ ਅਗਾਧਿ ਤੁਸਚਾ ਸੋਇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਿ
ਸੁਪਾਸਿ॥ ਦੁਤਾ ਸਿਠਿ ਆਖ ਸਮੁਆ ਪੀਖਨ
ਮਹਿ ਕਰੇ ਗਸਿ॥ ਤਿਅਗਾ ਤੁਸਗ ਲਊ ਪਾਵਤਿ
ਸਕੀਓਇ ਗਾਤੁ ਪਉਸਰ ਟੀਭੁ ਜਿਸੁ ਖੀਤੁ

ਸੁਖਲਤਾ ਕਰਮਧਰਮਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਸੰਤਾ
ਸੰਬੁਤੋਇ ॥ ਜਪੀ ਮੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਬਿਘਨੁ
ਨਲਗੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸਨੇ ਮਾਪਿ ਦਇਆਲੁ
ਤਿਸਮਨਿ ਦੁਇਆ ॥ ਪਾਈ ਅਨਿਸਰਿ ਨਿਧਾ
ਨੁਸਾਹਿ ਬੁਤੁ ਠਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ੫ ॥
ਲਧ ਮੁਲਕੁ ਦੁਤਾਰੁ ਕਰਮ ਕਰੰਦੈ ਮਾਪਿ ਰੀ
ਇਕੋ ਸਿਰਜਣ ਤਾਰੁ ਨਾਨਕ ਬਿਅਨਪ
ਸੀ ਮੈ ॥ ੧ ਮੰ ੫ ॥ ਪਾਪਤ੍ਰਿਅ ਪਾਛਾਤ੍ਰਿ
ਬਾਦੁ ਸਚਾ ਵਾਸੀ ਨਿਕੋ ॥ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਤਾਰਿ ਤਾਰਿ
ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਨ ਥੀਵਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ
ਤੁ ਸਿਰਜਣ ਤਾਰੁ ਪਾਈ ਅਨੁਠਾਇਆ ਪਾ

ਜੀਅਜੰਤਮਿਹਰਵਾਨੁਤਿਸਨੇਸਦਾਜਾਪਿ॥ ੩੩੮
 ਦਇਆਧਾਨੀਸਮਗਥਿਚੁਕੇਥਿਲਾਥਿਲਾ
 ਪਾਨਠੇਤਾਪਦੁਖਰੋਗਪੁਰੇਗੁਰਪਰਤਾਪ
 ਕੀਤੀਅਨੁਆਪਇਰਖਠਾਠੀਥਨਿਦਾਜਥਾਪਿ
 ਮਾਪੇਲਾਇਅਨੁਦੁਗਾਇਥੀਧਨਸਗਲਕਾ
 ਪਿਯਾਤਿਸਨਬੁਝੀਆਸਪੁੰਨੀਮਨਿਸੰਤੋਖਿਧਾ
 ਪਿਯਾਦਗੀਰੁਦਗਾਮਪਾਰਖਸਮੁਜਿਸੁਲੇਪੁਨ
 ਪੁੰਨਿਪਾਪਿ॥੧੩੮ਸਲੋਕਮੰ॥੫॥ ਜਾਕਉਭਏ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਹਰਿਹਰਿਸੇਈਜਪਾਤਾ॥
 ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਨਾਰਾਮਸਿਉਭੇਦਤਸਾ
 ਧਸੰਗਾਤਾ॥੧੪੮੫॥ ਗਮੁਗਾਮੁਬਡੁਭਾ

ਗੀਓ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਮਲਿ ਜੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮਿ ਅਗਾਥਿ ਮੈ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥
੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭੁਗਤਾ ਕਾ ਬੋਲਿ ਆਪ ਰਵਾਨੁ ਤੈ
ਦਰਗਾਹ ਪਵੈ ਥਾਇ ॥ ਭੁਗਤਾ ਤੇਰੀ ਦੇ ਕਰਤੈ ਸ
ਚਿਨਾਇ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੂਖ
ਜਾਇ ॥ ਭੁਗਤ ਤੇਰੇ ਦਇਆਲ ਓਨਾ ਮਿਤਰ ਪ
ਇ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਦਰੁ ਰਗੁ ਨ ਪੋਤੇ ਤਿਸੁ ਮਾਇ
ਭੁਗਤਾ ਏਤੁ ਅਧਾਰੁ ਗੁਣਗਾਥਿ ਦਰਗਾਇ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੋਇ ਇਕੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਾਇ ॥ ਪ
ਵਤਿ ਮੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਨਨ ਮੇਰੇ ਤਾਮ ਪਾਇ ॥
੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੫ ॥ ਕੋਇ ਬਿਘਨੁ ਤਿਸ

ਲਾਗਤੇਜਿਸਨੇਦਿਸਰੈਨਾਉ॥ਨਾਨਕਾਮਨਾਦਿ ੩੩੯
ਨਾਬਿਲਪਤੇਜਿਉਸੁਵੈਪਾਠਿਕਾਂਉ॥੧੫੪੫॥
ਪਿਠੀਮਿਲਾਵਾਜਾਬੀਮੇਸਾਈਸੁਹਾਵੀਰੁਤਿ
ਪੜੀਮੁਹਤੁਨਾਵੀਸਰੈਨਾਨਕਰਵੀਅੰਨਿਤਾ
੨੫ਉੜੀ॥ਸੁਰਬੀਗਵੀਰੀਆਮਕਿਨੈਤੜੀ
ਮੇ॥ਫਉਜਸਤਾਣੀਤਾਠਪੰਚਾਜੋੜੀਅੰ॥
ਦਸਨਾਗੀਅਉਧੁਤਦੇਨਿਚਮੋੜੀਅੰ॥ਜਿ
ਦਿਜਿਦਿਲੈਨਿਰਲਾਇਏਤਏਨਾਏੜੀਅੰ॥
ਤੈਗੁਦੁਇਨਕੈਦਸਿਕਿਨੈਨਮੋੜੀਅੰ॥ਭੁਰਮੁ
ਕੋਟਮਾਇਆਖਾਈਕਹੁਕਿਤੁਬਿਧਿਤੋੜੀਅੰ॥
ਗੁਰੁਪੁਰਾਮਾਗਧਿਬਿਖਮਦਲੁਫੌੜੀਅੰ॥

ਤਉਤਿਸੁਅਗੈਦਿਨੁਗਤਿਰਹਾਕਰਜੋਵੀਐ
੧੫ ਸਲੋਕਮੰ ੫ ਗਿਲਾਵਿਖਸਰੇਉਤਰਨਿ
ਨੀਤਨੀਤਗੁਣਗਾਉਕੋਟਕਲੇਸਾਉਪਜਾਇ
ਨਨਕਬਿਸਰੈਨਾਉ ੧ ਮੰ ੫ ਨਨਕਸਤਿਗੁ
ਰਿਕੇਦਿਐਪੁਰੀਤਦੈਜੁਗਤਿਹਸੀਦਿਆਖੇ
ਲੀਦਿਆਪੈਨੀਦਿਆਖਾਵੀਦਿਆਦਿਚੇਤੋ
ਵੈਮੁਕਤਿ ੨ ਪਉੜੀਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪਨੁਪੰਨੁ
ਜਿਨਿਭਗੁਗੁਰੂਤੇਰਿਆਸੋਸਤਿਗੁਰਦਾ
ਤੁਵਾਤੁਜਿਨਿਤਹਿਸਿਉਜੋਕ੍ਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
ਅਖੁਟਗੁਰਦੇਇਦਾਭੂਓਮਹਾਰੋਗੁਬਿਕ
ਗਲਤਿਨੈਬਿਦਾਰੂਓਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿ

ਧਾਨੁ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਿਆ ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ३੪੦
ਆਪੁ ਪਵਾਨਿਆ ਮਹਿ ਮਾਕਤੀ ਨ ਜਾਇ ਗੁਰਸ
ਮਰਬ ਦੇਵਾ ਗੁਰ ਪਾਰਬਤ ਮਪਰਮੇ ਸੁਰਾਮਪ
ਠੰਪਰਾ ਮਲਖਾ ਮਭੇਦਾ १੬॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ੫॥
ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਦਿਆ ਜੀਉ ਤੂੰ ਕਮਾਵੇ ਦਿਆ ਸੁਖ ਭੁੰ
ਚੁ॥ ਧਿਆਇ ਦਿਆ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਉਤ
ਰੀ ਚਿਤਾ॥ ੧ ਮੰ ੫॥ ਸੁਭਾ ਚਿਤ ਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰ
ਮਣ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਦਿ
ਸਰਉ ਇਕ ਪਤ੍ਰੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਰੁ ਗਵੰਤਾ २
ਪਉੜੀ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਇਤ ਕਾਹੇ ਰੂਪੀ ਮੈ॥
ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਜਪੀ ਮੈ ਨਾਉ ਤਿਸੁ ਜੀਉ ਮਰਪੀ ਮੈ॥

ਆਇਐ ਚਿਤਿ ਨਿਤਾ ਲੁਸਾਤਿ ਬਬੇ ਸੁਮਾਰ
 ਤਿਸਨੋ ਪੋਤੇ ਕਵਣੁ ਜਿਸੁ ਵਲਿ ਨਿਠੰ ਕਾਰਾ ਸਭਿ
 ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਨ ਕੋਈ ਬਾਹਗਾ ਸੋਭੁ ਗਤ
 ਮਨਿ ਵਠਾ ਸਚਿ ਸਮਾਤਰਾ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਧਿਆਇ
 ਨਿਤੁ ਪੁਤ੍ਰੁ ਰਖਣ ਵਾਲਿਆ ਸਿਠਿ ਸਰੁ ਨਾਸਮ
 ਰਬੁ ਨ ਦਰਿ ਨਿਤਾ ਲਿਆ ੧੧ ਸਲੋਕ ਮੰਧ
 ਕਾਮ ਕੋ ਧੁਮ ਦਲੇ ਭੁਮੋਤ ਦੁਸਟ ਬਾਸ ਨਾਨਿਦਾ
 ਰਿਗ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਖਿ
 ਤਾਰਿ ੧ ਮੰਧ ੧ ਖਾਂਦਿਆ ਖਾਂਦਿਆ ਮੁਤੁ ਪਾ
 ਠਾਪੈ ਨੀਦਿਆ ਸਭੁ ਅੰਗੁ ਨਾਨਕ ਧਿਗੁ ਤਿਨ
 ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨ ਸਚਿ ਨ ਲਗੈ ਰੰਗੁ ੨⁺
 ਪਉੜੀ

ਜਿਉ ਜਿਉ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਤੇਰਾ ॥ ੩੪੯

ਜਤ ਜਤ ਰਖਾਇਆ ਪਤੁ ਪਤਾਇ ਖਰੇ ਵਣਾ ॥

ਨਾਮ ਤੇਰੈ ਕੈ ਸੀ ਗਿ ਦੁਰਮ ਤਿਵੈ ਵਣਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਤੁ

ਧੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਭਰਮੁ ਭੁਭਿਖੈ ਵਣਾ ॥ ਜੋ ਤੇਰੈ ਠੀ ਗਿਰ

ਤੇ ਸੇ ਜੋ ਨਿਨ ਜੇ ਵਣਾ ॥ ਅੰਤ ਰਿਬਾਤ ਰਿਦਿ ਕੁਨੈ

ਣਾ ਅਲੇ ਵਣਾ ॥ ਜਿਨੀ ਪਛਤਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਨਾ

ਕਦੇ ਨ ਰੇ ਵਣਾ ॥ ਨਾਉ ਨਨ ਕਬ ਖਸੀ ਸਮ ਨੁਮਾਇ

ਪਰੇ ਵਣਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੫ ॥ ਜੀਵਦਿਆ

ਨਚੇ ਤਿਉ ਮੁਆਰੁ ਭੰਦੇ ਰੇਖਾ ਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨ

ਆਸੀ ਗਿਰੁ ਦਾਰਿ ॥ ਮਾਸਾ ਕਤ ਮੁੜਨ ਪਾਕਾ ॥

੧ ਮੰ ੫ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ॥ ਹਿਚੇਤਿ ਮਾਮ ਠੀਦ

ਧੇ

ਮਾਤਰਿੰਗਿ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਤਾਰਿਆਨਾ
ਨਕਸਾ ਧੁਸੀਠਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਮਾਦਿ ਜੁਗਾ
ਦੀਆਪਿ ਠਖਣ ਵਲਿਆ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ
ਰਿਸਚੁ ਪਸਾਰਿਆ॥ ਊਣ ਕਹੀ ਨ ਤੋਇ ਪਦੇਖ
ਟਿਸਾਰਿਆ॥ ਮਿਤਰ ਵਾਨ ਸਮਰਥਾ ਆਪੇ ਟੀਪਾ
ਲਿਆ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਦੁਠਾ ਆਪਿ ਸੇਸ ਦਾ ਸੁਖ
ਲਿਆ॥ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਪੇ ਟੀਪਾ ਸਿ
ਆ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਬੇਮੰਤ ਅਪਾ
ਰਿਆ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੋਭ ਕੀ ਦੇਕ ਨਾਨਕ ਸੀਮਾ ਲਿਆ॥
੧੧॥ ਸੋਲੋਕੁ ਮੰ ੫॥ ਅਮਾਦਿ ਮਾਧਿ ਅਰੁ ਮੀ
ਤਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਰਖਿਆ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ਤੁ

342
ਰਿਨਾਮੁ ਮੀਮ੍ਰਤੁ ਚਾਖਿਆ ਸਾਧਾ ਸੰਗੁ ਮ
ਪਾਗੁ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿਗੁ ਟਰਵੈ ਪਾਏ ਮ
ਨੋਰਥ ਸਾਰਿ ਜੋ ਨੀਨਾ ਭਵੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰ
ਤੇਰੇ ਬਿਕਰ ਦੁਜੇ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਸ
ਤਾ ਧੂਰਿ ਤੇਰੇ १ ਮੰ ੫ ਅਤਿ ਸਨੈ ਮੰ ਨਿਵਸ
ਇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਅਜਿਨਿ ਜਾਨਿ ਧਿਆ
ਇਆ ਖਸਮੁ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਦ
ਲੁਯਨ ਮੁਖ ਫਾਟੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਇਆ
ਤੁਕੇ ਮੇ ਬੁਝਿ ਨਿਹਾਲੁ ਖਸਮੁ ਫੁਰਮਾਇ
ਆ ਅਜਿਸੁ ਤੇ ਆਮਾ ਪਿਕ੍ਰਿ ਪਾਲੁ ਸੁਨਹੁ
ਭਰਮਾਇਆ ਜੇ ਜੇ ਦਿਤਾ ਖਸਮਿ ਸੋਈ ਸੁ

ਆਪਿ

ਖੁਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਦਇਆਲੁ
ਬੁਝਾਏ ਦੁਕਮੁ ਮਿਤਾ ਜਿਸਹਿ ਕੁਲਾਏ ਮਾਰਿ
ਮਾਰਿ ਜੰਮਹਿ ਨਿਤੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਾ
ਥੇਤਤੁ ਕਾਲਿ ਖਿਨੁ ਟਿਕਦੁ ਨ ਦਿਤੇ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਦਾਸ ਕਾ ਦੁਖ ਨ ਖਵਿਸ ਕਹਿਓ ਭ੍ਰਿਜੋ ਨੀਜੁ ਤੇ ॥
ਮਥੇ ਵਾਲ ਪਛਾਹਿ ਅਨੁਜ ਮਮਾਰਿ ਗਮੁ ਤੇ
ਦੁਖਿ ਲਗੈ ਬਿਲ ਲਾਇਆ ਨ ਰਕਿ ਪੈਰਿ
ਸੁਤੇ ॥ ਕੀਟ ਲਾਇ ਦਾਸ ਗੰਧ ਅਨੁ ਨਾਨਕ
ਹਿ ਸਤੇ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪੫ ॥ ਰਾਮੁ ਜਪਤੁ
ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਹੋ ਜਲਿ ਬਲਿ ਪੂਰਨੁ ਸੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਮੈ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਗੈ

ਕੋਇ ੧ ਮੰ ੫ ਕੋਇ ਬਿਪਨੁ ਤਿਸੁ ਲਾ ੩੪੩
ਗਤੇ ਜਿਸਨੇ ਦਿਸੈ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਬਿਲਪੇ ਤੇ ਜਿਉ ਸੁਢੈ ਪਾਠਿ ਕਾਉ ੨ ਪਉ
੨੧) ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਾਤਾ ਰੁਮਨੇ ਰਬੁ ਪੂਰਿ
ਆ ਗਇ ਦੁਪੁਨੀ ਆਸ ਗਏ ਦਿਸੁ ਰਿਆ ॥
ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਸਨੇ ਭਾਲ ਦਾ
ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਸੀ ਗਿ ਜੋਤਿ ਗਹਿ ਆਪਾਲ
ਦਾ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਵੂਠੇ ਤਿਤੁ ਪਾਗਿ
ਆਵਦੁ ਜਾਣਾ ਠਹੈ ਜਨਮੁ ਨ ਤੁਹਾ ਮਾਰਿ ॥
ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਕੁ ਇਕੁ ਇਕੁ ਦਿਸਣਾਇ
ਆਗੁ ਰੁਪੁ ਰਸਾਇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

੧੬ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

ਵਾਗਬਿਹਾਰਾ ਕੇ ਕੀਸਲੇ ਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾਰ
 ਸਲੇ ਕੁਮੰਡ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਮੈ
 ਤੇਰੇ ਸੁਖੁ ਨ ਕਾਲਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਮਨੁ ਕੇਦ
 ਮੈ ਸਦਾ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨ
 ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ
 ੧ ਮੰਡ ਗੁਰਿ ਤਿਖ ਜਾਨਾ ਬਖਸੈ ਜਿਸੁ
 ਬਖਸੈ ਸੋ ਬਖਚੈ ਖਾਇ ਸਾਰਿ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਬਿ
 ਨ ਆਵਈ ਸਰੁ ਬਕੇ ਕਾਗਸ ਕਮਾਇ ॥ ॥ ॥

४२

ਨਨਕਮਨਮੁਖਜਗਤੁਧਨੁਹੀਦੁਹੈਅਗੈਭੁ ३੪੪
 ਖਾਕਿਖਾਇ २ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁਤੇਗੀਤੁਸਭੁਸ
 ਦਾਸਭੁਤੁਪੁਉਪਾਇਆਸਭੁਨਾਦਿਚਿਤੁਦ
 ਰਤਦਾਤੁਸਭੁਨੀਧਿਆਇਆਤਿਸਦੀ
 ਤੁਭਗਤਿਥਾਇਪਾਇਹਿਜੇਤੁਧੁਮਾਨਿਭਾਇਅ ੭
 ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਿਭਾਵੈਸੇਥੀਐਸਭਿਕਗਨਿਤੇਰ
 ਕਗਾਇਆਸਾਲਾਤਿਹੁਹਰਿਸਭੁਨਾਤੇਦਰ
 ਜੇਸਤਿਜਨਾਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਇਆ ੧
 ਸਲੋਕੁਮੰਤ੍ਰ ਨਨਕਗਿਆਨੀਜਗੁਜੀਤਾ
 ਜਾਗਿਜੀਤਾਸਭੁਕੋਇਨਾਮੇਕਾਰਜਸਿਧਿਤੈ
 ਸਹਜੇਤੋਇਸੁਤੇਇਗੁਰਮਤਿਮਤਿਮਚਛੁ

੪੪੪
ਤੈਚਲਾਇਨਸਕੈਕੋਇ। ਭੁਗਤਾਕਾਹਰਿਅੰਗੀ
ਕਾਭੁਕੇਰਕਾਰਜੁਤੁਹਾਵਾਤੋਇ। ਮਨਮੁਖਮੁਲਤੁ
ਭੁਲਾਇਅਨੁਦਿਚਿਲਬੁਲੇਭੁਮਤਿਕਾਰਾ। ਝਗ
੨ਾਕਰਾਇਆਮਨਦਿਨੁਗੁਟਰੈਸਬਦਿਨਕ
ਰੈਵੀਚਾਰਾ। ਸੁਧਿਮਤਿਕਰਤੈ। ਹਿਰਿਲਈਬੋਲ
ਨਿਸਭਿਵਿਕਾਰਾ। ਦਿਤੈਕਿਤੈਨਸਤੋਖੀਅਨਿਅੰ
ਤਹਿਤਿਸਨਾਬਤੁਤਮਗਿਅਨੁਅੰਧਾਰਾ। ਨਾਨ
ਕਮਨਮੁਖਾਨਾਲਤੁਟੀਆਭੁਲੀਜਿਨਾਮਾਇ
ਆਮੋਤਿਪਿਆਰਾ। ਮੰਤ੍ਰ ਤਿਨਭਉਸਤਸਾ
ਕਿਅਕਰੇਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰਸਿਰਿਕਰਤਾਰਾ।
ਧੁਰਿਤਿਨਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਪੋਰਖਣਤਾਰਾ॥

ਮਿਲਿ ਪੀਤ ਸੁਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਾਇ ਵੀਚਾਰਿ ੩੪੫
ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸੇਵਿਆ ਆਪੇ ਪਰਖਣ ਤਰੁ॥
੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਿਆ ਤੂ ਸਭ ਨਾਰਾ
ਸਿਆ ਜਿਸਨੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਰਿਸੁ ਸਭੁ ਕੀਛੁ ਮਿਲੈ ਕੋਈ
ਤੇਰੇ ਸਹੀ ਕੁਨਾਹੀ ਤੂ ਧੁਪਾਸਿ ਤੂ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸਭ ਸ
ਦਾਤਾ ਰਿਪਾਇ ਮਰਦਾਸਿ ॥ ਜਿਸਦੀ ਤੂ ਧੁਭਾਵੈ ਤਿ
ਸਦੀ ਤੂ ਮੰਨਿ ਲੈਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਸਬਾਸਿ ॥ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਚ
ਜੁ ਵਰਤਦਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੂ ਧੁਪਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ
੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਭਾਵੈ ਦੇਹਿ ਸਚਿਆਰੁ ॥
ਸਜਣ ਮਨਿਆ ਨ ਦੁਖੈ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਤਰਿ ਸਬਦੁ ਦਸਾਇਆ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਚਾਨਣੁ ਕੀ

ਆਕਰਤਾਹਿ ਨਾਨਕ ਰਖਦੁ ਹਰ ਰਖਸੀ ਆਪ
ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਇ ॥ ਮੰ ३ ॥ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕ
ਰੀ ॥ ਚਿਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਜੇਹਾ ਸੇਵੈ ਤੇ ਤੇ
ਵੇਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਆਪਿ ਰੈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਰੁਪੁ ਜੇਵਰੁ ਅ
ਵਰਨ ਕੇਈ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਰੁ ਤੇਰਾ ਸਗੋਂ ਕੋਠੈ ਵੈਰਾ
ਆਖੀ ॥ ਮੈ ਤੁਧੁ ਜੇਵਰੁ ਤੂੰ ਤੇਰੇ ਈ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸੇ
ਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਆਤਿ ਰਹਿ ਸਦੀ ਰੀਸ
ਕੇਰੀ ॥ ਕਿਆ ਕੇਈ ॥ ਤੂੰ ਭੰਨ ਦਾਪੁ ਨ ਦਸਮ ਰਬੁ
ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਮੈਰਾ ਮੰਗਦਾ ॥ ਨਾਹਿ ਜੋ ਬਿਖ

ਲੀਸਭੁਰੇਈ। ਤੁਧੁਜੇਵਰੁਦਾਤਾਰੁਮੈਕੋਈਨ ੩੪੬
ਵਹਿਨਆਵਈਤੁਧੁਸਭਸੈਨੋਦਾਨੁਦਿ
ਤਾਖੰਗੀਵਰਭੰਗੀਪਾਤਾਲੀਪੁਰਈਸਭੁਲ
ਈ॥੩॥ ਸਲੋਕਮੰ॥੩॥ ਅਨਿਪਰਤੀਤਿਨ
ਆਈਆਸਹਜਿਨਲਗਭਾਉ। ਸਬਦੈ
ਸਾਦੁਨਪਾਇਓਮਨਹਠਿਕਿਆਗੁਨਗ
ਇ। ਨਨਕਆਇਆਸੋਪਰਵਾਣੁਤੈਜਿਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ ਮੰ॥੩॥ ਆਪਣਾ
ਆਪੁਨਪਛਾਣੈਮੁੜਾਅਵਗਾਮਾਖਿਦੁਖਾ
ਏ। ਮੁੰਦੈਕੀਖਸਲਤਿਨਗਈਆਮੰਧੋਦਿ
ਛੁੜਿਚੋਦਾਖਾਏ। ਸਤਿਗੁਰਕੋਭੈਭੀਨਿਨਪਾ

ਤ੍ਰਿਓਤੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ਅਮਨ ਦਿਨੁ ਸਹਸਾ
 ਕਦੇ ਨ ਚੁਕੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਕਮੁ
 ਕੋ ਧੁਲੋ ਭੁਅੰਤਰਿ ਸਬਲਾ ॥ ਨਿਤ ਧੰਧਾ ਕਰ
 ਤਾਵਿਹਾਏ ॥ ਚਰਣ ਕਰਦੇ ਖਤ ਸੁਣਿ ਥਕੇ
 ਦਿਹ ਮੁਕੇ ਨੇੜੈ ਆਏ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਲ
 ਗੈ ਮੀਠਾ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਨ ਵਾਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ ਜੀਵ
 ਤੁ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫਨਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਮੋਖੰਤੁ ਰੁਪਾਏ ॥
 ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਨ ਪਾਇ ਓਪਠਾਣੀ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ
 ਕਿਆ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਨਾਸ ਬਦੁ ਸਮਾਣਿ ਰੂ
 ਮੁੜੈ ਗਾਤਿ ਮਤਿ ਸਬਦੈ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ
 ਗੁਰੁ ਤਵ ਹੀ ਪਾਏ ਜਾਵਿ ਚਹੁ ਮਾਪੁ ਗਾ

ਵਾਏ ੨੫ ਓੜੀ ॥ ਜਿਸਦੇ ਚਿਤਿ ਵਸਿਆ ੩੪੭
 ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸਨੋ ਕਿਉ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿ ਸੈਰਾ
 ਲੇਦਾ ਲੋੜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਦਾਤਾ ਸਭਨਾ
 ਗਲਾ ਕਾਤਿ ਸਨੋਧਿਆ ਇਦਿਅਾ ਕਿਵਨਿ
 ਮਖਘੜੀ ਮੁਹੁ ਮੋੜੀਐ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆ
 ਇਅਾ ਤਿਸਨੋ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣੁ ਹੋਇਨਿ
 ਤਿਸਤ ਜਨਾ ਕੀਸੀ ਗਾਤਿ ਜਾਇ ਬਤੀਐ ਮੁਹੁ
 ਜੋੜੀਐ ॥ ਸਾਭਿ ਦੁਖ ਠੇਗਾਏ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ੨੫
 ਕੇ ਸਾਭਿ ਜਨ ਕੇ ਥੰਧਨ ਤੇੜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰ
 ਪਾ ਤੋਹੇ ਆਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨ
 ਕੈ ਮੁਹਿ ਤਿਠੈ ਜਗਤੁ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋੜੀਐ

੪ ਸਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ਸਾਰਸ ਨਾਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿ
ਨਿਹਰਿ ਕਾਸੁ ਆਉ ਨ ਪਾਇਆ ਨਨ ਕਰਸ
ਨਾਸ ਬਾਟਿ ਰਸਾਇ ਜਿ ਨਿਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਦਸਾ
ਇਆ ੧ ਮੰਤ੍ਰ ਸਾਰਸ ਨਾਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿ
ਨਿਹਰਿ ਕਾਨਾਉ ਦਿਸਾ ਰਿਆ ਨਨ ਕਰੁ ਰਾਉ
ਖਿਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆ
ਇਆ ੨ ਪਉੜੀ ਹਰਿਆ ਪੇਠਾ ਕੁਰੁ ਸੇ
ਵਰੁ ਰਗਤੁ ਹਰਿਆ ਪੇਕਰੇ ਕਚਾਏ ਹਰਿ
ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਜਿ ਤੁਭੁ ਵੈਤਿ ਤੁ
ਠਾਏ ਹਰਿ ਇਕ ਨਾਮਾ ਰਗਿ ਪਾਏ ਆਪੇ ਹਰਿ
ਇਕ ਨਾਉ ਝੁਝਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ

ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਚਲਤ ਸਬਾਏ ਗੁ
 ਰਪਗਸਾਇ ਕਰੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਰੂ
 ਏਯੋ ਪਾਸ ਲੋਕ ਮਹੰਤ ਦਰਵੇਸੀ ਕੋ ਜਾਣ ਸੀ ਵਿ
 ਰਲਾ ਕੋ ਦਰਵੇਸੁ ਜਿਯ ਪਰਿ ਪਰਿ ਤੈਏ ਮੰਗਦਾ
 ਧਿਗੁ ਜੀਵਨੁ ਧਿਗੁ ਦੇਸੁ ਜੇ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤ
 ਜਿਹੈ ਰਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਿਖਿਆਨਾ ਉਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ
 ਪਖਾਲੀ ਅਤਿ ਨਾਨਕ ਉਥ ਲਿਹਾ ਰੈ ਜਾਉ ॥ ੧
 ਮਹੰਤ ਨਾਨਕ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਫਲੁ ਦੁਇ ਪੰਖੇ ਰੂ
 ਆਹਿ ਆਵਤ ਜਾਤੁ ਨ ਦੀਸਤੀ ਨਾਪਠ ਪੰਖੀ ਤਾਹਿ
 ਬਹੁ ਠੰਗੀ ਰਸ ਕੁ ਗਿਆ ਸਬਾਇ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣੁ
 ਹਰਿਗਸਿਫਾ ਲਿਹਾ ਤੇ ਨਾਨਕ ਕਰਮਿ ਸਚਨੀਸਾ

੩੪੮

੦
੮

੨੪੨ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੋਧਰਤੀ ਆਪੋਤੈਰਤਕੁ
ਆਪਿਜੀਆਇਪੀਸਾਵੈ ॥ ਆਪਿਪੁਕਾਵੈਆਪਿਭੁ
ਰੇਦੇਇਪਰੇਸੇਆਪੋਰੀਬਰਿਖਾਵੈ ॥ ਆਪੋਜ
ਲੁਆਪੋਦੇਛਿਗਾਆਪੋਚੁਲੀਭਰਾਵੈ ॥ ਆ
ਪੋਸੰਗਤਿਸਦਿਬਰਾਣੈਆਪੋਵਿਦਾਕਰਾਵੈ ॥ ਜਿ
ਸਨੋਕਿਰਪਾ ਲੁਤੇਵੈਹਰਿਆਪੋਤਿਸਸੇਹੁਕਮੁ
ਮਨਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕਮੰ ੩ ॥ ਕਰਮਧਰਮਸਾਭਿ
ਬੰਧਨਾਪਾਪੁਪੁੰਨਸਨਬੰਧੁ ॥ ਅਮਤਾਮੋਹੁਸੁਬੰਧ
ਨਪੁਰੁਕਲਤਸੁਬੰਧੁ ॥ ਜਹਦੇਖਾਤਹਜੇਵਰੀ
ਮਾਇਆਕਾਸਨਬੰਧੁ ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਾਬਿਨੁਦੁ
ਰਤਇਵਰਤੇਅੰਧੁ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੪ ॥ ਅੰਧੇਚਾਨੁ

੨੪੯
ਦੁਤਾਈਐਜਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਰਜਾਇ। ਬੀਧ
ਨਤੋਰੈਸਾਚੇਵਸੈਅਗਿਆਨੁਅਧੇਰਜਾਇ।
ਸਭੁਕਿਛੁਦੋਖੋਤਿਸੈਕਾਜਿਨਿਕੀਆਤਨੁਸਾ
ਜਿਨਾਨਕਸਰਇਕਰਤਾਰਕੀਕਰਤਾਰਾਖੈ
ਲਾਜਿਨਾ੨ਪਉਰੀ। ਜਦਤੁਆਪੇਥਾਦੁਕ
ਆਬਹਿਕਰਤੈਤਦਤੁਪੁਛਿਨਸੇਵਕੁਬੀਆ
ਤਦਤੁਕਿਆਕੋਲੇਵੇਕਿਆਕੋਦੇਵੈਜਾਅਵਰੁ
ਨਦੂਜਾਕੀਆਗਛਿਰਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇ
ਆਕਰਤੈਦਾਨੁਸਭੁਨਾਕਉਦੀਆਆਪੇ
ਸੇਵਬਣਾਈਅਨੁਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੀਆਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰਆਕਾਰੁਹੈਆਪੇ

ਆਪੇ ਕਰੈ ਸੋ ਬੀਆ १ ਸਦੇ ਕਮੰਤੁ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਮਨ ਦਿਨੁ ਸ
ਤਾਜਿ ਪਿਆਰਿ ਸਦਾ ਮਨ ਦਿਨਾ ਵਹਿ ਗੁ
ਣ ਸਾਚੇ ਮਗਏ ਉਗਏ ਉਗਏ ਪਾਰਿ ਮੰਤਿ
ਠੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਵਸਿ ਮਾਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿ ਮਾਕਰ
ਤਾਗਿ ਨਾਨਕ ਮਾਪਿ ਮਿਲਾਇ ਮਨੁ ਮਾਪੇ ਕ
ਰ ਪਾਧਾਰਿ १ ਮੰਤੁ ਕਰਿ ਮੇ ਕ ਬਿਮੇਨ
ਪਾਈ ਮੇ ਮਨ ਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਇ
ਵਿਨੁ ਕਰੇ ਮੇ ਕੀਨੈ ਨ ਪਾਇ ਉਭਉ ਕੀ ਮੁਏ ਬਿਲ
ਲਾਇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭਿਜੈ ਮਾ
ਪਿਵਸੈ ਮਨਿ ਮਾਇ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਮੇ

ਆਪੇਲਾਏਮਿਲਾਇ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਦੇਦਪੁ ੩੫
 ਠਾਣਸਭਸਾਸਤਾ ਆਪਿਕਥੇਆਪਿਕੁਜੈ ॥ ਆ
 ਪੇਤੀਬਹਿਪੁਜੇਕਰਤਾ ਆਪਿਪਠਪੰਚਕਰੀਜੈ ॥
 ਆਪਿਪਠਵਿਰਤੀਆਪਿਨਿਰਵਿਰਤੀ ਆਪੇਅ
 ਕਬੁਕਬੀਜੈ ॥ ਆਪੇਪੁੰਨਸਭੁਆਪਿਕਠਾਏਆਪਿ
 ਅਲਿਪਤੁਦਰਤੀ ॥ ਆਪੇਸੁਖਦੁਖਦੇਵੈਕਰਤਾ ॥
 ਕਰਤਾ ਆਪੇਬਖਸਕਰੀਜੈ ॥ ੮ ਸਲੋਕਮੰ ੩
 ਸੇਖਾਅੰਦਰਿਹੁਜੇਰਛਰਿਤੁਕੁਠਿਲੁਗਵ
 ਇਠੁਕੈਕੈਕੈਤੇਨਿਸਤਰੇਕੈਦਿਚਿਨਿਰਭਉ
 ਪਾਇਅਨੁਕਠਰੁਸਥਾਦਿਭੇਦਿਤੁਸਾਤਿਵਸੈਮ
 ਨਿਆਇਸਾਤੀਵਿਚਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀਸਾਖਸ

ਮਾਪਿਸਮੁੰਦਮਾਪਿਪੈਸਗਰੁਆਪੈਤਿਦਿਓਤਨਧੇ
ਰਤਨਧੇ)

ਮੁਪਾਏਥਾਇ। ਨਨਕਕਾਮਕੋਧਿਕਿਨੈਨਪਾਇ
ਓਪੁਛੁਤਾਠਿਅਨੀਜਾਇ। ੧੫੦੩ ਅਨਮੁਖ
ਮਾਇਆਮੋਹੁਤੈਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ। ਕੂਕੁਕ
ਮਾਵੈਕੂਕੁਸੰਗੁਤੈਕੂਕੁਕਰੇਮਾਤਾਗੁ। ਬਿਖੁਮਾ
ਇਆਪਨੁਸੰਚਿਮਗਤਿਅੰਤੈਤੈਇਸਭੁਛੁਰੁ
ਕਰਮਧਰਮਸੁਚਸੰਜਮਕਰਤਿਅੰਤਰਿਲੋਕੁਕਿ
ਕਾਗੁ। ਨਨਕਜਿਮਨਮੁਖੁਕਮਾਵੈਸੁਥਾਇਨਾਪਵੈ
ਦਰਗਾਹੈਇਖੁਆਰੁ। ੨੫੫ਉੜੀ। ਅਪੇ
ਖਾਣੀਆਪੇਥਾਣੀਆਪੇਖੰਡਰਕੁੰਡਕੋਰੇਅ
ਪਿਲਾਹਾਏਕੋਰਜਿਸੁਕਿਰਪਾਜਿਸਨੋਗੁਰਮੁਖਿਕ
ਰੇਹਰੇ। ਅਪੇਕੁਉਜਲੁਆਪਿਤੈਬੋਤਿਥਾਮਾ

ਪੇਖੇਵਟੁਆਪਿਤੁਰੇਆਪੇਕਰੇਕਰੇਇਕਰਤ ੩੫੧
ਅਵਰੁਨਦੁਜਾਤੁਝੈਸਰੇ ੧ ਸਲੋਕੁਮੰਤ੍ਰ
ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਫਲਤੈਜੋਕੇਕਰੇਚਿਤੁ
ਲਾਇ। ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਈਮੈਅਚਿਤੁਦੁ
ਸੈਮਨਿਆਇ। ਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਕਰੀਮੇਤਉ
ਮੇਮਤਾਜਾਇ। ਉਤਮਪਦਵੀਪਾਈਮੇਸਚੇ
ਤੈਸਮਾਇ। ਨਾਨਕਪੁਰਬਿਜਿਨਕਉਲਿਖਿ
ਆਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਮਾਇ। ੧ ਮੰ
ਤ੍ਰ ਨਾਮਿਰਤਾਸਤਿਗੁਰੁਤੈਕਲਿਜੁਗਿਬੋਰਿ
ਬੁਝੈਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਤੈਵੇਸੁਪਰਿਪਦੈਜਿਨ
ਅੰਦਰਿਸਚਾਸੇਇ। ਨਾਮਿਸਮਾਏਨਾਮੁਸੰਗੁ

ਤੈਨਾਮੇਤੀਪਤਿਤੋਇ। ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇ
 ਆਕਰਮਿਪਗਪਤਿਤੋਇ। ੩ ਪਉੜੀ॥
 ਆਪੇਪਾਰਸੁਆਪਿਧਾਤੁਤੈਆਪਿਕੀਤੋਨੁ
 ਕੰਚਨੁ॥ ਆਪੇਠਾਕੁਚੁਸੇਵਕੁਆਪੇਆਪੇਤੀ
 ਪਾਪਖੰਡਨੁ॥ ਆਪੇਸਾਰਿਪਟਕੋਗਵੇਸੁਆਮੀ
 ਆਪੇਤੀਸਰੂਮੰਜਨੁ॥ ਆਪਿਬਿਬੇਕੁਆਪਿ
 ਸਰੂਬੇਤਾ॥ ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਭੰਜਨੁ॥ ਜਨੁ
 ਨਕੁਸਾਲਾਹਿਨਰਜੈਤੁਪੁਕਰੇਤਤੁਹਾਰਿਸੁਖੁਦਾ
 ਤਾਵਡਨੁ॥ ੧੦ ਸਲੋਕੁਮੰਠ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿ
 ਗੁਰਸੇਵੇਜੀਅਕੇਬੰਧਨਾਜੇਤੋਕਰਮਕਮਾਹਿ
 ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਵਨੁਪਾਵਹੀਮਾਹਿਜੀ ॥ ੪ ३

ਮਹਿਮਾਵਤਿ ਜਾਤਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ॥ ੩੫੨

ਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ਨਾਨਕ

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਹੀ ਅਤਿ

ਮੁਤਿ ਕਾ ਲੇਉ ਠਿ ਜਾਤਿ ॥ ੧ ਮੰ ੩ ॥ ਇਕਿ ਸਤਿ

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਚਾਕਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲ

ਗੈ ॥ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਸਵਾਰ ਨਿਮਾਪ

ਣਾ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰੁ ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਅ

ਪੇ ਚਾਟ ਸਾਲਾ ਆਪਿ ਤੈ ਪਾਧਾ ਆਪੇ ਚਾਟ ਤੇ

ਪੜੁ ਲਕਉ ਮਾਣੇ ॥ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਤੈ ਆਪੇ

ਆਪੇ ਬਾਲ ਕਰੇ ਸਿਸਾ ਮਾਣੇ ॥ ਇਕ ਬੈ

ਪਤਿ ਬੁਝੈ ਸਰੁ ਆਪੇ ਇਕ ਬੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਇਸਾਣੇ

ਇਕਨਾ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ਜਾਮਾ ਪਿਤੇ
ਹੈ ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਣੇ ॥ ਜਿਨਾ ਅਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵ
ਭਿਆਈ ਸੇ ਜਨ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਜਾਣੇ ११ ॥
ਸਲੋਕੁ ਮਰਦਾਨਾ १ ॥ ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਕਾ
ਮੁਮਦੁ ਮਨੁਆ ਪੀਵਣਤਾ ॥ ਕੋਧੁ ਕਟੋਰੀ ਮੇ
ਹਿ ਭੁਗੀ ਪੀਲਾਵਾ ਮਤਿ ਕਾਰਾ ॥ ਮਜਲ ਸਕੂਰੇ
ਲਬਕੀ ਪਾਪੀ ਤੇਇ ਖੁਆਰਾ ॥ ਕਰਣੀ ਲਾਹ
ਹਿ ਸਤੁ ਗੁਰੂ ਸਚੁ ਸਰਾ ਕਰਿ ਸਾਰਾ ॥ ਗੁਣ ਮੰ
ਰੇ ਕਰਿ ਮੀਤੁ ਲੁਪਿਓ ਸਰਮੁ ਮਾਸੁਆ ਤਾਰਾ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਮੇਨਾ ਨਕਾ ਖਾਧੈ ਜਾਇ ਬਿ
ਕਾਰਾ १ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਕਾਂਇਆ ਲਾਹਣਿ

ਆਪੁਮਦੁਮਜਲਸਤਿਸਨਾਧਾਤੁਮਨਸਾਰ ੩੫੩
ਟੇਗੀਕੁਕਿਭੁਗੀਪੀਲਾਏਜਮਕਾਲਾਇਤਮ
ਦਿਪੀਤੈਨਾਨਕਾਬਹੁਤੇਖਟੀਅਤਿਬਿਕਾਗਾ
ਗਿਆਨੁਗੁਰੂਸਾਲਾਹਮੰਡੇਕੁਉਮਾਸੁਮਾਹਾ
ਗੁਨਾਨਕਇਹੁਰੋਜਨੁਸਚੁਤੈਸਚੁਨਾਮੁਆ
ਧਾਗੁਕਾਂਇਆਲਾਹਇਆਪੁਮਦੁਮੰਮਿਤ
ਰਿਸਕੀਧਾਰਾਸਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮਿਲਾਪੁਰੇ
ਇਲਿਵਕਟੇਗੀਮੰਮਿਤਕੁਗੀਪੀਪੀਕਟਤਿ
ਬਿਕਾਗਾ ੩ ਅਉੜੀ॥ ਆਪੇਸੁਗੁਨਰਗਦ
ਗੰਧਰਬਾਆਪੇਖਟਦਰਸਨਕੀਬਾਣੀਆ
ਪੇਸਿਵਸੰਕਰਮਹੇਸਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਅਕਬ

ਕਹਾਣੀ॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਰੋਗੀ ਆਪੇ ਸੰ
ਨਿਆਸੀ ਫਿਰੇ ਬਿਬਾਣੀ॥ ਆਪੇ ਨਾਲਿ ਰੋ
ਸਾਟਿ ਆਪਿ ਭੁਪ ਦੇ ਸੈ ਆਪੇ ਸੁਘ ਰੂਸ ਰੂਪੁ
ਸਿਆਣੀ॥ ਆਪਣਾ ਚੇਜੁ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਆ
ਪੇ ਆਪੇ ਸਭ ਨਾਜੀ ਆਕਾਏ ਜਾਣੀ॥ ੧੨
ਸਲੋਕ ਮੰ ੩॥ ਏਹਾ ਸੰਧਿਆ ਪਰਵਾਨੁ ਤੇ
ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਚਿਤਿ ਆਵੈ॥ ਹਰਿ ਸਿ
ਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਵੈ॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਰੈ ਮਨੁ ਆਮ ਸਬਿ ਰੂ
ਸੰਧਿਆ ਕਰੇ ਵੀ ਚਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਧਿਆ ਕਰੈ ਮ
ਨ ਮੁਖੀ ਜੀਉ ਨਾਟਿ ਕੈ ਮਰਿ ਜੀ ਮੈ ਤੇ ਇਥੁ ਆ

ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਸਿਪੁਉਪਿਉਕਰਤੀ ਸਭੁਜਗੁ ੨੫੪
ਦਿਗੀਮੇਰੀਪਿਆਸਨਜਾਇਨਾਨਕਸਤਿ
ਗੁਰਿਮਿਲੇਮੇਰੀਪਿਆਸਗਈਪਿਰੁਪ
ਇਆਪਹਿਆਇ ੨ ਅਉਰੀਆਆਪੇਤ
ਤੁਪਰਮਤੰਤੁਸਭੁਆਪੇਆਪੇਠਾਕੁਰਦਾਸੁ
ਕੁਇਆਆਪਦਸਾਮਠਵਰਨਉਪਾਇ
ਅਨੁਆਪਿਬ੍ਰਹਮਾਪਿਗਾਨੁਲਾਇਆ
ਆਪੇਮਾਰੈਆਪੇਢੇਰੈਆਪੇਬਖਸੇਕਰੇਦ
ਇਆਆਪਿਅਕੁਲੁਨਕੁਲੈਕਥਹੀਸ
ਕੁਸਚੁਨਪਾਦਸੁਸਚੁਬਿਆਆਪੇਜਿਲ
ਬੁਝਾਇਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨਾਮੰਦਰਹੁਦੁਜਾਭ

ਰਮੁਗਾਇਆ ੧੩ ਸਲੋਕਮੰ ੫ ਹਰਿਨਾ
ਮੁਨਸਿਮਹਰਿਸਾਧਸੀਗਿਤੈਤਨਿਉਭੈਖੇਹ
ਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਸੈਨਜਾਣਈਨਾਨਕਾਛਿਟੁ
ਅਲੁਣੀਦੇਹ ੧੫੪੫ ਘਾਟਿਵਸਤਿਚ
ਰਣਾਗਬਿਟਰਸਨਜਪੈਗੁਪਾਲਾਨਾਨਕ
ਸੋਪ੍ਰਕੁਸਿਮਗੀਐਤਿਸੁਦਹੀਕਉਪਾਲਿ
੩ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਕਰ
ਤਾਆਪਿਕਰੇਇਸਨਾਨੁਆਪੇਸੰਜਮਿਦ
ਰਤੈਸੁਆਮੀਆਪਿਜਪਾਇਤਿਨਾਨੁਆ
ਪਿਦਇਆਲੁਤਾਇਭਉਖੰਡਨੁਆਪਿਕਰੇ
ਸਭੁਦਾਨੁ ॥ ਜਿਸਨੇਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝੁ

ਏਸੇ ਸਦੀ ਦਰਗਾਹ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ਆਜਿ ਸਦੀ
 ਪੇਜਰ ਖੈ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਸਚਾ ਹਰਿ ਜਾਨੁ
 ੧੪ ਸਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
 ਠਭੇ ਦੇ ਜਗੁ ਅੰਧੁ ਤੈ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥
 ਸਬ ਦੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਵਈ ਜਿਤੁ ਸੁਖੁ ਦ
 ਸੈ ਮਨਿ ਮਾਇਆ ਤਾਮ ਸਿਲ ਗਾਸ ਦਾ ਫਿਰ
 ਅਹਿ ਨੀ ਸਿਜਲ ਤੁਹਿ ਹਾਇ ਜੋਤਿ ਸੁਕਾਵੈ
 ਸੋ ਬੀਸੇ ਕਰਨਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ੧੫੮੩॥
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਫੁਲ ਮਾਇਆ ਕਾ ਚੀਏ ਹ ਕਰੇ ਹੁ
 ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੇ ਤੋਇ ਕ ਸਾਤਿ ਬੁਝੀ ਮਾਏ ਹੁ॥
 ਸਾਤਿ ਬੁਝਦਾ ਹ ਜੁਰਿ ਤੋ ਕੁਰਮੈ ਕੇ ਛੁਓੜ ਕ

ਗੁਰਮਤਿ ਕੀ ॥

ਇਕੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਧਰੇਤਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਹੋ ਦਾਰੁ ਦੇਤੁ ਲਾਏਤੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ
ਚਿਤਿ ਰਖਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚਾਨੇਤੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮੇਥੈ
ਸੁਖੈ ਅੰਦਰਿ ਰਖ ਸੀ ਅਗੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇ ਲਕਰੇ
ਹੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਭਾਠਾ ਮਠਾ ਰਹ ਬਣਾ
ਸਪਤਿ ਆਪੇ ਤੀਫੁ ਲਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਮਾ
ਲੀ ਆਪਿ ਸਭੁ ਸਿਧੈ ਆਪੇ ਤੀ ਮੁਤਿ ਪਾਏ ॥ ਆਪੇ
ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਦਿਵਾਏ ॥
ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪੇ ਤੈ ਗਾਖਾ ਆਪੇ ਰਹਿ ਮਾ
ਸਮਾਏ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਵਡਿ ਮਾਈ ਮਾਖੈ ਹਰਿ
ਰਿਕਰੇਤੁ ਕੀ ਜਿਸਨੇ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਏ ॥ ੧੫

ਸਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਮਾਣੁ ਸੁਭਾਠਿ ਮਾਠਿ ਮਾ ੩੫੬
ਮਾਣੁ ਸੁਭਾਠਿ ਮਾਠਿ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਮਾਠਿ ਦੂਰਿ
ਤੇਇ ਬਰਲੁ ਪਦੈ ਵਿਚਿ ਮਾਠਿ ਮਾਪਣਾਪ
ਗਾਇਆਨ ਪਛਾਣ ਟੀਖਸਮਹੁ ਧਕੇ ਖਾਇ
ਸਿਤੁ ਪੀਤੈ ਖਸਮੁ ਵਿਸਰੈ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸ
ਜਾਇ ਝੂਠ ਮਦੁ ਮੁਲਿਨ ਪੀਚਈ ਜੇ ਕਾਪਾਰ
ਵਸਾਇ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਮਦੁ ਪਾਈ ਮੈ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਮਾਠਿ ਸਦਾ ਸਾਤਿ ਬ
ਕੈਰੀ ਗਿਰਦੈ ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਬਾਉ ॥ ੧ ॥ ਮੰਤ੍ਰ
ਇਤੁ ਜਗਤੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਜਾਇ ਸਨੇ ਸੋਝੀ ਤੇਇ
ਜਾਤਿ ਨਿਸਵਾਲਿ ਮਾਤਾ ਸਵਿਗਤਿ ਮਾਝਗਾ

ਏਤਾ ਸੁਧਿ ਤੋਇ। ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪ
ਈਸਾ ਤਿਹੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜੀ
ਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾਫਿ ਹਿਮ ਰਣੁ ਨ ਤੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
ਜਿਸਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸਨੇ ਪਰਵਾਹ
ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ। ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ
ਕੋਖਾ ਦੇਸਭੁ ਮੁਹਤਾ ਜੀ ਕੀਛੈ ਤੇਰੀ। ਜਿਤੁ ਧਨ
ਸਾਲਾਹੈ ਸੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸਨੇ ਕਿਰਪਾ
ਨਿਰੰਜਨ ਕੇਰੀ। ਸੋਈ ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਵਣਜ ॥
ਹਾਜਿ ਨਿਵ ਖਰੁ ਲਾਇਆ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ
ਤੇਰੀ। ਸਾਭਿ ਤਿਸੈ ਨੇ ਸਾਲਾਹਿ ਹੁਸੰਤ ਹੁਜੀ ਨਿ
ਦੂਜੈ ਭਾਵ ਕੀ ਮਾਰਿ ਦਿਭਾ ਗੀਛੈ ਗੀ ॥ ੬ ॥

ਸਲੋਕਾ ॥ ਕਬੀਕਮਰਤਾਮਰਤਾਜਗੁ ३੫੧
ਮੁਆਮਰਿਭਿਨਜਾਨੈਕੋਇਮੇਸੀਮਰਨੀ
ਜੋਮਰੇਥਹੁਰਿਨਮਰਨਾਤੋਇ १ ਮੰ ੩੧ਕਿ
ਆਜਾਣਾਕਿਵਮਰਤਗੋਕੋਸਾਮਰਣਾਤੋਇ
ਜੋਕਰਿਸਾਤਿਬੁਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈਤਸਤਿਲਾ
ਮਰਣਾਤੋਇ ॥ ਮਰਵੈਤੇਜਗਤੁਰੋਜੀਵਿ
ਆਯੋਕੈਸਭੁਕੋਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀ
ਵਤਮਰੈਤੁਕਮੇਬੁਝੈਸੋਇਨਾਨਕੋਐਸੀਮ
ਰਨੀਜੋਮਰੈਤਾਸਦੀਜੀਵਨੁਤੋਇ २ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਮਾਪਕਿਰਪਾਲੁਤੋਵੈਹਰਿਸੁ
ਆਮੀਤਾਮਾਪਣਾਨਉਹਰਿਮਾਪਿਜਪਾ

੧੫੬
ਵੈ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖ ਦੇਵੈ ਆ
ਪਣਾ ਸੇਵਕੁ ਆਪਿ ਤਰਿਭਾਵੈ॥ ਆਪ
ਇ॥ ਆਸੇਵਕਾ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈ ਜੁ ਰੇਖੇ ਆਪ
ਇ॥ ਆਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਵੈ॥ ਧਰਮਰਾ
ਇ॥ ਤੈ ਹਰਿਕਾ ਕੀ ਆਤਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ
ਨ ਆਵੈ॥ ਜੋ ਹਰਿਕਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਸਭ ਨਾਕਾ
ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਸਭ ਨਾਕਾ ਪਿਆਰਾ ਤੋ ਰਕੇਤੀ
ਝੁਖਿ ਝੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ
੩॥ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਰਾਮੁ
ਨ ਪਾਇ॥ ਆਜਾਇ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ
ਅਤਿ ਵਡਾ॥ ਆਤੁਲੁ ਨ ਤੁਲਿ॥ ਆਜਾਇ॥ ਕੀ

ਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਆ ਕਿਤੇ ਨ ਲਾਇਆ ੩੫੮
ਜਾਇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਭੁਇਆਇ ਨਿਬਿ
ਧਿਵਸਿ ਮਾਮਨਿ ਮਾਇ ਨਾਨਕ ਮਾਪਿ ਮ
ਮੇਊ ਤੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਹਿ ਮਾਸ ਮਾਇ ॥੧॥
ਆਪੇ ਮਿਲਿ ਮਾਮਿਲਿ ਰਹਿ ਮਾਮਾਪੇ ਮਿ
ਲਿ ਮਾਮਾਇ ॥੧॥ ਮੰਤ੍ਰ ਏਹ ਮਨਾਇ ਤੁ
ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਤੈ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੈ ਇ
ਤੇਟਾ ਮੁਲਿ ਨਾਮਾਦੁ ਟੀਲਾ ਤਾਸਦੁ ਤੀਰ
ਇ ਆਪੈ ਖਰਚਿ ਮੇਰੇ ਤੇ ਨਾਮਾਦੁ ਟੀ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਹੁ ਦੇਇ ਸਹਸਾ ਮੁਲਿ ਨ
ਤੇਦੁ ਟੀਹਾ ਦੁਤ ਕਦੇ ਨ ਤੇਇ ਨਾਨਕ ਗੁ

ਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਮੇਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ
੨ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਸਰੁ ਪਟ ਅੰਦਰਿ ਆ
ਪਿਤੀ ਬਾਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ
ਆਪੇ ਤੀਜਾ ਹਰਿ ਜੁਗ ਢੁਤੀ ਹਰੁ ਬਾਰੁ
ਕਰਿ ਵਰਤਿ ਮਾਸੁ ਨਾਹਿ ਓਥੈ ਵੇਦਪੁ
ਰਾਨ ਨ ਸਾਸਤਾ ਆਪੇ ਹਰਿ ਨਰਾਇਣ ਬੈਠਾ
ਤਾ ਕੀ ਲਾਇ ਆਪਿ ਸਬਦੁ ਤੀਬਾਹਰਿ॥
ਆਪਣੀ ਮਿਤਿ ਮਾਪਿ ਜਾਣਦਾ ਆਪੇ ਤੀਰ
ਉਤਰਾ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਤਉ ਮੇਰੇ
ਚਿਜਗਤੁ ਮੁਆਮਰ ਦੋ ਮਰਦਾ ਜਾਇ॥
ਜਿਚਰੁ ਵਾਚਿਦੀ ਮੁਏ ਤਿਚਰੁ ਨ ਚੇਤਈ

ਕਿਰਕੇਰੁ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ३੫੯
ਸੁਚੇਤੰਨੁ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥
ਨਾਨਕਾਇ ਬੇਕਮਾਵੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਅਗੈ ਪਾਏ
ਜਾਇ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ੩ ॥ ਪੁਰਿਖ ਸਮੇਕਾ ਤੁਕਮੁ ਪਾ
ਇਆ ਵਿਲੁਸਤਿ ਗੁਰਚੇਤਿ ਮਾਨ ਜਾਇ ॥ ਸ
ਰਿਗੁ ਰਿਮਿਲਿ ਮੇ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿ ਮਾਸ
ਦਾ ਗਤਿ ਮਾਲਿ ਵਲਾਇ ॥ ਦਮਿਦਮਿਸ
ਦਾ ਸਮਾਲਦਾਟਿ ਮੁਨ ਬਿਰਬਾ ਜਾਇ ॥
ਜਨਮੁ ਮਰਨ ਕਾ ਭਉ ਗਾਇ ॥ ਮਾਜੀ ਵਨ ਪਦ
ਵੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕਾਇ ਤੁਮਰ ਬਾਤਿ ਸਨੇ
ਦੇਇ ॥ ਜਿਸਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਰੁ ਜਾਇ ॥ ੨

ਪਉੜੀ॥ ਮਾਪੇ ਦਾਨ ਬੀਨਿ ਮਾਮਾਪੇ
ਪਰਧਾਨਾ ਮਾਪੇ ਰੂਪ ਦਿਖਾਲ ਦਾਮਾ
ਪੇਲਾਇ ਬਿਮਾਨਾ ਮਾਪੇ ਮੋਨੀ ਦਰਤ
ਦਾ ਮਾਪੇ ਕਬੈ ਗਿ ਮਾਨਾ ਕਉ ਕ੍ਰਾਕਿ ਸੇਨ
ਲਗਈ ਸਰਨਾ ਤੀ ਕੁਨਾ ਉਸਤਤਿ ਬਗਿ
ਨਸਕੀ ਮੇਸਦ ਸਦਕੁ ਰਥਾਨਾ १੯ ਸ
ਏਕ ਮੰ१ ਕਲੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਨਕਾ ਜੋ
ਨਾਦਾ ਅਉਤਾਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜਿਨੁ ਗਾਧੀ ਅ
ਜਿਨੁ ਗੀਜੇ ਰੂਜਿ ਨਾਦਾ ਸਿਕਦਾਰਾ १੪੪
੧ ਗਿੰਦੂ ਮੁਲੇ ਕੁਲੇ ਮਖੁਦੀ ਜਾ
ਹੀ॥ ਨਾ ਗਦਿ ਕ ਹਿ ਮਾਸਿ ਪੁਜ ਕਰਾਹੀ ੫੪

ਮੀਧੇਬੰਗੇਮੀਧਮੀਧਾਰੁ॥ ਪਾਥਰੁਲੇਪੁ ੩੬੦
ਜਾਹਿਮੁਗਾਧਗਵਾਗਾ ॥ ਈਇਜ਼ਿਮਾਪਿਰੁ
ਬੇਤੁਮਕਤਾਤਰਵਦੁਤਾਰੁ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
ਸਭੁਕਿਤੁਤੇਰੈਵਸਿਤੈਤੁਸਚਾਸਾਤੁ॥ ਕੁਗ
ਤਰਤੇਰੰਗਿਏਕਕੈਪੁਗਵੇਸਾਤੁ॥ ਮੀਸਿ
ਤੁਭੇਜਨੁਨਾਮੁਹਰਿਰਜਿਰਜਿਜਨਖਾਤੁ
ਸਭਿਪਦਾਰਥਪਾਈਅਨਿਸਿਮਰਦੁ
ਸਚੁਲਾਤੁ॥ ਸੀਤਪਿਅਰੇਪਾਰਥਹਮ
ਨਾਨਕਹਰਿਅਗਮਅਗਾਤੁ॥ ੨੦
ਸਭੈਕੁਮੰਡੁਸਭਿਕਿਛੁਤੁਕਮੇਮਾ
ਵਦਾਸਭੁਕਿਛੁਤੁਕਮੇਜਾਇਜੇਕੇ

ਮੁਰਖਾਮਾਪਹੁਜਾਣੈਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇ
ਨਨਕਹੁਕਮੁਕੇਰੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਜਿਸਨੇਕਿ
ਰਪਾਕੇਰੇਰਜਾਇ॥੧॥ਮੰਤ੍ਰੇ ਸੋਜੋਰੀ
ਜੁਗਤਿਸੋਪਾਇਜਿਸਨੇਰੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਪਰਾਪਤਿਤੋਇ॥ਸਤਿਸਜੋਰੀਕੀਨਗ
ਰੀਸਕੁਕੇਦਸੇਕੁਖੀਜੋਕੁਨਤੋਇ॥ਨਾਨ
ਕੇਅੇਸਾਦਿਰਲਾਕੇਜੋਰੀਜਿਸੁਪਾਇ
ਪਰਗਟੁਤੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਮਾਪੇ
ਜੀਤਉਪਾਇਅਨੁਸਾਰੇਦੇਇਆਧਾ
ਰੁ॥ਸਮਾਪੇਸੁਖਮਭਾਣੀਅੇਅਾਪੇ
ਪਾਸਾਰੁਅਮਾਪਾਇਕਾਤੀਤੋਇਰੇ

ਆਪੇ ਵਰ੍ਹਾ ਪਰਵਾਰਾ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ३੬੧
ਹਰਿ ਸੰਤ ਰਿਨਾਰਾ ਤੇਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਨਸੁ
ੜਈ ਤੂ ਦੇਵਦੁਹਾਰਾ ੨੧) ੨) ੧੩

੧ ੧੬ ਸਿਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਲਲਾਬ ਤਲੀ ਮਾਕੀ ਧੁਨਿ ਗਾਵਣੀ ॥
ਦਾਰਦਰ ਤੇ ਸਕੀ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਤਲਾਏ
ਸਲੋਕ ਮੰ ੩ ਸਥਾਇ ਰਤੇ ਦਰੁ ਤੇ ਸੁਤੇ ਸ
ਚੁ ਨਾ ਮੁਠਿ ਰਿਧਾਰੀ ਸਚੁ ਸੰਗੁ ਹਰਿ ਸਦੁ ਸ
ਚਿ ਰਹਤਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ਸਦਾ ਨਿ

ਰਮਲੁਮੇਲੁਨਲਗਈਨਦਠਿਕੀਤੀਕ
ਰਤਾਰੀਨਾਨਕਤਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰ
ਲੇਜੋਅਨਦਿਨੁਜਪਹਿਮੁਗਾਹਿ॥ ਮੰ३
ਮੇਜਾਨਿਆਵਰਤੰਸੁਰੈਤਾਮੇਕੀਆਸੰਗੁ
ਜੇਜਾਣਾਬਗੁਬਪੁਕਾਤਜਨਮਿਨਦੇਦੀ
ਅੰਗੁ॥ ੨ ਮੰ१॥ ਤੰਸਾਵੇਖਿਤਠਿਦਿਆ
ਬਗਾਰਿਆਇਆਚਾਉ॥ ਰੂਬਿਮੁਏਬ
ਗਬਪੁਕੇਸਿਰਤਲਿਉਪਠਿਪਾਉ॥ ੩॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੂਆਪੇਤੀਆਪਿਆਪਿਤੈਆ
ਪਿਕਾਰਨੁਕੀਆਤੂਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰ
ਕਾਰੁਤੈਕੋਅਵਰਨਬੀਆਤੂਕਰਨੁਕਾਰਨੁ

ਸਮਰਥੁ ਤੈ ਤੁਕ ਗਹਿ ਸੁਖੀ ਆਹੁ ਮਨੁ ਮੰ ३੬੨
ਗਿਆਨੁ ਦੇਵਨਾ ਸਕੁਨਾ ਤਾ ਜੀ ਆਸ
ਰਿਆਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਦਾਨੁ
ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀਆ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੧ ॥
ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਕੁ ਆਕਾਰੁ ਤੈ ਨਿਰਕੁ ਉਤਹਿ
ਜੀਉ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੋਇ ਮੇਰਿ ਮਾਨਿ
ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਕੁਓ ਕਦੇ ਨ ਤੇਇ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ
ਤਿਸੁ ਨੇਤ੍ਰਿ ਨ ਆਵੈ ਪੋਤਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰੁ
ਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਮਾਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁਤੋਇ
ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਤੀ ਪਤਿ ਰਖ ਸੀਕਾਰ ਜੁਸ ਵਾਰੇ
ਸੋਇ ॥ ਮੰ ੩ ॥ ਇਕਿ ਸਜੁ ਦੁਚਲੇ ਇਕਿ

ਚਲਿਗਏ ਰਹਦੇ ਕੁਛ ਨਿਜਾਤਿ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇਆਇ ਗਏ ਪਛਤਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਠਤੇ ਸੇ ਨਾਵਿਛੁੜਾਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਿ ਸਮਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਤਿ ਸੁਮਿਲੀਐ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਜਦੇ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿਗੁਣੁ
ਕਾਹੀ ॥ ਅਤਿ ਸੁਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੇਝਿ ਨਿ
ਤਉ ਮੇਵਿ ਚਹੁ ਮਾਹੀ ॥ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾਖੰਨੁ
ਧੰਨੁ ਤੇਯਿ ਨਿਹਰਿਓ ਪਦੇ ਸੁਦੇ ॥ ਇਸ ਕੁਸਿਸ
ਦਿਸ ਵਾਹੀ ॥ ਨਿਤ ਜਪਿ ਮਤੁ ਸੰਤੁ ਗਮਨਾ
ਮੁਕਤਿ ॥ ਲਬਿਥੁ ਤਾਹੀ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਹਰਿਓ
ਪਦੇ ਸਿਮਾ ਗੁਰੁ ਦਿਟਕ੍ਰਿਮ ॥ ਹਉ ਸਦ ਵਾਹੀ ॥

੨॥ ਸਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾ ੩੬੩
 ਕਰੀ ਸੁਖੀ ਤੂੰ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥ ਮੇਥੈ ਮਿਲਨਿ ਦ
 ਰਿਆਈ ॥ ਮਾਦਰਗਾਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਸ
 ਚੀ ਕਾਰਕ ਮਾਦਨੀ ਸਚੁ ਪੈਨ ਦੁਸਚੁ ਨਾਮੁ
 ਮਧਾਰਾ ॥ ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਨਾ
 ਇਪਿ ਮਾਰਾ ॥ ਸਚੈ ਸਥਾਇਤਰਖੁ ਸਦਾ ਦਰਿ
 ਸਚੈ ਸਚਿ ਮਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ
 ਸੋ ਕਰੈ ਜਿਸਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਮੰਤ੍ਰ
 ਤੇਰੇ ਦਿਨਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀ ਦੁਨੁ ਧ੍ਰਿ
 ਗੁ ਦਾਸੁ ॥ ਮੀਮ੍ਰਤੁ ਛੇਤਿ ਬਿਖਲੇਗਾ ਬਿਖੁ
 ਖਟਨਾ ਬਿਖਗਾਸਿ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਣਾ ਬਿਖੁ ਪੈਸ

੬੩
ਣਾਬਿਖੁਕੇਮੁਖਿਗਿਰਾਸਿ॥ ਮੈਥੈਦੁਖੋਦੁਖੁਕੁ
ਮਾਦਣਾਮੁਇਆਨਰਕਿਨਿਵਾਸੁ॥ ਅਨਮੁਖ
ਮੁਹਿਮੇਲੈਸਬਾਦਿਨਜਾਣਨੀਕਾਮਕੋਠੈਧਿ
ਵਿਣਾਸੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਾਕਊਛੋਰਿਅਮਨਹ
ਰਿਕੀਮੁਨਆਵੈਰਾਸਿ॥ ਜਮਪੁਰਿਬਾਧੇਮਾ
ਗਾਮਤਿਕੋਨਸੁਣਾਅਰਦਾਸਿ॥ ਨਾਨਕਪੁਰ
ਬਿਲਿਖਿਆਕਾਮਾਦਣਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਨਿ
ਵਾਸੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਦਿਤੁਸ॥
ਧਜਨੁਜਿਨਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆ॥
ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪੁਜਤੁਦਿਨਸੁਗਾਤਿਜਿਨਿਜ
ਗੀਨਾਬੁਜਗਦੀਸੁਜਪਾਇਆ॥ ਸੋਸਤਿਗੁਰੁ

ਦੇਖਤੁ ਇਕਨਿ ਸਖਨਿ ਸਖਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ३੬੪
 ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਭੁ ਹਰਿ
 ਪਗੀ ਪਦਤੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹ ਅੰਧੇ ਰੁਚੁ ਕਾਇਆ ॥
 ਸੋ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕਹੁ ਸਤਿ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਜਿਨਿ
 ਹਿਰੁ ਗਾਤਿ ਭੁੰਗੁ ਰਲਹਾਇਆ ॥ ਸਭੁ
 ਕਮੰ ३ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਓ ਮੇਰੁ ਖਗਈ
 ਭੇਖੀ ਭੁਖਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਵੀਖਲ ਗੋਪਾਰਿ
 ਪਾਰਿ ਢਿਰੈ ਅਗੇ ਦੂ ਨਿਮਿਲੈ ਸਜਾਇਆ ॥
 ਦਰਿ ਸਹਜੁ ਨ ਆਇਓ ਸਹਜੇ ਹੀ ਲੈ ਖਾਇ ॥
 ਮਨ ਹਰਿ ਜਿਸ ਤੇ ਮੰਗਣਾ ਲੈਣਾ ਦੁਖੁ ਮਨ
 ਇਹਾਇ ਸੁਭੇਖੈ ਥਾਵਹੁ ਗਿਰੋ ਰੁਲਾ ਜਿਥ

83
810
ਤੁਕੇਵਠਸਾਇ। ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸੇਝੀ ਪਈ
ਵੁਜੈ ਭੁਗਮਿ ਭੁਲਾਇ। ਪਾਇ ਮੇਕਿ ਰਤਿ ਕਮ
ਦੁਕਾ ਕਾਟਾ ਕਢੂ ਨ ਜਾਇ। ਨਨਕ ਜੇ ਤਿਸੁ
ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭੁਲੇ ਤਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਬਾ
ਇ। ੧ ਮੰ ੩ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿ ਮੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ। ਚਿੰਤਾ ਮੁਲਿ ਨ ਤੇ
ਵਈ ਅਚਿਤੁ ਵਸੇ ਮਨਿ ਆਇ। ਅੰ ਰਹਿਤੀ
ਰਬੁ ਗਿਆਨੁ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ। ਮਾ ਬੁਝਾਇ
ਮਲੁ ਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇ। ਮਾ ਮੀ ਮ੍ਰਿਤੁ
ਸਰਿਤੀ ਗਬਿਨਾਇ। ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣ
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ। ਪਠਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇ

ਮਾਜੇਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ। ਪਾਖੀਭਿਜਮਕਾਣੁ ॥੩੬੪॥
 ਨਢੇਡਈਲੈਜਾਸੀਪਤਿਗਵਾਇ। ਨਾਨਕਨਾ
 ਮਿਰਤੇਸੇਓਬਰੇਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥੧॥
 ਪਉਰੀ। ਗਤਿਤੁਜਾਇਬਹੁਸਤਸੰਗਤੀ
 ਜਿਥੈਹਰਿਕਾਹਰਿਨਾਮੁਬਿਲੋਈਐ। ਸਤ
 ਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮੁਲੇਤੁਹਰਿਤਤੁਨਖੋਈਐ।
 ਨਿਤਜਪਿਪੁਸਤੁਹਰਿਹਰਿਦਿਨੁਸੁਗਤਿਹਰਿ
 ਦਰਗਾਹਢੇਈਐ। ਸੋਪਾਏਪੁਰਸਤਿਗੁਰੂ
 ਜਿਸੁਪੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਲਾਟਿਲਿਖੋਈਐ।
 ਤਿਸਗੁਰਕਉਸਕਿਨਮਸਕਾਰਕਰਹੁਜਿਨਿ
 ਹਰਿਕੀਰੀ। ਲਗਲੇਈਐਗਾਠ। ਸਲੋਕੁ॥੩॥

ੴ

43
ਸਜਣਾ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ਜਿਨਿ ਸਭਿ ਗੁਰ ਨਾਲਿ
ਪਿਆਰੁ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮਤਿ ਨੀਧਿ ਮਾਇ
ਮਾਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰੁ ਮਨ ਤੀਰੇ ਮਨੁ ਮਾ
ਨਿਆ ਗੁਰ ਕੇ ਸਥਾਇ ਮਪਾਰਿ ਏਹਿ ਸਜ
ਣ ਮਿਲੇ ਨਾ ਦਿਛੁੜੁ ਤਿਜਿ ਮਾਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰ
ਤਾਰਿ ਆਇਕ ਨਦਰ ਸਾਨਿਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਮ
ਈ ਮਾਸਥਾਇ ਨਕਰਤਿ ਵੀਰੁ ਆਇਛੁੜੁ
ਆਕਾਸਿ ਆਇਛੁੜੁ ਜਿਨਾ ਦੂਜੈ ਰਾਇ ਪਿ
ਆਰੁ ਮਨ ਮੁਖ ਸੇਤੀ ਦੇਸਤੀ ਬੋਰੁ ਕ੍ਰਿਮਾਇ
ਨ ਚਾਰਿ ਆਇਸੁ ਪਗੀਤੀ ਤੁਟਦੀ ਦਿਲ ਮੁਨੈ
ਦਈ ਇਤੁ ਦੇਸਤੀ ਚਲਨਿ ਦਿਕਾ ਗਾਜਿਨਾ

ਅੰਦਰਿਸਚੇਕਾਕੁਉਨਾ ਤੈਨਾਮਿਨਕਗਤਿਪਿ ੩੬੬
ਆਗਾਨਾਨਕਤਿਨਸਿਉਕਿਆਕੀਚੈਦੋਸਤੀ
ਜਿਅਪਭੁਲਾਏਕਰਤਾਹਿ॥੧੫੮੩॥ਇਕਿ
ਸਦਾਇਕਤੈਰੀਗਿਰਹਤਿਤਿਨਕੇਤਉਸਦਬ
ਲਿਤਾਰੈਜਾਉ॥ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਅਰਪੀਤਿਨਕ
ਉਨਿਦਿਨਿਵਲਾਗਉਪਾਇ॥ਤਿਨਮਿਲਿਆਮ
ਨੁਸੰਤੋਖੀਮੇਰਿਸਨਾਭੁਖਸਭੁਜਾਇ॥ਨਾਨ
ਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੀਏਸਦਾਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾ
ਇ॥੨॥ਪਉਰੀ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਤਉਵਾਰਿਆ
ਜਿਨਿਹਰਿਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਈ॥ਤਿਸੁਗੁਰ
ਕਉਸਦਬਲਿਤਾਰੈਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਾਬਲੁ

ਤਬ ਦਾਈ। ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੀ ਪਿਆਰ ਮੇਰੈ ਨਾ
ਲਿਖੈ ਜਿਥੈ ਕਿਤੇ ਮੈਂ ਨਲ ਦੇ ਦੁਬਾਈ। ਤਿਸੁ
ਗੁਰ ਕਉ ਸਾਬਾ ਸਿਰੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ਪਾਈ
ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਦਿਟੁ ਦਾਹਿ ਮਾਜਿ ਨਿਹਰਿ ਨਾ
ਮੁਦੀ ਮਾਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਮਾਸ ਪੁਠਾਈ॥੫॥
ਸਲੋਕ ਮੰ० ੩ ਤਿਸਨਾਦਾ ਪੀਜਲਿ ਮੁਈ ਜ
ਲਿਜਲਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸੀਤਲੇ ਜੋ
ਮਿਲੇ। ਟੁਰਿ ਜਲੇ ਨ ਦੁਜੀ ਦਾਹਾ ਨਾਨਕ ਦਿ
ਨਾ ਦੇ ਨਿਰਭਉ ਕੋ ਨਾ ਤੋ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ
ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ॥੧॥ ਮੰ० ੩ ਕੁਖੀ ਮਗਨਿ ਨਬੁ
ਝੁਈ ਚਿਤੈ ਮਨ ਮਾਤਿ। ਵਰਸੀ ਮਾਗੀ ਸ

ਪੁਨਾਮੈਰੈਤਿਉਨਿਗੁਰੇਕਰਮਕਮਾਤਿ। ਸਤਿਗੁਰ ੩੬੭
 ਰਦਾਤਾਸੇਦੀਮੈਸਬਦੁਦਸੈਮਨਿਆਇ।
 ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਉਇਤਿਸਨਾਮਗਾਇ।
 ਬੁਝਾਇਗਾਸੁਖਾਂਸਿਰਿਸਦਾਸੁਖੁਉਇਜਾਇ।
 ਚਹੁਆਪੁਗਦਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਉਦਾਸੀਸੋਕ
 ਰੋਜਿਸਚਿਰੈਲਿਦਲਾਇ। ਗਚਿਤਾਮੁਇ
 ਨਤੋਦਈਹਰਿਨਾਮਿਰਜਾਮਪਾਇ। ਨਾ
 ਨਕਨਾਮਾਬੀਨਾਨਹੁਟੀਮੇਤਉਪਚਰਿ ੪
 ਪਚਾਇ। ੨ ਪਉੜੀ॥ ੧॥ ਜਿਨ੍ਹਿਹਰਿਹਰਿ
 ਨਾਮੁਧਿਆਇ। ਮਾਤਿਨੀਪਾਇਕੇਸਰਬਸੁ
 ਖਾ। ਸਭੁਜਨਮੁਤਿਨਕਾਸਫਲੁਤੇਜਿਨਹ

ਸਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਸਿ ਦਾ ਰਹਿ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚ ਹੋਇ

ੴ

ਰਿਕੇਨ ਮਕੀ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਭੁਖਾ ਜਿਨੀ ਗੁਰ
ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਾਗਾ ਪਿਆ ਤਿਨ ਦਿਸ ਰਿਗਾਏ
ਸਭਿ ਦੁਖਾ ਤੇ ਸੀ ਤੁਭਲੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹੋ ਜਿਨ
ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਗਈ ਚੁਖਾ ਪਨੁ ਧੰਨੁ ਤਿਨ ਕਾ
ਗੁਰੂ ਤੈ ਜਿਸੁ ਮੀ ਮਿਤੁ ਫਲ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਮੁਖਾ
੬ ਸਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ ਕਲਿ ਮਹਿ ਸਮੁਜੈ ਦਾ
ਗੁਰੇ ਤੁਕ ਮੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇਧਿ
ਬਰੇ ਮਨ ਮੁਖਾ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ਜਮ ਕਾਲੇ ਦ
ਸਿਜ ਗੁਬਾ ਪਿਆ ਤਿਸ ਦਾ ਫੁਲੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਜਿਨਿ ਜਮੁ ਕੀ ਤਾਜੇ ਸੇਵੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੁ
ਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ੧ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਏਤਾ ਕਾਇਆ ਗੋਗਿ ॥

੪੫

1
ਭੁਗੀਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸ ੩੬੨
ਤਿਗੁਗੁਮਿ ਲੈ ਗਾਨਿ ਰਮਲ ਤੇ ਦੇਹ ਰਿਨ ਮੋਮ
ਨਿਦਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸੁ
ਖ ਦਾਤਾ ਦੁਖੁ ਦਿਸਾਰਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਗਾਇ ॥
੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗਿਨਿ ਜਗਜੀ ਦਨੁ ਉਪਦੇਸਿ
ਆਤਿ ਸਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰਮਾਇਆ
ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਖਨੀ ਮੇਜਿ ਨਿਮ ਧੁਰੁ
ਦਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ
ਹਉ ਦਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਸਭੁ ਰੋਗੁ
ਦਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਵਡੁ ਪੁਨੁ ਤੈਜਿ
ਨਿਅਦ ਗੁਣ ਕਟਿ ਕੁਣਿ ਸਮਝਾਇਆ ਸੋਸ

ਤਿਗੁਰਤਿ ਨ ਕਉ ਬੇਟਿ ਮਾਜਿ ਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਿ
ਕਿਉ ਗੁਲਿਖਿ ਪਾਇਆ १ ਸਲੋਕ ਮੰ ੩
ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮਹਿ ਜੀ ਦੇਵੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਗਤਿ
ਸਦਾ ਤੇਇ ॥ ਓਨ ਕਉ ਪੁਰਿ ਭਗਤਿ ਖ ਜਾਨਾ
ਖਸਿ ਮਾਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਮ
ਨਿਪਾਇਆ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਮਿਲਿ ਰਤੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫੁਕਾ ਕੇ ਦੇਨ ਤੇਇ ॥ ੧ ਮੰ
੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਨ ਕੀ ਨੀ ਮਾਕਿ ਮਓਤੁ
ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਬ ਦੇਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਬਿਖੁ ਭੂ
ਲਾਗਾ ਵਾਰੁ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਬੁਝੁ ਕਰਮ
ਕਮਾਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨੁ ਤੇ ਦਾਅਪੁ

ਗੁਣਾਇ ਦੇ ਜਮੁ ਮਾਠਿ ਕਰੋ ਤਿਸੁ ਖੁਆਰੁ ਨਾਨ ੩੬੯
ਕਾਕਿਸਨੇ ਆਖੀ ਮੇਜਾ ਆਪੇ ਬਖਸਦੁ ਤਾਰੁ ॥੨॥
॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਭਿ ਜੀ
ਅਤੁ ਮਾਠੇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੁੰ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲੈਤਿ ਕਿਮ
ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਤੁੰ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਸ
ਚੁ ਸਿਰਜਣ ਹਾਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੁੰ ਮੇਲਤਿ ਪਿਆਰਿ
ਆਸੇ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਹਉ ਬ
ਲਿਹਾਠੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮਾਪਣੇ ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ
ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ੩ ॥ ਰਤਨ ਪਾਰ
ਖੁਜੈ ਤੇਵੈ ਸੁਰਤਿ ਨਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਰਤਨ ਸਾਰ
ਨ ਜਾਣਈ ਮਾਠਿ ਮਾਨੀ ॥ ਮੰਧੁ ਮੰਧਾਰੁ ॥ ਰਤਨੁ

ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦੁ ਤੇ ਬੁਝੈ ਬੁਝਣ ਹਾਰਾ ਮੁਖ ਆ
ਪੁਗਣਾਇ ਦੇ ਮਰਿਝੀ ਮਹਿ ਤੇਇ ਖੁਆਰਾ।
ਨਾਨਕ ਰਤਨ ਸੇਲੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਗੇ ਪਿ
ਆਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਨਿਤ
ਬਿਉ ਹਾਰਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਹਰਿ
ਖਾਉ ਰਿਧਾਹਿ ॥ ਮੰ ੩ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਨ
ਕੀਨੀ ਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੇ ਪਿ ਆਰਾ ਮਤ
ਤੁਮ ਜਾਣੁ ਓਇ ਜੀ ਵੇਦੇ ਓਇ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਕਰ
ਤਾਹਿ ਹਉ ਮੈ ਵਡਾਰੇ ਗੁਰੇ ਬਾਇ ਦੂਜੇ ਕਰਮ ਕ
ਮਾਇ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜੀਵਾਇ ਆਮੁ ਏ ਹਰਿ
ਵਿਸਰਿਆ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਤਿਰਦਾਸੁ ਧੁੰਦੈ ਤਿਸੁ ਜਨਕ ਉਸ ੩੧°
ਉਨਮਸ ਕਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾ
ਨੁੰਦੈ ਤਿਸੁ ਜਨਕ ਉਹ ਉਥਲਿ ਹਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰ
ਦਰਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕੁੰਦੈ ਤਿਸੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸਕੁ ਨਾ ਕਾਮਿ ਤੁੰਦੈ ਸਕੁ ਤਿਸੁ ਤਿਪਾਮਾਰੀ ॥
ਸਕੁ ਮਾਤਮਰਾ ਮੁਪਸਾਹਿ ਮਾਰੁ ਗੁਰੁ ਬੁਧਿ ਬੀਚਰੀ ॥
ਗੰਗਾ ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ
ਜੀਅ ਕੇ ਥੰਧ ਨਾ ਵਿਚਿ ਤਉ ਮੇ ਕਰਮ ਕਮਾਤਿ ॥
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਵਤੀ ਮਰਿ ਜੀ
ਮਹਿ ਮਾਵਹਿ ਜਾਤਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਦਿ
ਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ

x

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਗੀ ਮਨਿ
ਮੁਨਿ ਕਾ ਲੇਖੁ ਭਿਜਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਮਹਾਨਾਮੁ ਜਪੁ ਭੁ
ਯੋ ਸੀ ਗੀਤਿ ਜਿਤੁ ਮੇਧਿ ਮਾਰਾ ਵੀਸਰੈ ॥ ਨਨ
ਕ ਸਾਈ ਭੁਟੀ ਪਗੀਤਿ ਜਿਤੁ ਸਾਤਿ ਬਸੇਤੀ
ਪਤਿ ਰੇਤੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ
ਸੇਵੀ ਮੈ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਈ ਮੈ ॥ ਹਰਿ ਇ
ਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀ ਮੈ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈ ਮੈ ॥
ਜੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸ ਤੁਮੰਗੀ ਮੈ ਭਾਣਾ ਜਮ ਗਈ ਮੈ
ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਨਿਛਲੁ ਪਾਇਆ ਭਿਸੁ ਜ
ਨ ਕੀ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈ ਮੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਦਿ
ਟੁ ਦੁਗਿ ਮਾਜਿਨਾ ਮਨ ਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਧਿਆਈਐ ੧੧ ਸਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ਕੁਗਤ ੩੧੧

ਜਨ ਕਉ ਆਪਤੁ ਫਾਮੇ ਰਾਪਿ ਮਾਗਾ ਮਾਪੇ ਲ

ਇ ਮਨੁ ਲਾਇ ਪਾਤਿਸਾ ਤੀ ਕੁਗਤ ਜਨਾ ਕ

ਉਦਿਤੀ ਮਨੁ ਸਿਰਿ ਫੁਰੁ ਸਚਾ ਤਰਿ ਬਣਾਇ

ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਏ ਨਿਰਮਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕ

ਮਾਇ ਗਾਏ ਓਇਨਾ ਮਾਖੀ ਮਾਤਿ ਰਿਤਿ ਮਰ

ਤਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਤਿ ਨਾਨਕ ਦਿਨੁ ਨਾਵੇਨ

ਕੀ ਦਢੀ ਫਿਰਿ ਸੇਭਾ ਮੂਲਿ ਨ ਪਾਤਿ ॥

ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਦਿ ਸਿਖੀਐ ਸਾਦੁ ਨ ਮਾਇ ਓਜਿ

ਚਰੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਾਦਿ ਨ ਲਾਗੈ ਸਤਿਗੁਰਿ

ਸੇਵੀਐ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦਿਚੁ ਤੁਭਾ ਮੁਕੁ ਉਭਾ

ਕਨ

ਗੋ ॥ ਜੇਹਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਹੋਵੈ ਤਾਸਾ ਚਿ
ਨਾਮਿ ਲਿਖਵਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਲਿਖਵਾਏ
ਆਈ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੇਹ ਨਿਅਰੋ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪਰੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰੁ ਪੂਜਣ
ਆਵਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣ ਜਤਿ ਰੰਗ ਸਿਉ
ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਖੇ ਜਾਵਾਹਿ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁ
ਖਿਉ ਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਾਹਿ ਭਾਵਾਹਿ ॥ ਗੁਰਸ
ਤਿ ਗੁਰੁ ਬੋਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਵਡ ਭਾਗੀ ਸਿ
ਖ ਗੁਣ ਸਾਂਝ ਕਰਾਵਾਹਿ ॥ ਤਿਨ ਗੁਰਸਿਖਾ
ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਿ ਮਾਯੇ ਬਹਾਇ ਮਾਉ ਠਿਨਿ ਮਾਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾਹਿ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ੩ ॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾ ੩੧੨
ਇਹ ਮਨ ਮੁਖ ਪਰਿ ਤੇਰੀ ਵਸੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਅੰ
ਧੇ ਕਉ ਕਿਉ ਏਕਿ ਲਲਾਇ ॥ ੧ ਮੰ ੩ ਕੰਚਨ
ਕਾਂਇਆ ਨਿਰਮਲੀ ਜੋ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਚਿ ਲਾਗੀ
ਨਿਰਮਲ ਜੋ ਤਿਨਿ ਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਕੁਮੁਕਉ ਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਪਾਵਤਿ ਮਨ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਬੈਠਾ ਭਾਗੀ ॥ ੨ ਪਉੜੀ
ਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਿਨੀ ਗੁਰਉ ਪਦੇ
ਸੁਸੁਣਿਆ ਹਰਿ ਕੰਨੀ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ਤਿਨੀ ਹਉ ਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਭੰਨੀ
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੋ ਮਿਤੁ ਨ ਹੀ ਵੀਚਾਰਿ ਰਿ

ੴ

ਠਾਠਾਠਿ ਜੀਨੀ ਗਜਿਨ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕਉ ਸੰਤੁ
ਸੁਦੁ ਤੈ ਤਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਲ ਮੰਨੀ ਗੋ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦੇ ਤਿਨੀ ਚੜੀ ਚ
ਵਗਾਇ ਵੰਨੀ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਮਨਮੁ
ਖੁ ਕਾਇਰੁ ਕਰੂ ਪੁਰੈ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਨ ਕੁਨਾਹਿ ॥ ਅ
ਨਦਿ ਨੁਪੰਧੈ ਵਿਆਪਿਆ ਸੁਪਨੈ ਭੂ ਸੁਖੁ
ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇ ਵਹਿਤਾ ਉਬਰ
ਹਿ ਨਾਹਿ ਤਬ ਧੇਰੁ ਖਸਤਾਹਿ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸੇਹੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾ
ਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੇ
ਭਾਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇ

ਆਸਤਜੇਸਚਿਸਮਾਤਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁ॥ ੩੧੩
 ਰਮੁਖਿਪੁਹਿਲਾਦਿਜਪਿਤਰਿਗਾਤਿਪਾਈ
 ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਕਿਤਰਿਨਾਮੁਲਿਦਲਾਇ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਬਸਿਜਰਿਤਰਿਉਪਦੇਸੁਸੁਣਾਈ
 ਬਿਨੁਗੁਰਤਰਿਨਾਮੁਨਕਿਨੈਪਾਇਆਮੇਰੇਭਾ
 ਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਭੁਗਾਤਿਤਰਿਅਪਿਲ
 ਤਾਈ॥ ੧੩ ਸਲੋਕਮੰ॥ ੩ ਸਤਿਗੁਰਕੀਪ
 ਰਤੀਤਿਨਆਈਆਸਬਦਿਨਲਗੋਭਾਉ॥
 ਉਸਨੇਸੁਖੁਨਉਪਜੈਭਾਵੈਸਉਗੋਰਾਮਾਦਉਜ
 ਈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਤਜਿਮਿਲੈਸਚੈਸਿਉ
 ਲਿਦਲਾਇ॥ ੧੪ ਮੰ॥ ੩ ਏਮਨਮੇਸਾਸਤਿਗੁ

ਰੁਖੋਜਿਲਹਾਜਿਤੁਸੇਦਿਮੈਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁ
ਜਾਇਸਤਜਾਮੁਲਿਨਤੋਦਈਤਉਮੈਸਬ
ਦਿਜਲਾਇਕੁੜੈਕੀਪਾਲਿਦਿਚਹੁਨਿਕਏ
ਸਚੁਦਸੈਮਨਿਆਇਅੰਤਰਿਸਾਤਿਮਨਿਸੁ
ਖੁਹੋਇਸਚਸੰਜਮਿਕਾਰਕਮਾਇਨਨਕ
ਪੁਰੈਕਰਮਿਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਹਰਿਜੀਉਕਿਰਪਾ
ਕਰੇਰਜਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥੧॥ਜਿਸਕੈਪਰਿ
ਦੀਬਾਨੁਹਰਿਤੋਵੈਤਿਸਕੀਮੁਠੀਵਿਚਿਜਗ
ਤੁਸਭੁਆਇਆਤਿਸਕਉਤਲਕੀਕਿਸੇਦ
ਨਾਤਿਹਰਿਦੀਬਾਨਿਸਭਿਆਇਪੈਰੀਪਾਇ
ਆਮਾਣਸਾਕਿਅਹੁਦੀਬਾਣਹੁਕੋਈਨਸਿ

ਕੁਜਿਨਿ ਕਲੇਹਰਿ ਦੀਬਾਣੁ ਕੋਈ ਕਿਥੈ ॥ ੩੭੪ ॥
 ਇਆਸੋ ਮੈਸਾਹਰਿ ਦੀਬਾਣੁ ਵਸਿਆ ਭੁਗ
 ਤਾਂ ਕੈਰਿ ਰਹੈ ਤਿਨਿ ਰਹੈ ਖੁਹੈ ਮਾਇਸਾਭਿ
 ਭੁਗਤਾ ਮਗੈ ਖਲਵਾਇਆ ਹਰਿਨਾ ਵੇਕੀ ਵ
 ਭਿਆਈ ਕਰਮਿ ਪਠਾ ਪਾਤਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਿ
 ਰਹੈ ਤੈ ਕਿਨੈ ਪਿਆਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ॥ ੩ ॥
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਗਤੁ ਮਾਇਆ ਬਿਰਥਾ
 ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਤਿ ਦੁਖੁ ਲ
 ਗਾ ਮਹਿ ਜੀ ਮੇ ਮਾਵੈ ਜਾਇ ॥ ਦਿਸਦਾ ਅੰਦਰਿ
 ਵਾਸੁ ਤੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਨੁ
 ਨਾਵੈ ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ॥ ਮੀਰੀ ਗਾਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥

੧ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਣਿ ਸੁਜਗਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਏਕੈ ਤੇਰਸਗ
ਲੀਨਾ ਰਿਸ ਬਾਣੀ ਸਾਭਿ ਪਟਿ ਭੋਗਵੈ ਅਲਿ
ਪੁਰੈ ਮਲ ਬੁਨ ਲਖਣਾ ਜਾਣੀ ਪੁਰੈ ਗੁਰ ਦੇ
ਖਾਲਿ ਮਾਸ ਬਦੇ ਸੋਝੀ ਪਾਣੀ ਪੁਰੈ ਖੇ ਸੇਵ
ਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖੁ ਤੇਵਹਿ ਜਿਨੀ ਤਉ ਮੈ ਸਥਾ ਦਿਜ
ਟਾਣੀ ਗਤਿ ਸਕਾਸ ਰੀਕੁ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾ ਕੋ ਕੰਦ
ਕੁਵੈ ਗਾਣੀ ਗਨਿ ਤਚਲ ਗਜੁ ਤੇ ਸਦਾ ਤਿਸੁ
ਕੇਰਨਾ ਮਾਵੈ ਨਾ ਜਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵ ਕੁ
ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਹਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਣੀ ਨਾਨਕੁ
ਦੇਖਿ ਦਿਗਮਿ ਮਾਤਹਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ
੨ ਅਉਰੀ ਜਿਨ ਕੇ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿ ਮਾਸਦ

ਤਿਰਵੈ ਤਰਿਨਾਮੋ ਤਿਨ ਕਉ ਰਖਣ ਤਾਗਾ ਤਰਿ ੩੧੫
ਨਾਮਿ ਪਤਾ ਤਰਿਨਾਮੋ ਮਾਤਾ ਤਰਿਨਾਮੁ ਸਖਾਈ
ਮਿਤੁ ਤਮਾਗਾ ਤਰਿਨਾਮੈ ਨਾਲਿ ਗਣਾ ਤਰਿ
ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਮਸਲਤਿ ਤਰਿਨਾਮੁ ਤਮਾਗੀ ਕਰ
ਦਾਨਿ ਤਸਾਗਾ ਤਰਿਨਾਮੁ ਤਮਾਗੀ ਸੀਗਾ ਤਿਅ
ਤਿਪਿ ਮਾਗੀ ਤਰਿਨਾਮੁ ਕੁਲੁ ਤਰਿਨਾਮੁ ਪਰਵ
ਗਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਤਰਿਨਾਮੁ ਤਰਿ ਰਤੁ ਰਿਦੀ
ਮਾਤਰਿ ਤਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਦਾ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾ
ਗਾ ੧੫ ਸਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ੩ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿ ਗੁਰ
ਭਾਇ ਮਾਸੇ ਤਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਸਦਾ ਕਮਾਇਆ ਅ
ਚਿਤੁ ਤਰਿਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ਸਚੈ

ਸਥਾਇਸਮਾਤਿ। ਕੁਲਉਧਾਰਤਿ। ਮਾਪਣਾਮੇ
 ਖਪਦਿਦੀ। ਮਾਪੇਪਾਂਤਿ। ਪਾਠਬ੍ਰਹਮੁਤਿ। ਨਕਉ
 ਸੰਤਸਦੁਭਾਇ। ਮਾਜੇਗੁਰਚਰਨੀਜਨਪਾਤਿ।
 ਜਨੁਨਾਨਕੁਤਰਿਕਾਦਾਸੁਰੈਕਰਿਕਿਰਪਾਤ
 ਹਿਲਾਜਰਪਾਤਿ। ॥ ੧੫੮੩ ॥ ਟਉਮੇਮੰਦੁ
 ਰਿਖਕੁਕੁਰੈਖਕੁਕੁਕਿਦਿਹਾਇ। ਟਉਮੇ
 ਵਰਾਰਗੁਰੈਮਰਿਜੀਮੇਮਾਵੈਜਾਇ। ਜਿਨਕ
 ਉਪੁਗਬਿਲਿਖਿਮਾਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਅਮ।
 ਪ੍ਰਭੁਮਾਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰਹਉ
 ਮੇਸਥਾਇਜਲਾਇ। ਅਪਉਤ੍ਰੀ। ਟਰਿ
 ਨਾਮੁਤਮਾਰਾਪ੍ਰਭੁਮਾਬਿਗਤੁਮਰੋਚ

ਨਾਨਕ

੪੬

੩੧੬
 ਠਾਅਬਿਨੁਸੀਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁ
 ਹਮਸੇਵਹਰਹਿਨਾਮੁਹਮਪੁਜਹਰਹਿਨਾਮੇਰਿ
 ਮਨੁਰਾਤਾਹਰਿਨਾਮੇਜੇਵਰੁਕੇਈਅਵਰੁਨ
 ਸੁਝੈਹਰਿਨਾਮੇਅੰਤਿਛਡਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਦੀ
 ਆਗੁਰਿਪਠਉਪਕਾਰੀਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਕਾਪਿ
 ਤਾਮਾਤਾਹਉਸਤਿਗੁਰਾਮਾਪਣੇਕਉਸਦਾਨ
 ਮਸਕਾਰੀਜਿਤੁਮਿਲਿਮੈਹਰਿਨਾਮੁਮੈਜਾਤਾ
 ੧੬ ਸਲੋਕਮੰ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਨਕੀ
 ਨੀਆਹਰਿਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਗੁਸਬਦੈ
 ਸਾਦੁਨਾਮਾਇਓਮਹਿਜਨਮੈਵਾਰੋਵਾਗਮਨ
 ਮੁਖਿਅੰਧੁਨਚੇਤਈਕਿਤੁਆਇਆਸੀਸਾਹਿ

ਨਾਨਕਾਜਿ ਨਕਉਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਟੰ
ਪੋ ਪਾਗਿ १ ਮੰ ੩ ॥ ਇਕੋ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜਾਗਤਾ
ਤੋਰੁ ਜਗੁ ਸੁਤਾ ਮੋਹਿ ਪਿਆਸਿ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇ
ਦਨਿ ਜਾਗਿ ਨਿਸੇ ਜੋ ਰਤੇ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਕੁਣਤਾਸਿ
ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਨ ਚੇਤਨੀ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਤੋਰਿ
ਗਬਿਨਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਪਿ
ਆਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਪੁਗਬਿ ਲਿਖਿਆਸਿ
੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤਮਾਗਾ ਭੋਜਨੁ ਛੁ
ਤੀ ॥ ਪਾਰਕਾਗ ਜਿਤੁ ਖਾਇਐ ਤਮ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਭਈ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤਮਾਗਾ ਪੈਨਣੁ ਜਿਤੁ ਢਿਰਿ
ਨੰਗੇ ਨ ਤੇਵਹਾਰੇ ਪੈਨਣ ਕੀ ॥ ਤਮਾਗੀ ਸਰਧਾ ॥

ਗਈ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਤਮਾਗਾ ਵੇਦੁ ਹਰਿਨਾਮੁ
 ਵਾਪਾਰੁ ਹਰਿਨਾਮੈ ਕੀ ਹਮਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਾਰ
 ਕੁਨੀਦੀਈ॥ ਹਰਿਨਾਮੈ ਕਾ ਤਮਲੇਖਾ ਲਿਖਿ
 ਅਸਭੁ ਜਮਕੀ ਅਗਲੀ ਕਾ ਟਿਗਈ॥ ਹਰਿ
 ਕਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਦਿ ਰਣੈ ਧਿਆਇ
 ਅਗਾ ਅਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਿਖ
 ਤੁਪਈ॥ ੧੧ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੩ ਜਗਤੁ ਅਰਿ
 ਮਾਨੀ ਅੰਧੁ ਤੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥ ਦੂ
 ਜੈ ਭਾਇ ਜੇ ਤੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾ
 ਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖਉ ਪਜੈ ਜਾਗੁਰਕਾ
 ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅ

ਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਪੇ
ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਕਹਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ॥ ੧
ਮੰਤ੍ਰੁ ॥ ਹਮ ਪਾਇਨਾ ਮੁਖ ਜਾਨਾ ਸਦਾ ਤੈਰੁ ਗ
ਤਿਭੇਰੁ ਭੰਗਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ
ਸਬਾ ਦਿਜੀ ਦੇਵੇ ਵਣਹਾਰਾ ਗਾਅਨ ਦਿਨੁ ਕੀ
ਰਤਨੁ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾ ਦਿਅ ਪਾਗਾ॥
ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਦ ਉਚਰਹਿ ਜੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
ਗੁਰੂ ਵਣਹਾਰਾ ਗਾਇ ਤੁਮਨੁ ਮਾਜਦਾ ਸੁਖਿ
ਦਸੈ ਸਹਜੇ ਕਰੇ ਦਾ ਪਾਗਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਿਗੁ ਗਗਿ
ਆਨੁ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਤੈਸੁ ਕਤਿ ਕਰਾਵਣੁ ਹਾਰਾ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸਨ ਖੁਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਸੋ ਤੇਵੇ

੨੭੮
ਦੁਇਸਾਇਆਗਾ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੰਨੁ ਧੰਨੁ
ਸੋਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀ ਮੇਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ
ਜਾਇ ਪਇਆ ਆਪੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀ
ਮੇਜੋ ਜਿਨਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਕਤਿ ਆਪੰਨੁ
ਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀ ਮੇਜੋ ਜਿਸੁ ਹਰਿਨਾਮਿ ਸੁ
ਣੀ ਮੇਮਾਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਆਪੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ
ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀ ਮੇਜੋ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕ
ਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਭਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਸੁਗੁਰਸਿਖੁ ਕਉ ਹ
ਉਸਦਾਨ ਮਸਕਾਰੀ ਜੋਗੁਰ ਕੈ ਕਾਣੈ ਗੁਰਸਿਖੁ
ਚਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਅਨਹਠਿ ਕਿਨੈ
ਨਪਾਇਓ ਸਭੁ ਬਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨਿ ਹਠਿ ਭੁ

ਖਕਰਿਭਗਦੇਦੁਖਪਾਇਆਦੁਜੈਕਾਇ॥
ਗਿਧਿਸਿਧਿਸਕੁਮੋਤੁਤੈਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਿਆ
ਇ॥ ਗੁਰਸੇਵਤਿਮਨੁਨਿਰਮਲਤੁਤੈਦੈਅਗਿਆ
ਨੁਅੰਧਭੁਜਾਇ॥ ਨਾਮੁਰਤਨੁਪਰਿਪਰਗਟੁਤੈ
ਇ॥ ਅਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇ॥ ੧ ਮੰ ੩ ਸ
ਬਦੈਸਾਦੁਨਾਮਾਇ॥ ਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ॥
ਰਸਨਾਫਿਕਾਬੋਲਣਾਨਿਤਨਿਤਤੈਇਖੁਆ
ਗੁ॥ ਨਾਨਕਕਿਰਤਿਪਾਇ॥ ਮੈਕਮਾਦਦਾਕੋਇਨ
ਮੇਟਣਹਾਰੁ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਧਨੁਧਨੁਸਤੁ
ਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੁ॥ ਮਾਗਜਿਤੁਮਿਲਿਮੈਹਮਕ
ਉਸਤਿਮਾਈ॥ ਧਨੁਧਨੁਸਤੁਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੁ

ਤਮਾਗਾਜਿਤੁਮਿਲਿਐਤਮਹਰਿਭੁਗਾਤਿਪਾਈ ॥ ੩੧੬ ॥
 ਧਨੁਧਨੁਹਰਿਭੁਗਤੁਸਤਿਗੁਰੁਤਮਾਗਾਜਿਸ
 ਕੀਸੇਵਾਤੇਤਮਹਰਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥ਧ
 ਨੁਧਨੁਹਰਿਗਿਮਾਨੀਸਤਿਗੁਰੁਤਮਾਗਾਜਿਨਿ
 ਵੇਰੀਮਿਤੁਤਮਕਉਸਭੁਸਮਦਿਸਤਿਦਿਖਾਈ
 ਧਨੁਧਨੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਤੁਤਮਾਗਾਜਿਨਿਤਹਿ
 ਨਾਮਸਿਉਤਮਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਬਣਾਈ॥੧੯॥ਸਲੋ
 ਕਮੰ॥੧॥ਪਰਤੀਮੁਧਿਦਿਦੇਸਿਪਿਰੁਨਿਤਝੂਰ
 ਸਮਾਲੇਮਾਮਿਲਦਿਅਦਿਲਨਤੇਦਈਜੇਨੀ
 ਅਤਿਗਾਸਿਕੇਰਾ॥੨੦॥ਨਾਨਕਗਾਈਕੁਰੀ
 ਅਬਾਝੁਪ੍ਰੀਤਿਕੇਰਾਇਗਾਤਿਚਰੁਜਾਣੈਗੁਲਾ

ਕਰਿਜਿਚਰੁਲੇਵੈਦੇਇ॥ ਪਉੜੀ॥ ਗਜਿਨ
ਉਪਾਏਜੀਅਤਿਨਿਹਰਿਗਾਖਿਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸ
ਚਾਨਉਭੋਜਨੁਚਾਖਿਆ॥ ਗਤਿਪਤਿਰਹੇਆਪ
ਇਮਿਟੀਭੁਭਾਖਿਆ॥ ਸਭਾਅੰਦਰਿਇਕੁਦਰ
ਤੈਕਿਨੈਵਿਰਲੈਲਾਖਿਆ॥ ਜਨਨਨਕਭਉਨਿ
ਤਾਲੁਪੁਭਕੀਪਾਖਿਆ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮੰਤ੍ਰ
ਸਤਿਗੁਰਨੇਸਭੁਕੋਦੇਖਦਾਜੇਤਾਜਗਤੁਸੰਸਾਰੁ
ਭਿਠੈਮੁਕਤਿਨਤੋਵਈਜਿਚਰੁਸਥਾਦਿਨਕਰੇਵ
ਚਾਰੁ॥ ਓਮੈਮੈਲੁਨਚੁਕਈਨਾਮਿਨਲਗੈ
ਪਿਆਰੁ॥ ਇਕਿਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਆ
ਤੁਦੁਬਿਧਾਤੁਜਿਵਿਕਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਾਇਕਿਦਰਸ

ਨੂਦੇਖਿ ਮਹਿ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ੩੮੦ ॥
 ੧ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮੁਰਖ ਅੰਧਰਾ
 ਵਾਰਿ ॥ ਦੂਜੈ ਕ੍ਰਮਿ ਇਕੁ ਤੁਹੁ ਦੁਖ ਲਾਗਾ ਜਲ
 ਤਾ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਜਿਨ ਕਾਰਿ ਟਿਰਹੁ ਦਿਸਾ
 ਰਿਆ ਸੇਨ ਉਪਕਰੇ ਅੰਤੀ ਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁ
 ਰਮਤੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਥਾਪੇ ਸੇਬ ਥਾਪੇ ਸਾਹ
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਗੁਰੂਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਬੁ
 ਕਰਤਾ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ॥ ਤੇਇ ਸੁਖ ਦਰੋ ਕਰਤੀ ਮੇ ॥
 ਤਰਿਆਪੇ ਬੋਲੈ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਤਰਿਆਪੇ ਜ
 ਲਿਥ ਲਿਥਾ ਦਿਰਤੀ ਮੇ ॥ ਤਰਿਆਪੇ ਮਾਠੈ ਤ
 ਰਿਆਪੇ ਦੂਰੈ ਮਨ ਤਰਿ ਸਰਣੀ ਪਵਿਰਤੀ ॥

ਐ॥ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾ ਲਿਨ ਸਕੈ
ਮਨਿ ਤੋਇ ਨਿਛੰਦੁ ਨਿਸਲੁ ਤੋਇ ਰਤੀ ਐ॥
ਉਠਾਇਆ ਬਹਾਇਆ ਸੁਤਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਰਿਨਾ ਮੁਧਿ ਆਈ ਐ ਜਨ ਨਨਕ ਕੁਰਮੁ
ਖਿਤਰਿ ਲਤੀ ਐ ॥ ੨੧ ॥ ੧੧੬ ਸੁਧਾ ॥ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਵਾਰੇ ਜੈਤ ਸਿਰੀ ਕੀ
ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕ ਮੰ ੫
ਆਦਿ ਪੁਰਨ ਮਧਿ ਪੁਰਨ ਅੰਤਿ ਪੁਰਨ ਪਠੇ
ਸਰਾ॥ ਸਿਮਰੀ ਤਿਸੀਤ ਸਰਬ ਰੁਮ ਨਾਨਕ

ਅਪਨਾਸਨਜਗਦੀਸੁਰਤਾ १ ਘੋਖਨਸੁਨ ੩੮੯
ਨਸੁਨਾਵਨੇਮਨਿਮਾਤਿਦਿਤੀਐਸਾਚੁਪੁ
ਠਿਗਿਉਸਰਬਤ੍ਰੇਮੇਨਾਨਕਤਰਿਠਿਗਿਗਾਚੁ॥
੩॥੫ਉਤ੍ਰੀ॥ ਤਰਿਏਕੁਨਿਠਿਜਨੁਗਾਈ
ਮੇਸਕੁਮੰਤਰਿਸੋਈ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮ
ਰਬਪੁਰੁਜੇਕਰੇਸੁਤੇਈ॥ਪਿਨਮਾਤਿਥਾਪਿਉ
ਥਾਪਦਾਤਿਸੁਬਿਨੁਲਤੀਕੇਈ॥ਅੰਤ੍ਰਬਤਮੰ
ਰੁਪਾਤਾਲਦੀਪਗਦਿਆਸਕੁਲੇਈ॥ਜਿਸੁ
ਅਪਿਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਨਿਰਮਲਜਨਸੋਈ॥
੧॥ਸਲੋਕੁ॥੪॥ ਠਚੰਤਜੀਅਰਚਨਾਮਾਤ
ਗਰਬੁਅਸਥਾਪਨੀ॥ਸਸਿਸਾਸਿਸਿਮੰਤਿਨ

ਨਕਮਤਾ ਮਗਨਿ ਨ ਬਿਨਾਸਨੀ १ ਮੁਖੁ ਤਲੈ
ਪੇਗਉ ਪਰੇ ਵਸੈ ਦੇ ਕੁਹ ਬੜੈ ਬਾਇ ਨ ਨਕਸੇ
ਧਣੀ ਕਿਉ ਦਿਸਾਇਉ ਧਰਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਇ
੨ ਅਉਰੀ ॥ ਠਕ ਤੁਬਿ ਦੁਕਹਿ ਨਿਮਿ ਮਾਮਗ
ਨਿਉ ਦਰਮ ਝਾਗਿ ਉਰਧ ਮੁਖੁ ਕੁਚੀਲਾ ਬਿਕ
ਲੁਨ ਗਰਿ ਪੋਰਿ ਗੁਬਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤੁ ਤੁ
ਨ ਜਲਹਿ ਮਾਨਿਤਾ ਨਿਉ ਰਧਾਰਿ ॥ ਬਿਖਮ ਬਾ
ਨਤੁ ਜਿਨਿ ਗਖਿ ਮਾਤਿ ਸੁਤਿ ਲੁਨ ਦਿਸਾਇ
ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਸਰਤੁ ਮੁਖੁ ਕਦੇ ਨਾਤਿ ਜਾਸਾਤਿ ਜਨ
ਮੁਹਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਨਾਇ ਛਾਣ
ਨਕਰਣਿ ਸਰਬਤੁ ਮਾਸਾ ਪੁਰਨੀ ਹਾਖੰਡੁ

ਕਲਿਕਲੇਸਤਪ੍ਰਭੂਸਿਮਹਿਨਨਕਨਤਦੁਕਸ
 ਤਾ ॥ ਤਰਿਰੰਗਮਾਣਤਿਜਿਸੁਸੰਗਿਤੇ ਸਿਉ
 ਲਾਈਐਨੇਤੁਸੋਸਤੁਬਿਦਨਾਵਿਸਰਉਨਾ
 ਨਕਜਿਨਿਸੁੰਦਰੁਰਚਿਆਦੇਤੁਾਰ ਪਉੜੀ
 ਮਾਜੀਉਪਾਨਤਨੁਪਨੁਦੀਆਦੀਨੇਰਸਕੁਗਾ
 ਗਿਹਮੰਦਰਬਾਅਸੁਦੀਏਗਚਿਕੁਲੇਸੰਜੋ
 ਕੁ ਸੁਤਬਾਨਿਤਾਸਾਜਨਸੇਵਕਦੀਏਪ੍ਰਭ
 ਦੇਵਨਜੋਗਾਤਰਿਸਿਮਰਤਨੁਮਨੁਹਰਿ
 ਆਲਾਹਿਜਾਹਿਦਿਜੋਗਾਸਾਧਸੰਗਿਤਰਿ
 ਰੁਣਰਮਤੁਬਿਨਸੇਸਕਿਰੋਰਗੁਗੁ ॥ ਸ
 ਲੋਕਾ ॥ ॥ ਕੁਟੰਬਜਤਨਕਰਣੀਮਾਇ

ਆਮਨੇਕਉਦਮਹਾਹਰਿਕੁਗਤਿਕੁਾਦੀ
ਲੰਨਕਪੁਰਬਿਸਰਤਤੇਪ੍ਰੇਤਤਹਾ॥ਤੁਦ
ਤੀਆਸਾਪ੍ਰੀਤਿਜੋਲਾਈਬਿਅੰਨਸਿਉਨਨ
ਕਸਚੀਗੀਤਿਸਾਈਸੇਤੀਗਤਿਆਰਪਉਤ੍ਰੀ
ਜਿਸੁਬਿਸਰਤਤਨੁਕੁਸਮਹੋਇਕਤਤੇਸਾਰਿਪ੍ਰੇ
ਤੁਗਪਿਨੁਗਿਹਮਹਿਬਸਨਨਦੇਵਤੀਜਿਨ
ਸਿਉਸੋਈਤੇਤਾਕਹਿਅਨਰਬਦਰਬੁਸੀਚ
ਆਸੋਕਾਰਜਿਕੇਤੁਾਜੈਸਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੇਕਰ
ਮਾਇਤੁਪੇਤੁਾਅਕਿਰਤੁਪਣਾਹਰਿਦਿਸਾਹਿ
ਆਜੋਨੀਕੁਰਮੇਤੁਾਯੇਸਲੋਕਾ॥ਕੋਇ
ਦਾਨਇਸਨਾਨਅਨਿਕਸੋਧਨਪਾਵਿਤ੍ਰਤਾ

ਉਚਰੀਤਿ ਨਾਨਕ ਤਹਿਤ ਰਿ ਰਸ ਨਾ ਸਰਬ ਪਾ ३੮੩
 ਪਾਬਿ ਮੁਚਰੇ १ ਈਧਣੁ ਕੀਤੋ ਮੁਪਾਣੁ ਭੋਰੇ
 ਦਿਤੀ ਮੁਕਾਤਿ ॥ ਮਨਿ ਦਸੰਦਰੁ ਸਚੁ ਸਤੁ ਨਾਨ
 ਕ ਤਭੇ ਰੁਖ ਰੇਉ ਲਾਇ २ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਇ
 ਅਪਾਸ ਰਿ ਨਾਸੋ ਤਿਸਿ ਮਰਤੁ ਤਹਿ ਨਾਉ ॥
 ਮਨਿ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਈ ਅਤਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ
 ਗਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਟੀ ਅਤਿ ਨਿਹਚ
 ਲ ਸਚੁ ਥਾਉ ॥ ਪੂਰ ਬਿਤੋ ਦੇ ਲਿਖਿ ਅਤਿ
 ਚਰਣ ਸਮਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਗਾਇਲੇ
 ਤੁਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ੫ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਗਿ
 ਹਰਚ ਨਾ ਅਪਾਰੀ ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਸੁਆਦੰ ਰਸ ॥

ਕਦਾਂ ਚਨਹਸਿਮਰੰਤਨਾਨਕਤੇਜੰਤੁਬਿਸ
 ਟਾਕਿਮਹਾ १ ਮੁਚੁਅਡੰਬਰੁਕੁਕਿਤੁਮੰਤ੍ਰਿ
 ਮੁਹਬਤਿਨੇਹਾਸੋਸਾਂਈਜੈਦਿਸਰੈਸੋਤਨੁਖੇਹਾ
 ੨ ਅਉੜੀ॥ ॥ਸੁੰਦਰਸੇਜਾਮਨੇਕਸੁਖਰਸਕੇ
 ਗਣਪੁਰੇ॥ ਗਿਹਜੋਇਨਚੰਦਨਸੁਗੰਧਲਾ
 ਇਮੋਤੀਹੀਰੇ॥ ਮਨਇਛੁਸੁਖਮਾਣਦਾਕਿਛੁ
 ਨਾਹਿਦਿਸੁਰੇ॥ ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਾਮਾਵਈਦਿਸ
 ਟਾਕੇਕੀਰੇ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨੁਸਾਂਤਿਤੋਇਕਿਤੁ
 ਬਿਧਿਮਨਧੀਰੇ॥ ੬ ਸਲੋਕ॥ ॥ਚਰਨਕ
 ਮਲਬਿਰਤੰਖੋਜਤਥੈਗਾਗੀਦਤਦਿਸਿਤਾ॥
 ਤਿਮਾਗੀਤਕਪਦਰੂਪਮਾਇਮਾਨਾਨਕਮਾ

ਨੰਦਰੂਪਸਾਧਸੰਗਮਹਾ॥੧॥ ਮਨਿਸਾਂਈਮੁਖਿ ੩੮੪
ਉਚਰਾਵਤਾਹਭੇਲੋਮਾ॥ ਨਾਨਕਹਭਿਅੰਡੰ
ਬਰਕੁਨਿਅਸੁਦਿਜੀਵਸਚੀਸੋਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਬਸਤਾਤੂਟੀਝੂਪੜੀਚੀਰਸਭਿ
ਛਿਨਾ॥ ਜਾਤਿਨਪਾਤਿਨਆਦਰਉਦਿਅਸਭੁ
ਮਿਨਾ॥ ਮਿਤ੍ਰਨਇਠਧਨਰੂਪਹੀਨਕਿਛੁਸਾਕੁ
ਨਸਿਨਾ॥ ਰਾਜਾਸਗਲੀਸਿਸਇਕਾਤਰਿਨਾਮਿਮ
ਨੁਭਿਨਾ॥ ਤਿਸਕੀਧੁਤ੍ਰਿਮਨੁਉਧਰੈਪ੍ਰਕੁਤੇ
ਇਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥੧॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਅਨਿਕ
ਲੀਲਾਰਾਜਰਸਰੂਪਛਤ੍ਰਚਮਰਤਖਤਆਸਨੀ
ਰਚੀਤਿਮੁਕੁਅਗਿਆਨਅੰਧਹਨਾਨਕਸੁਪਸ

ਮਨੋਰਥਮਾਇਆ १ ॥ ਸੁਪਨੈ ਹਭਿ ਠੰਗਮਾਇ
ਆਮਿ ਠਾਲਗਤ ਮੋਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਾ ਵਿਹੁ ਏ
ਆਸੁੰਦਰਿ ਮਾਇਆ ਧੋਹੁ ३ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਪ
ਨੈ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਮੁਰਖਿ ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਸਰੇ ਠਾ
ਜਰ ਸਰੋਗ ਜਾਗਤ ਭੁਖ ਲਾਇਆ ॥ ਆਰਜਾਗ
ਈ ਵਿਹਾਰਿ ਧੰਧੈ ਧਾਇਆ ॥ ਪੁਰਨ ਭਏ ਨਕਾ
ਮੋਹਿ ਮਾਮਾਇਆ ॥ ਕਿਆ ਦੇਚਾਰਾ ਜੀਤਜਾ
ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕ ॥
ਬਸੀ ਤਿਸੁ ਰਗਲੋਕਾ ॥ ਜਿਤ ਤੇ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਨਵਖੰ
ਡੁਟਾ ॥ ਬਿਸਰੀਤੁ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਪ੍ਰਾ
ਣੀ ਉਦਿਆਨ ਭਰਮਟਾ ॥ ਸਕੰਥਿਤੁ ॥

ਕੋਰਤਮਾਸਿਆਚਿਤਿਨਾਮਾਵਸੁਨਾਉ॥ ਨਾ ੩੮੫
 ਨਕੋਕੋਰੀਨ ਰਕਬਗਾਬਰੇਉਜਹੂਸੇਈਬਾਉ
 ਰਪਉਰੀ॥ ਮਤਾਕੁਇਆਨਉਦਿਆਨਨ
 ਗਰਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ ਝੂਟਸਮਗੀਪੇਖਿਸ
 ਚੁਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ ਕਾਮਕੋਧਿਮਤੰਕਰਿਦਿ
 ਗਹਿਦੇਵਾਨਿਆ॥ ਸਿਰਿਲਗਾਜਮਤੰਰਤਾਪ
 ਛੁਤਾਨਿਆ॥ ਬਿਨੁਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵਦਿਠੈਸੈਤਾਨਿ
 ਮਾਦੀ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ १ ॥ ਗਾਜਕਪਟੰਕੁਪਕ
 ਪਟੰਧਨਕਪਟੰਕੁਲਗਾਰਬਤਤਾ॥ ਸੰਚੰਤਿਬਿ
 ਖਿਆਵੁਲੀਛਿਦੰਨਾਨਕਬਿਨੁਤਾਰਿਸੀਗਿ
 ਨਚਾਲਤੇ॥ ੧ ॥ ਪੇਖੰਦਰੋਕੀਭੁਲੁਤੰਮਾਦਿਸ

ਮੁਸੇਣੁ ਹਾਅਢਨਲਤਦਰੇਮੁਲਨਨਕ
ਸਾਬਿਨਜੁਲਈਮਾਇਆ॥੨॥ਪਉਰੀ॥
ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਚਲੇਸੋਕਿਉਸੰਜੀਐ
ਤਿਸਕਾਕਹੁਕਿਆਜਤਨੁਜਿਸੁਤੇਦੰਜੀਐ
ਹਰਿਬਿਸਰਿਐਕਿਉਰਿਪਤਾਵੈਨਾਮਨੁਹੰਜੀ
ਐ॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਅਨਲਾਗੋਨਗਕਿਸਮੰ
ਜੀਐ॥ਤੇਤੁਕਿਪਾਲਦਇਆਲਨਾਨਕਭ
ਉਭੰਜੀਐ॥੧॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਨਚਰਾਜ
ਸੁਖਮਿਸਟੰਨਚਰੇਗਰਸਮਿਸਟੰਨਚਮਿਸਟੰ
ਸੁਖਮਾਇਆਮਿਸਟੰਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਨਾਨ
ਕਦਾਸਮਿਸਟੰਪ੍ਰਭਦਰਸਨੰ॥੧॥ਲਗਾਤੁਸੇਨੇ

ਤੁਮੀਨਿਮੰਤਾਤੁਗਤਿਆ ਗਵਿਧਰੋਸਚੁਬੋਕਿ ੩੮੬

ਨਾਨਕਮਿਫਤ੍ਰਾਸੋਧਣਿ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ॥

ਹਰਿਬਿਨੁਕਛੂਨਲਾਗਈਭੁਗਤਨਕਉਮੀਠਾ॥

ਆਨਸੁਆਦਸਭਿਫੀਰਿਆਕਾਰਿਨਿਰਨ

ਉਚੀਠਾ॥ ਅਗਿਆਨੁਕੁਰਮੁਦੁਕਟਿਆਗੁ

ਰਕੁਏਬਸੀਠਾ॥ ਚਰਨਕਮਲਮਨੁਬੋਧਿਆ

ਜਿਉਠਕੁਮਜੀਠਾ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਤਨੁਮਨੁਪ੍ਰ

ਭੂਬਿਨਸੇਸਭਿਝੁਠਾ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ ਹਿ

ਆਗੀਤਜਲੰਨਹਜੀਵਮੀਨੰਨਹਤਿਆਗਿ

ਚਾਤਿਕਮੇਪਮੰਡਲਹ॥ ਬਾਣਬੋਧੰਚਕੁਠੰਕ

ਨਦੀਅਲਿਬੀਪਨਕੁਸਮਬਾਸਨਹ॥ ਚਰਨਕ

ਮਲਕੀਤਿ ਸੰਤਾ ਨਨਕਾ ਮਾਨ ਨਰੁ ਚਰੇ ॥ ੧ ॥
ਮੁਖੁ ਤੇ ਖਾਉ ਪਲ ਕਿਛੁ ਭਿਆਨ ਨਰੇ ਉਚਿਤੁ ॥
ਜੀਵਨੁ ਸੰਗ ਮੁਤਿ ਸੁਧ ਨੀਹ ਨਿਨਕ ਸੰਤਾਂ
ਮਿਤੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਉ ਮਛਲੀ ਭਿ
ਨੁ ਪਾਣੀ ਮੇਕਿਓ ਜੀਵਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਬੁੰਦਾਵੰਤੁ
ਨਦੀ ਤੋ ਕੇਕਿਓ ਕਠਿ ਤਿਪਤਾਵੈ ॥ ਨਦ ਕੁਰੰਕ
ਹਿ ਬੇਧਿ ਮਾਸਨ ਮੁਖ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥ ਭੁਫਨ ਲੋਭੀ
ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਕਾ ਮਿਲਿ ਮਾਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਸੰਤ
ਜਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੇ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਮਾਪਾਵੈ ॥ ੧੨ ॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਿਤੁ ਵੰਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲੀ ਸਾ
ਸਿਸਾ ਸਿਮਰਾਧਨਾ ॥ ਨਹ ਬਿਸਰੀਤਿ ਨਾਮੁ

ਅਚਤੁਨਾਨਕਾਮਾਸਪੁਰਨਪਰਮੇਸਰਹ ३੮੧
 ੧ ਸੀਤਰਾਮੀਨਮੀਤ੍ਰਾਤਿਪਲਕਿਨਬੀਵੈਬਾਹ
 ਰਾਨਾਨਕਾਮਾਸਤ੍ਰੀਨਿਬਾਤਿਸਦਾਪੇਖੰਦੇਸ
 ਚੁਧਣਿ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਨਮਾਸਾਵੰਤੀਮਾਸ
 ਗੁਸਾਈਪੂਰੀਮੇ ॥ ਮਿਲਿਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਨ
 ਕਬੂਤ੍ਰਗੀਮੇ ॥ ਦੇਹਦਰਸੁਮਨਿਚਾਉਲਤਿ
 ਜਾਤਿ ॥ ਵਿਸੁਗੀਮੇ ॥ ਤੇਇਪਵਿਤ੍ਰਸਗੀਰੁਚਰਨ
 ਧੁਰੀਮੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਦੇਵਸਦਾਤਜੁਰੀਮੇ
 ੨੩ ਸਲੋਕ ॥ ਗਰਸਨਾਉਚਰੀਤਿਨਾਮੰਸ੍ਰਵ
 ਏਸੁਨੀਤਿਸਬਦਾਮੀਮ੍ਰਤਹਾਨਾਨਕਤਿਨਸਦ
 ਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਾਧਿਆਮਾਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੁਹ १੧੧

ਭਉਕੁੜਵੇਕੀਮਾਇਕਸੁਸਾਈਥਾਤੇਹਾਨਾਨਕ
ਸੇਈਧੰਨੁਜਿਨਾਪਿਰਤਨੀਸਚਿਸਿਉ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਸਦਬਲਿਹਾਗੀਤਿਨਾਜਿਸੁਨਤੇਹਰਿ
ਕਥਾਪੁਰੇਤਪਰਧਾਨਨਿਵਾਦਤਿਪੁਰੁਮਥਾ॥
ਤਹਿਜਸੁਲਿਖਤਿਬੇਅੰਤੁਸੇਤਹਿਸੇਤਥਾ॥
ਚਰਨਪੁਨੀਤਪਦਿਤਚਲਤਿਪੁਰੁਪੰਥਾ॥
ਸੰਤਾਂਸੰਗਿਉਪਾਰੁਸਗਲਾਦੁਖੁਲਥਾ॥੧੪॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਭਾਵੀਉਦੇਤਕਰਣਿਹਰਿਰਮ
ਣੀਸੰਜੋਗੁਪੁਰਨਾਗੋਪਾਲਦਰਸਕੁਟੀਸਫ
ਲਨਾਨਕਸੇਮਹੂਰਤਾ॥੧॥ ਕੀਮਨਸਕਾਪਾ
ਇਸੁਖਮਿਤੀਪੁਬਾਤੇਹਾਨਾਨਕਸਾਵੇਲਾੜੀਪ

ਰਵਾਨਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲੈ ਦੜੇ ਮਾਪਿ ਭੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
 ਸਾ ਦੇ ਲਾ ਕਹੁ ਕਉ ਦੁਹੈ ਜਿਤੁ ਪੁਕਰਉ ਪਾ
 ਈ ॥ ਸੋ ਮੁਰਤੁ ਭੁਲਾ ਸੀ ਜੋ ਗੁਰੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲੈ
 ਗੁਸਾਈ ॥ ਮਾਠ ਪਤਠਤ ਠਿਧਿ ਮਾਇ ਕੈ
 ਮਨ ਇਛੁ ਪੁਜਾਈ ॥ ਵਡੇਰਾ ਗਿਸਤੁ ਸੰਗੁ ਤੇ
 ਇਨਿ ਦਿਲਤਾ ਗਾਪਾਈ ॥ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ
 ਪਿਆਸੈ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤੁ ਗੋਬਿੰਦ ਹਸਰ ਬਦੇਖ
 ਨਿਵਾਰਣੁ ॥ ਸਗਲਿ ਸੁਰਭਗਾਦਾਨ ਹਜਪੰ
 ਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਛੁਡਿਓਤੁ ਭੁਮੰ
 ਪੁਲਗਾੜੇ ਚਰਣਾ ਪਾਸਿ ॥ ਨਠੜੇ ਦੁਖ ਸੰਤਾ

ਪੁਨਨਕਪੁਰੁਪੇਖੀਦਿਆ ੨ ੫੯੩੧)। ਮੇ
ਲਿਲੇਤੁਹਇਆਲਦੁਹਿਪਏਦੁਆਰਿਆ
ਗਖਿਲੇਵਤੁਦੀਨਦਇਆਲਕੁਮਤਬਤੁਤ
ਰਿਆ। ਕੁਗਤਿਵਛਲੁਰੇਗਾਬਿਰਦੁਤਰਿਪ
ਤਿਤਉਧਾਰਿਆ। ਤੁਝੁਬਿਨੁਨਾਤੀਕੀਇਬਿ
ਨਉਮੋਹਿਸਾਰਿਆ। ਕਰੁਗਾਹਿਲੇਤੁਹਇਆ
ਲਸਾਗਰਸੀਸਾਰਿਆ ੧੬ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੀ
ਤਉਧਾਰਦੁਇਆਲੀਆਸਰੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤ
ਨਤਾ। ਨਿਰਮਲੀਸੰਗੁਸੰਗੋਲਓਰਨਾਨਕਪਰ
ਮੇਸਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਚੰਦਨਚੰਦਨਸਰਦਰੁਤਿਮੁਲਿ
ਨਮਿਟਈਘਾਂਮਾਸੀਤਲਬੀਵੈਨਾਨਕਾਜਪਦ

ਰੋਹਿਨਾਮੂਰ ਪਉੜੀ॥ ਚਰਨਕਮਲਕੀਓ ੩੮੯
 ਦਉਧੇਰਸਗਲਜਨਾ ਸੁਣਿ ਪਰਤਾ ਪੁਗੋਵਿਦਨਿ
 ਰਭੁਉਭੁਏਮਨਾ ਤੇਟਿਨਾਮਾਵੈ ਮੁਲਿਸੀਚਿਆ
 ਨਾਮੁਧਨਾ ਸੰਤਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ਦਰੈ ਪੁ
 ਨਾ॥ ਆਠ ਪਹਰਹ ਰਿਧਿ ਆਇ ਹਰਿਜ ਸੁਨਿਤ
 ਸੁਨਾ ੧੭ ਸਲੋਕਾ ॥ ਦਇਆ ਕਰਣਿ ਦੁ
 ਖਰਣਿਉ ਚਰਣਿਨਾ ਸੁਕੀਰਤਨਾ॥ ਦਇਆ
 ਲਪੁਰ ਖਭੁਗਾਵਾਨਾ ਨਨਕ ਲਿਪਤਨਾ ਮਾਇ
 ਆ॥ ੧॥ ਭੁਗਿਬਲੰਦ ਤੀਬੁਝਿਗਈ ਰਖਦੈ
 ਪ੍ਰਭੁਆਪੀ ਜਿਨਿਉ ਪਾਈਐ ਦਨੀ ਨਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰ
 ਭੁਜਾਪਾਰ ਪਉੜੀ॥ ਜਾ ਪ੍ਰਭੁਭੁਏ ਦਇਆ॥

ਲਨਬਿਆਪੇਮਾਇਆਕੋਟਿਅਪਗਏ
ਨਾਸਤਰਿਏਕੁਧਿਆਇਆਨਿਰਮਲਭੁਏਸ
ਗੀਰੁਜਨਪੁਰੀਨਾਇਆਮਨੁਤਨੁਭੁਏਸੰਤੋ
ਖਪੁਰਨਪੁਰਪਾਇਆਤਰੇਕੁਟਬਸੀਗਿਲੋ
ਗਕੁਲਸਥਾਇਆ੧੮੧ਸਲੋਕੁ ਗਰੁਰ
ਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਗੁਰਗੁਰਪੁਰਨਨਗਾਇਨ
ਤਾਗਰੁਰਦਇਆਲਸਮਰਬਗੁਰਗੁਰਨ
ਨਕਪਤਿਤਉਧਾਰਨਤਾ੧੧ਕੁਵਜਲੁਬਿਖ
ਮੁਅਸਗਾਤੁਗੁਰਿਬੋਤਿਥੈਤਾਗਿਆਮੁਨਾਨ
ਕਪੁਰਕਰੀਮਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀਲਗਿਆਕੇ
ਪਉੜੀ॥ ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰਦੇਵਜਿਸੁਸੀਗਿਤ

ਭਿਜੇਪੇ॥ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਜਬਭਏਤਾਅਵਗਾ ੩੬੦
ਦੁਸਰਿਛੁਪੇ॥ ਪਾਰਬਤਮਗੁਰਦੇਵਨੀਚਤੁ
ਉਚਥਥੇ॥ ਗਾਇਸਿਲਕਦੁਖਮਾਇਆਕਰਿ
ਲੀਨੇਅਪਦਸੇ॥ ਗੁਰਗਾਏਬੇਅੰਤਰਸਲ
ਤਰਿਜਸੇ॥ ੧੯ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟੀ
ਤਏਕੋਸੁਨੀਅੰਤਏਕੋਦਰਤੰਤਏਕੋਨਗਤਰਹ
ਨਾਮੁਦਾਨੁਜਾਚੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਲਪੁਰ
ਖਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤਾ॥ ਗਤਿਕੁਸੇਦੀਤਿਕੁਸੀਮਲਾ
ਤਰਿਇਕਸੁਪਾਤਿਅਰਦਾਸਿ॥ ਨਾਮੁਦਖਰੁਪ
ਨੁਸੀਚਿਆਨਨਕਸਚੀਗਸਿ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ॥
ਪੁਰਦਇਆਲਬੇਅੰਤਪੁਰਨਇਕੁਏਤ॥

ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੂਜਾ ਕਰਾ ਕੇਤੁ॥
ਆਪਿ ਕਰਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਲੇਤੁ॥
ਆਵਣਾ ਜਾਣਾ ਤੁਕਸੁ ਸਭੁ ਨਿਤ ਚਲਤੁ ਪ੍ਰ
ਥੇਹੁ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਕਾਹਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ
ਦੇਤੁ॥ ੨੦ ॥ ੧੦ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਵਰਸੇ
ਗਠਿ ਕੀ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਤ ਲਾਏ॥ ਸਲੋਕੁ
ਮੰ॥ ੧॥ ਸੋ ਗਠਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜੇ ਸਚਾ ਮ
ਨਿ ਤੇਇ॥ ਵੰਦੀ ਮੇਲੁ ਨ ਕਰਤੁ ਮਨਿ ਜੀਭੈ ਸਚਾ॥
ਸੋਇ॥ ਸਸੁਰੈ ਪੋਈ ਮੈਥੋਂ ਵਸੀ ਸਤਿਗੁਰ

ਸੇਦਿਨਿਸੰਗਾਪਰਤਹਿਕਪੜ੍ਹਜੇਪਿਰਮਿਲੇਖੁ ३੯੧
 ਸੀਰਾਵੈਪਿਰੁਸੀਗਿ। ਸਦਾਸੀਗਾਰੀਨਾਉਮਨਿ
 ਕਦੇਨਮੇਲੁਪਤੀਰੁ। ਦੇਵਰਜੇਠਮੁਏਦੁਖਿਸ
 ਸੁਕਾਰੁਕਿਸੁ। ਜੇਪਿਰੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕਰਮਮ ॥੧॥
 ਸਭੁਸਚੁ। ਮੰ॥੪॥ ਸੋਰਠਿਤਾਮਿਸੁਯਾਵਲੀ
 ਜਾਹਿਨਾਮੁਦੰਦੇਲੇ। ਗੁਰਪੁਰਖੁਮਨਾਵੈ
 ਆਪਣਾਗੁਰਮਤੀਹਰਿਹਰਿਬੋਲੇ। ਹਰਿਪ੍ਰੇ
 ਮਿਕਸਾਈਦਿਨਸੁਭਾਤਿਹਰਿਰਤੀਹਰਿਰੀਰੀ
 ਚੋਲੇ। ਹਰਿਜੈਸਾਪੁਰਖੁਨਲਕੁਈਸਭੁਦੇ
 ਖਿਆਜਗਤੁਮੇਰੇਲੇ। ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁ
 ਦਿਖਾਇਆਮਨੁਮਨਤਨਕਾਤੁਰੇਲੇ॥

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਤੇ ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰਕੇ
ਗੋਲ ਗੋਟੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਿਸ
ਦਿਕਰਤਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ਮਾ ਤੂੰ ਧੁਆਪੇ ਖੇ
ਲੁਰਚਾਇ ਤੂੰ ਧੁਆਪਿ ਸਦਾ ਰਿਮਾ ਦਾਤਾ ਕਰ
ਤਾ ਆਪਿ ਆਪਿ ਰੋਗਣਹਾਰਿ ਮਾ ਸਕੁਤੇ ਰਾਸ
ਬੁਦੁ ਦਰਤੈ ਉਪਾਦਣਹਾਰਿ ਮਾ ਹਉ ਕੁਰਮੁ
ਖਿਸਦਾਸ ਲਾਹੀ ਗੁਰਕਉ ਦਾਰਿ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ੩
ਸਲੋਕੁ ਮੰ ३ ਹਉ ਮੇਜਲਿ ਤੇਜਲਿ ਮੁਏ ਕੁ
ਮਿਆਏ ਦੂਜੇ ਕੁਇਆ ਪੁਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਗਾਖਿ
ਲੀਏ ਆਪਣੈ ਪੰਨੈ ਪਾਇਆਇ ਹੁਜ ਗੁਜਲ
ਤਾਨਦਰੀਆਇਆ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਕੁਇਆ ॥ ੪ ॥

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇਸੀ ਤਲ ਭੁਏ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਮਾ ੩੮੨
ਇ ੧ ਮੰ ੩ ਸਫਲਿ ਭਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਆਪੀ
ਨੁਜਨ ਮੁਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਜੀਵਦਿ
ਆਮੁਇ ਮਨ ਦਿਸੈ ਨੇਈ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣੁ
ਕੁਲੁ ਭਯੋਰੇ ਆਪਣਾ ਸੇਜ ਨੂਹੈ ਪਰਵਾਣੁ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਮੁਏ ਜੀਵਦੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਤਿ ਮਨ ਮੁਖ
ਨ ਮਿਮ ਗਾਹਿ ਨਾਨਕ ਮੁਏ ਨ ਆਖੀ ਮਾਹਿ ਜਿ
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ
ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ
ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ
ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਵਡੀ ਕਾਰੈ ਮੂਰਖੁ ਲਾਈਐ ਹਉ

ਗੋਲਾ ਲਾ ਲਾ ਤੁਧੁ ਮੇਰੁ ਕਮੁ ਫੁਰਮਾਈ ਐਹਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮਾਵਾ ਜਿਗੁਰਿ ਸਮਝਾਈ ਐ॥
੩ ॥ ਸਫੇ ਕੁਮੰਤੁ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿ ਮਾਕਮਾਵਦੁ
ਜਿਕਰਤੈ ਮਾਪਿ ਲਿਖਿ ਮਾਸੁ ਮੋਹੁ ਫੁਰਮਾਈ ਪਾ
ਈ ਮਨੁ ਦਿਸਰਿ ਮਾਗੁਣੁ ਤਾਸੁ ਮਤੁ ਜਾਣੁ
ਜਗੁ ਜੀਵਦਾ ਦੁਜੈ ਤਾਇ ਮੁਇ ਮਾਸੁ ਮਿਨੀ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਸੇਬਤਿ ਨਾਮਿ ਲ
ਨੀ ਪਾਸਿ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਹੁ ਅਤਿ ਪਦਾ ਪੁਤੁਕ
ਲਤੁ ਨ ਸਾਖਿ ਕੋਈ ਜਾਸਿ ਲੋਕਾ ਵਿਚਿ ਮੁਹੁਕ
ਲਾਤੇ ਮਾਮੰਦਿ ਹਿਉ ਰੇ ਸਾਸਾ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਨੋ ਕੋਨ
ਦਿ ਸਹੀ ਚੁਕਿ ਗਇ ਮਾਵੇ ਸਾਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਨੇਸੁਖੁ ਅਗਲਾ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੧

੩੮੩

ਮੰ ੩ ਸੇਸੈ ਦਸੇ ਸਜਣਾ ਜਿਹੁ ਰਮੁ ਖਿਮਿ ਲਹਿ

ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਅਨਦਿ ਨੁਕਰਹਿ

ਸੇਸ ਚਿਰੇ ਸਮਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੈ ਸਜਣ

ਨਾਮਾਖੀ ਅਤਿ ਜਿਅ ਭਿਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਦੇਕਾਰ ॥

ਮਨ ਮੁਖਾ ਆਪਸੁ ਆਰਥੀ ਕਾਰਜੁ ਨ ਸਕਹਿ ਸ

ਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿ ਆਕਮਾਵਣਾ ਕੋ

ਇਨ ਮੇਰਿ ਨ ਹਾਰ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ

ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਆਪਿ ਖੋਲ੍ਹ ਰਚਾਇਆ ॥

ਗੁਣ ਆਪਿ ਸਿਰਜਿ ਆਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਦੁਪਾਇ

ਆਗਦਿ ਚਿਹਉ ਮੇਲੇ ਖਾਮੀ ਗੀ ਮੇਰਿ ਰਿਆ

ਵੈਜਾਇਆ ਗਜਿਨਾ ਤਹਿਆ ਪਿਰਿ ਪਾਕੇਰੇ ਸੇਰੁ
ਰਿਸਮ ਝਾਇਆ ਗਬਲਿ ਤਹਿ ਗੁਰਮਾ ਪਦੈ ਸ
ਦਾਸ ਦਾ ਪੁਮਾਇਆ ३ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਆਇ
ਆਮ ਮਤਾ ਮੋਤ ਦੀ ਜਿਨਿ ਦਿ ਦੁਦੰਤਾ ਜਗੁ ਖਾ
ਇਆ ਮਨਮੁਖ ਖਾਧੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਿਨਿ
ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਗੁ
ਕਮਲਾਟਿ ਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ
ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਨਿਹਟੁ ਲੁਜਨ ਮੁਗਦਾਇਆ
ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਮਨਿ ਨਦਸਾਇਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨ
ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ १
ਮਃ ੩ ਪਰਤੀ ਮਹਿ ਮੀ ਮੁਤੁ ਕੁਰੁ ਪੁਰੁ ਤੈ ਮਨਮੁ

ਖਾਸਾ ਦੁਨ ਪਾਇਆਂ ਜਿਉ ਕਸਤੂਰੀ ਮਿਰਰਤੁਨ ३੮੪
 ਜਾਏ ਕੁਮਦਾ ਕੁਗਿ ਕੁਲਾਇਆਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਤਜਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗੈ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇਆਂ ਰੁ
 ਰਮੁ ਖਿਦਿਰ ਲੇਸੇ ਸ਼ੀਪ ਈਤਿ ਨ੍ਰਮੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮ
 ਦਿਖਾਇਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਤੇਇਆਰ
 ਸਨਾਹਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆਂ ਸਬਦੇ ਤੀਨਾਉਉ
 ਪਜੈ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆਂ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ
 ਸਕੁ ਜਗੁ ਬਉਗਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਅ ੦੧੧
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਹੈ ਨਨਕਰਤੁ ਰਮੁ ਖਿਪਾਇ
 ਆਰ ਪਉਰੀ॥ ਸੋਤਰਿ ਪੁਰਖੁ ਅੰਗਮੁ ਹੈ
 ਕਹਾ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ਤਿਸੁ ਰੁਪੁ ਨ ਰੇਖਿਅੰ

ਅਦਿਸਟਕੁਜਨਕਿਉਧਿਆਈਐਗਨਿਰੰਕਾ
ਹੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਅਗਮੁਕਿਅਕਤਿਗੁਣਗਾਈ
ਐਗਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਆਪਿਸੁਹਰਿਮਾਰਗਿ
ਪਾਈਐਗੁਰਿਪੂਰੰਦੇਖਾਲਿਅਗੁਰਿਸੇਵਾਪਾ
ਈਐਐ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਜਿਉਤਨੁਕੋਲੁਪੀੜੀ
ਐਰਤਨੁਕੋਰੀਭੂਤਿ ॥ ਜੀਉਵੈਦੈਚਉਖੰਨੀਐ
ਸਚੇਸੀਦੜੈਨੇਹਿ ॥ ਨਾਨਕਮੇਲੁਨਚੁਕਈਰਾਤ
ਅਭੈਭੋਹਾ ॥ ੧ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਸਜਲੇਮੇਰਾਹੰਗੁਲਾਏਰ
ਗੁਲਾਏਮਨੁਲੇਇ ॥ ਜਿਉਮਜੀਠੈਕਪੜੈਰੰਗੇਭੂ
ਪਾਹੇਹਿ ॥ ਨਾਨਕਹੰਗੁਨਾਉਤਰੈਬਿਆਨਲ
ਗੈਕੇਹਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਆਪਿਦਰਤੈਆ

ਪਿਗਰਿਆਪਿਬੁਲਾਇਦਾ ॥ ੨੪ ॥ ਪੋਸਿ ੩੮੫
ਸਟਿਸਵਾਗਿਸਿਠਿਧੰਧੈਲਾਇਦਾ ॥ ਇਕਨ
ਭਗਤੀਲਾਇਇਕਿਅਪਿਖੁਆਇਦਾ
ਇਕਨਾਮਾਗਿਪਾਇਇਕਿਉਝਾਇਪਾਇ
ਦਾ ॥ ਜਨੁਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਏਗੁਰਮੁਖਿਗੁ
ਣਗਾਇਦਾ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁਮੰਤ੍ਰ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਕੀਸੇਵਾਸਫਲੁਤੇਜੋਕੇਕਰੇਚਿਤੁਲਾਇ
ਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਵਣਾ ॥ ਉਮੇਵਿਚ
ਹੁਜਾਇ ॥ ਬੰਧਨਤੇਵੇਮੁਕਤਿਤੇਇਸਚੇਰੇ
ਸਮਾਇ ॥ ਗਇਸੁਜਗਮਾਨਿਨਾਮੁਅਲਭੁਤੇਗੁ
ਰਮੁਖਿਵਸੈਮਾਨਿਆਇ ॥ ਨਨਕਜੇਗੁਰਸੇ

ਦਹਿਆਪਣਾਤਉਤਿਨਬਲਿਤਾਰੈਜਾਉ॥
ਮੰਤ੍ਰ ਮਨਮੁਖਮਨੁਅਜਿਤੁਤੈਦੂਜੈਲਗੈਜਾ
ਇਹਤਿਸਨੇਸੁਖਸੁਪਨੈਨਹੀਦੇਖਦੁਖਿਦਿਤਾ
ਇਹਾਪਾਠਿਪਾਠਿਪਸ੍ਰਿਪਸ੍ਰਿਪੰਤਿਤਬਕੇਸਿਧਸ
ਮਾਧਿਲੰਗਾਇਹਾਇਤੁਮਨੁਵਸਿਨਆਵਈ
ਬਕੇਕਰਮਕਮਾਇਹਾਭੇਖਧਾਰੀਭੇਖਕਰਿਬਕੇ
ਅਠਿਸਾਠਿਤੀਰਬਨਾਇਹਾਮਨਕੀਸਾਰਨਜਾਣੁ
ਨੀਤਉਮੈਭੁਗਮਿਭੁਲਾਇਹਾਗੁਰਪਠਸਾਦੀਭੁ
ਉਪਾਇਆਵਰੁਭਾਗਿਵਸਿਆਮਨਿਆਇਹਾ
ਭੁਧਾਇਮੈਮਨੁਵਸਿਤੋਆਤਉਮੈਸਬਦਿਜ
ਲਾਇਹਾਸਚਿਰਤੇਸਾਨਿਰਮਲੇਜੋਤੀਜੋਤਿਮ

ਲਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਓ ਐਨਾ ਭੀ ਪਾਇਆ ਨਾ ॥ ੩੯੬ ॥
ਨਕਸੁਖਿ ਸਮਾਇ। ੨ ॥ ਘੋਰੀ ॥ ਏਹੁ ਭੂਪਤਿ
ਗਦੇਰੀ ਗਾਇਨ ਚਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥ ਏਹ
ਮਾਇਆ ਭੰਗੁ ਕਸੁ ਭਾਖਿ ਨ ਮਾਣਿ ਲਹਿ ਜਾਵ
ਣਾ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਸਿੰਘ ਪਲੈ
ਜਾਵਣਾ ॥ ਜਾਂ ਪਕਰਿ ਚਲਾਇਆ ਕਾਲਿ ਤਾ
ਖਰਾ ਭਰਾਵਣਾ ॥ ਓਹ ਦੇਲਾ ਤਥਿ ਨ ਮਾਵੈ
ਫਿਰਿ ਪਦੁਤਾਵਣਾ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ॥
ਸਤਿਗੁਰੇ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹਿ ਫਿਰੇ ਸੇ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਤਾਹਿ
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨ ਪਾਇ ਨੀਜੀ ਮਾਣਿ ਤੈਸੇ
ਰਿਜਾਹਿ ॥ ਸਤ ਸਾਭੇ ਗੁਨ ਛੋਰੀ ਦੁਖ ਤੀਸੇ

ਤਿਵਖਪਾਤਿ॥ ਨਨਕਨਦਰੀਬਖਸਿਲੇਤਿਸਬ
ਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਤਿ॥੧ ਮੰਤ੍ਰ ਜੋਸਤਿਗੁਰਤੇਮੁਖ
ਫਿਰੇਤਿਨਾਠਉਰਨਾਠਉ॥ ਜਿਉਛੁਟਾਹੁਪਰਿਪ
ਗਿਫਿਰੇਦੁਹਚਾਗਦਿਬਦਨਾਉ॥ ਨਨਕਗੁਰ
ਮੁਖਿਬਖਸੀਅਤਿਸੇਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਉ
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋਸੇਵਹਿਸਤਿਮੁਗਰਿਸੇਭੁਵ
ਜਲਤਹਿਗਾਇਆ॥ ਜੋਬੋਲਹਿਤਹਿਤਹਿ
ਨਾਉਤਿਨਜਮੁਛਡਿਗਾਇਆ॥ ਸੇਦਰਗਤਪੇ
ਧੇਜਾਤਿਜਿਨਾਤਹਿਜਪਿਲਾਇਆ॥ ਹਰਿ
ਸੇਵਹਿਸੇਈਪੁਰਖਜਿਨਾਤਹਿਤੁਧੁਮਾਇ
ਆ॥ ਗੁਣਗਾਵਾਪਿਅਮਰੇਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿ

ਕੁਮਰਭਗਇਆ १। ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੩ ॥ ਥਾਏ ੩੯੧
ਵਿਚਿ ਤੇਵਸਤੁ ਪਈਓ ਤਿਭੇ ਜਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਹੁ
ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤਿਪਤੀ ਮੈ ਪਾਈ ਮੈ ਮੇਖਦੁ ਮਾਹੁ
ਇਤੁ ਭੇਜਨੁ ਅਲਭੁ ਤੈ ਸੰਤੁ ਤੁਲਭੁ ਗੁਰ ਵੀਚੁ
ਗਿ। ਏਤੁ ਮੁੰਦਾ ਵਣੀ ਕਿਉਂ ਵਿਚੁ ਕੁੰਦੀ ਮੈ ਸ
ਦਾ ਰਖੀ ਮੈ ਉਰਧਾਗਿ। ਏਤੁ ਮੁੰਦਾ ਵਣੀ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਪਾਈ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਲਧੀ ਕੁਲਿ। ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ
ਬੁਝਾਏ ਸੁਬੁਝ ਸੀਤ ਰਿਪਾਇਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾ
ਇਲਾ १ ਮ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਪੁਰਿ ਮੇਲੇ ਸੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ। ਅਪਾਧਿ ਵਿਛੋੜੇ ਨੁ ਮੇਰਿ ਛੁੜੇ
ਦੁਜੈ ਭਾਇਖੁਆਇ। ਨਾਨਕਾ ਵਿਦੁ ਕਰਮਾ ਕੀ

ਆਪਾਈਐ ਪੁਰਬਿਲਿਖਿ ਆਕਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉ
ਰੀ ॥ ਬਹਿਸਖੀ ਆਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਗਾਵਹੁ
ਗੀਆ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਸਲਾਤਿ ਤੁਨਿਰੁ ਹਰਿਕਉ ਬ
ਲਿਤਾ ਗੀਆ ॥ ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਮੰਨੀਆ ਹਰਿਨਾਉ
ਤਿਨਾ ਹਉਵਾ ਗੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਹਰਿਮੇਲੁ
ਮਿਲਾਵਹੁ ਹਰੀਆ ॥ ਹਉਬਲਿ ਜਾਵਾਦਿ ਨੁ
ਗਤਿ ਗੁਰਦੇਖਣੁ ਹਰੀਆ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ३
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਗੁਰਮਦੇ ਨਿਤ ਜਗਿ ਤੇਟਾ ਸੇਸਾਰਿ ॥
ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੁ ਹਉਮੈ ਮੰਧੁ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖੀ ਮੀਮ੍ਰਤੁ ਪੀਵਣਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥
१ ਮੰ ३ ॥ ਸਤ ਜੈ ਜਗੈ ਸਤ ਜੈ ਸੇਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਅਨਦਿਨੁ ਉਸਤਤਿ ਤੇਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮੈ ਸਹ ३੯੮
ਸਾਹਿਬੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਿਤਨੀ ਦਨ ਸੇਵੈ ॥ ਠਿਠਾ
ਨੀਜਾਗਤਿ ਸਵਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰ
ਤਿਅ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਪਉਰੀ ॥ ਸੇਹਤਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਵਤਿ ਜੇਹਤਿ ਰਤਿਅ ॥ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆ
ਵਤਿ ਇਕੁ ਇਕੋ ਹਰਿ ਸਤਿਅ ॥ ਹਰਿ ਇਕੁ ਵਰ
ਤੈ ਇਕੁ ਇਕੋ ਉਤਪਤਿਅ ॥ ਜੇਹਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਵਤਿ ਤਿਨ ਰੁਸਤਿ ਪਤਿਅ ॥ ਭੁਰਮਤਿ ਦੇਵੈ
ਆਪਿ ਭੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪਿਅ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ
ਮੰ ३ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇ ਓਜਿ ਤੁ
ਕਿਛੁ ਸੇਈ ਪਾਇ ॥ ਗਵਿਨੁ ਠਾਕਿ ਆਸਾ

ਲਾਹੀਐ ਮੀਧਾ ਮੀਧੁਕਮਾਇ ਨਾਨਕਸਬਦੁ
ਪਛਾਣੀਐ ਨਾਮੁਦਸੈ ਮਨਿਆਇ १ ਮ॥ ੩
ਇਕਾਬਾਣੀ ਇਕੁਗੁਰਾਇਕੋ ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੁ
ਸਚਾਸਉਦਾਤੁ ਸਚੁਰਤਨੀਭੁਰੇਰੁਭਾਰੁ ॥
ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇ ਪਾਈ ਮਨਿਜੇਦੇਵੈਦੇਵਣਹਾਰੁ
ਸਚਾਸਉਦਾਲਾਭੁਸਦਾਖਟਿਮਾਨਾਮੁਆਪਾਰੁ
ਵਿਖੁਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਗਟਿਅਕਰਮਿਪੀਅ
ਵਣਹਾਰੁ ਨਾਨਕਸਚੁਸਲਾਹੀਐ ਬੀਨੁਸ
ਵਾਰਣਹਾਰੁ ਅਉੜੀ ॥ ਗਜਿਨ੍ਰਾਮੰਦਰਿ
ਕੁੰਦੁਵਰਤੈ ਸਚਨਭਾਵਈ ॥ ਜੋਕੋਬਲੈ ਸਚੁਕੁ
ਤ੍ਰਾਜਲਿਜਾਵਈ ॥ ਕੂਮਾਰੀ ਰਜੈਕੁਤ੍ਰਿਜਿ

ਉਦਿਸਟਾਕਾਰੁਖਾਦਈ॥ ਜਿਸਹਰਿਤੇਇਕਿ ੩੯੯
ਪਾਲੁਸੇਨਾਮੁਧਿਆਮਾਦਈ॥ ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਅਰਾਧਿਕੁਪਾਪੁਲਤਿਜਾਦਈ॥ ੧੦॥
ਸਲੋਕੁਮੰਤ੍ਰ ॥ ਸੇਖਾਚਉਚਕਿਮਾਚਉ
ਵਾਇਆਇਤੁਮਨੁਇਕਤੁਪਠਿਆਇਹ
ਕੁਤੇਹਕੁਛੁਤਿਤੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾਣਾਸ
ਤਿਗੁਰਮੰਗੈਦੁਤਿਪਉਸਕੁਕਿਛੁਜਾਣੈਜਾਣੁ
ਆਸਾਮਨਸਾਜਲਾਇਤੁਤੇਇਹੁਮਿਤਮਾ
ਣੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੈਕਾਣੈਭੀਚਲਤਿਤਾਦਗ
ਤਪਾਵਤਿਮਾਣੁ॥ ਨਾਨਕਾਜਿਨਾਮੁਨਚੇਤਨ
ਤਿਨਪ੍ਰਿਗੁਪੈਨਦੁਪ੍ਰਿਗੁਖਾਣੁ॥ ੧੦॥ ੩॥

ਹਰਿਗੁਣ ਤੇ ਤਿਨ ਆਦਈ ਕੀ ਮਤਿ ਕਰਨੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥
 ਇਹ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਹਿ ਗੁਣ ਰਵਤਿ ਗੁਣੁ
 ਮਤਿ ਰੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਅਭਿਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਚੋਲੀ
 ਦੇਹ ਸਦਾ ਗੀ ਕਾਇ ਪੇਧੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ॥ ਹਰਿ
 ਪਾਟਲ ਗਾਘਿਕਾ ਬਿਬੁ ਬਿਬਿਭਾਂਤਿ
 ਕਰਿ ॥ ਕੋਈ ਬੁਝੈ ਬੁਝੁ ਨ ਹਾਗ ਅੰਤਹਿ ਬਿਬੇ
 ਕਰਿ ॥ ਸੋ ਬੁਝੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇ ਕੁਜਿ ਸੁਬੁਝੁ ਏਅੰ ॥
 ਅਪਤਹਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਕਰੈ ਦਿਚਾਰਾ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਹਰਿ ਮਤਿ ਤਹਿ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪਰ
 ਥਾਇ ਸਾਖੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਬੋਲੈ ਸਾਂਝੀ ਸ
 ਗਲ ਜਗਨੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇਇ ਸੁਕੁ ਉਕਰੈ ਅ

੪੬

੪੦੦

ਪਣਾਆਪੁਪਛਾਏ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮ
 ਰੈਤਾਮਨੁਪਦੇਮਨੁਮਾਨੈ। ਜਿਨਕਉਮਨਕੀਪ
 ਰਤੀਤਿਨਹੀਨਸਕਸੇਕਿ। ਆਕਥਹਿਗਿਆਨੈ
 ੧੫੦੩ ਗੁਰਮੁਖਿਚਿਤੁਨਲਾਇਓਮਤਿਦੁ
 ਖੁਪਤੁਤਾਮਾਇਮੰਦਰੁਬਾਤਰਤੁਮੰਧਿਆਸੁ
 ਧਿਨਕਾਈਪਾਇ। ਪੰਡਿਤਸਿਨਕੀਬਰਕਤੀਸ
 ਭੁਜਗਤੁਖਾਇਜੇਰੇਹਰਿਨਾਇ। ਜਿਨਗੁਰਕੈ
 ਸਬਦਿਸਲਾਹਿ। ਆਹਿਸਿਉਰੇਹਸਮਾਇ।
 ਪੰਡਿਤਦੂਜੈਭਾਇਬਰਕਤਿਨਹੇਵਈਨਾਪਨੁਪ
 ਲੈਪਾਇ। ਪਾਤ੍ਰਿਬਕੇਸੰਤੋਖੁਨਾਮਾਇਓਮਨਦਿ
 ਨੁਜਲਤਦਿਹਾਇ। ਕੂਕਪੁਕਾਗਨਚੁਕਈਨਾਮੰ

ਸਾਦਿਚੁ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦਿਤੁ ਦਿਆਮੁ
ਤਿ ਕਾਲੇਉ ਠਿਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਰਿਸਜ
ਨਮੋਲਿਪਿ ਆਰੇ ਮਿਲਿ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ਜੋਤਿ ਦ
ਸੇ ਮਿਤੁ ਤਿਸੁ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਣ ਸਾਂਝੀ ਤਿ
ਨ ਸਿਉ ਕਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵੀ
ਪਿਆਰਾ ਨਿਤ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਬਲਿਹ
ਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤਿਸੁ ਜਿ ਨ ਸੇਝੀ ਪਾਈ ॥ ੧੨ ॥
ਸਲੋਕ ਮੰ ੩ ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਜੇ ਦੇਵ
ਪੜੈ ਜੁਗ ਚਾਹਿ ਤੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੂਲੁ ਤੈ ਦਿ
ਚਿਤ ਉਮੈ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਹਿ ॥ ਪੰਡਿਤ ਭੂਲੇ ਦੂਜੇ ਲਾ
ਗੈ ਮਾਇਆ ਕੇਵਾ ਪਾਰਿਗਾ ਮੰਤਰਿ ਤਿਸ ਨਾ ਭੂਖ

ੴ ਸੁਰਖ ਭੁਖਿ ਅਸੁ ਏਗ ਵਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ੪੦੦੧
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅੰ
ਦਰੁ ਤੁਝਿ ਬਨਾ ਭੁਖ ਗਈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਰਜੇ ਜਿਨਾ ਰਖਿ ਆਉਰ
ਥਾਰਿ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਅਨਮੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਿਅ
ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਹੁਤਾ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਰਿਅ
ਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਤੈਸੁ ਪਿਨਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਸਹ
ਜਿਨ ਬੀਜਿ ਭੁਖਾਰਿ ਅਗੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਧਾਨੁ ਦਿਸਾਰਿ ॥ ਆਦੁ ਜੈ ਲਗਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਤਿ ਵਡਿ ॥ ਆਈ ਅਜੇ ਅਪੇ
ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਅਉਰੀ ॥ ਹਰਿ ਰਸਨਾ

ਹਰਿ ਸੁਗਾਵੈ ਖਰੀਸੁ ਤਾਵਣੀ ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ
 ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ਸਾਹਿਬੁ ਤਾਵਣੀ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਚਖੈ ਸਾਦੁ ਸਾਂਤਿ ਪਤਾਵਣੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਪਿਆ
 ਗੋਨਿ ਤਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਵਣੀ ਜਿਸੁ
 ਤੇਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆ ਲੁਸਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਬੁ
 ਲਾਵਣੀ १੩ ਸਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ਹਸਤੀ ਸਿ
 ਠਿ ਜਿਉ ਮੰਕਸੁ ਤੇ ਮਾਹਿ ਜਿਉ ਸਿਰੁ ਦੇਇ
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਮਾਗੈ ਗਾਖੈ ਕੈਉ ਭੀ ਸੇਵਕ ਰੇਇ ਗਇਉ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਪੁ ਨਿਦਾਗੀ ਮੇ ਸਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਟਿਕਾ
 ਲੇਇ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਬੁਝੀ ਮੇ ਜਾਪੁ ਪੁਨਦ
 ਠਿਕੇਰਾ १ ਮੰਤ੍ਰ ਗਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਇ

ਨਮੁ

ਮ

ਆਏ ਤੇ ਪਠਵਾਣਾ ਨਾਨਕ ਕੁਲ ਉਧਾਰਹਿ ਆ
 ਪਣਾ ਵਰਗ ਹੋ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣਾ ॥੨॥ ਅਉਰੀ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਆਸਿਖ ਗੁਰੂ ਮੇਲਾਈ ਆ ॥
 ਇਕਿ ਸੇਵਕ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਇਕਿ ਗੁਰ ਕਾਰੈ ਲਾਈ
 ਆ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨਾ ਕੁਓ
 ਗੁਰੂ ਦੇਵਾਈ ਆ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾਇ ਕੋ ਪਿਆਰ ਗੁਰ
 ਮਿਤਾ ਪੁਤਾ ਕੁਓ ਆ ॥ ਗੁਰ ਜਤਿ ਗੁਰ ਬੋਲ ਤੁਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਆਖਿ ਗੁਰੂ ਜੀਵਾਈ ਆ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮੰਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਗਿ ਮਾਨੀ ਅੰ
 ਧੁ ਲੇਖ ਵੇਰੋ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਮਰੀ
 ਅਤਿ ਫਿਰਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਤਿ ਪਚਾਇ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ॥

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਿ ਆਪਣਾ ਸੇਜ ਨ ਸਚੇ
ਪਰਵਾਣਾ । ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇ ਰੇ ਚੁਕਾ ਆ
ਵਲ ਜਾਣੁ ॥ ੧੫੬੩ ॥ ਧਨੁ ਸੀਪੈ ਮਾਇ ਆਸ
ਗੈ ਮੇ ਮੰਤ੍ਰੇ ਦੁਖ ਦਾਈ ॥ ਪਠਮੰਦਰ ਮਹਲ ਸਦਾ
ਗੀਅਤਿ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਗੰਗੀ ਤੁਰੇ ਨਿ
ਤ ਪਾਲੀ ਅਤਿ ਕਿਤੈ ਕਾਮਿਨ ਆਈ ॥ ਜਨ ਲਾਵੁ
ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਉ ਅੰਤਿ ਤੇ ਇਸ ਖਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ੧੫
ਸਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਗਬਿਨੁ ਕਰਮੈ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੇਧੁ
ਰੈ ਕਰਮਿ ਪਾਇ ਆਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ
ਆਪਣੀ ਤਾਗੁਰ ਮਾਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ॥

ਇਕਦਝੁਹਿ ਇਕਦਬੀ ਅਹਿ ਇਕਨਕੁਤੇਖਾ
 ਤਿ। ਗਇਕਿ ਪਾਣੀ ਦਿਚਿਉ ਸਟੀ ਅਹਿ ਇਕਿਫਿ
 ਰਿਤਸਾਇ ਪਾਤਿ। ਨਨਕਏਦਨ ਜਾਪਈ ਕਿਥੈ
 ਜਾਇ ਸਮਾਤਿ। ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗਤਿ ਨਕਾਖਾਧਾਪੈ
 ਧਾਮਾਇਆ ਸਰੂਪ ਦਿਤੁ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮ ਹਰਿ ਰਤੇ। ਤਿ
 ਨਕੇ ਪਰਮੰਦਰ ਮਹਲ ਸਗਈ ਸਭਿ ਪਦਿਤੁ ਹੋਇ
 ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਸਿਖਾ ਅਭਿ ਆਗਤਿ ਜਾ
 ਇਦਰ ਸਾਤੋਗਤਿ ਨਕੇਤੁ ਰੇਜੀਨ ਖੁਰਗੀਨ ਸਭਿ ਪ
 ਦਿਤੁ ਹੋਇ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਸਾਧਸੰਤ ਚੜ੍ਹਿ
 ਜਾਤੋਗਤਿ ਨਕੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਪਦਿਤੁ ਹੋ
 ਤਿ ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਾਤੋ

ਜਿਨਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁਨੁ ਤੈ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਗੁਰੁ ਪਾਇ
ਜਾਤੇ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵ ਤੁਧੁ ਖਿ
ਆਤਲਾਤਿ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ
ਸਭੁ ਤਿਰਿ ਲਾਇ ॥ ਮਾਮੁ ਠੀ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ
ਬਧੇ ਮਾਰੀ ॥ ਮਾਤਿ ਬਤੁ ਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੰਤ੍ਰ
ਸੀਤਾ ਨਾਲਿ ਦੇਹੁ ਕਮਾਵ ਦੇਹੁ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਮੋਹੁ ਪਿ
ਆਰੁ ॥ ਮਠੈ ਪਿਛੈ ਸੁਖੁ ਨਾਤੀ ਮਾਰਿ ਜੰਮਤਿ ਵਾਰੇ
ਵਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਨਾਕ ਦੇ ਨ ਬੁਝਈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਤੇ ਇਥੁ
ਆਰੁ ॥ ਮੁਤ ਕਾਲੇ ਤਿਨਾ ਨਿੰਦਕਾ ਤਿਤੁ ਮਚੈ ਦਰਿ
ਬਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦਿਤੁ ॥ ਦਿਅਾ ਨਾਉ ਰਵਾਰਿ ਸ
ਪਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੇਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦੇ

ਸੇਤਰਿਤਰਿਨਾਮਿਰਤੇਮਨਮਾਤੀ॥ਜਿਨਾਮਨਿ
 ਚਿਤਿਤਿਰੁਮਗਧਿਮਾਤਿਨਾਇਕਸਾਥਿਨੁਦੁ
 ਜਾਕੇਨਤੀ॥ਸੇਈਪੁਰਖਤਰਿਸੇਵੇਦੇਜਿਨਪੁ
 ਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਤੀ॥ਤਰਿਕੇਰੁਣਨਿ
 ਤਗਾਵੇਦੇਤਰਿਗੁਣਗਾਇਗੁਣਿਸਮਸ਼ਾਤੀ॥
 ਵਰਿਮਾਈਵਡੀਰੁਰਮੁਖਾਰੁਪੁਰੈਤਰਿਨਾਮ
 ਸਮਾਈ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮੰਤ੍ਰ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇ
 ਵਾਗਾਖੜੀਸਿਰੁਈਜੈ॥ਮਾਪੁਗਵਾਇ॥ਸਬਦਿ
 ਮਗਤਿ॥ਫਿਰਿਨਾਮਗਤਿ॥ਤਸੇਵਾਪਾਵੈਸਕੁਬਾ
 ਈ॥ਪਾਗਸਿਪਾਗਸਿ॥ਮੇਪਾਗਸੁਤੇਵੈਸਚਿਰੈ
 ਲਿਵਲਾਇ॥ਜਿਸੁਪੁਰਖਿਤੇਵੈਲਿਖਿਮਾਤਿਸੁ

੪੦੦੪

ਸਾਤਿਗੁਰਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭੁਆਇ। ਨਾਨਕਗਦਤੇਸੇ
ਦਕੁਨਾਮਿਲੈਜਿਸੁਬਖਸੇਸੋਪਾਏਥਾਇ॥੧੫੦॥
ਮਹਲੁਕੁਮਹਲੁਨਜਾਣਨੀਮੁਖਮਪਦੈਸੁਆ
ਇ। ਸਬਦੁਚੀਨਤਿਤਾਮਹਲੁਲਾਤਹਿਜੋਤੀ
ਜੋਤਿਸਮਾਇ। ਸਦਾਸਚੇਕਾਰਭਉਮਨਿਦਸੈਤਾ
ਸਭਾਸੋਝੀਪਾਇ। ਸਤਿਗੁਰੁਮਪਦੈਪਰਿਦ
ਰਤਦਾਮਾਪੇਲਏਮਿਲਾਇ। ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰ
ਮਿਲਿਮੈਸਰੁਪੁਰੀਪਈਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰ
ਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਾਭੁਗ
ਤਜਨਾਜੋਗਨਿਮਾਹਰਿਮੁਖਿਕਰਤਿਆਧਨੁ
ਧਨੁਭਾਗਤਿਨਾਸੀਤਜਨਾਜੋਗਨਿਜਸੁਸ੍ਰਦਦੀਸੁ

ਨਤਿਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗਤਿ ਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ॥
 ਭਿਕੀ ਰਤਨੁ ਭਾਇ ਗੁਣੀ ਜਨ ਬਲੁ ਤਿਆ ॥
 ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗਤਿ ਨਾ ਗੁਰ ਮੁਖ ਜੋ ਗੁਰ ਸਿਖਿ ਲੇ
 ਮਨੁ ਜਿਨੁ ਤਿਆ ॥ ਸਭੁ ਦੁਵਰੇ ਭਾਗੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ॥
 ਕੇ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸਿਖ ਪਵਿਤ੍ਰਿ ਤਿਆ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮੰ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੈ ਤਿਸ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮ ਤੁਰੈ ਤੇ
 ਕਸ ਬਦਿਲਿ ਵਲਾਇ ॥ ਨਵਨਿ ਧੀ ਮਠਾ ਰਤ ਸਿ
 ਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਜੇ ਗਹਿਰਿ ਰਹੈ ਸ
 ਦਾ ਦਸਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ
 ਬੁਝੁ ਤੁਕਰਿ ਦੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ੧ ਮੰ ੩ ॥

ਕਿਮਾਗਭਰੁਕਿਮਾਥਿਗਧਿਐਮਨਮੁਖਤਿਸਨਾਭੁ
ਖਨਜਾਇਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੇਗਤਿਮਾਸੀਤਲੁ
ਤੇਏਮਾਪੁਗਦਾਇਮੰਦਰੁਤ੍ਰਿਪਤਿਸੀਤੋਖਿ
ਮਾਫਿਰਿਭੁਖਨਲਗੈਮਾਇਨਾਨਕਜਿਗੁਰ
ਮੁਖਿਕਗਹਿਸੋਪਰਵਾਣੁਤੇਜੋਨਾਮੁਰਹੈਲਿਦਲ
ਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ੴਬਲਿਤਾਗੀਤਿਨਕਉਸੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਾਜੋਹਰਿਨਾਮੁਖਿਮਾਇਦੇਤਿ
ਨਦਰਸਨੁਪਿਖਾਸੁਣਿਕੀਰਤਨੁਹਰਿਗੁਣਗਵ
ਹਰਿਜਸੁਮਨਿਲਿਖਾਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਤੀਰੰਗ
ਸਿਉਸਭਿਕਿਲਦਿਖਕਿਖਾਧਨੁਧੰਨੁਸੁਹਾਵਾ
ਸੇਸੀਭੀਰੁਖਾਨੁਹੈਜਿਥੈਮੇਗਗੁਰੁਧਰੇਦਿਖਾਇ

ਸਲੋਕ ਮੰ ੩

ਗੁਰਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਦੇਈ ਨਾਮੁ ਖੁਦ ਸੈ ਮਨਿ ੪੦੦੬

ਆਇਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਾ ਦਿਤੁ ^{ਮਾ} ਮਨ ਮੁਖੀ ਜਾਸ

ਨਿਜ ਨ ਮੁਗ ਵਾਇ ॥ ਮੰ ੩ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਨਾ

ਦੈ ਨ ਸਭ ਖੋਜ ਦੇ ਬ ਕਿਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ

ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖੀ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾ

ਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੈਨ ਦੁਖ ਦੁਸਭਾ ਦਿਤੇ ॥ ਧਿਰੁ

ਸਿਧੀ ਧਿਰੁ ਕਰਮਾਤਿ ॥ ਸਾਸਿਧਿ ਸਾਕਰ ਮਾਤਿ ॥

ਅਚਿਤੁ ਕਰੇ ਜਿ ਸੁਦਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖੀ ਹਰਿ

ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਏਹਾ ਸਿਧਿ ਏਹਾ ਕਰਮਾਤਿ ॥ ੩

ਪਉੜੀ ॥ ਤਮ ਛਾਢੀ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਖਸਮ ਕੋ ਨਿ

ਤਰਾਵ ॥ ਤਰਿ ਗੁਣ ਛੁਤਾ ॥ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕ

ਰਹਿਜਿਸੁ ਸੁਦਹਿ ਸੁਕਵਲਾ ਕੀਤਾ ਹਰਿ
 ਦਾਤਾ ਅਭੁਜਗਤੁ ਭਿਖਰੀ ਮਾਮੀ ਗਤਜਨ ਜੀ
 ਤਾ ਹਰਿ ਦੇਵੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲੂ ਤੇਇ ਦਿ
 ਚਿਪਾਥਰ ਕਿਰਮਜੀਤਾ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿ
 ਮਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨਵੰਤਾ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਪੜ੍ਹਣਾ ਬੁੜ੍ਹਣਾ ਸੀਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰੈ ਅੰਦ
 ਰਿ ਤਿਸਨਾ ਦਿਕਾਰਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭਿ ਪੜ੍ਹਿਥ
 ਕੇ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਰਾ ॥੧॥ ਪੰਡਿਤ ਬੀਨਾ ਗੁਰਸ
 ਬ ਵਿਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੈ ਤਤੁ ਲਹੈ ਪਾਏ
 ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸ
 ਹਿ ਕੇਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਨਵਾ ਪਾਠੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਗੁ

ਸੁ
 ਮੰਤ੍ਰ
 ॥੧॥

੪੦੦੭

ਰਮੁਖਿਨਾਮੁ ਮਧਾਰੁ ॥ ੧ ਮੰ ੩ ॥ ਵਿਦੁ ਮਨੁ
 ਰੇ ਕੇ ਇਨ ਸਿਧੁ ਏਵੇਖਤੁ ਕੇ ਲਿਵਲਾਇ ਕੇਖ
 ਧਾਗੀਤੀ ਰਬੀ ਕੁਵਿ ਬੇਕੇਏਤੁ ਮਨੁ ਮਾਹਿ ਮਾਜਾ
 ਇ ॥ ਰਮੁਖਿਏਤੁ ਮਨੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਚਿ ਰਹੇ
 ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਨਨਕਾਇ ਸੁਮਨੁ ਕੀ ਮਲੁਇਉਉ
 ਤਰੈਉਉ ਮੇਸ ਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੀਤੀ ਮਲਤੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿ
 ਫਾਵਤੁ ਇਕਾਕਿਨਕਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੀ ਗਾਰੁ ਬ
 ਨਾਵਤੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਹਿਰਤੁ ਖਿਮਕ ॥
 ਮੈਸਾ ਸੀ ਗੀਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਲਾਗੈ ਪਿ
 ਮਾਰਾ ਪ੍ਰਮਕਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਲਤੁ ਦਿਨੁ ਰਾ

ਤੀਸਾਉ ਕਿਲਬਿਖਕਾਟੈ ਇਕਪਲਕਾ ਹਰਿ
ਹਰਿਦਾਇਆਲੁ ਤੇਵੈ ਜਿਸੁਉ ਪਾਰਿਸੋਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਜਪਿਜਿਨੁਕਾ ੨੧ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੩ ਜਨਮ
ਜਨਮਕੀਇਸੁਮਨਕਉ ਮਲੁਲਾ ਗੀਕਾਲਾਹੇ
ਆਸਿਆਤੁ ਖੰਨਲੀਧੋਤੀਉਜਲੀਨੁਤੇਵੈ
ਈਜੇਸਉਧੋਵਦਿ ਪਾਤੁ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀ
ਦਤੁ ਮਠੈਉਲਟੀ ਤੇਵੈ ਮਤਿਬਦਲਾਤੁ ਨਾਨਕ
ਕੋਮੇਲੁ ਨਲਗਈ ਨਾਛਿਹਿਜੇਨੀ ਪਾਤੁ ੧੫
੩ ਚਤੁਜੁਗੀਕਲਿਕਾਲੀਕਾਛੀ ਇਕਉਤੁਮ
ਪਦਵੀਇਸੁਜੁਗਮਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿਕੀ
ਰਤਿਫਲੁ ਪਾਈਮੇਜਿਨਕਉ ਹਰਿਲਿਖਿਪਾ

ਹਿ।। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨ ਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ੪੦੦੨
ਤਹਿ ਉਚਰਹਿ ਤਹਿ ਭਗਤੀ ਮਾਤਿ ਸਮਾਤਿ ੨
ਅਉੜੀ।। ਤਹਿ ਤਹਿ ਮੇਲ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰਗ
ਤਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਤਹਿ ਤਹਿ ਭੁਲੀ ਬਾਣਿ।। ਤਹਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਵਾ ਤਹਿ ਨਿਤ ਚਰਾ ਗੁਰ ਮਤੀ ਤਹਿ ਠੰਡੁ ਸ
ਦਾ ਮਾਣਿ।। ਤਹਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਉ ਖਧਿ ਖਾਧਿ ਅ
ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਤੇ ਦੁਖਾ ਘਾਣਿ।। ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿ
ਠਾ ਸਿਨ ਦਿਸੈ ਸੇ ਤਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਸਹੀ ਜਾਣਿ।।
ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਹਿ ਆਗਾਧ ਦੇ ਤਿਨ ਚੁਕੀ ਜਮ
ਕੀ ਜਗਤ ਕਾਣਿ।। ੨੨।। ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੩ ਗੇਜਨ
ਉਬਾਰੈ ਦਬਿਓ ਤੁਸੁ ਤਿ ਆਗਾਈ ਦਿਤਾਇ।। ਸ

ਤਿਹੁਰਕਾਸਬਦਿਸੁਦਿਨਜਾਗਿਓਅੰਤਰਿਨਉ
ਪਾਜਿਓਚਾਉ। ਸਗੀਰਜਲਉਗੁਣਬਾਤਗਾਜੋ
ਗੁਰਕਾਰਨਕਮਾਇ। ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਭਿਨੁਮੈ
ਭਉਮੈਦੂਜੈਭਾਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਾਈਉ
ਬਰੇਸਚੁਮਨਿਸਬਦਿਧਿਆਇ॥੧੫੦੩॥ ਸ
ਬਦਿਰਤੇਭਉਮੈਗਈਸੋਭਾਦੇਤੀਨਾਗਿ। ਪਰ
ਕੈਭਾਦੈਸਦਾਚਲੇਤਾਬਨਿਆਸੀਗਾਰੁ। ਸੇ
ਜਸੁਤਾਵੀਸਦਾਪਿਰੁਗਾਦੈ। ਹਰਿਦਰੁਪਾਇਆ
ਨਾਗਿ। ਨਾਹਿਮਰੇਨਕਦੇਦੁਖਯਾਗੈਸਦਾਸੁ
ਤਾਗਾਇਨਾਗਿ। ਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੈਲਿਲਈ
ਗੁਰਕੈਤੇਤਿਪਿਆਗਿ। ਪਉੜੀ॥ ਗਜਿਨਾਗੁਰੁ

ਭੋਪਿਆਆਪਣਾਤੇਨਰਬੁਰਿਆਈ।ਤਰਿਜੀਉ ੪੦੦੯
ਤਿਨਕਾਦਰਸਨੁਨਕਰਤੁਪਾਪਿਸਟਤਤਿਆਈ
ਓਇਪਾਠਿਪਾਠਿਟਿਗਤਿਕੁਸਧਮਨਿਜਿਉਪਰਕ
ਟਨਾਈ।ਦਰੁਭਾਈਸੰਗਾਤਿਮਿਲੇਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾ
ਗੀ।ਤਰਿਮੇਲਤੁਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰਿਗੁਰਕ
ਉਬਲਿਤਾਗੀ॥੨੩॥ਸਲੋਕੁਮੰ॥੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇ
ਸੁਖੁਉਪਜੈਫਿਰਿਦੁਖੁਨਲੇਗੋਆਇ।ਜੀਮਦੁਮਰ
ਣਾਮੰਟਿਗਾਇਆਕਾਲੇਕਾਕਿਛੁਨਬਸਾਇ।ਤ
ਰਿਸੇਤੀਮਨੁਗਦਿਗਤਿ।ਆਸਚੇਗਤਿ।ਆਸਮਾਇ
ਨਾਨਕਤਉਬਲਿਤਾਗੀਤਿਨਕਉਜੇਚਲਤਿਸਤਿ
ਗੁਰਭਾਇ॥੧ਮੰ॥੩॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਖੁਨਤਦ

ਈਜੇਅਨੇਕਕਰੈਸੀਗਾਰਾਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜਾਲ
ਈਦੁਜੈਗਾਇਪਿਆਰਾਸਕੁਸੁਧੁਸਾਕੁਲਖਣਿ
ਨਾਨਕਨਾਗਵਿਚਿਕੁਨਾਹਿ२੫ਉਤ੍ਰਾ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿਅਪਣੀਦਇਆਕਰਿਹਰਿਬੋਲੀਬੋਲੀ
ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਹਰਿਉਚਰਾਹਰਿਲਾਤਾਏਲੀ
ਜੇਜਪਿਦੇਹਰਿਹਰਿਦਿਨੁਸੁਗਤਿਤਿਨਹਉਕੁਰ
ਬੋਲੀ॥ ਜਿਨਾਸਤਿਰੁਰੁਮੇਰਾਪਿਆਰਾਅਥਸਿ
ਆਤਿਨਜਨਦੇਖਾਨੈਲੀ॥ ਹਉਦਾਰਿਅਪਣੇਗੁਰੁ
ਕਉਜਿਨਮੇਰਾਹਰਿਸਜਲੁਮੇਲਿਅਸੈਲੀ॥ ੨੪
ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਹਰਿਦਾਸਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਤੈਹਰਿਦੁ
ਸਨਕੇਮਿਤੁ॥ ਹਰਿਦਾਸਨਕੇਵਸਿਏਜਿਉਜਤੀਕੈ

੪੦੦੧੦
 ਵਸਿਜੀਤੁ। ਹਰਿਕੇਦਾਸਹਰਿਪਿਆਇਦੇਕਰਿਪੀ
 ਤਮਸਿਉਨੇਤੁ। ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੇਸੁਨਤੁਪ੍ਰਭਸਭਜਗ
 ਮਹਿਦਰਸੇਮੇਤੁ। ਜੋਹਰਿਦਾਸਨਿਕੀਉਸਤਤਿਤੈਸਾ
 ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ। ਹਰਿਆਪਣੀਵਡਿਆਈਭਾਵ
 ਦੀਜਨਕਜੈਕਾਰੁਕਰਾਈ। ਜੋਹਰਿਜਨੁਨਾਮੁਪਿ
 ਮਾਇਦਾਹਰਿਹਰਿਜਨੁਇਕਸਮਾਨਿ। ਜਨੁਨਾਨ
 ਕਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈ। ਹਰਿਪੇਜਰਖਤੁਕੁਗਵਾਨਾ॥
 ਮੰਠ ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈ। ਤਿਨਿਸਾਚੈਤਿਸੁਖਿ
 ਨੁਰਤਨੁਨਜਾਈ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਾਪੁਰਾਪਾਈ
 ਮੈਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈ॥੨॥ ਅਉੜੀ॥ ਰੈਣਿਦਿਨ
 ਰੁਪਰਕੁਤਿਤੂਹੈ। ਹੀਗਾਵਣਾ। ਜੀਮਜੀਤਸਰਬ

०१००४
ਤਨਾਉਤੇਗਾਧਿਆਵਣਾ। ਤੁਦਾਤਾਦਾਤਾਰੁਤੇਗਾਦਿ
ਤਾਖਾਵਣਾ। ਭਗਤਜਨਕੈਸੰਗਿਪਾਪਗਵਾਵ
ਣਾ। ਜਨਨਨਕਸਦਬਲਿਤਰੈਬਲਿਬਲਿਜਾ
ਵਣਾ। ੨੫ ਸਲੋਕਮੰ०੪ ਅੰਤਰਿਅਗਿਆ
ਨੁਭਈਸਤਿਅਧਿਅਸਤਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿਨਾਤਿ
ਅੰਦਰਿਕਪਦਸਭੁਕਪਟੇਕਰਿਜਾਇਕਪਟੇਖਪ
ਤਿਖਪਾਤੀ। ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਚਿਤਿਨਾਮਾ
ਵੈਅਪਦੇਸੁਆਇਫਿਗਤੀ। ਗਰਿਪਾਕਰੇਜੇਅ
ਪਦੀਤਾਨਨਕਸਬਦਿਸਮਾਤੀ। ੧ਮੰ०੪ ਅਨਮੁ
ਖਮਾਇਆਮੋਤਦਿਅਪੇਦੁਜੈਭਾਇਮਨੁਆਬਿ
ਰੁਨਾਤਿ। ਅਨਾਦਿਨੁਜਲਤਰਤਹਿਦਿਨੁਗਤੀ

ਹਉਮੈ ਖਪੈ ਖਪਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੇਕੁ ਮਤਾ ਰੁਬਾਰਾ ॥
 ਤਿਨ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥ ਓਇਆ ਪਦੁਖੀ ॥
 ਸੁਖੁ ਕਬਹੂੰ ਪਾਵਹਿ ਜਨਮਿ ਮਰਤਿ ਮਠਿ ਜਾਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਬਖਸਿਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਜਿਹੁ ਰਚਰਨਿ ॥
 ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੰਤ ਕੁਗਤ ਪਰਵਾ ॥
 ਦੁਸੈ ਪ੍ਰਭਿਭਾਇਆ ਸੇਈ ਬਿਚਖਣ ਸੰਤ ਜਿ ॥
 ਨੀਤਿ ਗਿਆਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥
 ਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾ ॥
 ਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਏ ਪੁਨੀਤੁ ਤਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ॥
 ਆ ੨ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ॥
 ਸੰਤਿ ਹੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮੋ ਚਿਤੁ ॥

ਵੇਖੁ ਤੁਭਾਈ ਵਡਿਆਈ ਤਰਿ ਸੰਤੁ ਸੁਆਮੀਅ ੪੧੨
 ਪਦੇ ਕੀਜੈ ਸਾਕੇਈ ਕਰੈ ਭੈਭਾ ਕੇਈ ਪਾਵੈ। ਏਹੁ ਬ੍ਰਹਮ
 ਮਬੀਚਾਰੁ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਅਗੇ ਦੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕ
 ਅਖਿਸੁਣਾਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮਚੇ ਬਾਧ
 ਬੇਹੁ ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰਿ ਦਿਤੇ॥ ਪੁਰਨੁ ਹੋਈਆ
 ਸਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨ ਰਤੇ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਤਿ ਬਿ
 ਅੰਤਿ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਹੋਤੇ॥ ਗੁਰ ਅਪਣੀ ਕਿਰ
 ਪਾਧਾਰਿ ਅਪਣੇ ਕਰਿ ਲਿਤੇ॥ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ
 ਤਾਠ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣੁ ਇਤੇ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ੧॥
 ਤਾ ਕੀ ਰਜਾਇ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਅਬਿਕਿਅ ਕੀ
 ਜੈ ਪਾਠੇ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਤਾ ਸਲੁ ਤਦੇ ਹੋਇ ਨਿਬ

੬੯੪
ਵਿਆਤੰਦੁਤਿਜੀਅਕਮਾਦੇ॥੧੫੦੨॥ਨਕਿਨਬ
ਖਸਮਹਥਿਕਿਰਤੁਪੇਕੇਦੇਇ॥ਜਤਾਂਦਾਦੇਤਤਾਂ
ਖਾਣੇਨਾਨਕਾਸਚੁਯੇ॥੨॥੫੯੩੩॥ਸਭੇਗਲਾ
ਆਪਿਥਾਠਿਬਹਾਲੀਆਨੁ॥ਆਪੇਰਚਨੁਰਚਾ
ਇਆਪੇਤੀਪਾਲਿਓਨੁ॥ਆਪੇਜੀਤਉਪਾਇਆਪਿ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਓਨੁ॥ਦਾਸਰਖੇਕੀਠਿਲਾਇਨਦਰਿ
ਨਿਤਾਲਿਓਨੁ॥ਨਾਨਕਕੁਗਤਾਸਦਾਅਨੰਦਕੁਉ
ਦੂਜਾਜਾਲਿਓਨੁ॥੨੮॥ਸਲੋਕੁਮੰਤ੍ਰ॥ਏਮਨਾ
ਰਿਜੀਧਿਆਇਤੁ॥ਇਕਮਨਿਏਕਿਚਿਤਿਕੁਇ
ਤਰਿਕੀਆਸਦਾਸਦਾਦੁਰਿਮਾਈਆਦੇਇਨ
ਪਦੁਤਾਇ॥ਤਉਤਰਿਕੈਸਦਾਬਲਿਹਾਰੈਜਿਤੁ

ਸੇਵੇ ਮੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ४੧੩
ਤਉ ਮੇ ਸਬ ਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ੧ ਮੰ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵਾਲ
ਇ ਮਨੁ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵ ਰਿ
ਆਈ ॥ ਆਪੇ ਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਸਤੁ ਨਾਨਕ ॥
ਪਿਓ ਆਪਿ ਤੈ ਆਪੇ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ ਨਿਤਿ ਨਿਜ ਪਰਿਦਾਸੁ ਤੇ ਜੁਗਤ ਜੁਗੁ
ਸੋਭਾ ਤੇਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਕਰਣ ਕਾਰਣ
ਸਮਰ ਬੁਝਹਿ ਕਰੈ ਤੈ ਮੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ
ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਸਾਟਿ ਸਿਧੀ ॥ ਆਪੇ ਫੁਨਿਗੇ
ਈ ॥ ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁਤੇਈ
ਦਰਿ ਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥

੬੯੪
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਮਾਗਿਐ ਮਾਸ ਰਿਮਾਖ ਤੁਧੰਨੁ
ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰਸੇਈ ॥੨੮੯॥ ੧੧ ॥ ਸੁਧੁ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਵਾਰਸੁ ਤੀਕੀਸ
ਲੋਕਾਨਾ ਲਿਖਹ ਲਾਗੁ ३ ਸਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ॥
ਸੁਤੈ ਦੇਸ ਦੇ ਤਾਗਣੀ ਪਗੀ ਪਰਗਾਵਣੁ ਜਾਇ ॥
ਪਿਰੁ ਢੋਰਿ ਮਾਘ ਰਿਮਾਖ ਦੇ ਮੇਰੀ ਦੂਜੈ ਕਾਇ ॥
ਠਾਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇ ਮਾਥੁ ਸਦਾ ਰੁਖਿ ਮਾਰੇ ਰਤੁ
ਸੁਧੁ ਕੁਤਾਰੁ ਤਰਿ ਢੋਰਿ ਮਾਥਿ ਰਿਲਗਾ ਜਾਇ ਦਿ
ਜੇਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇ ਦੇਸੁ ਪਲਟਿ ਮਾਤਰਿ ਰਤੀਸ

ਗਜਿਸੀਗਾਰਾਸਤਜਿਸਚੁਪਿਰੁਗਵਿਆਤਰਿ ੪੧੪

ਨਾਮਾਉਰਿਧਾਰਿਅਗਿਅਕਾਰੀਸਦਾਸੁਤਾ

ਗਵਿਅਪਿਮੇਲੀਕਰਤਾਰਿਨਾਨਕਪਿਰੁਪਾ

ਇਆਤਰਿਸਾਚਾਸਦਾਸੁਤਾਗਵਿਨਾਰਿ॥

ੴ ਮੰ ੩ ਸੁਤਦੀਏਨਿਮਾਣੀਏਸੇਸਤੁਸਦਾਸ

ਮਾਲਿਨਾਨਕਜਨਮੁਸਦਾਰਿਤਿਆਪਣਾਕੁ

ਲੁਭੀਢੁਟੀਨਾਲਿ॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਆਪੇਤ

ਖਤੁਰਚਾਇਓਨੁਆਕਾਸਪਤਾਲਾਤੁਕਮੇਧਰ

ਤੀਸਾਜੀਅਨੁਸਚੀਧਰਮਸਾਲਾਆਪਿਉਪਾ

ਇਖਖਾਇਦਾਸਚੇਦੀਨਦਇਆਲਾਸਕੁਨਾ

ਰਿਜਕੁਸੰਬਾਤਿਦਾਤੁਗਤੁਕਮੁਨਿਗਲਤਾਆਪੇ

ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਪਤਿ ਪਾਲਾ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ
ਮੰ० ੩ ਸੁਭਤਾ ਸੇਹਾਗ ਲੀਜਾ ਮੀਨਿ ਲੇਹਿ
ਸਚੁ ਨਾਉ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਣਾ ਮਨਾਇ ਲੇਹੁ ਪ
ਚੜੀਤਾਂ ਅਗਲਾ ਦੂਜਾ ਨਾਤੀ ਬਾਉ ਆਮੈ ਸਾਸੀ
ਗਾਰਬਣਾਇ ਤੁਮੈ ਲਾ ਕੇ ਦੇ ਨਹੋ ਵਈ ਅਹਿਨਿ
ਸਿਲਾ ਗੈਰਾਉ ਨਾਨਕ ਸੇਹਾਗਾ ਦਿਕਾ ਕਿਆ
ਚਿਹਨੁ ਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖ ਉਜਲਾ ਖਸਮੈ ਮ
ਹਿਸਮਾਇ॥ ੧ ॥ ਮੰ० ੩ ॥ ਲੋਕਾ ਦੇਹ ਉਸੁਤ ਵੀਸੁ
ਹਾਵੇ ਸੁਕਰੀ ਆਇ ਸੀਸੁ ਨ ਪਾਈ ਐਕਠਿ ਕਠਿ
ਵੇਸੁ ਰਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨੀ ਸਤੁ ਪਾਇ ਆਜਿਨੀ
ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀ ਐ

੪੯੫
 ਇਨਬਿਧਿਕੰਤਮਿਲੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਯੁਕਮੀ
 ਸਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁਬਤੁਭਿਤਿਸੰਸਾਗਾਤੇਰਾਤੁ
 ਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤਰੁਸਚੈਅਲਖਾਮਪਾਠਾ॥ਇਕਨ
 ਨੇਤੂਮੇਲਿਲੈਤਿਗੁਰਸਬਦਿਬੀਚਾਰਾ॥ਸਚਿ
 ਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਤਭੀਮੇਤਜਿਦਿਕਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੁਮੇ
 ਲਤਿਸੇਤੁਪੁਮਿਲੈਸੇਈਸਚਿਆਗਾ॥੨॥ਸਲੋਕੁ
 ਮੰ३ ਯਸੁਹਵੀਏਸੁਹਾਸਕੁਸੰਸਾਰੁਏਜਿਨਦੁਰਮ
 ਤਿਦੂਜਾਕਾਉ॥ਅਖਨਮਾਤਿਝੂਠਾਸਕੁਬਿਨਸਿਯਾ
 ਇਜਿਉਟਿਕੈਨਬਿਰਖਕੀਢਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾ
 ਲੇਲਾਕੁਤੇਜਿਉਰੀਗਮਜੀਠਸਚਕਾਉ॥ਉ
 ਲਟੀਸਕਤਿਸਿਵੈਪਾਰਿਆਈਮਨਿਵਸਿਆ

ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰਮਾਪ
 ਦੇ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਓ ਮੇ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੧ ਮੰ ੩ ॥
 ਸੁਹਾਰਿ ਗੁਣਿ ਕਾਰੈ ਕੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਮਾਜਾਇ ॥
 ਇਸੁ ਲਯੋ ਥਿਲ ਮਨੋ ਦਈ ਰੰਗ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ
 ਭਾਇ ॥ ਮੁਧਾਇ ਮਾਣੀ ਰੁਮਾਣੀ ਸੁਰੈ ਦੇਸਿ ਲੁਭਾ
 ਇ ॥ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਰੰਗੁ ਲਾ ਲੁਕ ਰਿਭੈ ਭਾਇ ਸੀ
 ਗੁਣ ਬਣਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋ ਹਾਗਣੀ ਜਿ
 ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ
 ਮਾਪਿ ਪਾਇ ਮਨੁ ਮਾਪਿ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਤਿ
 ਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪਈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਣ ਬਾਰੈ ਦੂਜੈ ਗੁਰਮਾਈ ॥ ਮਨੁ

ਖਠਉਰਨਪਾਇਨੀਫਿਰਿਅਵੈਜਾਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾ ੪੯੬
ਵੈਸੋਥੀਐਸਭਚਲੈਰਜਾਈ॥੩ ਸਲੋਕੁਮੰਤ੍ਰ
ਸੁਤੈਵੇਸਿਕਾਮਣਿਕੁਲਖਣੀਜੋਪਿਰੁਛੋਰਿਪਰਪੁ
ਰਖਿਧੋਗੀਪਆਰੁ॥ਓਸੁਸੀਲੁਨਸੰਜਮੁਸਦਾਝੂ
ਰੂਬਲੈਮਨਮੁਖਿਕਰਮਖੁਆਰੁ॥ਜਿਸੁਪੁਰਖਿ
ਤੋਵੈਲਿਖਿਅਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਕੁਤਾਰੁ॥ਸੁ
ਤਾਵੇਸੁਸਭਉਤਾਰਿਧਾਰਿਗਲਿਪਾਤਿਠੈਖਿ
ਮਾਸੀਗਾਰੁ॥ਪੇਈਐਸਾਤੁਰੇਬਤੁਸੋਭਾਪਾਏ
ਤਿਸੁਪੁਜਕਰੈਸਭੁਸੈਸਾਰੁ॥ਓਤੁਰਲਾਈਕਿਸੈ
ਦੀਨਾਰਲੈਜਿਸੁਰਵੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੁਤਾਗਈਜਿਸੁਅਵਿਨਾਸੀ

ਪੁਰਖੁ ਕਤਾਗੁ १ ਮੰ १ ਸੁਹਾਠਿ ਗੁਸੁ ਪੈਨੈ ਨਿਸੀ
ਬਿਨੁ ਤਾਗੇ ਗਲਿ ਤਾਗੁ ਸਚਾ ਰਿਗੁ ਮਜੀ ਠਕਾਗੁ
ਗੁਪਿ ਬੁਝ ਮੁਬੀ ਚਾਗੁ ਨਨਕ ਪੇਸ ਮਮਤਾ ਰਸੀ
ਸਾਭਿ ਬੁਰਿ ਆਈ ਆਛਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਹੁ
ਜਗੁ ਆਪਿ ਪਾਇ ਓਨੁ ਕਰਿ ਚੇਜਾ ਵਿਭਾਨੁ ॥
ਪੰਚਧਾਤੁ ਵਿਚਿ ਪਾਈ ਮਨੁ ਮੋਹੁ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨੁ
ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈ ਮੈ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਮਗਿ ਆ
ਨੁ ਇਕਨੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇ ਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ
ਰਿਗਿ ਆਨੁ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨੁ ਬਖਸਿ ਓਨੁ
ਰਿਨਾ ਮੁਨਿ ਧਾਨੁ ४ ਸਲੋਕੁ ਮੰ १ ਸੁਹਾਵੀ
ਏਸੁ ਹਵੇਸੁ ਛਡਿ ਤੁੰ ਤਾਪਿ ਰਲਗੀ ਪਿਆਗੁ ਸੁ

ਤੈਵੇਸੁਪਿਰੁਕਿਨੈਨਪਾਇਓਮਨਮੁਖਿਦਝਿਮੁਦੀ
 ਗਾਵਾਰਿ। ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਓਮੇਸੁਹਾਵੇਸੁਗਾਇ
 ਮਾਹਉਮੇਵਿਚਹੁਮਾਰਿ। ਸਨੁਤਨੁਰਤਾਲਾਲੁਹੇ
 ਮਾਰਸਨਾਰਤੀਗੁਣਸਾਰਿ। ਸਦਾਸੁਹਾਗਾਇ
 ਜਬਦਿਮਨਿਭੈਭਾਇਕਰੇਸੀਗਾਰੁ। ਨਾਨਕਕਰਮ
 ਮਹਲੁਪਾਇਆਪਿਰੁਗਾਖਿਮਾਉਰਿਧਾਰਿ॥੧॥
 ਮੰ॥੩॥ ਮੁੰਧੇਸੁਹਾਪਰਹਰਹੁਲਾਲੁਕਰਹੁਸੀ
 ਗਾਰੁ। ਮਾਦਣਜਾਣਾਵੀਸਰੈਗੁਰਸਬਦੀਦੀ
 ਚਾਰੁ। ਮੁੰਧਸੁਹਾਵੀਸੋਹਣੀਜਿਸੁਪਰਿਸਹਜਿ
 ਭਤਾਰੁ। ਨਾਨਕਸਾਧਨਿਗਾਵੀਮੇਰਾਵੈਗਵਣਹਾਰੁ
 ੩॥੫॥੧੧॥ ਮੇਹੁਕੁਕੁਟਬੁਠੈਮਨਮੁਖਮੁਗ

੧੧੪
ਪੁਰਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਮੁਏ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਲਿਤੁ
ਸਿਰਉ ਪਾਹਿ ਜਮ ਕਾ ਲੁਨ ਸੁਝਈ ਦੂਜੈ ਕੁਰਮਿਤੁ ॥
ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮ ਕਾ ਲਿਵਸਿ
ਕਿਤਾ ॥ ਜੇਹਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਅਨੁਸੇ ਕਰਮ ਕ
ਮਿਤਾ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਸਤੀ ਆਇਤਿ ਨਾਮਾ
ਖੀਅਨਿ ਜੇ ਮਾਤ੍ਰਿ ਆਲਗਿ ਜਲੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ
ਆਜਾਣੀਅਨਿ ਜਿਥਿ ਰੋਚੇ ਟਮਰੰਨਿ ॥ ੧ ॥ ਮੰਤ੍ਰ
ਭੀਸੇ ਸਤੀ ਆਜਾਣੀਅਨਿ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਰਹੰਨਿ ॥
ਸੇਵਨਿ ਸਾਂਈ ਆਪਣਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਸੰਮਾ ਲੰਨਿ
੨ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਕੰਤਾਨਾ ਲਿਖੇ ਟਲੀ ਆਸੇਤੀ ਅਗਿ
ਜਲਾਹਿ ॥ ਜੇਜਾਣਹਿ ਪਿਰਾ ਆਪਣਾ ਤਾਤਨਿ

ਦੁਖਸਾਹਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਕੰਤ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸੇਕਿਉ ४੧੮
ਅਗਿਜਲਾਤਿ॥ ਭਾਵੇ ਜੀਵਉ ਕੈ ਮਰਉ ਦੂਰੁ
ਹੀ ਭੁਜਿ ਜਾਤਿ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁ ਦੁਖੁ ਸੁ
ਖੁ ਨ ਲਿਉ ਪਾਇ॥ ਆਲੇਖੁ ਕਰੈ ਲਿਖਿਆ
ਨਾਵੈ ਜੇਵਹੂੰ ਰਹਾਤਿ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਹੁ ਪੁਨਹਿ ਖਿਆ॥
ਨਾਮੁ ਅਖੁਟ ਨਿਧਾਨੁ॥ ਤੈਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ॥
ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਵ ਸੀ॥ ਫਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਲਿਖਿਆ॥
ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਸੇਜ ਨ ਮਿਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜ
ਪਿਆ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੩ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਲਣੁ ਜ
ਇਆ ਸੇਕਿਉ ਕਰਤਿ॥ ਵਿਥਾਰਾ ਚਲਣੁ ਸਾਰ
ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣੁ ਹਾਰਾ॥ ੧ ਮੰ ੩ ॥ ਗਾਇ

ਕਾਗਣਿਧੰਨੁਸੰਚੀਐਕੁਲਕੇਚਲਦੁਤੇਇ
ਨਾਨਕਨਾਲਿਨਚਲਈਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵਾ
ਇਕਮੰਡਰ ਬਧਾਚਟੀਜੇਕੁਰੇਨਾਕੁੰਦੁਨਾਉ
ਪਕਾਹੁਸੇਤੀਪੁਸੀਸਦਾਗੀਐਨਾਨਕਕਾਰਜੁ
ਸਾਹੁ॥੩ਮੰਡਰ ਮਨਿਹਠਿਤਰਫਨਿਜਿਪਾਈ
ਜੇਬਹੁਤਾਪਾਲੇ॥ਤਰਫਜਿਦੇਸਤਭਾਉਦੇਸ
ਨਨਾਨਕਸਬਦੁਦੀਚਾਰੇ॥੪ ਪਉੜੀ॥ ਕਰੈ
ਕਾਰਣੁਜਿਨਿਕੀਆਸੋਜਾਦੈਸੋਈ॥ਆਪੇਸਿ
ਸਟਿਉਪਾਈਅਨੁਆਪੇਫੁਨਿਗੋਈ॥ਜੁਗਚੋਰ
ਸਭੁਭਵਿਬਕੀਕਿਨਿਕੀਮਾਤਿਤੇਈ॥ਸਾਤਿਗੁਰਿ
ਏਕੁਦਿਖਾਲਿਆਮਾਨਿਤਨਿਸੁਖਤੇਈ॥ਗੁਰਮੁ

ੴ ਸਦਾਸਲਾ ਤੀ ਮੈ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਤੇਈ ॥ ੧ ॥ ੪੯੯
 ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕੁ ਉਤਿ ਨ ਨਾਨਿ ਕਉ ਮੁਖੁ
 ਕਉ ਨਿਕੁ ਵਿਆਤਾ ॥ ਨਾਨ ਕਏ ਤੁਪਟਿ ਤਗਾਤਿ ਤੁ
 ਦੀ ਬਾਣਿ ਗਾਇਆ ॥ ੧ ਮੰ ੨ ॥ ਤੁਰਦੇ ਕਉ ਤੁਰਦਾ
 ਮਿਏ ਉਤ੍ਰ ਤੇ ਕਉ ਤੁਤਾ ॥ ਜੀਵਤ ਕਉ ਜੀਵਤਾ ਮਿਏ
 ਤੁਏ ਕਉ ਮੁਆ ॥ ਨਾਨ ਕਸੇ ਸਾਲਾ ਤੀ ਮੇ ਜਿਨਿ ਕਾ
 ਰਣੁ ਕੀਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਨਿਸੇ
 ਸਚੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤਉ ਮੇ ਮਾਠਿ ਮਨੁ ਨਿਰ
 ਮਲਾ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਕੇਠੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਮਾੜੀਆ
 ਲਗਿ ਪਏ ਗਵਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕਾਨ
 ਨੀ ਮਨ ਮੁਖਿ ਗੁਬਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਤਿ ਤਿਸੇ ਬੁ

ਭੁਸੀ ਸਚਿਆਰੀਆ ਜੀਤ ਵਿਚਾਰੀ ८ ॥ ਸੋਲੋਕੁ
ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਕਾਂਮਣਿ ਤਉ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਿ ਜਾਪਤਿ ਲਾਕੰਤੁ
ਮਨਾਇ ॥ ਮਤੁ ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ਏਵੈ ਬਿਰਥਾ ਜਾ
ਇਕਾ ਮਣਿ ਪਰਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ ਬਣਿ ਮਾਸੀ
ਗਾਰੁ ਕੀਆ ਤਉ ਪਰਵਾਣੁ ਜੇ ਜਾਸਤੁ ਪਰੇ ਪਿਆਰੁ
ਭਉ ਸੀਗਾਰੁ ਤਬੋਲ ਰਸੁ ਰੋਜ ਨੁਕਾਉ ਕੋਰੇ ਇਹ ਤ
ਨੁ ਮਨੁ ਜਉ ਪੇਕੰਤ ਕਉ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕੋ ਗੋਰੇ ਗਇ ॥ ੧ ॥
ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਕਾਜ ਲਛੁਲ ਤਬੋਲ ਰਸ ਲੇ ਧਨ ਕੀਆ
ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਇ ਏਵੈ ਕੁਇਆ ਦਿਕਾਰੁ
੨ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਧਨ ਪਿਰੁ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀ ਮਨਿ ਬਹਿਨਿ ਇ
ਕੋ ਠੋਤੋਇ ॥ ਏਕੋ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਮੂਰਤੀ ਧਨ ਪਿਰੁ ਕਹੀ

ਮੇਸੋਇਆ ੩ ਪਉੜੀ ॥ ਭੋਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵ ॥ ੪੨੦ ॥
 ਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਾਮਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਮੈ
 ਭਉਊ ਪਜੈ ਭੋਭਾਇ ਠੰਗੁ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤਾਠੰ
 ਗਾ ਸਿਉ ਹਉ ਮੈ ਤਿਸ ਨਾਮਾਗਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ
 ਅਤਿ ਸੋਯਣ ਭੋਇਆ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੂਰਗਿ ॥ ਭਉਭਾਉ
 ਸਭਾ ਤਿਸ ਦਾਸੇ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ॥
 ਵਾਹੁ ਖਸਮੁ ਤੁਵਾਹੁ ਜਿਨ ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਤਮ ਕੀਏ ॥
 ਸਾਗਰ ਲਹਿ ਸਮੁੰਦ ਸਥਵੇ ਲਿਵਰ ਸਵਰਾਹੁ ॥
 ਆਪਿ ਖੜੋਵਹਿ ਆਪਿ ਕਰਿ ਆਪਿ ਏਏ ਆਪਾਹੁ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਪਵੈ ਉਨ ਮਨਿ ਤੁਕੁ ਮਾਹੁ ॥
 ਮਸਕਿ ਤਿਲ ਤਹੁ ਮਜੂਰੀ ਆਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਸਮ ਦਰਾਹੁ ॥

ਨਾਨਕ ਪੁਰਦਰਦੇ ਪਰਦਾ ਤੁਤਉ ਦਰਿਉ ਨਾਨਾ ਤਿਕੋ
ਸਚਾ ਦੇ ਪਰਦਾ ਤੁ १ ਮਃ १ ॥ ਉਜਲ ਮੋਤੀ ਸੋ ਤੇਲੇ
ਰਤਨਾ ਨਾਲਿ ਜੁੜੀ ਨਿ ॥ ਤਿਨ ਜੁਵੈ ਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿ
ਬੁਢੇ ਬੀਇ ਮਰੀ ਨਿ २ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਰਿ ਸਾਲਾ ਤਿ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉ ਪਿਸੀ ਠੀਕੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚਾ ਗਾਇ ਰੰਗੀ ਕੀਰੁ ॥ ਮਨਿ ਤ
ਨਿਤਿ ਰਦੈ ਗਵਿਰਤਿ ॥ ਆਤਰਿ ਤੀਰਾ ਤੀਰੁ ॥ ਜਨਮ
ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਾਇਆ ਫਿਰਿ ਪਵੈ ਨ ਫੀਰੁ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਾ ਮੁਸਾਠਾ ਤਿ ਤੂਹਿ ਰਿਗੁ ਦੀਗਾ ਤੀਰੁ १੦
ਸਲੋਕੁ ਮਃ १ ॥ ਨਾਨਕ ਇਤੁ ਤਨੁ ਜਾਇ ਜਿਨਿ ਜ
ਲਿਓ ਮੇਨਾ ਮੁਦਿ ਸਾਰਿਆ ॥ ਪਉਦੀ ਜਾਇ ਪਰਾਇ

ਪਿਛੈ ਤਬੁ ਨ ਅੰਬੁ ਤੇ ਤਿਤੁ ਨਿਵੈ ਪੈਤਾਇ ॥ ੧੫੦ ॥ ੪੨੯
ਨਾਨਕ ਮਨ ਕੇ ਕੀ ਮਾਫਿ ਦਿਆ ਬਾਣੁ ਤਨੁ ਆਵਈ ਕਿ
ਤੀਲਹਾਸੁ ਤੰਮ ਜਾ ਬਖਸੇ ਤਾਧ ਕਾਨਾ ਤੀ ॥ ੧੫੧ ॥
ਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇ ਨੁਕਰਿ ਸਚੁ ਫੁਰ
ਮਾਣੁ ॥ ਸਦਾ ਨਿਤ ਚਲੁ ਗਵਿਰਹਿ ॥ ਮਾਸੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁ
ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸੇਵੀ ਮੇ ਸਚੁ ਸਬਾਇ ਨਿ
ਸਾਣੁ ॥ ਪੂਰਬਾ ਦੁਬਣਾਇ ॥ ਮਾਠਿ ਗੁਰੁ ਰਮਤਿ ਮਾ
ਣੁ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਮਲਖੁ ਤੈ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ
ਜਾਣੁ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ॥ ਨਾਨਕ ਬਦਰਾਮਾਲ
ਕਾਭੀ ਤਰਿਧਾਰਿ ਮਾਘਾਇ ॥ ਖੋਟੇ ਖੋਟੇ ਪਰਖੀ ਮ
ਨਿ ਜਾਤਿ ਬੇਕਦੀ ਬਾਣੀ ॥ ਮੰ ॥ ਨਾਵਹਿ ਚ

ਲੈਤੀਰਬੀਮਨਿਖੋਵੈਤਨਿਚੋਗਾਇਕੁਭਾਉਲਖੀ
 ਨਾਤਿਆਦੁਇਭਾਚਰੀਅਸੁਭੋਗਾਬਾਤਿਰਿਧੋਤੀ
 ਤੂਬਰੀਅੰਦਹਿਦਿਸੁਨਿਕੋਗੁਸਾਧਕੁਲੇਅਨੁਸਾ
 ਤਿਆਚੋਰਸਿਚੋਗਾਚੋਗਾ ੨ ੫ਉੜੀ ॥ ਅਪੇਤੁ
 ਕਮੁਚਲਾਇਦਾਜਗੁਪੀਧੈਲਾਇਆ ॥ ਇਕਿ
 ਅਪੇਤੀਆਪਿਲਾਇਅਨੁਰੁਦੇਤਸੁਖੁਪਾਇ
 ਆਦਤਦਿਸਾਇਤੁਮਨੁਪਾਦਦਾਗੁਰਿਠਾਕਿਰ
 ਤਾਇਆਨਾਵੈਨੋਸਕੁਲਚਦੀਗੁਰਮਤੀਪਾਇ
 ਮਾਧੁਗਿਲਿਖਿਅੰਮੇਟਿਨਸਕੀਮੇਜੋਤਰਿਲਿ
 ਖਿਪਾਇਆ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧ ॥ ਦੁਇਦੀਵੇਚ
 ਉਦਤਤਨਾਲੇਜੋਤੇਜੀਅਤੇਤੇਵਨਜਾਗੇਖੁਲੇ

ਤਟੋਤਮਾਦਾਪਾਗੁਜੇਪਤੁਚੈਸੋਚਲਣਹਾਰੁ
 ਧਰਮੁਦਲਾਲੁਪਾਏਨੀਸਾਲੁ। ਨਾਨਕਨਾਮੁ
 ਲਾਤਪਰਦਾਨੁ। ਪਰਿਅਏਵਜੀਦਪਾਈ। ਸ
 ਚਨਾਮਕੀਮਿਲੀਵਰਿਅਈ। ਮੰ ੧। ਗਤੀ
 ਤੇਵਨਿਕਾਲੀ। ਮਾਸੁਪੇਦਸੇਵਨਿ। ਗਦਿਤਥਗਾ
 ਤਪੈਪਣਾਕਾਲਿਅਕਾਲੇਵਨ। ਅਧੇਅਕਲੀ
 ਬਾਹਰੇਮੁਰਖੁਅੰਧਅਭਿਅਨੁ। ਨਾਨਕਨਦਰੀਬ
 ਹਰੇਕਬਹਿਨਪਾਵਹਿਮਾਨੁ। ੨। ਪਉੜੀ। ਕਾਇ
 ਮਕੋਦੁਰਚਾਇਮਾਤਰਿਸਚੈਆਪੈ। ਇਕਿਦੂ
 ਜੈਕਾਇਖੁਮਾਇਅਨੁਤਉਮੇਦਿਚਿਦਿਆਪੈ।
 ਇਤੁਮਾਨੁਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਸਾਮਨਮੁਖਿਸੰਤਪੈ।

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝ ਸੀ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾ
 ਪੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ ਓਨੁ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਆਪੇ
 ੧੩ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਚੋਗਾਂ ਜਾਂਗਾਂ ਰੰਗੀ ਆਕੁਰਣਿ
 ਆਦੀ ਬਾਣੁ ਏਦੀ ਨਾ ਕੀ ਦੇਸਤੀ ਦੇਦੀ ਨਾ ਕ
 ਖਾਣੁ ਸਿਫਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੁ ਨੀ ਸਦਾ ਦੇਸੈ ਸੈਤਾ
 ਨੁ ਗਦਤੁ ਚੰਦਨ ਖਉਲੀ ਐ ਕੁਰੀ ਸਾਤੁ ਸਿਉ ਪਾ
 ਣੁ ਨਾਨਕ ਕੁਰੈ ਕਤਿ ਐ ਕੁਰਾਤ ਲੀ ਐ ਤਾਣੁ ਕੁ
 ਰਾਕ ਪੜਕ ਢੀ ਐ ਕੁਰਾਪੇ ਨਾਨੁ ਮਾਣੁ ੧ ਮਃ ੧ ਬਾਂ
 ਗਾ ਬੁਰਗੁ ਸਿੰਝੀ ਆਨ ਲੇ ਮਿਲੀ ਕਲਾਣੁ ਇਕਿ
 ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਪਰਵਾਣੁ ਨਾਨਕ
 ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿ ਆਹਉ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾ

ਦੁਆਰਾ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਕੁਝ ਤੇ ੪੨੩
 ਕੁਝ ਤੇ ਇਹਾਇਆ ਤਉ ਮੇਝ ਗੜਾ ਪਾਇਓਨੁ
 ਝਗੜੇ ਜਗੁ ਮੁਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਝਗੜਾ ਖੁਕਾ
 ਇਓਨੁ ਇਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਤਿਆ ਸਭੁਆਤ ਮਰਾਮੁ
 ਪਛਾਣਿਆ ਕਉਓ ਜਲ ਤਰਿ ਗਇਆ ਜੇਤਿਸ
 ਮਾਣੀ ਜੇਤਿ ਦਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ੧੪
 ਸਲੋਕ ੪੧ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਖਿਆ ਦੇਹਿ ਮੈ
 ਤੁਸੀ ਮੁਖੁ ਦਾਤਾਰਾ ਤਉ ਮੇਗਰ ਬੁਨਿਵਾਰੀ ਮੇਕਾ
 ਮੁਕੋ ਧੁਮ ਤੰਕਾਰਾ ਲਬੁ ਲੋਕੁ ਪਰਜਾਲੀ ਮੇਨਾ
 ਮੁਮਿ ਲੈਆ ਧਾਰਾ ਅਹਿ ਨਿਸਿਨਦ ਤਨ ਨਿਰਮ
 ਲਾਮੇ ਲਾਕ ਬੰਨ੍ਹੇ ਤੇਇਆ ਨਾਨਕ ਇਹ ਖਿਧਿਧੁ

ਦੀ ਮੈਨ ਦਰਿ ਤੇ ਗੀ ਸੁਖੁ ਤੇਇ ॥ ੧੫੦ ॥ ਗਇਕ ਕੀਤੁ
ਸਥਾਈ ਮਾਜਿ ਤੀ ਦਰਿ ਖੜੀ ਆਤਾ ਨਾਨਕ ਕੀ
ਤੈਰ ਤੀ ਮਾਪੁ ਛੁਹਿ ਬਾਤੁ ਤੀ ਆਤਾ ॥ ੧੫੧ ॥ ਸਥੇ
ਕੀਤੈਰ ਤੀ ਮਾਮੈ ਦੋਹਾ ਗਾਇ ਕਿਤੁ ਮੈ ਤਨਿ ਅਦ
ਗਾਣੇ ਤੇਰੇ ਖਸਮੁ ਨ ਫੇਰੇ ਚਿਤੁ ॥ ੧੫੨ ॥ ਜਉ
ਬਲਿਤਾ ਗੀਤਿ ਨ ਕਉ ਸਿਫੁ ਤਿਜਿ ਨਾ ਦੇਵਾਤਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੀ ਸੇਵਾ ਗਾਇ ਇਕ ਮੈ ਦੋਹਾ ਗਾਇ ਗੀਤਿ
੪ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਦ ਰਿਮੰਗੁ ਤੁਜਾ ਚੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਚੈ
ਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਜਨੁ
ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਗਾਮਨੁ ਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇ ਜੈ
ਤੀ ਜੋਤਿ ਪਾਹਿ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣੁ ਗਾਇ ਜੈ ਜੈ

ਸਬਦੁ ਤਰਿਗਾਜਗਮਤਿ ਦਰਤੈਆਪਿ ਤਰਿਸੇਤੈ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕਮਃ ॥ ਜਿਨੀਨਪਾਇ
 ਪੀਤਿਕਰਿ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕਮਃ ॥ ਜਿਨੀਨਪਾਇ
 ਆਪੇਮਰਸੁਕੰਤੁਨਪਾਇਓਸਾਉ ॥ ਸੁੰਦਰਪਰਿਕ
 ਪਾਤੁਣਾਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾਉ ॥੧੬॥ ਮਃ ॥੧॥
 ਸਉਓਲਾਮੇਦਿਨੈਕੇਗਤੀਮਿਲਨਿਸਤਿਸਾ ॥ ਸਿਫ
 ਤਿਸਲਾਤੁਛਾਤਿਕੈਕਰੰਗੀਲਗਾ ॥ ਤਿਸੁਗਫਿ
 ਦਇਵੇਤਾਜੀਦਿਆਜਿਤੁਖਾਇਦਧਾਇਆਪੇ
 ਦਾ ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਦਿਨੁਸਭੇਦੁਸਮਨੁਤਤੁ ॥੧੭॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਛਾਛੀਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਜਨਮੁਸਦਾ
 ਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਸਲਾਹਿਸਚਾਉਰਿਧਾ
 ਰਿਆ ॥ ਪਤਿਦਰੁਪਾਵੈਮਹਲੁਨਾਮੁਪਿਆਰਿਆ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਤਉ ਗੁਰਕਉ ਦਾਰਿਆ
ਤੂਆ ਪਿਸਦਗਤਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਨ ਤਾਰਿਆ ॥ ੧੬ ॥
ਸਲੋਕ ਮੰ ॥ ੧ ॥ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਅਧੇਰਾ ਜਾਇ ਗੇਵਦਪਾ
ਠਮਤਿ ਪਾਪਾਇਆ ਉਗਵੈ ਸੁਰਨਜਾ ਪੈਦੰਦੁ ਜ
ਤਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਸਾਸੁ ਅਗਿਆਨੁ ਮਿਟੰਤੁ ਬੇਦਪਾ
ਨਸੰਸਾਰਕੀ ਕਾਰਾ ਪਵਿ ਪਵਿ ਪੰਤਿ ਤਕਰਹਿ ਬੀਚਾ
ਹੁ ਗਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਸਕਤੋ ਇਖੁਆਰਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਉਤਰਿ ਸਿਪਾਰਿ ॥ ੧ ਮੰ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ
ਆਇਓ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੀ ਪਾਆਰਾ ਰਸਨਾ ਫਿਕਾ
ਬੋਲਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤੋ ਇਖੁਆਰਾ ਨਾਨਕ ਪਾਇ
ਮੇਰਿ ਗਰਿਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਾ ਹੁਰਾ

ਪਉੜੀ॥ ਜਿਪ੍ਰਕਸਾਲਾਤੇਆਪਣਾਸੋਸੋਭਾਪਾ ॥੪੨੫॥
ਏ॥੨੬॥ਮੇਦਿਚਤੁਦੁਰਿਕਰਿਸਚੁਮਨਿਦਸਾਏ
ਸਚੁਬਾਣੀਗੁਣਉਚਹੋਸਚਾਸੁਖੁਪਾਏ॥ਮੇਲੁਭੁ
ਇਆਚਿਰੀਦਿਛੁਨਿਆਗੁਰਪ੍ਰਥਮਿਲਾਏ॥
ਮਨੁਮੇਲਾਇਦਸੁਪੁਰੈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥੧੧॥
ਸਲੋਕੁਮੰ॥੧॥ ਕਾਇਆਕੁਮਲਦੁਲਰਗੁਣਨਾ
ਨਕਗੁਪਸਿਮਾਲਾਏਨੀਦੁਲੀਰਉਕੇਰਅਦਰ
ਕਿਚੁਇਆਹਿਡਾਲਾ॥੧॥ਮੰ॥੨॥ ਨਾਨਕਤਿਨਬ
ਸੰਤੁਹੈਜਿਨਪਰਿਦਸਿਆਕੰਤੁ॥ਜਿਨਕੇਕੰਤਇ
ਸਾਪੁਰੀਸੇਆਹਿਨਿਸਿਫਿਰਹਿਜਲੰਤ॥੨॥ਪਉੜੀ
ਆਪੇਬਖਸੇਦਇਆਕਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀ

ਅਨਾਦਿ ਨੁਸੇਵੀ ਗੁਣਰ ਵਾ ਮਨੁ ਸਚੈਰ ਚਨੀ
 ਪਰੁ ਮੇਗ ਬੇਅੰਤੁ ਹੈ ਅੰਤੁ ਕਿਨੈ ਨ ਲਖਨੀ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਗਿ ਮਾਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਜਪਨੀ ॥ ਜੋ
 ਇਛੈ ਸੇਫ ਲੁਪਾਇ ਸੀਸ ਕ੍ਰਿਪੈ ਰੇ ਵਿਚਿ ਜਚਨੀ
 ੧੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ੧ ॥ ਪਤਿਲ ਬਸੰਤੈ ਆਗਮਨਿ
 ਪਤਿਲ ਮਊਲਿਓ ਸੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮਊਲਿਓ ਮੇਸਰੁ
 ਮਊਲੀ ਮੇਤਿ ਸਤਿ ਨ ਮਊਲਿ ਤੁਕਾਇ ॥ ਮੰ ੨
 ਪਤਿਲ ਬਸੰਤੈ ਆਗਮਨਿ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਤੁ ਬੀਚਾਰੁ
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀ ਮੇਜਿ ਸਕੁ ਸੈਦੇ ਆਧਾਰੁ
 ੧੯ ॥ ਮਿਲਿਓ ਮੇਮਿਲਿ ਆਨਾ ਮਿਲੇ ਮਿਲੇ ਜਿਮਿਲਿ
 ਮਾਤੈ ਇਹ ਅੰਤੁ ਹਿ ਆਤੁ ਮੇਜੈ ਮਿਲੇ ਮਿਲਿਅ ॥

੧੯

ਕਤੀ ਮੈ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਠਹਿਠਹਿ ਨਾਮੁ ੪੨੬
ਸਲਾਤੀ ਮੈ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਖਿ
ਆਫਿ ਰਿਜੋ ਨੀ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਿ ਆਨਾ ਮੁਪਾਈ
ਮੈ ਨਾਮੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਤੀ
ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਝੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ
ਤੈ ਸੇਵਿ ਮੈ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ੨
ਕਿਸਤੀ ਕੋਈ ਕੋਇ ਮੰਦੁ ਨਿਮਾਣੀ ਇਕੁ ਤੂ ਗਿ
ਉਨ ਮਗੀ ਜੈ ਰੋਇ ਜਲ ਗੁਚਿ ਤਿਨ ਆਵਤੀ ॥ ੧
ਮੰ ੨ ॥ ਜਾ ਸੁਖਤਾ ਸਤੁ ਗਾਵਿ ਓਦੁ ਖਿਰੀ ਸਮਾਇ
ਓਨਿ ॥ ਨਨਕ ਕੋ ਤੈ ਸਿ ਆਣੀ ਏਇ ਉਕਤ ਮਿਲਾ
ਵਾਤੇਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਠਹਿਠਹਿ ਆਸਾ ਲਾਤੀ

358
ਕਿਰਮਜੀਤੁਵਡੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈ। ਤੁਮਗਮਦ
ਇਆਲੁਮਗੀਮਰੇਆਪਲੈਰਿਮਿਲਾਈ॥
ਜੇਤੁਇਥਿਨੁਬੇਲੀਕੋਨਹੀਤੁਮੀਤਿਸਖਾਈ॥
ਜੇਤੇਰੀਸਰਣਾਗਤੀਤਿਨਲੈਹਿਛੁਗਾਈ॥ ਨਾਨਕ
ਕਵੇਪਰਦਾਤੁਹੈਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥ ੨੦ ॥

॥ ੧੨ ॥

॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਵਾਰਿਬ
ਲਾਵਲਕੀਸਲੋਕਾਨਾਇਮਤਲਾ॥ ੪ ॥
ਸਲੋਕਮਃ੪ ॥ ਹਰਿਉਤਮਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗਾਵਿ
ਮਾਕਰਿਨਾਦੁਬਿਲਾਵਲੁਗਾਰੁ॥ ਉਪਦੇਸੁਗੁ

ਫੁਸੁਟਿ ਮੰਨਿ ਆਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪੁਰਾ ਭਾਰਤੁ ॥ ਸ
 ਰਾਇ ਨ ਸੁਰੇਇ ਰੁਣੁ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ
 ਲਿਵਲਾਗੁ ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਮੋਹਿ ਇਆ
 ਮਨੁ ਖਿੜਿ ਆਹਰਿ ਆਬਾਗੁ ॥ ਮਗਿ ਮਾਨੁ
 ਅਧੇ ਗਮਿ ਰਿਗਾਇ ਆਰੁ ਰਚਾ ਨਨੁ ਗਿਆ
 ਰੁਚ ਗਾਗੁ ॥ ਜਨੁ ਨ ਨਕੁ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਇ
 ਕਨਿ ਮਖਘੜੀ ਮੁਖਿ ਲਾਗੁ ॥ ੧ ਮੰ ੩ ॥ ਬਿਲ
 ਦਲੁ ਤਬ ਹੀ ਕੀਜੀ ਮੇਜ ਬਮੁਖਿ ਤੇਵੈ ਨਾਮੁ ॥
 ਗਾਗ ਨਾਦ ਮਬਦਿ ਸੇ ਤੇ ਜਾਲਾ ਗੈਸ ਹਜਿ
 ਧਿਆਨੁ ॥ ਗਾਗ ਨਾਦ ਛੁਡਿ ਹਰਿ ਸੇਵੀ ਮੈਤਾ
 ਦਰਗਾਹ ਪਾਈ ਮੇ ਮਾਨੁ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ

ਬਹੁ ਬੀਚਾਰੀ ਮੈ ਚੁਕੈ ਮਨਿ ਮਰਿ ਮਾਨੁ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਪਿ ਮਰੀ ਮਹਿ ਸਭੁ
ਤੁਧੁ ਉਪਾਇ ਮਾ ॥ ਤੁਮਾਪੇ ਮਾਪਿ ਦਰਤ ਦਾ ਸਭੁ
ਗਤੁ ਸਥਾਇ ਮਾ ॥ ਤੁਧੁ ਮਾਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਮੈ
ਮਾਪੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਾ ॥ ਤਰਿ ਧਿਆਵਤੁ ਕੁਗ
ਤੁਧੁ ਦਿਨ ਸੁਗਤਿ ਮੀਤਿ ਲਏ ਫੁਡਾਇ ਮਾ ॥
ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ ਮਾ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਮਾ ॥ ਤਰਿ ਨਾ
ਮਿਸ ਮਾਇ ਮਾ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਦੂਜੈ ਭੁਇ
ਬਿਲਾਵਲੁ ਨ ਤੇਵਈ ਮਨ ਮੁਖ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ
ਪਖੰਡਿ ਭੁਗਤਿ ਨ ਤੇਵਈ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮਨ ਪਾਇ
ਮਾ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੁ ਥਾਇ

ਨਕੋਈ ਪਾਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਪੁ ੪੨੮
 ਵੀਚਾਰੀ ਐਵੇਚੁ ਤੁਆਪੁ ਗਵਾਇ। ਅੰ
 ਪੇਆਪੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਦਸਿ
 ਮਾਮਨਿਆਇ। ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਕਟਿਆ
 ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ। ੧ ਮੰਤ੍ਰੁ ਬਿਲਾਵਲੁ
 ਕਰਿ ਤੁਮਾਪਿ ਮਾਹਿਓ ਏਕ ਸਮਿਉ ਲਿਖ
 ਲਾਇ। ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟੀ ਐਸ ਚਰ
 ਤੈਸ ਮਾਇ। ਸਦਾ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਨ ਦੁਇ ਜੇ
 ਚਲਾਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਇ। ਸਤੁ ਸੰਗਾ ਤੀਬ
 ਹਿਭਾਉ ਕਰਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ। ਨਾਨਕ
 ਕਸੇ ਜਨ ਸੇਹਣੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ

੨ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਦਿਚਿਹਰਿ
ਆਪਿ ਸੋਭਗਤਾ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹਰਿ॥ ਸਕੁ ਕੋਈ
ਹਰਿ ਕੋ ਦਸਿਭਗਤਾ ਕੋ ਅਨੰਦ ਪਾਰਿ॥ ਹਰਿਭੁ
ਗਤਾ ਕਾ ਮੇਲੀ ਸਰਬਤ ਸਉਨਿ ਸੁਲੁ ਜਨਟੀ
ਗਧਰਿ॥ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਕਾ ਤੈਖ ਸਮੁ ਸੋਭਗਤ
ਜਨ ਚਿਤਿ ਕਾਰਿ॥ ਤੁਧੁ ਅਪਤ੍ਰਿਕਾਇ ਨ ਸਕੈ
ਸਭੁ ਝਖਿ ਝਖਿ ਪਦੈ ਝੁਝਿ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਬ੍ਰਹਿੰਦਰਿ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਜੇ ਚਲਾਹਿ ਸ
ਤਿ ਗੁਰੁ ਭਾਇ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਤਿਰਦੈ ਹਰਿ ਦਸੈ
ਉਸੇ ਹੋ ਗੁਰੁ ਵਾਇ॥ ਗੁਣ ਗਦਿ ਹਿ ਗੁਣ ਸੰਗ
ਹਰਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ॥ ਮਿਲਾਇ॥ ਹਿ ਸੁਜੁ ਗਮਤਿ

੪੨੯
ਵਿਰਲੇਬਾਹਮਣਬਹਮੁਥਿਦਹਿਚਿਤੁਲਾ
ਇਹਨਾਨਕਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਹਰਿਸਚਾ
ਸੇਨਾਮਿਹੋਲਿਵਲਾਇਹਮੰਤੁਸਤਿਗੁਰ
ਕੀਸੇਵਨਕੀਤੀਅਸਬਦਿਨਲਗੇਗੁਓਹਉ
ਮੇਰੇਗੁਰਮਾਵਣਾਅਤਿਦੀਰਘੁਬਹੁਸੁਆਉ
ਮਨਿਹਠਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਫਿਰਿਫਿਰਿਜੇਨੀਪਾ
ਇਹਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਫਲੁਹੋਜਿਸਨਾਅਪੇ
ਲਏਮਿਲਾਇਹਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਕਰੇ
ਤਾਨਾਮਧਨੁਪਲੈਪਾਇਹਪਉਰੀ॥੩॥
ਸਭੁਵਡਿਅਈਆਹਰਿਨਾਮਵਿਚਿਹਰਿਗੁ
ਰਮੁਖਿਧਿਅਈਐਗਜਿਵਸਤੁਮੰਗੀਐਸਾਈ

ਪਾਈ ਮੇਜੇ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਮੇ ॥ ਗੁਰੂ
ਗਲ ਜੀਅ ਕੀ ਕੀਚੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਤਾ ਸਰ
ਬਸੁ ਪਾਈ ਮੇ ॥ ਗੁਰੂ ਪੁਰਾਹਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ
ਇਸ ਭਰੁ ਖੁਲਹਿ ਜਾਈ ਮੇ ॥ ਜਿਸੁ ਪੁਰਾਬਿ
ਤੇਵੈ ਲਿਖਿਆ ਸੈ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ਮੇ ॥ ੩
ਸਲੋਕੁ ੪੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਸੇ
ਠੈ ਪ੍ਰਿਥਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਦਰਸ
ਨੁ ਸਫਲੁ ਤੇ ਜੇਹਾ ਕੋਇ ਛੁਤੇ ॥ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇ ਸਭਾ ਤਿਸ ਨਾ ਭੁਖ ਗ
ਵਾਏ ॥ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪੀਸੀ ਤੇ ਖੁਤਾ ਮਾਸ ਚੁਵਾਸਿ
ਆਮਨਿਆਏ ॥ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਅਮਰਾ ਪਦੁ

ਪਾਇਆ ਅਨਾਦਿ ਸਬਦੁ ਦੁਜਾਇ ॥ ਸਚੇ ੪੩੦
 ਤਦਿ ਸਿਖ ਸਾਹਿਬਾ ਗੁਰਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
 ਨਨਕਾ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੈ ਸੇਜ ਨ ਢੁਪਾਇਨ
 ਕਿ ਸੈਦੇ ਢੁਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ
 ਪਾਈਐ ਜਾਕਓ ਨ ਦਰਿ ਕਰੋਇ ॥ ਮਾਨ ਸਤੇਦੇ
 ਵੇਤੋ ਭਏ ਸਚੀ ਕੁਗਤਿ ਜਿ ਸੁਦੇਇ ॥ ੨ ॥ ਉਮੈ
 ਮਾਹਿਮਿ ਲਾਇ ॥ ਮਾਨੁ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਚੇਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰੇ ਨਾਮੁ ਵਡਿ ਮਾਈ ਦੇ
 ਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਗੁਰ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਦਿਚਿਨ
 ਵੈਕੀ ਵਡੀ ਵਡਿ ਮਾਈ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ॥ ਮਾਧਿ ਦਧਾ
 ਈ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਸਭਿ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਨਿ ਭਨਾ

ਮੰਦਰਿਤਿ ਰਵੇ ਕਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਦਰਿ ਆ
ਈ ਵੇਖਿ ਨ ਸਕਨਿ ਓਨਾ ਪਗਾਇ ॥ ਆਰੁ ਲਾਨ ਸੁਖ
ਈ ॥ ਕਿਆ ਆਤੈ ਵੈ ਕਿਸ ਹੀ ਕੀ ਝਖ ਮਾਗੀ ਜਾਸਚੇ
ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਜਿਗ ਲਕਰੇ ਤੇਰਾ ਵੈ ਸਾਨਿਤ
ਨਿਤ ਚਰੈ ਸਦਾਈ ॥ ਸਭੁ ਝਖਿ ਝਖਿ ਮੈ ਰੋਲੇ ਕਾ
ਈ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਏਹ ਆਸਾ ਦੂਜੈ
ਭਾਵ ਕੀ ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸੁ
ਖੁ ਪਲੁ ਰਿਤਿ ਮਾਗਿ ਮਾਨਾ ਮੁਦਿ ਸਾਹਿਦੁ ਖੁਪਾ
ਏ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮਾਗਿ ਮਾਨੀ ਮੰ ਪੁਲੇ ਜਨ ਮਿਮ
ਰਹਿ ਫਿਰਿ ਮਾਏ ਜਾਏ ॥ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਨ ਤੇਵ
ਨੀ ਮੰਤ੍ਰਿ ਗਾਇਆ ਪਛੁਤਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ

ੴ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੇਹ ਰਿਹਾ ਨਾਮੁ ਧਿ ੪੩੯
ਆਏ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ਨਿਜਨ
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਆਸਾ ਮਨ
ਸਾਜਾਗਿ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਮੋਤਿ ਆਸੀ ਸਾਰੁ ॥ ਸਭੁ
ਕੇਜ ਮਕੇ ਚੀਰੇ ਦਿਚਿ ਤੈਜੇ ਤਾ ਸਭੁ ਮਾਕਾਰੁ ॥ ਤੁਕ
ਮੀਤਿ ਜਮੁ ਲਗਾ ਦਸੈ ਉਬਰੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੈ ਕਰਤਾ
ਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਾ ਤਰੈ ॥
ਛੋਡੈ ਮਤਿ ਕਾਰੁ ॥ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਮਰਿ ਨਿਗਾਸੁ ਹੋ
ਇ ਗੁਰ ਮਖਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥
ਜਿਥੈ ਜਾਈ ਮੈ ਜਗਤ ਮਤਿ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਸਾਈ ॥
ਅਗੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਸਚਾ ਨਿਮਾ

ਈ। ਕੁੜਿਆ ਰਕੇ ਮੁਹ ਫਿਟਕੀ ਅਤਿ ਸਚੁ ਕੁ
 ਗਤਿ ਵਡਿਆਈ। ਸਚੁ ਸਾਤਿ ਬੁ ਸਚੁ ਨਿਆਉ
 ਤੈ ਸਿਰਿ ਨਿਦਕ ਛਾਈ। ਜਨ ਨਕੁ ਸਚੁ ਅ
 ਗਧਿਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ। ਪੈ ਸਲੋਕ
 ਮੰਤ੍ਰ ਪੁਰੈ ਕੁ ਗਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਈ। ਮੇਯੇਤ
 ਰਿਪੁ ਕੁ ਬਖਸਕੇ ਗਇ। ਓਪਾਵਾ ਸਿਰਿ ਓਪਾ
 ਉਤੇ ਨਾਉ ਪਾਗਾ ਪਾਤਿ ਤੇਇ। ਅੰਦਰਿ ਸੀ
 ਤਲੁ ਸਾਤਿ ਤੈ ਨਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੇਇ। ਅੰ
 ਮਿਤੁ ਖਾਣਾ ਪੈਨਣਾ ਨਾਨਕ ਨਾਇਵਾਡਿਆਈ
 ਤੇਇ। ੧ ਮੰਤ੍ਰ ਏ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਿ
 ਪਾਇ ਤਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ। ਸੁਖਦਾ ਤੇ ਤੈ ॥

ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਨਕਨ ਦਰੀ
 ਪਾਈ ਮੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
 ਜਿ ਤਨੇ ਪਾਤਿਸਾ ਹਸਾ ਹਰਾਜੇ ਖਾਨ ਉਮਰਾ ਵਸਿਕ
 ਦਾਰਾ ਹਿਤਿ ਤਨੇ ਸਾਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਕੀਏ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹ
 ਰਿਕ ਗਵੇਸੁ ਓਇਕ ਗਹਿ ਸਾਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਮਰਥੀਏ ॥
 ਸੇ ਮੈ ਸਾਹਰਿ ਸਭੁ ਨਾਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਵਲਿ ਤੈ
 ਤਿਨਿ ਸਾਭਿ ਵਰਨ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ॥ ਸਭੁ ਸਿਸਟਿ ਗੋਲੇ
 ਕਰਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਮੈ ਗੋਕਾਰ ਕਮਾਵਣ ਕਉ ਦੀਏ ॥ ਹਰਿ
 ਸੇਵੇ ਕੀ ਮੈ ਸੀਵਾ ਭੂਆਈ ਦੇਖਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤ ਹੁਜਿ
 ਨਿਵਿਚੁ ਕਾਇਮਾਨ ਗਰੀਵੁ ਸਮਨ ਦੂਤ ਸਾਭਿ ਮਾ
 ਰਿਕ ਦੀਏ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲਹੈ ਮਾਭੁਗਤ

੪੩੨

ਜਨਾਉਪਰਿਹਰਿਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਹਰਿਆ
ਪਿਰਖਿਲੀਏ॥ ੬ ਸਲੋਕਮੰ ੩ ॥ ਅੰਦਰਿਕ
ਪਦਸਦਾਦੁਖਹੈਮਨਮੁਖਧਿਆਨੁਨਲਗੈ॥ ਦੁਖਿ
ਵਿਚਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀਦੁਖੁਵਰਤੈਦੁਖੁਆਗੈ॥ ਕ
ਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਰੁਟੀਮੇਤਾਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੈ॥
ਨਾਨਕਸਹਜੇਸੁਖੁਹੋਇਅੰਦਰਹੁਕੁਮੁਰਉਰਾਗੈ॥
੧ ਮੰ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਰਿਰੰਗੁਹੋਹਰਿਕਾ
ਨਾਉਮਨਿਗਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਖਣੁਬੋਲਣਾ
ਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਗਿਆਨੁਪਗਾਸਿਆਤਿਸਰਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁ
ਚੁਕਾਇਆ॥ ੨ ਮੰ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਿਮੇਲੇਮਗਹਿ

ਗਵਾਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲਤ ਰਿਗਾਖਿਆ ਉਰਧਾ
 ਰਿ। ਭੁਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸੁਦੁ ਜਨਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰਸੇ
 ਵਿਹੁ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਜਾਈ। ਅੰਦਰਿ ਸੰਸਾਰੁ ਖੁਦਿ
 ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਪੰਧਾ ਨਿਤ ਮਾਰਾ। ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਸੁਤੇ ਕਬਹੂ
 ਨ ਜਾਗਾ ਤਿਆਇਆ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰਾ। ਨਾਮ ਨ ਚੇਤਾ ਤਿ
 ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਾ। ਇਹੁ ਮਨ ਮੁਖ ਕਾਬੀ ਚਾਰਾ।
 ਰਿਨਾਮ ਨ ਭਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ਨਾਸ
 ਕਜ ਮੁਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖੁਆਰਾ। ਪਉੜੀ। ਗਜਿ ਸਨੇਹਿ
 ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਬਖਸੀ। ਅਨੁਸੇਸ ਚਾਸਾ। ਭਾਤਿ ਸਕੀ ਮੁ
 ਹਤਾ ਜੀਲੋ ਕੁਕਢ ਦਾਹੇ ਰਤੁ। ਹਟਿ ਨ ਵਧੁ ਨ ਦੇਸਾ।
 ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਨ ਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁਹਾਗਿ ਸਿਲਏਵੇ

੪੩੩

ਮੁਖਭਸੁਪਾਤੁ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਵਾਪਾਰੀ ਹਰਿਕੁਗਤ
ਹਰਿਜਮੁਜਾਗਤੀ ਤਿਨਨੇਕਿਨਜਾਤੁ ਜਨਨਾਨਕ
ਹਰਿਨਾਮਧਨੁਲਾਇਆ ਸਦਾਵੇਪਰਵਾਤੁ ॥
ਸਲੋਕਮੰਤ੍ਰ ਗਇਸੁਜੁਗਮਹਿਕੁਗਤੀ ਹਰਿਧਨੁ
ਖਟਿਓਰੁਸਭੁਜਗਤੁਕੁਰਮਿਕੁਲਾਇਆਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਪਿ
ਆਇਆ ਬਿਖਿਆਮਾਹਿਉਦਾਸੁਤੈਤਉਮੇਸਬ
ਦਿਜਲਾਇਆਆਪਤੁਠਿਅਕੁਲਉਪੇਰੇਪੰਨੁਜਾਣੇ
ਦੀਮਾਇਆਸਦਾਸਹਜੁਸੁਖੁਮਨਿਵਸਿਆਸਚੇ
ਸਿਉਲਿਵਲਾਇਆਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇਉਤੈ
ਗੁਣਗੁਣਉਮੇਸੋਦਧਾਇਆਪਤਿਤਪਤਿ

ਪਹਿਮੋਨੀ ਕੁਲੇ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਜੋਗਿ ੪੩੪
 ਜੰਗਮ ਸੀਨਿਆ ਸੀ ਕੁਲੇ ਵਿਟੁ ਗੁਰਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ
 ਮਨ ਮੁਖ ਦੁਖੀਏ ਸਦਾ ਕੁਮਿ ਕੁਲੇ ਤਿਨੀ ਬਿਰਥਾ
 ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਨ
 ਸਮਧੋ ਜਿਅਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ੧ ਮਃ ੩
 ਨਾਨਕ ਸੇਸਾਲਾ ਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਸਿ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ
 ਭਿਸਹਿ ਸੇਰਵਹੁ ਪਾਣੀ ਤੇ ਭਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ
 ਕੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋ
 ਇਹ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਧਨੁ ਨ ਖਟਿਓ ਸੇ ਦੇਵਾਲੀਏ ਜੁਗਮਾਤਿ ॥ ਓਇ ਮੰ
 ਗਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭੁ ਜਗਤ ਮਹਿ ਕੋਈ ਮੁਹਿ ਥੁਕਨ

ਤਿਨਕਉਪਾਇ। ਪਠਾਈਬਖੀਲੀਕਰਹਿਅਪ
ਣੀਪਰਤੀਤਿਬੋਵਨਿਸਗਵਾਭੀਆਪੁਲਖਾਇ।
ਜਿਸੁਪਨਕਾਗਣਿਚੁਗਲੀਕਰਹਿਸੋਧਨੁਚੁਗਲੀ
ਤਬਿਨਆਵੈਓਇਭਾਵੈਤਿਬੈਜਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੇ
ਵਕਭਾਇਤਹਿਧਨੁਮਿਲੈਤਿਬਤੁਕਰਮਤੀਣਲੈ
ਨਸਕਹਿਤੋਰਬੈਦੇਸਿਦੇਸਤਹਿਤਹਿਧਨੁਨਾਇ॥੮
ਸਲੋਕਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਸਾਰੁਲਿਨੋਦਈਚਿ
ਤਵਿਚਤੁਜਾਇ। ਜੋਕਿਛੁਤੋਇਸੁਸਤਜੋਤੋਇਕਰ
ਣਾਕਿਛੁਨਜਾਇ। ਨਾਨਕਤਿਨਕਾਆਖਿਆਆ
ਪਿਸੁਦੇਜਿਲਾਇਅਨੁਪੰਨੈਪਾਇ॥੧ ਮੰਤ੍ਰ ਕਾਣੁ
ਮਾਰਿਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਣੀਅੰਤਹਿਨਿਰਮਲੁਨਾਉ

ਅਨਦਿਨੁ ਜਗੈ ਕਦੇ ਨ ਸੇਵੈ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਪਾਸ ॥ ੩੫ ॥
 ਆਉ ਆਮੀ ਠਾਥੇ ਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ
 ਗੁਣ ਗਾਉ ਆਨਿ ਜਪਾ ਰਿਵਾਸਾ ਸਦਾ ਸੇਹ ਦੇ ਨਾਨਕ
 ਕਤਿ ਨ ਮਿਲਿ ਆਸੁ ਖੁਪਾਉ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਹਰਿ ਪਨੁ ਰਤਨੁ ਜਵੇਹਰੀ ਸੇ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪਨੁ ਹਰਿ
 ਰਿਪਾਸੁ ਦੇਵਾਇ ਆਗਿ ਜੇਕਿ ਸੈਕਿ ਹੁਇ ਸਿਆ
 ਵੈਤਾ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਮੰਗਿ ਲਏ ਅਕੋ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਦੇ
 ਵਾਏ ਏਹੁ ਹਰਿ ਪਨੁ ਜੇਕਿ ਤੈਕਿ ਸੈਨਾ ਲਿਨ ਜਾ
 ਇਵੰਡਾਇ ਆਗਿ ਜੇ ਸਨੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਨਾ ਲਿਹਰਿ
 ਸਰਪਾਲਾਏ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਪਨ ਕੀ ਵੰਡੁ ਹਥਿ ਆ
 ਵੈਜਿ ਸਨੈ ਕਰਤੈ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਆ ॥ ਇਸੁ

ਰੈਨਾਇਤਹਟਿਵਿਕਾਇ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਰ ੪੩੬
 ਜਾਲੀਐਤਾਇਹਵਿਚਹੁਜਾਇ। ਤਨੁਮਨੁਤੋਵੈ
 ਉਜਲਨਾਮੁਦੋਸੈਮਨਿਆਇ। ਨਨਕਮਾਇ
 ਮਾਕਾਸਾਰਨੁਸਬਦੁਤੇਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾ
 ਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ
 ਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤੀਪੁਰਹੁਤੁਕਮੁਬੁਝਿਨੀਸਾਨੁ
 ਪੁਤੀਭਤੀਈਜਵਾਈਸਕੀਅਗਹੁਪਿਛਹੁ
 ਏਲਿਭਿਠਾਣਾਹਿਓਨੁਸਭਨਾਕਾਅਭਿਮਾਨੁ
 ਜਿਥੈਕੋਵੇਖੈਤਿਥੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਹਰਿਬਖਸਿ
 ਓਸੁਸਭੁਜਹਾਨੁ॥ ਜਿਸਤਿਗੁਰਨੇਮਿਲਿਅੰਨੇਸੁ
 ਹਣਾਤਿਪਲਤਿਸਿਝੈਜਿਵੇਮੁਖੁਤੋਵੈਸੁਫਿਰੈ

ਕੁਠਿਸਟਥਨੁ ਜਨਨਨਕਕੈਵਲਿਤੋਅਮੋਗਸੁ
ਅਮੀਹਰਿਸਜਦਪੁਰਖੁਸੁਜਨੁਪਉਦਿਰਿਤਿ
ਦੇਖਿਕੈਸਾਰਿਅਇਪਦੇਸਤਿਗੁਰਕੀਪੇਰੀਲਾ
ਇਥਨੁਸਭਨਾਕਿਅਤੁਮਨੁਗੁਮਨੁ॥੧੦॥
ਸਲੋਕਮੰ॥ ਭੋਈਵਹੋਕੋਲੁਣੈਕੋਪਇਖ
ਲਿਹਾਨਿਨਾਨਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕੋਈਖਾਇ
ਨਿਦਾਨਿ॥੧॥ ਮੰ॥ ਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਤਰਿਆ
ਸੋਇਨਾਨਕਜੋਭਾਵੈਸੋਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਿਦਇਅਲਿਸਾਗਰੁਤਾਰਿਆਗੁਰਿਪੁ
ਕੈਮਿਤਰਵਾਨਿਕੁਰਮੁਕੁਉਮਾਰਿਆਕਾਮਕੋਧੁਬਿ
ਕਰਾਲੁਦੂਤਸਭਿਹਰਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾ

ਨੁਕੰਡਿਉਗਧਾਭਿਆਨਾਨਕਸਾਧੁਸੰਗਿਜਨਮੁਮਰ ੪੩੭
 ਟੁਸਵਾਰਿਆ ੧੧ ਸਲੋਕਮੰ ੩ ਜਿਨੀਨਾਮੁ
 ਦਿਸਾਰਿਆਕੁੜੈਕਾਣਕਟੀਨਿ ਪੰਚਚੋਗਤਿਨ
 ਪਰਮੁਹਨਿਤਉਮੈ ਅੰਦਰਿਸੰਨਿ ਸਾਕਤਮੁਠਦੁਰ
 ਮਤੀਹਰਿਰਸੁਨਜਾਣਨਿ ਜਿਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਮਿ
 ਲੁਟਾਇਆਬਿਖੁਸਿਉਰਚਤਿਰਚਨਿ ਦੁਸਟਾ
 ਸੇਤੀਪਰਹਾੜੀਜਨਸਿਉਵਾਦੁਕਰੀਨਿ ਨਾਨਕਸਾ
 ਕਤਨਰਕਮਾਤਿਜਮਿਬਧੇਦੁਖਸਤੰਨਿ ਪਇਅੰਮੈ
 ਕਿਗਤਿਕਮਾਵਦੇਜਿਵਗਾਖਹਿਤਿਵੈਰਤੰਨਿ ੧
 ਮੰ ੨ ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਾਣਨਿਤਾਣੇ
 ਤਿਸੁਸਾਸਿਗਿਰਸਿਸਟਾਮਨਿਵਸੈਜਮੁਜੋਤਿਨ

ਸਕੈਤਿਸੁਗਾਤਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਸੁਕਵਲਾਸੇ
ਵਕਿਤਿਸੁਗਾਤਿਰਦਾਸਾਕਾਦਾਸੁਤੇਇਪਰਮਪਦਾਰ
ਥੁਤਿਸੁਗਾਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਵਸੇਹਉਸਦ
ਕਰਬਾਦੈਤਿਸੁਗਾਜਿਨਕਉਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਰਸੁਸੀ
ਤਜਨਾਸਿਉਤਿਸੁਗਾਪਉਤੀ॥ ਜੇਬੋਲੇਪੁਰਾਸਤਿਗੁ
ਰੁਸੋਪਰਮੇਸਾਰਿਸੁਟਿਆਸੋਈਵਰਤਿਆਜਗਤਿ
ਮਤਿਪਾਟਿਪਾਟਿਮੁਖਿਭੁਟਿਆਥਤੁਤੁਵਡਿਆਈ
ਆਸਾਤਿਬੈਨਤਜਾਹੀਗਾਣਿਆਸਚੁਸਤਜੁਅਨ
ਦੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਸਿਸਚੀਗੁਰਮਣੀਆਨਾਨਕਸੰਤ
ਸਵਾਰੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸਚੇਸਿਉਬਣਿਆ॥੧੨॥ਸੋਲੇ
ਕਮੰ੩ ਅਪਣਾਆਪੁਨਪਛਾਣਈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾ

ਤਾਦੁਹਿ। ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਦਿਸਰੀਕਿਉਮਨੁਰਤੈਪਜੁਗਿ।
 ਮਨਮੁਖਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆਝੂਠੇਲਾਲਚਿਕੂਰਿ।
 ਨਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਸਚੈਸਬਦਿਹਦੁ
 ਹਿ॥ ੧੫੦੩ ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਚਾਸੋਤਿਲਾਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਾਮੁਗੋਵੰਦੁ। ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਲਾਹਣਾਹਰਿ
 ਜਪਿਆਮਨਿਅਨੰਦੁ। ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਇਆ
 ਪੁਰਨਪਰਮਾਨੰਦੁ। ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਾਲਾਹਿਆ
 ਬਹੁਕਿਨਮਨਿਤਨਿਭੰਗੁ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੋਈਨਿ
 ਦਕੁਹੈਵੈਸਤਿਗੁਰੁਕਾਫਿਰਿਸਰਦਿਗੁਰਮਾਵੈ॥
 ਪਿਛਲੇਗੁਨਹਸਤਿਗੁਰੁਬਖਸਿਲਏਸਤਸੰਗਤਿ
 ਨਾਲਿਰਲਾਵੈ॥ ਜਿਉਮੀਤਿਦੁਹੈਗਲੀਆਨਾਲਿ

ਅਓਰਿਅਕਾਜਲੁਜਾਇਪਵੈਵਿਚਿਸੁਰਸਰੀਮਿ
 ਲਾਤਿਪਾਵਿਤੁਪਾਵਨੁਹੋਇਜਾਵੈ। ਏਹਵਰਿਅੰਈ
 ਸਤਿਗੁਰਨਿਰਵੈਗਵਿਚਿਜਿਤੁਮਿਲਿਓਮੇਤਿਸਨ
 ਭੁਖਉਤਰੈਹਰਿਸਾਂਤਿਤਰਾਮਾਵੈ। ਨਾਨਕਇਹੁਅ
 ਚਰਜੁਦੇਖਹੁਮੈਰੈਹਰਿਸਚੇਸਾਹਕਾਜਿਸਤਿਗੁ
 ਭੂਨਮੀਨੈਸੁਸਭਨਭਾਵੈ॥੧੩॥ਸੁਪੁ॥੧੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗੁਰਮੁਖਕੀਰਤਿ
 ਕੀਰਤਿਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ੩ ਜੋਧੈਵੈਰੈਪੁਰਬਾ
 ਣੀਕੀਧੁਨਿਗਾਵਣੀ॥ ਸਲੋਕੁਮੰਤ੍ਰ ॥ ਸਤਿ

ਗੁਰੁ ਸਹਜੈ ਦਾਖੇ ਤੁਏ ਜਿਸ ਨੇ ਲਾਏ ਕੁਓ ਨਾਉ ਬੀਜਿ
 ਨਾਉ ਗਵੈ ਨਾਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਏਤੋ ਬੀਜੁ ਤੈਸ
 ਹਸਾਗਇਆ ਆਵਿ ਲਾਇ ॥ ਨਾਕਿ ਫੁਬੀਜੇ ਨ ਉਗਵੈ
 ਜੋ ਬਖਸੇ ਸੋਖਾਇਆ ਅੰਭੈ ਸੇਤੀ ਅੰਭੁ ਗਲਿਆ ਬਤੁੜਿ
 ਨ ਨਿਕਸਿਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਤੇ
 ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥ ਲੋਕੁ ਕਿਵੇਖੈ ਬਪੁੜਾ ਜਿਸ ਨੇ
 ਝੀਨਾਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਵੇਖਾਲੇ ਸੋ ਵੇਖੈ ਜਿਸੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ
 ਆਤਿ ॥ ੧ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਦੁਖ ਕਾਖੇ ਤੁਏ ਦੁਖੁ
 ਜੇ ਦੁਖੁ ਆਇ ॥ ਦੁਖਿ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ॥ ਹਉਮੈ ਕ
 ਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਸੁਝਈ ਅੰਧਾ
 ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਜੇ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ ਦਿਤੈ ਕਉ

੪੩੮

ਲਪਟਾਇਆ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਾਮਾਵਣਾ
ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮੰ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ
ਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਿਸਨੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਸੋਇ ॥ ਸੁਖੈ ਏਤੁ ਬਿ
ਬੇਕੁ ਹੈ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਇ ॥ ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਕੁਮੁ
ਕਟੀ ਐ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਨਦ
ਰੀ ॥ ਮਾਇਆ ਜਾਤ ਦੇਖਾ ਤੁਝ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਚੈ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇ ॥ ਐਸੈ ਸੁਣ ਕਉ ਜਾਈ ॥ ਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਈ ॥ ਆਪੇ
ਕਰ ਰਤਿ ਸਾਜੀ ॥ ਅਨੁਕਰਿ ਮਹਲ ਸਰਾਈ ॥ ਚੰਦ
ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਚਾਨਣੁ ਪੁਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਦੇ
ਖੈ ਸੁਣੇ ॥ ਆਪਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਵਾਰੁ ਵਾਰੁ ॥

ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਤੁ ਸਚੀ ਨਾਈ॥ ੧॥ ਗੁਰੂ ਤੇ॥
 ਸਲੋਕੁ॥ ਕਬੀਰ ਮਹਿ ਦੀ ਕਰਿ ਕੋ ਪਾਲਿਆ
 ਆਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ॥ ਤੈਸਹ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀ
 ਆਕਥ ਤੁਨ ਲਾਈ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਮੰ३ ਨਾਨਕ
 ਮਹਿ ਦੀ ਕਰਿ ਕੋ ਗਿਆ ਸੋਸਤੁ ਨ ਦਰਿ ਕੋ ਗਇ॥
 ਆਪੇ ਪੀਸੈ ਆਪੇ ਪਸੈ ਆਪੇ ਤੀਲਾਇ ਲਏ॥ ਏ
 ਏਤੁ ਪਿਰਮਾ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੇਭਾਵੈ ਤੈ
 ਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੇਵੀ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਅਨੁਸ
 ਰਤੁ ਕਮਿ ਅਵੈ ਜਾਇ ਸਮਾਈ॥ ਆਪੇ ਦੇਖਿ ਦਿ
 ਗਸਦਾ ਦੂਜ ਕੋ ਨਾਤੀ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂਰੁ
 ਰਸ ਬਦਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਸਭ ਨਾਤੇ ਰਾਜੇ ਰਹੈ ਜਿਉ ਭਾ

ਵੈਤਿਵੈਚਲਾਹੀ। ਤੁਧੁਜੇਦਰੁਮੈ ਨਾਤਿਕੋਕਿਸੁਆ
ਖਿਸੁਣਾਈ। ੨ ਸਲੋਕੁਮੰ ੩ ਭੁਗਮਿਭੁਲਾਈ
ਸਭੁਜਗੁਟਿਗੀਫਾਦੀਤੋਈਭਾਲਿ। ਸੋਸਾਤੁਜਾਂ
ਤਿਨਦੇਵਈਕਿਮਾਚਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ। ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦੀਤਹਿਧਿਆਈਮੇਅੰਤਹਿਰਖੀਮੇਉਰ
ਧਾਰਿ। ਨਾਨਕਪਾਰਿਬੈਠਿਮਾਸਤੁਪਾਇਮਾ
ਜਾਕਿਰਪਾਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿ। ੧ ਮੰ ੩ ਧੰਧਾਧਾਵ
ਤੁਦਿਨੁਗਾਇਆਰੈਣਿਗਦਾਈਸੋਇ। ਕੁਕੂਬੋਇ
ਬਿਖੁਖਾਇਆਮਨਮੁਖਿਚਲਿਅਰੋਇ। ਸਿਰੈ
ਓਪਹਿਜਮਰੂਰੂਤੋਦੁਜੈਭਾਇਪਤਿਬੋਇ। ਤਹਿਨਾਮੁ
ਕਦੇਨਚੇਤਿਓਇਰਿਮਾਦਣਜਾਣਤੋਇ। ਗੁਰ

ਪਰਸਾਦੀਤਰਿਮਨਿਵਸੈਜਮਤੁਰੁਨਲਾਗੈਕੋਇਨਾ
 ਨਕਸਤਜੇਮਿਲਿਰਹੈਕਰਮਪਗਪਤਿਤੋਇ॥੩
 ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿਆਪਣੀਸਿਫਤੀਲਾਇਮਨੁ
 ਦੇਸਤਿਗੁਰਮਤੀ॥ ਇਕਨਾਨਾਉਬਖਸਿਓਨੁ
 ਅਸਥਿਰੁਤਰਿਸਤੀ॥ ਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸਤਰੇਤੁਕ
 ਮਿਕਰਤਿਭਗਤੀ॥ ਏਨਾਨੇਭਉਮਗਲਾਪੁਰੀਬ
 ਟਤਬਣਤੀ॥ ਸਭੁਇਕੋਤੁਕਮੁਦਰਤਦਾਮੰਨਿਅੰ
 ਸੁਖੁਪਾਈ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਬੀਰਕਸਓਟੀਗਮ
 ਕੀਝੁਠਾਟਿਕੈਨਕੋਇ॥ ਗਮਕਸਓਟੀਸੋਸਤੋਜੇਮਰਿ
 ਜੀਵਾਤੋਇ॥੧॥ ਮੰਤ੍ਰ॥ ਕਿਉਕਰਿਇਤੁਮਾਗੀਅੰ
 ਕਿਉਕਰਿਮ੍ਰਤਕੁਤੋਇ॥ ਕਾਤਿਮਾਸਬਦੁਨਮਨ

ਮਨੁ

ਈਹਉਮੇਛਰੈਨਕੋਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੇਛਰੈ
ਜੀਵਨਮੁਕਤਸੋਤੇਇ॥ ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਬਖਸੇਤਿਸੁ
ਮੁਲੇਤਿਸਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥ ੨॥ ਮੰਤ੍ਰ ਜੀਵ
ਤਮਰਣਾਸਕੁਕੋਕੈਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਿਉਤੇਇ॥ ਭੇ
ਕਾਸੰਜਮੁਜੇਕਰੇਦਾਰੁਕੁਓਲਾਏਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ
ਗੁਣਗਾਵੈਸੁਖਸਾਯੇਜਬਿਖੁਭਵਜਲੁਨਾਮਿਤਰੇਇ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਮੇਜਾਕਉਨਦਰਿਕੋਗੇਇ॥
੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੂਜਾਭਾਉਰਚਾਇਓਨੁਤੈਗੁਣਦਰਤ
ਗਾਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਤੇਸੁਓਪਾਇਅਨੁਕਮਿਕਮਾ
ਵਨਿਕਾਗਾਪੰਡਿਤਪੜਦੇਜੋਤਕੀਨਾਬੁਝਤਿਬੀਚ
ਗਾ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਗਾਖੇਲੁਤੈਸਚੁਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥

ਜਿਸੁ ਕਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲੈ ਹਿਸ ਚਿਸ ਬਇਸ ਮਾਈ
 ੪ ਸਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ਮਨ ਕਾ ਝੂਠਾ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ਮਾਇ
 ਮਾਨੋ ਫਿਰੈ ਤਪਾਸ ਦਾਵੈ ਕੁਰਮ ਭੂਲਾ ਸਭਿ ਤੀਰਥ
 ਗਏ ਓਤੁ ਪਾਕੈ ਸੇਪ ਰਾਮ ਗਾਤਿ ਲਏ ਗੁਰਪ
 ਰਸਾ ਦੀਕੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਨਾਨਕ ਸੋਤ ਪਾਮੇ ਖੰਤੁ ਰੁਪਾ
 ਵੈ ੧ ਮੰਤ੍ਰ ਸੋਤ ਪਾਜਿ ਇਤੁ ਪੁਪਾ ਲੇ ਸਤਿਗੁ
 ਰਨੇ ਮਿਲੈ ਸਬਦੁ ਸਮਾ ਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾਇ
 ਤੁਤ ਪੁਪਰਵਾਣੁ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਗਾਤਿ ਦਿਨ ਸੁਭਿ ਪਾ
 ਇ ਮਨੁ ਸੀਸਾਰ ਕੀ ਦਰਤਾਇ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਇ ਚਾ
 ਨਣਾ ਅਨੇਕੁ ਬਿਨਾਸਇ ਤੁਕ ਮੇਤੀ ਸਭੁ ਸਾਜੀ
 ਅਨੁਗਦਿ ਮਾਸ ਭਵਣਿ ਤਿਣਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਾਪੇ

ਮਾਪਿਰੈਰੁਰਮੁਖਿਸਦਾਤਰਿਕੁਇ। ਸਬਦੇਤੀਸੇਝੀ
ਪਈਸਚੈਮਾਪਿਬੁਝਾਈ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮੰਤ੍ਰ ॥
ਭਿਆਗਤਏਤਿਨਾਮਾਖੀਅਨਿਜਿਨਕੇਚਿਤਮ
ਤਿਕੁਰਮੁ॥ਤਿਸਦੈਦਿਤੇਨਾਨਕਾਤੇਯੇਯਾਧਰਮੁ
ਅਭੈਨਿਰੰਜਨੁਪਰਮਪਦੁਤਾਕਾਭੂਖਾਤੇਇ॥
ਤਿਸਕਾਭੇਜਨੁਨਾਨਕਾਦਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ॥੧੫੦੩
ਅਭਿਆਗਤਏਤਿਨਾਮਾਖੀਅਨਿਜਿਪਰਪ
ਰਿਭੇਜਨੁਕੇਗਨਿ॥ਉਦੈਕਾਗਣਿਮਾਪਣਬਰ
ਲੇਭੇਖਕੇਗਨਿ॥ਅਭਿਆਗਤਸੇਈਨਾਨਕਾਜਿ
ਮਾਤਮਗਉਦੁਕੇਗਨਿ॥ਭੁਲਿਲਤਨਿਸਤਮਾ
ਪਣਾਨਿਜਪਰਿਗਤਦੁਕੇਗਨਿ॥੨੫ਉਤੀ॥

ਅੰਬਰੁ ਪਰਤਿ ਦਿਛੋ ਕਿਆ ਨੂ ਦਿਚਿ ਸਚਾ ਅਸਰਾਉ ॥ ੪੪੩ ॥
 ਪਰਦਰਸੁ ਸਚੁ ਤੈ ਜਿਸੁ ਦਿਚਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਕੁਸ
 ਚਾਤੁ ਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਰਤੁ ਰਮੁ ਖਿਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ਸਚਾ
 ਮਾਪਿਤ ਖਤੁ ਸਚਾ ਬਹਿਸਚਾ ਕੋਗਨਿ ਮਾਉ ॥ ਸਕੁ
 ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਰਤੁ ਰਮੁ ਖਿਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥
 ੬ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੩ ਰੈਣਾਇ ਰਮੁ ਖਿਸਚਿ ਅਨੰਤੁ ਤੈ ਕੂੜੀ
 ਮਾਏ ਜਾਇ ॥ ਭਾਣੇ ਚਲੈ ਮਾਪਣੈ ਬਤੁਤੀ ਲਤੈ ਸ
 ਜਾਇ ਰੈਣਾਇ ਰਮੁ ਖਿਸਚਿ ਕਿਛੁ ਤੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾ
 ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਮੇਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾ
 ਇ ॥ ੧ ਮੰ ੩ ਸਤ ਜੇਸਤਿ ਰੁਨ ਸੇਵਿਓ ਦਿਚਿ
 ਤਉ ਮੇਜੇ ਨਾਮਿ ਬਿਨਾ ਸੁ ਰਸ ਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਾਖਿਓ

ਕਮਲੁ ਨੋਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਧੀ ਮਨਮੁਖੁ
ਮੁਆਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦਿਣਾਸੁ ॥ ਇਕ ਸੁਤਰਿ
ਕੇਨਾਮਾ ਦਿਣੁ ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥ ਜਾਅ
ਪੇਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾਤਾ ॥ ਤੇਵੇ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸੁ
ਤਾਮਨਾ ਦਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਕਥਾ ਤਿਨੁ
ਭੈਪਾਸੁ ॥ ਜਿਉ ਜਲਮਾ ਤਿਕਮਲੁਆਲਿ ਪਤੇ ਦਰੈ
ਤਿਉ ਦਿਓ ਗਿਰਾਉ ਦਾਸੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਕਰਾ
ਇਆ ਸਭੁ ਕੇ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵਹਰਿ ਕੁਣਤਾਸੁ
੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛਤੀ ॥ ਜੁਗ ਕੁਬਾਰੁ ਸਾਅਪੇਰਾ
ਟਤ ਕੀਨੀ ॥ ਆਪੇ ਸਿਸਾਟਿ ਸਭੁ ਸਾਜੀ ਮਨੁਆ
ਪਿਮਤਿ ਦੀਨੀ ॥ ਸਿਮਤਿ ਸਾਸਤਾ ਜਿਅਨੁ ਪਾਪੁ

ਨਗਣਰਗਣੀਨੀ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝ ਸੀਸ
 ਚੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਨੀ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਦਾਮਾ
 ਪੇਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ ਗਇਹੁ
 ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤਨੁ ਨ ਤੋਇ॥ ਜੋ ਸਤਿ ਰਤੇ
 ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਤਨਿ ਲੋਕੁ ਰਤੁ ਨ ਤੋਇ॥ ਕ੍ਰੋਧਾਇ ਮੇ
 ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਤੋਇ॥ ਲੋਕੁ ਰਤੁ ਦਿਚਹੁ ਜਾਇ॥ ਜਿਉ
 ਬੈਸੀ ਤਹਿ ਪਾਤੁ ਸੁਪੁ ਤੋਇ॥ ਤਿਉ ਤਹਿ ਕਾਗੁ ਉਦੁਗਮ
 ਤਿਮੇਲੁ ਗਵਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਜ ਨ ਸੋ ਤੋਣੇ ਜੋ ਰਤੇ
 ਠਿਠੇ ਕੁਲਾਇ॥ ੧॥ ਮੰਤ੍ਰ ਗਾਮਕਣੀ ਗਾਮੁ ਮਨਿ ਵ
 ਸਿਆਤਾ ਬਨਿ ਆਸੀ ਗਾਰੁ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮ
 ਲੁ ਬਿਗਾਸਿ॥ ਆਤਾ ਸਉ ਪਿਆਰੁ ਗਾਤਿ ਕੰਠੁ ਗਾਰੁ॥ ਭੁਰ

ਮਠਾਇਆਤਾਜਾਗਿਆਚੁਕਾਅਗਿਆਨਾਮੰ
ਧਾਰਾਤਿਸਨੇਰੂਪੁਆਤਿਅਗਲਾਜਿਸੁਤਾਰਿਨਾ
ਲਿਖਿਆਰੁਸਦਾਰਦੇਪਿਰੁਆਪਣਸੋਭਾਵੇ
ਤੀਨਾਰਿਅਨਮੁਖਿਸੀਗਾਰੁਨਜਣਨੀਜਾਸਨਿ
ਜਨਮੁਤਾਰਿਅਬਿਨੁਤਾਰਿਭਗਤੀਸੀਗਾਰੁਕਰ
ਹਿਨਿਤਜਮਤਿਤੋਇਖੁਆਰੁਸੀਸਾਰੈਦਿਚਿ
ਸੋਭਨਪਾਇਨੀਅਗੋਜਿਕਰੇਸੁਜਾਣੈਕਰਤਾਰੁ
ਨਨਕਸਚਾਏਕੁਏਦੁਹੁਦਿਚਿਏਸੀਸਾਰੁਅੰ
ਠੇਮੰਦੈਆਪਿਲਾਇਅਨੁਸੋਕਰਨਿਜਿਅਪਿ
ਕਾਰਾਏਕਰਤਾਰੁਅੰ੩ ਅਬਿਨੁਸਤਿਭਗੁਰਸੇਵੇ
ਸਾਤਿਨਾਮਾਵਣੀਦੂਜੀਨਾਤੀਜਾਇਜੇਬਤੁਤੇ

ਗਲੇ ਚੀਮੇ ਦਿਟੁ ਕਰਮਾ ਪਾਇ ਅਨੁਜਾਇ ॥
 ਅੰਤ ਰਿਣੇ ਭੁਵਿਕਾਰੈ ਤੇ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥
 ਤਿਨ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ॥ ਉਮੈ ਦਿਚਿ ਦੁਖੁ
 ਪਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ
 ਅਸੋ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਤਿਨ ਜੰਮਕੀ ਤਲਬਨ
 ਤੇਵਈ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਤਾਹਿ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਖਿਉ ਬੋਰ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਅਮਾਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ॥ ਤੇਰੀ ਧੰਧੈ ਸਭਿਧਾ
 ਵਹਿ ॥ ਅਮਾਪਿ ਨਿਤ ਚੁਕਾ ਮਚੁ ਲੈ ॥ ਤੇਰਿ ਅੰ
 ਦਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ॥ ਰਿਧਿ ਮਾਈ ਮੇ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸਾ ਪਾਈ

ਮੇਸਾਚਿਸਿਫਤਿਸਮਾਵਤਿ। ਸਚਾਗਤਿਰੰਗੀ
ਭੇਤੇਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥੮॥ ਸਲੋਕਮੰਤ੍ਰ ॥
ਸਚਾਨਾਮੁਧਿਆਮਾਇਤੁਸੋਭੇਵਭੈਸਚਾ। ਨਾਨਕ
ਤੁਕਮੇਜੋਬੁਝੈਸੋਫਲੁਪਾਏਸਚਾ। ਕਥਨੀਬਦਨੀ
ਕਰਤਾਫਿਰੈਤੁਕਮੁਨਬੁਝੈਸਚਾ। ਨਾਨਕਹਰਿਕਾਰੁ
ਣਾਮੰਤ੍ਰੈਸੋਭਗਤੁਤੇਇਦਿਣੁਮੰਨੈਕਚੁਨਿਕਚਾ॥
ਮੰਤ੍ਰ ਅਨਮੁਖਬੋਲਿਨਜਾਣਨੀਓਨਾਮੰਦਰਿ
ਕਾਮੁਕੋਧੁਅੰਤਕਾਰੁ। ਓਇਥਾਉਕੁਥਾਉਨਜਾਣ
ਨੀਓਨਾਮੰਤਰਿਲੋਕੁਦਿਕਾਰੁ। ਓਇਆਪਣੈਸੁਆ
ਇਆਇਬਤਿਗਲਾਕਰਹਿਓਨਾਮਾਰੇਜਮੁਜੰਦ
ਰਾਮਮਰੈਦਰਗਾਹਲੇਖੇਮੰਗੀਮੇਮਾਰਿਖੁਆਰੁ

ਕੀ ਚਤਿ ਕੂੜਿ ਮਾਗਾ ਏਹ ਕੂੜੈ ਕੀ ਮਲੁ ਕਿਉ ਉਤਰੈ
 ਕੋਈ ਕਦ ਤੁਇ ਤੁਵੀ ਚਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ
 ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਏ ਸਭਿ ਕਿਲਾਸ ਖਕਟਣਹਾਰੁ ਨਾ
 ਮੁਖ ਪੇਨ ਮੋ ਮਾਗਏ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਸਭਿ ਨ
 ਮਸਕਾਰਾ ਮਲੁ ਕੂੜੀ ਨਾ ਮਿਉਤਾ ਗੀ ਅਨੁਜਾਪਿ
 ਨਾਮੁ ਤੇ ਮਾਸ ਚਿ ਮਾਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਦੇ
 ਏਹਿ ਚਲਤ ਹਨਿ ਸੇ ਜੀਵਉ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਦਰੁ ਦਾਤਾ ਨਾਨਿ ਕਿਸੁ ਮਾ
 ਖਿਸੁਣਾਈ ਮੇ ਰੁਠ ਪਰਸਾਈ ਪਾਇ ਜਿਬੁ
 ਤਉ ਮੇਜਾਈ ਮੇ ਰਸਕ ਸਸਦਾ ਬਾਹਰਾ ਸਚੀ
 ਵਰਿ ਮਾਈ ਮੇ ਜਿਸ ਨੇ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਮਾ

ਪਲਾਏ ਮਿਲਾਈਐ ਪਦਮੰਤਰਿ ਮੀਮ੍ਰਿਤੁਰ
 ਖਿਓ ਨੁਕੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿਸੇ ਪਾਮਾਈ ੯ ਸਲੋਕ ਮੰ
 ੩ ਬਾਬਾਣੀ ਮਾਕਹਾਣੀ ਮਾਪੁਤ ਸਪੁਤ ਕਰੇ
 ਨਿਯੋਜਿ ਸਤਿਗੁਰੈ ਸੁਮੰਨਿ ਲੇਨਿ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇ
 ਨਿਯੋਜਿ ਪੁੰਨੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤਾ ਬਿਮਾਸ ਸੁਕ
 ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਕਰੇ ਨਿਸਚੈ ਲਾ
 ਏ ਸਚਿ ਲਗੇ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ਨਿਨਾਨ ਕਾਮਾ
 ਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਭੁਏ ਜਿਸ ਗਲੇ ਕੁਲਤਾਰੇ ਨਿਨਾਨ
 ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਜਿਨਾ ਕਾਮੰ ਪੁਲਾਸਿ ਪੁਰੀ ਮਧੇ ਕਰ
 ਮਕਰੇ ਨਿਯੋਜਿ ਭੁਏ ਚਲਾਨਿ ਮਾਪਣੈ ਨਿਤ ਝੂਠ
 ਝੂਠ ਬੋਲੇ ਨਿਯੋਜਿ ਕੁਰੂ ਕੁਸਤੁਕ ਮਾਫਦੇ ਪਰਨਿਵਾਸ

ਦਾ ਕਰੋਨਿ ਓਇਆ ਪੁਰਬੇ ਪਰਨਿ ਦਕਾ ਸਗਲੇ ਕੁ ੪੪੭
ਲੋਕੋ ਬੇਨਿ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਓਇ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਓਇ
ਬਪੁਰੇ ਕਿਆ ਕਰੋਨਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭਨ ਦਰ
ਅੰਦਰਿ ਰਖਦਾ ਜੇਤੀ ਸਿਸਾ ਦਿਸੁ ਕੀਤੀ ॥ ਇ
ਕਿ ਕੂੜਿ ਕੂਸਤਿ ਲਾਇ ਮਨੁ ਮਨ ਮੁਖ ਵਿਗੁਤੀ
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਮੈ ਅੰਦਰਿ ਰਹਿ ਪ੍ਰ
ਤੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੇ ਪੁਨੁ ਤੇ ਤਿਨ ਵਾਤਿ ਸਿਪੀਤੀ
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਮੈ ਸਚੁ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾ
ਈ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਲੋਕੁ ਮੰ १ ॥ ਸਤੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਸ
ਤੁਕ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਦੀਖਿ ਮਾਪਾਰਿ ਦੇਵੁ ਜਾ
ਹਿ ॥ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਬੇ ਖਰਿ ਮੈ ਭਾਉ ॥ ਭਾਵੈ ਮਾ

ਦਊਭਾਵੈਜਾਉ। ਸਾਸਤੁਬੇਦੁਨਮਾਨੈਕੋਇ। ਆਪੇ
ਆਪੇਪੂਜਾਤੋਇ। ਕਾਜੀਤੋਇਕੈਬਤੋਨਿਆਇ।
ਫੇਰੇਤਸਬੀਕੇਰਖੁਦਾਇ। ਵਢੀਲੈਕੈਯਕੁਗਵ
ਏ। ਜੇਕੋਪੁਛੈਤਾਪਤਿਸੁਣਾਏ। ਤੁਰਕਮੰਤੁਕਾਨਿ
ਰਿਦੈਸਮਾਹਿ। ਲੋਕਮੁਹਾਵਤਿਚਾੜੀਖਾਹਿ। ਚ
ਉਕਾਦੈਕੈਸੁਚਾਤੋਇ। ਅੰਮੇਸਾਹਿਤੂਦਖੁਤੂਕੋਇ।
ਜੋਗੀਗਿਰਤੀਜਟਾਬਿਰੁਤਾ। ਆਗੈਪਾਟੈਰ
ਵਤਿਪੁਤਾ। ਜੇਗੁਨਪਾਇਆਜੁਗਤਿਗਵਾ
ਈ। ਕਿਤੁਕਾਗਣਿਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈਗਨਾਨਕ
ਕਲਿਕਾਏਤੁਪਰਵਾਣਾ। ਆਪੇਆਖਣਾਆਪੇ
ਜਾਣਾ। १ ਮੰ१ ॥ ਹਿੰਦੂਕੈਪਾਗਿਤਿਦੁਆਵੈ।

ਸੁਤਜਨੇਉਪਤ੍ਰਿਗਲਿਪਾਦੋ ਸੁਤੁਪਾਇਕਰੇਬੁਠਿ
 ਮਾਈ ਨਾਤਾਧੋਤਾਥਾਇਨਪਾਈ ਮੁਸਲਮਾ
 ਨੁਕਰੇਵਡਿਮਾਈ ਵਿਟੁਗੁਰਪੀਰੈਕੋਥਾਇਨ
 ਪਾਈ ਗਾਤੁਦਸਾਇਓਥੈਕੋਜਾਇ ਗਕਰਣੀਬਾ
 ਝੁਤੁਭਿਸਤਿਨਪਾਇ ਜੇਗੀਕੋਪਠਿਜੁਗਤਿਦ
 ਸਾਈ ਗਤਿਤੁਕਰਣਿਕਾਨਿਮੰਦਾਪਾਈ ਮੰਦਾਪਾਇ
 ਫਿਰੈਸੀਸਾਗਿ ਜਿਥੈਕਿਥੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਜੇਤੇ
 ਜੀਅਤੇਤੇਦਾਟਾਉ ਚੀਰੀਮਾਈਫਿਲਨਕਾਉ
 ਏਥੈਜਾਣੈਸੁਜਾਇਸਿਵਾਣੈ ਤੇਰੁਫਕਵੁਤਿਦੁ
 ਮੁਸਲਮਾਣੈ ਸਭਨਾਕਾਦਹਿਲੇਖਾਤੇਇਕਾ
 ਰਣੀਬਾਝੁਤੁਤੈਨਕੋਇਸਚੇਸਚੁਦਖਾਣੈਕੋਇ

ਨਾਨਕਾ ਅਗੈ ਪੁਛਨ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਰਿਕਾ
ਮੰਦਰੁ ਮਾਖੀ ਮੋਕਾਇ ਮਾਕੋਟ ਗੜ੍ਹਾ ਮੰਦਰਿ ਲ
ਲਜਵੇ ਹਰੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੜ੍ਹਾ ॥ ਭਰਿ
ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸਰੀਰੁ ਅਤਿ ਸੋਭਾ ਭਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਦਿਵਾ ਮਨ ਮੁਖਾ ਮਾਪਿ ਖੁਆਇ ਮਨੁ ਮਾਇ
ਆਮੋ ਨਿਤ ਕਰ੍ਹਾ ਸਭ ਨਾਮਾ ਹਿ ਬੁਏ ਕੁਹੈ ਪੂਰੈ
ਗਾਇ ਪਾਇ ਮਾਜਾਣੀ ॥ ੧੧ ॥ ਸੋਲੋਕ ਮੰ ੧ ॥
ਨਾਸਤਿ ਦੁਖੀ ਮਾਨਾਸਤਿ ਸੁਖੀ ਮਾਨਾਸਤਿ ਪਾ
ਣੀ ਜੰਤ ਫਿਰਹਿ ॥ ਨਾਸਤਿ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਈ ਕੇਸੀ ਨਾ
ਸਤਿ ਪੜ੍ਹਿ ਮਾਵੇ ਸਾਫਿਰਹਿ ॥ ਨਾਸਤਿ ਰੁਖੀ ਬਿਰ
ਖੀ ਪਥਰਾ ਮਾਪੁਤ ਫਵਾਹਿ ਦੁਖ ਸਤਹਿ ॥ ਨਾਸਤਿ

ਭਸਤੀਬਧੇਸੰਗਲਨਾਸਤਿਗਾਈਪਾਤੁਚਗਤਿ
ਜਿਸੁਤਾਬਿਸਿਧਿਦੇਵੈਜੇਸੋਈਜਿਸਨੋਦੇਇਤਿ
ਸੁਆਇਮਿਏਲੇਨਾਨੁਤਾਕਉਮਿਏਵਡਾਈਜਿ
ਸੁਪਟਭੀਤਹਿਸਬਦੁਰਵੈਸਭਿਪਟਮੇਰੇ
ਓਸਭਨਾਮੰਦਹਿਜਿਸਤਿਖੁਆਈਤਿਸੁਕਉਣੁ
ਕੋਟੈਜਿਸਤਿਦਿਖਾਣਾਵਾਟਰੀਤਿਸਤਿਕੁਲਾ
ਦੈਕਉਣੁਜਿਸਤਿਕੁਲਾਈਪੰਧਸਿਧਿਤਿਸਤਿ
ਦਿਖਾਵੈਕਉਣੁਮੰ ੧ ਸੋਗਿਰੀਜੋਨਿਗੁਰੁ
ਹੈਜਪਤਪਸੰਜਮੁਭੀਖਿਅਕਰੈਪੁੰਨਦਾਨ
ਕਾਕਰੈਸਹੀਰੁਸੋਗਿਰੀਗੰਗਾਕਾਨੀਰੁਬੈ
ਲੈਈਸਰੁਸਰਤਿਸਰੁਪੁਪਗਮਤੰਤਮਤਿਰੇਖ

੪੪੯

ਨਰੁਪੁ ॥ ੨ ਮੰ १ ॥ ਸੋ ਅਉਧੁਤੀ ਜੋ ਧੁਪੈ ਆਪੁ ॥ ਰਿਖਿ
ਆਭੋਜਨੁ ਕਰੈ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਅਉਤਰੁ ਪਟਣੁ ਮਹਿ
ਭੀਖਿ ਆਕਰੈ ॥ ਸੋ ਅਉਧੁਤੀ ਸਿਵ ਪੁਰਿ ਚੜ੍ਹੇ
ਬੈਠੈ ਗੋਰਖੁ ਸਤਿਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ
ਨਰੁਪੁ ॥ ੩ ਮੰ १ ॥ ਸੋ ਉਦਾਸੀ ਜਿ ਪਾਏ ਉਦਾਸੁ ॥ ਅ
ਰਧ ਉਰਧ ਕਰੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਵਾਸੁ ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਪਾ
ਏ ਗੰਢਿ ॥ ਤਿਸੁ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ਪੜੈ ਨ ਕੰਧੁ ॥ ਬੈਠੈ ਗੋਪੀ
ਚੰਦੁ ਸਤਿਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨਰੁਪੁ ॥ ੪
ਮੰ १ ॥ ਸੋ ਪਾਖੰਡੀ ਜਿ ਕਾਇਆ ਪਖਾਏ ॥ ਕਾਇ
ਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਜਾਏ ॥ ਸੁਪਨੈ ਬਿੰਦੁ
ਨ ਦੇਣੀ ਝਰਣਾ ॥ ਤਿਸੁ ਪਾਖੰਡੀ ਜਗਨੁ ਮਠਾ ॥

ਬੋਲੈ ਚਰਪਟੁ ਸਤਿਸਤੁ ਪੁਪਰਮਤੰਤਮਤਿ ਰੇਖਨ
 ਰੂਪੁ ॥ ੫ ॥ ਮੰ ੧ ॥ ਸਬੈ ਗਾਗੀ ਜਿਉ ਲਟੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਾ
 ਗਨ ਮੰਡਲ ਮਤਿ ਰੇਖੈ ਮੁਆ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਮੰਦਰਿ
 ਰੇਖੈ ਧਿਆਨਿ ॥ ਤੇ ਬੈ ਗਾਗੀ ਸਤ ਸਮਾਨਿ ਬੋਲੈ
 ਭਰਸਹਿ ਸਤਿਸਤੁ ਪੁਪਰਮਤੰਤਮਤਿ ਰੇਖਨ ਰੂਪੁ ॥
 ੬ ॥ ਮੰ ੧ ॥ ਕਿਉ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਕਿਉ ਜੀਵੈ ਜੁਗਤਿ ॥ ਕੰ
 ਨ ਪੜਾਇ ਕਿਆ ਖਜੈ ਭੁਗਤਿ ॥ ਆਸਤਿ ਨਾਸਤਿ
 ਏਕੋ ਨਾਉ ॥ ਕਉ ਟੁਸੁ ਅਖ ਭੁਜਿ ਤੁਰੈ ਤਿ ਆਉ
 ਧੁਪ ਛਵ ਜੇ ਸਮਕਰਿ ਸਰੈ ॥ ਤਨ ਨ ਕੁਆਖੈ ਰੁਰੁ ਕੋ
 ਕਰੈ ॥ ਛਿਅ ਵਰਤੈ ਰੇ ਵਰਤੈ ਪੁਤਾ ॥ ਨਾਸੀ ਸਾਗੀ ਨ
 ਅਉ ਪੁਤਾ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਜੇ ਰੈ ਸਮਾਇ ॥ ਕਾਰੈ ਭੀ ਖਿ

ਮਾਮੰਗਾਇਜਾਇਨ੍ਹਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਮੰਦਰੁਸੇਈ
ਆਖੀਮੇਜਿਬਹੁਹਰਿਜਾਤਾਮਾਨਸਦੇਹਰੁਰ
ਬਚਨੀਪਾਇਆਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਤਾ ॥
ਬਾਹਰਿਮੁਲਿਨਖੋਜੀਮੇਘਰਮਹਿਬਿਧਾਤਾ ॥
ਮਨਮੁਖਹਰਿਮੰਦਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਤਿਨੀਜ
ਨਮੁਗਵਾਤਾਸਭੁਮਹਿਇਕੁਦਰਤਦਾਹੁਰਸ
ਬਦੀਪਾਇਆਜਾਈ ॥ ੧੨ ਸਲੋਕਮੰਤ੍ਰ ॥ ਮੁ
ਰਖੁਰੇਵੈਸੋਸੁਣੈ ਮੁਰਖਕਾਕਰਣਾ ॥ ਮੁਰਖਕੇਕਿ
ਆਲਖਣੈਤੋਕਿਆਮੁਰਖਕਾਕਰਣਾ ॥ ਮੁਰਖੁ
ਓਤੁਜਿਮੁਗਧੁਣੈਅਤਿਕਾਰੇਮਰਣਾ ॥ ਏਤੁਕਮਾ
ਣੈਸਦਾਦੁਖਦੁਖੀਮਾਤਿਰਣਾ ॥ ਅਤਿਪਿਅ ॥

ਗਪਦੈਖੁਤਿਕਿਤੁਸੰਜਮੁਕਰਣਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤੇਇਸੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁਓਸੁਆਇਪਤੋਰਣਾ
ਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਆਪਿਉਧਰੈ। ਸੁਪਿਛੇਰੁਬ
ਦੇਰੀਤਰਣਾ। ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਦੈਸਕਰੇਜੋ
ਦੇਇਸੁਸਤਣਾ। ੧ ਮੰ ੧। ਨਾਨਕੁਆਖੈਰੇ
ਮਨਾਸੁਣੀਐਸਿਖਸਤੀ। ਲੇਖਾਰਬੁਸੰਗੇ
ਸੀਆਬੈਠਾਕਦਿਵਤੀ। ਤਲਬਾਪਉਸਨਿ
ਆਕੀਆਬਾਕੀਜਿਨਾਹਤੀ। ਅਜਗਾਈਲੁ
ਫਰੇਸਤਾਤੇਸੀਆਇਤਈ। ਆਦਨੁਜਾਣੁ
ਨਸੁਝਈਗ੍ਰੀਗਈਫੁਤੀ। ਕੁੜਿਨਿਖੁਦੇ
ਨਾਨਕਾਓਰੁਕਿਸਚਿਰਤੀ। ੨ ਪਉੜੀ ਹਰਿ

੪੫੧

ਕਾਸਭੁਸਗੀਰੈਤਹਿਰਿਭਵਿਰਹਿਅਸਭੁਮਾਪੇ
ਤਹਿਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਕਿਛੁਕਤਨਜਾ
ਪੇ। ਭੁਰਪਰਸਾਦੀਸਾਲਾਤੀਮੇਤਹਿਭੁਗ
ਤੀਰਾਪੇ। ਸਭੁਮਨੁਤਨੁਤਹਿਅਤੇਇਆ
ਅਤਿਕਾਰੁਗਦਾਪੇ। ਸਭੁਕਿਛੁਤਹਿਕਾਖੇਲੁ
ਤੈਰੁਗਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਈ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ
ਮੰ॥੧॥ ਅਤਿਸਰਦਾਨਦੇਇਦੂਰੇਆਇਆ
ਪਰਸਗਮੁਰਦੈਪਰਿਆਇਆਅਜੇਸੁ
ਰਦੈਭੀਖਿਆਖਾਇ। ਮੇਸੀਦਰਗਹਮਿਏ
ਸਜਾਇ। ਰਦੈਰਾਮੁਨਿਕਾਣਾਰੁਇਆਸੀ
ਤਾਲੁਮਨੁਦਿਛੁਛੁਗਾਇਆਰਦੈਦੁਤ

ਸਿਰਲੰਕਗਵਾਇਗਜਿਨਿਸੀਤਾਮਾਦੀਰੁਓਰੁ
 ਵਾਇਰੋਵਤਿਪਾਪੁਦਰੁਏਮਜੂਰਾਜਿਨਕੈਸੁ
 ਮਾਮੀਰਤਤਦੂਰਿ। ਰੋਵੈਜਨਮੇਜਾਪੁਇਗਾਇ
 ਮਾਏਕੀਕਾਗਣਿਪਾਪੀਰੁਇਮਾਏਵਤਿਸੇਖ
 ਮਸਾਇਕਪੀਠਾਅੰਤਿਕਾਣਿਮਤੁਲਾਗੈਭੀਕੁ
 ਰੋਵਤਿਗਜੇਕੰਨਪੜਾਇ। ਘਾਠਿਘਾਠਿਮਾਗਾਇ
 ਭੀਖਿਮਾਜਾਇਰੋਵਤਿਕਿਰਪਸੰਚਤਿਧਨੁਜਾ
 ਇ। ਪੀਤ੍ਰਿਤੋਰੋਵਤਿਗਿਮਾਨੁਗਵਾਇ। ਬਾਣੀ
 ਰੋਵੈਨਾਤਿਰੁਤਾਰੁ। ਨਾਨਕਦੁਖੀਮਾਸਭੁਸੰਸਾਰੁ
 ਅੰਨੇਨਾਉਸੇਈਜਿਣਿਜਾਇ। ਅਉਠੀਕਰਮਨੋਖ
 ਪੇਲਾਇ। ੧੫੦੨ ਜਪੁਤਪੁਸਭੁਕਿਛੁਮੀਨਿਮੇ

ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ
ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ
ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ
ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ
ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ
ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ
ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ
ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ
ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ
ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ ਮੇਥੁਣੀ

ਜਾਗਿਆ ਦੁਹਾਰੀ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਗੁਣੁ ਪਛੇਨਾ
 ਨਕਾਮਾ ਟਕਦਣ ਜਤਿ ਸੋਇ ॥ ਰਤਨਾ ਸਾਰਨ ਜਾ
 ਟ ਨੀ ਅੰਧੇ ਦਤਿ ਲੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਉ
 ਦਰਦਾ ਜੇਕਾਇ ॥ ਆਕੋਟੈ ਦਸਦੈ ਗੁਪਤੁ ਰਖੀ
 ਜੈ ॥ ਬਜਰਕ ਪਾਟਨ ਖੁਲ ਨੀ ਗੁਰਸ ਬਾਦਿ ਖੁਲ
 ਜੈ ॥ ਅਨੁਦਦਾ ਜੇ ਧੁਨਿ ਦਜ ਦੇ ਗੁਰਸ ਬਾਦਿ
 ਸੁਣੀ ਜੈ ॥ ਤਿਰੁਪਾਇ ਅੰਤਰਿ ਚਲਣਾ ਕਰਿ ਕੁ
 ਗਤਿ ਮਿਲੀ ਜੈ ॥ ਸਰੁ ਮਾਹਿਏ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਜਿਨਿ
 ਆਪੇ ਰਚਨ ਰਚਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ੨
 ਅੰਧੇ ਕੈ ਗਤਿ ਦਸਿ ਮੇ ਅੰਧਾ ਤੋਇ ਸੁਜਾਇ
 ਤੋਇ ਸੁਜਾਖਾਨਾ ਨਕਾ ਸੋ ਕਿਉ ਉਝ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇ ॥

੪੫੩

ਅੰਧੇਏਹਿਨਾਮਾਖੀਅਨਿਜਿਨਮੁਖਿਲੋਇਟਨ
ਤਿਅੰਧੇਸੇਈਨਨਕਾਖਸਮੁਪੁਥੇਜਾਹਿ
੧ ਮੰ ੨ ਸਾਤਬਾਮੰਧਾਜੋਕੀਆਕਰੇਸੁਜਾਖਾ
ਤੋਇਜੇਹਾਜਾਣੈਤੋਤੋਦਰਤੈਜੇਸਉਆਖੋਕੋ
ਇਜਿਥੈਸੁਦਸਤੁਨਜਾਪਈਅਪੋਦਰਤ
ਉਜਾਣਿਨਨਕਗਾਤੁਕਕਿਉਲਏਸਕੈਨਦਸ
ਤੁਪਛਾਣਿ੨ ਮੰ ੨ ਸੋਕਿਉਅੰਧਾਮਾਖੀਅੰ
ਜਿਤੁਕਮੁਤੁਅੰਧਾਤੋਇਨਨਕਤੁਕਮੁਨਬੁਝ
ਈਅੰਧਾਕਤੀਅੰਧੇਸੋਇ੨ ਪਉੜੀ ਕਾਇ
ਅਮੰਦਰਿਗਾਤੁਕੋਟੈਸਭਿਦਿਸੰਤਰਦੇਸਾ
ਅਪੋਤਾਤ੍ਰੀਲਾਈਅਨੁਸਭਮਾਹਿਪਰਦੇਸਾ

ਅਮਪੇਸਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁਆਪਗੁਪਤੁਰ ੪੫੪
ਖੇਸਾਗੁਰਸੇਦਾਤੇਜਾਣਿਅਸਚੁਪਰਗਰੀ
ਏਸਾਸਭੁਕਿਛੁਸਚੇਸਚੇਹੈਗੁਰਿਸੋਈ
ਪਾਣੀ ੧੬ ਸਲੋਕਮ ੪੧ ਸਾਵਨੁਗਾਤਿ
ਅਤਾਕੁਦਿਤੁਕਾਮੁਕੁਪੁਦਾਇਖੇਤਾ। ਲਬੁ
ਦੜਦੜਗੁਬੀਉਤਾਲੀਗਤਕੁਤੇਤਾ। ਹ
ਲੁਬੀਚਾਰੁਦਿਕਾਰਮਣਤੁਕਮੀਖਟੇਖਾਇ।
ਨਾਨਕਲੇਖੇਮੀਗਿਅਮੇਅਉਤੁਜਣੇਦਾਜਾਇ
੧ ਮ ੪੧ ਕੁਉਭੁਇਪਦਿਤੁਪਾਣੀਸਤੁਸੰਤੋ
ਖੁਬਲੇਦਾਹਲੁਲੇਮੀਤਾਲੀਚਿਤਚੇਤਾਦ
ਤਦਖਤਸੰਜੋਗੁ ਨਾਉਬੀਜੁਬਖਸੀਸਬੋਤਲ

੪੫੩
ਦੁਨੀਆਸਗਲਦੋਰਗਾ ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰ
ਮੁਤੇਇਜਾਦਹਿਸਗਲਾਵਿਜੋਗਾ ੨੫ਉੜੀ
ਅਨਮੁਖਿਮੋਤਗੁਬਾਰੁਦੂਜੈਭਾਇਬੋਲੈ ॥੮॥
ਜੈਭਾਇਸਦਾਦੁਖੁਹੈਨਿਤਨੀਰੁਦਿਰੋਲੈ ॥੯॥
ਮੁਖਿਨਾਮੁਖਿਆਈਮੇਮਾਥਿਤਤੁਕਦੋਲੈ ॥੧੦॥
ਤਰਿਪਰਗਾਸੁਪਾਇਚਾਨਣਾਤਰਿਲਧਾਟੋਲੈ
॥ਆਪੇਭਗਮਿਭੁਲਾਇਦਾਕਿਛੁਕਾਣੁਨਜਾਈ॥
੧੧ ॥ਸਲੋਕਮੰ ੨ ਨਾਨਕਚਿਤਾਮਤਿਕਰਹੁ
ਚਿਤਾਤਿਸਹੀਤੇਇ ॥ਜਲਮਤਿਜੰਤਉਪਾਇ
ਅਨੁਤਿਨਾਭਿਰੋਜੀਦੇਇ ॥ਓਥੈਤਨੁਚਲਈ
ਨਕੋਕਿਰਸਕਰੇਇ ॥ਸਉਦਾਮੂਲਿਨੋਤਵਈ

ਨਾਕੋਲਏਨਦੇਇ। ਜੀਆਕਾਮਾਤਾਰਜੀਅਖਾ
 ਣਾਏਤੁਕਰੇਇ। ਵਿਚਿਉਪਾਏਸਾਇਗਤਿਨਾਭਿ
 ਸਾਰਕਰੇਇ। ਨਾਨਕਚਿਤਾਮਤਕਰਤੁਚਿਤਾਤਿਸਤਿ
 ਤੇਇ। ੧੫੦੧ ਨਾਨਕਇਤੁਜੀਉਮਛੁਲੀਨੀ
 ਵਰਤਿਸਨਾਨੁ। ਮਨੁਆਮੰਧੁਨਚੇਤਈਪੜੈਅ
 ਚਿਤਾਜਾਲੁ। ਨਾਨਕਚਿਤਾਮਚੇਤੁਤੈਚਿਤਾਬਧਾਜਾ
 ਇ। ਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਆਪੇਲਏਮਿਲਾ
 ਇ। ੨੫੪੩। ਸੇਜਨਸਚੇਸਦਾਸਦਾਜਿਨੀ
 ਹਰਿਰਸੁਪੀਤਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਮਨਿਵਸੈਸਚੁ
 ਸਉਦਾਕੀਤਾ। ਸਭੁਕਿਛੁਪਹੀਮਾਹਿਤੈਵਰੁਭਾ
 ਠੀਲੀਤਾ। ਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਮਹਿਗਈਹਰਿਗੁਣ

੫੫੪

ਗਾਵੀਤਾ ਅਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁਆਪੇ
ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ੧ ॥ ਦੇਲਿ ਪਿ
ਦਾਇ ਅਕਤਿ ਦੁਣਾਇ ਆਕਟਿ ਕੁਟਿ ਕਰਿ ਖੁੰਭਿ
ਚੜਾਇਆ ਲੋਹਾ ਵਢੇ ਦਰਜੀ ਪਾੜੇ ਸੁਈ
ਧਾਗਾ ਸੀਵੈ ॥ ਇਉਂ ਪਾਤਿ ਪਾਟੀ ਸਿਫਤੀ ਸੀ ਪੈਨਾ
ਨਕਜੀ ਵਤਜੀ ਵੈ ॥ ਤੇਇ ਪੁਗਣਾ ਕਪੜੁ ਪਾਟੈ
ਸੁਈ ਧਾਗਾ ਗੰਢੈ ॥ ਮਾਹੁ ਪਖੁ ਕਿਹੁ ਚਲੈ ਨਾਤੀ
ਪੜੀ ਮੁਤਤੁ ਕਿਛੁ ਤੈਵੈ ॥ ਸਚੁ ਪੁਗਣਾ ਤੈਵੈ ਨਾਤੀ
ਸੀਤਾ ਕਦੇ ਨ ਪਾਟੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੇ ਸਚਾਤਿ
ਚਰਜਾ ਪੀਜਾਪੇ ॥ ੧੫੪ ॥ ਸਚ ਕੀ ਕਾਤੀ ਸਚੁ ਸ
ਰੁਸਾਰੁ ॥ ਪਾੜਤਿ ਸਕੀ ਅਪਰਾ ਅਪਾਗਾ ਸਬ

੫੬

ਦੇਸਾਣੁ ਰਖਾਈ ਲਾਇ ॥ ਰਹੁ ਟਕੀ ਥੋਕੈ ਵਿਚਿ ਸ
 ਮਾਇ ॥ ਤਿਸਦਾ ਕੁਠਾ ਤੇ ਦੇਸੇ ਖੁ ॥ ਲੋਹੁ ਲਬੁ ਨਿਕਥਾ
 ਦੇਖੁ ॥ ਤੇਇ ਤਲਾ ਲੁਲਗੇ ॥ ਕਿਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਿ
 ਦੀ ਦਾਇਸ ਮਾਇ ॥ ਮੰ ੧ ॥ ਕਮਰਿ ਕਟਾ ਰਬੀ ਕੁੜਾ
 ਬੰਕੇ ਕਾ ਮਸਦਾਰਾ ॥ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਨਾਨਕਾ ਮਤੁ ਸਿਰਿ
 ਮਾਵੈ ਭਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਬਦਿ ਮਿ
 ਲੈ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲੈ ॥ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਨਿਸੇਸ ਚੇ
 ਜਿਨ ਹਰਿਖਰਚੁ ਪਨੁ ਪਲੈ ॥ ਭਗਤ ਸੇਹ ਨਿਗੁਣ
 ਗਾਵਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਮਚਲੈ ॥ ਰਤਨ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਿ
 ਵਸਿ ਮਾਰਗੁ ਰਕੈ ਸਬਦਿ ਭਲੈ ॥ ਮਾਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿ
 ਲਾਇ ਦਾ ਮਾਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿ ਮਾਈ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕ

ਆਸਾਮੰਦਰਿਸਭੁਕੋਕੋਇਨਿਸਾਤੋਇ। ਨਨਕ
ਜੋਮਰਿਜੀਦਿਆਸਤਿਲਾਆਇਆਸੋਇ॥ ੧
ਮੰ॥ ੩ ਨਾਕਿਛੁਆਸਾਹਥਿਤੈਕੋਉਨਿਗਸਾਤੋਇ
ਕਿਆਕਰੇਏਤਬਪੁਤੀਜਾਭੁਲਾਏਸੋਇ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਧਿਰੁਜੀਦਨੁਸੰਸਾਰਸਚੇਨਾਮਾਬਿਨੁ॥
ਪ੍ਰਭਦਾਤਾਦਾਤਾਰਨਿਤਚਲੁਏਤੁਧਨੁ॥ ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਆਰਧੇਨਿਰਮਲੁਸੋਇਜਨੁ॥ ਅੰਤਰਜਾ
ਮੀਅਗਾਮੁਰਸਨਾਏਕੁਭਨੁ॥ ਗਦਿਗਤਿਆਸ
ਰਬਤਿਨਾਨਕੁਬਲਿਜਾਈ॥ ੨੦॥ ਸੋਲੋਕੁਮੰ॥ ੧॥
ਸਰਵਰਤੰਸਪੁਰੀਮੇਲਾਖਸਮੇਏਦੇਭਾਣਾ॥
ਸਰਵਰਾਮੰਦਰਿਤੀਰਾਮੋਤੀਸੋਤੰਸਾਕਾਖਾਣਾ॥

ਬਹੁਲਾਕਾਗੁ ਨਰਹਈ ਸਰਵ ਰਿਜੇਤੈ ਆਤਿ ੪੫੭
 ਸਿਆਣਾ ਆਨੁ ਰਿਜਕੁ ਨ ਪਾਇ ੬੬ ਥੈ ੬੬ ਨੁ ਤੋਰਖ
 ਣਾ ਸਚਿਕਮੈ ਸਚੇ ਪਾਈ ਮੇਕੁ ਫੈਰੁ ਰੁਆਣਾ
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਾਇਆ ਜਿਨੁ ਪੂਰੈ ਪੈ
 ਯਾ ਪਰਦਾਣਾ ॥ ੧ ਮੰ १ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਭੁਜਲਾ ਜੇ
 ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਸੇਵੀ ਮੇਸਟਾਸ
 ਦਾ ਜੇ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਸੇਵੀ ਮੇਜਿਤੁ ਸੇਵੀ ਮੇ
 ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਅਵਗੁਣ ਵੰਦਨਿ ਗੁਣ ਰਵਤਿ ਮੇ
 ਨਿਸੁਖੁ ਦਸੈ ਮਾਇ ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਰ
 ਤਦਾ ਆਪਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਮਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਉਪਦੇ
 ਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤੀ ਮਾਈ ਮਨੁ ਗਇਕਿ ਆਪੇ

५४
३

ਉਝਡਿਪਾਇਅਨੁਇਕਿਭੁਗਤੀਲਾਇਅਨੁ
ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਆਪੇਨਾਇ
ਲਾਈਅਨੁਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਈਮੇਸਚੀ
ਵਡਿਆਈ ੨੧੧੪ ਸੁਧੁ
ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰਮਯਲਾ ੫੧੬ ਸਤਿ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਲੋਕਮੰ ੫ ਜੈਸਾਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੁਣਿਦਾਤੇਸੋਹੀਰੀਨੁਾਦਿਛੁਕਿਆਮੇਲੇਪੁਰੁ
ਹਰਿਦਰਗਾਹਕਾਬਸੀਨੁਾਹਰਿਨਾਮੋਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿਸ਼ਾ
ਇਦਾਕਦੇਹਮੇਰੇਗੁਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨਾ
ਮਿਲਾਇਆਜਿਨਾਪੁਰੇਪਾਇਆਸੰਜੇਗੁ ੧
ਮੰ ੫ ਗਿਰੁਸਜਣੁਸਭਿਸਜਣਾਇਕੁਦੈਰੀਸ

ਭਿਵਾਇ। ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਦੇਖਾ ਲਿਆ। ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸ
 ਭੁਬਾਇ। ਸਾਕਤ ਦੁਰਜਨ ਭੁਗਿਆ। ਜੇ ਲਗੇ ਵ
 ਜੈ ਸਾਇ। ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਝਿ। ਅਗੁਰ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਰਸਾਇ। ੨ ਪਉੜੀ॥ ਬਟਣ
 ਡੇ ਬਟੁਆ ਪੇਤੀ ਬਟਿਆ। ਆਪੇ ਪੁਰਾਸਾਤੁਆ
 ਪੇਤੀ ਬਟਿਆ। ਆਪੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਤੁਆ ਪੇਰੰਗਰ
 ਟਿਆ। ਕੁਦਗਤਿ ਕੀ ਮਨ ਪਾਇ। ਮਲਖ ਬ੍ਰਹਮ
 ਟਿਆ। ਮਗਮਾ ਮਥਾਹੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪੈ ਪਗਟਿਆ
 ਆਪੇ ਵਡ ਪਾਤਿਸਾਤੁਆ। ਪਵਜੀਗਟਿਆ। ਕੋ
 ਇਨ ਜਾਣੈ ਕੀ ਮਕੇ ਵਡੁ ਮਟਿਆ। ਸਚਾ ਸਾਤਿ ਬੁਝ
 ਪਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਰਗਟਿਆ। ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ॥ ੪ ॥

੪੫੮

ਮਾਪਿਕਰਾਕਰਦਾਮਨਦਬਿਨੋਦਕਿਛੂਨਜਾਣਿ ੪੫੨
ਮੇਸਰਬਧਾਰਸਮਰਬਧਉਤਿਸੁਕਰਬਾਣਿਮੇ
ਗਾਈਮੇਗਾਤਿਦਿਨਤੁਗਾਵਣਜੋਗਿਆਜੋ
ਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿਤਿਨੀਹਰਿਰਸੁਭੋਗਿਆ
੨ ਸਲੋਕਮੰ ੫ ਭੀੜਹੁਮੋਕਲਾਈਕੀਤੀਅ
ਨੁਸਭਰਬੇਕੁਟਬੈਨਾਇਕਾਰਜਮਾਪਿਸਵਾ
ਰਿਅਨੁਸੇਪ੍ਰਭਸਦਾਸਭਾਇਪ੍ਰਭਮਾਤਪਿਤ
ਕੰਠੀਲਾਇਦਾਲਦੁੜਬਾਲਕਪਾਇਦਾਇ
ਮਾਲਤੋਏਸਭਜੀਅਜੰਤਹਰਿਨਾਨਕਨਦਰਿ
ਨਿਹਾਇ ੧ ਮੰ ੫ ਗਵਿਦੁਤੁਪੁਰੋਰੁਜਿਮੰਗਣ
ਸਿਰਿਦੁਖਾਕੈਦੁਖਾਦੇਹਿਨਾਮੁਸੰਤੋਖੀਆਉਤ

੬੬

ਰੈਮਨਕੀਭੁਖਾਗੁਰਿਵਦੁਤਿਨੁਹਰਿਮਾਕੀਤਿ
ਅਨਾਨਕਕਿਆਮਨੁਖਾਮਪਉਤ੍ਰੀਸੋਮੇ
ਸਾਦਾਤਾਮਨੁਨਵੀਸੇਰੋਪਵੀਨਮੁਤਤੁਨ
ਚਸਾਤਿਸੁਨਾਸੇਰੋਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੀਗੀਕਿ
ਅਕੋਣੁਕਿਕੈਗਜਿਸੁਪਾਤਿਠਖੇਆਪਿਸੇ
ਭਵਜਲੁਤਰੈਗੁਗਤੁਗਿਆਨੀਤਪਾਜਿਸੁ
ਕਿਰਪਾਕਰੈਸੋਪੁਰਾਪਰਧਾਨੁਜਿਸੇਨਬਲੁ
ਧਰੈਗਜਿਸਤਿਜਗਾਏਆਪਿਸੇਈਅਜਰੁਜਰੈ
ਗਤਿਸਤੀਮਿਲਿਅਸਚੁਮੰਤ੍ਰਗੁਰਮਨਿਧਰੈ॥
੩ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਧੰਨੁਸੁਗਗਸੁਰੰਗਤ੍ਰੇਅਲ
ਪਤਸਭਾਤਿਖਜਾਇਧੰਨੁਸੁਜੰਤਸੁਹਾਵਤ੍ਰੇਜੇਗੁ

ਰਮੁਖਿਜਪਦੇਨਾਉਸਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕਮਰਾ
 ਧਿਆਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉਗਤਿਨਕੀਧੁਰਿ
 ਹਮਬਾਛਦੇਕਰਮੀਪਲੇਪਾਇਓਜੋਰਤੇਰੀਗੋਰਾ
 ਦਿਟਕੈਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉਗਮਾਖਾਬਿਰ
 ਬਾਜੀਅਕੀਹਰਿਸਜਟਮੇਲਤੁਗਾਇਗੁਰਿ
 ਪੁਰੈਮੇਲਾਇਮਾਜਨਮਮਰਟਦੁਖੁਜਾਇਸ
 ਨਨਕਪਾਇਮਾਮਗਮਰੁਪੁਮਨਤਨਕਾਤੁ
 ਜਾਇ॥ ਮੰ॥ ੫ ॥ ਧੰਨੁਸੁਦੇਲਾਪਤ੍ਰੀਧੰਨੁਪ
 ਨੁਮੁਰਤੁਪਲੁਸਾਰਾਧੰਨੁਸੁਦਿਨਸੁਸੰਜੋਗਤੁ॥
 ਜਿਤੁਡਿਠਾਗੁਰਦਰਸਾਰਾਮਨਕੀਇਮਾਇ
 ਛਾਪੁਰੀਆਹਰਿਪਾਇਮਾਮਗਮਾਮਪਾਰਾ

ਹਉਮੈ ਤੁਟਾਸੇ ਹਰਾਇਕੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮਾਧਾਰਾਜ
 ਨੁਨ ਨਕੁਲ ਗਾਸੇ ਦੁਹਰਿਉ ਧਾਰਿਆ ਸਗਲ ਸੰ
 ਸਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਫਤ ਸਲਾਹ ਟੁਕ ਗਾਤਿ
 ਦਿਰਲੇ ਦਿਤੀ ਅਨੁਸਥਿ ਪੇਜਿ ਸੁਭੰਗੁ ਗਫਰਿ
 ਪੁਛ ਨਲੀਤੀ ਅਨੁਜਿ ਸੋਨੇ ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਸੇਗਰਿ
 ਰਤਿ ਮਾਓ ਨਾਇਕੋ ਨਾਮੁ ਮਾਧਾਰਾਇ ਕਾਉਨ
 ਕੁਤਿ ਮਾਓ ਨਾਪਿਛੈ ਜਗੁ ਚੈ ਚੈ ਗਈ ਓਨਾ
 ਪਿਅਰਾ ਰਬੁ ਓਨਾ ਹੋਗਈ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ
 ਮਾਰੁ ਮਾਇਤਿ ਨਿਪੁਰੁ ਜਾਣਿ ਮਾਗੁ ਹਉ
 ਬਲਿਤਾ ਗੀਤਿ ਨਜਿਖ ਸੇ ਮੇਰਾ ਏ ਮਾਓ ਸ
 ਲੋਕ ਮੰ ॥੫॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਸੇ ਨਾਲਿ ਮੇਰੇ ਸਤੀਹ

ਰਿਇਕਸੈਨਾ ਲਿਮੇਰੰਗੁ ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਅਜ
 ਏ ਹਰਿ ਇਕਸੈਨਾ ਲਿਮੇਸੰਗੁ ਹਰਿ ਇਕਸੈ
 ਨਾ ਲਿਮੇਰੰਗੁ ਸਟੇ ਮੁਤੁ ਮੇਲਾ ਕਰੈ ਨਰੰਗੁ ਜਾਣੈ
 ਬਿਠ ਬਾਜੀ ਅਕੀ ਕਦੇ ਨ ਮੇਰੇ ਰੰਗੁ ਹਰਿ ਇਕੋ
 ਮੇਰਾ ਮਜਲਤੀ ਕੁੰਨਣ ਪੜਨ ਸਮਰਥੁ ਹਰ
 ਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਰੂਪੈ ਸਿਰਿ ਦਾਤਿ ਮਾਜ
 ਗਾਥੁ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਦੀ ਮੇਟੇ ਕਰੈ ਜੋ ਸਿਰਿ
 ਜਭਨਾ ਸਮਰਥੁ ਸਤਿ ਨੁਹਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇ
 ਮਾਮਸਤ ਕਿਧਰਿ ਕੇ ਹਥੁ ਵਡਾ ਜਾਤਿ ਬੁਰੁ
 ਰੁਮਿਲਾਇ ਮਾਜਿ ਨਿਤਾਰਿ ਮਾਸ ਗਣਨਾ ਗਤੁ
 ਮਨ ਕੀ ਮਾਇਛਾ ਪੂਰੀ ਮਾਪਾਇ ਮਾਧੁਰਿ

ਸੰਜੋਗਾਨਾਨਕਪਾਇਆਸਚੁਨਾਮੁਸਦੀ
ਭੋਗੈਭੋਗਾ॥੧॥ਅੰ॥੫॥ਮਨਮੁਖਾਕੇਰੀਦੇਸਤੀ
ਮਾਇਆਕਾਸਨਬੰਧੁਦੇਖਾਇਆਹੀਭੁਜਿ
ਜਾਨਿਕਦੇਨਪਾਇਨਿਬੰਧੁਜਿਚਰੁਪੈਨਾਨਿ
ਖਾਵਨੇਤਿਚਰੁਰਖਾਨਿਗੰਢੁਜਿਤੁਦਿਨਿਕਿ
ਛੁਨੋਤਵਈਤਿਤੁਦਿਨਿਬੇਲਾਨਿਗੰਧੁਜੀ
ਅਕੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਾਮਗਿਆਨੀ
ਅੰਧੁਕੁਰੁਗੰਢੁਨਚਲਈਚਿਕਰਿਪਥਰ
ਬੰਧੁਅੰਧੇਖਾਪੁਨਜਾਣਨੀਫਕਰੁਪਿਟਨਿ
ਧੰਧੁਝੁਟੇਮੇਲਿਲਪਟਾਇਆਤਉਤਉਕਰਤ
ਬਿੰਧੁਕ੍ਰਿਪਾਕੇਰਜਿਸੁਆਪਣੀਧੁਰਿਪੂਰ

ਕਰਮੁ ਕਰੋਇ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਰਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜੋਸ
 ਤਿਹੁ ਸਗਣਿ ਪਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋਰੇ
 ਦੀਦਾਰ ਸੇਈ ਸਚੁ ਤਾਰਾ ॥ ਜਿਨੀ ਜਾਤਾ ਖਸਮੁ
 ਕਿਉ ਲਭੈ ਤਿਨਾ ਖਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਮੇਲਾ ਦੇਕਾਰੁ
 ਤੇਵੈ ਸੀਗਿ ਪਾਰਾ ॥ ਦਿਸੈ ਸਚਾ ਮਤ ਲੁਖੁ ਲੇਖ
 ਰਮਤਾਰਾ ॥ ਜਿਸਾਹਿ ਦਿਖਾਲੇ ਮਤ ਲੁਤਿ ਸੁਨ
 ਮਿਲੈ ਪਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਤਾ ਲੁਥਿ ਦਕ
 ਨਦਰਿ ਝਾਰਾ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਕੈ
 ਸਬਦਿ ਲਾਗੁ ॥ ਤਿਸੇ ਮਿਲੈ ਸੰਤ ਖਾਰਾ ਮਸਤ
 ਕਿਜਿ ਸੇਭਾਗੁ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ॥ ੫ ॥ ਹਰਨ
 ਖੀਕੁ ਸਚੁ ਵੇਦੁ ਸੁਣਾਈ ਜੇਤਉ ਕਰੋ ਉਪਾਰ

ਦੁਆਸੁੰਦਰਬਚਨਤੁਮਸੁਟਤੁਫੁਬੀਲੀਪਭੁਤੇ
 ਰਾਮਨਸਾਧਾਰਣੁ। ਦੁਬਚਨਸੇਤੀਨੇਹੁਰਚਾਇ
 ਇਓਦਸਿਵਿਖਾਮੇਕਾਰਣੁ। ਉਣੀਨਾਤੀਝੂਣੀ
 ਨਾਤੀਨਾਤੀਕਿਸੈਦਿਤੁਣੀ। ਪਿਪਰੁਛੈਲੁਛੁ
 ਬੀਲਾਛੁਡਿਗਵਾਇਓਦੁਰਮਾਤਿਕਰਮਿਦਿਤੁ
 ਣੀ। ਨਾਤਉਰੁਲੀਨਾਤਉਚੁਕੀਨਾਮੇਨਾਤੀਦੇਸਾ
 ਜਿਤੁਤਉਲਾਣੀਤਿਤੁਤਉਲਗੀਤੁਸੁਟਸਚੁਸੰ
 ਦੇਸਾਸਾਈਸੁਹਾਗਾਣਿਸਾਈਭਾਗਾਣਿਜੈਪਿ
 ਰਕਿਰਪਾਧਾਰੀ। ਪਿਰਮਉਗਣਤਿਸਕੇਸ
 ਭਿਗਵਾਏਗਲਸੇਤੀਲਾਇਸਵਾਰੀ। ਕਰਮ
 ਤੀਣਪਨਕਰੈਬੰਨਤੀਕਾਦਿਨਾਨਕਅਵੈਦਾਰੀ

ਸਾਭਿਸੁਹਾਗਣਿਮਾਣਤਿਰਲੀਆਇਕਦੇ ੪੬੩
 ਵਤੁਗਤਿਮੁਗਰੀ ੧੧੧ ਮੰ ੫ ੧ਕਰਿਮਨਤੁਰੇਲ
 ਤਾਹਿਮਨਸਾਪੁਰਣਹਾਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖਾਧਿ
 ਮਾਇਤੁਸਭਿਦੁਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾਹਰਿਨਾਮ
 ਮਾਗਧਿਮਨਸਭਿਕਿਲਵਿਖਜਾਤਿਵਿਕਾਰਾ
 ਜਿਨਕਉਪੁਰਖਿਲਿਖਿਮਾਤਿਨਰੰਗੁਲਾਗਾ
 ਨਿਰੰਕਾਰਾਭੰਨੀਛਰਿਅਮਾਇਆਸੁਆਵਤਾ
 ਧੰਨੁਸੰਚਿਅਨਾਮੁਅਪਾਰਾਮਠੇਪਰਗਇਕਤੇ
 ਲਿਵੇਮੰਨਿਨਦੁਕਮੁਅਪਾਰਾਜਨੁਨਾਨਕੁਮੰਗੀ
 ਦਾਨੁਇਕਦੇਦੁਦਰਸੁਮਨਿਪਿਅਾਰਾਪਉਹੰ
 ਜਿਸੁਤੁਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸਨੇਸਦਾਸੁਖਾਜਿ

528
ਸੁਤੁਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸੁਜਮਨਾਨਿਦੁਖਾ॥ਜਿਸੁ
ਤੁਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸੁਕਿਕਾਤਿਅਗਾਜਿਸ
ਦਾਕਰਤਾਮਤੁਸਾਰੁਕਾਜਸਵਾਰਿਅਗਾਜਿਸੁ
ਤੁਆਵਹਿਚਿਤਿਸੋਪਰਵਾਣੁਜਨੁ॥ਜਿਸੁਤੁ
ਆਵਹਿਚਿਤਿਬੁਤਾਤਿਸੁਧਨੁ॥ਜਿਸੁਤੁਆ
ਵਹਿਚਿਤਿਸੋਵਡਪਰਵਾਰਿਅਗਾਜਿਸੁਤੁਆ
ਵਹਿਚਿਤਿਤਿਨਿਕੁਲਉਧਾਰਿਅਗਾ॥੬॥ਸਲੋ
ਕਮੰਧ ॥ਅੰਦਰਤੁਅੰਨਾਬਾਰਤੁਅੰਨਕੁੰ
ਕੁੰਦੀਗਾਵੇ॥ਵੇਤੀਧੋਵੇਚਕੁਬਣਾਏਮਾਇ
ਅਨੋਬਤੁਧਾਵੇ॥ਅੰਦਰਿਮੇਲੁਨਉਤਰੇਰਉਮੇ
ਫਿਰਿਫਿਰਿਅਵੇਜਾਵੇ॥ਨੀਦਾਵੇਆਪਿਆ

ਕਾਮਿਸੰਤਾਪਿਆਮੁਖਤੁਹਰਿਹਰਿਕਹਾਵੈ। ਏ
 ਸੋਨਾਮੁਕਗਮਹਉਜੁਗਤਾਤੁਹਕੁਟੇਕਿ। ਮਾਫਲੁ
 ਪਾਵੈ। ਤਿਸਾਦਿਚਿਬੈਰਾਬਗੁਨਬਣਈਨਿਤਬੈ
 ਫਾਮਛੀਨੇਤਰਲਾਵੈ। ਜਾਤਿਸਸਭਾਵੀਚਾਰੁਕ
 ਰਿਦੇਖਨਿਤਾਬਗਾਨਾ। ਲਿਜੇਰੁਕਦੇਨਆਵੈ।
 ਤਿਸਾਤੀਗਾਮੇਤੀਚੁਗਣਾਬਗੁਰਤਾਭਾਲਿ
 ਟਿਜਾਵੈ। ਉਰੁਹਿਅਦੇਚਾਗਾਬਭੁਲਾਮਤੁਰੇ
 ਵੈਸੰਦਲਖਾਵੈ। ਜਿਤੁਕੇਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲਾ
 ਗਾਕਿਸੁਦੇਸੁਦਿਚੈਜਾਹਰਿਏਵੈਭਾਵੈ। ਸਤਿਗੁ
 ਰਸਰਦਰੁਰਤਨੀਕੁਰਪੂਰੇਜਿਸੁਪ੍ਰਾਪਤਿਸੋਪਾਵੈ।
 ਗਸਿਖਤਿਸਸਰਦਗਿਦਿਕਠੇਤੋਏਸਤਿਗੁਰਕੈਤੁਕ

ਮਾਦੈ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਣਕ ਸਰਵ ਹਿਰੁ ਰਪੁਰੇ
 ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹਿਤੈ ਤਿਨ ਮਾਦੈ ਸਰਵ ਰਹਿ ਸੁਦੁ
 ਰਿਨੁ ਏਕਿ ਰਹਿਤੈ ਦੇਭਾਵੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਸਦੈ
 ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਮਾਸੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਪੁ
 ਤਿ ਮਾਦੈ ਮਾਪਿਤ ਹਿ ਮਾਕੁਟ ਬਸ ਭਿਤਾਰੇ
 ਸਭਾ ਸਿਸਟਿ ਛੁਡਾਵੈ ॥ ਮੰ ੫ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਮਾਖੰ
 ਏ ਬਹੁਤੀ ਗਤਿ ਕੋ ਰਕੁ ਮੋਹ ਜਿਨੇ ਹਾ ਮੰਦ ਹਿਸੇ
 ਹੁਨਿ ਤਭਗ ਮਾਦਿ ਮਾਪਿ ਮਾਤਿ ਸਟ ਸਿਨਾਤਿ
 ਦੇਹਾ ਕੂੜੀ ਮਾਦੈ ਕੂੜੀ ਜਾਵੈ ਮਾਇ ਮਾਕੀ ਨਿ
 ਤਜੇ ਹਾ ਸਚੁ ਕਹੈ ਤਾਛੇ ਤੋ ਮਾਦੈ ਮੰਤਰਿ ਬ
 ਹੁਤਾਰੇ ਹਾ ਦਿ ਮਾਪੁ ਮਾਦੁ ਹ ਮਤਿ ਕੁਝੁ ਧਿ

ਕਮੁਕਾਮਨਿਲਾਗਾਤਿਸੁਮੇਯਾਠਗੇਸੇਤੀਠਗੁ
 ਗਲਿਅਇਆਸਾਬੁਢਿਇਕੇਜੇਯਾਸਤਿ
 ਗੁਰਸਰਾਫੁਨਦਗੀਦਿਚਦਕਦੈਤਾਂਓਪਾਤ੍ਰਿ
 ਆਇਆਲੋਯਾਬਤੁਤੇਗੀਥਾਈਰਲਾਇ
 ਰਲਾਇਦਿਤਾਓਪਾਤ੍ਰਿਆਪੜਦਾਮਗੈਆ
 ਇਖਲੋਯਾਸਤਿਗੁਰਕੀਜੇਸਰਣੀਆਵੈ
 ਫਿਰਿਅਨੁਰੁਕੰਚਨੁਯੋਯਾਸਤਿਗੁਰਨਿਰ
 ਵੈਰਪੁਤਸਤਸਮਨੇਅਭਿਗਟਕਟੇਕੇਰਸੁਧੁ
 ਦੇਯਾਯਨਕਜਿਸੁਧੁਰਿਮਸਤਕਿਰੋਵੈਲਿ
 ਖਿਅਮਾਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਸਨੇਯਾਮਮੀਮ੍ਰ
 ਤਬਾਣੀਸਤਿਗੁਰਪੁਰੈਕੀਜਿਸੁਕਿਰਪਾਤੋ

੫੩੭
ਵੈਤਿਸੁਹਿਦੈਵਸੇਤਾਅਵਣਜਾਣਾਤਿਸਕਾਕਟੀ
ਮੇਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਤੇਤਾ॥੩॥੫੯੩੧ ਜੋਤੁਪੁਰਾ
ਣਾਜੰਤੁਸੇਤੁਪੁਬੁਝਈ ਜੋਤੁਪੁਰਾਣਾਜੰਤੁਸੁਦ
ਗਾਤਸਿਝਈ॥ਜਿਸਨੇਤੇਗੀਨਦਰਿਹਉਮੇਤਿ
ਸੁਗਈ॥ਜਿਸਨੇਤੁਸੰਤੁਸਟਕਲਮਲਤਿਸੁ
ਖਈ॥ਜਿਸਕੈਸੁਆਮੀਵਲਿਨਿਰਭਉਸੋਭਈ
ਜਿਸਨੇਤੁਕਿਰਪਾਲੁਸਚਾਸੋਬਿਅਈ॥ਜਿਸਨੇ
ਤੇਗੀਮਇਆਨਪੋਰੈਅਗਨਈ॥ਤਿਸਨੇਸਦਾਦ
ਇਆਲੁਜਿਨਿਗੁਰਤੇਮਤਿਲਈ॥੧॥ਸਲੋਕ
ਮੰ५॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਕਿਰਪਾਲਆਪੇਬਖਸਿ
ਲੈ॥ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਤੇਗਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਪਾਇ

ਪੇਮਾਮਨਤਨ ਅੰਤਰਿਵਸੁਦੁਖਾਨਾਸੁਹੋਇ ॥ ਰਬਦੇ ੪੬੬
ਇਆਪਰਖੁਦਿਆਪੋਭਉਨਕੋਇ ॥ ਗੁਣਗਾ
ਵਾਦਿਨੁਰੋਇਏਤੈਕੀਮਿਲਾਇ ॥ ਸੰਤਜਨਾਕੇ
ਸਾਗਿਹਉਮੈਰੋਗੁਜਾਇ ॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਖ
ਸਮੁਏਕੋਗਵਿਹਰਿਆ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਚੁਸ
ਚੇਸਚੁਲਹਿਆ ॥ ਦਇਆਕਰਹੁਦਇਆ
ਲਾਅਪਣੀਸਿਫਤਿਦੇਹੁ ॥ ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿ
ਹਾਲਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਏਹਾ ॥ ੧ ਮਃ ੫ ॥ ਏਕੋਜ
ਪਸਿਮੇਮਨੈਮਾਹਿਇਕਸਕੀਸਰਣਾਇ ॥ ਇਕ
ਸੁਸਿਓਕਰਿਪਰਹਤੀਦੁਜੀਨਾਹੀਜਾਇ ॥ ਇਕੋ
ਦਾਤਾਮੰਗੀਐਸਭੁਕਿਫੁਪਲੈਪਾਇਆਮਨਿ

ਤਨਿਸਾਸਿਗਿਠਾਸਿਪੁਭੁਇਕੋਇਕੁਧਿਆਇ
ਅਮੀਮ੍ਰਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਚੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇ
ਆਜਾਇਾਵਰੁਭਾਗੀਤੇਸੰਤਜਨਜਿਨਮਾਨਿ
ਦੁਠਾਆਇਜਲਿਥਲਿਮਯੀਅਲਿਗਵਿਰ
ਤਿਆਦੁਜਕੋਈਨਾਤਿਨਾਮੁਧਿਆਈਨਾ
ਮੁਓਚਰਨਾਨਖਸਮਰਜਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਜਿਸਨੇਤੂਰਖਵਾਲਾਮੋਹਤਿਸੁਕਉਣਾਜਿ
ਸਨੇਤੂਰਖਵਾਲਾਜਿਤਾਤਿਨੈਭੈਣਾਜਿਸਨੇਤੇ
ਰਾਅੰਗੁਤਿਸੁਮੁਖੁਉਜਲਾਜਿਸਨੇਤੇਰਾਅੰਗੁ
ਸੁਨਿਰਮਲੀਤੁਨਿਰਮਲਾਜਿਸਨੇਤੇਰੀਨਦਾਨਿ
ਨਲੇਖਾਪੁਛੀਅੇਜਿਸਨੇਤੇਰੀਖੁਸੀਤਿਨਿਨਉ

ਨਿਧਿਭੁਚੀਐ ॥ ਜਿਸਨੇਤੂਪ੍ਰਵਲਿਤਿਸੁਕਿਅੰ ॥ ੪੬੭
 ਮੁਠਛੰਦਗੀ ॥ ਜਿਸਨੇਤੇਗੀਮਿਠਰਸੁਤੇਗੀਬੰਦ
 ਗੀਟ ॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾਪ ॥ ਤੇਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁ
 ਆਮੀਮੇਰਸੰਤਾਂਸੀਗੀਦਿਹਾਵੇ ॥ ਤੁਧੁਤੁਭੁਲੇਸਿ
 ਜਮਿਜਮਿਮਰਦੇਤਿਨਕਦੇਨਚੁਕਨਿਹਾਵੇ ॥
 ਮੰਪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਮਰਹੁਆਪਣਾਪਾਟਿ
 ਅਵਪਾਟਿਪਟਪਾਟਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਤਿ
 ਅਕੋਇਨਬੰਧੈਵਾਟਾ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਥੈਤੁਸਮ
 ਰਬੁਜਿਥੈਕੋਇਨਾਹਿ ॥ ਓਥੈਤੇਗੀਰਖਅਗਨੀ
 ਉਦਾਰਮਾਹਿ ॥ ਸੁਟਿਕੈਜਮਕੇਦੂਤਨਾਇਤੇਰੈ
 ਛਟਿਜਾਹਿ ॥ ਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਅਸਗਾਤੁਰੁ

138
ਰਸਬਟੀਪਾਰਿਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨਕਉਲਗੀਪਿਆਸਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੇਇਖਾਹਿ ॥ ਕਲਿਮਹਿਏਤੋਪੁੰਨੁਗੁਣਗੋ
ਵਿਦਗਾਹਿ ॥ ਸਭੁਸੇਨੋਕਿਰਪਾਭੁਸਮਾਲੇਸਾਹਿ
ਸਾਹਿ ॥ ਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਇਜਿਅਵੈਤੁਪੁਅ
ਹਿ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕਮਃ ॥ ੨ ॥ ਦੂਜਾਤਿਸੁਨਬੁਝਾਇ
ਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਮੁਦੇਤੁਆਧਾਰੁ ॥ ਅਗਮਅਗੋ
ਚਰੁਸਾਹਿਬੋਸਮਰਬੁਸਚੁਦਾਤਾਰੁ ॥ ਤੂਨਿਤਚਲੁ
ਨਿਰਵੈਰੁਸਚੁਸਚਾਤੁਪੁਦਰਬਾਰੁ ॥ ਕੀਮਤਿਕਰੁ
ਣੁਨਜਾਈਐਅੰਤੁਨਪਾਗਦਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭਛੋਡਿਤੋ
ਗੁਜਿਮੰਗਣਾਸਭੁਬਿਖਿਆਰਸਛਾਰੁ ॥ ਸੇਸੁਖੀਏ
ਸਚੁਸਾਹਸੇਜਿਨਸਚਾਬਿਉਤਾਰੁ ॥ ਜਿਨੁਲ

ਠੀਪੀਤਿਪ੍ਰਭਨਾਮਸਤਜਸੁਖਸਾਭਾਨਨਕਇ ੪੬੮
 ਕਾਮਾਭਯੋਸੰਤਨਰੇਣਾਭੁ ੧ ਮੰਪਾਮਨਦਸੁ
 ਖਬਿਸਮਾਨਿਤਹਰਿਕਾਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆਮਦ
 ਗਸਿਮਾਣਪਛਾਡਿਦੇਹਿਨਨਕਉਪਗਸਿਨਾਇ
 ਰਾਪਉੜੀਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਬਤੁਤਾਪਣਾ
 ਵਣੇਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਬੇਦਪਕਾਵਣੇਨਾ
 ਤੂਆਵਹਿਵਸਿਤੀਗਬਿਨਾਈਮੇਨਾਤੂਆਵ
 ਹਿਵਸਿਧਰਤੀਧਾਈਮੇਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿ
 ਕਿਤੈਸਿਮਾਣਪੇਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਬਤੁਤਾ
 ਦਾਨੁਦੇਸਭੁਕੋਤੇਰੈਵਸਿਅਗਮਮੋਰਚਗਾ
 ਤੂਭਗਤਕੈਵਸਿਭਗਤਾਤਾਣੇਰੁਗਾ ੧੦ ॥

੫੩੪

ਸਲੋਕਮਃ੫ ॥ ਮਾਪੇਵੇਦੁਆਪਿਨਾਗਇਨੁ
ਇਤਿਵੈਦਜੀਅਕਾਦੁਖੁਲਾਇਨਾ ॥ ਰੁਰਕਾਸ
ਬਦੁਆਮੀਤਰਸੁਖਾਇਨਾ ॥ ਨਨਕਜਿਸੁਮਨਿਵ
ਸੈਤਿਸਕੇਸਭਿਦੁਖਮਿਟਾਇਨਾ ॥ ਮਃ੫ ॥ ॥
ਕਮਿਓਛਲੇਤੁਕਮੇਰਹੈ ॥ ਤੁਕਮੇਦੁਖਸੁਖਸਮਕ
ਹਿਸਰੈ ॥ ਤੁਕਮੇਨਾਮੁਜਪੈਦਿਨੁਗਾਤਿ ॥ ਨਨਕ
ਜਿਸਨੇਤੋਵੇਦਾਤਿ ॥ ਤੁਕਮਿਮਰੈਤੁਕਮੇਤੀਜੀਵੈ ॥
॥ ਤੁਕਮੇਨਾਨਾਵਡਾਬੀਵੈ ॥ ਤੁਕਮੇਸੋਗਤਰਖ
ਆਨੰਦਾ ॥ ਤੁਕਮੇਜਪੈਨਿਰਧਰਗੁਗੰਤਾ ॥ ਤੁਕ
ਮੇਆਵਦੁਜਾਨੁਰਹਾਏ ॥ ਨਨਕਜਾਕਉਭਗਤੀ
ਲਾਏ ॥ २ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤਉਤਿਸੁਦੁਦੀਕੁਰਬਾ

੮੬੯
ਣਜਿਤੇਗਸੇਵਦਾਗਾਤਉਤਿਸੁਢਾਢੀਬਲਿਹਾ
ਗਜਿਗਾਵੈਗੁਣਅਪਾਗਸੇਢਾਢੀਬਲਿਹਾ
ਇਜਿਸੁਲੋਕੇਨਿਰੰਕਾਰਾਸੇਢਾਢੀਭਾਗੁ
ਜਿਸੁਸਚਾਦੁਆਰਬਾਰਾਓਢਾਢੀਤੁਪੁਧਿ
ਆਇਕਲਾਣਾਦਿਨੁਰੇਣਾਗਾਮੀਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤਨ
ਮਨਆਵੈਕਦੇਤਾਗਾਕਪਵੁਕੇਜਨੁਸਚੁਰਹ
ਦਾਲਿਵੈਧਾਗਸੇਢਾਢੀਗੁਣਵੰਤੁਜਿਸਨੇਪ੍ਰ
ਭਾਪਮਾਰਾ੧੧ ਸਲੋਕਮੰਧਾਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾ
ਣੀਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਆਮੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉਆਮਨਿ
ਤਨਿਤਿਰਵੈਸਿਮਰਿਹਰਿਆਠਪਹਰਗੁਣ
ਗਾਉਓਪਦੇਸੁਸੁਣਤੁਮਗੁਗਸਿਖਤੁਸ

ਕਾਇਸੇਸੁਆਉ। ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਸਫਲੁਤੋਇ
ਮਨਮਤਿਲਾਇਤੁਭਾਉ। ਸੁਖਸਹਜਆਨਦੁ
ਘਣਾਪ੍ਰਭਜਪਾਤਿਆਦੁਖੁਜਾਇ। ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਓਪਜੈਦਰਗਹਪਾਈਐ
ਥਾਉ॥੧॥ਮੰ॥੫॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈ
ਐਗੁਰੁਪੁਗਮਤਿਦੇਇ। ਭਾਣੈਜਪਤਪਸੰਜ
ਮੋਭਾਣੈਹੀਕਾਦਿਲੇਇ। ਭਾਣੈਜੋਨਿਭਾਵਾ
ਈਐਭਾਣੈਬਖਸਕੇਗਇ। ਭਾਣੈਦੁਖਸੁਖ
ਰੋਗੀਐਭਾਣੈਕਰਮਕੇਗਇ॥ ਭਾਣੈਨਗਕਿਸੁ
ਗਣਿਅਉਤਾਰੇਭਾਣੈਧਰਣਿਪਰੇਗਇ। ਭਾ
ਣੈਹੀਜਿਸੁਭਗਤੀਲਾਏ। ਨਾਨਕਦਿਠਲੇਰੇ

ਚਾਇਸੇਸੁਆਉ। ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਸਫਲੁਤੋਇ
ਮਨਮਤਿਲਾਇਤੁਭਾਉ। ਸੁਖਸਹਜਆਨਦੁ
ਘਣਾਪ੍ਰਭਜਪਾਤਿਆਦੁਖੁਜਾਇ। ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਓਪਜੈਦਰਗਹਪਾਈਐ
ਥਾਉ॥੧॥ਮੰ॥੫॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈ
ਐਗੁਰੁਪੁਗਮਤਿਦੇਇ। ਭਾਣੈਜਪਤਪਸੰਜ
ਮੋਭਾਣੈਹੀਕਾਦਿਲੇਇ। ਭਾਣੈਜੋਨਿਭਾਵਾ
ਈਐਭਾਣੈਬਖਸਕੇਗਇ। ਭਾਣੈਦੁਖਸੁਖ
ਰੋਗੀਐਭਾਣੈਕਰਮਕੇਗਇ॥ ਭਾਣੈਨਗਕਿਸੁ
ਗਣਿਅਉਤਾਰੇਭਾਣੈਧਰਣਿਪਰੇਗਇ। ਭਾ
ਣੈਹੀਜਿਸੁਭਗਤੀਲਾਏ। ਨਾਨਕਦਿਠਲੇਰੇ

੨੫੯੨ ॥ ਵਡਿਆਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਹਉ ੪੭੦
 ਜੀਵਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣੇ ॥ ਪਸੁ ਪਠੇਤ ਅਗਿਆਨੁ
 ਧਾਏ ਇਕ ਖਣੇ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਟਿ ਤੇਗ ਨਾਉ ਸਦ
 ਸਦ ਜਾਪੀਐ ॥ ਤਿਸ ਨਾ ਕੁ ਖਦਿ ਕਰਾਲ ਨਾਇ
 ਤੇਰੈ ਧਾਪੀਐ ॥ ਰੇਗੁ ਸੇਗੁ ਦੁਖੁ ਦੰਦੈ ਜਿਸੁ ਨਾਉ
 ਮਨਿ ਦਸੈ ॥ ਤਿਸਾਹਿ ਪਗਾ ਪਾਤਿ ਲਾ ਲੁਜੇਗੁਰ
 ਸਬਦੀ ਰਸੈ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਬੇਅੰਤ ਉਧਾਰਣ
 ਹਾਰਿਆ ॥ ਤੇਰੀ ਸੇਕਾ ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆ
 ਰਿਆ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰਪ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰਾ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰਾ ॥ ਫੁਰਿਗਾ ਵਾਇਆ ਰੀਗਿ ਕਸੁਭੈ
 ਕੁਲੀ ॥ ਤਉ ਸਜਣ ਕੀ ਮੇਕੀ ਮਨ ਪਉਦੀ ॥

०९४
ਉਤਪੁਬਿਨੁ ਅਦੁਨ ਲਹਦੀ १ ਮੰ ੫ ਸਸੁ
ਵਿਗਾਇਨਿ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਸੁਗਵਾਦੀ ਜੇਠੇ
ਪਉ ਪਉ ਬੂਟੇ ॥ ਰਭੇ ਰਸੁ ਪੁਣੇ ਦੇ ਵਤ ਨੁ ਜਾਐ
ਸਚੁ ਟੂਟੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਵੁ ਠਾਚਿ
ਤਿਤਿ ਸੁਦਰਦੁ ਨਿਵਾਰਣੇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਵੁ ਠਾ
ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨੁ ਠਾਰਣੇ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ
ਅਪੁਗ ਗੁਰੁ ਸੁਸਰ ਪਰਤਾਰਣੇ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ
ਲਾਏ ਸਾਚਿ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਸਮਾਲਣੇ ॥ ਜਿਸੁ ਅ
ਇਆ ਤਬਿ ਨਿਪਾਨੁ ਸੁਗਰਿ ਆਕਾਲਣੇ
॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਇਕੋ ਰੰਗੁ ਰਗਤੁ ਸੇਜਾਨਣੇ ॥ ਓਹੁ ਸ
ਭਨਾ ਕੀਰੇਣੁ ਬਿਰਹੀ ਚਾਰਣੇ ॥ ਸਭਿ ਤੇਰੇ

ਜਦਿ ਭਾਣਸਭੁ ਤੇਗ ਕਾਰਣੇ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ॥ ੫ ॥
 ਓਸ ਤਾਤੀ ਨੀ ਦਾਨ ਨ ਕਜੀ ਮੇ ॥ ਭੁਵਵਾਈ ਵਿ ॥ ੪੭੭ ॥
 ਭਿਆ ॥ ਭੁਕਿ ਭੁਤਾ ਭਿਆਗਿ ॥ ਭੇਸਾ ਕੁਕੁੜ ॥
 ਦੇ ਭੇਟੇ ਭੁਪਲੈ ਤੈ ਭੈ ਲਾਗਿ ॥ ੧ ਮਃ ॥ ੫ ॥ ਭੁ
 ਰਦੀ ਭਿਰਦੀ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ॥ ਭੁਫਨ ਦੀ ਬੀਏ ॥
 ਬਹੁਤਾ ਦਿਸਾਵਰ ਪੰਧਾ ॥ ਭੁਭਿਸੁ ਖਿਸੁ ਖਾਝੀ ॥
 ਸੁਤੀ ਜਾਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਜਣੁ ਮੇਲ ਧਾਰ ॥ ੨ ॥
 ਪਭਿਰੀ ॥ ਸਭੇ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪ ਜਾਂਤੁ ਧਰੁ ਭੁ
 ਲੀ ਮੇ ॥ ਜੇਕੀ ਚਨਿਲ ਖਭੁ ਪਾਵਤਾਂ ਕਹੀਨ ॥
 ਪੁਲੀ ਮੇ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਦਿਸੈ ਨਾਉ ਸੁਨਿ ਰਧ ॥
 ਨੁਕਾਂ ਦੀ ਮੇ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਦਿਸੈ ਨਾਉ ਸੁਜੇ ਨੀ ॥

॥५॥
१८४
ਹਾਂਦੀਮੇਗਜਿਸੁਖਸਮੁਨਆਵੇਚਿਤਿਤਿਸੁ
ਜਮੁਡੰਡਦੇਗਜਿਸੁਖਸਮੁਨਆਵੀਚਿਤਿਰੋ
ਗੀਸੇਗਣੇਗਜਿਸੁਖਸਮੁਨਆਵੀਚਿਤਿਸੁ
ਖਰੇਅੰਕਾਗੀਆਸੋਈਦੁਤੇਲਾਜਾਗ
ਜਿਨਿਨਾਉਦਿਸਾਗੀਆ ੧੪ ਸਲੋਕ
ਮੰ॥੫ ਤੈਰੀਬੰਦਸਿਮੇਕੋਇਨਡਿਠਾਤੁ
ਨਾਨਕਮਨਿਭਾਣਾਘੋਲਿਪੁਮਾਈਤਿ
ਸੁਮਿਤ੍ਰਦਿਚੇਲੇਜੈਮਲਿਕੰਤੁਪਛਾਣਾ ੧
੧ ਮੰ॥੫ ਪਾਵਸੁਹਾਵੇਜਾਤਉਧਿਰਿਜੁਲ
ਦੇਸੀਸੁਸੁਹਾਵਾਚਰਣੀਅਮੁਖੁਸੁਹਾਵਾ
ਜਾਤਉਜਸੁਗਾਵੇਜੀਉਪਇਆਤਉਸਰ

ੴ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਿਲਿ ਨਾਗਿ ਸਤਸੰਗਿ ਮੰਗਲੁ ੪੭੨
ਗਾਵੀਆ ਪਾਗਕਾਰੇ ਆਬੰਧਾਨੁ ਬਹੁਤਿ ਨ ਪਾਵੀ
ਆਗਬਿਨਠੀ ਦੁਗਮਤਿ ਦੁਰਤੁ ਸੋਇ ਕੁੜਾਵੀ
ਆਗਸੀਲਵੰਤਿ ਪਗਧਾਨਿ ਰਿਦੈ ਸਚਾਵੀਆ
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਇਕੁ ਗੀਤਾਵੀਆ ਮਨਿ
ਦੁਗਸਨਕੀ ਪਿਆਸ ਚਰਦਾਸਾਵੀਆ ਸੋ
ਭਾਬਣੀ ਸੀਗਾਰੁ ਖਸਮਿ ਜਾਂਗਾਵੀਆ ਮਿਲਿ
ਆਮਾਇ ਸੰਜੋਗਿ ਜਾਂਤਿ ਸੁਭਾਵੀਆ ੧੫
ਸਲੋਕ ਮੰਧ ॥ ਭਉਗੁਣ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਉਮੈ ਕੁਥੀਏ ਮੇਨਿ ਰਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਤੇਰੇ
ਉਜੇਵਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚਕੁ ਸਦਾ ਜਾਚੈ

੧੫੦੫ ਦੇਹਛਿਜੰਦਰੀਉਣਮਝੁਣਾਗੁਰਿਸ
ਜਣਿਜੀਉਧਗਾਇਆ॥ਹਰੇਸੁਖਸੁਰੇਲੜਾਸੁ
ਤਾਜਿਤਾਜਗੁਸਬਾਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਵਤਾ
ਤੇਗਦਰਬਾਰੁਸਚਾਤੁਪੁਤਖਤੁ॥ਸਿਰਿਸਾਹ
ਪਤਿਸਾਹੁਨਿਹਚਲੁਚਓਰੁਛਤੁ॥ਜੇਭਾਵੈਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਸੇਈਸਚੁਨਿ॥੩॥ਜੇਭਾਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਨਿਥਾਵੈਮਿਲੇਥਾਉ॥ਜੇਕੀਨੀਕਰਤਾਹਿਸਾਈ
ਭੁਲੀਗਲਾਜਿਨੀਪਛਾਤਾਖਸਮੁਸੇਦਗਗਾਹ
ਮਲਾਸਤੀਤੇਗਫੁਗਮਾਨੁਕਿਨੈਨਫੇਰੀਐ
ਕਾਰਣਕਰਣਕਰੀਮਕੁਦਗਤਿਤੇਰੀਐ॥੯॥
ਸਲੋਕਮੰ५॥ਸੋਇਸੁਣੰਦਰੀਮੇਰਾਤਨੁ

ਮਨੁ ਮਭਿਲਾਨਾ ਮੁਜ ਪੰਦਰੀ ਲਾਲੀ ॥ ਪੀਧਿ ਜੁ
 ਲੰਦਰੀ ਮੇਰਾ ਮੰਦਰੁ ਠੰਢਾ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇ
 ਖਿਨਿ ਹਾਲੀ ॥ ੧ ਮੰ ॥ ੫ ॥ ੧੦ ॥ ਮੰ ॥ ਸੁਹਾਹੁ ਮੇ ਮਾਣ
 ਕਲਧਾ ॥ ਮੁਲਿ ਨ ਪਿਧਾ ਮੇ ਕੁਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦਿ
 ਤਾ ਢੰਢਵ ਵਾਈ ਥੀ ॥ ਮਾਥਿ ਤਾ ॥ ਜਨ ਮੁਪਦਾ
 ਰਬੁ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਤਾ ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸ
 ਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਸੇ ਸੇ ਵਾਲਾ ਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ
 ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ॥ ਮਾਸੋ ਮਨਾਇ ਨੁਜਾ
 ਗਾ ॥ ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਚਰਣਾ ਰਬਿ ਦਸ ਭੁਕੁ ਮੁਭ
 ਭਿਯਾ ਗਾ ॥ ਮਾਤ ਮੁਜਿਤਾ ਗੁਰ ਮਤੀ ॥ ਮਾਥੀ
 ਜਤ ਪਾਗਾ ॥ ਜਿਸਤਿ ਧਿਆਇਆ ਪਾਰ

੬੯੪
ਬਤਮੁਸੋਕਲਿਮਾਹਿਤਾਗਾਸਾਪੁਸੰਗਤਿਨਿ
ਰਮਲਾਅਠਸਾਹਿਮਜਨਾਗਾਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਮਿ
ਲਿਮਾਅਪਣਾਸੋਪੁਰਖੁਸਭਾਗਾਨਾਨਕ
ਤਿਸੁਬਲਿਤਾਰਣੇਜਿਸੁਏਵਰਭਾਗਾ॥੧੧॥
ਸਲੋਕਮੰ॥੫॥ ਜਾਂਪਿਰੁਅੰਦਰਿਤਾਂਧਨਬਾ
ਤਰਿ॥ ਜਾਂਪਿਰੁਬਾਤਰਿਤਾਂਧਨਮਾਤਰਿ॥
ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਤੁਫਗਫਿਰਾਤਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਸੰਗਤਿਖਾਇਆਜਾਤਰਿ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਚੇ
ਸਚਿਸਮਾਤਰਿ॥ ੧ਮੰ॥੫॥ ਅਮਾਤਰਿਸਭਿਕ
ਰਦਾਫਿਰੈਆਹੁਇਕਨਤੋਇ॥ ਨਾਨਕਜਿ
ਤੁਆਤਰਿਜਗੁਉਧੈਰੈਵਿਹਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਵਡੀਤੁ ਵਡਾ ਅਪਾਰੁ ਤੇਗ ਮਰਤ ੪੭੪
ਬਾਗੰਗ ਪੰਗ ਅਨੇਕ ਨ ਜਾਪਨਿ ਕਰਤ ਬਾਗੰ
ਆਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣ ਲਾਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਤੇਗ ਪਰੁ ਲਾ ਤੇਰੈ ਪਾਰਿ ਅਨ
ਦੁਦਧਾਈ ਤੁਧੁ ਪਾਰਿ ਮਾਣੁ ਮਰਤ ਤੇਜੁ ਅ
ਪਣਾ ਮਾਪਿ ਜਗਿ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰੁ ਪੁਰੁ ਦਿਸੈ
ਸਤ ਕਤਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸੁ ਤੁਧੁ ਮਾਗੈ ਬਿ
ਨਵਤਾ ੧੮ ਸਲੋਕ ਮੰਪ ਛਤ੍ਰੇ ਬਾਜਾ ਹੋਸੈ
ਹਨਿ ਵਿਚਿ ਵਪਾਰੀਏ ਵਖਰੁ ਤਿਕੁ ਅਪਾਰੁ
ਨਾਨਕ ਖਟੇ ਸੋਧਣੀ॥ ੧ ਮਹਲਾ ਪ ਕਬੀਰ
ਹਮਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਹਮਰਿ ਸਤੁ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਨਿ

ਇਹੁ ਚਰਨੁ ਚਰਾਇਆ ਤਿਸਹੀ ਮਾਤਿਸਮਾ
ਤਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਫਲਿਉ ਬਿਰਖੁ ਸੁਹਾਵਨੁ
ਤਰਿਸਫਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਉਨ੍ਹ ਮਿਲ
ਣ ਕਉ ਕਿਉ ਵੇਦੈ ਪਤਾ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾ
ਤਰਾਓਨੁ ਅਗਮੁ ਅਜਿਤਾ ਓਨੁ ਪਿਆਰਾ ਜੀ
ਅਕ ਜੋਖੈ ਲੋਕਿ ਤਾ ਸੇਵਕ ਗੀਤੁ ਸਾਫ਼ੀਆ
ਮੇਦ ਸਿਹ ਮਿਤਾ ਕੁਰਬਾਣੀ ਵੇਦਾ ਵਾਰਣੈ
ਬਲੇ ਬਲਿਕਿ ਤਾ ਦਸਨਿ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਆ
ਸੁਣੁ ਤੁਲਾਇ ਚਿਤਾ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾਨ
ਕਦਾਸਾ ਤਿਸੁ ਨਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ
੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਸਾਧ

ਕੀਤਸਕਰਬੈਸਹਿਗਾਹਿ। ਧਰਤੀਕੁਗਰਿਨਾਬਿ
 ਆਪਣੀਉਨਕਉਲਾਤੁਲਾਹਿ। ਮਹਲਾ੫
 ਕਬੀਰਚਾਵਲਕਾਰੈਣਤੁਖਕਉਮੁਹਲੀਲ
 ਇਸੀਗਿਕਸੀਗੀਬੈਸਤੇਤਬਪੁਛਧਰਮਰ
 ਇਹਪਉੜੀ। ਆਪੇਤੀਵਡਪਰਵਾਰੁ
 ਆਪਿਇਕਾਤੀਆਆਪਣੀਕੀਮਤਿਸ
 ਆਪਆਪੇਤੀਜਾਤੀਆਸਭਾਕਿਢੁਆਪੇ
 ਆਪਆਪਿਉਪੀਨਿਆਆਪਣਾਕੀਤਾ
 ਆਪਿਆਪਵਡੀਨਿਆਧੰਨੁਸੁਤੇਗਾਥਾ
 ਨੁਜਿਥੈਤੁਢੁਠਾਧੰਨੁਸੁਤੇਰੇਕੁਗਤਜਿਨ੍ਹਸ
 ਚੁਤੁਡਿਠਾਜਿਸਨੇਤੇਰੀਵਇਆਸਲਾਤੇਸੇ

੬੯੪
ਇਤੁਧੁ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰਭੇਟੇ ਨਨਕਾਨਿ ਰਮਲਸੇਈ
ਸੁਧੁ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾਭੁ ਮਿਰੰਗ
ਵਲੀ ਮੀਤਿ ਵਿਸੁਲਾਬਾਗੁ ॥ ਜੇ ਨਰ ਪੀਗਨਿ ਵਾ
ਜਿ ਮਾਤਿ ਨਾ ਅੰਚ ਨ ਲਾਗਾ ॥ ੧ ਮੰ ੫ ॥ ਫਰੀਦ
ਦਾਊ ਮਗਸੁ ਹਾਵੜੀ ਸੰਗਿ ਸੁਵਨੜੀ ਦੇਹਾ ॥ ਦਿ
ਭਲੇ ਕੇਈ ਪਾਈ ॥ ਮਨਿ ਜਿ ਨਾ ਪਾ ਮਾਰੇ ਨੇਹਾ ॥ ੨
ਪਉੜੀ ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜ ਮੁਦਇ ਮਾਧਗੁ
ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇ ਤਿ ਮਗਨਿ
ਮਾਪਿ ਸੋਨਾ ਮੁਧਿ ਮਾਏ ॥ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀਮ
ਗਾ ਪੁਰਖੁ ਇਕਾਦਿਸਟਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ
ਤਿ ਕੈ ਮਾਸਰੈ ਪੁਰਾਸਿ ਉੰਗੁਲਾਏ ॥ ਅਉਗ

੮੭੬
 ਟਕਾਟਿ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤੁਹਾਏ ॥ ਜਨਮ
 ਮਰ ਟਕਾਟਿ ਓਨੁ ਫਿਰਿ ਜੋ ਨਿਨ ਪਾਏ ॥ ਅੰਧ
 ਕਪਤੋ ਕਾਢਿ ਮਨੁ ਲੜਾ ਮਾਪਿ ਫੜਾਏ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਬਖਾਸਿ ਮਿਲਾਇ ਮਨੁ ਰਖੇ ਗਲਿ ਲਾਏ ॥ ੩
 ਸਲੋਕ ਮੰ ੫ ॥ ਮੁਹ ਬਤਿ ਜਿ ਸੁਖੁ ਦਾਇਦੀਰ
 ਤਾ ਗੰਗਿ ਚਲੁ ਲਿਖਾ ॥ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲੇ ਪਾਈ ॥ ਮਹਿ
 ਤਿ ਸੁਜਨ ਕੀ ਮਨ ਮੁਲਾ ॥ ੧ ਮੰ ੫ ॥ ਅੰਦਰੁ ਦਿਖ
 ਸਾਚਿ ਨਾਇਬਾ ॥ ਹਰਿ ਭੀ ਸਚੁ ਡਿਰੋ ਮਿ ॥ ਨਾਨਕ
 ਵਿਆਹੁ ਭਥਾਇ ਵਾਣਿ ਤਿਣਿ ਤਿਭੁ ਵਾਣਿ ਰੋਮ
 ਨੇ ਪਉੜੀ ॥ ਅਮਾਪੇ ਕੀ ਤੋਰ ਚਨੁ ਅਮਾਪੇ ਹੀ ਗਤਿ
 ਅਮਾ ॥ ਅਮਾਪੇ ਤੇਇ ਓਇਕੁ ਅਮਾਪੇ ਬਹੁ ਭਤਿ ਅਮਾ

ਆਪੇਸਭਨਾਮੀਤਿ ਆਪੇਬਾਤਰਾ ਆਪੇਜਾ
ਣਹਿਦੁਰਿ ਆਪੇਹੀਜਾਤਰਾ ਆਪੇਰੋਵਹਿਰੁ
ਪਤੁਆਪੇਪਰਗਟੀਮੇਮੋਕੀਮਤਿਕਿਸੇਨਪਾ
ਇਤੇਗੀਬਟੀਮੇਮੋਗਹਿਰਗੀਭੀਰੁਅਥਾਤੁਅ
ਪਾਹੁਅਗਣਤੁਤੁ ਨਾਨਕਵਰਤੈਇਕੁਇਕੋਇ
ਕੁਤੁੰਦਰ॥ ੧੫ ॥ ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰਾ
ਇਬਲਵਡਿਤਥਾਸਤੈਭੂਮਿਆਖੀ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਉਕਰਤਾਕਾ
ਦਰੁਕਰੇਕਿਉਬੋਲੁਤਦੇਜੇਖੀਵਦੇਦੇਦੇਗੁਨਾ
ਸਤਿਭੈਲਗੁਰਾਵੈਪਾਰੰਗਤਿਦਾਨੁਪੜੀਵਦੇ

ਨਾਨਕਿਗਜੁਚਲਾਇਆਸਚੁਕੋਟਸਤਾਈ ੪੭੭
ਨੀਵਦੈ। ਲਾਹਿਣਪਾਰਿਓਨੁਛਤੁਸਿਰਿਕਾਰਿਸਿ
ਫਤੀਅੰਮਤੁਪੀਵਦੈ। ਮਤਿਗੁਰਮਾਤਮਦੇਵ
ਦੀਖੜਗਿਜੋਰਿਪਰਾਕੁਇਜੀਅਦੈ। ਗੁਰਚੇ
ਭੇਗਹਿਗਸਿਕੀਈਨਨਾਕਿਸਲਾਮਤਿਬੀਵਦੈ
ਸਾਹਿਟਿਕਾਇਤੋਸੁਜੀਵਦੈ। ੧। ਲਾਹਣਦੀਫ
ਗਈਅੰਨਾਨਕਦੋਹੀਖਟੀਅੰਮੇਜੋਤਿਓਹਾਜੁਗ
ਤਿਸਾਇਸਾਹਿਕਾਇਆਫੇਰਿਪਲਰੀਅੰਮੇ। ਭੁਲੈ
ਬੁਛਤੁਨਿਰੰਜਨੀਮਲਿਤਖਤੁਬੈਠਾਗੁਰਹਰੀਅੰਮੇ
ਕਗਹਿਜਿਗੁਰਫਗਾਇਆਸਿਲਜੋਗੁਅਲੁ
ਦੀਚਰੀਅੰਮੇ। ਲੰਗੁਰਚਲੈਗੁਰਸਬਾਇਤਰਿ

ਤੇਟਿਨਆਵੀਖਟੀਮੇਯਥਰਚੇਦਿਤਿਖਸੰਮਦੀ
 ਆਪਖਤਦੀਖੇਰਿਦਬਟੀਮੇਯੋਵੈਸਿਫਤਿਖ
 ਸੰਮਦੀਨੁਰੁਅਰਸਤੁਕੁਗਸਤੁਝਟੀਮੇਯਤੁਧੁ
 ਰਿਠੇਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਮਲੁਜਨਮਜਨਮਦੀਕ
 ਟੀਮੇਯਸਚੁਜਿਗੁਰਫੁਰਮਾਇਆਕਿਉਏਦੂ
 ਬੋਲਤੁਟੀਮੇਯਪੁਤੀਕਉਲੁਨਪਾਇਓਕਾਰਿਪ
 ਰਤੁਕੰਨਮੁਰਟੀਮੇਯਦਿਲਿਖੋਟੈਆਕੀਫਿਰਨਿਬੰ
 ਨਿਭਾਰੁਉਚਾਇਨਿਫੁਟੀਮੇਯਜਿਨਿਮਾਖੀਸੋਈ
 ਕਰੇਜਿਨਿਕੀਤਿਤਿਨੇਬਟੀਮੇਯਕਉਣੁਹਰੇ
 ਕਿਨਿਉਦਟੀਮੇਯਜਿਨਿਕੀਤਿਸੋਮੰਨਣਕੋ
 ਸਾਣੁਜਿਵਹੋਸਾਲੀਯਗਮਗਾਇਤੋਦੇਵਤਾ

ਲੇ ਗਲ ਕਰੇ ਦਲਾਲੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੇ ਸਚਾ ਕ
 ਰੇ ਸਾਬਾਤ ਤੇ ਦੇ ਦਰਤਾਲੀ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦਈ ਦੇ
 ਹੀ ਫਿਰੀ ਸਚੁ ਕਰਤੇ ਬੀਧਿ ਭਾਲੀ ਨਾਨਕ ਕਾਇ
 ਆਪ ਲਟਕ ਗਿਆ ਲਿਤ ਪਤੁ ਬੈਠਾ ਸੇਰੁ ਲੀਯ
 ਰੁਸੇ ਦੇ ਉਮਤਿ ਪੜੀ ਮਸਕਲੇ ਤੇ ਇਜੀ ਗਲੀਯ
 ਹਿਦਰ ਦੇ ਸੁਖ ਸੀਮੈ ਨਾਇ ਸਚੇ ਬਦੀ ਲਾਲੀਯ
 ਲਵੰਗੁ ਖੀਵੀ ਨੇ ਕਜ ਨਾਜਿ ਸੁਬ ਤੁਤੀ ਛੁਓ ਪਤਾਲੀਯ
 ਲੰਗਾ ਹਿਦੁ ਲਤਿ ਵੰਡੀ ਮੇਰ ਸੁਆਮੀ ਮੁਤੁ ਖੀਰੀਯ
 ਆਲੀ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਮਨ ਮੁਖ ਬੀਏ
 ਪਗਲੀ ਪਏ ਕਬੂਲੁ ਖਸਮ ਨਾ ਲਿਜਾਂ ਪਾਲਮ
 ਰਈ ਪਾਲੀ ਆਤਾ ਖੀਵੀ ਸੁਸੋਇ ਜਿਨਿ ਗੋ

੧੯੪

ਇਉਠਾਈ ॥੩॥ ਤੇਰਿਓਗੀ ਗਵਤਈ ਮੇਦੁਨਿ
ਆਈ ਆਖੇਕਿ ਕਿਓਨੁ ਨਾਨਕਈ ਸਹਿਜਗਨਾ
ਬਿਉਚਤਈ ਦੇਵੁ ਦਿਓ ਕਿਓਨੁ ਆਪਾਣਾ ਪ
ਰਬਤੁ ਕਰਿਨੇ ਤਿਥਾ ਸਕੁ ਸਥਾਇ ਠਿਕੁ ਕਿਓਨੁ ਚ
ਉਦਤਰਤਨਾ ਨਿਕਾਲਿ ਅਨੁਕਾਰਿ ਆਵਾਗਉ
ਦੁਚਿਲਾ ਕਿਓਨੁ ਕੁਦਰਤਿ ਮਾਤਿ ਦੇਖਾਲੀ ਅ
ਨੁਜਿਦਿ ਮੇਵਰੁ ਪਿਤਾ ਠਿਕੁ ਕਿਓਨੁ ਲਹਣੇ ਪ
ਰਿਓਨੁ ਛਤੁ ਸਿਰਿ ਮਸਮਾਨਿ ਕਿਆ ਤਾਛੁ ਕਿਓ
ਨੁ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣਿ ਜੋਤਿ ਮਾਤਿ ਮਾਪੁ ਆਪੈ ਸੇ
ਤੀ ਮਿਕਿਓਨੁ ਸਿਖਾਂ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਪੋਖਿ ਕੈ ਸਭਉ ਮਾਤਿ
ਦੇਖਤੁ ਜਿਕਿਓਨੁ ਜਾਂਸੁਧੈ ਤਾਂ ਲਹਣਾ ਠਿਕਿ
ਸੁ

ਓਨ੍ਹਾ ੪ ਫੇਰਿ ਵਸਾਇ ਅਫੇਰੁ ਮਾਣਿ ਸਤਿਗੁ
 ਰਿਖਾਤੁਰਾ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਨਾ ਲਿਤੁ ਪੁਰੋਰੁ
 ਮੁਚੁ ਗੁਰੁਰਾ ਲਬਾਵਿਣਾਹਿ ਮਾਣੁ ਸਾਜਿਓ ਪਾ
 ਈਬੁਰੁ ਵਰਿ ਮੇਦਰ ਗਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕਦਰਤੀ ਨੂ
 ਰਾ ਜਿਤੁ ਸੁਹਾਬਨ ਲਭਈ ਤੂੰ ਓਹੁ ਠਰੁਰਾ ਮਓਨਿ
 ਧਿਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨ੍ਹੇ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਰੁਪੁਰਾ ਨਿਦਾਤੇ
 ਰਿਜੇ ਕਹੇ ਸੇਵੈ ਚੁਰਾ ਨੇੜੈ ਦਿਸੈ ਮਾਤ ਲੋਕ ਤੁਧੁ ਸੁ
 ਝੈਦੁਰਾ ਫੇਰਿ ਵਸਾਇ ਅਫੇਰੁ ਮਾਣਿ ਸਤਿਗੁਰਿ
 ਖਾਤੁਰਾ ੫ ਸੋਟਿ ਕਾ ਸੋਬੈ ਹੁਣਾ ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ
 ਪੀਤੁ ਦਾਦੇ ਜੇਦਿ ਤਾਪੋਤਾ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨਿ
 ਬਾਸ ਕਰੇ ਤੈ ਪਾਤਿ ਅਕਰਿ ਨੀਤਾਣੁ ਜਿਨਿ ਸ

ਮੁੰਦਵਿਰੋਲਿਅਕਾਰਿਮੇਰੁਮਧਾਨੁ ਚਉਦਹ
ਰਤਨਨਿਕਾਲਿਅਮਨੁਕੀਤੇਨੁਚਨਾਨੁ ਘੋੜਾ
ਕੀਤੇਸਤਜਦਾਜਤੁਕੀਓਪਲਾਨੁ ਘਣਖੁ
ਚੜਾਇਓਸਤਿਦਾਜਸਤੰਦਾਬਾਨੁ ਕਲਿਵਿਚਿ
ਧੁਅੰਧਾਰੁਸਾਚੜਿਅਰੈਰੁਨਾ ਸਤਹੁਖੇਤੁਜ
ਮਾਇਓਸਤਹੁਛਾਵਾਨੁ ਨਿਤਹਸੇਈਤੇਗੀਮੇਘ
ਓਮੇਵਾਖਾਨੁ ਚਾਰੇਕੰਡਾਂਸੁਝੀਓਸੁਮਨਮਹਿਸ
ਬਦੁਪਰਵਾਨੁ ਆਵਾਗਉਨੁਨਿਵਾਰਿਓਕਰਿ
ਨਦਰਿਨੀਸਾਨੁ ਅਉਤਰਿਆਮਉਤਾਰੁਲੇਸੇ
ਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁ ਝਖਾੜਿਵਾਉਨਰੁਲਈਪਰਬ
ਤੁਮੇਰਾਨੁ ਜਾਣੈਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਜਾਣੀਹੁ

ਪਦੀ

ਜਾਣਾ ਕਿ ਅਸਾਲਾ ਤੀਸਰੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜਾ ਤੁਸੁਪ
 ਹੁਸਾ ਜਾਣਾ ਦਾਨੁ ਜਿਸ ਤਿਹੁ ਰਭਾ ਵਸੀ ਸੇਸਤੇ
 ਦਾਣਾ ਨਾਨਕ ਤਦਾ ਛਤੁ ਸਿਰਿਉ ਮਾਤਿ ਤੈਰਾਣਾ
 ਸੋਟਿਕਾ ਸੋਬੈ ਹਣਾ ਸੋਈ ਦੀਬਾਣਾ ਪਿਯੁ ਦਾਦੇ
 ਜੇਦਿਹਾ ਪੋੜਾ ਪਰਵਾਣਾ ੬ ਥੰਨੁ ਥੰਨੁ ਗਮਦਾ
 ਸਗੁਗ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਮਾਤਿ ਨੈਸਵਾਰਿ ਮਾਪੁਰੀ
 ਤੋਈ ਕਿਰਾ ਮਾਤਿ ਮਾਪਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ਪਾਠਿ ਮਾ
 ਸਿਖੀ ਅਤੇ ਸੰਗਤੀ ਪਾਗਬਰ ਮੁਕਰਿਨ ਮਸਕ
 ਰਿਮਾ ਮਮਟ ਲੁਮ ਥਾਹੁ ਮਤੇ ਲੁਤੁ ਤੇਗਾਮੀ
 ਤੁਨ ਪਾਗਵਾਰਿ ਮਾਗਿ ਨੀਤੁ ਸੇਵਿ ਮਾਕਾਉ
 ਕਰਿ ਸੇਤੁ ਪੁਪਾਰਿਉ ਤਾਗਿ ਮਾਗਲ ਬੁਲੇ ਕੁਕੁਮ

ਕੋਧੁਮੋਤੁ ਮਾਕਿਕ ਦੇ ਤੁਧੁ ਸਪਰਵਾਰਿਆ ਧਨੁ ਸੁਤੇ
ਗਥਾਨੁ ਤੈ ਸਚੁ ਤੇ ਗੇਪੇ ਸਕਾਰਿਆ ਨਾਨਕੁ ਤੁਲ
ਤਣਾ ਤੂ ਤੈ ਗੁਰੁ ਮਮ ਰੂਤੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ਗੁਰਗਤਿ
ਠਾਤਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥ ਚਾਹੇ ਜਾਗੇ ਚਤੁਰੁ
ਗੀਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ ਤੇ ਆਮਾਪੀ ਨੈ ਆਪੁ ਸ
ਜਿਓਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਬੀਮੁਖ ਲੋਆਮਾ ਆਪੇ ਪਟੀਕ
ਲਮਾ ਆਪਾ ਮਾਪਿ ਲਿਖਣੁ ਤਾਗੋ ਤੇ ਆਸਾਭਿ
ਉਮਤਿ ਮਾਵਣੁ ਜਾਵਣੀ ਆਪੇ ਹੀ ਨਵਾਨਿਰ
ਆਮਾ ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਮਗਜਨ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਗੁਰਕਾ
ਖਿਦੈ ਚੰਦੋਆ ਓਗਵਣੁ ਤੈ ਆਬਵਣੁ ਚ
ਚੁਚ ਛੀਕੀ ਮਨੁ ਲੋਆ ਜਿਨੀ ਗੁਰੂ ਨਸੇ ਵਿਖ

ਮਨਮੁਖਾਪਇਆਮੇਆਵੁਣੀਚਉਣੀਕਰਮਾ ੪੮੭
ਤਿਸਚੇਕਾਸਚਾਦੇਆਚਾਰੇਜਾਗੇਚਤਜੁਗੀਪ
ਚਾਇਣੁਆਪੇਤੋਆ ੮ ॥ ੧੬ ॥

ਆਰੂਵਾਰਮਤਲਾ੩
੧ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕਮੰ ੧
ਵਿਣੁਗਾਹਕਗੁਣਵੇਚੀਮੇਤਉਗੁਣਸਹ
ਘੋਜਾਇ ॥ ਗੁਣਕਾਗਾਹਕਜੇਮਿਲੈਤਉਗੁਣ
ਲਾਖਿਵਿਕਾਇ ॥ ਗੁਣਤੇਗੁਣਮਿਲਿਪਾਈਮੇ
ਜੇਸਾਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ ॥ ਮੇਲਿਅਮੇਲੁਨ
ਪਾਈਮੇਵਣਜਿਨਲੀਜੇਤਾਇ ॥ ਨਾਨਕਪੁਰਾ
ਤੋਲੁਹੈਕਬਹੁਨਤੋਵੈਪਾਇ ॥ ਮੰ ੪ ॥ ਨਾਮਾਵਿ

੧੩੪
ਤੁਏ ਭਗਮਸਾਤਿ ਆਵਤਿ ਜਾਵਤਿ ਨੀਤਾ ਗਇਕਿ
ਬਾਂਧੋਇ ਕਿਢੀ ਲਿਖਾਇ ਕਿਸੁ ਖੀਏ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਮੀਨਿ ਲੈ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਿ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ ਮਾਤਿਖ
ਗੁਰਕਰਾਗਾ ਦੂਜਾ ਬੁਧੁ ਗੁਰਕਟਿ ਮਾਮੋਰੁ ਲੋਰੁ
ਅੰਤਕਾਗਾ ਤਰਿਕਾਨਾ ਮੁਆਨਿ ਵਸਿਆ ਗੁਰਸ
ਬਦੇਵੀਚਾਗਾ ਸਚਸੰਜਮਿ ਮਾਤਿਊਤਮਾ ਤਰਿ
ਲਗਾਪਿਆਗਾ ਸਬੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ
ਸਿਥਜਣਹਾਗਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ਕੇਦਾਗਾਗਾ
ਗਾਵਿ ਚਿਜਾਣੀ ਮੇਭਈ ਸਬਦੇ ਕਰੇ ਪਿਆਰਾ
ਸਤਸੰਗਾਤਿ ਸਿਉ ਮਿਲਦੇ ਰਹੈ ਸਚੇ ਧਰੇ ਪਿਆਰਾ

ਵਿਚਹੁ ਮਲੁ ਕਟੇ ਆਪਣੀ ਕੁਲਾਕਾ ਕਰੇਉ ਪਾ
 ਗਾਗੁਣਾ ਕੀ ਗਾਸਿ ਜਗਤੈ ਅਵਗਣ ਕਰੇਓ ਵਿ
 ਭਾਗਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਆਸੋ ਜਾਣੀ ਐ ਗੁਰੂ ਨ
 ਛੋੜੈ ਆਪਣਾ ਦੂਜੇ ਨਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮੰ ੪ ॥
 ਸਾਗਰੁ ਦੇਖਉ ਭਾਗਿ ਮਰਉ ਭੈ ਤੇ ਰੋਡੁ ਨਾਤਿ ॥ ਗੁ
 ਰਕੈ ਸਬਾਦਿ ਸੰਤੋਖੀ ਆਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਨਾਇ
 ੨ ਮੰ ੪ ॥ ਚੜ੍ਹਿ ਬੋਲਿ ਬੈਠ ਲਸਉ ਸਾਗਰੁ ਲਹਰੀ
 ਦੇਇ ॥ ਠਾਕਨ ਸਚੈ ਬੋਲਿ ਬੈਠੇ ਜੇ ਗੁਰੁ ਪੀਰ ਕਦੇਇ
 ਤਿਤੁ ਦਠਿ ਜਾਇਉ ਭਾਗੀ ਆਗੁਰੁ ਦਿਸੈ ਸਾਵਧਾ
 ਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਐ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ਮਾਨੁ
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਹਕੰਟਕ ਗਜੁਰੁ ਚਿਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ

ਚੁਕਮਾਣੀ ਸਚੈਤਖਤਿਬੈਠਾਨਿਆਉਕਰਿਸ
ਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ ਸਚਾਉਪਦੇਸੁਤਰਿਜਾ
ਪਣਾਤਰਿਸਿਉਬਣਿਆਈ।।ਮੇਥੈਸੁਖਦਾਤਾ
ਮਨਿਦਸੈਮੀਤਿਤੋਇਸਖਾਈ।।ਤਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ
ਉਪਜੀਗੁਰਿਸੋਈਪਾਈ॥੨॥ਸਏਕਮਃ॥੧॥ਕੁਲ
ਕੁਲੀਮੇਫਿਰੀਪਾਧਰੁਕਰੈਨਕੋਇ।।ਪੁਛਤਾ
ਇਸਿਆਣਿਆਦੁਖੁਕਾਟੈਮੇਗਕੋਇ।।ਸਤਿਗੁ
ਰਸਾਚਾਮਨਿਦਸੈਸਾਜਨੁਉਤਤੀਠਾਇ।।ਨਾਨਕ
ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀਮੇਸਿਫਤੀਸਚੈਨਾਇ॥੧॥ਮਃ
੩॥ਆਪੇਕਰਣੀਕਾਰਾਆਪਾਪੇਕਰੇਰਜਾਇ
ਆਪੇਕਿਸਤੀਬਖਸਿਲਏਆਪੇਕਾਰਕਮਾਇ

ਨਾਨਕ ਚਾਨਣ ਗੁਰਮਿਲੇ ਦੁਖਾ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ਨਾਇ ॥ ੪੮੩ ॥
 ੩ ਅਭੀਕੀ ॥ ॥ ਮਾਇਆ ਦੇ ਖਿਨ ਭੁਲਤੁ ਮਨ ਮੁਖ
 ਮੁਰਖਾ ਚਲਦਿ ਮਾਨਾ ਲਿਨ ਚਲਈ ਸਭੁ ਤੁਰੁ
 ਦਰਬੁਲਖਾ ਮਾਗਿ ਮਾਨੀ ਅੰਧੁ ਨ ਬੁਝਈ ਸਿ
 ਰਭੂ ਪਰਿਜ ਮਖੜੁ ਗੁਕਲਖਾ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਓ
 ਬਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਾ ਮਾਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੈ ਅੰ
 ਪਿ ਮਾਪੇ ਹਰਿ ਰਖਾ ੩ ਸਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਜਿਨਾ
 ਗੁਰੁ ਨ ਭੀਟਿ ਮਾਭੈ ਕੀ ਨਾ ਤੀ ਬਿੰਦਾ ਮਾਵਦੁ
 ਜਾਵਦੁ ਦੁਖੁ ਪਣਾ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕੈ ਚਿੰਦਾ ਕਾਪ
 ੩ ਜਿਵੈ ਪਛੋੜੀ ਅੰਧੁ ਮੁਹਤ ਪੜੀ ਮਾਣੁ
 ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਚੁਕੈ ਜੰਜਾਲ

੧ ਮੰਤ੍ਰ ਤਿਭਵਣ ਦੁਢੀ ਸ ਜਣਾਤ ਉਮੇਬੁ ਰੀਜ
ਗਤਿ ਨਾਤੁਰੁ ਹੀ ਅਰੇਸ ਚੁਚਉ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸ
ਚੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿਓਨੁ
ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇਓਨੁ
ਗੁਰਸ ਬਾਦਿ ਨੀਸਾਣੇ ॥ ਸਨਮੁਖ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ
ਸਚੈ ਦਰਿ ਜਾਣੇ ॥ ਅਮੇ ਬੈਓ ਬੈ ਮੁਕਤਿ ਤੈ ਜਿਨ
ਗਮ ਪਛਾਣੇ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਤਰਿ ਸੇ
ਦਿਅ ਆਤਿਨ ਤਉ ਕਰ ਬਾਣੇ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰਤ੍ਰ
ਮਹਲ ਕੋਚ ਜੀ ਮਰੂਦਰੀ ਕਾਲੀ ਮਨੁ ਕਰੁ
ਧਾ ਜੇ ਗੁਣ ਤੇ ਵਨਿਤਾ ਪਰੁ ਰਵੈ ਨਾਨਕ ਅ
ਵਗੁਣ ਮੁੰਧਾ १ ਮੰਤ੍ਰ १ ਸਾਚੁ ਸੀਲ ਸਚੁ ਸੰਜ

ਅੰਸਾਪੁਰੀਪਰਵਾਗਿ ਨਾਨਕ ਅਹਿਨਿਸਿਸ
 ਦਾਭਲੀਪਰਕੈਤੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੨॥ਪਏੜੀ
 ਆਪਣਾਆਪੁਪਛਾਣਿਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪਾ
 ਇਆਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਆਪਣਿਗੁਰਸਬਇ
 ਮਿਲਾਇਆਗੁਰਕੀਬਾਣਿਨਿਰਮਲੀਹਰਿ
 ਰਸੁਪੀਆਇਆਹਰਿਰਸੁਜਿਨੀਚਾਖਿਆ
 ਅਨਰਸਠਾਕਿਰਹਾਇਆਹਰਿਰਸੁਪੀਸ
 ਦਾਤਿਪਾਤਿਭਏਫਿਗਿਤਿਸਨਾਕੁਖਗਵਾਇਆ
 ੫ ਸਲੋਕਮੰਤ੍ਰ ੧ ਪਰਖੁਸੀਏਧਨਗਵੀਮੇਧ
 ਨਉਰਿਨਾਮੁਸੀਗਾਰਾਨਾਨਕਧਨਮਾਗੈਖੜ੍ਹੀਸੇ
 ਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥੧॥ਮੰਤ੍ਰ ੧ ਸਸੁਰੈਪੈਈਮੇਕੰਤਕੀ

੪੩੪ ਕੀਤੁ ਮਣੀ ਮੁ ਮਥਾਤੁ ਨਾਨਕ ਪੰਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ
ਜੋਗਾਵਹਿ ਦੇ ਪਰਵਾਹ ੨੨ ਪਉੜੀ ੧ ਤਖਤਿਗ
ਜਾਸੇ ਬਹੈ ਜਿਤ ਖਤੈ ਲਾਇ ਕਰੇਈ ਜਿਨੀ ਸਚ
ਪਛਾਣਿ ਮਾਸ ਚੁਗ ਜੇ ਸੇਈ ਏਹਿ ਰੂਪ ਤਿਗ
ਜੇਨ ਮਾਖੀ ਮਾਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ਕੀਤਾ
ਕਿ ਮਾਸਾਲਾ ਤੀ ਮੇਜਿ ਸੁਜਾਦੇ ਬਿਲ ਮਨ ਹੋਈ
ਨਿਹ ਚਲੁ ਸਚਾਏ ਕਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸੁਨਿਹ
ਚਲੁ ਹੋਈ ੬ ਸਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭ ਨੂੰ ਪਰੁਏ ਕੁ
ਤੈ ਪਿਗ ਬਿਨੁ ਖਾਲੀ ਨਾਹਿ ਨਾਨਕ ਸੋਸੋਹਾਗਣੀ
ਜਿਸ ਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ੧ ਮੰਤ੍ਰ ਮਨਕੋ ਮਾਹਿ
ਕਤ ਰੰਗ ਕਿਉ ਦਰਿ ਸਾਹਿਬ ਛੁਟੀ ਮੇ ਜੇ ਰਾਚੇ

ਸਚ ਰੰਗਿ ਬਤੁ ਤੈ ਰੰਗ ਅਪਾਰ ਕੈ ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਫੁਟੀ ॥ ਮੇਜੇ ਚਿਤੁ ਲਗੈ ਸ
 ਚਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ
 ਤੈ ਕਿਉ ਕੀ ਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਅਪੋਸਿ ਸਟਿ ਸਭ
 ਸਾਜੀ ਅਨੁ ਅਪੇਦ ਰਤੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਦਾ ਸਲਾਤੀ ॥ ਮੇਸਚੁਕੀ ਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁ
 ਰਸਬਦੀ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ॥ ਅਇਵ ਹਰਿ
 ਗੁਪੀਜੈ ॥ ਅਵਣ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿਆ ਸੁਖਿ ਸ
 ਹਜਿ ਸਦੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੋ ਲਾਨਾ
 ਧੰਧ ਲਾਨਾ ਕੁਗਾਵਾਨਾ ਕਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਲੇ
 ਲਾਲੁ ਤੈ ਸਚੈ ਰਤਾ ਸਚੁ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਜਿ

੧੩੨
ਵਦਸਪਤਿਫੁਲੁਫਲੁਭਵਰੁਦਸੈਭੈਖੰਡਿਅਨੁ
ਨਕਤਰਵਰੁਏਕੁਹੈਏਕੋਫੁਲੁਭਿਰੰਗੁ ੨੫
ਉੜੀ ਜੋਜਨਲੁਲੁਹਿਮਨੈਸਿਉਸੇਸੁਰਪਰ
ਧਾਨਾਹਰਿਸੇਤੀਸਦਾਮਿਲਿਹੋਜਿਨੀਅ
ਪੁਪਛਾਨਾਗਗਮਾਨੀਅਕਾਇਤੁਮਹਤੁਹੈ
ਮਨਮਾਹਿਸਮਾਨਾਹਰਿਜੀਉਕਾਮਹਲੁਪਾ
ਇਅਸਚੁਲਾਇਧਿਅਨਾਜਿਨਗੁਰੁਪ
ਰਸਾਦੀਮਨੁਜੀਤੁਅਜਗੁਤਿਨਹਿਜਿਤਾਨਾ
੮ ਸਲੋਕਮੰ ੩ ਜੋਗੀਹੋਵਾਜਗਿਭਵਾਪ
ਰਿਪਰਿਭੀਖਮਾਲੇਉਦਗਗਾਤਲੇਖਮੰ
ਗਮਿਮੇਕਿਸੁਕਿਸੁਉਤਰੁਦੇਉਗਭਿਖਮਾਨਾਮੁ

ਸੰਤੋਖੁ ਮਤੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਤੈ ਨਾ ਲਿਖਿ ਭੇਖੀ ਹਾਇਨ ੪੮੬
 ਪੀਆ ਸਭ ਬਧੀ ਜਮ ਕਾਲਿ ਨਾਨਕ ਗਲਾ
 ਭੂਟੀਆ ਸਚਾਨਾ ਮੁਸਮਾਲਿ १ ਮੰਤ੍ਰ ३ ਜਿਤੁ ਦ
 ਰਿਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਮੇਸੇ ਦਰਸੇ ਦਿਨ ਕੋਇ
 ਮੇਸਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਲੇਵਿਲੁ ਜਿਸੁ ਜੇ ਵਰੁ ਮਦ
 ਰੁਨ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਫੂਟੀ ਮੇਲੇਖਾ ਮੰਗੀ
 ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਚੁ ਦਿਨੁ ਏ ਸਚੁ ਦਿਨੁ ਸਚਾ ਓਹੁ ਸਬ
 ਦੁਹਾਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਚੁ ਤੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਭਉ
 ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਕਾ ਮਿਮੰਨਿ ਮੇਸਚ
 ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਸੀ ਜਿ
 ਸਨੇਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ २ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਰੇਏ ਤਿਨ

ਆਖੀਆਤਿਅਤੰਕਾਰਿਮਹਤਿਦੁਖੁਪਾਵਾਤਿ
ਅਯੋਆਪੁਨਪਛਾਣਨੀਦੂਜੈਪਚਜਾਵਾਤਿ
ਅਤਿਕਰੋਧਾਸਿਉਲੁਝਦੇਅਗੈਪਛੇਦੁਖੁਪਾ
ਵਾਤਿ। ਹਰਿਜੀਉਅਤੰਕਾਰੁਨਭਾਵਈਵੇਦ
ਕਾਕਿਸੁਣਾਵਾਤਿ। ਅਤੰਕਾਰਿਮੁਏਸੇਵਗਤੀ
ਗਏਅਰਿਜਨਮਹਿਫਿਰਿਆਵਾਤਿ॥
ਸਲੋਕੁਮੰਤ੍ਰ ਕਾਗਉਤੋਇਨਉਜਲਾਲੋਤੋ
ਨਾਵਨਪਾਰੁਗੀਪਰਮਪਦਾਰਬੁਮੀਨਲੇਧੰਨੁ
ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ। ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਉਜਲਾਸਿ
ਰਿਕਾਸਟਲੋਹਾਪਾਰਾਤਿਸਨਾਛੁਰੈਭੈਵਸੈ
ਨਾਨਕਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਆਰੁਮਾਰਣ

ਜੇਗਏਮਾਰਿਨਸਕਹਿਗਵਗਾਨਾਨਕਜੇ

੪੮੭

ਇਹਮਾਰੀਮੇਰੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿਏ

ਹੁਮਨੁਮਾਰਿਆਨਾਮਰੈਜੇਏਚੈਸਕੁਕੋਇ

ਨਾਨਕਮਨਹੀਕਉਮਨੁਮਾਰਸੀਜੇਸਤਿਰੁ

ਰਭੇਟੇਸੋਇ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਵੇਵੈਤਰਫਾਉਪਾ

ਈਓਨੁਵਿਚਿਸਕਤਿਸਿਵਦਾਸਾ ॥ ਸਕਤਿ

ਕਿਨੈਨਪਾਇਓਫਿਰਿਜਨਮਿਬਿਨਾਸਾ

॥ ਗੁਰਿਸੇਦਿਐਸੋਤਿਪਾਈਐਜਪਿਸਾਸਿ

ਠਿਗਾਸਾ ॥ ਸ੍ਰੀਮ੍ਰਤਿਸਾਸਤਸੋਧਿਦੇਖੁਉਤਮ

ਹਠਿਦਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਕੋਬਿਰੁਨਤ

ਨਾਮੇਬਾਲਿਜਾਸਾ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁਮੰ ੧

੨੨੪
ਤੋਵਾਪੀਭਿਤੁਜੋਤਕੀਵੇਦਪੜਾਮੁਖਿਚਾਰਿ॥

ਨਵਖੰਡਮਧੇਪੂਜੀਆਮਪਣੈਚਜਿਵੀਚਾਰਿ॥

ਅਤੁਸਚਾਅਖਰੁਭੁਲਿਜਾਇਚਉਕੈਭਿਟੈ

ਨਕੋਇ॥ ਝੁਟੇਚਉਕੈਨਾਨਕਾਸਚਾਏਕੋਸੋਇ॥

੧ਮੰਤੁ॥ ਅਪਿਉਪਾਏਕਰੇਆਪਿਅਪੋਨਚ

ਰਿਕਰੇਇ॥ ਅਪੋਦੇਵਾਰਿਅਈਆਕਹੁਨਾ

ਨਕਸਚਾਸੋਇ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਕੰਟਕੁਕਾ

ਲੁਏਕੁਰੈਤੋਰੁਕੰਟਕੁਨਸੁਝੈ॥ ਅਮਾਟਿਰਿਓ

ਜਗਮਾਤਿਵਰਤਦਾਪਾਪੀਸਿਉਲੁਝੈ॥ ਗੁਰ

ਸਬਦੀਹਰਿਕੁਦੀਅੰਗਰਿਜਾਪਿਹਰਿਬੂਝੈ

ਸੋਹਰਿਸਰਣਾਈਛੁਟੀਅੰਜੋਮਨਾਸਿਉਜੁ

ਏ। ਅਨਿਵੀਚਾਰਿ ਤਹਿਜਪੁ ਕਰੇ ਤਹਿ ਦਰਗਾਹ ੪੮੮
ਸੀਏ। ੧੧ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧। ਤੁਕਮਿ ਰਜਾਈ
ਸਾਖਤੀ ਦਰਗਾਹ ਸਚੁ ਕਬੂਲੁ। ਸਾਹਿਬੁ ਲੇਖੁ
ਮੰਗਸੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇਖਿ ਨ ਭੂਲੁ। ਦਿਲ ਦਰ
ਦਾਨੀ ਜੋ ਕਰੇ ਦਰ ਦੇਸੀ। ਦਿਲੁ ਗਾਸਿ। ਇਸ ਕਮ
ਤਬਤਿ ਨਨਕਾ ਲੇਖਾ ਕਰਤੇ ਪਾਸਿ। ੧ ਮਃ ੧
ਅਲਗ ਉਜੇਇ ਮਧੁ ਕਰੂ ਉਸਾ ਰੰਗ ਪਾਇ
ਸਬਾਇ। ਤਹਿ ਤਹਿ ਗਬੇ ਧਿਆਨ ਨ ਕਰੀ ਠਿਸੁ
ਭਾਇ। ਰਾਪ ਉਤ੍ਰੁ। ਅਨਮੁਖ ਕਾਲੁ ਵਿਆ
ਪਦਾ ਮੇਰਿ ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ। ਗਿਖਨ ਮਾਹਿ ਮਾਹਿ
ਪਛਾਤੁ ਸੀਭਾਇ ਦੂਜੇ ਠਾਗੇ। ਫਿਰਿ ਦੇਲਾਹ

33
ਥਿਨਾਮਾਵਈਜਮਕਾਰੰਡੁਲਾਗੇਗਾਤਿਨਜਮਡੰ
ਡੁਨਲਗਈਜੇਹਰਿਲਿਵਜਾਗੇਸਰੁਤੇਰੀ
ਤਪੁਛਰਾਵਈਸਰੁਤੁਧੈਲਾਗੇ१੨ ਸਲੋਕੁ
ਮੰ१ ਸਰਬੇਜੇਇਅਗਛਮੀਦੁਖੁਘਨੋਰੇ
ਆਥਿਕਾਲਰੁਲਾਟਸਿਸਰੁਲਾਘਣਉ
ਲਾਭੁਨਪੁਜੀਸਾਥਿ१ ਮੰ१ ਪੁੰਜੀਸਾਚਉ
ਨਾਮੁਤੁਅਖੁਟਉਦਰਬੁਅਪਾਗੁਨਾਨਕਵਖ
ਗੁਨਿਗਮਲਉਧੰਨੁਸਾਹੁਦਾਪਾਗੁ२ ਮੰ१ ਪੂਰ
ਬਪੀਤਿਪਗਣਿਲੈਮੇਟਉਫਕੁਰਮਾਇਅਮ
ਬੇਉਭੈਜਮੁਮਾਗਸੀਨਾਨਕਮੇਲਣੁਨਾਮਾ
੩ ਪਉੜੀਅਪੋਪਰੁਸਦਾਰਿਓਨੁਦਿ

ਚਿਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁ ॥ ਇਕਿਅਪੇਕੁਗੀਮਭੁਲਾ
 ਇਅਮਨੁਤਿਨਨਿਯਫਲਕਾਮਾ ॥ ਇਕਨੀਗੁਰ
 ਮੁਖਿਬੁਝਿਅਹਿਅਤਮਰਾਮੁ ॥ ਇਕਨੀਸੁ
 ਏਕੈਮੰਨਿਅਹਿਉਤਮਕਾਮੁ ॥ ਅੰਤਰਿਹ
 ਰਿੰਗੁਉਪਜਿਅਗਾਇਅਹਿਗੁਣਨਾਮੁ
 ੧੩ ਸਲੋਕਮਃ १ ਭੋਲਤਇਭੈਮਨਿਵਸੈ
 ਹੋਕੈਪਾਧਰਤੀਭਾਅਤਿਰਾਹਪਾਣਿਦੁਖਪਏ
 ਤੀਨੇਬਾਦਰੁਗੀਭਾ ੧ ਮਃ ੧ ॥ ਮਾਦਲੁਬੇਦਿ
 ਸਿਥਾਜਣੇਪਏਪਤੀਅੰਜੋਇ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁ
 ਸਮਾਲਿਤੂਬੀਜਉਅਵਰੁਨਕੋਇ ੨ ਮਃ ੧
 ਸਾਗਰੁਗੁਣੀਅਥਾਹਿਕਿਨਿਹਾਥਲਾਦੇਖੀ

ਐ॥ ਵਡਾ ਦੇ ਪਰਵਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਪਾਰੁ
ਪਵਾ ਮਝੁ ਭਰਿ ਦੁਖ ਬਦੁਖਾ ਨ ਨਕ ਸਚੇ
ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਕਿਸੇ ਨ ਲਥੀ ਭੁਖਾ ३ ਪਉੜੀ
ਜਿਨੀ ਅੰਦਰੁ ਭਗਲਿ ਮਾ ਗੁਰਸ ਬਾਇ ਸੁਹਾਵੈ
ਜੇਇ ਛਾਨਿ ਸੋ ਪਾਇ ਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ॥
ਜਿਸਨੋ ਕੁਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿਗੁ
ਣ ਗਾਵੈ ਧਰਮ ਗਾਇ ਤਿਨ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ਜਮਾਮ
ਗਿਨ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਹਿੰਦੁ ਨ ਸੁ
ਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ १੪ ਅਲੋਕ ਮੰ ੧॥
ਸੁਣੀਐ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸੁਰਗਿ ਮਿਗਤਿ ਪ
ਇਆਲਿ ਤੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ਟਿਅ ਜੇ ਲਿਖਿ

ਮਾਸੇਨਾਇ ਕਉਣੁ ਮੁਮਾਕਉਣੁ ਮਾਰਸਕਿ
ਉਣੁ ਮਵੈ ਕਉਣੁ ਜਾਇ ਕਉਣੁ ਰਹੀ ਨਾਨ
ਕਾਕਿਸਹੀ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧੫੦ ॥ ੧ ॥ ਭਉ ਮੁਮਾ
ਮੇਮਾਰਿ ਮਾਪਉਣੁ ਵੇਤੇ ਵਹੀ ਮਾਉ ਗਤਿ ਸਨਾਥ
ਕੀ ਨਾਨਕਾ ਜਾਮਨੁ ਰਤਾਨਾਇ ਲੋਇਣੁ ਰਤੇਲੇ
ਇਣੀ ਕੰਨੀ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਇ ਜੀਭ ਰਸਾਇ
ਇਚੂਨ ਰੀਗਤੀ ਲਾਲ ਲਵਾਇ ਅੰਦਰੁ ਮੁਸ
ਕਿਝੁ ਕੋਲਿ ਮਾਕੀ ਮਾਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥
ਪਉਰੀ ਗਇ ਸੁਜੁ ਗਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ
ਨਾਲਿ ਚਲੇ ਏਹੁ ਮਖਟੁ ਕਦੇ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ॥
ਇਖੁ ਗਚਿਉ ਪਲੇ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਾਵ

੪੯੦

ੴ ਜਮਕੰਕਰ ਜਮਕਲੋ ॥ ਸੇਸਾਹ ਜਰੇ ਦੁਜਾ
ਗਿਆਨਿ ਨਹਿ ਧਨੁ ਪਲੋ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾਅਪਿ ਹਰਿ ਪਲੋ ॥ ੧੫ ॥
ਸਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ ਅਨਮੁਖ ਵਾਪਰੈ ਸਾਗਰ ਜਾ
ਨੀ ਬਿਖੁ ਦਿਹਾ ਝੁਰਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗ ਹਰਿ ਬਿ
ਖਸਿਓ ਧਰਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਾਹਰ ਹੁਪੰਤਿ ਤਸ
ਦਾਇ ਦੇ ਮਨ ਹੁ ਮੁਖ ਗਾਵਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ
ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇ ਨੀਵ ਦੀਧ ਗਨਿ ਪਿਆਰੁ
ਵਾਦਾ ਕੀਆ ਕਰਨਿ ਕਹਾਣੀ ਕੂੜ ਬੋਲਿ
ਕਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥ ਜਗਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹ
ਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਤੇਰੁ ਮੇਲਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਨਾ

ਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਹੋਇ ਮੇਲ ਮਗਤਿ ਗਵਾ
ਗ ੧ ਮੰ ੩ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਿਨੁ ਸੇਵੇ ਮੇਰੁ
ਮੁਮੰਨੇ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਅਪੇਦਾ ਤੁਸੁ ਖੇਦਾ ਅ
ਪੇਦੇ ਇਸ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜਾਣੀ ॥ ਮੇਸ
ਭੁਕਿ ਛੁਤਿ ਸੇਰ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾ
ਮ ਬਿਨਾ ਜਗਤੁ ਹੋ ਨਿਰਪਨੁ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਤਿ
ਪਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਦੁਜੈ ਰੁਗੀ ਮਕੁਲਾਇ ॥ ਅਤਉ
ਮੇਦੁਖੁ ਪਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੇ
ਜੇਬੁ ਤੁਲੇ ਚਾਹੀ ॥ ਅਮਾ ਦੇਵ ਜਾਇ ਜੀ ਮੇ ਮਰੈ
ਗੁਰਸ ਬਾਦਿ ਛੁਟਾਹੀ ॥ ਅਮਾ ਪਰੇਰੇ ਕਿਸੁ ਅ
ਖੀ ॥ ਮੇਦੁ ਜਾ ਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੩

੪੧੯

੨੪੮

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸੰਤੀ ਧਨੁ ਖਾਇਆ ਜਿਨਾ
ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਇਆ ਸਾਤਿ ਗੁ
ਰਿ ਸਦੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਇਸੁ ਧਨ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕ
ਤਿਨ ਜਾਇਆ ਇਤੁ ਧਨਿ ਪਾਇਐ ਮੇਰੁ ਖਲਾਈ
ਸੁਖੁ ਦਸਿਆ ਮਾਮਨਿ ਮਾਇਆ ਜਿੰਨ ਕਉ ਧੁ
ਰਿ ਲਿਖਿਆ ਮਾਤਿ ਨੀ ਪਾਇਆ ਮਾਮਨਿ
ਨ ਮੁਖੁ ਜਗਤੁ ਨਿਰਧਨੁ ਹੋਇਆ ਮਨੋ ਬਿਲ
ਲਾਇਆ ਮਨ ਦਿਨੁ ਫਿਰਦਾ ਸਦਾ ਹੋਇ ਭੁਖ
ਨ ਕਦੇ ਜਾਇਆ ਸਾਤਿ ਨ ਕਦੇ ਮਾਵਈ ਨ
ਹ ਸੁਖੁ ਦਸੈ ਮਾਨਿ ਮਾਇਆ ਸਦਾ ਚਿਤ ਚਿਤ
ਦਦਾ ਹੋਇ ਸਹਸਾ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇਆ ਨ ਨ ਕ

ਦਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਮਤਿ ਭਵੀ ਸਤਿਗੁਰਨਾਮਿ
 ਥੈਰਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖਮਤਿ ਰ
 ਤੈ ਸਚੇ ਮਾਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇ
 ਮੇਦਨੀ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ
 ਭਾਇ ਰਹਤਿ ਸੁਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਖਾਣ
 ਸਬਦੁ ਚੀਗਾ ਮਾਈ ॥ ਜਿਨੁ ਖਾਧੈ ਸਦਾ ਤਿ
 ਪਾਤਿ ਤੇਇ ॥ ਪੇਨਣੁ ਸਿਫਾ ਤਿਸਨਾਇ ਤੈ ਸ
 ਦਾ ਸਦਾ ॥ ਓਹੁ ਭੁਜਲਾ ਮੇਲਾ ਕਰੇ ਨ ਤੇਇ ॥ ਸ
 ਤੇ ਸਚੁ ਧਨੁ ਖਾਟਾ ॥ ਮਾਥੇੜਾ ਕਰੇ ਨ ਤੇਇ ॥
 ਦੇਹੀ ਨੇ ਸਬਦੁ ਸੀ ਗਾ ॥ ਹੁੰ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀ ਮੇਜਿਸ

ਨੇਅਮਾਪਾਦਿਖਾਲੇਸੋਇਰ ^{ਗੁਸਿ} ਪਉੜੀ ॥ ਅੰ
ਤਰਿਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੇਗੁਰਸਬਦੀਜਾਪੇ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਾਮਾਈਮੇਰਭੀਮੇਅਗਿ
ਅਨੁਗਵਾਪੇ॥ ਅੰਦਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਗੁਪੁਰੁਹੈ
ਚਾਖਿਅਸਾਚੁਜਾਪੇ॥ ਜਿਨਚਾਖਿਅਸਾ
ਸੇਨਿਰਭਭਉਦੇਸੇਹਰਿਧਾਪੇ॥ ਹਰਿਕਿਰ
ਪਾਧਾਰਿਪੀਅਇ॥ ਮਾਫਿਰਿਕਾਲੁਨਾਵਿ
ਅਪੇ॥ ੧੧ ਸਲੋਕਮੰਤ੍ਰ ਲੋਕਾਮਦ
ਗਣਕੀਬੰਨੈਗਠੜੀਗੁਣਨਾਵਿਹਾਏਕੋਇ
ਗੁਣਕਾਗਾਹਕੁਨਾਨਕਾਵਿਰਲਾਕੋਈਰੇ
ਇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਗੁਣਪਾਈਅਨਿ

ਜਿਸਨੋਨਦਹਿਕਰੇਗਇ॥ ਮੰ३ ਗੁਣਮਵ ੪੯੩
ਗੁਣਸਮਾਨਿਹਿਜਿਅਪ੍ਰੀਤੋਕਰਤਾਰਿ
ਨਾਨਕਹੁਕਾਮਿਮੰਨਿਐਸੁਖਪਾਈਐਗੁਰਸ
ਬਦੀਵੀਚਾਗਿ॥ ੨੫ਓੜੀ॥ ਮੰਦਹਿਰਾ
ਜਾਤਖਤੁਰੈਅਪੇਕਰੇਨਿਅਉ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ
ਦੁਜਾਣੀਐਅੰਦਰਿਮਹਾਨੁਅਸਰਾਉ
ਖੇਪਗਖਿਖਜਨੈਪਾਈਅਨਿਖੋਇਅਨਾ
ਹੀਥਾਉ॥ ਸਭੁਸਚੇਸਚੁਦਰਤਦਾਸਦਾਸ
ਚੁਨਿਅਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਰਸੁਆਇਆ
ਮਨਿਵਸਿਆਨਾਉ॥ ੧੮ ਸਲੋਕਮੰ१
ਹਉਮੈਕਰੀਤਾਤੂਨਾਹੀਤੂਰੇਵਹਿਹਉਨਾਹਿ

ਬੁਝੁਗਿਅਨੀਬੁਝੁਣਾਏਹਮਕਥਕਥਾਮ
ਨਮਾਹਿ। ਬਿਨੁਗੁਰਤਤੁਨਪਾਈਮੇਅਲਖਵ
ਸੇਸਭਮਾਹਿ। ਸਤਿਗੁਰੀਮਲੇਤਜਾਣੀਮੇਜ
ਸਬਦਵਸੇਮਨਮਾਹਿ। ਆਪੁਗਾਇਆਕੁਮੁ
ਭਉਗਾਇਆਜਨਮਮਰਨਦੁਖਜਾਹਿ। ਗੁਰ
ਮਤਿਅਲਖੁਲਖਾਈਮੇਉਤਮਮਤਿਤਗਾਇ
ਨਾਨਕਸੇਰੰਸਾਜਪੁਜਾਪਹੁਤਿਭਵਣਤਿਮੇ
ਸਮਾਹਿ॥ ਮੰਤ੍ਰਮਨੁਮਾਣਕੁਜਿਨਿਪਗਖਿ
ਆਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ। ਸੇਜਨਦਿਰਲੇ
ਜਾਣੀਅਹਿਕਲਜੁਗਾਵਿਚਿਸੀਸਾਹਿ। ਅਮੋਪੇ
ਨੇਆਪੁਮਿਲਿਗਹਿ। ਮਾਤਉਮੇਦੁਬਿਧਾਮਾਹਿ

ਨਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਦੁਤ ਰੁਤ ਰੇ ਭਉ ਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ੪੮੪
 ਸੰਸਾਰੁ ੨ ਪਉੜੀ ਅਨਮੁਖ ਅੰਦਰੁ ਨ ਭਾਲ
 ਨੀ ਮੁਠੇ ਅਹੀ ਮਤੇ ਚਰੇ ਕੰ ਰ ਭਵਿ ਬਕੇ ਅੰਦਰਿ
 ਤਿਖਤ ਤੇ ਸਿਮ੍ਹਿਤਿ ਸਾਸਤ ਨ ਸੋਧ ਨੀ ਮਨ ਮੁਖਿ ਵਿ
 ਗੁਤੇ ਅਬ ਨੁਗੁਗ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ
 ਸਤੇ ਤਤੁ ਗਿਅਨੁ ਵੀਚਾਰਿ ਮਾਹਿ ਜਪਿ ਹ
 ਰਿਗਤੇ ੧੯ ਸਲੋਕ ਮੰ ੨ ਅਪੇਜਾਣੈ ਕਰੇ
 ਅਪਿਅਪੇਅਣੈ ਗਾਇ ਗਤਿ ਸੇਅਗੈ ਨਨਕ ਖ
 ਲਿਇ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ੧ ਮੰ ੧ ਗਜਿ ਨਿਕੀ
 ਮਾਤਿ ਨਿਰੋਖਿ ਮਾਅਪੇਜਾਣੈ ਜੋਇ ਗਕਿ ਸੋ
 ਕਹੀਐ ਨਨਕਾ ਜਾਪਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ੨

੫੯੬੯ ਸਭੇਥੇਕਵਿਸਾਰਿਓ ਮਤੁਕਰਿ ਮ
ਨੁਤਨੁਹੋਇ ਨਿਹਲੁ ਪਾਪਾ ਦੇਹੋਹਿ ਮਾਵਣ
ਜਾਣਾ ਚੁਕੈ ਜਨਮਿ ਨ ਜਾਇ ਮਰਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮ
ਧਾਰੁ ਸੋਗਿ ਨ ਮੋਹਿ ਜਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ
ਮਨਮਾਹਿ ਸੰਜਿਧਾਰਿ ੨੦ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਾਂਗੈ ਦੇ ਮਾਦੰ ਮਾ
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਮਾਵਈ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰੀ ਮਾ
੧ ਮਃ ੫ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲਈ ਕਿ ਮਾ
ਲਪਟਾਵਹਿ ਅੰਧਾ ਗੁਰਕੇ ਚਰਣ ਪਿ ਮਾਇਤੁ
ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧਾ ੨ ੫੯੬੯ ਭਾਣੈ ਹੁਕ
ਮੁ ਮਨਾਇਓ ਨੁ ਭਾਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭਾਣੈ ਸਤਿ

ਗੁਰੁ ਮੇਲਿਓ ਨੁਰਾਣੈ ਸਚੁ ਪਿਆਇਆ ਭਾਣੈ
 ਜੇਵਡੈ ਰਦਾਤਿ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ
 ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਗਬਿਲਿ ਪਿਆਤਿ ਨ ਸਚੁ ਕਮਾਇ
 ਆਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉ
 ਪਾਇਆ २१ ਸਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ ਜਿਨ ਕਉ ਮੰਦਰਿ
 ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੀਐ ਕੀਨਾਹੀ ਬਿਦਾਨਾਨਕ ਮੁਇ
 ਆਕਾਰਿ ਆਮਾਹੁਣਾ ਜਿ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਗੋਬਿਦ
 १ ਮੰਤ੍ਰ ਅਨਕੀ ਪਤੀ ਵਾਚਣੀ ਸੁਖੀ ਹੁਸੁ ਪੁਸਾ
 ਰਾਸੇ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਰੁਲਾ ਆਖੀ ਮੇਜਿ ਬੁਝੈ ਬ੍ਰਹਮ
 ਬੀਚਰਾ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੇ ਹਰਿ ਪੜੈ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ
 ਵੀਚਾਰਿ ਆਇਆ ਓਹੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਕਲ

ਕਾਕਰੇਓਧਾਗਾ ਅਗੈਜਾਤਿ ਨਪੁਛੀਐ ਕਰਣੀ
ਸਬਦੁਤੈ ਸਾਰਾ ਹੋਰੁਕੁਪੜਣਾ ਕੁਕੁਕਮਾਵਾ
ਣਾਬਿਖਿਆਨਾ ਲਿਪਿਆਗਾ ਅੰਦਰਿ ਸੁਖੁ
ਨਹੋਵਈ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁਖੁਆਗਾ ਨਾਨਕਨਾ
ਮਿਹਤੇਸੇਓਬਰੇਗੁਰਕੈਤੇਤਿਅਪਾਰਿਤ
ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਕਰਿਕਾਰਿਦੇਖਦਾਆਪੇ
ਸਭੁਸਚਾ ਜੇਤੁਕਮੁਨਬੁਝੈਖਸਮਕਾਸੋਈ
ਨਰੁਕਚਾ ਜਿਤੁਕਾਵੈਤਿਤੁਲਾਇਦਾਗੁਰਮੁ
ਖਿਹਰਿਸਚਾ ਸਭਨਾਕਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਰੈਗੁਰ
ਸਬਦੀਰਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਤੀਐ
ਸਾਭਿਤਿਸਦੇਜਚਾ ਜਿਉਨਾਨਕਮਾਪਿਨ

ਚਾਇਦਾਤਿਵਹੀਕੋਨਚਾ ੨੩ ॥੧॥ ॥੧੧॥

ਮਭੁਵਾਰਮਹਲਾ ੫

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰੁਖਣੈ ਮਃ ੫
 ਤੂਚਉ ਸਜਣੁ ਮੇਰਿ ਮਾਰਿਓਈ ਸਿਸੁਉਤਾ
 ਗਿ ॥ ਨੈਣ ਮਾਰਿਓ ਜੇਤਰਸਦੇ ਕਾਦਿ ਪਸੀਦਿ
 ਦਾਹੁ १ ਮਃ ੫ ॥ ਨੀਹੁ ਮਾਰਿਓ ਜਾਤਉ ਨਾਲਿ
 ਬਿਅਨੇ ਹਕੂਕਾਵੇਰੇਖੁ ॥ ਕਪੜਕੋਗਾਰੁ ਗਾਵ
 ਏਜਿਚਹੁ ਪਿਰੀਨਰੇਖੁ २ ਮਃ ੫ ॥ ਉਠੀਝਾਲੁ
 ਕੰਤਰੇ ਹਉਪਸੀਤਉਦੀਦਾਹੁ ॥ ਕਾਜਲੁ ਹਾਰਤ
 ਮੇਲਹਸੁ ਬਿਨੁ ਪਸੇਹ ॥ ਰਿਹਸਛਾਹੁ ੩ ॥ ਪਉੜੀ

੨੩੪

ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਸਚੁਸਚੁਪਾਰਿਆਗੁਰ
ਮੁਖਿਕੀਤੋਥਾਟੁਸਿਰਜਿਸੰਸਾਰਿਆਗੁਰਿ
ਮਾਗਿਆਮੋਤੋਏਬੇਦਪਾਪੁਪੁੰਤੁਵੀਚਾਰਿਆ
ਬਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤੋਗੁਣਬਿਸਬਾਰਿਆ
ਨਵਖੰਡਾਪ੍ਰਥਮਸਿਯਾਜਿਤਹਿਰੰਗਸਵਾਰਿਆ
ਵੇਕੀਜੰਤਉਪਾਇਅੰਤਹਿਕਲਧਾਰਿਆ
ਤੇਗਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਇਸਚੁਸਿਰਜਣਹਾਰਿ
ਮਾਤੂਜਾਣਹਿਸਭਬਿਧਿਆਪਿਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੧॥ਡੁਖਦੇਅੰਧ ਜੇਤੂ
ਮਿਤ੍ਰਾਮਸਾਰਵਾਹਿਕਭੋਗੀਨਵੇਛੋੜੀਜੀ
ਉਮਹਿਜਾਤਉਮੋਹਿਆਕਾਟਿਪਸੀਜਾਨੀਤੋਹਿ

੦)

੧ ਮੰ ੫ ਦੁਰਜਨ ਤੁਜ ਲੁਭਾ ਹਰੀ ਵਿਛੋ
 ਤੇ ਮਠਿ ਜਾਇ ਕੰਤਾ ਤੁਸ ਉਸੇ ਜੜੀ ਮੇਰਾ ਹਥੋ
 ਦੁਖ ਉਲਾਹਿ ੨ ਮੰ ੫ ॥ ਦੁਰਜਨ ਦੁਜਾ
 ਭਾਉ ਰੈ ਵੇਛੋ ਰਾਹ ਉਮੈ ਰੋਗੁ ਸਜਣੁ ਸਚਾ
 ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਕੀਚੈ ਰੋਗੁ ੩
 ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆ ਲੁਬੇ ਮੰਤ੍ਰ
 ਤੇ ਗੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹੈ ਕਉਣੁ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜਿ
 ਆਸਭਾ ਸੰਸਾਰੁ ਤਨਾਇਕੁ ਸਗਲ ਭਉਣੁ
 ਤੇ ਗੀ ਕੁ ਦਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਗ
 ਲ ਭਉਣੁ ਤੁਧੁ ਅਪਵਿਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਤੂ ਅਭਿ
 ਨਾਸੀ ਜਗਉਧਰਣੁ ਤੁਧੁ ਥਾਪੇ ਚਾਰੇ ਜੁਗਤੁ

ਕਰਤਾ ਸਗਲ ਪਰਦਾ ਤੁਧੁ ਅਵਦੁ ਜਾਣਕੀ
ਆਤੁ ਪੁਲੇ ਪੁਨ ਲਗੇ ਤਿਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵਹਿ ਆ
ਪਿਦਾਇ ਆਲੁ ਤਿਸੁ ਲਾਵਹਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰਚਰ
ਨਾਹੁ ਹੋਰ ਤੁਧੁ ਪਾਇਨ ਲਭਈ ਅਥਿਨਾਸੀ
ਸਿਸਾਵਿਕਰਨਾ ॥ ੩ ॥ ਭੁਖਦੇ ਮੰਧ ॥ ਜੇਤੁ ਵਤ
ਹਿ ਅੰਕੁ ਦੇਹ ਭਿਧ ਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਹੋਇ ॥ ਹਿਕ
ਸੁ ਕੰਤੈ ਬਾਹਗੀ ਮੇਡੀ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੰਧ
ਹਰੇ ਲਸੁਹਾ ਵਦੇ ਸੁਭੈ ਭਾਅੰਕੁ ਨ ਮਾਲਿ
ਪਹੀਨ ਵੰਢੈ ਬਿਰਥੁ ਜੋ ਪਹਿਅਵੈ ਚਲਿ
੩ ਮੰਧ ॥ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਕੰਤ ਕੁਕੀ ਆਹੁ ਸੀਗਾ
ਗਾਇਤੀ ਮੰਝਿਨ ਸਮਾਵਈ ਜੇਗਲਿ ਪਹਿਗਾਹ ॥

ਗੁਰ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਪਾਠੁ ਮੁਖ ਮੇਸਰੁ ਜੋ
 ਨਿਨ ਆਵਹੀ ॥ ਤੂ ਕਮੀ ਸਾਜਹਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜਿ
 ਸਾਵਹੀ ॥ ਤੇਰਾ ਪੁਨ ਜਾਈ ਲਖਿ ਆਕਿਉ ਤੁਝ
 ਹਿਧਿ ਆਵਹੀ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ਆਪਿ
 ਕਦ ਗਤਿ ਦੇਖਾਵਹੀ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਭਰਾ ਰਤੇ
 ਦਿਨ ਆਵਹੀ ॥ ਏਹਿ ਰਤ ਨ ਜਵੇ ਹਰ ਲਾਲਕੀ
 ਮਨ ਪਾਵਹੀ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ
 ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਾਲਾਵਹੀ ॥ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਆ
 ਵੈ ਤੇ ਦਿਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੀ ॥ ੩ ॥ ਸੁਖ ਦੇ ਮੰਧ
 ਜਾਮੁ ਪਸੀਹ ਨ ਮੇਧਿ ਗੀ ਮਹਿ ਜੈ ਨਾਲਿ ॥ ਤੇਰੇ ਰੂਖ
 ਓਲਾਹਿ ਅਮੁਨ ਨ ਕਨ ਦਹਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਮੰਧ

ਨਾਨਕ ਬੈਠਾ ਭਖੇ ਵਾਉ ਲੰਮੇ ਸੇਵ ਹਿੰਦੁ ਖੜਾ ਆਪਿ
ਗੀਏ ਤੁਜਾਣੁ ਮਹਿ ਜਾਸਾਉ ਜੋਈ ਸਾਈ ਸੁਖੁ ਖੜਾ ॥
੨ ਮੰਧ ॥ ਕਿ ਮਾਗਾਲਾਇ ਭੂਛੁ ਪਠਵੇ ਲਿਨ
ਜੋ ਕੰਤ ਤੂ ਨਾਨਕ ਫਲਾਸੀ ਦੀ ਵਾੜਿ ਖਿੜਿ ਮ
ਹੁਸੀਸਾ ਹੁਜਿਓ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾ
ਵਾਸੁ ਪੁਤੁ ਸਭਿ ਮਹਿ ਵਰਤੰਤਾ ॥ ਤੂ ਮਾਪੇ ਠਾਕੁਰ
ਸੇਵਕੋ ਮਾਪੇ ਪੁਜੰਤਾ ॥ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਮਾਪਿ ਤੂ ਮਾਪੇ
ਸਤਵੰਤਾ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭ
ਗਵੰਤਾ ॥ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿਓ ਮਾਪੇ ਖੇਲੰ
ਤਾ ॥ ਇਹੁ ਮਾਵਾ ਗਵਣੁ ਰਚਾਇਓ ਕਰਿ ਚੋਜ
ਦੇਖੰਤਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਹੁੜਿ ਗਗਨ ਪਾਵਹੀ ਜਿਸੁ ਦੇ

ਵਹਿਗੁਰਮੰਤਾ॥ ਜਿਉਆਪਿਚਲਾਵਹਿਤਿਉਚਲ ੪੮੮
ਦੇਕਿਛੁਵਸਿਨਜੰਤਾ ੪ ਭਖਣੇਮੰਧ ਕੁਰੀਏ
ਕੁਰੀਏਵੈਦਿਆਤਲਿਗਾੜਾਮਹੇਰੁਆਵੇਖੇਛੁ
ਟਕਿਥੀਵਦੋਜਾਮਿਖਸੰਦੋਪੇਰੁ ੧ ਮੰਧ ਸਚੁ
ਜਾਣੈਕਚੁਵੈਦਿਓਤੁਆਪੁਆਪੋਸਲਦੇ॥ ਨਾਨ
ਕਾਮਾਤਸੜੀਮੰਝਿਨੈਣੁਬਿਆਛਲਿਪਬਣਿਜਿ
ਉਜੁਮਿਓ੨ ਮੰਧ ਭੋਰੇਭੋਰੇਭੁੜੇਸੇਵੇਦੇਆਲ
ਕਾ ਮੁਦਤਿਪਈਚਿਬਾਣਿਆਫਿਰਿਕੜੁਆਵੈ
ਗਤਿ ੩ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਰੁਪੁਨਰੇਖਿਆਜਾਤਿ
ਤੁਵਰਨਾਬਾਹਗਾਏਮਾਣਸਜਾਣਤਿਦੁਰਿਤੁਵ
ਰਤਤਿਜਾਹਗਾ ਤੁਸਕਿਪਟਭੋਗਾਮਿਪਿਤੁਪੁਲੇ

ਪੁਨਲਾਹਗਾ ਤੂਪੁਰਖੁ ਅਨੰਦੀ ਅਨੰਤ ਸਭਿਜੇ
ਤਿਸਮਾਹਗਾ ਤੂਸਭੁ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਦੇਵ ਬਿਧਾ ਤੇਨ
ਹਤਗਾ ਕਿਆ ਮਾਭਯੋ ਜਿਤਵਾ ਇਕਤੂ ਅਭਿਨਾ
ਸੀਅਪਰਪਗਾ ਜਿਸੁ ਮੇਲਾ ਤਿਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਪਿ
ਤਿਸਕੇ ਸਭਿਕੁਲਤਗਾ ਸੇਵਕ ਸਭਿਕਰਦੇ ਸੇਵਦ
ਹਿਨਾਨਕੁਜਨੁਤੇਗਾ ੫ ਭਖਣੇ ਮੰ ੫ ॥ ਗਤਰ
੩੩ ਭਿਟਿਛਾਇਆ ਗਾਫੁਲਜਲਿਓਤੁਕਾਹਿ
ਜਿਨਕਾਗਾ ਮਥਾਤੈ ਤਿਨਉ ਸਤਾਦਪਨਾਹਿ ੧ ॥
ਮੰ ੫ ਨਾਨਕਪੀਠਾਪਕਾਸਾਜਿਆਧਾਨਿਆਆ
ਇਮਉਜੁਦਾ ਬਾਝੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਪਣੇ ਬੈਠਾਝੁ
ਕੁਦਰੁਦਾ ੨ ਮੰ ੫ ਨਾਨਕਭੁਸਰੀਆਪਕਾਈ

ਆਪਾਈਆਥਾਏਮਾਤਿ ॥ ਜਿਨੀਗੁਰੁਮਨਾਇ ॥ ੫੦੦ ॥
 ਆਗਜਿਗਜਿਸੇਈਖਾਤਿ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ
 ਜਗਮਹਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆਵਿਚਿਤਉਮੇਪਾਈਆ ॥
 ਇਕੁਮੰਦਰੁਪੰਚਚੋਰਹਹਿਨਿਤਕਹਹਿਬੁਰਿਆਈ
 ਆਦਸਨਾਗੀਇਕੁਪੁਰਖੁਕਰਿਦਸੇਸਾਦਿਲੁ
 ਭਾਈਆ ॥ ਇਨਿਆਇਆਮੋਹਣੀਮੋਤੀਆਨਿਤ
 ਫਿਗਹਿਭਗਮਾਈਆ ॥ ਹਠਾਦੇਵੈਕੀਤੀਓਸਿਵ
 ਸਕਤਿਦਰਤਾਈਆ ॥ ਸਿਵਅਗੈਸਕਤੀਹਰਿਆਏ
 ਵੈਹਰਿਭਾਈਆ ॥ ਇਕੁਕਿਦਿਚਹੁਹੀਤੁਧੁਗਖਿਆ
 ਜੋਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਈਆ ॥ ਜਲਾਦਿਚਹੁਬਿਬੁਓ
 ਫਾਲਿਓਜਲਿਮਹਿਸਮਾਈਆ ॥ ੬ ॥ ਚੁਖਦੇਮ ॥ ੫੧ ॥

ਮਾਗਾਤਕੁਤਾਪਿਪਛਾਢੇਰਿਨਮੁਹਰੁਜਾਨਾ
 ਨਕਸਿਝਿਝਿਵੇਹਾਵਾਰਬਹੁਜਿਨਹੋਦੀਜਨਮਕਾ
 ੧ ਮੰ ੫ ॥ ਸਜਣੁਮੇਰਾਚਈਆਹਭਕਹੀਦਾ
 ਮਿਤਾਹਭੇਜਾਣਨਿਆਪਣਾਕਹੀਨਠਾਹੋਚਿ
 ਤਾਰ ਮੰ ੫ ॥ ਗੁਝਰਾਲਧਮੁਲਾਝਮਥੈਹੀਪਰਗ
 ਵਥਿਆਜੋਈਸੁਹਾਬਾਨੁਜਿਥੈਪਰਿਏਨਾਨਕਜੀ
 ਤੁਝਹਿਆ੩ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਤੂਮੇਰੈਵਾਲਿਹੋਤਾ
 ਕਿਆਮੁਹਛੰਦਾਤੁਪੁਸਭਕਿਛੁਮੈਨੋਸਉਪਿਆ
 ਜਾਤੇਰਾਬੰਦਾ। ਲਖਮੀਤੋਟਿਨਆਵਈਖਾਇਖਰ
 ਚਿਹਰੰਦਾ। ਲਖਚਉਰਾਸੀਮੇਦਨੀਸਭਸੇਦਕਰੰ
 ਦਾ। ਏਹਦੈਗੀਮਿਤਸਭਿਕੀਤਿਆਨਹਮੰਗਾਹਿੰਦ

੬

ਲੇਖਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛਈ ਜਾਹਿ ਬਖਸੰਦਾ ॥ ਮਨੀ ੫੦੧
ਦੁਭਾਇ ਅਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦਾ ॥
ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੀ ਮੇਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਰੁਖ
ਏ ਮੰਧ ॥ ਭੇਖਣੁ ਕੁਮੁਸਤਾ ਕੁਮੁਖੁ ਕਿਜੇਹਾ ਤਉ ਧ
ਣੀ ॥ ਫਿਰਦਾ ਕਿਤੇ ਤੂੰ ਭਿਠਮੁਤਾ ਮਨੁ ਧਾਪਿਆ
॥ ੨ ॥ ਵਖੀਆ ਦਾਦ ਪੈਦੇ ਦੇਦਨ ਜਾਣੇ ਤੁਧਣੀ
ਜਾਣਾ ਲਖ ਭਵੇ ਪਿਰੀ ਭਿਖੰਦੇ ਤਾਜੀ ਵਸਾ ॥ ੩ ॥ ਮੰਧ
ਦੁਹਈ ਜਾਇ ਕਗਰਿ ਵਹਾਇ ਵਹੰਦੇ ਮੇਰਿ ਭਿਆ
ਸੇਈ ਰਹੇ ਅਮਾਣ ਜਿਨਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੋਇਆ
੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਤੇਰਿ ਭੁਖ ਹੈ ਤਿਸੁ ਦੁਖੁ
ਨਾਇਆ ਪੈ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝਿ ਆਸੁ

ਚਰੁ ਕੰਡੀ ਜਾਪੇ ॥ ਜੇਨ ਰੁਓ ਸਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੇ ॥
ਤਿਸੁ ਕੰਬਣਿ ਪਾਪੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤ
ਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਨਾਪੇ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਮੀਨਿ ਮਾ
ਤਿਸੁ ਸੋ ਗੁਨ ਸੀਤਾਪੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮ
ਤੁ ਹੈ ॥ ਸਾਭਿ ਜਾਣਹਿ ॥ ਮਾਪੇ ॥ ਮੇਸੀ ਸੋਭਾ ਜੇ ਕੀ
ਜੇ ਵਰੁ ਹਰਿ ਪਰਤਾਪੇ ॥ ਸਭਾ ਏਹਿ ਜਨ ਵਰਤ
ਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਤੇ ਜਾਪੇ ॥ ੮ ॥ ਕੁਖ ਦੇ ਮੰ ੪
॥ ਜਿਨਾ ਪਿਛੈ ॥ ਹਉ ਗਈ ਸੇ ਮੇ ਪਿਛੈ ॥ ਠਵਿਆ ਸੁ
॥ ਜਿਨਾ ਕੀ ਮੇ ਮਾਸ ਤੀ ॥ ਤਿਨਾ ਮਹਿ ਜੀ ਮਾਸ ॥ ੧ ॥
ਮੰ ੪ ॥ ਗਿਲੀ ਗਿਲੀ ॥ ਰੋ ਰੂੜੀ ਭਉ ਦੀ ਭਵਿਭ
ਵਿਆਇ ॥ ਜੇ ਬੈਠੇ ਸੇ ॥ ਫਾਥਾ ਮਾਉ ਬਰੇ ॥ ਗਾਮ

५३
 ਥਾਇ। २ ਮੰ ५ ਠਿਠਾਹੁਮਥਾਹਿਖਾਲੀਕੇ
 ਇਨਜਾਣੀ। ਮੇ। ਤੈਸਖੀਭਾਗਮਥਾਹਿਜਿਨੀਮੇ
 ਰਾਸਜਟੁਗਾਦਿਆ। ३ ॥ ਪਉੜੀ। ॥ ਹਉਢਾਢੀ
 ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਦਾਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ। ਪ੍ਰਭ
 ਮੇਗਥਿਰਥਾਵਰੀਹੋਰਾਮਾਵੈਜਾਵੈ। ਸੋਮੰਗਾਰ
 ਨੁਗੇਸਾਈਆਜਿਤੁਭੁਖਲਹਿਜਾਵੈ। ਪ੍ਰਭਜੀ
 ਉਦੇਵਹੁਦਗਸਨੁਆਪਣਾਜਿਤੁਢਾਢੀਭਿਪਤ
 ਵੈ। ਅਮਰਦਾਸਿਸੁਣੀਦਾਤਾਹਿਪ੍ਰਭਿਢਾਢੀਕ
 ਉਮਹਲਿਬੁਲਾਵੈ। ਪ੍ਰਭਦੇਖਿਦਿਆਦੁਖ
 ਭੁਗਈਢਾਢੀਕਉਮੰਗਣੁਚਿਤਿਨਾਮਾਵੈ
 ਸਭੇਇਛਾਪੂਰੀਆਲਗਿਪ੍ਰਭਕੈਪਾਵੈ। ਹਉਨ੍ਹਿ
 ੪

ਠਗੁਣੁ ਢਾਢੀ ਬਖਸਿਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਪੁਗਖਿ ਦੇ
ਦਾਏ ੧ ਭੁਖਣੇ ਮੰ ੫ ਜਾ ਛੁਟੇ ਤਾ ਖਾਕੁ
ਸੁੰਦੀ ਕੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਦੁਰਜਨ ਸੇਤੀ ਨੇਤੁ
ਕੈ ਗੁਣਿ ਹਰਿ ਭਗੁਮਾਣੀ १ ਮੰ ੫ ਨਾਨਕ
ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਤੀਨ ਜੀਵਣਾ ਦਿਸੇ ਸੇ ਸੇ ਨ ਬਿ
ਦਾ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨ ਰੂਸੀ ਮੇ ਜਿਸਾ ਹਿਤ ਮਾ
ਗੀਓ ਦਾ ॥ ੨ ਮੰ ੫ ॥ ਰਤੇ ਗੀ ਪਾਠ ਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਮਨੁ
ਨੁ ਅਤਿ ਗੁਲਾ ਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਿਨੁ ਨਾਵੈ ਆਲੁ
ਦਿਅਾ ਜਿਤੀ ਤੇ ਰੁਖਿ ਆਲੁ ३ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾਤੁ ਮੇਗਾ ਮਿਤੁ ਤੇਤਾ ਕਿਅਾ ਮੇਕਾ ਤਾ
ਜਿਨੀ ਫਗੀ ਜਗੁ ਠਗਿਅਾ ਸੇਤੁ ਪੁਮਾਰਿ ਨਿਵ ॥

ਆ
ੜਾ ਗੁਰਿ ਭਉ ਜਲੁ ਪਾਇਲੁ ਪਾਇਆ ਜਿਤਾ

੫੦੩

ਪਵਾੜਾ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਭਿ ਰਸ ਭੋਗ ਦਾ ਵੜਾ

ਆਖਾੜਾ ਸਾਭਿ ਇੰਦ੍ਰੀਵ ਸਿਕਰਿ ਦਿਤੀ ਓਸ

ਤਵੰਤਾ ਸਾੜਾ ਜਿਤੁ ਲਾਈ ਅਨਿਤਿ ਤੈਲ ਗਦੀ

ਅਨਹਿ ਖਿਜੋਤਾੜਾ ਜੋਇਛੀ ਸੋਫਲੁ ਪਾ

ਇਦਾ ਗੁਰਿ ਅੰਦਰਿ ਵਾੜਾ ਗੁਰੁ ਨ ਨਕੁਟੁ

ਭਾਇ ਰਹੁ ਹਰਿ ਵਸਦੇ ਨੜਾ ੧੦ ਰੁਖਦੇ ਮਃ

੫੦੪

ਜਾਮੁ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤੂਤਾ ਹਭੇ ਸੁਖ ਲਹਾਉ

ਨਾਨਕ ਮਨਹੀ ਮੀਝਿ ਰੰਗਾ ਵਲਾ ਪਰੀਤਾ ਹਿਜਾ

ਨਾਉ ੧ ਮਃ ੫੦ ਕਪੜੁ ਕੋਗਾ ਵਿਕਾਰਿ ਏਹ ਭੋਭ

ਛਾਹਾ ਖਾਕੁ ਲੇਰੇ ਦਾਤੀ ਨਿਖੇੜੇ ਰਤੇ ਦੀਦਾਹਾ

ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਧਿ ਮਾਤ੍ਰਿਕਾ ਸਤਿਗੁਰੂ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ

ਗੁਰੂ

੨ ਮੰਧ ॥ ਕਿਆ ਤਕਹਿ ਬਿਆਪਾਸਕਹਿ ਹੀਅ
ਰੇਹਿ ਕਾ ਅਧਾਰੁ ਥੀਉ ਸਤਿਨਕਾਰੇਣੁ ਜਿਨੁ ਲਭੀਸੁ
ਖਦਾਤਾਰੁ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾਹਰਿ ਜੀ
ਉਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੁ ਅਨਲਗੈ ॥
ਧਰਮੁ ਧੀਰਾ ਕਲਿ ਅੰਦਰੇ ਇਹੁ ਪਾਪੀ ਮੂਲਿ ਨ
ਤਰੈ ॥ ਅਹਿ ਕਰੁ ਕਰੇਸੁ ਅਹਿ ਕਰੁ ਪਾਏ ਇਕੁ ਪਾ
ਤੀ ਮੁਹਤੁ ਨ ਲਗੈ ॥ ਚਰੇ ਜੁਗਮੇ ਸੋਪਿਆ ਵਿਣੁ
ਸੰਗਤਿ ਅੰਕਾਰੁ ਨ ਭਗੈ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸੇਵਿਅਤਿ ਸੁਪਰਿਦੀ ਬਾਣੁ ਅਰੁਗੈ ॥ ਹਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰਚਰਣੀ
ਲਗੈ ॥ ੧੧ ॥ ਰੁਖਣੇ ਮੰਧ ਲੇੜੀ ਦੇਹੁ ॥ ੬

ਜਾਇਸੋਮੀਗਾਮੀਰਿਨਸਿਰਿ। ੨੪ਮੰਝਾਤੂਸੇ ੫੦੪
 ਧਣੀਚਉਦੇਮੁਖਿਅਲਾਇ। ੧ਮੰਝਾ ੫
 ਟਿਕੁਮੋਹਿਮਾਉਤਿਨਾਧਣੀਅਪਾਰਿ।
 ਤਿਅਉਮਹਿਜਾਨੰਫੜਾਮੁਖਹੁਸਚੁ
 ਅਲਾਇ ੨ਮੰਝਾ ੫ ਮੁਖੀਅਉਸੇਜ
 ਨੈਣਾਪਗੀਵਿਛਾਵਣਾ। ਜੇਰੇਖੈਰਿਕ
 ਵਰਤਾਮੁਖਕੀਮਾਹੁਬਾਰੇ ੩ ਪਉੜੀ
 ਮਨੁਲੇਚੈਹਗਿਮਿਲਣਕਉਕਿਉਦਰ
 ਸਨੁਪਾਈਆਮੇਲਖੰਦਿਕਤੇਸਾਹਿਬਾ
 ਜੇਬਿੰਦਬੁਲਾਈਆਮੇਚਾਰੇਕੁਡਾਭਾ
 ਲੀਆਚੁਧੁਜੇਵਰੁਨਸਾਈਆਮੇਦਾਸਿ

੮੫
ਤੁਮਾਰਗੁਸੀਤੋਤਕਿਉਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਈਆ
ਮਨੁਮਾਗਪਿਹੁਉਮੈਤਜਹੁਇਤੁਪੰਥਿਜੁ
ਲਾਈਆਗਨਿਤਸੇਵਿਹੁਸਾਤਿਬੁਆਪ
ਣਾਸਤਜੀਕਿਮਿਲਾਈਆਸਭੇਆਸਾ
ਪੁਰੀਆਗੁਰਮਹਲਿਬੁਲਾਈਆਤੁ
ਧੁਜੇਵਰੁਹੋਰੁਨਸੁਝਈਮੇਰੇਮਿਤਗੁਸਾ
ਈਆ੧੨ ਰੁਖਦੇਮੰਧ) ਮੁਖੀਆ
ਉਤਖਤੁਪਿਰੀਮਹਿਜੇਪਾਤਿਸਾਤ) ਪਾਵ
ਮਿਲਾਵੇਕੋਲਿਕਵਲਜਿਵੇਬਿਗਸਾਵੇ
੧ ਮੰਧ ਗਿਰੀਆਸੰਦਰੀਕੁਖਮੁਲਾਵਲ
ਬੀਵਿਬਗਾਜਾਨੁਮਿਠਾਈਇਖੈਈਪੀ

੨੨ ਨਾਨਕ ੨ ਮੰ ੫ ਫਗਾਨੀ ਹੁਮੈ ਤੇ ਤਿਜਾਣੁ ੫੦੫
ਗੰਧਬਾਨ ਗੰਧੀ ਸੁਖ ਘਟਾਉਂਦਾ ਇਉਂ ਪ੍ਰਧਾ
ਦੁਖ ਘਟਾਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਕਲ ਕਲਾ
ਨਹ ਪਾਈ ਮੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖ ਅਲੇਖੀ ਖਟੁ
ਗਸਨ ਕੁਮਤਿ ਫਗਿ ਨਹ ਮਿਲੀ ਮੇਰੇ ਖੀ ॥੪॥
ਕਤ ਕਗਿ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣਾ ਜੇ ਕਿਤੇ ਨ ਲੇਖੀ ॥
ਦਪੜੇ ਹਿਸੀ ਪੁਰਨਾਤ ਤੁਸਾਰੁ ਨ ਪੇਖੀ ॥ ਤਿਲ
ਕ ਕਢਹਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਿ ਮੰਤਰਿ ਕਾਲੇਖੀ ॥
ਭੇਖੀ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਲਭਈ ਵਿਦੁਸਚੀ ਸਿਖੀ ॥
ਭੂਲਾ ਮਾਗਿ ਜੇ ਪਵੈ ਜਿਸੁ ਧਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲੇ
ਖੀ ॥ ਤਿਨਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਹਿ ਮਾਮਾ ਪਣਾ ਜਿ

ਨਿਗੁਰੁ ਮਖੀ ਦੇਖੀ १੩ ਰੁਖੇ ਮਃ ੫ ਸੋ ਨਿਵਾ
ਤੁਗਤਿ ਜੋ ਚਲਾਉ ਨ ਬੀਐ ॥ ਕਾਰਕੁ ਰੂਵੀਛ
ਤਿਸ ਮਲੁ ਸਚੁ ਪਣੀ १ ਮਃ ੫ ॥ ਰੁਖੁ ਸਮਾਣੀ
ਜੋ ਤਿਜਿਉ ਜਲ ਪਟਾਉ ਚੰਦੁ ਮਾ ॥ ਪਰਗਟੁ
ਬੀਮਾ ਮਾਪਿ ਨ ਨਕ ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਿ ਮਾ
੨ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਖ ਸੁਹ ਦੇ ਨਾਮ ਚਉ ਮਾਠ ਪਰ
ਰਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਸੰਨੀ ਮਾਰਿ
ਮਿਲੀ ਨਿਬਾ ਦੇ ਬਾਉ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਬਾਰ ਰਭੇ ਪੁਨ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਮੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥
ਇਕ ਸੁਹ ਰਿਜਿਉ ਬਾਰ ਹੀ ਸੁਹਾਇ ਰੈ ਕਾਮੀ ॥
ਮਨੁ ਰਤਾ ਕੁਟ ਬਸਿਉ ਨਿਤ ਗਗਨ ਬਿਦਿ ਰਾਮੀ ॥

ਫਿਰਹਿਗੁਮਾਨੀਜਗਮਾਤਿਕਿਆਗਬਹਿਦ ਪੰ॥੬॥
ਮੀ ਚਲਾਇਆਨਾਲਿਨਚਲਈਖਿਨਜਾਇ
ਬਿਲਾਮੀਬਿਚਰਦੇਫਿਰਹਿਸੰਸਾਰਮਾਤਿਤਹਿ
ਜੀਤੁਕਾਮੀਕਰਮੁਖੁਲਾਗੁਰੁਪਾਇਆਹਿ
ਮਿਲਿਆਸੁਆਮੀਜੇਜਗੁਹਿਕਾਸੇਦੁਕੋਹ
ਹਿਤਿਸਕੀਕਾਮੀ ੧੪ ਭੁਖਣੇਮੰਧ ਮੁਖੁ
ਮਲਾਏਹਭਮਰਣੁਪਛਾਣਦੇਕੋਇਨਾਨ
ਕਾਤਿਨਾਖਾਕਜਿਨਾਖਕੀਨਾਹਿਕਿਸਿਉ
੧ਮੰਧ ਜਾਣੁਵਸਦੇਮੰਤ੍ਰਿਪਛਾਣੁਕੋ
ਤੇਕੋਕੋਤੈਤਨਿਪੜਦਾਨਾਹਿਨਾਨਕਜੇਗੁ
ਰੁਭੋਇਆ੨ਮੰਧ ਅਤੜੀਕਾਦੁਕੋ

ਆਤਪਾਵਧੁਵੰਦੋਪੀਵਸਾਮੁਤਨਿਪੇਮੁਅ
ਬਾਤਪਸਣਕੁਸਚਾਧਣੀ ੩ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿ
ਰਭਉਨਾਮੁਵਿਸਾਹਿਅਨਾਲਿਮਾਇਆਰਚਾ
ਆਵੈਜਾਇਭੁਵਾਈਅੇਬਹੁਜੇਨੀਨਚਾ ॥ ਬ
ਚਨੁਕਰੇਤੈਖਿਸਕਿਜਾਇਬੋਲੇਸਭੁਕਚਾ
ਅੰਦਰਹੁਬੋਥਾਕੁਰਿਅਾਰਕੁਰੀਸਭਖਚਾ
ਵੇਰੁਕਰੇਨਿਰਵੈਰਨਾਲਿਭੂਟੇਲਾਲਚਾ ॥ ਅ
ਹਿਅਸਚੈਪਾਤਿਸਾਹਿਵੇਖਿਧੁਰਿਕਰਮਚਾ
ਜਮਦੂਤੀਤੈਹੇਰਿਅਾਦੁਖਹੀਮਹਿਪਚਾ
ਹੋਆਤਪਾਵਸੁਧਰਮਕਾਨਾਨਕਵਹਿਸਚਾ
੧੫ ॥ ਰੁਖਣਿਮੰ ੫ ॥ ਪਰਭੁਤੇਪ੍ਰਭਨਾਮੁ

ਸਿਗੁਰਕੇਚਰਣਪਿਆਇ॥ਜਨਮਮਰਣ 407
ਮਲੁਉਤਰੈਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਇ॥੧੫
ਦੇਹਅੰਧਾਰੀਅੰਧੁਸੁੰਦੀਨਾਮਾਵਿਹੁਣੀਆ
ਨਾਨਕਸਫਲਜਨਮੁਜੈਪਹਿਵੁਠਾਸਚੁ
ਧਣੀ॥੨੫॥ ਲੋਇਣਲੋਈਡਿਠਪਿ
ਆਸਨਬੁਝੈਮੁਪਣੀ॥ਨਾਨਕਸੇਅਖੜੀ
ਆਇਅੰਨਿਜਿਨੀਵਿਸਦੇਮਾਪਗੀ३
ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਿਜਾਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿ
ਆਤਿਨਿਸਾਰਿਸੁਖਪਾਈ॥ਓਹੁਆਪਿਤੁ
ਰਿਮਾਕਟੰਬਸਿਉਸਕੁਜਗਤੁਤਾਈ॥ਓਨਿ
ਗਰਿਨਾਮਾਪਨੁਸਾਚਿ॥ਆਸਭਾਤਿਖਾਬੁਝਈ

ਓਨਿਛਰੇਲਾਲਚਦੁਨੀਕੇਅੰਤਗਿਲਿਵ
ਲਾਈ ਓਸੁਸਦਾਸਦਾਘਰਿਅਨੰਦੁਰੇਹ
ਹਿਸਖਾਸਹਾਈ ਓਨਿਵੇਗੀਅਤਸਮਕੀ
ਤਿਆਸਕੁਨਾਲਿਸੁਭਾਈ ਤੇਅਓਤ
ਅਲੁਜਗਮਹਿਗੁਗਿਆਨੁਜਪਾਈ
ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਹਿਸਿਓਬ
ਇਆਈ ॥ ੧੬ ॥ ਭਖਣੇਮੰ ॥ ੫ ॥ ਸਚੁਸੁ
ਹਵਾਕਾਢੇਐਕੁਰੇਕੁਰੇਜੋਇ ਨਾਨਕਾਵੇ
ਭਲੇਜਾਣੀਅਹਿਜਿਨਸਚੁਪਲੈਰੇਇ ॥
੧ ਮੰ ॥ ੫ ॥ ਸਜਣਮੁਖੁਅਨੁਪੁਅਠੇਪਹਗਨਿ
ਹਾਲਸਾ ਸੁਤਰੇਜੋਸਹੁਰਿਭੁਤੈਸੁਪਨੇਹ

ਉਖਨੀਐ ॥ ੨ ॥ ਮੰ ੫ ॥ ਸਜਣ ਸਚੁ ਪਗਥਿ
 ਮੁਖਿ ਅਲਾਵਣੁ ਬੋਥਾ ॥ ਮੰ ੧ ॥ ਸੁਣੁ ਲ
 ਖਿਤੁ ਧਰੁ ਦੁਰਿ ਨ ਸੁਪਿਰੀ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ
 ਧਰਤਿ ਆਕਾਸੁ ਪਾਤਾਲੁ ਤੈ ਚੰਦੁ ਸੁਗਥਿ ਨ
 ਸੀ ॥ ਬਾਇਸਾਹ ਸਾਹ ਉਮਗਵਖਾਨੁ ਢਾਤਿ
 ਤੈ ਜਾਸੀ ॥ ਠੰਗਤੁ ਗਗਰੀਬ ਮਸਤਸ
 ਭਲੇ ਕਾਸਿਧਾਸੀ ॥ ਕਾਜੀ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕਾਸ
 ਤੈ ਉਠਿ ਜਾਸੀ ॥ ਪੀਰੇ ਪੇਕਾਬਰ ਮਉਲੀ ਏਕੇ
 ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਸੀ ॥ ਰੋਜਾ ਬਾਗ ਨਿਵਾਜ ਕਤੇ
 ਬਦਿ ਦੁਬੁਝੈ ਸੁਭਾਸੀ ॥ ਲਖ ਚਉਗਾਸੀ ॥
 ਮੇਟਨੀ ਸੁਭਾ ਆਵੈ ਜਾਸੀ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸ

ਚਖੁਦਾਇਏਕੁਖੁਦਾਇਬੰਦਾਅਬਿਨਾਸੀ
੧੧ ਭਖਦੇਮੰਪ ਗਿਰੀਭਢਢੇਲਿਤਿ
ਕਸੁਬਾਝੁਨਕੋਇਆਉਸਜਣਤੁਮੁਖਿਲਗੁ
ਮੇਗਤਨੁਮਨੁਢੰਢੇਰੇਇਆ ੧ ਮੰਪ ਆਸਕੁ
ਆਸਾਬਾਹਗਮੁਮਨਿਵਡੀਆਸਾਆਸ
ਨਿਗਸਾਹਿਕੁਤੁਭਲਿਬਲਿਬਲਿਗਈ
ਆਸਾ ੧੨ ਮੰਪ ਗਵਿਢੇਡਾਸੁਦੇਡੁਖੁਵਿਣੁ
ਡਿਠੇਮਰਿਓਦਿ ਭਾਝੁਪਿਆਰੇਆਪਣੇਬਿ
ਰਤੀਨਾਪੀਰੇਇਆ ੧੩ ਪਉੜੀ ਤਰਤੀਗਥਦੇ
ਵੇਵੇਵਾਲਿਆਕੇਦਾਹੁਮਥਰਾਕਾਸੀ ਕੋਟਿਤੇ
ਤੀਸਾਦੇਵਤੇਸਣੁਇਵੈਜਾਸੀ ਗਸਿਮ੍ਹਤੀਸਾ

ਸਤ ਬੇਦ ਚਾਰਿ ਖਟ ਦਰਸਸਾਸੀ ॥ ਪੋਥੀ ਪੰਨ੍ਹਿ ੫੦੯
ਤਗੀਤ ਕਵਿਤ ਕਵਿਤੇ ਕੁੰਜਾਸੀ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੀਨਿ
ਆਸੀ ਆਸ ਭਿਕਾਲੇ ਦਾਸੀ ॥ ਮੁਨਿ ਜੇਗੀ ਦਿਗੀ
ਬਰਾਜੇ ਮੇਸਲੁ ਜਾਸੀ ॥ ਜੇਦੀ ਸੈ ਸੋ ਦਿਛ ਸਲਾ
ਸਭਿ ਬਿਨਾ ਸਿਭਿ ਨਾਸੀ ॥ ਬਿਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰ
ਮੇਸਰੇ ਸੇਵਕੁ ਬਿਰੁਹੇ ਸੀ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕ ਤੁਖਲੇ
ਮੰ ੫ ॥ ਸੈਨ ਗਨ ੭ ਨੰਗ ਭੁਖੇ ਲਖ ਨ ਕੁਖਿ ਮੰ ੭
ਤੁਖੇ ਕੋਠਿ ਨ ਭੁਖ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਖੰਦੇ ਸੁਭਾਦਿ
ਸਾਦਿ ॥ ੧ ਮੰ ੫ ॥ ਸੁਖ ਸਮੁਹਾ ਭੋਗ ਭੂਮਿ ਸ
ਬਾਈ ਕੋਧਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋਠੇ ਭੋਗੁ ਮਿਰਤ ਕਨਾ
ਮਾਦਿ ਹੁਇ ॥ ਮਾ ੨ ਮੰ ੫ ॥ ਤਿਕ ਸਕੂਤੁ ਮਾਹਿ

ਈ
ਪਛਾਣੂਭੀਤਿਕੁਕਰਿਗਿਨਾਨਕਾਮਾਸੜੀਨਿਬਾ
ਤਿਮਾਨੁਖਪਗਥਾਇਜੀਵਦੇਦਾ੩ ਪਉੜੀ॥
ਨਿਤਚਲੁਏਕੁਨਗਾਇਦੇਹਰਿਮਗਮਾਅਗਾ
ਧਾਨਿਤਚਲੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਤੈਜਿਸੁਸਿਮਰਤ
ਹਰਿਲਾਧਾਨਿਤਚਲੁਕੀਰਤਨੁਗੁਣਗੋਬਿੰ
ਦਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵਾਧਾਸਚੁਧਰਮੁਤਪੁਨਿਹ
ਚਲੋਦਿਨੁਗੋਨਿਮਗਧਾਨਦਇਆਧਰਮੁ
ਤਪੁਨਿਹਚਲੋਜਿਸੁਕਰਮਿਲਿਖਾਧਾਨਿਹ
ਚਲੁਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਿਆਸੋਟਲੈਨਦ
ਲਾਧਾਨਿਤਚਲੁਸੰਗਤਿਸਾਧਜਨਬਚ
ਨਨਿਤਚਲੁਗੁਰਸਾਧਾਨਿਨਕਉਪੁਰ

ਬਿਲਿਖਿਆਤਿ ਨਸਦਾਸਦਾ ਆਗਧਾ ੧੮ ੫੧੦
 ਸਲੋਕਾ ਭਖਦੇ ਮਃ ੫ ਜੇਤੁਬੰਦੋ ਆਪਿ ਸੇਤ
 ਗਏ ਕਿਨੁਖੇ ਤਾਰੇ ਦੌੜੇ ਭੀਤਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਿਗਸਿ
 ਉਗਤਿਆ ੧ ਮਃ ੫ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਕਥੀ ਨਿਨ ਉਸੁਣ
 ਦੋ ਆਪਿ ਗੀ ਮੁੰਜੁਲਾ ਉਤ ਬਿਨ ਨਾਨਕ ਪਿਗੀ ਪਸੰ
 ਦੇਹਿ ਰਿਓ ਥੀਓ ਸਿ ੨ ਮਃ ੫ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕ
 ਹਿ ਪੁਤ ਕਲੜ ਸਨੇਹਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੁਣੀ
 ਆਨਿ ਮੁਣੀ ਆਈ ਦੇਹਾ ੩ ਪਉੜੀ ਨੈਨੀ ਦੇ
 ਖਉ ਗੁਰ ਦਰਸਨੇ ਗੁਰ ਚਰਣਿ ਮਥਾ ਆਪੇ ਗੀ ਮਾਰ
 ਗਿ ਗੁਰ ਚਲਦਾ ਪਖਟੇ ਹਿਓ ਥਾ ਮਕਾਲ ਮੁਗਤਿ
 ਰਿਦੈ ਧਿਆਇ ਦਾਦਿ ਨੂਰੈ ਨਿਜ ਪੰਥਾ ਮੇਛ ਡਿਓ

ਸਗਲ ਅਪਾਇਏ ਕਰਵਾਏ ਗੁਰਸਾਮਗਥਾ ॥
ਗੁਰਬਖਸਿ ਆਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਭੇ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥ ਭੋ
ਗੁਰੁ ਚੁੰਚੁ ਭਾਈ ਰੇ ਪਲੈ ਨਾਮੁ ਅਗਥਾ ॥ ਨਾਮੁ
ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿਵਸਦਾ ਕਰਗੁਰੁ ਕਥਾ ॥
ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਮਕਾਰੁ ਉਥ
ਥਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਰੂਪੁ ਏ ਮੰ ੫ ॥ ਲਗਤੀਆ
ਪਿਠੀ ਅੰਨਿ ਪੇਖੀ ਦੀਆ ਨਤਿ ਪੀਆ ॥ ਭੁਖ
ਝਾਤੁ ਸੇਧਣੀ ਬਿਆਨੁ ਤਿਠੈ ਕੇਇ ॥ ੧ ਮੰ ੫ ॥
ਕਥਤੀਆ ਸੰਤਾਹਤੇ ਸੁਖਾਉ ਪੀਧੀਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਲਧਤੀਆ ਤਿਨਾਹਤਿ ਨੁਭਾਗੁ ਮਥਾਹਤੈ ॥ ੨ ਮੰ ੫ ॥
ਤੂੰਗਾ ਰਿਜਲਾ ਬਲਾਭੂ ਮਿਥਨਾ ਟੁਲਕੰਦਗਾ

499
ਪਾਤਾਲਾਮਾਕਾਸਪੁਰਨੁਤਭਘਟਾਨਾਨਕਪੇ
ਖਿਜੀਓਇਕਤੁਸੁਤਿਪੋਰਤੀਆ॥੩॥ਪਉੜੀ
ਤਹਿਜੀਮਾਤਾਤਹਿਜੀਪਤਾਤਹਿਜੀਉਪਤਿਪਾ
ਲਕਾਤਹਿਜੀਮੇਗੀਸਾਭਕਰੇਤਮਤਹਿਕੇਬਾਲ
ਕਾਸਤਜੇਸਤਜਿਖਿਲਾਇਦਾਨਹੀਕਰਦ
ਮਾਲਕਾ॥ਅਉਗਣੁਕੇਨਚਿਤਾਗਦਾਗਲਿ
ਸੇਤੀਲਾਇਕਾ॥ਮੁਹਿਮੀਗਾਂਸੇਈਦੇਦਦਾਹ
ਗਿਪਤਾਸੁਖਦਾਇਕਾ॥ਗਿਆਨੁਗਾਸਿਨਾ
ਮੁਧਨੁਸਉਪਓਨੁਇਸੁਸਉਦੇਲਾਇਕਾ
ਸਾਝੀਗੁਰਨਾਲਿਬਹਾਲਿਮਾਸਰਬਸੁਖਪਾ
ਇਕਾ॥ਮੇਨਾਲਤੁਕਦੇਨਦਿਛੁੜੈਤਹਿਪਤਾ

ਸਰੁ ਨਾਗਲਾਲਾਇਕਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਰਖਦੇ
 ਮੰਧ ॥ ਨਾਨਕ ਕਚਾੜੀਆ ਸਿਉ ਤੋੜਿ ਦੂਹਿ
 ਸਜਣ ਸਤ ਪਾਕਿਆ ॥ ਓਇ ਜੀਵ ਦੇਵਿ ਛੁੜਾਇ
 ਓਇ ਮੁਇਆ ਨ ਜਾਹੀ ਛੋੜੀ ॥ ਮੰਧ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿ
 ਜੁਲੀਆ ਚਮਕੀਨਿ ਪੁਗਨਿ ਪਟਾਅਤਿ ਕਾਲੀ
 ਪਿਰੀਆ ॥ ਬਰਸਨਿ ਮੇਘਾਅਪਾਰਨਾਨੂੰ ਸੰਗੀ ਮੈਂਸੁ
 ਤੰਦੀਆ ॥ ੨ ਮੰਧ ॥ ਜਲ ਬਲਨੀ ਚਿਰੇ ਸੀਤ
 ਲਪਟਣੁ ਲਾਗੇ ॥ ਸੇਜਰੀਆ ਸੋਇ ਨਹੀਰੇ
 ਲਾਲ ਜੜੀਆ ॥ ਸੁਭਰਕ ਪੜ੍ਹੇ ਗਨਨਕ
 ਪਿਰੀ ਵਿਹੁਣੀ ਤਤੀਆ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਰਣੁ
 ਕਰਤੈ ਜੇਕੀਆ ਸੋਈ ਤੈ ਕਰਣਾ ॥ ਜੇਸਉ ਧਾਵਹਿ ॥ ੬੩

ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਪਾਵਤਿ ਪੁਰਿ ਲਾਗਾ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿ
 ਛੁਨ ਲਭਈ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਪਰਣਾ ਗੁਰੀ ਮਾਇ
 ਭਉਗੋਵਿ ਦਕਾਭੈ ਭਉਗੋਵਿ ਕਰਣਾ ਭੈ ਤੇ ਬੈਰਾਗੁ
 ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਖੋਜਤ ਫਿਰਣਾ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਸ
 ਹਜੁ ਉਪਾਜਿ ਮਾਫਿ ਰਿਜਨ ਮਿਨ ਮਰਣਾ ਗਹਿ
 ਮਾਇਕ ਮਾਇਧਿ ਮਾਇ ਮਾਸਾ ਸਰਣਾ
 ਬੋਹਿ ਬੁਨਨ ਕਦੇ ਉਗੁਰਿ ਸੁਹਰਿ ਚੜਾਏ
 ਤਿਸੁ ਭਉਜ ਲੁਤਰਣਾ ੩੨ ਸਲੋਕ ਮੰ ੫
 ਪਹਿਲਾ ਮਰਣੁ ਕਬੂਲਿ ਜੀਵਣ ਕੀ ਛਤਿ
 ਮਾਸਾ ਹੋਹੁ ਸਭ ਨਾਕੀਰਿ ਨੁਕਾਤ ਉਮਾਉਹ
 ਮਾਰੈ ਪਾਸਿ ੧ ਮੰ ੫ ਮੁਆਜੀਵਣਾ ਪੇਖੁ

ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ

ਜੀਵੰਦੇ ਮਾਰਿ ਜਾਨਿ ਗਜਿ ਨ ਮੁਹ ਬਾਤਿ ਇਕਾ
ਸਿਉ ਤੇ ਮਾਣੁ ਸਪਰਧਾਨੁ ੨ ਮਃ ੫ ਗਜਿ ਸੁਮ
ਨਿਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਮਾਵੈ ਪੀਰਾ।
ਭੁਖਾਤਿ ਖਾਤਿ ਸੁਨਾਵਿ ਮਾਪਈ ਜਮੁ ਨ ਹੀਆ
ਵੈ ਨੀਰਾ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੀ ਮਤਿ ਕਰਤੁ ਨ ਜਾ
ਈ ਮੇਸਚੁ ਸਾਹ ਅਰੁ ਲੋਗ ਸਿਧ ਸਾਧਿ ਕਰਿ
ਆਨੀਧਿ ਆਨੀ ਆਕਉ ਟੁਤੁ ਪੁਨ੍ਹੇ ਤੇ ਲੋਗ ਭੰਨ
ਣ ਪੜਣ ਸਮਗਰੁ ਤੈਓ ਪਤਿ ਸਭ ਪੁਰਲੋਕ
ਰਣ ਕਾਰਣੁ ਸਮਗਰੁ ਤੈਓ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਬੋਲੋ ॥
ਰਿਜ ਕੁਸਮਾਹੇ ਸਭ ਸੇਕਿ ਮਾਮਾਣੁ ਸੁਰੁ ਲੋ ॥
ਗਾਹਿ ਰਹੀ ਭੀ ਅਥਾਹੁ ਤੁ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਅ

ਸਭ

ਮੇਲੇ ਸੋਈ ਕੀ ਮੁਕਾਮਾ ਵਲ ਕੀ ਆਪੁਰਿ ਮ ੫੧੩

ਉਲੇ ਤੁਧੁ ਬਾਹਗਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀ ਨਾਨਕੁ ਗੁ

ਣ ਬੋਲੈ ੨੩ ॥ ੧੮ ॥

ਬਸੰਤੁ ਕੀ ਵਾਹ ਮਹਲਾ ੫੧੬ ਸਤਿਗੁ

ਰਪੁ ਸਾਇ ਗਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਧਿ ਆਇ ਕੇ

ਤੇਰੁ ਹਰਿ ਆਭਾਈ ਗਕ ਗਮਿ ਲਖ ਤੈ ਪਾਈ

ਮੇਇ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਹਾਈ ਵਲੁ ਤਿਨੁ ਤਿਨੁ ਭਵ

ਨੁ ਮਉਲਿ ਆਮੀ ਮਿਤ ਫਲੁ ਪਾਈ ਗਮਿ ਲਿ

ਸਾਧੁ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਲਖੀ ਸਭ ਛਾਈ ਨਾਨ

ਕੀ ਸਮਰੈ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁ ਤਿਨੁ ਪਾਈ

੧ ਅੰਜੇ ਬਧੇ ਮਹਾ ਬਲੀ ਕਰਿ ਸਚਾ ਦੋ

ਆਮਾਪਟੇਚਰਣਜਪਾਇਅਨੁਵਿਚਿ
ਦਯੁਖੜੋਆਮੋਗਸੋਗਸਭਿਮਿਦਿਗਏਨਿ
ਤਨਵਾਨਿਰੋਆਮਦਿਨੁਰੋਇਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਦਾਫਿਰਿਪਾਇਨਮੋਆਮਜਿਸਤੇਉਪਾਜਿ
ਆਨਾਨਕਾਸੋਲੀਫਿਰਿਤੋਆਮਕਿਬਤੁਉ
ਪਜੈਕਹਹਤੋਕਹਮਾਹਿਸਮਾਵੈਜੀਅਜੀ
ਤਸਭਿਖਸਮਕੇਕਉਣਕੀਮਤਿਪਾਵੈਕ
ਹਿਨਿਧਿਆਇਨਿਸੁਣਨਿਨਿਤਸੇਕੁਗਤਸੁ
ਹਾਵੈਅਮਗਮਾਮੋਗਚਰੁਸਾਹਿਬੁਦੁਸਰਲ
ਵੈਨਲਾਵੈਸਚੁਪੂਰੇਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਆ
ਨਾਨਕਸੁਣਾਵੈ३॥੧॥੧੯॥੧॥

ਸਾਗਰੀਵਾਰਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗਾਇਮਹਮੇਰਸ ੪੧੪

ਨੇਕੀਧੁਨਿ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੨ ॥ ਗੁਰੁਕੰਜੀਪਾਹੁਨਿਵ
ਭੁਮਨੁਕੋਟਾਤਨੁਛਤਿ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਮਨਕਾਤ
ਕਨਓਪਤੈਅਵਰਨਕੰਜੀਯਥਿ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ
੧ ॥ ਨਭੀਜੈਗੀਨਾਦੀਬੇਦਾ ॥ ਨਭੀਜੈਸੁਰਤੀ
ਗਿਆਨੀਜੋਗਿ ॥ ਨਭੀਜੈਸੋਗੀਕੀਤੈਰੋਜਿ
ਨਭੀਜੈਰੂਪੀਮਾਲੀਗੰਗਿ ॥ ਨਭੀਜੈਤੀਗਬਿਰੁ
ਦੇਅੰਨਗਿ ॥ ਨਭੀਜੈਦਾਤੀਕੀਤੈਪੁਨਿ ॥ ਨਭੀਜੈ
ਬਾਹਿਬੈਰਿਅਸੂਨਿ ॥ ਨਭੀਜੈਭੇਰੁਮਹਤਿਭਿ

ਵਿਸੁਗਾ ਨਭੀਜੈ ਕੇਤੇ ਤੇਵ ਤਿਧੁ ਵਿਆਲੇ ਖਾਲਿਖਿ
ਅੰਮ੍ਹੇ ਮਨ ਕੈ ਭਾਇ। ਨਾਨਕ ਭੀਜੈ ਸਚੈ ਨਾਇ॥੨॥
ਮਹਲਾ ੧ ਨਵਛਿਅ ਖਟਕਾ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ
ਨਿਸਿਦਿਨ ਉਚੈ ਭਾਰੁ ਮਠਾਰੁ ਤਿਨਿ ਭੀਅੰ
ਤੁਨ ਪਾਇਆ ਤੇਹਿ ਨਾਮ ਬਿਹੁਣ ਮੁਕਤਿ ਕਿ
ਉਤੇਇ। ਨਾਭਿ ਵਸਤ ਬ੍ਰਹਮੈ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਇ
ਆਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥੩॥
ੴ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਮੋ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਿਨਿ
ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ਨਾਮੋ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਓ ਨੁਸ
ਭੁਜ ਬਤੁ ਸਬਾਇਆ ਤੈਗੁਣ ਆਪਿ ਸਿਰਜਿ
ਅਨੁਮਾਇਆ ਸੇਹੁ ਵਧਾਇਆ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ

494
ਦੀਉਬੇਗਿਨ੍ਹਰਾਣਾਭਾਇਆਨਾਨਕਸ
ਚੁਦਰਤਦਾਸਭਿਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੧॥
ਸਲੋਕਮਹਲਾ੨ ਆਪਿਉਪਾਏਨਾਨਕਾ
ਪੇਗੇਖੇਵੇਕਾ॥ਮਦਾਕਿਸੇਨਾਆਖੀਮੇਜਾਂਸਭੁ
ਨਾਂਸਾਹਿਬੁਏਕਾ॥ਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਹੈਵੇਖੇ
ਧੰਧੈਲਾਇ॥ਕਿਸੇਥੋੜਾਕਿਸੇਅਗਲਾਪਾਲੀ
ਕੋਈਨਾਹਿ॥ਆਵਹਿਨੰਗੇਜਾਹਿਨੰਗੇਦਿਚੇ
ਕਗਹਿਦਿਬਾਗ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਜਾਣੀਮੇ
ਅਗੈਕਾਰਣੀਕਾਗ॥ਅਹਲਾ॥ਜਿਨਸਿ
ਥਾਪਿਜੀਅਾਂਕਉਰੇਜੈਜਿਨਸਿਥਾਪਿਲੇਜਾਵੇ
ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਆਪੇਏਤੇਵੇਸਕਗਵੇ

ਜੇਤੇਜੀਅਫਿਗਹਿਅਉਧੁਤੀਆਪੋਭਿਖਿਅੰ
ਪਾਵੈ ਲੇਖੈਬੋਲਣੁਲੇਖੈਚਲਣੁਕਾਇਤੁਕੀ
ਗਹਿਦਾਵੇ। ਮੁਲੁਮਤਿਪਰਵਾਣਾਏਤੋਨਨ
ਕਾਅਖਿਸੁਣਾਏ। ਕਣੀਉਪਾਹਿਤੋਇਤਪਾ
ਵਸੁਜੇਕੋਕਹੈਕਹਾਏ। ੨ ਅਉੜੀ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਚਲਤੁਰਚਾਇਓਗੁਣਪਰਗਟੀਆ
ਇਆ। ਗੁਰਬਾਣੀਸਦਉਚਰੈਹਰਿਮੰਨਿਵ
ਸਾਇਆ। ਸਕਤਿਗਈਕੁਮੁਕਟਿਆਸਿਵ
ਜੇਤਿਜਗਾਇਆ। ਜਿਨਕੋਪਤੈਪੁਨੁਹੈਗੁਰ
ਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਆ। ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿ
ਹੈਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ। ੨ ਸਲੋਕਮਹਲ ੨।

ਸਾਹਚਲੇਵਣਜਾਗਿਆਲਿਖਿਆਦੇਵੈਨਾ
ਲਿਖਿਖੇਉਪਰਿਕੁਮੁਹੋਇਲਈਮੇਵਸ
ਤੁਸਮਾਲਿ। ਵਸਤੁਲਈਵਣਜਾਗਈਵਖਰੁ
ਬਧਾਪਾਇ। ਕੇਈਲਾਹਲੈਚਲੇਇਕਿਚ
ਲੇਮੁਲੁਗਦਾਇ। ਥੋੜ੍ਹਾਕਿਨੈਮੰਗਿਓਕਿਸੁ
ਕਹੀ। ਮੇਸਾਬਾਸਿ। ਨਦਗਿਤਿਨਾਕਉਨਾਨਕ
ਜਿਸਾਬਤੁਲਾਏਗਾਸਿ। ੧ ਅਹਲਾ। ੧
ਜੁੜਿਜੁੜਿਵਿਛੁੜੇਵਿਛੁੜਿਜੁੜੇ। ਜੀਵਿ
ਜੀਵਿਮੁਏਮੁਏਜੀਵੇ। ਕੇਤਿਅਕੇਬਾਪਕੇ
ਤਿਅਕੇਬੇਟੇਕੇਤੇਗੁਰਚੇਲੇਹੁਏ। ਅਮਾਗੈ
ਪਾਛੈਗਣਤਨਾਮਾਵੈਕਿਆਜਾਤੀਕਿਆ

496

ਨ

ਹੁਇਤੁਏਸਭੁਕਰਣਾਕਿਰਤੁਕਰਿਲਿਖੀ
 ਮੇਕਰਿਕਰਿਕਰਤਾਕਰੇਕਰੇਗਾਮਨਮੁਖਿ
 ਮਹੀਮੇਗੁਗਮੁਖਿਤਰੀਮੇਨਲਕਨਦਰੀਨ
 ਦਰਿਕਰੇ ੨ ਮਨਮੁਖਿਦੂਜਾਭਗਮੁਖਿਦੂਜੇ
 ਲੋਭਾਇਆਕੁਰੂਕਪਟੁਕਮਾਵਦੇਕੁਰੂਆ
 ਲਾਇਆਪੁਤਕਲੜਮੇਹੁਤੇਤੁਤੇਸਭਦੁ
 ਖੁਸਬਾਇਆਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਹੀਅਹਿ
 ਭਗਮਹਿਭਗਮਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿਜਨਮੁ
 ਗਵਾਇਆਨਲਕਹਰਿਭਾਇਆ ੩ ॥
 ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੨ ਜਿਨਿਵਡਿਅਈਤੇਰੇਨ
 ਮਕੀਤੇਭੇਮਨਮਾਹਿਨਾਨਕਮੀਮੁਤੁਏਕੁਰੇ

ਦੂਜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਹਿ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਨੈ ਮਾਰਿ ੫੧੧
ਪਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਗ ਸਾਹਿ ॥ ਤਿਨ੍ਹੀ ਪੀਤਾ ਰੰਗ ਸਿ
ਉ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੨
ਕੀਤਾ ਕਿਸਾਨ ਸਾਲਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੋਇ ਸਾਲਾਹੀ
ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਦਾਤ ਨਾਹਿ ਕਰ
ਤਾ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀ ਜਿਨ੍ਹੀ ਕੀਤਾ ਅਕਾਰੁ ਦਾਤ
ਸੋ ਸਾਲਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਭ ਸੇਵੇ ਅਧਾਰੁ ਨਾ
ਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀਵੈ ਪੁਗਾ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ੨ ॥
ਤਾ ਕਹਿ ਸਾਲਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਗ ਦਾਰੁ ॥ ੩ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਸੇਵਿਅੰ
ਸੁਖ ਪਾਈ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੁ ਉਚਰਾ ਪਤਿ ਸਿਉ

ਪਰਿਜਾਂਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਨਾਮੁ ਹੈ ਨਾਮੁ
ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ਅਤਿ ਪੰਖੇਰੁ ਵਸਿ ਹੈ ਸਾਤਿ ਗੁ
ਰੂਪਿ ਆਈ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਦਇਆ ਲੂਹੇ
ਇਨਾ ਮੇਲਿ ਵਲਾਈ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨
ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕੈ ਸਾਬੋ ਲਣਾ ਜਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ
ਜਾਣਾ ਚੀਰੀ ਜਾਰੀ ਨਾਫਿ ਹੈ ਸਾਰਿ ਬੁਝੈ ਪਰ
ਵਾਣਾ ਚੀਰੀ ਜਿਸ ਕੀ ਚਲਣਾ ਮੀਰ ਮਲਕ
ਸਲਾਹਾ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਨਾਨਕ ਸਾਈ ਭੁਲੀ
ਕਾਹਾ ਜਿਨਾ ਚੀਰੀ ਚਲਣਾ ਹਥਿ ਤਿਨਾ ਕਿਛੁ
ਨਹਿ ਸਾਰਿ ਬਕਾਫੁਰ ਮਾਣੁ ਹੈ ਇਉਂ ਠੀਕਰ
ਲੈ ਪਾਹਿ ਜੇਹਾ ਚੀਰੀ ਲਿਖਿ ਆਤੇ ਹੁਕ

ਮੁਕਾਮਾਤਿ ॥ ਪਲੇਆਵਤਿ ਨਨਕਾਸਦੇਉ ॥ ੫੧੮ ॥
ਠੀਜਾਤਿ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਸਿਫਤਿ ਜਿਨਾਕਉ
ਬਖਸੀਅਸੇਏਪੋਤੇਦਾਰਾ ॥ ਕੰਜੀਜਿਨਕਉ
ਦਿਤੀਆਤਿਨ੍ਹਾਮਲੇਭੰਡਾਰਾ ॥ ਜਹਭੰਡਾਰੀ
ਤੂਹੁਦਨਿਕਲਹਿਤੇਕੀਅਹਿਪਰਵਾਦੁ ॥
ਨਦਰਿਤਿਨਕਉਨਾਨਕਨਾਮੁਜਿਨ੍ਹਾਨੀਸਾ
ਦੁ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰਮਲ
ਲਾਸੁਦਿਅੇਸੁਖੁਹੋਈ ॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਮੰਨਿ
ਵਸਾਈਅੇਬੁਝੈਜਨੁਕੋਈ ॥ ਬਹਦਿਅਉ
ਠਦਿਅਾਨਦਿਸਰੈਸਾਚਾਸਚੁਸੋਈ ॥ ਭ
ਗਤਾਕਉਨਾਮਅਧਾਰੁਹੈਨਾਮੇਸੁਖੁਹੋਈ ॥

ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਗਵਿ ਗਹਿ ਆਗੁ ਰੁਖਿ ਰ
ਠਿ ਸੇਈ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ਨਾਨਕ ਤੁਲੀ
ਅਹਿ ਤੋਲ ਜੇ ਜੀਉ ਪਿਛੈ ਪਾਈ ਆਇ ਕਸੁ
ਨ ਪੁਜਹਿ ਬੋਲ ਜੇ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਮਿਲੇ ॥੬॥
ਆਖਦੁ ਭਾਗਤੋ ਲੁਗੇ ਰਹਤ ਉਲੀ ਮਤੀ ਹਉ
ਲੇ ਬੋਲਾ ਧਰਤੀ ਪਾਣੀ ਪਰਬਤ ਭਾਰੁ ਸਕਿ ਉਕ
ਰੈ ਤੋਲੇ ਸੁਨਿ ਆਗੁ ਤੋਲ ਮਾਸਾ ਰਤ ਕ ਪਾਇ
ਨਾਨਕ ਪੁਛਿ ਅੰਦੇਇ ਪੁਜਾਇ ॥ ਸੁਰਖ ਅ
ਧਿ ਮਾ ਅੰਧੀ ਧਾਤੁ ਅਹਿ ਕਹਿ ਕਹਤੁ ਕਹ
ਹਿ ਨਿਮਾਪੁ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖ
ਸੁਨਣਿ ਅਉਖਾ ਅਖਿ ਨ ਜਾਪੀ ਅਖਿ ਆਇ

ਕਿਆ ਸਿਆਖਹਿ ਸਬਦੁ ਭਾਖਹਿ ਅਗਧੁ ॥ ੪੯ ॥
 ਰਪਦਿ ਨੁਗਤਿ ਜੇਕਿ ਹੋਇ ਤਾਕਿ ਹੁਦਿ ਸੇਜਾ
 ਪੇਰੁ ਪੁਨਜਾਤਿ ਸਭਿਕਾ ਹਦਕਰਤਾ ਕਰੇ ਘਟ
 ਅਉਘਟ ਘਟ ਬਾਪਿ ॥ ਆਖਹਿ ਅਉਖਾਨ
 ਨਕਾ ਆਖਿ ਨਜਾਪੇ ਆਖਿ ॥ ੫੦ ॥
 ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮੇ ਮਨੁ ਹਰ ਸੀ ਮੇ ਨਾ ਮੇ ਸਾਂਤਿ ਆ
 ਈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮੇ ਮਨੁ ਤਿਪਤੀ ਮੇ ਸਭਦੁਖ
 ਗਵਾਈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮੇ ਨਾਉ ਪਜੈ ਨਾ ਮੇ ਵਡਿ
 ਆਈ ॥ ਨਾ ਮੇ ਹੀ ਸਾਭੁ ਤਿਪਤਿ ਨਾ ਮੇ ਗਤਿ ਪਾਈ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ ਮੁਧਿ ਆਈ ਮੇ ਨਾ ਨਕਲਿ ਵਲ
 ਈ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕ ਮਤਲਾ ॥ ਚੁਠਿ ਨਗਹਿ ਚੁਠਿ

ਨਵੇਂਦੀ। ਜੁਠਿਨਚੰਦਸੁਭਜਕੀਭੇਦੀ। ਜੁਠਿ
ਨਅੰਨੀਜੁਠਿਨਨਾਈ। ਜੁਠਿਨਮੀਤਵਰਿਐ
ਸਭਥਾਈ। ਜੁਠਿਨਧਰਤੀਜੁਠਿਨਪਾਣੀ
ਜੁਠਿਨਪਊਣੈਮਾਹਿਸਮਾਣੀ। ਨਾਨਕਨਿਗੁ
ਹਿਮਾਗੁਣਨਾਹੀਕੋਇ। ਮੁਹਿਫੇਰਿਐਮੁਤੁਜੁ
ਠਾਹੋਇ। १ ਮਹਲਾ १ ਨਾਨਕਚੁਲੀਆਸੁਚੀ
ਆਜੇਭਰਿਜਾਣੈਕੋਇ। ਸੁਭਤੇਚੁਲੀਗਿਆਨ
ਕੀਜੇਗੀਕਾਜਤੁਹੋਇ। ਬ੍ਰਹਮਣਚੁਲੀਸੰਤੋਖ
ਕੀਗਿਰਹੀਕਾਸਤੁਦਾਨੁ। ਭਾਜੇਚੁਲੀਨਿਆਵ
ਕੀਪਾੜੁਆਸਦੁਧਿਆਨੁ। ਪਾਣੀਚਿਤੁਨਧ
ਪਈਮੁਖਿਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ। ਪਾਣੀਪਿਤਾਜਗ ੬੪

ਤਕਾਟਿ ਰਿਪਾਣੀ ਸਭੁ ਖਾਇ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ॥
 ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮੇ ਸਭਾ ਸਿਧਿ ਤੈ ਭਿਧਿ ਪਛੇ ਮੇ ਵੇ॥
 ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮੇ ਨਉ ਨਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਨ ਚੀ ਦਿਆ
 ਪਾਵੈ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮੇ ਸੰਤੋ ਖੁਹੋ ਇਕ ਵਲਾ ਚਰ
 ਨਧਿ ਮੇ ਵੇ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮੇ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਸ
 ਹਜੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਉ ਪਾਈ ਮੇ ਨਾਨਕ
 ਕਗੁਣ ਗਾਵੈ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧॥ ਦੁਖ
 ਵਿਚਿ ਜੀ ਮਨੁ ਦੁਖਿ ਮਰਨੁ ਦੁਖਿ ਵਰਤਨੁ ਸੰ
 ਸਾਰਿ॥ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਮਰੇ ਗੋਆ ਖੀ ਮੇ ਪਾੜਿ ਪਾੜਿ ਕ
 ਹਹਿ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਦੁਖ ਕੀਆ ਪੰਡਾ ਖੁਲੀਆ ਸੁ
 ਖੁਨਾਨਿਕ ਲਿਓ ਕੋਇ॥ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਜ

ਲਾਇਆ ਦੁਖੀਆ ਚਲਿਆ ਮੋਹਇਆ ਨਾਨਕ ਸਿ
ਫਤੀ ਰਤਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਮੋਹਇਆ ਦੁਖੀ
ਆਮਗੀਆ ਮੀਅਹਿ ਰੀਦੁ ਖੁਦਾ ਰੂਹੇਇ ?
ਮਹਲਾ ੧ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਸੁੰਗੁ ਭਸੁ
ਭਸੁ ਖੇਹਾ ਭੁਸੇ ਭਸੁ ਕਮਾਵਈ ਭੀ ਭਸੁ ਭੀ ਮੇ
ਦੇਹਾ ਜਾਜੀ ਉਦਿ ਚਹੁ ਕਢੀ ਮੇ ਭਸੁ ਭਰਿਆ
ਜਾਇਆ ਅਗੈ ਲੇਖੇ ਮੀਗੀ ਮੇਰੇ ਰਦ ਸੂਣੀ ਪਾਇ
੨ ਪਉੜੀ ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਮੇ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੇ
ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਮੇ ਪਇਚਾ
ਨਣਾ ਅਨੇਕੁ ਗਵਾਵੈ ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਮੇ ਆ
ਪੁਬੁਝੀ ਮੇ ਲਾਹਾ ਨਾਉ ਪਾਵੈ ਨਾਇ ਸੁਣਿ

ਮੇਪਾਪਕਟੀਅਹਿਨਿਰਮਲਸਚੁਪਾਵੈਨਾ ॥ ੫੨੧ ॥
ਨਕਨਾਇਸੁਣਿਐਮੁਖਉਜਲੇਨਾਉਗੁਰਮੁਖਿ
ਧਿਆਵੈ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਾਰਿਨਾ
ਗਇਨੁ ਸਭਨਾਨਾਇ ॥ ਪੂਜਕਰੇਗਾਖੇਨਾਵਾਲਿ
ਕੰਗੁਚਨਦੁਲਚੜ੍ਹਾਏ ॥ ਪੇਗੀਪੈਪੈਬਹੁਤੁ
ਮਨਾਏ ॥ ਮਾਣੁਆਮੰਗਿਮੰਗਿਪੈਨੇਖਾਇਆ ॥
ਧੀਕੀਮੀਅੰਧਸਜਾਇ ॥ ਭੁਖਿਆਵੇਇਨਮਗਇ
ਆਗੇਖੇ ॥ ਅੰਧਾਝਗੜਾਅੰਧੀਸਬੈ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਸਭੇਸੁਹਤੀਜੋਗਸਭਿਸਭੇਬੇਦਪੁਗਣਾ ॥ ਸਭੇ
ਕਰਦੇਤਪਸਭਿਸਭੇਗੀਤਗਿਆਨ ॥ ਸਭੇਬੁਧ
ਸੁਧਿਸਭਿਸਭਿਤੀਰਥਸਭਿਥਾਨ ॥ ਸਭਿਪਾਤਿ

ਸਾਤੀਆਮਮਰਸਭਿਸਭਿਪੁਸੀਆਸਭਿ
ਖਾਨਾਸਭੇਮਾਣਸਦੇਵਸਭਿਸਭੇਜੋਗਾਧਿਅ
ਨਾਸਭੇਪੁਰੀਆਖੰਡਸਭਿਸਭੇਜੀਅਜਗ
ਨਾਤੁਕਮਿਚਲਾਏਆਪਣੈਕਰਮੀਵੈਤਕ
ਲਾਮਾਨਾਨਕਸਚਾਸਚਿਨਾਇਜਚੁਸਭਾ
ਦੀਬਾਨੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਮੀਨੀਮੇਸੁਖੁ
ਉਪਜੈਨਾਮੇਗਤਿਤੋਈ॥ ਨਾਇਮੀਨੀਮੇਪਤਿ
ਪਾਈਮੇਰਹੈਤਹਿਸੇਈ॥ ਨਾਇਮੀਨੀਮੇ
ਭਵਜਲੁਲੰਘੀਮੇਫਿਰਿਬਿਘਨੁਨਹੈ
ਨਾਇਮੀਨੀਮੇਪੰਥੁਪਰਗਟਾਨਾਮੇਸਭੁਲੇਈ
ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਲਿਮੇਨਾਉਮੀਨੀਮੇਜਿਨ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰੀਆਖੀ ੫੩੩
ਡਾਸਿ ਰਿਕਰੇ ਇਕੋ ਪੈ ਗਧਿਆ ਆਇ ॥ ਪਉਣੁ ਮਾਰਿ
ਮਨਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਸਿਰੁ ਮੰਤ੍ਰੀ ਤਲੈ ਦੇਇ ॥ ਕਿਸੁ ਉਪ
ਰਿਓ ਹੁਟਿ ਕਾਟਿ ਕੈ ਬਿਸੋਨ ਜੇ ਰੁਕਰੇਇ ॥ ਕਿਸ
ਨੋ ਕਹੀ ਮੇਨਾਨ ਕਾ ਕਿਸੋਨ ਕਰਤਾ ਦੇਇ ॥ ਹੁਕ
ਮਿ ਠਹਾਰੇ ਆਪਣੈ ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣੇਇ ॥
ਮੰ १ ॥ ਚੈਰੈ ਆਖਾ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ ਹੁਕੋਟਿ ਕੋਟਿ
ਆਖੁ ਆਖਾਂ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਹਣਿ ਨਾਮਾ ਦੇਤੋਇ ॥
ਨਾਹਿ ਉਥ ਕਾਨ ਠਾਕੀ ਆਇ ਵਡੁ ਗੁਣਿ ਜੋਤਿ ॥
ਨਾਨਕ ਚਸਿ ਅਹੁ ਚੁਖਾ ਬਿਦਉ ਪਰਿ ਆਖਣੁ
ਦੇਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਮਨਿ ਮੇਕੁ ਲਉਧ

ਹੈ ਸਭੁ ਕੁਟੁਬੁ ਸਬਾਇਆ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਮੇਸੰਗ
ਤਿਉ ਧਰੈ ਜਿਨ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ਨਾਇ ਮੰਨਿ
ਐਸੁ ਟਿਉ ਧਰੈ ਜਿਨੁ ਸਨੁ ਰਸਾਇਆ ਨਾਇ
ਮੰਨਿ ਮੇਦੁਖ ਭੁਖ ਗਈ ਜਿਨ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਇਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨੁ ਸਾਲਾਹਿ ਮਾਜਿ
ਨਗੁ ਭੁਮਿ ਲਾਇਆ १० ਸਲੋਕ ਮਃ ੧
ਸਭੇ ਗਤੀ ਦਿਹ ਸਾਭਿ ਥਿਤੀ ਸਭੁ ਵਾਗ ਸਭੇ
ਭੁਤੀ ਮਾਹਿ ਸਭਿ ਸਭਿ ਧਰਤੀ ਸਭਿ ਭਾਗ ਸਭੇ
ਪਾਣੀ ਪਉਣ ਸਭਿ ਸਭਿ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ
ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡ ਸਭਿ ਸਭਿ ਲੋਅ ਲੋਅ
ਆਕਾਸ਼ ਤੁਕ ਮੁਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤਕ ਕਹਿਨ

ਸਕੀਜੈਕਾਗਾ ॥ ਅਖਾਹਿਥਕਹਿਅਖਿ ॥ ੫੨੩
 ਅਖਿਕਹਿਸਿਫਤੀਵੀਚਾਗਾ ॥ ਤਿਦੁਨ
 ਪਾਇਓਬਪੁੜੀਨਾਨਕਕਹੈਗਵਾਗਾ ॥ ੧
 ਮਃ ੧ ॥ ਅਖੀਪਠਟੈਜੇਫਿਗਾਂਦੇਖਾਂਸ
 ਭੁਆਕਾਰਾ ॥ ਪੁਛਾਗਿਆਨੀਪੰਡਿਤਾਂ
 ਪੁਛਾਂਬੇਦਬੀਚਾਗਾ ॥ ਪੁਛਾਂਦੇਵਾਂਮਾਣਸਾਂ
 ਜੋਧਕਹਿਅਵਤਾਰਾ ॥ ਸਿਧਸਮਾਧੀਸ
 ਭਿਸੁਲੀਜਾਇਦੇਖਾਂਦਗਬਾਰਾ ॥ ਅਗੈਸ
 ਚਾਸਚਿਨਾਇਨਿਗਭਉਭੇਦਿਦੁਸਾਰਾ
 ਹੋਰਕਰੀਮਤੀਕਚੁਪਿਚੁਅੰਧਿਆਮਾਮ੍ਹ
 ਪੁਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕਕਰਮੀਬੰਦਗੀਨਦਰਿ

ਲੰਘਾਏ ਪਾਗਿ ੨ ਅਭਿਰਾ ਨਾਇ ਮੰਨਿ
ਐਵੁਗਮਤਿ ਗਈ ਮਤਿ ਪਰਗਟੀ ਆਇ
ਆ ਨਾਉ ਮੰਨਿ ਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਸਭਿ ਰੇ
ਗਗਵਾਇਆ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਐ ਨਾਮੁ ਉ
ਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਐ
ਸਾਂਤਿ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਨ
ਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਧਿਆ
ਇਆ ११ ਸਲੋਕ ਮੰ १ ਹੋਰੁ ਸਹੀ
ਕੋਤੈ ਕੋਈ ਤੇਗਤਿ ਸੁ ਅਗੈ ਤੁਧੁ ਆਖਾਂ
ਤੁਧੁ ਅਗੈ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹੀ ਮੇ ਅੰਧੈ ਨਾਉ
ਸੁਜਾਖਾ ਜੇਤਾ ਆਖਣੁ ਸਾਹੀ ਸਬ

ਦੀਭਾਖਿਅਕੁਇਸੁਭਾਈ॥ ਨਾਨਕਬਹੁ
 ਤਾਇਤੋਆਖਣੁਸਭਿਤੇਗੀਵਡਿਅਈ॥
 ਮਃ ੧॥ ਜਾਂਨਸਿਅਕਿਅਚਾਕਗੀਜਾਜੰ
 ਮੇਕਿਅਕਾਗਾਸਭਿਕਾਰਣਕਰਤਾਕਰੇ
 ਦੇਖੇਵਾਰਵਾਗਾਜੇਚੁਪੇਜੇਮੰਗਿਅੇਦਾਤਿ
 ਕਰੇਦਾਤਾਗਾਇਕਦਾਤਾਸਭਿਮੰਗਤੇਫਿ
 ਰਿਦੇਖਹਿਅਕਾਗਾਨਾਨਕਦੇਵੈਜਾਣੀਅੇ
 ਜੀਵੈਦੇਵਣਤਾਗਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਮੰ
 ਨਿਅੇਸੁਗਤਿਊਪਜੈਨਾਅੇਮਤਿਤੋਈ॥ ਨਾਇ
 ਮੰਨਿਅੇਗੁਣਉਚਰੈਨਾਅੇਸੁਖਿਸੋਈ॥ ਨਾ
 ਇਮੰਨਿਅੇਕੁਮੁਕਟੀਅੇਫਿਰਿਦੁਖੁਨਤੋਈ॥

ਨਾਇਮੰਨਿਮੇਸਾਲਾਹਿਮੇਪਾਪਮਤਿਧੋ
ਈਨਾਨਕਪੁਰੇਗੁਰਤੇਨਉਮੰਨਿਮੇਜਿਨ
ਦੇਵੇਸੇਈ॥੧੩॥ਸਲੋਕਮੰ॥੧॥ਸਾਸਤਬੇਦ
ਪੁਗਣਪੜਤਾ॥ਪੁਕਾਰਤਾਅਜਾਣਤਾ॥
ਜਾਂਬੁਝੈਤਾਂਸੁਝੈਸੇਈ॥ਨਾਨਕਆਖੈਕੂਕ
ਨਹੇਈ॥੧॥ਮੰ॥੧॥ਜਾਹਉਤੇਗਤਾਂਸਭੁਕਿ
ਛੁਮੇਗਾਹਉਨਾਹੀਤੂਹੋਵਹਿ॥ਆਪੇਸਕ
ਤਾਆਪੇਸੁਰਤਾਸਕਤੀਜਗਤੁਪਰੋਵਹਿ॥
ਆਪੇਕੁਜੇਆਪੇਸਦੇਰਚਨਾਗਚਿਰਚਿਦੇ
ਖੇ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸਚੀਨਾਈਸਚੁਪਵੈਧੁ
ਹਿਲੇਖੇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਅਸ

ਖੁਰੈ ਕਿਉ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾ ॥ ੪੨੫ ॥
 ਲਿਖੈ ਕਿਉ ਪਾਈ ਮੇਰਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ
 ਵਰਤਦਾ ਗਵਿਆ ਸਭ ਭਾਂਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪਾ
 ਈ ਮੇਰੇ ਰਹੈ ਦੇਇ ਦਿਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਗਿ
 ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਗੁਰਮਲੀ ਮੇਰਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋ
 ਕ ੪੦ ॥ ਕਲਿ ਹੋਈ ਕੁਤੇ ਮੁਹੀ ਖਾਜੁ ਹੋਆ ਮੁ
 ਹਦਾਰੁ ॥ ਕੂੜ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਕਉ ਕਟਾ ਚੁਕਾਧਰ
 ਮੁਥੀ ਚਾਗੁ ॥ ਜਿਨ ਜੀਵੰਦਿਆ ਪਾਤਿ ਨਹੀ ਮੁ
 ਇਆ ਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥ ਲਿਖਿਆ ਮੋਹੈ ਦੇ ਨਾਨਕ
 ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੋਇ ॥ ੪੦ ॥ ੧ ॥ ਹੀ ਨਾ ਹੋਈਆ
 ਬੋਧੀਆ ਪੁਰਸ਼ ਹੋਏ ਸਈਆ ਦਾ ॥ ਸੀਲੁ ਸੰਜ

ਮੁਸੁਚਤਨੀਖਾਣਾਖਾਜੁਮਹਾਜੁਸਰਮੁ
ਗਇਆਘਰਿਆਪਣੈਪਤਿਉਠਿਚਲੀਨਾਇ
ਨਾਨਕਸਚਾਇਕੁਹੈਅਉਰੁਨਸਚਾਭਾਲਿ॥੨
ਪਉੜੀ ਬਾਤਹਿਭਸਮਭੇਪਨਕਰੇਅੰਤ
ਹਿਗੁਬਾਹੀ॥ਖੰਬਾਝੇਲੀਬਤੁਭੇਖਕਰੇਦੁਗਮ
ਤਿਅਹੰਕਾਰੀ॥ਸਾਹਿਬਸਬਦੁਨਉਚਰੈਮਾਇ
ਅਮੋਹਪਸਾਰੀ॥ਅੰਤਹਿਲਾਲਚੁਭਗਮੁ
ਹੈਭਗਮੇਗਾਵਾਹੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਈ
ਜੁਐਬਾਜੀਹਾਹੀ॥੧੪॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਲਖ
ਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਹੈਵੇਲਖਜੀਵਣੁਕਿਆਖੁਸੀ
ਅਕਿਆਚਾਉ॥ਵਿਛੁੜਿਆਵਿਸੁਹੈਇਹਿ

ਛੇੜਾਏਕਪੜੀ ਮਹਿ ਜਾਇ ਜੇਸਉਵਰਿਅਮਾ ੫੨੬
ਮਿਠਾਖਾਜੈਭੀ ਫਿਰਿਕਉੜਾਖਾਇਗਾਮਿਠਾਖਾ
ਧਾਚਿਤਿਨਮਾਵੈਕਉੜਤਣੁਧਾਇਜਾਇਗਾਮਿ
ਠਾਕਉੜਾਵੈਵੈਰੋਗਾਨਾਨਕਮੀਤਿਵਿਗੁਤੇਕੋ
ਗਾਝਾਖਿਝਖਿਝਖਣਾਝਗੜਾਝਾਖਾ ਝ
ਖਿਝਖਿਜਾਹਿਝਖਹਿਤਿਨਪਾਸਿ ੧੫੦ ੧
ਕਪੜਕਾਹੁਰੋਗਾਇਆਠਾਂਗਿਪਾਠਿਗਚ
ਕੀਤੇਬਾਗੇਬਾਗਾਸਾਦਸਹਜਕਰਿਮਨੁਖੇ
ਲਾਇਆਭੈਸਹਪਾਸਹੁਕਹੁਣੁਕਹਾਇ
ਮਾਮਿਠਾਕਰਿਕੈਕਉੜਾਖਾਇਮਾਹਿਤਿਨਿਕ
ਉੜੇਤਨਿਰੋਗੁਜਮਾਇਆਜੇਫਿਰਿਮਿਠਾਪੇ

ਤੈਪਾਇ ਤਉਕਉਤਤਲਚੁਕਸਿਮਾਇ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਦੈਸੋਇ। ਜਿਸਨੇਪਗਪਤਿਲਿ
ਖਿਆਮਾਹੋਇ। ੨ ਪਉੜੀ। ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਮੇ
ਲੁਕਪਟੈਬਾਹਰੁਪੋਦਾਇਮਾ। ਕੁਰੁਕਪਦ
ਕਮਾਵਦੇਕੁਰੁਪਗਟੀਆਇਆ। ਅੰਦ
ਹਿਰਦਿਸੁਨਿਕਲੈਨਹਛਪੇਛਪਾਇਆ। ਕੁ
ਰੈਲਾਲਚਲਗਿਆਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਇਆ।
ਨਾਨਕਜੇਬੀਜੈਸੋਖਾਵਣਾਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾ
ਇਆ। ੧੫ ਸਲੋਕਮਃ੨। ਕਥਾਕਹਾਂਟੀਬੇ
ਦੀਆਣੀਪਾਪੁਪੁਨੁਬੀਚਾਰੁ। ਦੇਦੇਲੈਣਾਲੈ
ਲੈਦੇਣਾਨਗਕਿਸੁਗਗਿਅਵਤਾਰਾ। ਉਤਮਮਾਧ

ਮਜਾਤੀ ਜਿਨ ਸੀਕੁ ਗਮਿ ਭਵੈ ਸੀਸਾਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ॥ ੪੨੭

ਤਬਾਣੀ ਤਤੁ ਵਖਾਣੀ ਗਿਆਨਾਧਿਆਨ ਦਿਚਿ

ਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ

ਸੁਰਤੀ ਕਰਮਿ ਆਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਾਜਿ ਹੁਕਮੇ

ਵਿਚਿ ਰਖੇ ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਦੇਖੇ ॥ ਨਾਨਕ ਅ

ਗੁਰੁ ਉਮੈ ਤੁਟੈ ਤਾ ਕੋ ਲਿਖੀ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰੇ ॥ ੧੫੦ ॥ ੩

ਥੇ ਦੁਪੁਕਾਰੇ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਸੁਗੰਨ ਰਕਕਾ ਬੀਠੀ

ਜੇ ਬੀਜੇ ਸੋ ਉਗਵੈ ਖਾਣਾ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥ ਗਿਆ

ਨੁਸਲਾਹੇ ਦਫ਼ਾ ਕਰਿ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਚੁ

ਬੀਜੇ ਸਚੁ ਉਗਵੈ ਦਰਬਾਰੁ ਪਾਈ ਮੇਥਾਉ

ਥੇ ਦੁਪਾਠੀ ਗਿਆਨੁ ਗਸਿਕਰਮੀ ਪਲੇਤੈ

ਇ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਸੀ ਬਾਹੁ ਗਲ ਦਿਨ ਚਲਿਆ
ਕੋਇ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਗਨੀ ਮੁਬਿਰ ਖੁਬ ਹੁਸੰਚੀ
ਮੇਅੀ ਮੁਤ ਹੁਸੁ ਪਾਇਆ ਗਬਿਸੀ ਅਰੁ ਮੀਤਿ ਦਿ
ਸਾਹੀ ਮੇਬ ਹੁਦੁ ਪੀਆਇਆ ਅਨ ਮੁਖ ਮ
ਭੰਨੁ ਨ ਭਿਜਈ ਪਥਰੁ ਨ ਢਾਇਆ ਗਬਿਖੁ ਮ
ਹਿ ਅੀ ਮੁਤ ਸਿੰਚੀ ਮੇਬ ਖੁਕਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ
ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਾਭਿ ਬਿਖੁ ਲਹਿ
ਜਾਇਆ ੧੬ ਸਲੋਕ ਮੰ ੧ ਮਗਣਿ ਨ ਮੁਗਤੁ
ਪੁਛਿ ਪੁਛੀ ਬਿਤਿ ਨ ਵਾਹੁ॥ ਇਕ ਨੀ ਲਾਇ
ਆਇਕਿ ਲਾਇ ਚਲੇ ਇਕ ਨੀ ਬਧੇ ਭਾਗ॥
ਇਕ ਨੀ ਤੋਈ ਸਾਖਤੀ ਇਕ ਨੀ ਤੋਈ ਸਾਗਲ ੯

ਸਕਰਸੇਲੈਦਮਾਮਆਛੁਟੇਬੰਕਦੁਆਰਾ॥ ੫੩੮
ਨਾਨਕਦੇਗੀਛਾਰੁਕੀਭੀਫਿਰਿਹੋਈਛਾਰੁ
੧੫੦੧ ਨਾਨਕਦੇਗੀਛਾਰਿਪਈਮਿਟੀਸੀ
ਦਾਕੋਟਾਭੀਤਮਿਚੇਰੁਬਹਾਲਿਆਖੋਟਦੇਜੀ
ਆਖੋਟਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਅੰਦਗਿਨ
ਦਾਦੁਸਦੁਹੈਨਕਵਦੇਨਕਵਦਛਾਇਆ॥
ਅਹਾਕਰੁਪਦੁਖੀਏਸਦਾਕਾਲੇਮੁਹਮਾਇ
ਆ॥ਭਾਲਕੇਉਡਿਨਿਤਪਰਦਰਬੁਧਿਗਤਿਹ
ਹਿਨਾਮੁਚੁਗਾਇਆ॥ਹਰਿਜੀਉਤਿਨਕੀਸੰ
ਗਤਿਮਤਕਰੁਗੁਰਖਿਲੇਹੁਹਰਿਗਾਇਆ॥ਨਾ
ਨਕਪਾਇਅੰਕਿਗਤਿਕਮਾਵਦੇਮਨਮੁਖਿਦੁ

ਖੁਪਾਇਆ ११ ਸਲੋਕ ਮੰ४ ਸਭੁ ਕੋਈ
ਤੈਖ ਸਮਕਾਖ ਸਮਤੁ ਸਭੁ ਕੋਹੋਇ। ਹੁਕਮੁ ਪ
ਛਾਣੈ ਖਸਮਕਾਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ। ਗੁਰਮੁਖ
ਖਿਆਪੁ ਪਛਾਣੀ ਮੇਥੁ ਗਨਦੀ ਸੋ ਕੋਇ। ਨਨ
ਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਮੇਸਹਿ ਲਾਮੁ
ਇਆ ਸੋਇ १ ਮੰ४ ਸਭੁ ਨਦਾਤਾ ਮਾਪਿ
ਹੈ ਮਾਪੇ ਮੇਲਣੁ ਤਾਨਾਨ ਕਸਬਦੀ ਮਿਲੇਨ
ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਸੇਵਿਆ ਤਰਿਦਾਤਾ २
ਪਉੜੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਰਵੈ ਸਾਤਿ ਤੇ ਨਉਉ
ਗਵਿਆਇਆ ਜਪਤ ਪਤੀ ਰਬ ਸੰਜ ਮਕ
ਗੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ। ਤਿਰਵੈ ਸੁਬੁ ਹਰਿ ਸੇਵਿ

ਦੇਸੇਹਰਿ ਗੁਣਗਾਇਆ ਮੇਰੇਹਰਿਜੀਉਦੇਵੈ ५੨੮
 ਭਾਵਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿਤਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਮੇਲਿਆ ਮਨੁਹਰਿਦਰਿਸੇਹਰਾਇਆ ੧੮
 ਸਲੋਕਮਃ ੧ ॥ ਧਨਵੰਤਾਇਦਹੀਕਹੈਅਵ
 ਗੀਧਨਕਉਜਾਉ ਨਾਨਕਨਿਰਧਨੁਤਿਤੁਦਿਨਿ
 ਜਿਤੁਦਿਨਿਦਿਸਰੈਨਾਉ ੧ ਮਃ ੧ ॥ ਸੂਰਜੁਚੜ੍ਹੈ
 ਦਿਜੋਗਸਭਸੈਘਟੈਆਰਜਾ ਤਨੁਮਨੁਰਤਾ
 ਭੋਗਿਕੋਈਹਰੈਕੋਜਿਦੈ ॥ ਸਭੁਕੋਭਥਿਆਫੁ
 ਕਿਆਖਾਣਿਕਹਣਿਨਥੀਮੀਮੇ ਨਾਨਕ
 ਵੇਖੈਆਪਿਫੁਕਕਢਾਏਢਹਿਪਵੈ ੨ ॥ ਪਉ
 ਝੀ ॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਜਿਥੁ

ਤਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਿਚਾਨੁ ਲਾ
ਅਨੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ਲੋਤਾ ਪਾਗ ਸਿਰੇ ਦੀ ਮੇ
ਕੰਚ ਨੂ ਤੇਇਆਇਆ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮਿ
ਲਿ ਮੇ ਨਾਉ ਪਾਈ ਮੇ ਮਿਲਿ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ
ਆਗ ਜਿਨ ਕੋ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਦੇਇ ਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾ
ਇਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ॥ ੧ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨ ਕ
ਜੀਵਿਆ ਜਿਲਿ ਖਿਲਿ ਖਿ ਦੇਚਹਿ ਨਾਉ
ਖੇਤੀ ਜਿਨ ਕੀਉ ਜੜੇ ਖਲਵਾੜੇ ਕਿ ਆਥਾ
ਉ ਸਚੈ ਸਰ ਮੇਥਾ ਹਰ ਮੇਥੇ ਲਹਿ ਨ ਦਾਇ
ਅਕਲਿ ਦੇਹ ਨ ਆਖੀ ਮੇ ਅਕਲਿ ਗਵਾਈ
ਮੇਥਾਇਆ ਅਕਲੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀ ਮੇ ਅਕ

ਲੀ ਪਾਈ ਮੇ ਮਾਨੁ ਅਮਰਲੀ ਪਤਿ ਕੈ ਬੁਝੀ ॥ ੪੩੦ ॥
ਮੇ ਅਮਰਲੀ ਕੀ ਚੈ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਗੁਰੇ
ਹੁ ਤੇ ਹਿ ਗਲਾਂ ਸੈ ਤਾਨੁ ॥ ੧ ਅੰ ੨ ॥ ਜੇ ਸਾ ਕਰੈ ਕ
ਹਾ ਵੇ ਤੈ ਸਾ ਮੇ ਸੀ ਬਨੀ ਜਗਤਿ ॥ ਹੋਵਹਿ ਲਿ
ਖਾਇ ਕਨ ਹੋਵਹਿ ਮੇ ਸੀ ਕਹੀ ਮੇ ਸੁਗਤਿ ॥
ਜੇ ਭਯਾਇ ਫੈਸੇ ਫਲੁ ਪਾਏ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹੀ
ਮੇ ਸੁਗਤਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਬਿਰਖੁ ਤੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਸਿਟੁ ਲਿਖਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪ
ਥਾਪਤਿ ਸੋ ਲੇਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲਿਖਾ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕੈ ਕੁਟੈ ਜੋ ਚਲੈ ਹਾ ਸੇਤੀ ਗਲਿਖਾ ॥
ਜਮਕਾਲੁ ਜੋ ਨਿਸਕਰੀ ਪਾਟਿ ਚਾਨਣੁ ਬਲਿ

ਆਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਢਿਰਿਗ
ਗਤਿਨਗਲਿਮਾ ੨੦ ਸਲੋਕਮਃ ੧ ਸਚੁ
ਵਹੁਸੰਤੋਖੁਤੀਰਬੁਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਇਸ
ਨਾਨੁ ਦਇਆਦੇਵਤਾਖਿਮਾਜਪਮਾਲੀ
ਤੇਮਾਣਸਪਰਧਾਨਾਜੁਗਤਿਧੋਤੀਸੁਗਤਿਚਉ
ਕਾਤਿਲਕੁਕਰਣੀਤੋਇਆਭਾਉਭੋਜਨੁਨਾਨ
ਕਾਦਿਹਲਾਤਕੋਈਕੋਇ ੧ ਮਃ ੩ ਨਾਉਮੀ
ਨੇਮੁਸਚੁਜੇਕਰੇ ਕਾਮੁਕੋਧੁਤਿਸਨਾਉਚਰੇ
ਦਸਮੀਦਸੇਦੁਅਰਜੇਠਕੈਏਕਾਦਸੀਏਕੁ
ਕਰਿਜਾਣੈ ਦੁਆਦਸੀਪੰਚਵਸਗਤਿਕ
ਰਿਗਥੇਤਉਨਾਨਕਮਨੁਮਾਨੈਮੇਸਾਵਹਤੁਰ

ਗਿਜੇ ਪਾਰੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤੁ ਸਿਖਾ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ३

੫੩੧

ਪਉੜੀ ॥ ਭੂਪਾਤਿ ਗਜੇਰੀ ਗਾਇ ਸੰਚਾਰਿ

ਬਿਖੁਆਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਤੇਤੁ ਦਧਾਇ ਦੇਖ

ਹਰ ਬਚੁ ਗਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤੁ ਨਾਦਿ ਸਹ

ਰਿਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇਆ ਦੇਖਿ ਦਿਆ

ਹੀਆਇਆ ਪੁਰਿ ਗਈ ਪਛੁਤਾਰਿ ਪਛੁਤਾ

ਇਆ ਜਮਦਰਿ ਬਧੈ ਮਾਗੀ ਅਰਿ ਨਾਨ

ਕਹਿ ਰਿਭਾਇਆ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ੧ ॥ ਗਗਿ

ਆਨ ਦਿਹੁ ਦਾਗਾ ਵੈ ਗਤਿ ਤੁਰਖੇ ਮੁਲਾਂਘਰੇ

ਮਸੀਤਿ ॥ ਅਖਟੁ ਹੋਇ ਕੈ ਨ ਪੜਾਏ ਫੁਕਰੁ

ਕਹੈ ਤੇਰਾ ਤਿਗਾਵਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਸਦਾਏ ਮੰ

ਗਟ ਜਾਇ ਤ ਕੈ ਮੁਲਿ ਨ ਲਗਦੇ ਅਪਾਇ॥
ਪਾਲਿ ਖਾਇ ਕਿਛੁ ਹਥ ਹੁਦੇਇ॥ ਨਾਨਕਾ
ਹੁਪਛਾਣਹਿ ਸੇਇ ॥ ੫੦ ॥ ਯਮ ਨ ਹੁਜਿਅ
ਧੇਰੁ ਪਕਹਿ ਆਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾਣਨੁ॥ ਅਨਿ
ਅੰਧੈ ਊਧੈ ਕਵਲਿ ਦਿਸਨ ਖਰੇ ਕਹੁ ਪਾਇਕ
ਕਹਿ ਜਾਣਹਿ ਕਹਿ ਆਬੁ ਝਹਿ ਤੇ ਨਰ ਸੁਪਤ੍ਰ
ਸਹੁ ਪਾਇਕ ਨਾਨਾ ਦਨ ਬੇਦ ਨਗੀ ਅਰਸੁ
ਰਸਕ ਸਨ ਜਾਣੀਤਾ॥ ਇਕ ਨ ਸੁਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ
ਅਕਲਿ ਸਰ ਅਖਰ ਕਾਭੇ ਉਨ ਲਹੀਤਾ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸੇਨਰ ਅਸਲਿ ਖਰ ਜਿ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਗਰ
ਬੁਕਰੀਤਿ ੨ ॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭ

ਪਵਿਤ੍ਰਤੈਧਨੁਸੰਪੰਮਾਇਆ ਹਰਿਅਗਬਿ
 ਜੇਖਹਚਦੇਦੇਦੇਸੁਖੁਪਾਇਆ ਜੇਹਰਿਨ
 ਮੁਖਮਾਦੇਤਿਨਤੋਟਿਨਮਾਇਆਗੁ
 ਰਮੁਖਾਂਨਦਗੀਆਵਦਾਮਾਇਆਸੁਟਿਪਾ
 ਇਆਨਾਨਕਭਗਤਾਂਤੋਗੁਚਿਤਿਨਾ
 ਵਈਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ੨੨ ਸਲੋ
 ਕਮੰ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਵਡਭਾਰਿ
 ਸਚੈਸਬਾਦਿਜਿਨਾਏਕਲਿਵਲਾਗਿ
 ਗਿਗੁਕਟਬਮਹਿਸਹਜਿਸਮਾਧੀਨਾਨ
 ਕਨਾਮਿਗਤੇਸੇਸਚੈਥੈਗਾਗਿ ੧ ਮੰ॥੪॥
 ਗਣਤੈਸੇਵਨਹੋਵਈਕੀਤਾਥਾਇਨਪਾਇ

ਸਬਦੈਸਾਦੁਨ ਆਇਸਾਚਿਨਲਗਭਾਉ
ਸਤਿਗੁਰਪਿਅਸਾਨਲਗਈ ਮਨਹਰਿਆ
ਦੈਜਾਇ। ਜੇਇਕਦਿਖਅਗਾਹਾਭੁਰੇ
ਤਾਂਦਸਾਦਿਖਾਂਪਛਾਤਜਾਇ। ਸਤਿਗੁ
ਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾ
ਇ। ਅਪੁਗਵਾਇਸਤਿਗੁਰਨੈਮਲੇ
ਸਹਜੇਹੈਸਮਾਇ। ਨਾਨਕਤਿਨਾਨਾਮੁ
ਨਵੀਸਹੈਸਚੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਖਾਨਮਲੁਕਕਹਾਇਦੇ
ਕੋਹਹੁਣ੍ਹਪਾਈ। ਗੁਰਮੰਦਰਗਚਗੀਰਿਅ
ਕਿਛੁਸਾਖਿਨਜਾਈ। ਸੋਇਨਸਾਖਾਤਿ

ਪਉਣਦੇਗਾਪਿਗੁਪਿਗੁਚਤੁਗਈਯਛਤੀ ੫੩੩
ਤਅੰਮਿਤਪਗਕਾਰਕਗਬਿਬਤੁਮੇਲੁਦਧਾ
ਈਨਾਨਕਜੇਦੇਵੈਤਿਸਹਿਜਾਣਨੀਮਨ
ਮੁਖਿਦੁਖੁਪਾਈ ੨੩ ਸਲੋਕਮਃ ੩
ਪਾੜਿਪਾੜਿਪੀੜਿਤਮੁਨੀਬਕੇਦੇਸੰਤਰਭ
ਵਿਬਰੇਭੇਖਧਾਗੀ ॥ ਦੂਜੇਭਾਇਨਾਉਕ
ਦੇਨਪਾਇਨਿਦੁਖੁਲਾਗਾਮਤਿਭਾਗੀ
ਮੁਗਖਮਧੈਤੈਗੁਣਸੇਵਾਹਿਮਾਇਆ
ਕੈਬਿਉਤਾਗੀ ॥ ਅੰਦਰਿਕਪਟੁਉਦਰਭ
ਰਣਕੈਤਾਈਪਾਹੁਪੜਾਹਿਗਵਾਗੀ
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਸੋਸੁਖੁਪਾਏਜਿਸੁਹਉਮੈ

ਵਿਚਹੁ ਮਾਗੀ ਨਾਨਕ ਪੜਦਾ ਗੁਨ ਦਾ ਇਕੁ
ਨਾਉ ਹੈ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ਚਾਹੀ ॥ ੧੫੦ ॥ ੩ ਨਾਂਗੇ ਮਾਢ
ਦਾ ਨਾਂਗੇ ਜਾਣਾ ਹਰਿ ਹੁਕ ਮੁਪਾਇ ਮਾਕਿਆ
ਕੀਜੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸ ਤੁਸੇ ਈ ਲੈ ਜਾਇ ਗੋਰ
ਸੁਕਿ ਸੈ ਸਿਉ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੋ ਵੈਸੁ ਭਾਣਾ
ਮੰਨੇ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਸੁਪੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾ
ਸਦਾ ਸਲਾਹਿ ਹੁਰ ਸਨਾਹਾ ਮੁਹ ਵੀਜੈ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਗੜਿਕਾਇ ਮਾਸੀ ਗਾਰੁ ਬਹੁ ਭਾਂ
ਤਿ ਬਣਾਈ ॥ ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਕਤੀ ਫਿਰਾਪਾ ਹਿਰਿ
ਧਰਮਾਈ ॥ ਲਾਲ ਸੁਪੇਦ ਦੁਲੀਚਿ ਮਾਥ
ਹੁਸਰਾ ਬਣਾਈ ॥ ਦੁਖੁ ਖਾਣਾ ਦੁਖੁ ਭੋਗਣਾ

ਗਰਬੈਗਰਬਾਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮੰ ॥ ੫੨੪ ॥
ਤਿਲਏਛੁਰਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ॥ ੩ ॥ ਸਹਜੇ
ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਮੇ
ਲਿਲਾਈ ਗਲਿਲਾਇ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਚੁਕੀ ਸਹ
ਜਿਸੁ ਭਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਮੰ
ਇ ॥ ਸੇਕੀ ਠਿਲਾਏ ਜਿਭੁ ਨਿਪੜਾਇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਜੇਧੁ ਗਿਮਿਲੇ ਸੇਹੁਇ ॥ ਆਇ ਮਿਲਾਇ ॥
ਮੰ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਆਕਿ ਆਜਪੁ
ਜਾਪਤਿ ॥ ਤੇਰਿ ਗਾਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟ ਸੇ ਮੁਠੈ
ਧੰਧੈ ਚੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵੀਸਰੈ ॥ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚ
ਤੇਰਿ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਨਾਮੁ ਮੰ

ਨਿਅਸਾਥਿਰੁਜਗਿਸੇਈ॥ ਹਿਰੈਹਰਿਹਰਿਚਿਤ
ਵੈਦੁਜਾਨੀਕੋਈ॥ ਰੋਮਿਰੋਮਿਹਰਿਉਚਰੈਖਿਨੁ
ਖਿਨੁਹਰਿਸੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾ
ਨਿਗਮਲੁਮਲੁਖੇਈ॥ ਨਾਨਕਜੀਵਦਾਪੁਰਖੁ
ਧਿਆਇਆਮਾਮਗਾਪਦੁਰੇਈ॥ ੨੫॥ ਸਲੋ
ਕਮੰਤੁ ॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆਬਹੁਕਰਮ
ਕਮਾਵਹਿਹਰਿ॥ ਨਾਨਕਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀ
ਆਹਿਜਿਉਸੰਨੀਉਪਰਿਚੇਰਾ॥ ੧॥ ਮੰ॥ ੫॥ ਧਰ
ਤਿਸੁਹਾਵੜੀਆਕਾਸੁਸੁਹੰਦਾਜਪੀਦਿਆਹਰਿ
ਨਉ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਦਿਹੁਦਿਆਤਿਨਤਨ
ਖਾਵਹਿਕਾਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿ

ਭਾਉ ਕਰਿ ਨਿਜ ਮਹਲੀ ਵਾਸਾ ਯੋਇ ਬਾਰੁ
 ਤਿਜੇ ਨਿਨਾ ਮਾਵਨੀ ਫਿਰਿ ਰੋਹਿ ਨ ਬਿਨਾਸਾ ॥
 ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਹੰਗਿ ਗਵਿਰੇ ਸਤੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਾ
 ਹਰਿ ਕਾ ਹੰਗ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਗੁਗੁਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥
 ਇਕਿ ਗਪ ਕਾਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿ ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਸਾ
 ੨੬ ਸਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਜਿ ਰਿਗੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਹਰਿ
 ਵਿਚਿ ਰੋਹਿ ਉਮੈ ਬਹੁਤੁ ਮਹੰ ਕਾਗੁ ਸਬਦੈ ਸਾ
 ਦੁਨ ਮਾਵਈ ਨਾ ਮਿਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ਸੇਵ
 ਥਾਇ ਨ ਪਵਈ ਤਿਸ ਕੀ ਖਾਪ ਖਾਖਿ ਰੋਇ ਖੁ
 ਮਾਗੁ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਸੇਈ ਮਾਖੀ ਮੇਜੇ ਸਿ
 ਰੁਧਰੇ ਉਤਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲ

ਏਸਬਦਰਖੇਉਰਧਾਰਿ॥ ੧॥ ਮੰ॥ ੩॥ ਸੋਜਪੁਤ
ਪੁਸੇਦਾਚਾਕਰੀਜੇਖਸਮੈਭਾਵੈ॥ ਆਪੇਬਖਸੇਮੈ
ਲਿਲਏਆਪਤੁਗਵਾਵੈ॥ ਮਿਲਿਆਕਦੇਨਦੀ
ਫੁੜੈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਸੋਬੁਝਸੀਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਵੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸ
ਭੁਕੋਲੇਖੋਵਾਚਿਰੈਮਨਮੁਖਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਹਰਿਨਾ
ਮੁਕਦੇਨਚੇਤਈਜਮਕਾਲੁਸਿਰਿਆਰੀ॥ ਪਾਪ
ਬਿਕਾਰਮਨੁਰਸਾਭਿਲਵੇਬਹੁਭਾਰੀ॥ ਮਾਰਗੁਬਿ
ਖਮੁਡਰਾਵਣਾਕਿਉਤਰੀਐਤਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਗੁ
ਰਿਗਖੇਸੇਉਬਰੇਹਰਿਨਾਮਿਉਧਾਰੀ॥ ੨॥ ਸਲੋਕ
ਮੰ॥ ੩॥ ਫਿਟੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜੁਖੁਨਹੀਮਰਿਜੀਮ

ਹਿਵਾਰੋਵਾਰਾ ਮੋਹਨਗਉਲੀਪਾਈਅਨੁਬ ੫੨੬
ਹੁਦੁਜੈਭਾਇਦਿਕਾਰਾ ॥ ਇਕਿਗੁਰਪਰਸਾਈ
ਉਬਰੋਤਿਸੁਜਨਕਉਕਰਹਿਸਾਰਿਨਮਸਕਾਰਾ
ਨਾਨਕਅਨਾਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂੰਅੰਤਰਿ
ਜਿਤੁਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮੰਤ੍ਰਾਮਾਇ
ਆਮੋਹਿਵਿਸਾਰਿਆਸਚੁਮਰਣਾਰਹਿਨਾਮੁ
ਧੰਧਾਕਰਤਿਆਜਨਮੁਗਾਇਆਅੰਤਰਿਦੁ
ਖੁਸਹਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪੰ
ਇਆਜਿਨੁਪੁਗਬਿਲਿਖਿਆਕਰਾਮੁ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਲੇਖਾਪੜੀਅੰਤਰਿਨਾਮੁ
ਫਿਰਿਲੇਖੁਨਹਈ ॥ ਪੁਛਿਨਸਕੈਕੋਇਹ

ਨਿਵਰਿਸਦਢੇਈ। ਜਮਕਾਲੁ ਮਿਲੇਵੇਭੇ
ਟਸੇਵਕਾਨਿਤੋਈ। ਪੁਰੇਗੁਰਤੇ ਮਯਲੁਪਾ
ਇਆਪਤਿਪਗਟੁਲੇਈ। ਨਾਨਕ ਅਨਹਦ
ਧੁਨੀਦਰਿਦਨਦੇ। ਮਲਿਅਹਰਿਸੇਈ।
੨੮ ਸਲੋਕਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰਕਾਕਹਿਅਜੇ
ਕਰੇਸੁਖੀਤੁਸੁਖਸਾਹੁ। ਗੁਰਕੀਕਰਣੀਭਉ
ਕਟੀਐਨਾਨਕਪਾਵਹਿਪਾਰੁ। ਮੰਤ੍ਰ
ਸਚਪੁਰਾਣਾਨਾਥੀਐਨਾਮੁਨਮੇਲਾਹੋਇ।
ਗੁਰਕੈਭਾਣੇਜੇਚਲੈਬਹੁਤ੍ਰਿਨਆਵਣੁ
ਹੋਇ। ਨਾਨਕਨਾਮਾਵਿਸਾਰਿਐਆਵ
ਣਜਾਣਾਹੋਇ। ੩ ਪਉੜੀ। ਸੰਗਤ

ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਦੇ ਹੁਸੁ ਭਾਇਆ ਹਰਿ ੫੨੭
ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ਦਰਸਨਿ ਤਿਪਤਾ
ਇਸ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਜੀਵਉ ਬਿਨੁ ਦੇ
ਖੇ ਮਹਾਂ ਮਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਲਿ ਨਿਖਾਲਿ
ਅਗਵਿਗਹਿ ਆਸ ਭਥਾਇਆ ਸੁਤਿਆ
ਆਪਿ ਉਠਾ ਲਿਵੇਇ ਨਾਨਕਾਲਿ ਵਲਾਇ
੨੮ ਸਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ ਅਨ ਮੁਖਿ ਬੋਲਿਨ
ਜਾਣਨੀ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾ ਮੁਕੁ ਪੁਆਰੰ
ਕਾਗੁ ਥਾਉ ਕਥਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਦਾਚਿ
ਤਵਹਿ ਬਿਕਾਗੁ ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ
ਮੇਓ ਬੈਠੈ ਹਿਕੁ ਤ੍ਰਿਅਗੁ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ

ਓ ਪਾਈ ਅਨੁਆਪ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰਾ ਨਾ
ਨ ਕ ਕਿਸੇ ਨੇ ਆਖੀ ਮੇ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਆਪ
ਸਾਚੇ ਆਗੂ ॥ ੧ ਮੰ ੩ ॥ ਹਰਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੀ
ਨੀ ਅਗਾਧੀ ਆਜੇ ਨ ਕਰਮਿ ਪਗਾ ਪਾਤਿ
ਤੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ
ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਨਾਪਉ ਤੋ
ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਬਹੁ ਜੀਵ ਦੁਜਾ
ਇਆ ॥ ਨਿਤ ਜੀ ਵਟ ਕਉ ਚਿਤੁ ਗਫੂ
ਮੰਤ੍ਰ ਪਸਵਾਰਿਆ ॥ ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ ਉਪਾਵ
ਮਾਇਆ ਹਰਿਆਇਆ ॥ ਜਮ ਕਾਲੁ ਨਿ
ਹਾਲੇ ਸਾਸ ਆਵ ਪਟੈ ਬੇਤਾਲਿਆ ਨਾਨ

ਕਗੁਰਸਰਣਾਈਓਬਰੇਹਰਿਗੁਰਬਖਵ
 ਲਿਆ ੩੦ ਸਲੋਕਮੰ ੩ ਪੜਿਪੜਿਪ
 ਤਿਤਦਾਵੁਦਖਾਣਦੇਮਾਇਆਮੋਹਸੁਆ
 ਇ। ਦੂਜੈਕੁਇਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆਮਨਮੁਰਖ
 ਮਲੈਸੰਜਾਇ। ਜਿਨਿਕੀਤੇਤਿਸੈਨਸੇਵਨ
 ਦੇਵਾਰਿਜਕੁਸਮਾਇ। ਜਮਕਾਟਾਹਾਗਲਤ
 ਨਕਟੀਐਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵਹਿਜਾਇ। ਜਿ
 ਨਕਉਪੁਗਬਿਲਿਖਿਆਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿ
 ਆਤਿਨਆਇ। ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆ
 ਇਦੇਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਇ। ੧ਮੰ ੩ ਸਚੁ
 ਵਣਜਹਿਸਚੁਸੇਵਦੇਜਿਗੁਰਮੁਖਿਪੇਰੀ

ਪਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੇ ਜੇ ਚਲਾਹਿ
ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅ
ਸਾ ਵਿਚਿ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਪਟਾਮਨ ਮੁਖਿ ਚਿਤੁ
ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਏ ਨਿਗਾਸ ਪਰਮ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸ ਅਲਿ
ਪਤਾ ਲਿਵਲਾਇਆ ॥ ਓਨ੍ਹ ਸੇ ਗੁਣਿ ਜੇ ਗੁਨ
ਦਿਆ ਪਈ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥ ਨਨ
ਕਹ ਰਿਸੇਤੀ ਸਦਾ ਗਦਿ ਰਹੇ ਪੁਰਿ ਲਏ ਮਿਲਾ
ਇਆ ॥ ੩੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ॥ ੩ ॥ ਪਰਾਈ ਮ
ਮਾਣ ਕਿਉਂ ਰਖੀ ਮੇਵਿ ਤੀਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁ
ਰਕਾ ਮਬਦੁ ਗੁਰ ਬੈਠਿ ਕੈ ਹੋਰ ਬੈ ਪਰਗਟੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਅੰਨ੍ਹੇਵਸਿਮਾਟਕੁਪਇਆਪਹਿਘਰਿਵੇ ੫੨੬

ਚਟਜਾਇਓਨ੍ਹਾਪਗਖਨਆਵਈਅ

ਦੁਨਪਲੈਪਾਇਓਜੇਆਪਪਗਖਨਆਵ

ਈਤਾਂਪਾਗਖੀਆਬਾਵਹੁਲਇਓਪਗਖਾਇ

ਜੇਓਸੁਨਾਲਿਚਿਤੁਲਾਏਤਾਂਵਬੁਲਹੋਨਉ

ਨਿਧਿਪਲੈਪਾਇਓਪਹਿਰੇਵੈਧਨਿਜਗੁਰੂ

ਖਾਮੁਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੋਈਨਹੋਇਆਸਬ

ਦੁਸੀਤਲੁਮਨਿਤਨਿਵਸੈਤਿਥੈਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਨ

ਕੇਇਓਵਸਤੁਪਗਈਆਪਗਗਬੁਕਰੇਮੁਗਬੁ

ਆਪੁਗਾਣਾਏਨਾਨਕਬਿਨੁਬੁਝੇਕਿਨੈਨਪਾ

ਇਓਫਿਰਿਫਿਰਿਅਵੇਜਾਏ॥੧੫੦੩॥ਅਨਿਅ

ਨਦੁਰਾਇਆ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਸਕਾਏ
 ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨ ਦਿਖੁ
 ਰੂਹਿ ਕਬਹੂੰ ਜਿਆ ਪਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਅੰਤੁ
 ਰਿਸ ਬਦੁ ਗਵਿਆ ਬੁਰੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਦੁ
 ਖਿਨਿ ਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਦਾ ਸਲਾ
 ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਖਾਉ ਰਧਾਰੇ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਤਿਨ ਕੀ ਬ
 ਖੀਲੀ ਕਿ ਕਰੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਓਨ੍ਹਾ
 ਦੀਆ ਪਤਿਗੁਰੁ ਸੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸਗਣਾ
 ਗਤਿ ਪਏ ਦੁਆਰੇ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇ ਸੁਰੇ
 ਲੇ ਕੁਏ ਮੁਖ ਉਜਲ ਨ ਰਬਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਗਇ ਸਤਗੀ ਪੁੰਗੇ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲਿ ਮੋਹੁ ਵਧਾ

ਗੁਰ

ਇਆ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰ ਨਿਤ ਵੇਖੇ ਵਿਗਸੈ ਮੋਰਿ ॥ ੫੩॥
ਆਇਆ ਦੇਸਿ ਪਰ ਦੇਸਿ ਧਨੁ ਚਗਾਇਆ
ਇਉਂ ਪਾਇਆ ਅੰਤਿ ਤੇ ਵੇਖੇ ਗਵਿਰੁ
ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਛਡਾਇਆ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ
ਗੁਮੇਰੁ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੫੪॥
ਸਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਹੈ
ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸਰਬੁ ਖਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ
ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨ
ਵੈਜਿ ਹੋਵੁ ਖਾਣਾ ਤਿਤੁ ਰੋਗੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਪਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਦਾ ਆ
ਪੇਲੁ ਹੀ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਜੀਆ ਅੰਦ

ਹਿਜੀਉ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਹਮੇ ਲਾਵਾਹੋਇ
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਾਗਿਆ ਨੇਹੈ ਸਬਦੇ ਪਰਗ
ਹੋਇਆ ਪੀਤਤ ਮੋਨੀ ਪਤਿ ਪਤਿ ਬਕੇਰੇ ਖਥ
ਕੇਤਨੁ ਧੋਇ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ
ਦੁਖੀਏ ਚਲੇਰੇਇ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ
ਮੇਕਰਾਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ੨ ਪਉੜੀ ੧
ਇਸਤੀ ਪੁਰਖੇ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਬਹਿ ਮੰਦੁ ਪਕਾ
ਇਆ ਇਸਦਾ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਚਲਾਸੀ ਮੇਰੇ
ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ ਕਿਉਂ ਰਹੀ ਮੇਥਿਰੁ ਜਗਿ ਕੇ
ਕਦੁ ਹੋਇਆ ਗੁਰਪੁਰੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ
ਬਿਰੁਕੀ ਧੁਸਬਾਇਆ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ

ਮਿਲਾਇ ਅਨੁਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੪੩੧ ॥
੩੩ ਸਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਰਿ
ਆਗੁਰ ਕਾ ਕੁਝ ਹੋਤੁ ਅਪਾਗੁ ॥ ਲੋਭਿ ਲਹ
ਰਿ ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਗਈ ਸਚਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦਰਗਹ
ਮੋਖਦੁ ਆਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ
ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ
ਸੁਬਿਨੁ ਪੜੀ ਨਜੀਵਣਾ ਵਿਸਰੇ ਸਰੇ ਨਾਬਿ
ਦਾ ॥ ਤਿਸਾ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨੁ ਸੀ ਮੇਜਿ ਸਹਿ
ਮਾਰੀ ਚਿੰਦਾ ॥ ੩ ਮੰਤ੍ਰ ੪ ॥ ਸਾਵਣੁ ਮਾਇਆ
ਤ੍ਰਿਮਾਤ੍ਰਿ ਮਾਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ

ਦੁਖਤੁਖਕਾੜਾਸਭੁਚੁਕਾਇਸੀਮੀਹੁ
ਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇ। ਸਭਧਰਤਿਭਈ
ਹਰੀਆਵਲੀਅੰਨੁਜੀਆਮਾਬੋਹਲਲਾ
ਇ। ਹਰਿਅਚੰਤੁਬੁਲਾਵੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹ
ਰਿਆਪੇਪਾਵੈਥਾਇ। ਹਰਿਤਿਸਹਿਧਿ
ਆਵਹੁਸੰਤਜਨਹੁਜੁਅੰਤੈਲਏਛੁਡਾ
ਇ। ਹਰਿਕੀਰਤਿਭਗਤਿਅਨੰਦਹੈਸ
ਦਾਸੁਖੁਵਸੈਮਾਨਿਆਇ। ਜਿਨ੍ਹਾਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਮੁਅਗਾਧਿਆਤਿਨ੍ਹਾਦੁਖਤੁਖਲਹਿ
ਜਾਇ। ਜਨਨਾਨਕੁਤ੍ਰਿਪਤੈਗਾਇਬੁਣਹੁ
ਰਿਦਗਸਨੁਦੇਹੁਸੁਭਾਇ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ॥

ਗੁਰਪੁਰੇ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜ੍ਹੈ ਸਦਾਈ ॥ ੪੩੨ ॥
ਆਤੁ ਸਿਦੇਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆ ਭੁਨਛੇ ਪੈ ਛਪ
ਈਆ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਵਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਉਨਮਾਨਿ ਲਿ
ਵਲਾਈਆ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਉਸ ਦੀ ਗੀ ਸਾਜਿ ਰਿਛੁ
ਈ ਪਾਈਆ ॥ ਨਾਨਕਾ ਅਪਤ੍ਰਿਕੋ ਇਨ ਸਕ
ਈ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ੪੪ ॥
ਸਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਅਮਰੁ ਦੇ ਪਰਵਾਹੁ ਹੋਤਿ
ਸੁਨਾਲਿ ਸਿਆਣਪ ਨ ਚਲਈ ਨਹੁ ਜਤਿ
ਕਰਣੀ ਜਾਇਆ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਰਣਾਇ ਪ
ਵੈ ਮੰਨਿ ਲਏ ਹਜਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮ ਭੰਡੁ
ਨ ਲਗਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ

ਸੇਵਕੁ ਸੇਈ ਆਖੀ ਮੇਜਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲੁ
ਇ॥ ੧ ਮੰਤ੍ਰ ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ਸਭ ਸੁਰਤਿ ਤੇਰੀ
ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਹਉ ਮੇ ਮੇਰੀ ਬਹੁਕਰ
ਮਕਮਾਵਹਿ ਲੋਭਿ ਮੇਰਿ ਵਿਆਪੇ ਹਉ ਮੇ ਕਦੇ
ਨ ਚੁਕੈ ਫੇਰੀ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ
ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸਾਈ ਗਲਿ ਚੰਗੇ ਗੀ॥ ੨ ਅਪੁੰਦੀ
ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ
ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਮੇਲਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵਣ ਹਾਰੁ
ਭਾਗੁ ਪੂਰਾਤਿ ਨ ਜਾਗਿਆ ਜਪਿਆ ਨਿਰੰ
ਕਾਰੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਲਗਿਆ ਤੁਰਿਆ ਸੰ
ਸਾਰੁ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ

ਕਾਜੈਕਾਰਾ॥੩੫॥ਸਲੋਕਮੰ॥੫॥ਸਭੇਜੀ ੫੩੩
ਅਸਮਾਲਿਅਪਲੀਮਿਹਰਕਰਾਅੰਨ੍ਹ
ਪਾਣੀਮੁਚੁਓਪਾਇਦੁਖੁਦਾਲਦੁਰੀਨਿਤਰਾ
ਅਰਦਾਸਿਸੁਲੀਦਾਤਾਰਿਤੋਈਸਿਸਟਿ
ਠਰਾ॥ਲੇਵਹੁਕੰਠਲਗਾਇਅਪਦਾਸਭੁਹ
ਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਪ੍ਰਭਕਾਸਫਲੁਘ
ਰਾ॥੧ ਮੰ॥੫॥ਵੁਠੇਮੇਪਸੁਹਾਵਣੇਹੁਕਮੁਕੀਤਾ
ਕਰਤਾਰਿ॥ਰਿਜਕੁਓਪਾਇਓਨੁਅਗਲਾਠਾਂਦਿ
ਪਈਸੀਸਾਰਿ॥ਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਤੇਇਆਸਿ
ਮਰਤਾਅਗਾਮਾਪਾਗਾਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਾਅ
ਪਲੀਸਚੇਸਿਰਜਲਹਾਰਾਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੇ

ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਰਾਗ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਵਰਾ ਮਾਪਿ ਮਰੀ ਮੁਖੈ ਵਡੈ ਵਿਨਿ ਮਾਈ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੇਖਿ ਵਿਗਾਸਿ ਮਾਮੰਤ ਰਿਸਾਂਤਿ ॥
ਮਾਈ ਸਭੁ ਮਾਪੇ ਮਾਪਿ ਵਰਤਦਾ ਮਾਪੇ
ਭਾਈ ॥ ਮਾਪਿ ਨਾ ਬੁਝੁ ਸਭ ਨ ਬੀ ਮਨੁ ਸਭੁ ਹੁਕ
ਮਿਚਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੇਕਰੇ ਸਭ
ਚਲੇ ਰਜਾਈ ॥ ੩੬ ॥ ॥ ੩੦ ॥ ॥ ॥

ਵਾਹ ਮਲਾਹ ਕੀ ਮਹਲਾ १ ਗਾਣੇ ਕੋਲਾ
ਸਤਬਾ ਮਾਲ ਦੇ ਕੀ ਧੁਨਿ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ

ਮੇਮਨੁ ਰਹਸੀ ਮੇਜਿਉ ਵੁਠੈ ਧਗਟਿ ਸੀ ਗਾਰਾ ॥ ੫੩੪ ॥
ਸਕੁਦਿ ਸੈਹ ਗੀਆ ਵਲੀ ਸਰਬੁ ਰੇ ਸੁਰਗਤਾ ਲਾ
ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਸਚਿ ਗੀਗਿ ਜਿਉ ਮੰਜੀ ਠੇ ਲਾ ਲੁ
ਕਮ ਲੁਕਿ ਗਸੈ ਸਚੁ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿ
ਹਾਲੁ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਦੂਜੀ ਤਰਫੁ ਹੈ ਵੇਖਹੁ ਨ ਦਰਿ
ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਫਾਹੀ ਫਾਥੇ ਮਿਰਗਾ ਜਿਉ ਸਿਰਿ
ਦਿਸੈ ਜਮ ਕਾਲੁ ॥ ਖੁਧਿ ਆਤਿ ਸਨਾ ਨਿੰਦਾ
ਬੁਗੀ ਕਾ ਮੁਕੋ ਪੁਕਿ ਗਾਲੁ ॥ ਏਨ੍ਹੀ ਅਖੀ ਨਦ
ਰਿਨ ਆਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚ
ਗਾਤੁ ਪੁਭਾਵੈ ਸੰਤੋਖੀ ਆਂਚੁ ਕੈ ਆਲ ਜੰਜਾ
ਲੁ ॥ ਮੁਲੁ ਗੈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮੇ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਬੋ

ਹਿਥੁ ਨਾਨਕ ਲਗੀ ਤਤੁ ਲੇਤੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸ
ਚਾ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੇਕੋ ਪਾਪ ਹੋ ਕੇ ਦਰੁ ਗੁਰ
ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਜ ਬਾਨੁ ਭੁਝੈ ਠਾਕੁਰ ਨਾਨਕਾ ਸਭਿ
ਸੁਖ ਸਾਚੈ ਨਾਮੁ २ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਆਪੀਨੈ
ਆਪੁ ਸਾਜਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਆਮ ਅੰਬਰੁ ਧਰ
ਤਿ ਵਿਛੋੜਿ ਚੰਦੇ ਆਤਾਣਿ ਆਗਿ ਦੁਖੰ
ਮਾਗਾ ਨੁਗਾਇ ਸਬਦੁ ਨਿਸਾਣਿ ਆਸੂਰ
ਜੁਚੈ ਦੁਖ ਪਾਇ ਜੇਤਿ ਸਮਾਣਿ ਆਕੀਏ
ਗਤਿ ਦਿਨੰਤੁ ਚੋਜ ਵਿਰਾਣਿ ਆਤੀਰ ਬਧ
ਗਮਵੀ ਚਾਰਨਾ ਵਟ ਪੁਰ ਬਾਣਿ ਆਤੁ ਪੁਸ
ਹਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਿਆ ਖਿਵ ਖਾਣਿ ਆ

ਸਚੈਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁਤੋਰਆਵਣਜਾਇਆ ॥ ੪੩੪ ॥

੧ ਸਲੋਕਮਃ ੧ ਨਾਨਕਸਾਵਣਿਜੇਵਸੈਚਰੁ

ਓਮਾਹਾਰੇਇ। ਨਾਗਾਂਮਿਰਗਾਂਮਛੀਆਂਰਸੀ

ਆਂਪਾਹਿਧਨੁਹੋਇ॥ ੧ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕਸਾਵ

ਣਿਜੇਵਸੈਚਰੁਵੇਛੋਰੁਹੋਇ। ਗਾਈਪੁਤਰ

ਨਿਗਧਨਾਪੰਥੀਚਾਕਰੁਹੋਇ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥

ਤੂੰਸਚਾਸਚਿਆਗੁਜਿਨਿਸਚੁਦਰਤਾਇਆ

ਬੈਠਾਤਾੜੀਲਾਇਕਵਲੁਛਪਾਇਆ

ਬ੍ਰਹਮੇਵਡਾਕਹਾਇਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥

ਨਾਤਿਸੁਬਾਪੁਨਮਾਇਕਿਨਿਤੁਜਾਇਆ॥ ਨਾ

ਤਿਸੁਰੁਪੁਨਰੇਖਦਰਨਸਬਾਇਆ॥ ਨਾਤਿ

ਸੁਭਖਪਿਆਸਰਜਾਧਾਇਆਗੁਰਮਹਿ
ਆਪੁਸਮੋਇਸਬਦੁਦਰਤਾਇਆਸਦੇ
ਤੀਪਤੀਆਇਸਚਿਸਮਾਇਆ ੨ ਸਲੋ
ਕਮੰ ੧ ॥ ਵੈਦੁਬੁਲਾਇਆਵੈਦਗੀਪਕਤਿ
ਦੰਦੇਲੇਬਾਂਹਾਭੋਲਾਵੈਦੁਨਜਾਣਈਕਰਕ
ਕਲੇਜੇਮਾਹਿ ॥ ੧ ਮੰ ੩ ਵੈਦਾਵੈਦੁਸੁਵੈਦੁ
ਪਹਿਲਾਰੇਗੁਪਛਾਣਾਅੰਸਦਾਰੁਲੇਤਿਲ
ਹੁਜਿਤੁਦੰਦੈਰੋਗਾਪਾਣਿ ॥ ਜਿਤੁਦਾਰੁਰੋਗਾਉ
ਠਿਅਹਿਤਨਿਸੁਖੁਵਸੈਆਇਰੋਗੁਗਦਾਇ
ਹਿਆਪਣਾਤੁਨਾਨਕਵੈਦੁਸਦਾਇ ੨ ਪਉ
ਓੜੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਦੇਵਉਪਾਇ

ਆ ਬ੍ਰਹਮੇਦਿਤੇਬੇਦਪੁਜਾਲਾਇਆਦਸ ॥ ੫੩੬ ॥
 ਅਵਤਾਰੀਗਾਮੁਗਜਾਮਾਇਆਦੈਤਾਮਾਰੇਧਾ
 ਇਹੁਕਮਿਸਥਾਇਆ ॥ ਈਸਮਹੇਸੁਬੁਸੇਵਿ
 ਤਿਨੀਅੰਤੁਨਪਾਇਆ ॥ ਸਚੀਕੀਮਤਿਪਾਇਤ
 ਖਤੁਰਚਾਇਆ ॥ ਦੁਨੀਆਪੀਧੈਲਾਇਆਪੁ
 ਛਪਾਇਆ ॥ ਧਰਮੁਕਰਾਏਕਰਮਪੁਰਹੁਫੁਗਾ
 ਈਆ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕਮੰ ॥ ੨ ॥ ਸਾਵਣੁਆਇਆਹੇ
 ਸਖੀਕੰਤੈਚਿਤਿਕਰੇਗਾ ॥ ਨਾਨਕਭੂਹਿਮਗਹਿਦੇਹਾ
 ਗਣੀਜਿਨੁਅਵਗੀਲਾਗਾਨੇਹਾ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ॥ ੩ ॥ ਸਾ
 ਵਣੁਆਇਆਹੇਸਖੀਜਲਹੁਬੁਥਗਸਨੁਹਾਰਾ
 ਨਾਨਕਸੁਖਿਸਵਨੁਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨੁਸਹਨਾਲਿ

੫੩੬

੫

ਪਿਆਰੁ ॥੨ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੋਛਿੰਨੁ ਪਵਾਇਸ
ਲੁੱਖਾ ਤੁਹਚਿਆ ॥ ਲਬੇਰੁ ਤੁਧੁ ਪਾਇ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਮਚਿਆ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮਾਰੇ ਪਛਾੜਿ ਮੁਰਖ
ਕਚਿਆ ॥ ਆਪਿ ਭਿਰੈ ਮਾਰੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਕ
ਰਜੁ ਗਚਿਆ ॥ ਸਰਨਾਖ ਸਮੁਏ ਕਰੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਜਾਣੀਐ ॥ ਤੁਕ ਸੀਲਿ ਖੋਸਿ ਰਿਲੇ ਖੁਦਿਣੁ
ਕਲਮ ਮਸਵਾਣੀਐ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਪੁ
ਜਿਥੇ ਹਰਿਗੁਣ ਸਦਾ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸ
ਚਾ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥੪॥
ਸਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਊਨ ਵਿਊਨ ਵਿਆਇਆ ਮ
ਵਰਿ ਕਰੈ ਦਾਵਨਾ ॥ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤਿਸੁ ਸਾਹ

ਸਿਉਕੇਵਹਸੀਰੰਗੁ। ਰੰਗੁਗਹਿਅਤਿਨਕਾਮ ॥ ੫੩੭
ਣੀਜਿਨਮਨਿਭਉਭਾਉਤੇਇ॥ ਨਾਨਕਭੈਭਾਇ
ਬਾਹਗੀਤਿਨਤਨਿਸੁਖੁਨਹੋਇ॥ ੧ ਮੰਤ੍ਰ ਉਨਦਿ
ਉਨਦਿਆਇਆਵਗੇਨੀਰੁਨਿਪੰਗੁ॥ ਨਾਨਕ
ਦੁਖੁਲਾਗਾਤਿਨਕਾਮਣੀਜਿਨਕਤੈਸਿਉਮਨਿ
ਭੰਗੁ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਦੋਵੈਤਰਫਾਉਪਾਇਇਕੁ
ਵਗਤਿਆ॥ ਬੇਦਬਾਣੀਵਗਤਾਇਅੰਦਰਿਵਾ
ਦੁਪਾਤਿਆ॥ ਪਥਵਿਗਤਿਨਿਗਵਿਗਤਿਤਾਠ
ਦੋਵੈਦਿਚਿਧਰਮੁਟਿਰੈਰੈਬਾਰਿਆ॥ ਮਨਮੁਖ
ਕਚੈਕੁੜਿਆਗਤਿਨੀਨਿਹਚਉਦਰਗਾਹਾ
ਰਿਆ॥ ਗੁਰਮਤੀਸਬਾਦਿਸੁਰਹੈਕਾਮਕੋਧੁ

੧੩੫
ਜਿਨੀ ਮਾਗਿਆ ਸਚੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਸਥ
ਦਿਸਵਾਰਿਆ ਸੇਭੁ ਬਤਤੁ ਪੁਰਾਵਦੇ ਸਚੈ
ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪ
ਣਾ ਤਿਨੁ ਵਿਟਹੁ ਹਉਵਾਰਿਆ ਪਾਸ ਲੋਕ
ਅੰਤ ਭੂਨ ਵਿਭੂਨ ਵਿਆਇਆ ਵਰਸੇ ਲਾ
ਇਝੜੀਐ ਨਾਨਕ ਭਾਵੈ ਚਲੈ ਕੰਤ ਕੇ ਸੁਮਾ
ਣੇ ਸਦਾ ਰਲੀ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਕਿਆ ਉਠਿਉਠਿ
ਦੇਖਹੁ ਬਪੁੜੇ ਇਸੁ ਮੇਘੈ ਗਥਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ
ਜਿਨਿਏ ਹੁਮੇਘੁ ਪਰਾਇਆ ਤਿਸੁ ਭਾਖਹੁ ਮ
ਨਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਸੀਜਾ ਕਉ ਨਦ
ਰਿ ਕਰੇਇ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੀ ਸਭ ਕਰ

ੲਪਲਾਹਕਥੇਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੋਹ ੫੩੮
ਰਿਸਦਾਸਰੇਵੀਅੇਜਿਸੁਕਰਤਨਲਾਗੈਵਾਰਾ
ਆਰਾਣੇਆਕਾਸਕਾਗਿਖਨਮਾਤਿਢਾਹਿ
ਉਸਾਰਣਹਾਰਾ॥ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੇਕ
ਦਗਤਿਕਰੇਵੀਚਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖਅਗੈਲੇਖ
ਮੰਗੀਅੇਬਹੁਤੀਹੋਵੈਆਗਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਤਿ
ਸਿਉਲੇਖਾਨਿਬੜੈਬਖਸੇਸਿਫਤਿਭੰਡਾਰਾ॥
ਓਥੈਹਬੁਨਅਪੜੈਕੂਕਨਸੁਦੀਅੇਪੁਕਾਰ
ਓਥੈਸਾਤਿਗੁਰੁਬੋਲੀਹੋਵੈਕਾਢਿਲਏਅੰਤ
ਵਾਰਾ॥ਏਨਾਜੰਤਾਨੋਹੇਸੇਵਾਨਹੀਸਾਤਿਗੁਰੁ
ਸਿਰਿਕਰਤਾਰਾ॥੬॥ਸਲੋਕਅੰਤ॥ਬਾਬੀਹ

ਜਿਸਨੇ ਤੂ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਤਿਸਨੇ ਲੋਚੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥
ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਵਸ ਸੀ ਵਣੁ ਤਿਨੁ
ਰਿਅ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ਮੇਵ
ਠਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥ ਬਹਾਦਿ ਮਾਊ ਠਹਿ ਮਾਨਿਤ
ਧਿਆਈ ਮੇਸ ਦਾਸ ਦਾਸੁ ਖੁਹੋਇ ॥ ਜਨਕ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਦ ਹੀ ਵਰਸ ਦਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ
ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ੧੫੦੩ ਕਲ ਮਲਿ ਹੋਈ ਮੇਦ
ਨੀ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਸਚੈ ਸੁ
ਣਿਅ ਕੰਨੁ ਦੇਧੀ ਰਕ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ
ਇਵੈ ਸੇਵੁ ਰਮਾਇ ਮਾਵੁ ਠਾਛੁ ਬਰਲਾਇ
ਅਨੁਧਨੁ ਉਪਜੈ ਬਹੁ ਪਾਵਾ ਕੀ ਮਾਤਿ ਕਹਣੁ

ਨਜਾਇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਭਨਾ
 ਜੀਆ ਦੇਵਾ ਰਿਜਕ ਸੰਬਾਹਿ ਜਿਤੁ ਖਾਧੇ
 ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ॥੩॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੇ ਲੇਹਿ
 ਮਿਲਾਇ॥ ਦੂਜੈ ਦੂਜੀ ਤਰਫੁ ਪੈ ਕਰਿ ਮਿਲੇਨ
 ਮਿਲਿ ਆ ਜਾਇ॥ ਆਪੇ ਜੋ ਰਿਵਿਛੋ ਰਿਖੇ
 ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਇ ਦਿਖਾਇ॥ ਮੋਹੁ ਸੋਹੁ
 ਵਿਜੇ ਗੁਰੈ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਕੁ ਆਇ॥
 ਹਉ ਬਲਿਹਾ ਗੀਤਿ ਨ ਕਉ ਜੇ ਹਰਿ ਚਰਣ
 ਹੇਲਿ ਵਲਾਇ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ
 ਅਲਪਤੁ ਹੋਏ ਅਸੀ ਬਣਤੁ ਬਣਾਇ॥ ਸੇਸੁ

੫੩੯

ਖੀਏ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ਜਿਨ ਦਿ ਚਹੁ ਆਪੁ
ਗਵਾਇ। ਤਿਨ ਸੋ ਗੁਣਿ ਜੇ ਗੁਕ ਦੇ ਨਹੀ ਜੇਹ
ਠਿਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਨਾਨਕ
ਕਸੇ ਸਾਲਾਹੀ ਅੰਜਿ ਸੁਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ
ਤਿਸੇ ਸੋ ਗਵਿਤੁ ਪਾਣੀ ਹੋਇ ਸੁਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ
ਕੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾਂ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ
ਸਭਾ ਚਿਤਾ ਦਿ ਚਹੁ ਜਾਇ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੁ
ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਸਚਾਸ
ਹਿ ਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾਂ ਮਨਿ ਚੈਦਿ ਆਫਲੁ ਪਾਇ
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਾ ਮਾਖਿ ਮਾਮਾ ਪਸੁਣੇ ਜਿ

ਲਾਇਅਨੁਪੀਪਾਇ। ੧੫੦੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
 ਵਰਸਦਾਬੁਝਨਿਬੁਝਣਹਾਗਾਗੁਰਮੁਖਿ
 ਜਿਨ੍ਹੀਬੁਝਿਅਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗੰਧਿਅਉਰਿ
 ਧਾਰਿ। ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਹਿਸਦਾਗੰਗਾਗਤੇ
 ਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕਾਨਾਮੁਖੈ
 ਵਰਸੈਕਿਰਪਾਧਾਰਿ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰਿ
 ਆਇਆਹਰਿਆਤਮਾਮੁਮੁਗਾਰਿ। ਪਉੜੀ
 ਅਤੁਲੁਕਿਉਤੁਲੀਐਦਿਨੁਤੇਲੇਪਾਇਆਨ
 ਜਾਇ। ਗੁਰਕੈਸਬੁੰਦਿਚਾਹੀਐਗੁਣਮਾਰਿਰ
 ਹੈਸਮਾਇ। ਅਪਣਾਆਪੁਆਪਿਤੇਲਸਿ
 ਆਪੇਮਿਲੈਮਿਲਾਇ। ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਨਾ

ਪਦੈਕ ਹਣਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਬਾਲਿ ਹ
ਗੀ ਗੁਰਮਾ ਪਣੈ ॥ ਜਿ ਨਿਸਚੀ ਬੁਝਿ ਦਿਤੀ
ਬੁਝਾਇ ॥ ਜਗਤੁ ਮੁਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੁਟੀ ॥ ਮੇ
ਮਨ ਮੁਖ ਬੁਝੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਦਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ
ਨ ਚਲ ਸੀ ॥ ਜਾ ਸੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰਮ
ਤੀ ॥ ਜਾਗੇ ॥ ਤਿਨੀ ॥ ਪਹੁ ਗੰਧਿਆ ॥ ਦੂਰਾ ਕਾ ਕਿਛੁ
ਨ ਵਸਾਇ ॥ १ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ३ ॥ ਬਾਬੀ ॥
ਨਾ ਬਿਲ ਲਾਇ ॥ ਨਾ ਤਰਸਾਇ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁਖ
ਸਮਕਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿ
ਮੇ ॥ ਮੇਤਿ ॥ ਖਉ ਤਰੈ ॥ ਚੜੈ ॥ ਚੜੈ ॥ ਗਾਲਿ ॥ ਵੰਨਾ ॥
ਮੰ ३ ॥ ਬਾਬੀ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ॥ ਤੇਗਵਾਸੁ ॥ ਹੋ ॥

ਲਤੀ ਮਾਹਿ ਫਿਗਾਹਿ ॥ ਜਲ ਕੀ ਸਾਗਰ ॥ ੫੪੯ ॥
 ਜਾਣਹੀ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਾਣਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜਲ ਬਲ
 ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਵਰਸਦਾ ਖਾਲੀ ਕੋ ਥਾਉ ਨਾਹਿ
 ਏਤੈ ਜਲਿ ਵਰਸਦੈ ਤਿਖ ਮਗਹਿ ਭਾਗਾਤਿ
 ਨਾ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਸੇਧ
 ਪਈ ਜਿਨ ਵਸਿ ਆਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਨਾ ਬਜਤੀ ਸਿਧ ਪੀਗ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ
 ਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੁਝੈ ਸਮ
 ਏ ॥ ਆ ॥ ਜੁਗ ਛਤੀ ॥ ਗੁਬਾਰੁ ਤਿ ਸਹੀ ਭਾਇ
 ਆ ॥ ਜਲਾ ਬੰਬੁ ਅਸ ਠਾਨੁ ਤਿਨੈ ਵਰਤਾ
 ਏ ॥ ਆ ॥ ਨੀਲੁ ਅਨੀਲੁ ਅਗੰਮੁ ਸਰਜੀ

144
ਤੁਸਬਾਇਆ ॥ ਅਗਨਿਉ ਪਾਈ ਵਾਹੁ ਭੁਖ
ਤਿਹਾਇਆ ਦੁਨੀਆ ਕੈ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ਦੂ
ਜਾਗਾਇਆ ॥ ਰੇਖੇ ਰਖਣ ਹਰਿ ਜਿਨਿ ਸਬ
ਦੁਬੁਝਾਇਆ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਇਹੁ ਜ
ਲੁ ਸਭ ਤੈ ਵਰਸਦਾ ਵਰਸੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥
ਸੇ ਬਿਰਖਾ ਹਰੀ ਆਵਲੇ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ
ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰੀ ਸੁਖੁ ਤੇਇ ਏਨਾ ਜੰ
ਤਾਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਭਿਨੀ ਰੈ ਟਿਚ
ਮਕਿ ਆਵਠਾ ਛਹ ਬਰਲਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਦੁਹੈ
ਅਨੁਧਨੁ ਬਹੁਤੁ ਉਪਜੈ ਜਾਸੁ ਕਰੇ ਰਜਾਇ
ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤਿਪਤੀ ਮੇਜੀ ਆਂ ਜੁਗਤਿਸ ॥ ੬੨

ਮਾਇ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਕਦੇ ॥ ੪੮੨ ॥
 ਆਵੈ ਕਦੇ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਧਨੁ ਨਾ
 ਮੁਹੈ ਸਦੀ ਹਰੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ
 ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਲੇ ਪਾਇ ॥
 ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ
 ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਆ
 ਪਿ ਕਰਾਏ ਕਾਰ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੇਬੀ ਮੇਹੁ
 ਕਮੁ ਕਰੇ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਛੁਡਾਏ ਛੁਟੀ ਮੇ
 ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਅ
 ਪਿ ਸਭ ਮੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਭ ਮਾਹਿਏ ਕਵ
 ਰਤੁ ਦਾਸਿ ਗਿ ਸਿਰਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰ

ਮੁਖਿਆਪੁਵੀਚਾਰੀਐਲਗੇਸਚਿਪਿਆ
ਗੁਨਾਨਕਕਿਸਨੇਆਖੀਐਆਪੇਦੇਵਦ
ਤਾਰਾ॥੧੦॥ਸਲੋਕਮੰਤ੍ਰ ਬਾਬੀਹਾਏਹੁਜ
ਗਤੁਹੈਮਤੁਕੋਭਗਮਿਭੁਲਾਇ॥ਇਹੁਬਾਬੀ
ਤਾਪਸੁਹੈਇਸਨੇਬੁਝਦੁਨਾਹਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਪੀਆਤਿਨਬਹੁ
ਵਿਨਲਾਗੀਆਇ॥੧੧॥ਮੰਤ੍ਰ ਅਲਾਰੁਸੀ
ਤਲਗਗੁਰੈਹਰਿਧਿਆਇਐਸਾਤਿਹੋਇ॥
ਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਂਵ
ਰਤੈਸਭਲੋਇ॥ਵਰੈਜੀਅਜੁਗਤਿਹੋ

ਇਧਰ ਏਨੇ ਸੀ ਗਾਰੁ ਤੇਇ ਨਾਨਕਾਇ ੫੪੩
ਤੁਜ ਗਤੁ ਸਭੁ ਜਲੁ ਤੈ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋਇ
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਸੋ ਜਨਮੁ
ਕਤੁ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਵੇਪਰ
ਵਾਹੁ ਇਕੋ ਤੁਧਾਇ ॥ ਤੁਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ
ਆਪ ਵਜੈ ਕਿਸੁ ਗਣੈ ॥ ਆਣ ਸਕੁ ਰਾਗ
ਰਬੁ ਸਚੀ ਤੁਧੁ ਮਣੀ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਰਚ
ਇਉ ਪਾਈ ਮਦਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆ
ਪਣਾ ਆਇ ਅਤਿ ਸੁਗਣੀ ॥ ਜੇ ਹਉ ਮੇਵ
ਚਹੁ ਜਾਇ ਤੇ ਕੇਹੀ ਗਣਤ ਗਣੀ ॥ ਅਨਮੁਖ
ਮੇਰਿ ਗੁਬਾਗਿ ਜਿਉ ਭੁਲਾ ਮੰਤ੍ਰਿ ਵਣੀ ॥ ਕਟੇ

ਪਾਪ ਅਸੀਖ ਨਾਵੈ ਇਕ ਕਲੀ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕ
ਮੰਤ੍ਰ ਬਾਬੀ ॥ ਖਸਮੇ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾ
ਣੀ ਮਹਲੁ ਦੇਖਿ ਅਰਦਾਸਿ ਪਾਇ ॥
ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਹਿ ਬੋਲਿਆ
ਬਾਇਨ ਪਾਇ ॥ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਰਹੈ ਜੇ
ਇਛੈ ਸੇਵਲੁ ਪਾਇ ॥ ਬਾਬੀ ॥ ਕਿਆ ਬਹੁ
ਕਾਜ ਗਤੈ ਕੀਤਿ ਖਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਬਾਬੀ
ਗਉੜੀ ॥ ਗੈਣ ਬੋਲਿਆ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭ
ਇਹੁ ਜਲੁ ਮੇਗਾ ਜੀਉ ਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਰ
ਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਸ ਬਦੀ ਜਲੁ ਪਾਈ ਮੇ
ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਨਕਾ ਜਿ ਸੁਬਿਨੁ

ਚਸਾਨ ਜੀਵਦੀ ਸੁਸਤਿ ਗੁਰਿਦੀ ਮਾਮਿਲਾ
 ਇੰ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਖੰਡ ਪਤਾਲਾ ਮਸੀਖ ਮੇਗ
 ਟੁਟ ਨਹੋਈ ॥ ਤੂਕਰਤਾ ਗਾਵਿਦੁਤੁਪੁਸਿਰਜੀ
 ਤੁਪੈ ਗਈ ॥ ਲਖ ਚਉਗਾਸੀ ਹਮੇਦਨੀ ਤੁਝ
 ਹੀ ਤੇਰੇਈ ॥ ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਕਹ
 ਹਿ ਕਹ ਵਹਿਕੇਈ ॥ ਇਕਿ ਸਾਹਸ ਦਾਵਹਿ
 ਸੀਚਿਧਨੁ ਦੂਜੈ ਪਤਿਧੇਈ ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇਈ
 ਕਿਮੰਗਤੇ ਸਭਿਨਾ ਸਿਰਿਸੇਈ ॥ ਦਿਨੁ ਨ ਦੇ
 ਬਾਜਾਗੀਆ ਭੀ ਹਵਲਿ ਰੇਈ ॥ ਕੁੜਿ ਨਿਖੁ
 ਦੇ ਨਾਨਕਾਸ ਚੁਕਰੇ ਸੁਰੇਈ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ
 ਬਾਬੀ ਹਾ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ

ਅਭਿਗਣਵੰਤੀ ਦੁਗਿਅੰਤਰਿ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਵ
ਸੈ ਗੁਗੁਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਕੁਕਪੁਕਾਰਨ
ਤੇਵਈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ਨਾਨਕਨ
ਮਿਰਤੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਕੇ ਪਾਲਾ
॥ ਅੰਤ ਬਾਬੀ ਹਾਬੇ ਨਤੀ ਕਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਦੇ ਹਜੀ ਅਦਾਨਾ ਜਲਾ ਬਿਨੁ ਪਿਆਸ ਨਉ
ਤਰੈ ਛੁਟ ਕਿਜਾ ਹਿਮੇਰੇ ਪਾਨਾ ਤੁਸੁ ਖਦਾਤਾ
ਬੇਅੰਤੁ ਹੈ ਗੁਣ ਦਾ ਤਾਨੇ ਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਬਖਸਿਲ ਦੇ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ਭਗ
ਵਾਨੁ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾ
ਇਕੈ ਗੁਣ ਅਭਿਗਣ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰਾ ਤੇ

ਗੁਣਸਰਬਜੰਜਾਲੁਪੈਨਾਮਿਨਧਰੇਪਿਆਰੁ ੫੪੫
ਗੁਣਛੋਰਿਅਉਗੁਣਕਮਾਵਦੇਦਰਗਤਹੋ
ਹਿਖੁਆਰੁਜੁਮੇਜਨਮੁਤਿਨ੍ਰੀਹਾਰਿਅਕਿ
ਤੁਆਏਸੰਸਾਰਿਸਚੈਸਬਦਿਅਨੁਮਾਰਿਆ
ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਪਿਆਰਿਜਿਨ੍ਰੀਪੁਰਖੀ
ਉਰਿਧਾਰਿਆਸਚਾਅਲਖਅਪਾਰੁਤੁ
ਗੁਣਦਾਤਾਨਿਧਾਨੁਹਰਿਅਮੀਅਵਗ
ਣਿਆਗਾਜਿਸੁਬਖਸੇਸੋਪਾਇਸੀਗੁਰਸ
ਬਦੀਵੀਚਾਰੁ ੧੩ ਸਲੋਕਮੰ ੫ ਗਤਿ
ਨਦਿਹਾਵੀਸਾਕਤਾਂਜਿਨ੍ਰੀਵਿਸਰੈਨਾਉ।ਗ
ਤੀਦਿਨਸਮੁਹੇਲੀਅਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣ

ਗਾਂਊ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੫ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਰ ਮਾਣਕਾਰ
ਕੇ ਮਣੀ ਮਥੀ ਨੀ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿਭਾਣਿਆ
ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹਨੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾਸ
ਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਅੰਤਿ ਖਲੋ
ਆਆਇ ਜਿਸ ਤਿ ਗੁਰਮ ਗੋਪਾਲਿਆ
ਘੋਰਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮ ਕਾਲੁ ਸਚਾ ਰਖਵਾਲਿਆ
ਗੁਰਸਾਖੀ ਜੋ ਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਵਾਲਿਆ
ਆ ॥ ਮਨ ਮੁਖਾਵਿ ਟੁਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆ ਗਢਿ
ਗਹਿ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ ਪਸੂ ਮਾਣੁ ਸਚੀ ਮਿਪਣੇ
ਟੇ ਅੰਦਰੁ ਕਾਲਿਆ ॥ ਸਭੇ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਸ
ਚੈ ਸਬ ਚਿਨਿ ਹਾਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿ

ਧਾਨੁੰਤੈ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਦੇਖਾਲਿਆ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕ ੫੪੬
ਮੰਤ੍ਰ ਬਾਬੀ ਹੈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਦਾਇਆ ਕ
ਹਿ ਗੁਰੀ ਛਹ ਬਹਲਾਇ ॥ ਬਾਬੀ ਹੈ ਹੁਕਮੁ ਪੁਕ
ਰਗਹਿ ਗਈ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿਆਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸੇਸਾਲਾ ਹੀ ॥ ਮੇਜਿ ਦੇਦਾ ਸਭਨਾ
ਜੀਆਰਿ ਜਕੁ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਚੜ੍ਹਕ
ਤਨ ਜਾਣਹੀ ॥ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਿਖਾਰੈ
ਕਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕੁਰੰਮਿ
ਮਾਮੀ ਮ੍ਰਤ ਜਲੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਦਾਰਿ ਕਰੈ
ਜੇਆਪਣੀ ਤਾਂ ਸਤਿ ਗੁਰਮਿ ਲੈ ਸੁਭਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੇ ਮੀ ਮਿਤ ਜਲੁ ਪਾਇਆ
ਸਹਜੇ ਗਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇ
ਕਿ ਵਲ ਖੰਡਿ ਬੈਸਾ ਸਤਿ ਜਾਇ ਸਦੁ ਨ ਦੇਵਈ
ਇਕਿ ਪਾਲਾ ਕਕਰੁ ਭੰਨਿ ਸੀਤਲੁ ਜਲੁ ਹੋਵਈ
ਇਕਿ ਰੁਸਮ ਚੜਵਾਇ ਮੀ ਗਿ ਮੇਲੁ ਨ ਧੋਵ
ਹੀ ॥ ਇਕਿ ਜਟਾ ਬਿਕਟਾ ਬਿਕਰਾਲ ਕੁਲੁ
ਪਰੁ ਖੋਵਈ ॥ ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਗਿ ਫਿਨ
ਗਤਿ ਨੀਦਨੁ ਸੇਵਈ ॥ ਇਕਿ ਮਗਨਿ ਜਲ
ਵਾਹਿ ਮੰਗੁ ਆਪੁ ਵਿਗੋਵਈ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਤਨੁ
ਛਾਹੁ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੇਵਈ ॥ ਸੋਹਨਿ ਖਸਮ ਦੁ
ਆਹਿ ਜਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਈ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ॥ ੩

ਬਾਬੀਹਾਮੀਮ੍ਰਤਵੇਲੈਬੋਲਿਅਮਾਤਾਂਦਰਿਸੁਣੀ
 ਪੁਕਾਰਾ। ਮੇਘੋਨੋਫੁਰਮਾਨੁਹੋਆਵਰਸਹੁਕਿਰ
 ਪਾਧਾਰਿ। ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਟੈਜਿਨ੍ਹੀਸਚੁ
 ਗਿਆਆਉਰਿਧਾਰਿ। ਨਾਨਕਨਾਮੇਸਭਹਰੀ
 ਆਵਲੀ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥੧॥੧੩
 ਬਾਬੀਹਾਇਵੇਤੇਗੀਤਿਖਾਨਉਤਰੈਜੇਸਉਕਰਹਿ
 ਪੁਕਾਰਾ। ਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰਪਾਈ। ਮੇਨਦਰੀ
 ਉਪਜੈਪਿਆਰਾ। ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਮਨਿਦਸੈ
 ਵਿਚਹੁਜਾਇਦਿਕਾਰਾ॥੨॥੫ਉਤ੍ਰੀ॥ ਇਕਿ
 ਜੈਨੀਉਤ੍ਰੁਪਾਇਪੁਰਹੁਖੁਆਇਆ॥
 ਤਿਨਮੁਖਿਨਾਹਿਨਾਮੁਨਤੀਗਬਿਨਾਇਆ

੮੪
ਭੀ ਸਿਰਖੇ ਗਇਨ ਭਟਕ ਗਇਆ ਕੁਚਿ
ਲਗਹਿ ਵਿਨ ਗਤਿ ਸਬ ਦੁ ਨ ਭੁਗਇਆ ਤਿਨ
ਜਾਤਿ ਨ ਪਾਤਿ ਨ ਕਰਮੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮ
ਨਿਜੁ ਭੈ ਦੇ ਜਾਤਿ ਜੁਠਾ ਖਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਬ ਦੇ
ਅਚਰਨ ਕਿਨਹੀ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਓ
ਅੰਕਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ਸੋ ਲੇਖਮੰ ੩
ਸਾਵਟਿ ਸਹੀ ਕਾਮਣੀ ਗੁਰਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੀ
ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਗੁਰਕੀ ਹੋਤਿ ਅਪਾ
ਰਿ १ ਮੰ ੩ ॥ ਸਾਵਟਿ ਵਝੈ ਗੁਣ ਬਾਰੀ
ਜਿਸੁ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ਨਾਨਕ ਪਿਰਕੀ ਸਾ
ਰਨ ਜਾਣਈ ਸਭੁ ਸੀ ਗਾਰੁ ਖੁਆਰੁ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ਸਚਾ ਮਲਖਾ ਮਭੇਓਹੁ ਠਿਨ ਪਤੀ
 ਜਈ ਇਕਿ ਗਾਵਹਿ ਗਾਗਰੀਆ ਗਾਗਿ
 ਨਭੀ ਜਈ ਇਕਿ ਨਚਿਨਾਚਿ ਪੁਗਹਿ ਤਾਲਿ
 ਭਗਤਿ ਨਕੀ ਜਈ ਇਕਿ ਅੰਨ੍ਹਾ ਖਾਹਿ ਮੁ
 ਗਭਾਤਿ ਨਾਕਿਆ ਕੀ ਜਈ ਇਸਨਾਹੋਈ
 ਬਹੁਤ ਕਿਵੈ ਨਪੀ ਜਈ ਕਰਮਵਧਾਹਿ ਕੈਲੇ
 ਅਖਾਪਿ ਮਗੀ ਜਈ ਲਾਹਨਾ ਮੁਸੰਸਾਰਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀ ਜਈ ਹਰਿਭਗਤੀ ਅਸਨੇਹਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀ ਜਈ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਲਾਰਗ ਬੁਝੈ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਮ
 ਨੁਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਗੁਰਸਬਦੀਏ ਕੁਪ

ਛਾਣਿਆਏਕੋਸਚਾਸੋਇ। ਅਨੁਤਨੁਸਚਾ
ਸਾਚਿਮਨੀਸਚੇਸਚੀਸੋਇ। ਅੰਦਰਿਸਚੀ
ਭਗਤਿਹੈਸਹਜੇਹੀਪਤਿਦੋਇ। ਕਲਿਜੁ
ਗਮਾਇਘੋਰਅੰਧਾਰੁਹੈਮਨਮੁਖਗਾਹੁਨਕੋਇ
ਸੇਵਰਭਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗ
ਟੋਹੁਇ॥੧੫੦੩॥ ਇੰਦੁਵਰਸੈਕਰਿਦਇ
ਅਲੋਕਾਮਨਿਉਪਜੈਚਾਉ। ਜਿਸਕੈਹੁਕ
ਮਿਇੰਦੁਵਰਸਦਾਤਿਸਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈ
ਜਾਂਉ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸਮਾਲੀਐਸਚੇ
ਕੇਗੁਣਗਾਉ। ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਜਨਨਿ
ਗਮਲੇਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਪੁਗਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਪੁਗਪਾਇਆਪੁਰੈਕਰ ੫੪੯
ਅਧਿਆਇਪੁਗਸਬਦੁਮੀਨਿਵਸਾਇਆ।
ਪੁਰੈਗਿਆਨਿਧਿਆਨੀਮੇਲੁਚੁਕਾਇਆ
ਹਰਿਸਰਿਤੀਰਥਿਜਾਣਿਮਨੁਮਾਨਾਇਆ
ਸਬਦਿਮਹੈਮਨੁਮਾਧੰਨੁਜਟੇਦੀਮਾਇ
ਆਹਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰੁਸਚਾਮਾਇਆ
ਪੁਛਿਨਸਕੈਕੋਇਜਾਂਖਸਮੇਰਾਇਆਨਾ
ਨਕਸਚੁਸਲਾਹਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ।
ੴਸਲੋਕਮਃ॥ ਕਲਹਾਂਦੇਦੇਬਾਵਲੇਲੇ
ਦੇਵਡੇਨਿਲਜਾਚੁਹਾਖਡਨਮਾਦਈਤਿਕਲ
ਬਰੈਛਜਾਦੇਨਿਦੁਆਈਸੇਮਗਹਿਜਿਨਕਉ

ਦੇਨਿਸਿਜਾਹਿ ਨਾਨਕੁ ਤਕ ਮੁਨਜਾ ਪਈ ਕੋਥੈ
ਜਾਇਸਾ ਮਾਇ। ਫਸਲਿ ਮਾਹਾ ਤੀਏ ਕੁਨਾ ਮੁਸਾ
ਵਦੀ ਸਚੁ ਨਾਉ ਮੇਮਹ ਦੂ ਦੁਲਿ ਖਾਇਆ
ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਇ। ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦਰ ਕੇ ਤੇ
ਕੇਤੇ ਮਾਹਿ ਜਾਹਿ। ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਮੰਗਤੇ ਕੇਤੇ
ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਜਾਹਿ॥ ੧੫੦॥ ਸਉ ਮਨੁ ਹਸਤੀ
ਪਿਓ ਗੁਰੂ ਖਾਵੈ ਪੰਜਿ ਸੈਦਾਣਾ ਖਾਇ। ਫੁਕੈ
ਫੁਕੈ ਖੋਹੁ ਫੁਕੈ ਸਾਹਿ ਗਾਇ। ਮੇ ਪਛੁਤਾਇ॥
ਅਧੀਫੁਕਿ ਮੁਈ ਦੇਵਨੀ। ਖਸਮੀ ਮਟੀ ਫਿਰਿ
ਭਾਨੀ॥ ਅਪੁਰੁ ਲਾਚਿ ਤੀਕਾ ਚੁਗਣੁ ਗੋਇਚ
ਤੀਥਿ ਲਾਇ। ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹਾ ਚੰਗੀ ਜਿਕ

440
 ਰੇਖੁ ਦਾਇਖੁ ਦਾਇਖੁ ਸਕਤਾ ਸੀ ਹੁਮਾਰੇ ਸੈਮਿ
 ਰਿਆਸਤ ਪਿਛੈ ਪੋਖਾਇ ਹੋਇ ਸਤਾਣਾ ਪੁਰੇ
 ਨਮਾਵੈ ਸਾਇ ਗਾਇ ਮੇਪਛੁਤਾਇ ਅੰਧਾਰਿ
 ਸਨੇ ਬੁਕਿ ਸੁਣਾਵੈ ਖਸਮੇ ਮੂਲਿ ਨਭਾਵੈ
 ਅਕਾਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਅਕਤਿ ਦਾ ਅਕਤਾਈ
 ਬਹਿਖਾਇ ਖਸਮੇ ਕੁਟਾਵੈ ਓਹੋ ਚੰਗਾ ਜਿਕ
 ਰੇਖੁ ਦਾਇਖੁ ਦਾਇਖੁ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਚਾ
 ਹਿਦਿਹਾ ਤੇ ਸੁਖਿ ਕੀ ਤੈਦੁਖੁ ਹੋਇ ਗਲਾਵਾ
 ਲੇਹੈ ਨਿਪਟੇ ਰੇਛੁ ਨਿਸਕੈ ਕੋਈ ਅਖੀਮ
 ਗੈਮ ਹਣਾ ਜਿਨਤੁ ਗਖਿ ਤਿਨ ਨੇ ਤਿਨ ਅ
 ਵੈ ਤਿਨ ਭਉਸਾ ਗੁਰੁ ਹਣਾ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਤੁਪਟੀਸਚਾਅਲਖਅਪਾ
ਗੁ। ਤੂਦਾਤਾਸਭਿਅੰਗਤੇਇਕੋਦੇਵਣਹਾਰੁ॥
ਜਿਨ੍ਹੀਸੇਵਿਆਤਿਨ੍ਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਮਤੀ
ਵੀਚਾਰੁ। ਇਕਨ੍ਹਾਨੇਤੁਪੁਏਵੈਰਾਵਦਾਮਾਇ
ਆਨਾਲਿਪਿਆਰੁ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਲਾ
ਹੈ। ਮੇਅੰਤੁਗਿਪ੍ਰੇਮਾਪਿਆਰੁ। ਵਿਣੁਪ੍ਰੀਤੀਭਗਤਿ
ਨਹੋਵਈ। ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਨਲਗੈ। ਪਿਆਰੁਤੂਪ੍ਰ
ਭੁਸਾਭਿਤੁਪੁਸੇਵਦੇ। ਇਕਢਾਢੀਕਰੇਪੁਕਾਰੁ॥
ਦੇਹਿਦਾਨੁਸੰਤੋਖੀ। ਮਾਸਚਾਨਾਮੁਮਿਲੇਅ
ਧਾਰੁ॥ ੧੯ ਸਲੋਕਮਃ॥ ਰਾਤੀਕਾਲੁਪਾ
ਟੈ। ਦਿਨਿਕਾਲੁ। ਛੇਜੇਕਾਇਨ। ਹੋਇਪਰਾਏ

ਵਰਤਦਿ ਵਰਤਿਆ ਸਾਧਕ ਜੰਜਾਲੁ ਭੁਲਿਆ
 ਚਰਿਗਾਇਆ ਤਪਤਾਲੁ ਅਧਾਤੁ ਖਿਤੁ ਖਿਪੁ
 ਇਆਤੁ ਗਿਪਿਛੈ ਰੋਵਹਿ ਲਿਆ ਵਹਿਓ
 ਭਬਨੁ ਬੁਝੈ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ਨਾਹੀ ਆਇਆ ਹੋਇ
 ਰੋਵੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਖਸਮੇ ਦੇਵੈ ਭਾਵੈ
 ਸੇਈ ਮੁਏ ਜਨੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੫੬॥ ਮੁ
 ਆਪ ਆਰੁ ਪੀਤਿ ਮੁਈ ਮੁਆਵੈ ਰੁਵਾਇ
 ਵੰਨੁ ਗਾਇਆ ਰੂਪੁ ਦਿਣ ਸਿਆਦੁ ਖੀਦੇ ਹਰੁ
 ਲੀ ਕਿਥਹੁ ਆਇਆ ਕਹੁ ਗਾਇਆ ਕਿਹੁ ਨ ਸ
 ਈ ਕਿਹੁ ਸੀ ਮਨ ਮੁਖਿ ਗਲਾ ਗਈਆ ਕੀਤਾ
 ਚਾਉ ਗਲੀ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿਰਖੁ

ਰ ਪਤਿਪਾਟੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ
ਵਾਸੁਖ ਵਾਤਾ ਅੰਤੈ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੁ
ਜਗਤੁ ਬਓਗਨਾ ਨਾਵੈ ਸਾਰਨ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨ੍ਹ ਜੇਤ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥
ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਕੁ ਤੇਹਾ ਜਿ ਸੁਭਾਣਾ ਮੰਨਿ
ਗਾ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਹੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕਰੇ
ਹੀ ਰਜੇ ਨਾਹੀ ਮੁਗਧੁ ਖਨ ਜਾਈ ॥ ਦੂਜੈ ਸਭੁ
ਕੋ ਲਗਿ ਵਿਗੁਤਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੁਝਨ ਪਾਈ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਹਾ ਕਰੇ
ਰਜਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ॥ ਸਗੁ ਧਰਮੁ ਦੁ

ਇਨਾਨਕਾਜੇਧਨੁਪਲੈਪਾਇਸੋਧਨੁਮਿਤ੍ਰਨ
 ਕਾਂਢੀਐਜਿਤੁਸਿਰਿਚੇਟਾਖਾਇਗਜਿਨਕੈ
 ਪਲੈਧਨੁਦਸੈਤਿਨਕਾਨਾਉਫਕੀਗਾਜਿਨਕੈ
 ਹਿਰਦੈਤੂਦਸਾਹਿਤੇਨਗਗੁਣੀਗਾਹੀਗਾ॥੧੫੦॥
 ਦੁਖੀਦੁਨੀਸਹੇੜੀਐਜਾਇਤਲਗਾਹਿਦੁਖਾ
 ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਾਬਿਨੁਕਿਸੈਨਲਬੀਭੁਖਾਰੂ
 ਪੀਭੁਖਨਉਤਰੈਜਾਂਦੇਖਾਂਤਾਂਭੁਖਾਜੇਤੇਰਸਸਰ
 ਰਕੇਤੇਤੇਲਗਾਹਿਦੁਖਾਰਾਮ॥੧੫੧॥ ਅੰਧੀਕੀਮੀਅੰਧੁ
 ਮਨੁਮਨਿਅੰਧੈਤਨੁਅੰਧੁਚਿਕੜਿਲਾਇਐ
 ਕਿਆਥੀਐਜਾਤੁਟੈਪਥਰਬੰਧੁਬੰਧੁਤੁਟਾ
 ਬੇੜੀਨਹੀਨਾਤੁਲਹਾਨਾਹਾਥਾਨਾਨਕਸਚੇ

ਨਾਮਾਦਿਤੁ ਕੇਤੇ ਰੂਬੇ ਸਾਬਾ ॥ ੩ ॥ ਅੰ ੧ ॥ ਲਖ ਮਲ
ਸੁਇਨਾ ਲਖ ਮਲ ਰੂਪਾ ਲਖ ਸਾਗਾ ਸਿਰਿ ਸਾਗਾ
ਲਖ ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇ ਜੇ ਲਖੀ ਘੋੜੀ ਪਾ
ਤਿਸਾਹਾ ॥ ਜਿਥੈ ਸਾਇ ਰੁਲੀ ਪਾਣਾ ਅਗਨਿ
ਪਾਣੀ ਅਸਗਾਹਾ ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨਾ ਆਵਈ
ਧਾਹੀ ਪਵੈ ਕਹਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਥੈ ਜਾਣੀ ਅਹਿ
ਸਾਹ ਕੇਈ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ॥ ੪ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਨਾ
ਗਲੀ ਜੰਜੀਰ ਬੀਦਿ ਰਬਾਣੀ ਮੇ ॥ ਬਧੇ ਛੁਟਹਿ
ਸਚਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀ ਮੇ ॥ ਲਿਖਿਆ ਪਲੇਪਾ
ਇਸੇ ਸਚੁ ਜਾਣੀ ਮੇ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਇ ਨਿਬੇ
ਰੂ ਗਾਇਆ ਜਾਣੀ ਮੇ ॥ ਭਉਜ ਲਤਾਰਟ

ਹਾਹੁਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐ॥ ਚੋਰਜਾਰਜੁਆਰ ੫੫੩
ਪੀੜੀਘਾੜੀਐ॥ ਨਿੰਦਕਲਾਇਤਬਾਗੀਮਏ
ਹੜਵਾੜੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਇਸੁਦ
ਰਗਹਜਾਣੀਐ॥ ੨੧॥ ਸੋਲਕਮਃ੨॥
ਨਾਉਫਕੀਰੈਪ੍ਰਤਿਸਾਹੁਮੁਗਖਪ੍ਰਤਿਤੁਨਾਉ
ਅੰਧੇਕਾਨਾਉਪਾਗਖੁਏਵੈਕਰੇਗੁਆਉ॥ ਇ
ਲਤਿਕਾਨਾਉਚਉਧਰੀਕੁੜੀਪੁਰੇਬਾਉ॥ ਨਾ
ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ॥ ਕਲਿਕਾਏਹੁਸਿ
ਆਉ॥ ੧੫੦੧॥ ਹਰਣਾਬਾਜਾਤੈਸਿਕਦਾ
ਗੰਏਨ੍ਹਾਂਪੜ੍ਹਿਆਨਾਉ॥ ਟਾਂਪੀਲਗੀਜਾਤਿ
ਫਹਾਇਨਿਅਗੈਨਾਹੀਬਾਉ॥ ਸੋਪਾੜਿਆ

ਸੋਪ ਭਿਤ ਬੀਨਾ ਜਿਨ੍ਹੀ ਕਮਾਣਾ ਨਾਉ ਪਹਿਲੇ
ਦੇ ਜੜਾ ਅੰਦਰਿ ਜੀ ਮੈ ਤਾਉ ਪਾਠਿ ਤੋ ਵੈਛਾਉ ਭਾ
ਜੇ ਸੀਹ ਮੁਕਦ ਮੁਕਤੋ ਜਾਇ ਜਗਾਇ
ਨਿਥੇ ਰੇ ਸੁਤੋ ਚਾਕਰ ਨਹ ਦਾਪਾਇ ਨਿਪਾ
ਉ ਭਾਤੁ ਪਤੁ ਕਤਿ ਤੋ ਚਟ ਜਾਹੁ ਜਿਥੇ ਜੀ
ਆਹੇ ਸੀਸਾਗਾ ਨਕੀ ਵਢੀ ਲਾਇ ਤਬਾਹ
ਤ ਪਉੜੀ ਆਪਿ ਪਉ ਪਾਏ ਮੇਦਨੀ ਆਪੇ
ਕਰਦਾ ਸਾਹਾ ਭੋਏ ਬਨੁ ਭਗਮੁ ਨ ਕਟੀ ਐਨਾ
ਮਨ ਲਗੀ ਪੁਆਹਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਭਾਉ ਉਪ
ਜੇ ਪਾਈ ਮੇਮੁ ਖਦੁਆਰਾ ਭੋਤੇ ਸਹਜੁ ਪਾ
ਈ ਮੇਮਿ ਲਿਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਅ ਪਾਰਾ ਭੋਤੇ ਭੋ

ਜਲੁਲੀਪੀਮੇਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰਾਭੇਤੇਨ ੫੫੪
ਗੁਰਪਾਈਮੇਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਗਵਾਰਾ
ਮਨਮੁਖਭੈਕੀਸਾਹਨਜਾਣਨੀਉਸਨਾਜ
ਲਤੇਕਗਾਪੁਕਾਰਾਨਾਨਕਨਾਵੈਤਿਤੇਸੁ
ਖੁਪਾਇਆਗੁਰਮਤੀਉਰਿਧਾਰਾ॥੩੨॥
ਸਲੋਕਮਃ१ ਗੁਰਪ੍ਰੇਕਾਮੇਦੇਸਤੀਭੁਖੇ
ਸਾਦੈਗੀਛਾ ਲਬੈਮਾਲੈਪੁਲਿਮਿਲਿਮਿ
ਚਲਿਓਪੇਸਉਰਿਪਲੰਧੁ ਗੁਰਿਕੋਕੋ
ਪੁਖੁਆਗੁਰਉਫਕੜਪਿਟੇਅੰਧੁ ਚੁਪੈਚੰ
ਗਾਨਨਕਾਵੈਨਾਵੈਮੁਰਿਗੀਧੁ॥੧੫੦॥
ਗੁਰਮਾਲੁਗੁਪੁਜਾਤਿਜੇਬਨੁਪਜੇਰਗਾ॥

ਏਨੀ ਠਗੀਜ ਬੁਠਗਿਆ ਕਿਨੈ ਨ ਰਖੀ ਲਜਾ
ਏਨਾ ਠਗਾਨਿ ਠਗਿ ਸੇਜਿ ਗੁਰਕੀ ਪੈ ਗੀਪਾ
ਹਿ। ਨਾਨਕ ਕਰਮ ਬਾਹਰੇ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਮੁਠੇ
ਜਾਹਿ। ੨ ਪਉੜੀ ਪੜਿਆ ਲੇਖੈ ਦਾਹੁ ਲੇ
ਖਾ ਮੰਗੀਐ ਦਿਣੁ ਨਾ ਵੈਕੁੜਿਆ ਹੁਅਥਿ
ਖਾਤੀ ਗੀਐ। ਅਮਥਿ ਪਟਹੁ ਪੋਗਾ ਹਗਲੀਆ
ਰੋਕੀਆਂ। ਸਚਾ ਵੇਪਰ ਵਾਹੁ ਸਬਦਿ ਸੀਤੋ ਖੀ
ਆਂ। ਗਹਿਰ ਗਭੀਰਾ ਅਬਾਹੁ ਹਥਿ ਨ ਲ
ਭਈ। ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੇਟਾ ਖਾਹੁ ਦਿਣੁ ਗੁਰਕੇਇ
ਨ ਛੁਟ ਸੀ। ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਪਾਸਿ ਜਾਹੁ ਨਾ ਮੁਦਖ
ਈਐ। ਹੁਕਮੀ ਸਾਹਗਿ ਰਾਹੁ ਦੇਂਦਾ ਜਾਈ

ਮੇ ੨੩ ਸਲੋਕਮਃ ੧ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀਅ ੫੫੫
 ਗਨੀਜੀਉ ਤਿਨਕਿਆ ਖੁਸੀਆਕਿਆ
 ਪੀੜਾ ਧਰਤੀ ਪਾਤਾਲੀਆ ਕਾਸੀਇਕਿਦ
 ਰਿਗਨਿਵਜੀਗਾਇਕਨਾਵਡੀਆ ਰਜਾਇ
 ਰਕਿਆਰੋਹਿਜੀਗਾਇਕਿਦੇਖਾਹਿਨਿਖੁਟੈ
 ਨਹੀਇਕਿਸਦਾਫਿਗਹਿਫਕੀਗਾਹੁਕਮੀ
 ਸਾਜੇਹੁਕਮੀਦਾਹੋਏਕਚਸੇਮਹਿਲਖਾਸ
 ਭੁਕੋਨਬੈਨਬਿਆਬਖਸੈਤੋੜੇਨਬਾਵਰਨਾ
 ਚਿਹਨਾਬਾਹਗਲੇਖੇਬਾਝਾਅਲਖਾਕਿਉ
 ਕਈਅੇਕਿਉਆਖੀਅੇਜਾਪੇਸਚੇਸਚੁ॥
 ਕਰਣਾਕਬਨਾਕਾਰਸਭਨਨਕਆਪਿਅ

ਕਬੁ ਅਕਥਕੀਕਥਾਸੁਟੇਇ ਰਿਧਿਭੁ
ਧਿਸਿਧਿਗਿਅਨੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ १ ਮਃ १
ਅਜਰੁਜਰੇਤਨਉਕਲਬੰਧੁਪੁਜੈਪਾਣ
ਰੇਵੈਬਿਰੁਕੰਧੁਕਹਾਂਤੇਆਇਅਕਹਾਏ
ਹੁਜਾਣਾ ਜੀਵਤਮਰਤੁਰਹੈਪਰਵਾਣਾਹੁ
ਕਮੇਬੂਝੈਤਤੁਪਛਾਣੈਇਹੁਪਰਸਾਦੁਗੁ
ਰੂਤੇਜਾਣੈਹੋਵਾਫੜੀਅਗੁਨਨਕਜਾਣਾ
ਨਾਹਉਨਾਮੇਜੂਨੀਪਾਣਾ ੩ ਪਉੜੀ ॥
ਪੜੀਅੰਨਾਮੁਸਾਲਾਹਤੇਰਿਬੁਧੀਮਿ
ਥਿਆਥਿਨੁਸਚੇਦਾਪਾਰਜਨਮੁਥਿਰ
ਥਿਆਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਰੁਨਕਿਨਹੀਪਾ

ਇਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਗਗਨ ਬਿਗੁ ਬਾਰੁ ਤਿਨੁ ਸ ੫੫੬

ਚੁਨਭਾਇਆ ਚਲੇਨਾ ਮੁਦਿ ਸਾਹਿਤਾ ਵਿ

ਇਤਿ ਤਿਆ ਬਲਦੀ ਅੰਦਰਿ ਤੇਲੁ ਦੁ

ਬਿਧਾ ਪਾਤਿਅ ਆਇਆ ਊਠੀ ਖੇਲੁ ਫਿਰੈ ॥ ਅ

ਵਤਿਆ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਮੇਲੁ ਸਚੈ ਗਤਿਆ

੨੪ ਸਲੋਕਮ १ ਪਹਲਾ ਮਾਸ ਹੁਨਿ ਮ

ਆਮਾ ਸੈ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਜੀਉ ਪਾਇਆ ਸੁ

ਮੁਹਿ ਮਲਿਆ ਹਰੁ ਚਮੁਤ ਨੁਮਾਸੁ ਮਾ

ਸਹੁ ਬਾਹਿਕ ਵਿਆਮ ਮਾਸੁ ਗਿਗਾਸੁ

ਮੁਹੁ ਮਾਸੈ ਕਾਜੀ ਭਮਾਸੈ ਕੀਮਾਸੈ ਅੰਦਰਿ

ਸਾਸੁ ਵਭਾਰੇ ਆਵੀ ਆਹਿ ਮਾ ਪਾਰਿ

ਲੇ ਆਇਆ ਮਾਸੁ ਮਾਸੁ ਹੁਤੀ ਮਾਸੁ ਉਪ
ਜੈ ਮਾਸੁ ਹੁਸਰੇ ਸਾਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਲਿ ਮੈ
ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੀ ਮੈ ਤੁਕੈ ਮਾਏ ਗਸਿ ਮਾਪ
ਛੁਟੇ ਨਹ ਛੁਟੀ ਮੈ ਨਾਨਕ ਬਚਨਾ ਬਿਣਾ ਸੁ १
ਮਃ ੧ ਮਾਸੁ ਮਾਸੁ ਕਰਿ ਮੁਖ ਝਗੜੇ ਗਿਅ
ਨੁਧਿ ਮਾਨੁ ਨ ਹੀ ਜਾਣੈ ਕਉਣੁ ਮਾਸੁ ਕ
ਉਣੁ ਸਾਗੁ ਕਹਾਏ ਕਿਸੁ ਮਹਿ ਪਾਪ ਸਮਾਣੈ
ਗੈਰ ਮਾਹਿਰੇ ਮਜ਼ਗ ਕੀਏ ਦੇਵਤਿ ਮਾਕੀ
ਬਾਣੇ ਮਾਸੁ ਛੁਟਿ ਬੈਸਿ ਨ ਕਪਕੜਹਿ ਗਤਿ
ਮਾਣਸ ਪਾਣੇ ਫੜੁ ਕਰਿ ਲੋਕਾਨੋ ਦਿਖਲਾ
ਵਹਿਗਿ ਮਾਨੁ ਪਿ ਮਾਨੁ ਨ ਹੀ ਸੁਝੈ ਨਾਨਕ

ਅੰਧੇ ਸਿਉ ਕਿ ਆਕ ਹੀ ਅੰਧੇ ਨ ਕਾਰਿਆ ॥ ੫੫੭ ॥
ਬੁਝੈ ਅੰਧਾ ਸੋਇ ਜਿ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਤਿ
ਸੁਹਿਦੈ ਸਿਲੇ ਚਨ ਨਾ ਹੀ ਅਤੀ ਪਤਾ ਕੀ
ਰਕਤੁ ਨਿਪੰਨੇ ਮਛੀ ਮਾਸੁ ਨ ਖਾਂਹੀ ॥ ਇਸ
ਤੀ ਪੁਰਖੇ ਜਾਂਹਿ ਸਿਮੇਲ ਓਥੇ ਅੰਧੁ ਕਮਾ
ਹੀ ॥ ਮਾਸੁ ਹੁਨਿ ਮੇ ਮਾਸੁ ਹੁਨੀ ਮੇ ਹਮ ਮਾਸੈ ਕੇ
ਭਾਂਡੇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਛੁ ਜੁਝੈ ਨ ਹੀਚ
ਤੁਰਕ ਹਾਵੈ ਪਾਂਡੇ ॥ ਬਾਹਰ ਕਾ ਮਾਸੁ ਮੰਦਾ
ਸੁਆਮੀ ਪਰਕਾ ਮਾਸੁ ਚਗੇਰਾ ॥ ਜੀਅ
ਜੰਤੁ ਸਭਿ ਮਾਸੁ ਹੁੰਦੇ ਜੀਇ ਲਇਆ
ਵਾਸੇਗਾ ॥ ਅਭ ਖੁਭ ਖਹਿਭ ਖੁਤ ਜਿਛੋ

ਰਹਿ ਅੰਧੁਗੁ ਰੁਜਿ ਨ ਕੇਰਾ ॥ ਮਾਸਹੁ ਨਿ ਮੇਮਾ
ਸਹੁ ਜੰਮੇ ਹਮ ਮਾਸੈ ਕੇ ਰਾਂਡੇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆ
ਨੁ ਕਛੁ ਸੁਝੈ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰਕ ਹਾਵੈ ਪਾਂਡੇ ॥ ਮਾਸੁ
ਪੁਰਾਣੀ ਮਾਸੁ ਕਤੇਬੀ ਚਤੁਰੁ ਗਿਆਨੁ ਕਮਾ
ਣਾ ॥ ਜਜਿਕਾਜਿ ਦੀ ਮਾਹਿ ਸੁਹਾਵੈ ਓਥੈ
ਮਾਸੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ਇਸਤੀ ਪੁਰਖ ਨਿਪ ਜਾਹਿ
ਮਾਸੁ ਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨਾ ॥ ਜੇਓਇ ਦਿ
ਸਾਹਿ ਨਗ ਕਿਜਾਂ ਦੇ ਤਾਂ ਉਨ ਕਾ ਦਾਨੁ ਨ ਲੇ
ਣਾ ॥ ਦੇਦਾ ਨਗ ਕਿਸੁ ਗਗਿ ਲੈ ਦੇ ਦੇਖਹੁ ਏ
ਹੁ ਧਿਕਾਣਾ ॥ ਮਾਪਿ ਨ ਬੁਝੈ ਲੋਕ ਬੁਝਾਏ
ਪਾਂਡੇ ਖਗਸਿ ਮਾਣਾ ॥ ਪਾਂਡੇ ਤੁਜਾਣੈ ਹੀ

੧੦

ਨਾਹੀ ਕਿਥਹੁ ਮਾਸੁ ਉਪੰਨਾ ਤੋਇ ਅਹੁ
 ਅੰਤੁ ਕਮਾ ਦੁਕ ਪਾਹੁ ਤੋਇ ਅਹੁ ਤਿਭਵ
 ਦੁਗੰਨਾ ਤੋਆ ਮਾਖੇ ਹਉ ਬਹੁ ਬਿਪਿਹ
 ਛਾਤੋ ਮੇ ਬਹੁ ਤੁ ਬਿਕਾਰਾ ਏਤੋ ਸਭੇ ਰਿ
 ਹੋਵੈ ਸੀਨਿ ਆਸੀ ਨ ਨਕੁ ਕਹੈ ਦਿਚਾਰਾ ॥
 ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਹਉ ਕਿਆ ਮਾਖਾਇ
 ਕਜੀਭੁ ਤੇਗਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨਹੀ ਪਾਇਆ
 ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸੇਤੁ ਝੁਹੀ ਮਾਰਿ
 ਸਮਾਇਆ ॥ ਏਕਿ ਭਗਵਾ ਦੇ ਸੁਕਰਿ
 ਭਗਮ ਦੇ ਦਿਣੁ ਸਾਤਿ ਗੁਗ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ
 ਮਾ ਦੇ ਸਾਹਿ ਸੰਤ ਹਿਭਾ ਦਿਥ ਕੇਤੁ ਧੁਅੰ

੨੫੫
ਦਰਿਆ ਪੁਲੁਕਾਇਆ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ
ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਕਰਿਚਾਨੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਇਆ
ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ
ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ਆਵਾਗਉਣੁ ਬ
ਜਾਗੀ ਆਬਾਜਾਗੁ ਜਿਨ੍ਹਿ ਰਚਾਇਆ
ਇਕੁ ਬਿਰੁਸ ਚਾਸਾ ਲਾਹਣਾ ਜਿਨ੍ਹਿ ਮਨਿ
ਸਚਾ ਕੁਇਆ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧
ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਰਮ ਬਿਰਖੁ ਫਲ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਫਲਾਦਿ ਸੁਆਸ ਭਿਕਾਰੁ ਣਕਰਤਾ ਕ
ਹੇ ਜੇ ਸੁਖ ਵਾਲੇ ਤਿਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਦੁ ਨੀਅਕੀ ਅੰਦਰਿ ਆਈ ਅੰ

ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲਿ ਏਨੀ ਜਲੀ ਈ ਨਾਮੁ ੫੪੬
ਵਿਸਾਰਿਆ ਏਕ ਨ ਚਲੀਆ ਨਾਲਿ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਕਮਿ
ਚਲਾਇਆ ਤੇਰੇ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ਹੋਇ ਮਨਿ ਭਾਇ
ਆ ਕਾਲੁ ਚਲਾਏ ਬੀਨੁ ਕੋਇ ਨ ਰਖਸੀ ॥ ਜ
ਰੁਜਰ ਵਾਣਾ ਕੀਨੁ ਚਰਿਅ ਨ ਚਲੀ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਬੁ ਬੇੜੁ ਸਚਾ ਰਖਸੀ ॥ ਅਗਨਿ ਭਖੇ
ਭੜਹਾੜੁ ਅਨ ਦਿਨੁ ਰਖਸੀ ॥ ਫਾਬਾ ਚੁਗੈ ਚੇ
ਗਹੁ ਕਮੀ ਛੁਟਸੀ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੇਗੁ ਕੁੜਨਿ
ਖੁਟਸੀ ॥ ੨੬ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਪਰਿਮਾਨਿ ੫
ਰਦੇਖਾਇ ਦੇਇ ਸੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ

ਪੰਚਸਬਦਧੁਨਿਕਾਰਧੁਨਿਤਹਬਾਜੈਸਬ
ਦਨੀਸਾਣਾਦੀਪੁਲੋਅਪਤਾਲਤਹਖੰਡ
ਮੰਡਲਤੈਗਨੁਤਾਰਘੋਰਬਾਜੀਤਤਹਸਾਚਿ
ਤਖਤਿਸੁਲਤਾਨੁਸੁਖਮਨਕੈਘਰਿਗੁਸੁ
ਨਿਸੁੰਨਿਮੰਡਲਿਲਿਵਲਾਇਅਕਥਕਥ
ਬੀਚਾਗੀਮੇਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇਉ
ਲਟਿਕਮਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰਿਆਇਹੁਮਨੁਕ
ਤਹੁਨਜਾਇਅਜਪਾਜਾਪੁਨਵੀਸਰੈਆ
ਦਿਜੁਗਾਦਿਸਮਾਇਸਭਿਸਖੀਆਪੰਚੇ
ਮਿਲੇਗੁਗਮੁਖਿਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁਸਬਦੁ
ਖੋਜਿਐਹੁਘਰੁਲੈਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸੁ

੧੫੪੧ ਚਿਲਿਮਿਲਿਬਿਸੀਆਰੁਦੁਨੀ ੫੬੦
 ਆਵਾਨੀ। ਕਾਭੁਬਿਅਕਲਮਨਗੋਰਨਮਾ
 ਨੀ। ਮਨਕਮੀਨਕਮਤਗੀਨਤੂਦਰੀਆਉਖੁਦੰ
 ਇਆ। ਏਕਚੀਜੁਮੁਝੈਦੇਹਿਅਵਰਜਹਰਚ
 ਜਨਭਾਇਆ। ਪੁਰਾਬਖਾਮਕੂਜੈਹਿਕਮਤਿ
 ਖੁਦਾਇਆ। ਮਨਤੁਆਨਤੂਕਦਰਤੀਅੰ
 ਇਆ। ਸਗਨਾਨਕਦੀਬਾਨਮਸਤਾਨਾਨਿ
 ਤਚੜੈਸਦਾਇਆ। ਆਤਸਦੁਨੀਆਖੁ
 ਨਕਨਾਮੁਖੁਦਾਇਆ। ੩। ਪਉੜੀਨਵੀਅੰ ੫।
 ਸਭੇਦਰਤੈਚਲਤੁਚਲਤੁਦਖਾਇਆ
 ਪਰਬਹਮੁਪਰਮੇਸਰਗੁਰਮੁਖਿਜਾਇਆ

ਲਬੇਸਭਿਵਿਕਾਗਸਥਦਿਨੀਸਾਣਿਆਸਾਧੁ
ਸੀਗਓਧਾਰੁਭਏਨਿਕਾਣਿਆਸਿਮਰਿਸਿ
ਮਰਿਦਾਤਾਰੁਸਭਿਗੰਗਮਾਣਿਆਪਰਗਟੁ
ਭਇਆਸੀਸਾਗਿਮਿਹਰਛਾਵਾਣਿਆ
ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏਸਦਕੁਰਬਾਣਿ
ਆਨਾਨਕਲਏਮਿਲਾਇਖਸਮੇਭਾਣਿ
ਆ३੧ ਸਲੋਕੁਮਃ१ ਧੰਨੁਸੁਕਾਗ
ਦੁਕਲਮਧੰਨੁਪਨੁਭਾਰਾਧਨੁਮਸੁਆਧਨੁ
ਲੇਖਾਗੀਨਨਕਾਜਿਨਿਨਾਮੁਲਿਖਾਇ
ਆਸਚੁ१ਮੰ१ ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆ
ਪਉਪਰਿਲੇਖੁਭਿਤ੍ਰੁ ਏਕੋਕਹੀਮੇਨਾ

ਨਕਾਦੁਜਾਕਾਏਕਾਰ ਪਉੜੀ ॥ ੩ ॥ ੪੬੧
ਆਪੇਆਪਵਰਗਦਾਆਪਬਣਤਬ
ਣਾਈ ॥ ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੁਜਾਕੋਨਹੀਤੁਗਹਿਅ
ਸਮਾਈ ॥ ਤੇਗੀਗਾਤਿਮਤਿਤੁਹੈਜਾਣਦਾ
ਤੁਧੁਕੀਮਤਿਪਾਈ ॥ ਤੁਅਲਖਅਗੋਚਰ
ਅਗਮੁਹੈਗੁਰਮਤਿਦਿਖਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਆਗਿਆਨੁਦਖੁਤਗਮੁਹੈਗੁਰਗਿਆਨਿ
ਗਵਾਈ ॥ ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਗਹਿਤਿਸੁਮੇਲਿ
ਲੈਹਿਸੋਨਾਮੁਧਿਆਈ ॥ ਤੂੰਕਰਚਾਪੁਰ
ਖੁਅਗੀਮੁਹੈਗਵਿਆਸਭਠਾਈ ॥ ਜਿ
ਤੁਲਾਇਹਿਸਚਿਆਤਿਤੁਕੋਲਗੇ

ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ੧ ॥ ਸੁਧਾ

॥ ੩੧ ॥

ਕਾਨੜੇ ਕੀ ਵਾਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਮੁਸੇ ਕੀ ਵਾਗ ਕੀ ਪੁਨੀ ॥ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁ

ਗੁਸਾਵਿ ਸਲੋਕ ਮੰ ੪ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ

ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿਗੁਰ ਮਾਤਿ ਗੁਰੁ ਉਧਾਰਿ

ਦਾਸ ਨਿਦਾਸਾ ਹੋਇ ਗੁਰੁ ਉਮੈ ਬਿਖਿ

ਆਮਾਹਿ ਜਨਮੁ ਪਦਾ ਗੁਜੀਓ ਤਿਅੰ

ਕਦੇ ਨ ਅਵੈ ਗਾਹਿ ਧਨੁ ਪਨੁ ਵਰਤਾ

ਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਨਗੁਰ ਮਾਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਹਿ ॥ ੫੬੨ ॥
੧ ॥ ਮੰ ੪ ॥ ਗੋਦਿ ਦੁ ਗੋਦਿ ਦੁ ਗੋਦਿ ਦੁ
ਗੋਦਿ ਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੋਦਿ ਦੁ ਗੋ
ਦਿ ਦੁ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਪਿ ਮਾਈ ਮੇਰਾ ਵਰਗ
ਹ ਪਾਈ ਮੇ ਮਾਨੁ ॥ ਗੋਦਿ ਦੁ ਗੋਦਿ ਦੁ ਗੋ
ਦਿ ਦੁ ਜਾ ਪਿ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਪਰਧਾਨੁ
ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗੋਦਿ ਦੁ ਹਰਿ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ
ਹਰਿ ਪਾਇ ਮਾਨਾ ਮੁ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤੁ ਮਾਪੇ ਹੀ ਸਿਧ ਸਾਧ ਕੇਤੁ ਮਾਪੇ ਹੀ ਜੁ
ਗ ਜੋਗੀ ਮਾਨੁ ਤੁ ਮਾਪੇ ਹੀ ਗਜਰਸੀ ਮ
ਰੁ ਤੁ ਮਾਪੇ ਹੀ ਭੋਗ ਭੋਗੀ ਮਾਨੁ ਤੁ ਮਾਪੇ

ਮਾਪਿਵਰਤਦਾਤੁਆਪੇਕਗਹਿਸੁਹੇਗੀ
ਆਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਪੰਨੁਪੰਨੇ
ਪੰਨਪੰਨਪੰਨੇਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਬੁਲਗਬੁ
ਲੇਗੀਆਸਭਿਕਹੁਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿ
ਹਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰਿਬੋਲਤਸਭਿਪਾਪ
ਲੇਹੇਗੀਆ १ ਸਲੋਕਮੰ॥੪॥ ॥
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪੰ
ਦੈਕੋਇਹਉਮੈਮਮਤਾਨਾਸੁਹੈਇਦੁ
ਗਮਤਿਕਦੈਧੋਇਹਾਨਨਕਾਅਨਦਿਨੁ
ਗੁਣਉਚਰੈਜਿਨਕਉਧੁਗਿਲਿਖਿਅੰ
ਹੋਇਹੈ १ ਮੰ॥ ॥ ਹਰਿਆਪੇਆਪਿਦਇ

ਆਲੁਹਰਿਆਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇ।।ਹਰਿ ੫੬੩
ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਹਰਿਜੇਦਰੁਮ
ਦਰੁਨਕੋਇ।।ਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਬੀਐ
ਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰੇਸੁਹੋਇ।।ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਸ
ਪਾਈਆਬੇਅੰਤੁਪ੍ਰਭੁਹਰਿਸੋਇ।।ਨਾਨਕ
ਕਹੁਗੁਰਮੁਖਿਚਰਿਸਾਲਾਹਿ।।ਆਤਨੁਮਨੁਸੀ
ਤਲੁਹੋਇ।।੩ ਪਉੜੀ ਸਭਿਜੋਤਿਤੇਰੀ
ਜਗਜੀਵਨਾਤੂਪਾਇਪਾਇਹਰਿਭੰਗਰੰਗਨਾ
ਸਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਪੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਤੁਸਾਤਿ
ਸਤਿਪੁਰਖਾਨਿਰੰਜਨਾ।।ਇਕੁਦਾਤਾਸਭੁ
ਜਗਤੁਭਿਖਾਰੀਆਹਰਿਜਾਚਹਿਸਭੁ

ਮੰਗਮੰਗਨਾ ਸੇਵਕਠਾਕੁਰਸਭੁਤੁਹੈ
ਤੁਹੈਗੁਰਮਤੀਹਰਿਚੰਗਚੰਗਨਾਸਭਿ
ਕਹਹੁਮੁਖਹੁਰਿਖੀਕੇਸੁਹਰਿਰਿਖੀਕੇਸੁ
ਹਰੇਜਿਤੁਪਾਵਹਿਸਭੁਟਲਟਲਨਾ
੨ ਸਲੋਕਮਃ੪ ਹਰਿਹਰਨਾਮੁਧਿ
ਮਾਇਮਨਹਰਿਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾ
ਨੁਜੋਇਛਹਿਸੇਫਲੁਪਾਇਸੀਗੁਰ
ਸਬਦੀਲਗੈਧਿਆਨੁਕਿਲਬਿਖਪਾ
ਪਸਭਿਕਟੀਅਹਿਹਰੈਚੁਕੈਗੁਮਾਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਕਮਲੁਦਿਗਸਿਮਾਸਭੁਮਾ
ਤਮਬ੍ਰਹਮਪਛਾਨੁਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾ

ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ੫੬੪
੧੫੦੪ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਪਾਵਤੁ ਹੋ
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁ
ਗਿ ਬਿਲਿਖਿ ਮਾਤਿ ਨ ਮਾਨਿ ਵਸਿ ਮਾ
ਮਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਨ ਦੁ
ਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ ਮਾਪਣੈ ਭਾਣੈ
ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਮਨਿ ਪਤੀ ਮਾਇ
ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਨ ਦਾਸੁ ਹੋ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ
ਲਾਗੇ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂਝਾ ਨ ਬ
ਨਤਿ ਰਿਭੁ ਪੁਰੁ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਸਭਤੇ ਗੰਥ ਟੁਟ
ਬਣਾਵਣੀ ॥ ਗੰਗਾ ਪੰਗਾ ਸਿਸਾ ਰਿਸਾ ਭਿ

ਸਾਜੀ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਂਤਿ ਉਪਾਵਣੀ
ਸਭ ਤੇ ਗੀਜੋ ਤਿਜੋ ਤੀਵਿਚਿ ਵਰਤਹਿ ਗੁਰ
ਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾਵਣੀ ॥ ਜਿਨ੍ਹੇ ਹਿਦਇ
ਆਲੁ ਤਿਨ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਮਝਾਵਣੀ ॥ ਸਾਭਿ ਬੋਲਹੁ
ਗਾਮ ਗਮੋ ਸ੍ਰੀ ਗਾਮ ਗਮੋ ਜਿਤੁ ਦਾਲ ਦੁਦੁਖੁ
ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਵਣੀ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪
ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਹਰਿ ਉਗਧਾਗਿ ॥ ਦਿਚਿ ਸੰਗਾਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਵਰਤਦਾ ਬੁਝਹੁ ਸਬਦਿ ਦੀਚਾਗਿ ॥
ਅਨਿਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਧਿਆਇ

ਖੁਹਉਮੇਕਦੀਆਰਿ ॥ ਜਿਨਹਰਿਹਰਿ
 ਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਤਿਨਜੂਮੇਜਨਮੁਸਭੁਹਾ
 ਰਿ॥ ਗੁਰਿਤੁਹੈਗਰਿਚੇਤਾਇਆਹਰਿਨਾ
 ਮਾਹਰਿਉਧਾਰਿ॥ ਜਨਨਲਕਤੇਮੁਖਉ
 ਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ ੧ ਮਃ ੪ ॥
 ਹਰਿਕੀਰਤਿਉਤਮੁਨਾਮੁਹੈਵਿਚਿਕਲਿਜੁ
 ਗਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ ਅਤਿਗੁਰਮਾਤਿਕੀਰਤਿ
 ਪਾਈਮੇਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਉਰਿਹਾਰੁ॥ ੬
 ਰਭਾਗੀਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਤਿਨ
 ਸਉਪਾਮਾਹਰਿਭੰਡਾਰੁ॥ ਨਬਿਨੁਨਾ
 ਵੈਜਿਕਰਮਕਮਾਦਣੇਤਿਨਹਉਮੇਰੇ

੫੨੪
ਇਥੁਆਗਾਜਲਿਹਸਤੀਮਲਿਨਾਵ
ਲੀਐਸਿਭੀਫਿਰਿਪਾਵੈਛਾਗਾਹਰਿਸੇ
ਲਹੁਸਤਿਗੁਰਦਾਇਆਕਰਿਮਨਿਵਸੈਏਕੀ
ਕਾਗਾਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਿਹਰਿਮੀਨਿਆ
ਜਨਨਾਨਕਤਿਨਜੈਕਾਗਾ॥੩॥ਪਉੜੀ
ਗਮਨਾਮੁਦਖਰੁਹੈਉਤਮੁਹਰਿਨਾਇਕੁ
ਪੁਰਖੁਹਮਾਗਾਹਰਿਖੇਲੁਕੀਆਹਰਿ
ਆਪਦਗਤੈਸਭੁਜਗਤੁਕੀਆਦਣ
ਜਾਗਾਸਭੁਜੋਤਿਤੇਗੀਜਤੀਦਿਚਿਕ
ਰਤੇਸਭੁਸਚੁਤੇਗਪਾਸਾਗਾਸਭਿਧਿ
ਆਵਹਿਤੁਪੁਸਫਲਜੇਗਾਵਹਿਗੁਰਮ

ਤੀਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਸਭਿ ਚਦਹੁ ਮੁਖਹੁ ਜ
 ਗੰਨਾ ਬੁਜਗਾ ਜੀਵਨੋ ਜਿਤੁ ਭਵਜਲ ਪਾਰਿਓ
 ਤਾਗਾ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮੰ॥੪॥ ॥ ਹਮ ਗੀਜਿ
 ਹਥਾਏ ਕਪੂਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅ
 ਥਾਹਾ ॥ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਪਹਾਇਆ ਏ
 ਆਹਰਿਤੁ ਮਦਨ ਅਗਮ ਅਗਾਹਾ ॥ ਹਰਿ
 ਦੇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਤਿ ਉਤਮਾ ਗੁਰਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਪ
 ਥਿ ਪਾਹਾ ॥ ਸਤ ਸੰਗਾਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ
 ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਤਗਾਹਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ
 ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿਲੈ ਹਰਿ ਤੂਹੇ ਮੇਲਿ
 ਮਿਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਣਿ

੫੬੬

ਮੁਗੀਨਾ

ਬੇਨਤੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਕਿਰਮਤ ਗਾਹ १ ਮੰ॥੪
ਹਰਿਕ ਗੁਰੁ ਪਾ ਜਗਜੀਵਨਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਦਇਆ ਲੁਆ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਹਰਿ
ਹਮ ਭਾਈਆ ਹਰਿ ਹੇ ਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਲੁਆ ਸਰੁਆ ਸਾਮਨ ਸਾਵਿਸਰੀ ਮਨਿ ਚੂ
ਕਾ ਆਲਜੀ ਜਲੁਆ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨਾ ਮੁਦਿ
ੜਾਇਆ ਹਮ ਕੀ ਦੇ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲੁ
ਜਨਨ ਨ ਕਿ ਅਤੁਟ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ
ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਰੁ ਵਰੁ ਵਰੁ ਵਰੁ ਵਰੁ ਚੇ ਸਭ ਉ
ਪਰਿ ਵਰੁ ਵਰੁ ਨਾ ਜੇ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ

ਅਪਰੰਪਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਰਹੈ ॥ ੪੬੭ ॥
ਤੇਰੇ ਨਾ ਜੋਗਾ ਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁ
ਆਮੀ ਤਿਨ ਕਾਰੇ ਪਾਪ ਕਟੇਨਾ ॥ ਤੁਮ ਜੈਸੇ
ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਜਨੈ ਮਾਤਿ ਗੁਰਮਾਤਿ ਮੁਖਿ ਵਡ
ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਨਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮਾਇ
ਸਤੇ ਜੁਗਾਦਿ ਸਤੇ ਪਰਤਖਿ ਸਤੇ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਸਤੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਦਸੈ ਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸਭੇ
ਕਮੰ ੪ ॥ ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਜਗ ਜੀਵਨਾ ਹਰਿ
ਜਪਿ ੬ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅ
ਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਲਿ ਮਾਮਾ
ਇਆ ਚਿੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪਟਿ ਪਟਿ ਵਸਤ

੨੫੫
ਦਾ ਹਰਿਮਾਪੋਮਾਪਿਪਾਇਮੰਤਾ ਹਰਿਮਾਪੇ
ਸਰੁਹਸਰੋਹਦਾ ਹਰਿਮਾਪੇਕਵਲਾਕੰਤਾਹ
ਰਿਮਾਪੇਭਿਖਿਅੰਪਾਇਦਾ ਸਰੁਸਿਸਰਿ
ਉਪਾਈਜੀਅਜੰਤਾ ਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦ
ਇਮਾਲਪੁਰੁਹਰਿਮਾਗਾਹਿਹਰਿਜਨਸੰ
ਤਾ ਜਨਨਾਨਕਕੇਪੁਰੁਆਇਮਿਲੁਹਮਗਾ
ਵਹਿਹਰਿਗੁਣਛੰਤਾ ੧ ਮੰ ੪ ਹਰਿਪੁਰੁ
ਸਜਣਨਾਮੁ ਹਰਿਮੇਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਸਗੀਰਿ
ਸਭਿਅਸਾਗੁਗਮੁਖਿਪੁਗੀਅਜਨਨਾਨਕ
ਸੁਣਿਹਰਿਪੀਗਾ ੨ ੫੪੩੮ ਹਰਿਉਤਮੁ
ਹਰਿਮਾਨਾਮੁਹੈਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਮਉ

ਲਾ ਜੋਜਪਦੇਹਰਿਹਰਿਦਿਨਸੁਗਤਿ ੫੬੮
ਤਿਨਸੇਵੇਚਰਨਨਿਤਕਉਲਾਨਿਤਸੰ
ਹਿਸਮਾਲੇਸਭਜੀਅਜੰਤਹਰਿਦਸੋਨਿ
ਕਰਿਸਭਜਉਲਾਸੋਬੁਝੈਜਿਸੁਆ
ਪਿਭੁਝਾਇਸੀਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਪੁ
ਭੁਸਉਲਾਸਭਿਗਾਵਹੁਗੁਣਗੋਵਿ
ਦਹਰੇਗੋਵਿਦਹਰੇਗੋਵਿਦਹਰੇਗੁਣ
ਗਾਵਤਗੁਣੀਸਮਉਲਾ੬ਸਲੋਕ
ਮੰ॥੪ ਸੁਤਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭਚੇਤਿਮਸਿ
ਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਸਮਾਇਜਨਨਾਨ
ਕਹਰਿਹਰਿਚਾਉਮਾਨਿਗੁਰਤੁਠਾਮੇਲੇ

ਮਾਇ ੧ ਮੰ ੪ ਗਗਿਕਿ ਸੁਸੇਤੀ ॥
ਗਗਿਕਿ ਮੇਰੈ ਚਿਤਿ ਜਨ ਨਾਨ
ਕਇਕੁ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਾਇਕੁ ਸੁਤੇਗ
ਤਿਪਾਤਿ ੧੩ ਪਉੜੀ ॥ ਪੰਚੇਸਬਦੁ
ਜੇ ਮਾਤਿ ਗੁਗਮਤਿ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਅਨਹਦੁ
ਜਿ ਆਮਾਨ ਦਮੁ ਲੁਗਾ ਮੁਸਭੁ ਦੇਖਿ
ਮਾਗੁ ਸਬਦੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗਜਿ ਆਮਾ
ਮਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦੇਸੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ਮਾਤਿ ਗੁ
ਗਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਜਿ ਆਮਾ ਹਰਿ ਦੇਵੁ
ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਗਾਖੁ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭ ਲਾਜਿ ਆਮਾ ਸਭਿ ਪੰਨੁਕ ਹੁ ਗੁਰੁ

ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਜਿਤੁਮਿਲਿਹ ੫੬੨
 ਰਿਪੜਦਾਕਾਜਿਆ ੧ ਸਲੋਕਮਃ ੪
 ਭਗਤਿਸਰੋਵਰੁਓਛਲੇਸੁਭਗੁਰੇਦੁਹਿਨਿ
 ਜਿਨ੍ਹਾਸਤਿਗੁਰੁਮੰਨਿਆਜਨਨਾਨਕਦਰੁ
 ਭਾਗਲਹਿਨਿ ੧ ਮਃ ੪ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮ
 ਅਸੰਖਹਰਿਹਰਿਕੇਗੁਨਕਥਨੁਨਜਾਹਿ
 ਹਰਿਹਰਿਅਗਾਮੁਅਗਾਧਿਹਰਿਜਨ
 ਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲਹਿਮਿਲਾਹਿ ਹਰਿਹ
 ਰਿਜਸੁਜਪਤਜਪਤਜਨਾਇਕਾਤਿਲੁਨ
 ਹੀਕੀਮਾਤਿਪਾਇਾਜਨਨਾਨਕਹਰਿਅ
 ਗਾਮਪੁਰਹਰਿਮੇਲਿਲੇਹੁਲਾੜਿਲਾਇ ੨

ਪਉੜੀ ਹਰਿ ਮਗਮੁ ਮੋਗਚਰੁ
ਅਗਮੁ ਗਰਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ
ਪਖਾਗਿ ਛੁਦਖਰੁ ਹੋਇ ਸੁਦਰਸੀ
ਮੇਤਿ ਸੁਰੁਪੁ ਨ ਰਿਖਾਗਿ ਜੇ ਸੁਬੁਝਾਏ
ਆਪੁ ਬੁਝਾਇ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਦਿਖਾ
ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਰ ਸਾਲਹੇ
ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਿਖਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁਰ
ਸਨਾਧੰਨੁ ਕਰਧੰਨੁ ਸੁਪਾਧਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ
ਜਿਤੁ ਮਾਲਿ ਹਰਿ ਲੇਖਾਲਿ ਖਾਗਿ
ਸੇਲਕਮੰਡ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਮਤੁ
ਹੈ ਹਰਿ ਜਪੀ ਮੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇ ਹਰਿ

ਗਰਿਨਾਮੁ ਪਾਵਿਤੁ ਹੈ ਗਰਿਨਾਮੁ ਪਤਿਸੁ ੫੧੦
ਨਤਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਗਰਿਨਾਮੁ ਤਿਨੀਆ
ਗਾਧਿਆ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁ
ਰਿ ਪਾਇ ॥ ਗਰਿਦਗਗਨ ਜਨ ਪੈ ਨਾਈ
ਅਨਿਜਿਨ ਗਰਿਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮਾਇ
ਜਨਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖੁ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਗਰਿ
ਜੁਣਿਆ ਮਾਨਿਭਾਇ ॥ ੧੫੦੪ ॥ ਗਰਿ
ਗਰਿਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ
ਮਾਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਧਾਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਤਿਨ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮਿਲਿ ਮਾਮਾ
ਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਮਾਸੰ

ਤਿਵਸੀ ਮਨਿਆਇ ਨਨਕ ਹਰਿ
ਹਿਚਉ ਵਿਆਸ ਭਵਾ ਲਦੁ ਖੁਲਹਿ
ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉਵਾ ਰਿਆ
ਤਿਨਕਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਿਨਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰ
ਮੇਗਾ ਪਿਆਰ ਦੇਖਿਆ ॥ ਤਿਨਕਉ
ਮਿਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਜਿਨਕਉ ਪੂਰਿ
ਮਸਤਾਕਿ ਲੇਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਮਗ ਮੁਖਿ
ਮਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨਹੀ
ਪ੍ਰਭਰੇਖਿਆ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਪਿਆਇ
ਆਜਿਨ੍ਹਾ ਮਗ ਮੁਖ ਰਿਤੇ ਟਾਕੁਰ ਸੇਵ
ਕਰ ਲਿਏ ਕਿਆ ॥ ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ੫੧੧
 ਲਾਹਾਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦਿਸੇਖਿ ਮਾਦ
 ਸਲੋਕ ਮੰ ੪ ਗਾਮਨਾ ਮੁਗਮੁ ਦਿਰਹੇਰ
 ਮੁਗਮੇ ਗਾਮੁਗਮੀਤੁ ਪਾਇ ਪਾਇ ਮਾਤ
 ਮਗਮੁਰੈ ਪ੍ਰਭਿਖੇ ਲੁਕੀਓ ਗੰਗ ਗੰਗਾਹ
 ਗਿਨਿਕ ਰਿਦਸੇ ਜਗਜੀਵਨਾ ਪਗਾਸੁ
 ਕੀਓ ਗੁਗਮੀਤੁ ਹਰਿਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ॥
 ਮਿਲੇ ਜਿਨ ਲਿਖਿਆ ਧੂਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
 ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਬ
 ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਕੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੪ ॥ ਹਰਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਗਾਇ ਵਸੇਵ

ਰੁਭਾਗਿ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਲਿ ਮਾਨਸਕ
ਹਰਿਲਿਵਲਾਗਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਨੁ ਧ
ਨੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਫਲ ਪੜੀ॥ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ
ਮਨਿ ਭਾਣੀ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁ
ਰ ਸਿਖ ਹੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ॥
ਕਿਉ ਪਾਈ॥ ਮੇਰੇ ਕਉ ਦੇਖੀ॥ ਮੇਰੇ ਸੇਗ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭ ਸੁਪ੍ਰਸੁ ਜਾਣੀ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਦਿਖਾਏ
ਆਪ ਹਰਿ ਗੁਰ ਬਚਨੀ॥ ਨਾਮ ਸਮਾਣੀ॥
ਤਿਨ ਦਿਟਹੁ ਨਾਨਕ ਵਾਰਿ॥ ਮਾਜੇ ਜਪ ਦੇ ਹਰਿ
ਨਿਰਭਾਣੀ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ਮੰ॥ ੪॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਰੁਤੇ ਲੇਇਣਾ॥ ਗਿਆਨ ਮੰਜ ਨੁ ਗੁਰ ਦੇਇ

ਮੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਪਾਇ ਮਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹ ੫੧੩
ਜਿ ਮਿਲੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤ
ਰਿਸਾਂਤਿ ਹੈ ਮਾਨਿਤ ਨਿਨਾ ਮਿਸ ਮਾਇ ਨਾ
ਮੁਚਿਤ ਵੈ ਨਾ ਮੇ ਪੜੈ ਨਾ ਮਿਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ
ਨਾ ਮੁਪਦਾਰ ਬੁਪਾਈ ਮੇ ਚਿਤੁ ਗਈ ਬਿ
ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਮੇ ਨਾ ਮੁਓਪ
ਜੇ ਰਿਸਨਾ ਰੁਖ ਸਰੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ ਮਗਤਿ
ਆਨਾ ਮੇ ਪਲੇ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤੁਧੁ ਮਾਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਮਾਪੇ
ਵਸਗਤਿ ਕੀਤਾ ॥ ਇਕਿ ਮਨ ਮੁਖ ਕਰੁ ਰਿ
ਹਾਇ ਅਨੁਇਕ ਨਾ ਮੇਲਿ ਗੁਰੁ ਤਿਨੁ ਜੀ

੫੮੫
ਤਾ ਹਰਿ ਓਤਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਚ
ਨਿਸਰਾਏ ਲੀਤਾ ਦੁਖ ਦਾਲ ਦੁਸਰੇ ਲ
ਹਿ ਗਾਇਆ ਜਾਨਾ ਉਗੁਰੁ ਹਰਿ ਦੀਤਾ
ਸਭਿ ਸੇਵਹੁ ਮੋਹਨੇ ਮਨ ਮੋਹਨੇ ਜਗ ਮੋਹਨੇ
ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਸਭੇ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੧॥
ਸਲੋਕ ਮੰ ੪ ਅਨਾ ਅੰਤਰਿ ਹਉ ਮੈ ਰੋਗੁ
ਹੈ ਕੁਮਿ ਭੂਲੇ ਮਨ ਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ ਨਨਕ ਰੋ
ਗਿ ਵਧਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੁ ਸਜਨਾ
੧ ਮੰ ੪ ਅਨੁਤਨੁ ਤਾ ਮਿਸ ਗਾਰਵਾ ਜਾਂਦੇ
ਖਾਹਿ ਨੈਣੇ ਨਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਮਿਲੇਹ
ਉਜੀਵਾਸ ਦੁਸੁਣੇ ਪਉੜੀ ਜਗਨਾ

ਥਜਗਾਦੀਸਰਕਰਤੇਅਪਰੀਪਰ ੫੧੩
 ਪੁਰਖੁਅੰਤੋਲੁਹਰਿਨਾਮੁਇਆਵਹੁ
 ਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਹੁਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਨਾਮੁ
 ਅਸੋਲੁਹਰਿਨਾਮੁਅੰਤੋਲੁਹਰਿਨਾਮੁ
 ਦਿਨਸੁਗਾਤਿਤੇਮਿਲੇਨਹੀਹਰਿਕੋਲੁ।
 ਵਡਕੁਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰ
 ਪੁਰਖੋਲੁਸਾਭਿਐਆਵਹੁਨਰਨਾ
 ਗਾਇਣੇਨਾਗਾਇਣੇਜਿਤੁਚੁਕਾਜਮਝਰਾ
 ਕੁਝਗੋਲੁ ੧੨ ਸਲੋਕਮੰਡੌ੪ ਹਰਿਜਨ
 ਹਰਿਗਰਿਚਉਦਿਅਸਰੁਜੀਐਆਗਾ
 ਵਾਗਾਨਾਨਕਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਰਿਬ

੬੯੫

ਰੇਜੇ ਨਸੀਧਿਆਤਿ ਸੁਢਿ ਰਿਮਾਠਾ ੧੫੦੪
ਅਖੀ ਪੇਸਿ ਮਕਸਾਈਆ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਪਿਖੀਨ੍ਹਾ ਜੇਕਰਿ ਦੁਜਾ ਦੇਖ ਦੇਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਕਾਢਿ ਦਿਓਨ੍ਹਾ ਪੁਓੜੀ ਯਲਿ
ਥਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਪੁਰਨਾ ਅਪਰੀ ਪਰਸੇ
ਈ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪੁਤਿ ਪਾਲਦਾ ਜੇਕਰੇ
ਸੁਰੇਈਆ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭੁਤ ਮੀਤ ਤਿਸੁ
ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈਆ ਪਾਇ ਪਾਇ ਅੰਤ ਰਿ
ਗਦਿ ਗਹਿ ਆਜਾਪਿ ਅਹੁ ਜਨ ਕੋਈਆ ਸ
ਗਲ ਜਪਹੁ ਗੋਪਾਲ ਗੁਨ ਪਰ ਗਾਹੁ ਸ
ਭਲੇਈਆ ੧੩ ਸਲੋਕ ੧੦੪ ਗੁਰਮੁ

੧੩

ੴ ਮਲੇਸਿਸਜਣਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭਪਾਇ
ਅਰੰਗੁ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ
ਤੂਲੁ ਤਿਲੁ ਤਿਦਰਗਾਹਵੰਦੁ ੧੫੦੪
ਹਰਿਤੂਹੈ ਦਾਤਾ ਸਭਸਦਾ ਸਭਿਜੀ
ਅਤੁਮਾਰੇ ਸਭਿਤੁ ਪੈਨੇ ਅਥਾਪਦੇ
ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿਦਾਤੇਦਾ
ਤਾਰਿਹ ਬੁਕਦਿ ਮਾਮੀ ਹੁਦੁਗਾ ਸੈਸ
ਰੇ ਮੀਨੁ ਜੀ ਮਾਮਾ ਥੇ ਤੀਕਾ ਓਕਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ਜਨਨਾਨਕ ਮੰਗੈ
ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥੩॥
ਪਉੜੀ ॥ ਇਛਾ ਮਨਕੀ ਪੂਰੀ ਮੇਜ

੫੧੪

ਪੀਮੇਸੁਖਸਾਗਰਾ ਹਰਿਕੇਚਰਨ
ਅਗਾਪੀਅਹਿਗੁਰਸਬਦਿਰਤਨਾਗ
ਗਾਮਿਲਿਸਪੁਸਾਂਗਿਓਧਾਰੋਇਫਾ
ਟੈਜਮਕਾਗਰਾ ਜਨਮਪਦਾਰਥੁਜੀ
ਤੀਮੇਜਪਹਰਿਬੈਰਾਗਰਾ ਸਾਭਿਪਦ
ਹਮਗਨਿਸਤਿਗੁਰੁਕੀਬਿਨਸੈਦਖਦਾ
ਗਰਾ ੧੪ ਸਲੋਕਮਃ੪ ਹਉਦੁ
ਦੇਦੀਸਜਣਾਸਜਣੁਮੇਰੈਨਾਲਾ
ਜਨਨਾਨਕ ਅਲਖੁਨਲਖੀਮੇਗੁਰ
ਮੁਖਿਦੇਹਿਦਿਖਾਲਾ ੧ ਮਃ੪ ਨਾਨਕ
ਕਪੀਤਿਲਾਈਤਿਨਿਜਚੈਤਿਸੁਬਿਨੁ

ਗੁਣਨਜਾਈ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਤਪੁਗਾ ੫੭੫
ਪਾਈ। ਮੇਰਿਗਸਿਗਸਿਨਰਸਾਈ ੩੫੬
ਹੀ। ਕੋਈਗਾਦੋਕੋਸੁਣੈਕੋਓਚਰਿਸੁਨਾ
ਦੋ। ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਉਤਰੈਮਾਨਿਦੈ
ਦਿਆਪਾਦੈ। ਆਦਣਜਾਣਾਮੇਟੀਮੈ
ਹਰਿਕੋਗੁਣਗਾਦੈ। ਆਪਤਗਹਿਸੰਗੀ
ਤਗਹਿਸਭਕੁਟਬੁਤਗਾਦੈ। ਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਸੁ
ਬਾਲਿਹਾਰੈਜੇਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਦੈ। ੧੫
॥੩੩॥ ॥ ਸੁਧਾ ॥

ਮਹੁਸੇਹਲੇ ਮਹਲਾ ੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰ

ਜੀਤਿ ਨਹੀ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਗਾਖ

ਹੁਗਣਾ ਤੁਮ ਸਿਉ ਕਿਆ ਮੁਕ ਗਈਐ ॥ ੧

ਆਪੁ ਉਪਾਏ ਆਪ ਖਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਿਰਿ

ਸਿਰਿ ਪੀਏ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਵੀਚਰੀ ਗੁਣ ਕਾਰੀ

ਆਪੇ ਮਾਗਿ ਲਾਈਓ ॥ ੨ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਅੰ

ਧੇ ਬੀਨਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਪਤੀਨਾ

ਆਪੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਆਪੇ ਮੋਲਿ

ਮਿਲਾਈਓ ॥ ੩ ਆਪੇ ਸਸਿ ਸੁਗਾ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ

੩

ਆਪੇਗਿਆਨਿਧਿਆਨਿਗੁਰੁਸੁਰਾਕਾਲੁ ੫੧੬
ਜਾਲੁਜਮੁਜੇਹਿਨਸਾਕੈਸਾਚੇਸਿਓਲਿਵ
ਲਾਈਤੇ॥੪॥ ਆਪੇਪੁਰਖੁਆਪੇਹੀਨਾਗੀ॥
ਆਪੇਪਾਸਾਆਪੇਸਾਗੀ॥ ਆਪੇਪਿਰ
ਬਾਧੀਜਗੁਖੇਲੈਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਈਤੇ
੫॥ ਆਪੇਭਵਰੁਫਲੁਫਲੁਤਰਵਰੁਆਪੇ
ਜਲੁਥਲੁਸਾਗਰੁਸਾਗਰੁਆਪੇਮਛੁਕ
ਛੁਕਰੁਣਿਕਰੁਤੇਗਰੁਪੁਨਲਖਣਾਜਾਈ
ਤੇ॥੬॥ ਆਪੇਦਿਨਸੁਆਪੇਹੀਰੈਣੀ॥ ਆ
ਪਿਪਤੀਜੈਗੁਰਕੀਬੈਣੀ॥ ਆਦਿਜੁਗਾ
ਦਿਅਨਾਹਦਿਅਨਾਦਿਨੁਪਾਦਿਪਾਦਿ

ਸਬਦੁ ਰਜਾਈ ਹੇ १ ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਅਨੁਪੁ
ਅਮੋਲੋ ॥ ਆਪੇ ਪਗਖੇ ਪੁਗਤੋ ਲੋ ॥ ਆਪੇ ਕਿ
ਸਹੀ ਕਾ ਸਿਬ ਖਸੇ ਆਪੇ ਦੇ ਲੇ ਕਾਈ ਹੇ
੨ ॥ ਆਪੇ ਧਨ ਖੁ ਆਪੇ ਸਰਬਾਣਾ ॥ ਆਪੇ
ਸੁਪਹਿ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਕਰਤਾ ਬਕਤਾ
ਸੁਣਤਾ ਸੋਈ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ ੩ ॥ ਪਉ
ਣਗੁ ^{ਆਪੇ} ਪਾਣੀ ਪਿਤ ਜਾਤਾ ॥ ਉਦਰ ਸੰਜੋਰੀ
ਧਰਤੀ ਮਾਤਾ ॥ ਗੈਣਿ ਦਿਨ ਸੁਦਇ ਦਾਈ
ਦਾਇਆ ਜਗੁ ਖੇਲੈ ਖੇਲਾਈ ਹੇ ੪ ॥
ਆਪੇ ਮਛੁਲੀ ॥ ਆਪੇ ਜਾਲਾ ॥ ਆਪੇ ਗ
ਊ ਆਪੇ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਸਰਬਜੀ ਮਾਜ

ਗਿਜੋਤਿਤੁ ਮਾਗੀ ਜੈ ਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਫੁਰਮਾਈ ਹੇ ॥ ੧੧ ॥
ਅਪੇ ਜੋਗੀ ਅਪੇ ਭੋਗੀ ਅਪੇ ਗਸੀ
ਅਪਗਮ ਸੰਜੋਗੀ ਅਪੇ ਦੇ ਬਾਣੀ ਨਿਰ
ਕਾਗੀ ਨਿਰਕੁ ਭਿਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥ ੧੨ ॥ ਖਾਣੀ
ਬਾਣੀ ਤੁਝ ਹਿਸਮਾਣੀ ਜੋਦੀ ਸੈ ਸਭ
ਆਵਣ ਜਾਣੀ ਸੇਈ ਸਾਹਸ ਚੇਵਾ ਪਾ
ਗੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਸਬਦੁ
ਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਗਾਸਰ ਬਕਲਾਸਾ
ਚੇ ਭਗੁ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਫਿਰਿ ਓਵੇ ਪਰਵਾਹੁ ਸ
ਦਾ ਤੂਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨਤ ਮਾਈ ਹੇ ॥ ੧੪ ॥
ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਭਯੋ ਦਿਵਾਨੋ ਸਬਦੁ ਸ

ਸਹਜਰਸੁਅੰਤਰਿਮਾਨੇਅਪੇਮੁਕਤਿਤ੍ਰਿ
ਪਾਤਿਵਰਦਾਤਾਗਤਿਤ੍ਰਾਇਮਨਭਾਈਹੇ
੧੫ ਅਮਾਪ੍ਰਿਰਾਲਮੁਗੁਰਗਮਾਗਿਆ
ਨਾਜੇਦੀਸੈਤੁਸਮਾਹਿਸਮਾਨਾਨਾਨਕੁਨੀ
ਚੁਭਿਖਿਆਦਰਿਜਚੈਮੇਦੀਜੈਨਾਮੁਦ
ਭਾਈਹੇ੧੬॥੧ਮੂਰਮੁਹਲਾ੧ਅਪੇ
ਧਰਤੀਧਉਲੁਅਕਾਸੀਅਪੇਸਾਚੇਗੁ
ਣਪਰਗਾਸੀਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਅਪੇ
ਅਪੇਕਾਰਕਮਾਈਹੇ॥੧ਜਿਸੁਕਰ
ਣਸੋਕਰਿਕਰਿਵੇਖੇਕੋਇਨਮੇਦੈਸਾ
ਚੇਲੇਖੇਅਪੇਕਰੇਕਰਾਣੇਅਪੇਆ

ਪੇਦੇਵਤਿ ਮਾਈਰੇ ੨ ਪੰਚਚੋਰਚੰਚਲਿ ੫੧੮
ਚਿਤੁਚਾਲਹਿ ੧ ਪਰਪਰਜੋਹਹਿ ਪਰੁ
ਹੀਭਾਲਹਿ ਕਾਇਆਨਗਰੁਦੁਹੈਦੁ
ਹਿਦੇਗੀਬਿਨਸਬਦੈ ਪਤਿਜਾਈਰੇ ॥ ੩
ਗੁਰਤੇਬੁਝੈ ਰਿਭਵਦੁਸੁਝੈ ੧ ਮਨਸਾਮਾਰਿ
ਮਨੈਸਿਓਲੁਝੈ ਜੇਤੁਪੁਸੇਦਹਿ ਜੇਤੁਪੁਰਿ
ਜੇਹੋਨਿਗਭਉਬਾਲਸਖਾਈਰੇ ੪ ੧ ਮਾਪੇ
ਸੁਗੁਮਛੁਪਾਇਆਲਾ ੧ ਮਾਪੇਜੋਤਿ
ਸਹੁਪੀਬਾਲਾ ਜਟਾਬਿਕਟਾਬਿਕਗਲ
ਸਹੁਪੀਰੂਪੁਨਗੋਖਾਮਾਕਾਈਰੇ ੫ ਬੇਦ
ਕਤੇਬੀਰੇਦੁਨਜਾਤਾ ਨਾਤਿਸੁਮਾਤਪਿਤਾ

ਸੁਤਕੁਤਾ ਸਗਲੇਸੇਲਓਪਾਇਸਮਾਏਅ
 ਲਖੁਨਲਖਣਾਜਾਈਹੋ ६ ਕਰਿਕਰਿਥਾ
 ਕੀਮਤਿਪੁਨੇਗੇਕੋਇਨਕਾਟੈਅਵਗੁਣਮੇ
 ਹੋਸੁਰਿਨਰਨਾਬੁਸਾਹਿਬੁਸਭਨਾਸਿਰਿਕਾਇ
 ਮਿਲੇਭਓਜਾਈਹੋ ७ ਭੂਲੇਚੁਕੇਮਾਗਿਪਾ
 ਵਹਿਅਮਾਪਿਭੁਲਾਇਤੂਹੈਸਮਝਾਵਹਿਅਥਿ
 ਨੁਨਾਵੈਮੇਅਵਰੁਨਦੀਸੈਨਾਵਹੁਗਤਿਮਿਤਿ
 ਪਾਈਹੋ ८ ਭੰਗਾਜਮੁਨਕੇਲਕੇਦਾਗਾ
 ਕਾਸੀਕਾਂਤੀਪੁਰੀਦੁਆਰਾਭੰਗਾਸਾਗਰੁ
 ਬੇਣੀਸੰਗਮੁਅਟਸਟਿਅੰਕਿਸਮਾਈਹੋ ९
 ਅਪੇਸਿਧਸਾਧਿਕੁਵੀਚਾਰੀਅਪੇਗਜ

ਨੂਪਚਾਕਾਗੀ ਤੁਖਤਿਬਰੈ ਅਦਲੀ ਪੁਰ
 ਆਪੇਰਗਮੁਭੇਦੁਭਉਜਾਈਹੈ ੧੦ ਆਪੇ
 ਕਾਜੀਆਪੇਮੁਲਾਮਆਪਿਅਭੁਲੁਨਕ
 ਬੁਭੁਲਾ ਆਪੇਮਿਹਰਦਇਆਪਤਿ
 ਦਾਤਾਨਾਕਿਸੈਕੋਬੋਰਾਈਹੈ ੧੧ ਜਿਸੁ
 ਰਖਸੈਤਿਸੁਦੇਵਰਿਆਈ ਸਰਸੈਦਾ
 ਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਈ ਰਗਪੁਰਿਧਾਰਿਗਤਿ
 ਆਨਿਹਕੇਵਲੁਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਸਭਠਾ
 ਈਹੈ ੧੨ ਕਿਆਸਾਣਾਹੀਅਗਮਅ
 ਪਾਰੈਸਾਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਮੁਗਰੈ ਜਿ
 ਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮੇਲੇਮੋਲਿਮਿਲੇਮੇ

ਲਾਈਹੇ ੧੩ ਬਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਦਾਮਾ
ਰੇ ਓਰੇਸੇਵਹਿ ਅਲਖਾਮਪਾਰੇ ਹੋਰਕੇਤੀ
ਦਰਿਦੀਸੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਮੇਗਣਤਨਮਾ
ਵੈਕਾਈਹੇ ੧੪ ਸਾਚੀਕੀ ਗਤਿ ਸਾਚੀਬ
ਈ ਹੋਰਨਦੀਸੈ ਬੇਦਪੁਰਾਈ ਪੁੰਜੀਸਾ
ਚੁਸਚੇ ਗੁਣਗਵਾਮੇ ਧਰਹੋਰਨਕਾਈਹੇ
੧੫ ਜੁਗੁਜੁਗੁ ਸਾਚਾਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਕਉਣ
ਨਮੁਆ ਕਉਣੁ ਨਮਗਸੀ ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕ
ਹੈ ਬੇਨਤੀ ਦਰਿਦੇਖਹੁ ਲਿਵਲਾਈਹੇ ੧੬
੨ ਮਭੂਮਹਲਾ ੧ ਦੁਜੀਦੁਗਮਤਿ ਮੀਨੀਬੋ
ਲੀ ਕਮੁਕੋਧਕੀ ਕਚੀਚੇ ਲੀ ਪਾਰਿ

ਵਰਸਾਜੁ ਨ ਜਾਣੈ ਛੋਹਿਗਿ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦਨ
 ਪਾਈਹੇ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਜਲੇ ਭੁਝਕਾ
 ਰੇ ॥ ਅਨੁਮੁਖੁ ਤਕੇ ਕੰਠਾ ਚਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ
 ਗੁਰਸੇਵੇ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਮੇਸਾਚੇ ਹਥਿ
 ਵਡਾਈਹੇ ੨ ॥ ਕਾਮੁ ਕੁੰਧੁ ਮਹੰਕਾਰੁ ਨਿਵਾ
 ਰੇ ॥ ਤਸਕਰ ਪੰਚਸਬਦਿ ਸੰਪਾਰੇ ॥ ਗਿਆ
 ਨਖੜਗੁਲੈ ਮਨਸਿਉ ਲੁਝੈ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ
 ਸਮਾਈਹੇ ੩ ॥ ਆਕੀਰ ਕਤੁ ਪਤਾ ਬਿਦੁਧਾ
 ਰਾ ॥ ਮੂਰਤਿ ਸੂਰਤਿ ਕਰਿ ਮਾਪਾਗਾ ਜੋਤਿ
 ਦਾਤਿ ਜੇਤੀ ਸਭਤੇ ਹੀ ਤੁਕਰਤਾ ਸਭਠਾਈਹੇ
 ੪ ॥ ਤੁਝੀ ਕੀ ਮਾਜੀ ਮਦੁ ਮਰਣਾ ਗੁਰ

੫੮੦

ਤੇਸਮਝਪੜੀਕਿਮਾਰੁਰਣਾਤੂਦਇਆਲੁ
ਦਾਇਆਕਾਰਿਦੇਖਹਿਦੁਖੁਦਰਦੁਸਰੀਗੁ
ਜਾਈਹੋ॥੫॥ ਨਿਜਘਰਿਬੈਸਿਰਹੈਕੁਉਖਾਇ
ਆਧਾਵਤਗਾਖੇਟਾਕਿਰਹਾਇਆਕਮ
ਲਬਿਗਾਸਹਰੇਸਰਸੁਰੁਰਮਾਤਮਗਾਮੁਸ
ਖਾਈਹੋ॥੬॥ ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਮੰਰੁਲਮ
ਹਿਆਏ॥ ਕਿਉਰਹੀਅੰਚਲਣਾਪਰਥਾ
ਏ॥ ਸਚਾਅਮਰੁਸਚੇਅਮਰਾਪੁਰਿਸੋਸ
ਚੁਮਿਲੇਵਡਾਈਹੋ॥੭॥ ਅਮਾਪਉਪਾਇ
ਅਜਗਤੁਸਬਾਇਆਜਿਨਿਸਿਰਿ
ਅਤਿਨਿਧੰਧੈਲਾਇਆਸਚੇਉਪਰਿ

ਅਵਰਨਦੀਸੈਸਾਚੇਕੀਮਤਿਪਾਈਹੋ॥ ੪੮੭

ਅਮੈਥੈਗੋਇਲੜਾਦਿਨਚਾਰੇ॥ ਖੇਲੁਤਮਾਸ॥

ਧੁੰਧੁਕਾਰੇ॥ ਬਾਜੀਖੇਲਿਗਏਬਾਜੀਗਰਿਜਿ

ਉਨਿਸਿਸੁਪਨੈਭਖਲਾਈਹੋ॥ ਤਿਨਕਉਤ

ਖਤਿਮਿਲੀਵਰਿਆਈ॥ ਗਨਿਭਉਮਨਿਵ

ਸਿਆਲਿਵਲਾਈ॥ ਖੰਡੀਬ੍ਰਹਮੰਡੀਪਾਤਾਲੀ

ਪੁਰੀਈਤ੍ਰਿਭਵਣਤਾੜੀਲਾਈਹੋ॥ ੧੦॥ ਸਾਚੀ

ਨਗਰੀਤਖਤੁਸਚਾਵਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਮਿਐ

ਸੁਖੁਪਾਵਾ॥ ਸਾਚੇਸਾਚੈਤਖਤਿਵਡਾਈਹਉਮੇਗ

ਣਤਗਵਾਈਹੋ॥ ੧੧॥ ਗਣਤਗਣੀਅੇਸਹਸਾ

ਜੀਅੋ॥ ਕਉਸੁਖੁਪਾਵੈਦੂਅੇਤੀਅੋ॥ ਗਨਿਗਲੁ

ਏਕ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰਪੂਰੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੋ ॥

੧੨ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਿਗਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਾਚਾ

ਗਵਿਗਹਿ ਮਾਮਨੁ ਗਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁ

ਖੁ ਪਾਇ ਮਾਮਨਿ ਤਨਿ ਮੇਲੁ ਨ ਕਾਈ ਹੋ ॥ ੧੩

ਜੀ ਰਾਸਾਇ ਦਿਸਾ ਚੈ ਗਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰ

ਗੀਭਉ ਨ ਭਗਤੀ ॥ ਸਦਾ ਸੇਤਰ ਜੇ ਗੁਰ ਬਾਣੀ

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਹੋ ॥ ੧੪ ਗਖਿ ਗਖਿ ਪੈਰਧ

ਰੇ ਪਉਧ ਗਣਾ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖ ਉਤੇ ਹੀ ਸਗਣਾ

ਨਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤੂਹੈ ਮਨਿ ਭਾਵਹਿ ਤੁਝ ਹੀ ਸਿ

ਉਥਾਇ ਮਾਈ ਹੋ ॥ ੧੫ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਕੋ ਬੇ

ਲੀਨਾ ਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਤੁਧੁ ਸਾ ਲਾਹੀ ॥ ੧੬

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਪਰਿਤਾਤ੍ਰੀ ਲਾ ੫੧੨
ਈਹੇ ॥ ੧੬ ॥ ੩ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਾਦਿ ਜੁਗ
ਦੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰੇ ॥ ਮਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਖਸ
ਮਹ ਮਾਰੈ ॥ ਸਾਚੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ
ਸਾਚੇ ਤਾਤ੍ਰੀ ਲਾਈਹੇ ॥ ਕੇਤਕਿ ਅਜੁਗ
ਧੀ ਧੁਕਾਰੈ ॥ ਤਾਤ੍ਰੀ ਲਾਈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਵਰਿ ਮਾਈ ਸਾਚੇ ਤਖਤਿ
ਵਰਾਈਹੇ ॥ ਸਤ ਜੁਗਿ ਸਤੁ ਸੰਤੋ ਖੁਸਰੀ
ਗਾ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਵਰਤੈ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰੀ ਗਾ
ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਪਰੇਖੈ ਸਾਚੇ ਹੁਕਮਿ
ਚਲਾਈਹੇ ॥ ੩ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੀ ਸਤਿ ਗੁ

ਗੁਪੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨੇਸੇਸੁਗਾਸਾਚੀਟ
ਗਗਿਸਾਚੁਨਿਵਾਸਾਮਨੈਪੁਕਮੁਰਜਾਈਹੋ
੪ ਸਤਜੁਗਿਸਾਚੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈਸਾਚਿ
ਵਰਤੇਸਾਚਾਸੋਈਮਨਮੁਖਿਸਾਚੁਭਗਮ
ਭਉਭੰਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਸਖਾਈਹੋ੫
ਤੇਤੈਧਰਮਕਲਾਇਕਚੁਕੀਤੀਨਿਚਰਣ
ਇਕਦੁਬਿਧਾਸੁਕੀਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੇਸੁਸਾ
ਚੁਵਖਾਣੈਮਨਮੁਖਿਪਚੈਅਵਾਈਹੋ੬
ਮਨਮੁਖਿਕਦੇਨਦਗਗਹਸੀਝੈਬਿਨੁਸ
ਬਦੈਕਿਉਅੰਤਰਿਗੀਝੈਬਾਧੇਆਵਹਿ
ਬਾਧੇਜਾਵਹਿਸੋਝੀਬੁਝਨਕਾਈਹੋ੭

ਦਇਆਦੁਆਪੁਰਿਅਪੀਤੋਈਗੁਰਮੁਖਿ ੫੮੩
ਵਿਗਲਾਚੀਨੈਕੋਈ ਦਇਪਗਧਰਮੁਧਰੇ
ਧਰਣੀਧਰਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਤਿਥਾਈਹੋ ੮
ਗਜੇਧਰਮੁਕਰਹਿਪਰਥਾਏਆਸਾਬੰਧੇਦੰ
ਨੁਕਰਾਏਗਮਨਾਮਾਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਬੰ
ਕੇਕਰਮਕਮਾਈਹੋ੯ ਕਰਮਧਰਮਕਰਿਮੁਕ
ਤਿਮੰਗਾਹੀਮੁਕਤਿਪਦਾਗੁਬਸਬਦਿਸਲਾ
ਹੀਮਾਬਿਨੁਗੁਰਮੁਖਿਏਮੁਕਤਿਨਹੋਈਪਰਪੰ
ਚਕਰਿਗੁਰਮਾਈਹੋ੧੦ ਮਾਇਆਮਮਤਾ
ਛੋਡੀਨਜਾਈਸੇਛੁਟੇਸਚੁਕਾਰਕਮਾਈ
ਅਹਿਨਿਸਿਭਗਤਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਠਾਕੁਰਸਿਉ

ਬਾਣਿਆਈਹੋ ॥ ੧੧ ॥ ਇਕਿਜਪਤਪਕਰਿਕਰਿ
ਤੀਰਬਨਾਵਹਿ ॥ ਜਿਉਤੁਪੁਰਾਵੈ ॥ ਤਵੈਚਲਾਵਹਿ
ਹਠਿਨਿਗਹਿ ॥ ਅਪਤੀਜੁਨਭੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰ
ਕਿਨਿਪਤਿਪਾਈਹੋ ॥ ੧੨ ॥ ਕਲੀਕਾਲਮਹਿਇਕ
ਕਲਗਖੀ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੈ ॥ ਕਿਨੈਨਭਾਖੀ ॥ ਅਨ
ਮੁਖਿਕੂੜਵਰਤੈ ॥ ਵਰਤਾਹਾ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭਗਮੁ
ਨਜਾਈਹੋ ॥ ੧੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਦੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਸਿੰਦਾ
ਨਾਜਮਕਾਣਿ ॥ ਨਛੰਦਾਬੰਦਾ ॥ ਜੋਤਿਸੁਸੇਵੇਸੋ
ਅਭਿਨਾਸੀ ॥ ਨਾਤਿਸੁਕਾਲੁਸੰਤਾਈਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁ
ਰਮਹਿਆਪੁਗਖਿ ॥ ਆਕਰਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੋ
ਹਿ ॥ ਮਸੰਖਉਧਾਰੇ ॥ ਸਰਬਜੀ ॥ ਆਜਗਜੀਵ

ਨੁਦਾਤਾ ਨਿਰਭਉ ਮੇਲੁ ਕਾਈ ਹੋ ॥ ੧੫ ॥ ਸ ੫੮੪

ਗਲੇ ਜਾਚਹਿ ਗੁਰਭੰਡਾਰੀ ॥ ਅਪਾਨਿਰ

ਜਨੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ॥ ਕਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ

ਪੁਰਜਾਚੈ ਮੇਦੀ ਜੋ ਸਾਚੁ ਗਜਾਈ ਹੋ ॥ ੧੬ ॥

੪ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ १ ॥ ਸਾਚੈ ਮੇਲੇ ਸਬਦਿ

ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਣਾ ਸਹਜਿ ਸਮ

ਏ ॥ ਤਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਵ

ਰੁਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ ਹੋ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਚਾਕਰ ਤਿ

ਸਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ਅਲਖ ਅ

ਭੇਦਾ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਗੁਣ ਕਾਰੀ ਕਰਤਾ ਬਖਸਿ

ਲਏ ਵਡਿਆਈ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਵੇਦੇ ਤੋ ਤਿਨ ਹੋ

ਆਵੈਸਾਚੇ ਲੇਲੇ ਮੁਕਰਿ ਪਉਦੇ ਕਾਚੇ ॥
ਲੁਨ ਬੁਝੁ ਹਿਸਾ ਚਿਨ ਗੀਤੁ ਹਿਦੂ ਜੈ ਭਗਮ
ਭੁਲਾਈ ਹੋ ३ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਹੋ ਦਿਨ ਰਾ
ਤੀ ਸਾਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਤੀ ॥ ਮਨਮੁ
ਖਿ ਸੋਇ ਹੋ ਸੇ ਲੁਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਬਤੁ ਭਾਈ
ਹੋ ४ ਕੁੜੇ ਆਵੈ ਕੁੜੇ ਜਾਵੈ ॥ ਕੁੜੇ ਗਤੀ ਕੁ
ੜਕ ਆਵੈ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਦਰਗਹੀ ॥
ਧੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਈ ਹੋ ५ ਕੁੜਿ
ਮੁਠੀ ਠਗੀ ਠਗਵਾੜੀ ॥ ਜਿਉ ਵਾੜੀ ਓ ਜਾੜੀ
ਓ ਜਾੜੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਛੁ ਸਾਦਿ ਨ ਲਾ
ਗੈ ॥ ਗਰਿਬਿ ਜਾਗੀ ਮੇਦੁ ਪੁਪਾਈ ਹੋ ६ ਭੁਜ

ਨੁਸਾਰੁ ਮਿਲੇ ਅਘਾਣੀ ਨਾਮ ਰਤ ਨੁਸਾਰੀ ਵ ੫੮੫
ਤਿਅਾਣੀ ਸਠੀਨੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਈ ਜੋਤੀ
ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਹੋ ਨਾਵੁ ਰੁਲੀ ਚੋਟਾ ਖਾਵੇ
ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣ ਪੁਰੁਸੁ ਨ ਜਾਵੇ ਪਾਚਿ ਪਾਚਿ
ਮੁਏ ਅਚੇਤੁ ਨ ਚੇਤੁ ਹਿ ਅਜਗਾ ਰਿਭਾ ਰਿਲ
ਦਾਈ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਬਾਦ ਬਿਰੋਧਾ ਰਿਕੋਈ ਨਾਹੀ
ਮੇਦੇ ਪਾਲਿਹੁ ਤਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ਅਨੁਤ ਨੁਸਾਰ
ਪਿਮਿਲੈ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਗਹਿ ਸਿਉ ਬਣਤ ਬਣਾ
ਈਹੋ ੯ ਪੁਰੁ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੇ ॥
ਜੋ ਕੋ ਵਡਾ ਕਹਾਇ ਵਡਾਈ ਖਾਵੇ ਸਾਚੇ ਸਾ
ਹਿ ਬੋਤੋ ਦਿਨ ਦਾਤੀ ਸਗਲੀ ਤਿਨ ਹਿਉ ਪਾਈ

ਹੇ ੧੦ ਵਡੀਵਡਿਆਈਵੇਪਰਵਾਹੇਅਮਾਪਿ
ਉਪਾਏਦਾਨੁਸਮਾਏਅਮਾਪਿਵਾਇਆਲੁ
ਦੂਰਿਨਹੀਵਾਤਾਮਿਲਿਆਸਹਜਰਜਾ
ਲੀਹੇ ੧੧ ਇਕਿਜੋਗੀਇਕਿਗੋਗੀਵਿਆ
ਪੇਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪੇਆਪੇਭੁਗਤਿ
ਭਾਉਗੁਰਕੀਮਤਿਪੂਰੀਅਨਹਦਿਸਬਾਦਿਲ
ਖਾਲੀਹੇ ੧੨ ਇਕਿਨਾਗੇਭੂਖੇਭੁਵਹਿਭੁਵਾ
ਏਇਕਿਹੁਕਾਰਿਮਗਰਿਨਕੀਮਤਿਪਾਏ
ਗਤਿਅਵਗਤਿਕੀਸਾਰਨਜਾਏਬੁਝੈਸਬ
ਦੁਕਮਾਲੀਹੇ ੧੩ ਇਕਿਤੀਗਬਿਨਾਵਹਿ
ਅੰਨੁਨਖਾਵਹਿਇਕਿਅਗਨਿਜਲਾਵ

ਹਿਵੇਹਖਪਾਵਹਿ। ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁ ਸੁਕਤਿਨ ॥ ੪੬ ॥
ਤੇਈਕਿਤੁਬਿਧਿ ਪਾਰਿਲੀ ਪਾਈਹੇ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰ
ਮਤਿਛੋਰੁਹਿਉਸ਼ਤਿਜਾਈ ॥ ਅਨਮੁਖਿਗਮੁਨਜ
ਪੇਅਵਾਈ ॥ ਪਚਿਪਚਿਬੁਰੁਹਿਕੁਰੁਕਮਾਵਹਿ
ਕੁੜਿਕਾਲੁਬੇਹਾਈਹੇ ॥ ੧੫ ॥ ਰੁਕਮੇਅਵੈਹੁਕਮੇ
ਜਾਵੈ ॥ ਬੁਝੈਹੁਕਮੁਸੋਸਾਚਿਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨ
ਕਸਾਚੁਮਿਲੇਮਨਿਕਾਵੈਗੁਰਸੁਖਿਕਾਰਕਮਾ
ਈਹੇ ॥ ੧੬ ॥ ੫ ॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਾਪੇਕਰਤ
ਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜਿਨਿਮਾਪੇਆਪੁਉਪਾਇ
ਪਛਾਤਾ ॥ ਮਾਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਸੇਵਕੁਆਪੇ
ਸਿਸਤਿਉਪਾਈਹੇ ॥ ੧ ॥ ਮਾਪੇਨੇੜੈਨਾਹੀਦੁਰੇ

ਬੁਝਹਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਜਨਪੁਰੇ। ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਅ
ਹਿਨਿਸਿਲਾਹਾਗੁਰਸੰਗਤਿਏਹਵਡਾਈਹੋ॥੨॥
ਜੁਗਿਜੁਗਿਸੰਤਭਲੇਪ੍ਰਭਤੇਰੇ। ਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਵਹਿਸਨਗਸੇਰੇ। ਉਸਤਤਿਕਹਹਿਪਰਹਰਿਦੁ
ਖੁਦਾਲਪੁਜਿਨਨਾਹੀਚਿਤਪਰਾਈਹੋ॥੩॥
ਇਜਾਗਤਗਹਿਨਸੁਤੇਦੀਸਹਿ। ਸੰਗਤਿਕੁ
ਲਤਾਰੇਸਾਚੁਪਰੀਸਹਿ। ਕਲਿਮਲਮੇਲੁਨਾ
ਹੀਤੇਨਿਰਮਲਓਇਹਹਰਿਗੁਗਤਿਲਿਵਲਾ
ਈਹੋ॥੪॥ ਬੁਝਹੁਹਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀ
ਏਹੁਜੇਬਨੁਸਾਸੁਹੈਦੇਹਪੁਰਾਣੀ। ਆਜੁਕਾ
ਲਿਮਹਿਜਾਈਮੇਪ੍ਰਾਣੀ। ਹਰਿਜਪੁਜਪਿਰਿਦੈ

ਧਿਆਈਹੋ॥੫॥ ਛੋਰਹੁਪਾਟੀਕੁੜਕਥਾੜਾਕੁ ੫੮੭
ੜੁਮਾਰੇਕਾਲੁਉਛਾਹਾੜਾਸਾਕਤਕੁੜਿਪਚਹਿ
ਮਨਿਹਉਮੇਦੁਹੁਮਾਗਿਪਚੈਪਚਾਈਹੋ॥੬॥ ਛੋ
ਰਿਹੁਨਿੰਦਾਤਾਤਿਪਗਈ॥ ਪੜਿਪੜਿਦੜਹਿ
ਸਾਤਿਨਆਈ॥ ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਨਾਮੁਸਲਾ
ਹੁਆਤਮਗਾਮਸਖਾਈਹੋ॥੭॥ ਛੋਰਹੁਕਾਮ
ਕੋਪੁਬੁਰਿਆਈ॥ ਹਉਮੈਧੀਪੁਛੋਰਹੁਲੀਪਟਾ
ਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਰਦੁਤਾਉਬਰਹੁਇਉ
ਤਗੀਅੰਕਉਜਲੁਭਾਈਹੋ॥੮॥ ਆਗੋਬਿਮਲ
ਨਦੀਅਗਨਿਬਿਖੁਝੇਲਾ॥ ਤਿਥੈਅਵਰੁਨਕੋਈ
ਜੀਉਇਕੇਲਾ॥ ਭੜਭੜਅਗਨਿਸਾਗਰੁਦੇਲਾ

ਲਗੀ ਪੜ੍ਹਦਾ ਨਿਮਨ ਮੁਖਤਾਈ ਹੋ ੯ ਗੁਰ
ਪਹਿ ਮੁਕਤਿ ਦਾ ਨੁਦੇ ਕਾਟੈ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ
ਸੋਈ ਬਿਪਿ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛ
ਪੁਛਾਈ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਕ ਮਾਈ ਹੋ ੧੦ ਗੁ
ਗਬਿਨੁ ਉਗਤਿ ਮਗਹਿ ਬੇਕਾਗਾ ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮ
ਰੇ ਕਰੋ ਖੁਆਗਾ ਬਾਧੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਨਗਨਿ
ਦਕਰੂ ਬਹਿ ਨਿਦ ਪਗਾਈ ਹੋ ੧੧ ਬੋਲਹੁ
ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਹੁ ਅੰਦਰਿ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਦੇਖ
ਹੁਕਰਿ ਨ ਦਰਿ ਸਬਿ ਪਨੁ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤ
ਰੁਤਾਗੀ ਇਉਂ ਭਵ ਜਲੁ ਪਾਗਿ ਲੰਘਾਈ ਹੋ ੧੨
ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾ ਮੁਨਿ ਵਾਸੀ ਆਪੇ ਕਰਤ

ਰੇਅਥਿਨਾਸੀ ਨਾਜੀਉਮਰੈਨਮਾਰਿਆਜ ॥੫੮॥
ਈਕਹਿਦੇਖੇਸਬਾਦਿਰਜਾਈਰੇ ॥੧੩॥ ਓ
ਹਨਿਰਮਲੁਹੈਨਹੀਅੰਧਮਾਗਾ ਓਹੁਮ
ਪੇਤਖਤਿਬਰੈਸਾਚੇਮਾਗਾ ਸਾਕਤਕੂੜੇ
ਬੰਧਿਭੁਵਾਈਅਹਿਮਾਰਿਜਨਮਹਿਆ
ਈਜਾਈਰੇ ॥੧੪॥ ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਸਾਤਿਗੁ
ਗਿਪਆਗੇ ਓਇਥੇਸਾਹਿਤਖਤਿਸੁਸ
ਬਦੁਵੀਚਾਰੇ ਤਤੁਲਹਹਿਅੰਤਰਗਤਿ
ਜਾਣਹਿਸਤਸੰਗਤਿਸਾਚੁਦਰਾਈਰੇ
੧੫ ਅਮਾਪਤੁਰੈਜਨੁਪਿਤਾਗਤਾਰੇਸੀ
ਗਤਿਮੁਕਤਿਸੁਪਾਰਿਉਤਾਰੇ ਨਾਨਕਤਿ

ਸਕਾਲਾਲਗੋਲਾਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
ਲਿਵਲਾਲੀਰੇ॥੧੬॥੬॥ਮਾਭੁਮਹਲਾ॥੧॥
ਕੇਤੇਜੁਗਵਰਤੇਗੁਬਾਰੇ॥ਤਾੜੀਲਾਈਅ
ਪਰਅਪਾਰੇ॥ਪੁੰਧੁਕਾਰਿਨਿਗਲਮੁਬੈਠਾ
ਨਾਤਾਦਿਪੁੰਧੁਪਸਾਗਾਰੇ॥੧॥ਜੁਗਛਤੀ
ਹਤਿਨੈਵਰਤਾਰੇ॥ਜਿਉਤਿਸੁਭਾਣਾਤਿਵੈ
ਚਲਾਰੇ॥ਤਿਸਹਿਸਰੀਕੁਨਦੀਸੈਕੋਈ
ਆਪੇਅਪਰਅਪਾਰੇ॥੨॥ਗੁਪਤੇਬੁਝੁ
ਜੁਗਚਤੁਆਰੇ॥ਪਾਟਿਪਾਟਿਵਰਤੇਉਦਰ
ਮਝਾਰੇ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕਾਏਕੀਵਰਤੇਕੋ
ਈਬੁਝੈਗੁਰਵੀਚਾਰੇ॥੩॥ਬਿਦੁਰਕਤੁ

ਮਿਲੀਪੰਡੁਸਗੀਆਪਥੰਦੁਪਾਣੀਅਗ ੫੨੯
ਨੀਮਿਲਿਜੀਆਆਪੇਚੋਜਕਰੇਰੰਗਮਹਲੀ
ਤੋਰਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਗਰੇ ੪ ਗਗਭਿਕੰ
ਡੁਲਮਹਿਉਰਧਾਪਿਆਨੀਆਪੇਜਾਣੇ
ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਾਸਿਸਾਸਿਸਚੁਨਾਮੁਸਮਾ
ਲੇਅੰਤਰਿਉਦਰਮਝਾਗਾਰੇ ੫ ਚਾਰਿਪ
ਵਾਗਥਲੇਜਗਿਆਇਆਸਿਵਸਕਤੰ
ਪਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆਦੇਕੁਵਿਸਾਰੇਤਾ
ਪਿੜਤਾਰੇਅੰਧੁਲੇਨਾਮੁਵਿਸਾਰੇ ੬
ਬਾਲਕੁਮਰੈਬਾਲਕਕੀਲੀਲਾਕਹਿ
ਕਹਿਰੋਵਹਿਬਾਲੁੰਗੀਲਾਜਿਸਕਾਸ.

ਸੋਤਿਨ ਹੀਲੀਆ ਭੂਲਾ ਰੋਵਨ ਹਾਰਾਹੇ १ ਭੂ
 ਰਿਜੋ ਬਾਨੀ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ਕਿ ਕੀਜੈ ॥ ਮੇਗਾ ਮੇਗਾ ਕਰਿ
 ਰੋਵੀ ਜੈ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਗਣਿ ਰੋਇ ਵਿਗੁਚਾਹਿ
 ਧਿਗੁ ਜੀਵਨੁ ਸੰਸਾਰਾਹੇ २ ਕਾਲੀ ਹੁਫਨਿ
 ਧਉਲੇ ਆਏ ॥ ਵਿਣਨਾ ਵੈਗਾ ਬੁਗਾਇਆ
 ਗਵਾਏ ॥ ਦੁਗਮਤਿ ਅੰਧੁਲਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਸੈ
 ਮੁਠੇ ਗੋਇ ਪੁਕਾਰਾਹੇ ३ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰਿ ਨ ਰਵੈ
 ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਤ ਸੋਈ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ
 ਗੁਰ ਬਜਰਕ ਪਾਟਨ ਖੁਲਹਿ ਸਬਾਦਿ ਮਿਲੈ ॥
 ਸਤਾਹਾਰੇ १੦ ॥ ਬਿਗਧਿ ਭੁਇਆ ਤਨੁ ਛੁਟਿ ਜੈ ਦੇਹੀ
 ਗਾਮੁ ਨ ਜਪਈ ਅੰਤਿ ਸਨੇਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ

ਭਾਮ

ਚ

ਚ

੧੪

ਚਲੇ ਮੁਹਿਕਾਲੇ ਦਰਗਹੁ ਤੁਹੁ ਖੁਆਗਹੇ ११ ੫੯

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੇ ਕੂੜਿ ਆਗੇ ॥ ਆਵਤ ਜਾ

ਤ ਪੜੈ ਸਿਰਿ ਛਾਹੇ ॥ ਸਾਹੁ ਰੜੈ ਪਾਹਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪ

ਏ ਪੇਈ ਅੜੈ ਸਿਰਿ ਆਗੇ १੨ ॥ ਖਾਜੇ ਪੇ

ਝੋਰ ਲੀਕਿ ਗਿਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਅਭਰਗਤੀ ਬਾਹਿ ਮਹੀ

ਜੈ ॥ ਸਰ ਅਪਸਰਕੀ ਸਾਗੁ ਜਾਣੈ ਜਮੁ ਮਾਗੇ ਕ

ਆਚਾਗੇ १੩ ॥ ਪਗਦਿਗਤੀ ਨਗਦਿਗਤੀ

ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸੰਗਿ ਸਬਾਹਿ ਪਰੁ ਜਾਣੈ

ਕਿਸਹੀ ਮੰਦਾ ਮਾਖਿ ਨ ਚਲੇ ਸਾਚਿ ਖਗਸ

ਚਿ ਆਗੇ १੪ ॥ ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਦਾਗਿ ਸਿਝੈ ਨ

ਕੋਈ ॥ ਸਾਚ ਸਬਾਹਿ ਪੇੜੈ ਪਾਤਿ ਰੇਈ ॥ ਅ

ਪੇਬਖਸਿਲਦੇਤਿਸੁਭਾਵੇਹਉਮੇਗਰਬੁਨਿਦਾ
ਗਰੇ ੧੫ ਗੁਗਕਿਰਪਾਤੇਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈ। ਜੁ
ਗਹਜੁਗੀਤਕੀਬਿਧਿਜਾਣੈ। ਨਨਕਨਾਮੁਜਪ
ਹੁਤਰੁਤਾਹੀਸਚੁਤਾਰੇਤਾਰਣਗਗਰੇ ੧੬ ॥੧॥
ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੧ ਹਰਿਸਾਮੀਤੁਨਾਹੀਮੇਕੋਈ
ਜਿਨਿਤਨੁਮਨੁਦੀਆਸੁਗਤਿਸਮੋਈ। ਸਰਬ
ਜੀਆਪ੍ਰਾਤਿਪਾਲਿਸਮਾਲੇਸੋਮੰਤਰਿਦਾ
ਨਾਬੀਨਾਹੇ ੧ ਗੁਰੁਸਰਵਰੁਹਮਹੀਸਪਿਆਰੇ
ਸਾਗਰਮਹਿਰਤਨਲਾਲਬਹੁਸਾਰੇ। ਮੇਤੀ
ਮਾਣਕੀਗਾਹਰਿਜਸੁਗਾਵਤਮਨੁਤਨੁਭੀ
ਨਾਹੇ ੨ ਹਰਿਅਗਮਅਗਾਹੁਅਗਾਪਿਨਿ

ਗਲਾ ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ ਅੰਗੁ ਰੋਗ ਪਾਲ
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਤਿ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣ ਹਾਰ ਮੇਲਿ ਲਏ
 ਗੰਗਾ ਲੀਨਾ ਹੋ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਮੁਕਤਿ
 ਕਿਨੇਹੀ ਓਹੁ ਆਵਿ ਜੁਗਾਦੀ ਗਮ ਸਨੇਹੀ
 ਵਰਗਾਹ ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਕੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸੇ
 ਅਵਗੁਣ ਕੀ ਨਾਹੋ ੪ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ ਤਮੁ
 ਕਤਿ ਕਰਾਏ ਸਾਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ਅਮ੍ਰਤ ਰ
 ਸੁਪਾਏ ਜਮੁ ਜਾਗਾ ਤਿਨਾ ਹੀ ਕਰੁ ਲਾਗੈ
 ਜਿਸੁ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਠਰੁ ਸੀਨਾ ਹੋ ੫ ਕਾਇ
 ਅਹੰ ਸਪ੍ਰਿਤਿ ਬਹੁ ਪਾਗੀ ਓਹੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ
 ਓਹੁ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਗੀ ਅਹਿ ਨਿਸਿਭੁ ਗੈਰੇ ਚੋਜ

ਬਿਨੋਦੀਉਨਿਚਲਤੈਮਤਾਨਕੀਨਾਹੇ ੬ ਸਿਸ
ਦਿਉਪਾਇਗੇਪ੍ਰਭਛਾਜੈ ॥ ਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸ
ਤਰੁਗਾਜੈ ॥ ਮਨੁਮਾਰੋਲੇਦੁਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿ
ਸੋਪਾਏਜੋਕਿਛੁਕੀਨਾਹੇ ੭ ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ
ਦੋਖਦੁਖਸਹੀਐ ॥ ਹੁਕਮੁਭਇਆਚ
ਲਣਾਕਿਉਹੀਐ ॥ ਨਰਕਰੂਪਮਹਿਗੋਤੇ
ਖਾਵੈਜਿਉਜਲਤੇਬਾਹਿਮੀਨਾਹੇ ੮ ਚ
ਉਗਾਸੀਹਨਰਕਸਾਕਤੁਰੋਗਾਈਐ ॥ ਜੈਸਾ
ਕੀਚੈਤੈਸੋਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਮੁ
ਕਤਿਨਹੋਈਕਿਗਤਿਬਾਧਾਸਿਦੀਨਾਹੇ ੯
ਖੰਡੇਧਾਗਲੀ ॥ ਮਤਿਭੀਤੀ ॥ ਲੇਖਾਲੀਜੈ

ਤਿਲਜਿਉ ਪੀੜੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਲਤ ਸੁਤ ਬੇਲੀ
 ਨਾਹਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿਗਸਮੁਕਤਿ ਨ ਕੀਨਾਹੇ ॥ ੧੦ ॥ ਅੰ
 ਤ ਸਖੇ ਕੇ ਤੇਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ
 ਈ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤਿ ਪਗਾਇਣ
 ਅਨਾਦਿ ਨੁਕੀ ਰਤ ਨੁਕੀ ਨਾਹੇ ॥ ੧੧ ॥ ਕੁਵੁਛੋ ਰਿ
 ਸਾ ਚੇਕਉ ਪਾਵਹੁ ॥ ਜੇਇ ਛੁਹੁ ਸੇਈ ਫਲੁ ਪਾਵ
 ਹੁ ॥ ਸਾਚ ਵਖਰੇਵਾ ਪਾਗੀ ਵਿਰਲੇ ਲੇਲਾਹ
 ਸਉਦਾ ਕੀਨਾਹੇ ॥ ੧੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਰ
 ਲੇਚਲਹੁ ॥ ਵਰਸਨੁ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜਿ ਮਹਲਹੁ ॥
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇਇਉ ਸਮਦ
 ਗਸੀਚੀਨਾਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਅੰਤ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਕੋ

ਪਾਵਹਿ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨਕਉਸਮਝਾਵਹਿ
ਸਾਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਾਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨਹੁ
ਇਉਅਭਾਮਗਮੇਲੀਨਾਹੇ ੧੪ ॥ ਨਾਮਦਸਾਹ
ਦਸੇਵਕਤੇਹੇ ॥ ਤਿਭਵਨਸੇਵਕਵਡਹੁਵਡੇਹੇ
ਸਭਤੇਹੀਕਦਗਤਿਤੂਸਿਗਿਸਿਰਿਦਾਤਾਸਭਤੇ
ਹੋਕਾਰਣਕੀਨਾਹੇ ੧੫ ॥ ਇਕਿਦਰਸੇਵਹਿਦ
ਰਦਵਦਾਏ ॥ ਓਇਦਰਗਾਹਪੇਧੇਸਤਿਗੁਰੁ
ਛਡਾਏ ॥ ਹਉਮੈਬੰਧਨਸਤਿਗੁਰਤੇਕੇਚਿਤੁਚੰ
ਚਲੁਚਲਾਇਨਦੀਨਾਹੇ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿ
ਲਹੁਚੀਨਹੁਬਿਧਿਸਾਈ ॥ ਜਿਤੁਪ੍ਰਭੁਪਾਦ
ਹੁਗਣਤਨਕਾਈ ॥ ਹਉਮੈਮਾਹਿਕਗੁਰੁਗੁਰ

ਸੇਵਾਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੰਗਿਕੁਨਾਰੋ ੧੧ ੨ ੫੯੩
 ੨ ਅਰੁਮਹਲਾ ੧ ਅਸੁਰਸਾਧਾਰਣਰਾਮੁ
 ਹਮਾਰਾਘਟਿਘਟਿਗਮਈਅਮਰਾਮੁਪਿਅਮ
 ਗਾਨਾਲੇਅਲਖੁਨਲਖੀਅੰਮੁਲੇਗੁਰਮੁ
 ਖਿਲਿਖੁਵੀਚਾਰਾਹੋ ੧ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧੁਸ
 ਗਟਿਤੁਮਾਗੀਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਪਾਰਿਉਤਾਗੀ
 ਅਗਨਿਪਾਣੀਸਾਗਰੁਅਤਿਗਹਗਾਗੁਰਸਤਿ
 ਗੁਰਪਾਰਿਉਤਾਗਾਹੋ ੨ ਅਨਮੁਖਅੰਧੁਲੇਸੇ
 ਝੀਨਾਹੀਆਵਹਿਜਾਹਿਮਗਹਿਮਹਿਜਾਹਿ
 ਪੁਗਬਿਲਿਖਿਅਾਲੇਖੁਨਮਿਟਈਜਮਟਹਿ
 ਅੰਧੁਖੁਆਗਾਹੋ ੩ ਇਕਿਅਵਹਿਜਾ

ਵਹਿਘਰਿਵਾਸੁਨ ਪਾਵਹਿ ਕਿਰਤ ਕੇ ਬਾਧੇ ਪਾ
ਪਕਮਵਹਿ ਅੰਧੁਲੇ ਸੋਈ ਬੁਝਨ ਕਾਈ ਲੇ
ਭੁਭੁਗਾ ਅੰਕਾਗਾਰੇ ੪ ਪਿਠਬਿਨੁ ਕਿਅਤਿ
ਸੁਧਨ ਸੀਗਾਰਾ ਪਗਿ ਪਗਤੀ ਖਸਮੁ ਵਿ
ਸਾਗਾ ਜਿਉ ਬੇਸੁਆ ਪੂਤ ਬਾਪ ਕੋ ਕਹੀਐ
ਤਿਉ ਫੋਕਟ ਕਾਗਦਿ ਕਾਗਾਰੇ ੫ ਘੇਤ ਪਿੰਜਰਿ
ਮਹਿ ਦੂਖ ਘਨੇਰੇ ਨਗਰਿ ਪਚਹਿ ਅਗਿਰ
ਅਨ ਅੰਧੇਰੇ ਧਰਮ ਗਇਕੀ ਬਾਕੀ ਲੀ
ਜੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਦਿ ਸਾਗਾਰੇ ੬ ਸੂਰ
ਜੁਤ ਪੇਅਗਨਿ ਬਿਖੁ ਝਾਲਾ ਅਪਤੁ ਪ
ਸੁਮਨ ਮੁਖੁ ਬੇਤਾਲਾ ਅਸਾਮਨ ਸਾਕੁ ਦੁ

ਕਮਾਵਹਿਰੋਗੁਬੁਧਾਬੁਰਿਆਗਹੋ ॥ ੧ ॥ ਸਸਤ ੫੮੪
ਕਿਭਾਰੁਕਲਗਸਿਰਿਭਾਗਾ ॥ ਕਿਓਕਰਿਕੁਦਜ
ਲੁਲੰਘਸਿਪਾਗਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਬੋਹਿਥੁਆ
ਦਿਜੁਗਾਟੀ ॥ ਮਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਗਹੋ ੨ ॥
ਪੁਤਕਲੜਜਾਗਿਹੇਤੁਪਿਆਗਾ ॥ ਮਾਇਆ
ਮੋਹਪਸਰਿਆਪਾਸਾਗਾ ॥ ਜਮਕੇਫਾਹੇ
ਸਤਿਗੁਰਿਤੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਬੀਚਾਗਹੋ
੩ ॥ ਕੁਰਿਮੁਠੀਚਾਲੇਬਹੁਗਾਹੀ ॥ ਅਨਮੁਖੁ
ਵਾਝੈਪਾਕਿਪਾਕਿਭਾਹੀ ॥ ਅਮੀਮਤਨਾਮੁਗੁ
ਰੂਵਡਵਾਣਾਨਾਮੁਜਪਹੁਸੁਖੁਸਾਗਹੋ ੪ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਤਨਾਮਚੁਦਿੜਾਏ ॥ ਸਭਿਦੁਖਮੇਟੇ

ਮਾਗਿ ਪਾਏ ਕੰਡਾ ਪਾਇ ਨ ਗਤੀ ਮੁਲੇ ਜਿ
ਸੁਸਤਿ ਗੁਰ ਗਾਥਾ ਗਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਖੇਹੁ ਖੇਹੁ ਲੇ
ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਅਨਮੁਖੁ ਪਾਥੁ ਸੈ ਲੁਨ ਭੀਜੈ ਕਰ
ਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਨਗਰਿ ਸੁਗਰਾਮ
ਵਤਾਗਾਹੇ ॥ ੧੨ ॥ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਭੁਇਆ ਮੰਗਮ
ਨਾਲੇ ਇਨਿ ਦੁਬਿਧਾ ਘਰ ਬਹੁ ਤੇ ਗਾਲੇ ਸ
ਤਿ ਗੁਰ ਬਾਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਉ ਪਜੈ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਪ
ਤੀ ਮਾਗਾਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਸਾਕਤ ਮਾਇਆ ਕਉ ਬਹੁ
ਧਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਹਿ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ
ਭੀ ਹੁਗੁਣ ਅੰਤਹਿ ਖਪਹਿ ਖਪਾਵਹਿ ਨਾਹਿ
ਪਾਰਿਉਤਾਗਾਹੇ ॥ ੧੪ ॥ ਕੁਕਰ ਸੁਕਰ ਕਹੀ ਅ

ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਗਾ ਕਉ ਕਿ ਮਗਹਿ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ੫੯੫
 ਹਾਗਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਉ ਭਉ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਸਮਾਤਿ
 ਦਰਗਹ ਹਾਗਾ ੧੫ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਮਨੁ
 ਮਾਏ ਕੈ ਗਮਨਾ ਮੁਦੇ ਸਗਣਿ ਪਰੇ ਕੈ ਗਰਿ
 ਧਨੁ ਨ ਮੁਆਮੋ ਲਕਵੇ ਦੇ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦਰਗਹ ਪਿ
 ਮਾਗਾ ੧੬ ਗਮਨਾ ਮੁਸਾਧੁ ਸਗਣਾਈ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਹ
 ਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾ
 ਗਾ ੧੭ ॥ ੩ ॥ ੧੯ ॥ ਮਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧
 ਪਰਿਗੁਰੇ ਮਨ ਮੁਗਧਿ ਮਾਨੇ ਗਮਨ
 ਪਹੁ ਅੰਤਿ ਗਤਿ ਪਿ ਮਾਨੇ ਲਾਲ ਚਛੋਰਿ

ਰਚਹੁ ਅਪਰਿਪਾਰਿਉ ਓਪਾਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆ
ਸਾਹੇ १ ਜਿਸੁ ਬਿਸਰੀ ਮੇਜ ਮੁਜੇ ਹਟਿ ਲਾਗੇ
ਸਭ ਸੁਖ ਜਾਹਿ ਦੁਖ ਫਾਨਿ ਆਗੇ ॥ ਰਾਮਨਾ
ਮੁਜਾ ਪਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੀਅ ਤੈਏ ਹੁ ਪਰਮਤਤੁ
ਵੀਚਾਰਾਹੇ २ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸੁਮੀ
ਠਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੁਅੰਤਰਿ ਡੀਠਾ ॥ ਅਹਿ
ਨਿਸਿਰਾ ਮਹਾਹੁਰੀ ਗਿਰਾ ਤੇਏ ਹੁ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ
ਮੁਸਾਹਾਰੇ ३ ਰਾਮਨਾਮੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬੋਲ
ਹੁ ਸੰਤ ਸੰਭਾ ਮਹਿ ਇਹੁ ਸੁਟੈ ਲਹਾ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ ਪਰਾਮਪਨਾ ਬਹੁੜਿ
ਨਗਰ ਭਿਮ ਸੁਆਹਾਰੇ ४ ਸਚੁ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹੁ

ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਾ ਤਤੁਵੀਚਾਗੁਹਰਿਬਿ ੫੯੬
 ਵਲਾਵਹਾ ਅੰਤਿਕਾਲਿਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾ
 ਕੈਹਰਿਬੋਲਹੁਗਾਮੁਪ੍ਰਾਮਾਗਾਰੇ ੫ ਸਤਿ
 ਗੁਰਪੁਰਖਦਾਤਾਵਰਦਾਣਾ ਜਿਸੁਅੰ
 ਤਹਿਸਾਚੁਸੁਸਬਦਿਸਮਾਣਾ ਜਿਸਕ
 ਓਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏਤਿਸੁਚੁਕਾਜਮ
 ਭੈਭਾਗਾਰੇ ੬ ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਕਾਇਆ
 ਕੀਨੀ ਅਤਿਸਮਾਹਿਗਾਮਗਤਨੁਲੇਚੀਨੀ
 ਆਤਮਗਾਮੁਗਾਮੁਰੈਆਤਮਹਰਿਪਾਈਐ
 ਸਬਦਿਵੀਚਾਗਾਰੇ ੭ ਸਤਸੰਤੋਖਗੁ
 ਹਜਨਭਾਈ ਗੰਖਮਾਗਾਹੁਸਾਤਿਗੁਰਸ

ਗੁਣਾਈ॥ ਮਾਤਮੁਚੀਨਿ ਪਗਤਮੁਚੀਨਿ ਹੁਗੁ

ਗਸੀਗਤਿ ਦਿਹੁ ਨਿਸਤਾਗਹੇ ॥ ਸਾਕਤ ਕੁਤੁਕ

ਪਟਮਹਿ ਦੇਕਾ॥ ਮਾਹਿ ਨਿਸਿਨਿ ਦਾ ਕਰਹਿ ਮ

ਨੇਕਾ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਮਾਵਹਿ ਫੁਨਿ ਜਾਵਹਿ

ਗੁਣਜੋ ਨੀਤ ਰਕਮ ਸਾਗਹੇ ॥ ਸਾਕਤ ਜਮਕੀ

ਕਾਇਨ ਚੁਕੈ॥ ਜਮਕਾ ਰੰਡਨ ਕਬਹੂ ਮੁਕੈ॥ ਬਾ

ਕੀ ਧਰਮ ਗਾਇਕੀ ਲੀਜੈ ਸਿਰਿ ਮਾਫਿ ਰਿਓ

ਭਾਰੁ ਮਫਾਗਹੇ १०॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਕਤ ਕ

ਹੁਕੋਤ ਰਿਮਾ॥ ਹਉ ਮੇਕਰਤਾ ਭੁਵਨ ਲਿ

ਪਰਿਮਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਰਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ਹਰਿ

ਜਪੀ॥ ਪਾਰਿ ਉਤਾਗਹੇ ११॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ

ਨਮੋਦੈਕੋਈ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਤਾਹੋ ਸੋਈ॥ ਜਨ ੫੯
ਮਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮਨਿ ਸੋ ਪੁਰੁ ਮਪਰ
ਅਪਾਰਾਹੇ ੧੨ ਗੁਰਤੇਰੁ ਲੇ ਆਵਹੁ ਜਾਵ
ਹੁ॥ ਜਨ ਮਿਮਰਹੁ ਫੁਨਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹੁ॥ ਸਾਕ
ਤ ਮੁੜ ਅਚੇਤ ਨ ਚੇਤ ਹਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾਗਮੁ
ਪੁਕਾਰਾਹੇ ੧੩ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਕੇ
ਕੀਏ॥ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਦਾਤਿ ਦੀਏ॥ ਕਿਸ
ਕਉ ਦੋਸੁ ਦੇਹਿ ਤੁ ਪਾਣੀ ਸਹੁ ਅਪਦਾ ਕੀ
ਆਕਰਾਹਾਹੇ ੧੪॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਕਰਦਾ
ਮਾਇਆ॥ ਮਾਸਾ ਮਨ ਸਾਬੀਧਿ ਚਲਾ
ਇਆ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਕਿ ਆਲੇ ਚਾਲੇ

ਬਿਖੁਲਾ ਦੇਛਾਗ ਬਿਕਾਰਾਹੇ १੫ ਹਰਿ
ਕੀਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਜਨਭਾਈ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥ
ਹੁ ਮਨੁ ਮਨ ਹਿਸਾਮਾਈ ॥ ਓਹਿ ਚਲਤਾ ਠਾਕਿ
ਰਖਹੁ ਪਾਰਿ ਅਪਨੈ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਕਾਟਣਹਾਰਾ
ਹੇ १੬ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ਕੀਓਟ ਪਗਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਮਨਾ
ਮਿ ਮਾਤਿ ਉਤਮ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾਹੇ
੧੭ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਗਦਿ ਪਰੇ
ਗੁਰ ਦੇਵਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ਤੂ ਸਮਰ ਬੁਦਇਆ ਲੁਮੁ
ਗਰੀ ॥ ਤੇਰੇ ਚੇਜਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਤੂ ਪੁਰਾ ਪੁਰਖੁ
ਬਿਧਾਤਾਹੇ ॥ ਤੂ ਮਾਇ ਜੁਗਾਇ ਕਰਹਿ

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਪਾਇਪਾਇਰੂਪਾਮਨੁਪੁਦਇ
 ਮਾਲਾਜਿਉਤੁਪੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿਸਭੁ
 ਤੋਰੀਅਕਮਾਤਾਹੋ੨ ਅਤਰਿਜੋਤਿਰੁਲੀ
 ਜਗਜੀਵਨਾਸਭਿਪਟਕੋਗੈਹਰਿਗੁਪੀਵ
 ਨਾਅਪੇਲੇਵੈਆਪੇਦੇਵੈਤਿਹੁਲਈਜਗਤ
 ਪਤਦਾਤਾਹੋ੩ ਜਗਤੁਉਪਾਇਖੇਲੁਰਚਾ
 ਇਆਪਵਦੈਪਾਣੀਅਗਨੀਉਪਾਇਆ
 ਦੇਹੀਨਗਨੀਨਉਦਰਵਾਜੇਸੋਦਸਵਾਗੁਪਤੁ
 ਰਹਾਤਾਹੋ੪ ਚਾਰਿਨਦੀਅਗਨੀਅਸਗਲਾ
 ਕੋਈਗੁਗਮੁਖਿਬੁਝੈਸਬਦਿਨਿਗਲਾਸਕਤ
 ਦੁਰਮਤਿਤੂਬਹਿਦਾਝਹਿਗੁਗਮੁਖੇਹਰਿਲਿ

ਪੌਰ

ਜੀ

ਵਤਾਗਹੇ ੫ ਅਪੁਤੇਜੁਵਾਇਪ੍ਰਥਮੀਆ
ਕਾਸਾਗਤਿਨਮਹਿਪੰਚਤਤੁਪਾਰਿਵਾਸਾਸਤਿ
ਗੁਰਸਬਦਿਗਹਹਿਰੀਗਿਗਤਾਤਜਿਮਾਇਆ
ਹਉਮੇਕੁਤਾਹੇ ੬ ਆਇਹੁਮਨੁਭੀਜੈਸਬਦਿਪ
ਤੀਜੈ ੭ ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿ ਆਦੇਕਟਿਕੀਜੈ ੮ ਅ
ਤਰਿਚੋਰਮੁਹੈਪਗਮਿਦਗਇਨਿਸਾਕਤਦੂਤੁ
ਨਜਾਤਾਹੇ ੯ ਵੰਦਗਦੂਤਭੂਤਭੀਹਾਲੇ ੧੦
ਚੋਤਾਇਕਗਹਿਬੇਤਾਲੇ ੧੧ ਸਬਦਸੁਗਤਿਬਿ
ਨੁਆਵੈਜਾਵੈਪਾਤਿਧੋਈਆਵਤਜਾਤਾਹੇ
੧੨ ਕੁਕੁਕਲਰੁਤਨੁਭਸਮੇਦੇਗੀ ੧੩ ਬਿਨੁਨਾ
ਵੈਕੈਸੀਪਾਤਿਤੇਗੀ ੧੪ ਬਾਧੇਮੁਕਤਿਨਾਹੀਜੁਗ

ਚਾਰੇਜਮਕੰਕਰਿਕਾਲਿਪਗਤਾਹੋ॥ ਜਮਦ ੫੯੯
ਰਿਬਾਧੇਮਿਲਹਿਸਜਾਈ॥ ਅਤਿਸੁਖਪਗਾਈ
ਗਤਿਨਹੀਕਾਈ॥ ਕਰਣਪਲਾਵਕਰੇਬਿਲ
ਲਾਵੈਜਿਉਕੰਡੀਮੀਨੁਪਗਤਾਹੋ॥ ੧੦॥ ਸਾਕਤੁ
ਫਾਸੀਪੜੈਇਕੇਲਾ॥ ਜਮਵਸਿਕੀਆਅੰਧੁ
ਦੁਹੇਲਾ॥ ਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਸੁਝੈਆ
ਜੁਕਾਲਿਪਾਚਿਜਾਤਾਹੋ॥ ੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੁ
ਨਬੇਲੀਕੇਈ॥ ਅਮੈਥੈਓਥੈਗਾਖਾਪ੍ਰਭੁਸੇਈ॥
ਰਾਮਨਾਮੁਦੇਵੈਕਹਿਕਿਰਪਾਇਉਸਲਲੇਸ
ਲਲਾਮਿਲਾਤਾਹੋ॥ ੧੨॥ ਭੂਲੇਸਿਖਗੁਰੁਸਮ
ਝਾਏ॥ ਉਝੜਿਜਦੇਮਾਗਿਪਾਏ॥ ਅਤਿਸੁਗੁ

ਰਸੇਦਿਸਦਾਦਿਨੁਗਤੀਦੁਖਭੰਜਨਸੰਗਿਸਖਾ
ਤਾਹੇ ੧੩ ਗੁਰਕੀਭਗਤਿਕਰਗਹਿਕਿਆਪਾਣੀ
ਬਰਮੇਏਦੁਮਹੇਸਿਨਜਾਣੀਸਤਿਗੁਰੁਮਲ
ਖੁਕਹੁਕਿਉਲਖੀਅੰਜਸੁਬਖਸੇਤਿਸਹਿ
ਪਛਾਤਾਹੇ ੧੪ ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮੁਪਗਾਪਤਿਦਰਸ
ਨੁਗੁਰਬਾਣੀਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਸੁਪਰਸਨੁਅਮਰਿ
ਨਿਸਿਨ੍ਹਿਰਮਲਜੇਤਿਸਬਾਈਪਟਿਦੀਪਕੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਹੇ ੧੫ ਭੋਜਨਗਿਆਨੁਮਹਾ
ਰਸਮੀਠਾਅੰਜਨਿਚਾਖਿਆਤਿਨਿਦਰਸਨੁਰੰ
ਠਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਮਿਲੇਥੇਰਾਗਿਮਨੁਮਨ
ਸਾਮਾਗਿਸਮਾਤਾਹੇ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿ

ਸੇਪਰਧਾਨਾ ਤਿਨਪਾਇਪਾਇਅੰਤਰਿ ॥ ੬੦੦ ॥
ਬ੍ਰਹਮਪਛਾਨਾ ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਹਰਿਜ
ਨਕੀਸੰਗਤਿਦੀਜੋਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ੫ ॥ ੧੧ ॥ ਮਾਧੂਮਹਲਾ
੧ ॥ ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਜਿਨਿ
ਧਰਚਕ੍ਰਧਰੇਵੀਚਾਰੇ ॥ ਮਾਪੇਕਰਤਾਕਰਿ
ਕਰਿਦੈਖੇਸਾਚਾਵੇਪਰਦਾਹਾਰੇ ॥ ਵੇਕੀ
ਵੇਕੀਜੰਤਉਪਾਏ ॥ ਦੁਇਪੰਦੀਦੁਇਗਾਹ
ਚਲਾਏ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਗਟਿਨਾਮੁਕਤਿਨਹੈਸਚੁ
ਨਾਮੁਜਾਪਿਲਾਹਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪੜ੍ਹਹਿਮਨਮੁਖਪ
ਗੁਬਿਧਿਨਹੀਜਾਨਾਨਾਮਨਬੁਝਹਿਕੁਗਮਿ

ਕੁਲਨਾ ਲੈਕੋਵਢੀਦੇਨਿਗਾਹੀਦੁਗਮਤਿ
ਕਾਗਲਿਫਾਹਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸਿਮਿਤਿਸਾਸਤ
ਪੜਹਿਪੁਗਣਾ ॥ ਵਾਦੁਵਖਾਵਹਿਤਤੁ
ਨਜਾਣਾਵਿਦੁਗੁਪੁਰੇਤਤੁਨਪਾਈਮੇ
ਸਚਸੁਚੇਸਤੁਗਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸਤੁਸਲਾਹੇਸੁ
ਇਸੁਇਆਖੇ ॥ ੧ ॥ ਮਾਪੇਦਾਨਸਚੁਪ
ਗੇਖੇ ॥ ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਪੁਭੁਮਪਨੀ
ਗੁਗਮੁਖਿਸਬਦੁਸਲਾਹਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਸੁਇ
ਸੁਇਆਖੇਕੇਤੀਬਾਣੀ ॥ ਸੁਇਕਹੀ
ਮੇਕੋਅੰਤੁਜਾਣੀ ॥ ਜਾਕਉਅਲਖੁ
ਲਖਾਏਆਪੇਅਕਬਕਬਾਬੁਧਿਤਾ

ਹਾਹੇ ੬ ਜਨਮੇਕਉਵਾਜਹਿਵਾਧਾਏ ॥ ਸੋਹਿਲ ੬੦੭
 ਤੇ ਅਗਿਆਨੀਗਾਏ ॥ ਜੇਜਨਮੇਤਿਸੁਸਰਪਗਮ
 ਰਣਾਕਿਰਤੁਪਾਇਆਸਿਰਿਸਾਹਾਹੇ ॥ ਸੰਜੋਗੁ
 ਵਿਜੋਗੁਮੈਰੈ ਪ੍ਰਭਿਕੀਏ ॥ ਸਿਸਟਿਉਪਾਇਦੁਖ
 ਦੁਖਦੀਏ ॥ ਦੁਖਸੁਖਹੀਤੇਰਏਨਿਗਲੇਗੁਗੁਮੁਖਿ
 ਸੀਲੁਸਨਾਹਾਹੇ ॥ ਨੀਕੇਸਾਚੇਕੇਵਾਪਾਗੀ
 ਸਚੁਸਉਦਾਏਗੁਰਦੀਚਾਗੀ ॥ ਸਚਾਦੁਖਗੁਜਿ
 ਸੁਖਨੁਪਾਏਸਬਦਿਸਚੈਓਮਾਹਾਹੇ ॥ ਕਾਚੀ
 ਸਉਦੀਤੋਟਾਅਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਟਜੁਕਰੇਪ੍ਰ
 ਭਭਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰੀਤੀਸਾਬਤੁਗਾਸਿਸਲਾਅਤਿਚੂਕਾ
 ਜਮਕਾਫਾਹਾਹੇ ॥ ਸਭੁਕੋਬੈਲੇਆਪਣਭਾ

ਟੈ॥ ਅਨਮੁਖੁ ਦੂਜੈ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ॥ ਅੰਧੁ ਲੇ
ਕੀਮਤਿ ਅੰਧਲੀ ਬੋਲੀ॥ ਆਇ ਗਇਆ ਦੁਖੁ
ਤਾਹਾਰੇ॥ ੧੧॥ ਦੁਖੁ ਮਹਿ ਜਨਮੈ ਦੁਖੁ ਮਹਿ ਮਰਣੁ॥
ਦੁਖੁ ਨ ਮਿਟੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ॥ ਦੁਖੀ ਓਪ
ਜੈ ਦੁਖੀ ਬਿਨੁ ਸੇਕਿ॥ ਆਲੇ ਆਇਆ ਕਿਆ
ਲੇ ਜਾਹਾਰੇ॥ ੧੨॥ ਸਚੀ ਕਰਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿ
ਰਿਕਾਰਾ॥ ਆਵਦੁ ਜਾਣੁ ਨ ਹੀ ਜਮ ਧਾਰਾ॥
ਕੁਲ ਛੋਡਿ ਤਤੁ ਮੁਲੁ ਪਗਤਾ॥ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਓ
ਮਾਹਾਰੇ॥ ੧੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਨ ਹੀ ਜਮੁ ਮਥੈ
ਨਾ ਦੁਖੁ ਦੇਖਹਿ॥ ਪੀਥਿ ਕਰੇ ਗਾਗਾ॥ ਮਨਾ ਮੁਖਟਾ ਅੰ
ਤਰਿ ਪੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ॥ ਕਾਹਾਰੇ॥ ੧੪॥ ਓਰੁ ਨ

ਕਥਨੈ ਸਿਫ ਤਿਸ ਜਾਣੀ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿਰ ੬੦੨
ਹਰਿ ਜਾਣੀ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਨਿ ਸੁਹੇਲੇ ਹੁਕਮਿ
ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਾਹੇ ੧੫ ਕਿਆ ਕਹੀ ਮੇਗੁਣ
ਕਥਹਿ ਘਨੇਰੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ਨਾ
ਨਕਸਾ ਚੁਮਿ ਲੇ ਪਾਤਿਗਾਖ ਹੁਤੂ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿ
ਸਾਹਾਹੇ ੧੬ ॥ ੬ ॥ ੧੨ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਖਲੀ
ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਰ ਗੜ ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਵ
ਸਾ ਪੁਰਿ ਗਗਨੰਦਰਿ ਅਸਥਿਰੁ ਥਾਨੁ ਸਦਾ
ਨਿਗਮਾਇ ਲੁਆਪੇਆ ਪਿਉ ਪਾਇਦਾ ੧
ਅੰਦਰਿ ਕੋਟਿ ਛਜੇ ਹਟ ਨਾਲੇ ਆਪੇ ਲੇਵੇ
ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਜੜੇ ਜੜਿ ਜਾ

ਟੈ ਗੁਰਸਬਦੀ ਬੋਲਾਇ ਦਾ ੨ ਭੀਤਰਿ ਕੋਰਿ ਗੁ
ਫਾਪਰਜਾਈ ਨਉ ਪਰਥਾ ਪੋਤੁ ਕਮਿ ਰਜਾਈ
ਦਸਵੈ ਪੁਗਧੁ ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਰੀ ਆਪੋ ਅਲ
ਖੁਲਖਾਇ ਦਾ ੩ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀਇ
ਕਿਵਾਸਾ ਆਪੋ ਕੀਤੋ ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਬਲ
ਦੀ ਜਲਿ ਨਿਵਰੈ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਆਪੋ ਜਲਿ ਨਿ
ਧਿ ਪਾਇ ਦਾ ੪ ਧਰਤਿ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਧਰਮ
ਸਾਲਾ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲ ਉਆ ਪਿਨਿ ਗਲਾ
ਪਵਣੈ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਸਰਬਾਈ ਕਲਾ ਖਿਚਿ
ਦੁਹਾਇ ਦਾ ੫ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮਾਲਇ
ਤੇਰੀ ਚਉਰਦੁਲੈ ਪਵਣੈ ਲੈਣੇ ਗੀ ਚੰਦ

ਸੁਰਜੁਦਾਇਦੀਪਕਰਾਖੇਸਸਿਘਰਿਸੁਰਸ ६੩
 ਮਾਇਦਾ ੬॥ ਪੰਖੀ ਪੰਚਉਡਰਿਨਾਹੀਧਾਵ
 ਹਿ॥ ਸਫਲਿਓਬਿਰਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਵਹਿ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਗਵੈਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਗੁਰੁਚੇ
 ਗਚੁਗਾਇਦਾ॥ ੧॥ ਤਿਲਮਿਲਿਤਿਲਕੇਚ
 ਦੁਨਤਾਗਾ॥ ਸੁਰਜਕਿਰਣਿਨਬਿਜੁਲਿਗੇ
 ਦਾਗਾ॥ ਅਕਥੀਕਥਉਚਿਹਨੁਨਹੀਕੋਈ
 ਪੁਰਿਗਹਿਅਮਨਿਭਾਇਦਾ॥ ੨॥ ਪਸਰੀਕਿ
 ਗਣਿਜੋਤਿਉਜਿਅਾਲਾ॥ ਕਰਿਕਾਰਿਦੇਖੇ
 ਮਾਪਿਦਾਇਅਾਲਾ॥ ਅਨਹਦਰੁਣਝੁਣ
 ਕਾਰੁਸਦਾਪੁਨਿਨਿਰਭਉਕੈਪਰਿਵਾਇਦਾ॥

੯ ਅਨਹਦੁਵਾਜੈਬੁਮੁਰਓਭਾਜੈ॥ ਸਗਲਥਿ
ਆਪਗਰਿਆਪਭੁਛਾਜੈ॥ ਸਭਤੇਗੀਤੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਤਾਦਰਿਸੈਹੈਗੁਣਗਾਇਦਾ॥ ੧੦॥ ਆਦਿਸਿ
ਰੰਜਨੁਨਿਰਮਲੁਸੇਈ॥ ਅਵਰੁਨਜਾਣਾਦੂਜਾਕੇ
ਈ॥ ਏਕੰਕਾਰੁਵਸੇਅਨਿਭਾਵੈਹਉਮੈਗਰਬੁਗਵ
ਇਦਾ॥ ੧੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਅਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ
ਅਵਰੁਨਜਾਣਾਦੂਮਾਤੀਆ॥ ਏਕੇਏਕੁਸੁਅ
ਪਰਪਰੰਪਰੁਪਗਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਦਾ॥ ੧੨॥
ਅਗਿਆਨੁਧਿਅਨੁਸਚੁਗਹਿਰਗੰਗੀਗਾਕੇ
ਇਨਜਾਣੈਤੇਗੰਗਾ॥ ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਤੁਪੁਜਾ
ਚੈਕਗਮਿਅਲੇਖੈਪਾਇਦਾ॥ ੧੩॥ ਕਰਮੁਪਰਮੁ

ਸਚੁ ਹਾਥਿ ਤੁਮਾਰੈ ਦੇ ਪਰਵਾਰ ਅਖੁਟ ਕੁੰਡਾਰੈ ੬੪
ਤੁਦਇਆ ਭੁਕਿਗ ਪਾਲੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁਆਪੇ
ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ੧੪ ਆਪੇ ਦੇ ਖਿਦਿਖ
ਦੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ
ਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾ
ਇਦਾ ੧੫ ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਅੰਦਰਿ ਦੇ
ਖਹਿ ਆਪਿ ਥੇ ਸਿਥਿ ਜਮੰਦਰਿ ਨਾਨਕੁ ਸੰ
ਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਦਾ ੧੬ ॥ ੧ ॥ ੧੩ ॥ ਆਰੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਰਸ
ਨੁ ਪਾਵ ਜੇਤੁ ਧੁਭਾਵਾ ਭਾਇ ਕੁ ਗਤਿ ਸਾਰੇ
ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੇ ਤੁਭਾਵਹਿ ਕਰਤੇ

ਆਪੇਗਸਨਗਸਾਇਦਾ १ ਜੋਹਨਿਭਗਤਪ੍ਰ
ਭੂਦਰਬਾਗੇਮੁਕਤੁਭਯੇਹਰਿਦਾਸਤੁਮਾਰੇ
ਆਪੁਗਵਾਇਤੇਰੈਗੰਗਗਤੇਅਨਦਿਨੁਨਾ
ਮੁਧਿਅਮਾਇਦਾ੨ ਈਸਰੁਬਹਮਾਦੇਵੀ
ਦੇਵਾਯੀਦ੍ਰਤਪੇਮੁਨਿਤੇਗੰਜੇਦਾਜਤੀ
ਸਤੀਕੇਤੇਬਨਦਾਸੀਅੰਤੁਨਕੋਈਪਾਇਦਾ
੩ ਵਿਣੁਜਾਣਾਏਕੋਇਨਜਾਣੈਜੋਕਿਛੁ
ਕਰੈਸੁਆਪਣਭਾਣੈਲਖਚਉਗਸੀ
ਹਜੀਅਉਪਾਏਭਾਣੈਸਾਹਲਵਾਇ
ਦਾ੪ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਨਿਹਚਉਹੋਵੈ
ਅਨਮੁਖੁਆਪੁਗਣਾਏਰੋਵੈਨਾਵਹੁਭ

ਲਾਡੁਓਗਨ ਪਾਏ ਅਇ ਜਾਇ ਦੁਖ ਪਾਇ ੬੯੫
ਦਾ ਪਾਨਿਗਮਲ ਕਾਇਆ ਓਜਲ ਹੰਸਾ
ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਮੀਸਾ ਸਗਲੇ
ਦੁਖਾ ਮੀਮ੍ਰਤ ਕਰਿ ਪੀਵੈ ਬਾਹੁ ਤਿ ਦੁਖੁ ਨ ਪਾ
ਇਦਾ ੬ ਬਹੁ ਸਾਦਹੁ ਦੁਖੁ ਪਗ ਪਤਿ ਹੋਵੈ
ਭੋਗੁ ਸੋਗੁ ਅੰਤਿ ਦਿਗੋਵੈ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ
ਨਮਿਟ ਟੀਕ ਬਹੁ ਦਿਨੁ ਭਾਣੇ ਭਗਮਾਇ
ਦਾ ੭ ਗਿਅਨ ਵਿਹੁਣੀ ਭਵੈ ਸਬਾਈ
ਸਾਚਾ ਗਵਿਗਹਿ ਅਲਿਵਲਾਈ ਗਿਰਭ
ਓਸ ਬਦੁਗੁਰੁ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾ
ਇਦਾ ੮ ਅਮਰ ਲੁਅ ਮੋਰੇ ਲੁਅ ਮੋਰੇ ਲੁਅ ਮੁਰਬੇ

ਅਖਨਮਹਿਦੁਹੇਫੇਰਿਉਸਾਗੇ ਭੁਪੁਨਰੇਖਿ
ਆਮਿਤਿਨਹੀਕੀਮਤਿਸਥਦਿਭੇਦਿਪਤੀਆ
ਇਦਾ ੨ ਹਮਦਾਸਨਕੇਦਾਸਪਿਆਰੇ
ਸਾਧੀਕਸਾਚਭਲੇਵੀਚਾਰੇ ਅਨੇਨਾਉਜੋਈ
ਜਿਦਿਜਾਸੀਆਪੇਸਾਚੁਦਿੜਾਇਦਾ ੧੦
ਪਲੇਸਾਚੁਸਚੇਸਚਿਆਗਾਸਾਚੇਭਾਵੈਸ
ਬਦੁਪਿਆਗਾ ਗੁਰੁਵਾਇਸਾਚੁਕਲਾਧਰਿ
ਥਾਪੀਸਾਚੇਹੀਪਤੀਆਇਦਾ ੧੧ ਵਡਾ
ਵਡਾਆਪੇਸਭੁਕੋਈ ਗੁਰਬਿਨੁਸੋਈਕਿ
ਨੈਨਰੋਈ ਸਾਚਿਮਿਲੇਸੋਸਾਚੇਭਾਵੈਨ
ਵੀਛੁੜਿਦੁਖੁਪਾਇਦਾ ੧੨ ਧੁਰਹੁਦਿਛੁ ੧੬

ਨੇਧਾਹੀਰੰਨੇਮਰਿਮਰਿਜਨਮਾਹਿਮੁਹਲਤਿ ੬੦੬
ਪੁੰਨੇਮਰਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਵਰਿਆਈਮੇਲਿ
ਨਪਛੇਤਾਇਦਾ ੧੩ ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਤੁ
ਗਤਾਆਪੇਤਿਪਤਾਆਪੇਮੁਕਤਾਆਪੇਮੁ
ਕਤਿਦਾਨੁਮੁਕਤੀਸਰਮਮਤਾਮੇਰੁਚੁਕਾਇ
ਦਾ ੧੪ ਦਾਨੁਕੈਸਿਰਿਦਾਨੁਵੀਚਾਗਾਕਰ
ਣਕਾਰਣਸਮਰਬੁਭਪਾਗਾਕਰਿਕਰਿਦੇ
ਖੇਕੀਤਾਮਪਣਾਕਰਣਿਕਾਰਕਰਾਇਦਾ
੧੫ ਸੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਾਚੇਤਾਵਹਿਤੁਸੁ
ਤੇਓਪਜਹਿਤੁਸੁਮਾਹਿਸਮਾਵਹਿਨਾਨਕੁਸਾ
ਚੁਕਹੈਬੇਨਤੀਮਲਿਸਾਚੇਸੁਖੁਪਾਇਦਾ

੧੬ ॥੨॥੧੪ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਅਗਬਦਲ
ਬਦਧੁੰਧੁੰਕਾਰਾ ਧਗਟਿਨਗਗਨਾਹੁਕਮੁਅ
ਪਾਰਾ ਨਾਦਿਨੁਰੈਨਿਨਚੰਦੁਨਸੁਰਜੁਸੁੰਨਸ
ਮਾਪਿਲਗਾਇਦਾ ॥੧॥ ਖਾਣਿਨਬਾਣੀਪ
ਉਣਨਪਾਣੀ ਓਪਤਿਖਪਤਿਨਾਵਣਜਾ
ਣੀ ਖੰਡਪਤਾਲਸਪਤਨਹੀਸਾਗਰਨਦੀ
ਨਨੀਰਵਗਾਇਦਾ ੨ ਨਾਤਦਿਸੁਰਗੁਮਛੁ
ਪਦਿਮਾਲਾਦੋਜਕੁਭਿਸੁਤਨਹੀਖੇਕਾ
ਲਾਨਗਕੁਸੁਰਗੁਨਹੀਜੀਮਦੁਮਰਣਾਨ
ਕੋਆਇਨਜਾਇਦਾ੩ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁ
ਮਹੇਸੁਨਕੋਈਅਵਰੁਨਦੀਮੇਏਕੋਸੇਈ

ਨਾਹਿਪੁਰਖੁ ਨਹੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮਾਨ ਕੋ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ੬੦੧
ਪਾਇਦਾ ੪ ਨਾਤ ਦਿਜਤੀ ਸਤੀ ਬਨਵਾਸੀ
ਨਾਤ ਦਿਸਿਧਸਾਧਿ ਕਸੁਖੁ ਦਾਸੀ ਜੋਗੀ
ਜੰਗਮ ਭੇਖੁ ਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋ ਨਾ ਬੁਕਹਾਇਦਾ
੫ ਜਪਤਪਸੰਜਮ ਨਾ ਬਤਪੁਜਾ ਨਾ ਕੋ
ਆਖਿਵਖਾਏਦੂਜਾ ਆਪੇ ਆਖਿਉਪਾ
ਇਦਿਗਸੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ੬ ਨਾ
ਸੁਚਿਸੰਜਮੁਤਲਸੀਆਲਾ ਗੋਪੀਕਾਨੁਨਗ
ਉਗੋਆਲਾ ਤੰਤੁਮੰਤੁਪਾਖੰਡੁ ਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋ
ਵੰਸੁਵਜਾਇਦਾ ੭ ਕਰਮਧਰਮਨਹੀਆ
ਇਆਆਖੀ ਜਾਤਿਜਨਮੁਨਹੀਦੀਸੇ

ਆਖੀਆਮਤਾਜਲੁਕਲੁਨਹੀਆਥੇਨਾਕੋਕਿ
ਸੋਧਿਆਇਦਾ੮ ਨੀਵਥਿੰਦੁਨਹੀਜੀਉਨ
ਜਿੰਦੋਨਾਤਾਦਿਗੋਰਖੁਨਾਮਾਛਿੰਦੋਨਾਤਾਦਿ
ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕੁਲਓਪਤਿਨਾਕੋਗਣਤ
ਗਣਾਇਦਾ੯ ਵਰਨਭੇਖਨਹੀਬ੍ਰਹਮ
ਣਖੜੀਵੇਉਨਦੇਹੁਗਾਗਊਗਾਇਤੀ
ਹੋਮਜਗਨਹੀਤੀਗਥਿਨਾਵਦੁਨਾਕੋਪੁਜਾ
ਲਾਇਦਾ੧੦ ਨਾਕੋਮੁਲਾਨਾਕੋਕਾਜੀ
ਨਾਕੋਸੇਖੁਮਸਾਇਕੁਹਾਜੀਗਣੀਅਤਿ
ਗਊਨਹਉਮੇਦੁਨੀਆਨਾਕੋਕਹਣੁਕਹਾਇ
ਦਾ੧੧ ਕੁਊਨਭੁਗਤੀਨਾਸਿਵਸਕਤੀ

ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਬਿੰਦੁ ਨ ਹੀ ਕਰਤੀ ॥ ਅਪੇਸਾਹੁ ੬੦੮
ਅਪੇਵ ਦੁਜਾਗਾ ਸਾਚੇ ਦੇ ਹੋਰਾਇ ਦਾ
੧੨ ਬੇਵ ਕਰਤੇ ਬਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤਾ ॥ ਪਾ
ਠਪੁਰਾਣ ਉਦੈ ਨ ਹੀ ਅਸਤਾ ॥ ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ
ਅਪਿ ਮੋਗੇ ਚਰਾ ਅਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ਦਾ
੧੩ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਣਾ ਤਾ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ
ਬਾਤੁ ਕਲਾ ਅਡਾਣੁ ਰਹਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਏ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਵਧਾ
ਇਦਾ ੧੪ ॥ ਦਿਹ ਲੇਕ ਉਗ੍ਰਿਸ ਬਦੁਸੁ
ਣਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਸਬਾਇ
ਆਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ਪਤਾਲ ਅੰਤ੍ਰਿ ਗੁਪਤੁ

ਪਰਗਟੀਆਇਦਾ ੧੫ ਤਕਾਸੀਤੁਨਜਾ
ਏਕੋਈਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸੇਈਰੋਈਨਨਕ
ਸਾਚਿਰਤੇਬਿਸਮਾਦੀਬਿਸਮਭਏਗੁਣਗਾ
ਇਦਾ ੧੬ ੧੩ ੧੫ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਮਾਪੇ
ਆਪੁਓਪਾਇਨਿਗਲਾਸਾਚਾਥਾਨੁਕੀਓ
ਦਇਆਲਾਪਉਣਪਾਣੀਅਗਨੀ
ਕਾਬੰਧਨੁਕਾਇਆਕੋਦੁਰਚਾਇਦਾ ੧
ਨਉਪਰਥਾਪੇਥਾਪਣਹਾਰੈ। ਨਦਸੇਵੇਦ
ਸਾਮਲਖਆਪਾਰੈ। ਸਾਇਰਸਪਤਭਰੇਜ
ਇਨਿਗਮਲਿਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੁਨਲਾਇਦਾ
੨ ਰਵਿਸਾਸਿਦੀਪਕਜੇਤਿਸਬਾਈਆ

ਪੇਕਰਿਵੇਖੇਵਡਿਆਈ ਜੋਤਿਸਗੁਪਸਦਾ ੬੦੨
ਸੁਖਦਾਤਾਸਚੇਸੋਰਾਪਾਇਦਾਗੜਮਹਿੰ
ਟਪਟਣਵਾਪਾਗਾਪੁਰੇਤੋਲਿਤੋਲੇਵਟਜਾਗ
ਆਪੇਗਤਨੁਦਿਸਾਹੇਲੇਵੈਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾ
ਇਦਾ੪ ਕੀਮਤਿਪਾਈਪਾਵਟਗਰੈਵੇਪ
ਰਵਾਹਪੁਰੇਕੁੰਡਗਰੈਸਰਬਕਲਾਲੇਆਪੇਰ
ਹਿਮਾਰਗਮੁਖਿਕਿਸੇਬੁਝਾਇਦਾਪਸਦ
ਰਿਕਰੇਪੁਗਾਰੁਰੇਟੈਜਮਜੰਦਾਰੁਨਮੈਠੇ
ਟੈਜਜਿਉਜਲਿਅੰਤਰਿਕਮਲੁਬਿਗਾਸੀ
ਆਪੇਬਿਗਾਸਿਧਿਆਇਦਾ੬ਆਪੇਵਰ

ਖੇਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ ਰਤਨੁਜਵੇਹਰਲਾਲਾਮਪਾਰ
ਸਤਿਗੁਰੀਮਲੈਤਪੂਰਾਪਾਈਮੇਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁ
ਪਾਇਦਾ ੧ ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਲਹੈਅਮੋਲੈ
ਕਬਹੀਨਘਾਟਸਿਪੁਰਾਤੇਲੈਸਚੇਕਾਵਾਪਾ
ਗੀਰੇਵੈਸਚੇਸਉਦਾਪਾਇਦਾ ੨ ਸਚਾਸਉ
ਦਾਵਿਗਲਾਕੋਪਾਏਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੀਮਲੈ
ਮਿਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਰੇਇਸੁਤੁਕਮੁਪਛਾਣੈ
ਮਨੈਤੁਕਮੁਸਮਾਇਦਾ ੩ ਤੁਕਮੇਅਮਾਇ
ਅਮਾਤੁਕਮਿਸਮਾਇਆਤੁਕਮੇਦੀਸੈਜਗਤੁ
ਉਪਾਇਆਤੁਕਮੇਸੁਰਗੁਮਛੁਪਾਇਆਲਾ

ਹੁਕਮੇਕਲਾਰਹਾਇਦਾ ੧੦ ਹੁਕਮੇਧਰਤੀ ੬੧੦
 ਧਉਲਸਿਰਿਭਾਰੀ ਹੁਕਮੇਪਉਦੁਪਾਣੀ
 ਗੈਲਾਰੀ ਹੁਕਮੇਸਿਵਸਕਤੀ ਪਰਿਵਾਸ
 ਹੁਕਮੇਖੋਲਖੋਲਾਇਦਾ ੧੧ ਹੁਕਮੇਆ
 ਰਾਣੇਆਗਾਸੀ ਹੁਕਮੇਜਲਬਲਤਿਤ
 ਵਟਵਾਸੀ ਹੁਕਮੇਸਾਸਿਗਿਰਾਸਸਟਾ
 ਛਨਿਹੁਕਮੇਦੇਖਿਦਿਖਾਇਦਾ ੧੨
 ਹੁਕਮਿਉਪਾਏਦਸਅਉਤਾਗਾ ਜੇਵਦਾਨ
 ਵਅਗਣਤਅਪਾਗਾ ਆਨੈਹੁਕਮੁਸੁਦਰ
 ਗਹਪੇਝੈਜਾਚੇਮਿਲਾਇਸਮਾਇਦਾ ੧੩
 ਹੁਕਮੇਜੁਗਛਤੀਹਗੁਦਾਰੇ ਹੁਕਮੇਸਿਧ

ਸਾਧਿਕਵੀਚਾਰੇ॥ ਅਪਿਨਾਥੁਨਥੀਸਤੁ
ਜਾਕੀਬਖਸੇਮੁਕਤਿਕਗਇਦਾ१੪ ਕਾਇ
ਅਕੋਟਗਤੈਮਹਿਰਜਾ॥ ਨੇਬਖਵਾਸਤੁ
ਲਾਟਰਵਾਜਾ॥ ਮਿਥਿਆਲੋਕੁਨਾਹੀਪ
ਰਿਵਾਸਾਲਬਿਪਾਪਵੁਤਾਇਦਾ१੫
ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਨਗਰਮਹਿਕਾਰੀ॥ ਜਤੁਸਤੁ
ਸੰਜੋਮੁਸਗਣਿਮੁਗਰੀ॥ ਨਾਨਕਸਹਜਿ
ਮਿਲੈਜਗਜੀਵਨੁਗੁਰਸਬਦੀਪਤਿਪਾ
ਇਦਾ१੬॥੪॥੧੬॥ ਮਾਗੁਮਹਲਾ१
ਸੁੰਨਕਲਾਅਪਰੀਪਰਿਧਾਰੀ॥ ਅਪਿ
ਸਿਰਾਲਮੁਅਪਰਾਅਪਾਰੀ॥ ਅਪੇਕੁਦ

੬੧੧
ਰਤਿਕਰਿਕਰਿਦੇਖੇਸੁੰਨੁਹੁਸੁੰਨੁਉਪਾਇਦਾ ੧
ਪਉਣੁਪਾਣੀਸੁੰਨੈਤੇਸਾਜੇ ਸਿਸਟਿਉਪਾਇ
ਕਾਇਆਗੜਗਜੇਆਗਨਿਪਾਣੀਜੀਉ
ਜੋਤਿਤੁਆਗੀਸੁੰਨੈਕਲਾਰਹਾਇਦਾ ੨ ਸੁੰਨ
ਹੁਬਹਮਾਥਿਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾਏ ਸੁੰਨੈਵਰਤੇ
ਜੁਗਸਥਾਏ ਇਸੁਪਦਵੀਚਾਰੇਸੋਜਨੁ
ਪੁਰਾਤਿਸੁਮਿਲੀਐਭਗਮੁਚੁਕਾਇਦਾ ੩
ਸੁੰਨਹੁਸਪਤਸਰੋਵਰਥਾਪੇ ਜਿਨਿਸਾਜੇਵੀ
ਚਾਰੇਆਪੇ ਤਿਤੁਸਤਸਰਿਮਨੁਆਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਵੈਫਿਰਿਬਾਹੁਤ੍ਰਿਜੋਨਿਨਪਾਇਦਾ ੪ ਸੁੰਨ
ਹੁਚੰਦਸੁਰਜੁਗੋਣਾਰੇ ਤਿਸਕੀਜੋਤਿਤਿਭ

ਵਣਸਾਗੇ॥ ਸੁੰਨੈ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਨਿਗਲੁ
ਸੁੰਨੈ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ਦਾ॥ ਪ॥ ਸੁੰਨਹੁ ਧਰਤੀ
ਅਕਾਸੁ ਉਪਾਏ॥ ਗਬਿਨੁ ਥੰਮਾ ਗਾਖੇ ਸਚੁ
ਕਲਪਾਏ॥ ਤਿਭੁ ਵਣਸਾ ਜਿ ਮੇਖੁ ਲੀਮਾ
ਇਆ ਮਾਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇ ਦਾ॥ ੬॥ ਸੁੰਨ
ਹੁਖਾਣੀ ਸੁੰਨਹੁ ਬਾਣੀ॥ ਸੁੰਨਹੁ ਉਪਜੀ ਸੁੰਨ
ਸਮਾਣੀ॥ ਉਤਭੁਜੁ ਚਲਤੁ ਕੀਆ ਸਿਰਿ ਕਰਤੇ
ਬਿਸਮਾਵੁ ਸਬ ਵਿਦੇਖਾਇ ਦਾ॥ ੭॥
ਸੁੰਨਹੁ ਗਤਿ ਦਿਨੁ ਸੁਦਾਇ ਕੀਏ॥ ਓਪਤਿ ਥ
ਪਤਿ ਸੁਖਾਵੁ ਖਦੀਏ॥ ਸੁਖਾਵੁ ਖਗੀਤੇ
ਅਮਰੁ ਅਤੀਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇ

ਦਾ ੮, ਸਾਮਵੇਦੁਗੁਜੁਜਹਾਅਥਰਬਣਾ ੬੧੩
ਬਹਮੇਮੁਖਿਮਾਇਆਹੈਤੈਗੁਣਾਤਾਕੀਕੀ
ਮਤਿਕਹਿਨਸਕੋਕੋਤਿਉਬੋਲੇਜਿਉਬੋਲਾਇ
ਦਾ ੯, ਸੁੰਨਹੁਸਪਤਪਾਤਾਲਉਪਾਏ, ਸੁੰਨਹੁ
ਭਵਣਗਖੇਲਿਵਲਾਏ, ਆਪੇਕਥਣੁਕੀਆ
ਅਪਰੀਪਾਰਿਸਭੁਤੇਰੇਕੀਆਕਾਮਾਇਦਾ ੧੦
ਗਜਤਮਸਤਕਲਤੇਗੀਛਾਇਆ, ਜਨਮਮਲ
ਹਉਮੇਦੁਖੁਪਾਇਆ, ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਿਚਉਥੈਮੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾ ੧੧
ਸੁੰਨਹਉਪਜੇਦਸਅਵਤਾਗਾ, ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪ
ਇਕੀਆਪਾਸਾਗਾ, ਦੇਵਦਾਨਵਗਣਗੰਧ

ਰਬਸਾਜੇਸਾਭਿਲਿਖਿਅਕਰਮਕਮਾਇਦਾ ੧੨
ਗੁਰਮੁਖਿਸਮਝੈਰੇਗੁਨਰੇਈ ॥ਇਹਗੁਰਕੀਪਉ
ਵੀਜਾਟੈ ॥ਜਨੁਕੋਈ ॥ਜੁਗਾਹਜੁਗਤਗਿਮੁਕਤਿ
ਪਗਇਣਸੇਮੁਕਤਿਕੁਇਆਪਤਿਪਾਇਦਾ
੧੩ ॥ਪੰਚਤਤੁਸੁੰਨਹੁਪਰਗਾਸਾ ॥ਦੇਹਿਸੰਜੇ
ਗਿਕਰਮਅਭਿਆਸਾ ॥ਬੁਭਾਭਲਾਦੁਇਮ
ਸਤਕਿਲੀਖੇਪਾਪੁਪੁੰਨੁਬੀਚਾਰਿਦਾ ੧੪
ਉਤਮਸਾਤਿਗੁਰਪੁਰਖਨਿਰਾਲੇ ॥ਸਬਦਿਰ
ਤੇਹਰਿਗਸਿਮਤਵਾਲੇ ॥ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਗਿ
ਅਨੁਗੁਰੁਤੇਪਾਈ ॥ਐਪੁਰੇਭਾਗਮਿਲਾਇ
ਦਾ ੧੫ ॥ਇਸੁਮਨਮਾਇਆਕਉਨੇਹੁਪਨੇ

ਗਾ ਕੇਈ ਬੁਝਹੁਗਿਅਨੀਕਰਹੁਨਿਬੇਗਾਅਸਾ
 ਮਨਸਾਹਉਮੇਸਹਸਾਨਹੁਲੋਭੀਕੁਤੁਕਮਾਇਦਾ
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਏਵੀਚਾਰਾਸੁੰਨਸਮਾਧਿ
 ਜਚੇਘਰਬਾਗਾਨਾਨਕਾਨਿਗਮਲਨਾਦੁਸ
 ਬਦਧਾਨਿਸਚੁਗਮੇਨਾਮਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੧॥੫॥
 ੧੧॥ਮਾਗੁਮਹਲਾ੧ਜਹਦੇਖਾਤੁਯਦੀਨ
 ਦਇਆਲਾਅਮਾਇਨਜਾਣੀਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਯ
 ਜੀਅਮੰਦਰਿਜੁਗਤਿਸਮਾਣੀਗਹਿਓਨਿ
 ਗਲਮੁਗਾਇਆ१ਜਗਤਿਸਕੀਛਾਇ
 ਮਾਜਿਸੁਬਾਪੁਨਮਾਇਆਨਾਤਿਸੁਭੇਦ
 ਨਭਗਾਉਕਮਾਇਆਨਾਤਿਸੁਓਪਾਤਿਖਪਾਤਿ

ਕਲਜਾਤੀ ਓਹੁ ਅਜਗ ਵਰੁ ਮਨਿ ਰਾਇਅੰ
ਤੂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਨਾਹੀ ਸਿਰਿ ਕਾਲਾ ਤੂ
ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖਾ ਮਰੀ ਮਨਿ ਗਲਾ ਸਤ ਸੰਤੋਖਿ
ਸਬਦਿ ਮਤਿ ਸੀਤਲੁ ਸਹਜਿ ਰਾਇ ਲਿਵਲਾ
ਇਮਾ ਤੁ ਤੈਵਰਤਾਇ ਚਉਥੇ ਪਰਿਵਾਸਾ॥
ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਕੀਏ ਇਕਗਾਸਾ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ
ਸਰਬ ਜਗਜੀਵਨੁ ਗੁਰਿ ਅਨਹਦਿ ਸਬਦਿ
ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਓਤੁ ਮਜਨ ਸੰਤ ਕੁਲੇ ਹਰਿ
ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਰਸ ਮਾਤੇ ਪਾਰਿ ਓਤਾਰੇ ਨਨਕਰੇ
ਨ ਸੰਤ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾ
ਇਆ ॥ ੫ ॥ ਤੂ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜੀ ਅਸਾਭਿ ਤੇਰੇ ॥ ੧੧

ਤੁਦਾਤਾਹਮਸੇਵਕਤੇਰੇਅਮੀਮਤਨਾਮੁਕਿਪਕ ੬੧੪
 ਰਿਦੀਜੈਗੁਰਗਿਆਨਰਤਨੁਦੀਪਾਇਆ੬
 ਪਚਤਤੁਮਿਲਿਇਹੁਤਨੁਕੀਆਆਮਾਤਮਰਾਮੁ
 ਪਾਏਸੁਖੁਬੀਆਕਰਮਕਰਤੂਤਿਅਮੀਮਤਫਲੁ
 ਲਾਗਾਹਰਿਨਾਮਰਤਨੁਮਨਿਪਾਇਆ੧੧
 ਤਿਸੁਭੁਖਾਪਿਆਸਮਨੁਮਾਨਿਆਸਰਬ
 ਨਿਰੰਜਨੁਪਾਟਿਪਾਟਿਜਾਨਿਆਅਮੀਮਤ
 ਗਸਿਰਾਤਕੇਵਲਬੇਰਾਗੀਗੁਰਮਤਿਕੁਇਸੁਭੁ
 ਏਆ੮ਆਧਿਆਤਮਕਰਮਕਰੇਦਿਨੁਬੰ
 ਤੀਨਿਰਮਲਜੇਤਿਨਿਰੰਤਰਿਜਾਤੀਸਬਦੁਰ
 ਸਾਧੁਰਸਨਗਸਿਰਸਨਾਬੇਣੁਰਸਾਧੁਦੁਜਾਇ

ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ

ਆਰ ਬੇਟੁ ਗਸਾਲ ਦੁਜਾ ਵੈ ਜੋਈ ਜਾਕੀ ਤਿ
ਭਵਣ ਸੋਈ ਹੋਈ ਨਾਨਕ ਬੁਝਹੁ ਇਹ ਬਿਧਿ
ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੇਵਾ ਨਿਵਾਰਣ ਸੰਸਾਰੇ ਗੁਰਸਬ ਦੁਵੀ
ਚਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਾਰੇ ਅਪਾਰਿਤ ਰਹਿ ਸੰ
ਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰਹਿ ਤਿਨ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜਗਿਆ
ਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਮੰਦਰੁ ਜਾਣੈ ਜੋਈ
ਕਾਇਆ ਗਤੁ ਮਹਲ ਮਹਲੀ ਪੁਰੁ ਸਾਚਾ ਸ
ਚੁ ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਗਚਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਚਤੁਰਦ
ਸਹਾਰੀ ਦੇਵੁ ਇਸਾਖੀ ਸੇਵਕ ਪੰਚਨ
ਹਿ ਬਿਖਰਾਖੀ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੁਪਾਸਿ

ਗੋਲਕਗੁਰਮਿਲਿਮੇਹਰਿਧਨੁਪਾਇ ੬੧੫

ਆ ੧੩ ਤਖਤਿਬਹੈਤਖਤੈਕੀਲਾਇਕਾ

ਪੰਚਸਮਾਏਗੁਰਮਤਿਪਾਇਕਾਆਇ

ਜੁਗਾਦੀਹੈਭੀਹੋਸੀਸਹਸਾਭਗਮੁਚੁਕਾਇ

ਆ ੧੪ ਤਖਤਿਸਸਾਮੁਹੋਵੈਦਿਨੁਗ

ਤੀਇਹੁਸਾਚੁਦਰਾਈਗੁਰਮਤਿਲਿਵ

ਜਾਤੀਨਾਨਕਗਮੁਜਪਹੁਤਰਤਾਹੀਹ

ਰਿਮੀਤਿਸਖਾਈਪਾਇਆ ੧੫ ੧੬

੧੮ ਆਰੁਮਹਲਾ ੧ ਹਰਿਧਨੁਸੰਚੁ

ਰੇਜਨਭਾਈਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਰਹੁਸ

ਰਣਾਈਤਸਕਰੁਚੇਰੁਨਲਾਗੈਤਾਕਉ

ਧੁਨਿਉਪਜੈਸਬਦਿਜਗਾਇਆ १ ਤੁਏਕੰ
ਕਾਰੁਨਿਗਲਮੁਰਾਜਾ ਤੁਆਪਿਸਵਾਂਗਰਿ
ਜਨਕੇਕਾਜਾ ਅਮਰੁਅੰਤੋਲੁਅਪਾਰੁ
ਅਮੋਲਕੁਹਰਿਅਸਾਥਿਰਥਾਨਿਸੁਹਾਇ
ਆਤ ਦੇਹੀਨਗਰੀਉਤਮਥਾਨਾ ਪੰਚਲੋ
ਕਵਸਹਿਪਰਧਾਨਾ ਉਪਰਿਏਕੰਕਾਰੁਨਿ
ਗਲਮੁਸੁੰਨਿਸਮਾਧਿਲਗਾਇਆ ੩ ਦੇ
ਹੀਨਗਰੀਨਉਦਰਵਾਜੇ ਸਿਰਿਸਿਰਿਕਰੰਟੇ
ਹਾਰੈਸਾਜੇ ਦਸਵੈਪੁਰਖੁਅਤੀਤੁਨਿਗਲ
ਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਇਆ ੪ ਪੁਰਖੁ
ਅਲੇਖੁਸਚੇਦੀਵਾਨਾ ਹੁਕਮਿਚਲਾਏ

ਸਚੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਖੋਜਿ ਲਹੁ ਘਰੁ ॥ ੬੧੬
ਪਨਾਹ ਰਿਆਤੁ ਮਗਾਮ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪ॥
ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਅਦਲੁ
ਕਰੇ ਗੁਰਗਿਆਨ ਸਮਾਨਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕੁਪੁਲੇ
ਗਰਦਨਿ ਮਾਰੇ ॥ ਉਮੈ ਲੇ ਕੁਚੁ ਕਾਇਆ ॥ ੬
ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ
ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਨਿਵਾਸੁ
ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਕੁਚੁ ਕਾਇਆ
१ ਨਾਮ ਨੁਚਲੈ ਨ ਪਉਣੁ ਉਠੈ ॥ ਜੋਰਿ
ਸਬਦੁ ਅਨਾਹੁ ਵਾਢੈ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦੁ
ਣਕਾਰੁ ਨਿਗਲਿ ਮੁਖਿ ਭਿਆਪੈ ॥ ਵਾਇ ਸੁਣ

ਇਆ॥੨॥ ਭਉਬੈਰਾਗਾਸਹਜਿਸਮਾਤਾ॥
ਉਮੈਤਿਆਗੀਅਨਹਦਿਗਤਾ॥ ਅੰਜਨੁਸਾ
ਰਿਨਿਰੰਜਨੁਜਾਣੈਸਰਬਨਿਰੰਜਨੁਗਾਇਆ॥
ਵਖੁਭੈਭੰਜਨੁਪ੍ਰਭੁਅਥਿਨਾਸੀ॥ ਰੋਗਕਟੇ
ਕਾਟੀਜਮਫਾਸੀ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਭ
ਉਭੰਜਨੁਗੁਗਿਮਲਿਅੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥
੧੦॥ ਕਾਲੈਕਵਲੁਨਿਰੰਜਨੁਜਾਣੈ॥ ਬੁਝੈਕ
ਗੁਸੁਸਬਦੁਪਛਾਣੈ॥ ਆਪੇਜਾਣੈਆਪਿਪ
ਛਾਣੈਸਤੁਤਿਸਕਰੇਜੁਸਬਾਇਆ॥੧੧॥
ਆਪੇਸਾਹੁਆਪੇਦਣਜਾਗਾ॥ ਆਪੇਪਰਖੇ
ਪਰਖਣਗਾਗਾ॥ ਆਪੇਕਸਿਕਸਵਟੀਲਾਏ

ਮਾਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਆ ੧੨ ਅਪਦਇ
 ਮਾਲਿਦਇਆਪੁਭਿਧਾਗੀ ॥ ਪਟਿਘਟਿ
 ਗਵਿਗਹਿਅਬਨਵਾਗੀ ॥ ਪੁਰਖੁਅਤੀਤੁਦਸੈ
 ਨਿਹਕੇਵਲੁਗੁਰਪੁਰਖੇ ॥ ਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਆ
 ੧੩ ॥ ਪੁਰਖੁਦਨਾਬੀਨਾਗਰਬੁਗਵਾਏ ॥ ਦੂਜਾ
 ਮੇਰੈਏਕੁਵਿਖਾਏ ॥ ਅਸਾਮਾਹਿਨਿਗਲਮੁਜੇ
 ਨੀਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁਗਾਇਆ ੧੪ ॥ ਹਉਮੈਮੇ
 ਰਿਸਬਦਿਸੁਖੁਰੇਣੀ ॥ ਅਪੁਵੀਚਾਰੇਗਿਆ
 ਨੀਸੇਈ ॥ ਨਨਕਹਰਿਜਸੁਹਰਿਗੁਣਲਾਹ
 ਸਤਸੰਗਤਿਸਚੁਫਲੁਪਾਇਆ ੧੫ ॥ ੧੧
 ੧੬ ॥ ਮਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਚੁਕਹੁਸਚੈਪਰਿ

ਗੁਣਾ ਜੀਵਤੁ ਮਗੁ ਭਵ ਜਲੁ ਜ ਕੁਤ ਗੁਣਾ
ਗੁਰੁ ਬੋਹਿ ਬੁ ਗੁਰੁ ਬੋਝੀ ਤੁਲਹਾ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪਾ
ਹਿਲੀ ਪਾਇਆ १ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਲੋਭ ਬਿ
ਨਸਨੁ ਨਉ ਦਗੁ ਕਤੇ ਦਸਵੈ ਆਸਨੁ ਊਪ
ਰਿਪੈ ਪਰੈ ਅਪਰਿਪਰੁ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾ
ਇਆ ३ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਵੁ ਹਰਿ ਲਿਵਤ ਗੰਭੀਰੇ
ਅਕਲੁ ਗਾਇ ਜਮ ਤੇ ਕਿਆ ਡੁਗੀ ਮੇ ਜਤ ਜ
ਤ ਦੇਖ ਉਤਤਤਤਤੁ ਮਹੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਤੀਆ
ਗਾਇਆ ३ ਸਚੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਰ
ਣਾ ਸਚੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਜਿ ਤੈ ਲਗਿ ਰਹਣਾ
ਅਕ ਬੁਕ ਬੈਦੈ ਪੈ ਅਪਰਿਪਰੁ ਨਿਗਰਭਿ

ਨਜੇਨੀਜਾਇਆ ੪ ਸਚਾ ਬਿਨੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋ ੬੯੨
ਨਪਵੈ ਗਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਆ
ਲਮੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਸਾਇ ਟੁਕਹੁ ਨ ਕਪੁਰਾਪਾ
ਇਆ ੫ ਸਚਾ ਬਿਨੁ ਭਵਜ ਲੁਜਾਇ ਨ ਤਰਿ
ਆਏ ਹੁਸਮੰਦਾ ਅਥਾਹੁ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਭਰਿਆ
ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਉ ਪਾਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਕੈ
ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ ੬ ਭੂ ਠੀ ਜਗਹਿ ਤਕੀ ਚਤੁ
ਗਈ ਆਬਿਲ ਮਨ ਲਾਗੈ ਆਵੈ ਜਾਈ ਨਾਮ
ਵਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਭਿਮਾਨਿ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸਿ
ਖਪਾਇਆ ੭ ਉਪਜਹਿ ਬਿਨਸਹਿ ਬੰਧਨ
ਬੰਧੋ ੮ ਉਮੈ ਆਇਆ ਕੇ ਗਲਿ ਫੰਧੋ ਜਿ

ਸੁਗਮਨਾਮੁਨਾਹੀਮਤਿਗੁਗਮਤਿਜੋਜਮਪੁਰਿਬੰਧਿ
ਚਲਾਇਆ ८ ਗੁਗਮਤਿਮੋਖਮੁਕਤਿਕਿਉਪ
ਈਐਮੋਖਿਨੁਗੁਗਮਨਾਮੁਕਿਉਧਿਆਈ
ਮੋਖਗੁਗਮਤਿਲੇਹੁਤਰਹੁਤਰਹੁਤਰਮੁਕਤਿਭ
ਦੇਸੁਪੁਪਾਇਆ ੯ ਗੁਗਮਤਿਕ੍ਰਿਸਨਗੋਵ
ਰਧਨਧਾਰੇਗੁਗਮਤਿਸਾਇਰਿਪਾਹਣਤਾਰੇ
ਗੁਗਮਤਿਲੇਹੁਪਗਮਪਦੁਪਾਈਐਨਾਨਕਗੁਰਿ
ਭਗਮੁਦੁਕਾਇਆ ੧੦ ਗੁਗਮਤਿਲੇਹੁਤਰਹੁਸ
ਚੁਤਾਰੀਆਤਮਚੀਨਹੁਰਿਦੈਮੁਗਾਰੀਜਮ
ਕੇਫਾਹੇਕਾਟਹਿਹਰਿਜਪਾਮਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁ
ਪਾਇਆ ੧੧ ਗੁਗਮਤਿਪੰਚਸਖੇਗੁਗਮ

ਈ ਗੁਰਮਤਿ ਮਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਈ ॥ ੬੯ ॥

ਨਿ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਗਨੀਵਨ ਰਿਦਾਮੰ

ਤਹਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ੭੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਬੁਝੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ਓਸ ਤਤਿ ਨਿਦਾਕਿ

ਸਕੀਕੀਜੈ ਚੀਨਹੁ ਆਪੁ ਜਪਹੁ ਜਗਦੀ

ਸਰਹਰਿ ਜਗਨਾਬੁ ਮਨਿ ਭੁਭਾਇਆ ॥ ੭੩ ॥

ਜੇਬਹਮੰਡਿ ਖੰਡਿ ਸੋ ਜਾਣਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਬੁਝਹੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ

ਕੋਰੇ ਕੋਰੇ ਗਣਹਾਰਾ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥

੭੪ ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਚਾ

ਗੁਰਮਤਿ ਆਖੀਦੇ ਖਹੁ ਓਚਾ ਸੁਦਣੀ

ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗਿ
ਗਾਇਆ १੫ ॥੩॥੩੦ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ १
ਕਾਮੁ ਕੋਧੁ ਪਰਹਰੁ ਪਗਨਿ ਦਾ ਲਬੁ ਲੋਭੁ
ਤਜਿ ਹੋਹੁ ਨਿਝਿ ਦਾ ਭੁਮਕਾ ਸੰਗ ਲੁਭੇ
ਤ੍ਰਿਨਿ ਗਲਾ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ
ਆ १ ॥ ਨਿਸਿ ਦਾ ਮਨਿ ਜਿਉ ਚਮਕਿ ਚੰ
ਦਾਇ ਦੁਹੈ ਖੇਅ ਹਿ ਨਿਸਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤ
ਰਿ ਪੇਖੇ ਆਨੰਦ ਰੂਪੁ ਅਨੂਪੁ ਮਰੂ ਪਾਗੁ
ਰਿਪੁ ਰੈ ਦੇਖਾਇਆ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਮਿ ਲ
ਹੁਆ ਪੇਪੁ ਭੁਤਾਰੇ ਸਾਸਿ ਪਾਰਿ ਸੁਰਦੀਪ
ਕੁਰੀਦਾਰੇ ਦੇਖਿ ਆਇ ਸਦੁ ਰਹਹੁ ਇ

ਵਲਾਗੀਸਭੁਤਿਭਵਦਿ ਬ੍ਰਹਮੁਸਬਾਇ ੬੨੦
ਅਮਾਤ ਅੰਮਿਤਗਸੁਪਾਏ ਰਿਸਨਾਭਉ
ਜਾਏਅਨਭਉਪਦੁਪਾਵੈਆਪੁਗਵਾਏ
ਉਚੀਪਦਵੀਉਚੈਉਚਾਨਿਗਮਲਸਬਦੁਕ
ਮਾਇਆਮਾਠ ਅਮਦਿਸਟਅੰਗਚਰਨਾਮੁ
ਅਪਾਗਾਅਤਿਸੁਮੀਠਨਾਮੁਪਿਆਗਾ
ਨਨਕਕਉਜੁਗਿਜੁਗਿਹਰਿਜਸੁਦੀਜੈ
ਹਰਿਜਪੀਅੰਮੰਤੁਨਪਾਇਆਪ ਅੰ
ਤਰਿਨਾਮੁਖਗਾਪਤਿਹੀਗਾਹਰਿਜਪਤੇ
ਮਨੁਮਨਤੇਧੀਗਾ॥ ਯਦੁਪਟਪਟਕੁ
ਉਭੰਜਨੁਪਾਈਅੰਬਹੁਤਿਜਨਮਿਨਜਾਇ

ਆ॥ ੬ ॥ ਗੁਗਤਿ ਹੇਤਿ ਗੁਰਸਬਾਦਿ ਤਰੰਗਾ॥
ਹਰਿਜਸੁ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਗਾ॥ ਹਰਿਕਾਵੈ
ਗੁਰਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿਤਾਰੇ ਜਗਤੁ ਸਬ
ਇਆ॥ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਜਪੁ ਜਪਿ ਓਸਤਿ ਗੁ
ਗਮਤਿ ਵਾਕੇ॥ ਜਮਕੰਕਰ ਕਾਲੁ ਸੇਵਕ ਪ
ਗਤਾ ਕੇ॥ ਉਤਮੁ ਸੰਗਤਿ ਗਤਿ॥ ਮਿਤਿ ਉਤਮ
ਜਗੁਤ ਉਜਲੁ ਪਾਰਿਤਾਗੁ॥ ਇਆ ੮॥ ਇ
ਹੁਤ ਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਦਿ ਗੁਰਤਰੀ॥ ਮੇ
ਅੰਤਰਕੀ ਦੁਬਿਧਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਗੀ॥ ਮੇ॥ ਪੰ
ਚਬਾਣਲੇ॥ ਜਮਕਉ॥ ਮਾਰੈ ਗਗਨਿ ਤਰਿਧ
ਣੁ॥ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ੯॥ ਸਾਕਤਨ ਰਿਸਬ

ਦਿਸੁਗਤਿਕਿਉਪਾਈਐ ਸਬਦਸੁਗਤਿ ੬੨੧
 ਬਿਨੁਆਈਐਜਾਈਐਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸੁਕਤਿਪਗਾਇਣੁਹਰਿਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾ
 ਇਆ ੧੦ ਨਿਰਭਉਸਤਿਗੁਰੁਹੈਰਖਵਾਲਾ
 ਭਗਤਿਪਗਾਪਤਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾਧੁਨਿ
 ਅਨੰਦਅਨਹਦਵਾਜੈਗੁਰਸਬਾਦਿਨਿਰ
 ਜਨੁਪਾਇਆ ੧੧ ਨਿਰਭਉਸੋਸਿਰਿਨਾ
 ਹਿਲੇਖਾਅਮਾਪਿਅਲੇਖੁਕਦਗਤਿਹੈਦੇਖਾ
 ਅਮਾਪਿਅਤੀਤੁਅਜੋਨੀਸੰਭਉਨਾਨਕਗੁਰ
 ਮਤਿਸੋਪਾਇਆ ੧੨ ਅੰਤਰਕੀਗਤਿ
 ਸਤਿਗੁਰਜਾਣੈਸੋਨਿਰਭਉਗੁਰਸਬਾਦਿ

ਪਛਾਣੈ ਅੰਤਰੁ ਦੇਖਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬੁਝੈ ਅ
ਨਤਨ ਮਨੁ ਰੋਲਾਇ ਮਾ ੧੩ ਨਿਰੰਤਰੁ ਉਸੇ
ਅਤੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਮਾ ਅਹਿ ਨਿਸਿ
ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨ ਗਸਿ ਮਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ
ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਮੇ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿ
ਲਾਇ ਮਾ ੧੪ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ
ਜਾਣੈ ਰਹੈ ਮਲ ਪਤੁ ਚਲਤੇ ਪਰਿ ਮਾ
ਣੈ ਉਪਰਿ ਮਾ ਦਿਸਹ ਬਾਤਿ ਹੋਈ ਸਚੁ
ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਪਾਇ ਮਾ ੧੫ ॥ ੪ ॥
੩੧ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਨੈ ਹਾਰ
ਅਪਾਰਾ ਕੀਤੇ ਕਾਨਾਹਿ ਕਿਹੁ ਚਾਰਾ ਜੀ ੧੮

ਅਭਿਪਾਇਰਿਜਕਦੇਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਹੁ ६੨੨
 ਕਮੁਚਲਾਇਆ १ ਰੁਕਮੁਚਲਾਇ
 ਹਰਿਆਭੁਰਿਪੁਰੇਕਿਸੁਨੇੜੈਕਿਸੁਅ
 ਖਾਟੂਰੇਗੁਪਤਪਰਗਟਹਰਿਘਾਟਿਘਾਟਿਦੇ
 ਖਹੁਵਰਤੈਤਾਕੁਸਬਾਇਆ २ ਜਿਸਕ
 ਉਮੇਲੇਸੁਗਤਿਸਮਾਏਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿ
 ਨਾਮੁਧਿਆਏਆਨਦਗੁਪਅਨੁਪਾਅ
 ਗੋਚਰਗੁਗਮਿਲਿਐਭਗਮੁਜਾਇਆ ੩
 ਅਨਤਨਪਨਤੇਨਾਮੁਪਿਆਗਾਅੰਤਿਸਖ
 ਈਚਲਣਵਾਗਾਯੋਹੁਪਸਾਰਨਹੀਸੰਗਿ
 ਬੇਲੀਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰਕਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ ੪

ਜਿਸਕਉਨਦਰਿਕਰੇਗੁਰਪੁਰਾਸਬਾਇ
ਮਿਲਾਏਗੁਰਮਾਤਿਸੁਗਾਨਾਨਕਗੁਰਕੇਚਰਨ
ਸੇਵਹੁਜਿਨੀਭੁਲਾਮਾਗਿਪਾਇਆਪ॥
ਸੰਤਜਨਾਂਹਰਿਧਨੁਜਸੁਪਿਆਰਾਗੁਰਮ
ਤਿਪਾਇਆਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਜਾਚਿਕਸੇਵਕੇ
ਦਰਿਹਰਿਕੈਹਰਿਦਰਗਹਜਸੁਗਾਇਆ॥੬॥
ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਤਮਹਲਿਬੁਲਾਏਸਾਚੀਦ
ਰਗਹਗਾਤਿਪਾਤਿਪਾਏਸਾਕਤਠਉਨਹੀ
ਹਰਿਮੰਦਰਜਨਮਿਮਰੈਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੭॥
ਸੇਵਹੁਸਤਿਗੁਰਸਮੁੰਦਾਅਥਾਹਾਪਾਵਹੁ
ਨਾਮੁਰਤਨੁਪਨੁਲਾਹਾਗਾਇਖਿਆਮਲੁ

ਜਾਇ ਅੰਬਿਤ ਸਰਿ ਨਾ ਵਹੁ ਗੁਰ ਸਰਸੰਤਿ ਖੁਪ
 ਇਆ ॥ ੮ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਹੁ ਸੰਕਨ ਕੀਜੈ ॥
 ਅਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਗਸੁ ਰਹੀ ਜੈ ॥ ਸੰਸਾ ਦੁਖ ਬਿ
 ਨਾਸਨੁ ਸੇਵਹੁ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁ ਤਿਰੇ ਗੁਨ ਲਾਇਅ ॥
 ੯ ॥ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਵਡੀ ਅਏ ॥ ਕਉਨੁ
 ਸੁਦੂਜਾ ਤਿਸੁ ਸਮਝਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੁਗਤਿ
 ਏਕਾ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ॥ ਇਆ ॥ ੧੦ ॥
 ਵਾਚਹਿ ਪੁਸਤਕਿ ਵੇਦ ਪੁਗਨਾ ॥ ਇਕਿ
 ਬਹਿਸੁ ਨਹਿ ਸੁਨਾਵਹਿ ਕਾਨਾ ॥ ਅਜਗ
 ਰ ਕਪਟ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਖੁਲੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ
 ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਕਹਹਿ ਬਿਭੂ ਤਿਲਗ

ਵਹਿਭੁਸੇਮੇ ਅੰਤਰਿਕੋਧੁਚੰਡਾਯੁਸੁਹਉਮੇ
ਪਾਖੀਤਿਕੀਨੇਜੇਗੁਨਪਾਣੀਅੰਬਿਨੁਸਤਿ
ਗੁਰਅਲਖੁਨਪਾਇਆ ੧੨ ਤੀਰਥਵਰ
ਤਨੇਮਕਗਹਿਉਦਿਆਨਾਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁ
ਕਬਹਿਗਿਆਨਾਗਮਨਾਮਾਬਿਨੁਕਿਉਸੁ
ਖਪਾਣੀਅੰਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭਗਮੁਨਜਾਇ
ਆ ੧੩ ਨਿਉਲੀਕਰਮਭੁਇਅੰਗਮ
ਭਾਣੀ। ਰੇਚਕਕੰਭਕਪੁਰਕਮਨਹਾਣੀ
ਪਾਖੰਡਧਰਮੁਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਹਰਿਸਉਗੁਰ
ਸਬਦਿਮਹਾਰਸੁਪਾਇਆ ੧੪ ਕੁਦ
ਗਤਿਦੇਖਿਗਹੇਮਨੁਮਾਨਿਆ ਗੁਰਸ

ਬਦੀਸਭੁਬ੍ਰਹਮਪਛਾਨਿਆਨਨਕਾਮਾਤਮਾ ੬੨੪
ਗਮੁਸਬਾਇਆਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਅਲਖੁਲ
ਖਾਇਆ ॥੧੫॥੫॥੨੨॥

ਆਰੁਸੇਲਹੇਮਲ

੩ ੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੁਕਮੀ
ਸਹਜੇਸਿਸਾਦਿਉਪਾਈ ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੇਅ
ਪਣੀਵਡਿਆਈਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇ
ਹੁਕਮੇਰਹਿਆਸਆਈਹੇ ੧ ਆਇਆਮੇਹੁ
ਜਗਤੁਗੁਬਾਗਾਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕੇਵੀਚਾਰਾ
ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾ
ਈਹੋ੨ ਆਪੇਮੇਲੇਦੇਵਡਿਆਈਗੁਰਪ੍ਰ

ਸਾਦੀਕੀਮਤਿਪਾਈ ॥ ਅਨਮੁਖਿਬਹੁਤੁਟਿਰੈ
ਬਿਲਲਾਦੀਦੁਜੈਭਾਇਖੁਆਈਹੈ ॥ ੩ ॥
ਹਉਮੈਮਾਇਆਵਿਚੇਪਾਈ ॥ ਅਨਮੁਖਿਭੁ
ਲੇਪਾਤਿਗਵਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਨਾਇਗ
ਚੈਸਾਚੈਗਹਿਆਸਮਾਈਹੈ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਤੇਗਿ
ਅਨੁਨਾਮਰਤਨੁਪਾਇਆ ॥ ਅਨਸਾਮਾਰਿਮ
ਨਮਾਹਿਸਮਾਇਆ ॥ ਆਪੇਖੇਲਕਰੇਸਭਿਕ
ਰਤਾ ॥ ਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਈਹੈ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇ
ਵੇਆਪੁਗਵਾਏ ॥ ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਬਦਿਸੁਖ
ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿਪਿਆਰੁਭਗਤੀਰਾਤਾਸਹਜਿ
ਮਤੇਬਾਣਿਆਈਹੈ ॥ ੬ ॥ ਦੁਖਾਨਿਵਾਰਣਗੁਰ

ਤੇ ਜਾਤਾ ਅਪਿ ਮਿਲਿ ਮਾਜਗਜੀ ਵਨੁ ਦਾਤਾ
 ਜਿਸਨੇ ਲਾਏ ਸੇਈ ਬੁਝੈ ਭਉ ਭਰਮੁ ਸਹੀ ਰਹੁ ਜਾ
 ਈਹੇ ॥ ੧ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਚੈ
 ਸਬਦਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ॥ ਜਗਜਮੁਤਿ ਸੁਜੋਰਿ
 ਨਸਾਕੈ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈਹੇ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸਨ
 ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ਜਲਿ ਜਲਿ ਖਪੈ ਬ
 ਹੁਤੁ ਵਿਕਾਰਾ ਮਨਮੁਖੁ ਭਉਗਨੁ ਪਾਏ ਕਬਹੂ
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈਹੇ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵ
 ਨਿਸੇਵ ਰਿਭਾਈ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਟਾਲਿ ਵਲ
 ਗਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਗਵਿ ਆਨਿ ਹਕੇ ਵਲੁ ਤਿਸ
 ਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈਹੇ ॥ ੪ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ

ਤੈਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੇ ਕਿਨੈ ਪਛਾਣੀ
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਬੈਗਾਗੀਆ ਵਟੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾ
ਈਹੋ ੧੧ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਿਰ
ਮਲ ਨਾਮੁ ਦੇਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪ
ਣਾ ਸਦਹੀ ਸੇਵਹਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਈਹੋ
੧੨ ਗੁਰਤੇ ਬੁਝੈ ਤਾਦੁ ਗੁਜੂਝੈ ॥ ਨਾਮਾਦਿ ਹੂਣੁ
ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕੀ ਵਡਿ ਆ
ਈਤਿ ਸਨਾਭੁ ਖਗਵਾਈਹੋ ੧੩ ਆਪੇ ਆ
ਪਿਮਿ ਲੇਤਾ ਬੁਝੈ ॥ ਗੀਆ ਨਾਦਿ ਹੂਣਾ ਕਿਛੁ
ਨਸੂਝੈ ॥ ਗੁਰਕੀ ਦਾਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਾ
ਣੀ ਸਬਦਿ ਵਜਾਈਹੋ ੧੪ ਜੋਧਾਰਿ ਲਿਖਿ

ਆਸੁਕਰਮਕਮਾਇਆ ਕੋਇਨਮੇਟੈਧਰਿਭੁ ੬੭੬
ਗਮਾਇਆ ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਤਿਨਹੀਦਾ
ਸਾਜਿਨਕਉਧੁਗਿਲਿਖਿਪਾਈਹੋ॥੫॥ਅ
ਪਣਿਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਸਚੈਸਬਾਦਿਤਾ
ੜੀਚਿਤੁਲਾਏ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨਤੀਭੀ
ਖਿਆਨਾਮੁਦਰਿਪਾਈਹੋ॥੧੬॥੧॥
ਅਗੁਮਹਲਾ੩ ਏਕੋਏਕੁਦਰਤੈਸਭੁਸੋਈ
ਗੁਗਮੁਖਿਦਿਗਲਾਬੁਝੈਕੋਈ॥ਏਕੋਗਦਿਗਹਿ
ਆਸਭੁਅੰਤਗਿਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਹੋ
੧ ਲਖਚਉਗਸੀਹਜੀਅਉਪਾਏ॥ਗਿਆ
ਨੀਧਿਆਨੀਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਸਭੁਨਾਰਿਜ

ਕੁਸਮਾਰੇਆਪੇਕੀਆਤਿਰੋਗਨੋਰੇਈਹੇ॥ ੨ ॥ ਆ
ਇਆਮੋਹੁਅੰਧੁਅੰਧਾਗਾਹਉਮੇਮੇਰਾ
ਪਸਰਿਆਪਾਸਾਗਾਅਨਾਦਿਨੁਜਲਤਭੈ
ਦਿਨੁਗਤੀਗੁਰਬਿਨੁਸਾਂਤਨੋਰੇਈਹੇ॥ ੩ ॥
ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਆਪੇਆਪੇਥਾਪਉ
ਥਾਪੇਆਪੇਸਚਾਹੁਕਮੁਸਚਾਪਾਸਾਗੋਰ
ਨਿਤੁਕਮੁਨੋਰੇਈਹੇ॥ ੪ ॥ ਆਪੇਲਾਇਲ
ਦੇਸੋਲਾਗੋਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਮਕਾਭਉਤ
ਗੋਆਮੰਤਰਿਸਬਦੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁ
ਖਿਬੁਝੈਕੋਈਹੇ॥ ੫ ॥ ਆਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲ
ਦੇਪੁਰਬਿਛਿਖਿਆਸੋਮੇਟਣਾਨਜਾਦੇ

ਅਨਾਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ੬੨੧

ਵਹੋਈ ਹੋ ੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਾਤਾ

ਅਪੇਅਸਾ ਮਿਲਿ ਮਾਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਹਉ

ਮੇਮਾਗਿ ਤਿਸਨਾ ਮਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ

ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਹੋ ੧ ਕਾਇਆ ਕੁਟੰਬੁ ਹੋਰੁ ਨ ਬੁਝੈ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਮਾਖੀ ਸੁਝੈ ਅਨਾਦਿਨੁ ਨਾਮੁ

ਰਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਸੁਖੁ ਹੋਈ ਹੋ

੮ ਅਨਮੁਖ ਧਾਤੁ ਦੂਜੈ ਹੋ ਲਾਗਾ ਜਨਮਤ

ਕੀਨੁ ਮੁਢਿ ਮਾਭਾਗਾ ਮਾਦਤ ਜਾਤਾ ਬਿਰਥਾ

ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖਤਿ ਨ ਹੋਈ

ਹੋ ੮ ਕਾਇਆ ਕੁਸੁਧ ਹਉ ਮੇਮਲੁ ਲਾਈ

ਜੇਸਉਧੋਵਹਿਤਾਮੇਲੁਨਜਾਈ ਸਬਾਵਿਧੋਪ
ਤਹਛੀਹੋਵੈਫਿਰਮੇਲੀਮੁਲਿਨਹੋਈਹੋ॥੧॥
ਪੰਚਦੂਤਕਾਇਆਸੰਘਾਗਹਿਅਗਿਮਰਿਜੰ
ਮਹਿਸਬਦੁਨਵੀਚਾਗਹਿਅੰਤਰਿਮਾਇਆ
ਮੋਹਗੁਬਾਗਜਿਉਸੁਪਨੈਸੁਧਨਹੋਈਹੋ॥੧॥
ਇਕਿਪੰਚਾਮਾਹਿਸਬਾਵਿਧੋਲਾਗੋਸਤਿ
ਗੁਰੁਮਾਇਮਿਲਿਆਵਰੁਭਾਗੋਅੰਤਰਿਸੰ
ਚੁਰਵਹਿਰੰਗਿਗਾਤੇਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸੋਈਹੋ
੧੨ ਗੁਰਕੀਚਾਲਗੁਰੁਤੇਜਾਪੇਪੁਗਸੇ
ਵਕੁਸਬਾਵਿਧਿਏਪੇਸਟਾਸਬਦੁਰਵੈ
ਪਟਅੰਤਰਿਗਸਨਾਰਸੁਚਾਖੇਸਚੁਸੋਈਹੋ

੧੩ ਹਉਮੈ ਮਾਹੇ ਸਬਦਿ ਨਿਦਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ੬੩੮
 ਗੇਥੇ ਉਸਿ ਧਾਰੇ ॥ ਏਕ ਸੁਭਿ ਨੂ ਹਉ ਚੋਰੁ ਨ ਜਾਣੁ
 ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁਹੇਲੀ ਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਹਜੁ ਕਿਨੈ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸ
 ਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਸਬਦਿ ਸਚਿ
 ਗਤੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦੇ ਖੋਲੀ ਹੋ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣ
 ਦਾਤਾ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵਹਿ ਪਕੀ ਸਾਹੀ
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਚੈ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋ
 ਈ ਹੋ ॥ ੧੬ ॥ ੨ ॥ ਆਗੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ
 ਸਾਚਾ ਏਕੈ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਬਦਿ ਪ
 ਛਾਤਾ ॥ ਏਕੈ ਅਮਰੁ ਏਕੈ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ

ਸਿਰਿਕਾਰਬਣਾਈਹੋ॥ ੧ ॥ ਜੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿ
ਨਿਅਪੁਪਛਾਤਾਅਪੋਅਇਮਿਲਿਅ
ਸੁਖਦਾਤਾਗਸਨਾਸਬਦਿਰਤੀਗੁਣਗਾਵੇ
ਦਰਿਸਚੈਪਤਿਪਾਈਹੋ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿ
ਮਿਲੈਵਰਿਅਦੀਅਨਮੁਖਿਨਿਦਰਿਪਤਿਗ
ਵਾਈਨਾਮਿਰਤੇਪਰਮਹੰਸਬੇਗਾਗੀਨਿਜ
ਪਾਰਿਤਾਤੀਲਾਈਹੋ॥ ੩ ॥ ਸਬਦਿਮਹੈਸੋਈ
ਜਨੁਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਮਾਖਿਸੁਣਾਏਸੁਰਾ
ਕਾਇਅਅੰਦਰਿਅੰਮਿਤਸਰਸਾਚਾਮਨੁ
ਪੀਵੈਭਾਇਸੁਭਾਈਹੋ॥ ੪ ॥ ਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਤਾਮਵ
ਰਾਸਮਝਾਏਅਪਰਜਲਤੇਕੀਖਬਰਿਨਪਾਏ

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਪਤਿਥ
 ਕੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ਹੋ ॥ ੫ ॥ ਇਕਿ ਭੁਸਮ ਲਗਾ
 ਇਫਿਰ ਹਿਰੇ ਖਧਾ ਗੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉਮੈ ਕਿ
 ਨਿਮਾਗੀ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਜਲ ਤਗਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾ
 ਤਿ ਭੁਗਮਿ ਭੇਖਿ ਭੁਗਮਾਈ ਹੋ ॥ ੬ ॥ ਇਕਿ ਗਿ
 ਹੁਕਟੰਬ ਮਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸੀ ॥ ਸਬਦਿ ਮੁਏਹ
 ਰਿਨਾ ਮਨਿ ਵਾਸੀ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸਦਾ ਰਹਿ
 ਗੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭੈ ਭਾਇ ਭੁਗਾਤਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੋ ॥ ੭ ॥
 ਅਨਮੁਖਾਨਿ ਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦਿਗੁਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਲੇ ਭੁਭੁਓ ਕੈ ਜਿ ਸੁਕੁਤਾ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿ ਸੁਕ
 ਦੇ ਨਛਰੈ ਅੰਤਿ ਗਾਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ਹੋ ॥ ੮ ॥

ਸਚੈ ਸਬਾਦਿ ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ
ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੋ ਨ
ਉਨ ਪਾਏ ॥ ਭਿਐ ਸੀਬ ਟਤ ਬਣਾਈ ਹੋ
ਦ ॥ ਇਕਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿ ਕਬਹੂ ਵੀਚਾਰੀ
ਇਕਿ ਆਹਿ ਨਿਸਿਨਾ ਮਿਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਜਿ
ਸੋਨੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਬੁਝੈ ਭਗਤਿ ਕੁਇ
ਭਉ ਜਾਈ ਹੋ ॥ ੧੦ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰਹਿ
ਨਹਿ ਬੁਝਹਿ ॥ ਇਕਿ ਮਨੁ ਆਮਾਰਿ ਮਨੈ ਸਿ
ਉਲੂਝਹਿ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਾਦਿ ਰਤੇ ਇਕਰੰਗੀ
ਸਾਚੈ ਸਬਾਦਿ ਮਿਲਾਈ ਹੋ ॥ ੧੧ ॥ ਆਪੇ ਸਿ
ਰਜੇ ਦੇਵਤਿ ਆਈ ॥ ਆਪੇ ਭਾਣੈ ਦੇਇ ॥ ੧੨

ਮਿਲਾਈ॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਨਿ ਵਸਿ ੬੩੦
ਆਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਇਉਂ ਫੁਗਾਈ ਹੋ ੧੨ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇਜਨ ਸਾਚੇ ਅਨਮੁਖ ਸੇਵਿਨ
ਜਾਣਨਿ ਕਾ ਚੇ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇ
ਖੇ ਜਿਉਂ ਕਾਵੈ ਤਿਉ ਲਾਈ ਹੋ ੧੩ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ
ਸਾਚਾ ਏਕੈ ਦਾਤਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ
ਪਛਾਤਾ ਸਬਾਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇਵਿ ਛੁੜੇ ਨ ਹੀ
ਨਦਰੀ ਸਗਲੇ ਮਿਲਾਈ ਹੋ ੧੪ ਹਉਮੈ ਮੈ
ਇਆਮੇ ਲੁਕਾਇਆ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਜੰ
ਮਾਹਿ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇ
ਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਲਿਵਲਾਈ

॥ १५ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾ ਵੈਸੋਈ ਕਰਸੀ ॥ ਆਪ
ਹੁਰੇ ਆਨਾ ਕਿਛੁ ਹੋਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ
ਵਡਿ ਆਈ ਵਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥ ੧੬ ॥
॥ ੩ ॥ ਮਾਹੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੋ ਆਇ ਆਸੋ ਸਭੁ ਕੋ
ਜਾਸੀ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਾਧਾ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਗੋਖੇ ਸੇਜਨ ਉਬਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ
ਮਾਈ ਹੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੇ
ਜਿਸਨੋ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੇ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ਆਗਿ
ਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥ ੩ ॥ ਅਨਮੁਖ ਸਹ
ਸਾਬੁ ਝੁਨ ਪਾਈ ॥ ਅਗਿ ਮਹਿ ਜੀ ਮਹਿ ਜਨਮੁ

ਗਵਾਈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ੬੩੧
 ਮਾਸ ਹਜੇ ਸਾਚੇ ਸਮਾਈ ਹੋ॥ ੩ ਥੰਧੈ ਪਾ
 ਵਤ ਮਨੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਗਾਇ ਰਿਹੈ ਦੇ ਕੰਚ
 ਨੁ ਭੇਟੈ ਗੁਰ ਪੁਰਾ॥ ਮਾਪੇ ਬਖਸਿਲਏ ਸੁਖੁ ਪਾ
 ਏ ਪੂਰੈ ਸਬਾਇ ਮਿਲਾਈ ਹੋ॥ ੪ ਦੁਗਮ ਤਿਝੁ ਠੀਬੁ
 ਗੀਬੁ ਰਿਆਗਿ॥ ਅਓ ਗਾਇਆ ਗੀ॥ ਅਓ ਗਾਇ
 ਮਾਗੀ॥ ਕਚੀ ਮਾਤਿ ਫੀਕਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੇ ਦੁਗਮ ਤਿ
 ਨਾ ਮੁਨ ਪਾਈ ਹੋ॥ ੫ ਅਓ ਗਾਇਆ ਗੀ ਕੰਤ ਨ
 ਭਾਵੈ॥ ਅਨ ਕੀਜੁ ਠੀਜੁ ਠੁਕਾ ਮਾਵੈ॥ ਪਿਰਕਾਸ
 ਉਨ ਜਾਣੈ॥ ਮੁਗਖਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੁਝਨ ਪਾਈ ਹੋ॥
 ੬ ਦੁਗਮ ਤਿਝੈ ਖੋਟੀ ਖੋਟਕ ਮਾਵੈ॥ ਸੀ ਗਾਹੁ ਕਰੇ

ਪਿਰਖਸਮਨਭਾਵੈ ਗੁਣਵੰਤੀਸਦਾਪਿਰਗ
ਵੈਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈਹੋ॥ ੧ ॥ ਆਪੇਹੁ
ਕਮੁਕਰੇਸਭੁਵੈਖੇ॥ ਇਕਨਾਬਖਸਿਲਏਪੁ
ਰਿਲੇਖੇ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਨਾਮਿਰਤੇਸਚੁਪਾਇ
ਆਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਹੋ॥ ੨ ॥ ਹਥੀਮੇ
ਧਾਤੁਮੇਹਗਿਲਾਈ॥ ਗੁਗਮੁਖਿਲਿਵਸਾ
ਰੀਸਹਜਿਸਮਾਈ॥ ਆਪੇਮੇਲੇਆਪੇ
ਕਰਿਵੇਖੇ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੁਝਨਪਾਈਹੋ॥ ੩ ॥
ਇਕਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਸਦਾਜਨਜਾਗੇ॥
ਇਕਿਮਾਇਆਮੇਰਿਸੇਇਰਹੇਅਭਾਗੇ॥
ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਹੋਰੁਕਰਣਾਕਿਛੁ

६३३

ਭਗਤ ਮਾਧਨ ਦਾ ਤਾਤਪਰਿ ਕਾ ਪੈਤਰੀ ਰਸਾ

ਤਾਪਾਇਪਾਇਵਸਿਰਹਿਆਜਗਜੀਵਨੁ
ਵਾਤਾਇਕਥੇਗੁਪਤੁਪਗਾਟੁਹੈਆਪੇਗੁਰ
ਮੁਖਿਭੁਮੁਕਉਜਾਣੀਹੈ॥੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
ਜੀਉਦੇਕੋਜਾਤਾਅੰਤਰਿਨਾਮੁਸਬਦਿਪ
ਛਾਤਾਅਜਿਸੁਤੁਦੇਹਿਸੋਈਜਨੁਪਾਏਨਾ
ਨਕਨਾਮਿਵਗਾਣੀਹੈ॥੧੬॥੪॥ ਮਾਗੁਮਹਲਾ੩
ਸਚੁਸਾਲਾਹੀਗਹਿਰਠੀਭੀਰੀਸਭੁਜ
ਗੁਰੇਤਿਸਹੀਕੇਚੀਰੀਸਭਿਪਟਭੋਗਵੈ
ਸਦਾਦਿਨੁਗਤੀਆਪੇਸੁਖਨਿਵਾਸੀਹੈ॥
ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੀਨਾਣੀਗੁਰਪਗਸਾ
ਦੀਮੰਨਿਵਸਾਈਆਪੇਆਇਵਸਿਆ

ਪਟਮੰਤਰਿ ਤੂਟੀ ਜਮਕੀ ਫਾਸੀ ਹੋ ੨ ਕਿਸੁ ੬੩੩
 ਸੇਵੀ ਤੈ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸ
 ਬਦਿਸਾਲਾਹੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ਉਤ
 ਮਮੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪਗਾਸੀ ਹੋ ੩ ਦੇਹਿ ਕਾਚੀ
 ਕਾਗਾਦਿ ਮਿਕਦਾਗਾ ਬੁੰਦ ਪਵੈ ਬਿਨਸੇ ਦ
 ਹਤਲਾ ਗੈ ਬਾਗਾ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਬੁਝੈ ਜਿਸੁ ਮੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋ ੪
 ਸਚਾ ਚਉਕਾ ਸੁਰਤਿ ਕੀ ਕਾਗਾ ਹਰਿਨਾਮੁ
 ਭੇਜਨੁ ਸਚਾ ਮਾਧਾਗਾ ਸਦਾ ਤਿਪਤਿਪ
 ਦਿਤੁ ਹੋ ਪਾਵਨੁ ਜਿਤੁ ਪਾਟਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਨਿ
 ਵਾਸੀ ਹੋ ੫ ਹਉਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਸਾਚੈ

ਲਾਗੇ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾ
ਗੇ ਸਾਚਾ ਸੁਖ ਸਦਾ ਨਿਤ ਅੰਤ ਰਿਗਸਨਾ ਹ
ਰਿਗਸਿਰਾ ਸੀਰੇ ੬ ਹਰਿਨਾਮੁ ਚੇਤਾ ਅਦਰੁਨ
ਪੁਜਾ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਦਰੁਨ ਦੂਜਾ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ
ਸਭੁ ਸਚੁ ਦਿਖਾਇਆ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀਰੇ
੧ ਭੁਮਿ ਭੁਮਿ ਜੋ ਨਾਏ ਰਿਫਿ ਰਿਅਾਇਆ
ਆਪਿ ਭੂਲਾ ਜਾਖਸੀ ਭੁਲਾਇਆ ਹ
ਰਿਜੀਉ ਮਿਲੇ ਤਾਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਚੀਨੈ ਸਬ
ਦੁਆਬਿ ਨਾਸੀਰੇ ੨ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭੁਰੇ ਹਮ
ਅਪਰਾਧੀ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਬੋਲਹਨਾ ਹਮਗੁ
ਣਨ ਸੇਵਾ ਸਾਧੀ ਭੁਬਦੇ ਪਾਥਰ ਮੇਲਿ ਲੈ ਤੁ

ਤੁਮਾਅਪੇਸਾਚੁਨਾਮੁਆਬਿਨਾਸੀਹੇ॥੮॥ ਨਾਕੇ ੬੩੨
 ਈਕਰੇਨਕਰਨੈਜੇਗਾ॥ਆਪੇਕਰਹਿਕਰਵਹਿ
 ਸੁਹੋਇਗਾ॥ਆਪੇਬਖਸਿਲੇਹਿਸੁਖਪਾਏਸ
 ਦਹੀਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀਹੇ॥੧੦॥ ਇਹੁਤਨਪਰ
 ਤਿਸਬਦੁਬੀਜਿਅਪਾਗਾ॥ਹਰਿਸਾਚੇਸੇਤੀ
 ਵਣਜੁਵਾਪਾਗਾ॥ਸਚੁਧਨੁਜੀਮਿਅਮਾਤੋਰਿ
 ਨਾਅਵੈਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਹੇ॥੧੧॥ ਹਰਿ
 ਜੀਉਅਵਗਾਣਿਅਾਰੇਨੇਗੁਣਕੀਜੇ॥ਅੰ
 ਪੇਬਖਸਿਲੇਹਿਨਾਮੁਦੀਜੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੇਵੇ
 ਸੋਪਾਤਿਪਾਏਇਕਤੁਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀਹੇ॥੧੨॥
 ਅੰਤਰਿਹਰਿਧਨੁਸਮਝਨਹੋਈ॥ਗੁਰਪੁਰ

ਸਾਦੀ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਵੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਏ
ਸਦੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋ १੩ ਅਨਲਵਾਉ
ਕੁਰਮਿ ਕੁਲਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ
ਅਨਮੁਖ ਅੰਧੋ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰ
ਗਾਸੀ ਹੋ १੪ ਅਨਮੁਖ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸੁਤੇ
ਅਪਣਾ ਪਰਨਾਮ ਲਹਿ ਅੰਤਿ ਵਿਗੁਤੇ
ਪਗਨੀ ਦਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਜਾਲੇ ਦੁਖੇ ਦੁ
ਖਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋ १੫ ਆਪੇ ਕਰਤੇ ਕਾਰ ਕਰਾ
ਈ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਨ
ਕਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਗਮ ਲੁਨਾ ਮੇਨਾ ਮਿਨਿਵਾਸੀ
ਹੋ १੬ ॥ ੫ ॥ ਮਾਰਮ ਹਲਾਤ ਏਕੋ ਸੇਵੀ

ਸਦਾ ਬਿਰਸਾਚਾ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗਾ ਸਭੁ ਕਾਚਾ ॥ ੬੩੫

ਗੁਰਮਤੀ ਸਦਾ ਸਾਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੇ ਹੀ ਸਾ ॥ ਜਗੁ

ਚਿਪਤੀ ਜੈ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁ ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੁਨ ਜਾ

ਤਾ ॥ ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਵ ਰਿਆਈ ਗੁਰਮਤਿ ਇਹੁ ਮਾ

ਤੁਭੀ ਜੈ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਆਇਆ ਲਹਿ ਸਬਾ ਦੇ ਨਿਵਾ

ਹੀ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਗਮ ਲੁਭੁ ਮੇਮਾਗੀ ॥ ਸਹਜੇ

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਗਿਗਤਾ ਹਸਨਾਹਾ ਮੁਹਵੀ ਜੈ

ਹੋ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤਾ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ

ਨ ਬੁਝੈ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਪੜੀ

ਮੁਹਤੁ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਮਨ ਦਿਨੁ ਮਾਰ ਜਾਛੀ ਜੈ ਹੋ

੪ ਅੰਤਰਿ ਲੋਕੁ ਕਰੈ ਨ ਹੀ ਬੁਝੈ ਸਿਰਭੁ ਪਾਰਿ
ਜਮਕਾਨੁ ਸੁਝੈ ਅੰਥੈ ਕਮਾਣਾ ਸੁਆਗੈਆ
ਇਆ ਅੰਤਕਾਲਿ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ਹੋ ੫ ਜੋਸ
ਚਿਲਾਗੈ ਤਿਨ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ ਵੂਜੈ ਲਾਗੈ
ਮਨਮੁਖਿ ਗੋਇ ॥ ਵਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾਖ ਸਮੁ
ਰੈਆਪੇਆਪੇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਭੀਜੈ ਹੋ ੬ ਗੁਰਕੇ
ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਜਨੁ ਸੋਰੈ ॥ ਨਾਮਗਸਾਇਣਿ ਇ
ਹੁ ਮਨੁ ਮੇਰੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਲੁਪਤੰ ਗੁਨ ਲਾ
ਗੈ ਗੁਗਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਭੀਜੈ ਹੋ ੭ ਸਭ ਨਾਵ
ਚਿਵਰਤੈ ਇਕ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗ
ਵਹੈਈ ॥ ਯਉ ਮੇਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ

ਨਾਇਸਾਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ਹੋ ੮ ਕਿਲਾਇ ੬੩੬
ਖਟੁ ਖਨਿ ਵਾਰਣਹਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ
ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ਸਭਾਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹੋ ੯ ਆਇ
ਆਮਗਨਿ ਜਲੇ ਸੰਸਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਵਾ
ਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਹੋ ੧੦ ਇਉਂ
ਇੰਦ੍ਰਾਸਾਨਿ ਬੈਠੈ ਜਮਕਾਭਉ ਪਾਵਹਿ ਜ
ਮੁਨਛਰੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇ
ਦੈ ਤਾਮੁ ਕਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਨਾਪੀ ਜੈ ਹੋ
੧੧ ਅਨਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ਗੁਰਮੁ

ਖਿਭਗਾਤਿਸਾਂਤਿਸੁਖੁਹੋਈ॥ਪਵਿਤ੍ਰਪਦਨਸਦ॥
ਹੈਬਾਣੀਗੁਗਮਤਿਅੰਤਰੁਕੀਜੈਹੈ॥੧੨॥ਬ੍ਰਹਮਾ
ਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਵੀਚਾਰੀ॥ਤੈਗੁਣਬਧਕਮੁਕ
ਤਿਨਿਗਰੀ॥ਗੁਗਮੁਖਿਗਿਅਨੁਏਕੋਹੈਜਤਾ
ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਗਵੀਜੈਹੈ॥੧੩॥ਬੇਦਪੜਹਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਨਬੁਝਹਿ॥ਮਾਇਆਕਾਗਣਿਪਤਿਪਤਿ
ਲੁਝਹਿ॥ਅੰਤਰਿਮੇਲੁਆਗਿਆਨੀਅੰਧਾਰਿ
ਉਕਰਿਦੁਤਰੁਤਗੀਜੈਹੈ॥੧੪॥ਬੇਦਬਾਦਸਭਿ
ਆਖਿਵਖਾਲਹਿ॥ਨਾਅੰਤਰੁਭੀਜੈਨਸਬਦੁ
ਪਛਾਲਹਿ॥ਖੰਨੁਪਾਪੁਸਕੁਬੇਦਿਦਿੜਾਇ
ਆਗੁਗਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈਹੈ॥੧੫॥ਆਪੇਸ॥

ਚਾਏਕੋਸੇਈ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਜਾ॥ ਅਵਰਨਕੋਈ॥ ੬੩॥
ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁਸਾਚਾ॥ ਸਚੈਸਚਰਵੀਜੈ
ਹੇ॥ ੧੬॥ ੬॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ੩॥ ਸਚੈਸਚਰਾਤਖ
ਤਰਚਾਇਆ॥ ਨਿਜਪਰਿਵਸਿਆ॥ ਤਿਥੈਮੋਹੁ
ਨਮਾਇਆ॥ ਸਦਹੀਸਾਚੁਵਸਿਆ॥ ਪਟਅੰ
ਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਸਾਗੀਹੇ॥ ੧॥ ਸਚਾਸ
ਓਵਾਸਚੁਵਾਪਾਗਾ॥ ਨਤਿਥੈਭਗਮੁਨਦੁਜਾ
ਪਸਾਰਾ॥ ਸਚਾਪਨੁਖਟਿਆਕਦੇਤੋਰਿਨਆ
ਵੈਭੁਝੈਕੋਵੀਚਾਗੀਹੇ॥ ੨॥ ਸਚੈਲਾਏਸੇਜਨ
ਲਾਗੇ॥ ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਮਸਤਕਿਵਰਭਾਗੇ॥
ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਗੁਣਗਾਵਰਿਸਬਦਿਰਤੇ

ਵੀਚਾਰੀਹੇ ੩ ਸਚੇਸਚਾਸਚੁਸਾਲਾਹੀਏਕੋ
 ਵੇਖਾਦੁਜਾਨਾਹੀਗੁਰਮਾਤਿਉਚੋਉਚੀਪਉੜੀ
 ਗਿਆਨਿਗਤਨਿਹਉਮੇਮਾਗੀਹੇ ੪ ਆਇਆ
 ਮੋਹੁਸਬਾਦਿਜਲਾਇਆਸਚੁਮਾਨਿਵਸਿ
 ਆਜਾਤੁਪੁਭਾਇਆਸਚੇਕੀਸਭਸਚੀਕ
 ਰਣਿਹਉਮੇਤਿਖਾਨਿਵਾਰੀਹੇ ੫ ਆਇਆਮੇ
 ਹੁਸਤੁਆਪੇਕੀਨਾਗੁਰਮੁਖਿਵਿਗਲੇਕਿਨ
 ਗੀਚੀਨਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸਚੁਕਮਾਵੈਸਾ
 ਚੀਕਰਣਿਸਾਰੀਹੇ ੬ ਕਾਰਕਮਾਣੀਜੇਮੇਰੇ
 ਪ੍ਰਭਭਾਈਹਉਮੇਤਿਸਨਾਸਬਾਦਿਬੁਝਾਈ
 ਗੁਰਮਾਤਿਸਦਹੀਅੰਤਰੁਸੀਤਲੁਹਉਮੇਮਾਰਿ ੭

ਨਿਵਾਰੀਓ १ ਸਚਿਲਗੋਤਿਨਸਭੁਕਿਛੁ ੬੩੮
ਕੁਵੈ ॥ ਸਚੈਸਬਦੇਸਚਿਸੁਹਾਵੈ ॥ ਅੰਥੇਸਾ
ਚੇਸੇਦਰਿਸਾਚੇਨਦਰਿਨਦਰਿਸਵਾਰੀਓ ੨
ਬਿਨੁਸਾਚੇਜੇਦੁਜੈਲਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆਮੋ
ਹਦੁਖਸਬਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਦੁਖੁਸੁਖੁਜਪੈ
ਨਾਹੀ ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਦੁਖੁਭਾਰੀਓ ੩ ਸਾਚੰ
ਸਬਦੁਜਿਨਾਮਨਿਭਾਇਆ ॥ ਪੁਗਬਿਲਿ
ਖਿਆਤਿਨੀਕਮਾਇਆ ॥ ਸਚੈਸੇਵਹਿ
ਸਚੁਧਿਆਵਹਿ ॥ ਸਚਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਓ ੪
ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਮੀਠੀਲਾਗਿ ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਸੁਖ
ਸਹਜਿਸਮਾਧੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਿਆਮਨੁ

ਨਿਗਮਲੁ ਹੋ ਆਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਿਆਗੀ ਹੋ ११
ਸੇਜਨ ਸੁਖੀ ਏ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੇ ਲਾਏ ॥
ਆਪੇ ਕਾਟੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਗਖੇ ਸੇਜਨ ਉਬਰੇ ਹੋਰ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁ
ਆਗੀ ਹੋ १੨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਬਾਦਿ
ਪਛਾਤਾ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਕੁਟ ਬੁਨਾਤਿ ਸੁਮਾਤਾ
ਏਕੋ ਏਕੁ ਗਵਿਆਸ ਭਾ ਅੰਤਰਿ ਸਭਨਾ ਜੀ
ਆਕਾ ਆਧਾਰੀ ਹੋ १੩ ॥ ਹਊ ਮੇ ਮੇ ਗਾਵੁ ਜਾ
ਭਾਇਆ ॥ ਕਿਛੁ ਨ ਚਲੇ ਧੁਰਿ ਖਸਮਿ ਲਿ
ਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ
ਸਾਚੈ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੀ ਹੋ १੪ ॥ ਜਾ ਤੂ ਦੇ ਹਿਸ

੬੩੮
ਵਾਸੁਖੁਪਾਏ ਸਾਚੇਸਬਦੇਸਾਚਕਮਾਏ
ਅੰਦਰੁਸਾਚਾਮਨੁਤਨੁਸਾਚਾਭਗਤਿਭਰੇਭੰ
ਗਰੀਯੋ॥੧੫॥ ਆਪੇਵੇਖੇਹੁਕਾਮਿਚਲਾਏ
ਅਪਣਾਭਾਣਾਆਪਿਕਰਾਏ ਨਾਨਕਨਾ
ਮਿਰਤੇਬੈਗਰੀਮਨੁਤਨੁਗਸਨਨਾਮਿਸੁਵਾਰੀ
ਹੋ॥੧੬॥੧॥ ਆਗੁਮਹਲਾ੩ ਆਪੇਆਪੁ
ਉਪਾਇਉਪੰਨਾ ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਦੇਕਪਗਛੰ
ਨਾ ਸਭਨਾਸਾਰਕਰੇਜਗਜੀਵਨੁਜਿਨਿ
ਅਪਣਾਆਪੁਪਛਾਤਾਹੋ॥ ਜਿਨਿਬ੍ਰਹ
ਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾਏ ਅਗਿਸਿਰਿਪੀਪੈ
ਆਪੇਲਾਏ ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪੇਮੇਲੇ

ਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੈ ੨ ॥ ਆਵਾਗਊ
ਦੁਹੈਸੀਸਾਗਾ ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਬਹੁਚਿਤੈਬਿ
ਕਾਰਾ ॥ ਬਿਰੁਸਾਚਾਸਾਲਾਹੀਸਦਹੀ ॥ ਜਿਨਿਗੁ
ਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾਤਾਹੈ ੩ ॥ ਇਕਿਮੁਲਿਲਗੇ
ਓਨੀਸੁਖੁਪਾਇਆ ॥ ਰੁਲੀਲਗੇਤਿਨੀਜ
ਨਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਤਿਨਜਸਕ
ਓਲਾਗੇਜੋਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਤਾਹੈ ੪ ॥ ਮ
ਗੁਣਨਾਹੀਕਿਆਬੋਲਹਿਬੋਲਾ ॥ ਤੁਸਭ
ਨਾਦੇਖਹਿਤੋਲਹਿਤੋਲਾ ॥ ਜਿਓਭਾਵੈਤਿਓਭਾ
ਖਹਿਗੁਣਾਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੈ ੫ ॥ ਜਾ
ਤੁਪੁਭਾਣਾਤਾਸਚਕਿਰੈਲਾਏ ॥ ਅਵਗ

ਏਛੋਰਿਗੁਣਮਾਹਿਸਮਾਏ। ਗੁਣਮਾਹਿਏਕੋ ੬੪੦
 ਸਿਰਮਲੁਸਾਚਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾਰੇ ੬
 ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੋਸੋਈ। ਦੂਜੀਦੁਗਮਾਤਿਸ
 ਬਦੇਖੋਈ। ਏਕੁਸੁਮਾਹਿਪ੍ਰਭੁਏਕੁਸਮਾਣਾਮਪ
 ਏਰੀਗਿਸਦਗਤਾਰੇ। ਕਾਇਆਕਮਲੁਹੈ
 ਕਮਲਾਣਾ। ਮਨਮੁਖੁਸਬਦੁਨਬੁਝੈਇਆਣਾ ੦੧
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਾਇਆਖੋਜੇਪਾਏਜਗਜੀ
 ਵਰੁਦਾਤਾਰੇ ੮ ਕੋਟਗਹੀਕੇਪਾਪਨਿਵਾਰੇ
 ਸਦਾਹਰਿਜੀਉਗੇਖੇਉਰਧਾਰੇ। ਜੋਇਛੋਸੋਈ
 ਫਲੁਪਾਏਜਿਉਗੁਮਜੀਠੈਗਤਾਰੇ। ੯ ਅਨਮੁ
 ਖੁਗਿਆਨੁਕਥੇਨਹੋਈ। ਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈ

ਠਉਰਨਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਸਦਾਸਾ
ਲਾਹੇਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ ੧੦ ਅਨਮੁਖ
ਕਾਰਕਰੇਸਭਿਦੁਖਸਬਾਏ ੧੧ ਅੰਤਰਿਸਬਦੁ
ਨਾਹੀਕਿਉਦਰਿਜਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਵ
ਸੇਮਨਿਸਾਚਾਸਦਸੇਵੇਸੁਖਦਾਤਾਹੇ ੧੨ ਜ
ਹਦੇਖਾਤੁਸਭਨੀਬਾਈ ਪੁਰੈਗੁਰਿਸਭਸੋਈ
ਪਾਈ ਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਸਦਾਇ
ਹਮਨੁਨਾਮੇਗਤਾਹੇ ੧੩ ਨਾਮੇਗਤਾਪਾਵਿਤੁਸਰੀ
ਗਾਬਿਨੁਨਾਵੈਰੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਨੀਗਾਅਵਹਿ
ਜਾਵਹਿਨਾਮੁਨਹੀਬੁਝਹਿਇਕਨਾਗੁਰਮੁਖਿਸ
ਬਦੁਪਛਾਤਾਹੇ ੧੪ ਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਿਬੁਝਬੁਝ

੬੪੭
ਈਹ ਦਿਨ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਨਾਮੇਨਾ
ਮਿਮਿਲੇਵਰਿ ਆਈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੀਗਿ ਰਾਤਹੇ
੧੪੦ ਕਾਇ ਆਨਗਰੁ ਢਹੈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਆਬਿਨੁਸ
ਬਦੈ ਚੂਕੈ ਨਹੀ ਢੇਰੀ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾ
ਵੈ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੈ ਜਾਤਹੇ ੧੫ ਜਿਸਨੇ
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਦੇਸੈ ਮਨਿ ਆ
ਦੇ ਨਾਨਕਾ ਮਿਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਪ
ਛਾਤਹੇ ੧੬੦੮ ਆਰੁ ਮਹਲਾ ੩ ਆਪੇ ਕਰਤਾ
ਸਭੁ ਜਿਸੁ ਕਰਣਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਾਭਿ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ
ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਦਰਤੈ ਸਭੁ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪ
ਛਾਤਹੇ ੧੭ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਗੁ ਰਾਗ ਆ

ਪੇਬਖਸੇਸਬਾਵਿਵੀਚਾਗਾਜੇਤੁਧੁਭਵੈਸੋਈ
ਕਰਸਹਿਸਚੇਸਿਉਮਨੁਗਤਾਹੋ॥੨॥ਆਪੋਹੀਗ
ਰਤਨੁਆਮੋਲੋਆਪੇਨਦਰੀਤੋਲੇਤੋਲੋ॥ਜੀਅ
ਜੰਤਸਭਿਸਗਣਿਤੁਮਾਰੀਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਪਛ
ਤਾਹੋ॥੩॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਹੋਵੈਧੁਰਿਤੇਗੀ॥ਮਰੈਨ
ਜੰਮੈਚੁਕੈਫੇਰੀ॥ਸਚੇਗੁਣਗਾਵੈਦਿਨੁਗਤੀਚੁ
ਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੋ॥੪॥ਆਇਆਮੋਹਿਸਭੁ
ਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਦੇਵਸਬਾ
ਇਆ॥ਜੇਤੁਧੁਭਾਣੇਸੇਨਾਮਿਲਾਹੋਗੀਆਨਮਤੀ
ਪਛਾਤਾਹੋ॥੫॥ਪਾਪਪੁਨਦਰਤੈਸੀਸਾਗਾ॥ਹਰਖਸੋ
ਗੁਸਭੁਦੁਖੁਹੋਭਾਗਾ॥ਗੁਗਮੁਖੁਹੋਵੈਸੋਸੁਖੁਪਾਏ

ਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਤਾਹੋ॥੬॥ ਕਿਰਤੁਨਕੋ ੬੨੩
ਈਮੇਟਣਹਾਰਾਗੁਰਕੋਸਬਦੇਮੋਖਦੁਆ
ਗਾ॥ਪੁਗਬਿਲਿਖਿਆਸੋਫਲੁਪਾਇਆਜਿ
ਨਿਆਪੁਮਾਰਿਪਛਾਤਾਹੋ॥੭॥ ਆਇਆਮੋਹਿ
ਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਗੋ॥ਦੁਜੈਕੁਇਘਣਾ
ਦੁਖੁਆਗੋ॥ਅਨਮੁਖਭਗਮਿਭੁਲੇਕੁਖਧਾਰਿ
ਅੰਤਕਾਲਿਪਛੁਤਾਤਾਹੋ॥੮॥ ਹਰਿਕੋਕੁਾਣੈ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਣੈ॥ਸਰਿਕਿਲਾਬਿਖਕਾਟੈ
ਦੁਖਸਬਾਣੈ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਹੋਬੰ
ਣੈ॥ਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਗਤਾਹੋ॥੯॥ ਜਿਸੋਨਨਦ
ਰਿਕਰੋਸੋਗੁਣਨਿਧਿਪਾਣੈ॥ਹਉਮੇਮੇਰਠਾ

ਕਿਹਾਏ। ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਕਾਏ ਕੋ ਦਾਤਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ੧० ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿ
ਗਮਲੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਗੁਰਸਬ
ਦਿਵੀ ਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਮਨੁ
ਤਨੁ ਸਾਠੈ ਗਤਾ ਹੈ ॥ ੧੧ ॥ ਅਨੁਤਨੁ ਮੇਲਾ ਵਿਚਿ
ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਝੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰ ॥ ੧੨ ॥
ਹਉ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਗਮਲੁ ਗਸਨਾ ਸੇਵਿ
ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ਗੜਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬ
ਹੁਟ ਬਾਜਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਦਿਠਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਤਿ
ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸੋ ਹੈ
ਹਉ ਮੇਰਾ ਪਛਾਤਾ ਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ

ਅਗਮਾਪਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਕਵਣੁ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰ
 ਗੁਰਕੈ ਸਬਦੇ ਤੋਲਿ ਤੇਲਾਏ ਅੰਤਹਿ ਸਬਾਦਿ ਪਛ
 ਤਾਹੇ ੧੪ ਨਸਿਮਿਤਿ ਸਾਸਤਰ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਗਾਮਾ
 ਇਅਮੋਹੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਗਾ ਸੁਖਾ ਸੁਖਾ ਹਿ
 ਸਬਦੁ ਨਬੁਝਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ੧੫
 ਅਪੇਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿ
 ਫਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇ ਵਾਰਿ ਆਈ ਜੁਗਿ ਜੁ
 ਗਿਏ ਕੋ ਜਾਤਾਹੇ ੧੬ ॥ ੨੯ ॥ ਅਰੁ ਮਹਲਾ ੩
 ਸੋ ਸਚੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਸਬਦੇ ਦੂਖ
 ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ
 ਪਾਈ ਅਪੇ ਅਗਮਾ ਅਥਾਹਾਹੇ ੧੭ ॥ ਅਪੇ ਸਚ

ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ॥ ਇਕਿ ਜਨ ਸਾਚੈ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥
ਸਾਚੈ ਸੇਵਹਿ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾ
ਹਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਧੁਰਿ ਹੁਗਤਾ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥
ਸਚੀ ਸਾਧੀ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ
ਗੁਣ ਗਵੈ ॥ ਸੁਸਮੇ ਕਲਾਹਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਖਿਵਣ ਜੁ ਕਹਹਿ ਪਰੁ ਮਾਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਏਕੁ
ਬਿਨੁ ਕੋ ਅਵਤਾਰ ਜਾਣਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸਹਸਰੇ ਵਣ
ਜਾਏ ਪੁੰਜੀ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸਿ
ਸਟਿਉ ਪਾਏ ॥ ਦਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰਮੁਖੇ ਦੁਬੁਝਾਏ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੈ ਕਾਟੇ ਜਮ ਕਾ ਫਾ
ਹਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਭੁੰਨੈ ਪਰੇਸ ਹਾਰੇ ਸਾਜੇ ਸਮਾਇ ਅ

ਮੇਰਿ ਦੂਜੈ ਜੀਤ ਪਾਜੇ ਅਨਮੁਖਾਇ ਕਹਿਸਦਾ ੬੪੪
ਅੰਧੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਮਕਾ ਜੇਵੜਾ ਗਲਿ ਫੁਹਾ
ਤੇਵਾ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਗੁਰਸੇਵਾਲਾ ਏਹਾ ਗੁਰਮ
ਤੀਨਾ ਮੁਮੰਨਿ ਵਸਾਏਹਾ ਅਨਾਇ ਕੁਰਾ ਮੁਖਿ ਆ
ਏ ਸਾਚਾ ਇਸੁ ਜਗਮਾਹਿ ਨਾਮੋਲਾ ਗਾਹੇ ॥
ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਮੰ
ਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਜਿਸ ਮਾਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਜਨ ਸੇ
ਗਹਿਤਿ ਨ ਸਿਰਿ ਚੁਕ ਕਾਹਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਗਮ
ਅਗੋ ਚਰਕੀ ਮਾਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਪਗੁਰ ਪਰ
ਸਾਈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਹਾ ਸਦਾ ਸਬਦਿ ਸੁ
ਲਾਹੀ ਗੁਣ ਵਾਤਾਲੇ ਖਾਕੇ ਇਨ ਮੰਗੇ ਤੁ

ਹਰੇ। ਬੁਧਾਥਿ ਸਨੁ ਰਵਤਿ ਸਕੀਸੇ
ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ਜਿ
ਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਹਹਿ ਤੁਅਪਣੀ ਕੁਰਮੁ ਖਿਅ
ਲਖੁ ਲਖਾ ਹਾਰੇ ੧੦ ਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੋਈ
ਪਾਈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਨਾਮੁ ਜਪੀ
ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ਗੁਣਗਾਰੰ
ਹੇ ੧੧ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਮੰਨਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰੰ
ਮਨਮੁਖ ਹੁਕਮ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਾਰੰ ਹੁਕਮੇ
ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੇ ਵਡਿਆਈ ਹੁਕਮੇ ਦੇ ਪਰਵਾਰਹੇ
੧੨ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਪਾਵ
ਤੁਗਥੈ ਦਿਕਤੁ ਪਾਰਿ ਮਾਣੈ ਨਾਮੇ ਗਤਾ ਸਦਾ

ਬੈਰਾਗੀਨਾਮੁਰਤਨੁਮਨਿਤਾਹਾਰੇ॥ ੧੩ ਸਭੁ ੬੪੫
 ਜਗਮਹਿਵਰਤੇਏਕੋਸੋਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾ
 ਦੀਪਰਗਟੋਈ॥ ਸਬਦੁਸਲਾਹਹਿਸੇਜ
 ਨਨਿਰਮਲਨਿਜਪਾਰਿਵਾਸਾਤਾਹਾਰੇ॥ ੧੪
 ਸਦਾਕੁਗਤਤੇਰੀਸਰਦਾਈ॥ ਅਗਸਮਰੋਚ
 ਰਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ ਜਿਉਤੁਪੁਭਾਵੈਤਿਉਤੁ
 ਰਾਖਹਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਹਾਰੇ॥ ੧੫॥
 ਸਦਾਸਦਾਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਹਿ॥ ਜਚੇਸਾਹਿਬ
 ਤੇਰੇਮਨਿਭਾਵਾ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੁਕਹੈਬੇਨਤੀ
 ਸਚੁਦੇਵਹੁਸਚਿਸਮਾਹਾਰੇ॥ ੧੬॥੧॥੧॥
 ਮਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਸੇਵਰਭਾ

ਸਬਦਿ

ਗਿ ਅਨਾਦਿਨੁ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾ ਗਿ ਅਸ
ਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਣਿ ਅਪਾਰ ਅੰਦਰਿ ਸਚੈ ਓਮ
ਹਾਏ १ ਨਦਰਿ ਕਰੇਤਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਰਿ
ਕਾਨਾ ਮੁਖੀ ਦਿਵਸਾਏ ॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸਿਆ
ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਨਿ ਓਮ ਹਾਏ २ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ
ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਰਹੈ ਇਕਰੰ
ਗੀਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਲਿਕਾ ਹਾਏ ३ ॥ ਬਿਨੁ ਸ
ਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਕੋ
ਇਨ ਪਾਵੈ ਪਾਗਾ ॥ ਜੇ ਸਬਦਿ ਗਾਤੇ ਮਹਾ ਬੈਰਾ
ਗੀ ਸੋ ਸਚ ਸਬਦੇ ਲਾਹਾਏ ॥ ੪ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ੮੧

ਹਤੇ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਮ
 ਪਿਵਰਤਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਖ
 ਲਪਤੋ ਵਰਤ ਮਨ ਮੁਖ ਕਾ ਕਿ ਅਵੇਸਾ ਹ
 ਹੋਪਾ ਸੇ ਮਨ ਮੁਖ ਜੇ ਸਬ ਦੁਖ ਪਛਾਣਿ
 ਗੁਰ ਕੇ ਭੋਕੀ ਸਾਗਰ ਜਾਣਿ ਭੋਖਿ ਬਨੁ ਕਿਉ
 ਨਿਰਭਉ ਸਚ ਪਾਈਐ ਜਮੁ ਕਾ ਢਿਲਦੇ
 ਗਾਸਾ ਹੋਵੇ ਅਫਰਿਓ ਜਮੁ ਮਾਰਿਆ
 ਨਜਾਈ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬ ਦੇਨੇ ਤਿਨ ਅਈ
 ਸਬ ਦੁਖੁ ਦੇਤਾ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ਮਤੁ ਮਾਰੈ ਹਰਿ
 ਜੀਉ ਦੇ ਪਰਵਾਹ ਹੋ ? ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੀ ਪੈ
 ਸਭ ਸਿਰਕਾਹਾ ਦੇਹੁ ਜਮੁ ਕਿ ਅਕਰੇ ਦਿ

ਚਾਗਾ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ਹੁਕਮੁਕਮਾਵੈ ਹੁਕਮੇਕ
ਫਦਾਸਾਹਾਰੇ ੮ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੈਕੀਆਮ
ਕਾਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿਪਸਾਰਿਆਸਭੁਪਾਸਾਗਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਸਚੁਬੁਝੈਸਬਾਦਿਸਚੈਸੁਖੁ
ਤੁਹਾਰੇ ੯ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਕਰਮਿਅਬਿਧਾ
ਤਾ ਜੁਗਚਾਰੇਗੁਰਸਬਾਦਿਪਛਾਤਾ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਮਕੈਜਨਮੇਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਸਬਾਦਿਸਮਾ
ਹਾਰੇ ੧੦ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਬਾਦਿਸਾਲਾਰੇ
ਅਗਮਅਗੋਚਰਦੇਪਰਵਾਰੇਏਕਨਾ
ਮਿਜੁਗਚਾਰਿਓਧਾਰੇਸਬਦੇਨਾਮਿਦਿਸਾ
ਹਾਰੇ ੧੧ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਂਤਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾ

ਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦਸਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ੬੪੭
ਤਦੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਬੁਝੈ ਕਦੇ ਦੁਰਮਾਤਿ ਛਾਹਾਹੇ॥ ੧੨
ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਜੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ॥ ਨਾਮਾਹਿ
ਮੈ ਨਜੁਨੀ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹਿ
ਭਗਿਰਾਤੇ ਅਨਾਦਿ ਨੂਲੇ ਦੇ ਲਾਹਾਹੇ॥ ੧੩
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੁਗਾਤਿ ਸੋਹਿ ਦਰਬਾਰੇ॥ ਸਚੀ
ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਦਾਰੇ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੂ ਗੁਣ
ਗਾਏ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਪਰਿਜਾਹਾ
ਤੇ॥ ੧੪॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਪੁਰਾਸ ਬਦੁ ਸੁਣਾਏ॥
ਅਨਾਦਿ ਨੂ ਕੁਗਾਤਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵਲਾਏ॥ ਹ
ਰਿਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦਾ ਹੀ ਸਿਰਮਲਾ ਸਿਰਮਲਾ

ਗੁਣਪਾਤਿਸਾਹਾਤੇ ੧੫ ਗੁਣਕਾਦਾ
ਤਾਸਚਾਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੁਝੈ
ਕੋਈ ਨਾਨਕਜਨੁਨਾਮੁਸਲਾਹੇਬਿਗਸੇ
ਸੋਨਾਮੁਬੰਧਰਵਾਹਾਤੇ ੧੬ ੥੨੥੧੧੥
ਅਰੁਮਹਲਾ੩ ਹਾਰਿਜੀਉਸੇਵਿਹੁਅਗ
ਮਮਪਾਰਾਤਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਈਅੰਪ
ਰਵਾਰਾਗੁਰਪਰਸਾਦਿਗਦਿਅਪਪਟ
ਅੰਤਹਿਤਿਤੁਪਦਿਮਤਿਅਗਾਹਾਤੇ ੧੭
ਸਭਮਹਿਦਰਤੈਦੇਕੋਸੋਈ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
ਪਰਗਟੁਤੋਈ ਸਭਨਾਪਤਿਪਾਲਕਰੇ
ਜਗਜੀਵਨੁਦੇਵਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਾਤੇ ੧੮

ਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਿਬਾਝਿਬੁਝਾਇਆਹੁਕਮੇ ॥੪੮॥
ਹੀਸਭੁਜਗਤੁਓਪਾਇਆਹੁਕਮੁਮਨਿਸੇ
ਈਸੁਖੁਪਾਏਹੁਕਮੁਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਾ
ਹੇ੩ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁਅਪਾਗਾ।
ਤਿਸਦੈਸਬਾਦਿਨਿਸਤਰੈਸੀਸਾਗਾਅਪੇ
ਕਰਤਾਕਰਿਕਾਰਿਟੈਖੇਦੇਦਾਸਾਸਾਗਿਗਾਹਾ
ਹੇ੪ਕੋਟਿਮਧੋਕਿਸਾਹਿਬੁਝਾਏ।ਸੁ
ਰਕੈਸਬਾਦਿਰਤੇਰੰਗੁਲਾਏ।ਹਰਿਸਾਲਾਹ
ਹਿਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਬਖਸੇਕੁਗਾਤਿਸ
ਲਾਹਾਹੇ੫ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹੀਸੇਜਨਸਾਚੇ
ਜੇਮਰਿਜੀਮਹਿਕਾਚਨਿਕਾਚੇਅਗਮ

ਅਗੋ ਚਰਦੇ ਪਰਵਾਹਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਆਖੰ
ਹਾਹੇ ੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾਸਾ ਚੁ ਵਿੜਾਏ
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਗੁਣ ਦਾ
ਤਾ ਵਰਤੈ ਸਾਭਿ ਅੰਤ ਰਿਸਿ ਰਿਸਿ ਲਿਖਵਾਸਾ
ਹਾਹੇ ੭ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥ ਸ
ਬਦੇ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਧਾਪੈ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸੇਵਹਿ
ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾ ਹਾਹੇ ੮ ॥
ਅਗਿ ਅਨੀ ਅੰਧਾ ਬਹੁ ਕਰਮਾ ਵਿੜਾਏ ॥ ਸ
ਨਹ ਫਿਕਰਮਾ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥ ਬਿਖਿਆ
ਕਾਗਟਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ
ਦੋਗਾ ਹਾਹੇ ੯ ॥ ਪੁਰਾਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਵਿੜਾਏ

ਗੁਰਕੈ ਸਬਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਮਨਿ
ਤਨਿ ਹਰਿ ਰਵਿ ਆਪਟ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਭੀਨੈ ॥
ਕੁਗਤਿ ਸਲਾਹਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਅ
ਸੁਰਸੰ ਪਾਰਣਾ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਾਦਿ ਕੁਗਤਿ ਨਿਸ
ਤਾਰਣਾ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦਹੀ ਸਾਚਾ ਸਿ
ਰਿਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸੇਭੁ ਗਤੁ ਸਚੇਤੈ
ਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਵਰਕੀ ਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਗੁਰਸਬ
ਦਿਸੁ ਹਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿ ਨੁਗਾ
ਵਹਿ ਨਿਰਧਨ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵੇਸਾਹਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਜਿ
ਨਾ ਅਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੋੜਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸ
ਬਾਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਤੁਏ ਕੋਸ

੬੪੯

ਹਿਬੁਸਬਦੇਨਾਮੁਸਲਾਹਾਰੇ ੧੩ ॥ ਬਿਨੁਸਬ
ਦੈਤੁਪੋਕੋਣੀਨਜਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਕਬੀਅ
ਕਬਕਹਾਣੀ ॥ ਆਪੇਸਬਦੁਸਦਾਗੁਰੁਦਾਤਾ
ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਸੰਬਾਹਾਰੇ ੧੪ ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਕਰਤ
ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਤੇਗਲਿਖਿਆਕੋਦਿਨਮੇਦ
ਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦੇਵਹਿਤੁਆਪੇਸ
ਹਸਾਗਣਤਨਤਾਹਾਰੇ ੧੫ ॥ ਭਗਤਸਚੇਤ
ਰੈਦਰਦਾਰੇ ॥ ਸਬਦੇਸੇਵਨਿਭਾਇਪਿਆਰੇ
ਨਸਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗਿਨਾਮੇਕਾਰਜੁਸੇਹ
ਰੇ ੧੬ ॥ ੧੩ ॥ ੧੩ ॥ ਆਹੁਮਹਲਾ੩ ॥ ਅੰਗ
ਪੁਰਿਸਾਚੈਦਿਕੁਖੇਲੁਰਚਾਇਆ ॥ ਕੋਇ

ਨਕਿਸਹੀਜੇਹਾਉ ਪਾਇਆਆਪੇਫ ੬੫°
ਰਕੁਕਰੇਵੇਖਿਦਿਗਸੈਸਭਗਸਦੇਹੀਮਾਹ
ਹੋ॥ ਵਾਜੈਪਉਦੁਤੈਆਪਿਵਜਾਏ॥
ਸਿਵਸਕਤੀਦੇਹੀਮਾਹਿਪਾਏ॥ ਗੁਰਪ
ਰਸਾਦੀਓਲਟੀਹੋਵੈਗਿਆਸੁਰਤਨੁਸ
ਬਟੁਤਾਹਾਹੋ॥ ਅੰਧੇਰਾਚਾਨਦੁਆ
ਪੇਕੀਆ॥ ਏਕੋਦਰਤੈਅਦਰਨਬੀ
ਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਪਛਾਣੇ
ਕਮਲੁਬਿਗਸੈਬੁਧਿਤਾਹਾਹੋ॥ ੩ ਅਪ
ਣੀਗਹਣਗਾਤਿਆਏਜਾਣੈ॥ ਹੋਰੁ
ਲੋਕਸੁਣਿਸੁਣਿਆਪਿਖਵਖਾਣੈ॥

ਗਿਆਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸਾਚੀ ਸਿ
ਫਤਿ ਸਲਾਹਾ ਹੋ ॥੪॥ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ
ਵਸਤੁ ਅਪਾਗਾ ਅਪੇਕ ਪਟ ਖੁਲਾਵ
ਨਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੀਵੈ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾ ਹੋ ॥੫॥
ਸਭਿ ਗਸਦੇ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ॥ ਦਿਰ
ਲੇਕ ਉਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੇ
ਸਬਦੁ ਸਾਲਾਹੇ ਬਾਹਰਿ ਕਾਰੇ ਜਾਹਾ ਹੋ
੬ ॥ ਦਿਨੁ ਚਾਖੇ ਸਾਦਾ ਕਿਸੈ ਨਾ ਮਾਇਆ ॥
ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਅ ਮਰਾਪਦੁ ਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸ

ਬਦਿਗਸੁਤਾਹਾਰੇ १ ਆਪੁਪਛਾਣੇਸੇ ੬੫੧
ਸਭਿਗੁਣਜਾਣੇ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਵਖਾਣੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁਨਾਮਿਰਤਾ
ਦਿਨੁਗਤੀਮਾਇਆਮੇਰੁਚੁਕਾਹਾਰੇ
ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਭੁਕਿਛੁਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈਮੇ
ਗਾਆਪੁਗਵਾਏ ॥ ਆਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁ
ਖਦਾਤਾਗੁਰਕੈਸਬਦੇਸੇਹਾਰੇ ॥ ੮ ॥
ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮਿਤਹੈਬਾਣੀਅਨੁ
ਦਿਨੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਵਖਾਣੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿ
ਸਚਾਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਸੋਘਟਨਿਰ
ਮਲੁਤਾਹਾਰੇ १੦ ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਸ

ਬਦਿਸਲਾਹਹਿ ਸਦਾਰੀਗਿਗਤੇਹ
ਰਿਗੁਣਗਵਹਿ। ਆਪੇਬਖਸੇਸਬ
ਦਿਮਿਲਾਏਪਰਮਲਵਾਸੁਮਨਿਤਾਹ॥
ਹੇ ੧੧॥ ਸਬਦੇਅਕਬੁਕਬੈਸਲਾਹੇ॥
ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਸਾਚੇਦੇਪਰਵਾਹੇ॥ ਆਪੇਗੁ
ਣਵਾਤਾਸਬਦਿਮਿਲਾਏਸਬਦੇਕਾਰ
ਸੁਤਾਹਾਹੇ॥ ੧੨॥ ਅਨਮੁਖੁਕੁਲਾਟਏ
ਰਨਪਾਏ॥ ਜੋਧੁਗਿਲਿਖਿਅਸੁਕਰ
ਮਕਮਾਏ॥ ਬਿਖਿਆਰਾਤੇਬਿਖਿ
ਆਖੈਜੈਮਰਿਜਨੇਮੇਦੁਖੁਤਾਹਾਹੇ॥
੩॥ ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਸਾਲਾਹੇ॥ ਤੇ

ਰੇਗੁਣ ਪ੍ਰਭੁਤੁਤੀ ਮਾਹੇ ॥ ਤੁਆਪਿਸ ੬੫੨
 ਚਾਤੇਗੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀਆਪੇ ਅਲਖੁਆ
 ਬਾਹਾਰੇ ੧੪ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਦਾਤੇ ਕੋਇ ਨ
 ਪਾਏ ॥ ਲਖ ਕੋਟੀ ਜੇਕਰ ਮਕਮਾਏ ॥ ਗੁ
 ਰਕਿਰਪਾਤੇ ਪਾਵੇ ॥ ਤੁਰਿਦਸਿ ਮਾਸ
 ਬਦੇਸ ਚੁਸਾ ਲਾਹਾਰੇ ੧੫ ॥ ਸੇਜਨ
 ਮਿਲੇ ਧੁਰਿਆਪੀ ਮਲਾਏ ॥ ਸਾਚੀ
 ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜ
 ਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵ
 ਹੁਣੀ ਸਮਾਹਾਰੇ ੧੬ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਹ ਚਲੁਏ ਕਸ

ਦਾਸ ਚੁਸੇਈ। ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਈ ਹੋ
ਈ। ਗਰਿਗ ਸਿਭੁ ਨਿਸਦਾ ਧਿਆਇ
ਨਿਗੁਰ ਮਾਤਿ ਸੀਲੁ ਸੰਨਾਹਾਰੇ। ੧ ਅੰ
ਦਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਸਾਚਿ ਆਗਾ। ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਗਰਿ ਨਾਮਿ ਪਾ ਆਗਾ। ਨ ਉਨਿ
ਧਿਨੁ ਮੁਦਾ ਸਿ ਆਪਟ ਅੰਤਰਿ ਛੋਡਿ
ਆਮਾਇ ਆਕਾ ਲਾਹਾਰੇ। ੨ ਅਈਅ
ਤਿ ਗੰਢੇ ਦੁਰਮਾਤਿ ਦੇਈ। ਗਬਿਨੁ ਸਾਤਿ
ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਏਕ ਨਹੇਈ। ਏਕੁ ਧਿਆਇ
ਨਿਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਨਿਹਚਲੁ ਗੰਢੁ
ਤਿਨਾਹਾਰੇ। ੩ ਆਵਦੁ ਜਾਣਾ ਗੇਖੇ ਨਕ

ਦੀ ਜੀਮਣੁ ਮਰਣੁ ਤਿਸੇ ਤੇ ਹੋਈ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਦਾਇ ਆਵਹੁ ਗਤਿ ਮੁ
 ਕਤਿ ਤਿਸੇ ਤੇ ਪਾਹਾਰੇ ४ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸ
 ਤਿਗੁਰੂ ਦੁਆਰੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਸੰਸ
 ਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਿਨੁ ਸੈਨਾ ਮੁਢਿ ਸਾਹਾ ॥ ਬਿ
 ਨੁ ਸਤਿਗੁਰੇ ਸਦੇ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈ ਅੰਨਾ ਮੁ
 ਸਚਾ ਜਾਗਿ ਲਾਹਾਰੇ ६ ਸਚਾ ਅਮਰੁ
 ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ਪੰਚ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ
 ਵਾਜਾ ਵਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਕਾਰਜੁ ਨਾਮਿ
 ਸੁਹੇਲਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਕਾਰਜੁ ਕੇਹਾਰੇ ७
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਸੇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰੋਵੈ ॥ ਦੂਜੀ

੬੫੩
 ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਪਾਸਿ ਦਿਨੇ ਵਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸਦਾ
 ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰੀ ਲਿਖਤ ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਹੋਇ ॥

ਸਾਚੇ

ਦੁਗਮਤਿਕਾਰਜੁਨਹੋਵੈ ਸੀਜੋਗੁਵਿ
ਜੋਗੁਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਏਕਿਰਤੁਨਚਲੈ
ਚਲਾਹਾਰੇ ੮ ਜੀਵਨੁਮੁਕਤਿਗੁਰ
ਸਬਦੁਕਮਾਏਗਾਰਿਸਿਉਸਦਹੀਰਤੈ
ਸਮਾਏਗਾਰੁਗਕਿਰਪਾਤੇਮਿਲੈਵਰਿਅੰ
ਈਹਉਮੇਰੋਗੁਨਤਾਹਾਰੇ ੯ ਰਸਕਸ
ਖਾਏਪਿਰੁਦਧਾਏਭੇਖਕਰੈਗੁਰਸਬਦੁ
ਨਕਮਾਏਗਾਰੁਤਹਿਰੋਗੁਮਹਾਦੁਖੁਭਾਰੀ
ਬਿਸਟਾਮਾਰਿਸਮਾਹਾਰੇ ੧੦ ਬੇਦੁਪ
ਹਾਰਿਪਾਇਬਾਦੁਦਖਾਣਹਿ ੧੧ ਘਟਮ
ਹਿਬੁਹਮੁਤਿਸੁਸਬਦਿਨਪਛਾਣਹਿ ੧੨

ਗੁਗਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਤਤੁ ਬਿਲੇਵੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ੬੫੬
ਰਸੁਤਾ ਹਰੇ ੧੧ ਅਪਰਿਵ ਬੁਛੈ ਡਹਿ ਬਾਹ
ਰਿਧਾਵਹਿ ਅਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸਾ ਦੁਨ ਪਾਵ
ਹਿ ਅਨਰਸਗਤੀ ਰਸਨਾ ਫੀਕੀ ਬੋਲੇ
ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੁਲਿ ਨਤਾ ਹਰੇ ੧੨ ਅਨਮੁਖ
ਦੇ ਹੀ ਰਸੁ ਭੁਤਾ ਹਰੇ ਦੁਰਮਤਿ ਮਰੈ ਨਿਤ ਹਰੇ
ਇਖੁਆਰੇ ਕਾ ਮਿਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਦੂਜੈ ਲਾ
ਇਆ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨਤਾ ਹਰੇ ੧੩ ਕੰਚਨ
ਦੇ ਹੀ ਸਬਦੁ ਭੁਤਾ ਹਰੇ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਭੋਗਭੋ
ਗੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪਿਆਰੇ ਅਹਲਾ ਅੰਦਰਿ
ਗੋਰ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਭਾਣਾ ਬੁਝਿ ਸਮਾ ਹਰੇ

੧੪ ਆਪੇਦੇਦੇਦੇਦੁਹਾਗਾ ਤਿਸੁਆ
ਗੋਨਹੀਕਿਸੈਕਾਚਾਗਾ ਆਪੇਬਖਸੇਸ
ਬਦਿਮਿਲਾਏਤਿਸਟਾਸਬਦੁਅਬਾਹਾ
ਹੇ ੧੫ ਜੀਉਪੰਡੁਸਭੁਹੋਤਿਸੁਕੇਗਾਸਾ
ਚਾਸਾਹਿਬੁਡਾਕੁਰੁਮੇਗਾਨਨਕ ਗੁਰਬਾਣੀ
ਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਜਪੁਜਾਪਸਮਾਹਾਰੇ
੧੬ ॥ ੫ ॥ ੧੪ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਦਬੇਦਬੀਚਭਾਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪਿ
ਆਨੁਆਪਾਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕੇਪ੍ਰਭਭਾ
ਵੇਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਾਪਾਇਦਾ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਨੁਆਉਲਾਟਿਪਗਾਵੇਗੁਰਮੁਖਿਬਾ

ੲਿਨਾਦੁਵਜਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਬੈ ੬੫੭
ਗਗਿਨਿ ਜਪਾਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ
ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਖੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬ ਦੇ ਸਚੁ
ਸੁਭਾਖੀ ॥ ਸਦਾ ਸਾਚਿ ਰੀਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਮੇਰਾ
ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵੈ ॥ ਜੇ ਲੁਨ ਲਾਗੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾ
ਵੈ ॥ ਸਚੈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਦਹੀ ਸਚੀ ਭਗਤਿ
ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਦਾ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬੈਣੀ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਨੈਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਕ
ਰਣੀ ॥ ਸਦਹੀ ਸਚੁ ਕਹੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਗਤੀ ॥ ਮਦ
ਗ ਸਚੁ ਕਹਾਇ ਦਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ

ਉਤਮਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਖਾਣਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੇਵਹਿ ਸਚੇ ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬਹੁ ਸੁਣਾਇ ਦਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਸੋਝ
ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਭੁਗਮੁਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰਕੀ
ਪਉੜੀ ਉਤਮੁ ਉਚੀ ਦਰਿ ਸਚੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਇ ਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣਿ ਸਾਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰਾ ॥ ਭਾਇ ਭੁਗਤਿ
ਸਦਾ ਗੰਗਿ ਗਤਾ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਮਾਇ
ਦਾ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਖੋਜਿ ਸੁਣਾਏ
ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾ
ਵੈ ਸੋਈ ਕਿਰਸੀ ਜੋ ਸਚੇ ਮਨਿ ਭਾਇ ਦਾ ॥ ੮ ॥

ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ੬੫੬
ਵੈਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਆਪਣੇ ਕੁਟੰਬ ਸਦਾ ਗੰਗ
ਗਤਾ ਕੁਟੰਬ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਅਨਹਠਿਕ
ਗਮਕਰੇ ਸੋਢੀ ਜੈ ॥ ਬਹੁਤੇ ਕੇ ਖਕਰੇ ਨਹੀ ਭੀ ਜੈ ॥
ਅਬਿਖਿਆਰ ਤੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਸ
ਮਾਇ ਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਖੁ ਖੁਕਮਾਵੈ ॥
ਅਰਣਜੀਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ ਅਰਣਜੀਵ
ਣੁ ਜੋ ਸਮਕਰਿ ਜਾਣੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੁਇ ਦਾ ॥ ੧੨ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗਹਿ ਸੁਹਹਿ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਆਵਣ
ਜਾਣਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਮਰੈ ਨ ਜੀ ਮੈ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾ
ਏ ਮਨਹੀ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸੇਵਕੁ ਭਾਗੀ

ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮੈ
ਹੁਚੁਕਾਇਆ ॥ ਮਨੁਨਿਗਮਲੁਫਿਰਿਮੈਲੁਨ
ਲਾਗੈਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਆਪੇ
ਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇ ॥ ਆਪੇਵੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸਚੁਸੁਦਿਲੈਖੈ
ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਸਚੁਕਮਾਵੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਗਮਲੁਮੈਲੁਨਲਾਵੈ ॥ ਨਨਕਨ
ਮਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਇਦਾ ॥ ੧੬ ॥
੧ ॥ ੧੫ ॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ॥ ॥ ਆਪੇਸਿਸਟਿ
ਹੁਕਮਿਸਭੁਸਾਜੀ ॥ ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪਿਨਿ
ਵਾਜੀ ॥ ਆਪੇਨਿਅਉਕਰੇਸਭੁਸਾਚਾਸਾਚੈ

ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਤੈ
 ਅਕਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾ
 ਗਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਾ ਸਮੇਕੀ ਦੇ ਗੀ ਖੇਹੁ ਖੇਹਰ
 ਲਾਇ ਦਾ ॥ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰਾ
 ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਗਵਿਆ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ
 ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੨ ॥ ਕਾਇਆ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ
 ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਜੀ
 ਉਦੈ ਸੈ ਮੁਗਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਣ ਜਨਿ ਵ
 ਪਾਰਿ ਨ ਦਰੀ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ੪ ॥ ਸੋਸੁ
 ਚਾਜਿ ਕਰੇ ਧੁਨਿ ਵਾਰੇ ॥ ਸਬਦੈ ਬੂਝੈ ਆਪੁ

ਸਵਰੇ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮੰਨਿ
ਵਸਾਇ ਦਾ ੫ ਨਿਰਮਲ ਭਗਤਿ ਹੈ ਨਿਰਾਲੀ
ਅਨੁਤਨੁ ਧੋਵਹਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ਅਨਵਿ
ਤੁਸ ਦਾਰਹੋਰੀ ਗਿਰਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਿ
ਕਰਾਇ ਦਾ ੬ ਇਸੁ ਮਨ ਮੰਦਰ ਮਾਹਿ ਮਨੁ
ਆਧਾਵੈ ਸੁਖੁ ਪਲਰਿਤਿ ਮਾਗਿ ਮਹਾਦੁ
ਖੁਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਓਰ ਨ ਪਾਵੈ
ਵੈ ਆਪੇ ਖੋਲ੍ਹ ਕਰਾਇ ਦਾ ੭ ਆਪਿ ਅ
ਪਰਿ ਪਰੁ ਆਪਿ ਵੀਚਾਰੀ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਕਰ
ਦਿਸਾਰੀ ਕਿ ਮੋ ਕੇ ਕਾਰ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ਆਪੇ
ਬਖਸਿਸਿ ਲਾਇ ਦਾ ੮ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ

ਮੇਲੇਪੁਗਾ ਸਚੇਸਬਦਿ ਮਹਾਬਲਸੁਗਾ, ੬੫੮
 ਆਪੇਮੇਲੇਦੇਵਡਿਆਈ ਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁ
 ਲਾਇਦਾ ੮ ਘਰੀਅੰਦਰਿਸਾਚਾਸੇਈ
 ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੁਭੈਕੋਈ ਨਾਮੁਨਿਧਾ
 ਰੁਵਸਿਆਘਟਾਅੰਤਰਿਗਜਨਾਨਾਮੁਪਿਆ
 ਇਦਾ ੧੦ ਦਿਸੰਤਰੁਭਵੈਅੰਤਰੁਨਹੀਭਾਲੇ
 ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਧਾਜਮਕਾਲੇ ਜਮਕੀਛਾਸਿ
 ਕਬਹੂਨਤੁਟੈਦੂਜੈਭਾਇਕੁਰਮਾਇਦਾ ੧੧
 ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਰੋਰੁਕੋਈਨਾਹੀ ਜਬਲਗੁ
 ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਕਮਾਹੀ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿ
 ਲਿਆਸਚੁਪਾਇਆਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇ

੨੫੩
ਦਾ ੧੨ ਕਾਮਕੋਰੋ ਪੁਸਬਲਸੰਸਾਗਾ ਬਹੁਕਰ
ਮਕਮਾਵਹਿਸਤੁਟਖਕਾਪਸਾਗਾ ਸਤਿਗੁਰਸੇ
ਵਹਿਸੇਸੁਖਪਾਵਹਿਸਚੈਸਬਦਿਅਮਲਾ
ਇਦਾ ੧੩ ਪਉਣੁਪਾਣੀਹੈਬੈਸੰਤਰਾਸਾ
ਇਅਮਮੋਹੁਵਰਤੈਸਤਾਅੰਤਰਿਜਿਨਿਕੀਤੇ
ਜਾਤਿਸੇਪਛਾਣਹਿਅਮਮੋਹੁਚੁਕਾਇ
ਦਾ ੧੪ ਇਕਿਮਾਇਅਮਮੋਹਿਗਗਬਿਦਿਅਮ
ਪੋਹਉਮੋਹੁਰਹੈਅਪੋਸਮਕਾਲੇਕੀਖ
ਬਹਿਨਪਾਣੀਅੰਤਿਗਇਅਪਛੁਤਾਇਦਾ
੧੫ ਜਿਨਿਉਪਾਏਸੋਬਿਧਿਜਾਣੈਗੁਰਮੁਖ
ਦੇਵੈਸਬਦੁਪਛਾਣੈਨਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੈਨ

ਤੀਸਾਇਨਾਮਾਚਿਤੁਲਾਇਦਾ ॥ ੬੯ ॥ ਮਾਗੁਮਾਗੁਲਾ ॥ ੬੯ ॥
 ੩ ॥ ਮਾਗੁਮਾਗੁਲਾ ॥ ਮਾਗੁਮਾਗੁਲਾ ॥ ਮਾਗੁਮਾਗੁਲਾ ॥
 ਰੇਗੁਰਕੈਸਬਾਇਪਛਾਤਾ ॥ ਤੁਧੁਨੋਸੇਵਹਿਸੇਤੁ
 ਤੁਹਿਸਮਾਵਹਿਤੁਆਪੇਮੇਲਿਅਮਿਲਾਇਦਾ
 ॥ ੧ ॥ ਮਾਗੁਮਾਗੁਲਾ ॥ ਮਾਗੁਮਾਗੁਲਾ ॥ ਮਾਗੁਮਾਗੁਲਾ ॥
 ਜੀਅਜੰਤਤੇਗੀਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉਤੁਧੁਰਾ
 ਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿਤੁਆਪੇਮਾਗੁਮਾਗੁਲਾ ॥
 ੨ ॥ ਰੇਗੁਰਕੈਸਬਾਇਪਛਾਤਾ ॥ ਮਾਗੁਮਾਗੁਲਾ ॥
 ਵਹੁਨਕੋਈ ॥ ਸਭਨਾਸਾਰਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾ ॥
 ਪੇਰਿਜਕਪਹੁਚਾਇਦਾ ॥ ੩ ॥ ਮਾਗੁਮਾਗੁਲਾ ॥
 ਰਾਮਲਖਾਪਾਗਾ ॥ ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾਪਰ

ਵਗਾ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪੇਗੁ
ਰਮਤੀ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇ ਦਾ ॥ ੪ ॥ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀ
ਆਲੋ ਅਮਾਕਾਗਾ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਹੁਕ
ਮੁਕਗਾ ਹੁਕਮੇ ਸਾਜੇ ਹੁਕਮੇ ਢਾਹੇ ਹੁਕਮੇ
ਲਿਮਿਲਾਇ ਦਾ ਪਹੁਕਮੇ ਬੁਝੈ ਸੁਹੁਕਮੁ ਸਲਾਹੇ
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਦੇ ਪਰਵਾਰੇ ਜੇਹੀ ਮਤਿ ਦੇ
ਹਿਸੋ ਹੋਵੈ ਤੁ ਆਪੇ ਸਥਾਇ ਬੁਝਾਇ ਦਾ ੬ ॥ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਅਗਜਾਛਿ ਜਦੀ ਜਾਏ ॥ ਰੈ ਇਹਿ
ਨਸੁ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ਆਏ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤੇ
ਮੁੜਾ ਸਿਰਭੁ ਪਰਿਕਾ ਲੁਰੁ ਆਇ ਦਾ ॥ ੭ ॥ ਅਨੁ
ਤਨੁ ਸੀਤ ਲੁਗੁ ਰਚ ਰਣੀ ਲਾਗਾ ॥ ਅੰਤ ਰਿਕੁ ਮੁ

ਗਾਇਆ ਭਉਭਾਗਾ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਸਚੇ ਗੁਣ
 ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਬੋਲਾਇ ਦਾ ੮ ਜਿਨਿ
 ਤੁਯਾ ਤਾ ਕਰ ਮਾਥਿ ਪਾਤਾ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸਬ
 ਦਿ ਪਛਾਤਾ ਜਾਇ ਪ੍ਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇ
 ਈਹ ਉਮੈ ਮਾਗਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ੯ ਅਨੁਕਰ
 ਰਦੁ ਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗਾ ਭੁਗਮੇ ਭੂਲਾ ਫਿਰੇ
 ਅਭਾਗਾ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਹਜੇ
 ਤੀਸੁ ਖੁਪਾਇ ਦਾ ੧੦ ਲਖ ਚਉਗਾਸੀਹ
 ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਮਾਨਸ ਜਨਮਿ ਗੁਰ ਭਗ
 ਤਿ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਏ ਗਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਉ ਪਾਇ ਅੰ
 ਜਾਏ ਮਾਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜਿਉ ਭਾਵੈ

ਇਤੁ ਗੁਰਮਤੀ ਬਿਸਦਾਇ ਚਿਤੁ ਸਾਭਿ ਸਦਾਇ ਚਿ
 ਚਿ ਫਿਰਿ ਪਾਇ ਦਾ ੧੧ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰੁ ਕਰਮਾਤੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਏ

ਤਿਵੇਚਲਾਇ ਦਾ ੧੨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਸਾਸਤਾਮੰਤ੍ਰ
ਨਜਾਣੈ ਮੁਰਖੁ ਅੰਧਾ ਤਤੁਨ ਪਛਾਣੈ ਆ
ਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾ ਆਪੇਕੁਰਮਿਭੁਲਾਇ
ਦਾ ੧੩ ਸਭਕਿਛੁ ਆਪੇਆਪਿਕਰਾਏ ਆ
ਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਪੰਧੈਲਾਏ ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇ
ਵੇਖੇਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿਬੁਝਾਇ ਦਾ ੧੪ ਸਚ
ਸਾਹਿਬੁਗਾਹਿਰਗੀਕੁਰਿ ਸਦਾਸਲਾਹਿਤਾ
ਮਨੁਧੀਗਾ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪ
ਈਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਨਿਵਸਾਇ ਦਾ ੧੫ ਆਪਿਨਿ
ਗਲਮੁਹੋਰਧੰਧੈਲੇਈ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਬੁਝੈ
ਕੇਈ ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਪਦਅੰਤੁਰਿਗੁਰਮ

ਤੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ॥ ੧੬॥੩॥੧੧॥

੬੬੧

ਆਰੁ ਮਹਲਾ ੩ ਜੁਗ ਛਤੀ ਹਕੀਓ ਗੁਬਾਰਾ
ਤੁਆ ਪੇਜਾਣਹਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਜੋਗਕਿ
ਆਕੋ ਕਹੈ ਕਿਆ ਖਵਖਾਣੈ ਤੁਆ ਪੇਕੀਮ
ਤਿਪਾਇ ਦਾ॥ ੧॥ ਓਅੰ ਕਾਰਿ ਸਭ ਸਿਸਟਿਓ
ਪਾਈ॥ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤੁਆ ਸਤੋ ਗੀਵਰਿ ਆਈ॥
ਆਪੇ ਦੇ ਕਕਰੇ ਸਭਿ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਭੰਨਿ ਪੜਾ
ਇ ਦਾ॥ ੨॥ ਬਾਜੀ ਗਰਿ ਇਕ ਬਾਜੀ ਪਾਈ॥
ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨ ਦਰੀ ਆਈ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪ
ਤੁਰਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਦਾ
੩॥ ਬਾਜੀ ਬਾਜੇ ਧੁਨਿ ਆਕਾਰਾ॥ ਆਪਿ

ਵਜਾਏ ਵਜਾਵਣੁ ਹਾਗਾ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਪਵ
 ਟੁਟੈ ਇਕ ਰੰਗਿ ਮਿਲਿ ਪਵੈ ਸਭ ਵਜਾਇ
 ਦਾ ੪ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਨਿ ਹਰ ਓਹੈ ਗੁਰ ਕੇ ਸ
 ਬਾਇ ਹਉਮੈ ਪਵੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਦੇਵਾਡ
 ਆਈ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੇ
 ਵਰੁ ਹੋਰੁ ਲਾਹਨਾ ਹੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਦੇਸੈ ਨਾਮੋ ਸਾਲਾ
 ਹੀ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਨਾਮੋ ਲਾਹ ਪਾਇ
 ਦਾ ੬ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰਾ ਬਹੁ ਕਰ
 ਮ ਕਮਾਵਹਿ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵ
 ਹਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਮੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ
 ਦਾ ੭ ॥ ਅਪਕਰੈ ਤੈ ਅਪਕਰਾਏ ਗੁਰ ੨੩

ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੇ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਸੇ ੬੬੩
 ਬੰਧਨ ਤੋੜਹਿ ਮੁਕਤੀ ਕੈ ਪਾਇਵਾ ॥੮॥
 ਗਣਤਗਣੈ ਸੋ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ਸਹਸਾਮੁ
 ਲਿਨ ਚੁਕੈ ਵਿਕਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਗਣ
 ਤਚੁਕਾਏ ਸਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਵਾ ੯ ॥ ਜੇ
 ਸਚੁ ਦੇਇਤਾ ਪਾਏ ਕੋਈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪ
 ਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਲ ਹੋਰੀ ਗਿਰਤਾ
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਵਾ ॥੧੦॥ ਜਪੁਤ
 ਪੁਸੰਜ ਮੁਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਕਿਲਾ ਵਿਖਕਾ
 ਏਕਾਟਣਹਾਰਾ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਇ
 ਤਲੁ ਹੋ ਆਸਹ ਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਵਾ ੧੧ ॥

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਾਨੀ ਮੇਲੇ ਮਲੁ ਲਾਏ। ਮੇਲੇ ਕਰ
ਮਕਰੇ ਦੁਖੁ ਪਾਏ। ਕੁੜੇ ਕੁੜੇ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰੁ ਕੁੜੇ
ਬੋਲਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ
ਕੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਸਾ ਜਾਏ
ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੇ ਚਲੇ ਵਿਨੁ ਗਤੀ ਨ ਮੁਚੇ ਤਿ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਆਪਿ ਸਿੰਦਾ ਸਚਾ ਸੋਈ
ਆਪਿ ਉਪਾਇਖ ਪਾਏ ਸੋਈ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵੇ
ਸੁਸਾਸਨ ਲਹੇ। ਮਿਲਿ ਜਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ
॥ ੧੪ ॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੇ ਦ੍ਰਿੜਿ ਦਿਸਿ ਨ ਹੋਈ।
ਕਾਮ ਕਰੇ ਧਿਜ ਲੇਸ ਭੁਕੇਈ। ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ
ਮਨੁ ਵਸਿਆਵੈ। ਮਨ ਮਹੇ ਮਨੁ ਹਿਸਮਾਇਦ ॥

੧੫ ਮੇਗਤੇਗਤੁਪੁਆਪੇਕੀਆਸਭਿਤੇਰੇ ੬੬੩
 ਜੰਤਤੇਰੇਸਭਿਜੀਆ ਨਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿ
 ਸਦਾਤੁਗੁਰਮਤੀਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ ੧੬ ॥੪॥
 ੧੮ ॥ ਮਾਹਮਹਲਾ੩ ॥ ॥ ਹਰਿਜੀਉ
 ਦਾਤਾਅਗਮਅਥਾਹਾਓਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾ
 ਇਵੇਪਰਵਾਹਾਤਿਸਨੇਅਪਤਿਨਸਕੈਕੈ
 ਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ ੧ ਜੋਕਿਛੁਕ
 ਹੈਸੁਨਿਹਚਉਹੋਈਤਿਸੁਬਿਨੁਦਾਤਾਅਵ
 ਰਨਕੋਈਜਿਸਨੇਨਾਮਦਨੁਕਰੇਸੋਪਾਏਗੁ
 ਰਸਬਦੀਮੇਲਾਇਦਾ ੩ ਚਉਦਹਭਵ
 ਲਤੇਰੇਹਟਨਾਲੇਸਭਿਗੁਰਿਦਿਖਾਏਅੰ

ਤਰਿਨਾ ਲੇ ਨ ਵੈਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਤੇ ਵੈ ਗੁਰਸਬਦੀ
ਕੋ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿ ਅੰਸਹ ਜਾ
ਨ ਵਾਹਿਰ ਵੈ ਅਭਿਵੁਠਾ ਗਾਵੈ ਵਾ ॥ ਸਹਜੇ
ਕੁਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਗਤੀ ਆਪੇ ਕੁਗਤਿ ਕਰਾਇ
ਵਾ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਵਿਛੁੜੇ ਤਿਨੀ ਦੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਅਨੁਦਿਨੁ ਮਾਰੀ ਅਹਿ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ
ਅਬੇ ਕਾਲੇ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖੀ ਵਿਚਿ
ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇਵਤ
ਭਾਗੀ ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਸਚੀ ਲਿਵਲਾ ਗੀ
ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਦਹਿ ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਲਾ
ਇਦਾ ॥੬॥ ਜਿਸਨੇ ਸਚਾ ਦੇਇ ਸੁਪਾਇ ॥ ਅੰਤ

ਹਿਸਾ ਚੁਕਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਸਚੁ ਸਚੈ ਕਾ ਆਪੇ ੬੬੪
 ਵਾਤਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਪਾਇਦਾ ੧ ਆਪੇ
 ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਨ ਕਾਸੇਈ ਜਿਸਨੇ ਆਪਿ ਬੁਝਾ
 ਏ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਵਾ ਰਿਆ
 ਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ੨ ਹਉਮੈ
 ਕਰਦਿ ਆਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ਆਗੈ ਮੇ
 ਹੁਨ ਚੁਕੈ ਆਇਆ ਆਗੈ ਜਮਕਾਲੁ ਲੇਖਾ
 ਲੇਵੈ ਜਿਉ ਤਿਲੁ ਪਾਣੀ ਪੀਕਾਇਦਾ ੩
 ਪੂਰੈ ਭਾਗੀ ਗੁਰਸੇਵਾ ਹੋਈ ਨਦਰਿ ਕਰੇਤਾ
 ਸੇਵੈ ਕੋਈ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਝਿਨ ਆਵੈ
 ਮਹਾ ਲਿਸਚੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ੧੦ ਨਤਿਨ

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਏ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁ
ਰ ਸੇਵਾਲਾਏ ਤੇਰੈ ਗਥਿ ਹੈ ਸਭ ਵਡਿਆਈ
ਜਿ ਸੁਦੇਵ ਹਿਸੇ ਪਾਇਦਾ ੧੧ ਅੰਦਰਿ ਪ
ਗਾ ਸੁਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਨਿ ਵ
ਸਾਏ ਗਿਅਤੁ ਗਤਨੁ ਸਦਾ ਪਰਿ ਚਲਣੁ
ਅਗਿਅਨ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਦਾ ੧੨ ਅਗਿ
ਅਨੀ ਅੰਧੇਰੁ ਜੈ ਲਾਗੇ ਬਿਨੁ ਪਾਣਿ ਰੁਬਿ
ਮੁਏ ਅਭਾਗੇ ਚਲਦਿਆ ਪਰਦਰੁਨ ਦਰਿ
ਨਾਮਾਵੈ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ੧੩
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਗਿਅ
ਨਾਧਿਅਨੀ ਪੁਛਹੁ ਕੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ

ਮਿਲੇਵਰਿਅਈਰਗਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇਦਾ ੬੬੫

੧੪ ਸਤਿਗੁਰਨੇਸੇਵੇਤਿਸੁਆਪਿਮਲਾਏ
ਅਮਤਾਕਾਟਿਸਾਚਿਲਿਵਲਾਏ ਸਦਾਸਚੁ

ਵਣਜਹਿਵਾਪਾਗੀਨਾਮੇਲਾਹਾਪਾਇਦਾ

੧੫ ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾ ਸਬਦਿਮਰੈ
ਸੋਈਜਤੁਮੁਕਤਾ ਨਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰ
ਤਹਿਨਾਮੇਨਾਮੁਹਿਅਾਇਦਾ ੧੬ ॥੫॥੧੮

ਆਰੁਮਹਲਾ ੩ ਜੇਤੁਪੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਪਾ
ਇਆ ਕਾਣੇਵਿਚਿਕੋਵਿਰਲਾਅਾਇ

ਆ ਕਾਣਾਮੰਨੇਸੋਸੁਖੁਪਾਏਕਾਣੇਵਿਚਿ
ਸੁਖੁਪਾਇਦਾ ੧ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੇਕਾਕਾਣਾ

ਭਾਵੈ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ॥ ਭਾਣੈ ਨੇ
ਲੋਚੈ ਬਹੁ ਤੇਗੀਆ ਪਣਾ ਭਾਣਾ ਮਾਪਿ ਮਨ
ਇਵਾ २॥ ਤੇਗ ਭਾਣਾ ਮੰਨੈ ਸੁਮਿਲੈ ਤੁਧੁ ਮਾਏ
ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ਭਾਵੈ ਸੋ ਤੁਧੁ ਹਿਸਮਾਏ॥ ਭਾਣੈ
ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਭਾਣਾ ਕਿਸ ਹਿਕਰ
ਇਵਾ ३॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ॥ ਤੁਧੁ ਮਾਪਣੈ
ਭਾਣੈ ਸਾਭਿ ਸਿਸਟਿਓ ਪਾਈ ਜਿਸਨੈ ਭਾਣਾ ਦੇ
ਹਿਤਿ ਸੁਭਾਇਵਾ ४॥ ਅਨੁਸੁਖੁ ਅੰਧੁ ਕਰੇ ਚਤੁ
ਰਾਈ॥ ਭਾਣਾ ਨ ਮੰਨੈ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਭ
ਰਮੇ ਭੂਲਾ ਮਾਵੈ ਜਾਏ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨ ਕ ਬਹੁ ਪ

ਇਵਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਦੇਵਾਡਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿ ੬੬੬
ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਧੂਰਿ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ
ਤਨਾ ਮੁਪਾਏ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਵਾ ॥ ੬ ॥ ਸਭ
ਨਾਵ ਹੁਓ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਾਵ ਹੁਛੀ ਜੈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀ ਜੈ ॥ ਰਸ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ਗਸਿ
ਭੀ ਜੈ ਰਸ ਹੀ ਤੇਰਾ ਸੁਪਾਇਵਾ ॥ ਮਹਲੇ ਅੰਦ
ਰਿ ਮਹਲੁ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਸਾਚਿ ਚੜ੍ਹ
ਲਾਏ ॥ ਜਿਸਨੇ ਸਚੁ ਦੇਇ ਸੋਈ ਸਚੁ ਪਾਏ
ਸਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇਵਾ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾ
ਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇ
ਹੁ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨੁ ਤਨੁ

ਪੈਰੁ ਸਦੀ ਨਰ ਕੇਵਾ ਸਾ ਪਾਇਦਾ ੯ ਨਾਮਿਰ
ਤੇਤਿ ਨ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹਾ ਨਿਰਮਲ ਤੰ ਜਾਸਦਾ
ਸੁਖੁ ਨੇਹਾ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ੧੦ ਸਭ ਕੇਵਲੁ
ਕਰੇਵਾ ਪਾਗਾ ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਤੇਟਾ ਸੰਸਾਰਾ
ਨਾਗੋਆਇਆ ਨਾਗੋ ਜਾਸੀ ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ
ਪਾਇਦਾ ੧੧ ਜਿਸਨੇ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋ ਪਾਏ ਗੁਰ
ਕੇ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ
ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਪਟਾ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇਦਾ ੧੨ ਨਾਵੈ ਨੇਲੇ ਚੈ ਜੇਤੀ ਸਭਾ ਆਈ
ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਮਿਲੇ ਧੁਰਿ ਪੁਰ ਬਿਕਾਈ ਗਜਨੀ

ਨਾਉਪਾਇਆਸੇਵਡਭਾਗੀਗੁਰਕੈਸਬਾਇਮਿ ੬੬੭
 ਲਾਇਦਾ ੧੧ ਕਾਇਆਕੋਦੁਆਤਿਆਪਾਗਾ
 ਾਤਿਸੁਵਿਚਿਬਾਹਿਪੁਰਕਰੈਵੀਚਾਗਾਸਚਾਨੇ
 ਆਉਸਚੋਵਾਪਾਗਾਨਿਹਚਲੁਵਾਸਾਪਾਇਦਾ
 ੧੪ ਅੰਤਰਘਰਬੰਕੇਬਾਨੁਸੁਹਾਇਆਗੁਰਮੁ
 ਖਿਦਿਰਲੇਕਿਨੈਥਾਨੁਪਾਇਆਇਤੁਸਾਬਿ
 ਨਿਬਹੈਸਾਲਾਹੈਸਚੇਹਰਿਸਚਾਮੰਨਿਵਸਾਇ
 ਦਾ ੧੫ ਮੇਰੈਕਰਤੇਇਕਬਣਤਬਣਾਈ
 ਾਇਸੁਦੇਹੀਵਿਚਿਸਭਾਵਬੁਪਾਈਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁਵਣਜਹਿਰੀਗਿਰਾਤੇਗੁਰਮੁਖਿਕੋਨਾਮੁਪਾ
 ਾਇਦਾ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ਆਗੁਮਹਤਾ ੩

ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸਬਾ ਦੁਵੀਚਾਗਾ ਤਿਥੇ ਹਰਿ
ਵਸੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਗਵਾਗਾ ਅਨਾਦਿਨੁ
ਹਰਿ ਸੇਵਿਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ
ਮਿਲਾਇ ਦਾ १ ਹਰਿ ਚੇਤਾ ਹਿਤਿ ਨ ਬਲਿਹਾ
ਏ ਜਾਉ ਹਰਿ ਕੋ ਸਬਦਿ ਤਿਨ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ
ਤਿਨ ਕੀ ਪੁਰਿ ਲਾਈ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਸਤ ਸੰਗ
ਤਿਬ ਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਦਾ २ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ
ਗਾਵਾ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਾ ਦਾ ਅੰਤ ਹਿ ਹਰਿ ਨ
ਮੁਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਚਉਕੰਡੀ ਸੁ
ਦਾ ਮੇਸ ਚੈ ਨਾ ਮਿਸਮਾਇ ਦਾ ३ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾ
ਚਾ ਜੀ ਅੰਤ ਰੁਭਾ ਲੇ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨ ਦ

ਰਿਸਿਹਾਲੋ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰਸਬ ੬੬੮
ਦੀਨ ਵਗੀਨ ਦਗਿ ਮਲਾਇ ਦਾ ੪ ਵਡੇ ਭਾਗਿ
ਇਹੁ ਸਗੀਰੁ ਪਾਇਆ ਆਲਸ ਜਨ ਮਿਸਬ
ਦਿਚਿ ਤੁਲਾਇਆ ਗਬਿਨੁ ਸਬ ਦੇਸ ਭੁਅੰ
ਧ ਅੰਧੇ ਗਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿਸ ਹਿ ਬੁਝਾਇ ਦਾ
੫ ਗਇ ਕਿ ਕਿਤੁ ਆਏ ਜਨ ਮੁਗਵਾਏ ਆ
ਨ ਮੁਖ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ਏਹ ਦੇ ਲਾਭਿ ਰਿਹਾ
ਬਿਨ ਆਵੈ ਪਾਗਿ ਖਿਸਿ ਅੰਪਛੁਤਾਇ ਦਾ ॥
੬ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ ਦਿ ਪਾਵਿਤ੍ਰੁ ਸਗੀਰਾ ਗਤਿ ਸੁਵਿ
ਚਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵੇਖੈ
ਸਭੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਵਸਾਇ ਦਾ ॥ ੭

ਮੁਕਤੀ

ਹਉਮੈ ਗਣਤ ਗੁਰਸਬਾਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ
ਜੀਉ ਹਿਰਦੈ ਰਖਹੁ ਉਗਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਾਦਿ
ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੇ ਮਿਲਿ ਸਾਚੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥
੮ ॥ ਜੋ ਚੇਤੇ ਜਿ ਸੁਆਪਿ ਚੇਤਾਏ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸ
ਬਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੇ ਆਪੇ
ਬੁਝੈ ਆਪੇ ਆਪੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੯ ॥ ਜਿਨਿ ਮ
ਨਿ ਵਿਚਿ ਵਸੁ ਪਾਈ ਜੋਈ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ
ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜੋਈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ
ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਏਹ ਕਾ
ਇਆ ਪਾਵਿ ਤੁਹੈ ਸਗੀਰਾ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਚੇਤੇ
ਗੁਣੀ ਗਾਹੀਰਾ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੀਰਾ ॥

ਗਤਾਗੁਣਕਾਹਿਗੁਣਿਸਮਾਇਦਾ ੧੧ ਏਹੁ ਵ ੬੬
ਸਹੀਰੁਸਭਮੁਲੁਹੈਮਾਇਆ ਦੂਜੈਭਾਇਕੁਗਮ
ਭੁਲਾਇਆ ਹਰਿਨਾਚੇਤੈਸਦਾਦੁਖੁਪਾਏਖਿ
ਨੁਹਰਿਚੇਤੇਦੁਖੁਪਾਇਦਾ ੧੨ ਜਿਸਤਿਗੁ
ਰੁਸੇਵੇਸੋਪਰਵਾਣਾ ਕਾਇਆਹੰਸੁਨਿਰਮਲੁਦ
ਰਿਸਚੈਜਾਣਾ ਹਰਿਸੇਵੇਹਰਿਮੀਨਿਵਸਾਏਸੋ
ਤੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਦਾ ੧੩ ਬਿਨੁਭਾਗਾਗੁ
ਰੁਸੇਵਿਆਨਜਾਇ ਅਨਮੁਖਭੁਲੇਮੁਏਬਿ
ਲਲਾਇ ਜਿਨਕਉਨਦਗਿਹਵੈ ਗੁਰਕੇਰੀ
ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਮਿਲਾਇਦਾ ੧੪ ਕਾਇ
ਆਕੋਟਪਕੇਹਰਨਲੇ ਗੁਗਮੁਖਿਲੇਵੈਵ

ਸਤੁਸਮਾਲੇ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਪਿਆਇਦਿਨੁ
ਰਤੀਉਤਮਪਦਵੀਪਾਇਦਾ १੫॥ ਅਪੇ
ਸਚਾਹੈਸੁਖਦਾਤਾ ਪੁਰੇਗੁਰਕੈਸਬਪਛਾ
ਤਾਨਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹੈਸਾਚਾਪੁਰੈਗੁਰਿਕੋ
ਪਾਇਦਾ ॥੬॥੧॥੩੧॥ ਅਰੁਮਹਲਾ੩
ਨਿਰੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁਉਪਾਇਆਮਾਇਅੰ
ਮੋਹੁਕਮਿਬਣਾਇਆਅਪੇਖੇਲਕਰੇ
ਸਭਿਕਰਤਾਸੁਣਿਸਾਚਾਮੰਨਿਦਸਾਇਦਾ
ਮਾਇਆਮਾਈਤੈਗੁਣਪਰਸੂਤਿਜਮਾਇ
ਆਚਾਰੇਬੇਦਬ੍ਰਹਮੇਨੋਫੁਰਮਾਇਆ
ਵੇਰਮਾਹਵਾਗਥਿਤੀਕਾਗਇਸੁਜਗਮਾਹਿਜੋ ੨੪

ੴ ਪਾਇਦਾ ੨ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਕਰਣੀ ਸਾਗਰ ੬੭੧

ਮਨਾਮੁ ਰਾਖਹੁ ਉਗਧਾਰਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਰਤੀ

ਜਗਅੰਤ ਗਿਣਿ ਸੁਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿਨਾਮੁ ਪਾਇ

ਦਾ ੩ ਵੇਦੁ ਪੜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਵਾਦ ਸਮਾਲੇ ॥

ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੇ ਬਧਾ ਜਮ ਕਾਲੇ ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ

ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਤੈ ਗੁਣ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ੭ ॥

੪ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਕਸੂ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਤਿ

ਬਿਧਿ ਮਨ ਸਾਮਨ ਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਾਇ

ਸਦਾ ਹੋ ਮੁਕਤਾ ਮਾਇ ਅਮੋਹੁ ਚਕਾਇ ॥

੫ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਾਤੇ ਸੇਹੁ ਟਿਗਤੇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾ

ਦੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ

ਪਾਇਆ ਮਾਪੇ ਮਾਪੁ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ੬। ਮਾ
ਇਆ ਮੋਹਿ ਰੁਗੀ ਮਨ ਪਾਏ। ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਲਗ
ਦੁਖ ਪਾਏ। ਸੁਹਾ ਰੰਗੁ ਦਿ ਨ ਥੋੜੇ ਹੋਵੇ। ਇਸੁ
ਜਾਵੇ ਬਿਲ ਮਨ ਲਾਇ ਦਾ ੧। ਦੇਹੁ ਮਨੁ ਕੋਰ
ਇੰਗਾਏ। ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਸਾਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ
ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋਇ। ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤੀ ਗੁ
ਚੜਾਇ ਦਾ ੮। ਮਨ ਮੁਖੁ ਬਹੁਤੁ ਕਰੇ ਮਾਭਿ
ਮਨੁ। ਵਰਗਾ ਕਬਹਿ ਨ ਪਾਵੈ ਮਨੁ। ਦੂਜੇ
ਲਾਗੇ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਦੁਖੁ ਪ
ਇ ਦਾ ੯। ਮੇਰੈ ਪੁਰਾ ਮੰਦਰਿ ਮਾਪੁ ਲੁਕਾਇ
ਮਾ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਮਿਲਾਇ

ਆਸਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਵਾਪਰਨਾ ਮੁਅਮੋਲ ६੧੧

ਕੁਪਾਇਦਾ ੧੦ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਕੀ ਕੀਮਤਿ
ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ। ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਇਹ ਬਣ ਤਬਣ
ਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਕਾਇਆ ਸੋਧੈ ਆਪ

ਹਿ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਦਾ ੧੧ ਕਾਇਆ ਵਿ
ਚਿਤੈ ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਲਾਹਾ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਖੋਜੇ ਵੇ ਪਰਵਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜਿ
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥

੧੨ ਸਚਾ ਮਹਲੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰਾ ਆਪੇ ਦੇ
ਵੈ ਵੇ ਵਣਹਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਖ
ਦਾਤੇ ਮਨਿ ਮੇਲੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ੧੩ ॥

ਕਾਇਆਵਾਚਿਵਸਤੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾ
ਈਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵਰਿਆਈਜਿ
ਸਦਾਹੁਸੇਈਵਬੁਜਾਏਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇ
ਨਪਛੋਤਾਇਦਾ ੧੪ ਹਰਿਜੀਉਸਭਮਹਿ
ਗਿਆਸਮਾਈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇ
ਆਜਾਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਆਪੇਸ
ਬਦੇਸਹਜਿਸਮਾਇਦਾ ੧੫ ਆਪੇਸਚਾ
ਸਬਦਿਮਿਲਾਏਸਬਦੇਦਿਚਹੁਭੁਗਮੁਚੁ
ਕਾਏਨਾਨਕਨਾਮੀਮੇਵਰਿਆਈਨਾਮੇ
ਹੀਸੁਖੁਪਾਇਦਾ ੧੬ ੧੧੨ ੧੧੨੨ ੧੧ਮਾ
ਗੁਮਹਲਾ ੩ ੧੧ਅਗਮਅਗੋਚਰਦੇਪ

ਰਵਾਤੇ ਆਪੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਅਗਮ ਅਬਾਹੇ ਅੰ ੬੧੩
 ਪੜਿਕੋ ਇਨ ਸਕੋਤਿ ਸਨੋ ਗੁਰਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇ
 ਆ ੧ ਤੁਧੋ ਨੇ ਸੇਵਾ ਤਿਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰ
 ਕੈ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ਅਨ ਦਿਨੁ ਗੁਣਰ
 ਵਹਿ ਦਿਨੁ ਗਤੀ ਗਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭਾਇਆ ੨
 ਸਬਦਿ ਮਗਹਿ ਸੇ ਮਨੁ ਸਦਾ ਗਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁ
 ਨ ਹਿਰਦੈ ਉਗਧਾ ਗਹਿ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹਰਿ ਚ
 ਰਣੀ ਲਾਗੇ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ੩ ਹ
 ਰਿਜੀ ਉਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੈ
 ਆਪੁ ਭਾਵਾਏ ਅਨ ਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ
 ਗਤੇ ਇਸੁ ਜਗਮਹਿ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ੪ ਤੇਰੇ

ਗੁਣ ਕਰ ਮੇਕਰਨੁ ਜਾਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ਕੀ
ਮਾਤਿ ਨ ਹੀ ਪਾਈਆ ਪੈਦਾਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖ
ਦਾਤਾ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਆ ਪਾਇਸੁ
ਜਗ ਮਹਿ ਮੋਹੁ ਹੈ ਪਾਸਾਰਾ ਮਨ ਮੁਖੁ ਆਗਿਆ
ਨੀ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ਧੰਧੇ ਧਾਵਤੁ ਜਨ ਮੁਗ
ਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਵੁ ਪਾਇਆ ਵਾਕਰ
ਮੁਹਿ ਦੇਵੈ ਤਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਏ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਸਬ
ਵਿਜਲਾਏ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ
ਚਾਨਣੁ ਆਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ
१ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨ ਹੀ ਪਾਈ
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਵੈ ਵਾਜਾਈ ਕੀ ਮਾਤਿ ਕ

ਓਟੁ ਕਰੇ ਪੁਤਰ ਤੇਗੀ ਤੂ ਆਪੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੬੭੩॥
 ੮॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰਾਧੁ ਕਰੇ
 ਤੇ ਆਤੋ ਲਣਹਾਰਾ ਆਪੇ ਤੇਲੇ ਤੇ ਲਿਤੇਲੇ
 ਦੇ ਗੁਰਸਬਦੀ ਮੇਲਿ ਤੇਲਾਇਆ ੯॥ ਸੇਵ
 ਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਤੂ ਆਪੇ ਮੇਲਿ
 ਬਹਾਲਹਿ ਪਾਸਿ ਸਭਨਾ ਜੀ ਆਕਾਸੁਖ
 ਦਾਤਾ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਇਆ ੧੦॥
 ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਜਿਸ ਚੁਕਮਾਵੈ ਇ
 ਹੁ ਮਨੁ ਨਿਗਮਲੁ ਜਿਹ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਆਇ
 ਸੁਥਿ ਖੁਸਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਗ ਪਾਤਿ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜੀ
 ਓ ਮੇਰੇ ਕੁਇਆ ੧੧॥ ਜਿਸਨੋ ਬੁਝਾਏ

ਸੇਈ ਬੁਝੈ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅੰਦਰੁ ਸੁਝੈ ॥
ਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਹਰਾਏ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥
੧੨ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮ ਹੋ ਗਏ ਰੈ ਪਨੇਰੀ ॥ ਮਾਗਿ ਮਾਗਿ
ਜੰਮੈ ਚਕੋ ਨ ਫੇਰੀ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾਗਤਾ ਬਿਖੁ ਕਮਾ
ਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਤੇ ਭੋਖਕ
ਰੇ ਭੋਖਧਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਮਾ
ਗੀ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਸਚੈ ਨਾਇ
ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਆਗੀਆ ਨੂਤਿ ਸਨਾਇ ਸੁ
ਤਨ ਹਿਜਲਾਏ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਬੁਝੈ ਜਿ ਗੁਰਸ
ਬਦੁ ਕਮਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੁਕੈ ਪੁਨਿ ਵਾ
ਰੈ ਹਉਮੈ ਮਾਗਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਸਚਾ

ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ॥ ੬੧੪ ॥
 ਵਿਰਲੇ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਰ ਕਹੈ ਬੇਨਤੀ ਨਾ
 ਮੇਨਾ ਮਿਸਮਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ੧ ॥ ੨੩ ॥
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਦਰੀ ਭਗਤ ਲੇਹੁ ਮਿ
 ਲਾਏ ਭਗਤ ਸਲਾਹ ਨਿਸਦਾ ਲਿਵਲਾ
 ਏ ॥ ਤਉ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰਹਿ ਕਰਤੇ ਆਪੇ
 ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਪੂਰੈ ਸਬਾ ਦਿਭਗਤਿ
 ਸੁਹਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥
 ਅਨੁਤਨੁ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿ
 ਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਦਾ ਜਲੇਸ
 ਗੀਰਾ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਭੇਟੇ ਗੁਰਪੁਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ

ਅਗਿਆਨੁ ਸਬਾਦਿ ਬੁਝਾਏ ਸਤਿ ਗੁਰਤੇ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ਤਾ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਏ
ਬਹੁ ਸੰਕਟ ਜੋ ਨੀਕੁ ਰਮਾਏ ਜਮਕਾ ਜੇਵ
ਤੁ ਕਦੇ ਨ ਕਾਟੈ ਅੰਤਿ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ
੪॥ ਅਵਤਜਾਣਾ ਸਬਾਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ਸਚੁ
ਨਾਮੁ ਖੇਓਗਯਾਰੇ ਗੁਰਕੈ ਸਬਾਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ
ਮਾਰੇ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇਆ ੫॥ ਅਵ
ਤਜਾਣੈ ਪਰਜਾਦਿ ਗੋਈ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰਬਿ
ਰੁਕੇ ਨਿਰੋਈ ਅੰਤਿ ਜੋਤਿ ਸਬਾਦਿ ਸੁਖੁ ਦ
ਸਿਆ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ੬॥ ਪੰ
ਚਦੁਤਾ ਚਿਤਵਹਿ ਦਿਕਾਰਾ ਮਾਇਆ

ਤਕਾਏਤੁਪਸਾਗਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਮੁਕ
 ਤੁਹੈਵੈਪੰਚਦੂਤਵਸਿਮਾਇਆ॥ ਬਾਤੁ
 ਗੁਰੂਹੈਮੇਹੁਗੁਬਾਰਾ॥ ਫਿਗਿਫਿਗਿਰੁਬੈਵਾਰੇਵਾ
 ਗਾਸਤਿਗੁਰੁਕੋਟੇਸਚੁਦਿੜਾਏਸਚੁਨਾਮੁਮਸਿ
 ਕਾਇਆ॥ ੨॥ ਸਾਚਾਦਗੁਸਾਚਾਦਰਵਾਰਾ
 ਸਚੇਸੇਵਹਿਸਬਦਿਪਿਆਰਾਸਚੀਧੁਨਿ
 ਸਚੇਗੁਣਗਾਵਾਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥
 ਪਰੈਅੰਦਰਿਕੋਪਰੁਪਾਏ॥ ਗੁਰਕੋਸਬਦੇ
 ਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ ਓਥੈਸੋਗੁਦਿਜੇਗੁਨਾਦਿ
 ਮਾਪੈਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥ ੧੦॥ ਦੂਜੇ
 ਭਾਇਦੁਸਟਾਕਾਵਾਜਾ॥ ਕਉਦੇਫਿਗਹਿਬ

੧੧੩
ਤੁਮੇਹੀ ਪਾਮਾਸਾ ਕੁਸੰਗਤਿ ਬਹਾਹਿ ਜਦਾ
ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ੧੧
ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਹੁ ਸੰਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ਬਿਨੁ ਸਬ
ਦੈ ਪਾਰਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਵਹਿ
ਵਿਨੁ ਗਤਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧੨
ਕਾਇਆ ਬਿਰਖੁ ਪੰਖੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ ਅੰ
ਮਤੁ ਚੁਗਹਿ ਗੁਰ ਸਬਾਇ ਨਿਵਾਸਾ ਉਡਹਿ
ਨਮੁ ਲੈਨਾ ਵਹਿ ਨ ਜਾਹਿ ਨਿਜ ਪਾਰਿਵਾ
ਸਾ ਪਾਇਆ ॥ ੧੩ ਕਾਇਆ ਜੋ ਧਰਿਸ
ਬਦੁ ਵੀਚਾਰਹਿ ਮੋਹ ਭਗ ਉਰੀ ਕੁਰਮੁ ਨਿ
ਵਾਰਹਿ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਾ

ਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ ੧੪ ਸਦਹੀਤੇ ੬੧੬

ਹੈਦੁਰਿਨਜਾਣਹੁ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਜੀ

ਕਿਪਛਾਣਹੁ ਬਿਗਾਸੈਕਮਲੁਕਿਗਟਿ

ਪਰਗਾਸੈਪਰਗਟੁਕਰਿਦੇਖਾਇਆ ੧੫

ਆਪੇਕਰਤਾਸਚਾਸੇਈਆਪੇਮਾਰਿਜੀ

ਵਾਲੇਅਵਰਨਕੋਈਨਨਕਨਾਮੁਮਿਲੇਵ

ਰਿਆਈਆਪੁਗਵਾਇਸੁਖੁਪਾਇਆ

੧੬ ੨੨ ੨੪

ਮਾਰੁਸੇਲਹੇਮਹਲਾ ੪ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ

ਸਾਦਿ ੨ ੨ ਸਚਾਮਾਪਿਸਦਾਰਣਹਾਰਾ

ਅਵਰਨਸੁਝਸਿਬੀਜੀਕਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿਸ

ਚੁ ਵਸੇ ਪਦ ਅੰਤ ਰਿਸ ਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਹੋ
१ ਸਭਨਾ ਸਚੁ ਵਸੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਈ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਪਾਇ ਮਾਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੋ ॥ ੨ ॥
ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਹੋ ਗਿ ਮਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਹੋ ਪੂਜਾ ਸ
ਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁਨ ਦੂਜਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਤੇ
ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਧਨੁ ਪਾਇ ਮਾਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇ
ਵਾ ਭਾਈ ਹੋ ३ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਜੈ ਦੂਜੈ ਲ
ਗੇ ॥ ਅਵਹਿ ਜਾਹਿ ਕੂਮਿ ਮਗਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥
ਨਨਕਾਤਿ ਨ ਕੀਓ ਰਿਗਾਤਿ ਤੇਵੈ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਗਹਿ ਸਰਣਾਈ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀ

ਤਿਸਦਾ ਹੋਸਾ ਚੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮਾਗਉ ਨਾਮੁ ॥ ੬੧੧ ॥
 ਅਜਾਚੀ ਹੋਰੁ ਦਇਆ ਬੁਝਿ ਪਾਕਰਿ ਹ
 ਰਿਜੀ ਉਗੰਧ ਲੇਵਹੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਤੇ ਪਾਅੰ
 ਮਿਤਰ ਸੁਸਤਿਗੁਰੁ ਚੁਆਇਆ ਦਸਵੈ ਦੁ
 ਆਰਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ਦਿਆ ਤਹ ਅਨਹ
 ਦਸ ਬਦਵਜਹਿ ਪੁਨਿ ਬਾਣੀ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸ
 ਮਾਈ ਤੋਝ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਤੈ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾ
 ਈਆ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰ ਗੁਰ ਕਰਤਾ ਦਿਹਾਈ ॥ ਬਿ
 ਨੁਸਤਿ ਗੁਰ ਕੋ ਸੀਏ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲ
 ਈਹੇ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਇਆ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲੇਇਆ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ

੨੫

ਰੇਨਾਮੁਦੇਵੈਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਈਰੇ ॥ ੮ ॥ ਗੰ
ਅਨਰਤਨੁਮਨਿਪਰਗਟੁਕੁਇਆਨਾਮੁ
ਪਦਾਰਥੁਸਹਜੇਲਾਇਆਏਹਵਾਰਿ
ਆਈਗੁਰਤੇਪਾਈਸਤਿਗੁਰਕਉਬਲਿਜੰ
ਈਰੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆਸੁਰਨਿਸਿਮਿਟਿਅ
ਅੰਧਿਅਗਾਅਗੀਅਨੁਮਿਟਿਅਗੁਰ
ਰਤਨਿਅਪਗਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਰਤਨੁ
ਅਤਿਭਾਰੀਕਰਮਿਅਲੇਸੁਖੁਪਾਈਰੇ ॥ ੯ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਰਗਟੀਰੇਸੋਇਚਹੁਜੁ
ਗਿਨਿਗਮਲੁਹਛਾਛਾਇਆਨਾਮੇਨਾਮਿਰਤੇ
ਸੁਖੁਪਾਇਆਨਾਮਿਗਹਿਅਲਿਵਲਾਈਰੇ ॥ ੧੦ ॥

੧੧ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਗਾ ਪਾਤਿ ਜੋ ਵੈ ਸਹ ੬੧੯
ਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹ ਜੇ ਸੋ ਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
ਇਸਮਾ ਵੈ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਹੋ ੧੨
ਭਗਤਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੋ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਖਿ ਵਖਾਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰ
ਤਸਵਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲ
ਈ ਹੋ ੧੩ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਮਾਗੈ ਮਨੁ ਗਿਆ
ਨੁ ਕਿਛੁ ਨਾ ਹੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝ ਪੜੀ ਮ
ਨਮਾ ਹੋ ਹੋ ਦਇਆ ਲੁਕਿ ਪਾਕਰਿ ਜੀ
ਉ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਈ ਹੋ ੧੪ ਅਜਿ
ਨਿਸਾਤਿ ਗੁਰ ਜਾਤਾ ਤਿਨਿ ਦੇ ਕਪਛਾ ਤਾਸ

37
ਰਬੇਗਦਿਗਹਿਆਸੁਖਵਾਤਾਅਮਾਤਮ
ਚੀਨਿਪਰਮਪਦਪਾਇਆਸੇਵਾਸੁਰਤਿਸ
ਮਾਣੀਰੇ^{੧੫}ਜਿਨਕਉਆਵਿਮਿਲੀਵਡਿ
ਆਈ^{੧੫}ਸਤਿਗੁਰਮਨਿਵਸਿਅਲਿਵ
ਲਾਈਆਪੀਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਦ
ਤਨਨਕਅੰਕਿਸਮਾਈਰੇ੧੬੧੧
ਅਰੁਮਹਲਾ੪੧੧ਹਰਿਅਗਮਅਗੋ
ਚਰਸਦਾਅਭਿਨਾਸੀਸਰਬੇਗਦਿਗਹਿ
ਆਪਟਵਾਸੀਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ
ਦਾਤਾਹਰਿਤਿਸਹਿਸਰੇਵਹੁਪਾਈਰੇ੧੧
ਜਾਕਉਗੇਖੇਹਰਿਰਾਖਣਹਾਰਾਤਾਕਉ

ਕੋਇਨਸਾਕਾਸਿਮਾਗਾ ਜੋਮੇਸਾਹਰਿਸੇਵ ੬੭੬
ਹੁਸੰਤਹੁਜਾਕੀਉਤਮੁਬਾਣੀਹੋ ੨ ਜਾਜਾਪੈ
ਕਿਛੁਕਿਥਾਉਨਾਹੀ ਤਾਕਰਤਾਭਗਪੁਰਿਸ
ਮਾਹੀ ਸੁਕੇਤੇਫੁਨਿਹਰਿਅਕੀਤੇਨੁਹਗਿਧ
ਅਵਹੁਚੇਜਾਵਿਡਾਣੀਹੋ ੩ ਜੋਜੀਅ
ਕੀਵੇਦਨਜਾਣੈ ॥ ਤਿਸੁਸਾਹਿਬਕੋਹਉਕੁ
ਰਬਾਣੈ ॥ ਤਿਸੁਆਗੇਜਨਕਾਰਿਬੇਨ ਤੀਜੋਸ
ਗਬਸੁਖਾਕਦਾਣੀਹੋ ੪ ਜੋਜੀਅਕੀਸਾ
ਰਨਜਾਣੈ ॥ ਤਿਸੁਸਿਉਕਿਛੁਨਕਹੀਅੇਅ
ਜਾਣੈ ॥ ਮੁਗਖਾਸਿਉਨਹਲੁਝਪਰਾਣੀਹਰਿ
ਜਪੀਅੇਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀਹੋ ੫ ਨਾਕਰਿ

ਚੰਤਾ ਚੰਤਾ ਹੋ ਕਰਤੇ ॥ ਹਰਿ ਦੇ ਵੇ ਜਲਿ ਬ
ਲਿ ਜੰਤਾ ਸਰਤੇ ॥ ਅਚੰਤ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ
ਮੇਰਾ ਦਿਓ ਪਾਥਰ ਕੀ ਵਪਖਾਣੀ ॥ ੬ ॥
ਨਾਕਾਰਿਆ ਸਮੀਤ ਸੁਤ ਭਾਣੀ ॥ ਨਾਕਾਰਿਆ
ਜਾਕਿ ਸੈਸਾ ਹਥਿ ਉਹਾਰ ਕੀ ਪਗਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ
ਹਰਿ ਨਾ ਵੇ ਕੋ ਬੋਲੀ ਨਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਜਪੀ ਮੇਸਾ
ਰਿਗ ਪਾਣੀ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ
ਬਨਵਾਹੀ ॥ ਸਭਾ ਮਾਸਾ ਮਨਸਾ ਪੁਰੈ ਬਾਰੀ
ਜਨਨ ਨਕਨਾ ਮੁਜ ਪਹੁ ਭਵ ਖੰਡ ਨੁ ਸੁਖਿ
ਸਹਜੈ ਗੋਇ ਦਿਹਾਣੀ ॥ ੮ ॥ ਜਿਨਿ ਹ
ਰਿ ਸੇਵਿ ਮਾਤ੍ਰਿ ਨਿਸੁਖੁ ਪਾਇ ਮਾ ॥ ਸਹਜੈ

ਹੀਰਨੀਮਸਮਾਇਆ ਜੋਸਗਣਿਪ ੬੮੨
ਰੋਤਿਸਕੀਪਤਿਰਾਖੇਜਾਇਪੁਛਹੁਦੇਦਪੁ
ਗਣਿਰੋਦ ਜੋਸੁਹਰਿਸੇਵਾਲਾਏਸੇਦਾ
ਜਨੁਲਾਗੈ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਗੁਰਮੁਖਉਭਾ
ਗੈ ਵਿਚੇਗ੍ਰਿਹਸਦਾਰਹੈਉਦਾਸੀਜਿਉਕਮ
ਲੁਗਹੈਵਿਚਿਪਾਣਿਰੋ ੧੦ ਵਿਚਿਹਉ
ਮੇਸੇਵਾਬਾਇਨਪਾਏ ਜਨਮਮਰੈਫਿਰਿਅੰ
ਵੇਜਾਏਸੋਤਪੁਪੁਗਸਾਈਸੇਵਾਜੋਹਰਿਮੇ
ਰੇਅਨਿਭਾਣਿਰੋ ੧੧ ਹਉਕਿਆਗੁਣਤੋਰੇ
ਆਖਾਸੁਆਮੀ ਤੂਸਰਬਜੀਆਕਾਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ ਹਉਮਾਗਉਦਨੁਤੁਝੈਪਹਿਕਰਤੇਹ

ਰਿਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਦੁਖਾਣਿ ਹੋ १੨ ਕਿਸ
ਹੀ ਜੋਰਾ ਮਹੰਕਾਰ ਬੋਲਣਕਾ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਜੋਰ
ਦੀ ਬਾਨ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੇਹ ਰਿਬਿਨੁ ਦੇ ਕਧ
ਰਾਮ ਦਰਸ ਕਾਈ ਤੁਕਰ ਤੇਰਾ ਖੁਮੇ ਨਿਮਾਣੀ
ਹੋ १੩ ਨਿਮਾਣੇ ਮਾਣੁ ਕਰਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥
ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਭਾਖਿ ਭਾਖਿਆ ਵੇ ਜਾਵੈ ॥ ਜੇਨ ਕਾ
ਪਖੁਕਰਹਿ ਤੁਸੁਆ ਮੀਤਿ ਨ ਕੀਉ ਪਾਗਿ ਗਲ
ਤੁਸੁਆ ਈਹੋ १੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਸ
ਦਾਇਆਇਆ ॥ ਤਿਨੀ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ
ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਜੋਦਿਆ ॥ ਤਿਨੀ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਪਛੋਤਾ ਈਹੋ ॥ ੧੫ ॥

॥ ਤੁਸਕਮਹਿਵਰਤਹਿਹਰਿਜਗੀਨਾਥੁ॥ ਸੋਹਰਿ ੬੮੧

ਜਪੈਜਿਸੁਗੁਰਮਸਤਕਿਹਾਥੁ॥ ਹਰਿਕੀਸ
ਗਣਿਪਾਇਅਹਰਿਜਾਪੀਜਨੁਨਾਨਕੁਦ॥

ਸੁਦਸਾਣੀਤੇ॥ ੧੬॥ ੨॥

॥ ਮਾਠੁਸੋਲਹੇਮਹਲਾ੫॥

੧॥ ਚਸਤਿਗੁਰ

ਪ੍ਰਸਾਦਿਕਲਾਉਪਾਇਧਰੀਜਿਨਿਧ
ਰਣਾ॥ ਗਗਨੁਗਹਾਇਅਮਾਤੁਕਮੇਚਰਣਾ॥

ਅਗਨਿਉਪਾਇਈਧਨਮਹਿਬਾਧੀਸੋਪ੍ਰਭੁ
ਗਏਕੁਲੀਤੇ॥ ਜੀਅਜੰਤਕਉਰਿਜਕੁ
ਸੰਬਾਹੇ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਅਪਾ

ੴ ਸਾਖਨ ਮਾਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਨਹ ਰਾਸੋਈ
ਤੇਰਾ ਸਹਾਈ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਮਾਤ ਗਗਨਿ ਮਾਹਿ ਜਿ
ਨਿਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਿਆ ਸਾਸਿ ਗਗਨਿ ਤੋਇ
ਸੰਗਿ ਸਮਾਲਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ
ਸੋ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਵਰੀ ਜਿ ਸੁਵਰਿ ਮਾਈ ਹੋ ॥ ੩ ॥
ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਕਰੇ ਖਨ ਕੀਰੇ ਗਗਿ ਬਾਨਿ
ਵਾਜਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਰੇ ਗਗ ਬਿਨਿ ਵਾਰਣ
ਸਰਬ ਸਰਪਾਰਣ ਕਿਛੁ ਕੀ ਮਾਤਿ ਕਹੀਨ
ਜਾਈ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ਜੋ ਪਤਿ ਵੰਤਾ ਸੋ ਧਨ ਵੰਤਾ
ਜਿ ਸੁਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ਮਾਤ
ਪਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪਭਾਈ ਜਿਨਿ ਇਹ ਸਿਸਾਇ

ਓਪਾਈਹੋ ੫ ਪ੍ਰਭੁਆਏਸਰਣਾਭੁਓਨਹੀ ੬੨੨
 ਕਰਣਾਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਹਚਓਹੋਤਰਣਾ
 ਮਨਬਚਕਰਮਅਗਧੇਕਰਤਾਤਿਸੁਨਾਹੀ
 ਕਵੇਸਜਾਈਹੋ ੬ ਗੁਣਨਿਧਾਨਮਨਤ
 ਨਮਹਿਗਵਿਆਜਨਮਮਰਣਕੀਜੋਨਿ
 ਨਭਾਵਿਆਵੁਖਾਬਿਨਸੁਕੀਆਸੁਖ
 ਰੇਗਜਾਤਿਪਾਤਿਰਹੇਆਘਾਈਹੋ ੭ ਅਹਿ
 ਤੁਹਮਾਗਐਈਸੁਆਮੀਬਾਨਬਨੰਤਰਿ
 ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਿਮਹਿਸਿਮਹਿਪੁਰਨਪਰਮੇ
 ਸੁਗਚਿਤਾਗਣਤਮਿਦਾਈਹੋ ੮ ਹਰਿਕ
 ਨਾਮੁਕੋਟਿਲਖਬਾਹਾਹਰਿਜਸੁਕੀਰਤ

ਨੁਸੀਗਿਧਨੁਤਾਹਾ ਗਿਆਨਖਤੁਗੁਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਵੀਨਾਦੁਤਮਾਰੇਕਾਰਿਧਾਈਤੇ ੮ ਰਿ
ਕਾਜਾਪੁਜਪਹੁੰਜਪਨੇ ਜੀਤਿਆਵਹੁਵ
ਸਤੁਪਰਿਅਪਨੇਲਖਚਉਗਸੀਹਨ
ਕਨਦੇਖਹੁਗਸਕਿਗਸਕਿਗੁਣਗਾਈਤੇ
੧੦ ਖੰਡਬਹਮੰਡਉਧਾਰਣਹਾਰਾਉਚਅ
ਥਾਹਅਗੀਮਅਪਾਗਾਜਿਸਨੋਕਿਪਾਕੇ
ਪ੍ਰਭੁਅਪਨੀਸੋਜਨੁਤਿਸਾਹਿਧਿਅਈ
ਤੇ੧੧ ਬੰਧਨਤੇਤ੍ਰਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਮੋਲੋ
ਕਰਿਕਿਗਪਾਕੀਨੋਪਰਗੋਲੋਅਨੁਹਦ
ਰੁਣੁਣਕਾਰੁਸਹਜਪੁਨਿਜਾਚੀਕਾਕ

ਮਾਈਰੇ ੧੨ ਅਨਿਪਰਤੀਤਿ ਬਣੀ ਪ੍ਰਭਤੇਰੀ
 ਬਨਸਿਗਣੀ ਹਉਮੈ ਮਾਤਿ ਮੇਰੀ ਅੰਗੀਕਾ
 ਰੁਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈ ਜਗਮਾਹਿ ਸੋਭ ਸੁਹਾਈ
 ਹੋ ੧੩ ਜੈਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪਹੁ ਜਗਦੀਸੈ ਬਲਿ
 ਬਲਿ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਦੀਸੈ ਅਤਿ ਸੁਖਿ
 ਤੁਹੁ ਜਾ ਅਵਰੁਨ ਦੀਸੈ ਏਕਾ ਜਗਤਿ ਸਬਾ
 ਈ ਹੋ ੧੪ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਗੁ
 ਰਪਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਗਤਾ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
 ਜੀ ਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਏਕੰਕਾਰ ਸਮਾਈ ਹੋ ੧੫॥
 ਭਗਤ ਜਨ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿ ਮਾਗਾ ਸਭੈ ਓਧੰ
 ਗਣੁ ਖਸਮੁ ਹਮਾਗਾ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁੰਨੀ ਸਭੁ ਦਿ

ਛਾਜਨਨਕਪੇਜਗਖਈਹੇ १੬॥੧॥
ਮਾਰੂਸੇਲਹੇਮਹਲਾ ੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ

ਸਾਹਿ॥ ਸੰਗੀਜੇਗੀਨਾਰਿਲਪਟਾਣੀ॥ੳ
ਗਉਰਹੀਰੰਗਸਮਾਣੀ॥ਕਿਰਤੁਜੇਗੀਭੁ
ਏਇਕਤਾਕਰਤੇਭੋਗਬਿਲਾਸਾਰੇ॥੧॥ਜੇਪ੍ਰ
ਕਰਕੇਸੁਧਨਤਤੁਮਨੈ॥ਪਰਧਨਹਿਸੀਗਾ
ਨਰਖੇਸੰਗਨੈ॥ਮਿਲਏਕੜਵਸਾਹਿਦਿਨੁ
ਗਤੀਪ੍ਰਭੁਦੇਇਧਨਹਿਦਿਲਾਸਾਰੇ॥੨॥ਧਨ
ਮਾਗੇਪ੍ਰਭੁਬਹੁਬਿਧਿਧਾਵੈ॥ਜੇਪਾਵੈਸੇਅਣਿ
ਦਿਖਾਵੈ॥ਏਕਵਸਤੁਕਉਪਹੁਚਿਨਸਾਕੈਪ

ਨਗਰ ਤੀਭੁਖਾਪਾਮਾਸਾਰੇ ੩ ਧਨਕਰੈਬਿ ੬੮੪
 ਨਉਦੋਊਕਰਿਜੋਰੈ ॥ ਪ੍ਰਾਮਪਰਦੇਸਿਨਜਾਤੁ
 ਵਸਤੁਪਾਹਿਮੋਰੈ ॥ ਮੇਸਾਬਣਜੁਕਰਤੁਗਿਹ
 ਭੀਤਹਿਜਿਤੁਉਤਰੈਭੂਖਾਪਾਮਾਸਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸ
 ਗਲੇਕਰਮਧਰਮਜੁਗਸਾਧਾ ॥ ਬਿਨੁਹਰਿ
 ਰਸਸੁਖੁਤਿਲੁਨਹੀਲਾਧਾ ॥ ਭਈਕਿਰਪਾਸਾ
 ਨਕਸਤਸੰਗੇਤਉਧਨਪਰਮਨੰਦਉਲਾਸਾ
 ਰੇ ॥ ੫ ॥ ਧਨਅੰਧੀਪਰਚਪਲੁਸਿਅਨਾਪੰ
 ਚਤਤੁਕਾਰਚਨੁਰਚਾਨਾ ॥ ਜਿਸੁਵਖਰਕ
 ਉਤਮਾਅਏਹੁਸੇਪਾਇਓਸਤਿਗੁਰਪਾਸਾ
 ਰੇ ॥ ੬ ॥ ਧਨਕਹੈਤੁਵਸੁਮੇਨਾਲੇ ॥ ਪ੍ਰਾਮਸੁਖ

੬੩੩
ਵਾਸੀ ਬਾਲਗੁਪਾਲੇ ਤੁਝੇ ਬਿਨਾ ਹਉਕਿ
ਤਹੀਨ ਲੇਖੇ ਵਚਨੁ ਦੇਹਿ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਸਾਹੇ
੧੧ ਪਾਰਿਕਾਹਿ ਆਹਉ ਤੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ਆਓ
ਹੁਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰ ਜਿਸੁ ਕਾਣਿ ਨ ਛੰਦਾ ਜਿਚ
ਰੁਗਾਖੇ ਤਿਚਰੁ ਤੁਮਸੀ ਗਿਗਹਣਾ ਜਾਸਦੇਤ
ਉਹਿ ਸਿਧਾਸਾਹੇ ੮ ਜਉ ਪ੍ਰਾਮਬਚਨਕ
ਤੇਧਨਸਾਚੇ ਧਨਕ ਛੁਨਸਮਝੈ ਚੰਚਲਿ
ਕਾਚੇ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪ੍ਰਗੀਸੰਗੁ ਮਾਗੈ
ਓਹੁ ਬਾਤੁ ਜਨੈ ਕਾਰਿਹਾਸਾਹੇ ੯ ਆਈਆ
ਗਿਆ ਪਿਰਹੁ ਬੁਲਾਇਆ ਨਾਧਨ ਪੁਛੈ
ਨਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ਉਹਿ ਸਿਧਾਇ ਓਹੁ

ਟਰਿਮਾਟੀ ਦੇ ਖੁਨਾਨ ਕਮਿਬਨ ਮੋਹਾਸਾਰੇ ੧੦

੬੮੫

ਗੇਮਲੇ ਕੁਲਿਸੁਟਿ ਮਨ ਮੋਹੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਵਿ

ਨੁਗਤਿ ਸਦੇ ਗੇ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਚਿ ਮੁਏ ਸਾਕ

ਤਨਿ ਗੁਰੇ ਗਲਿ ਜਮ ਫਾਸਾਰੇ ੧੧ ਮਨ ਮੁਖਿ

ਅਵੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਵੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ

ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ਜਿ ਤਨੇ ਨਰਕ ਸੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਗੈ

ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲੇ ਪੁਨ ਮਾਸਾਰੇ ੧੨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੋਇ

ਜਿਹਰ ਜੀਉ ਭਾਇਆ ਤਿਸੁ ਕਉ ਏਨ ਮਿਟਾ

ਵੈ ਜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਰਿਗਾਇਆ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਮਾ

ਨੰਦੀ ਜਿ ਸੁਸਿਰ ਪਾਉ ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਖਾਸਾਰੇ

੧੩ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਗਣਿ ਕੇ

ਦਾਤੇਬਚਨਕੇਸੁਰੇਅੰਸਾਪ੍ਰਭੂਮਿਲਿਅਸੁ
ਖਦਤਾਵਿਛੁੜਿਨਕਤਹੀਜਸਾਹੇ ੧੪ ਗੁ
ਣਨਿਧਾਨਕਿਛੁਕੀਮਨਪਾਈਘਟਿਘ
ਟਿਪ੍ਰਾਗਹਿਓਸਭਠਾਈਨਨਕਸਗਣਿ
ਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਹਉਰੇਣਤੇਰੇਜੋਦਾਸਾ
ਹੇ ੧੫ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਅਰੁਸੋਹਲੇਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਕਰੈਅਨੰਦੁਅਨੰਦੀਸੇਗਾਘਟਿਘ
ਟਿਪ੍ਰਗਨੁਸਿਰਸਿਗਹਿਨਿਬੇਗਾਸਿਰਿਸਾ
ਹਾਕੈਸਚਾਸਾਹਿਬੁਅਵਰਨਹੀਕੋਦੂਜ

੨੬

ਰੇ॥੧॥ ਹਰਖਵੰਤਮਾਨਤਦਇਆਲਾ ੬੮੬

ਪ੍ਰਗਟਿਗਰਿਓਪ੍ਰਕੁਸਬਓਜਲਾਸਰੂਪ

ਕਰੇਕਰਿਵੇਖੇਵਿਗਸੇਆਪੇਹੀਆਪਿਪੁ

ਜਾਹੇ੨ ਆਪੇਕੁਦਗਤਿਕਰੇਵੀਚਾਗਾ

ਆਪੇਹੀਸਚੁਕਰੇਪਸਾਰਾਆਪੇਖੇਲ

ਖਿਲਾਵੈਦਿਨੁਗਤੀਆਪੇਸੁਣਿਸੁਣਿਭੀ

ਜਾਹੇ੩ ਸਾਚਾਤਖਤੁਸਚੀਪਾਤਿਸਾ

ਹੀਸਚੁਖਜੀਨਾਸਾਚਾਸਾਹੀਆਪੇਸ

ਚੁਪਾਰਿਓਸਕੁਸਾਚਾਸਚੇਸਚਿਦਰਤੀ

ਰੇ॥੪॥ ਸਚੁਤਪਾਵਸੁਸਚੇਕੇਗਾਸਾਚਾ

ਥਾਨੁਸਦਾਪ੍ਰਭਤੇਗਾਸਚੀਕਿਦਗਤਿਸ

ਚੀਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸੁਖੁ ਕੀ ਜਾਹੈ ॥ ੫ ॥
ਕੇਆਪਿ ਤੁਹੈ ਵਡ ਗਜਾ ॥ ਹੁਕਾਮਿ ਸਚੇ ਕੈ ਪੁਰੇ ਕਾ
ਜਾ ॥ ਅੰਤ ਰਿਬਾਹਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਦੈ ਆਪੇ ਹੀ
ਆਪਿ ਪਤੀ ਜਾਹੈ ॥ ੬ ॥ ਤੁਵਡ ਗਸੀਆ ਤੁਵਡ ਭੇ
ਗੀ ॥ ਤੁਨਿ ਰਬਾਣੁ ਤੁਹੈ ਹੀ ਜੋਗੀ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸ
ਹਜ ਪ੍ਰਾਪਿ ਤੇਰੈ ਆਮਿ ਓਤੈ ਗੀ ਵਿਸਟੀ ਜਾਹੈ ॥ ੭ ॥
ਤੇਰੀ ਵਾਤਿ ਤੁਝੈ ਤੇਰੈ ਵੈ ॥ ਵੇਹਿ ਵਾਨੁ ਸਭੁ ਸੇਜੈ
ਤੁਲੇ ਆ ॥ ਤੇਰਿ ਨਾਮਾ ਵੈ ਪੁਰਭੰ ਭਰੈ ਤਿਪਤਿ ਰ
ਹੇ ਆਪੀ ਜਾਹੈ ॥ ੮ ॥ ਜਾਚਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ
ਬਨਵਾਸੀ ॥ ਜਾਚਹਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੁਖਵਾਸੀ
॥ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਰੁਸਗਲ ਹੈ ਜਾਚਿ ਕਦੇ ਹਿਦਨੁ

ਸਿਸਟੀ ਜਾਹੇ ੯ ਕਰਹਿ ਕੁਗਤਿ ਅਰੁ ਰੰਗ
 ਅਪਾਰਾ ਨਿਖਨ ਮਹਿ ਬਾਪਿ ਉਥਾਪਨ ਹਾਗਾ ਕੁੰ
 ਰੋਤੇ ਲੁਬੇ ਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਕੁਗਤਿ ਜਾਹੇ
 ੧੦ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਦਰਸੁ ਸੇਈ ਤੁਧੁ ਜਾਣੈ ਓਹੁ ਕੁ
 ਰਕੈ ਸਬਾਦਿ ਸਦਾ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿ
 ਮਾਣਾ ਸੇਈ ਜੇ ਮਨਿ ਤੇਰੈ ਕੁ ਵੀ ਜਾਹੇ ੧੧ ਜਿ
 ਸੁਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਸੇਵੇ ਪਰਵਾਹਾ ਜਿਸੁ ਚੀ
 ਤਿ ਆਵਹਿ ਸੇ ਸਾਚਾ ਸਾਹਾ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਅੰ
 ਵਹਿਤਿ ਸੁਭ ਉਕੇਹਾ ਅਵਰੁ ਕਹਾ ਕਿ ਛੁਕੀ ਜਾ
 ਹੇ ੧੨ ਤਿਸਨ ਬੁਝੀ ਅੰਤਰੁ ਠੰਢਾ ਗੁਰਿ ਪੁ
 ਰੈਲੇ ਤੂਟਾ ਠੰਢਾ ਸੁਗਤਿ ਸਬਦੁ ਰਿਦਾ ਅੰਤਰਿ

ਜਾਗਿਆ ਮਿਉ ਝੋਲਿ ਝੋਲਿ ਪਿਜਾਹੇ १੩ ਅਰੈ ਨ
ਹੀ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵੈ ਅਮਰੁ ਰੁਇਆ ਅਖਿ ਨ
ਸੀ ਥੀਵੈ ਨ ਕੋ ਆਵੈ ਨ ਕੋ ਜਾਵੈ ਗੁਰਿ ਦੂਰਿ ਕੀ
ਆਰੁ ਮੀ ਜਾਹੇ १੪ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੁਰੀ ਬਾਣੀ
ਪੁਰੈ ਲਾਗਾ ਪੁਰੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ਚੜ੍ਹੈ ਸਵਾਇ
ਆਨਿਤ ਨਿਤ ਰੰਗਾ ਘਟੈ ਨਾ ਹੀ ਤੇਲੀ ਜਾਹੇ
੧੫ ਬਰਹਾ ਕੰਚਨੁ ਸੁਪੁਕ ਗਾਇਆ ਨਦ
ਰਿ ਸਗਫ ਵੰਨੀ ਸਚੜਾਇਆ ਪਰਖਿਖ
ਜਾਨੈ ਪਾਇ ਅਸਗਫੀ ਫਿਰਿ ਨਾ ਹੀ ਤਾਈ
ਜਾਹੇ ੧੬ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਗਾ ਸੁਆਮੀ
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਜਦਾ ਕਰ ਬਾਨੀ ਜੰਤ ਜੰਗਿ ਮਹਾ

ਸੁਖਪਾਇਆ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀ ਜਾਹੇ

੬੨੮

੧੧ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ॥ ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫

੧ ਚਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰਗੋਪਾ
ਲੁਗੁਰਗੋਦਿਦਾ ਗੁਰਦਇਆ ਲੁਸਦਾ ਬ
ਖਸਿਦਾ ਗੁਰਸਾਸਤ ਸਿਮਿਤ ਖਟਕਰਮਾ
ਗੁਰਪਦਿਤ ਅਸਥਾਨਾਹੇ ੧ ਗੁਰਸਿਮਰਤ ਸਾਭਿ
ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸਾਹਿ ਗੁਰਸਿਮਰਤ ਜਮਸੀਗਿ
ਨਫਾਸਾਹਿ ਗੁਰਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਨਿਗਮਲੁ ਹੋਵੈ
ਗੁਰਕਾਟੇ ਅਪਮਾਨਾਹੇ ੨ ਗੁਰਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਰ
ਕਿਨ ਜਾਏ ਗੁਰਕਾ ਸੇਵਕੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਿਆਏ

ਗੁਰਕਾਸੇਵਕੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਏ ਗੁਰੁ ਕਰ ਦਾਨਿ
ਤਜੀਅ ਦਾਨਾਹੇ ੩ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤ
ਨੁਸੁਦੀਐ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭ
ਦੀਐ ਕਲਿ ਕਲੇ ਸਮਿਟਾਏ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਹਰਿ
ਦਰਗਾਹ ਦੇਵੈ ਮਾਨਾਹੇ ੪ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁ
ਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ਕੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਪਾ
ਇਆ ਗੁਰਸੇਵਕ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੁਗਤੀਹ
ਰਿ ਪੁਰਾਇਤਾਇਆ ਗਿਆਨਾਹੇ ੫ ਗੁਰਿ ਦਿ
ਸਤਾਇਆ ਸਰੁ ਨੀਰਾਈ ਜਲਿ ਬਣਿਤ ਪੁਰਿ
ਨਿਆਗੋ ਸਾਈ ਉਚ ਉਨ ਸਰੁ ਏਕ ਸਮਾਨਾ
ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾਹੇ ੬ ਗੁਰਮਿ

ਲਿਖੇ ਸਭ ਤਿਸਨ ਬੁਝਾਈ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ੬੮੬
 ਨਹ ਜੋਰੈ ਮਾਈ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀ ਮਾਗੁ ਰਿਪੁ
 ਰੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਪਾਨਾਂਹੇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾ
 ਣੀ ਸਭੁ ਮਾਹਿਸ ਮਾਈ ਆਪਿ ਸੁਣੀ ਤੈ
 ਆਪਿ ਵਖਾਈ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਜਪੀ ਤੇਈ ਸੁ
 ਭਾਨਿ ਸਤੋ ਤਿਨ ਪਾਇ ਮਾਨਿ ਹਚ ਲਥਾਨ
 ਹੇ ੮ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿ ਮਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜਾਣੈ
 ਜੋ ਕੇ ਛੁਕਰੇ ਸੁਆਪਣ ਕਾਣੈ ਸਾਧੂ ਪੁਰਿ ਜਾ
 ਚਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦਕੁ ਰਬਾਨਾਂਹੇ ੯॥
 ੧॥ ੪॥ ਆਰੁ ਸੇਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਮਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਰੰਗਾਰਾ ॥ ਸਕੁਮਹਿ ਵਰਤੈ ਅਪਿਨਿ
ਗਗਾ ਵਰਨੁ ਜਾਤਿ ਚਿਤਨੁ ਨ ਹੀ ਕੋਈ ਸ
ਕੁਰੁ ਕਮੇ ਸਿਸਾਇ ਉਪਾਇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਲਖ ਚਉਗ
ਸੀਹ ਜੋਨੀ ਸਥਾਈ ॥ ਆਣ ਸਕਉ ਪ੍ਰਭਿਦੀ
ਈਵਡਿ ਆਈ ॥ ਇਸੁ ਪਉੜੀ ਤੇ ਜੋ ਨਰੁ ਚੁਕੈ
ਸੋ ਅਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੨ ॥ ਕੀਤਾ ਤੇ
ਵੇਤਿ ਸੁਕਿ ਮਾਰੀ ਮੇ ॥ ਗੁਗਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦ
ਰਸੁ ਲਹੀ ਮੇ ॥ ਜਿਸੁ ਅਪ੍ਰਕੁਲਾਏ ਸੋਈ ਭੁ
ਭੇ ਜੋ ਬੁਝੈ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਖ ਸੋ

ਗਕਾਨਗਰੁਇਹੁਕੀਆਸੇਉਬਰੇਜੇਸਤਿਗੁ ੬੨੦
 ਰਸਰਣੀਆਤਿਹਾਗੁਣਾਤੇਰਹੈਨਿਰਾਗ
 ਸੇਗੁਰਮੁਖਿਸੇਰੁਪਾਇਦਾ੪ ਅਨਿਕਕਰਮਕੀ
 ਦੇਬਹੁਤੇਰੇ ਚਜੇਕੀਜੈਸੇਬੰਧਨੁਪੇਰੇ ਕੁਰੁਤਾ
 ਬੀਜੁਬੀਜੈਨਹੀਜੈਸੇਸਰੁਲਾਹਾਮੂਲੁਗਵਾਇ
 ਦਾਪ ਕਲਜੁਗਮਾਹਿਕੀਰਤਨੁਪਰਧਨਾਗੁਰ
 ਮੁਖਿਜਪੀਅੇਲਾਇਧਿਆਨਾ ਅਪਿਤਰੈਸਗ
 ਲੇਕੁਲਾਤਾਰੇਹਰਿਦਰਗਾਪਤਿਸਿਉਜਾਇਦਾ
 ੬ ਖੰਡਪਤਾਲਦੀਪਸਭਿਲੇਆਸਭਿਕਾਲੇ
 ਵਸਿਅਪਿਪ੍ਰਭਿਕੀਆਨਿਹਚਲੁਏਕੁਆ
 ਪਿਅਥਿਨਾਸੀਸੇਨਿਹਚਲੁਜੇਤਿਸਹਿਧਿਆ

ਇਦਾ ? ਹਰਿਕਾਸੇਵਕੁ ਸੇਹਰਿ ਜੇਹਾ ਭੇਦ
ਨਜਾਣੁ ਮਾਲੁ ਸਦੇਹਾ ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ
ਉਠਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਫਿਰਿ ਸਲ ਲੇਸਲ ਲਸ
ਮਾਇਦਾ ੮ । ਇਕੁ ਜਾਚਕੁ ਮੰਗੈ ਦਸੁ ਦੁਆ
ਰੈ ਜਾਪੁ ਭਾਵੈ ਤਾਕਿ ਪਾਪਾਰੈ ਦੇਹੁ ਦ
ਰਸੁ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਤਿਪਤਾ ਸੇਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ
ਠਹਰਾਇਦਾ ੯ ਭੁਟੁ ਠਾਕੁ ਰਕਿਤੇ ਵਸਿਨਾ
ਵੈ ਹਰਿ ਸੇਕਿ ਛੁਕ ਰੇ ਜਿਹਰਿ ਕਿਆ ਸੰਤਾ
ਭਾਵੈ ਕੀਤਾਲੁ ਨਿਸੇਵੀ ਕਗਾਇਨਿ ਦਰਿ
ਰੁਨਕੇਈ ਪਾਇਦਾ ੧੦ ਜਿਥੈ ਅਉਧਦਾਅ
ਇਬਨ ਤੁਹੈ ਪਾਈ ਅਤਿਥੈ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਅ

ਸਾਹਿਗਪਾਣੀ॥ ਜਿਥੇ ਪੁਰੁ ਕਲਤੁ ਨ ਬੋਲੀ ਕੋਈ ॥ ੬੯੧ ॥
 ਤਿਥੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਛੁਡਾਇ ਦਾ॥ ੧੧ ॥ ਵਡਾ ਸਾ
 ਹਿ ਬੁਝਾ ਮਗ ਮਥਾਹਾ॥ ਕਿਉ ਮਿਲੀ ਅੰਧ ਕੁ ਦੇ
 ਪਰਵਾਹਾ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਜਿਸੁ ਮਾਗਿ ਪਾ
 ਦੇ ਜੇ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇ ਦਾ॥ ੧੨ ॥ ਹੁ
 ਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੇ ਸੇ ਵਕੁ ਕਹੀਐ॥ ਬੁਗ ਕੁਲਾਦੁ
 ਇਸ ਮਸਰਿਸ ਹੀਐ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਤੁਏ ਕੋ
 ਬੁਝੈ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹ ਜਿਸ ਮਾਇ ਦਾ॥ ੧੩ ॥
 ਹਰਿ ਕੇ ਕੁਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਵਾਸੀ॥ ਬਾਲ ਸੁਭੰ
 ਇਅਤੀ ਤਉ ਦਾਸੀ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਕਰਹਿ
 ਬਹੁਤਾ ਤੀ ਜਿਉ ਪਤਾ ਪੁਤੁ ਲਾਡਾਇ ਦਾ॥

੧੪) ਅਮਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨ ਹੀ ਪਾਈ
ਤਾ ਮਿਲੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪ੍ਰਗਟੁ ਕਰਾਇਆ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਪੁਰਿ
ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ਦਾ ੧੫ ਤੁਆ ਪੇਕ
ਰਤਾ ਕਾਰ ਲਕਰਣਾ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਪਰੀਸ
ਕੁਧਰਣਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਲਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ
ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਕੁਵੈ ਲਾਜ ਰਖਾਇ ਦਾ ੧੬
੧੭੫ ॥ ਆਰੂ ਜੇ ਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥

੧੮ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੇਦੀ ਸੈਸੇ ਏਕੇ ਤੂ
ਏ ਬਾਲੀ ਤੇਰੀ ਸੁਵਟਿ ਸੁਲੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਪਿ

ਅਵਸਨ ਜਾਪ ਸਿਕਾਈ ਸਗਲ ਤੁਮਾਰੀ
 ਧਾਰਣਾ ॥ ਆਪਿ ਚਿਤਾਰੇ ਅਪਣਾ ਕੀਆ
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੂ ਬੀਆ ਆਪਿ ਪ੍ਰਿਧ
 ਇਗ ਚਿਓਨੁ ਪਸਾਰਾ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਗਲ
 ੨ ਇਕਿ ਓਪਾਏ ਵਰ ਵਰ ਵਾਗੀ ॥ ਇਕਿ ਓ
 ਦਾਸੀ ਇਕਿ ਘਰ ਬਾਗੀ ॥ ਇਕਿ ਭੂਖੇ ਇਕਿ
 ਤ੍ਰਿਪਾਤਿ ਆਪਾਏ ਸਭ ਸੈ ਤੇਗ ਪਾਂਗਲਾ
 ੩ ਆਪੇ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਸਾਚਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ
 ਭਗਤ ਨ ਸੀ ਗਿਰਾਚਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ
 ਤੇ ਪਰਗਟੁ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਪਸਾਰਲਾ ॥ ੪ ॥
 ਦਾਸ ਦਾਸ ਦੋ ਵਰ ਧਾਰਾ ॥ ਮਿਕਿ ਕਾਰਲਾ ॥

੬੯੨
 ਭੀਰਾ ਅੰਗਾ ਮੁਅਥਾ ਹੁਮਾ ਪਾਰਾ ॥ ਉਦੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਭਰਿਉਦੇ
 ਏਹਿ ਚਲਤ ਸੁਆ

ਮੁਖਿਸਾਲਾਹੀ(ਸਚੇਸਾਹਾ)ਨੈਲੀਧੇਖਾਅਗ
ਮੁਅਥਾਹਾ ਕਰਨੀਸੁਣਿਸੁਣਿਮਨੁਤਨੁ
ਰਿਆਮੇਰੇਸਾਹਿਬਸਗਲਉਧਾਰਣਾ ६ਕ
ਕਿਰਿਵੇਖਹਿਕੀਤਾਅਪਣਾਜੀਅਜੀ
ਤਸੇਈਹੈਜਪਣਾਅਪਣੀਕੁਦਰਤਿਆ
ਪੇਜਟੈਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਣਾ ੭ਸੀ
ਤਸਤਾਜਹਥੈਸਾਹਿਪ੍ਰਭਪਾਸੇਅਨੰਦੀ
ਗਲਹਰਿਚਲਤਤਮਾਸੇਗੁਣਗਾਵਹਿ
ਅਨਹਦਧੁਨਿਬਾਣੀਤਹਨਨਕਦਾਸੁ
ਚਿਤਾਰਣਾਦਾਅਵਲੁਜਾਣਾਸਕੁਚ
ਲਤੁਤੁਮਾਰਾਕਰਿਕਾਰਿਦੇਖੇਖੇਲੁਅਪਾ

ਗਾਅਪਾਉਪਾਏਉਪਾਵਣਹਾਰਾਅਪਲਾ
 ਕੀਆਪਾਲਣਾ੮॥ਸੁਦਿਸੁਦਿਜੀਵਾ
 ਜੋਇਤੁਮਾਗੀ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਣੀਬਲਿ
 ਹਾਰੀ॥ਦੁਇਕਰਿਜੋਹਿਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰਾ
 ਤਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਅਗਮਅਪਾਰਲਾ੧੦
 ਤਪੁਬਿਨੁਦੂਜੇਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀ॥ਏਕੋਏਕੁ
 ਜਪੀਮਨਮਾਹੀ॥ਹੁਕਮੁਬੁਝਿਜਨਕਰਏ
 ਨਿਹਾਲਾਇਹਕੁਗਤਾਕੀਪਾਲਣਾ੧
 ੧॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਜਪੀਅੰਮਨਿਸਾਚਾ
 ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਰਾਮਗੰਗਿਰਾਚਾ॥ਗੁਰਉਪ
 ਦੇਸਿਤੁਟਹਿਸਕੁਬੰਧਨਾਇਹਕੁਗਮੁਮੇਰੁ

ਪਰਜਾ ਲਣਾ ੧੨ ਜਹਰਾਖੇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ
ਬਾਨਾ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੋਈ ਕੁਲਮਾਨਾ
ਬਿਨਸੇ ਬੈਰਾਨਾ ਹੀ ਕੋ ਬੈਰੀ ਸਰੁਣੇ ਕੋ ਹੋ ਕੁ
ਲਣਾ ੧੩ ਰੁਰਚੁ ਕੇ ਬਿਨਸੇ ਅੰਧਿ ਆਰੇ
ਪ੍ਰਗਟੁ ਕੁਣੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਗਖਿ ਗਾਰੇ ਆਪੁ ਛੇ
ਡਿਪਏ ਸਰਣਾਈ ਜਿ ਸਕਾਸਾ ਤਿ ਸੁਪਾ
ਲਣਾ ੧੪ ਅੰਸਾ ਕੇ ਵਡੁ ਗੀਆਇ
ਅਮਾ ਅਮਾ ਧਰਮਿ ਨਿਖਸਮੁ ਧਿਆਇ
ਆ ਗਿ ਸੁਜਨ ਕੇ ਸੀਰੀ ਤਰੇ ਸਰੁ ਕੇਈ
ਸੋ ਪਰਵਾਰ ਸਧਾਰਣਾ ੧੫ ਗਿਹ ਬਖਸੀ
ਸਖਸਮ ਤੇ ਪਾਵਾ ਅਮਾ ਧਰਮ ਕਰ ਜੋਇ ੧੭

ਥਿਆਵਾ ਨਾਮੁਜਪੀਨਾਮਿਸਹਜਿਸ ੬੮੪
ਆਵਾਨਾਮੁਨਨਕਮਿਲੈਉਚਾਰਣਾ ੧੬੩
੧੧੬੧ਆਗੁਮਹਲਾ ੫੧ ਸਗਤਿਦੇਖਿ
ਨਕੁਲੁਗਵਾਗਾਮਿਥਨਮੋਹਾਗਾਤੁਪਸਾ
ਗਾਜਗਮਹਿਕੋਈਗਹਣਨਪਾਏਨਿਹ
ਚਲੁਏਕੁਨਗਾਇਣਾ ੧ ਗੁਰਪੁਰੋਕੀਪਉ
ਸਰਣਾਈਅੰਮ੍ਹੇਹੁਸੇਗੁਸਕੁਰਗਮੁਮਿਟਾਈ
ਏਕੋਮੰਤ੍ਰਦਿਤਾਏਅਉਖਪੁਸਚੁਨਾਮੁਰਿ
ਦਗਾਇਣਾ ੨ ਜਿਸੁਨਾਮੋਕਉਤਰਸਹਿ
ਬਹੁਦੇਵਾਸਗਲਕੁਗਤਿਜਕੀਕਰ
ਦੇਸੇਵਾਅਨਾਥਾਨਾਬੁਧੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਸੇ

ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਇਲਾ ੩ ਹੋਰਦੁਆਰਾਕੋਇ
ਨਸੁਏ ੧ ਤਿਭਵਦਧਾਵੇਤਾਕਿਛੁਬੁਏ ੧ ਸ
ਤਿਗੁਰਸਾਹੁਕੰਡਰੁਨਾਮਾਜਿਸੁਇਤੁਤਨੁ
ਤਿਸੇਤੇਪਾਇਲਾ ੪ ਜਾਕੀਧੁਕਿਕਰੇਪੁਨਿ
ਤਾ ਸੁਰਿਨਰਦੇਵਨਪਾਵਹਿਮੀਤਾ ਸਾਤਿ
ਪੁਰਖੁਸਾਤਿਗੁਰੁਪਰਸੇਸਰੁਜਿਸੁਕੇਟਤਪ
ਰਪਰਾਇਲਾ ੫ ਪਾਰਜਾਤੁਲੋੜਹਿਮ
ਨਪਿਅਾਰੇ ਕਾਮਧੇਨੁਸੇਹਿਦਰਬਾਰੇ ੧ ਤਿ
ਪਤਿਸੰਤੋਖੁਸੇਵਾਗੁਰਪੁਰੇਨਾਮੁਕਮਾਇਗਸ
ਇਲਾ ੬ ਗੁਰਕੇਸਥਾਇਮਗਹਿਪੰਚਧ
ਤੂ ਕੈਪਰਬੁਧਮਹੇਵਹਿਨਿਰਮਲਾਤੂ ੭

ਰਸੁਜਬਕੁਟੈਗੁਰੁਪੁਰਤਾਪਾਰਸੁਪਗਸਿ ੬੯੫
ਦਿਖਾਇਲਾ ੧ ਕਦੀਬੈਕੁਠਨਹੀਲ
ਦੈਲਾਗੇ ਮੁਕਤਿਬਪੁਤੀਤੀਗਿਆਨੀ
ਤਿਆਗੇ ਏਕੰਕਾਰੁਸਾਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈ
ਐਹਉਬਾਲਿਬਾਲਿਗੁਰਦਰਸਾਇਲਾ
੨ ਗੁਰਕੀਸੇਵਨਜਾਣੈਕੋਈ ਗੁਰ
ਪਾਰਬਹਮੁਅਗੋਚਰੁਸੋਈ ਜਿਸਨੇ
ਲਾਇਲਏਸੇਸੇਵਕੁਜਿਸੁਦਰਭਾਗਮ
ਬਾਇਲਾ ੩ ਗੁਰਕੀਮਾਹਿਮਾਬੇਦਨ
ਜਾਣਹਿ ਤੁਛਮਾਤਸੁਦਿਸੁਦਿਦਖਾ
ਲਹਿ ਪਾਰਬਹਮੁਅਪਰੰਪਰਸਾਤਿਗੁਰ

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਸੀਤੁ ਲਾਇ ਲਾ १०
ਜਾਕੀ ਸੋਇ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਤ
ਠੰਢਾ ਥੀਵੈ ਗੁਰਮੁਖ ਹੁ ਅਲਾਏ ਤਾ ਸੋ ਕੁਪ
ਏ ਤਿਸੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਇ ਲਾ ११ ਸੀਤਲ
ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਪਤਿ ਆਗੀ ਉਪਾਣ ਪਤ
ਆਗੈ ਪਰਿਆ ਸੇਵਾ ਸੁਮਤਿ ਨ ਜਾਣਾ ਕ
ਈ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਕਿਰਮਾਇ ਲਾ १
੨ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਸੀ ਗਿਲੇ ਹੁਰ ਲਾਏ ਕ
ਰਿਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਹੁ ਲੈ ਲਾਏ ੧੫ ਪਾਛੇ
ਉਪੀਸ ਉਸਤ ਆਗੈ ਚਰਣ ਧੋਇ ਸੁਖੁ ਪ
ਇ ਲਾ ੧੩ ਬਹੁਤੁ ਦੁਆਰੇ ਕੁਮਿ ਕੁਮਿ

ਆਇਆ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਤੁਮ ਸਰਣਾਇ ॥੬॥

ਆਸਾ ਸਦਾ ਸਤਿਹ ਸੀਗਿ ਰਾਖਹੁ ਏਹੁ

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਦੇਵਾਇ ਲਾ ॥੪॥ ਕੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ

ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ

ਪੂਰੇ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਦਾ ਆਨੰਦ ਨਨਕ

ਦਾ ਸਦਾ ਸਾਇ ਲਾ ॥੫॥ ॥੧॥

ਮਾਰੂ ਸੇ ਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥

॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰ

ਸਾਇ ॥ ਸਿਮਰੈ ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਅਕਾਸਾ

ਸਿਮਰਹਿ ਚੰਦ ਸੁਰਜ ਗੁਣ ਤਾ ਜਾਪੁ ਉ

ਦੁਪਾਲੀ ਬੈਸੰਤਰ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਮਰੈ ਸਗ

ਭਉਪਾਰਜਨਾ १ ਸਿਮਰਹਿ ਖੰਡਦੀ ਪਸਰਿ
ਲੇਆ ਸਿਮਰਹਿ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀ ਆਸਚੁ ਸੇਅ ०
ਸਿਮਰਹਿ ਖਾਣੀ ਸਿਮਰਹਿ ਬਾਣੀ ਸਿਮਰਹਿ ਸ
ਗਲੇ ਹਰਿਜਨਾ २ ਸਿਮਰਹਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸ
ਨਮਹੇ ਸਾ ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵਤੇ ਕੇ ਤ੍ਰਿਤੇ ਤ੍ਰਿਸਾ
ਸਿਮਰਹਿ ਜਪਿ ਦੇਤ ਸਕਿ ਸਿਮਰਹਿ ਅਗਨ
ਤੁਨ ਜਾਣੀ ਜਸੁ ਗਨਾ ३ ਸਿਮਰਹਿ ਪਸੁਪ
ਖੀ ਸਕਿ ਕੂਤਾ ਸਿਮਰਹਿ ਬਨ ਪਰ ਬਤ ਅਉ
ਧੂਤਾ ਲਤਾ ਬਲੀ ਸਾਖ ਸਕੁ ਸਿਮਰਹਿ
ਗਵਿ ਗਹਿ ਆਸੁ ਆਸੀ ਸਕੁ ਮਨਾ ४ ਸਿਮ
ਰਹਿ ਭੁਲਿ ਸੁਖ ਮਸਕਿ ਜੰਤੁ ਸਿਮਰਹਿ

०१
 ੬੯੭
 ਸਿਧਸਾਧਿਕ ਗਰਿਮੰਤਾ ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟ
 ਸਿਮਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਸਗਲ ਕੁਦਨਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਨਾ
 ਪਾਸਿ ਸਿਮਰਹਿ ਨਰਨਾਰੀਆ ਸਰਸਾ ਸਿਮਰਹਿ
 ਜਾਤਿ ਜੋਤਿ ਸਾਭਿ ਦਰਨਾ ਸਿਮਰਹਿ ਰਤੁਣੀ
 ਚਤੁਰਸਾਭਿ ਬੇਤੇ ਸਿਮਰਹਿ ਰੋਣੀ ਅਰੁ ਦਿਨਾ
 ੬ ਸਿਮਰਹਿ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਪਲ ਨਿਮਖਾ ਸਿ
 ਮਰੈ ਕਾਲੁ ਅਕਾਲੁ ਸੁਚਿ ਜੋਚਾ ਸਿਮਰਹਿ
 ਸਉਣ ਸਾਜ ਤਸੀ ਜੋਗਾ ਮਲਖੁ ਨਲਖੀ ਮੇ
 ਇਕਾਖਿਨਾ ਕਰਨ ਕਗਦਨ ਹਾਰ ਸੁਆ
 ਮੀ ਸਗਲ ਘਟਾਕੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਕਰਿ
 ਦਿਖਾ ਜੇ ਸੁਕੁ ਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦੰ

ਰਬੁਸੋਜਿਨਾ ੮ । ਜਾਕੈ ਮਾਨਿਦੁਠਾ ਪੁਰੁ ਮਪਨਾ
ਪੁਰੈ ਕਰਮਿ ਗੁਰਕਾਜ ਪੁਜ ਪੁਨਾ ਸਰਬ ਨਿਰ
ਤਰਿਸੋ ਪੁਰੁ ਜਾਤਾ ਬਹੁ ਤਿਨ ਜੇਨੀ ਕੁਰਮਿ ਰੁਨਾ
੯ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾਕੈ । ਦੁਖੁ ਦ
ਰਦੁ ਕੁਮੁਤਾ ਕਾਭਾ ਗੈ । ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਨਾਮ
ਸੁ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਹਜ ਪੁਨਾ ੧੦ ਜੋਧਨ
ਵੰਤਾ ਜਿਨ ਪੁਰੁ ਪਿਆਇਆ ਸੇ ਪਾਤਿ ਵੰਤਾ
ਜਿਨਿ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾਕੈ
ਮਾਨਿਦੁਠਾ ਸੇ ਪੁਰਕਰੀ ਮਾਨਾ ਛਿਨਾ ੧੧ ਜਾਲਿ ਬ
ਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਸੁਆਮੀ ਸੇਈ । ਅਵਰੁਨਕ
ਹੀ ਮੈਦੁ ਜਾਕੈਈ ਗੁਰਗਿ ਮਾਨ ਮੰਜਨੀਕਾ

ਏਓਕੁਮੁਸਗਲਾ ਅਵਰੁਨਦੀਸੈਏਕਬਿਨਾ
 ੧੨॥ ਓਏਤੇਓਚਾਦਰਬਾਗਾ ਕਹਦੁਨਜਾਈ
 ਅੰਤੁਨਪਾਗਾ ਗਾਹਿਰਗੀਭੀਰਾਮਥਾਹਸੁਆ
 ਮੀਅਤੁਲੁਨਜਾਈਕਿਆਮਿਨਾ ੧੩॥ ਤੁਕ
 ਰਤਾਤੇਰਾਸਭੁਕੀਆ ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋ
 ਈਬੀਆ ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪਭੁਤੁਹੈਸਗਲ
 ਪਸਾਗਤੁਮਤਨਾ ੧੪ ਜਮਦੂਤੁਤਿਸੁਨਿਕ
 ਏਨਾਅਵੈ ਸਾਧਸੀਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ
 ਸਗਲਮਨੋਰਥਤਾਕੇਪੁਰਨਜੇਸੁਵਦੀਪੁਭ
 ਕਾਜਸੁਸੁਨਾ ੧੫ ਤੁਸਭੁਨਾਕਾਸਭੁਕੋਤੇਰਾ
 ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਗਾਹਿਰਗੀਭੀਰਾ ਕਹੁਨਾਸੁ

ਸੇਈ ਜਨ ਉਤਮ ਜੇਭਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤਮ ਮਨਾ
੧੬ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਮਰਥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾਨਾ ਸਿਮਰ ਉਨਾ ਮੁਹਿ ਹੁਮਿ
ਹਰਦਾਨਾ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਖਾਰੀਜ
ਨੁਬਾਂਛੈ ਜਾਚੈ ਗਨਾ १ ਮਾਗ ਉਜਨ ਪੁਰਿ ਪ
ਰਮ ਗਾਤਿ ਪਾਵਉ ਜਨ ਮਨ ਮਕੀ ਮੈਲੁ
ਮਿਟਾਵਉ ਦੀਰਘ ਰੋਗ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਅਉ
ਖਾਧਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਰਾਖੈ ਮੰਗਨਾ ੨ ਸੁਦ
ਲੀ ਸੁਣਉ ਬਿਮਲ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਏਕਾ
ਓਟਤ ਜਉ ਬਿਖੁਕਾ ਮੀ ਨਿਦਿ ਨਿਦਿ ਪਾ
ਇਲ ਗਉ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਨਾਹੀ ਸੰ

ਗਨਾ ॥ ੩ ॥ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਗੀਅ ੬੬੬
 ਟਹਿਕ ਮਾਤੇ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ਗੀਅ ਰੀਸਿਅ
 ਰਿਸੁਅ ਮੀਅ ਨੁਜੀਵੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤਤਿ ਤੰਗ
 ਨਾ ॥ ੪ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਪਿ ਬੈਰਿ ਬਿਚਰੀ
 ਮੇ ॥ ਸੰਤ ਸੀਰੀ ਗੀਅ ਲਿਸਾ ਗਰੁਤਰੀ ਮੇ ॥ ਅਰ
 ਚਾਬੰਦ ਨਹ ਰਿਸ ਮਤ ਨਿਵਾਸੀ ਬਾਹੁ ਫਿਜੋ ਨਿ
 ਨ ਨੰਗ ਨਾ ॥ ੫ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸ ਨ ਕੋਕ ਰਿਲੇ ਹੁਗੁਪਾ
 ਲਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾ ॥ ਸਖਾ
 ਸਹਾਈ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੀਲੁਕ ਦੇਨ ਹੋਵੀ ਭੀ
 ਗਨਾ ॥ ੬ ॥ ਅਨੁਤਨੁ ਅਗ ਪਿਧਰੀ ਹਰਿ ਆਗੈ
 ਜਨ ਮਜਨ ਮਕਾਸੈ ਇਅ ਜਾਗੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ

ਸਾਸੇਈ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਕੁ ਹਤਿ ਤਿਆਗੀ ਹਉਮੈ
ਤਨਾ १ ਜਲਿ ਬਾਲਿ ਪੁਰਨ ਅੰਤੁ ਰਜਾ ਮੀ
ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਗਵਿਆ ਅਛਲ ਸੁਆਮੀ। ਕੁਰ
ਮਿਭੀ ਤਿਥੇਈ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਏਕੁ ਗਵਿਆ ਸਰਬੰ
ਗਨਾ ੨ ਜਤ ਕਤ ਪੋਖਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਸਾਗਰ
ਹਰਿ ਤੇ ਟਿਭੰਗਾ ਗਨਾ ਹੀਰਤ ਨਾਗਰ ਅਗਰ
ਅਗਾ ਹਰਿ ਛੁਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਅੰਸੇ ਬੁਝੈ ਜਿ
ਸੁਕਿਰ ਪੰਗਨਾ ੩ ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਤਨੁ ਠੰ
ਢਾ ਜਨ ਮਮਰਣ ਕੀ ਮਿਟਵੀ ਠੰਡਾ ਕਰੁ ਗ
ਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਅਮਿਥਿ ਧਾਰਿ ਦਿ
ਸਟੰਗਨਾ ੪ ਏਕੋ ਏਕੁ ਗਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ

ਅਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਜਾਕੋਈਨਾਹੀ ਆਦਿਅਧਿ
 ਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਗਵਿਆਤਿਸਨਬੁਝੀਕੁਰਮੰਗਨਾ
 ੧੧ ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਰੁਕਰਤਾਗੁਰੁ
 ਸਦਬਖਸੰਦੁ ਗੁਰਜਪੁਜਾਪਿਜਪਤਫਲੁਪਾਇ
 ਆਗਿਆਨਦੀਪਕੁਸੰਤਸੰਗਨਾ ੧੨ ਜੇਪੇਖਾ
 ਸੇਸਤੁਕਿਛੁਸੁਆਮੀ ਜੇਸੁਨਟਾਸੇਪ੍ਰਭੁਕੀਬਾਨੀ
 ਜੇਕੀਨੇਸੇਤੁਮਹਿਕਰਾਇਓਸਰਟਿਸਹਾਈਸੰ
 ਤਤਨਾ ੧੩ ਜਾਚਕੁਜਾਚੈਤੁਮਹਿਅਗਧੈ॥
 ਪਤਿਤਪਾਵਨਪੁਰਨਪ੍ਰਭੁਸਾਧੈ ਏਕੋਦਾਨੁਸ
 ਰਬਸੁਖਗੁਣਨਿਧਿਅਨਮੰਗਨਨਿਹਕਿੰਚਨਾ
 ੧੪ ਕਾਇਆਪਾਤੁਪ੍ਰਭੁਕਰਣੈਹਾਗਾਲਗਿ

ਲਾਗਿ ਸੰਤਸੰਗਾਰਾ ਗਨਿਗਲਜੋਇਬਦੀਹਰਿ
ਬਾਲੀਮਨੁਨਾਮਿਮਜੀਠੈਰੰਗਨਾ १੫ ॥ ਸੋਲਹਕ
ਲਾਸੀਪੁਰਨਫਲਿਆਮਾਅਨਤਕਲਾਹੋਇਠਾਕੁ
ਰਚੜਿਆਅਨਦਬਿਨੋਦਹਰਿਨਾਮਿਸੁਖੁਨਾ
ਨਕਾਮੀਮਿਤਰਸੁਹਰਿਕੁੰਚਨਾ १੬ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥

ਆਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ ੫ ॥
੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੁਸਾਹਿਬੁਹਉਸੇਵਕੁਕ
ਤਾ ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਿਭੂਸਭੁਤੇਗਦੀਤਾ ॥ ਕਰਨਕਰਾ
ਵਨਸਭੁਤੁਹੈਤੁਹੈਹੈਨਾ ॥ ਹਿਕਿਛੁਅਸਾੜਾ ॥
ਤੁਮਹਿਪਠਾਏਤਾਜਗਮਹਿਆਏ ॥ ਜੇਤੁਧੁਭਾ
ਣਾਸੇਕਰਮਿਕਮਾਏ ॥ ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੈ

ਆਤਾ ਭੀਨਾ ਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾੜਾ ੨ ਉਹਾ ਹੁਕਮੁ ਤ ੧੦੧

ਮਾਗਸੁ ਟੀਐ ਈਹਾ ਹਰਿਜਸੁ ਤੇਰ ਭਟੀ

ਐ ਆਪੇ ਲੇਖ ਅਲੇਖੇ ਆਪੇ ਤੁਮ ਸਿਉ ਨਾ ਹੀ

ਕਿਛੁ ਝਾੜਾ ੩ ਤੂ ਪਿਤਾ ਸਾਭਿ ਬਾਰਿਕ ਬਾਰੇ

ਜਿਉ ਖੇਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਖੇਲਣਹਾਰੇ ਉਝ

ਵਿਮਾਰਗੁ ਸਭੁ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਨ ਚਲੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਵੇ

ਪਾੜਾ ੪ ਜੇ ਕਿਥੈ ਸਾਇਰ ਖੇਗਿਹਿ ਅੰਤਰਿ

ਜੇ ਕਿਪਠਾਏ ਦੇਸਾਦਿ ਸੰਤਰਿ ਜੇ ਕਿਹੀ ਕਉ

ਪਾਸੁ ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਗਜਾਇਨ ਮਾਹਿਕ ਹੀ ਐ

ਕਿਅਕੁੜਾ ੫ ਕਵਨ ਸੁ ਮੁਕਤੀ ਕਵਨ ਸੁ ਨਰ

ਕਾ ਕਵਨੁ ਸੇਸਾਗੀ ਕਵਨੁ ਸੁਭਗਤਾ ਕਵਨ

ਸੁਦਾਨਾ ਕਵਨੁ ਤੁਹੋ ਛਾ ਕਵਨ ਸੁਸੁਰ ਤਾ ਕਵਨੁ ਜੜਾ
੬ ਹੁਕਮੇ ਮੁਕਤੀ ਹੁਕਮੇ ਨਰਕਾ ਹੁਕਮੇ ਸੈਸਾਰੀ
ਹੁਕਮੇ ਭਗਤਾ ਹੁਕਮੇ ਹੋਛਾ ਹੁਕਮੇ ਦਾਨ ਦੁਜਾਨਾ
ਹੀ ਅਵਰੁ ਪੜਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਗਰੁ ਕੀ ਨਾ ਅਤਿ ਤੁਮਭੁ
ਗਾਇ ਕਿਖੜੇ ਗਸਾ ਤਲਿ ਕਰਿ ਮਨ ਮੁਖ ਗਾਵਾਰਾ
ਇਕ ਨਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵਹਿ ਅਪੇਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਜਿਨ
ਕਾ ਸਚਾ ਬੇੜਾ ॥ ੨ ॥ ਕਉ ਤਕੁ ਕਾਲੁ ਦਿਹੁ ਹੁਕਮਿ
ਪਟਾਇਆ ਜੀਅ ਜੰਤ ਓਪਾਇ ਸਮਾਇਆ
ਵੇਖੇ ਵਿਗਸੇ ਸਾਭਿ ਰੰਗ ਮਾਟੇ ਰਚਨੁ ਕੀ ਨਾਇਕੁ
ਆਖਾੜਾ ॥ ੩ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ਵਡਦ
ਤਾਰੁ ਵਡੀ ਜਿਸੁ ਜਾਣੀਅਗਾਮ ਅਗੋਚਰੁ ਬੇਅੰਤ ॥ ੪ ॥

ਅਤੇ ਲਾਹੌਰਾ ਹੀ ਕਿਛੁ ਮਾਹਾੜਾ ੧੦ ਕੀਆਤਿ ੧੦੨
ਕੋਇਨ ਜਾਣੈ ਦੁਜਾ ਮਾਪੇ ਮਾਪਿ ਪੀਰੀ ਜਨ
ਪੁਜਾ ਮਾਪਿ ਸੁਗਾ ਮਾਨੀ ਮਾਪਿ ਧੀ ਮਾਨੀ
ਮਾਪਿ ਸੁਰਵੰਤਾ ਮਤਿ ਗਾੜਾ ੧੧ ਕੇਤਰਿ
ਮਾਦਿਨ ਗੁਪਤ ਕਹਾਇਆ ਕੇਤਰਿ ਮਾ
ਦਿਨ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ਕੇਤਰਿ ਮਾਦਿਨ ਪੁੰਧੁ
ਕਾਗਾ ਮਾਪੇ ਕਰਤਾ ਪਰਗਟਾ ੧੨ ਮਾਪੇ ਸ
ਕਤੀ ਸਬਲੁ ਕਹਾਇਆ ਮਾਪੇ ਸੁਗਾ ਮਮਰੁ
ਚਲਾਇਆ ਮਾਪੇ ਸਿਵਦਰਤਾ ਦੀ ਅਨੁਮੰ
ਤਰਿ ਮਾਪੇ ਸੀਤਲੁ ਠਾਰੁ ਗਾੜਾ ੧੩ ਜਿਸਾਹਿ ਨੀ
ਵਾਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਜੈ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਤਿਸੁ ਅਨਹ

ਦਵਾਜੈ ॥ ਤਿਸਹੀ ਸੁਖੁ ਤਿਸਹੀ ਠਕੁ ਗਈ ॥ ਤਿ
ਸਹਿਨ ਮਾਵੈ ਜਮੁ ਨੇੜਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕੀ ਮਾਤਿ ਕਾਗਦ
ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥
ਆਵਿ ਮਾਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ॥ ਹਾਥਿ ਤਿਸੈ ਕੈ ਨੇਬੇ
ੜਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤਿਸਹਿ ਸਗੀ ਕੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਕੋਈ ॥ ਕਿਸਹੀ
ਬੁਝੈ ਜਬਾ ਬੁਝਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਅੰ
ਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਚੇ ਜਖੜਾ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਚੁਤ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰ
ਮੇਸੁਰ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਮਧ ਸੁਟਨ ਦਾ ਮੇਦਰ ਸੁਅੰ
ਮੀ ॥ ਰਿਖੀ ਕਿਸੇ ਗੋਵਰਧ ਨ ਧਾਰੀ ਮੁਰਲੀ ਮਨੋਹ
ਰ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਹਨ ਮਾਧਵ ਕ੍ਰਿਸ ਮੁਗਰੇ ॥

ਜਗਦੀਸੁਰਹਰਿ ਜੀਓ ਅਸੁਰਸੰਘਾਰੇ ਜਗ
 ਜੀਵਨ ਅਥਿਨਾਸੀ ਠਾਕੁਰ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਹੈਸੀ
 ਗਾ ੨ ਧਰਣੀ ਧਰਣੀ ਜਨਗ ਸਿੰਘ ਨਾਗ ਇਣਾ
 ਦਾੜਾ ਅਗੇ ਪ੍ਰਥਮਿ ਧਗ ਇਣਾ ਬਾਵਨ ਰੂਪੁ
 ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਕਰਤੇ ਸਭੁ ਹੀ ਸੇਤੀ ਹੈ ਗਾ ੩ ਸੀਗ
 ਮਚੰਦਾ ਜਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਗੋਖਿਆ ਬਨ ਵਾਲੀ ਚਕ੍ਰਪ
 ਟਿ ਦਗ ਸਿਅਨੁ ਪਿਆ ਸਹਸਨੇ ਤੁਮ੍ਹਰ ਤਿਹੈ ਸ
 ਹਸਾਇ ਕੁਦਾਤਾ ਸਭੁ ਹੈ ਮੰਗਾ ੪ ॥ ਕੁਰਾਤਿ ਵ
 ਛਲੁ ਅਨਾਥ ਹਨਾਥੇ ਗੋਪੀ ਨਾਥੁ ਸਗਲ ਹੈ
 ਸਾਥੇ ਬਾਸੁ ਦੇਵ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਤੇ ਬਗਨਿ ਨਾ
 ਕਉ ਗੁਣ ਅੰਗਾ ੫ ॥ ਮੁਕੰਦ ਮਨੋਹਰ ਲਖ

ਮੀਨਾਗਇਲਾ ਦੇਪਤੀਲਜਾਨਿਵਾਰਿਉਧਾਰਣਾ
ਕਮਲਾਕੰਤਕਗਹਿਕੰਤੁਹਲਾਅਨਦਬਿਨੇਦੀ
ਨਿਹਸੰਗਾ ੬ ਅਮੋਘਦਰਸਨਆਜੂਨੀਸੰਭ
ਉ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਨਿਸੁਕਦੇਨਾਹੀਖਉ॥
ਅਬਿਨਾਸੀਅਬਿਗਤਅਗੋਚਰਸਭੁਕਿਛੁਤੁ
ਤੁਹੀਹੋਲਗਾ ੭ ਸ਼ੀਰੰਗਥੈਕੰਠਕੇਵਾਸੀ॥
ਅਛੁਕਛੁਕੁਰਮੁਆਗਿਆਅਉਤਰਾਸੀ॥
ਕੇਸਵਚਲਤਕਗਹਿਨਿਰਾਲੇਕੀਤਾਲੇਤੁਹਿ
ਜੋਹੋਇਗਾ ੮ ਨਿਰਾਹਾਰੀਨਿਰਵੈਰੁਸਮਾਇ
ਆ ਧਾਰਿਖੇਲੁਚਤੁਰਭੁਜੁਕਹਾਇਆਸਾ
ਵਲਸੁੰਦਰਰੂਪਥਣਾਵਹਿਖੇਲੁਸੁਨਤਸਭ

ਮੇਰੈਗਾ ੯ ਬਨਮਾਲਾ ਬਿਰੁਖਨਕ ਮਲਨੈਨਾ ੧੦੪
ਸੁੰਦਰਕੁੰਡਲ ਮੁਕਟ ਬੈਨਾ ਸੀਖ ਚਕਰ ਗਦਾ ਚੈਧ
ਰੀ ਮਹਾਸਾਰਬੀਸ ਤ ਸੰਗਾ ੧੦ ਪੀਤਿ ਪੀਤਿ ਬ
ਗਤਿ ਭਵ ਦਧਣੀ ਜਗੀਨਾ ਬੁਗਾ ਪਾਲੁ ਸੁਖਿ
ਭੁਣੀ ਸਾਰੀ ਗਧਰ ਭੁਗਾ ਵਨ ਬੀਰੁ ਲਾ ਮੇਗ
ਦੁਤਨ ਮਾਵੈ ਸਰਬੰਗਾ ੧੧ ਨਿਹਕੰਟਕੁ ਨਿ
ਹਕੇ ਵਲੁ ਕਹੀ ਐ ਧਨ ਜੈ ਜਲਿ ਬਲਿ ਹੋਮ
ਹੀ ਐ ਗੰਮਰ ਤਲੇ ਕਪਾਇ ਮਾਲੁ ਸਮੀਪਤਾ ਮ
ਸਾ ਬਿਰਬਾਨੁ ਜਿਸੁ ਹੋ ਮਭੁਗਾ ੧੨ ਪਤਿਤ
ਪਾਵਨ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਮਹੰਕਾਰਿ ਨਿਵਾਰ
ਦੁਹੈ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ਭੁਗਤੀ ਤੇ ਬਿਤਦੀ ਨਕਿ

ਪਾਲਾਗੁਣੇ ਨਾਕਿਤਹੀਹੈਭਿਗਾ ॥ ੧੩ ॥ ਨੀਰੰਕਾਰੁਮ
ਛਲਾਮਰੇਲੇ ਜੋਤਿਸਰੂਪੀਸਰੂਜਗੁਮਉਲੇ ॥
ਜੋਮਿਲੇਜਿਸੁਆਪਿਮਿਲਾਏਆਪਹੁਕੋਇਨਪਾਵੈ
ਗਾ ॥ ੧੪ ॥ ਆਪੇਗੋਪੀਆਪੇਕਾਨਾ ॥ ਆਪੇਗਉ
ਚਗਵੈਬਾਨਾ ॥ ਆਪਿਉਪਾਵਹਿਆਪਿਖਪਾਵਹਿ
ਤੁਧੁਲੇਖੁਨਹੀਇਕੁਤਿਲੁਰੰਗਾ ॥ ੧੫ ॥ ਏਕਜੀਹ
ਗੁਣਕਵਨਬਖਾਨੈ ॥ ਸਹਸਰਨੀਸੇਖਅੰਤੁਨਜੰ
ਨੈ ॥ ਨਵਤਨਨਾਮਜਪੈਦਿਨੁਗਤੀਇਕੁਗੁਣੁਨਾਹੀ
ਪ੍ਰਭੁਕਹਿਸੰਗਾ ॥ ੧੬ ॥ ਓਟਗਹੀਜਗਤਪਿਤਾ
ਰਣਾਇਆ ॥ ਭੈਰੁਇਆਨਕਜਮਦੁਤਦੁਤਰ
ਹੈਮਾਇਆ ॥ ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਾਇਛਾਕਾਰੰਗਾਖਹੁ

ਸਾਧਸੰਤਨਕੈਸੀਗੀਸੰਗਾ ੧੧ ਵਿਸਾਟਿਮਾਨ ੧੦੫
ਹੈਸਗਲਮਿਥੇਨਾ ਆਇਕੁਮਾਗਊਦਾਨੁਗੋਬੰਦ
ਸੰਤਰੇਨਾ ਅਸਤਕਿਲਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਦਉ
ਜਿਸੁਪ੍ਰਾਪਤਿਸੇਪਾਵੈਗਾ ੧੨ ॥ ਜਿਨਕਉ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਤਿਨਸਾਧੂਚਰਨਲੇ
ਰਿਦੈਪਰਾਤੇ ॥ ਸਗਲਨਾਮਨਿਧਾਨੁਤਿਨਪਾ
ਇਆਅਨਹਦਸਬਦਮਨਿਵਾਜੰਗਾ ੧੩
ਕਿਰਤਮਨਾਮਕਥੇਤੇਰੇਜਿਹਬਾ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ
ਤੇਗਪਰਾਪੁਰਬਲਾ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਭਗਤਪ
ਏਸਰਣਾਈਦੇਹੁਦਗਸੁਮਨਿਰੰਗੁਲਗਾ ੨੦
ਤੇਰੀਗਾਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿ ॥ ਤੂਆਪੇਕਥ

ਉਤੈਆਪਿਵਖਾਣਹਿ ਨਨਕਦਾਸੁਦਾਸਨ
ਕੋਕਰੀਅਹੁਹਰਿਕੁਵੈਦਾਸਾਰਾਖੁਸੰਗਾ २੧।
੨॥੧੧ ਆਰੂਮਹਲਾ ੫ ਅਲਹਮਗ
ਮਖੁਦਾਈਬੰਦੋ ਛੋਰਿਖਿਆਲਦੁਨੀਆ
ਕੇਧੀਧੋ ਜੋਇਧੋਖਾਕਫਕੀਰਮੁਸਾਫਰੁਇਹੁ
ਦਰਦੇਸੁਕਬੁਲੁਦਗਾ ੧ ਸਚੁਨਿਵਾਜਯਕੀਨ
ਮੁਸਲਾ ਅਨਸਾਮਾਗਿਨਿਵਾਰਿਹੁਆਸਾ ਦੇਹਿ
ਮਸੀਤਿਮਨੁਮਊਲਾਣਾਕਲਮਖੁਦਾਈਪਾ
ਕੁਖਗਾਰ ਸਗਸਗੀਅਤਿਲੇਕੀਆਵਹੁ ਤਰੀ
ਕਤਿਤਰਕਖੋਜਿਟੇਲਾਵਹੁ ਆਰਫਤਿਮਨੁਮੰ
ਗੁਅਬਦਾਲਾਮਲਹੁਹਕੀਕਤਿਜਿਤੁਫਿ

ਰਿਨਮਗਾ ੩ ਕੁਰਾਣੁ ਕਤੇਬਾ ਦਿਲਮਾਹਿਕਮਾ
 ਤੀ ਦਸਮਭੰਗਾ ਤਿਰਖਹੁ ਬਦਗਾ ਤੀ ਪੰਚਮਰ
 ਦਸਿਦ ਕਿਲੇਬਾਪਹੁ ਖੇਰਿਸਬੁਰੀਕਬੁਲਪਰਾ
 ੪ ਅਕਾਮਿਹਰੇਜਾਪੇਖਾਕਾ ਭਿਸਤੁਪੀਰ
 ਲਫਜਕਮਾਇਅੰਦਾਜਾ ਹੁਰਨੁਰਮੁਸਕੁਖੁ
 ਦਾਇਆਬੰਦਗੀਅਲਹਮਾਲਾਹੁਜਗਾ॥
 ਪਾਸਚੁਕਮਾਵੈਸੇਈਕਾਜੀ ਜੋਦਿਲੁਸੇਧੈਸੇ
 ਈਹਾਜੀ ਸੇਮੁਲਾਮਲਉਨ ਨਿਵਾਰੈਸੇਦ
 ਰਵੇਸੁਜਿਸੁਸੀਫਾਤਿਧਗਾ॥ ੬ ਸਭੇਦਖਤਸਭੇ
 ਕਰਿਵੇਲਾ ਖਾਲਕੁਯਾਦਿਦਿਲੈਮਹਿਮਉਲਾ
 ਤਸਬੀਯਾਦਿਕਰਹੁਦਸਮਰਦਨੁਸੁਨਿਤਿ

ਸੀਲੁ ਬੀਧਾਨਿ ਬਗਾ १॥ ਦਿਲਮਹਿ ਜਾਨਹੁ ਸ
ਕੁਛਿ ਲਹਾ ਲਾ ॥ ਖੁਲਖਾਨਾ ਬਿਗਦਹੁ ਮੁਜੀ
ਜਾਲਾ ॥ ਮੀਗਮਲ ਕਉ ਮਰੇ ਫਾਨਾਇਆ ਏਕ
ਮੁਕਾਮੁ ਖੁਦਾਇਦਗਾ ੨ ॥ ਅਵਲਿਸਿਫਾਤਿਦੁ
ਜੀਸਾਬੁਰੀ ॥ ਤੀਜੈ ਹਲੇ ਮੀਚਉ ਬੇਖੇਰੀ ਪੰਜ
ਵੇਪੰਜੇ ਇਕਤੁ ਮੁਕਾਮੇ ਏਹਿ ਪੰਜਿ ਵਖਤਤੇਰੇ
ਅਪਰਪਗਾ ੩ ॥ ਸਗਲੀ ਜਾਨੀ ਕਰਹੁ ਮਉਦੀ
ਫਾਬਦਾ ਅਮਲਛੋਰਿ ਕਰਹੁ ਹਥਿ ਕੁਜਾ ॥ ਖੁ
ਦਾਇਏ ਕੁਬਾਇਏ ਵਹੁ ਬਾਂਗਾਂ ਬੁਰਗੁ ਬਰਖੁਰ
ਦਾਰਖਗਾ ੪ ॥ ਹਕੁ ਹਲਾ ਲੁਬਖੇਰਹੁ ਖਾਣਾ ॥
ਦਿਲਦਰੀਆਉ ਧੋਵਹੁ ਮੇਲਾਣਾ ॥ ਪੀਰਪਛਾ

ਏਭਿਸਤੀਸੇਈਅਜਗਈਲੁਨਦੇਜਠਰਾ
 ੧੧ ॥ ਕਾਇਆਕਿਰਦਾਰਅਭਿਰਤਯਕੀਨਾ
 ਠੰਗਤਮਾਸੇਮਾਇਹਕੀਨਾ ਨਾਪਾਕਪਾਕਕ
 ਰਿਹਦੁਰਿਹਦੀਸਾਸਾ ਬਤਸੁਗਤਿਦਸਿਤਾਰ
 ਸਿਗਾ ੧੨ ॥ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਮੋਮਾਇਲਿਹੋਵੇ
 ਅੰਤਰਕੀਮਲਾਦਿਲਤੇਧੋਵੇ ਦੁਨੀਆਰੰਗ
 ਨਮਾਵੈਨੇੜੈਜਿਉਕਸਮਪਾਦਪਿਓਪਾਕੁਹ
 ਗਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜਾਕਉਮਿਹਗਮਿਹਗਮਿਹਗਵਨਾ
 ਸੇਈਮਰਦੁਮਰਦੁਮਰਦਾਨਾ ਸੇਈਸੇ
 ਖੁਮਸਾਇਕੁਹਾਜੀਸੇਬੰਦਾਜਿਸੁਨਜਰਿਨਰਾ
 ੧੪ ॥ ਕੁਦਰਤਿਕਾਦਰਕਰਣਕਰੀਮਾ

ਸਿਫਤਿ ਮੁਹਬਤਿ ਅਬਾਹਰ ਹੀਆ ਹਕੁ
ਕਮੁ ਸਚੁ ਖੁਦਾਇਆ ਬੁਝਿ ਨ ਕਬੀ ਦਿਖਲਾ
ਸਤਗਾ १੫ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਓ ਚ ਬਿਗਨੈ ਆਪੋ ਥਾਪਿ
ਓਥਾ ਪੋਸਾਜੈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਗਦਿ ਗਹਤ ਸੁਖੁ
ਪਾਈ ਮੇਕਿ ਛੁਕੁ ਉਨ ਬਿਆਪੋ ਬਾਲਕਾ
੧ ਗਰਬੁ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨ ਹਿਉ ਬਾਰਿ
ਆ ਰਕਤਿ ਕਿਰਮ ਮਹਿ ਨ ਹੀ ਸੰਪਾਰਿਆ
ਅਪਨਾ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਿਆ ਓਹੁ
ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਮਾਲਕਾਰ ਚਰਦਕ
ਮਲ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ਸਾਪਸੀ ਗਿ

ਏਹ ਰਿਜ ਸੁਗਾਇਆ ਜਨ ਮਮਰ ਲਸਾਭਿ ੧੦੮
ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਉ ਨਹੀ ਕਾਲ
ਕਾੜੁ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੇਚਰ ਦੇਵਾ ਜੀਅ
ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਾਕੀ ਸੇਵਾ ਅੰਤ ਜਜੇ ਰਜ ਸੇਤ ਜ
ਉਤਭੁਜ ਬਹੁ ਪਰਕਾਹੀ ਪਾਲਕਾ ੪ ॥ ਅਤਿ ਸਾਹਿ
ਪਗਾ ਪਾਤਿ ਹੋਇ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਸੁਅੰ
ਤਰਿ ਮਾਨਾ ਕਰੁ ਗਹਿਲੀਨੇ ਅੰਧਕੁ ਪਤੇ ਵਿ
ਰਲੇ ਕੇਈ ਸਾਲਕਾ ਪਾਆਇ ਅੰਤਿ ਮਾਧਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੋਈ ॥ ਕ੍ਰਮੁ
ਭਉ ਮਿਟਿ ਮਾਸਾ ਧਸੰ ਗਤੇ ਦਾਲਿ ਦਨ ਕੇਈ
ਪਾਲਕਾ ੬ ॥ ਉਤਮ ਬਾਲੀ ਗਾਉਗੇ ਪਾਲਾ

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਮੰਗੁ ਰਵਾਲਾ ॥ ਬਾਸਨ ਮੇਰਿ ਨਿ
ਬਾਸਨ ਹੋਈ ਮੇਕਲ ਮਲ ਸਗਲੇ ਜਾਲ ਕਾ ॥ ੧
ਸੰਤਾ ਕੀ ਇਹੀ ਤਿਨਿ ਗਲੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ
ਦੇਖਾ ਹਿਨਾਲੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਗਾਧ ਨਿਹਰਿ ਹਰਿ
ਕਿਉ ਸਿਮਰਤ ਕੀ ਜੈ ਆਲਕਾ ॥ ੨ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾਤ
ਹ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਿਮਖਨ ਦਿਸਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸੁ
ਆਮੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵ ਹਿਤੇ ਰੇਦਾ ਸਾਬਨਿ
ਜਲਿ ਪੁਰਨ ਬਾਲਕਾ ॥ ੩ ॥ ਤਤੀਵਾਉ ਨਤਾ ਕਉ
ਲਾਗੈ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਅਨ ਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ਅਨ
ਦਬੈ ਨੇਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ਸੀਰੀ
ਨਤਾਲਕਾ ॥ ੪ ॥ ਰੇਗ ਸੇਗ ਦੂਖਾ ਤਿਸੁ ਨਾਹਿ ॥ ਸਾਧ

ਸੀਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਹੀਆਪਣਾਨਾਮੁਦੇਹਿਪ੍ਰਭ
 ਪ੍ਰੀਤਮਸੁਦਿਬੇਨੰਤੀਖਲਕਾ॥੧੧॥ ਨਾਮਰਤਨੁਤੇ
 ਰਾਹੈਪਿਆਰੇ॥ਰੀਗਿਹਤੇਤੇਰੈਦਾਸਅਪਾਰੇ॥ਤੇ
 ਰੇਰੀਗਿਹਤੇਤੁਧੁਜੇਹੋਦਿਰਲੇਕੇਈਭਾਲਕਾ॥
 ੧੨॥ ਤਿਨਕੀਧੁੜਿਮਾਗੈਅਨੁਮੇਗਾ॥ਜਿਨਦਿ
 ਸਗਹਿਨਾਹੀਕਾਹੂਬੇਗਾ॥ਤਿਨਕੈਸੀਗਿਪਰਮ
 ਪਦੁਪਾਈਸਦਾਸੀਗਿਹਰਿਨਾਲਕਾ॥੧੩॥ ਸਾ
 ਜਨੁਮੀਤੁਪਿਆਰਾਸੇਈ॥ਦੇਕਾਦ੍ਰਿੜਾਏਦੁਰਮ
 ਤਿਖੋਈ॥ਕਾਮੁਕੋਧੁਅਹੰਕਾਰਤਜਾਏ॥ਤਿਸੁਜਲ
 ਕਉਊਪਦੇਸੁਨਿਰਮਾਲਕਾ॥੧੪॥ ਤੁਧੁਦਿਨੁਨਾ
 ਹੀਕੋਈਮੇਗਾ॥ਗੁਰਿਪਕੜਾਏਪ੍ਰਭਕੋਪੈਗਾ॥੧੫॥

ਉਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇ ਜਿਨਿ ਖੰਡਿ ਆਰੁਰ
ਮੁਅਨਾਲਕਾ ੧੫ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪੁਰੁ ਬਿਸਰੈ ਨਾ
ਹੀ ਆਪੁ ਹਰਹਰਿ ਹਰਿ ਕਉ ਧਿਆਈ ॥
ਨਨਕ ਸੰਤ ਤੇਰੈ ਗਿਰਾ ਤੇਤੁ ਸਮਰ ਬੁਢਾ ਲ
ਕਾ ੧੬ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥

॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਹਿ ਚਰਨਕ ਮਲਹਿਰ
ਦੈ ਨਿਤ ਧਾਰੀ ਗੁਰਪੁਰਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਮਸਕ
ਗੀ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗਪਿਧਰੀ ਸਰੁ ਆਗੈ ਜਰਾਮ
ਹਿਨਾ ਮੁਸੁਹਾਵਣਾ ੧ ਸੇਠਾ ਕਰੁ ਕਿਉ ਮਨੁ
ਦਿ ਸਾਰੇ ਜੀਉ ਪੰਡੁ ਦੇਸਾ ਜਿਸਦਾਰੇ

੨੨

ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਸਮਾਲੇਕਰਤਾਕੀਤਾਅਪਣਾ
 ਪਾਵਣਾ ੨ ਜਾਤੇਬਿਰਥਾਕੋਊਨਾਹੀ ੨ਆ
 ਠਪਹਰਹਰਿਰਖੁਮਨਮਾਹੀਸਾਧਸੀਗਿਭਜੁ
 ਅਚੁਤਸੁਆਮੀਦਰਗਹਜੋਭਾਪਾਵਣਾ ੩
 ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧੰ
 ਨੁਸਾਹਜਸੁਖੁਨਉਨਿਧਿਸਰਬਕਲਿਆਣਜੇ
 ਮਨਮਹਿਚਹਹਿਮਿਲਿਸਾਧੁਸੁਆਮੀਗਵਣਾ
 ੪ ਸਾਸਤਸਿੰਮਿਤਿਥੇਦਵਖਾਣੀਜਨਮੁਪ
 ਦਰਬੁਜੀਤੁਪਗਾਣੀਕਾਮੁਕੋਧੁਨਿਦਾਪਰ
 ਹਰੀਅੇਹਰਿਰਸਨਨਕਰਾਵਣਾਪਾਜਿ
 ਸੁਰੁਪੁਨਰੇਖਿਅਕਲੁਨਹੀਜਾਤੀਪੁਰਨਪੁ

ਰਿਗਹਿ ਮਾਦਿ ਨੁਗਤੀ ਜੇਜੇਜਪੇਸੇਈ ਵਰੁ
ਭਾਗੀਬਹੁ ਤਿਨ ਜੇਨੀ ਪਾਵਣਾ ੬ ਜਿਸਨੇ
ਬਿਸਰੈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਜਲ ਭਾਇ ਰੈ ਰੇ
ਨਿਤ ਤਾਤਾ ਅਕਿਤ ਘਟੈ ਕਉ ਗੇਖੇ ਨ ਕੋਈ
ਨਰ ਕਧੋਗ ਮਹਿ ਪਾਵਣਾ ੭ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣੁ ਤ
ਨੁਪਨੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿ ਮਾ ਮਾਤੁ ਗਾਰਭੁ ਮਹਿ
ਗਾਖਿ ਨਿਵਾਜਿ ਮਾ ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਛਾਡਿ
ਅਨੁਗਤਾ ਕਾਹੂ ਸਿਰੈ ਨ ਲਾਵਣਾ ੮ ਧਾਧਾ
ਰਿ ਅਨੁਗਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਵ
ਸਾਹਿ ਸਤੁ ਨ ਕੋ ਨੇਰੇ ਹਾਥਿ ਹਮਾਰੈ ਕਛੁ ਮੇਨਾ
ਹੀ ਜਿਸੁ ਜਲਾਇ ਹਿਤਿ ਸੈ ਜਲਾਵਣਾ ੯

ਜਾਕੇ ਮਸਤਾਕਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਅਤਿ
 ਸਹੀ ਪੁਰਖ ਨ ਦਿਆ ਪੇਸਾਇਆ ਨਾਨਕ ਦਾ
 ਸਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਦੂਸਰ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਣਾ ੧੦
 ਅਮਾਗਿ ਮਾਦੁਖ ਸੁਖ ਸਾਭਿ ਕੀਨੇ ਅਮਿਤ ਨਾਮੁ
 ਬਿਰਲੈ ਹੀ ਚੀਨੇ ਤਕੀਕੀ ਅਤਿ ਕਹਣੁ ਨ
 ਜਾਈ ਜਤ ਕਤ ਓਹੀ ਸਮਾਵਣਾ ੧੧ ਸੋਈ
 ਭਗਤੁ ਸੋਈ ਵਡ ਦਾਤਾ ਸੋਈ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖੁ
 ਬਿਧਾਤਾ ਬਾਲ ਸਹਾਈ ਸੋਈ ਤੇਰਾ ਜੇ ਤੇਰੈ
 ਮਨਿ ਭਾਵਣਾ ੧੨ ਅਮਰਤੁ ਦੁਖ ਸੁਖ ਲਿਖਿ
 ਪਾਏ ਅਤਿ ਲੁਨਹੀ ਬਧਾਹਿ ਘਟਾਹਿ ਨ ਘਟਾਏ
 ਸੋਈ ਤੇਇ ਨਿਕਰ ਤੇ ਭਾਵੈ ਕਹਿ ਕੈਆ ਪੁਦ

ਵਦਣਾ ੧੩ ਅੰਧਕੁਪਤੇਸੇਈਕਾਢੇ ਜਨਮ
 ਜਨਮਕੇਦੁਟੇਗਾਂਢੇ ਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਖੇਕਰਿ
 ਅਪੁਨੇਮਿਲਿਸਾਧੁਗੋਬਿੰਦੁਧਿਆਵਣਾ ੧੪
 ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਕਰਹੁਨਜਾਈ ਅਚਰਜਰੁ
 ਪੁਵਰੀਵਰਿਅਈ ॥ ਭੁਗਤਿਦਾਨੁਮੰਗੀ
 ਜਨੁਤੇਗਾਨਕਬਲਿਬਲਿਜਾਵਣਾ ੧੫॥
 ੧॥੧੪॥੨੨॥੨੪॥੨॥੧੪॥੬੨॥॥

੧ ਚਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਵਾਰਗਮਕਲੀ
 ਕੀਪਾਤਸਾਹਿਦਸਵੀ ॥ ੧੦ ॥ ਪਉੜੀ
 ਸਚੈਰੁਖਤੁਰਚਾਇਆਸਤੁਸੰਗਤੁਮੇਲਾ

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਵਿਚ ਸਿਧਾਖੇ
ਲਾਗੁਰੁ ਦਾਸ ਮਨਾਈ ਕਾਲ ਕਾ ਖੰਡੇ ਕੀ ਦੇ
ਲਾਗੁ ਪੀਵਹੁ ਪਾਹਲੁ ਖੰਡ ਪਾਰੋਇ ਜਨਮੁ
ਸੁਹੇਲਾ ਗੁਰਸੰਗ ਤਕੀਨੀ ਖਾਲ ਸਾਮਨੁ
ਖੀਵਹੇ ਲਾਗੁ ਦਾਹ ਦਾਹ ਗੋਬਿੰਦਾ ਸਿੰਘ ਆ
ਪੇਗੁਰ ਚੇਲਾ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਾ ਅਮਰ
ਗੋਬਿੰਦ ਦਾ ਸੁਨ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਸੰਗ
ਤਮਿਲਾ ਪਕਰ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਵਿਚ
ਸੰਗ ਤਫੇਈ ਨਾਲ ਹਨਿ ਨਿਰਖ ਸਮਾਦਿ ਸਾਰੇ ॥
ਗੁਰਮੁਖ ਮਥੇਉ ਜਲੇ ਸਚੇ ਦਰ ਬਾਰੇ ॥ ਗੁਰਗੋ
ਬਿੰਦਾ ਪਿਆਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਲਾਗੁ ॥

ਵਾਹਵਾਹਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ
੨ ਪਉੜੀ ॥ ਹੁਕਮੇਅੰਦਰਿਵਰਤਦੀ
ਜਭਾਸਿਸਟਸਬਾਈ॥ਇਕਆਪੇਗੁਰਮੁਖ
ਕੀਤਓਨਜਿਨਹੁਕਮਮਨਾਈ॥ਇਕਆਪੇ
ਭਗਮਭੁਲਾਇਓਨਦੂਜੇਚਿਤੁਲਾਈ॥ਇ
ਕਨਾਨਾਮੁਬਖਸਿਓਨਹੋਇਆਪਸਹਾਈ॥
ਗੁਰਮੁਖਜਨਮਸਗਾਰਬਾਮਨਮੁਖੀਦੁਹੇਲਾ
ਵਾਹਵਾਹਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ
੩॥ਗੁਰਬਾਨੀਨਿਤਭਾਈਆਜਿਨਮਸਤਕ
ਭਾਗੁ॥ਮਨਮੁਖਛੁਟਕਾਮਣੀਗੁਰਮੁਖਸੇ
ਹਾਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਉਜਲਹੰਸੁਹੇਮਨਮੁਖਹੋਕਾ

ਗੁ ਅਨਮੁਖ ਭੂਧਾ ਕ ਵਲੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਜਾ
 ਗੁ ਅਨਮੁਖ ਜੈ ਨ ਕੁਟਾ ਯਨ ਗੁਰਮੁਖ ਹਰਿ
 ਮੇਲਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੋਬਿੰਦਾ ਸਿੰਘ ਆਪੇ ਗੁਰ
 ਚੇਲਾ ॥ ਸਚਾ ਜਾਹਿਬ ਅਮਰੁ ਸਚੁ ਸਚੀ
 ਗੁਰਬਾਨੀ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਗਤਿ ਆਸੁਖ ਦਰਗਾਹ
 ਮਾਣੀ ॥ ਜਿਨ੍ਹ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸਚੁ ਧਿਆਇਆ
 ਤਿਨ ਸੁਖਾਵਿਹਾਣੀ ਅਨਮੁਖ ਦਰਗਾਹ ਮਾ
 ਗੀ ਅਨਾਤਿਲ ਪੀੜਿਘਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਜਨਮ
 ਸਗਾਰਬਾ ਅਨਮੁਖੀ ਦੁਹੇਲਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੋ
 ਬਿੰਦਾ ਸਿੰਘ ਆਪੇ ਗੁਰਚੇਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖ
 ਅਮੋਲੁ ਹੈ ਵਰਭਾਗੀ ਸੁਣੀਐ ਸਤੁ ਸੀ

ਗਤਵਿਚਪਾਈਐਨਿਤਹਰਿਗੁਣਗੁਣੀਐ
ਧਰਮਖੇਤਕਲਜੁਗਸਰੀਰੁਬੇਈਐਸੇਲੁਣ
ਐਸਚੁਸਾਰਿਬਸਚੁਧਿਆਵਹੀਪਣੀਜ
ਉਪੁਣੀਐਯਦਿਚਸੀਗਤਸਚੁਵਰਤਦਾਅੰਤ
ਬੀਉਨਵੇਲਾਵਾਹਵਾਹਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਆ
ਪੇਗੁਰਚੇਲਾ॥੬॥ਓਅੰਕਾਰਾਮਾਪਰੇਰੇਸੀ
ਕੁਆਪੋਉਹੀਉਪਾਵਨਹਾਰੇਗੁਰਸਬਦੀ
ਜਾਪੋਅਖਨਮਹਿਫਾਰਿਓਸਾਰਦਾਤਿਸੁਕੁਉ
ਨਬਿਆਪੋਕਲੀਕਾਲੁਗੁਰਸੇਵੀਐਮੇਤਾਂ
ਦੁਖਨਸੰਤਾਪੋਸਕੁਜਗੁਤੇਗਾਖੇਲੁਹੋਤੁਗੁ
ਣੀਗਹੇਲਾਵਾਹਵਾਹਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ

ਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ॥੧॥ ਆਵਪੁਰਖੁਮੰਤਰੁਅੰ ੧੧੪
ਨੰਤਗੁਰਮੰਤਨਪਾਈਐ॥ ਅਪਰਅਪਾਰਮਨੰ
ਤਆਵਜਿਸੁਲਖੀਨਜਾਈਐ॥ ਅਮਰਅ
ਜਾਚੀਸਤਨਮਸਦਸਦਾਧਿਆਈਐ॥
ਸਚਾਸਾਹਿਬਸੇਵੀਐ॥ ਮਨਚਿੰਦਿਆਪਾਈ
ਐ॥ ਅਮਨੋਕਭਾਂਤਹੋਇਪਸਾਰਿਅੰਤੈ
ਕੁਅਕੇਲਾ॥ ਵਾਹਵਾਹਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ
ਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ॥੨॥ ਅਬਨਾਜੀਅਨੰਤ
ਹੈਘਟਘਟਾਹਿਸਦਾਇਆ॥ ਅਘਨਾ
ਜੀਆਤਮਾਮਰੁਲਨਹੀਭੁਲੈਨਕੁਲਾਇ
ਆ॥ ਅਪਰਅਪਾਰਮਲਾਹੁਅਲਖੁ

ਗੁਰਸਬਦਲਖਾਇਆ ਸਰਬਬਿਆਪੀਤੈ
ਅਲੇਖਾਜਿਸੁਲਗੈਨਮਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਨਾਮੁ
ਧਿਆਈਐਮੇਜਿਤੁਲਘੇਵਹੇਲਾ ਫਾਹਫਾਹ
ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਨਰਹਨਿਪਾਨਿਰਦੈਗਧਿਆਈਐਨਰਾ
ਇਨਿਰਬਾਣਨਾਬਮਨਅਨਦਿਨਗਾਈ
ਐਨਰਕਨਿਵਾਰਨਦੁਖਦਲਨਜਪਨਰਕ
ਨਜਾਈਐਨਹਾਰੁਦਿਆਲਨਾਬਜੇਦੇ
ਜੋਪਾਈਐਨਦੁਖਭੰਜਨਸੁਖਹਰਧਿਆ
ਨਮਾਇਆਰਚਖੇਲਾ ਫਾਹਫਾਹਗੋਬਿੰਦ
ਸਿੰਘਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪਉੜੀ

ਪਾਰਬਹਮਪੁਰਨਪੁਰਖਪਰਸੇਸਰਦਾਤਾ
 ਪਤਤਪਾਵਨਪਰਮਾਤਮਾਸਰਬਅੰਤਰਿਜਾ
 ਤਾਦਾਨਾਬੀਨਾਬੇਸੁਮਾਰੂਬਿਅੰਤੁਬਿਧਾ
 ਤਾਬਨਵਾਗੀਬਖਾਸਿੰਦੁਆਪਆਪੋਪਿ
 ਤਮਾਤਾਮਾਦਾਸਜਨਮੁਅਮੋਲੁਰੈਅਮਲਨੇ
 ਕੀਵੇਲਾਦਾਹਦਾਹਗੋਬਿੰਦਾਸਿੰਪਆਪੇ
 ਗੁਰਚੇਲਾ॥੧੧॥ਪਉੜੀ॥ ਭਭੈਭੈਜਨੁਰੁ
 ਗਵਾਨਭਜੁਭੈਨਾਸਿੰਭੈਗੀਭੁਗਤਵਛਲੁ
 ਭੈਭੈਜਨੇਜਪਸਦਾਅਮੋਗੀਅਨਮੋਹਨਮੂਰੁ
 ਤਮੁਕੀਦਪ੍ਰਭੁਜੇਗਸੰਜੇਗੀਰਸੀਅਮਾਰਖ
 ਵਾਲਾਰਚਨਹਾਰੁਜੇਕਰੇਸੇਗੀਅਧਸੁਦਨ

ਮਧੋ ਮੁਰਾਰ ਬਹੁਰੀਰੀ ਖੇਲਾ ਵਾਹਵਾਹ ਗੋਬਿੰਦ
ਸਿੰਘ ਮਾਪੇ ਗੁਰਚੇਲਾ ੧੨ ਪਉੜੀ ਲੇਚਾ
ਪੂਰਨ ਲਿਖਨ ਹਾਲੇ ਖੋਕੇ ਲਿਖਾਰੀ ਲਲਨੁਲਾ
ਲੁਗੁਲ ਲੁਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀ ਗਵਣਹਾਰੁ
ਰਹੀ ਮਰਾਮੁ ਮਾਪੇ ਨਰਨਾਰੀ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਰਘਨਾ
ਬੁਜ ਪਜਾਣੀ ਐਬਲ ਹਾਰੀ ਪਰਮ ਹੰਸੁ ਕੇ ਤਾਸ
ਨਾਜ ਜਪੁ ਰਿਦੈ ਸੁਹੇਲਾ ਵਾਹਵਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰ
ਘ ਮਾਪੇ ਗੁਰਚੇਲਾ ੧੩ ਪ੍ਰਾਨ ਮੀਤ ਪਰਮਾਤਮਾ
ਪਰਖੇਤਮ ਪੂਰਾ ਪੋਖਨ ਹਾਰਾ ਪਾਤਸਾਹੀ ਪ੍ਰਿਤ
ਪਾਲਨ ਊਗਾ ਪਤਤ ਉਧਾਰਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਸਦਾਸਦਾ
ਹਜੂਰਾ ਪਰਗਟ ਪੂਰਖ ਪ੍ਰਿਤਮਾ ਉਪਉਗੁਰ

ਗੋਬਿੰਦਸੁਰਾ ਅਨਦਬਿਨੋਦੀਨੀ ਅਜਪੁਸ
ਰੁਸਰੀਵੇਲਾ ਵਾਹਵਾਹ ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ ਅਪੇਗੁ
ਰਚੇਲਾ ੧੪ ਸੰਤਗੁਗਤਗੁਗਸਿਖ ਹਹਿਜਗਤ
ਗਨਆਏ ਪਰਉਪਕਾਰੀਜਗਤੇਮੇਗੁਗਸੰਤ
ਦਿਕਾਏ ਸੇਵਕਸੇਪਰਵਾਨਹੈਗੋਬਿੰਦਾਹਿ
ਆਏ ਕਲੀਕਾਲਮਰਦਾਨੁਮਰਦਨਾਨਕਗੁ
ਣਗਾਏ ਵਾਸਾਓਹਿਅਸਦਾਸਦਾਗੁਰ
ਸੰਗਤਮੇਲਾ ਵਾਹਵਾਹ ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ ਅਪੇ
ਗੁਰਚੇਲਾ ੧੫ , , , ,

੧੫੬

੧੧੯

॥ ਗੁਰਗਾਉੜੀਭਗਤਾਂਕੀਬਣੀ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗਾਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਸ੍ਰੀ
ਕਬੀਰਜੀਉਕੇਚਉਪਦੇ॥ ॥ ਅਬਮੇਹਿ
ਜਲਤਗਾਮਜਲੁਪਾਇਆਗਾਮਉਦਾਕਿ
ਤਨੁਜਲਤਬੁਝਾਇਆ॥ ੧॥ ਗੁਰਗਾਉ॥
॥ ਅਨੁਮਾਹਣਕਾਗਦਿਬਨਜਾਣੀਐ॥ ਸੋਜ
ਲੁਬਿਨੁਭਗਵੰਤਨਪਾਣੀਐ॥ ੧॥ ਜਿਹਪ
ਦਕਸੁਰਨਰਪੈਜਾਰੇ॥ ਗਾਮਉਦਾਕਿਜਨਜ
ਲਤਉਬਾਰੇ॥ ੨॥ ਭਵਸਾਗਰਸੁਖਸਾਗ

ਗੁਮਾਹੀ ਪੀਦਿ ਰਹੇ ਜਲ ਨਿਖੁਟ ਤਨਾਹੀ
॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੁਜੁ ਸਾਧਿ ਗੁਪਾਨੀ ॥
ਗੁਮਾਹੀ ਦਿਖੈ ਮੇਰੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਨੀ ॥੪॥੧॥
ਗੁਮਾਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ॥ ਆਪੁ ਉਜਲ ਕੀ
ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਲ ਮਾਹਿ ਅਗਨਿ
ਉਠੀ ਆਇ ਕਾਇ ॥੧॥ ਗੁਮਾਹੀ ਤੂੰ ਜਲ
ਨਿਧਿ ਹਉ ਜਲ ਕਾ ਮੀਰੁ ॥ ਜਲ ਮਾਹਿ ਰਹਉ
ਜਲ ਹਿ ਬਿਰੁਖੀਰੁ ॥੧॥ ਤੂੰ ਪੀ ਜਰੁ ਹਉ ਸੁਖ
ਟਾਤੇ ਗੁਮਾਹੀ ਜਾਨੁ ਕਾ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ॥੨॥
॥ ਤੂੰ ਤਰਵਰੁ ਹਉ ਪੀਖੀ ਆਹਿ ਮੰਦ ਭਾਗਿ
ਤੇਰੇ ਦਰਸਨੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥ ਤੂੰ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਹਉ ਨਉ

ਤਨਚੇਲਾ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਿਲੁ ਅੰਤਿ ਕੀਥੇ ੭੭੬

ਲਾ ॥ ੧॥ ੨॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ॥ ਜਬ

ਹਮ ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਤਬ ਲਗ

ਹਿ ਕਾਹੇ ਦੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੧॥ ਹਮ ਅਪਤਹ

ਅਪੁਨੀ ਪਾਤਿ ਖੋਈ ॥ ਹਮ ਰੋਖੋ ਜਿ ਪਰਹਮਾ ਤਿ

ਕੋਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਮੰਦੇ ਮੰਦੇ ਮਨ ਮਾਹਿ

ਸਾਝ ਪਾਤਿ ਕਾਹੁ ਜਿਉ ਨਹੀ ॥ ੨॥ ਪਾਤਿ ਮੁਖ

ਤਿ ਤਾ ਕੀ ਨਹੀ ਲਜਾ ॥ ਤਬ ਜਨਹੁ ਗੀ ਜ

ਬਉਪ ਰੋਗੋ ਪਾਜਾ ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪਾਤਿਹ

ਰਿਪ ਰਵਾਨਾ ਸਰਬ ਤਿਆਗਿ ਭੁਜੁ ਕੇ ਦਲ

ਗਾਮਾ ॥ ੧॥ ੩॥ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਨਗਨਫਿਰਤਜੋਪਾਈਐਜੋਗੁ ਬਨਕਾਮਿ
ਰਗੁਮੁਕਤਸਭੁਹੋਗੁ॥੧॥ਕਿਆਨਾਗੋਕਿਆ
ਬਾਧੇਚਾਮਾਜਬਨਹੀਚੀਨਸਿਆਤਮਰਾਮਾ
॥੧॥ਗੁਰਾਉਮੁਰਮੁਰਾਏਜੋਸਿਧਿਪਾਈਮੁਕ
ਤੀਭੇਰਨਗਈਆਕਾਈ॥੨॥ਬੰਦੁਗਾ
ਖਿਜੋਤਹੀਐਭਾਈਖੁਸਹੋਕਿਉਨਪਰਮ
ਗਤਿਪਾਈ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਸੁਨਹੁਨਰਭੁ
ਈ॥ਗਮਨਾਮਾਬਿਨੁਕਿਨਿਗਤਿਪਾਈ॥੪॥
॥੪॥॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ਸੀਧਿਆ
ਪ੍ਰਤਿਸ਼੍ਰੁਕਗਾਹੀਜਿਉਭਏਦਾਦਰੁਪਾ
ਨੀਆਹੀ॥੧॥ਜਉਪੈਰਾਮਗਮਗਤਿਨਾਹੀ॥

ਤੇਸਭਿਧਰਮਗਾਇਕੋਜਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾ॥੧੬॥
ਇਆਗਤਿਬਹੁਪਰਚਾਹੀ॥ਤਿਨਕਉਦਾਇਅੰ
ਚੁਪਨੈਭੀਨਾਹੀ॥੨॥ਚਰਚਰਨਕਹਹਿਬਹੁਆ
ਗਾਗਾਸਾਧੁਸੁਖਪਾਵਹਿਕਲਿਸਾਗਾ॥੩॥
ਕਹੁਕਬੀਰਬਹੁਕਾਇਕਰੀਜੈ॥ਸਰਬਰਸੁਭ
ਰਿਮਹਾਸੁਪੀਜੈ॥੪॥੫॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ
ਕਿਆਜਪੁਕਿਆਤਪੁਕਿਆਬ੍ਰਤਪੁਜਾ॥
ਜਕੋਰਿਦੇਭਾਉਹੋਦੁਜਾ॥੧॥ਰੇਜਨਮਨੁਮਧ
ਉਸਿਉਲਾਈਐ॥ਚਤੁਰਾਈਨਚਤੁਰਭੁਜਪੁ
ਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਹਰੁਲੋਭੁਅਹੁਲੋਕਾ
ਚਾਹੁ॥ਪਰਹਰੁਕਾਮਕੁਧੁਅਹੀਕਾਰੁ॥੨॥

ਕਰਮਕਰਤਬਧੇਅਹੀਸੇਵਾਸਿਲਿਪਾਬਰ
ਕੀਕਰਹੀਸੇਵਾ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਗੁਗਤਕਰਿ
ਪਾਇਆਕੁਲੇਕੁਮਿਲੇਰਘੁਗਾਇਆ॥੪॥
੬॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ਗਰਭੁਦਾਸਮ
ਹਿਕੁਲੁਨਹੀਜਾਤੀ॥ਬਹਮਬਿੰਦੁਤੇਸਕੁਉ
ਤਪਾਤੀ॥੧॥ਕਹੁਰੇਪੰਡਤਬਾਮਨਕਬਕੇਹੁਏ॥
ਬਾਮਨਕਹਿਕਹਿਜਨਮਮਤਖੇਏ॥੧॥ਗਹਾਉ॥
ਜਿਤੁਬਹਮਨੁਬਹਮਨੀਜਾਇਆਤਉਆ
ਨਬਣਕਾਰੇਨਹੀਆਇਆ॥੨॥ਤਮਕਤ
ਬਹਮਨੁਹਮਕਤਸੁਦਾਹਮਕਤਲਹੁਤਮ
ਕਤਦੁਪਾ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਜੀਬਹਮਬੀਚਰੈ

ਜਿਥੁ ਹਮ ਲੁਕ ਹੀ ਅਤੁ ਹੈ ਹਮ ਸਾਧੈ ॥ ੪॥ ੧॥
 ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਅੰਧ ਕਾਰ ਸੁਖਿ ਕਬਹਿ
 ਜੇਈ ਹੈ ॥ ਰਾਜਾ ਕੁ ਦੇਉ ਮਿਲਿ ਰਈ ਹੈ ॥ ੧॥
 ਜਉ ਪੈਰ ਸਨਾਹ ਮਨ ਕਹਿਕੋ ॥ ਓਪਜਿਤ ਬਿ
 ਨਸਤ ਰਵਤੁ ਗਹਿਕੋ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਸ ਦੇਖਿ
 ਅੰਤਰ ਵਰ ਕੀਛਾਇਆ ॥ ਪਾਨਗਾਏ ਕਹੁ ਕਾਕਿ
 ਮਾਇਆ ॥ ੨॥ ਜਸ ਜੰਤੀ ਮਾਹਿਜੀ ਉਸ ਮਨਾ
 ਮੂਏ ਮਹਮੂ ਕਕਾਰ ਜਨਾ ॥ ੩॥ ਹਿਸਾਸ ਰਵ
 ਰੁਕਾਨੁ ਸਗੀਰਾ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਓ ਰੋ ਕਬੀਰਾ ॥
 ॥ ੪॥ ੨॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜੋਤਿ ਕੀ ਜਾ
 ਤਿ ਜਾਤਿ ਕੀ ਜੋਤੀ ॥ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਕੰਚੁ ਅ

ਫਲਮੇਤੀ॥ ੧॥ ਕਵਨੁਸੁਪੁਜੇਨਿਰਤਉਕ
ਹੀਐ॥ ਕਉਭਜਿਜਾਇਅਭੈਰੋਤੋਇਹੀਐ॥
॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ॥ ਤਟਿਬਿਬਨਹੀਮਨੁਪਤੀਅ
ਇ॥ ਚਰਾਅਚਰਹੇਉਰਝਾਇ॥ ੨॥ ਪਾ
ਪੁਪੁਨਦਇਏਕਸਮਨਾ॥ ਨਿਜਪਰਿਪਾਸੁ
ਤਜਹੁਗੁਨਾਨਾ॥ ੩॥ ਕਬੀਰਨਿਰਗੁਨੁ
ਨਾਮਨਰਸੁਇਸੁਪਗਚਾਇਪਰਚਿਰਹੁਏਸੁ
॥ ੪॥ ੬॥ ਗਉਫੀਕਬੀਰਜੀ॥ ॥ ਜੋਜਨ
ਪਰਮਿਤਿਪਰਮਨੁਜਨਾ॥ ਬਾਤਨਹੀਬੈਕੁ
ਠਸਮਨਾ॥ ੧॥ ਨਾਜਨਾਬੈਕੁਠਕਹਾਹੀ॥ ਜਾ
ਨੁਜਨੁਸਾਭਿਕਹਹਿਤਹਾਹੀ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ॥

ਕਹਨਕਹਾਵਨਨਹਪਤੀਆਈਏਤਉਮ ੧੯੩

ਨੁਮਲੈਜਾਤੇਹਉਮੇਜਾਈਏ ੨ ॥ ਜਬਲਗੁ

ਮਨਿਬੇਕੁਠਕੀਆਸਾਤਬਲਗੁਹੋਇਨ

ਹੀਚਰਨਨਿਵਾਸੁ ੩ ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਹਿਹਕ

ਹੀਅੇਕਾਹਿਜਾਧਸੀਗਾਤਿਬੇਕੁਠੈਆਹਿ

੪ ॥ ੧੦ ॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ॥ ਉਪ

ਜੈਨਿਪੁਜੈਨਿਪਾਜਿਸਮਾਈਨੈਨਹਦੇਖਤ

ਇਹਜਗੁਜਾਈ ੧ ॥ ਲਾਜਨਮਰਹੁਕ

ਹੁਪਗੁਮੇਗਾਅੰਤਕੀਬਾਹਨਹੀਕਛੁ

ਤੇਗਾ ੧ ॥ ਗਹਾਉਆਨਿਕਸਤਨਕਰਿਕਾ

ਇਆਪਾਣੀਅਤੀਬਾਹਅਗਨਿਸੀ

ਗਿਜਲੀ॥ ੨॥ ਚੇਅਚੰਦਨੁ ਮਰਦਨੁ ਅੰਗਾ
ਸਿਤਨੁ ਜਲੇ ਕਠਕੇ ਸੰਗਾ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀ
ਰਨੁ ਹੁੰਦੁ ਨੀਆ॥ ਬਿਨਸੈ ਰੂਪ ਦੇਖੈ ਸ
ਭਦੁ ਨੀਆ॥ ੪॥ ੧੧॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ॥
ਅਵਰੁ ਮੁਏ ਕਿਆ ਸੇ ਗੁਰਗੀਜੇ॥ ਤਉ ਕੀ
ਜੇ ਜਉ ਆਪਨ ਜੀਜੇ॥ ੧॥ ਮੇਨ ਮਰਉ ਮਾਰਿ
ਬਸੀ ਸਾਹਾ॥ ਅਬ ਮਹਿ ਮਿਲਿ ਓਹੋ ਜੀਆਵ
ਨਹਾਰਾ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਗਇਆ ਦੇਹੀ ਪਰਮਲ
ਮਹਕੰਦਾ॥ ਤਾਸੁਖ ਬਿਸਰੈ ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੨॥
ਕੁਅਟਾਏ ਕੁਪੰਚ ਪੰਨਿ ਹਾਰੀ॥ ਟੂਟੀ ਲਾਜੁ
ਨੂੰ ਮਾਤਿ ਹਾਰੀ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗਿਕਬਾਹਿ

ਬੀਚਾਰੀ ਨਾਓਹੁਕੂਅਟਨਾਪਨਿਹਾਰੀ॥੪॥

੭੯੩

॥੧੨॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ਅਸਥਾਵਰ ਜੀ

ਗਮਕੀਟਪਤੰਗਾ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਕੀ ਏਥ

ਹੁੰਗਾ॥੧॥ ਐਸੇ ਘਰ ਹਬ ਹੁਬ ਸਾਏ॥ ਜ

ਬਹਮ ਗਮ ਗਰੁਤ ਹੋਇਆ ਏ॥੧॥ ਗਹਾਉ

ਜੋਗੀ ਜਤੀਤ ਪੀਬਹਮ ਚਾਰੀ॥ ਕਬਹੂ ਗ

ਜਾਛੁੜ ਪਤਿ ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ॥੨॥ ਸਕਤ

ਮਗਹਿ ਜੰਤ ਸਾਭਿ ਜੀਵਹਿ॥ ਗਮ ਗਸਾਇ

ਨੁਗਸਨਾ ਪੀਵਹਿ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰਭਾਕਿ

ਰਪਾਕੀ ਜੋ॥ ਹਾਰਿ ਪਰੇ ਅਬ ਪੁਰਾ ਦੀ ਜੋ॥

੪॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਨਾਨਕ

ਲਾਇਲਿਖਿਅਮਹਦਾ॥੫॥ਅੰਸੋਅਚਰਜੁ
ਦੇਖਿਓਕਬੀਰਾ॥ਦਧਿਕੇਕੁਲੇਬਿਰਲੇਨੀਰੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰੀਅੰਗੁਰੀਗਦਹਚਰੈ॥ਨਿਤ
ਉਠਿਹਸੇਹਿਰੋਅੰਗੇ॥੧॥ਅਤਾਭੈਸਾਅੰਮੁਹਾ
ਜਾਇ॥ਕੁਦਿਕੁਦਿਚਰੈਗਸਾਤਲਿਪਾਇ॥੨॥
੧॥ਕੁਕਬੀਰਪਰਗਟੁਰੁਈਖੇਰੁ॥ਲੇਲੇਕ
ਉਚੁਪੈਨਿਤਕੇਰੁ॥੩॥ਰਾਮਰਾਮਤਮਤਿਪਰ
ਗਟੀਆਈ॥ਕੁਕਬੀਰਗੁਰਸੇਈਪਾਈ
੧॥੧॥੧॥੧॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਪੰਚਪਦੇ॥੨॥
੧॥ਜਿਉਜਲਛਡਿਬਾਹਰਿਰੁਇਓਮੀਨਾ॥ਪੁ
ਰਬਜਨਮਹਉਤਪਕਾਹੀਨਾ॥੧॥ਅਬਕ

ਹੁਠਾ ਮਕਦਨ ਗਾਤਿ ਮੇਰੀ ਤਜੀ ਅਲੇ ਬਨਾਰ ੧੬੮.
ਸਮਾਤਿ ਭੁਈ ਬੋਰੀ ੧੧ ਰਹਾਉ ਜਗਲ ਜਨ
ਮਸਿਦ ਪੁਰੀ ਗਵਾਇਆ ਮਰਤੀ ਬਰਮ
ਗਹਰਿ ਉਹਿ ਆਇਆ ੧੨ ਬਹੁਤ ਬਰਸਤ
ਪੁਕੀ ਆਕਾਸੀ ਮਰਤ ਭੁਭੁਇਆ ਮਗਹ
ਰਕੀ ਬਾਸੀ ੧੩ ਕਾਂਸੀ ਮਗਹ ਰਸ ਮਬੀਚ
ਰੀ ਹੋਛੀ ਭਰਾਤਿ ਕੋ ਸੇਉ ਤਰਸਿ ਪਾਈ ੧੪
ਕਹੁ ਬੁਰਗ ਜਿਸਿ ਦਸ ਭੁਕ ਜਾਨੈ ਮੁਆਕ
ਬੀਰ ਮਤ ਸੀਰਾ ਮੇ ੧੫ ਗਾਉ ਨੀਕ ਬੀ
ਰਜੀ ਚੋ ਆਚੰਦਨ ਮਰਦਨ ਅੰਗਾ ਸੇਤੁਨ
ਜਲੈ ਕਾਠ ਕੋ ਸੰਗਾ ੧੬ ਇਸੁ ਤਰੁ ਧਨੁ ਕੀ ਕਵ

ਨਬਰੁਈ॥ਧਰਨਿਪੈਰੈਰਵਾਰਿਨਜਾਈ॥੧॥
ਠਹਾਉ॥ਗਤਿਜਿਸੇਵਹਿਦਿਨਕਰਹਿਕਾਮਾ॥
ਇਕੁਖਿਨੁਲੇਹਿਨਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥੨॥ਹਾਥਿ
ਤਰੇਰਮੁਖਿਖਾਇਓਤੰਬੋਰਾਮਰਤੀਬਰਕਸਿ
ਬਾਧਿਓਚੋਰਾ॥੩॥ਗੁਰਮਾਤਿਗਸਿਰਸਿਹਰਿ
ਗੁਰਗਾਦੇ॥ਗਮੇਗਾਮਗਮਤਸੁਖੁਪਾਦੇ॥੪॥
ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੋਨਾਮੁਦਿੜਾਈ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਬਾਸੁਰੁਗੰਧਬਸਾਈ॥੫॥ਕਹਤਕਬੀਰਚੇ
ਤਿਰੇਅੰਧਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮੁਖੁਗਾਸਭੁਪੰਧਾ॥੬॥
੧੬॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਤਿਪਚੇਚਰਤਕੇ
ਜਮਤੇਉਲਟਿਕੁਏਹੈਰਾਮਾਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖ

ਕੀਓਬਿਸਰਾਮਾਬੇਰੀਓਲਟਿਕੁਏਹੈਮੀਤਾ॥

੧੯੫

ਸਾਕਤਓਲਟਿਸੁਜਨਕੁਏਚੀਤਾ॥੧॥ਅਬ

ਮੇਹਿਸਰਬਕੁਸਲਕਰਿਮਾਨਿਆਸਾਂਤਿਕੁ

ਈਜਬਰੀਬਿੰਦੁਜਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਤਨਮਹਿਹੋਤੀਕੋਟਿਓਪਾਧਿਓਲਟਿਕੁਏ

ਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਧਿਆਪੁਪਛੁਨੈਆਪੇਆਪਾ

ਰੇਗੁਨਬਿਆਪੇਤੀਨੋਤਾਪਾ॥੨॥ਅਬਮਨੁਓ

ਲਟਿਸਨਤਨੁਹੁਆਤਬਜਾਨਿਆਜਬ

ਜੀਵਤਮੁਆਕਹੁਕਬੀਰਸੁਖਿਸਹਜਿਸ

ਮਾਵਉਆਪਨਰਰਉਨਮਦਰਰਰਾਵਉ

॥੩॥੧॥ਗਉਰੀਕਬੀਰਜੀਪੰਡੂਮੁਏਜੀ

ਉਕਿਹਘਰਿਜਾਤਾਸਬਦਅਤੀਤਅਨਾਹਦਿ
ਠਾਤਾਜਿਨਿਰਾਮੁਜਾਨਿਆਤਿਨਹਿਪਛਾਨਿਆ
ਜਿਉਰੰਗੋਸਕਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੧॥ਅੰਏਸਾਗਿ
ਅਨੁਕਥੰਬਨਵਾਹੀਅਨਰੇਪਵਦਿਕਸੁਖ
ਮਨਨਹੀ॥੧॥ਠਹਾਉਸੇਗੁਰੁਕਰਹੁਜਿਬਹੁ
ਰਿਨਕਰਨਾਸੇਪਦਰਵਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਰਵ
ਨਾਸੇਧਿਅਨੁਧਰਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਪਰਨਾ
ਅੰਏਸੇਮਰਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਮਰਨਾ॥੨॥ਉਲ
ਟੀਰੰਗਾਜਮੁਨਿਮਿਲਾਵਾਉਬਿਨੁਜਲ
ਸੰਗਮਨਮਹਿਨਵਉਲੇਚਾਸਮਸਾਗਿਇ
ਹੁਬਿਉਹਾਰਾ॥੩॥ਤਬੀਚਾਰਿਕਿਆਅਵਰ

ਬੀਚਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਆਪੁ ਤੇ ਜੁਥਾਇ ਪ੍ਰਥਮੀ ਆਕਾਸ ॥ ੧੯੬ ॥
॥ ਐਸੀ ਰਹੁ ਰਹੁ ਉਹ ਰਿਪਾਸਾ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਨਿ
ਰੰਜਨ ਧਿਆਵਉ ॥ ਤਿਤੁ ਪਾਰਿ ਜਾਉ ਜਿਬੁ
ਰਿਨ ਨ ਆਵਉ ॥ ੧੮ ॥ ੧੮ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ
ਤਿਪਦੇ ॥ ਕੰਚਨ ਸਿਉ ਪਾਈ ਐਨਹੀ ਤੋਇ ॥
ਅਨੁਦੇਹਾ ਮੁਣੀ ਆਹੈ ਮੋਇ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਮੋਇ
ਰਾਮੁ ਅਪੁਨ ਕਾਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭ
ਇਸੇ ਰਾਮੁ ਜਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਬਹੁ ਮੇਕ
ਬਿਕਾਬਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬੇ
ਨੁ ਪਾਰਿਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਕਬੀਰ ਚੰਚਲ ਮ
ਤਿਤਿ ਆਗੀ ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਿਜ ਭਗਤਿ ॥ ੩ ॥

ਤੀਰਾ १॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੇਕਰਾਇ ਦੇਖ ਉਸ ਭਨਾਹੀ ॥ ੧੯॥

ਕਿਆ ਜਨ ਉਸ ਹਕ ਉਨ ਪਿਆਰੀ ॥ ੨॥ ਕਹੁ ਕ

ਬੀਰ ਜਾਨੈ ਮਸਤ ਕਿਉ ਗੁਆ ਜਗੁ ਪਰਹਾਰਿ ਤ

ਕਉ ਮਿਲੇ ਸੁਹਾਗੁ ॥ ੩॥ ੨੧॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀ

ਰ ਜੀ ॥ ਜਾ ਕੋ ਹਰਿ ਸਾਠ ਕਰੁ ਭਾਈ ॥ ਮੁਕਤਿ

ਅਨੀ ਤਿਪੁ ਕਾਗਟਿ ਜਾਈ ॥ ੧॥ ਅਬ ਕਹੁ ਰਾ

ਮ ਭਰੋ ਸਾ ਤੇਰਾ ॥ ਤਬ ਕਾਹੁ ਕਾ ਕਦੁ ਨਿਹੇਰਾ

॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਜਾ ਕੋ ਹਰਿ ਭਾਰਾ ॥

ਸੇ ਕਾਹੇ ਨ ਕਰੇ ਪਤਿ ਪਾਰਾ ॥ ੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ

ਇਕ ਬਾਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਕਿਆ ਬਸੁ ਜਉ ਬਿ

ਖੁਦੇ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ੩॥ ੨੨॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀ

ਰਜੀ ਬਿਨੁਸਤਸਤੀਹੋਇਕੋਸੇਨਾਰਿ ਪੰਡਿ
ਤਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨਕੋਸੇ
ਬਪੈਸਨੇਹੁ ਜਬਲਗੁਰਸੁਤਬਲਗ
ਨਹੀਨੇਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਸਾਹਨਿਸੁਕਰੇਸੀ
ਜੀਅਅਪਨੈਸੇਰਮਯੇਕਉਮਿਲੈਨਸੁਪ
ਨੈ ॥ ੨ ॥ ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਬਿਪੁਸਉਪਿਸਰੀਰੁ
ਜੇਈਸੇਹਾਗਨਿਕਹੈਕਬੀਰੁ ॥ ੩ ॥ ੨੩ ॥
ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ਬਿਖਿਆਬਿਆਪਿ
ਆਸਗਲਸੀਸਾਰੁ ਬਿਖਿਆਲੇਰੁਬੀਪ
ਠਵਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰੇਨਰਨਾਵਚਉਤ੍ਰਿਕਤਬੇੜੀ
ਹਰਿਸਿਉਤੇਤ੍ਰਿਬਿਖਿਆਸੀਗਿਜੇੜੀ ॥ ੧ ॥ ੨੪ ॥

ਰਹਾਉ ਸੁਰਨ ਰਦਾਧੇ ਲਾਗੀ ਅਗਾਨਿ ਕਹਿ ॥ ੧੯ ॥
ਨੀਰੁ ਪਸੁਪੀਦੁ ਸਿਨਝਾਗਾ ॥ ੨੦ ॥ ਚੇਤਤ ਚੇਤ
ਤਨਿ ਕਸਿਓ ਨੀਰੁ ਸੇਜ ਲੁਨਿਗਮ ਲੁਕ ਬਤ
ਕਬੀਰੁ ॥ ੨੧ ॥ ੨੦ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜਿਹ ਕੁ
ਲਿਪੁ ਤੁਨਗਿ ਅਨਬੀਰਾਗੀ ॥ ਬਿਧਵ ਕਸਨ
ਭਈ ਮਹਤਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਜਿਹ ਨਰਗਮ ਭਗਤਿ
ਨਹੀ ਸਾਧੀ ॥ ਜਨਮ ਤਕ ਜਨਮੁ ਓਅਪਗਾਧੀ ॥
੦੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰੁ ਮੁਚੁ ਗਭਗਏ ਕੀਨ ਬਾਚਿ
ਆ ॥ ਬੁਝੁ ਭੁਝੁ ਰੁਪ ਜੀਦੇ ਜਗਮਾਇਆਇ
੦੨ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੇ ਸੇ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨ
ਜੇ ਸੇ ਕੁਬਜ ਕੁਰੂਪ ॥ ੩ ॥ ੨੪ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਜੇਜਨੁਲੇਹਿਖਸਮਕਾਨਾਉ। ਤਿਨਕੋਸਦਬਲਿ
ਹਾਰੈਜਾਉ॥੧॥ ਜੇਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਹਰਿ
ਗੁਨਗਾਏ। ਸੋਭਾਈਮੰਰੋਮਨਿਭਾਏ॥੧॥ ਠਹਾਉ॥
ਜਿਹਘਟਗਾਮੁਗਹਿਅਭਰਪੁਰਿ। ਤਿਨਕੀ
ਪਗਪੰਕਜਹਮਧੁਰਿ॥੨॥ ਜਾਤਿਜੁਲਾਹ
ਮਤਿਕਾਧੀਗੁ। ਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਣਹਮੇਕ
ਬੀਰੁ॥੩॥੨੬॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ। ਗਗ
ਨਗਸਾਲਚੁਐਮੇਰੀਭਾਈ। ਅਚਿਮਹਾਰਚੁਤ
ਰੁਭਇਆਕਾਠੀ॥੧॥ ਉਅਕਉਕਹੀਐਸ
ਹਜਮਤਵਾਗਾ। ਪੀਵਤਗਾਮਰਸੁਗਿਆਨ
ਬੀਚਾਰੀ॥੧॥ ਠਹਾਉ। ਸਹਜਿਕਲਾਣਨਿ

ਜਥੇ ਮਿਲਿਆ ਵੀ ॥ ਅਨੰਦ ਮਾਤੋ ਅਨੰਦ ਨੂਜ ॥ ੧੯ ॥
ਈ ॥ ੨ ॥ ਚੀਨ ਤੁਚੀਨ ਤੁਨਿ ਰੰਜਨ ਲਾਇਆ ਕ
ਹੁਕਬੀ ਰੰਤੋ ਅਨਕੁਓ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥
ਗਓੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਅਨਕਾ ਸੁਭਾਓ ਮਨ ਹਿ
ਬਿਆਪੀ ॥ ਅਨਹਿ ਮਾਹ ਕਵਨ ਸਿਧਿ ਬਾਪੀ
॥ ੧ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਮੁਨਿ ਜੋ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ॥ ਅਨਕੁਓ ਮ
ਰਿ ਕਹਹੁ ਕਿ ਸੁਤਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨ ਅੰਤ
ਰਿ ਬੋਲੈ ਸੁਭ ਕੇ ਵੀ ॥ ਅਨ ਮਾਰੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ
ਨਹ ਵੀ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਜਨੈ ਭੋਓ ॥ ਅਨੁਮ
ਧੁ ਸੁਦਨ ਤਿਭਵਨੁ ਦੇਓ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਗਓੜੀ
ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਓਇ ਜੋ ਦੀਸਾ ਹਿ ਅੰਬਰਿ ਤਾਰੈ

ਕਿਨਿਓਇਚੀਤੇਚੀਤਨਹਾਰੇ॥੧॥ਕਹੁਰੇਪ
ਡਿਤਅੰਬਰੁਕਾਸਿਉਲਗਾ॥ਬੂਝੈਬੂਝਨ
ਹਾਰੁਸਰਗਾ॥੧॥ਠਹਾਉਸੁਰਜੁਚੰਦਕਰ
ਹਿਉਜੀਆਰਾਸਰੁਮਹਿਪਸਰਿਆਬਹ
ਪਸਾਰਾ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਨੈਗਾਸਿਉਹਿ
ਠੇਹਾਮੁਖਿਗਮੈਹੋਇ॥੩॥੨੯॥ਠਹਾਉ
ਕੀਕਬੀਰਜੀ॥ਬੇਦਕੀਪਤੀਸਿਉਤਿਭਾਈ
ਸਾਂਕਲਜੇਦਰੀਲੋਹੇਆਈ॥੧॥ਆਪ
ਨਨਗਰੁਆਪਤੇਬਾਧਿਆ॥ਮੋਹਕੇਫਾ
ਧਿਕਾਲਿਸਰੁਜਾਧਿਆ॥੧॥ਠਹਾਉ॥
ਕਟੀਨਕਟੇਤੁਟਿਨਹਜਾਈ॥ਸਾਸਾਪਨਿ

ਹੋਇ ਜਗ ਕਉ ਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ਹਮ ਦੇਖਤ ਜਿਨਿ ਸ
ਭੁਜ ਗੁਣੁ ਟਿਆ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੇਰਾ ਮਕਹਿ ਛੂਟਿ
ਆ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਦੇਇ ਮੁਹ
ਠਲ ਗਾਮੁ ਪਹਿਰਾ ਵਉ ॥ ਸਗਲ ਤਜੀ ਨੁਗ
ਗਨ ਦਉਰਾ ਵਉ ॥ ੧ ॥ ਅਪਨੇ ਬੀਚਾਰਿ ਅਸ
ਵਾਹੀ ਕੀ ਜੋ ॥ ਸਹਜ ਕੋ ਪਾਵੜੈ ਪਗੁ ਪਕਲੀ
ਜੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਲੁ ਫੇਰੈ ਕੁੰਠ ਤੁਝ ਹਿਲੇਤ
ਰਉ ॥ ਹਿਚਹਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਬਕੁ ਮਾਰਉ ॥ ੨ ॥
ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਭੁਲੇ ਅਸਵਾਰਾ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇ
ਬਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ਗਉੜੀ ਕ
ਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜਿਹ ਮੁਖਿ ਪਾਚਉ ਅਮ੍ਰਿਤ ਖਾਏ

ਤਿਹ ਮੁਖ ਦੇਖਤ ਲੁਕਟ ਲਾਏ ॥ ਇਕ ਦੁਖ
ਮਗਾਇਕਾਟ ਹੁਮੇਗਾ ॥ ਅਗਨਿ ਦੇਹੈ ਅਰਗਾਰ
ਭਬਸੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਬਿਭੁਤੀ ਬ
ਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤੀ ॥ ਕੇਜਰੈ ਕੇਗਰੁ ਲੇਮਾਟੀ ॥ ੨ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ॥ ਹਰਿ ਚਕਲ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥ ਪਾਛੈ
ਤੇਜ ਮੁਕਿ ਉਨ ਪਠਾਵਹੁ ॥ ੩ ॥ ੩੨ ॥ ਗਉੜੀ
ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ॥ ਆਪੇ ਪਾਵਕੁ ਆਪੇ ਪਕਾ
॥ ਜਰੈ ਖਸ ਮੁਤਗੈ ਕਵਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਜਪਤ
ਤਨੁ ਜਰਿ ਕੀਨੁ ਜਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਰਹਿ
ਆਸ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਕੇਜਰੈ ਕਾਹਿਰੈ
ਇਹਾਨਿ ॥ ਨਟਵਟ ਖੇਲੈ ਸਾਗਿ ਪਾਨਿ ॥ ੨ ॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਖਰ ਦੁਇ ਨੁਖੀ ਹੋਇ ਗਾਖਸ ॥
ਮੁਤਲੇ ਗਾਰਾਖੀ ॥੩॥੩੩॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥
ਦੁਇ ਪਦੇ ॥੨॥ ॥ ਨਾਮੋ ਜਗਾਧਿਆਨੁ ਚਿਤੁ
ਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗਨ ਛੂਟਾ ਜਮਾਇਆ
॥੧॥ ਕੇਸੇ ਜੀ ਦੁਹੁ ਹੋਇ ਹਮਾਰਾ ਜਬਨੁ ਹੋਇ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ
ਬੇਅਸਮਾਨਾ ਰਾਮ ਜਮਨੁ ਦੇਉ ਆਨਾ ॥੨॥੩੪॥
॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ॥ ਜਿਹੁ ਸਿਰਗ ਚਿਰ
ਚਿਬਾਧ ਤਪਾਗਾ ਜੇ ਸਿਰੁ ਚੰਚਲਾ ਰਹਿਕਾ
ਗਾ ॥੧॥ ॥ ਇਸ ਤਨਧਨ ਕੇ ਕਿਆ ਗਰਬਾਈ
ਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਾਹੇ ਨ ਦ੍ਰਿੜੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

॥ ਕਤਕਬੀਰਸੁਨਹਮਨਮੇਰੇ ॥ ਇਹੀ ਹਵਾ ਲਹੇਰੀ
ਗੇਤੇਰੇ ॥ ੨ ॥ ੩੫ ॥ ॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਕੇਪ
ਦੇਪੈਤੀਸਾ ॥ ॥ ਗਗੁਕਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ ॥

॥ ਅਜਟਪਦੀਕਬੀਰਜੀਕੀ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸੁਖਮਾਗਤਦੁਖਅਭੈਆ
ਵੇ ॥ ਸੋਸੁਖਹਮਹੁਨਮਾਂਗਿਆਭਾਵੇ ॥ ੧ ॥ ਅਬਿ
ਖਿਆਅਜਹੁਸੁਗਤਿਸੁਖਾਸਾ ॥ ਕੇਸੇਹੋਈਹੋ
ਰਜਾਮਾਨਿਵਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਠਹਾਓ ॥ ਇਸੁਸੁਖਤੇ
ਸਿਵਬ੍ਰਹਮਰਾਨਾ ॥ ਸੋਸੁਖਹਮਹੁਸਾਚਕਰਿ
ਜਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਨਕਾਦਿਕਨਾਰਦਮੁਨਿਸੇਖਾ ॥

ਤਿਨ ਭੀ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਨੁ ਨ ਹੀ ਪੇਖਾ ॥ ੩ ॥ ਇਸੁ
ਮਨ ਕਉ ਕੋਈ ਖੋਜਹੁ ਭਈ ॥ ਤਨ ਛੂਟੇ ਮਨੁ ਕ
ਹਾਸ ਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੈ ਦੇਉ ਨਾਮਾ
ਭਗਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮਿ ਇਨ ਹੀ ਹੋ ਜਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ਇਸੁ
ਮਨ ਕਉ ਨ ਹੀ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਭਗਮੁ ਗ
ਇਆ ਤਿਨਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ
ਭੁਪੁ ਨ ਰੋਖਿ ਆਕਾਈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੋਇਆ ਹੁਕ
ਮੁ ਬੁਝਿ ਸਮਾਈ ॥ ੭ ॥ ਇਸ ਮਨ ਕਾ ਕੋਈ ਜਾਨੈ
ਕੇਉ ॥ ਇਹ ਮਨਿ ਲੀਨੁ ਭਏ ਸੁਖੁ ਦੇਉ ॥ ੮ ॥
ਜੀਉ ਏਕੁ ਅਚ ਸਗਲ ਸਰੀਰਾ ॥ ਇਸੁ ਮਨੁ
ਊਰਹਿ ਰਹੇ ਕਬੀਰਾ ॥ ੯ ॥ ੧ ॥ ੩੬ ॥ ॥ ॥ ॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਹੀ॥ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਏਕਨਾਮ
ਜੇਜਾਗੋਕੇਤਕਸਿਧਭੁਏਲਿਵਲਾਗੇ॥
॥ १॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਹਾਰੇਏਕਨਾ
ਮਕਲਿਪਤਰਤਾਰੇ॥ १॥ ਜੇਹਰਿਹਰੇਸੁਰਹਿ
ਨਾਨਾਕਹਿੰਬੀਰਰਾਮਨਾਮਪਛਾਨਾ॥ ੨॥ ੩॥
॥ ਗਉੜੀਭੀਸੋਗਉੜੀਰੇਜੀਅਨਿਲਜਲਾ
ਜੋਤਹਿਨਾਹੀ॥ ਹਰਿਤਜਿਕਤਕਾਹੁਕੇਜਾਹੀ॥
॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਕਠਕੁਰੁਉਚਾਤੇਈ॥ ਸੋਜਰੁਪ
ਰਘਰਜਾਤਨਸੋਈ॥ ੧॥ ਸੋਸਾਹਿਬੁਗਹਿਅ
ਭਰਪੁਰਿਸਦਾਸਿਗਿਨਾਹੀਹਰਿਦੁਰਿ॥ ੨॥
ਕਵਲਾਚਰਨਸਰਨਹੋਜਕੈ॥ ਕਹੁਜਨਕਾ

ਨਾਹੀ ਪਰਤਾ ਕੇ ॥ ੩ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਉਕਹੈ ਜਾ ਸੁਕੀ ਬ
 ਤਾ ਸੀਸੀ ਮਥਾ ਨਿਜ ਪਾਤਿ ਹੋ ਦਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ਕਹੈ ਕ
 ਬੀਰੁ ਪੁਰਨ ਜਗ ਸਿਧੀ ॥ ਜਕੈ ਹਿਰਦੈ ਅਵਤੁ
 ਨਹੀ ॥ ੫ ॥ ੩੮ ॥ ਕਉਨ ਕੋ ਪੁਤੁ ਪਤਾ ਕੇ ਕਾ
 ਕੇ ਕਉਨੁ ਮਰੈ ਕੇ ਦੇਇ ਸੰਤਾਪ ॥ ੧ ॥ ਗਰਿਠ
 ਰਾ ਕਉਨੁ ਗਉ ਗੀਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਬਿਓਗ ਕੇ
 ਸੇਜੀ ਅੰਊ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਨੁ
 ਕੋ ਖਰਖ ਕਉਨ ਕੀਨਾਰੀ ॥ ਇਅਤ ਤਲੇ ਹੁਸ
 ਠੀਗ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਠਗ ਸਿਉ ਮ
 ਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਗਈ ਠਗਉ ਗੀਠ ਰੁਪ ਹਿਚਾਨਿਆ ॥
 ੩ ॥ ੩੯ ॥ ਅਬ ਮੋ ਕਉਨੁ ਭਏਗ ਜਾਗ ਮਸਹਾਈ

ਜਗ

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਛਾਉ
ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਦੀਓ ਰਲਾਈ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੇਲੀ
ਓਛੁ ਰਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪ ਓਜ ਪੁਰਜਨਾ
ਅਮੋਲ ਦਾਸੁ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪਨਾ॥ ੧॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕੀ ਨੋਪਰ ਓਪਕਾਰਾ ਕਾਢਿ ਲੀਨ ਸਾਗਰ
ਸੰਸਾਰਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪੀਤਿ
ਗੋਬਿੰਦੁ ਬਸੇ ਨਿਤਾਨਿਤ ਚੀਤਾ॥ ੨॥ ਆਇਅੰ
ਤਪਤਿ ਬੁਝਿਅ ਅੰਗਿ ਆਰਾਮ ਨਿਸੰਤਪੁ
ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ ਜਲਿ ਬਲਿ ਪੁਰਿ ਰਹੇ ਪੁ
ਭੁਖੁ ਆਮੀ॥ ਜਤ ਪੇਖ ਓਤਤ ਅੰਤ ਰਿਜਾਮੀ
॥ ੩॥ ਅਪਨੀ ਕੁਗਤਿ ਆਪਨੀ ਦ੍ਰਿੜਾਈ॥

ਪੁਰਬਲਿਖਤੁਮਿਲਿਆਮੇਰੇਭਾਈ। ਜਿਸੁਕਿ ੬੦
ਪਕਰੇਤਿਸੁਪੁਰਨਸਾਜਾ। ਕਬੀਰਕੋਸੁਆਮੀਗ
ਰੀਬਨਿਵਾਜਾ। ੧੦। ੧੦੦। ੧। ਜਲਿਹੈਸੁਤਕੁ ੬
ਲਹੈਸੁਤਕੁਸੁਤਕੁਓਪਾਤਿਹੋਈ। ਜਨਮੇਸੁਤ
ਕੁਮੁਏ। ੬। ਨਿਸੁਤਕੁਸੁਤਕੁਪਰਜਾਬਿਗੋਈ
੧੧। ਕਹੁਰੇਪੀਡੀਅਕਉਨੁਪੀਵਤਾ। ਅੰਸਾਗਿ
ਆਨੁਜਪਹਮੇਰੇਮੀਤਾ। ੧੧। ਰਹਾਉਮੇਨਹ
ਸੁਤਕੁਬੈਨਹਸੁਤਕੁਸੁਤਕੁਸਵਨੀਹੋਈ। ਉ
ਠਤਬੈਠਤਸੁਤਕੁਲਾਗੈ। ਸੁਤਕੁਪਰੇਰੇਜੇਈ
੧੨। ਫਾਸਨਕੀਬਿਧਿਸਭੁਕਉਜਨੈਛੂਟਨਕੀ
ਇਕੁਕੋਈ। ਕਹਿਕਬੀਰਗਮਠਿਦੈਬਿਚਾਰੈ

ਸੁਤ ਕੁਤਿ ਨੇ ਨਹੇਈ ॥ ੩ ॥ ੪੧ ॥ ਗਉੜੀ ॥
ਭਗਾਭਾਇ ਕੁਨਿ ਬੇਰਹੁ ਰਾਮੁ ॥ ਜਉ ਤਮ ਅ
ਪਨੇ ਜਨ ਸਿਕਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹ ਮਨੁ ਬ
ਰਾ ਕਿ ਜਾ ਜਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਰਾਮੁ ਬਡ ਕੈਠਾ
ਮਹਿ ਜਾਜਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਬਹੁ ਮਬਡਾ ਕਿ ਜਾ ਸੁਭ
ਪਾਇਆ ॥ ਬੇਦ ਬਡਾ ਕਿ ਜਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ
॥ ੨ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰਹ ਉਭਇਆ ਉਦਾਸੁ ॥
ਤੀਰਥ ਬਡਾ ਕਿਹ ਰਿਕਾਦਾਸੁ ॥ ੩ ॥ ੩੨ ॥
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ॥ ਦੇਖੁ ਭਈ ਗਨਕੀਆ
ਈਆਂ ਧੀ ॥ ਜਭੇ ਉਡਨੀ ਕੁਮਕੀ ਟਟੀ ਰਹੇ
ਨ ਆਇਆ ਬਾਂਧੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਚਿਤੇ

ਕੀਦੁਇਬੁਨਿਗਿਰਨੀਮੋਹਿਬਣਲੇਭੂਟਾ॥
ਤਿਬੁਨਾਛਾਨਿਪਰੀਧਰਓਪਰਿਦੁਰਮਾਤਿਭਾਰ
ਟੂਟਾ॥੧॥ਅੰਧੀਪੀਛੈਜੋਜਲੁਬਗਖੇਤਿ
ਹਿਤੇਗਜਰੁਭੀਨਾਕਹਿਕਬੀਰਮਾਨਿਭੁਇ
ਆਪੁਗਾਸਾਉਦੈਭਾਂਤੁਜਬਚੀਨਾ॥੨॥੪੩॥

ਗਉੜੀਚੇਤੀ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਹਰਿਜਸੁਸੁਨਹਿਨਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹਿ॥ਬ
ਤਨਹੀਅਸਮਾਨੁਗਿਗਾਵਹਿ॥੧॥ਅੰਧੇਸੇਣੇ
ਗਨਸਿਉਕਿਆਕਹੀਅੰਧੇਜੇਪੁਕੀਏਭ
ਗਤਿਤੇਬਾਹੁਜਾਤਿਨਤੇਸਦਾਰਨੇਰਹੀਅੰਧੇ॥੧॥

ਗਹਾਉ॥ ਆਪਿਨ ਦੇਹਿ ਚੁਭੁਤ ਰਿਪਾਨੀ॥ ਤਿਹ ਨਿੰ
ਦਹਿ ਜਿਹਰੀ ਗਾਅਨੀ॥ ੨॥ ਬੇਠਤ ਉਠਤ ਕੁ
ਟਿਲਤ ਚਾਲਹਿ॥ ਆਪੁ ਗਾਇ ਅਉਰਨ ਹੂਪਾ
ਲਹਿ॥ ੩॥ ਛਾਡਿ ਕੁਚਰਚਾ ਅਨਨ ਜਨਹਿ॥ ਬ
ਹਮਾਹੁ ਕੋ ਕਹਿਓਨ ਮਨਹਿ॥ ੪॥ ਆਪੁ ਗਾਏ
ਅਉਰਨ ਹੂਪੇ ਵਹਿ॥ ਆਗਿ ਲਗਾਇ ਮੰਦ
ਰੇ ਮੇਸੇ ਵਹਿ॥ ੫॥ ਅਵਰਨ ਹਸਤ ਆਪਹਿ
ਕਾਰੇ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖਿ ਕਬੀਰ ਲਜਨੇ॥ ੬॥
॥੧॥੪੪॥

ਸਾਭੁ ਗਉੜੀ ਬੇਰਾਗਾ ਟਿਕਬੀਰ ਜੀ॥ ੧॥ ਓ ਸਾਤਿ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜੀਵਤ ਪਿਤਰਨ ਮਨੋ ਕਉ ਮੁਏ॥ ੧੨॥

੬੬

ਸਿਰਧਕਰਾਹੀ ॥ ਪਤਰਭੀਬਪੁਰੇਕਹੁਕਿਉਪਾਵ
ਹਿਕਉਆਕੂਕਰਖਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਕਉਕਸਲੁ
ਬਤਾਵਹੁਕਈ ॥ ਕੁਸਲਕੁਸਲਕਰਤੇਜ
ਗੁਬਿਨਸੇਕੁਸਲੁਕੁਰੀਕੋਸਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
ਉਆਟੀਕੇਕਰਿਦੇਵੀਦੇਵਾਤਿਸੁਆਰੇ
ਜੀਉਦੇਹੀ ॥ ਅੰਸੇਪਿਤਰਤਮਾਰੇਕਹੀਆਹਿ ॥
ਆਪਨਕਹਿਅਨਲੇਹੀ ॥ ੨ ॥ ਜਰਜੀਉ
ਕਾਟਹਿਨਿਰਜੀਉਪੁਜਹਿਅੰਤਕਾਲਕ
ਉਕੁਰੀ ॥ ਰਾਮਨਾਮਕੀਨੰਹੀਜਾਨੀਭੈ
ਰੂਥੇਸਿਸਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਦੇਵੀਦੇਵਾਪੁਜਹਿਰੋ
ਲਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਹੀਜਾਨਾਕਹਤ

ਗਤਿ

ਕਬੀਰਾਮਕੁਲੁਨਹੀਚੇਤਿਆਬਿਖਿਆਸਿ
ਉਲਪਟਨਾ॥੪॥ਗਉੜੀ॥ਜੀਵਤਮਰੇ
ਮਰੇਫਨਿਜੀਵੇਅਸੇਸੁਨਿਸਮਾਇਆ॥
ਅਜੰਨਮਾਹਿਨਿੰਗਜਨਰਹੀਅੰਬੁਹਵਿਨ
ਕੁਵਜਲਿਪਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਗਮਅੰ
ਸਾਖੀਗੁਬਿਲੇਈਅੰਗੁਰਮਤਿਮਨੁਆ
ਅਸਥਿਰੁਗਖਹੁਇਰਬਿਧਿਅੰਮਿਤੁਪੀਓ
ਈਅੰ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਗੁਰਕੇਬਾਇਬਜ
ਰਕਣਤਛੇਦੀਪ੍ਰਗਟਿਆਪਦੁਪਰਗਾਸਾ
ਸਕਤਿਅੰਧੇਰਜੇਦਰੀਭੁਮੁਚਕਾਨਿਹਚਲੁ
ਸਿਦਪਾਹਿਬਾਸਾ॥੨॥ਤਿਨਿਬਿਰੁਬਾਏਧਨ

ਖਚਫਾਈ ਅੰਤਿ ਹੁਜਗੁ ਬੇਧਿ ਆਭਾਈ ॥ ਦਹ
 ਦਿਸਿ ਬੁਝੀ ਪਦੁ ਪੂਨਾ ਦੇ ਰੋਗ ਰਹੀ ॥ ਲਿਵ
 ਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਓਨ ਮਨਿ ਮਨੁ ਆਸੁ ਨਿਸਮਾਨੁ
 ਬਿਧਾ ਦੁਹਮਤਿ ਭਾਗੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਨ
 ਭਉ ਏਕੁ ਦੇਖਿ ਆਗਮ ਨ ਮਿਲਿ ਦੁਲਾਹੀ
 ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੪੬ ॥ ਗਓ ਕੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਤਿਪਦੇ
 ॥ ਉਲਟ ਤਪਦੁ ਨ ਚਖੁ ਖਦੁ ਭੇਦੇ ਸੁਹਤਿ ਸੁਨ
 ਅਨੁਗਾਹੀ ॥ ਅਦੋ ਨ ਜਾਇ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵੈ ਤਾਸੁ
 ਖੋਜੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਉਲਟਿ
 ਸਮਾਨਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਅਕਲਿ ਭੁਈ ਅ
 ਵਰੈ ਨਾਤੁ ਰਬਾ ਬੈਰਾਗਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਿਵਰੈ ਦੂਰਿ ਦੂਰਿ ਫੁਨਿ ਨਿਵਰੈ ਜਿਨਿ ਜੇਸ ਕਾਰਿ
ਮਾਨਿਆ ਅਲ ਉਤੀ ਕਾ ਜੇਸੇ ਕੁਇਆ ਬਰੇ ਕੁ
ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰੀ ਨਿਰਕੁ
ਨਕਥਾ ਕਾਇ ਸਿਉ ਕਹੀ ਐਐ ਸਾਕਾਇ ਬਿਬੇ
ਕੀ ਕਹ ਕਬੀਰ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਪਲੀਤਾ ਤਿ
ਨਿਤੇ ਸੀ ਝਲਦੇ ਪੀ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਗਉੜੀ
ਤਹ ਪਾਵਸ ਸਿੰਧੁ ਪਨ ਹੀ ਫੁਹੀਆ ਤਹ ਉਤ
ਪਤਿ ਪਰਲ ਉਨਾ ਹੀ ॥ ਜੀਵਨ ਮਿਰਤੁ ਨ ਦੁਖੁ
ਸੁਖ ਬਿਆਪੇ ਸੁਨ ਸਮਾਧਿ ਦੋ ਉਤਹ ਨਾ ਹੀ
॥ ੧ ॥ ਸਹਜ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹੋ ਨਿਠਾਰੀ ॥ ਤੁ
ਲਿਨ ਹੀ ਚਢੈ ਜਾਇਨ ਮੁਕਤੀ ਹਲੁ ਕੀ ਲ

ਗੋਨੁ ਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਰਧਉਧਰਦਉਤਹ
ਨਾਹੀਗਤਿਦਿਨਸੁਤਹਨਾਹੀ॥ ਜਲੁਨਹੀਪਦੁਤੁ
ਪਾਦੁਕੁਫੁਨਿਨਾਹੀਸਤਿਗੁਰਤਹਾਸਮਾਹੀ॥ ੨॥
ਅਗਮਅਰੋਚਰੁਰੋਹੈਨਿਰੰਤਰਿਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲ
ਹੀਮੇ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਬਲਿਜਾਉਗੁਰਅਪੁਨੇਜ
ਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਮੇ॥ ੩॥ ੪॥ ੪੮॥
ਗਓਕੀ॥ ਪਪੁਪੁਨੁਦੁਇਬੈਲਬਿਸਾਹੇਪਦੁਤੁਪੁਜੀ
ਪਰਗਸਿਓ॥ ਤਸਨਾਭੁਦਿਭੁਕੀਪਟਭੀਤਹਿਇ
ਨਬਿਧਿਟਾਂਡੁਬਿਸਾਇਓ॥ ੧॥ ਮੇਸਾਨਾਇਕੁਰ
ਮੁਹਮਾਰਾ॥ ਜਗਲਸੀਸਾਭੁਕੀਓਬਨਜਾਨਾ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮੁਕੁਪੁਦੁਇਭੁਵੇਜਗਤੀਮਨ

ਤੰਗ ਬਟਵਾਗਾ ਪੰਚਤਤੁ ਮਿਲਿਦਾਨੁ ਨਿਬੰਧਿ
ਟਾਂਗਾ ਉਤਰਿਓਧਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨ
ਹਰੇ ਸੰਤ ਹੁ ਅਬ ਅੰਸੇ ਬਾਨਿਆਈ ॥ ਪਾਟੀ ਚ
ਫਤ ਬੇਲੁ ਇਕੁ ਥਾਕਾ ਚਲੇ ਗੋਨਿ ਛਿਟਕਾਈ
॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਗਉ ਨੀਪੰਚਪਦਾ ॥ ੩ ॥ ਪੇਦ
ਕੜੇ ਦਿਨ ਚਾਗਿ ਹੋਸਹੁ ਰੜੇ ਜਾਲਾ ॥ ਅੰਧਾਲੇ
ਕੁਨ ਜਾਲਈ ਮੁਹ ਖੁਏ ਆਲੇ ॥ ਕਹੁ ਡੰਡੀਆ
ਬਾਧੇ ਧਨੁ ਡੰਡੀ ਪਾਹੁ ਪਾਇਆ ਏ ਮੁਕਲਾਊਆ
ਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਹ ਜਿਦਿ ਸੇਖੁ ਹੜੀ ਕਉ
ਨਲਾਜੁ ਵਹਾਗੀ ॥ ਨਲਾਜੁ ਪੜੀ ਸਿਉ ਤੁਟਿ ਪ
ੜੀਉ ਠਿਚਲੀ ਪਨਿਹਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ

ਦਇਆਲੁਕਿਪਾਕਰੇਆਪੁਨਾਕਾਰਜੁਸਦੁ
ਰੇਤਾਸੇਹਾਗਾਇਜਾਣੀਐਗੁਰਸਬਦੁ
ਬੀਚਰੇ॥੩॥ਕਿਰਤਕੀਬਾਂਧੀਸਕੁਟਿਰੇਦੇ
ਖਹੁਬੀਚਾਰੀ॥ਇਸਨੇਕਿਆਆਖੀਐਕਿ
ਆਕਰੇਦਿਚਾਰੀ॥੪॥ਕੁਣੀਨਿਰਾਸੀਉਨਿ
ਚਣੀਚਿਤਬੀਧਿਨਧੀਗਾਗਹਿਕੀਚਰ
ਦਿਲਾਰਿਗੁਰੁਜੁਸਗਦਿਕਬੀਡਾ॥੫॥੬॥
੦੫੦॥ਗਓਕੁਣੀ॥ਜੇਗੀਕਹਹਿਜੇਗੁਰੁਲ
ਮੀਠਾਅਦੁਰੁਨਦੁਜਾਕੁਣੀ॥ਗੁਰਿਤਮੁਰਿਤੁ
ਏਕੈਸਬਦੀਇਏਕਹਹਿਸਿਧਿਪਾਈ॥੧॥ਹ
ਗਿਬਿਰੁਕੁਰਮਿਕੁਲਨੇਅੰਧਾਜਾਪਾਇਜਾ

ਜਥੇਆਪੁਛੁਟਕਾਵਨਿਤੇਬਧੇਬਹੁਠੰਧਾ॥੧॥
ਗਹਾਉ॥ਜਹਤੇਉਪਜੀਤਹੀਸਮਾਨੀਇਹੁਬਿਧਿ
ਬਿਸਰੀ॥ਪੰਡਿਤਗੁਲੀਸੁਗਮਦਾਤੇਏਹਕ
ਹਿਬਰਹਮਹੀ॥੨॥ਜਿਸਾਹਿਬੁਝਾਏਸੋਈਬੁ
ਝੇਬਿਰੁਬੁਝੇਕਿਉਰਹੀਐ॥ਜਤਿਗੁਰਮਿਲੇ
ਅੰਧੇਰਾਚੂਕੋਇਨਾਬਿਧਿਮਾਲਕੁਲਹੀਐ॥
੩॥ਤਜਿਬਾਵੇਦਾਹਨੇਬਿਕਾਰਾਹਰਿਪਦਾਇ
ਕੁਕਰਿਕੀਐ॥ਕੁਕੁਕਬਿਕੁਗੇਗੁਕੁਖਾਇ
ਸਾਪੁਛੁਟੇਕਿਅਕਤੀਐ॥੪॥੧॥੫੧॥

ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਕਬੀਰਜੀ॥ ੧੬ ਜਤਿਗੁਰਪਾਸਾਦਿ

ਜਹ ਕਛੁ ਅਹਾਤਹਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਪੰਚਤਤੁ
ਤਹ ਨਾਹੀ ਇਕਾ ਪੰਗੁਲਾ ਸੁਖ ਮਨ ਬਦੇਏ
ਵਗਨ ਕਤ ਜਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਤਾਗਾ ਤੂਟਾ ਗਗਨ ਬਿ
ਨਸਿ ਗਇਆ ਤੇ ਰਬ ਲਤ ਕਹਾ ਸਮਾਈ ॥
ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਮਕਉ ਅਨ ਦਿਨੁ ਬਿਆਪੋ ਮਕਉ
ਕੋਨ ਕਹੈ ਸਮਾਝਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਬ
ਰਥੰਗੁ ਪੰਗੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ਰਚਨਹਾਰੁ ਤਹ ਨਾਹੀ
ਜੇ ਕੁਲਹਾਰ ਸਦਾ ਅਤੀਤਾਏ ਹਕ ਹੀਮੇ
ਕਿ ਸੁਮਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਕੀ ਜੁ ਕੀ ਨਤ ਕੀ ਤੂਟੇ ਜ
ਬਲਗੁਹ ਇਬਿਨਾਸੀ ॥ ਕਕਠ ਕੁਕੁਕਾ ਕ
ਸੇਵ ਕੁਕੁਕਾ ਹੁਕੈ ਜਾਸੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ

ਇਹ ਲਾਗੀ ਰਹੀ ਹੈ ਜਹਾ ਬਸੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ॥
ਉਆ ਕਾ ਮਰ ਮੁਓ ਹੀ ਪਰ ਜਨੈ ਓਹੁ ਤਉ ਸਦਾ
ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ੧॥ ੫੨॥ ਗਉੜੀ॥ ਸੁਰਤਿ
ਜਿਮਿਤਿ ਦੁਇ ਕੰਨੀ ਮੁੰਦਾ ਪਾਗਿ ਮਿਤਿ ਬਾਹਰਿ ਖਿ
ਥਾ॥ ਸੁੰਨ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਬੇਸਣੁ ਕੁਲਪ
ਬਿਬਕਿ ਜਿਤ ਪੰਥਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਨੇ ਮੇਰੇ ਰਾਗਿ
ਜੋਗੀ॥ ਮਰਤ ਨੇ ਸੋਹ ਬਿਓਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਮਹਿ ਸਿੰਘੀ ਮੇਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਰ
ਜਗੁ ਭਸਮ ਪਾਗੀ॥ ਤਾੜੀ ਲਾਗੀ ਤਿਪਲੁਪ
ਲਟੀ॥ ਮੇਢੂਟੇ ਹੋਇ ਪਸਾਰੀ॥ ੨॥ ਮਨੁ ਪਵਨੁ ਦੁ
ਇਤੁ ਬਾਕੀ॥ ਜੇ ਸੁਗ ਸੁਗ ਸਾਰ ਦਸਾ ਜੀ॥ ਬਿ

੮੯
 ਰੁਭਈ ਤੰਤੀ ਤੂਟ ਸਿਨਾ ਹੀ ਅਨਹ ਦਕਿੰਗਾ ਠੀਕਾ
 ਜੀ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮਗਨ ਰੁਝੈ ਤੈ ਪੁਰੈ ਮਾਇਆ
 ਰੁਲਨ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਾ ਕਉ ਪੁਨ ਗਪਿ
 ਜਨ ਮੁਨ ਹੀ ਪੇਲਿ ਗਇ ਓ ਬੇਗਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥
 ਗਾਉ ਵੀ ॥ ਗਾਜਨ ਦਗਾਜ ਦਸ ਗਾਜਾਇ ਕੀ ਸ
 ਪੁਕੀਆ ਏ ਕਤ ਨਾਈ ॥ ਸਾਨੁ ਸੁਤਨ ਦਖੰਡ ਬਹ
 ਤਰਿ ਪਾਟੁ ਲੁਗਾ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗਈ ਬੁਨਾਵ
 ਨ ਮਾਹਾ ॥ ਪਰਛੋ ਰਿਐ ਜਾਇ ਜੁਲਾਹੇ ॥ ੧ ॥ ਕਹਾਉ
 ਗਾਜੀ ਨ ਮਿਨੀ ॥ ਮੇਂ ਤੇਲ ਨ ਤੁਲੀ ॥ ਮੇ ਪਾਚਨੁ ਸੇ
 ਰਾ ਅਢਾਈ ॥ ਜੇ ਕਹਿ ਪਾਚਨੁ ਬੇਗਿਨ ਪਾਵੈ ਝਗ
 ਰੁ ਕਰੈ ਪਾਰਿ ਹਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਗਿਨ ਕੀ ਬੈਠ ਖਸਮ

ਕੀਬਰਕਾਇਹਬੇਲਕਤਆਈਯੂਟੇਕੁੰਡੇਭੀਰੋ
ਪੁਰੀਆਚਲਿਓਜੁਲਹੋਰੀਸਾਈ॥੩॥ਛੁਛੀ
ਨਣੀਤੰਤੁਨਹੀਨਿਕਸੇਨਤਰਹੀਓਰਝਾਈ
ਛੁਛੀਪਸਾਰੁਈਹਾਰੁਬਪੁਰੀ॥ਕੁਕਬੀਰਸ
ਮਈ॥੪॥੩॥੫॥ਗਉਰੀ॥ਏਕਜੋਤਿਏਕਾ
ਜਿਲੀਕਿਬਹੋਇਮਹੋਇ॥ਜਿਤੁਪਾਟਿਨਾਮੁਨ
ਓਪਜੇਫੁਟਿਮੈਜਰੁਸੇਇ॥੧॥ਸਾਵਲੁਭੁ
ਦਰਗਮਈਆਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗਾਤੇਹਿ॥
੦੧॥ਰਹਾਓਸਾਧਮਿਲੇਸਿਧਿਪਾਈਅੰਕਿ
ਏਹਜੇਗੁਕਿਰੁਗੁ॥ਦੁਹਮਿਲਿਕਾਰਜੁਓਪ
ਜੇਰਾਮਨਾਮਜੇਗੁ॥੨॥ਲੇਗੁਜਨੈਇਹਗੀ

੮੨
 ਤੁਹੈ ਇਹੁ ਤਉ ਬਹੁ ਮਬੀ ਚਾਹਾ ਜਿਉ ਕਾਜੀ ਉਪ
 ਦੇਸੁ ਹੋਇ ਮਨਸ ਮਠੀ ਬਾਠਾ ॥ ੩ ॥ ਕੋਈ ਗਾਏ
 ਕੇ ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ
 ਜੀ ਸਾਨਹੀ ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
 ੫੫ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜੇ ਤੇਜ ਤਨ ਕਰਤ ਤੇ ਭੂਖੇ
 ਭਵਸਾਗਰੁ ਨਹੀ ਤਾਰਿਓਰੇ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਰ
 ਤੇ ਬਹੁ ਜੀਸਾ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਮਨੁ ਜਾਰਿਓਰੇ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਸਾਸਰਿ ਰਾਸ ਕੇ ਦਾਤ ਠਾਕੁਰੁ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨ ਹੁਇ
 ਜਾਰਿਓਰੇ ॥ ਹੀ ਗਣਾ ਲੁਆ ਮੇਲੁ ਨੂਨੁ ਮੁਹਿ
 ਕਉੜੀ ਬਦਲੇ ਹਾਰਿਓਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇ ਸਨਾ
 ਤਿਖਾ ਭੂਖ ਭੂਮਿ ਲਾਗੀ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ਬੀਚਾਰਿਓਰੇ ॥

॥ ਉਨਮਤਮਨਹਿਰਿਓਮਨਮਾਹੀਗੁਰਕਸਬਦੁਨ
ਧਾਰਿਓਰੇ॥੨॥ਸੁਆਦਲੁਤਤਤਿੰਦੀਰਸਪ੍ਰੇਰਿ
ਓਮਨਸਲੇਤਬਿਕਾਰਿਓਰੇ॥ਕਰਮਕੁਰਗਸ
ਤਨਸੰਗਾਨੇਕਾਸਟਲੇਹਉਧਾਰਿਓਰੇ॥੩॥
ਧਾਵਤਜੇਨਿਜਨਾਮਭੁਮਥਾਕੇਅਬਦਪੁਕ
ਰਿਹਮਹਾਰਿਓਰੇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰਮਿਲਤ
ਮਹਾਰਸੁਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਨਿਸਤਾਰਿਓਰੇ॥੪॥
॥੧॥੫॥੫੬॥ਗਉੜੀ॥ ॥ਕਾਲਬੁਤਕੀਹ
ਸਤਨੀਮਨਬਉਗਰੇਚਲਤਗਚਿਓਜਗਦੀ
ਜਾਕਾਮਸੁਆਇਗਾਜਿਬਸਪਰੇਮਨਬਉ
ਗਰੇਅੰਕਸੁਸਹਿਓਸੀਜਾ॥੧॥ਬਿਖੇਬਾਦੁ

ਰਹਿਰਾਚੁਸਮਸੁਮਨਬਉਰਾਗਾਨਿਰਕੁੰਦੋਹੋਇਨਹ
 ਰਿਭਜੇਮਨਬਉਰਾਗਾਹਿਓਰਾਮਜਹਾਜੁ॥੧॥
 ਠਹਾਉਮਾਰਕਟਮੁਸਟੀਅਨਜਕੀਮਨ
 ਬਉਰਾਗੇਲੀਨੀਹਾਬੁਪਸਾਨਿਛੂਟਨਕੇਸਹਸਾ
 ਪਰਿਆਮਨਬਉਰਾਗੇਨਾਚਿਓਪਰਘਰਬਾਇ
 ॥੨॥ ਜੇਉਨਲਨੀਸੁਅਟਾਗਾਹਿਓਮਨਬਉ
 ਰਾਗੇਮਾਇਯਾਇਹੁਬਿਉਰਾਗਾਜੇਸਰੰਗੁਕਾ
 ਉਂਭਕਾਮਨਬਉਰਾਗੇਤਿਉਪਸਰਿਓਪਾਸਾਗੁ
 ਨਾਨਕਉਤੀਰਬਘਨੇਮਨਬਉਰਾਗੇਪੁਜਨ
 ਕਉਬਹੁਦੇਵਾਕਹੁਕਬੀਰਛੂਟਨੁਨਹੀਮਨ
 ਬਉਰਾਗੇਛੂਟਨੁਹਰਿਕੀਸੇਵਾ॥੧੬॥੪੧॥

॥ ਗਉੜੀ ॥ ॥ ਅਗਨਿਨਦਹੋਪਵਨੁਨਹੀਮ
 ਗਨੈਤਸਕਰੁਨੇਰਿਨਆਵੈ ॥ ਗਮਨਾਮਧਨੁ
 ਕਰਿਸੰਚਉਨੀਸੋਧਨੁਕਤਹੀਨਜਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਹ
 ਮਰਾਧਨੁਮਾਉਗੋਬਿੰਦੁਪਰਦੀਧਰੁਇਹੋਸਾਰ
 ਧਨੁਕਹੀਐ ॥ ਜੇਸੁਖੁਪਰੁਗੋਬਿੰਦਕੀਸੇਵਾਸੇਸੁ
 ਖੁਰਾਜਿਨਲਹੀਐ ॥ ੧ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਇਸੁਧਨੁਕਾ
 ਗਇਸਿਵਸਨਕਾਦਕਖੋਜਤਤੁਵੇਉਦਾਸੀ ॥ ਮ
 ਨਿਮੁਕੰਦਜਿਹਬਨਗਾਇਲੁਪਰੈਨਜਮਕੀਫਾਸੀ
 ॥ ੨ ॥ ਨਿਜਧਨੁਗਿਆਧੁਰੁਗਤਿਗੁਰਦੀਨੀਤਾਸੁ
 ਸੁਮਤਿਮਨੁਲਾਗਾ ॥ ਜਲਤਾਅੰਭੁਬੰਭੁਮਨੁਧਾਵੁ
 ਤਭਗਮਬੰਧਨਭਉਭੁਗਾ ॥ ੩ ॥ ਕਪੋਕਬੀਰੁਮਦਨ
 ਕੇਮਾਤੇਹਿਰਦੇਦੇਖੁਬੀਚਾਰੀ ॥ ਤੁਮਘਰਿਲਾਖਕੋਟਿਅ
 ਸੁਹਜਤੀਹਮਘਰਿਏਕੁਮੁਗਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧੫੮ ॥

੬੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੯ ਜਾਧੋਮਨਕਾਮਾਨੁਤਿਆਗਉ
ਕਾਮੁਕੋਪੁਸੰਗਤਿਦੁਰਜਨਕੀਤਾਤੇਅ
ਹਿਨਿਸਿਭਾਗਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖਦੁਖਦ
ਨੇਸਮਕਾਰਿਜਨੈਅਉਰਮਾਨੁਅਪਮਾਨਾਹ
ਰਖਸੇਗਤੇਰਹੈਅਤੀਤਾਤਿਨਿਜਗਿਤਤੁਪਛ
ਨਾ॥੧॥ ਉਸਤਤਿਨਿਦਾਦੇਉਤਿਆਗੈਖੇਜੇਪ
ਦੁਨਿਰਬਾਨਾਜਨਨਾਨਕਾਇਹੁਖੇਲੁਕਠਨੁ
ਤੈਕਿਨਹੁਗੁਰਮੁਖਿਜਨਾ॥੨॥੧॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੯ ਜਾਧੋਰਚਨਾਰਾਮਬਨਾਈ॥ਇ

ਕਿ ਬਿਨਸੈ ਇਕ ਅਸ ਬਿਰੁ ਮਾਨੈ ਅਚਰਜੁ ਲ
ਖਿਓਨ ਜਾਣੀ १ ॥ ਗੁਰਾਉ ਕਾ ਮਰੇ ਧਾਮੋ ਹਿਬ
ਸਿਪਾਨੀ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਝੂਠਾ ਤਨੁ
ਸਾਚਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈ ਨਾਈ
१ ਜੇਦੀ ਸੈਸੇ ਸਗਲ ਬਿਨਾ ਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰਕੀ
ਛਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨਿਓ ਮਿਥਿਅੰ
ਗਹਿਓ ਗਾਮ ਸਰਨਾਈ २ ॥ ੨ ॥ ਗਉ ਤ੍ਰੀ ਮਹ
ਲਾਟ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਾਨਿ ਨਹੀਆ
ਵੇ ॥ ਅਹਿਨੀ ਸਿਮਗ ਨੁਰਹੈ ਮਾਇਆ ਮੇਕਹੁ
ਕੈ ਸੇਗੁ ਨ ਗਾਵੇ १ ॥ ਗੁਰਾਉ ਪੂਤ ਮੀਤ ਮਾਇਆ
ਮਮਤਾ ਸਿਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੀਧਾਵੇ ॥ ਮਿਥਾ

ਤਿਸਨਾਜਿਉਝੁਠੈਇਹਜਗਦੇਖਿਤਾਸਿਉ
 ਠਿਧਾਵੈ ॥ ਕੁਗਾਤਿਮੁਗਾਤਿਕਾਕਾਰਨੁਸੁਆਮੀ
 ਮੁੜਤਾਹਿਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੇਦਨਮੇ
 ਕੋਉਕੁਜਨੁਗਾਮੁਕੋਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਗਉੜੀਮ
 ਹਲਾ ੮ ॥ ਸਾਧੋਇਹੁਮਨੁਗਾਹਿਓਜਾਈ
 ਚੰਚਲਤਿਸਨਾਸੀਗਿਬਸਤੁਹੈਯਾਤੇਬਿਰੁ
 ਨਗਾਈ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਕਠਨਕਰੋਪਪਦ
 ਤੀਕੇਕੀਤਗਿਜੇਹਸੁਪਿਸਭਾਬਿਸਰਾਈ
 ਰਤਨੁਗਿਅਨੁਸਭਕੋਹਿਰਿਲੀਨਾਤਾਸਿ
 ਉਕਛੁਨਬਸਾਈ ॥ ਜੇਗਿਜਤਨਕਰਤ
 ਸਭਹਾਰੇਗੁਨੀਰਹੇਗੁਨਗਾਈ ॥ ਜਨਨਾਨ

ਕਹਿ ਰਿਭੁ ਏਦਾਇਆ ਲਾ ਤਉ ਸਭਾ ਬਿਧਿ ਬਾਨਿ
ਆਈ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯
ਸਾਧੋ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇਗੁ ਨ ਗਾਵਉ ਆਨ ਸਜਨ ਮੁਖ
ਮੇਲ ਕੁਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਕਾਹਿ ਗਵਾਵਉ ॥ ੧ ॥
ਗਉੜੀ ॥ ਪਤਾ ਤਿਪੁਨੀ ਤਵੀ ਨ ਬੰਧਹਿ ਸਗਨ
ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਆਵਉ ॥ ਗਜ ਕੋੜਾ ਸਮਿ ਆਇਓ ਜਿ
ਹਸਿ ਮਰਤ ਤੁਮ ਕਾਰੇ ਬਿਸਰਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਤ
ਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਫੂਨਿ ਭਜਨ ਗ
ਮਾਚਿ ਤੁਲਾਵਉ ॥ ਨਨਕ ਕਹਤ ਮੁਕਤਿ ਪੰ
ਥਾਇ ਹੁਗੁ ਗੁਮੁਖਿ ਤੇਇ ਤੁਮ ਪਾਵਉ ॥ ੨ ॥ ੪
॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਕੋਊ ਮਾਈ ਕੁਲਿ

ਅਨੁਸਮਤਾਵੈ ਬੇਦਪੁਰਨ ਸਾਧਮਗਸੁਨਿਕ
 ਰਿਨਿਮਖਨਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ १ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਰਲ
 ਕੁਦੇਹਪਾਇਮਾਨਸਕੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾ
 ਵੈ ॥ ਆਇਆਮੋਹਮਹਾਸੰਕਟਬਨਤਾਸਿਉਰੁ
 ਰਉਪਜਾਵੈ १ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਦਾਸੀਗ
 ਪ੍ਰਭੁਤਾਸਿਉਨੇਹੁਨਲਾਵੈ ॥ ਨਨਕਮੁਕਤਿਤਾਹਿ
 ਤੁਮਮਾਨਹੁਜਿਹਪਾਟਿਗਮੁਸਮਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥
 ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੯ ਸਾਧੋਗਮਸਗਨਿਬਿ
 ਸਰਾਮਾ ਬੇਦਪੁਰਨਪੜ੍ਹਕੋਇਹਗੁਨਸਿਮ
 ਰੇਹਰਿਕੋਨਾਮਾ १ ਰਹਾਉ ॥ ਲੋਕੁਮੋਹਮਾਇ
 ਮਾਮਮਤਾਫੁਨਿਅਉਬਿਖਾਅਲਕੀਸੇਵਾਹ

੮੬੬

ਰਖ ਸੋਗ ਪਰਸੈ ਜਿਹ ਨਾਹ ਨਿਸੇ ਮੂਰਤਿ ਹੋ ਦੇਵਾ
੧ ਸੁਗਨਗ ਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੁ ਦੇ ਸਭ ਤਿਉ ਕੰਚ
ਨ ਅਰੁ ਪੇਸਾ ਭੁਸਤ ਤਿਨਿ ਦਾ ਦੇਸ ਮਜਾ ਕੈ ਲੇ
ਭੁਮੇ ਹੁਫੁ ਨਿਤੈ ਸਾਰ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੇ ਬਾਧੇ ਜਿਹ
ਨਾਹ ਨਿਤਿ ਹਤੁ ਮਜਾ ਨ ਉਗਿਆ ਨੀ ਨਾਨਕ
ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨ ਉਇਹ ਬਿਧਿ ਕੇ ਜੇ ਪ੍ਰ
ਨੀਤ ੧੧ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ਮਸਰੇ
ਕਹਾ ਭੁਇਓ ਤੈ ਬਉਰਾ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਅਉਧ
ਘਟੈ ਨਹੀ ਜਨੈ ਭੁਇਓ ਲੇ ਕੁਸੀ ਗਿਹ ਉਰਾ
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤ ਨੁਤੈ ਅਪਨੇ ਕਾਰਿ ਮਾਨਿਓ
ਅਰੁ ਸੁੰਦਰ ਗਿਹ ਨਾਹੀ ॥ ਇਨ ਮੇਕ ਛੁਤੇ ਰੇ ਰੇ ਨਾ

ਹਨਿਦੇਖੋਸੋਚਬਿਚਾਗੀ॥੧॥ ਰਤਨਜਨਮੁ
ਅਪੁਨਤੈਹਾਰਿਓਗੋਬਿੰਦਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀ
ਨਿਮਖਨਲੀਨਕੁਇਓਚਰਨਨਸਿਉਬਿਰਥਾ
ਅਉਧਸਿਰਾਨੀ॥੨॥ ਕਹੁਨਨਕਸੇਈਨਰੁਸੁਖੀ
ਆਗਮਨਾਮਗੁਨਗਾਵੈ॥ ਅਉਰਸਗਲਜਗੁ
ਮਾਇਆਮੋਹਿਆਨਿਰਕੋਪਦੁਨਹੀਪਾਵੈ॥੩॥
॥੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੬ ॥ ਨਰਅਚੇਤਪਾ
ਪਤੇਫੁਰੇ॥ ਵੀਨਦਾਇਆਲਸਗਲਕੋਭੁਜ
ਨਸਗਨਿਤਾਰਿਤੁਮਪਰੇ॥੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਬੇਦਪੁ
ਰਨਜਾਸਗੁਨਗਾਵਤਤਕੋਨਾਮੁਹੀਅੰਮੇਧਰ
ਰੇ॥ ਪਾਵਨਨਾਮੁਜਗਤਿਮੇਹਰਿਕੋਸਿਮਗਿਸਿ

ਮਰਿ ਕਸਮ ਲਸਕੁ ਹਰੇ १ ਅਨਸਦੇ ਹਬੁ
ਰਿਨ ਹਪਾਵੈ ਕਛੁ ਉਪਾਉ ਮੁਕਤਿ ਕਰੁਰੇ
ਨਨ ਕਕ ਹਤ ਗਾਇ ਕਰੁਨਾ ਮੇ ਕੁਵ ਸਾਗਰ ਕੈ
ਪਾਰਿ ਉਤਰੁਰੇ २ ॥੯॥

१ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ਕ
ਉਨ ਸਿਉ ਮਨ ਕੀ ॥ ਲੋਕਿ ਗੁਸਿ ਓਦ ਸਹੁ ਦਿਸ
ਥਾਵਤੁ ਅਸਾਲ ਗਿਓ ਪਨ ਕੀ १ ਗੁਰਾਉ
ਸੁਖ ਕੈ ਹੇਤਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖ ਪਾਵਤੁ ਸੇਵ ਕਰਤ ਜ
ਨਨ ਕੀ ॥ ਦੁਆਰਹਿ ਦੁਆਰਿ ਸੁਆਨ ਜਿਉ
ਡੋਲਤੁ ਨ ਹਸੁ ਪਗ ਮਭੁ ਜਨ ਕੀ १ ਅਨਸਜ

ਨਮੁਅਕਾਗਥਥੇਵਤਲਾਜਨਲੋਕਹਜਨਕੀ
ਨਸਕਹਰਿਜਸੁਕਿਉਨਹੀਗਾਵਤਕੁਮਾਤਿਥੀ
ਨਸੈਤਨਕੀ २॥੧॥੧੦॥

੮੯

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ

ਦਿਆਗਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੯ ॥ਯ
ਹਮਨੁਨੈਕਨਕਹਿਓਕਰੈਸੀਖਸਿਖਾਇ
ਗਹਿਓਅਪਨੀਸੀਦੁਗਮਾਤਿਤੇਨਟਰੈ १ ॥ਰ
ਹਾਉਮਾਦਿਮਾਇਆਕੈਕੁਇਓਬਾਵਰੈਹ
ਰਿਜਸੁਨਹਿਓਚਰੈਕਰਿਪਰਪੰਚਜਗਤ
ਕਉਰਹਕੈਅਪਨੋਉਦਰੁਭਰੈ ੧ ॥ਸੁਅਨਪੁ
ਛਾਜਿਉਹੋਇਨਸੁਧੋਕਹਿਓਨਕਨਧਰੈਕ

ਤੁਨਾਨਕਕੁ ਜੁਗਮਨਾਮਨਿਤਜਾਤੇਕਾਜਸ
ਗੈ॥੧॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ ੯ ਸਾਭਿ
ਕਿਛੁਜੀਵਤਕੋਬਿਵਹਾਰਾਮਾਤਾਪਿਤਾਭਾਈ
ਸੁਤਬੰਧਪਾਅਰੁਛੁਨਿਗਿਹਕੀਨਾਰਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਤਨਤੇਪਾਨਹੋਤਿਜਬਾਨਿਅਰੇਦੇਰਤਪੋਤਿਪੁਕ
ਰਿ॥ਆਧਾਪਰੀਕੋਉਨਹਿਗਥੇਪਾਰਿਤੇਦੇਤਾਨਿ
ਕਾਰਾ॥ਮਿਗਾਤਿਸਨਾਜਿਉਜਗਬਚਨਯਹ
ਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬਿਚਾਰਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕੁਜੁਗਮ
ਨਾਮਨਿਤਜਾਤੇਹੋਤਉਧਾਰਾ॥੨॥ ਦੇਵਗੀਧ
ਰੀਮਹਲਾ ੯ ਜਗਤਮੇਝੁਠੀਦੇਖੀਪ੍ਰੀਤਿ
ਆਪਨੇਹੀਸੁਖਸਿਉਸਕੁਲਾਗੇਕਿਅਦਾਰਾ

ਕਿਆਮੀਤਾ १ ਰਹਾਉ ਐਰਉਮੇਰਉ ਸਭੈਕਹ
ਤਹੈਹਿਤਸਿਉਬਾਧਿਓਚੀਤਾ ਅਤਿਕਹਲਿਸੀ
ਗੀਨਹਕੋਉਇਹਅਚਰਜਹੈਰੀਤਾ १ ਅਨ
ਮੁਰਖ ਅਜਹੂਨਹਸਮਝਤਸਿਖਦੇਹਾਰਿਓ
ਨੀਤਾ ਨਨਕਭਉਜਲੁਪਾਰਿਪਰੈਜਉਗਾਵੈ
ਪ੍ਰਭਕੇਗੀਤਾ ੨॥੩॥੧੩॥

੧ ਜਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਬਿਹਾਰਾਮਹਲਾ
੯ ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿਨਹਿਕੋਉਜਾਨੈ ਜੇਗੀਜਤੀ
ਤਪੀਪਾਚਿਹਾਰੇ ਅਰੁਬਹੁਲੇਗਸਿਅਨੇ १ ਰਾ
ਉ ਛਾਨਮਹਿਗਉਰੰਕਕਉਕਹਣੀਗਉਰੰਕਰਿਨੁ
ਕ

ਰੇ ॥ ਰੀਤੇਰੁਰੇਰੇਸਖਨਾਵੈਯਹਤਾਕੋਬਿਦੁਹਾਰੇ
१ ਅਪਨੀਆਇਆਆਧੀਪਸਾਰੀਆਪਤਿਦੇ
ਖਨਹਾਰਾਨਾਨਾਰੂਪਪੁਰੇਬਹੁਰੰਗੀਸਭਤੇਰੇਨਿ
ਆਰਾ २ ਅਗਨਤਿਅਪਾਰਅਲਖਨਿਰੰਜਨ
ਜਿਹਸਭਜਗੁਭਗਮਾਇਓਸਗਲਭਰਮਤਜਿ
ਨਨਕਪਾਣੀਚਰਨਿਤਾਰਿਚਿਤੁਲਾਇਓ ३ ॥ १
॥ ੧੪ ॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੯ ॥

१ ਓਸਤਿਗੁਪਸਾ
ਦਿ॥ ਰੇਅਨਰਾਮਸਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਸਦਨਗੋਬਿ
ਦਗੁਨਜੁਨਉਅਰੁਗਾਉਰਸਨਾਗਹਿਤਿ॥ ੧ ਰਹਉ
ਕਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਮਰਾਧੋਰੇਰਿਪਤਿਤਪੁਨੀਤ

ਕਾਲਾਬਿਆਲਾਜਿਉਪਾਇਓਲੇਮੁਖੁਪਸਾਰੇਮਿ
 ਤਾ॥ ਅਜੁਕਾਲਿਫੁਨਿਤੋਹਿਗੁਸਿਰੈਸਮਾਇ
 ਰਾਖਉਚੀਤਿ ਕਰੈਨਾਨਕੁਰਾਮੁਭਾਜਿਲੈਜਾਤੁ
 ਅਉਸਰੁਬੀਤਾ २॥੧॥ ਸੋਗੁਮਿਹਲਾ ੯ ਅਨਕ
 ਮਨਹੀਆਹਿਰਹੀ ਨਾਹਰਿਭੁਜੇਨਤੀਰਬਸੇ
 ਵੇਚੇਟੀਕਾਲਿਗਹੀ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਗਾਮੀਤ
 ਪੁਤਰਬਸੀਪਤਿਧਨਪੁਰਨਸਭਮਹੀ ਅਵਰਸ
 ਗਲਮਿਥਿਆਏਜਨਉਭਜਨੁਰਾਮੁਕੋਸਹੀ॥੧॥
 ਫਿਰਤਫਿਰਤਬਹੁਤੇਜੁਗਹਾਰਿਓਮਾਨਸਦੇਹ
 ਲਹੀ ਨਾਨਕਕਹਤਮਿਲਨਕੀਬੰਗੀਆਸਿ
 ਮਰਤਕਹਾਨਹੀ २॥੩॥ ਸੋਗੁਮਿਹਲਾ ੯ ॥

ਅਨਰੇਕਉਨੁਕਮਾਤਿਤੈਲੀਨਿਪਰਦਾਗਾਨੀਦਿ
ਆਗਸਿਰਚਿਓਰਾਮਭਗਤਿਨਹਿਕੀਨੀਦਿ॥
ਰਹਾਉ॥ ਮੁਕਤਿਪੰਥੁਜਾਨਿਓਤੈਨਾਹਨਿਧਨਜੇ
ਰਨਕਉਧਾਇਆ॥ ਅੰਤਿਸੰਗਕਾਨੂਹੀਦਿ
ਨੋਬਿਰਥਾਆਪੁਬੰਧਾਇਆ॥ ਨਾਹਰਿਭ
ਜਿਓਨਗੁਰਜਨੁਸੇਵਿਓਨਹਉਪਾਜਿਓਕਛੁਗਿ
ਅਨਾ॥ ਪਟਹੀਮਾਹਿਨਿਰਜਨੁਤੈਰੈਤੈਖੇਜਤਉ
ਦਿਅਨਾ॥ ੨॥ ਬਹੁਤੁਜਨਮਭਗਮਤਤੈਹਾਰਿਓ
ਅਸਾਬਿਗਮਾਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ ਮਾਨਸਦੇਹਪਾਇ
ਪਦਹਰਿਭਜੁਨਨਕਬਾਤਬਤਾਈ॥ ੩॥
ਸੋਗੁਨਿਮਹਲਾ੯॥ ਅਨਰੇਪ੍ਰਭਕੀਸਗਨਿਬਿ

ਚੋਰਾ ॥ ਜਿਹਸਿ ਮਰਤ ਗਨ ਕਾਸੀ ਉਧਰੀ ਤਾ ਕੇ
ਜਸੁ ਉਰਧਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਟਲ ਕੁਇਯੋ ਧੁ
ਅਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਗਨਿ ਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ
ਦੁਖ ਹਰਤਾਇ ਹਾਥਿ ਧਿਕੈ ਸੁਆਮੀ ਤੈ ਕਾ ਰੋ ਬਿ
ਸਗਾਇਆ ॥ ਜਬ ਟੀਸਗਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾਨਿ
ਧਿਗਜਗਿ ਰਾਹ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥ ਮਹਾਮਨਾਮ ਕਹਾਲਉ
ਬਰਨਉਗਾ ਮਕਹਤ ਬੀਧਨਾ ਤਿਹ ਤੂਟਾ २ ॥ ਅ
ਜਾਮਲੁ ਪਾਪੀ ਜਗੁ ਜਨੈਨਿ ਮਖਮਾਨਿ ਨਿਸਤਾ
ਗਾ ॥ ਨਨਕ ਕਹਤ ਚੇਤਾ ਚੀਤਾ ਮਨਿ ਤੈ ਕੀ ਉਤਰ
ਤਿਪਾਗਾ ३ ॥ ੪ ॥ ਸੋਗਨਿ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀਕ
ਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰੈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਕੁਗਤਿ ਰਾਮ ਕੀ ਪਾਵੈ

ਜਮਕੋਤਾਸੁਹਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਨੁ ਕਰਮਾਥੀਵੈ
ਆਕਰੁ ਕੈਸੀ ਧਰਮੁ ਕਉਨੁ ਨਿਕਰਈ ॥ ਕਉਨੁ
ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਾਕੈ ਸਿਮਰੈ ਰੁਦਸਾਗਰ ਕਉਤਰਈ ॥
ਕਲਮੇ ਦੇ ਕੁਨਾਮੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਜਾਹਿ ਜੇ ਪੇਗ
ਤਿਪਾਵੈ ਅਉਰਧਰਮ ਤਾ ਕੈਸੀ ਨਾਹ ਨਿਏ
ਹਿਥਿਥਿ ਬੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਹਰਤ ਸਦਾ
ਨਿਰਲੇਪੀ ਜਾ ਕੋ ਕਰਤ ਗੁਸਾਈ ॥ ਜੇਤੁ ਮਹੀ
ਮਹਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਾਨਕ ਦਰਪਨਿ ਨਿਅਈ ॥
੩॥੫॥ ਜੋਗਨਿ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਆਈ ਮੈ ਕਿਹਿ
ਧਿਲਖਉ ਗੁਸਾਈ ॥ ਮਹਾਮੋਹ ਅਗਿਆਨੁ ਤਿ
ਅਰਮੇ ਮਨੁ ਰਾਹਿ ਓਉਰ ਝਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗ ੬੪

ਲਜਨਮਰੁਗਮਹੀਭੁਗਮਖੋਇਓਨਹਅਸਾਬਿਰੁਮ
 ਤਿਪਾਈਗਬਿਖਿਅਸਕਤਰਹਿਓਨਿਸਬਾਸੁਰ
 ਨਹਛੁਟੀਅਧਮਾਈ। ਸਾਧਸੰਗੁਕਬਤੁਨਹੀ
 ਕੀਨਾਨਹਕੀਗਤਿਪ੍ਰਭੁਗਾਈ। ਜਨਨਾਨਕ
 ਮੇਨਾਹਕੋਊਗੁਨੁਗਾਖਿਲੇਹੁਸਰਨਾਈ॥੨॥੬॥
 ਜੋਗਠਿਮਹਲਾ੯ ਮਾਈਮਨੁਮੇਰੋਬਸਿਨਾਹਿ
 ਨਿਸਬਾਸੁਰਬਿਖਿਅਨਕਉਧਾਵਤਾਕਿਹਿਬਿ
 ਧੋਰੋਕਉਤਾਰਿ। ਸਾਗੁਗਾਉ। ਬੇਦਪੁਰਾਨ
 ਸਿਮਤਿਕੇਮਤਸੁਨਿਨਿਮਖਨਹੀਏਬਸਾਵੈ
 ਪਰਧਨਪਰਦਾਗਾਸਿਉਗਚਿਓਬਿਰਥਾਜਨਮੁ

ਸਿਰਾਵੇ॥੧॥ ਮਾਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਕੁਇ ਓਥਾ ਵੇ
ਸੁਝਤ ਨ ਹਕ ਛੁਗਿ ਮਨਾ ॥੫੮॥ ਭੀਤ ਰਿਖ
ਸਤਾਨਿ ਰੰਜਤ ਕੋ ਮਗ ਮੁਨ ਜਨਾ ॥੨॥ ਜਬ ਹੀ
ਸਗਲਿ ਸਾਧਕੀ ਮਾਇ ਓਹੁ ਮਾਤਿ ਸਗਲ ਖਿ
ਨਾਸੀ ॥੩॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿ ਓਹ ਚਿਤਾ ਮਨਿ ਕਾਟੀ
ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੩॥੧॥ ਸੇਗਨਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥
ਰੇਨ ਗਇ ਹਸਾ ਚੀਜੀ ਅਧਾਰਿ ॥ ਸਗਲ ਜ
ਗਤੁ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨਾ ਬਿਨੁ ਸਤਲਗਤ ਨ ਬਾਰ
१ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਰੁ ਭੀਤਿ ਬਨਾਈ ਗਚਿ ਪਇ
ਗਤ ਨਹੀ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਇਹ ਸੁਖ ਮਾ

23
ਇਆਕੇਉਗਉਓਕਹਾਗਵਾਗਾ॥ ਅਜਹੁਸਮਤਿ
ਕਛੁਬਿਗਾਰਿਓਨਾਹਿਨਿਕੁਜਿਓਨਾਮੁਮੁਗਾਰਿ
ਕਹੁਨਾਨਕਾਨਿਜਮਤੁਸਾਧਨਕਉਕਾਖਿਓਤੇ
ਹਿਪੁਕਾਰਿ॥੨॥੮॥ਸੇਗਹਿਮਹਲਾ੨
ਇਹਜਗਿਮੀਤੁਨਦੇਖਿਓਕੋਈ॥ਸਗਲਜ
ਗਤੁਅਪਨੈਸੁਖਿਲਾਗਿਓਖਮੇਸੀਗਿਨਹੇ
ਈ॥੧॥ਗੁਓਦਾਰਾਮੀਤਪੁਤਸਨਬੰਧੀਸਗ
ਰੋਪਨਸਿਉਲਾਗੇ॥ਜਬਹੀਨਿਰਧਨਦੇਖਿਓਨ
ਰਕਉਸੰਗੁਛਾਡਿਸਭਕਾਰੇ॥੧॥ਕਹਉਕਹਾ
ਇਆਮਨਬਉਰੇਕਉਇਨਸਿਉਨੇਪੁਲਗਾਇਓ
ਦੀਨਾਨਾਬਸਕਲਭੈਭੁੰਜਨਜਸੁਤਾਕੋਬਿਸਰਾ

ਇਓ २ ਸੁਆਨਪੁਛਾਜਿਉਭਾਇਓਨਸੁਧਉਬਰੁ
ਤੁਜਤਨੁਮੇਕੀਨਉਨਾਨਕਲਾਜਬਿਰਦਕੀ
ਗਾਖਹੁਨਾਮੁਤੁਹਾਰਉਲੀਨਉ ३ ॥੯॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਅਨੇਗਹਿਓਨਗੁਰਉਪਦੇਸੁਕ
ਹਾਭਾਇਓਜਉਮੁਰਮੁਰਾਇਓਭਗਵਓਕੀਨ
ਕੇਸੁ १ ॥ ਘਾਉ ॥ ਸਾਚੁਛਾਰਿਕੈਤੁਠਹਿਲਾਗਿ
ਓਜਨਮੁਅਕਾਰਬੁਖੋਇਓ ॥ ਕਰਿਪਰਪੰਚਉ
ਦਰਨਿਜਪੋਖਿਓਪਸੁਕੀਨਿਅਈਸੋਇਓ १
ਰਾਮਕੁਜਨਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਆਇਆਹਾਥਿ
ਥਿਕਾਨਾ ॥ ਉਗਤਿਗਹਿਓਬਿਖਮਨਸੀਗਿਬਉਰ
ਨਾਮੁਰਤਨੁਬਿਸਰਨਾ २ ॥ ਗਹਿਓਅਚੇਤੁਨਚੇ

ਤਿਓਗੋਬਿੰਦ ਬਿਰਥਾ ਅਉਧਾ ਸਿਰਾਸੀ ਕਤਨਾ
ਨਕਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਨਉ ਕੁਲੇ ਸਦਾ ਪਗਸੀ ३
੧॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੨॥ ਜੇ ਨਰਦੁ ਖੋਲੇ ਖੁਨ
ਤੀ ਮਾਨੈ ਸੁਖ ਸਨੇਹੁ ਅਰਭੈ ਨਹੀ ਜਾ ਕੈ ਕੈ
ਚਨ ਮਾਈ ਮਾਨੈ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਨਹਨੀ ਦਿਆ ਨਹਉ
ਸਤੁ ਤਿਜਾ ਕੈ ਲੇਭੁ ਮੇਰੁ ਅਰਿ ਮਾਨਾ ॥ ਹਰਖ ਸੇ
ਗਤੇ ਰਹੈ ਨਿਅਰਉ ਨਾਹਿ ਮਾਨੁ ਅਪਮਾਨਾ ੧ ॥ ਮਾ
ਜਾ ਮਨੁ ਸਾਸਗਲਤਿ ਮਾਗੈ ਜਗਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਾਹਨਿ ਤਿਹ ਪਾਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ
ਨਿਵਾਸਾ २ ॥ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿਹ ਨਰਕ ਉਕੀ ਨੀਤਿ
ਹਉ ਨ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਨੀ ਨਨਕਲੀ ਨੁਹਿ

ਓਗੋਬਿੰਦਸਿਉਜਿਉ ਪਾਸੀਸੰਗਿਪਾਸੀ॥੩॥੧੧॥
ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੯ ਪ੍ਰੀਤਮਜਾਨੀਲੇਹੁਮਨਮਾਹੀ॥
ਅਪਨੇਸੁਖਸਿਉਹੀਜਗੁਛਾਂਧਿਓਕੇਕਾਹੁਕੇਨਾਹੀ॥
੧ ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਮੇਆਨਿਬਹੁਤੁਮਿਲਿਬੈਠਤਰਹ
ਤਚਹੁਦਿਸਿਘੋਰੈ॥ਬਿਪਤਿਪਰੀਸਕੁਹੀਸੰਗੁਛ
ਭਿਤਕੇਓਨਾਅਵਤਨੇਰੈ॥ਘਰਕੀਨਾਰਿਬਹੁਤੁਪਿ
ਤੁਜਾਸਿਉਸਦਾਹੁਤਸੰਗਲਾਗੀ॥ਜਬਹੀਹੰਸ
ਤਜੀਇਹਕਾਇਆਪ੍ਰੇਤਪ੍ਰੇਤਕਰਿਭਾਰੀ॥੨॥
ਹਇਹਾਥੀਧੋਕੇਬਿਉਹਾਰੁਬਾਨਿਓਹੈਜਾਸਿਉਨੇਹੁਲ
ਗਾਇਓ॥ਅੰਤਬਾਰਨਾਨਕਭਿਨੁਹਰਿਜੀਕੋ
ਉਕਾਮਿਨਾਆਇਓ॥੩॥੧੨॥੨੬॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੯
ਕਾਹੇਰੇਬਨਖੋਜਨਜਾਈ। ਸਰਬਨਿਵਾਸੀਸ
ਦਾਅਲੇਪਾਤੇਹੀਸੰਗਿਸਮਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰ
ਪਮਧਿਨਿਉਬਾਸੁਬਸਤੁਹੈਮੁਕਗਮਾਹਿਜੈਸੇਛਾਈ
ਤੇਸੇਹੀਹਰਿਬਸੇਸ੍ਰੀਰੰਤਰਿਘਟਹੀਖੋਜਹੁਭਾ
ਈ ॥ ਬਾਹਰਿਕੁਤਿਰਿਏਕੋਜਨਹੁਇਹੁਗੁਰ
ਗਿਆਨੁਬਤਾਈ। ਜਨਨਾਨਕਬਿਨੁਆਪਾ
ਚਿਨੈਮਿਟੈਨਕੁਮਕੀਕਾਈ ॥੨॥੧॥ ਧਨਾਸ
ਰੀਮਹਲਾ ੯ ਸਾਧੋਇਹੁਜਗੁਭਗਮਿਭੁਲਾ
ਨਾ। ਗਮਨਾਮਕਾਸਿਮਗਨੁਛਾਡਿਅਮਾਇ

ਅਹਾਬਿਕਾਨਾ १। ਰਹਾਉ॥ ਮਾਤਪਿਤਾ
ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਾ ਕੈ ਗਲ ਪਦਨਾ॥ ਜੇਬ
ਨੁਧਨੁ ਪੁਭਤਾ ਕੈ ਮਦੇ ਮੇਅਹਿ ਨਿਸਿਰਹੈ ਦਿਵਨਾ
१। ਵੀਨਦਇਆਲਾਸ ਦਾਦੁ ਖੁਭੈ ਜਨਤਾ ਸਿ
ਉਮਨੁ ਲਗਾਨਾ॥ ਜਨਨਾਨ ਕਕੇਟਨ ਮੇਕਿਨਹੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਛਾਨਾ २॥ २॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਮਹਲਾ ੯॥ ਤਿਹ ਜੇਗੀਕਉ ਜੁਗਤਿ ਨਜਾਨ
ਉ॥ ਲੋਕੁ ਮੋਹਮਾਇਆ ਮਾਤਾ ਫੁਨਿ ਜਿਹ
ਪਟਮਾਹਿ ਪਛਾਨਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਗਨੀ
ਦਾਉ ਸਤਤਿ ਨਹ ਜਾ ਕੈ ਕੰਚਨ ਲੋਹਾ ਮਠੈ
ਹਰਖ ਸੇਗਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਜੇਗੀਤਾ ਹਿਬ

ਖਾਨੇ १ ਚੰਦਲਮਨੁ ਦਹਾਦਿ ਸਿਕਉ ਪਾਵਤ ਅਚ
ਲਜਾਹਿ ਠਹਰਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾਇ ਹਥਿ ਧਿਕੇ ਜੇ
ਨਰੁ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੇ २ ॥ ੩ ॥ ਧਨਾ ਸਰੀ
ਮਹਲਾ ੯ ਅਬ ਮੇਕਉ ਨਉ ਪਾਉ ਕਰਉ ॥ ਜਿਹ
ਬਾਧਿ ਮਨ ਕੇ ਸੰਸਾਰੁ ਭੋਰਉ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਉ
१ ਰਹਉ ॥ ਜਨਮੁ ਪਾਇ ਕਛੁ ਭਲੇ ਨ ਕੀਨੋ
ਤਾਤੇ ਅਧਕ ਫਰਉ ॥ ਅਬ ਚਕ੍ਰ ਮਹਾਰਿਗੁਨ
ਨਤੀ ਗਾਏ ਯਹ ਜੀ ਅਸੇ ਚਪਰਉ १ ਗੁਰਮਤ
ਸੁਨਿ ਕਛੁ ਗਿਆਨੁ ਉਪਾਇ ਜਿਓ ਪਸੁ ਜਿਉ ਉਚ
ਰੁਭਉ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦ ਪਛਨਉ ਤ
ਬਹਉ ਪਾਤਿਤ ਤਰਉ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੩੦ ॥ ਜੇਤ ਸਰੀ

ਮਤਲਾ ੯

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੂਲਿਓ
ਨੁਮਾਇਆਉਰਝਾਇਓ ਜੇਜੇਕਰਮਕੀਓ
ਲਾਲਚਲਾਗਿਤਿਹਤਿਹਤਮਾਪੁਬੰਧਾਇਓ ॥
ਰਹਾਓ ਸਮਝਨਪਰੀਬਿਖੇਰਸਗਚਿਓਜਸੁ
ਹਰਿਕੋਬਿਸਗਾਇਓ ਸੀਗਿਸੁਆਮੀਸੇਜਾ
ਨਿਓਨਾਨਿਨਬਨੁਖੇਜਨਕਉਧਾਇਓ ॥ ਰਤ
ਨੁਗਾਮੁਪਟਹੀਕੇਕੁਤਿਹਤਾਕੇਗਿਅਨੁਨਪਾ
ਇਓ ਜਨਨਨਕਕਰਗਵਤਿਭਜਨਬਿਨੁ
ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ੧ ਜੇਤ
ਸਰੀਮਤਲਾ ੯ ॥ ਹਰਿਜੂਗਾਖਿਲੇਹੁਪਾਤਿਓ

ਗੀ ਜਮਕੋਤਾ ਸਭਾਇਓਓਹਾ ਮੰਤਰਿ ਸਗਲਿਗ
ਹੀ ਕਿਰਪਾਨਿਧਿਤੇਗੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾਂਪਤਿ
ਤ ਮੁਗਧਲੇਭੀਫੁਨਿਕਰਤਪਾਪ ਅਬਹਾਰਾਭੇ
ਮਰਥਕੋਥਿਸਗਤਿਨਾਹਨਿਤਿਹਚੈਤਾਤਨੁਜਾਰਾ
॥ ਕੀਏਉਪਾਵਮੁਕਤਿਕੇਕਾਰਨਿਦਹਦਿਸਕੋ
ਉਠਿਧਾਇਆ ਘਟਹੀਭੀਤਰਿਬਸੇਨਿਰੰਜਨੁਤਾ
ਕੋਮਗਮੁਨਾਪਾਇਆ ॥ ਨਾਹਿਨਗੁਨਾਨਾਹਿਨ
ਕਛੁਜਪੁਤਪੁਕਉਨੁਕਰਮੁ ਅਬਕੀਜੈ ਨਾਨਕ
ਹਾਰਿਪਰਿਓਸਗਨਾਗਤਿਅਭੇਦਾਨੁਪ੍ਰਭਦੀਜੈ
੩॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨਰੇਸਚਾਰਾ
ਹੋਬਿਚਾਰਾ ਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨੁਮਿਥਿਆਮਾਨੇਸਗ

ਗੋਇਹੁ ਸੀਸਾਗਾ १ ਰਹਾਉ ਜਾ ਕਉ ਜੋਗੀ ਖੋਜ
ਤਹਾਰੇ ਪਾਇ ਓਨਾ ਹਿਤਿ ਹਪਾਗਾ ਸੋਸੁਆ
ਮੀਤੁ ਮਾਨਿਕਾਇ ਪਛਾਨੇ ਰੂਪ ਰੇਖ ਤੇ ਨਿਅਗਾ १ ਪਾ
ਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤ ਮੇਹ ਰਿਕੋ ਕਬਹੂ ਨਾ ਹਿਸੀਭਾਗਾ
ਨਾਨਕ ਸਗਨਿ ਪਾਇ ਓਨਾ ਗਬੰਦ ਨ ਰਖਹੁ ਬਿਰਦੁ
ਤੁਹਾਗਾ ३ ॥ ੩੩ ॥

ਟੇਡੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ੧ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਹਉ ਕਹਾ ਅਪਨੀ ਅਧਮਾਈ ਉਗਤਿ ਓਕਨ
ਕਕਾ ਅਨੀ ਕੇਗਸਨ ਹਿਕੀ ਗਤਿ ਪ੍ਰਭਾਗਾਈ १ ॥
ਰਹਾਉ ਜਗਤੁ ਠੇਕ ਉਸਾ ਚੁਜਨ ਕੈ ਤਾ ਸਿਉਰੁ
ਚਉ ਪਜਾਈ ਦੀਨ ਬੰਧ ਸਿਮਰਿ ਓਨ ਹੀ ਕਬਹੂ

ਤਜੁਸੰਗਸਹਾਈ १ ਅਗਨਰਹਿਓਮਾਇਆਮੇ
ਨਿਸਾਇਨਿਛੁਟੀਨਅਨਕੀਕਾਈ ॥ ਕਹਿਨਾਨਕ
ਅਬਨਾਹਿਅਨਤਗਤਿਬਿਨੁਹਰਿਕੀਸਰਨਾਈ ॥
੨ ॥ ੧ ॥ ੩੪ ਗਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੯ ਕਾਫੀ ॥

੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚੇਤਨਾਹੈਤਉਚੇਤ
ਲੇਨਿਸਾਇਨਿਮੇਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਛਿਨੁਛਿਨੁਅਉ
ਧਾਬਿਹਾਤੁਹੈਛੁਟੈਘਟਜਿਉਪ੍ਰਾਨੀ १ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿਗੁਨਕਾਹਿਨਗਾਵਹੀ ॥ ਮੁਰਖਅਗਿਆ
ਨਾ ॥ ਝੂਠੈਲਾਲਾਚੇਲਾਗਿਕੈਨਹਿਮਰਨੁਪ
ਛਾਨਾ १ ॥ ਅਜਹੂਕਛੁਬਿਗਾਹਿਓਨਹੀਜੇਪ੍ਰ

ਭਗੁਨ ਗਾਵੈ ਕਹੁ ਨਨਕਾ ਤਿਹ ਭਜਨ ਤੇ ਨਿਰਕੁਪ
ਦੁਪਾਵੈ २११ ॥ ਤਿਲੀ ਗਮ ਹਲਾ ੯ ॥ ॥ ਜਾ
ਗਲੇ ਹੁਰੇ ਮਨ ਜਾ ਗਲੇ ਹੁਕ ਹਾ ਗਾਫਲ ਸੇਇ
ਅਮਾ ਜੇਤ ਨੁ ਉਪਾਜਿ ਅਸੀ ਗਿਹੀ ਸੇ ਕੁੀ ਸੀ ਗਿਨ
ਹੋਇ ਅਮਾ १ ਰਹਾਉ ॥ ਅਤੁ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਜਨ
ਹਿਤੁ ਜਾ ਸਿਉ ਕੀਨਾ ॥ ਜੀਉ ਛੁਟਿਓ ਜਬ ਦੇਹ ਤੇ
ਫਾਰਿ ਅਗਨੀ ਮੇ ਦੀਨਾ १ ਜੀਵਤ ਲਉ ਬਿਉ
ਹਾਰੁ ਹੋ ਜਗ ਕਉ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ॥ ਨਨਕ ਹਰਿਗੁ
ਨ ਗਾਇਲੇ ਸਭ ਸੁਫਨ ਸਾਮਾਨਉ २੨ ॥ ਤਿਲੀ ਗ
ਮ ਹਲਾ ੯ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਰੇ ਮਨਾ ਗਾਇਲੇ ਜੇ
ਸੀ ਗੀ ਹੋ ਤੇਰੇ ॥ ਅਉ ਸਰਬੀ ਤਿਉ ਜਾ ਤੁਹੋ ਕਾਹ

ਓਮਾਨਿਲੇਮੇਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਪਤਿ ਰਬਧਨਰ
ਜਸਿਉ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ਕਾਲਫਾਸਜ
ਬਗਲਿ ਪਗੀ ਸਰੁ ਕੁਇਓ ਪਗਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਜਾਨਿ
ਬੁਝਿ ਕੈ ਬਾਵਰੈ ਤੈ ਕਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥ ਪਾਪ ਕਰਤ
ਸੁਕਾਰਿਓ ਨਹੀ ਨਹ ਗਰਬੁ ਨੀਦਾਰਿਓ ॥ ੨ ॥
ਜਿਹਾ ਬਿਧਿ ਗੁਰੁ ਉਪਦੇਸਾ ਆਸੇ ਸੁਨੁ ਰੇ ਕਾਣੀ
ਨਨਕ ਕਹਤ ਪੁਕਾਰਿ ਕੈ ਗਤੁ ਪੁਨੁ ਸਰਨਾਣੀ ॥
੩ ॥ ੩੧ ॥

ਗਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥
੧ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਪਛਾਨੇ ਅਜਾਮਲੁ ਗਨਕਾ ਜਿਹਾ ਸਿਮਰਤਿ ਮੁਕ
 ਤਿਭਏ ਜੀਅ ਜਾਨੇ १ ਰਹਾਉ ॥ ਗਜਕੀਤਾਸ
 ਅਟੀਛ ਨਹੂ ਮਹਿ ਜਬ ਹੀਰਾ ਮੁਖ ਖਾਨੇ ਨਾਰ
 ਦਕਹਤ ਸੁਨਤ ਪੁਆ ਬਾਰਿਕ ਭਜਨ ਮਾਹਿਲ
 ਪਟਨੇ १ ਅਚਲ ਅਮਰ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਓ
 ਜਗਤ ਜਾਹਿ ਤੈਰਾਨੇ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਤੈਛ ਕਹਿ
 ਨਿਕਟਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਨੇ २ ॥ १ ॥ ਬਿਲਾਟੁ ਲਾਹ
 ਲਾ ੯ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਭੁਗ
 ਤਿ ਬਿਨਾ ਸਾਸ ਨਹ ਚੁਕੈ ਗੁਰੁ ਇਹ ਭੇਦ ਬਤ
 ਵੈ १ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਤਿਰਥ ਬਤ

ਕੀਏਗਾ ਅਸਰ ਨਿਨੀਆ ਦੇ ਜੇਗਜਗਾਨਿ
ਹਫਲਾਤਿ ਹਮਾਨ ਉਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਸੁ ਬਿਸਰਾਵੈ १
ਅਸਮੇਰੇ ਦੇ ਨਕਉ ਪਰਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾ
ਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕਾਇ ਹਿਥਿ ਧਿਕੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜੀਵਨ
ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਗਬਿਲਾ ਵਲੁ ਮਹ
ਲਾਰ ॥ ਜਾਐ ਭੁਜਨੁ ਰਾਮ ਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ਗਤਿ
ਨਰ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰ ਬਖਾਇ ਅਯਹ ਰਾਖਹੁ
ਮਨਮਾਹੀ १ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਬ੍ਰਤ
ਫਾਨਿ ਰਾਖੈ ਨਹ ਮਨੁ ਮਾਬਸਿ ਜਾਕੋ ॥ ਗਨਿ
ਹਫਲ ਪਰਮ ॥ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੈ ਸਾਚੁ ਕਹ
ਤਮੈ ਯਾਕਉ १ ॥ ਜੇ ਸੇ ਪਾਹਨਿ ਜਲ ਮਹਿ

ਗਾਖਿ ਭੇਦੈ ਨਾਹਿ ਤਿਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤੈਸੇ ਹੀ ਤੁਮਤਾ
ਹਿ ਪਛਾਨੇ ਭਗਤਿ ਹੀ ਨ ਜੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਕਲ ਮੇਮੁ
ਕਾਤਿ ਨਾਮ ਤੇ ਪਾਵਤ ਗੁਰਯਹ ਭੇਦ ਬਤਾਵੈ
ਕਹੁ ਨਨਕ ਸੇਈ ਨਹ ਗੁਰੂ ਆਜੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ
ਗਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੪੦ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁ
ਗਮਕ ਲੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਤਿਪਦੋ ॥ ਰੇ ਮਨ
ਓਟਲੇਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਰਮ
ਤਿਨਾ ਸੈ ਪਾਵਹਿ ਪਦਨਿ ਰਬਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
ਬਰਭਾਰੀ ਤਿਹ ਜਨਕ ਉਜਨ ਉਜੇਹਰਿ

ਕੇਗੁਨਗਾਵੈ ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਏਇਕੈ
ਫੁਨਿਬੇਕੁਨਿਸਿਧਾਵੈ ॥ ਅਜਮਲੁਕਉਅੰ
ਤਕਾਲਿਮੇਨਾਗਾਇਨਸੁਧਿਅਈ ॥ ਜਾਂਗਤਿ
ਕਉਜੇਗੀਸੁਰਬਾਛਤਸੇਗਤਿਛਿਨਮਹਿਪਾ
ਈ ॥ ੨ ॥ ਨਾਹਨਗੁਨੁਨਾਹਨਿਕਛੁਬਿਦਿ
ਅਧਰਮੁਕਉਗਾਜਿਕੀਨਾ ਨਾਨਕਾਬਿਰਦੁ
ਗਮਕਾਵੈਖੇਅਭੈਦਾਨੁਤਿਹਦੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥
ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ੯ ਸਾਧੋਕਉਨੁਜੁਗ
ਤਿਅਬਕੀਜੈ ਜਾਤੇਦੁਗਮਤਿਸਗਲਾਬਿਨਾ
ਜੇਗਮਕੁਗਤਿਮਨੁਕੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁਮਾ
ਇਆਮੇਉਗਤਿਗਹਿਓਏਭੁਏਨਹਕਛੁਗਿਅੰ ॥

ਨਾ ਕਉ ਨੁ ਨ ਮੁਜ ਗਜਾ ਕੈ ਸਿ ਮੈ ਪਾਵੈ ਪਦੁ
ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਉ ਦੇਵਾਇ ਮਾਲਾ ਕਿਰਪਾਲ ਸੀ
ਤਜਨ ਤਬਾਇ ਹਬਾਤ ਬਤਾਈ ਸਰਬ ਧਰਮ
ਮਾਨੋ ਤਿਹ ਬੀਏ ਜਿਹ ਪੁਰ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ॥ ੨ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਗਨਿ ਸਿਬਾ ਸੁਰ ਮੇਨਿ ਮਖਏ ਕਉ
ਰਧਾਰੈ ॥ ਜਾ ਕੋ ਤਾ ਸੁਮਿਟੈ ਨਾਨਕਾ ਤਿਹ ਮਪ
ਨੇ ਜਨ ਮੁਸਵਾਰੈ ॥ ੩ ॥ ੨ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲ
੮ ਪ੍ਰਾਨਿ ਨਾਗਾਇਨਿ ਸੁਧਿ ਲੇਹਾ ਗਛਿ ਨੁ
ਛਿ ਨੁ ਮਉ ਧਧੈ ਨਿ ਸੁਬਾ ਸੁਗ ਬਿਬਾਜਾ ਤੁਹੈ
ਦੇਹਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਗਨਾ ਪੋ ਬਿਖਿ ਅਨ ਸਿਉ
ਖੋਇ ਥਿ ਬਾਲ ਪਨੁ ਅਗਿ ਮਾਨਾ ॥ ਬਿਰਧ ਬੁ

ਇਥ ਅਜਹੂ ਨਹੀ ਸਮਝੈ ਕਉ ਨੁਕੁ ਮਾਤਿ ਉਰ
ਝਾਨਾ ॥ ਅਨੁਸ ਜਨ ਮੁਦੀ ਓ ਜਿਹ ਠਾਕੁਰ
ਜੇ ਤੈ ਕਉ ਬਿਸ ਗਾਇਓ ਮੁਕਾਤਿ ਹੋਤ ਨਰ
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਨਿਮਖ ਨ ਤਾ ਕਉ ਗਾਇਓ २
ਆਇਆ ਕੋ ਮਦੁ ਕਹਾ ਕਰ ਤੁਹੈ ਸੀ ਗਿਨ ਕਾਹੁ
ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਾਤ ਚੇਤਾ ਚਿਤਾ ਮਨਿ ਹੋ
ਇਹੈ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ३ ॥ ३ ॥ ੪੩ ॥

੧ ਓਸਾਤਿ

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਹਰਿ ਕੋ
ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਅਜ
ਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ਗਨ ਕਾਹੁ ਗਾਤਿ ਪਾਈ १ ॥

ਰਹਾਉ। ਪੰਚਾਲੀ ਕਉ ਰਾਜ ਸਕਾ ਮੇਰਾ
ਨਾਮ ਸੁਭਿਆਈ। ਤਾ ਕੋ ਦੂਖੁ ਹਰਿਓ ਕਰੁਨਾ
ਅਪੁਨੀ ਪੈ ਜਬ ਢਾਈ। ॥ ਜੇਹਨ ਰਾਜ ਸੁਕਿ
ਰਪਾਨੀ ਪੀਗਾ। ਇਓ ਤਾ ਕਉ ਕੁਇਓ ਸਹਾਈ
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਇ ਹੀ ਕੁਰੈ ਸੇਗਾ ਹੀ ਆਨੁ ਸਰ
ਨਾਈ ॥ ੨ ॥ १ ॥ ਆਰੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਅਬ ਮੇ
ਕਹਾ ਕਰਉ ਰੀਆਈ। ਸਗਲ ਜਨ ਸੁਭਿਖ
ਅਨਿ ਸਿਉ ਪੈਐ। ਮਾਸਿ ਮਰਿਓ ਨਾਹਿ ਕਨਾਈ
॥ ਰਹਾਉ। ਕਾਲ ਢਾਸ ਜਬ ਗਰੇ ਮੇਲੀ ਤਿ
ਹ ਸੁਧਿ ਸਕੁ ਬਿਸਰਾਈ। ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਯਸੀ
ਕਟੇ ਮੇਕੇ ਅਬ ਹੋਤ ਸਹਾਈ ॥ ਜੇਸੀ ਪਾਤਿ

ਅਪਨੀਕਰਿਮਾਨੀਛਿਨਮੇਕੁਈਪਗਈ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਯਹਸੇਚਰਹੀਅਨਿਹਰਿਜਸੁਕ
ਬਹੁਨਗਾਈ॥੨॥੨॥ਮਾਰੂਮਹਲਾਦ
ਮਾਈਮੇਮਨਕੇਮਾਨੁਨਤਿਅਗਿਥਾ॥ਮਾਇ
ਅਕੇਮਾਦਿਜਨਮੁਸਿਗਾਇਓਗਮਕੁਜਨਿ
ਨਹੀਲਾਗਿਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਮਕੇਰੰਡੁਪਾਰਿ
ਓਸਿਰਓਪਰਿਤਬਸੇਵਤਤੇਜਾਗਿਥਾ॥ਕਹਾਏ
ਤਅਬਕੈਪਛੁਤਾਏਛੁਟਤਨਾਹਨਿਕੁਗਿਥਾ
੧॥ਏਹਚਿਤਾਉਪਜੀਘਟਮੇਜਬਗੁਮਰ
ਰਨਨਅਨੁਗਾਗਿਥਾ॥ਸੁਫਲੁਜਨਮੁਨਾਨਕ
ਤਬਹੁਆਜੇਪ੍ਰਭੁਜਸੁਮੈਪਾਗਿਥਾ॥੨॥੩॥੪੬॥

१॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਬਸੰਤੁਹਿ
ਤੇ ਲਾਮਹਲਾ ਸਾਧੋਇਹਤਨੁ ਮਿਥਿ ਮਾਜਨ
ਉਯਾਕੁਤਿ ਰਿਜੇ ਗੁਰਬਸਤੁਹੈ ਸਾਚੇਤਾਰਿ
ਪਛਾਨੇ १ ॥ ਗੁਰਾਉਇਹੁ ਜਗੁਹੈ ਸੰਪਤਿਸੁ
ਪਨੇਕੀ ਦੇਖਿ ਕਹਾ ਮੇਰੂਨੇ ਸੀਗਿਤਿ ਹਰੈ ਕ
ਛੂਨਚਾਲੇਤਾਰਿ ਕਹਾਲ ਪਰਾਨੇ १ ॥ ਉਸਤ
ਤਿਨਿਦਾਦੇਉ ਪਰਹਰਹਿ ਕੀ ਗਤਿ ਉਰਮੇ
ਜਨਨਨਕ ਸਭੁਤੀ ਮੇਪੁਗਨਿਏਕ ਪੁਰਖਭ
ਗਵਾਨੇ २ ॥ १ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਪਾਪੀਹਿ
ਮੇਮੇਕਾ ਮੁਖਸਾਇ ॥ ਮਨੁਚੰਚਲੁ ਯਾਤੇਗ

ਹਿਓਨਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਗੀਜਗਮਮ
ਰੁਸੀਨਿਆਸਾ॥ ਸਤੁਹੀਪਰਿਤਾਗੀਇਹਫਾਸਾ
੧॥ ਜਿਹਾਜਿਹਹਰਿਕੋਨਾਮੁਸਮਾਰੀ॥ ਤੇਭੁਵਸਾ
ਗਰੁਉਤਰੇਪਾਰੀ॥ ੨॥ ਜਨਨਾਨਹਰਿਕੀਸਰਨ
ਇ॥ ਵੀਜੈਨਾਮੁਰਹੈਗੁਨਗਾਇ॥ ੩॥ ੨॥ ਬ
ਸੀਤੁਮਹਲਾ੯॥ ਆਈਮੇਧਨੁਪਾਇਓਹਗਿਨਾ
ਮੁ॥ ਅਨੁਮੇਰੇਪਾਵਨਤੇਛੂਟਿਓਕਰਿਬੈਠੈਬਿ
ਸਰਾਮੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਇਆਮਮਤਾਤਨਤੇ
ਕਾਗੀਉਪਜਿਓਨਿਗਮਲਗਿਆਨੁ॥ ਏਕੁਮੇ
ਹਏਹਪਰਸਿਸਾਕੈਗਹੀਭੁਗਤਿਭੁਗਵਾਨਾ
੧॥ ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੀਸਾਚੁਕਾਰਤਨੁਨਾਮੁਜ

ਬਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸਨਾ ਸਕਲਾ ਬਿਨਾਸੀ ਮਨ ਤੇ
ਨਿਜ ਸੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਤ
ਦਾਇਆ ਲੁਕਿ ਰਪਾ ਨਿਧਿ ਸੇਗੋ ਬਿੰਦੁ ਗੁਨਗਾ ॥
ਦੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾਇ ਗਾਬਿਧਿ ਕੀਸੀ ਪੈ ਕਉ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਅਨ
ਕਹਾ ਬਿਸਾਰਿਓ ਗਾਮਨਾ ਮੁ ॥ ਤਨੁ ਬਿਨ ਸੈਜ ਮ
ਸਿਉ ਪਰੈ ਕਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਕਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਪੂਏ
ਕਾਪਹਾਰਾ ਤੈਸਾ ਰਾਮਾਨਿਅਾ ਕਿਰਿ ਬਿਚਾਰਿ
॥ ੧ ॥ ਧਨੁ ਦਾਗਸੀ ਪਤਿਗੇਹਾ ॥ ਕਛੁ ਸੀਰੀਸਚਾ
ਲੈਸ ਮਝ ਲੇਹਾ ॥ ੨ ॥ ਇਕ ਭਗਤਿ ਨਾਗਾਇਨ ਹੋ
ਇਸੀ ਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੁਜੁ ਤਿਹ ਏਕ ਗੀਗੀ ॥ ੩ ॥

੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ਕਹਾ ਕੂਲਿ ਓਰੇ ਝੂਠੇ
ਲੇਭੁ ਲਾਗਾ ਕਛੁ ਬਿਗਾਰਿ ਓਨਾ ਹਨਿ ਅਜ
ਤੁਜਾਗਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਸੁ ਪਨੈ ਕੈ ਇਹੁ ਜਗੁ
ਜਾਨੁ ॥ ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੇਸਾ ਚੀ ਮਾਨੁ ॥ ਸੀਰਿ ਤੇ
ਰੈ ਹਰਿ ਬਸਤ ਨੀਤਾ ॥ ਨਿਸਬਾ ਸੁਰ ਭਜੁ ਤਾ ਹਿਮੀ
ਤਾ ॥ ੨ ॥ ਬਧ ਅੰਤ ਕੀ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਨ
ਕਹੁ ਨ ਤਾ ਕੇ ਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

੧ ॥ ਓਸਤਿਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਗੁ ਸਾਰੀ ਗਮਹਲਾ ੯ ॥ ਹਰਿ ਬਿ
ਨੁ ਤੇਰੇ ਕੇ ਸਹਾਈ ॥ ਕਾਕੀ ਮਾਤਾ ਪਤਾ ਸੁਤ ਬ
ਨਤਾ ਕੇ ਕਾਹੁ ਕੇ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੁ ਧਰਨੀ

ਅਰੁਸੀਪਤਿਸਗਰੀਜੇਮਾਨਿਓਅਪਨਾਈ। ਤਨ
ਛੁਵੈਕਛੁਸੀਗਿਨਚਾਲੈਕਹਾਤਾਹਿਲਪਟਾਈ।
੧। ਵੀਨਵਇਆਲਸਦਾਦੁਖਭੰਜਨਤਾਸਿਓ
ਰਚਨਬਢਾਈ। ਨਨਕਕਹਤੁਜਗਤਸਕੁਮਿ
ਓਆਜਿਓਸੁਪਨਾਰੈਨਾਈ। ੨॥੧॥ ਸਾਰੰਗ
ਜਹਲਾ॥੯॥ ਕਹਾਮਨਬਿਖਿਆਸਿਉਲ
ਪਟਾਹੀ। ਯਾਜਗਮੈਕੋਊਗਨੁਪਵੈਇਕਆ
ਵਹਿਇਕਜਾਹੀ। ੧। ਰਹਾਉ। ਕਾਕੋਤਨੁਪਨੁ
ਸੀਪਤਿਕਾਕੀਕਾਸਿਉਨੇਹੁਲਗਾਹੀ। ਜੇਦੀ
ਮੈਸੇਸਗਲਬਿਨਸੈਜਿਉਬਾਦਰਕੀਛਾ
ਹੀ। ੧। ਤਜਿਅਭਿਮਾਨਸਗਟਿਸੰਤਨਗਹੁ

ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਛਿਨ ਮਾਹੀ ਜਨ ਨਨਕ ਕੁਰਗਵੰ

ਤਉ ਜਨ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੇ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥ ੨ ॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ਕਹਾਨਰ ਅਪਨੇ ਜਨ

ਮੁਗਵਾਵੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਾਇ ਬਿਖਿਆਰ ਸਿਰ

ਚਿਓਰਾ ਮਸਰਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ १ ਰਹਾਉ

ਮਇਹੁ ਜੀ ਸਾਰੁ ਸਗਲ ਹੋ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਖਿਕਹਾਲੇ

ਕਾਵੈ ਜੇਉ ਪਜੈ ਸੇ ਸਗਲ ਬਿਨੁ ਸੇਰਹੁ ਨ ਕ

ਉਪਾਵੈ १ ਮਾਇਆ ਤਨੁ ਸਾਚੇ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓਇ

ਹਥੀਯੇ ਮਾਪੁ ਬੀਧਾਵੈ ਜਨ ਨਨਕ ਸੇਉ ਜ

ਗੁਮੁਕਤਾਗ ਮਭੁ ਜਨ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥ ੩ ॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ਮਨੁ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਹਰਿ

ਗੁਨਗਾਇਓ॥ ਬਿਖਿਆਸਕਤਗਹਿਓਨਿਸਬ०
ਸੁਰਕੀਨੇਅਪਨੁਤਾਇਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਉ
ਪਦੇਸੁਸੁਨਿਓਨਹਿਕਾਨਨਿਪਰਦਾਰਾਲਪ
ਟਾਇਓ॥ ਪਰਗੀਦਿਆਕਾਰਨਿਬਹੁਪਾਵਤ
ਸਮਾਤਿਓਨਹਿਸਮਤਾਇਓ॥ ੧॥ ਕਹਾਕਹਉਮੇ
ਅਪਨੀਕਰਨੀ॥ ਜਿਹਬਿਧਿਜਨਮੁਗਵਾਇਓ
ਕਹਿਨਾਨਕਸਭਅਉਗਨਮੇਮੇਗਾਖਿਲੇਹੁਸ
ਰਨਾਇਓ॥ ੨॥ ੪॥ ੫੫॥

੧॥ ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾ
ਪੁਰਖੁਨਿਰਕੁਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅ
ਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਗੁਜੈਜਾਵੰਤੀ

ਮਹਲਾ ੯ ਗਰਾਮੁ ਸਿਮਰਗਾਮ ਸਿਮਰਾਇ ਤੇਰੇ
ਕਾਜੇਰੈ ਆਇ ਆਕੇ ਸੰਗੁ ਤਿਆਤਿ ਪੁਰਖੁ
ਕੀ ਸਰਨਿ ਲਾਗਾ ਜਗਤੁ ਸੁਖ ਮਨੁ ਮਿਥਿਆ ਝੂ
ਠੇ ਸਰਸਾ ਜੁਰੈ १ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਧਨੁ ਪ
ਛਾਨੁ ਕਾਹੇ ਪਰ ਕਰਤ ਮਨੁ ਬਾਰੁ ਕੀਭੀ ਤੇਜੇ
ਜੇ ਬਸੁ ਪਾਕੇ ਰਾਜੁਰੈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਤ ਬਾ
ਤ ਬਿਨ ਸਿਜੈ ਰੈ ਤੇਰੇ ਗਾਤੁ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਕਾਰਿਗ
ਇਥ ਕਾਉ ਤੇਜੇ ਜਾਤੁ ਮਾਜੁਰੈ २ ॥ ੧ ॥ ਜੈ ਜਾ
ਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ਗਰਾਮੁ ਜੁਗਾਮੁ ਜੁਗਾਮੁ
ਸਿਗਤੁਰੈ ॥ ਕਹਉ ਕਹਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਮਝਤ ਨਹ
ਕਿਉ ਗਵਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤ ਨਾਨਕ ਗੈ ਬਾਰ ਓਰੈ

ਸਮਗਾਤੁਹੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਕੁਰਮ ਭਾਰਿ
ਦੇ ਹਰੇ ਬਿਦੇ ਕੇ ਨਾਮੁ ਲੇਹਾ ॥ ਅੰਤਿ ਬਾਰ ਸੀ ਬਿਤੇ
ਰੈ ਇਹੈ ਏਕ ਜਾਤੁਹੈ ॥ ੧ ॥ ਬਿਖਿ ਮਾ ਬਿਖਾ ਜਿਉ
ਬਿਸਾਰਿ ॥ ਪੂਰ ਕੋ ਜਸੁ ਹੀਏ ਪਾਰਾ ॥ ਨਨਕ
ਜਨਕ ਹਿ ਪੁਕਾਰ ਅਉਸਰੁ ਬਿਹਾਤੁਹੈ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥
ਜੇ ਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਰੋਮ ਨਕ ਉਨਗਤਿ ਹੋ
ਇਹੈ ਤੇਰੀ ॥ ਗਇਹ ਜਗ ਮੇਗਾ ਮਨਾ ਮੁਸੇ ਤਉਨ
ਹੀ ਜੁ ਮਿਓ ਕਾਨ ॥ ਬਿਖਿ ਮਨਾ ਜਿਉ ਮਤਿ ਲੁ
ਭਾਨਿ ਮਤਿ ਨਾਹਿ ਨਿਛੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ
ਸਕੇ ਜਨ ਮੁਲੀਨ ਸਿਮਰਨੁ ਨ ਹਨਿ ਮੁਖ ਕੀਨ
ਦਾਰਾ ਮੁਖ ਕੁਇਓ ਵੀਨ ਪਗਤੁ ਪਰਬੇਰੀ ॥

੯੬

१॥ ननक जनक हि पुकारि सुपनै जिय जगु पसा
रि ॥ सिमरत नहि किउ भुगति माये अजा की
चेरी ॥ २॥ ३॥ जै जावै ती मरला ॥ ४॥ बरित
जै रै बरित जै रै जन भुअ कानरे ॥ नि सादि नु सु
निके पुगन ॥ समस्त नरे अजान ॥ कालुत
उपतु चिउ आनि कहां जै रै कानरे ॥ १॥ गहा
असा बिरजे आनि उदे ह सेत उते रउ ह ॥ २॥
खेह ॥ किउ न ह रि के न भुले ह भुगति लाज
रे ॥ १॥ राम भुगति ही ऐ आनि ह्वा विदे तै म
मान ॥ ननक जन ॥ इह बखान जगो मे बिराजु
॥ २॥ ४॥ ५॥ ६॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅ-
ਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਲੇ
ਕਸਹ ਸਾ ਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਾਤਿ ਪੁਸ਼੍ਟ ਕਸੀਧੀਆ
ਬਾਦੀ ॥ ਸਿਲ ਪੁਜਾ ਸਿਬ ਗੁਲ ਜਮਾਧੀ ॥ ਮੁਖਿ ਝੁਠ
ਬਿਰੁਖਨ ਸਾਰੀ ॥ ਤ੍ਵੈ ਪਾਲਤਿ ਹਾਲ ਬਿਚਾਰੀ ॥
ਗਾਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲ ਕਲਿ ਲਾਟੀ ॥ ਦੁਇ ਪੋਤੀ
ਬਸਤ੍ਰ ਪਾਟੀ ॥ ਜੇਜਨ ਸਿਬੁ ਹਮੰ ਕਰਮੀ ॥ ਸਭੁ ਫੇ-
ਕਟ ਨਿਸਚੈ ਕਰਮੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਚੈ ਧੀਵੈ ॥
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਨਿਹ ਫਲੰ ਤਸ੍ਰ
ਜਨਮਸ੍ਰ ॥ ਜਵਦ ਬ੍ਰਹਮਨਾ ਬੰਦਤੇ ॥ ਸਾਗਰਿ

ਸੰਸਾਰਸੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਹਿਕੇ ਕਰਣਕ
ਰਣਸਮਰਬੁਯੈਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰਿਕਾਰਣ
ਕਰਤੇਵਸਿਹੈਜਿਨਿਕਲਰਖੀਧਾਰਿ ੨ ਜੇਗ
ਸਬਦੀਗੀਅਨੁਸਬਦੰਬੇਦਸਬਦੰਤਬਹੁਮਣ
ਹਾਖੜੀਸਬਦੰਸੁਗਸਬਦੰਸੁਦ੍ਰਸਬਦੰਪਰ
ਕ੍ਰਿਤਹਾਸਰਬਸਬਦੰਏਕਸਬਦੰਜੇਕੋਜਾ
ਨਸਿਭੇਉ ੩ ਨਾਨਕਤਾਕੇਦਾਸੁਹੈਜੇਈਨਿਰੰ
ਜਨਦੇਉ ੩ ਏਕਕ੍ਰਿਸ਼੍ਣਤਸਰਬਦੇਵਾਦੇਵਦੇ
ਵਤੁਆਤਮਹਾਆਤਮੰਸ੍ਰੀਬਾਸੁਦੇਵਸ
ਜੇਕੋਈਜਾਨੀਸਿਭੇਵਾਨਾਨਕਤਾਕੇਦਾਸੁਹੈ
ਜੇਈਨਿਰੰਜਨਦੇਵਾ ॥੪॥

ਸਲੋਕ ਸਹਸਾਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੫
੧ ॥ ਸਾਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਕਤੰਚ ਮਾਤਾ ਕਤੰਚ ਪਿਤਾ ਕਤੰਚ ਬਾਨਿਤਾ ਬੰਨ੍ਹ
ਦੇਸੁ ਤਹਾ ਕਤੰਚ ਕ੍ਰਾਤਾ ਮੀਤਾ ਹਿਤ ਬੰਧ ਕਤੰਚ
ਮੋਹ ਕਟਿ ਬ੍ਰਤਾ ਕਤੰਚ ਚ ਪਲ ਮੋਹ ਨੀਰੂਪ ਪੇਖ
ਤੇਤਿ ਅਗੀ ਕਰੋਤਿ ॥ ਰਹਿਤਿ ਸੰਗ ਭਗਵਾਨ ਸਿ
ਮਰਣ ਨਨਕ ਲਖ ਪ੍ਰੰ ਅਚੁਤ ਤਨਹਾ ॥ ਯਹੀ
ਤਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਨੇਹੀ ਧ੍ਰਿਗ ਸਨੇਹੀ ਕ੍ਰਾਤ ਬਾਧਵ
ਹਾ ਯਹੀ ਸਨੇਹੀ ਬੰਨ੍ਹਿਤਾ ਬਿਲਾਸ ਸੁਤਹਾ ਯਹੀ
ਗਨੇਹੀ ਗ੍ਰਿਹਾਰ ਬਾਕਹ ਸਾਧ ਸੰਗ ਸਨੇਹ ਸਤਿ ॥

ਸੁਖਯੀਬਸੀਤਿਨਾਨਕਹਾ २ ਅਥੀਤਦੇਹੀਪਾ ८੪੦
ਟੰਬਲਨੀਬਗਪੰਤਜਰੁਆਹਿਤੰਤਮਾਇ
ਆਅਤੰਤਮਾਜਾਅਥਿਤਰੁਗੰਦਨੀਗਨਿ
ਤਸਦਸਾਕੈਯਨਧਰਮੀਪਤੰਤਮੋਹਿਕਪਦਰ
ਲਕੁਦੇਹੀਤੰਤਮਾਸੁਯੀਨਾਨਕਾਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰ
ਦਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾ ३ ਕਚਕੋਟੀਰਚੰ
ਤਿਤੇਯੀਲੇਪਨੀਰਕਤਚਰਮਾਣਹਾਨਵੰਤਦੁ
ਆਰੰਕੀਤਰਹਿਤੰਬਾਇਰੁਪੀਅਸਥੀਤੰਨਹਾ
ਗੋਬਿੰਦਨਾਮੰਨਹਸਿਮਰੰਤੰਅਗਿਆਨੀਜਾ
ਨੀਤਿਅਸਥਿਰੀਦੁਰਲਭਦੇਹਉਪਰੰਤਸਾਧਸ
ਰਣਨਾਨਕਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਜਪੰਤਾ ४॥

ਸੁਰੰਤਤੁਯੀ ਅਚੁਤਗੁਣਗੰਧੁਰਨੰਬਹੁਲੇ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਾਗੰਗੀਰਿਉਚੈ ਸਰਬਾਗੀਅਪਾਗਾ ਸਕ੍ਰਿ
ਤਿਅਪ੍ਰਾਪ੍ਰੀਬਿਸਾਮਚਰਣਾ ਅਨਾਥਨਾਥੇ
ਨਾਨਕਸਰਣਾਪਾਸਿਮੁਗੀਖੇਖੰਤਬਾਧਿਕਪ
ਹਾਰੇਣਲਖਾਮਾਦਧਾ ਅਹੋਜਸਿਰਖੇਣਗੇ
ਪਾਲਨਨਾਨਕਰੇਮਨਛੇਦਿਤੇ ੬ ॥ ਬਹੁਜਤਸ
ਕਰਤਾਬਲਵੰਤਕਾਰੀਸੇਵੰਤਸੂਗਚਤੁਰਦਿਸ
ਹਾਬਿਖਮਥਨਬਸੰਤਊਚਨਨਹਸਿਮਰੰਤਮਰ
ਣਕਵਾਂਚਹਾਹੋਵੀਤਿਆਗੀਅਕੁਗਵਨਪੁਰ
ਖਹਾਨਾਨਕਕੀਟੀਸਾਸਅਕਗਖਿਤੇ ੧ ॥ ਸਬ
ਦੰਰਤੀਹਿਤੁਮਾਇਆਕੀਰਤੀਕਲੀਕਗਮਾਕਿ

ਰਤੁਆਮਾਮਿਟੀਤਿਤਕਾਗਤਕੁਰਮਮੇਹੀਕੁਗਵਨ
 ਗਮਣਿਸਰਬਤਥਾਨੀਵਿਸਟਤੁਹੀਅਜੋਘ
 ਦਰਸਨੰਬਸੰਤਜਾਪਰਸਨਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹ
 ਰੇਨਾਨਕਾਪ੍ਰਮੰਜਾਪੁਜਪਨਾ੮੥੥ਘਟੰਤੁ
 ਪੰਘਟੰਤਦੀਪੰਘਟੰਤਰਵਿਸਸੀਅਰਨਖਿ
 ਤਗਗਨੰਘਟੰਤਬਸੁਧਾਗਿਰਿਤਗਸਿਖੀਰੀ
 ਘਟੰਤਲਲਨਾਸੁਤਕੁਤਹੀਤੀਘਟੰਤਕਨਿਕ
 ਮਨਿਕਮਾਇਮਾਸ੍ਵਰੂਪੀਨਹਘਟੰਤਕੇਵਲੋਰੇ
 ਪਾਲਅਚੁਤੀਅਸਥਿਰੰਨਾਨਕਸਾਧਜਨਾ
 ੯ ਨਹਬਿਲੰਬਪਰਮੰਬਿਲੰਬਪਾਪੀਵਿਨੰ
 ਤਨਾਮੰਤਜੰਤਲੋਕੀਸਗਣਿਸੰਤੀਕਿਲਬਿ

ਖਨਾਜੀਪਾਪਤੰਧਗਮਲਾਖਿਣਾਨਾਨਕਜਿਹ
ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਮਾਪਦਹ॥੧॥ਮਿਰਤਸੇਰੰਅਲਪਬੁਧੰ
ਰਚੰਤਬਾਨਿਤਾਬਿਨੋਦਸਾਹੰਜੈਬਨਬਹਿਕ੍ਰਮ
ਕਾਨਿਕਕੁੰਡਲਹਾ॥ਬਾਚੇਤਮੰਦਿਰਸੇਕੁੰਤਿਬਸ
ਤਾਇਤੰਤਮਾਇਆਬਾਪਤੰਹਿਅਚੁਤਸਰ
ਇਸੰਤਨਾਨਕਕੁੰਡਗਵਾਨਏਨਮਹਾ॥੧॥ਜ
ਨਮੰਤਮਰਣੰਤਰਖੰਤਸੇਰੀਕੁੰਡਗਤਰੇਰੀ॥ਉਚੰ
ਤਨੀਚੰਨਾਨੁਸੁਮੁਚੰ॥ਗਾਜੰਤਮਾਨੰਅਕੁਮਾਨੰ
ਤਤੀਨੰ॥ਪਗਵੰਗਤਿਮਾਰਗੀਵਠਤੰਤਿਬਿਨਾਸ
ਨੰ॥ਗੋਬਿੰਦਕੁਜਨਸਾਧਸੰਗੇਣਅਸਾਬਿੰਨੰ
ਨਕਕੁੰਡਗਵੰਤਕੁਜਨਸਾਨੰ॥੧੨॥ਕਿਰਪੰਤਹੰ

ਅੰਮਾਤਿਤਤੁਗਿਆਨੀ ॥ ਬਿਗਸੀਧਿਬੁਧਾਕੁਸ
ਲਬਾਨੀਬਾਸਿਤਿਗਿਖਿਅੰਮਤਿਅਗਿਆਨੀ
ਸਿਤਲੀਤਰਿਦਯੀਵਿਵੁਸੰਤਗਿਆਨੀ ॥ ਰ
ਤੰਤਜਨਮੰਹਰਿਦਗਜਲੀਣਾ ॥ ਬਾਜੰਤਨਨ
ਕਸਬਦਬੀਣਾ ॥ ੧੩ ॥ ਛੰਤਬੇਦਾਗੁਣੰਤ
ਗੁਨੀਅਸੁਣੰਤਬਾਲਾਬਹੁਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰਾ
ਵਿਵੰਤਸੁਬਿਦਿਆਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਾ
ਨਾਮੁਦਾਨੁਜਾਚੰਤਨਨਕਦੈਨਹਾਰਗੁਰਗੋਪਾ
ਲਾ ॥ ੧੪ ॥ ਨਹਾਚਿਤਾਮਾਤਪਿਤਕੁਤਹਨਹ
ਚਿਤਾਕਛੁਲੇਕਕਹਾਨਹਾਚਿਤਾਬਨਿਤਾਸੁਮ
ਤਹਪ੍ਰਵਿਗਤਿਮਾਇਆਸਨਬੰਧਨਹਾ ॥ ਵਾਇ

੮੪੨

ਆਲਏ ਕਰਗਵਾਨ ਪੁਰਖ ਹਨ ਨ ਕਸਰ ਬਜੀ
ਅਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਕ ਹਾ १੫ ਅਨਿਤਾ ਵਿਤੀ ਅਨਿ
ਤਾਇਤੀ ਅਨਿਤਾ ਮਾਸਾ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਅ
ਨਿਤ ਹੋਤੀ ਅਹੰ ਬੰਧੀ ਕਰਮ ਮਾਇਆ ਮਲਨ
ਬਿਕਾਰੀ ਆਫਿਰੰਤ ਜੇਨਿ ਅਨੇ ਕਜਨ ਰਗਾਗਨਿ ਹ
ਸਿਮਰੰਤ ਮਲਦ ਬੁਧੀ ਹੇਗੋ ਬਿੰਦ ਕਰਤ ਮਾਇ
ਅਨਾਨਕ ਪਾਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਹਾ १੬ ॥
ਗਿਰੀਤਿ ਗਿਰੀ ਪਾਤਿਤ ਪਾਲਾਣੀ ਜਲੰਤ ਦੇਵੀ
ਪ੍ਰਬੈਸੁੰਤ ਰਹਾ ਬੰਤ ਅਗਾਹ ਤੇ ਯੀਤ ਰੰਗੀ
ਦੁਖੰਤ ਗਿਹ ਚਿੰਤਾ ਜਨ ਮੰਤਾ ਮਕਣਹਾ ਅਨਿ
ਕ ਸਾਧਨੀਨ ਸਿਧੁ ਤੇ ਨਾਨਕ ਅਸ ਬੰਧੀ ਅਸ

ਬੰਨ੍ਹੀਅਸਬੰਨ੍ਹੀਸਬਦਸਾਧਸਦਜਨਹਾ ੧੧ ਘੋਰ
ਦੁਖੀਅਨਿਕਹਤੰਜਨਮਦਾਰਦੀਮਹਾਬਿਖਾਈ
ਮਿਟੰਤਸਗਲਾਸਿਮਰੰਤਹਰਿਨਾਮਨਾਨਕਾਜੈਸੇ
ਪਾਦਕਕਾਸਟਕੁਸਮੰਕਰੋਤਿ ੧੮ ਅੰਧਕਾਰਸਿ
ਮਹਤਪ੍ਰਕਾਸੰਗੁਣਰਸੰਤਅਪਖੰਡਨਹਾਰਿ
ਦਬਸੀਤਿਭੇਭੀਤਦੂਤਹਕਰਮਕਰਤਮਹਾਨਿਗਮ
ਲਹਾਜਨਮਮਰਣਹੰਤੁਜੇਤਾਸੁਖਸਾਮੁਹਅਮੋ
ਘਦਰਸਨਹਾਸਗਣਿਜੇਗੀਸੰਤਪ੍ਰਿਅਨਾਨਕਸੇ
ਕੁਗਵਾਨਖੇਕਰੋਤਿ ੧੯ ਪਾਛਕਰੋਤਿਅਗਣਿ
ਵਹਨਿਰਾਸੀਅਸਪ੍ਰਗਨਹਾਨਿਰਧੰਨਕੁਯੀਧਰ
ਨਵੰਤਹਰੋਗੀਅੰਗੇਗਖੰਡਨਹਾਕੁਗਤੰਕੁਗਤਿ

੮੪੩

ਦਾਨੰਗਮਨਾਮਗੁਣਕੀਰਤਨਹਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਖ
 ਦਾਤਾਰਹਾ ਨਾਨਕਗੁਰਸੇਵਾਕੀਨਲਕੁਤੇ २੦ ॥
 ਅਧਰੰਧਰੰਧਾਰਣਹਨਿਰਧਨੰਧਨਨਾਮਨਗੁ
 ਰਹਾ ਅਨਾਥਨਾਥਗੋਬਿੰਦਹਬਲਹੀਣਬਲਕੇਸ
 ਵਹਾ ਸਰਬਭੂਤਦਯਾਲਅਚੁਤਦੀਨਬਾਂਧਵਰ
 ਮੇਦਗਹਾ ਸਰਬਗੁਪੁਰਨਪੁਰਖਭਗਵਾਨਭਗ
 ਤਿਵਛਲਕਰੁਣਾਮਯਹਾ ਪਾਟਿਪਾਟਿਬਸੰਤ
 ਬਾਸੁਦੇਵਹਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਹਾ ਜਾਚੰਤਿ
 ਨਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਸਾਦੰਨਹਾ ਬਿਸਰੰਤਿਨਗਾਇ
 ਗੰਤਿਨਾਨੰਦ २੧ ॥ ਨਹਸਮਰਬੰਨਹਸੇਵਕੰਨਹਪ੍ਰੀਤਿ
 ਪਰਮਪੁਰਖੋਤਮੰ ਤਵਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮਰਤੇਨਾਮੰ

ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ ਤਰਿਗੁਰੂ ੨੨ ਕੁਰਣ
ਪੋਖਣ ਕਰੰਤ ਜੀ ਆਬਿਸਾ ਮਛਾ ਵਨ ਦੇਵੰਤ
ਦਾਨੀ ਸਿਜੰਤ ਰਤਨ ਜਨਮ ਚਤੁਰ ਚੇਤਨ ਹ
ਵਰਤੀ ਤਿਸੁ ਖਆਨੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਾ ਸਿਮਰੰਤ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਅਨਿਤ ਰਚਨਾ ਨਿਰਮੋਤ
ਤੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ਵਾਨੀ ਪਗ ਪੂਰ ਬੇਦ ਭੁੰਚੰਤ ਮਹੀ ਪ
ਤੇ ਸਬਿ ਪਗੀ ਤਿਬੁ ਧ੍ਰਮ ਮਾਰਤ ਲੋਕ ਹਨ ਨਾਨਕ ਚਿ
ਰੰਕਾਲ ਦੁਖ ਭੋਗ ਤੇ ॥ ੨੪ ॥ ਬਿਬਾ ਅਨੁਗ੍ਰਹੰ
ਗੋਬਿੰਦ ਹਜ ਸ੍ਰਸਿਮਰਣ ਰਿਦੰਤ ਹਰਾ ਅਰੋਗੀ
ਮਹਾਰੋਗੀ ਬਿਸਿਮਿ ਤੇ ਕਰੁਣਾ ਮਯਾ ॥ ੨੫ ॥
ਗਮਣ ਕੇਵਲ ਕੀਰਤਨ ਸੁਧ ਗਮੰਦੇ ਹਧਾਰਣ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ ਸਾਗਇਣਨਾਨਕਪੀਵੰਤਜੰਤਨਾਤ੍ਰਿਪੁ
ਤੋ ੨੬॥ ਸਹਣਸੀਲਸੰਤਸਮਾਮਿਤ੍ਰਸੁਦਰਜਨ
ਹਾਨਾਨਕਭੋਜਨਅਨੀਕਪ੍ਰਕਾਰੇਣਨਿੰਦਕਆ
ਵਧਹੋਇਉਪਾਤਿਸਟਤੋ ੨੭॥ ਤਿਰਜਕਾਰਨਹ
ਭਵੰਤਿਨਹਭਵੰਤਮਾਨਕੰਗਨਹਾਜੇਭਾਤਿਨ
ਨਹਭਵੰਤਿਨਹਪੈਤਿਸੰਸਾਰਦੁਖਨਹਾਗੇ
ਬੰਦਨਾਮਜਪੰਤਿਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਹਨਾਨਕ
ਜੇਪ੍ਰਾਣੀਸੁਖਬਾਸਨਹਾ॥ ੨੮॥ ਜੈਨਾਜਾਧਜਮੁਹ
ਸੁਰਅਜਿਤੰਸੰਨਾਹੰਤਨਿਨਿਮਤਾਹਾਅਵਧਹ
ਗੁਣਗੋਬੰਦਗਮਣੰਓਟਗੁਰਜਬਦਕਰਚਰਮ
ਣਹਾਅਰੁੜਤੇਅਸਵਰਥਨਾਗਹਬੁਝੰਤਿਪ੍ਰਭ

ਮਾਗਗਾਗਾ ਬਿਚਰਤੇ ਨਿਰਕੁ ਯੀ ਸਤੁ ਸੈ ਨਾਧਾ
ਯੀਤੇ ਗੋਪਲਕੀਰਤ ਨਾਗਾ ਜਿਤਤੇ ਬਿਸੁ ਸੀ ਸਾਰ
ਹਨ ਨਕਸ਼ੀਕਰੋਤਿ ਪੰਚਤ ਸਕਰਹਾ ॥ ੨੮ ॥ ਮਿਗਾਇ
ਸਨਾਗੀਧਰਬਨਗਾਰੰਦੁ ਮਛਾਯਾਗਚਿਦੁਗਮਾਤਿ
ਹਾਤਤਤਕੁਟੰਬਮੇਹਮਿਥਾਸਿਮਹੀਤਿ ਨਨਕਰਾਮ
ਮਗਮਨਾਮਹਾ ੩੦ ਨਚਬਿਦਿਆਨਿਧਨਨਿਗਮੀ
ਨਚਗੁਣਗਨਮਕੀਰਤਨਾ ਨਚਗਗਰਤਨ
ਕੰਠਨਹਚੰਚਲਚੜ੍ਹਰਚਾਤੁਗਧਾ ਕੁਗਾਉਦਿਮ
ਲਬਧੀਮਾਇਮਾਨਾਨਕਸਾਧਸੀਗਿਖਲਪੀਤਿਤ
ਹਾ ੩੧ ਕੰਠਗਮਲੀਯਗਮਗਮਮਾਲਾਹਸਤਉ
ਚਪੇਮਧਾਰਲੀ ਜੀਹਕੁਇਜੇਉਤਮਸਲੋਕਉ

੮੮੫

ਧਰਣੈ ਨੈਨ ਨੀਦਨੀ ੩੨ ॥ ਗੁਗਮੀਤ ਹੀਲ ਸਜੇ
ਪ੍ਰਾਣੀ ਧ੍ਰਿਗੀਤ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮ ਟਲਹਾ ਕੁਕਰਹ ਸੁਕ
ਰਹਗਰਧ ਭੁਯਕ ਕਹ ਸਰਪਨ ਤੁਲਿਖ ਲਹਾ
੩੩ ਚਰਣਾਗ ਬਿੰਦ ਭੁਜਨੀ ਰਿਦਯੰਨਾ ਮਧਾ
ਰਣਹਾ ਕੀਰਤਨੀ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਟਨਾਨ ਕਨਹਾ ਦ੍ਰਿ
ਸਟੀਤਿ ਜਮ ਦੂਤ ਨਹਾ ੩੪ ਨਚਦੁਰਲਭੀ ਪਨੀ
ਰੂਪੀ ਨਚਦੁਰਲਭੀ ਸੁਰਗਾਗ ਜਨਹਾ ਨਚਦੁ
ਰਲਭੀ ਭੋਜਨੀ ਬੀਜਨੀ ਨਚਦੁਰਲਭੀ ਸੁਛਾਮੀ
ਬਰਹਾ ਨਚਦੁਰਲਭੀ ਸੁਤਾਮਿ ਤੁਰਤੁ ਬਾਧਨ ਚ
ਦੁਰਲਭੀ ਬਾਨੀਤਾ ਬਿਲਾਸਹਾ ਨਚਦੁਰਲਭੀ ਬਿ
ਦਿਆ ਪ੍ਰਥੀਟੀ ਨਚਦੁਰਲਭੀ ਚਤੁਰਚੰਦ ਲਹਾ ॥

੬੭

ਦੁਰਲਭੁੰਏਕਭਗਵਾਨ ਨਾਮਹ ਨਨਕਲਬਪ੍ਰੀਸਾ
 ਪਸੀਗਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੰ ੩੫ ਜਤਕਤਹਤਤਹਤਹਤਿਸ
 ਟੰਸੁਰਗਮਰਤਪਯਾਲਲੇਕਹਾ ਸਰਬਤ੍ਰਗਮਣੀ
 ਗੋਬਿੰਦਹ ਨਨਕਲੇਪਛੇਪਨਲਿਪ੍ਰਤੇ ੩੬ ॥ ਬਿ
 ਖਯਾਭਯੀਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੰਦੁਸਟਾਸਖਾਸੁਜਨਹਾ
 ਦਖੰਭਯੀਤਿਸੁਖੰਭੈਭੀਤੰਤਨਿਰਭਯਹਾ ਬਾਨ
 ਬਿਹੂਨਬਿਸਾਮਨਾਮੰਨਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਹਰਿਹਰਿਗੁ
 ਰਹਾ ੩੭ ॥ ਸਰਬਸੀਲਮਮੰਸੀਲੰਸਰਬਪਾਦ
 ਨਮਾਪਾਦਨਹਾ ਸਰਬਕਰਤਬਮੰਕਰਤਾਨਨ
 ਕਲੇਪਛੇਪਨਲਿਪ੍ਰਤੇ ੩੮ ਨਹਸੀਤਲੰਚੀਦ੍ਰ
 ਦੇਦਹਨਹਸੀਤਲੰਬਾਦਨਚੰਦਨਹਾ ਨਹਸੀਤ

ਲੀਜੀਤਰੁਤੇਣ ਨਾਨਕਸੀ ਤੁਲੀ ਸਾਧਸਦਾਜਨਾ ਤੁਰ
ਅੰਤੰਗਾਮਗਾਮਨਾਮੰਧਾਨ ਸਰਬਤੁ ਪੁਰਨਾ ਗਾਨ
ਸਾਮਦੁਖਸੁਖੰਜੁਗਤਿਨਿਰਮਲਾਨਿਰਵੈਰਣਹਾ।
ਦਯਾਲੀ ਸਰਬਤੁ ਜੀਆਪੰਚਦੇਖਾਬਿਵਰਜਿ
ਤਹਾ ਭੋਜਨੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨੰਅਲਪਮਾਯਾ
ਜਲਕਮਲਰਹਤਹਾ ਉਪਦੇਸਸਮਾਮਿਤਸਤੁ
ਹਰਗਵੰਤਕੁਗਾਤਿਕਾਵਨੀ ਪਰਨਿਦਾਨੁਸੇ
ਤਿਸਵਣੀਆਪੁਤ੍ਰਿਗਿਸਗਲਰੇਣੁਕਹਾ ਖਟਲ
ਖਣਪੁਰਨੰਪੁਰਖਹਨਾਨਕਨਾਮਸਾਧਸਦਾਜਨਾ
੪੦ ਅਜਾਭੇਗੀਤਕੰਦਮੁਲੰਬਸੰਤੋਸਮੀਪਿਕੇਹ
ਰਹਾ ਤਤੁਗਤੇਸੀਸਾਹਨਾਨਕਸੇਗਾਹਰਖੰਬ

ਆਪਤੇ ੪੧ ਛਲਾਛਿਦ੍ਰਕੋਟਿਬਿਘਨੰਆਪ
ਗਾਧੀਕਿਲਾਬਿਖਮਲੀਭੁਗਮਮੇਰੀਮਾਨੁਆਪਮਾ
ਨੰਮਦੀਮਾਯਾਬਿਮਾਪਿਤੀਮਿਤ੍ਰਜਨਮਕ੍ਰਮੰ
ਤਿਨਰਕਹਆਨਿਕਉਪਾਵੰਨਸਿਧੁਤੇਨਿਰ
ਮਲੰਸਾਧਸੰਗਹਜਪੀਤਿਨਨਕਗੋਪਾਲਨਾਮੰ
ਗਮੰਤਿਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿਤਪ੍ਰਤਹਾ ੪੨ ਤਰ
ਣਸਰਣਸੁਆਮੀਗਮਣਸੀਲਪਰਮੇਸੁਰਹਾ
ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਹਦਾਨੁਦੇਤਪ੍ਰਭੁਪੁਰਨ
ਹਾਨਿਗਸਮਾਸਕਰਣੰਸਗਲਮਰਥਮਾਲ
ਯਹਾਗੁਣਨਿਧਾਨੁਸਿਮਰੰਤਿਨਨਕਸਗਲ
ਜਾਚੰਤਜਾਇਕਹਾ ੪੩ ਦੁਰਗਮਸ਼ਾਨੁਸੁਗ

੮੪੭

ਮੰਮਗਾਦੁਖਸਰਬਸੁਖਣਹਾ। ਦੁਰਬਚਨਭੇ
ਦੁਰਗਮੀਸਾਕਤਪਿਸਨਤਸੁਰਜਨਹਾ। ਅਸਿ
ਭੀ ਸੇਗਹਰਖੰਭੈਖੀਣਿਤਨਿਰਭਵਹਾ। ਭੈਅਟ
ਵੀਅੰਮਹਾਨਗਰਬਾਸੀਧਰਮਲਖਣਪ੍ਰਕ੍ਰਿਮ
ਇਆਸਾਧਸੰਗਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਦੀਸਰ
ਇਨਨਕਹਰਿਹਰਿਦਯਾਲਚਰਣੀ॥੪੪
ਹੇਅਜਿਤਸੁਰਸੰਗਾਮੰਮਤਿਬਲਨਾਬਹੁਮਰ
ਦਨਹਾ। ਗਣਗੀਧ ਰਬਦੇਵਮਾਨੁਖੰਪਸੁਪੰਖੀ
ਬਿਮੋਹਨਹਾ। ਹਰਿਕਰਣਹਾਰੰਨਮਸਕਾਰੰਸਰ
ਇਨਨਕਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹਾ॥੪੫ ਹੇਕਾਮੰ
ਨਰਕਾਬਿਸਾਮੰਬਹੁਜੋਨੀਕ੍ਰਿਮਾਵਟਹਾ। ਗਚੇ

ਤਹੁ ਰਣਿ ਤੈ ਲੋਕ ਗੀ ਮੰਜ ਪਤ ਪਸੀਲਾ ਬਿਦਾ ੮੮
ਰਣਹਾ ਅਲਪ ਸੁਖ ਆਵਿ ਤਹੁ ਚਲ ਉਚ ਨੀ
ਚਸ ਆਵਣਹਾ ਤਵ ਕੋ ਬਿਮੁਚਿਤ ਸਾਧ ਸੰਗ
ਅਭਿਨਾਸ ਕਨਾ ਗਇਣਹਾ ੮੯ ਹੇ ਕਲਿ ਮੂਲ
ਕੋਧੀ ਕਦੰਚ ਕਰੁਣਾ ਨਉ ਪਰਜਤੋ ਬਿਖਯੰਤ ਨੀ
ਵੰਦ ਸੰਕਰੋਤਿ ਨਿਰਤ ਕਰੋਤਿ ਜਬਾ ਮਰ ਕਟ
ਹਾ ਅਨਿਕ ਸਾਸਨ ਤਾਨੀਤਿ ਜਮ ਦੂਤਹਾ ਤਵ
ਸੰਗੋ ਅਧਮੰਨਹਾ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਦਯਾਲ
ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਅ ਗ੍ਰਿਖਾ ਕਰੋਤਿ ੯੦
ਹੇ ਲੋਕੁ ਲਾਪਟ ਸੰਗ ਸਿਰ ਮੋਹੁ ਅਨਿਕ ਲਹ
ਗੀ ਕਲੇਲ ਤੇ ਧਾਵੰਤ ਜੀਅ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰੀਅ

ਨਿਕਰਾਂਤਿ ਬਹੁ ਭੋਲਤੇ ਚੰਮਿ ਤੰਨ ਚਾਇਸਟਨ
ਚਬਾਧਵਨ ਚਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤਵ ਲਜ ਯਾਅ
ਕਰਣਿ ਕਰੋਤਿ ਅਖਾਇ ਖਾਦੀ ਅਸਾਜੀ ਸਾਜ
ਸਮਜਯਾ ਤ੍ਵਾਹਿ ਤ੍ਵਾਹਿ ਸਗਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਿਗਾ
ਪ੍ਰਿਨਾਨ ਕਹਾਰਿ ਨਗਰਹਾਰਾ ੪੮ ਨੇਜਨ ਮਮਰਣ
ਮੁਲੀ ਅਹੰਕਾਰੀ ਪਾਪਾਤਮਾ ਮਿਤੰਤ ਜੀਤਿ ਸਤ੍ਵ
ਦ੍ਰਿਤ੍ਵਿਤਿ ਅਨਿਕ ਮਾਯਾ ਬਿਸੁਰਿ ਨਹਾਅ ਵੰਤ ਜਾ
ਵੰਤ ਥਕੀਤਿ ਜੀਅਾਂ ਦੁਖ ਸੁਖ ਬਹੁ ਭੋਗਣਹਾਰਾ ਕੁ
ਮਭਯਾਨ ਉਦਿਅਾਨ ਰਮਣਿ ਮਹਾ ਬਿਕਟ ਅਸਾ
ਧਰੇਗਣਹਾਰਾ ਬੇਦੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਅ
ਰਾਧਿਨਾਨ ਕਹਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ੪੯ ਨੇਪਾਣਨ

ਬਗੋਬਿੰਦਹਰਿਪਾਨਿਪਨਜਗਦਗੁਰੋਹੇਸੀਸ
ਰਤਾਪਹਰਣਹਕਰਣਮੇਸਕੁਦੁਖਹਰੋਹੇਸਰ
ਇਜੇਗਦਯਾਲਹਦੀਨਾਨਾਬਮਯਾਕਰੋਸਰੀ
ਰਸੁਸਖੀਣਸਮਏਸਿਮਰੀਤਿਨਾਨਕਰਾਮਦਮੇ
ਦਰਮਾਧਦਹਾਪੰ ਚਰਣਕਮਲਸਰਣੰਗਮ
ਣੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਹਾ ਸਾਧਸੰਗੇਣਤਰਣੰਨ
ਨਕਮਹਾਸਾਗਰਭੈਦੁਤਰਹਾਪੀ ਸਿਗਮਸੁਕਰ
ਖਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰਹਸੁਕਾਯਾਰਖਾਪਰਮੇਸੁਰਹਾਅ
ਤਮਰਖਾਰੋਪਾਲਸੁਆਮੀਧਨਚਰਨਰਖਾਜ
ਗਦੀਸੁਰਹਾਸਰਬਰਖਾਗੁਰਦਯਾਲਹਭੈਦੁ
ਖਾਬਿਨਾਸਨਹਾ ਭੁਗਤਿਵਛਲਅਨਾਥ

੮੨

ਨਾਥੇ ਸਗਣਿ ਨਨਕ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤਹਾ ਪਰ ਜੇਨ
ਕਲਾਧਾਰਿਓ ਆਕਾਸੀ ਬੈਸੰਤਰੀ ਕਾਜਟ ਬੇਸਟੀ
ਜੇਨ ਕਲਾਸਾ ਸਿਸੂਰਨ ਖੜ ਜੇੜੀ ਸਾਸੀ ਸਗੀਰ ਪਰ
ਣੀ ਜੇਨ ਕਲਾਸਾ ਤਗਾਰ ਖਾਤਿ ਪਾਲਿ ਨਹ ਛੇਜੀ
ਤਜ ਠਰੇ ਗਣਹਾ ਤੇਨ ਕਲਾ ਅਸਥੀ ਸਰੇ
ਵਰੀ ਨਨਕ ਨਹ ਛੇਜੀ ਤਿਤਰੀ ਗਣੇ ਯਣਹਾ ਪੜ
ਗੁਸਾਂਈ ਗਾਰਿ ਸਟਰੁ ਪੇਣ ਸਿਮਰਣਿ ਸਰਬਤ
ਜੀਵਣਹਾ ਲਬਧੀ ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਨਨਕ ਸੁਛ
ਮਾਗਹਾਰਿ ਕੁਗਾਤਿਣਹਾ ਪੜ ਮਸਕੰਭੁਗ
ਨੰਤ ਸੈਲੰਕ ਰਦਮੰਤਰੀ ਤਪ ਪੀਲਕਹਾ ਸਾਗਰੀ
ਲੀਘੀਤਿ ਪਿੰਗੀਤੁ ਮਪਰਗਾਜ ਅੰਧਕਹਾ ਸਾਧਸੀ

ਗੋਇਸਿਮਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਾ ਸਗਣਿਨਨਕਹਰਿ
ਹਰਿਹਰੋਪਪ ਤਿਲਕਹੀਣਿਜਥਾਬਿਪ੍ਰਾਅਮ
ਰਹੀਣਿਜਥਾਰਾਜਨਹਾਅਵਧਹੀਣਿਜਥਾ
ਸੁਰਾਨਾਨਕਧਰਮਹੀਣਿਤਥਾਬੈਸ਼ਵਹਾਪ੬
ਨਜੀਖੰਨਚਰ੍ਹੰਨਗਦਾਨਸਿਆਮੀਅਸੁਰਜਰੂਪੰਰ
ਹੰਤਜਨਮੀਨੇਤਨੇਤਕਈਤਿਬੇਦਾਊਚਮੁਚ
ਅਪਾਰਗੋਬਿੰਦਹਾਬਸੀਤਿਸਾਧਾਰਿਦਯੰਅ
ਚੁਤਬੁਝੀਤਿਨਾਨਕਬਰਕੁਗੀਅਹਾਪ੭
ਊਦਿਅਨਬਸਨੰਸੰਜਾਰੀਸਨਬੰਪੀਸਦਨਸਿ
ਅਲਖਰਹਾਬਿਖਮਸਬਾਨਮਨਮੋਹਮਾਦਿਰੰ
ਮਹਾਅਸਾਧਪੰਚਤਸਕਰਹਾਹੀਤੁਮੋਹਭੈ

੮੫

ਕੁਰਮਕੁਮਣਿ ਅੰਤੰਗਤੀ ਖੁਦ ਕਾਠਿ ਨਹਾ
ਪਾਵਕ ਤੇ ਅਮਸਾਧ ਘੋਰ ਅਗਮ ਤੀਰਨ ਹਲੀ
ਘਨਹਾਰੁ ਜੁਸਾਧ ਸੀਗਿ ਗੋਪਾਲ ਨਨਕਹਾਰਿਚ
ਰਣ ਸਰਣ ਉਪਰਣ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਦ ਨਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀਤ
ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਹਸਗਲ੍ਹ ਰੋਗ ਖੰਡਣਹਾਰਾ ਸਾਧ
ਸੰਗੇਟ ਗੁਣ ਗਮਤ ਨਨਕ ਸਗਣਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇ
ਸੁਰਹ ਪਦ ਸਿਅਮਲੀ ਮਧੁਗਮਾ ਨੁਖੰ ਰਿਦ
ਯੰਕੂ ਮਿਵੈ ਰਣਹਾਰ ਨਿਵੰਤਿ ਤੇਵੰਤਿ ਮਿਥਿਆ
ਚੇਤਨ ਸੰਤਸਨ ਨਹਾ ੬੦ ਅਚੇਤ ਮੁਕਤ ਨਜਾ
ਣਿਤਿ ਪਟੀਤਿ ਸਾਜਾ ਨਿਤ ਪ੍ਰੇਤ ਨਛਿਜੀਤਿ ਮਹਾ
ਸੁੰਦਰੀ ਕਾਇਆ ਕਾਲਕੀ ਨਿਅਗਾ ਸਤੋਹਾਰ

ਚੀਤਿ ਪੁਰਖ ਕੁਟੰਬ ਲੀਲਾ ਅਨਿਤਾ ਅਸਾਥਿ
ਥਿ ਅਥਿ ਨੇਦਾ ਕੁਮੀਤਿ ਕੁਮੀਤਿ ਬਹੁ ਜਨਮਾ
ਰਿਓ ਸਗਦਿ ਨਨਕ ਕਰੁਣਾ ਮਯਹਾ ੬੧ ਹੇਠਿ
ਹਬੇ ਹੇਰਸਗੇ ਮਧੁਗਪਿ ਅਤੁਯੀ ਸਤਹ ਤੰਪਰ
ਮਥਾਦੀ ਅਵਰਤਏ ਬਹੁ ਸੁਧਾ ਅਛਰਣਾਗੇ
ਬਿੰਦਵਾ ਮੇਦਗ ਮਾਧਵੇ ੬੨ ਗਰਬੀਤਿ ਨਾਰੀ
ਮੇਦਨ ਮਤੀ ਬਲਵੰਤ ਬਲਾਤਕਾਰਣਹਾਰ
ਰਨਕ ਮਲ ਨਹੁਤ ਜੰਤ ਤਿਨ ਸਮਾਨਿ ਧਿਗੁ
ਜਨਮ ਨਹਾ ਹੇਪ ਪੀਲਕਾ ਗਰਜਦੇ ਗੋਬਿੰਦ
ਸਿਮਰਣ ਤੁਯੀ ਧਨੇ ਨਨਕ ਅਨਿਕ ਬਾਰਨ
ਮੇਨਮਹਾ ੬੩ ਾਤਿਨੰਤ ਮੇਰੀ ਸਹਕੰਤ ਹਰੀ

ਅੰ॥ ਬੁਝੰਤਤਰੀਅੰ॥ ਊਣੰਤਕੁਰੀਅੰ॥ ਅੰਧਾ
ਕਾਰਕੇਟਸੁਰਉਜਾਰੀ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਹਾਰੀ
ਗੁਰਦਯਾਰੀ॥ ੬੪॥ ਬ੍ਰਹਮਣਹਸੀਗਿਉਸ
ਰਣੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਕਰਮਜਿਪੁਰਦਹਾ॥ ਅਤਮਰ
ਤੰਸੀਸਾਰਾ॥ ਗਹੰਤੇਨਰਨਾਨਕਨਿਹਫਲਹਾ॥ ੬
੫॥ ਪਰਦਰਬਾਰਿਰਣੰਬਹੁਦਿਘਨੁਨਕਰਣੀ
ਉਚਰਣੰਸਰਬਜੀਅਕਹਾ॥ ਲਉਲਈਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਅਤਿਪਤਿਮਨਮਾਏਕਰਮਕਰਤਸਿਸੁਕ
ਰਹਾ॥ ੬੬॥ ਅਤੇਸਮੇਵਚਰਣੰਉਧਰਣੰਕੇਦੁਤ
ਰਹਾ॥ ਅਨੇਕਪਾਤਿਕਹਰਣੰਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗ
ਮਨਸੀਸਯਹਾ॥ ੬੭॥ ੪॥ ॥ ॥

ਮਹਲਾ ੫ ਗਾਥਾ ॥

੧ ਚਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਰਪੁਰਪੁਰਪਸੁਰੀ
ਧਾਪਰਸਮਾਨੁਖਦੇਹੀ ਮਲੀਣੀ ॥ ਮਜਾਰੁਧਿਰਦੁ
ਰੀਧਾਨਾਨਕਅਥਿਗਾਰਬੇਟਅਗਾਨਦੇ ॥ ੫
ਅਣਪਰਜਤਅਕਾਸਹਦੀਪਲੇਅਸਿਖੰਡਣ
ਹਾਗਛੇਟਨੈਕੁਰੇਣਨਾਨਕਬਿਨਾਸਾਧੁਨਾਸਿ
ਧੁਤੇ २ ਜਾਣੇਸਤਿਤੇਵੰਤੇਮਰਣੇਦਿਸਦੇਣ
ਮਿਥਿਆਕੀਰਤਿਸਾਥਿਚਲੰਬੋਭਣੀਤਿਨਾ
ਨਕਸਾਧਸੰਗੇਣਾ ३ ਆਖਾਚਿਤਭੁਗਮੇਣ
ਇਸਟਮਿਤ੍ਰੇਖੁਬਾਧਵਹਾਲਬਪ੍ਰਸਾਧਸੰਗੇ
ਣਨਾਨਕਸੁਖਅਸਥਾਨੰਗੋਪਾਲਭੁਜਣੀ

੪ ਮੇਲਾਗਰਸੰਗੇਣਨਿਮੁਬੀਰਖਸਿਚੰਦਨਹ
ਨਿਕਟਿਬਸਤੇਬਾਂਸੇਨਨਕਅੰਬੁਧਿਨਬੇਹਤੇ
੫ ਗਾਥਾਗੁਫਗੋਪਾਲਕਬੰਮਬੰਮਨਮਰਦ
ਨਹਾਹਤੰਪੰਚਸਤ੍ਰੇਣਨਨਕਹਰਿਬਾਣੇਪ੍ਰਾ
ਰਣਹਾ੬ ਬਚਨਸਾਧਸੁਖਪੰਥਾਲੰਬਾਬਰ
ਕਗਮਣਹਾਹਤੰਤਾਜਨਮਮਰਦੇਨਗਮਣਨਾ
ਨਕਹਰਿਕੀਰਤਨਹਾ੭ ਪਤ੍ਰਭੁਰਿਜੇਟਝੜ
ਯੰਨਹਜੜੀਯੰਪੇਰਸੰਪਤਾਨਾਮਬਿਹੂਣ
ਬਿਖਮਤਾਜਨਨਕਬੰਤਜੇਨਿਬਾਸਰੇਰੈਦੀ
ਭਾਵਨੀਸਾਧਸੰਗੇਣਲਭੰਤੰਬਰਭਾਗਦਹਾ
ਹਰਿਨਾਮਗੁਣਗਮਣੰਨਨਕਸੰਸਾਰਸਾਗਰ

ਨਹਾਥਿਆਪਣਹਾ੯ ਗਾਥਾਗੁਰੁਅਪਾਰੰਸਮਝ
 ਏਬਿਗਲਾਜਨਹਾਸੀਸਾਰਕਾਮਤਜਣੀਨਨਕ
 ਗੋਬਿੰਦਰਮਣਸਾਧਸੰਗਮਹਾ੧੦ ਸੁਮੰਤਸਾਧਬਰ
 ਨਕੋਟਿਦੇਖਾਬਿਨਾਸਨਹਾਹਰਿਚਰਣਕਮਲਧਾਨ
 ਨਨਕਕੁਲਸਮੁਹਓਧਾਰਣਹਾ੧੧ ਸੁੰਦਰਮੰਦ
 ਗੋਸੈਣਹਾਜੇਣਮਧੁਹਰਿਕੀਰਤਨਹਾਮੁਕਤੇ
 ਰਮਣਗੋਬਿੰਦਹਾਨਨਕਕੁਲਬਧੰਬਰਤੁਗਾਣਹਾ
 ੧੨ ਹਰਿਲਬਧੋਮਿਤੁਸੁਮਿਤੋਬਿਦਾਰਣਕ
 ਦੇਨਚਿਤੋਜਾਕਾਅਸਥਲੁਤੇਲੁਅਮਿਤੋਸੁ
 ਈਨਨਕਸਖਾਜੀਅਸੰਗਿਕਿਤੋ੧੩ ਅਪ
 ਜਸੀਮਟੰਤਸਤਪੁਰੁਹਾਸਿਮਰਤਬਾਰਿਦੈਗੁਰ

ਮੰਤਰਹਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਗਵਾਨ ਅਚੁਤਾ ਨਨਕ ਸੰ
ਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣਹਾ ॥ ੧੪ ॥ ਅਰਣੀ ਬਿਸਕਣੀ
ਗੋਬਿੰਦਹਾ ਜੀਵਣੀ ਹਰਿਨਾਮ ਧ੍ਰਾਵਣਹਾ ॥
ਲਭਣੀ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣਾ ਨਨਕ ਹਰਿ ਪੂਰ ਬਿਲਿ
ਖਣਹਾ ॥ ੧੫ ॥ ਦੁਸਨਾ ਬਿਹੁ ਨ ਭੁਯੀ ਗਾਮੰਤੰਗਾਰੁ
ਤੀਨੀ ਵਾਰੀ ਬਾਧਿਓ ਪਾੜਣ ਸੰਤੀ ਨਨਕ ਲਬ
ਧਕਰ ਮਣਹਾ ॥ ੧੬ ॥ ਜਬ ਕਬਰ ਮਣੀ ਸਰਣੀ ਸ
ਰਬ ਤਜੀ ਅਮਾਣਹਾ ਤਬ ਲਗਣੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨਨ
ਕਾ ਪਰਸਾਈ ਗੁਰਦਰਸਨਹਾ ॥ ੧੭ ॥ ਚਰਣਾਰ
ਬਿੰਦ ਮਨਾ ਬਿਧੀ ਸਿਧੀ ਸਰਬ ਕੁਸਲਣਹਾ ॥
ਗਾਥਾ ਗਾਵੀ ਤਿਨ ਨਨਕ ਭੁਝੀ ਪਗ ਪੂਰ ਬਣ

੬੮

ਹਾ ੧੮ ਸੁਰਬਰਨਗਮਣਿ ਗਵਣਿ ਸਾਧਸੰਗੇ
ਣੁ ਭਿਧਰਣਾ ॥ ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੀ ਨਾਨਕ ਪੁਨਰ
ਪਿਜਨ ਮਨ ਲਕੁ ਤੇ ੧੯ ਬੇਦ ਪੁਗਣ ਸਾਸਤ੍ਰ
ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਏਕੰਕਾਰ ਨਾਮ ਭਿਰਧਾਰੀ ॥ ਕੁਲ
ਹੁਸਮੁਹ ਸਗਲ ਭਿਧਾਰੀ ॥ ਬਡ ਭਾਗੀ ਨਾਨਕ
ਕੇ ਤਾਰੀ ੨੦ ॥ ਸਿਮਰਣਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੰ ਭਿਧਰ
ਣਿ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਟਹਾ ॥ ਬਲਾਧਿ ਅੰਸਾਧਸੰ
ਗੇਣ ਨਾਨਕ ਵਡ ਭਾਗੀ ਕੇਟੀ ਤਿਦ ਰਸਨਾ
੨੧ ॥ ਸਰਬ ਦੇਖ ਪਈ ਤਿਆਗੀ ਸ ॥ ਰਬਪ
ਰਮਾਦਿ ਵ੍ਰਤਣਾ ॥ ਲਬਧੇਣਿ ਸਾਧਸੰਗੇ ਟਿ
ਨਾਨਕ ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਣਾ ॥ ੨੨ ॥ ਜੇਯੈ

ਰੇਵੇਤੇ ਹਰਣ ਭਰਣ ਸੰਪੂਰਣਾ ਛਾ ਸਾਧੂ ਸਤ
ਮਜਾਣੇ ਨਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਾਰਣੀ २੩ ॥ ਸੁਖੇਣ
ਬੈਣ ਰਤਨੀ ਰਚਨੀ ਕ ਸੁੰਭ ਰੰਗਣ ਛਾ ਰੋਗ ਸੇ
ਗਾਬਿਓਗੀ ਨਨਕ ਸੁਖੁ ਨ ਸੁਖੁ ਨ ਹਾ २੪ ॥

॥ ਫੁਨਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥

੧ ॥ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਾਬਿ ਕਲੀ ਮਾਮਰੀ ਮ
ਮਸਤ ਕਿਲੇ ਪਾਵਤੀ ॥ ਓਗਤਿ ਰਹਿ ਓਸ ਕੁ ਸੀਰੀ
ਅਨੁਪ ਰੂਪਾਵਤੀ ॥ ਓਸਤਿ ਤਿਕ ਹਨੁ ਨ ਜਾਇ
ਸੁਖੁ ਹੁਤੁ ਹਾਰੀਆ ਮੇਧੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ
ਬਾਲਿ ਹਾਰੀਆ १ ॥ ਸਤਿ ਸਭਾ ਮਹਿ ਬੈਸ ਕਿ
ਕੀਰਤਿ ਮੇਕ ਹਾਂ ਅਰਪੀ ਸਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਏਹੁ

ਜੀਉ ਸਭੁ ਦਿਵਾ ਆਸਾਪਿਆਸੀ ਸੇਜ ਸੁਕੰ
ਤਿਵਿਛਾਈਐ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਅਸਤਾ ਕਿਰੋ ਦੈਭਾ
ਗੁਤ ਸਾਜਨੁ ਪਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਸਖੀ ਕਾ ਜਲ
ਹਾਰਤ ਬੇਲ ਸਭੈ ਕਿਛੁ ਸਾਜਿਆ ॥ ਜੇਲਹ
ਕੀਏ ਸੀਗਾਰ ਕਿਅੰ ਜਨੁ ਪਾਜਿਆ ॥ ਜੇਘ
ਰਿਆਵੈ ਕੰਤੁ ਤਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿਹਾਂ
ਕੰਤੈ ਬਾਣੁ ਸੀਗਾਰ ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈਐ ॥ ੩ ॥
ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ਸਾਵਰੁ ਭਾਗਦੇ
ਤਿਸੁ ਬਣਿਆ ਹਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਾਈ ਜੇਹਾ
ਦੇ ॥ ਹਉ ਸੁਤੀ ਹੋਇਆ ਚੰਤਮਾਨਿ ਆਸ ਪੁਗ
ਈਆ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਜਾਪਿ ਰਿਆਇਆ ਕੰਤੁ

ਸਭਾਕਿਛੁਪਾਈਆ ੪ ਆਸਾਇਤੀਆ
ਸਾਕਿਆਸਪੁਰਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰਭਏਦ
ਇਆਲਤਪੁਰਾਪਾਈਐ ॥ ਜੇਤੁਨਿਅਵ
ਗਦਬਹੁਤੁ ॥ ਕਿਅਵਗਦਛਾਇਆ ॥
ਰਿਹਾਂਸਤਿਗੁਰਿਭਏਦਇਆਲਤਮਨੁਠਹ
ਰਈਆ ॥ ੫ ॥ ਕਹੁਨਨਕਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਧਿ
ਆਇਆ ॥ ਦੁਤਗੁਇਹੁਸੀਸਾਰੁਸਤਿਗੁਰੂਤ
ਗਇਆ ॥ ਮਿਟਿਆ ॥ ਮਾਵਾਗਊਦੁਜਾਪੁਰ
ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿਹਾਂਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮ
ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਮੇਰੈਹਾਥਿਪਦਮੁ
ਆਗਨਿਸੁਖਬਾਸਨਾ ॥ ਸਖੀਮੇਰੈਕੀਰਿਰਤ

ਨੁਪੋਖਿਦੁਖੁਨਾਸਨਾਬਾਸਉਸੀਗਿਗੁਪਾਲਸਗ
ਲਸੁਖਗਾਜਿਹਰਿ। ਹਰਿਹਾਂਗਿਧਿਸਿਧਿਨਦ
ਨੀਧਿਬਸਾਹਿਜਿਸੁਸਦਾਕਾਰਿ॥੧॥ਪਗਤਿਅ
ਗਵਾਟਿਜਾਹਿਸੇਈਤਾਲਾਜੀਅਹਿ। ਨੀਤ
ਪ੍ਰਤਿਹਿਗਹਿਪਰਦਗਬੁਛਿਦ੍ਰਕਤਦਾਕੀ
ਅਹਿ। ਹਰਿਗੁਣਗਮਤਪਵਿਤ੍ਰਸਗਲਕੁਲ
ਤਾਰਈ॥ ਹਰਿਹਾਂਸੁਨਤੇਕਏਪੁਨੀਤਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰਈ॥੮॥ਉਪਾਰਿਬਨੈਅਕਾ
ਸੁਤਲੇਧਰਸੇਹਤੀ। ਦਹਾਦਿਸਚਮਕੇਬੀ
ਜੁਲਿਮੁਖਕਉਜੇਹਤੀ। ਖੋਜਤਫਿਰਉਬ
ਦੇਸਿਪੀਉਕ ਤਪਾਈਅੰਮੇ। ਹਰਿਹਾਂਜੇ

ਅਸਤ ਕਿਤੇ ਵੈਭਾਗੁ ਤਦ ਗਸਿਸਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਭਿੰਨੇ ਸਭੇ ਬਾਵਨ ਹੀਤ ਪੁਜੇ ਹਿਆ ਬਧੇ
ਪੁਗਾਥਾ ਬਿਧਾ ਤੈਤਾਂ ਤੂ ਸੋ ਹਿਆ ਵਸਦੀ ਸ
ਘਨ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ਗਾਮਦਾਸ ਪੁਰਿ ਹਰਿਹਾਰ
ਨਾਨਕ ਸਮਲ ਜਾਹਿ ਨਾਇ ਅੰਗਮਦਾਸ ਸਾਰਿ
੧੦ ਚਾੜ੍ਹਕਾ ਚਿਤ ਸੁਚਿਤ ਸੁਸਾਜਨੁ ਚਾਹੀ
ਅੰਗਾਜਿ ਸੁਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਪਾਣਤਿ ਸੈਕਉ ਅ
ਹਿੰ ਅੰਬੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤ ਉਦਾਸ ਬੰਦ ਜਲਕਾ
ਰਣੇ ਹਰਿਹਾਰ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ਨਾਮੁ
ਨਕ ਬਲਿ ਹਾਰਣੇ ॥੧੧॥ ਸਿਮਤ ਕਾ ਚਿਤੁ ਅ
ਨੂਪੁ ਮਰੀ ਮੁਨਜਾਨੀ ਅੰਗਾ ਹਕ ਗੁਨੀ ਅ

ਪਾਰਸੁਤਤੁਪਛਾਨੀਐ॥ ਚਿਤਹਿਚਿਤੁਸਾ॥ ੮
ਇਤੋਵੈਰੰਗੁਪਨਾ॥ ਹਰਿਹਾਂਚੰਚਲਚੋਗਹਿ
ਆਰਿਤਪਾਵਹਿਸਚਧਨਾ॥ ੧੨॥ ਸੁਪਨੈਊਭੀ
ਭਈਗਾਹਿਓਕੀਨਅੰਚਲਾ॥ ਸੁੰਦਰਪੁਰਖਾਬਿ
ਰਾਜਿਤਪੋਖਿਅਨੁਬੰਚਲਾ॥ ਬੇਜਉਤਾਕੇਚਰ
ਨਕਹੁਕਤਪਾਣੀਐ॥ ਹਰਿਹਾਂਸੇਈਜਿਤਨੁ
ਬਤਾਇਸਖੀਪ੍ਰਿਉਪਾਣੀਐ॥ ੧੩॥ ਨੈਲਨ
ਦੇਖਹਿਸਾਧਸਿਨੈਲਬਿਹਾਲਿਆ॥ ਕਰਨਨਸੁ
ਨਹੀਨਾਦੁਕਰਨਮੁੰਦਿਪਾਲਿਆ॥ ਰਸਨਾਜਪੈ
ਨਨਾਮੁਤਿਲੁਤਿਲੁਕਰਿਕਟੀਐ॥ ਹਰਿਹਾਂ
ਜਬਾਬਿਸਰੈਗੋਬਿੰਦਗਾਇਦਿਨੋਦਿਨੁਪਦੀ

ਐ॥ ੧੪ ਪੰਕਜਫਾਥੇ ਪੰਕਮਹਾਮਦਗੁਫਿਅ॥
ਅੰਗਸੰਗਉਰਣਾਇਬਿਸਰਤੇਸੁੰਦਿਆਰੈਕੋ
ਉਐਸਾਮੀਤੁਜਿਤੇਗੋਬਿਖਮਗਾਂਠੀਨਾਨਕ
ਇਕੁਸੀਧਰਨਾਬੁਜਿਦੁਟੇਲੇਦਿਸਾਂਠੀ॥੧੫॥
ਧਾਵਉਦਸਾਅਨੇਕਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭਕਾਰਦੇ॥ਪੰ
ਚਸਤਾਵਹਿਦੂਤਕਵਨਬਿਧਿਆਰਦੇ॥ਤੀਖ
ਣਬਾਣਚਲਾਇਨਾਮੁਪ੍ਰਭਧਾਈਐ॥ਹਰਿ
ਗੰਮਹਾਂਬਿਖਾਈਘਤਪੁਰਨਗੁਰੁਪਾਈਐ॥
੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਿਕੀਨੀਦਾਤਿਮਲਿਨਨਿਖੁਟ
ਈ॥ਖਾਵਉਭੰਚਹੁਸਾਭਿਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟਈ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦਿਤਾਤੁਸਿਹਰਿ॥

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਅਗਧਿਕ ਦੇ ਨਜ਼ਾਰਿ ਮਾਰਿ ੧੧

੬੫੮

ਜਿਥੇ ਜਾਏ ਭਗਤੁ ਸੁਖਾਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥ ਸਗ

ਲੇਹੇ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮਾਧਿ ਆਵਣਾ ॥ ਜੀਅ

ਕਹਿ ਜੈ ਕਾਰੁ ਨਿੰਦਕਾ ਮੁਏ ਪਾਚਿ ॥ ਸਾਜਨ ਮਨਿ

ਅਨੰਦ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਾਪਾ ॥ ੧੮ ॥ ਪਾਵਨ ਪ

ਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਤਹਿ ਨ ਹੀ ਸੇਵੀ ਮੇ ॥ ਝੂਠੇ

ਗਿਖੁ ਆਰੁ ਕਹਾਂ ਲਗੁ ਖੇਵੀ ਮੇ ॥ ਹਰਿ ਚੰਦ

ਉਰੀ ਪੋਖਿ ਕਾਹੇ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿ ਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ

ਉਥਲਿ ਹਰੀ ਤਿਨ ਜਿ ਦਰਗਹ ਜਾਨਿ ਮਾ १

੮ ॥ ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ਗਵਾਰ ਬਿਕਾਰ ਪਾ

ਮਹਾਦੁਗੀਧ ਤਵਾਸੁ ਸਠਕਾ ਛਾਰੁ ਤਨ

ਫਿਰਤ ਉਗਰ ਬਿਗੁ ਬਾਗਿ ਮਰਦੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥
ਹਿਰਾਂ ਹਰਿ ਚੰਦ ਉਗੀ ਪੋਖਿ ਕਾਹੇ ਸਚੁ ਮਾਨਣੀ २०
ਜਿਸ ਕੀ ਪੁਜੈ ਅਉਧਾਤਿ ਸੈ ਕਉ ਦੁਰਾਖਣੀ ॥
ਦਕ ਅਠਿ ਕਉ ਪਾਵਕ ਹਾਲ ਉਕਾਖਣੀ ॥
ਚੇਤਿ ਗਵਾਰ ਕਾ ਜਿ ਤੇਰੈ ਆਵਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈ ਤਨੁ ਛੁਡਾ ਬਿਥਾ ਸਭੁ ਜਾਵਣੀ २१ ॥ ਅਉਖ
ਧੁਨਾ ਮੁਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲ ਕੁਪਿ ਜਣੀ ॥ ਅਲਿ ਮਿਲਿ
ਖਾਵਹਿ ਸੰਤ ਸਗਲ ਕਉ ਦੀਜਣੀ ॥ ਜਿਸੇ ਪਗ
ਪਾਤਿ ਹੋਇ ਤਿਸੇ ਹੀ ਪਾਵਣੇ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਹਉ ਬਲਿ
ਹਾਰੀ ਤਿਨੁ ਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗਵਣੇ २२ ॥ ਵੈਦਸੀ
ਦਾਸੀ ਗੁਇ ਕਠਾ ਹੋਇਆ ॥ ਅਉਖ ਦਾ ਮਾਏ

ਗਸਿਵਿਚਿਆਪਖਲੇਇਆ ਜੋਜੋਓਨਕਰਮ
ਸੁਕਰਮਹੋਇਪਸਰਿਆ ਹਰਿਹਾਂਦੂਖਰੇਗਸ
ਭਿਪਾਪਤਨਤੇਪਿਸਰਿਆ ੨੩॥

ਚਉਥੇਲੇਮਹਲਾ ੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਮਨਜਉਇਸੁਪੇਅ
ਕੀਦਮਕਿਹੁਹੋਤੀਸਾਟਾਗਵਨਹੁਤੇਸੁਰੰਕਨਹਿ
ਜਿਨਿਸਿਰਿਦੀਨੇਕਾਟਿ ੧॥ ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਤਨੁਖ
ਚਿਗਹਿਆਬੀਚੁਨਗਈਹੋਤਾ ਚਰਨਕਮਲ
ਮਨੁਬੋਧਿਓਥੁਨੁਸੁਗਤਿਸੰਜੋਗੁ ੨॥ ਸਾਗਰਮੇ
ਰਉਦਿਅਨਬਨਨਵਖੰਡਬਸੁਧਾਕੁਰਮਾਮੁਸ
ਨਪ੍ਰੇਮਾਪਰੰਮਕੈਗਨਉਏਕਕਰਿਕਰਮਾ ੩॥

ਮੁਸਨਮਸਕਰਪੇਮਕੀਰੀਜੁਅੰਬਰੁਛਾਇ। ਬੰ
 ਧੈਬਾਂਧੇਕਮਲਮਹਿਰੁਵਰਗੇਲਪਟਾਇ। ੪।
 ਜਪਤਪਸੰਜਮਹਰਖਸੁਖਮਨਮਹਤਮਰੁ
 ਗਰਬਾ। ਮੁਸਨਨਿਮਖਕਪੇਮਪਰਿਵਾਰਿਵਾਰਿਦੇ
 ਉਸਰਬਾ। ੫। ਮੁਸਨਮਰਮੁਨਜਨਣੀਮਰੁਤਸੰਸਾਰਾ।
 ਪ੍ਰੇਮਪਿਰੰਮਨਬੇਧਿਓਉਗਤਿਓਮਿਥਾਬਿਓਹਾਰਾ
 ੬। ਪਪਬੁਦਬੁਜਬਜਾਗੀਐਬਿਛੁਰਤਪ੍ਰੇਮਾਬਿ
 ਹਲਾ। ਮੁਸਨਤਬਹੀਮੁਸੀਐਬਿਸਰਤਪੁਰ
 ਖਦਾਇਆਲਾ। ੭। ਜਾਕੇਪ੍ਰੇਮਸੁਆਉਰੈਚਰਨ
 ਚਿਤਵਮਨਮਾਰਿ। ਨਾਨਕਾਬਿਰਹੀਬ੍ਰਹਮਕੇ
 ਆਨਨਕਤਹੁਜਾਹਿ। ੮। ਲਖਪਾਟੀਉਚੇ

ਪੋਨੇਚੇਚਲਚੀਤਾਬਿਹਾਲਾ ਨੀਚਕੀਚਿਨੀਮਤ
ਪਨੀਕਰਨੀਕਮਲਜਮਾਲਾ ੯ ਕਮਲਨੈਨ
ਅੰਜਨਸਿਆਮਚੰਦ੍ਰਬਦਨਚਿਤਚਾਰਿਅੁਸ
ਨਮਗਨਮਰੰਮਸਿਉਖੰਡਖੰਡਕਰਹਾਰਾ ੧੦ ਅ
ਗਨਭਇਓਪ੍ਰੀਅਪ੍ਰੇਮਸਿਉਸੁਧਨਸਿਮਰਤ
ਅੰਗਾਪ੍ਰਗਟਿਕੁਇਓਸਭਲੋਅਮਹਿਨਨ
ਕਾਮਧਮਪਤੰਗਾ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕਭਗਤ
ਕਬੀਰਜੀਉਕੇ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਬੀਰਮੇਰੀਸਿਮਰਨੀਰਸਨਾਉਪਰਿਗਾਮਾਅ
ਦਿਜੁਗਾਟੀਸਗਲਭਗਤਤਾਕੇਸੁਖਾਬੈਸਾਮੁ ੧ ॥

ਕਬੀਰਮੇਰੀਜਾਤਿਕਉਸਭੁਕੇਹਸਨੇਹਾਰੁ
ਬਲਿਹਾਰੀਇਸਜਾਤਕਉਜਿਹਜਪਿਓਸਿ
ਰਜਨਹਾਰੁ॥ ਕਬੀਰਡਗਮਗਾਕਿਅਮਾਕ
ਰਹਿਕਹਾਰੁਲਾਵਹਿਜੀਉ॥ ਸਰਬਸੁਖਕੇ
ਨਾਇਕੇਗਮਨਾਮਰਸੁਪੀਉ॥ ੩ ਕਬੀਰਕੰਚ
ਨਕੇਕੰਡਲਬਨੇਉਪਰਿਲਾਲਜੜਾਉ॥ ਵੀ
ਸਾਹਿਦਾਧੇਕਾਨਜਿਉਜਿਨਮਨਨਾਹੀਨਾਉ॥
੪ ਕਬੀਰਐਸਾਏਕੁਆਧੁਜੇਜੀਵਤਮਿਰਤ
ਕੋਹਇ॥ ਨਿਰਭੈਹੋਇਕੈਗੁਨਰਵੈਜਤਪੇਖਉ
ਤਤਸੇਇ॥ ੫ ਕਬੀਰਜਾਇਨਹਉਮੁਆਪਾਛੈ
ਕੁਇਅਮਨਦਾਸੋਹਿਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾ

ਸੰਗੀਭੁਜਹਿਗੁਬੰਦਾ॥ ਕਬੀਰਸਭਤੇ
ਹਮਬੁਰੇਹਮਤਜਿਭੁਲੇਸਭੁਕੇਇ॥ ਜਿਨਿਅੰਸ
ਕਰਿਬੁਝਿਆਮੀਤੁਹਮਾਗਸੋਇ॥ ਕਬੀਰ
ਆਈਮੁਝਹਿਪਹਿਅਨਿਕਕਰੇਕਰਿਕੁਸਾ
ਹਮਗਾਬੇਗੁਰਆਪਨੇਉਨਕੀਨੇਆਦੇਸੁ॥
ਕਬੀਰਸੋਈਮਾਗੀਐਜਿਹਮੁਐਸੁਖੁਹੋਇ
ਭੁਲੇਭੁਲੇਸਭੁਕੇਕਹੈਬੁਰੇਨਮਾਨੈਕੋਇ॥
ਕਬੀਰਗਤੀਹੋਵਹਿਕਾਰੀਆਕਾਰੇਉਭੇ
ਜਤਾਲੇਫਾਹੇਉਠਿਪਾਵਤੇਸਿਜਾਨਮਾਰੇਭ
ਗਵੰਤਾ॥ ਕਬੀਰਚੰਦਨਕਾਬਿਰਵਾਭ
ਲਾਬੇਤ੍ਵਿਛਾਕਪਲਾਸਾਓਇਕੀਚੰਦਨੁ

ਤੇਇਹੋਬਸੇਜੁਚੰਦਨਪਾਸਿ॥੧१॥ ਕਬੀਰ
ਬਾਂਸੁਬਡਾਈਬੁਡਿਆਇਉਮਤਰੁਬਹੁਕੋਇ
ਚੰਦਨਕੈਨਿਕਟੇਬਸੇਬਾਂਸੁਸੁਗੰਧੁਨਹੋਇ॥੧੨॥
ਕਬੀਰਦੀਨੁਗਵਾਇਆਦੁਨੀਸਿਉਦੁਨੀ
ਨਚਾਲੀਸਾਬਾ॥ਪਾਇਕੁਹਾੜਾਮਾਰਿਆ
ਗਾਫਲਿਅਪੁਨੈਹਾਬਾ॥੧੩॥ ਕਬੀਰਜਹਜ
ਹਹਉਫਿਰਿਓਕਉਤਕਠਾਓਠਾਇ॥ਇਕਗ
ਮਸਨੇਹੀਬਾਹਰਾਉਜਗਮੇਰੈਕੁਠਾਇ॥੧੪॥ ਕਬੀ
ਰਸੰਤਨਕੀਝੰਗੀਆਕੁਲੀਭੁਠਿਕੁਸਤੀਗਾ
ਉ॥ਆਗਿਲਗਉਤਿਹਧਉਲਹਗਜਿਹਨਾ
ਹੀਹਰਿਕੋਨਉ॥੧੫॥ ਕਬੀਰਸੰਤਮੁਏਕਿਅ॥੬੬॥

ਭਈਐਜੇਅਪੁਨੇਗਿਹਿਜਾਇਐ ॥ ੧੬ ॥ ਕਬੀਰਸਾਕ
ਬਾਪੁਰੇਜੁਹਾਏਹਾਟਬਿਕਾਇਐ ॥ ੧੭ ॥ ਕਬੀਰਸਾਕ
ਤੁਐਸਾਹੈਜੇਸੀਲਸਨਕੀਖਾਨੀਕੋਨੈਬੈਠੇਖਾ
ਈਐਪਰਗਟਹੋਇਨਿਦਾਨੀ ॥ ੧੮ ॥ ਕਬੀਰ
ਮਾਇਆਡੋਲਨੀਪਦਨੁਝਕੋਲਨਹਗੁਮਾਸੀ
ਤਹੁਮਾਖਨੁਖਾਇਆਛਾਛਿਪੀਐਸੀਸਾਗੁ ॥ ੧੯ ॥
ਕਬੀਰਮਾਇਆਡੋਲਨੀਪਦਨੁਵਹੈਹਿਦਧਾਗਾ
ਜਿਨਿਥਿਲੇਇਆਤਿਨਿਖਾਇਆਮਦਗਥਿ
ਲੇਵਨਹਗਾ ॥ ੨੦ ॥ ਕਬੀਰਮਾਇਆਡੋਰਟੀ
ਮੁਸਿਮੁਸਿਲਾਵੈਹਾਟਾਏਕੁਕਬੀਰਸਾਮੁਸੇਜਿ
ਨਿਕੀਨੀਬਾਹੁਬਾਟਾ ॥ ੨੧ ॥ ਕਬੀਰਸੁਖੁਨਏਹ

ਜੁਗਕਰਹਿਜੁਬਹੁਤੈਮੀਤਾਜੋਚਿਤੁਗਖਹਿਏ
ਕਸਿਉਤੇਸੁਖਪਾਵਹਿਨੀਤਾ॥੨੧॥ ਕਬੀਰਜਿਸੁ
ਮਗਨੇਤੇਜਗੁਰੈਮੇਰੇਮਾਨਿਆਨੰਦਾਮਗਨੇਹਿ
ਤੇਪਾਈਅੰਮ੍ਰਿਤਪੁਰਮਾਨੰਦਾ॥੨੨॥ ਗਾਮਪ
ਦਾਰਬੁਪਾਇਕੈਕਬੀਰਗਾਂਠਿਨਖੇਲਾਨਾਰੀ
ਪਟਣੁਨਹੀਪਾਰਬੁਨਹੀਗਾਹਕੁਨਹੀਮੇਲੁ
੨੩॥ ਕਬੀਰਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਾਰਿਜਾਕੇਠਕੁ
ਗੁਰਮੁਖਪੰਡਿਤਗਜੇਭੁਪਤੀਆਵਹਿਕਉਨੇ
ਕਾਮਾ॥੨੪॥ ਕਬੀਰਪ੍ਰੀਤਿਇਕਸਿਉਕੀਏਆ
ਨਦੁਬਿਧਾਜਾਇਕੁਵੈਲਾਂਬੇਕੇਸਕਰੁਕਾ
ਵੈਘਰਿਮੁਰਗਾਇ॥੨੫॥ ਕਬੀਰਜਗੁਕਾਜ

ਲਕੀਕੇਠਰੀਅੰਧਪਗੇਤਿਸਮਾਹਿ। ਹਉਬ
ਲਿਹਾਰੀਤਿਨੰਕਉਪੈਸਿਜੁਨੀਕਸਿਜਾਹਿ
੨੬। ਕਬੀਰਹਉਤਨੁਜਾਇਗਾਸਕਹੁਤ
ਲੇਹੁਬਹੋਹਿ। ਨਗੇਪਾਵਹੁਤੇਗਏਜਿਨਕੇਲ
ਖਕੋਹਿ। ੨੭। ਕਬੀਰਹਉਤਨੁਜਾਇਗਾ
ਕਵਨੈਮਾਗਗਿਲਾਇ। ਕੈਸੀਗਤਿਕਰਿਸਾ
ਧਕੀਕੈਹਰਿਕੈਗੁਨਗਾਇ। ੨੮। ਕਬੀਰ
ਗਤਾਮਗਤਾਜਗੁਮੁਆਮਾਰਿਕੁਨਿਜਾਨਿਆ
ਕੇਇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਗਨੇਜੇਮਰੈਬਹੁਰਿਸਮਗਨਾਹੇ
ਇ। ੨੯। ਕਬੀਰਮਾਨਸਜਨਮੁਦੁਲੰਕੁਹੈ
ਹੋਇਨਬਾਰੈਬਾਹਾ। ਜਿਉਬਨਫਲਪਾਕੇ

ਗੁਣਿਗਿਗਿਬਹੁਗਿਨਲਾਗਾਹਿਗੁਗਾ੩੦ ਕ
ਬੀਗਾਤੁਹੀਕਬੀਗੁਤੁਤੇਰੇਨਉਕਬੀਗਾਗਾਮ
ਗਤਨੁਤਬਪਾਈਮੇਜਉਪਹਿਲੇਤਜਹਿਸਰ
ਗੁ੩੧ ਕਬੀਮਝੰਖੁਨਝੰਖੀਮੇਤੁਮਰੇਕਹਿ
ਓਨਹੋਇਕਗਮਕਗੀਮਜੁਕਗਿਗੇਮੇਟਿਨ
ਸਾਕੈਕੋਇਕ੩੨ ਕਬੀਗਕਸਉਟੀਗਮਕੀ
ਤੁਨਾਟਿਕੈਨਕੋਇਕਗਮਕਸਉਟੀਸੇਸਉਂਜੇ
ਮਰਿਜੀਦਾਹੋਇਕ੩੩ ਕਬੀਗਉਜਸਤਪਹਿ
ਗਹਿਕਾਪਰੇਪਸਜੁਪਛੀਖਾਹਿਏਕਸਹਰਿ
ਕੇਨਾਮਾਬਿਨੁਬਾਧੇਜਮਪੁਰਿਜਾਂਹਿ੩੪
ਕਬੀਗਬੇੜਾਜਗਜਗਾਛੂਟੇਛੇਕਹਜਾਗ

ਗੁਰੂ ਦੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਤਰਿ ਗਾਏ ਰੂਬੇ ਜਿਨ ਸਿਰ ਕੁਠਾ
੩੫ ਕਬੀਰ ਗਾਤੁ ਜਗੇ ਜਿਉ ਲਾਕ ਗੀ ਕੇ ਸਜ
ਗੇ ਜਿਉ ਪਾਸੁ ਆਇ ਹੁ ਜਗੁ ਜਗਤਾ ਦੇ ਖਿਕੈਰ
ਇਓ ਕਬੀਰ ਉਦਾਸੁ ੩੬ ਕਬੀਰ ਗਗਰ ਬੁਨ
ਕੀ ਜੀ ਮੈਚਾ ਮਲ ਪੇਟੇ ਹਾਡਾ ਹੇਵਰ ਉਪਰ ਛੜ
ਤਰ ਤੇਛੁ ਨਿਧਰ ਨੀ ਗਾਡਾ ੩੭ ਕਬੀਰ ਗਗਰ ਬੁ
ਨ ਕੀ ਜੀ ਮੈ ਉਚਾ ਦੇਖਿ ਮਦਾਸੁ ਮਾਜੁ ਕਾ
ਲਿਕੁ ਦਿਲੇ ਦੁਖ ਉਪਰਿ ਜਾ ਮੈ ਪਾਸੁ ੩੮
ਕਬੀਰ ਗਗਰ ਬੁਨ ਕੀ ਜੀ ਮੈ ਰਿਨ ਹਸੀ ਮੈ ਕੇਇ
ਮਾਜੁ ਹੁਸੁ ਨ ਉਸਮੁੰਦ ਮਹਿ ਕਿ ਮਾਜਾ ਨ ਉਕਿ
ਮਾਹੇਇ ੩੯ ਕਬੀਰ ਗਗਰ ਬੁਨ ਕੀ ਜੀ ਮੈ ਦੇ

ਹਿਏਖਿਸੁਰੰਗਾ ਆਜੁਕਾਲਿ ਤਜਿਜਾਹੁਗੇਜਿ
ਉਕਾਂਚੁਰੀਬੁਯੰਗਾ ੪੦ ਕਬੀਰਲੂਟਨਾਹੈਤਲੂ
ਟਿਲੇਗਾਮਨਾਮਹੈਲੂਟਿ ਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾ
ਹੁਗੇਪ੍ਰਾਨਜਾਹਿਗੇਛੁਟਿ ੪੧ ਕਬੀਰਮੇਸਾਕੋਈ
ਨਜਨਮਿਓਅਪਨੋਪਰਲਾਵੈਆਗਿ ਪਾਚਉ
ਲਾਰਿਕਾਜਾਗਿਕੋਹੈਗਾਮਲਿਵਲਾਗਿ ੪੨ ਕੋ
ਹੈਲਾਰਿਕਾਬੇਚਈਲਾਰਿਕੀਬੇਚੈਕੋਇ। ਸਾਝੁ
ਕਰੈਕਬੀਰਸਿਉਹਰਿਸੀਗਿਬਨਜੁਕਰੇਇ ੪੩
ਕਬੀਰਇਹਚੇਤਾਦਨੀਮਤਸਹਸਾਰਹਿਜਾ
ਇ। ਪਾਛੈਭੋਗਜੁਭੋਗਦੇਤਿਨਕੋਗੁੜਲੇਖ
ਹਿ ੪੪ ॥ ਕਬੀਰਮੇਜਾਨਿਓਪਾਤ੍ਰਿਬੋਭਲੇਪਾਤ੍ਰਿ

ਬੇਸਿਉਕੁਲੇਜੇਗੁ ਕੁਗਾਤਿਨਛਾ ਰੁਉਗਾਮਕੀਭਿ
ਵੇਨਿਦੁਲੇਗੁ ੪੫ ਕਬੀਰਲੇਗੁਕਿਨਿਦੈਬਪੁ
ਨਾਜਿਤਮਨਿਨਾਹੀਗਿਆਨੁ ਰਾਮਕਬੀਰਾਰ
ਵਿਗੇਅਵਰਤਜੇਸਕੁਕਾਮਾ ੪੬ ਕਬੀਰਪਰ
ਦੇਸੀਕੈਪਾਪਰੈਚਹੁਦਿਸਿਲਾਗੀਆਰਿਅਖੀਬ
ਜਲਿਕੋਇਲਾਕੁਈਤਾਗੇਆਚਨਲਾਇ ੪੭
ਕਬੀਰਖੀਬਾਜਲਿਕੋਇਲਾਕੁਈਖਾਪਰੁਛੁ
ਰਾਮਛੁਟਾਜੇਗੀਬਪੁਰਾਖੇਲਿਓਆਸਨਿਰਹੀ
ਬਿਕੁਤਾ ੪੮ ਕਬੀਰਬੇਰੈਜਲਿਮਾਛੁਲੀਝੀ
ਦਰਮੇਲਿਓਜਾਲੁ ਵਿਹਟੋਪਨੈਨਛੁਟਸਾਰਿ
ਫਿਰਿਕਾਰਿਸਮੁੰਦਸਮਾਲਿ ੪੯ ਕਬੀਰਜਮੁੰ

ਨੇਛੇਰੀਐਜਉਅਤਿਖਾਰੇਹੋਇਐਪੋਖਰਿਪੋਖਰਿ
ਦੁਛਤੇਕੁਲੇਨਕਾਰਿਹੈਕੋਇਐ ੫੦ ਕਬੀਰਨਿਗੁ
ਜਾਂਏਬਹਿਗਏਬਾਂਘੀਨਾਹੀਕੋਇਐਦੀਨਗ
ਗੀਬੀਆਪੁਨੀਕਿਰਤੇਹੋਇਸੁਹੋਇਐ ੫੧ ਕਬੀ
ਰਬੈਸਨਉਕੀਕੁਕਰਿਭੁਲੀਸਾਕਤਕੀਬੁਗੀਆ
ਇਐਹੁਨਿਤਸੁਨੈਹਰਿਨਾਮੁਜਸੁਉਹਪਾਪਾਬਿ
ਸਾਹਨਜਾਇਐ ੫੨ ਕਬੀਰਹਰਨਾਦੁਬਲਾਇ
ਹੁਰੀਆਗਤਾਲੁਲਾਖਅਹੋਰੀਏਕਜੀਉ
ਕੇਤਾਬਚਉਕਾਲੁ ੫੩ ਕਬੀਰਗੀਗਾਤੀਰ
ਜੁਪਕਰਗਹਿਪੀਵਹਿਨਿਗਮਲਨੀਰਾਬਿਨੁ
ਹਰਿਭੁਗਾਤਿਨਮੁਕਾਤਿਹੋਇਐਉਕਰਿਰਮੇਕ

ਬੀਰਾ ੫੪ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਭਇਆ ਜੈ ਸਾਗ
ਗਾਨੀਰੁ ਪਾਛੈ ਲਾਗੋ ਹਰਿ ਫਿਰੈ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਕਬੀ
ਰਾ ੫੫ ਕਬੀਰ ਹਰਦੀ ਪੀਅਰੀ ਚੂਨਾ ਉਜਲ ਕੁੰ
ਇਹਾ ਮਾਸ ਨੇਹੀ ਤਉ ਮਿਲੈ ਦੇ ਨਉ ਬਰਨ ਗਵਾ
ਇ ੫੬ ਕਬੀਰ ਹਰਦੀ ਪੀਰਤ ਨੁ ਹਰੈ ਚੂਨਾ ਚਿ
ਹਨੁ ਨ ਰਹਾਇ ਬਾਲਿ ਹਾਰੀ ਇਹ ਪੀਤਿ ਕਉ ਜਿ
ਤਜਾਤਿ ਬਰਨੁ ਕਉ ਜਾਇ ੫੭ ਕਬੀਰ ਮੁਕਤਿ
ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੁ ਗਾਈ ਵਸੈ ਕਉਇ ਅਨੁ ਤਉ ਮੇਗ
ਲੁਹੈ ਇਹ ਹਿਓ ਨਿਕਸੈ ਕਉ ਕੈ ਜਾਇ ੫੮ ਕਬੀ
ਰ ਮੇਸਾਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤੁਠਾ ਕਹੈ ਪਸਾਉ ਅ
ਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਮੇਕਲਾ ਸਹਜੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ੫੯

ਕਬੀਰਨਾਮੋਹਿਛਾਨਿਨਛਾਪਰੀਨਾਮੋਹਿਘਰੁ
ਨਹੀਗਾਉ। ਅਤਹਰਿਪੁਛੈਕਉਨੁਹੈਮੇਰੇਜਾਤਿ
ਨਨਾਉ॥੬॥ ਕਬੀਰਮੁਹਿਮਗੇਕਾਚਾਉਹੈਮਰ
ਉਤਹਰਿਕੇਦੁਆਰਾ। ਅਤਹਰਿਪੁਛੈਕਉਨੁਹੈਪਰ
ਹਮਰੈਬਾਗਾ॥੬॥ ਕਬੀਰਨਾਹਮਕੀਆਨਕਰ
ਹਿਗੇਨਾਕਰਿਸਕੈਸਰੀਰਾ। ਕਿਆਜਾਨਉਕਿਛੁ
ਹਰਿਕੀਆਕੁਇਓਕਬੀਰਕਬੀਰਾ॥੬॥ ਕ
ਬੀਰਸੁਪਨੈਹੁਬਰਤਾਇਕੈਜਿਹਮੁਖਨਿਕਸੈ
ਗਾਮਾਤਕੈਪਗਕੀਪਾਹਨੀ। ਮੇਰੇਤਨਕੋਚਾਮਾ
੬੩ ਕਬੀਰਮਾਟੀਕੇਹਮਪੁਤਰੇਮਾਨਸੁਗਾਖਿ
ਓਨਾਉ। ਚਾਰਿਦਿਵਸਕੇਪਾਹੁਨੈਬਡਬਡੁੰਧ

ਹਿਠਾਉ ੬੪ ਕਬੀਰਮਾਹਿਦੀਕਾਰ ਘਾਲਿਆ ੬੫
 ਆਪੁਪੀਸਾਇਪੀਸਾਇ ਤੈਸਹਬਾਤਨਪੁਛੀ
 ਮੇਕਬਹੁਨਲਾਈਪਾਇ ੬੫ ਕਬੀਰਜਿਹਟਰ
 ਆਵਤਜਾਤਿਅਹੁਟਕੋਨਾਹੀਕੋਇਸੇਦ
 ਰੁਕੇਸੇਛੋਰੀਮੇਜੇਦਰੁਮੇਸਾਹੋਇ ੬੬ ਕਬੀ
 ਰਹੂਬਾਥਾਪੇਉਬਰਿਓਗੁਨਕੀਲਿਹਰਿਬੁਥਾਰੀ
 ਜਬਦੇਖਿਓਬੇੜਜਗਜਗਤਬਉਤਰਿਪਾਰਿਓ
 ਉਫਗਕੀ ੬੭ ਕਬੀਰਪਾਪੀਕੁਗਤਿਨਕਾਵ
 ਈਹਰਿਪੁਜਾਨਸੁਹਾਇਆਖੀਚੰਦਨੁਪਗਰੈ
 ਜਹਾਬੀਗੀਪਤਹਜਾਇ ੬੮ ਕਬੀਰਬੇਦਸੁ
 ਅਮੋਰੀਮੁਆਮੁਆਸਕੁਸੀਸਾਗਾਏਕੁਕਬੀਰਨਾ

ਮੁਆਜਿਹ ਨਾ ਹੀਰੋਵਨ ਗੁਰਾਵਰ ਕਬੀਰਗ
ਮੁਨਾਧੋਆਇਓਮੇਟੀਲਾਗੀਖੋਰਿ।ਕਾਇਅੰ
ਗੰਗੀਕਾਠਕੀਨਓਹੁਚਰੈਬਹੋਰਿ॥੧੦॥ ਕਬੀ
ਰਮੇਸੀਹੋਇਪਗੀਅਨਕੇਕਾਵਤੁਕੀਨੁ।ਅਰ
ਨੇਤੇਕਿਅਨੁਰਪਨਾਜਬਹਾਬਿਸਿਧਉਰਲੀ
ਨਾ॥੧੧॥ ਕਬੀਰਸਕੇਗਾਡੇਚੁਸੀਮੇਗੁਨਕ
ਉਮਗੀਮੇਰੋਇਅਵਗੁਨੀਅਰੇਮਾਨਸੈਕੁਲੇ
ਨਕਹਿਰੋਕੋਇ॥੧੨॥ ਕਬੀਰਗਾਗਾਰਿਜਲ
ਭਰੀਆਜੁਕਾਲਿਜੈਰੈਫੂਟਿ।ਗੁਰਜੁਨਚੇਤ
ਹਿਆਪਨੇਅਧਮਾਝਲੀਜਹਿਰੇਗਲੂਟਿ॥੧੩॥
ਕਬੀਰਕੁਕਰੁਗਾਮਕੇਮੁਤੀਆਮੇਰੇਨਾਉ।ਗਲੇਹ

ਮਾਰੇ ਜੇ ਵਰੀ ਜਹ ਧਿ ਚੈ ਤਹ ਜਾਉ ੧੪ ਕਬੀਰ
ਜਪਨੀ ਕਾਠ ਕੀ ਕਿਆ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਲੋਇ
ਹਿ ਰਹੈ ਗਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਇਹ ਜਪਨੀ ਕਿਆ ਹੋ
ਇ ੧੫ ਕਬੀਰ ਗਬਿਰੁ ਕੁਯੰਗਾ ਮੁਆਨਿ ਬਸੇ ਮੰ
ਤੁਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ਗਾਮ ਬਿਓ ਗੀ ਨਾ ਜੀਐ ਜੀਐ
ਤਬ ਉਠਾ ਤੇਇ ੧੬ ਕਬੀਰ ਪਾਗਸ ਚੰਦ ਨੈਤਿ
ਨ੍ਹੇ ਦੇ ਕਸੂ ਗੰਧਾ ਤਿਹ ਮਿਲਿ ਤੇਉ ਉਤ ਮਭਏ
ਲੇਹ ਕਾਠ ਨਿਰੰਗਾ ੧੭ ਕਬੀਰ ਜਮ ਕਾਰੋ
ਗਾਬੁ ਗਹੈ ਓਹੁ ਨਾਹਿ ਸਾਹਿਬਾ ਜਾਇਐ ਦੇਕੁ ਜੁਸਾ
ਧੁ ਮੇਰਿ ਮਿਲਿਓ ਤਨਿ ਲੀਆ ਅੰਚ ਲਿਲਾਇ ੧
੮ ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਕਹੈ ਹਉ ਤਿ ਕੁਲਾ ਦਾਹੁ ਮੇਰੈ ਵਸਿ

ਇਹਤ ਉਬਸਤੁਗੁਪਾਲਕੀਜਬਕਾਵੈਲੇਇਖ
ਸਿ ੧੯ ਕਬੀਰਨੈਬਤਿਆਪਨੀਦਿਨਦਸਲੇਹ
ਬਜਾਇਨਦੀਨਾਵਸੰਜੇਗਾਜਿਉਬਹੁਰਿਨੀਮ
ਲਿਹੈਆਇ ੨੦ ਕਬੀਰਸਤਸਮੁੰਦਹਿਮਸੁਕਰ
ਉਕਲਮਕਰਉਬਨਗਾਇਬਸੁਪਾਕਾਗਟਜਉ
ਕਰਉਹਰਿਜਸੁਲਿਖਨੁਨਜਾਇ ੨੧ ਕਬੀਰ
ਜਾਤਿਜੁਲਾਹਾਕਿਆਕਰੈਹਿਰਦੈਬਸੇਗੁਪਾਲ
ਕਬੀਰਗਮਆਕੰਠਮਿਲੁਚੁਕਹਿਸਬਬਜੰਜਾਲਾ
੨੨ ਈ ਕਬੀਰਮੇਸਾਕੇਨਹੀਮੰਦਰਦੇਇਜਗਾਇ
ਪਾਂਚਉਲਰਕੇਆਰਿਕੈਰਹੈਗਮਲਿਉਲਾਇ
੨੩ ਕਬੀਰਮੇਸਾਕੇਨਹੀਇਹਤਨਦੇਵੈਫੂ

ਕਿਆ ਅੰਧਾਲੇ ਗੁਨ ਜਨਾਈ ਗਹਿ ਓਕ ਬੀਰ ਕੂ ੮੬
ਕਿਆ ੮੪ ਕਬੀਰ ਸਤੀ ਪੁਕਾਰੈ ਚਿਹਰ ਤੀਸੁ
ਨੂਹੇ ਬੀਰ ਮਸਾਨਾ ਲੇਗੁ ਸਬਾਇਆ ਚਲਿ ਗਇਓ
ਹਮ ਤੁਮ ਕਾ ਮੁਨਿ ਦਾਨਾ ੮੫ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਪੰਖੀ
ਕੁਇ ਓਉ ਰੂਓ ਰੂਓ ਦਹਾਇ ਸਿ ਜਾਇ ਜੇ ਜੇ ਸੀ
ਸੰਗਾ ਤਿ ਮਿਲੈ ਸੇ ਤੈ ਸੇ ਫਲੁ ਖਾਇ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕ
ਉਖੇ ਜਤੇ ਪਾਇ ਓਸੇ ਈ ਫੁਓ ਗਸੇ ਈ ਫੁਰਿ ਕੈ ਤੂ
ਕੁਇਆ ਜਾ ਕ ਉਕਹਤਾ ਅਓਗਾ ੮੭ ਕਬੀਰ
ਮਾਗੀ ਮਹਉਕ ਸੰਗ ਕੀ ਕੇ ਲੇ ਨਿਕਾਇ ਜੁ ਬੇਰਿਗਾ
ਉਹੂ ਤੁਲੇ ਉਹੂ ਚੀਰੀ ਐਸਾ ਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਹੋਰਿਗਾ ੮੮
ਕਬੀਰ ਕੁਹਾ ਪਗਾਈ ਸਿਰ ਚਰੈ ਚਲਿ ਓਚਾ ਹੋਏ ੦

ਟਾਅਪਨੇਰਾਗਹਿਨਾਡਰੈਅਗੈਅਓਪਟਪਾਟ
੮੮ ਕਬੀਰਬਨਕੀਦਾਧੀਲਾਕਗੀਠਾਦੀ
ਕਰੈ ਪੁਕਾਰਾਅਤਿਬਸਿਪਗਉਲੁਹਾਰਕੇਜਾਹੈਦੁ
ਜੀਬਾਰਾ।੮੯ ਕਬੀਰਏਕਮਰੰਤੇਦੁਇਮੁਏ
ਦੇਇਮਰੰਤਹਚਾਰਾਚਾਰਿਮਰੰਤਹਛਹਮੁਏ
ਚਾਰਿਪੁਰਖਦੁਇਨਾਰਿ।੯੦ ਕਬੀਰਦੇਖਿ
ਦੇਖਿਜਗੁਢੁਢਿਅਕਹੂੰਨਪਾਇਅਠੈਰਾ।
ਜਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਕਹਾਰੁਲਾਨੇਅ
ਓਰਾ੯੧ ਕਬੀਰਸੰਗਤਿਕਰੀਐਸਾਧਕੀਅੰ
ਤਿਕਰੈਨ੍ਰਬਾਹੁਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜੀਐ
ਜਾਤੇਹੋਇਬਿਨਾਹੁ੯੨ ਕਬੀਰਜਗੁਮਹਿ ੧੦੦

ਚੇਤਿਓ ਜਾਨਕੈ ਜਗਮਹਿ ਰਹਿ ਓਸਮਾ
ਦਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਬਾ
ਦਹਿ ਜਨਮੇ ਆਇ॥ ੮੪ ॥ ਕਬੀਰ ਆਸਾ
ਕਰੀ ਐ ਗਾਮਕੀ ਅਵਰੈ ਆਸਾ ਨਿਗਾਸਾ
ਨਗ ਕਿ ਪਗਹਿ ਤੇ ਮਾਨਈ ਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਦਾਸਾ ੮੫ ॥ ਕਬੀਰ ਸਿਖ ਸਾਖਾ ਬਹੁ ਤੇ ਕੀ
ਏ ਕੇ ਸੇ ਕੀ ਓਨ ਮੀਤਾ ਚਾਲੇ ਬੇ ਹਰਿ ਮਿ
ਲਨ ਕਉ ਬੀਰੈ ਅਟਕਿ ਓਚੀ ਤਾ ੮੬ ॥ ਕ
ਬੀਰ ਕਾਰਨੁ ਬਪੁਗਾ ਕਿ ਆਕਰੈ ਜਉ ਰਾਮੁ
ਨ ਕਰੈ ਸਹਾਇ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਰੂਲੀ ਪਗੁ
ਪਗਉ ਸੇਈ ਮੁਰਿ ਮੁਰਿ ਜਾਇ ੮੭ ॥ ਕਬੀ

ਭਿਤੁ ਬੇਧਿ ਮਾਗਾ ਮਹਿ ਨਾ ਮਿਸਾ ਮਾਊ ॥ ੧੨

ਕਬੀਰ ਜੇਹਾ ਮਨ ਤੁਬ ਜਾਵਤੇ ਟੁਟਿ ਗਈ

ਸਕਤਾ ਗਾਨ ਤੁਬਿ ਚਾਗਾ ਕਿ ਮਾਕੈ ਮੈਚ

ਲੇਬ ਜਾਵਨਾ ਹਾਗਾ ॥ ੧੩ ਕਬੀਰ ਮਾਇ ਮੁ

ਰੁਓ ਤਿਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜਾਤੇ ਕੁਰਮ ਨ ਜਾਇ

ਮਾਪਿ ਪੁਰੋਬ ਚਹੁ ਬੇਦ ਮਹਿ ਚੇਲੇ ਦੀਏ

ਬਹਾਇ ॥ ੧੪ ਕਬੀਰ ਜੇਤੇ ਪਾਪ ਕੀਏ ਗ

ਖੇਤ ਲੇਵ ਗਾਇ ਪਰਗਟ ਕੁਏ ਨਿਦਾਨ

ਸਕੁ ਜਬ ਪੁਛੈ ਧਰਮ ਗਾਇ ॥ ੧੫ ਕਬੀ

ਰਹਿ ਕਾਸਿ ਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਪਾਲਿਓ ਬਹੁ

ਤੁਰਟ ਬੁਧਾ ਧੰਧਾ ਕਰਤਾ ਗਹਿ ਗਾਇ ਮਾਰੂ

ਈਹਿਅਸਬੰਧਾ ੧੦੬ ਕਬੀਰਹਰਿਕਾ
ਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਗਤਿਜਗਾਵਨਜਾਇ
ਸਰਪਨਹੋਇਕੈਅਉਤਰੈਜਾਏਅਪੁਨੇ
ਖਾਇ ॥ ੧੦੭ ॥ ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰ
ਨੁਛਾਡਿਕੈਅਹੋਈਗੇਖੇਨਾਗਿਗਵਹੀ
ਹੋਇਕੈਅਉਤਰੈਭਾਰੁਸਹੈਮਨਚਾਗਿ ੧੦
੮ ॥ ਕਬੀਰਚਤੁਰਾਈਅਤਿਪਨੀਹਰਿ
ਜਾਪਾਰਿਦੈਮਾਹਿ ॥ ਸੁਗੀਉਪਾਰਿਖੇਲਨਾ
ਗਿਗੈਤਠਾਹਰਨਾਹਿ ੧੦੯ ॥ ਕਬੀਰਸੇਈ
ਮੁਖੁਧੀਨੀਹੈਜਾਮੁਖਕਹੀਅੇਗਾਮਾਦੇਹੀ
ਕਿਸਕੀਬਾਪੁਗੀਜਾਪੁਗੀਪਾਵਿਤੁਹੋਇ

ਗੋਗਰਾਮੁ ११० ਕਬੀਰਸੇਈ ਕੁਲਕੁਲ
ਜਾ ਕੁਲਕੁਲਕੇਦਾਸੁ ਗਜੇਹ ਕੁਲਦਾਸੁ
ਉਪਜੈ ਸੇ ਕੁਲਦਾ ਕੁਪਲਾਸੁ १११ ਕ
ਬੀਰੇ ਗਾਇਬਾਹੁ ਸਪਨਪਨਲਾਖਪ
ਜਾਟਹੁ ਗਾਹਿ ਗਇਆ ਸੁਖਤੇਉ ਖਾਕੁਲੀ
ਜਉਹਰਿ ਸਿਮਰਤੁ ਦਿਨੁ ਜਾਹਿ ११੨
ਕਬੀਰਸਰੁ ਜਗੁਹਉ ਟੁਰਿਓ ਮਾਂਦਲੁਕੰ
ਧਰਦੁਇ ਕੋਈ ਕਾਹੁ ਕੋਨਹੀ ਸਕੁਦੇ
ਖੀਨੋ ਕਿਬਜਾਇ ११੩ ਆਗਿ ਮੋਤੀ
ਬੀਬਰੈ ਅੰਧਾਨਿਕ ਸਿਓਆਇ ਜੇਤਿ
ਬਿਨਾਜਗਦੀ ਸਕੀ ਜਗਤੁਉਲੰਘੇਜਾ

ਇ ੧੧੪ ਬੁਭਾਬੀ ਸੁਕਬੀ ਰਕਾਉ ਪਾਜਿਓ
ਪੁਤੁਕਮਾਲੁ ਹਰਿਕਾਸਿ ਮਗਨੁ ਛਾਡਿ ਕੇ
ਪਾਰਿਲੇ ਆਯਾ ਮਾਲੁ ੧੧੫ ਕਬੀਰ ਸਾ
ਪੁਕਉ ਮਲੇ ਜਾਈ ਮੇਸਾਬਿ ਨਲੀ ਜੇ
ਕਾਇ ਪਾਛੈ ਪਾਉ ਨਦੀ ਜੀ ਮੇ ਆਗੈ ਹੋ
ਇ ਸੁਹਾਇ ੧੧੬ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਬਾਪਿ
ਓਜਿਹ ਜੇਵ ਗੀਤਿ ਹਮ ਤਬ ਪੁਕਬੀਰ
ਜੇਹਹਿ ਆਟਾ ਲੇਨ ਜਿਉ ਸੇਨ ਸਮਾਨਿ ਸਗ
ਗੁ ੧੧੭ ਕਬੀਰ ਤਿਸੁ ਉਡਿਓ ਤਨੁ ਗਾ
ਡਿਓ ਸੇਝਾਈ ਸੇਨਾਹਾ ਅਜਹੁ ਜੀਉ ਨ
ਛੇਡਈ ਰੰਕਾਈ ਨੈਨਾਹ ੧੧੮ ਕਬੀਰ

ਨੈਨਾਨਾਹਾਹਉਤੁਤੁਕਉਸਦਨਸੁਨਉਤੁਅਨ
ਉਥੇਨਉਚਰਉਤੁਅਨਾਮਜੀਚਰਨਕਮ
ਲਾਹਿਦਹਾਉ ੧੧੯ ਕਬੀਰਸੁਗਗਨਰਕ
ਤੁਮੇਗਹਿਓਸਤਿਗੁਰਕੇਪਰਸਾਇ ਚਰਨ
ਕਮਲਕੀਮਉਜਮਹਿਗੁਉਮੀਤਿਅਰੁ
ਆਇ ੧੨੦ ਕਬੀਰਚਰਨਕਮਲਕੀਮਉ
ਜਕੋਕਹਿਕੈਸੇਉਨਮਨਾ ਕਹਿਬੇਕਉਸੇਕੁ
ਨਹੀਦੇਖਾਹੀਪਰਵਾਨੁ ੧੨੧ ਕਬੀਰਦੇ
ਖਿਕੈਕਿਹਕਹਉਕਹੇਨਕੋਪਤੀਆਇ
ਹਰਿਜੈਸਾਤੈਸਾਉਹੀਰਹਉਹਰਖਿਗੁਨਗ
ਇ ੧੨੨ ਕਬੀਰਚੁਗੋਚਿਤਾਏਭੀਚੁ

ਗੈਚਾਗੀਚਾਗੀਚੇਤਾਰੇ ॥ ਜੈਸੇਬਚਗਹਿ
ਕੰਜਮਨਮਾਇਆਮਮਤਾਰੇ ॥ ੧੨੩ ॥ ਕ
ਬੀਰਅੰਬਰਘਨਹਰੁਛਾਇਆਬਗਧਿ
ਰੇਸਰਤਾਲਾ ॥ ਚਾੜਿਕਾਜਿਉਤਗਸਤਰੇ
ਤਿਨਕੋਕਉਨੁਹਵਾਲੁ ॥ ੧੨੪ ॥ ਕਬੀਰਚਕ
ਈਜਉਨੀਸਿਬੀਛੁਰੈਆਇਮਿਲੈਪਰਭਾ
ਤਿ ॥ ਜੇਨਗਬਿਛੁਰੈਗਮਸਿਉਨਾਦਿਨਮਿਲੇ
ਨਗਾਤਿ ॥ ੧੨੫ ॥ ਕਬੀਰਰੈਨਾਇਗਬਿਛੁਰਿ
ਆਹੁਰੇਸੀਖਮਝੁਰਿ ॥ ਦੇਵਲਦੇਵਲ
ਧਾਹੜੀਦੇਸਾਰਿ ॥ ਉਗਵਤਸੁਰ ॥ ੧੨੬ ॥
ਕਬੀਰਸੁਤਾਕਿਆਕਰਹਿਜਾਗੁਰੇਇਭੈ

ਦੁਖਾ ਜਾ ਕਾ ਬਾਸਾ ਗੋਗਮਾ ਹਿਸੇ ਕਉ ਜੇਵੈ
ਸੁਖਾ ੧੨੭ ॥ ਕੁਕਬੀ ਰਸੁ ਤਾਕਿ ਮਾਕਰ
ਹਿਉ ਠਿਕਿ ਨ ਜਾ ਪਾਹਿ ਮੁਗਾਰੀ ॥ ਇਕਾਦਿ
ਨ ਸੇਵਨੁ ਹੋਇ ਗੋਲਾ ਬੇਗੋਰੁ ਪਸਾਰੀ ੧੨੮
ਕਬੀ ਰਸੁ ਤਾਕਿ ਮਾਕਰ ਹਿਬੈ ਠਾਰੁ ਮਰੁ
ਜਾਗੁ ॥ ਜਾ ਕੇ ਸੰਗ ਤੇ ਬੀਛੁਰਾ ਤਾਹੀ ਸੰਗ
ਲਾਗੁ ॥ ੧੨੯ ॥ ਕਬੀ ਰਸੁ ਤਕੀ ਗੋਲ ਨਛ
ਰੀ ਮੇ ਮਾਗਿ ਲਾਗਾ ਜਾਉ ॥ ਪੇਖਤ ਹੀ ਪੁ
ਨੀਤ ਹੋਇ ਕੁਟਤ ਜਪੀ ਮੈ ਨਾਉ ॥ ੧੩੦ ॥ ਕਬੀ
ਰਸਾ ਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀ ਜੀ ਮੈ ਦੁਹਿ ਜਾਈ ਮੈ
ਭਾਰੀ ॥ ਬਾਸ ਨੁਕਾਰੇ ਪਗਸੀ ਮੈ ਤਉ ਕਛੁ ਲਾ

ਗੋਦਾਗੁ ੧੩੧ ਕਬੀਰਾਗਾਮੁਨਚੇਤਿਓ
ਜਗਪੁਰੀਚੇਓਆਇਲਾਗੀਮੀਦਿਰਦੁ
ਆਰਤੇਅਬਾਕਿਆਕਾਦਿਆਜਾਇ
੧੩੨ ਕਬੀਰਕਾਰਨੁਸੇਕੁਇਓਜੋਕੀਨੇ
ਕਰਤਾਰੀਗਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਸਰਕੇਨਹੀਏਕੈ
ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ ੧੩੩ ਕਬੀਰਫਲਲਾ
ਗੋਫਲਨਿਪਾਕਨਲਾਗੇਆਬਾਜਾਇ
ਪਹੁਚਹਿਖਸਮਕਉਜਉਬੀਚੇਨਖਾਰਿ
ਕਾਬਾ ੧੩੪ ਕਬੀਰਗੁਕੁਰਪੁਜਹਿਮੇਲਿ
ਲੇਮਨਹਠਿਤੀਰਥਜਾਹਿਵੇਖਾਦੇਖੀਸੁ
ਗੁਪਾਰਿਕੁਲੇਕੁਟਕਾਖਾਰਿ ੧੩੫ ਕਬੀ

ਰਪਾਹਨ ਪਗਮੇ ਸੁਰਕੀ ਆਪੁ ਜੈ ਸਤੁ ਸੰਸਾਰ
ਇਸ ਕੁਰਵਾ ਸੇ ਜੇ ਰਹੇ ਬੁਝੇ ਕਾਲੀ ਧਾਰਾ ੧੩
੬ ਕਬੀਰ ਕਾ ਗਾਏ ਕੀ ਓ ਬਗੀ ਮਸੁ ਕੇ ਕ
ਗਮ ਕਪਾਟਾ ਪਾਹਨ ਬੇਗੀ ਪਰ ਬਮੀ ਪੰਡਿ
ਤਪਾੜੀ ਬਾਟਾ ੧੩੧ ਕਬੀਰ ਕਾ ਲਿਕ
ਰੰਤਾ ਅਬਹਿ ਕਰੁ ਅਬ ਕਰਤਾ ਸੁਇਤਾ
ਲਾ ਪਾਛੈ ਕਛੂ ਨਹੋ ਇਗਾ ਜਉ ਸਿਰ ਪਰ ਅ
ਵੇ ਕਾਲੁ ੧੩੮ ਕਬੀਰ ਅੇ ਸਾਜੰਤੁ ਇਕੁ
ਵੇਖਿ ਮਾਜੈ ਸੀਧੇ ਲਾਖਾ ਵੀਸੈ ਚੰਚਲੁ
ਬਹੁ ਗੁਨਾ ਮਤਿ ਹੀ ਨਾਨਾ ਪਾਕਾ ੧੩੯ ਕ
ਬੀਰ ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਕਉ ਜਮੁ ਨ ਕਰੈ ਤਿਸ ਕਾਰਾ

ਜਿਸੇ ਇਹੁ ਜਮੁ ਮਾਸਿ ਗਜਿ ਮਾਸੁ ਜਪ
ਮਾਪਗਵਿਦਗਾਰਾ ੧੪੦ ਕਬੀਰ ਕਸਤੂ
ਗੀਰਾਇ ਮਾਰੁਦਰ ਭਏ ਸਕੁਦਾਸਾ ਗਜਿ
ਉਜਿ ਉਗਤਿ ਕਬੀਰ ਕੀ ਤਿਉ ਤਿਉ ਗਮ
ਸਿਵਾਸੁ ੧੪੧ ਕਬੀਰ ਗਾਰ ਗਾਚਿ ਪਾਰਿਓ
ਕਟਬ ਕੈ ਕਾਠੈ ਗਹਿ ਗਾਇਓ ਗਮੁ ਮਮਾਇ
ਪਰੇਧਰ ਮਗਾਇ ਕੇ ਬੀਚਹਿ ਪ੍ਰੀਮਾਧਾਮ
੧੪੨ ਕਬੀਰ ਸਾਕ ਤਤੇ ਸੁਕਰ ਭਲਾ ਗਏ
ਮਾਛਾ ਗਾਉ ਓਹੁ ਸਾਕ ਤਤ ਬਪੁਰਾ ਮਰਿਗ
ਇਮਾ ਕੋਇ ਨ ਲੇਹੈ ਨਾਉ ੧੪੩ ਕਬੀਰ
ਕਉਰੀ ਕਉਰੀ ਜੋਰਿ ਕੈ ਜੋਰੇ ਲਾਖ ਕਰੇਰੀ

ਚਲਤੀ ਬਾਹਨ ਕਛੁ ਆਇ ਓਲਣੀ ਲੈ
ਗੋਟੀ ਤੇਰੀ १੪੪ ਕਬੀਰ ਬੇ ਸਨੁ ਹੁਆ
ਤਕਿਆ ਕੁਇਆ ਮਾਲਾ ਮੇਲੀ ਚਾਰੀ
ਬਾਹਰਿ ਕੰਚ ਨੁ ਬਾਹਰਾ ਭੀ ਤਹਿ ਭਰੀ ਭੀ
ਗਾਰੀ १੪੫ ਕਬੀਰ ਰੇੜਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ਬਾਹ
ਕਾ ਤਜਿ ਮਨ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਅਮੇਸਾ ਕੋਈ
ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਤਾਹਿ ਮਿਲੈ ਕੁਗਵਾਨੁ ॥ ੧੪੬
ਕਬੀਰ ਰੇੜਾ ਹੁਆ ਤਕਿਆ ਕੁਇਆ
ਪੰਥੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦੇਇ ਅਮੇਸਾ ਤੇਗ ਦਾਸੁ ਹੋ
ਜਿਉ ਧਰਨੀ ਮਾਰਿ ਬੇਹਾ १੪੭ ਕਬੀਰ ਬੇ
ਹੁਣੀ ਤਉ ਕਿਆ ਕੁਇਆ ਜੋਉ ਰਿਲਾ

ਗੋਅੰਗਾਹਰਿਜਨੁਮੇਸਾਚਾਹੀਮੇਸੇ
ਉਪਾਨੀਸਰਬੰਗਾ॥ ੧੪੮ ॥ ਕਬੀਰਪਾਨੀਹੁ
ਆਤਾਕਿਅਭਾਇਆਸੀਗਤਾਂਤਾਹੇਇ
ਹਰਿਜਨੁਮੇਸਾਚਾਹੀਮੇਸੇਸਾਹਰਿਹੀ
ਹੇਇ॥ ੧੪੯ ॥ ਉਚਭਵਨਕਨਕਕਾਮਨੀ
ਸਿਖਰਿਧਜਾਫਹਗਾਇ॥ ਤਾਤੇਭਲੀਮਧੁ
ਕਰੀਸੰਤਸੰਗਗੁਨਗਾਇ॥ ੧੫੦ ॥ ਕਬੀਰ
ਪਟਨਤੇਉਜਰਭਲਾਰਾਮਭਗਤਜਿਹਠਾ
ਇ॥ ਰਾਮਸਨੇਹੀਬਾਹਰਾਜਮਪੁਰਮੇਰੇਭਾਂ
ਇ॥ ੧੫੧ ॥ ਕਬੀਰਗੰਗਾਜਮੁਨਕੇਅੰਤਰੇਸਹ
ਜਮੁਨਕੇਪਾਟਾਂਤਹਕਬੀਰੈਮਟੁਕੀਆਖੇਜ

ਤਮੁਨਿਜਨਬਾਟਾ ੧੫੨ ਕਬੀਰਜੈਸੀਉਪ
ਜੀਪੇਡਤੇਜਉਤੈਸੀਨਿਬਹੈਓਤ੍ਰਿ ਹੀਗ
ਕਿਸਕਾਬਾਪੁਰਾਪੁਜਾਹਿਨਰਤਨਕਰੋਤ੍ਰਿ
੧੫੩ ਕਬੀਰਾਏਕੁਅਚੰਕੁਉਦੇਖਿਓਹੀਗ
ਹਾਇਬਿਕਾਇਆਬਨਜਨਹਾਰੇਬਾਹਰਾਕ
ਉਡੀਬਦਲੇਜਾਇਆ ੧੫੪ ਕਬੀਰਾਜ
ਹਾਗਿਆਤੁਤਹਧਗਮੁਹੈਜਹਾਤੂਤੁਤਹਪਾ
ਪੁਾਜਹਲੇਕੁਤੁਤਹਕਾਲੁਹੈਜਹਾਖਿਮਾ
ਤੁਹਆਪਿ ੧੫੫ ਕਬੀਰਮਾਇਆਤੁ
ਜੀਤਾਕਿਅਕੁਇਆਜਉਮਾਨੁਤਾਜਿ
ਮਾਨਹੀਜਾਇਆਮਾਨੁਮੁਨੀਮੁਨਵਰਗਲੇ

ਮਨੁ ਸਭੈ ਕਉ ਖਾਇ ॥ ੧੫੬ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚਾ
ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇ ਮਿਲਿਤ ਆਸ ਬਟੁ ਜੁ ਬਾਰਿ
ਆਏ ਕਾ ਲਾਗ ਤਹੀ ਭੁਇ ਮਿਲਿ ਗਾਇ
ਆਪਹਿ ਆਕ ਲੇ ਜੇ ਛੇਕਾ ॥ ੧੫੭ ॥ ਕਬੀ
ਰ ਸਾਚਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਕਿ ਆਕ ਰੈ ਜਉ ਸਿਖਾ
ਮਹਿ ਚੁਕਾ ਅੰਧੇ ਕਨ ਲਾਗਾਈ ਜਿ
ਉਥਾ ਸੁਬ ਜਾਈ ਐ ਫੁਕਾ ॥ ੧੫੮ ॥ ਕ
ਬੀਰ ਰੈ ਗੈ ਬਾਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ਛਤ ਪਤੀ
ਕਨਿਗਿ ਤਾ ਸੁਪਟੀ ਤਰਨਾ ਪੁਜੈ ਹਰਿ
ਜਨ ਕੀ ਪਨਿਗਾਰਿ ॥ ੧੫੯ ॥ ਕਬੀਰ ਨਿ
ਪਨਾ ਗੀ ਕਿਉ ਨਿਦੀ ਐ ਕਿਉ ਹਰਿ ਚੇ ਗੀ ਕੈ ॥ ੧੦੧

ਮਨੁ ਓਹੁ ਮਾਂਗਸਵਾਗੈ ਬੈਥੈ ਕਉ ਓਹੁ ਸਿਮਰੈ
ਹਰਿਨਾਮੁ १੬੦ ਕਬੀਰ ਬੁਨੀਪਾਈ ਬਿਤਿ
ਭਈ ਸਤਿ ਗੁਰਬੰਧੀ ਧੀਰਾ ਕਬੀਰ ਹੀ ਰਾਬਨ
ਜਿਅਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਤੀਰਾ १੬੧ ਕਬੀਰ
ਹਰਿਬੀਰ ਜਨ ਜਉ ਹਰੀ ਲੇਕੈ ਮਾਂਡੈ ਹਟਾ ਜ
ਬਹੀ ਪਾਈ ਅਹਿ ਪਾਰ ਖੁਤ ਬਹੀ ਰਨ ਕੀ ਸਾਟ
੧੬੨ ਕਬੀਰ ਕਾਮ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਅੇਅੇ
ਸਾ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਤਾ ਅਮਰਾ ਪੁਰਬਾ ਸਾ ਕਰਹੁ
ਹਰਿਗਾਇਆ ਬਹੋਰੈ ਬਿਤਾ ੧੬੩ ਕਬੀਰ
ਸੇਵਾ ਕਉ ਦਾਇਓ ਲੇਦੈ ਕਸੀਤੁ ਇਕੁ ਗਾਮੁ
ਗਾਮੁ ਜੁਦਾਤਾ ਮੁਕਾਤਿ ਕੇ ਸੀਤੁ ਜਪਾਵੈ ਨਾਮੁ

੧੬੪ ਕਬੀਰਜਿਹਮਾਗਿਪੰਡਤਗਏਪਾ
ਛੈਪਗੀਬਹੀਗਾਇਕਅਵਘਟਘਟੀਗ
ਮਕੀਤਿਹਚਾੜਿਗਹਿਓਕਬੀਗਾ੧੬੫ਕ
ਬੀਰਦੁਨੀਆਕੇਦੇਖੇਸੁਆਚਾਲਤਕੁਲਕੀ
ਕਾਨਿ।ਤੁਬਕੁਲੁਕਿਸਕਾਲਜਸੀਜਬਲੇਪ
ਗਹਿਮਸਾਨਾ॥੧੬੬ਕਬੀਰਰੂਬਹਿਗੋਰੇਬਾ
ਪੁਰੇਬਹੁਲੇਗਨਕੀਕਾਨੀਪਾਰੇਸੀਕੇਜੇਹੁਆ
ਤੁਅਪਨੇਭੀਜਨਾ॥੧੬੭ਕਬੀਰਕੁਲੀਮਸੁ
ਕਗੀਨਾਨਾਬਿਧਿਕੇਨਾਨੁ।ਦਾਦਾਕਾਹੁਕੇਨਹਿ
ਬਰਾਦੇਸੁਬਰਗਾਨੁ॥੧੬੮ਕਬੀਰਦਾਵੈਦਾ
ਤਨੁਹੋਤੁਨਿਰਦਾਵੈਗਹੈਨਿਸੀਕਾਜੇਜਨੁਨਿ

ਰਦਾਵੇਰਹੈਸੋਗਨੈਇਦੁਸੇਰਕਾ ੧੬ ੨੫ ਕਬੀ ੮

ਰਪਾਲਿਸਮੁਹਾਸਰਵਰੁਭਗਪੀਨਸਕੈਕੋਈ

ਨੀਰਾਭਾਗਬਡੈਤੈਪਾਇਓਤੁਰੁਰਿਭੁਰਿਪੀਉ

ਕਬੀਰਾ ੧੧੦ ਕਬੀਰਪਰਭਾਤੇਤਾਰੇਖਿਸਾਰਿ

ਤਿਉਇਹੁਖਿਸੇਸਰੀਰਾਇਦੁਇਅਖਰਨਾ

ਖਿਸਾਰਿਸੋਗਾਰਿਗਹਿਓਕਬੀਰਾ ੧੧੧ ਕਬੀਰ

ਕੋਠੀਕਾਠਕੀਦਹਾਇਸਿਲਾਗਿਆਗਿਪੀਰਿਤ

ਪਾਤੁਤੁਜਲਮੁਏਮੁਥਖਉਬਰੇਭਾਗਿ ੧੧੨

ਕਬੀਰਸੀਸਾਦੁਰਿਕਰੁਕਾਗਾਦਦੇਹਬਿਹਾਇ

ਬਾਦਨਅਖਰਜੋਧਿਕੈਹਸਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾ

ਇ ੧੧੩ ਕਬੀਰਸੀਤੁਨਛਾਡੈਸੀਤਈਜਉ

ਕੋਟਿਕਮਿਲਹਿਅਸੰਤਾਮਲਿਅਗਰੁਕੁਯੰ
ਗਸਥੇਦਿਓਤਸੀਤਲਤਾਨਤਜੰਤਾ॥੧੧੪
ਕਬੀਰਮਨੁਸੀਤਲੁਕੁਦਿਆਪਾਦਿਆਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੁ॥ਜਿਨਿਜੁਮਾਲਾਜਗੁਜਾਇਆਸੁ
ਜਨਕੇਉਦਕਸਮਾਨੀ॥੧੧੫ ਕਬੀਰਸਾਗੀਸਿਰ
ਜਨਹਾਰਕੀਜਾਨੈਨਾਹੀਕੋਇ॥ਕੈਜਾਨੈਆਪਨ
ਧਨੀਕੈਦਾਸੁਦੀਵਾਨੀਹੋਇ॥੧੧੬ ਕਬੀਰ
ਕੁਲੀਕੁਣੀਜੇਕੁਉਪਰਿਆਦਿਸਾਗਈਸਭਕੁ
ਲਿਓਓਗਗਰਿਪਾਨੀਕੁਇਆਜਾਇਮਿਲਿਓ
ਦੁਲਿਕੁਲਿ॥੧੧੭ ਕਬੀਰਾਧੁਰਿਸਕੇਲਿਕੈ
ਪੁਰੀਆਬਾਂਧੀਦੇਹਾ॥ਦਿਵਸਚਾਰਿਕੋਪੇਖ

ਨਾਅੰਤਿਖੇਹਕੀਖੇਹ ੧੧੮ ਕਬੀਰਜੁਗ
ਚਾਂਦਕੈਉਦੈਭਈਸਭਦੇਹ ੧੧੯ ਗੁਰਗਾਬਿੰਦ
ਕੈਬਿਨੁਮਿਲੇਪਲਾਟਿਭਈਸਭਖੇਹ ੧੧੯
ਜਹਮਨਭਉਤਹਭੈਨਹੀਜਹਭਉਤਹਹਰਿ
ਨਾਹਿ ਕਹਿਓਕਬੀਰਬਿਚਾਰਿਕੈਸੰਤਸੁਨਹੁ
ਮਨਮਾਹਿ ੧੨੦ ਕਬੀਰਜਿਨਹੁਕਿਛੁਜਾ
ਨਿਆਨਹੀਤਿਨਸੁਖਨੀਦਾਬਿਹਾਇ ੧੨੧
ਹੁਜੁਬੁਝਾਬੁਝਨਪੁਰੀਪਰੀਬਲਾਇ ੧੨੧
ਕਬੀਰਮਾਗੇਬਹੁਤਪੁਕਾਰਿਮਾਪੀਰਪੁਕਾ
ਰੈਅਉਗਲਾਗੀਚੇਟਪਰੰਮਕੀਗਹਿਓਕ
ਬੀਰਾਉਗ ੧੨੨ ਕਬੀਰਚੇਟਸੁਤੇਲੀਸੇ

ਲਕੀਲਾਗਤਲੇਇਉਸਾਸਾਚੇਟਸਹਾਐਸ
ਬਟਕੀਤਾਸੁਗੁਰਕੀਮੇਦਾਸਾ ੧੮੩ ਕਬੀ
ਰਮੁਲਾਮੁਨਾਰੇਕਿਆਚਫਹਿਸਾਂਈਨਬਹ
ਰਹੋਇ। ਜਾਕਾਗਨਤੂਬਾਂਗਦੇਹਿਦਿਲਹੀਭੀ
ਤਹਿਜੋਇ। ੧੮੪ ਸੇਖਸਬੂਰੀਬਾਹਗਕਿਆ
ਜਕਾਬੈਜਾਇ। ਕਬੀਰਜਾਕੀਦਿਲਸਾਥਤਿ
ਨਹੀਤਾਕਉਕਹਾਂਖੁਦਾਇ। ੧੮੫ ਕਬੀਰਅ
ਲਹੁਕੀਕਾਰਿਬੰਦਗੀਜਿਹਸਿਮਰਤਦੁਖੁਜਾ
ਇ। ਗਦਿਲਮਹਿਸਾਂਈਪਗਟੈਬੁਝੈਬਲੰਤੀ
ਨਾਇ। ੧੮੬ ਕਬੀਰਜੇਗੀਕੀਏਜੁਲਮੁਹੈ
ਕਹਤਾਨਉਹਲਾਲੁ। ਦਫਤਹਿਲੇਖਾਮਾਂਗਿ

ਐਤੁਬੋਹਿਗੋਕਉਨੁਤਵਾਉ ੧੮੧ ਕਬੀਰ
ਬੁਬੁਖਨਾਖੀਚਗੀਜਾਮਹਿਮੀਮਿਤੁਏਨੁਹਿ
ਗੋਟੀਕਾਗਨੇਗਲਾਕਟਾਵੈਕਉਨੁ ੧੮੮ ਕ
ਬੀਰਗੁਗਲਾਗਾਤਬਜਾਨੀਐਮਿਟੈਮੋਹੁਤਨਤਾ
ਪਾਹੁਰਖਸੋਗਵਾਝੈਨਹੀਤਬਹਰਿਆਪਾਹਿ
ਆਪਿ ੧੮੯ ਕਬੀਰਗਾਮਕਹਨਮਹਿਭੇਦੁਹੈ
ਤਾਮਹਿਏਕੁਬਚਾਰੁਸੋਈਗਾਮੁਸਭੈਕਹਹਿ
ਸੋਈਕਉਤਕਹਾਗਾ ੧੯੦ ਕਬੀਰਗਾਮੇਗਾਮਕ
ਹੁਕਹਿਬੇਮਾਹਿਬਿਬੇਕਾਏਕੁਅਨੇਕਹਿਮਿਥਿ
ਗਾਇਆਏਕਸਮਾਨਾਏਕਾ ੧੯੧ ਕਬੀਰਜਾ
ਪਰਿਸਾਧਨਸੇਵੀਅਹਿਹਰਿਕੀਸੇਵਾਨਾਹਿਤੇ

੮

ਘਰਮਰਹਟਸਾਰਖੇਭੂਤਬਸਹਿਤਿਨੁਆਰਿ॥੧੯੨
ਕਬੀਰਗੁੰਗਾਹੁਆਬਾਵਗਾਬਹਗਾਹੁਆਕਾਨਾ॥
ਪਾਵਹੁਤੇਪਿੰਗੁਲਕੁਇਆਮਾਰਿਅਸਤਿਗੁਰ
ਬਨਾ॥੧੯੩॥ ਕਬੀਰਸਤਿਗੁਰਸੁਰਮੇਬਾਹਿਆ
ਬਾਨੁਜੁਏਕਾ ਲਾਗਤਹੀਭੂਇਗਿਰਿਪਰਿਆ
ਪਗਕਰੇਜੇਛੇਕਾ॥੧੯੪॥ ਕਬੀਰਨਿਰਮਲਬੁੰਦ
ਅਕਾਸਕੀਪਰਿਗਈਭੂਮਿਬਿਕਾਗਾਬਿਨੁਸੰਗ
ਤਿਏਉਮਨੁਦੀਹੋਇਗਈਭੁਠਛਾਗਾ॥੧੯੫॥
ਕਬੀਰਨਿਰਮਲਬੁੰਦਅਕਾਸਕੀਲੀਨੀਭੂਮਿ
ਮਿਲਾਇਆਨਿਕਸਿਆਨੇਪਚਿਗਏਨਾਨਿਰਵਾ
ਹੀਜਾਇ॥੧੯੬॥ ਕਬੀਰਹਜਕਾਬੇਹਉਜਾਇ

ਥਾਅਗੋਮਿਲਿਆਖੁਦਾਇ। ਜਾਂਈਮੁਝਸਿਉਲ
ਰਿਪਰਿਆਤੁਝੈਕਿਨਿਫੁਗਮਾਈਗਾਇ॥੯੧॥ ਕ
ਬੀਰਹਜਕਾਬੈ॥੧॥ਇਹੋਇਗਾਇਆਕੇਤੀਬਾਕ
ਬੀਗ। ਜਾਂਈਮੁਝਮਹਿਕਿਆਖਤਾਮੁਖਹੁਨਬੇਲੇ
ਪੀਗ॥੧੯੮॥ ਕਬੀਰਜੀਅਨੁਮਾਰਹਿਜੇਰੁਕਾਰਿ
ਕਹੁਤੇਹਹਿਜੁਹਲਾਲੁ॥੧੯੯॥ ਕਬੀਰਜੀ
ਦਿਹੈ॥੧॥ਇਗਾਕਉਨੁਹਵਾਲੁ॥੧੯੯॥ ਕਬੀਰਜੀ
ਰੁਕੀਆਸੇਜੁਲਮੁਹੈਲੇਜਬਾਬੁਖੁਦਾਇ॥੧੯੯॥
ਤਹਿਲੇਖਾਨੀਕਿਸੈਮਾਗਮੁਹੈਮੁਹਿਖਾਇ॥੨੦੦॥ ਕ
ਬੀਰਲੇਖਾਦੇਨਾਸੁਹੇਲਾਜਉਦਿਲਸੁਚੀਹੋਇ॥੧॥
ਸੁਸਾਚੇਦੀਬਾਨਮਹਿਪਲਾਨਪਕਰੈਕੋਇ॥੨੦੧॥

ਕਬੀਰ ਪਰਤੀ ਅਰੁਮਾ ਕਾਸਮਾ ਹਿਏ ਇਤੁ ਬਰੀ
ਅਬਧਾ ਖਟਦਗਸਨ ਸੰਸੇ ਪਰੇ ਅਰੁਚਉ ਗਾਸੀ ਹਸਿ
ਧਾ ॥ ੨੦੨ ॥ ਕਬੀਰ ਮੇਗਾ ਮੁਝ ਮਾਹਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਜੇ
ਕਿਛੁ ਹੋ ਸੇ ਤੇਗਾ ॥ ਤੇਗਾ ਤੁਣ ਕਉ ਸਉ ਪਤੋ ਕਿਆ
ਲਾਗੈ ਮੇਗਾ ॥ ੨੦੩ ॥ ਕਬੀਰ ਤੂ ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੂਹੁ ਮਾਮੁ
ਤੁਮਾਹਿ ਰਹਾਨੁਹੁ ॥ ਜਬ ਆਪਾ ਪਰਕਾ ਮਿਟਿ ਗਾਇ
ਆ ਜਤਦੇਖਉ ਤਤਤੂ ॥ ੨੦੪ ॥ ਕਬੀਰ ਬਿਕਾਰਹਾਰਿ
ਤਦੇ ਤੇਝੁ ਠੇਕਰਤੇ ਮਾਜਾ ॥ ਆਨੋਰ ਬੁਕੋਇ ਨ ਪੁਰਿਓ
ਚਲੇਉ ਨਿਗਾਸਾ ॥ ੨੦੫ ॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰ
ਨੁ ਜੇ ਕਰੈ ਸੇ ਸੁਖੀ ਮਾਸੀ ਸਾਰੀ ॥ ਇਤੁ ਉਤ ਕਤਾਰਿ
ਨਰੈਲਈ ਜਿਸ ਗਾਥੇ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰਾ ॥ ੨੦੬ ॥ ਕਬੀ

ਗਘਾਈ ਪੀੜਤੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖੀ ਦੇ ਛੁਡਾਇਆ ਪਰ ॥ ੮੬ ॥
ਪੁਰਬਲੀ ਭਾਵਨੀ ਪਰ ਗਟੋਈ ਮਾਇ ੨੧
ਕਬੀਰ ਟਾਲੇ ਟੇਲੇ ਦਿਨੁ ਗਾਇਆ ਬਿਅਜੁ ਬ
ਦੰਤ ਉਜਾਇਆ ਨਾ ਹਰਿ ਕੁਜਿਓ ਨ ਖਤੁ ਫਟਿਓ ਕਾ
ਲੁਪਤੁ ਹੋਆਇ ੨੨ ॥ ਅਹਲਾਪ ਕਬੀਰ
ਕੁਕਰੁ ਭਉਕ ਨਾ ਕਰੀ ਗਾਪਿ ਛੈਉ ਨਿਧਾਇਆ ਕਰਮੀ
ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਜਿ ਨਿਹਉਲੀਆ ਛੁਡਾਇ
੨੩ ॥ ਅਹਲਾਪ ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਸਾਧ ਕੀਤ ਸ
ਕਰ ਬੈਸਾਹਿ ਗਾਹਿ ॥ ਧਰਤੀ ਭਾਰਿ ਨ ਬਿਆਪ
ਈਉ ਨ ਕਉਲਾਹੁ ਲਾਹਿ ੨੪ ॥ ਅਹਲਾਪ ਕਬੀ
ਰ ਚਾਵਲ ਕਾਰ ਨੇ ਤੁਖ ਕਉ ਮੁਹਲੀ ਲਾਇਆ ਸੀ

ਗਿਕੁ ਸੰਗੀ ਬੈਸਤੇ ਤਬ ਪੁਛੈ ਧਰਮ ਗਾਇ ॥ ੨੧ ॥
ਨਾਮਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਕਰੈ ਤਿਲੋਚਨੁ ਮੀਤਾ ॥
ਕਾਹੇ ਛੀਪੁ ਛਾਇਲੇ ਰਾਮ ਨਲਾ ਵਹੁ ਚੀਤੁ २
੧੨ ਨਾਮਾ ਕਰੈ ਤਿਲੋਚਨੁ ਮੁਖ ਤੇ ਰਾਮੁ ਸੰਮਾਇ
ਹਾਥ ਪਾਓ ਕਰਿ ਕਾਮੁ ਸਭੁ ਚੀਤੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਇ
੨੧੩ ਅਹਲਾ ਪ ਕਬੀਰ ਹਮ ਗਾ ਕੇ ਨਹੀ ਹਮਾ ਕੇ
ਸਹੁ ਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦਿਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ
ਤਿਸਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹੀ २੧੪ ਕਬੀਰ ਕੀਚ
ਤ੍ਵਿਆ ਟਾਗਿ ਰਿਪਾਇਆ ਕਿਛੁ ਨ ਆਇ ਓਹੁ
ਥਾਪੀ ਸਤੁ ਪੀਸਤੁ ਚਾਬਿਆ ਸੇਈ ਨਿਬਾਹਿਆ
ਸਾਥਾ ੨੧੫ ॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਜਾਨੈ ਸਭੁ ਬਾਤ ਜਨ

ਤਹੀ ਅਉਗਨੁ ਕਰੈ ਕਾਹੇ ਕੀ ਕੁਸਲਾਤ ਹਾਥਦੀ
ਪੁਕੁਏ ਪਰੈ ੨੧੬ ਕਬੀਰ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਜਨ
ਸਿਉ ਬਰਜੈ ਲੇਗੁ ਅਜਾਨੁ ਤਾ ਸਿਉ ਟੂਟੀ ਕਿਉ
ਬਨੈ ਜਾ ਕੇ ਜੀ ਅਪਗਨਾ ੨੧੭ ਕਬੀਰ ਕੋ ਠੇ ਮੰ
ਡਪਹੇ ਤੁਕਾਰਿ ਕਾਹੇ ਮਰਹੁ ਸਵਾਰੀ ਕਾਰਜੁ ਸਾ
ਢੇ ਤੀ ਨਿਹ ਬਪਨੀ ਤਪਉ ਨੇ ਚਾਰੀ ੨੧੮ ਕਬੀ
ਰ ਜੋ ਮੇਰਿ ਤਵਉ ਨਾ ਕਰੈ ਕਿਆ ਮੇਰੇ ਚਿਤ ਵੇਰੇਇ
ਅਪਨਾ ਚਿਤ ਵਿਆਹਿ ਕਰੈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਚਿਤ ਨਹੇ
ਇ ੨੧੯ ਮਃ ੩ ਸਚਿ ਤਾਭਿ ਆਪਿ ਕਰਾਇ ਸੀ
ਆਚੈ ਤੁਭਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਾਲਾਹੀਐ
ਜਿਸ ਭੁਨਾ ਸਾਹ ਕਰੇਇ ੨੨੦ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁਨ

ਮਃ ੪

ਚੇਤਿਓਇਰਿਆਲਾਲਚਮਾਹਿ ॥ ਪਾਪਕਰੰਤ
ਮਹਿਗਾਇਆਮਉਧਪੁੰਨੀਖਿਨਮਾਹਿ ॥ ੨੨੧
ਕਬੀਰਕਾਇਆਕਾਚੀਕਾਰਵੀਕੇਵਲਕਾਚੀ
ਪਾਤੁ ॥ ਸਾਬਤੁਰਖਹਿਤਗਮਭਜੁਨਾਹਿਤਾਬਿ
ਨਹੀਬਾਤਾ ॥ ੨੨੨ ॥ ਕਬੀਰਕੇਸੇਕੇਸੇਕੂਕੀਮੇ
ਨਸੇਈਮੇਅਸਾਗਾਗਾਤਿਦਿਵਸਕੇਕੂਕਨੇਕ
ਬਹੁਕੇਸੁਨੇਪੁਕਾਗਾ ॥ ੨੨੩ ॥ ਕਬੀਰਕਾਇਆ
ਕਜਲੀਬਨੁਭਾਇਆਮਨੁਕੰਚਰੁਮਯਮੰਤੁ ॥ ਅੰ
ਕਸੁਗਾਨੁਰਗਨੁਹੈਖੇਵਟੁਬਿਗਲਾਸੰਤੁ ॥ ੨੨੪ ॥
ਕਬੀਰਗਮਗਨੁਮੁਖੁਕੇਥਗੀਪਾਗਖਆਗੈਖੇ
ਲਿਕੋਈਆਇਅਲੇਗਾਗਾਹਕੀਲੇਗੋਮਹ

ਗੇਮੇਲਿ ੨੨੫ ਕਬੀਰਗਮਨਾਮੁ ਜਾਨਿਓਨਹੀ ੮
ਪਾਲਿਓ ਕਟਕੁਟੰਬੁ ਪੰਧੇਹੀ ਮਹਿਮਹਿ ਗਇਓ
ਬਾਹਿਰੁ ਭਈ ਨਬੰਬਾ ੨੨੬ ਕਬੀਰ ਆਖੀਕੇ
ਗੇਮਾਟੁ ਕੇ ਪਲੁ ਪਲੁ ਗਈ ਬਿਹਾਇ ਮਨੁ ਜੰਜਾ
ਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਜਮਦੀ ਆਦਮਾ ਮਾਮਾਇ ੨੨੭
ਕਬੀਰ ਤਰਵਰੁ ਪੀਗਾ ਮੁਹੇ ਫਲਹੁ ਪੀਥੈ ਗਾਗੁ
ਛਾਇ ਆਹੁ ਪੀਸਾ ਧੁਹੇ ਜਿਨਿ ਤੁਜਿ ਆਬਾਦੁ ਬਿ
ਬਾਦੁ ੨੨੮ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਬੀਜੁ ਬੋਇ ਬਾਹਰੁ
ਮਾਸ ਫਲੰਤਾ ਸੀਤੁ ਲਛਾਇ ਆਗਹਿ ਰਫਲਪੰ
ਖੀਕੇ ਲਕਰੰਤਾ ੨੨੯ ਕਬੀਰ ਦਾਤਾ ਤਰਵਰੁ
ਯਾ ਫਲੁ ਉਪਕਾਰੀ ਜੀਵੰਤਾ ਪੰਖੀ ਚਲੇਇ ਸਾ

ਦਰੀਬਿਰਖਾਸੁਫਲਫਲੰਤਾ॥ ੨੩੦ ॥ ਕਬੀਰਸਾ
ਪੁਸੰਗੁਪਰਾਪਤੀਲਿਖਿਆਹੋਇਲਿਲਾਟਾ॥
ਕਤਿਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਰਾਕਨਮਦਘਟਘਟ
੨੩੧ ॥ ਕਬੀਰਦੇਕਘੜੀਆਪੀਘਰੀਆਪੀ
ਹੁਤੇਆਧਾਕੁਗਤਨਸੇਤੀਗੋਸਟੇਜੋਕੀਨੋਸੇਲ
ਕਾ ੨੩੨ ॥ ਕਬੀਰਕੁੰਗਮਾਛੁਲੀਸੁਰਾਪਾਨਜੋ
ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਖਾਂਹਿ॥ ਤੀਰਥਬਰਤਨੇਮਕੀਏਤੇਸ
ਭੈਰਵਸਾਤੁਲਿਜਾਹਿ ੨੩੩ ॥ ਨੀਚੇਲੇਇਨਕ
ਰਿਹਹਉਲੇਜਾਨਨਘਟਮਾਹਿ॥ ਸਕੁਰਸਖੇਲ
ਉਪੀਅਸਉਕਿਸੀਲਖਾਵਉਨਾਹਿ ੨੩੪
ਆਰੁਜਾਮਚਉਸਾਨਿਘਰੀਤੁਆਨਿਰਖਤੁਰਹੈ ੧੦੨

ਜੀਉ। ਨੀਚੇਲੇਇਨਕਿਉਕਰਉਸਭੁ ਘਟਦੇਖਉ
ਪੀਉ। ੨੩੫ ਸੁਨੁਸੁਖੀਪੀਅਮਾਹਿਜੀਉਬਸੇਜੀ
ਅਮਾਹਿਬਸੇਕਿਉਪੀਉ। ਜੀਉ ਪੀਉਬੁਝਉਨਹ
ਘਟਮਾਹਿਜੀਉਕਿਪੀਉ। ੨੩੬ ਕਬੀਰਬਾਮੁ
ਗੁਰੂਹੈਜਗਤਕਾਭਗਤਨਕਾਗੁਰੂਨਾਹਿ। ਅਰਥਿ
ਉਗਝਿਕੈਪਾਚਿਮੁਆਚਾਰਉਬੇਦਹੁਮਾਹਿ। ੨੩
੧। ਹਰਿਹੈਖਾਂਡੁਰੇਤੁਮਾਹਿਬਿਖਰੀਹਾਥੀਚੁਨੀਨ
ਜਾਇ। ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰਿਭਲੀਬੁਝੀਈਕੀਟੀ
ਤੇਇਕੈਖਾਇ। ੨੩੮ ਕਬੀਰਜੇਤੁਹਿਜਾਪਪਿ
ਰੀਅਕੀਜੀਸੁਕਾਟਿਕਰਿਗੋਇ। ਖੇਲਤੁਖੇਲਤੁ
ਹਾਲਕਰਿਜੇਕਿਛੁਹੋਇਤੁਹੋਇ। ੨੩੯ ਕਬੀ

ਰਜਉ ਤਾਹਿ ਸਾਧਾ ਪੀਰੀ ਮਕੀ ਪਾਕੇ ਸੇਤੀ ਖੇਲੁ ਆਕਾ
ਚੀ ~~ਕਾ~~ ਸਗ ਸਉ ਪੋਲਿ ਕੈ ਨਾਖ ਲਿਭੁ ਵੀਨ ਤੇਲੁ २
੪੦ ਢੁੰਢ ਤਰੇਲਹਿ ਅੰਧਗਤਿ ਅਰੁ ਚੀਨੁ ਤਨਾਹਿ
ਸੰਤਾ ਕਹਿ ਨਾਮਾ ਕਉ ਪਾਈ ਅੰਧ ਬਿਨੁ ਭਗਤੁ ਹੁ
ਗਵੰਤਾ ੨੪੧ ਹਰਿ ਸੋਹੀ ਗਛਾ ਤਿਕੈ ਕਹਹਿ ਅਨ
ਕੀ ਆਸਾ ਤੇ ਨਰਦੇਜ ਕਿਜਾਹਿ ਗੋਸਤਿ ਭਾਖੇਰ
ਵਿਦਾਸਾ ੨੪੨ ਕਬੀਰ ਜਉ ਗਿਹੁ ਕਹਹਿ ਤਪਰ
ਮੁਕੁਨਾਹੀ ਤਕਰੁ ਬੈਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗੀ ਬੰਧ ਨੁਕਰੈ
ਤਾਕੇ ਬੰਡੇ ਅਭਾਗੁ ੨੪੩ ॥

ਸਲੋਕ ਸੇਖ ਫਗੀ ਵਕੋ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜਿਤੁ ਦਿਹਾ ਤੈ ਪਨ ਵਰੀ ਸਾਹੇ ਲਏ ਲਿਖਾਇ ॥ ਅ

ਲਕਾਜਿਕੰਨੀ ਸੁਲੀ ਦਾ ਮੁਹੁਟੇ ਖਾਲੇ ਆਇਆ ਜੀ
ਦੁਨੀ ਮਾਲੀ ਕਢੀ ਮੇਹਤਾ ਕੁਕੜ ਕਾਇਆ ਜਾ ਤੇ ਲਿ
ਖੇਨ ਚਲਨੀ ਜਿੰਦੂ ਕੁਸਮ ਤਾਇਆ ਜਿੰਦੁ ਵਹੁਟੀ
ਮਰਦੁ ਵਰਲੈ ਜਾਸੀ ਪਰਣਾਇਆ ਅਪਣਹੁ
ਜੇ ਲਿਕੈ ਕੈ ਗਲਿ ਲਗੈ ਪਾਇਆ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਪੁ
ਰਸ ਲਾਤ ਕੰਨੀ ਨ ਸੁਲੀ ਆਇਆ ਫੁਰੀ ਦਾ ਕਿੜੀ
ਪਵੰਦੀ ਈ ਖੜਾਨਾ ਆਪੁ ਮੁਹਾਇਆ ? ਫੁਰੀ ਦਾ ਦ
ਰਦ ਰਵੇ ਸੀ ਗਾਖੜੀ ਚਲਾਂਦੁਨੀ ਆਂਕੁ ਤਿਆਬ
ਨਿਉਨਾਈ ਪੋਟਲੀ ਕਿਥੇ ਵੰਢਾ ਪਾਤਿਆ ॥ ੨ ॥ ਕਿ
ਤੁਨ ਬੁਝੈ ਕਿਤੁਨ ਸੁਝੈ ਦੁਨੀ ਆਗੁਣੀ ਕੁਹਾਹਿ। ਸਾਂ
ਈ ਮੇਰੈ ਚੰਗਾ ਕੀ ਤੁਨਾ ਹੀ ਤੁਨੀ ਕੀ ਦੁਨੀ ਆਹਿ।

੩ ਫੁਰੀ ਦਾ ਜੇ ਜਾਣਾਂ ਤਿਲ ਬੇੜੁ ਤੇ ਸੀ ਮਲਿ ਬੁਕੁ
 ਭੁਰੀ ਜੇ ਜਾਣਾ ਸਹੁ ਨ ਫੁਕੁ ਤਾਂ ਬੇੜਾ ਮਾਣੁ ਕਰੀ
 ੪ ਜੇ ਜਾਣਾ ਲੜੁ ਛਿਜਣਾ ਪੀਡੀ ਪਾਈ ਗਾਇ
 ਤੈ ਜੇ ਵਰੁ ਮੈ ਨਾ ਹਿਕੋ ਸਭੁ ਜਗੁ ਡਿਠਾ ਹੀਇ ॥ ੫ ॥
 ਫੁਰੀ ਦਾ ਜੇ ਤੂ ਮਕਾਲਿ ਲਤੀ ਫੁਕਾਲੇ ਲਿਖੁ
 ਲੇਖੁ ਮਾਪਨੁ ਤੇ ਗਿਰੀ ਵਾਨ ਮਹਿ ਸਿਰੁ ਨੀਵਾ ਕਰਿ
 ਦੇਖੁ ॥ ਫੁਰੀ ਦਾ ਜੇ ਤੈ ਮਾਗਿ ਮੁਕੀ ਮਾਂ ਤਿਨਾਨ
 ਮਾਰੇ ਪੁੰਮ ਮਾਪਨੁ ਤੇ ਪਾਰਿ ਜਾਈ ਮੈ ਪੈਗ ਤਿਨ ਦੇ
 ਚੰਮ ॥ ਫੁਰੀ ਦਾ ਜਾਂ ਤਉ ਖਰਣ ਵੇਲਤਾਂ ਤੁਲ
 ਤਾ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਮਗ ਸਦਾਈ ਨੀ ਹਿਜਾਂ ਭਰਿ
 ਮਾਤਾਂ ਲਇ ਮਾ ८ ਦੇਖੁ ਫੁਰੀ ਦਾ ਜੁ ਬੀਆ

ਦਾੜੀ ਹੋਈ ਭੁਗਾ ਅਗਹੁ ਨੇੜਾ ਮਾਇਆ ਪਿ
ਛਾਗਹਿ ਮਾਦੁਗਿ ॥ ੮ ॥ ਦੇਖੁ ਫੁਗੀ ਵਾਜਿ ਥੀਆ
ਸਕਰਹੋਈ ਵਿਸੁਆਸਾਂਈ ਬਾਤੁ ਹੁਆਪਦੇ ਵੇਦ
ਦਾ ਕਹੀ ਮੇਕਿ ਸੁ १੦ ॥ ਫੁਗੀ ਵਾਅਖੀ ਦੇਖਿ ਪਤੀ
ਦੀਆਂ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਗੀਦੇ ਕੰਨਾ ਸਾਖ ਪਕੰਦੀਆ
ਈਆ ਹੋਰ ਕਰੇਈ ਵੰਨਾ १੧ ॥ ਫੁਗੀ ਦਾ ਕਾਲੀ ਜਿ
ਨੀਨ ਗਵਿਆ ਪਉਲੀ ਗਵੈ ਕੋਇ ਕਾਰਿ ਸਾਂਈ ਸਿ
ਉਪਗਹੜੀ ਗੰਗੁ ਨ ਵੇਲਾ ਹੋਇ १੨ ਮੰ ੩ ਫੁਗੀ
ਦਾ ਕਾਲੀ ਪਉਲੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹੋ ਜੇ ਕੋਇ
ਤਿਕਰੇ ॥ ਮਾਪਦਾਲਾਇਆ ਪਿਗਮੁ ਨ ਲਗ
ਈ ਜੇ ਲੇਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਏਹੁ ਪਿਗਮੁ ਪਿਆਲਾਖ

ਸਮਕਾਜੈ ਕਾ ਵੈਤੈ ਦੇਇ १੩ ਫੁਗੀਦਾ ਜਿਨ ਲੇ
ਇਨ ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਆਸੇ ਲੇਇ ਲੇ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਕਾ ਜਲ
ਰੇਖਨ ਸਹਾਇ ਆਸੇ ਪੀਖੀ ਸੁਇ ਬਹਿ ਰੂ १੪
ਫੁਗੀਦਾ ਕੂਕੇ ਦਿਆ ਚਾਂਗੇ ਦਿਆ ਮਤੀ ਦੇ ਦਿਆ
ਨਿਤਾ ਜੋ ਸੇ ਤਾ ਨਿਵੰਦਾ ਦਿਆ ਸੇ ਕਿਤ ਫੁਗੀ ਰਿ
ਤਾ १੫ ਫੁਗੀਦਾ ਥੀ ਉਪਦਾ ਹੀ ਵਰੁ ਜੇ ਸਾਂਝੇ ਲੇ
ਰੂਹਿ ਸਰੂਪਾ ਦਿਕੁ ਛਿਜਹਿ ਬਿਆਲਤਾ ਤੀਅ
ਹਿਤਾ ਸਾਂਝੀ ਦੇ ਦਰਿ ਵਾਤੀਅਹਿ १੬ ਫੁਗੀਦਾ
ਖਾਕਨ ਨੀਦੀ ਮੇ ਖਾਕੁ ਜੇ ਰੂਨ ਕੋਇ ॥ ਜੀਵਦਿ
ਆਪੇ ਗਤ ਲੇ ਸੁਇਆ ਉਪਰਿ ਹੋਇ १੭ ਫੁਗੀਦਾ
ਜਾਲ ਬੁਤਾ ਨੇਹੁ ਕਿਆਲ ਬੁਤ ਕੂੜ ਨੇਹੁ ॥ ਕਿਚ

ਰੁਝਤਿਲਪਾਈਮੇਛਪਰਿਤੁਟੈਮੇਹੁ ੧੮
ਫੁਰੀਦਾਜੰਗਲੁਜੰਗਲੁਕਿਆਰੁਵਹਿਵਾਇ
ਕੰਡਮੇਡੇਹਿ। ੧੯ ਫੁਰੀਦਾਇਨੀਨਿਕੀ
ਜੰਪੀਮੇਬਲਰੂਗਰਿਤੁਵਿਓਮਿ। ਅਜੁਫੁਰੀ
ਦੇਕੁਜਰੁਮੇਕੋਹਾਂਬੀਓਮਿ ੨੦ ਫੁਰੀਦਾਗਤੀ
ਵਰੀਆਂਪੁਖਿਪੁਖਿਉਠਨਿਪਾਸਾ। ਧਿਗੁਤਿਨਾ
ਦਾਜੀਵਿਅਜਿਨਾਵਿਨਾਈਆਸਾ ੨੧ ਫੁਰੀ
ਦਾਜੇਮੇਹੇਦਾਵਾਰਿਅਮਿਤਾਅਗਇਕੁਮਾਂ
ਹੇਰੁਜਲੇਮਜੀਠਜਿਉਉਪਰਿਅੰਗਾਗਾ ੨੨
ਫੁਰੀਦਾਲੇਰੁਦਾਖਾਬਿਉਗੀਅਕਿਕਰਿਬੀ

ਜੈਜਟਾ ॥ ੧੬੬ ॥ ਨਕਤਾ ਇਹਾ ਪੇਧਾਲੇ ਰੈ ਪਟਾ
੨੩ ॥ ਫਗੀ ਦਾ ਗਲੀ ਏ ਚਿਕੜੁ ਦੁਰਿ ਪਹਿਨਾ ਲਿ
ਪਿਆਰੇ ਨੇਹੁ ॥ ਚਲਾਤੁ ਭਿਜੈ ਕੰਬਲੀ ਗਹਾਂਤ
ਤੁਟੈ ਨੇਹੁ ੨੪ ॥ ਭਿਜਉ ਸਿਜਉ ਕੰਬਲੀ ਅਲਹ
ਵਸਉ ਮੇਹੁ ॥ ਜਾਇ ਮਿਲਾਤਿ ਨਾਸ ਜਣਾ ਤੁਟੈ
ਨਾਹੀ ਨੇਹੁ ੨੫ ॥ ਫਗੀ ਦਾ ਮੇਰੇ ਲਾਵਾ ਪਗ ਦਾ ਮਤੁ
ਮੇਲੀ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਗਹਿਲਾ ਰੂਹੁ ਨ ਜਾਣਈ
ਸਿਰੁ ਕੀ ਮਿਟੀ ਖਾਇ ੨੬ ॥ ਫਗੀ ਦਾ ਸਕਰ ਖੰਡੁ
ਨਿਵਾਤ ਗੁਰੁ ਮਾਖਿ ਮਾਂਤਾ ਦੁਧੁ ॥ ਸਭੇ ਵਸਤੁ
ਮਿਠੀ ਆਗਬਨ ਪੁਜਨਿ ਤੁਧੁ ੨੭ ॥ ਫਗੀ ਦਾ
ਟੀ ਮੇਰੀ ਕਾਠੀ ਕੀ ਲਾਵੰਦੁ ਮੇਰੀ ਰੁਖਾ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾ ਖਾ

ਧੀਚੋਪੜੀ ਘਟੇਸਹਸਿਗੇਦੁਖਾਰੁ ਰੁਖੀ
ਸੁਖੀਖਾਇਕੋਠੰਦਾਪਾਣੀਪੀਉ ਫੁਰੀਦਾਦੋਖ
ਪਗਈਚੋਪੜੀਨਾਤਰਸਾਏਜੀਉ ੨੮ ਅਜੁ
ਨਸੁਤੀਕੰਤਸਿਉਅੰਗੁਮੁਕੇਮੁਕਿਜਾਇ ਆਇ
ਪੁਛਹੁਰੋਹਾਗਲੀਤੁਮਕਿਉਰੈਣਵਿਹਾਇ ੩
ਸਾਹੁਰੈਦੋਈਨਾਲਹੈਪੇਈਅੰਨਾਹੀਥਾਉ ੪
ਕਵਾਤੜੀਨਪੁਛਈਧਨਸੇਹਾਗਲਿਨਾਉ ੫
੧ ਸਾਹੁਰੈਪੇਈਅੰਕੰਤਕੀਕੰਤਾਅਗੀਮੁਅਥਾ
ਹੁ ੨ ਨਨਕਸੇਸੇਹਾਗਲੀਜੇਕੁਵੈਬੇਪਰਵਾਹੁ
੩੨ ਨਾਤੀਧੋਤੀਸੰਬਹੀਸੁਤੀਆਇਨਿਚਿ
ਦਾਫਰੀਚਾਹੀਸੁਬੇੜੀਹਿੰਗੁਦੀਗਈਕੁਬੁ

ਗੀਗਾਧੁ ੩੩ ਜੇਬਨਜਾਦੇ ਨਾਨਕਾ ਜੇਸਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਨਜਾਇ। ਫਰੀਦਾਕਿੰਤੀ ਜੇਬਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨੁ ਸੁਕਿ
ਗਏ ਕਮਲਾਇ ੩੪ ਫਰੀਦਾ ਬਿੰਤੁ ਖੋਟੇ ਲਾ
ਵਾਣੁ ਦੁਖੁ ਬਿਗਹਿ ਵਿਛਾਵਣੁ ਲੇਫਾ ਏਹੁ ਗਾ
ਰਾਜੀਵਣਾ ਤੂਸਾ ਹਿਬਸ ਚੇਵੇਖੁ ੩੫ ਬਿਗਹਾ
ਬਿਗਹਾ ਆਖੀ ਐ ਬਿਗਹਾ ਤੂਸੁ ਲਤਾਨੁ ਫਰੀਦਾ
ਜਿ ਤੁਤਾਨਿ ਬਿਗਹੁ ਨਉ ਪਜੈ ਸੋ ਤਨੁ ਜਾਣੁ ਮਸਾ
ਨੁ ੩੬ ਫਰੀਦਾ ਏਵਿ ਸੁਗੀਦ ਲਾਧਗੀ ਆਖੰਤੁ
ਲਿਵਾਇ। ਇਕਿ ਗਹੇ ਦੇ ਗਹਿ ਗਏ ਇਕਿ ਗਾਧਿ
ਗਏ ਉਜਾਇ ੩੭ ਫਰੀਦਾ ਚਾਰਿ ਗਵਾਇਆ
ਹਥਿ ਕੈ ਚਾਰਿ ਗਵਾਇਆ ਸੀਆ ਲੇਖਾਰ ਬੁਝੀਐ

ਸੀਅਤੂਆਂ ਹੋ ਕੇ ਕੀਆ ੩੮ ਫਰੀਦਾ ਦਰਿਦ
ਰਵਾਜੈ ਜਾਇ ਕੈ ਕਿਉ ਤਿਠੇ ਪੜੀਆਲੁ ਏਹੁ
ਨਿਦੇ ਸਾਂ ਮਾਘੀ ਮੇਹ ਮਦੇ ਸਾਂ ਦਾ ਕਿਆ ਹਾਥੁ
੩੯ ਪੜੀਏ ਪੜੀਏ ਮਾਘੀ ਮੇਹ ਪਹੀਲ ਹੈ ਸਜਾ
ਇਹਾ ਸੇਹੇੜਾ ਪੜੀਆਲ ਜਿਉ ਰੁਖੀ ਗੈ ਇਏ
ਹਾਇ ੪੦ ਬੁਢਾ ਹੋਆ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੰ ਬਣਿ ਲ
ਗੀ ਦੇਹਿ। ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਜੀਵਣਾ ਭੀ ਤਨੁ ਹੋ
ਸੀਖੇਹਾ ੪੧ ਫਰੀਦਾ ਬਾਰਿ ਪਗਾਇ ਮੇਥੈ ਸਦਾ
ਸਾਂਈ ਮੁਝੈ ਨ ਦੇਹਿ। ਜੇ ਤੂ ਦੇਵੇ ਰਖ ਸੀ ਜੀਉ ਸ
ਗੀ ਗੁਲੇਹਿ ੪੨ ਕੰਧਿਕ ਹਾੜਾ ਸਿਰਿ ਪੜਾ
ਵਇ ਕੈ ਸਹੁਲੇ ਹਾਰਾ ਫਰੀਦਾ ਹਉਲੇੜੀ ਸਹੁ

ਅਪਣਾ ਤੂਲੇਤ੍ਰਹਿ ਅੰਗੀਆਗ ੪੩ ਫਰੀਦਾਇ
ਕਨਾਆਟਾਅਗਲਾਇਕਨਾਨਾਹੀਲੇਵਾਅਮਰੀ
ਗਏਸਿਵਾਪਸਾਨਚੇਟਾਂਖਾਜੀਕਉਣਾ ੪੪ ॥
ਪਾਸਿਦਮਾਮੇਛਤੁਸਿਰਿਭੇਰੀਜਰੂਰਡਾਜਾਇ
ਸੁਤੇਜੀਗਣਮਹਿਬੀਏਅਤੀਮਾਗਡਾ ੪੫
ਫਰੀਦਾਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਉਸਾਰੇਦੇਭੀਗ
ਏਕੁੜਾਸਉਦਾਕਰਿਗਏਗੋਗੀਆਇਪਏ
੪੬ ਫਰੀਦਾਖਿਥੜਿਮੇਖਾਅਗਲੀਆਜੀਦੁ
ਨਕਾਣੀਮੇਖਾਵਾਗੀਆਪੋਆਪਣੀਚਲੇਮ
ਜਾਇਕਸੇਖਾ ੪੭ ਫਰੀਦਾਦੁਹੁਦੀਵੀਬਲੀਦੇ
ਆਮਲਕੁਬਹਿਠਾਆਇਗੜਲੀਤਾਪਟ

ਲੁਟਿਆਵੀਵੜੇਗਾਇਆਬੁਝਾਇ॥ ੪੮੬
ਗੰਦਾਵੇਖੁਕਪਾਹੈਜਿਥੀਆਜਿਸਿਰਿਥੀਆ
ਤਿਲਾਹਾਕਮਾਦੈਅਰੁਕਾਗਾਦੈਕੁੰਨਕੋਇ
ਲਿਆਹਾਮੰਦੇਅਮਲਕਰੇਗਾਇਆਏਹਸ
ਜਾਇਤਿਨਾਹਾ ੪੮੭ ਫਰੀਦਾਕੰਨਿਮੁਸਲਾਸੂਫੁ
ਗਲਿਦੇਲਿਕਾਤੀਗੁਵਵਾਤਿ॥ ਬਾਹਰਿਦਿਸੈ
ਚਾਨਣਾਦਿਲਿਅੰਧਿਆਗੀਗਤਿ॥ ੪੮੮ ਫਰੀ
ਦਾਰਤੀਰਤੁਨਿਕਲੈਜੇਤਨੁਚੀਰੈਕੋਇ॥ ਜੇਤ
ਨਰਤੇਰਬਾਸਿਓਤਿਨੁਤਨਿਰਤੁਨਹੋਇ॥ ੪੮੯ ਮੰਤ੍ਰ
ਇਹੁਤਨੁਸਰੋਰਤੁਹੈਰਤੁਬਿਨੁਤਨੁਨਹੋਇ॥ ਜੇਸ
ਹਰਤੇਆਪਦੈਤਿਤੁਨਿਲੋਕੁਰਤੁਨਹੋਇ॥ ਕ੍ਰਿਪ

ਇਐਤਨੁ ਖੀਦੁ ਹੋਇ ਲੇਕੁ ਰਤੁ ਵਿਚ ਹੁਜਾਇ
ਜਿਉ ਬੈਸਤ ਰਿਧਾਤੁ ਸੁਪੁ ਹੋਇ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਰੁ
ਉਦੁ ਗਮਾਤਿ ਮੇਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੋਹਦੇ
ਜਿਹ ਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ੫੨ ॥ ਫੁਰੀਦਾ ਜੋਈ ਸ
ਰਵਰੁ ਫੂਢਿ ਲਹਾ ਜਿ ਬਹੁ ਲਭੀ ਵਥੁ ॥ ਫੁਪਰਿ
ਫੂਢੇ ਕੀਆ ਹੋਵੈ ਚਿਕਾੜਿ ਰੁਬੈ ਹਥੁ ॥ ੫੩ ॥ ਫੁਰੀ
ਦਾ ਨ ਚੀਕੰਤੁ ਨ ਗਵਿਓ ਵਡੀ ਥੀ ਮੁਈਆ ਸੁ
ਪਨ ਕੂਕੇ ਦੀ ਗੋਰ ਮੈ ਤੈ ਜਹਨਾ ਮਿਲੀਆ ਸੁ ॥ ੫੪ ॥
ਫੁਰੀਦਾ ਜਿਹੁ ਪਲਿ ਆਵਾੜੀ ਪਲੀ ਮੁਛਾਂ ਭੀ ਪ
ਲੀਆਂ ॥ ਰੇ ਮਨ ਗਹਿ ਲੇਬਾ ਵਲੇ ਮਾਣਹਿ ਕਿਆ
ਰਲੀਆਂ ॥ ੫੫ ॥ ਫੁਰੀਦਾ ਕੋਰੇ ਪੁਕਟੁ ਕੇਤ ਰੁਪ

ਰਸੀਦਤੀਨਿਵਾਰਿਜੋਦਿਹਲਧੇਗਾਣਵੇ
ਗਏਵਿਲਾਡਿਵਿਲਾਡਿ ੫੬ ਫਰੀਦਾਕੋਠੇ
ਮੰਡਪਮਾਡੀਆਏਤੁਲਾਏਚਿਤੁਅਟੀਪ
ਈਅਤੇਲਵੀਕੋਇਨ੍ਹੇਸੀਮਿਤੁ ੫੭ ਫਰੀ
ਦਾਮੰਡਪਮਾਲੁਲਾਇਮਗਸਤਾਟੀਚਿਤਿ
ਧਰਿਸਾਈਜਾਇਸਮਾਲਿਜਿਥੈਹੀਤਉਵੰਦ
ਣਾ ੫੮ ਫਰੀਦਾਜਿਨੀਕੀਮੀਨਾਹਿਗੁਣਤੋਕੀ
ਅਡੇਵਿਸਾਰਿਅਤੁਸਗੀਮਦਾਬੀਵਹੀਸਾਂਈ
ਦੈਦਰਬਾਰਿ ੫੯ ਫਰੀਦਾਸਾਹਿਬਦੀਕਰਿਚਾ
ਕਰੀਦਿਲਦੀਲਾਹਿਰੁਗਾਂਟਿ ੬੦ ਫਰੀਦਾਕਾ
ਲੋਚੀਮੇਰੁਖਾਂਦੀਜੀਗਾਂਟਿ ੬੦ ਫਰੀਦਾਕਾ

ਲੇਮੇਡੇਕਪਡੇਕਾਲਮੇਡਾਵੇਸੁ ਆਨਹੀਕੁਰਿ
ਮਾਮੇਫਿਗਲੇਕੁਕਹੈਦਰਵੇਸੁ ੬੧ ਤਤੀਤੇ
ਇਨਪਲਵੈਜੇਜਲਿਟਬੀਦੋਇ। ਫਗੀਦਾਜੇ
ਡੋਹਾਗਾਇਰਬਦੀਤੂਰੇਦੀਤੂਰੇਇ। ੬੨ ਜਾਂ
ਕੁਆਗੀਤਾਚਾਉਵੀਵਾਹੀਤਾਂਮਾਮਲੇ। ਫਗੀ
ਦਾਏਹੋਪਛਤਾਉਵਤਿਕੁਆਗੀਨਬੀਮੇ। ੬
੩ ਕਲਰਿਕੇਗੀਛਪੜੀਆਇਉਲਬੇਹੰਝਾ
ਠੀਜੁਬੋੜਨਿਨਾਪੀਵਹਿਉਕੁਲਸੰਦੀਡੰਝਾ॥
੬੪ ਹੀਸੁਉਡਰਿਕੇਧੈਪਾਇਆਲੇਕੁਕਾਵਿਡਾਗਇ
ਜਾਇ। ਗਹਿਲਾਲੇਕੁਨਜਾਣਦਾਹੀਸੁਨਕੇਧਾ
ਖਾਇ। ੬੫ ਚਲਿਚਲਿਗਈਆਂਪੀਖੀਆ ੧੦੩

ਖੀਜਿ ਨੀਵਸਾਏ ਤਲਾ ਫਰੀਟਾ ਸਰੁਭ ਰਿਅੰ
ਭੀਚਲਸੀ ਥਕੇ ਕਵਲ ਇਕਲਾ ੬੬ ਫਰੀਟ
ਇਟ ਸਿਰਾਏ ਭੁਇਸਵਟੁ ਕੀ ਤਾਲਾ ਤਿਓ ਮਾਸਿ
ਕੇਤੁ ਤੁਆ ਜੁਗਵਾਪਰੇ ਇਕਤੁ ਪਇਆ ਪਾਸਿ
੬੭ ਫਰੀਟਾ ਭੰਨੀ ਪਕੀ ਸਵੰਨ ਵੀਟਟੀ ਨਾਗਰ
ਲਜੁ ਅਜਗਾਈ ਲੁਫਰੇ ਸਤਾ ਕੈ ਪਰਿਨਾਮੀ
ਜੁ ੬੮ ਫਰੀਟਾ ਭੰਨੀ ਪਕੀ ਸਵੰਨ ਵੀਟਟੀ ਨਾ
ਗਰਲਜੁ ਜੇਸਜਟ ਭੁਇ ਭਾਰੁ ਥੇ ਸੇਕਿਉ ਅੰ
ਵਹਿਅਜੁ ੬੯ ਫਰੀਟਾ ਬੇਨੇਵਾ ਜਾ ਕਾਤਿ ਆਏ
ਹਨ ਭਲੀ ਗੀਤਿ ਕਬਹੀ ਚਲਿਨ ਆਇਆ ਪੰਜੇ
ਵਖਤ ਮਸੀਤਿ ੭੦ ਉਠੁ ਫਰੀਟਾ ਉਜੁ ਸਾਜਿ ਸੁਬ

ਹਿਨਿਵਾਜਗੁਜਾਗਿ। ਜੇਸਿਰੁਸਾਂਈਨਾਨਿਵੈਸੇਸਿਰੁ
ਕਾਪਉਤਾਗਿ॥ ੧१ ਜੇਸਿਰੁਸਾਂਈਨਾਨਿਵੈਸੇਸਿਰੁਕ
ਜੇਕਾਂਈ। ਕੰਨੇਹੇਨਿਜਲਾਈ। ਮੇਬਾਲਦਸੰਦੈਬਾ
ਇ॥ ੧੨ ਫਰੀਦਾਕਿਬੈਤੈਰੁਮਾਪਿਆਜਿਨ੍ਹੀਤੁਜ
ਇਓਹਿ। ਤੈਪਾਸਹੁਓਇਲਾਇਗਏਤੂੰਅਜੈਨਪ
ਤੀਇਹਿ॥ ੧੩ ਫਰੀਦਾਮਨੁਮੈਦਾਨੁਕਰਿਏਏਇਬੈ
ਲਾਹਿ। ਅਗੈਮੁਲਿਨਾਅਵਸੀਦੈਜਕਸੰਦੀਭਾ
ਹਿ॥ ੧੪ ਮਹਲਾ੫ ਫਰੀਦਾਖਾਲਕੁਖਲਕਮ
ਹਿਖਲਕਵਸੇਰਬਮਾਹਿ। ਮਾਦਾਕਿਸਨੇਆਖੀ
ਮੇਜਾਂਤਿਸੁਬੈਨੁਕੋਈਨਾਹਿ॥ ੧੫ ਫਰੀਦਾਜਿਦਿ
ਹਿਨਾਲਾਕਾਪਿਆਜੇਗਲੁਕਪਹਿਚੁਖਾਪਵਨ੍ਹਿ

ਨਇਤੀ ਮਾਮਲੇ ਸਹਾਂਇ ਤੀਵੁਖਾ ॥ ੧੬ ॥ ਚਬਣ ਚ
ਲਣੁ ਰਤੀ ਨਸੇ ਸੁਣੀ ਅਰਬਾਹਿ ਗਏ ॥ ਹੋਵੇ ਮੁਤੀਧੰ
ਹ ਸੇਜਾਨੀ ਚਲਿ ਗਏ ॥ ੧੭ ॥ ਫਰੀਦਾ ਬੁਰੇ ਦਾ ਭਲਾ
ਕਰਿ ਗੁਜਾ ਮਾਨਿ ਨਹ ਢਾਹਿ ॥ ਦੇਹੀ ਰੇ ਗੁਨ ਲਗ
ਈ ਪਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਫਰੀਦਾ ਪੰਖਪ
ਗੁਣੀ ਦੁਨੀ ਸੁਹਾਵਾ ਬਾਗੁ ॥ ਨਉ ਬਤਿ ਵਜੀ ਸੁ
ਬਹਾਸਿ ਉਚਲਣ ਕਾ ਕਰਿ ਸਾਜੁ ॥ ੧੯ ॥ ਫਰੀਦਾ
ਤਿਕ ਬੁਧੀ ਵੰਡੀ ਮੇਸੁ ਤਿਆਮਿ ਲੈ ਨ ਭਾਉ ॥ ਜਿਸ
ਨੈਣ ਨੀਦਾ ਵਲੇ ਤਿਨ ਮਿਲਣੁ ਕਾ ਮਾਉ ॥ ੨੦ ॥
ਫਰੀਦਾ ਮੇਜਾਨੀ ਮਾਦੁ ਖੁਸੁ ਝੁਕੁ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇ
ਐ ਜਾਗਾ ॥ ਉਚੇ ਚੜ੍ਹਿ ਕੇ ਦੇਖਿ ਤਾਂ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ

ਏਹਾਅਗਿ॥੮੧॥ ਅਹਲਾਪ ਫਰੀਦਾਭੂਮਿਰੰਗਾ
ਵਲੀਮੰਤ੍ਰਿਵਿਸੁਲਾਬਾਗਾ ਜੇਜਨਪੀਗਨਿਵਾਜਿ
ਜਿਅਾਤਿਨਾਅੰਚਨਲਾਗਾ੮੨ ਅਹਲਾਪ ਫਰ
ਰੀਦਾਉਮਰਸੁਹਾਵਰੀਮੀਗਿਸੁਵੰਨੜੀਦੇਹਾਵਿ
ਰਲੇਕੇਈਪਾਈਆਨੀਜਿਨਾਪਿਆਰੇਨੇਹਾ੮੩
ਕੰਧੀਵਹਲਨਛਾਹਿਤਉਭੀਲੇਖਾਵੇਵਲਾ॥
ਜਿਧਾਰਿਬਰਜਾਇਵਹਲਤਿਦਾਉਗਿਉਕੇਗੇ੮
੪ ਫਰੀਦਾਭੂਖਾਸੇਤੀਦਿਹੁਗਾਇਆਸੁਲਾਸੇਤੀ
ਗਤਿ॥ਖੜਾਪੁਕਾਰੇਪਾਤਣੀਬੇੜਾਕਪਰਵਾਤਿ
੮੫ ਪਲੀਮੀਲੀਮੀਨਦੀਵਹੈਕੰਧੀਕੇਰੈਹੈਤਿ॥ਬੇੜੇ
ਨੇਕਪਰੁਕਿਆਕਰੇਜੇਪਾਤਣਹੈਸੁਚੇਤਿ॥੮੬

ਫਰੀਦਾਗਲੀਸੁਸਜਣਦੀਹਇਕਫੂਫੇਦੀ
ਨਲਹਾਂ। ਧੁਖਾਂਜਿਉਮਾਂਲੀਹਕਾਗਲਿਤਿਨ੍ਹ
ਮਾਪਗੀ॥੮॥ ਫਰੀਦਾਇਹੁਤਨੁਕੁਓਕਲੰ
ਨਿਤਨਿਤਦੁਖੀਅੇਕਉਣਾ। ਕੰਨੀਬੁਜੇਦੇਰ
ਹਾਂਕਿਤੀਵਗੈਪਉਣਾ॥੯॥ ਫਰੀਦਾਗਬਖ
ਜੁਕੀਪਕੀਆਂਮਾਖਿਅਨਈਵਹੀਨਿ। ਜੇਜੇ
ਵੰਏਡੀਹਤੁਸੇਉਮਰਹਬਪਵੰਨਿ॥੧੦॥ ਫਰੀ
ਦਾਤਨੁਸੁਕਾਪੰਜਰੁਖੀਆਤਲੀਆਂਖੁੰਡਹਿਕੰ
ਗਾਅਜੇਸੁਰਬੁਨਬਾਹੁੜਿਓਦੇਖੁਬੰਦੇਕੇਕਾਗ
੯੦। ਕਾਗਾਕਰੰਗਾਫੂਫੇਲਿਅਮਗਲਾਖੰ
ਇਅਮਾਸੁ। ਦੇਦੁਇਨ੍ਹਾਮਤਫੁਹਉਪਿਰਦੇ

ਖਨਕੀਆਸਾ ੯੧ ਕਾਗਾਚੀਤਿਨਪਿੰਜਗਬੈ
ਤਉਡਰਿਜਾਹਿਗਜੇਤੁਪਿੰਜਰੈਮੇਗਸਹੁਵਸੇਮਾ
ਸੁਨਤਿਦੁਖਾਹਿ ੯੨ ਫੁਰੀਦਾਗੋਗਨਿਮਾਲ
ਜਰੁਕਰੇਨਿਪਾਰਿਆਪਾਰਿਆਉ। ਸਰਪਰਮੇਬੈ
ਆਵਣਾਮਰਦਹੁਨਾਡਰਿਆਹੁ ੯੩ ਏਨੀਲੇ
ਇਦੀਦੇਖਦਿਆਕੇਤੀਚਲਗਈ। ਫੁਰੀਦਾਲੇ
ਕਾਂਆਪੋਆਪਦੀਮੇਆਪਦੀਪਈ ੯੪ ਅ
ਪੁਸਦਾਗਹਿਮੇਮਿਲਾਹਿਮੇਮਿਲਿਆਸੁਖੁਰੇ
ਇਫੁਰੀਦਾਜੇਤੁਮੇਗਹੋਇਹੁਗਹਿਜਰੁਜ
ਗੁਤੇਗਹੋਇ ੯੫ ਕੰਢੀਉਤੈਰੁਖਣਾਕੇਚਰ
ਕਬੀਨੈਧੀਰੁ ਫੁਰੀਦਾਕਚੈਭਾਂਡੈਗਖੀਮੇਕਿ

ਚਰਤਾਈ ਨੀਰੂ ੬ ਫਰੀਦਾ ਮਹਲ ਨਿਸਖਲ
ਗਹਿਗਏ ਦਾਸਾ ਆਇਆ ਤਲਿ ਗੋਗਾਂ ਸੇਨਿਆ
ਦੀਆ ਬਹਸ ਨਿਰੂਹਾਂ ਮਲਿਆ ਆਖੀ ਸੇਖਾ ਬੰਦਗੀ
ਚਲਦੁ ਅਜੁ ਕਿਕਲਿ ੬੭ ਫਰੀਦਾ ਮਉਤੈ ਦਾ
ਬੰਨਾਏ ਵੈਦਿ ਸੇਨਿਉਦਗੀ ਆਵੈ ਫਾਹਾ ਅਗੇ
ਦੇ ਜਕਤ ਪਿਆਸੁ ਦੀ ਮੇਹੂਲ ਪਵੈ ਕਾਹਾ ਹਾਇ
ਕਨਾਨੇ ਸਕੁ ਸੇਈ ਆਈ ਇਕ ਫਿਰੇ ਦੇਵੇ ਪਰਵਾਹ
ਅਮਲ ਜਿਕੀਤਿ ਆਵੁਨੀ ਵਿਚਿ ਸੇਦਗ ਗਹਓ
ਗਾਹਾ ੬੮ ਫਰੀਦਾ ਦਗੀ ਆਵੈ ਕੰਨੈ ਬਗੁਲਾ
ਬੈਠਾ ਕੇਲ ਕਰੇ ਕੇਲ ਕਰੇ ਦੇਹੁ ਨੇ ਅਚਿਤੈ ਬ
ਜਪਏ ਬਾਜਪਏ ਤਿਸੁਰ ਬਦੇ ਕੇਲਾ ਵਿਸਰੀ

ਆਂ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਨ ਚੇਤੇ ਸਨਿ ਜੋ ਗਾਲੀ ਰਬ ਕੀ
ਆਂ ਟੰਦ ਸਾਢੇ ਤੈ ਮਾਇ ਦੇ ਹੁਗੀ ਚਲੇ ਪਾਈ ਅੰ
ਨੀ ਆਇ ਓ ਬੰਦਾ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਵਾਤਿ ਆਸੁਦੀ
ਬੰਨੀ ਅਲਕਲ ਮਉਤ ਜਾਂ ਆਵਸੀ ਜਕੁ ਦਰਵਾ
ਜੇ ਕੰਨੀ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆ ਭਾਈ ਆਂ ਅਗੈ ਵਿ
ਤਾ ਬੰਨੀ ਵੇਖਹੁ ਬੰਦਾ ਚਲਿਆ ਚਹੁ ਜਾਇਆ
ਥੈ ਕੰਨੀ ਫਰੀਦਾ ਅਮਲਾ ਜਿ ਕੀਤੇ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ
ਦਰਗਾਹ ਆਏ ਕੰਨੀ ੧੦੦ ਫਰੀਦਾ ਹਉ ਬਲਿ
ਹਗੀ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪੀਖੀ ਆਜੰਗਲਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਾਸੁਾ ਕ
ਕਰੁ ਚੁਗਾਨ੍ਹ ਬਲਿ ਵਸਾਨ੍ਹ ਰਬ ਨ ਛੋੜਾਨ੍ਹ ਪਾਸੁ
੧੦੧ ਫਰੀਦਾ ਰੁਤ ਫਿਰੀ ਵਣੁ ਕੀ ਬਿਆਪਤੁ

ੜੇੜਾੜਿਪਾਹਿ। ਚਾਰੈਕੰਡਾਢੂਢੀਆਂਗਹਣਕਿ ੮
ਥਾਉਨਾਹਿ। ੧੦੨ ਫੁਰੀਦਾਪਾੜਿਪਟੇਲਾਪਜ
ਕਰੀਕੰਬਲੜੀਪਾਹਿਰੇਉ। ਜਿਨ੍ਹੀਵੇਸੀਸਹੁਮਿਲੇ
ਸੇਈਵੇਸਕਰੇਉ। ੧੦੩ ਮੰ੩ ਕਾਂਇਪਟੇਲਾਪ
ੜਤੀਕੰਬਲੜੀਪਾਹਿਰੇਉ। ਨਨਕਪਾਹਿਰੀਥੈ
ਠਿਆਸਹੁਮਿਲੇਜੇਨੀਅਤਿਗਸਿਕਰੇਉ। ੧੦੪
ਮੰ੪ ਫੁਰੀਦਾਗਰਬੁਜਿਨ੍ਹਾਵਾਡਿਆਈਆ
ਧਨ੍ਹਿਜੇਬਨਿਆਗਾਹਾ। ਖਾਲੀਚਲੇਪਟੀ
ਜਿਉਟਿਬੇਜਿਉਮੀਹਾਹੁ। ੧੦੫ ਫੁਰੀਦਾਤਿ
ਨਾਮੁਖਡਰਾਵਣੇਜਿਨ੍ਹਾਵੇਸਾਰਿਓਨੁਨਾਉ।
ਮੈਥੈਦੁਖਪਟੇਰਿਆ ੫ ਅਗੈਠਉ

१०६ ਫਗੀਦਾ ਪਿਛਲਗਾਤਿਨਜਾ
 ਗਿਓਹਿ ਜੀਵਦੇਹੇ ਮੁਇਓਹਿ ਜੇਤੈਰਬਾਵਿਸਾ
 ਰਿਆਤਗਬਿਨਾਵਿਸਾਗਿਓਹਿ १०७ ਮੰਪਾਟ
 ਗੀਦਾਕੰਤੁਰੰਗਾਵਲਾਵਡਾਵੇਮੁਹਤਾਜੁ
 ਅਲਹਜੇਤੀਗਤਿਆਏਹੁਸਚਾਵਾਂਸਾਜਾ
 १०੮ ਮੰਪਾ ਫਗੀਦਾਦੁਖੁਸੁਖਾਇਕੁਕਗਿਦਿ
 ਲਤੇਲਾਹਿਵਿਕਾਰੁ ਅਲਹਕਾਵੇਸੋਕੁਲਾ
 ਤਾਂਲਕੀਦਗਬਾਰੁ १०੯ ਫਗੀਦਾਦੁਨੀਵਜਾ
 ਈਵਜਦੀਤੂਰੀਵਜਾਹਿਨਾਲਿਸੇਈਜੀਉਨ
 ਵਜਦਾਜਿਸੁ — ਅਲਹੁਕਰਦਾਸਾਗਾ
 १० ਮੰਪਾ ੨੩ ਫਗੀਦਾਦਿਲੁਰਤਾ

੮
ਇਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਮਿਸਲ ਫ
ਕੀਰਾਂ ਗਾਖੜੀ ਸੁਪਾਈ ਐਪੁਰ ਕੰਗੀਆ ੧੧੧
ਪਹਿਲੇ ਪਹਰੈ ਫੁਲੜਾ ਫਲੁ ਭੀ ਪਛਾਗਾਤਿ
ਜੇਜਾ ਗੰਨਿਲ ਰੰਨਿ ਜੇਸਾਈ ਕੰਨ ਉਦਾਤਿ
੧੧੨ ਵਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀ ਆਕਿ ਚਲੇਤਿ
ਸੁਨਾਲਿ ਗਇ ਕਿਜਾ ਗੰਦੇ ਨਾਲ ਹਨਿ ਇਕਨਾ
ਸੁਤਿ ਆਵੇ ਉਠਾਇ ੧੧੩ ਫੂਢੇ ਦੀਏ ਸੁਹਾ
ਗਕੂਤ ਉਤਨਿ ਕਾਈ ਕੋਰਾ ਜਿਨ੍ਹਨ ਉਸੁਹਾ
ਗਈ ਤਿਨ੍ਹਾ ਕਨ੍ਹਹੇਰਾ ੧੧੪ ਸਬਰ ਸੰਤ ਕਮਾ
ਣੇ ਸਬਰ ਕਾਨੀ ਹੋਣੇ ਸਬਰ ਸੰਦਾ ਬਾਣੁਖਾ
ਲਕੁਖਤਾਨ ਕਰੀ ੧੧੫ ਸਬਰ ਅੰਦਰਿ ਸਾਬ

ਗੀਤਨੁ ਏਵੈ ਜਾਲੇਨੀ ਹੋਨਿ ਨ ਜੀਰਿ ਖੁਦਾਇ
ਏਰੇਤੁ ਨ ਕਿਸੈ ਦੇਨੀ ११੬ ਸਬਰਏਹੁ ਸੁਆਉ
ਜੇਤੁ ਬੰਦਾ ਦੇਰੁ ਕਰਹਿ ਵਾਧਿ ਥੀਵਹਿ ਦਰੁ
ਆਉਟਾਇਨ ਬੀਵਹਿ ਵਾਹੜਾ ११੭ ਫਰੀਦਾ
ਦਰਵੇਸੀ ਗਾਖੜੀਚੇ ਪੜੀ ਪਗੀਤਾ ਇਕਨਿ
ਕਿਨੈ ਚਾਲੀਅੇ ਦਰਵੇਸਾ ਵੀਗੀਤਾ ११੮ ਤਨੁ
ਤੇਪੇਤਨੁ ਗਜਿਉ ਬਾਲਣੁ ਹਰ ਬਲੀਨੀ ਪੈਗੀ ਬ
ਕਾਸਿਰਿ ਜੁਲਾਜੇ ਮੁੰਪੀ ਪਗੀ ਮਿਲੀਨੀ ११੯ ਤਨੁ
ਨਤ ਪਾਇਤਨੁ ਗਜਿਉ ਬਾਲਣੁ ਹਰ ਬਾਲਿ
ਸਿਰਿ ਪੈਗੀ ਕਿਆ ਫੇਰਿ ਮਾਮੰ ਦਰਿ ਪਿਗੀਨਿ ਹ
ਲਾ १੨੦ ਹਉਦੁ ਦੇਵੀ ਸਜਣਾ ਸਬਣੁ ਮੇਰੇਨ

ਇਸ ਨਾਨਕ ਮਲਖੁ ਨ ਲਖੀ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ॥ ੨ ॥
ਦਿਖਾਲਿ ॥ ੧੨੧ ॥ ਹੰਸਾ ਦੇਖਿ ਤਰੀ ਦਿਆ ਬਗਾ
ਆਇਆ ਚਾਉ ॥ ਭੂਬਿਮੁਏ ਬਗਬ ਪੁਰੇ ਸਿਰੁਤ
ਲਿਉ ਪਰਿਪਾਉ ॥ ੧੨੨ ॥ ਜੇਜਾਣਿ ਆਵ ਰਹੰ ਸੁਹੇ
ਤਾ ਮੈ ਕੀਤਾ ਸੰਗੁ ॥ ਜੇਜਾਣਾ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ਜਨਮਿ
ਨ ਭੇੜੀ ਅੰਗੁ ॥ ੧੨੩ ॥ ਕਿਆ ਹੰਸੁ ਕਿਆ ਬਗੁ ॥
ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿਧਰੇ ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਾ
ਗਹੁ ਹੰਸੁ ਕਰੇ ॥ ੧੨੪ ॥ ਸਗਵਹ ਪੀਖੀ ਹੋ ਕੜੁਫਾ ਹੰ
ਵਾਲ ਪਚਾਜਾ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਲਹਰੀ ਗਭੁ ਬਿਆ
ਸਚੇ ਤੇਰੀ ਆਸਾ ॥ ੧੨੫ ॥ ਕਵਣੁ ਸੁਅਖਰੁ ਕਵ
ਣੁ ਗੁਣੁ ਕਵਣੁ ਸੁਮਲੀ ॥ ਆਸੰਤਾ ਕਵਣੁ ਸੁ

ਦੇਸੋਹਉਕਰੀਜਿਤੁਵਸਿਆਵੀਕੰਤੁ॥੧੨੬

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਅਖਰੁਖਵਣੁਗੁਣੁਜਿਹਬਾਮਣੀਆ
ਮੰਤੁ॥ਏੜੈਭੈਦੇਸਕਰਿਤਾਵਸਿਆਵੀਕੰਤੁ
੧੨੭॥ਅਤਿਹੋਦੀਹੋਇਇਆਣਾਤਾਣੁਹੋਦੇ
ਹੋਇਨਿਤਾਣਾ॥ਅਣਹੋਦੇਆਪੁਵੰਡਾਏ
ਕੋਐਸਾਕੁਗਤੁਸਦਾਏ॥੧੨੮॥ਇਕੁਛਿਕਾਨਗਾ
ਲਾਇਸਕੁਨਾਮੈਸਚਾਪਲੀ॥ਹਿਆਉਨਕੋਹੀ
ਮਾਣਕਸਕੁਅਮੋਲਵੇ॥੧੨੯॥ਸਕੁਨਾਮਨਮਾਇ
ਕਠਾਹਣੁਮੁਲਿਮਚਾਂਗਵਾ॥ਜੇਤਉਪਰੀਆ
ਦੀਸਿਕਹਿਆਉਨਠਾਹੇਕਹੀਵਾ॥੧੩੦॥੧

ਰਾਹ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ **ਸਲੋਕਮਹਲਾ**
ੴ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਗਾਇਓਨਹੀਜਨਮੁਅ
ਕਾਰਬਕੀਨਾਕਹੁਨਨਕਹਰਿਕੁਜੁਮਨਾ
ਜਿਹਿਬਿਧਿਜਲੋਕੇਮੀਨਾ ੧ ਬਿਖਿਅਸ
ਸਿਉਕਾਹੇਗਚਿਓਨਿਮਖਨਹੋਹਿਉਦਾਸਾ
ਕਹੁਨਨਕਕੁਜੁਹਰਿਮਨਾਪਰੈਨਜਮ
ਕੀਫਾਜਾ ੨ ਤਰਨਾਪੋਇਉਹੀਗਾਇਓ
ਲੀਓਜਗਤਨੁਜੀਤਿਕਹੁਨਨਕਭ
ਜਹਰਿਮਨਾਅਉਧਜਾਤੁਹੋਬੀਤਿ ੩
ਬਿਗਧਕੁਇਓਸੁਝੈਨਹੀਕਾਲੁਪਹੁਚਿ

ਓਅਨਾਕਹੁਨਾਨਕਨਰਬਾਵਰੇਕਿਉਨੁਭ
ਜੈਕੁਗਾਣਨਾ ੪ ਘਨਦਾਗਸੀਪਤਿਸਗਲ
ਜਿਨਿਅਪੁਨੀਕਾਰਿਮਾਨੀਗਇਨਮੇਕਛੁਸ
ਗਿਨੀਨਾਨਕਸਾਚੀਜਾਨੀ ੫ ਪਤਿਤ
ਓਧਾਰਨਭੈਹਰਨਹਰਿਅਨਾਬਕੇਨਾਬਾ
ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਹਜਾਨੀਐਸਦਾਬਸਤੁਤੁ
ਮਸਾਬਾ ੬ ਤਨੁਪਨੁਜਿਹਤੇਕਉਦੀਓਤਾਂ
ਜਿਉਨੇਹੁਨਕੀਨਾ ਕਹੁਨਾਨਕਨਰਬਾਵਰੇ
ਅਬਾਕਿਉਡੋਲਤਦੀਨਾ ੭ ਤਨੁਪਨੁਸੀ
ਪੇਸੁਖਦੀਓਅਗੁਜਿਹਨੀਕੇਧਾਮਾਕ
ਹੁਨਾਨਕਸੁਨੁਰੇਮਨਾਸਿਮਰਤਕਾਹਿਨਾ

੧੦੪

ਮਾ ੮ ਸਭ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਗਾ ਮੁਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿ ਨ
 ਕੇਇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੋਮ ਨਾਤਿ ਗਸਿ ਮਰ
 ਤਿਗਾਤਿ ਹੋਇ ੯ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਾਤਿ ਪਾ
 ਈ ਮੇਤਿ ਹਿਭ ਜੁਰੇ ਤੈ ਮੀਤਾ ੧੦ ਪਾਂਚਤਤ ਕੇ
 ਤਨੁ ਬਚਿਓ ਜਾਨਹੁ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨਾ ਜਿਹ ਤੇਉ
 ਪਾਜਿਓ ਨਾਨਕਾਲੀ ਨਤਾਹਿ ਮੇਮਾਨਾ ੧੧ ਪਪ
 ਨਿਪਟਿ ਮੈ ਹਰਿ ਜੁਬ ਸੇਸ ਤਨ ਕਾਹਿਉ ਪੁਕਾਰਿ
 ਕਹੁ ਨਾਨਕਾਤਿ ਹਰੁ ਜੁਮਾਨਾ ਕਉ ਨਿਧਿਉ ਤਗਹਿ
 ਪਾਹਿ ੧੨ ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਿਹ ਪਰਸੇ ਨਹੀ ਲੋਕੁ ਮੋਹ
 ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੇ ਰੋਮ ਨਾਸੇ ਮੁਰਤ
 ਭਗਵਾਨ ੧੩ ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਿਅਾ ਨਾਹਿ ਜਿ

੨੨
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੋਮ ਨਾਤਿ ਗਸਿ ਮਰ
 ਤਿਗਾਤਿ ਹੋਇ ੯ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਾਤਿ ਪਾ
 ਈ ਮੇਤਿ ਹਿਭ ਜੁਰੇ ਤੈ ਮੀਤਾ ੧੦ ਪਾਂਚਤਤ ਕੇ
 ਤਨੁ ਬਚਿਓ ਜਾਨਹੁ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨਾ ਜਿਹ ਤੇਉ
 ਪਾਜਿਓ ਨਾਨਕਾਲੀ ਨਤਾਹਿ ਮੇਮਾਨਾ ੧੧ ਪਪ
 ਨਿਪਟਿ ਮੈ ਹਰਿ ਜੁਬ ਸੇਸ ਤਨ ਕਾਹਿਉ ਪੁਕਾਰਿ
 ਕਹੁ ਨਾਨਕਾਤਿ ਹਰੁ ਜੁਮਾਨਾ ਕਉ ਨਿਧਿਉ ਤਗਹਿ
 ਪਾਹਿ ੧੨ ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਿਹ ਪਰਸੇ ਨਹੀ ਲੋਕੁ ਮੋਹ
 ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੇ ਰੋਮ ਨਾਸੇ ਮੁਰਤ
 ਭਗਵਾਨ ੧੩ ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਿਅਾ ਨਾਹਿ ਜਿ

ਹਕੰਚਨ ਲੇਹ ਜਮਾਨਾ ਕਹੁ ਨਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ
ਮੁਕਾਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨਾ ੧੪ ਹਰਖ ਸੋਗ ਜਾ ਕੈ
ਨ ਹੀ ਬੈਗੀ ਮੀਤ ਜਮਾਨਾ ਕਹੁ ਨਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ
ਮਨਾ ਮੁਕਾਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨਾ ੧੫ ਕੈ ਕਾਹੂ ਕ
ਉਦੇ ਤਨ ਹਿਨ ਹਿਭੈ ਮਾਨਤਾ ਮਾਨਾ ਕਹੁ ਨਨਕ
ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਗਿਆਨੀ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨਾ ੧੬ ਜਿਹ
ਬਿਖਿਆ ਮਾਜਗਲੀ ਤਜੀਲੀ ਓਕੁ ਖੈ ਬੈਰਾਗਾ
ਕਹੁ ਨਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਨਰ ਮਾਥੈ ਕਾਗਾ
੧੭ ਜਿਹ ਮਾਇਆ ਮਾਮਤਾ ਤਜੀ ਸਕੁ ਤੇਕੁ
ਇਓ ਉਦਾਸਾ ਕਹੁ ਨਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹਿ
ਪਟਿਬ੍ਰਹਮਾਨਿਦਾਸੁ ੧੮ ਜਿਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀਹ

ਉਮੇਤ ਜੀ ਕਰਤਾਰਾ ਅਪਛਾਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵ
ਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨਰੁ ਇਹ ਮਨ ਜਾਚੀ ਮਾਨਾ ੧੯ ਭੈਨ
ਸਦੁ ਗਮਾਤਿ ਹਰਨ ਕਲਿ ਮੇਹ ਰਿਕੇ ਨਾਮਾ ਨਿਸ
ਦਿਨਿ ਜੇ ਨਾਨਕੁ ਜੇ ਸਫਲ ਹੋਹਿ ਤਿਹ ਕਾਮਾ ੨੦ ੭
ਜਿਉ ਬਾਗੁ ਨ ਗੋਬਿੰਦ ਭੁਜਹੁ ਕਰਨ ਸੁਨਹੁ
ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਹੋ ਮਨਾ ਪਗਹਿ ਨ ਜ
ਮਕੈ ਧਾਮਾ ੨੧ ਜੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਾਮਤਾ ਤਜੈ ਲੋਕੁ ਮੇ
ਹ ਮਹੰਕਾਰਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਤਰੈ ਅਭਿਰ
ਨ ਲੇਤੁ ਓਧਾਰਾ ੨੨ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਅਰੁ ਪੇਖੁ
ਨਾਮੈ ਸੇਜ ਗਕਉ ਜਾਨਿ ਗਇਨ ਮੇਕ ਛੁਸਾਚੇ
ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਭੁਗਵਾਨਾ ੨੩ ਨਿਸਿ ਦਿਨਿ

॥
ਆਇਆ ਕਾਰਨੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਰੇਲਤ ਨੀਤਾ ਕੋਟ ਨੀ
ਨਨਕ ਕੋਊ ਨਾਗਾਇਨਿ ਜਿਹ ਚਲੀਤਾ ੨੪ ਜੇਸੇ
ਜਲ ਤੇ ਬੁਦ ਬੁਦਾ ਓਪ ਜੇ ਬਿਨਸੇ ਨੀਤਾ ਜਗ
ਰਚਨਾ ਤੈਸੇ ਰਚੀ ਕਹੁ ਨਨਕ ਸੁਨ ਮੀਤਾ ੨੫
ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਛੂ ਨ ਚੇਤਈ ਮਾਇਆ ਆਇਆ ਕੋ ਅੰਧਾ
ਕਹੁ ਨਨਕਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕੁ ਜਨ ਪਰਤਤਾ ਹਿਜਮ
ਫੰਧਾ ੨੬ ਜਉ ਸੁਖ ਕਉ ਚਾਹੈ ਸਦਾ ਸਗਨਿ
ਰਾਮ ਕੀ ਲੇਹਾ ਕਹੁ ਨਨਕ ਸੁਨ ਰੇ ਮਨਾ ਦੁਰਲ
ਕੁ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹਾ ੨੭ ਆਇਆ ਕਾਰਨਿ ਪਾਵ
ਹੀ ਮੁਰਖ ਲੋਗਾ ਅਜਾਨਾ ਕਹੁ ਨਨਕਾ ਬਿਨੁ ਹ
ਰਿ ਕੁ ਜਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਸਿਰਾਨਾ ੨੮ ਜੇ ਪ੍ਰਾ

ਨੀਨਿਸਿਦਿਨਿਕੁਜੇਗੁਪਰਾਮਤਿਹਜਨੁਹ
 ਰਿਜਨਹਰਿਮੰਤਰੁਨਹਿਨਿਨਕਸਾਚੀਮਤੁ
 ੨੯ ਅਨੁਮਾਇਆਮੇਫਧਿਗਹਿਓਬਿਸਾਰਿ
 ਓਗੋਬਿਦਨਾਮਾਕਹੁਨਨਕਾਬਿਨੁਹਾਰਿਭੁਜ
 ਨਜੀਵਨਕਓਨੇਕਾਮਾ੩੦ ਪ੍ਰਾਨੀਗਮਨਚੇਤ
 ਈਮਦਮਾਇਆਕੈਅੰਧਾਕਹੁਨਨਕਹ
 ਰਿਭੁਜਨਬਿਨੁਪਰਤਤਾਹਿਜਮਫੰਧਾ੩੧
 ਸੁਖਮੇਬਹੁਸੰਗੀਭੁਏਦੁਖਮੇਸੰਗੀਨਕੇਇ
 ਕਹੁਨਨਕਹਰਿਭੁਜੁਮਨਾਮੰਤਿਜਹਾਈਹੋ
 ਇਓ੩੨ ਜਨਮਜਨਮਕੁਰਮਤਾਫਿਰਿਓ
 ਮਿਟਿਓਨਜਮਕੇਤਾਸੁਕਹੁਨਨਕਹਰਿਭੁ

ਜੁਮਨਾਨਿਰਭੈਪਾਵੈਹਿਬਾਸੁ ੩੩ ਜਤਨਬਹੁ
ਤੁਮੇਕਰਿਗਹਿਓਮਿਦਿਓਨਮਨਕੋਮਾਨੁ ਦੁਗਮ
ਤਿਸਿਓਨਨਕਫਾਧਿਓਗਾਖਿਲੇਹੁਕੁਗਵਾਨਿ
੩੪ ਬਾਲੁਜੁਮਨੀਅਗੁਬਿਗਧਫਾਨਿਤੀਨਿ
ਅਵਸਥਾਜਾਨੀਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਕੁਜਨ
ਬਿਨੁਬਿਗਥਾਸਕੁਹੀਮਾਨਾ ੩੫ ਕਰਣੇਹੁ
ਤੋਸੁਨਾਕੀਓਪਰਿਓਲੋਕੁਕੈਫੰਧਾਨਾਨਕ
ਜਮਿਓਗਮਿਗਾਇਓਮਬਾਕਿਓਰੋਵਤਾਮੰਧਾ
੩੬ ਅਨੁਮਾਇਆਮੇਗਮਿਗਹਿਓਨਿਕਸਤ
ਨਾਹਿਨਿਮੀਤਾਨਾਨਕਮੁਗਤਿਚਿਤ੍ਰਜਿਓਛੁ
ਰਿਤਨਾਹਨਿਕੁੀਤਾ ੩੭ ਨਰਚਾਹਤਕ

ਛੁਅਉਰਅਉਰੈਕੀਅਉਰੈਕੁਈ॥ ਚਿਤਵਤ
ਗਹਿਓਠਗਉਰਨਨਕਫਾਸੀਗਲਿਪਗੀ॥ ੩੮
ਜਤਨਬਹੁਤਸੁਖਕੇਕੀਏਦੁਖਕੇਕੀਓਨਕੇ
ਇਕਹੁਨਨਕਸੁਨਰੇਅਨਗਰਿਭਾਵੈਸੋਹੋਇ
੩੯ ਜਗਤੁਭਿਖਾਰੀਫਿਰਤੁਹੋਜਭੁਕਦਾ
ਤਾਰਾਮਾਕਹੁਨਨਕਅਨਸਿਮਗਤਿਹੁਪੁਰਨ
ਹੋਵਹਿਕਾਮਾ॥ ੪੦ ॥ ਭੁਠਮਾਨੁਕਹਾਕਰੈਜਗੁ
ਸੁਪਨੇਜਿਉਜਨਾ॥ ਇਨਮੇਕਛੁਤੇਰਨਹੀਨਾ
ਨਕਕਹਿਓਬਖਸ਼ਾ॥ ੪੧ ॥ ਗਰਬੁਕਰਤਹੋ
ਦੇਹਕੋਬਿਨਸੇਛਨਮੇਮੀਤਿ॥ ਜਿਉਪ੍ਰਾਨ
ਹਰਿਜਸੁਕਹਿਓਨਨਕਾਤਿਹਿਜਗੁਜੀਤਿ॥ ੪੨

ਜਿਹਘਾਟਿਸਿਮਰਗੁਰਾਮੁਕੋਸੁਨਗੁਕਤਾਜਾ
ਨੁਾਤਿਹਿਨਰਹਸਿਅੰਤਰੁਨਹੀਨਨਕਸਾਚੀ
ਮਨੁ ੪੩ ਏਕਕੁਗਾਤਿਕੁਗਵਨਜਿਹ
ਪ੍ਰਾਨਕੋਨਾਹਿਮਨ ਜੈਸੇਸੁਕਗੁਸੁਆਨ
ਨਨਕਮਾਨੇਗਾਹਿਤਨ ੪੪ ਸੁਆਮੀਕੋ
ਗਿਹੁਜਿਉਸਦਾਸੁਆਨਤਜਤਨਹੀਨਿ
ਤਾਨਨਕਾਇਹਿਬਿਧਿਹਾਰਿਕੁਜਉਦਿਕ
ਮਨਹੁਇਇਕਿਚਿਤਾ ੪੫ ਤੀਰਬਬਰ
ਤਾਮਰਦਾਨਕਰਿਮਨੇਮੇਧਰੈਗੁਮਨੁਨਾ
ਨਕਾਨਿਹਫਲਜਾਤਤਿਹਿਜਿਉਕੋਚਰ
ਇਜਨਾਨੁ ੪੬ ਗਸਿਰੁਕੀਪਓਪਗਡਗਮ

ਗੈਨੈਨਜੇਤਿਤੇਹੀਨਾਕਹੁਨਨਕਇਹਬਿਧਿ
ਕੁਈਤਉਨਹਰਿਰਸਲੀਨਾ ੪੧ ਨਿਜਕਾਰਿ
ਦੇਖਿਓਜਗਤੁਮੈਕੋਕਾਹੁਕੋਨਾਹਿ ਨਨਕਾਬਿ
ਰੁਹਰਿਕੁਗਾਤਿਹੈਤਿਹੁਗਾਖੋਮਨਮਾਹਿ ੪੮
ਜਗਚਨਾਸਕੁਤੁਹੈਜਨਲੇਹੁਗੇਮੀਤਾ
ਕਹਿਨਨਕਾਬਿਰੁਨਾਰਹੈਜਿਓਬਾਝੁਕੀਭੁ
ਤਾ੪੯ ਰਾਮਗਾਇਓਰਾਵਨੁਗਾਇਓਜਾਕ
ਓਬਹੁਪਰਵਾਰਾਕਹੁਨਨਕਾਬਿਰੁਕਛੁਨਹੀ
ਸੁਪਨੇਜਿਓਸੀਸਾਗਾ ੫੦ ਚਿਤਾਤਾਕੀਕ
ਜੀਮੇਜੇਅਨਹੀਹੋਇਹਾਇਹਮਾਰਗੁਸੀ
ਸਾਰਕੋਨਨਕਾਬਿਰੁਨਹੀਕੋਇਹਾ ੫੧

੨੬

ਜੇਓਪਾਜਿਓਸੋਬਿਨਸਿਰੈਪਰੇਅਜੁਕੇਕਾਲਾ
ਨਨਕਹਸਿਗੁਨਗਾਇਲੇਛਾਤੁਸਗਲਜੀ
ਜਾਲਾਪਰਦੇਹਗਾਬਲੁਛੁਟਕਿਓਬੀ
ਧਨਪਰੇਕਛੁਨਹੋਤਉਪਾਇਕਹੁਨਨਕ
ਅਬਓਟਹਰਿਗਾਜਿਜਿਓਹੋਹੁਸਹਾਇ
ਪੜਬਲੁਹੋਆਬੀਧਨਛੁਟੇਸਕਾਕਿਛੁਹੋ
ਤਉਪਾਇਨਨਕਸਕਾਕਿਛੁਤਮਹੋਹਾ
ਥਮੇਤੁਮਹੀਹੋਤਸਹਾਇਪੜਸੀਗਸ
ਖਾਸਕੁਤਜਿਗਏਕੋਓਨਨਿਬਹਿਓਸਾਥਾਕ
ਹੁਨਨਕਾਇਹਾਬਿਪਤਮੈਟੇਕਏਕਰਪਨਾਬਾ
ਪੜਰਾਮੁਗਹਿਓਸਾਧੁਗਹਿਓਰੁਸਗੋਬਿਦਾ
ਗਹਿਓ

ਕਹੁ ਨਨਕਾਇ ਹਜਗਤ ਮੇਕਿ ਨ ਜਾਪਿ ਓਗੁਰ ॥ ੧ ॥
 ਮੰਤ੍ਰਾ ਪੜ੍ਹਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਗ੍ਰਿ ਮੈਗਾ ਹਿਓ ਜਾਕੈ ਸਾਮਨ ॥
 ਹੀਕੋਇ ਆਜਿ ਹਸਿ ਮਰਤ ਸੀਕਟੀ ਮਟੈ ਵਰਸੁ ਤੁ ॥
 ਹਰੇ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਮੁੰਦਾ ਵਣੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਬਾਲਾ ਵਿਚਿ ਤਿਨਿ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ॥
 ਵੀਚਾਰੋ ਅਮੀਤਨਾਮੁ ਭੁਕਾਰ ਕਾ ਪਾਇਓ ॥
 ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਸੁਆਧਾਰੋ ਜੇਕੋ ਪਾਵੈ ਜੇਕੋ ॥
 ਭੁੰਚੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇਓ ਧਾਰੋ ਏਹ ਵਸਤੂ ਤ ॥
 ਜੀਨਹ ਜਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਖੁ ਉਗਧਾਰੋ ॥
 ਤਮ ਸੀਸਾ ਰੁਚਨ ਲਾਗਿ ਤਰੀ ਐਸ ਭੁਨਾ ॥
 ਨਕਬੁ ਹਮ ਪਸਾਰੋ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥

੧

ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੇ ਜੇ ਗੁ ਕੀਤੇਈ। ਮੇ
ਨਿਰਗੁਣਿ ਮਾਰੇ ਕੇ ਗੁਣੁ ਨਾ ਹੀ ਮਾਧੇ ਤਰਸੁ ਪ
ਇਓਈ। ਤਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਿਹਰਾ ਮਾਤਿ ਹੋਈ
ਸਾਤਿ ਗੁਰਸ ਜਲੁ ਮਿਲਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿ
ਲੇਤਾ ਜੀਵਾਂ ਤਨੁ ਮਨੁ ਥੀਵੈ ਹਰਿ ਮਾ १॥

१ ਓਸਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਰਾਗ ਮਾਲਾ ॥
ਰਾਗ ਏਕ ਸੀਰੀ ਪੰਚ ਬਰੰਗ ਨਾ। ਸੀਰੀ ਮਾ
ਲਾ ਪਹਿ ਮਾਠ ਉਨੰਦ ਨਾ। ਪ੍ਰਥਮ ਰਾਗ ਭੈਰ
ਉ ਵੇਕਰ ਹੀ। ਪੰਚ ਰਾਗ ਨੀ ਸੀਰੀ ਉਚਰ ਹੀ।
ਪ੍ਰਥਮ ਭੈਰਵੀ ਬਿਲਾਵਲੀ। ਪੁੰਨੀ ਮਾਕੀ

ਗਾਵਹਿਬੰਗਲੀਪੁੰਨਅਸਲੇਖੀਕੀਭ
ਈਬਾਗੀਏਕੁੰਰਉਕੀਪਾਂਚਉਨਾਗੀਪੰਡਮ
ਹਰਖਵਿਸਾਖਸੁਨਾਵਹਿਬੰਗਲਮਮਧੁਮ
ਧਵਗਾਵਹਿ॥ਲਲਤਬਿਲਾਵਲਗਾਵ
ਹਿਅਪੁਨੀਅਪੁਨੀਕੁਾਂਤੁਅਸਟਪੁਤਭੈ
ਰਵਕੇਗਾਵਹਿਗਾਇਨਪਾਤਾ॥ਵਤੀਆ
ਮਾਲਕਉਸਕਮਾਲਾਪਾਹਿਸੀਗਿਗਾਗਨੀ
ਪਾਂਚਉਥਾਪਹਿਗੋਰੁਕਰੀਅਰੁਦੇਵਗੀਧ
ਗੀਗੀਧਾਗੀਸੀਹੁਤੀਉਚਾਗੀਧਨਾਸਰੀ
ਏਪਾਂਚਉਗਾਈਮਾਲਗਾਗਕਉਸਕਸੰ
ਗਿਲਾਈਆਰੁਮਸਤਅੰਗਮੇਵਾਗਾ॥

੬੦

ਪ੍ਰਬਲਚੰਡਕਉਸਕਉਕੁਗਾਪਉਖਦਮਉ
ਕਉਰਨਦਗਾਏ॥ ਅਸਦਮਾਲਕਉਸਕਸੰ
ਗਿਲਾਏ॥ ਪ੍ਰੰਨਿਆਇਓਤੋਤੋਲੁਪੰਚਨਾ
ਰਿਸੰਗਿਅਸਦਸੁਤਾ॥ ਉਹਿਤਨਕਲੇਲ
ਗਾਂਇਨਤਾਰਮਿਲਾਵਹੀ॥ ਤੇਲੀਗਦੇ
ਵਕਗੀਆਈ॥ ਬਸੰਤੀਸੰਦਰਸੁਹਾਈ॥
ਸਰਸਅਹੀਗਿਲੇਕੁਰਜਾ॥ ਸੀਰਿਲਾ
ਈਪਾਂਚਉਆਰਜਾ॥ ਸੁਰਮਾਨੰਦਕੁਸ
ਕਰਿਆਏ॥ ਚੰਦ੍ਰਬੰਬਮੰਗਲਨਸੁਹਾ
ਏ॥ ਸਰਸਬਾਂਨਅਉਆਹਿਬੰਨੇਦਾ॥ ਗਾਵ
ਹਿਸਰਸਾਬੰਸੰਤਕਮੇਦਾ॥ ਅਸਦਪੁਤਮੇ

M-3195 ✓

